

لَا يَمْسُئُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

قرآن مجید

سمرائیکی ترجمے نال

زیر ہدایت

امام جماعت احمدیہ

حضرت مرزا طاہر احمد خلیفۃ المسیح الرابعیہ اللہ

پہلی گال

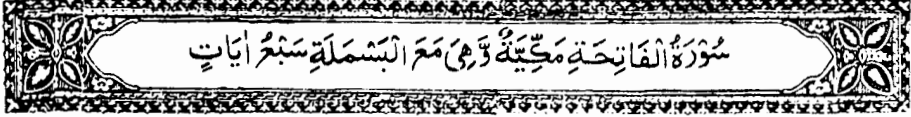
ترویہی مارچ اٹھارہ سو انا نوے کون حضرت مرزا غلام احمد نے قادیان وچ جماعت احمدیہ دی بنیاد رکھی۔ انہیں دا دعویٰ اے باجو میں قرآن دی تعلیم کون دنیا وچ عام کرن آیاں تے اے کم جماعت احمدیہ دے ذمے ہے۔ ترویہی مارچ انوی سو انا نوے کون ایں جماعت کون پورے سو سال تھی کیٹن تے اے ہک کنیں ہک کر دے تھی گئی ء تے قادیان کنیں نکل کے دنیا دے ہک سو دہرہ ملکیں وچ پہنچی ء۔ ایں خوشی دے موقعے تے اللہ واشکر ادا کرن کیتے امام جماعت احمدیہ حضرت مرزا طاہر احمد نے گھٹ توں گھٹ پنجاہ زبانیں وچ قرآن کریم دا ترجمہ کرن دا وعدہ کیتا ہا تاں جو لوکیں کیتے انہیں دی اپنی زبان وچ ترجمہ سکھن تے سمجھن سو کھاتھی ونجے، اے سرائیکی زبان وچ ترجمہ اول وعدے دہک حصہ ء اللہ سیش ایندا چھا پڑن مبارک کرے۔ (آئین)

ترجمہ : جناب خان محمد سکانی بلوچ مولوی فاضل
جناب رفیق احمد نعیم سکانی بلوچ ایم۔ اے عربی و اسلامیات

تفسير

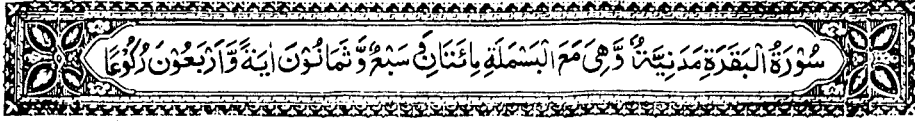
صفحة	سورة	شمار	صفحة	سورة	شمار
٢٥٣	الْقَصَص	٢٨	١	الْفَاتِحَة	١
٢٦٤	الْعَنْكَبُوت	٢٩	٢	البَقَرَة	٢
٢٤٢	الرُّوم	٣٠	٥١	أَلِ عِمْرَان	٣
٢٨٣	لُقْمَن	٣١	٨٠	النِّسَاء	٤
٢٩٠	التَّجْوِذَة	٣٢	١١١	المَّائِدَة	٥
٢٩٣	الأَحْزَاب	٣٣	١٣٣	الأَنْعَام	٦
٥٠٤	سَبَا	٣٣	١٤٠	الأَعْرَاف	٧
٥١٦	فَاطِر	٣٥	١٩٠	الْأَنْفَال	٨
٥٢٣	يُس	٣٦	٢٠٢	التَّوْبَة	٩
٥٣٢	الصَّفَّت	٣٤	٢٢٥	يُونُس	١٠
٥٣٣	ص	٣٨	٢٣١	هُود	١١
٥٥٣	الرُّم	٣٩	٢٥٩	يُوسُف	١٢
٥٦٥	المُّؤْمِن	٣٠	٢٤٥	الرَّعْد	١٣
٥٤٩	حَم التَّجْوِذَة	٣١	٢٨٣	إِبْرَاهِيم	١٣
٥٨٨	الشُّورَى	٣٢	٢٩١	الْحِجْر	١٥
٥٩٦	الرُّحْرُف	٣٣	٢٩٩	التَّحَل	١٦
٦٠٥	الدَّخَان	٣٣	٣١٥	بَيْتِ إِسْرَائِيل	١٤
٦١٠	الجَاثِيَة	٣٥	٣٣٢	الْكَهْف	١٨
٦١٥	الأَحْقَاف	٣٦	٣٣٨	مَرْيَم	١٩
٦٢١	مُحَمَّد	٣٤	٣٥٩	طه	٢٠
٦٢٤	الْفَتْح	٣٨	٣٤٣	الْأَنْبِيَاء	٢١
٦٣٣	المُّجَدَات	٣٩	٣٨٦	الْحَج	٢٢
٦٣٤	ق	٥٠	٣٩٤	المُّؤْمِنُون	٢٣
٦٣١	التَّذْرِيَات	٥١	٣٠٤	التُّور	٢٣
٦٣٦	الطُّور	٥٢	٣١٨	الْفُرْقَان	٢٥
٦٥٠	النَّجْم	٥٣	٣٢٤	الشُّعْرَاء	٢٦
٦٥٣	القَمَر	٥٣	٣٣٢	النَّمَل	٢٤

صفحة	سورة	شمار	صفحة	سورة	شمار
٤٢٢	الْبُرُوجِ	٨٥	٢٥٩	الرَّحْمَنِ	٥٥
٤٢٢	الطَّارِقِ	٨٦	٢٦٥	الْوَاثِقَةِ	٥٦
٤٢٥	الْأَعْلَى	٨٤	٢٤٠	الْحَدِيدِ	٥٤
٤٢٦	النَّاشِئَةِ	٨٨	٢٤٦	الْمُجَادَلَةِ	٥٨
٤٢٤	الْفَجْرِ	٨٩	٢٨٠	الْحَشْرِ	٥٩
٤٢٩	الْبَلَدِ	٩٠	٢٨٢	الْمُمْتَحِنَةِ	٦٠
٤٥٠	الشَّمْسِ	٩١	٢٨٤	الصَّفِّ	٦١
٤٥١	الْيَلِّ	٩٢	٢٨٩	الْجُمُعَةِ	٦٢
٤٥٢	الضُّحَى	٩٣	٢٩١	الْمُنْفِقُونَ	٦٣
٤٥٣	الْمُرْتَضَى	٩٣	٢٩٣	التَّغَابُنِ	٦٣
٤٥٣	التِّينِ	٩٥	٢٩٦	الطَّلَاقِ	٦٥
٤٥٥	الْعَلَقِ	٩٦	٢٩٨	التَّحْرِيمِ	٦٦
٤٥٦	الْقَدْرِ	٩٤	٤٠١	الْمَلِكِ	٦٤
٤٥٦	الْبَيِّنَةِ	٩٨	٤٠٣	الْقَلَمِ	٦٨
٤٥٤	الرِّزَالِ	٩٩	٤٠٤	الْحَاقَّةِ	٦٩
٤٥٨	الْعُدِيِّتِ	١٠٠	٤١٠	الْمَعَارِجِ	٤٠
٤٥٩	الْقَارِعَةِ	١٠١	٤١٢	تُوحٍ	٤١
٤٥٩	التَّكْوِيْنِ	١٠٢	٤١٥	الْحِجْنِ	٤٢
٤٦٠	الْعَصْرِ	١٠٣	٤١٨	الْمُرْزِقِ	٤٣
٤٦١	الْهُمَزَةِ	١٠٣	٤٢٠	الْمُدَّثِرِ	٤٣
٤٦١	الْفِيلِ	١٠٥	٤٢٣	الْقِيَمَةِ	٤٥
٤٦٢	قُرَيْشٍ	١٠٦	٤٢٥	الدَّاعِرِ	٤٦
٤٦٢	الْمَاعُونِ	١٠٤	٤٢٤	الْمُرْسَلَتِ	٤٤
٤٦٣	الْكَوْثَرِ	١٠٨	٤٣٠	النَّبَاِ	٤٨
٤٦٣	الْكَافِرُونَ	١٠٩	٤٣٢	الْبُرُوعِ	٤٩
٤٦٣	النَّصْرِ	١١٠	٤٣٢	عَبَسَ	٨٠
٤٦٣	اللَّهَبِ	١١١	٤٣٦	التَّكْوِيْنِ	٨١
٤٦٥	الْإِحْلَاصِ	١١٢	٤٣٨	الْإِنْفِطَارِ	٨٢
٤٦٥	الْفَلَقِ	١١٣	٤٣٩	الْمُطَفِّفِينَ	٨٣
٤٦٦	النَّاسِ	١١٣	٤٣١	الْإِنشِقَاقِ	٨٣

سورة فاتحہ کی ۷ آیتوں کے لیے اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ یہ سب آیتیں ہر رکوع میں پڑھی جائیں۔

۱- میں اللہ سے نال وے نال (مخروع کریندال) جبرھا بغیر منگیئے
ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۱
۲- ساریاں چنگائیاں تے صفات اللہ سنیں کیستے ہن جبرھا سا سے
جہانیں دا پالٹن ہار۔	الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۝۲
۳- تے بغیر منگیئے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔	الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۳
۴- تے جزا سزا سے ڈینہہ دا مالک ۷۔	مَلِکِ یَوْمِ الدِّیْنِ ۝۴
۵- اسان تیبڑی ہی عبادت کریندے ہیں تے تیں کنے ہی
مدد منگدے ہیں۔	اِیَّاكَ نَعْبُدُ وَاِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ ۝۵
۶- توں ساکوں سدھا رستہ ڈکھا۔	اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ ۝۶
۷- اُ نہیں لوکس دا راہ جنہیں تیں تیں النعم کیقن انہیں لوکس دا راہ
نہ ڈکھا جنہیں تیں تیبڑا غضب لٹھے تے نہ انہیں دا جبرھے گراہ تھی
گہین۔	صِرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ ۝۷ غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ
عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّالِّیْنَ ۝۸

سورة بقرہ مدنی ہے، بسم اللہ نال ایندیاں ۲۸۷ آیات تے ۴۰ رکوعن۔

۱. میں اللہ سے ناں بے نال (شروع کرینال) جی رہا بغیر منگے
بُیُوْتُ وَاللَّاءِ تے ول ول رحم کرٹ والا۔

۲. میں اللہ جیگی طرح جائنل۔

۳. اے او کتاب ۶ جنیدے وچ کوئی شک نہیں تے خدا
کے بُرٹن والے پرہیز گاریں کیتے رہنا۔

۴. (پرہیز گاراوہن) جیرے ان ڈھیں گاہیں (حقیقتیں) کول
منین تے نماز (جماعت نال) منہا کے پڑھن تے جو اسان
انہیں کول بُتے اوندے وچول (اللہ دی راہ وچ) خرچ کریندن۔
۵۔ تے او لوک اول کول وی منین جو ہدایت خدا کئے تیلو
آئی ۶ تے (اول کول وی منین) جیرے منیں کئے پہلے نہیں تے
آئی ۶ تے آخرت تے وی اولین رکھیندن۔

۶۔ ایسے لوک اپنے رب کنیں (مٹن والی) ہدایت تے ہن تے ایسے
ہی او لوکن جیرے کامیاب تھیون والین۔

۷۔ بے شک او لوک جنہیں انکار کیتے انہیں کول توں ڈرایا نہ ڈرا
انہیں واسطے بکا گال ۶۔ اوندے منین۔

۸۔ اللہ سئیں تے انہیں دے دیں تے مہر لادتی ۶ تے کتیں تے
وی تے انہیں دی اکھیں تے پردن۔ انہیں واسطے (سمجھ کئے)
وڈا عذاب۔

۹۔ اے لوکین وچول کجھ لوک انجمن جیرے کہن اسان اللہ تے
آخرت کول منیدے ہن (سچی گال لے ہے) او منیدے کار نہیں۔

۱۰۔ او اللہ تے مومنین کول دھوکا ڈیندن تے (سچی گال لے ہے)
جو او اپنے آپ کول دھوکا ڈیندے پین تے این گال کول او

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الْمَدَّ ②

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ③

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ④

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ
قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُؤْمِنُونَ ⑤

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُقْتَدِرُونَ ⑥

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ
لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑦

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى
أَبْصَارِهِمْ غَشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑧

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ⑨

يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ
إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ⑩

کھیندے نہیں۔

۱۱۔ انہیں دے دیں وچ بیماری دے تے اللہ انہیں دی بیماری کوں
وردھا ڈیسی تے انہیں کیتے بہوں دکھ ڈیوں والا عذاب ہو۔ ایس
واسطے جو او کوڑ مریندن۔

۱۲۔ تے جہاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو زمین تے گیٹر فساد نہ
کھنڈو او آبدن اسان تے اصلاح کرن والے ہن۔

۱۳۔ سٹو! بے شک او ہے ہی گپڑی تے فناری ہن لیکن او
کھندے نہیں۔

۱۴۔ تے جہاں انہیں کوں آکھیا ویندے تسان اینڑس ایسان
گھن آو جیوں لوک ایسان گھن آئین او آبدن کیا اسان ایویں
من گھنوں جیوں پاگلین من گدھے۔ سٹو بے شک ایسے لوک
ہی پاگل ہن لیکن او جانڈے نہیں۔

۱۵۔ تے جہاں انہیں لوک کوں ملدن جنہیں من گدھے (انہیں کوں)
آبدن اسان من گدھے تے اول جہاں اپنے جنہیں شری لوکین
کوں انج ملدن تے آبدن اسان تہاڑے نال ہن انہیں نال
تے صرف جہاں مریندے ہن۔

۱۶۔ اللہ انہیں کوں انہیں بیٹیں دی سزا ڈیسی تے مہلت ڈیسی
اپنی شیطانی وچ گردان تھئے راہوں۔

۱۷۔ اے اولوکن جنہیں ہدایت دے بدے گمراہی مل گھن گدھی» اے
وہ پار انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ ای او ہدایت پسین۔

۱۸۔ انہیں دی مثال اوں آدمی آلی کار» جیوا بھا بے تے جہاں او بھا
چودھا روسو جھک کر ڈیوے تے اول ویلے اللہ نیس انہیں دے سو جھلے
کوں کھس گھتے تے انہیں کوں اندھاریں وچ چھوڑ ڈیوے تے او ڈیکھ
نہ سگسن

۱۹۔ بوڑھے گونگے تے اندھن ایں واسطے او ہدایت دونیں ولدے۔

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ۙ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۱۱﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا
نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿۱۲﴾

إِنَّا أَنهَمُ السُّفَهَاءُ إِلَّا أَنهَمُ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۳﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اصْنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ
كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ إِلَّا أَنهَمُ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۴﴾

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا بِحَسْبِ
خَلْقِ إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ ۗ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ
مُسْتَهْزِئُونَ ﴿۱۵﴾

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿۱۶﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا
رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۱۷﴾

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ
مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ
لَّا يُبْصِرُونَ ﴿۱۸﴾

صَمٌّ ۙ بَلَّغْنَا عَنْهُمْ لَّا يَرْجِعُونَ ﴿۱۹﴾

۲۰. او اول مینہ آلی کارن جیرھا جھرنکنے آوے اوندرے وچ اندھارے بن کوک ہے تے کجلی ہے۔ او بجلی دا بجو کارسن کے موت دے ڈرکنے پئے کتیں وچ الگئیں چاڈویندن تے التدریس کافرئیں کوں تباہ کرن والا ۶۔

۲۱. نیڑے ۶ تھی بگسے جو بجلی انہیں دی اکھیں کوں چمک گئے جیرھے دیئے انہیں تے سو جھل تھیندے تے اوندرے وچ ٹر پوندن تے جڑاں انہیں تے اندھارا تھیوے کھڑویندن تے جے اللہ چاہے تے انہیں دے کتیں کوں تے اکھیں کوں وچاڈو لویوے۔ بے شک التدریس ہر شے تے قادر ۶ (اونجوں پھیر ۶)۔

۲۲. اے لوکو! تساں اپنے اول رب دی عبادت کرو جنہیں تہا کوں پیدا کیتے تے انہیں کوں پیدا کیتس جیرھے تساں کئے پہلے سن راہنڈا فائدہ اے تھیں جو التساں حقیقی بن ویو۔

۲۳. جنہیں تہاڑے کیتے زمین دا فرش تے آسمان دی پھت بنائی ۶ تے جھرنکنے امینہ وسائل تہاڑے رزق کیتے اوندرے نال میوے کھرن تہاں لے چاندے ہوئیں التدرنال کہیں کوں شریک نہ بناؤ ۲۴۔ جے کرتہا کوں ایس قرآن اوج شک جیرھا اسان اپنے بندے تے ہائے نازل کیتے تے تساں ایہو جہیں سورت بنا کے گھن آوتے التدرے سوا اپنی سنگت کوں وی سب گھنوجے تساں سچے بڑتاں۔

۲۵۔ جے تساں لے نہ کر سگو تے تساں لے کڈاں وی نہ کر سگو ایس واسطے تساں اول بھانکے ڈرو جنید اہل لوک تے پھرن تے لے کافرئیں کیتے تیار کیتی گئی۔

۲۶۔ تہا نہیں لوکئیں کوں جنہیں من گدھے قول لے خوشخبری ڈے ڈے اوچٹکے کم دی کریندن جو بے شک انہیں واسطے بہوں سادے باغ بن جنہیں دے وچ نہراں و ہندیان پین۔ جڑاں انہیں کوں باغیں وچوں میوے دارزق ڈتا ویسی تے او اکھن لے تے اورزق

أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ وَّرَعْدٌ وَّرَبْقٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حُدُورِ
الْمَوْتِ وَّاللَّهُ مُخِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۲۰﴾

يَكَلِّمُ الْبِرْقُ يَخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَصَابَهُمْ مَشَوْا
فِيهِ وَّإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَّلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
بِسَمْعِهِمْ وَّأَبْصَارِهِمْ إِنَّا لِلَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۱﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ عَبْدًا وَّرَبِّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَّالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۲۲﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ وَّرِشَاءَ السَّمَاءِ بَنَاءً
وَّأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُندَادًا وَّأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۳﴾
وَأِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَاذْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۴﴾

فَأِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَّالْحِجَارَةُ ۖ أَعدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿۲۵﴾

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَّعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رَزَقُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَّ
أُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَّهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّهُمْ

فِيهَا خَلِدُونَ ﴿۵۰﴾

جبرصا پہلے وی بڑا گیا ہا۔ تے ولا انہیں کوں ایہو جیہاں رزق بڑا ویسی انہیں کیتے اوندے وچ پاک جوڑے ازل پئے، ہوسن تے اوندے وچ یکارہ ولین۔

۲۷۔ بے شک اللہ سب کون کوئی روک کا نہیں کر انجی مثال بیان کرے (بڑی بے جبرمی پھر دی ہودے یا اول کنے دی گھٹ۔ تے جبر سے لوکس من گدھے او جانڈن جو بے شک انہیں سے رب کنے اسے سہی گال ۶ تے جبر سے لوکس نہیں منیا او لے ابدن اللہ سب سے مثال بڑے کے کیا پاندے تاہوں تاہندے نال ہوں سارے لوک گمراہ تھیندن تے بہوں سارے ہلاکت پاویندن۔ تے ایندے نال سوائے اکھن نہ منن والیں مے پیا کوئی گمراہ نہیں تھیندا۔

۲۸۔ اکھن منن والے اولکون جبر سے اللہ سے نال پکا وعدہ کر کے ترور بڑیندن۔ تے جیندا اللہ سب گنڈ منن دا حکم بڑے اول کوں ردی ترور بڑیندن تے زمین وچ گبڑتے فدا کریندن۔ ایہتے لوک ہی گھائے وچن۔

۲۹۔ تسال اللہ سب داکوین انکار کر گدے او پھی گال لے ہے جو تسال مردہ ہاوسے تہا کوں زندہ کیتس پھیں تہا کوں مرلی ولاییندا کرلیسی تے ول تسال ہوندو اللہ سب (د) ول ویسو۔

۳۰۔ لے اوزات «جیں زمین دے وچ ہر فتنہ تہاڑے واسطے پیدا کیتی تے ول آسمان دو دھیان کیتے سہی تے سے آسمان پہلے آسمان آلی کار مٹھا ئیس۔ تے او ہر شے کوں چگی طع ہاندے۔

۳۱۔ جڈاں تیڈے رب فرشتیں کوں اکھیس جو میں بے شک میں وچ اپنا خلیفہ بناؤں والا ہاں تے فرشتیں اکھیا تو زمین وچ ایہجے کوں خلیفہ بنیدیں جبرھا اوندے وچ گبڑن فدا گھتیس تے رت دیسی۔ جی گال لے ہے جو اسان تیڈی پاک صفتیں تے تریٹیں نال بیان

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةٌ فَمَّا قَوْحَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَا ذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿۵۱﴾

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۵۲﴾

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَهْوَاءًا فَأْتِيََا كُفْرًا ثُمَّ يُبَيِّنُ لَهُمْ فَيُحْيِيهِمْ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ لِيَوْمٍ تَرْجَعُونَ ﴿۵۳﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ جَنَائِدًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۵۴﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ

مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾

کریندے ہیں تے تیدڑی بے عیبی کول بیان کریندے ہیں اللہ سئیں
آکھیا بے شک میل چانڈاں جیرم گال تساں نوربے چانڈے۔

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ
فَقَالَ أُنَبِّئُونِي بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے اللہ سئیں حضرت آدم کول سارے ناوریں دا علم ڈے ڈتا
تے ول انہیں شہیں کول فرشتیں دے سامنے کیاتے آکھیں
میکول انہیں ناوریں دے متعلق ڈوسو جے تساں سچے او۔

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ فرشتیں آکھیا توں پاک ہیں اساں اوں کئے ودھ کجھ
نے چانڈے۔ جبر ہاتیں ساکوں علم ڈتے بے شک توں ایں چانڈی
والا تے بہوں حکمت والا ایں۔

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَاءِهِمْ
قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ (اللہ سئیں) آکھیا اے آدم توں انہیں کول انہیں ناوریں دے متعلق
ڈوس جہاں آدم نے انہیں کول انہیں شہیں دے متعلق ڈوسیا تے اللہ
آکھیا جو میں تہا کول آکھیا نہ ہا۔ بے شک میں زمین تے آسمان دی
گلی گاہیں کول چنگی طرح چانڈاں تے میں اووی چانڈاں جینکوں تساں
گنیدے تے جینکوں تساں ظاہر کریندے او۔

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے جیرے ویلے اساں فرشتیں کول آکھیا جو تساں آدم دی فرمانبرداری
کو سارے فرشتیں آکھن من گدھا سوانے اہلیس دے اوں
انکار کیا تے وڈانی کیتس تے او با ای ناں منن والیں وچوں۔

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا
رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
 مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے اساں آکھیا بے آدم توں تے تیدڑی زال بہشت وچ رہو
تے تساں ڈھیں اٹھے وچو جھومر منی آوے رچ کے کھاؤ تے تساں ڈوہیں
ایں وٹ دے کولہونہ وچا ہے رچے گیو ہے، تے تساں غا نہیں وچو
تھی ویسو۔

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے شیطان ڈونا میں کول ورغلا کے بہشت وچو کڈھا چھوڑیا
جیندے وچ او ڈوہیں رہندے ہن۔ تے اساں آکھیا نکل وچو ایں
واسطے جو تہا ڈے وچوں کجھ ہک بنے دے دشمن۔ اساں کجھ
مدت کیتے تہا ڈے واسطے زمین کنن تے ناندے دی چانڈاں ۶۔

فَتَلَقَّ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے پچیس حضرت آدم نے اپنے رب کئے کجھ گاہیں سکھیا تے
خدا نے اوندے اتے رحمت کیتی بے شک اللہ سئیں بہوں توبہ قبول

کرتن والا تے بہوں مہربان ۔

۳۹۔ اسان آکھیا تسان ایتمو نکل و نجر سارے تے جڈان وی میں کئے
تہا ڈو ہدایت آوے تے جبر حامیڈی ہدایت تے چلیسی او نہ ڈو بسن
تے دا مو نچھے تھیں۔

۴۰۔ تے جیوں میں منیا تے سا ڈی نشانیں کون کوڑا سمجھے نہیں لے
لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ بہوں دیر تک رہسن۔

۴۱۔ لے بنی اسرائیل تسان میڈی اونعت کون یاد کرو جبر می میں
تہا کون ہوتی تے تسان میڈے وعدے کون پورا کرو میں تہا ڈے
وعدے کون پورا کر لیاں تے تسان میں کئے ہی ڈرو۔

۴۲۔ تے تسان من گنواں کتاب (کون جبر ہی میں نازل کیتی) تے
اولتقدین کرندی «اوندی جبر ہی تہا ڈے کول» تے تسان نہ
منن والیں وچر پہلے نہ بجز تے تسان میڈی آیات کون تھوڑے مل
تے نہ وچر تے میں کئے ہی ڈرو۔

۴۳۔ تے سچ کوڑ کون ہک نہ بناؤ (رلا ملا نہ ڈیو اتے سچ کون
لکاؤ وی نہ تے تسان چاندے وچ)

۴۴۔ تے تسان ٹھہاتے پڑھو نماز کون۔ زکوٰۃ ڈیو تے رکوع کرتن
والیں نال رکوع کرو۔

۴۵۔ کیا تسان لوکس کون حکم ڈیندو تے اپنے آپ کون جمل دیندو تے
تسان کتاب وی پڑھدے «کیا تسان اپنی عقل کئے کم نوہے
گھسدے۔

۴۶۔ تے تسان مہرتے نماز نال امداد مگھوتے بے شک نماز
ڈیو ڈیو کسی بوسوائے انہیں تے جبر سے جھک نوانی کرندین۔

۴۷۔ لے اولوکن جنہیں کون پکا یعین «اپنے رب دے ملن دا
بے شک انہیں اوندو ولئے۔

۴۸۔ لے بنی اسرائیل تسان میڈی اوں نعمت کون یاد کرو جبر می میں

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَبِينًا فَأَمَّا يُأْتِيَنَّكَ مِنِّي
هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿۳۹﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۴۰﴾

يٰٓبَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ
عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ
فَارْتَبِعُوا ﴿۴۱﴾

وَأَنِيبُوا إِلَيَّ أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكْفُرُوا
أُولَٰئِكَ كَافِرٌ بِي وَلَا تَشْرُكُوا بِي إِنِّي تُسَمَّا قَلِيلًا وَإِيَّايَ
فَاتَّقُونِ ﴿۴۲﴾

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿۴۳﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ
الرَّكْعِينَ ﴿۴۴﴾

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ
تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۴۵﴾

وَأَسْتَعِينُوا بِالضَّرْبِ وَالصَّلَاةِ وَإِنهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى
الْغَاشِيِينَ ﴿۴۶﴾

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَإِنَّهُمْ إِلَٰهِيَّةٌ
رَّجِعُونَ ﴿۴۷﴾

يٰٓبَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

تہا کوں بڑتی، تے بے شک تہا کوں تہا کوں فعیلت بڑتی اوں زمانے دے سارے لوکیں تیں۔

۴۹۔ تے تہا کوں بڑا بڑے کئیں بڑو جیلاں کوئی کم نہ اوسی کیں دے کچھ وی تے نہ اوندے کیتے کوئی سفارش منی ویسی تے نہ اوہ سے وٹاندرے وچ کوئی شے گدھی ویسی نہ اوندی کوئی امداد کیتی ویسی۔

۵۰۔ تے جیلاں اسان تہا کوں چھڑو ائے (بچائے) افرعونیں کئیں او تہا کوں بڑا بڑا دکھا عذاب پچیندے ہن۔ تہا بڑے پتریں کوں مار گھتندے ہن تے تہا بڑی تربیتیں کوں میندا رکھندے ہن تے ایندے وچ تہا بڑے رب دا تہا بڑے تے بہوں وڈا احسان ہا۔

۵۱۔ جیلاں اسان تہا بڑے کیتے سمندر کوں چیر بڑاتے تہا کوں بچا گدھاتے غرق کر بڑیا افرعونیں کوں تے تہا کوں بڑے کھڑے ہا دے ۵۲۔ تے جیلاں اسان وعدہ کیتا موسیٰ نال چالیہا راتیں دانے تہا کوں اوندی کھڑ پھچھو کب گابے کوں (معبود) بنا گدھ کھچھی گال لے بے کہ تہا کوں وڈے نام ہا دے۔

۵۳۔ دل اسان تہا کوں ایندے بعد معاف کر بڑا تہا کوں تہا کوں اللہ سببیں دا شکر کرو۔

۵۴۔ تے جیلاں اسان موسیٰ کوں کتاب بڑتی ہائی تے معجزات بڑتے ہن تاں جو تہا کوں ہدایت پاؤ۔

۵۵۔ تے موسیٰ اپنی قوم کوں آکھیا جو لے میڈی قوم بے شک تہا کوں گابے کوں (معبود) بنا کے اپنے تے دڑا اہم کیتے ہن تہا کوں اپنے پیداکرٹ والے کئیں تو بہ کرو تے اپنے من کوں مار گھنوں۔ اے تہا بڑے کیتے تہا بڑے رب دے حضور چنگانی، او تہا بڑے اے رحمت کر لیس بے شک او تو بہ قبول کرٹ والا تے وڈا مہربان ہا۔

۵۶۔ تے جیلاں تہا کوں آکھیا لے موسیٰ اسان تیکوں اوتیل کڈا ہن نہ تہا کوں جے تہا کوں اللہ سببیں کوں ظاہر نہ بڑی گھنوں۔ دل تہا کوں پکڑ گدھا۔ جہاہ کھڑ دالے عذاب پکڑ گدھا تے

وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۴۹﴾

وَأَتَقُوا يَوْمًا لَا تَجْرِي فِيهِ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۵۰﴾

وَلَا ذُجِّبَتْكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُوكُمْ بِسُوءِ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَجِيبُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذِكْرِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿۵۱﴾

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَجْبَيْنَكُمْ وَانفَرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۵۲﴾

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿۵۳﴾

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِمَّن بَعْدَ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۵۴﴾

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۵۵﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاتَّقُوا أَنفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۵۶﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذْنَا لَكُمْ الضُّعْفَةَ وَأَنْتُمْ تُنظَرُونَ ﴿۵۷﴾

تساں بڑے روگبیرے۔

۵۷۔ دل اسان تہا کوں تہاڑی تہا ہی سے بعد اٹھایا با سے متاں
تساں السدسئیں و اشکر کرو۔

۵۸۔ تے اسان تہاڑے اٹے مجھڑ دی چھاں کیتے تے تہاڑے واسطے
کھسبیاں تے پیڑے ہانے رپدا کیتے اتساں کا و جو پاک شہیں
اسان تہا کوں ڈرتے۔ تے ساڑے تے انہیں علم نہیں کیتا اپنے لے
علم کیتے نے۔

۵۹۔ جیڑاں اسان انہیں کورں آکھیا ایں دستی و رچ پہرہ و نچرتے تساں
رچ کے کا و جھو تہاڑی مرضی آوے تے تساں پورا اکھن میندے
بھریں دروازے و رچ پیہرتے آدے و نچر ساڑا بار ہولا کر اسان
تہاڑے گناہ جنم ڈیسرتے اسان چکائی کرٹن والیں کورں زیادہ ڈیندے
نہیں

۶۰۔ انہیں ظالمیں اوں گال کورں بدل ڈتا جیری اسان انہیں کورں آکھی
ہانی جنہیں اے ظلم کیتا با انہیں اسان آساں کنیں غلاب ہایا با ایں
واسطے جواو اکھن نہ منیدے ہن۔

۶۱۔ تے جیڑاں حضرت موسیٰ نے اپنی قوم کیتے پانی منگیا ہاتے
اسان آکھیا مارا پٹے سونے کورں اوں پتھر تیں پچھیں اوں کنے
بارہ چشمے وہن لگ پئے۔ سارے لوکین اپنے اپنے تڑکوں
ہتھیکا کر گدھا (اسان آکھیا) السدسئیں دے رزق کنیں کھاؤ
تے پیو تے زمین و رچ گیڑ گھن کیتے نہ پھرو۔

۶۲۔ تے جیڑاں تسان آکھیا اے موسیٰ اسان ہک کھانے تے
کڈا ایں مہر نہ کھریوں توں دعا کر ساڑے کیتے اپنے رب کنیں
جو زمین جو کچھ پیدا کریندی ء او ساڑے کیتے پیدا کرے جیوں
سبزیاں پاپیاں، کٹک، مورھی دی دال تے وسل (راوں ویلیے
السدسئیں آکھیا) جوتساں چنگی شے دے بدلے لنگی شے و ماواں
چاہندے ء (جہن تسان) کہیں شہر و رچ پہرہ و نچرے شک جو

ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۵۷﴾

و ظَلَلْنَا عَلَيْكُمُ الْعَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَ
السَّلْوى كُلَّوَا مِنْ طَيْبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَ
لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۵۸﴾

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَلَؤَالِهَا هِيَ شَأْنُكُمْ
رَعْدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
خَطِيئَتَكُمْ وَسَيُرِيدُ الْحَسِينِينَ ﴿۵۹﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۶۰﴾

وَإِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ أَنَاثٍ مَشْرَبَهُمْ كُلَّوَا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ
اللَّهِ وَلَا تَغْتَوَا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۶۱﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقَرِهَا أَو
قَتَابِهَا وَفَوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصْبِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ
الَّذِي هُوَ آذَنٌ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ إِنْ هِيَ إِلَّا حِسَابٌ وَأَصْرًا فَأَن
لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَصَرِّبْتُ عَلَيْهِمُ الذِّالَةَ وَالسَّكَنَةَ
وَأَبَاءَ وَبَعْضَ مِنْ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ

يَأْتِ اللَّهُ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿۶۱﴾

کبھ تساں منگدے، تمہا کوں مل ویسی تے انہیں کوں ذلیل تے بے وس کر ڈتا گیا تے او اللہ سیس دی کاوڑ سیٹھ آگئے اے ایں واسطے تھیا جو انہیں اللہ سیس دی آیتیں کوں نہ منیا با تے نیس کوں ناحق قتل کر ڈ دی کو سشن کریدے ہن۔ ایں واسطے جو انہیں اکھن نہ منیا تے مد کیں ودھ گئے ہن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ مِنَ الصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ بے شک او لوک جنہیں من گدھے تے یہودی تے عیسائی تے مانی را انہیں وچوں اجیر بے لوکس اللہ سیس کوں تے قیامت دے ڈیند کون من گدھے نے چنگے کم کیتے انہیں کیتے انہیں دے رب کنیں اجیر بے انہیں کوں نہ کوئی ڈر تے نہ او موخے تھین۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ تے جڈاں اسان تساں کیں پکا وعدہ گدھا ہاتے تساں اُچھے زوہ طورے تے کھڑے باوے (اسان تمہا کوں اکھیا با) جیر ہی شے اسان تمہا کوں ڈیوں اونوں پورے زور نال بھٹکا کرو جو اونڈے وچ، اونکوں یاد رکھو تاں جو تساں متقی بن وچو۔

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ ول تساں ایندے بعد بھر گبو بے جے تمہا ڈے اتے اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہوندی تے تساں انہیں وچو تھی وچو با جنہیں کوں گھانا تھیندے۔

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ تے تساں انہیں کوں وی سہان گدھا با جیر بے چٹن چٹن (سینچر اے معاملے وچ بہوں ودھ گئے ہن۔ اسان انہیں کوں اکھیا جو تساں ذلیل بندر (بھولوں) بن وچو۔

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ اسان انہیں کوں عبرت بنا ڈتا انہیں لوکس واسطے وی جربے اوں ویلے ہن پے تے بعد آلیں کیتے وی تے پھیر گاریں کیتے نصیحت بنا ڈتا۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُذُومًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ

۶۸۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ اپنی قوم کوں اکھیا کہ اللہ سیس تمہا کوں مکرم ڈتے جو تساں گبول کو ہمو۔ انہیں اکھیا جو توں ساڈے نال

۵۹. مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿۵۹﴾

بٹ مریندا پیش۔ حضرت موسیٰ اکھیا میں اللہ سیں کنے پناہ
منگواں جو میں جاہلین و جہتھی و نہجاں۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يَكْفُرُ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ
فَاعْمَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ انہیں اکھیا توں ساڈے کیئے اپنے رب کنے دعا کو ساکوں
ڈسے جو اوگنوں کنجھی۔ حضرت موسیٰ اکھیا کر بے شک اللہ
سیں آہدے جو اوگنوں نہ پڑھی۔ تے نہ گا بی۔ ایندے
وچ و پکار۔ تہا کوں جیرھا حکم ڈتا گئے اوں کرو۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقْع لَوْهَا
تَسْرُ النَّظِيرِينَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ انہیں اکھیا توں اپنے رب کے ساڈے کیتے دعا کر کے
پچھ جو اوں گنوں دارنگ کنجھا۔ حضرت موسیٰ اکھیا او
آہدے جو اوگنوں پیشی۔ تے گھٹا بیٹ (ہلدرا) آلی کارا وندا
رنگ و ڈیکھن والیں کوں ڈاڈھا چنگا گدے۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنْ الْبَقْرَ تَشْبَهُ
عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَنُهْتَدُونَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ انہیں اکھیا توں ساڈے کیتے دعا کر کے اپنے رب کنے پچھ
جو اوگنوں کنجھی بے شک ساڈے کیتے اوگنوں نشا برتے سجا پو
نئیں رہی۔ تے ہن جے اللہ سیں چاہیا تے اسان ہدایت پاگھنوں۔
۶۳۔ حضرت موسیٰ اکھیا بے شک اللہ سیں آہدا پئے جو اوگنوں نہ زین
تے بل وہاں کیتے جہاں گئی تے نہ ہی رڑھ کوں پائی پلیندی۔
ٹھیک ٹھاک تے اوندے وچ کوئی عیب نئیں۔ آخر اکھیر نے
جو ہن تیں سچی گال کیتی لے ول انہیں گنوں کٹھی تے سچی گال لے
سے کہ انہیں دالے کم کرن دارو۔ کا ناں با۔

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرثَ مُسَلَّمَةٌ لِأَشِيئَةٍ فِيهَا قَالُوا الْإِن
جَنَّتْ بِالْحَبِّ فَمَا كَاذِبُونَ يَعْمَلُونَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ اول دیکھے کوں وی یاد رکھو جڈیاں تساں بک (وڈے) آدمی
کوں قتل کر ڈتا۔ ول تساں اوندے قتل دے بارے وچ جھپڑا کیتا
تے اللہ سیں جیرھی گال تساں کیندے ہا وے اوں کوں ظاہر
کرن والا۔

وَلَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرثَ مُسَلَّمَةٌ
لِأَشِيئَةٍ فِيهَا قَالُوا الْإِن جَنَّتْ بِالْحَبِّ فَمَا كَاذِبُونَ
يَعْمَلُونَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ ول اسان اکھیا ایندی بعض گالیں کوں بعض نال رلا کے ڈیکھو
تے ایوں اللہ سیں مومنین بوئیں کوں جیندا کریندے۔ لے تہا کوں
پٹیاں نشا نیاں ڈیکھیندے تاں جو تساں عقل نال کم گھنوں۔

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُبْحِثُ اللَّهُ
الْمَوْتَىٰ وَ يُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ پچھیں تہا ڈے دل ایندے بعد سنت تھی گئے ایوں جو ہیں

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ

پتھر بھون یا اوں کنیں وی ودھ سخت۔ بے شک کچھ پتھر ایٹھے
بن جنہیں کنیں نہراں ویہ پوندن تے سہی گال لے سے ہر بے شک
کچھ پتھر ایٹھے بن حیرے ترمدن تے انہیں وچوں پانی نکل اندرے۔
تے بے شک کچھ دل ایٹھے بن حیرے اندرینے دے ڈرکنیں
اندرے اگوڑھے پوندن تے اندرینے جو تساں کریندے، انہیں
کنیں بے خبرنیں۔

۷۶۔ اے مسلمانو! کیا تساں ایں گال دی امید رکھیندے؟ جو او
تہاڑی گال کول من گھنن تے سہی گال لے بے جو انہیں وچوں ہک
ٹولہ ایٹھا، حیرا اندرینے دی گاہیں کول سندرے تے سمجھ دے بعد
اوندا مطلب وٹاڈیندن تے انہیں کول ایٹھا پتہ ہوندے۔

۷۷۔ تے حیرے ویلے او مدن منن وائیں کول آہن اسان
ایمان گھن آئے یں تے حیرے ویلے ہک ڈوبھے کول انج
مدن تے او آہن کیا تساں انہیں کول او گاہیں ڈوبندے؟
حیریاں اندرینے تہاڑے اُتے ظاہر کیتن تے نتیجہ اے نکلی
جو او تہاڑے نال تہاڑے رب دے اگو جہاں کرین تساں عقل
نال کم کیوں نوزے گھندے۔

۷۸۔ کیا او ایں گال کول نہیں جانڈے جو بے شک اندرینے جو
کچھ او لکیندن تے جو کچھ او ظاہر کریندن اوں کول جانڈے۔

۷۹۔ تے انہیں وچوں کچھ لوک ان پڑھن سوائے انہیں گاہیں دے
حیریاں کوڑیاں بن بیاہی کتاب واکون علم نہیں رکھیندے او
صرف تیکے مریندن۔

۸۰۔ تے بلاکت انہیں لوکیں واسطے حیرے اپنے ہمتیں نال کتاب
لکھن تے ول آہن اے اندرینے کنوں آئی؟ تساں جو او
ایٹھا توڑا جہاں نل گھنن۔ تے بلاکت انہیں واسطے اپنے ہمتیں
نال لکھن دی وجہ نال تے بلاکت انہیں واسطے جو او کھیندن۔

۸۱۔ تے او ایہودی آہن ساکوں بھا اصولو گہسی سوائے

أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ
الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْفَقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ
وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِعَاقِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۷۶﴾

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَحْرَفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۷۷﴾

وَإِذَا قَالُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِغَضَمٍ
إِلَى بَعْضِ قَالُوا أَنْزَلْنَا نُوْحَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
يُخَاجِكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۷۸﴾

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُعْتَرُونَ وَ مَا يُعْلِنُونَ ﴿۷۹﴾

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانٍ وَإِنَّهُمْ
إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿۸۰﴾

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ
هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْتَرَوْا بِهِ تَمَتًّا وَقَلِيلًا فَوَيْلٌ
لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿۸۱﴾

وَقَالُوا لَنْ نَسْتَأْذِنَ النَّارَ إِلَّا آتِيًا مَعْدُودَةً قُلْ

اتَّخَذَ ثَمَرٌ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَكَ
أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۱﴾

تھوڑے جہاڑیں دے۔ اے رسول توں اکھ کیا گدھی پیٹے
۸۱۔ تساں۔ اللہ سئیں کئیں کوئی وعدہ تے ول اللہ سئیں اپنے
وعدے دی خلاف ورزی کڈیاہیں نہ کرلیسی۔ یا تساں اللہ سئیں دے
خلاف کوئی ایجی گال پئے آبرے ہر جیندا تھا کوں پتہ کاہ نہیں۔
۸۲۔ ہاں لے سچ جیرے لوک گندہ کم کرلیں تے او گنگی انہیں
کوں ولہٹ گھنسی تے ایجیے لوک دوزخی ہن تے او بہوں دیر تک
اوندے وچ رہیں۔

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ تے جنہیں من گھدے تے نیک عمل کیتے نیں لے جنتی
ہن تے اوندے وچ بیٹھ تے یگا رہیں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ تے اوں ویلھے کوں یاد کرو جڈاں اساں بنی اسرائیل کئیں
پکا وعدہ گدھا جو تساں اللہ سئیں دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو
تے پیو ماناں چچکا سلوک کرو تے گھاٹے سکتے تے بیٹیں تے
مسکین نال وی چچکا سلوک کردے لوکس نال چچکی گال کیتی کردے
نماز باجماعت مٹھا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈرو پھیس تہا ڈے وپو
تھوڑے بندیں دے سوا باقی سارے پھر گئے تے تساں منز
پھیر گدھے۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا
اللَّهَ ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ ۖ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ
مُعْرِضُونَ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ تے اوں ویلھے کوں یاد کرو جڈاں اساں تساں کئیں پکا وعدہ
گدھا ہا جو تساں آپت وچ بک پے دی رت نہ وپھیر تے نہ
تساں اپنے آپس کوں اپنے گھریں وچ کڈھیسوں تساں این گال کئیں گدھا ہا
تے تساں این گال دے گواہو۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا
تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِن دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ
تَشَاهِدُونَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ ول تساں او ہے ہتھے جیرے بک پے کوں قتل کیتے
۸۶۔ تے تساں اپنے وچ بک لولے کوں انہیں دے گھریں وچ باہر
کڈھیندے، تے مدد کرنیرے، انہیں دے خلاف گندہ تے ظلم
نال بک پے دی تے جے تہا ڈو قیدی تھی کے آون تے تساں
فدیہ بٹے کے چھڑوا گھندے۔ انہیں دا چھڑواو تے تہا ڈے
اتے حرام کیا گیا کیا تساں منیدے، کتاب دے کجھ حصے کوں

ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فِرْيَقًا
مِّنْكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتُوكُم أُسْرَىٰ تَقْتُلُوهُمْ وَهُوَ
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَلَا تَمْنُونَ بِبَعْضِ
الْكِتَابِ وَكَفَرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ
ذَٰلِكَ مِنكُمْ إِلَّا جِزْيُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ

يُرْذَوْنَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۸۷﴾

تے کچھ سے دانکار کریندے؟ (تساں ڈوسو جو) اونکوں بی کیا سزا مل سگدی؟ جیرھا تہا بڑے وچوں ایجا کم کرے سوائے اس دنیا وچ رسوائی دے تے بڑینہ قیامت دے بڑا دھے عذاب دو وولائے ولین تے اللہ سئیں بے خبر نہیں جو تساں کریندے؟

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۸۸﴾

۸۷۔ ایسے لوکن جنہیں دنیا دی زندگی کوں مل گھن گھدھے آخرت دے ولماندرے وچ تے انہیں تے عذاب ہولانہ کیتا ویسی تے نہ انہیں دی امداد کیتی ویسی۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْكِتَابَ وَآيَدْنَاهُ بَرُوجَ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِّقُوا لَدْبَعْمُزَ وَفَرِّقًا تَفْتَلُونَ ﴿۸۹﴾

۸۸۔ تے اساں بے شک حضرت موسیٰ کوں کتاب بڑتی تے اوندرے بعد اساں اوندرے دین دی خدمت کیتے پٹھے بہوں رسول تے اساں ابن مریم کوں کھلے کھلے نشان بڑتے تے اساں اوندی امداد کیتی روح القدس نال۔ جیڑاں وی تہا بڑو کوئی رسول آئے جنہیں کوں پسند نہ کریندے سن تہا بڑے دل تساں وڈائی کریندے ہوئیں کنہائیں کوں جھٹلا بڑاتا تے کنہائیں کوں قتل کر بڑاتا۔

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ ثَقِيلًا قَنَابًا يُؤْمِنُونَ ﴿۹۰﴾

۸۹۔ تے انہیں آکھئے ساڈے دلین تے پردن پر سچ لے بے جو اللہ سئیں انہیں تے لعنت کیتی انہیں دے انکار دی وجر نال تے بہوں تھوڑن جیرے ایمان گھن آئن۔

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ قَالُوا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۹۱﴾

۹۰۔ تے جیڑاں انہیں دو کتاب آئی اللہ کئیں جبرھی کتاب اوندی پیشگوئیں دی تصدیق کریندی، جبرھی انہیں کئیں بے۔ تے اس کئیں پہلے اوکافر تے فتح پاؤن دی دعائیں گدے سن۔ جیڑاں انہیں کئیں او شے آئی جبرھی انہیں سہانہ گدی، تے ول اوندا انکار کر بڑتے نیں۔ اتجھ نہ منٹن وانیں تیں اللہ سئیں دی لعنت۔

بِنِسَاءٍ اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِثْنَا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِعَضْبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿۹۲﴾

۹۱۔ لے بہوں گندی شے بے جیندے ولماندرے وچ انہیں اپنی جان کوں وچا ہوئے اوواں گال دانکار کریندن جبرھی اللہ سئیں لہائی، وگڑو کے جو اللہ سئیں اپنے بندیں وچوں جیندے اتے چاہندے فضل کیوں کریندے۔ او اس وچ کئیں اللہ سئیں

دی بک کا ڈر دے بعد ہی کاوڑ تلے آئے تے کافرین کیتے ذلیل
کون والا عذاب۔

۹۲۔ تے جڈیاں اساں انہیں کول آکھئے کہ من گھنوجر تعلیم اللہ سئیں
بھائی ؑ۔ انہیں آکھئے اساں او نکول تہاں من گھندے پس جیڑی ساڈو
آئی ؑ تے ادنیس منیدے او نکول جیڑی اوندے علاوہ ؑ
تے بے شک او سچ تے جوا انہیں کنیں ہے اوندی وی تصدیق
کریندی ؑ۔ توں آکھتساں کیوں قتل کریندے ہاوے۔ اللہ سئیں
دے نیس کول ایں کنیں پہلے جے تہاں پچھے منٹوالے ہاوے
۹۳۔ تے تہاڈو جڈیاں آئے موسیٰ کھلے کھلے نشان گھن کے ول
تہاں اوندے دُجن دے بعد گاہے کول خدا بنا گدھتے تہاں دُڑے
ظلم کرن والے ہاوے۔

۹۴۔ تے جڈیاں اساں تہاں کنیں پکا وعدہ گدھا ہاتے تہاں طور
روہ دے تلے کھڑے ہاوے رتے تہا کول آکھیا ہاے ابو اسام
تہا کول بڑتے او نکول پورے زور نال جھیکا کرو تے سٹو۔ انہیں
آکھئے اساں سن گدھے تے منیدے نئے سچ لے ہے جوا انہیں
دے کھڑی وجہ نال انہیں دے دیس وچ گاہے دی محبت
گھر بنا گدھا توں آکھ بڑے او بہوں بُری ؑ۔ جیڑی گال دا تہاڈا
ایمان تہا کول علم ڈیندے جے تہاں پچھے ایماندار ہوے۔
۹۵۔ توں آکھ بڑے جے کر آخرت دا گھر اللہ دے نزدیک نہیں لوکس
کول چھوڑ کے خالص تہاڈے واسطے ہئے تے موت منگو جے
تہاں پچھے ؑ۔

۹۶۔ تے لے لوک اپنے ہتھیں نال جیڑی کئی اگور پھلی
کھڑن کڈیاں وی موت نہ منگن تے اللہ سئیں خالص کول بڑا ڈھا
چاندے۔

۹۷۔ تے توں بے شک لوکس کنیں انہیں کول تے جیڑے مشرک ہن
انہیں کول زندگی دا زیادہ بھگائیں۔ انہیں وچوں ہر آدمی لے چاہندے

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ امْنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا
أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَنُكْفِرُ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ
مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٦﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٧﴾

وَإِذَا اخْتَلَفْنَا فِي مِثْقَاتِكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَسْعُوا بِالْوَالِدِ
سَعِينًا وَعَصِيانًا وَأَشْرِيًّا فِي قُلُوبِهِمُ
الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ
إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٦﴾

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٧﴾

وَلَنْ يَسْتَنْوَهُ أَيْدَاءُ بِمَا قَدَّمْتُمْ إِلَيْهِمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٧﴾

وَلَيَحْذَرْنَهُمْ أَحْصَى النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا بِيَوْمِئِذٍ يَوْمَ لَوْ يَعْلَمُونَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ
بِمُدَّخِرٍ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعْتَرَهُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿۹۵﴾

کہ او ہزار سال تک جیندا رہے۔ سچ لے ہے جو اے عمر اوکوں
پریں نہیں رکھ سگدی اول عذاب کنیں۔ اللہ سیٹیں جو او کریندن
اول کول بڑھا کھڑے۔

۹۸. اتوں آکھڑے جو جیرھا شخص جبرئیل دادشمن۔ اوں تے
بے شک تیڈے دل تے (اے کتاب) اللہ دے حکم نال بہانی
جیرھی تصدیق کرنیدی۔ اوں کتاب دی جیرھی پہلے کنیں ہانی پئی
تے او ہدایت تے بشارت ڈیندی «منقذ والیں کول»۔

۹۹. جیرھا شخص اللہ داتے اوندے فرشتیں داتے اوندے رسولیں دا
تے جبرئیل داتے میکائل دادشمن تے بے شک اللہ سیٹیں اسیجھے
کافرین دادشمن۔

۱۰۰. تے بے شک اسان تیلو کھلے کھلے نشان بہان تے ایندا
انکار کھنڈن منقذ والیں دے سوا بیا کوئی نہیں کریندا۔
۱۰۱. کیا راسے گندی ہال نہیں ا جبرئیل وی انہیں کوئی وعدہ کیے
تے انہیں وچو بک ٹوے او نکول سٹ گھتے۔ سچ لے ہے جو او
میندے نہیں۔

۱۰۲. تے جبرائیل انہیں دو اللہ سیٹیں دلوں کوئی رسول آئے جیرھا
انہیں دی اول تقیم دی تصدیق کریندے جیرھی انہیں کنیں ہے تے
پچھیں جیکوں کتاب بونی گئی ہانی انہیں وچو بک ٹوے اول کتاب
کول کنڈ کچھو سٹ گھتے ایویں جبریں او جانڈے نہیں۔

۱۰۳. تے او یہودی انہیں شیطانیں دی انہیں گالیں تے چلے
رہ گئیں جیرھے او حضرت سلیمان دی حکومت دے خلاف کریندے
بن۔ سچی گال لے ہے جو کفر نہیں کیا۔ حضرت سلیمان نے انہیں شیطانیں
کفر کیے او شیطان لوکیں کول بلو سکھیندے بن۔ تے او ا پٹے خیال
وچ اوں گال دی نقل پٹے کریندے بن ا جیرھی بال وچ اللہ سیٹیں
باروت ماروت تے بہانی تے سچی گال لے ہے جو او کہیں کول کچھ نہ
سکھیندے بن جے تیں او بڑوہیں لے ناں آکھن با جو اسان تہا کول

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيْلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ
بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرًا
لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۹۸﴾

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيْلَ
وَمِيْكَئِلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِيْنَ ﴿۹۹﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا
الْفٰسِقُونَ ﴿۱۰۰﴾

أَوْ كَلِمَاتٍ عَهْدًا وَعَهْدًا تَبَدَّلَهُ فَرِيْقًا مِنْهُمْ طَبَقَ
الْآخَرَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۱﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُوْلٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا
مَعَهُمْ نَبَأَ فَرِيْقٌ مِنَ الَّذِيْنَ آتَوْا الْكِتٰبَ كِتٰبَ
اللَّهِ وَرَأَوْا ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۲﴾

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيْطٰنِ عَلَىٰ مَلِكٍ سُلَيْمٰنَ ۗ وَ
مَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَ الشَّيْطٰنِ كَفَرُوْا يُعْلَمُونَ

النَّاسِ السَّخِرَةَ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمَلٰٓئِكِیْنَ بِسَابِئًا
وَلَعْنَةً ۗ وَمَا رُوَتْ وَمَا يَعْلَمْنَ مِنْ أَحَدٍ خَلْفَ

يَقُوْلًا إِنَّا نَحْنُ وَإِنَّهُ فَلَا تَكْفُرُ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا
مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْحِهِ وَمَا هُمْ بِضٰآئِنٍ

آزماؤں آئے ہیں اس واسطے توں ساڈی گال دا انکار نہ کرتے او لوک اتہیں ڈونا ہی کنیں اٹھے (دا) سجدے بن جیندے نال پھٹے تے زال وچ جھپٹا تھی ویندا با۔ تے اولاد دے حکم دے سوا کہیں کوں وی تکلیف نہ پھیندے ہن تے او بہرہ دی اینجھاں گاہیں سجدے پین جھریاں انہیں کوں گھانا ڈالین تے فائدہ نہ پھیندے۔ بے شک انہیں لوکیں کوں پتہ » جو جیڑی شے اول گھندے پین۔ آخرت وچ اونڈ کوئی حصہ نہیں او بہوں گندہ » جیندے وٹاندے وچ اتہیں آپ کوں وچا ہونے۔ ڈاڈھا چنگا باجے او جان وچن با۔

۱۰۳۔ تے جے اولوک من گھنن با تے اللہ کنیں ڈرن بار تے انہیں کوں پتہ لگد و سچے با) جو ایندا بدلہ اللہ سٹیں کنیں بہوں چنگی باو ڈاڈھا چنگا باجے او جان وچن با۔

۱۰۵۔ اے منق والے لوک! تساں رسول کوں » راعنا « نہ آکھیا کرو » انظرنا « آکھیا کرو تے گال کوں (عذرناں) سنیا کرو تے کافرین واسطے عذاب ڈاڈھا تکلیف ڈیونٹ والا۔

۱۰۶۔ اہل کتاب وچوں اولوک جنہیں نہیں منیا تے مشرک دی نہیں چاہندے جو تہا ڈے تے اللہ سٹیں کنیں کوئی چنگی گال بہوے۔ تے اللہ سٹیں اوں بندے کوں چنندے اپنی رحمت کیتے جیکوں چاہندے۔ تے اللہ سٹیں وڈا فضل کرن والا۔

۱۰۷۔ اسال کہیں نشان کوں نے میندے یا جھیندے جے تیں اسال اوں کنیں چنگیاں یا اوہو جیہاں نشان نہ گھن آؤں کیا تیکوں نہیں پتہ جو بے شک اللہ سٹیں ہر چیز تے قادر۔

۱۰۸۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو بے شک اللہ سٹیں واسطے جے آسمانیں تے زمین دی حکومت تے اللہ سٹیں دے سوا تہا ڈے واسطے نہ کوئی سگتی » تے نہ ادلی۔

۱۰۹۔ کیا تساں چاہندے جو اپنے رسول کنیں اوہو جیہاں گاہیں

بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ثُمَّ وَكَيْفَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۳﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۴﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۰۵﴾

مَا يَدْعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشِّرْكَاءَ إِن يَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۰۶﴾

مَا نَسْخُ عَيْنَ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَم أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۰۷﴾

أَلَمْ تَعْلَم أَنَّ اللَّهَ لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن دُونِ وَلَا نَصِيرِينَ ﴿۱۰۸﴾

أَمْ تَرْيَدُونَ أَن نَّسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلُوا مُوسَىٰ مِن

قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِدَلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
التَّيْبِيلِ ﴿۱۱۰﴾

پچھو جیڑیں میں کنیں پہلے حضرت موسیٰ کنیں پچھا گیاں ہن تے
یا در کھو جیڑیاں کھو کھو کھو بدلیسی ایمان نال او سدھے رستے کنیں
جھلی پئے گئے۔

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُّوْكُمْ مِّنْ بَعْدِ
إِيمَانِكُمْ كُفْرًا ۖ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ
مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا
حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۰۔ بہوں سارے چاہندن اہل کتاب وچوں اپنے دلیں دے
سدھی وجر نال جو تہا کوں جی کھل وچڑ تے تہاڑے ایمان
دے بعد ول کافر بنا ڈیوں۔ تے تہاں انہیں کل معاف کر ڈیوتے انہیں
کوں کھو نہ اکھو جے تیں اللہ سئیں دا حکم نہ اونچے بے شک اللہ سئیں
برجیزتے قادر۔

وَاقِنُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۱۔ نماز باجماعت تہا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے جو تہاں اپنے
واسطے اگو پچھیسو نیکی تے چنگانی تہاں اول کوں اللہ سئیں کنیں
موجود پیسو۔ بے شک اللہ سئیں جو تہاں کرتے دے اگو ڈیو کھو تے
۱۱۲۔ تے انہیں اے آکھیے جو بہشت وچ کوئی داخل نہ تھیسے جسے
تہیں او یہودی تے عیسائی نہ ہوسے اے انہیں دیاں جوابشٹن۔ توں
انہیں کوں اکھو جے تہاں پچھے تے دلیل گھن آؤ۔

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ
نَصْرًا ۗ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَ كُمُ ۗ إِن
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۳۔ سٹو! جیڑیاں شخص اپنی ساری توجہ اللہ سئیں دے سپرد کر
ڈیو تے تے نیک کم کرن والا ہوسے تے اوندا بدلہ اوندے
رب کنیں۔ تے اونڈے رسن تے نہ موبچھے تھیں۔

بَلَىٰ مَن أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۴۔ تے یہودی آبدن جو عیسائیں کنیں کوئی سچی تعلیم کاہنیں۔ تے
عیسائی آبدن جو یہودی کنیں کوئی سچی تعلیم کاہنیں تے او یکے بنا
کتاب پڑھدن۔ ایوو جہاں گاہیں اووی آبدے ہن جنہیں کوں
کوئی پتہ نہ ہا تے اللہ سئیں قیامت دے ڈینہہ انہیں وچ انہیں
گاہیں دا فیصلہ کر ڈیسیں جنہیں وچ او اختلاف کریندن۔

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَنَسِبَ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ مَّا قَالَتْ
النَّصَارَىٰ لَنَسِبَ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتَّبِعُونَ الْكِتَابَ
كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۗ قَالَ اللَّهُ
يُعَذِّبُهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۗ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵۔ تے اول کنیں ڈیو اتھام کون تھی سبگدے جیڑیاں منع کرے
اللہ سئیں دی مسیتیں کنیں جو انہیں دے وچ اللہ سئیں داناں گدھا
ونچے تے اول کوں بر کرن دے پچھو پئے گئے۔ انہیں کوں تے چاہی دا
ہجو اللہ سئیں دی مسیتیں وچ ڈیو کر کے پھن ہا انہیں واسطے

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسِيحَ اللَّهِ أَن يُذْكَرَ فِيهَا
اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا ۗ أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَن
يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ ۗ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ

۱۱۶. دنیا وچ وی ذلت تے آخرت وچ و بڑا عذاب۔
 تے اللہ سٹیں کیتے ہن پورا دھ تے پکا دھ اس واسطے آساں جنت
 دی منکر سوا اللہ سٹیں دی توجہ اڈا ہیں بے شک اللہ سٹیں وسعت
 ڈیوٹ والا تے بہوں جانٹن والا۔
۱۱۷. تے انہیں اکھٹے جو اللہ سٹیں اپنا پتر بنا گدھے راہیں دی
 لے گال ٹھیک نہیں اللہ سٹیں تے پاک تے سچی گال لے بے جو
 کھڑین تے آسمانیں وچ سب کجھ اللہ سٹیں داہ تے ہر شے
 اوندا اکھٹ میندی۔
۱۱۸. تے اونویں سروں بناوٹ والا زمینیں تے آسمانیں دا تے
 جیڑاں او کہیں کم دا فیصلہ کرنیو تے صوف لے آہرے تھی وچ
 او چیز تھی ویندی۔
۱۱۹. تے اولوک جبرے کجھ علم نہیں جاڈے آہن جو اللہ سٹیں
 ساڈے نال کیوں نہیں لیندا یا ساڈو کوئی نشان کیوں نہیں لندا
 ایجو جہاں گاہیں انہیں کنیں پہلے وی لوک کرنیوے ہن۔ انہیں
 دے دل کجھ جہیں تھی گئے اسان اینجھے لوکس کیتے جبرے یعین
 رکھیندن نشانیاں کھول کھول کے ڈسا ڈتین۔
۱۲۰. اسان بے شک تیکوں سچائی نال بشارت ڈیوٹ والا تے
 ڈراوٹ والا بنا کے پٹیے تے تیں کنیں دوزخیں دے متعلق کجھ نہ
 بچھا ولسی۔
۱۲۱. یہودی تے عیسائی تھیڈے نال بکراہیں وی راہی تھی سن۔
 جے تیں انہیں بے مذہب دی پیروی نہ کریں۔ توں آکھ ڈے
 جو بے شک اللہ سٹیں دی ہدایت اصل ہدایت ہے جے توں انہیں
 دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بوجہ تیں کنیں علم آگئے تے
 تھیڈا اول اللہ سٹیں کنیں نونی سبگتی تے املا دی نہ ہوسی۔
۱۲۲. او لوک جنہیں کوں اسان کتاب ڈتی ہے او اوندی پٹی تے پیروی
 پیروی کرنین۔ اوندے منق والے ایسے ہن تے جبرے ایگول
- فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۱۶﴾
 وَ لِلّٰهِ الشَّرْقُ وَ الْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ
 اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ وَّاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۱۷﴾
 وَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ بَلْ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
 وَ الْاَرْضِ كُلُّ لَهٗ قِنْتُوْنَ ﴿۱۱۸﴾
 بَدِيعَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَاِذَا قَضٰٓءُ اَمْرًا فَاِنَّا
 يَقُوْلُ لَهٗ لَكُنْ فَيَكُوْنُ ﴿۱۱۹﴾
 وَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يَكْلُمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَا
 اٰيَةً ؕ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ
 تَشَابَهَتْ قَوْلُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُوْنَ ﴿۱۲۰﴾
 اِنَّا اَرْسَلْنَا بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّ نَذِيْرًا ؕ وَلَا تُشْكِكُنَا
 اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿۱۲۱﴾
 وَ لَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَ لَا النَّصٰرَى حَتّٰى تَتَّبِعَ
 مِلَّتَهُمْ قُلْ اِنْ هُدٰى اللّٰهُ هُوَ الْهُدٰى ؕ وَ لَنْ يَنْ
 اَتَّبَعَتْ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِيْ جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
 مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّ لَا نَصِيْرٍ ﴿۱۲۲﴾
- اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنَهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهٗ حَتّٰى تَلٰوْتَهٗ اَوْ اَتٰلِكَ
 يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَ مَنْ يَكْفُرْ بِهٖ فَاُوْلٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۲۳﴾

نہیں منیدے اگھاٹا پاوٹن والرن۔

۱۳۳۔ اے بنی اسرائیل تساں میڈی اول نعمت کولن یاد کرو جبرئیل
میں تہا بڑے اتے کرچکیاں تے بے شک میں تہا کولن اول
زمانے دے سارے لوکس میں فضیلت بڑی بانی۔

۱۳۴۔ تے تساں بڑو اول بڑینہ کنیں جبال کم نہ اوسی کوئی کہیں
دے کھوی۔ انہیں کنیں نہ وٹا نہ راگدھا ولسی تے نہ سفارش انہیں
کول کوئی فائدہ بڑیسی تے نہ انہیں دی کوئی مدد کیتی ولسی۔

۱۳۵۔ تے یاد کرو جبال ابراہیم کولن آزما یا اوندے رب نے کجھ
گالیں نال تے حضرت ابراہیم نے انہیں کولن پورا کر لیا تا۔ ایندے
بعد اللہ سبب آکھیا جو میں تیکوں لوکس دا امام بنیوں۔ حضرت ابراہیم
نے عرض کیتی جو میڈے پالیں وچودی (امام بنا دیں) اللہ سبب آکھیا
بٹیاں تے سہی پر خالیں کولن میڈے وعدے دا فائدہ نہ تھسی۔
۱۳۶۔ تے یاد کرو جبال اسان کجے کولن دی دلاولا کھا تھینوں
دی تے امن دی جا بنایا تے انہیں کولن حکم ڈیا، جو بٹیاں حضرت
ابراہیم بے کھڑے تھینوں دی جا کولن نماز پڑھن دی جا۔ تے اسان
حضرت ابراہیم تے اسماعیل کولن حکم ڈیا جو تساں بڑو پس میڈے
گھر کولن طواف کرن تے اعتکاف کرن تے رکوع تے سجدہ کرن
والیں کیتے پاک وصاف رکھو۔

۱۳۷۔ تے جبال ابراہیم نے آکھیا ایسے تے ایسکوں امن والا شہر بنا
تے روزی بڑے ایندے رہن والیں کولن پھلیں دی جبرہے ایمان
گھن آون اللہ سبب تے آخرت دے بڑینہ تے اللہ سبب آکھے
جبرہے نیش منیدے انہیں کولن وی میں تھوڑا فائدہ پچکیاں تے
دل انہیں کولن مجبور کر کے گھن ویساں دوزخ دے غلاب دوتے
انہیں دی رہن دی جا بہوں گندی ۱۰۔

۱۳۸۔ تے یاد کرو جبال ابراہیم تے اسماعیل ایس گھر دے ایرے لپے
پے کرنی دے بن تے انہیں دعا منگی جو اے سا بڑے رب سا بڑی

يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِيْلُ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَ اِنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَي الْغٰلِبِيْنَ ﴿۱۳۳﴾

وَ اتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ
لَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ
يُنصَرُوْنَ ﴿۱۳۴﴾

وَ اذْ يَنْتَظِرُ اِبْرٰهِيْمُ رَبَّهُ بِكَلِمٰتٍ فَاتَتْهُنَّ قَالَ اِنِّيْ
جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِيْ قَالَ
لَا يَنْبَأُ لَكَ عَهْدِيْ الظَّالِمِيْنَ ﴿۱۳۵﴾

وَ اذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا وَ اتَّخَذُوا
مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهِيْمَ مُصَلًّوً وَ عَهْدًا نَّآ اِلٰى اِبْرٰهِيْمَ
وَ اِسْمٰعِيْلَ اَنْ ظَهَرَا بَيْنِيْ لَلظَّالِمِيْنَ وَ الْعٰقِبِيْنَ
وَ الرَّوْحِ السُّجُوْدِ ﴿۱۳۶﴾

وَ اذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَ اَرٰزُقْ
اَهْلَهُ مِنَ الشَّرْحِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَ الْيَوْمِ
الْآخِرِ قَالَ وَ مَنْ كَفَرَ فَاَمْتَحِنُهَا قَلِيْلًا ثُمَّ اضْطَرَّةً
اِلٰى عَدَابِ النَّارِ وَ يَبْسُ النَّصِيْرُ ﴿۱۳۷﴾

وَ اذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهِيْمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
وَ اِسْمٰعِيْلُ رَبَّنَا تَمَكِّلْ مَتَّاعًا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ

الْعَالَمِينَ ﴿۱۲۹﴾

خدمت قبول کر۔ بے شک توں بہوں سُنُّوْ وَاَلَاتے جاشنِ وَاَلَاہیں۔
۱۲۹۔ اے ساڈے رب اساں ڈوناہیں کوں اپنا تابعدار بناتے ساڈی
اولاد کوں وی اپنا تابعدار ٹول بناتے ساکوں عبادت دے طریقے
ڈس تے توں رحمت نال توجہ کر ساڈے اتے۔ بے شک توں
میں رحمت نال توجہ کرنِ وَاَلَاتے مہربان ہوں۔

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً
مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۳۰﴾

۱۳۰۔ اے ساڈے رب توں انہیں دو پٹھ کب ایجا رسول جیرا انہیں
کوں تیلہیاں آیتاں پڑھ کے سادے تے کتاب تے حکمت سکھو
تے انہیں کوں پاک کرے۔ بے شک توں غالب تے بہوں سیانا
ایں۔

ع

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ
آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ۗ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۳۱﴾

۱۳۱۔ تے کون منہ پھر بگدے ابراہیم دے مذہب کین سوائے اوں
شخص دے جیرا اپنے آپ کوں ہلک کر پکے۔ تے اساں بے شک
اوکو دنیا وچ چن گدھاتے بے شک او امرت وچ نکلیں وچ گنریں
۱۳۲۔ جڈاں اونرے رب اوکوں اکھیا جرتو میڈر تابعدار بن۔ تے
دبراہیم جواب ڈتا، میں اوندا تابعدار بن چکیاں جیرا سارے جہاں
دپالٹی والا۔

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ
وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ
لَيَسَنُ الصَّالِحِينَ ﴿۱۳۲﴾
إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسَلِمْتَ لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۱۳۳﴾

۱۳۳۔ تے ابراہیم نے یعقوب نے اپنے پتریں کوں وصیت کیتی تے
اکھیا، اے میڈے پتر بے شک اللہ سیٹیں تہاڈے واسطے اے
دین چن گدے۔ ایں واسطے تہاں مراہے تابعدار بن کے۔
۱۳۴۔ کیا تہاں اوں ویلے باوے پئے جڈاں وقت کئے یعقوب
دی موت دا تے جبرے ویلے اوں اپنے پتریں کوں اکھیا جوتہاں
کیندی عبادت کر لہو میڈے بعد۔ تے انہیں جواب ڈتا جو اساں
عبادت کر لہو تیرے خدا تے تیرے ہر ڈاڑے ابراہیم تے
اسماعیل تے اسحاق دے ہک خدا دی۔ تے اساں اوہیں دے
تابعدار رہوں۔

وَوَضَىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَيْنَهُ وَ يَعْقُوبَ
يُنِّيَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَمُونَن إِلَّا وَأَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۴﴾

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ
لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ
وَالهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَإِسْحَاقَ وَإِسْحَاقَ
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۵﴾

۱۳۵۔ اے لو جاعت جبریں اپنا زمانہ پورا کرے امریکی ۔ انہیں
واسطے ہے جو انہیں کہتے تے تہاڈے واسطے ہے جو تہاں کہتے۔

يَلِكُ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مِمَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تَسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿۱۳﴾

تے جو کچھ اوکریں دے بن تساں کنیں نہ پچھا ویسی۔

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا ۗ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَكَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۴﴾

۱۳۶۔ تے او اے دی آبدے بن جو تساں یہودی تے عیسائی بیٹی
دجو تے تساں سدھے رستے تے آویسوتے توں انہیں کوں آکھ جو
یکھی گال لے ہے جو اول ابراہیم داندھب منور جیرھا یک خدا دامنٹ والا
ہاتے او مشرکین دچر نہ با۔

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْإِسْبَاطِ
وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ
لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ ۗ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۵﴾

۱۳۷۔ تساں آکھو جو اساں اللہ سٹیس کوں منیدے میں نے اوکوں
دی منیدے میں جو ساڈو لئھے۔ تے جیرھا ابراہیم نے اسماعیل تے
اسحاق تے یعقوب تے (انہیں دی) اولادیں اُتے لئھے۔ تے جو موسیٰ تے
عیسیٰ تے پے نبیین کوں اللہ سٹیس کنیں ڈتا گئے۔ اساں ساریں کوں منیدے
ہیں نے اساں انہیں دچ کوئی فرق کسے کریندے تے اساں اللہ سٹیس دے تابعدار ہیں۔

فَإِنْ آمَنُوا بِنِسْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدُوا وَإِنْ
تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۶﴾

۱۳۸۔ تے جو تہا ڈے آلی کارمن گھنن تے ول او سدھے
رستے تے آگئے۔ جے او پھر ورتن تے او ول بھڑن تے تلھے
کھڑن تے ول اللہ سٹیس انہیں کوں درسیہ۔ تے اللہ سٹیس بہوں
سنٹن والاتے چاٹن والا ۛ۔

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ
لَهُ عَائِدُونَ ﴿۱۷﴾

۱۳۹۔ اللہ دارنگ چڑھاؤ تے اللہ سٹیس دے رنگ کنیں پیا کیرھا
چنگاں رنگ تے اساں اوندی عبادت کرن والے ہیں۔

قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ۗ وَنَحْنُ لَهُ
مُخْلِصُونَ ﴿۱۸﴾

۱۴۰۔ تو انہیں کوں آکھ کیا تساں اللہ سٹیس دے متعلق بھڑدے ۛ پچی
گال لے ہے جو او ساڈا دی رب تے تہا ڈاوی رب۔ ساڈے
عمل ساڈے نال تے تہا ڈے عمل تہا ڈے نال تے اساں اصل
تے سچے تابعدار ہیں۔

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَ
يَعْقُوبَ وَالْإِسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ ۗ قُلْ
ءَا أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ
شَهَادَةَ عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾

۱۴۱۔ (۱) سے اہل کتاب، کیا تساں لے آبدے ۛ جو بے شک ابراہیم
تے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے انہیں دی اولاد یہودی یا
عیسائی بن توں انہیں کوں آکھ ڈے جو تساں زیادہ چاڈے ۛ یا
اللہ سٹیس۔ اوں کنیں وڈا ظالم کون تمی سجدے جیرھا اوں گواہی کوں
لکاوے جیرمی اوندو اللہ سٹیس ولو آئی ۛ تے اللہ سٹیس جو تساں
کریندے ۛ لے جھرتیں۔

۱۳۲۔ اے اوجاعیت جبرمی اپنا زمانہ پورا کر کے امر گئی۔ جو انہیں کہتے
او انہیں کہتے ہے۔ جو تسائ کہتے او تہاڈے کہتے ہے تے جو کجھ او
کھرنیدے رہ گین اوندے متعلق تسائ کہیں نہ پچھا ویسی۔

۱۳۳۔ لوکس وچوں گاہے لوک لے مزدور اکھن جو انہیں (مسلمانیں)
کوں پہلے قبلے کہیں کیر ہی شے پھیرے۔ توں اکھڑے جو لوادھ تے
پچا دھ اللہ سیں داہ جنیکوں چاہندے سدھا رستہ ڈھکنیدے۔
۱۳۴۔ اے مسلمانو تے اسان تہا کوں ایویں ساریں کہیں چکی امت
بٹلے جو تسائ لوکس تے محران بن و نجر تے رسول تہاڑے اتے
محران بن و نچے۔ اسان اوں قبلے کوں جیندے اتے توں پیسے ہاویں
ایں واسطے بنایا جا جو اسان اوں کوں جیرھا رسول دی بیوی کرشیے اوں
کہیں جیرھا کھریں تے پھر ویندے سے نکھیر ڈیویں۔ تے جنیکوں اللہ سیں
سدھا رستہ ڈکھا وے اوںدے سوا ڈو جین کہتے لے گال بہوں ادھی
تے اللہ سیں تہاڑے ایمان کوں نہ ونجیسی۔ تے بے شک اللہ سیں
لوکس تے بہوں مہربان تے ول ول رم کوں والا۔

۱۳۵۔ اسان تیبڑی تو جو ول آسمان دو پھر دی ڈہرے پے نہیں
تے اسان تیکوں مزدور اوں قبلے دو پھر ڈیویں جیرھا جنیکوں چھنگا
گلدے تے توں پھر گین اپنا منہ مسجد حرام دو۔ تے لے مسلمانو تسائ
جھٹھا وی ہوو تسائ اپنے منہ ڈاہیں پھر گھن تے بے شک جنہیں
لوکس کوں کتاب ڈی گئی او چاڈن جو اے انہیں لے رب کہیں سچا
مکھ تے جو کجھ کھرنیدے چہن اوں کہیں اللہ سیں غافل نہیں۔

۱۳۶۔ اتے توں جھاویں نہیں لوکس دو جنہیں کوں کتاب ڈی گئی ہو مرتم دا
نشان وی گھن آدیں ول وی او تیبڑے قبلے دی بیروی نہ کوہن تے
نہ توں انہیں دے قبلے دی بیروی کر سگدن تے نہ کہ لوڈ پے
دے قبلے دی بیروی کھرنیدے۔ جے توں علم آوے لے بٹلا نہیں
دی خواہش دی بیروی کر لیں تے بے شک توں وی غافلین وچوں

بَلْكَ اٰمَةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مَا
كَسَبْتُمْ وَلَا تَسْأَلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۲﴾

سَيَقُوْلُ الشُّعْبَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَنِ
قَبْلِهِمْ الَّتِي كَانُوْا عَلَيْهَا قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَ
الْمَغْرِبُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ اِلٰى وِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۳۳﴾
وَ كَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَسَطًا لِتَكُوْنُوْا شٰهَدًا عَلٰى
النَّاسِ وَ يَكُوْنُ الرَّسُوْلُ عَلَيْنٰكُمْ شٰهِيْدًا وَ مَا جَعَلْنَا
الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا اِلَّا لِتَعْلَمَ مِنْ بَيْنِ الرَّسُوْلِ
مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقْبَيْهِ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا
عَلٰى الَّذِيْنَ هَدٰى اللّٰهُ وَ مَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضَيِّعَ اِيْمَانَكُمْ
اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۳۴﴾

قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَآءِ فَلَسُوْا لِيَتَنَّبَعَكَ
قَبْلَةَ تَرْضَاهُمْ قَوْلٌ وَجْهِكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَ حَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْكُمْ شَطْرَهُ وَاِنْ
الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ يَعْلَمُوْنَ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ
وَ مَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۵﴾

وَ لِيْنَ اَتَيْتَ الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَا تَتَّبِعُوْا
قِبْلَتَكَ وَ مَا اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ وَ مَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ
قِبْلَةَ بَعْضٍ وَ لِيْنَ اَتَيْتَ اَهْوَآءَهُمْ مِنْۢ بَعْدِ مَا
جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّكَ اِذَا لَسْتَ الظَّٰلِمِيْنَ ﴿۱۳۶﴾

تھی ویسے۔

۱۴۷۔ اسان جنہیں کون کتاب پڑتی ہو او اس سچائی کون یویں سچاؤن جیویں اپنے پتریں کون سچاؤن تے بے شک انہیں وچو بک اولہ جاؤن پچھ کے سچ کون کیندے۔

۱۴۸۔ اے سچ تیبڑے رب کنیں بے تون شک کرن والیں وچر نہ تھی۔

۱۴۹۔ ہر کہیں دا بک ذب مقصد ہوندے (جیکوں پورا کر ڈیتے ا پچھو لگ ویندے۔ تساں چگیں کیں وچ بک پڑو جے کنیں اگودھو۔ تساں جھان وی ہوسوالہ سئیں تہا کون کٹھا کر کے گھن اوسی بے شک اللہ سئیں ہر چیز تے قادر۔

۱۵۰۔ توں جی رمی جا کنیں وی نکلیں توں اپنا منہ مسجد حرام دو پھر گھن تے بے شک اے تیبڑے رب دا حکم۔ تے تساں جو کچھ کریندے اللہ سئیں اول کنیں غافل نہیں۔

۱۵۱۔ توں جی رمی جا کنیں وی نکلیں اپنا منہ مسجد حرام دو پھر گھن تے تساں وی جھان وی بروو اپنے منہ مسجد حرام دو پھر گھنو۔ تاں جو سوائے انہیں لوکس جے جنہیں انہیں لوکس وچو ظلم کیتے پے لوک تہا پڑے اتے الزام دلا گن۔ تے تساں انہیں کنیں نہ پڑو تے میں کنیں پڑو تاں جو میں تہا پڑے اتے اپنی نعمت پوری کر ڈیواں تے تاں جو تساں سدھارستہ پڑیکھ گھنو۔

۱۵۲۔ اوں اسان تہا پڑے وچر تہا پڑو بک رسول بنا کے بیٹھے جیرھا تہا کون سا ڈیاں آیتاں پڑھ کے سٹاوسے تے تہا کون پاک کرے تے تہا کون کتاب تے سٹپ سکھاوے تے او کچھ سکھاوے جو تساں نہ جانڈے باوے۔

۱۵۳۔ تے تساں میوں یاد کرو تے میں تہا کون یاد رکھیاں تساں میڈا شکر کرو تے میڈی ناشکری نہ کرو۔

۱۵۴۔ اے مشرک والو! تساں صبر تے دعاناں اللہ سئیں کنیں مدد منگو۔

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۴۷﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكْفُرْ مِنَ الْمُسْتَرِينَ ﴿۱۴۸﴾

وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُوَ مَوْلَانِهَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْخَيْرَاتِ مَا آتَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جِيعَاءً إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴۹﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۵۰﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ إِلَّا بَلَا يَكُونَنَّ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۚ وَإِلَّيَّ مَعْبُدَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵۱﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمُ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۵۲﴾

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿۱۵۳﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ

اللَّهُ مَعَ الضَّالِّينَ ﴿۱۵۵﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۱۵۶﴾

بے شک اللہ سٹیں مبرکوں والیں نال۔

۱۵۵۔ تے جیرے لوک اللہ سٹیں دے رستے وچ مریج ویندن
انہیں کول مردہ نہ آکھو سچ اے بے جواو جیندن تے لتاں
سمجھدے توڑے۔

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الضَّالِّينَ ﴿۱۵۷﴾

۱۵۶۔ اساں تہا کول ضرور از میسون بڈرتے بکھ تے مال تے
جان تے میویں کول گھٹا ڈیوون نال تے مبرکوں والیں کول بنات
بڈے بڈے۔

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۱۵۸﴾

۱۵۷۔ جہاں انہیں تے کوئی مصیبت بندی تے او آبدن بے شک
اساں اللہ سٹیں دے کیتے ہیں تے اساں بے شک ہوندو ولینے۔
۱۵۸۔ ایجے اولوکن جنہیں تے انہیں دے رب کینیں برکتاں تے
رحمتاں ہن تے ایجے لوکن جیرے سدھے رستے تے چدے
پین۔

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَسُوَّ أُولَئِكَ هُمُ الْمُضْتَدُونَ ﴿۱۵۹﴾

۱۵۹۔ بے شک صفاتے مردہ اللہ سٹیں دی نشانیں وچ ہن تے
جیرہا بیت اللہ دا ج کرے یا عمرہ کرے او ندے اتے کوئی
گناہ نہیں جواو انہیں بڈنا میں پہا میں دے درمیان کھاکھا
ٹرے۔ جیرہا شخص اپنی خوشی نال کوئی پچکا کم کرے تے
بے شک اللہ سٹیں وڈا قدر کرن والا تے بہوں چاٹن والا۔

إِنَّ الصَّافِيَ وَالْمَرُوءَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَاجَّ
الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ
بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ
عَلِيمٌ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۰۔ تے بے شک اولوکن جیرے کیندن جیرے میساں کھلے کھنشان
تے ہدایت ہمان۔ بعد ایندے جواساں لوکس واسطے ایں کتاب
وچ کھول کے تعلیم بیان کرڈتی۔ انہیں لوکس تے اللہ سٹیں دی لعنت
تے لعنت کرن والیں دی وی لعنت۔

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى
مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ
اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ﴿۱۶۱﴾

۱۶۱۔ سوائے انہیں لوکس دے جیرے تو برگرگھن تے اپنے آپ
کول ٹھیک کوگھن تے خدا دے حکم لوکس کول کھول کے ڈس تے لیجے
لوکس تے میں اپنی رحمت نال تو جبر کر لیاں تے میں بہوں رحمت نال
توجہ کرن والا تے مہربان ہاں۔

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَئِكَ أَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۲۔ بے شک اولوکن جنہیں میں منیا تے نہ منن دی حالت وچ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ مُفْرًا أُولَئِكَ

مرگین۔ ایسے لوگ جنہیں میں اللہ سب سے دی لعنت تے فرشتیں دی تے
سارے لوکس دی لعنت۔

۱۶۳۔ اوندے وچ بہوں دیر پئے رہسن۔ عذاب انہیں کنیں ہوا
نہ تھیس تے نہ انہیں کوں و تھی ملی۔

۱۶۴۔ تے تہا بڑا مہود کجہ تے بیا کونی مہود نہیں سوائے اوندے جیرھا
بن حکمہ ڈیون والا تے بہوں مہربان۔

۱۶۵۔ بے شک آسمان تے زمین دے پیدا تھیون وچ تے رات تے
ڈینہ دے اگور کجھ آون وچ تے انہیں پٹریں وچ جیرھا سمندر
وچ چلین تے لوکس کوں فائدہ پچیندن تے اول پائی وچ جیرھا اللہ
جھڑکنیں دسدے تے برقی ہونی زمین کوں وسوں کریندے تے
اوندے وچ ہر قسم دے جانور کھنڈاؤن وچ تے ہواواں چلاؤن
وچ تے جھڑکوں آسمان تے زمین دے وچکار خدمت تے لاؤن
وچ اول قوم واسطے جیرھی عقل نال کم گھندی کئی قسم دے
نشان ہن۔

۱۶۶۔ لوکس وچ کجھ لوک اللہ سب سے سوا اوندے شریک بنا
گھندن تے انہیں نال اوں پیار کریندن جیوں اللہ سب سے کوں پیار
کریندے تے جیرھے لوک منیندن او اللہ سب سے نال ایں کنیں بہوں
زیادہ محبت کریندن۔ تے جے اولوک جیرھے علم کریندن اول عذاب
کوں ڈیکھ گھنن (اوندے آون کنیں پہلے) تے انہیں کوں پتہ بگ
ونچے ہا جہے شک ساری طاقت اللہ سب سے دی تے بے شک
اللہ سب سے ڈاڈھا عذاب ڈیون والا۔

۱۶۷۔ تے جڈن اولوک جنہیں دا اکھن منیا دیندے انہیں لوکس کنیں
جیرھے اکھن منیندن نکھر ولسن تے اد عذاب دی ڈیکھ گھنن
تے انہیں واسطے سارے رستے بند تھی ولسن۔

۱۶۸۔ تے جیرھے لوک (وڈے کافر) دا اکھن منیندن او اکھن
جے ساکوں دنیا دو ولا پٹھن ما تے اسان دی انہیں کنیں ایوں کھڑ

عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَاللَّيْلَةَ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۱۶۲﴾

خَلْقَيْنَ فِيهَا ۖ لَا يَخْفَىٰ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا
هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿۱۶۳﴾

وَاللَّهُمَّ لَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۴﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْخِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْأَنْفَالِ وَالْبَلَدِ الَّذِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ مَاءً يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۱۶۵﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُدُّونَ الْعَذَابَ لَأَن الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۖ وَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿۱۶۶﴾

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿۱۶۷﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا كَثْرَةً قُنْتَبَرًا مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا ۚ كَذَلِكَ يَرِيهِمُ اللَّهُ لَعَلَّهُمْ يَحْسَبُونَ

عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿۱۶۸﴾
 و نچول باجیوں لے اج اساں کنیں نکھڑ دے پیٹن۔ ایویں اللہ سئیں
 انہیں کوں انہیں دے اعمال دا نتیجہ ڈھکیسی جو کجھ حسرتاں ہوسن دس
 تے او ایں بھائیں نکل نہیں سگدے۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا
 تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۶۹﴾
 اِنسا یا مہرے کھو بالسو و الفحشاء و ان تقولوا علی
 اللہ ما لا تعلمون ﴿۱۷۰﴾
 ۱۶۹۔ لے لوکوساں کھاؤ حلالاں چھاں چھریاں زمین وچ ہن تے
 شیطان دے قدمیں تے نہ رو بے شک او تہاڈا کھلا کھلا دشمن۔
 ۱۷۰۔ او تہا کوں مرن برائی دا حکم ڈیندے تے بے حیائی دا تے لے
 وی آبدے برتاں اللہ سئیں دے خلاف او کھو کھو جیندا تہا کوں پتہ
 کار نہیں۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
 نَتَّبِعُ مَا آفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانِ آبَاؤُهُمْ
 لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿۱۷۱﴾
 ۱۷۱۔ تے جیڑاں انہیں کوں اکھیندے جو پیروی کو تہاں اوندی جو
 اللہ سئیں ہمائے تے او آبدن جو اساں اوں گال دی پیروی کر لیسوں
 جیندے اتے ساڈے پیو ڈاڈے عمل کریندے ہن۔ بھانویں انہیں
 دے پیو ڈاڈے کوں فراوی عقل کار نہ ہائی تے او سدھے رستے تے
 نہ ہن۔

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الدَّخْلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ
 إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّوا بِكُمْ عَمِيٍّ فَهُمْ لَا
 يَعْقِلُونَ ﴿۱۷۲﴾
 ۱۷۲۔ اولوک جیرے نہیں منیدے ان آدمی جہیں ہن جیرا اوں چیز
 کوں سبھ منیدے جیرے سن نہیں سگدی سوائے پر ڈوتے سڈے
 پوڑے گوٹے تے اندرے ہن تے او گال کوں سمجھندے نہیں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
 وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنَّ كُنتُمْ لِرِيسَاءِهِ تَعْبُدُونَ ﴿۱۷۳﴾
 ۱۷۳۔ لے ایمان والو! تہاں کھاؤ پاک شہیں جیریاں اساں
 تہا کوں ڈتین تے اللہ سئیں دا شکر کرو جے تہاں او ہن دی
 عبادت کریندے۔

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ
 وَ مَا أَهْلَ بِهِ لغيرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطَرَّ غَيْرَ بَاجٍ وَ
 لَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُودٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۷۴﴾
 ۱۷۴۔ بے شک تہاڈے اتے حرام مردار تے رت تے جٹھے دا
 گوشت تے ہر اونٹے جیرھی اللہ سئیں دے سواہے دے نال تے
 کھلی گئی ہرے۔ بلجے کوئی مجبور تھی دجے اوندی خواہش دی نہ ہرے
 تے نہ او مدکنیں و دے اندرے اتے کوئی گناہ نہیں بے شک اللہ سئیں
 جہوں بخشن والا تے مہربان۔

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَ
 يَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ
 حَبًّا وَلَا هَبًّا سَائِبًا وَلَا مَوْتًا وَ سَيُؤْتِيهِمْ اللَّهُ أَزْوَاجًا
 غَيْرَ الَّذِي كَانُوا يُكْتُمُونَ ﴿۱۷۵﴾
 ۱۷۵۔ بے شک اولوک جیرے لکیندن کتاب دے اوں حصے
 کوں جیرھا اللہ سئیں ہمائے تے او اونکوں تھوڑے مل نال وچ

ڈیندن اولوک ایوں بن جواپٹے ڈھڈھیں وچ بھاپے گھندن
تے قیامت دے ڈینہہ اللہ سٹیں انہیں نال ایسی تے داہیں کوں
پاک کر لیس۔ تے انہیں واسطے عذاب ڈکھ ڈیوں والا۔

۱۷۶۔ ایجھے لوکن جیرے ہدایت دے دماندرے وچ گمراہی گھندن
تے بخش دے دماندرے وچ عذاب گھندن۔ بھاتے
انہیں داسرو ڈی کابل۔

۱۷۷۔ اے عذاب ایں واسطے آئے جو بے شک اللہ سٹیں سچی
کتاب لہائی تے بے شک جیرے لوک ایندے وچ اختلاف
کریندن او بے شک بہوں وڈی دشمنی وچ بن۔

۱۷۸۔ نیکی لے نین جوتساں اپنے منہ پوادھ تے پچا دوہ دو پھر گھنوں
اصل نیکی لے ہے جو جئیں اللہ سٹیں کوں من گدھاتے آخرت دے
ڈینہہ تے فرشتے تے کتاب تے نہیں کوں تے مال اللہ سٹیں دی
محبت دی خاطر سیکیں کوں تے بیہیں کوں تے مسکین کوں تے
مسافر کوں ڈرتا تے سولی کوں تے ہانہیں کوں چھڑوایا۔ تے نماز باجماعت
ٹھہا کے پڑھی تے زکاہ ڈتی۔ تے جہاں او کوں وعدہ کریندن
اونکوں پورا کون تے تنگھی تے بیماری وچ تے تنگ دے وقت
صبر کرن وائیں ایجھے لوکن جیرے سچن تے ایجھے لوکن جیرے اللہ سٹیں
کئیں بہوں ڈرن والین۔

۱۷۹۔ اے منقن والیو! تہا ڈے اتے قتل دا اوہو جہاں بدلہ گھنن ڈیوں
کیتلگئے آزاد دے بدلے آزاد تے ہاہیں دے بدلے ہانہاں تے
تریمت دے بدلے حریمت۔ جے کہیں کوں اوندے بھرا کئیں
کوئی شے معاف کر ڈتی و نچے تے باقی جی کوں او مناسب لیتے
نال گھن سگدے تے ڈیوں والا اونکوں پیگی طرح نال ادا کر ڈیوں
اے تہا ڈے رب کئیں سزا بھری کیتی گئی تے لے اوندی مہربانی۔ جیرھا
ایندے بعد حکم کئیں و دھسی اوندے کیتے ڈکھ ڈیوں والا عذاب
۱۸۰۔ اے سیانے لوکو! تہا ڈے واسطے بدلہ گھنن وچ ذنرگ تال

إِلَّا النَّارَ وَلَا يَكْتُمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۷۶﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الضَّلَّةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ
بِالْغَفْرِ ۖ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿۱۷۷﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۱۷۸﴾

لَيْسَ إِلَٰهٌ إِلَّا اللَّهُ ۚ تَوَلَّوْا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ ۚ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَالسَّلَامَةِ وَالْكِتَابِ وَالتَّيْبِينَ ۚ وَأَتَى الْمَالَ عَلَى
حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّلَامِينَ ۚ وَابْنِ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ ۚ وَفِي الرِّقَابِ ۚ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ ۚ وَآتَى
الزَّكَاةَ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ بَعَثَهُمْ إِذَا عَاهَدُوا ۚ وَالظَّالِمِينَ
فِي الْبَأْسَاءِ وَالصَّرَاءِ ۚ وَجِئِن الْبَأْسُ ۙ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۱۷۹﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كِتَابٌ عَلَيْكُمْ الْقِصَاصُ ۚ فِي الْقِتْلَةِ
الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ ۚ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ ۚ وَالْأَنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ ۚ فَمَنْ
عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ ۚ بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَأَدِّ
إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ۚ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸۰﴾

وَأَكْمُرُ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةً يَّأْتِي الْاَلْبَابَ لَعَلَّكُمْ

جوتساں مصیبتیں کنیں نچ و نچو۔

۱۸۱۔ تہا بڑے اتے فرمن جو تہا بڑے دھوں کہیں تے موت دا وقت آوے جے او مال چھوڑ ونجے او وصیت کرے پیر ما واسطے گھائے سکیں کیسے صحیح طریقے نال اے فرمن اللہ سیں کنیں بڑا رحیم والیں کیسے۔

۱۸۲۔ تے جیرھا شخصیں ایں وصیت کور سنٹن لے لہرا کیوں وٹا بڑیوے تے ایندا گناہ اوناہیں کور تھیس جبرھے ایں وصیت کور وٹیندن تے بے شک اللہ سیں بہوں سنٹن والائے جائن والا۔
۱۸۳۔ تے جے کوئی وصیت کرن والے کنیں ڈرے جو او وٹپ کر لیسے یا گناہ کر لیسے تے انہیں وچ صلح (ٹھا جی) کرا بڑیوے تے اوندے اتے کوئی گناہ نیں بے شک اللہ سیں بہوں بخشش والا تے مہربان
۱۸۴۔ اے منق و ایو! تہا بڑے اتے ایویں فرمن روزہ رکھن تہیں تہا بڑے کنیں پہلے لوکس تے فرمن با ایں واسطے جوتساں اللہ سیں کنیں بڑو۔

۱۸۵۔ اے روزے گھڑی دے کجھ بڑیوے جے کوئی تہا بڑے دھوں بیمار ہو دے یا سفر تے ہووے تے دل او پے بڑیوے وچ لے گھڑی پوری کرے۔ تے اولوک جبرھے روزہ نیں رکھ سکدے او اوندے بدے وچ بک مسکین کور روٹی کھوان۔ جبرھا ہی خوشی نال نیکی کرے اے اوندے کیسے چنگا تے جے تہا کول پتہ ہووے جو روزہ رکھن تہا بڑے کیسے چنگا۔

۱۸۶۔ رمضان شریف دا مہینہ او ہے جیندے وچ قرآن شریف لیتے۔ اے لوکس کیسے ہدایت تے ہدایت دیال کھلیاں کھلیاں نشانیاں ایسے دھین۔ تے اے سچ تے کوڑ نچھڑن والا۔ تے جبرھا تہا بڑے دھوں ایں ججے کور بڑیکھے او کول روزہ رکھنا چاہی دا۔ تے جبرھا بیمار ہووے یا سفر تے ہووے او ایں گھڑی کور پے بڑیوے وچ پورا کرے اللہ سیں تہا بڑے واسطے سوکھ چاہندے او کھ نہیں چاہندا۔

تَتَّقُونَ ﴿۱۸۱﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا مَّا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿۱۸۱﴾

مَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۸۲﴾

مَنْ خَافَ مِنْ مُوَسِّعٍ جَنَفًا أَوْ إِتْمَاعًا فَاصْحَبْ مِنْهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۸۳﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الضِّيَاةُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۸۴﴾

إِنَّمَا مَعَدُّ ذُوِّ ظُنُونٍ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَإِنْ تَصَوْمُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۵﴾

شَهْرٍ مَصَّانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَتَسْكَبُوا الْعِدَّةَ وَرَلْتُمْ كَرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ ﴿۱۸۷﴾

تے تاں جوتساں گنتری پوری کرو تے اللہ سئیں دی دوائی اس کا ہوں
بیان کرو جواں تہا کون سدھا رستہ ڈکھائے تے تاں جوتساں اذنا
شکر کرو۔

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ إِذَا دَعَا فَلَيْسَ سَمِيعٌ لِي وَلَيْؤُمُونَ فِي لَعْنِهِمْ
يَوْمَئِذٍ ﴿۱۸۸﴾

۱۸۷۔ تے جیواں میڈے بندے تیں کنیں میڈا بچھن تے بے شک
میں بہوں کولہو ہاں۔ جبرہادی سبٹن والا میکوں جیواں سبے میں
اوکوں جواب ڈینداں تے تساں وی میڈی کاہیں دا جواب ڈیو تے
میڈے اتے ایمان رکھوتاں جوا نہیں کوں سدھا رستہ مل ونچے۔

أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصِّيَامِ الرَّفَثِ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ
لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ
كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
عَنكُمْ فَالْتَمِنُوا بِشَرِّهِنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَسْبَيْنَ لَكُمْ الْحَبِطُ الْأَبْيَضُ
مِنَ الْحَبِطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الصِّيَامَ
إِلَى الْيَلِيلِ وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَافُونَ فِي الْمَسْجِدِ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ
آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۱۸۹﴾

۱۸۸۔ روزے دی راتیں وچ تہا کوں تہا ہی زالیں کنیں وچمن
دی اجازت۔ او تہا ڈے کپڑن تے تساں اوندے کپڑے ۶۰ اللہ
سئیں کوں پتہ ہا جوتساں اپنے حق مریندے ہا وے اوں تہا ڈے
اتے رحمت نال تو جرکتی ہوتے تہا کوں معاف کیتس ہئی تساں اپنی
زالیں دوونچو تے جوا اللہ سئیں تہا ڈے کیتے کھئے اوکوں گولوتے
کھاؤ تے پھوڑے تیں نکھروونچے (پڑا باکھ تیں) چننا دھاگہ کالے
دھاگے کنیں فخر دے وقت دل تساں رات تیں روزہ پورا کرو تے
جے تساں مسیت وچ اےکان بیٹھے ہوو تے اپنے زالیں دوونچو
لے اللہ سئیں دے پتے ہن تے تساں انہیں دے کولہونہ وچو الویں
اللہ سئیں لوکس کیتے اپنے حکم بیان کر دین تاں جوا اللہ سئیں کنیں ڈرن

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذَلُّوا بِهَا
إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۹۰﴾

۱۸۹۔ تساں آپت وچ کوڑن نال بک ڈو جے دا مال نہ کھاؤ تے او مال
تساں افسرین دوو رشوت کیتے) نہ گھن وچو تاں جوتساں لوکس دے
مال دا بک حصہ جان بچھکے گناہ نال کھاؤنچو۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْإِهْلَةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ
وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مِنَ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۹۱﴾

۱۹۰۔ او تیں کنیں چندریں دا بچھن توں اکھ ڈے جو لے لوکس کیتے
وقت بکھیندے داتے حج دا فریو ۶۰ اتے لے نیکی نہیں جوتساں
گھرین وچ بچھوڑے کنیں آؤ تے اصل نیک او ہے جبرہ اللہ
سئیں کنیں ڈے تے گھرین وچ انہیں دروازیں کنیں آؤ تے اللہ
سئیں کنیں ڈرو تاں جوتساں کامیاب تھی وچو۔

وَ قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا

۱۹۱۔ اللہ سئیں دے رستے وچ انہیں لوکس نال جنگ کرو جبر سے

تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۱۹۱﴾

تہاڑے نال بھرن تے زیادتی نہ کرو۔ بے شک اللہ سیں زیادتی کرن والیں کوں پیار نہیں کریندا۔

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجْنَاكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُفْتَلُوا فِيهِ فَإِنْ قُتِلُوا فَمَنْ قُتِلُوا فَكُفِّرُوا بِنَفْسِهِمْ ﴿۱۹۲﴾

۱۹۲۔ تے جھٹاں او تہا کوں ملن انہیں کوں قتل کر ڈیو۔ تے انہیں کوں اتھو کڈھو جتھو انہیں تہا کوں کڈھئے۔ تے فتنہ قتل نہیں زیادہ گھما ڈیوٹوں والا۔ انہیں نال مسجد حرام دے کولہا او تیں نہ بھرو جے تیں او تہاڑے نال اتھاں نہ بھرن۔ تے جے او تہاڑے نال بھرن تے تساں وی انہیں نال بھرو نہ منن والیں دی ایھا سزا۔

فَإِنْ أَنهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۹۳﴾

۱۹۳۔ تے جے او رک وچن تے ول بے شک اللہ سیں بہوں بخشش والا تے مہربان۔

وَتَتَلَوْهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۱۹۴﴾

۱۹۴۔ تساں او تیں انہیں نال بھرو جو فتنہ باقی نہ رہوے تے دین اللہ سیں دی رفا واسطے تھی ونجے۔ تے جے او رک وچن تے ول ظالمیں دے سوا بیا کہیں کوں پکڑن جا نہ نہیں

الشَّهْرِ الْحَرَامِ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ مَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا وَعَلَيْهِ يَبْتَلِ مَا أَعْتَدْتُمْ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۹۵﴾

۱۹۵۔ عزت والا مہینے تے عزت والے مہینے دے بدلے وچ تے عزتیں دا بدلہ ضروری ہے تے جیرھا تہاڑے اتے زیادتی کرے تساں وی او دے اتیں او بوتلا زیادتی کرو جتنی او تہاڑے اتے زیادتی کیتی ہے تے اللہ سیں ڈرتے جان گھنو جو بے شک اللہ سیں اوں کنیں ڈرن والیں دے نال۔

وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۹۶﴾

۱۹۶۔ تے مال خرچ کرو اللہ سیں دے رستے وچ تے اپنے ہمتیں نال اپنے آپ کوں ہلاک نہ کرو تے احسان نال کم گھنو بے شک اللہ سیں احسان کرن والیں نال پیار کریندا۔

وَاتَّبِعُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِفُوا زُورًا لَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ

۱۹۷۔ تے پورا کرو اللہ سیں دی رفا دی خاطر حج تے عمو تے سے تہا کوں حج کنیں روک گدھا ونجے تے جیڑھی تہا کوں سوکھی لہجے او قربانی کر ڈیو۔ تے اپنے سر نہ منوا جو جے تیں قربانی اپنی جا تیں نہ پہنچ ونجے تے جیرھا تہاڑے وچوں بجا رہوے یا او دے سر وچ کوئی تکلیف تھی ونجے تے سر منوا ڈیوے اتے او دے بدلے وچ روزہ رکھے یا صدقہ ڈیوے یا قربانی کرے تے جیرھے ویلے تساں

امن وچ آونچو تے جیہا شخص حج دے نال عمرے وانا نڈھ چا دے تے
جیہی قربانی اوں کون سوکھی لیسے اوکر گئے۔ تے جے قربانی نہ کر گیا
ہووے تے او ترے پونہر حج وچ روزے رکھے تے ست روزے
ول آکے رکھے۔ لے پورے پڑا تھی مین لے اونرے واسطے ہے جینرے
بال بچے مسجد حرام وچ نہ ہون تے اللہ سئیں کنیں ڈرو تے جان گھنٹو
جو بے شک اللہ سئیں دی سزا ڈاڈھی سخت۔

۱۹۸۔ حج دے مینیں کون برکونی چاندے تے جینرے اتیں انہیں مینے
حج حج فرض ہووے تے او حج دے پونہیں وچ نہ تے کین نال شہوت
دکگل کسے تے نہ کوئی نافرمانی والا کم کرے۔ تے نہ حج دے وچ بھڑے
جیہی نساں نیکی کر لیسو اللہ سئیں اوں کون چاندے تساں اپنے نال
سفر خرچ گن گھنوتے بے شک چنگا سفر خرچ اللہ سئیں دا ڈر
تے میں کنیں ڈرو لے سیانے لوکو!

۱۹۹۔ تہا ڈے اتے کوئی گناہ نہیں جو تساں اپنے رب کنیں فضل منگو
تے جڈاں تساں عرفات کنیں وکو تے تساں مشعر حرام دے نال اللہ
سئیں کون یاد کرو۔ تے اولکوں اویں یاد کرو جیویں اوں تہا کون سدا
رستہ ڈکھائے۔ تے این کنیں پہلے تساں گھراہیں وچر ہا دے۔

۲۰۰۔ تے تساں اتھاؤ وکو جھٹو بے لوک وین۔ تے اللہ سئیں کنیں
بخشش منگو تے بے شک اللہ سئیں بہن بخشن والا تے مہربان۔

۲۰۱۔ تے جڈاں تساں اپنیاں عبادتاں پوریاں کر گھنوتے ول اللہ
سئیں کون تساں ایویں یاد کرو جیویں تساں یاد کرینرے ۱۶ پٹے پیو
ڈاڈے کون یاد کنیں وی ڈھیر یاد کرو۔ تے لوکین وچر جہا لے
آبرے جو لے ساڈے رب ساکوں دینا وچ ڈے اوندا آخرت وچ
کوئی حصہ نہیں۔

۲۰۲۔ تے انہیں وچوں جہا لے آبرے لے ساڈے رب ساکوں
دینا وچ وی چنگائی ڈے تے آخرت وچ وی چنگائی ڈے تے ساکوں
بھارے عذاب کنیں بچا۔

وَسَبِّعَلَيْهِ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةَ كَأَمَلِهِ ذَلِكَ لِمَنْ
لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَافِظِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۱۹۸﴾

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقًا وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا
تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ﴿۱۹۹﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ
فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ
الْحَرَامِ وَادْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ
جَبَلَيْهِ لَيْسَ الضَّلَالِينَ ﴿۲۰۰﴾

ثُمَّ أَيْضًا مِنْ حَيْثُ أَقَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۰۱﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمَنْ التَّاسِ مَنْ يَقُولُ
رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ حَاقٍ ﴿۲۰۲﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۲۰۳﴾

- ۲۰۳۔ ایتھے لوگوں جنہیں داکمائی دی وجرنال ثواب ورج ولبا حصہ ہے۔
تے اللہ سیس حساب گھنٹ ڈج جلدی کریندے۔
- ۲۰۴۔ اللہ سیس کول یاد کرو انہیں گتزی دے جہا لیس ورج۔ تے
جیرھا شخص جلدی کرے ڈو ڈو نہیں ورج (ول آوے) تے اوندے
اتے کوئی گناہ نہیں جیرھا دیرنال (آوے) تے اوندے لے دی کوئی
گناہ نہیں۔ بے اوندے کیے جیرھا اللہ سیس کنیں ڈورے۔ تسال اللہ سیس
کنیں ڈورے جان گھنوجے شک تسال سارے کھچے کرے ہونو
ولائے ولسو۔
- ۲۰۵۔ تے لوگس وچوں کجھ اینجمن جیندی گال دیناوی زندگی وچ نیکیوں
چینی گدی ہے تے اللہ سیس کول گواہ بیندن اول گال تے جیرمی
انہیں دے دل ورج۔ تے سچی گال لے ہے جو او جڈھے جہا کے ہن۔
- ۲۰۶۔ تے جیڈاں او عالم بن ویندن تے اوزین تے وکرکن کیر گھنٹ
کیے تے رڑھیں تے نسلیں کول تباہ کرن کیتے۔ تے اللہ سیس
گیڑیں کول چکا نہیں سمجھا۔
- ۲۰۷۔ تے جیڈاں انہیں کول آکھیا ویندے جو اللہ سیس کنیں ڈورے
نک نمودر انہیں کول گناہ تے مجبور کر ڈیندے تے انہیں کول
دورخ کافی ہے تے اوزین کیتے بہوں گندی ہے۔
- ۲۰۸۔ تے لوگس وچو کجھ ایجھے ہن جیرھے اللہ سیس دی خوشی حاصل
کرن کیتے اپنے آپ کول ورج ڈویندن تے اللہ سیس اپنے بندیں
تے بہوں مہربان۔
- ۲۰۹۔ اے منٹ والیورتاں سارے دے سارے فرما نرواری ورج
آونچو تے ڈرو شیطان دے بیڑیں تے بے شک او تہا ڈا کھلا کھلا
دشمن۔
- ۲۱۰۔ تے جے تسال کھلے کھلے نشانات آون دے بعد تک پوہے
تے کجھیں جان گھنوجو اللہ سیس دی غالب تے بہوں سیانا ہے۔
- ۲۱۱۔ او ایں گال دے سوا کتھ دا انتظار پئے کریندن جو اللہ سیس جھوٹ
- أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۲۰۳﴾
وَإِذْ كُرُوا لِلَّهِ فِي آيَاتِهِ مَعَدِّ وُدِّتِ فَمَنْ نَعَجَلَ فِي
يَوْمَيْنِ فَلَا رَأْسَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا رَأْسَ عَلَيْهِ
لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُخْرَجُونَ ﴿۲۰۴﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْبِدُ قَوْلَهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ الَّذِي الْخَصَامُ ﴿۲۰۵﴾
وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ
الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿۲۰۶﴾
وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ
جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْبِهَادُ ﴿۲۰۷﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿۲۰۸﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَآفَّةً ۖ وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۲۰۹﴾
فَإِن زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۱۰﴾
هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ

دے پھاویں وح آدے تے فرشتے وی آون تے ایں حال دافصلہ
کریڈتا ونچے تے سارے کم اللہ سئیں دو ولدن۔

۲۱۲۔ بنی اسرائیل کئیں کچھ جو اسان انہیں کوں کتے کھلے کھلے نشان ڈتن
تے میرھا اللہ سئیں دی نعت کوں اوں ویلھے وٹا ڈیوے جیڈاں
او ایں کئیں آونچے تے اللہ سئیں پڑا ڈمی سخت سزا ڈیون والا۔

۲۱۳۔ تے جہرے کافرین انہیں کوں دینا وی زندگی سوہنی کر کے
ڈکھائی گئی تے او منسٹ و الیں تے مذاقاں کریندن تے جہرے
لوک اللہ سئیں کئیں ڈردن قیامت دے ڈینہہ او کافرین تے غالب
ہوسن اللہ سئیں جینکوں چا ہندے بے حساب رزق ڈیندے۔

۲۱۴۔ یکے لوک کوٹولہ بن تے اللہ سئیں نہیں کوں خوشخبری ڈیون والا
تے ڈراون والا بنا کے پھیس تے انہیں نل سچی کتاب دی ہانی
ہس۔ تاں جو اللہ سئیں لوکسے جیڑیں دافصلہ کریڈیوے۔ انہیں
آپت وچ شیطاں کیتے بھیڑاوی اوں ویلھے گھیتے جیڈاں انہیں دو
کتاب آگئی ہانی۔ تے کھلے کھلے نشانات وی آگئے ہن تے اللہ
سئیں اپنے مکمل نل منٹ و الیں کوں سچائی دارستہ ڈکھالے جیندے
وچ ڈو جھے اختلاف کریندے پئے ہن۔ تے اللہ سئیں جینکوں
چا ہندے سدھارستہ لاڈیندے۔

۲۱۵۔ تہا ڈا لے خیال جو تسان داخل می دیسو بہشت وچ تے
تہا ڈو اچاں تئیں او مہبتاں نیں آیاں جیرھیاں تسان کئیں پہلے
لوکس تے آئیں۔ انہیں کوں تنگی، بکھ تے ڈکھ طے تے انہیں کوں
انجھالدا ڈر تا گئے جو ادر رسول تے اوندے منٹ دلے یکے اے
آکھن پئے گئے ہن جو اللہ سئیں کڈاں مدد کر لسی۔ سٹو! بے شک
اللہ سئیں دی مدد بہوں کولہو۔

۲۱۶۔ او لوک تیں کئیں پچھن جو اکیا فرج کرن توں آکھ تسان
جیرھاوی چنگا مال فرج کرو او تہا ڈرے پیو ماتے گھٹے سکین تے
یتیم تے مسکین تے مسافرین ادا پہلاجن اتے جو تسان چنگا نی کھرو

الْعَمَامِ وَالْمَلِكَةِ وَفُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿۲۱۵﴾

سَلُّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ
وَمَنْ يَبْدِلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۲۱۶﴾

ذُنُوبَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْجَوُّةَ الَّذِينَ يَنْسَخُونَ مِنَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَاللَّهُ يَرِزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۲۱۷﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَنَعَّمْنَا اللَّهُ عَلَى بَنِي
إِسْرَائِيلَ وَفَضَّلْنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ
عَلَى الْعَالَمِينَ وَفَضَّلْنَا مُوسَىٰ عَلَى الْعَالَمِينَ
وَآتَيْنَا دَاوُدَ سُلْطَانًا وَنَعَّمْنَا عَلَىٰ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَجَعَلْنَا لَهُ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَجَعَلْنَا لِكُلِّ قَوْمٍ
نَبِيًّا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۲۱۸﴾

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْتَمِينَ وَالضَّرَّاءَ
وَالَّذِينَ لَوْ أَنَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ رَبَّهُمْ لَأَسْرَبُوا إِلَيْهِمْ
وَلَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۲۱۹﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ
خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْآقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّائِلِينَ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ

عَلَيْكُمْ ﴿۱۶﴾

بے شک اللہ سب سے بہتر جاننے والا ہے۔

۲۱۷۔ تہاڑے اتے فرمن کج گئی اے جگ تے تہا کوں او چبگی نیش لگدی تے اے دی تھی سبگدے جو تہا کوں ہک شے چبگی نہ لگدی ہروے اتھا تہاڑے کیتے چبگی ہروے تے لے دی تھی سبگدے جو تہا کوں ہک شے چبگی لگدی ہروے تے او تہاڑے کیتے چبگی نہ ہروے تے اللہ سب سے جانڈے تے تسان نوڑے جانڈے۔

كَيْبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَوْمٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۶﴾

۲۱۸۔ تیں کنیں پھدن جگ کیتے عزت والے مینے وچ توں اکھ ایں مینے وچ جگ بہوں وڈا گناہ تے اللہ سب سے دے راہ کنیں چکھن تے اوندا انکار تے عزت والی میت دانے اوندے گھر والیں کوں اتھو کڑھن والی اللہ سب سے دی نگاہ وچ اوں کنیں دی وڈا گناہ۔ تے فتنہ قتل کنیں وی وڈا جرم۔ تہاڑے نال اد تیں بھڑے رہن جے تیں تہا کوں تہاڑے دین کنیں پھرن گھن جے انہیں کوں طاقت ہروے۔ تے جیرھا دی تہاڑے وچ پاپے دین کنیں پھرنے تے نہ منن دی حالت وچ مرنے تے ایجے لوکس دے عمل دنیا تے آخرت وچ وچنچ و لین۔ ایجے لوک دور فری بن تے اوندے وچ دیر تیں پئے رہن۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالسُّجْدَ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اتَّطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَمَا كَانَ مِن قَائِلِكُمْ حِطَّتْ آعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۶﴾

۲۱۹۔ بے شک جنہیں من گدھے تے ہجرت کیتی تے اللہ سب سے رستے وچ جہاد کیتے۔ لے لوک اللہ سب سے دی رحمت دے امیدوارن تے اللہ سب سے بہوں بخش والا تے بہوں مہربان۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۷﴾

۲۲۰۔ لے رسول تیں کنیں او شراب تے جوئے دا کچھن توں انہیں کوں اکھ انہیں بڈنایں وچ وڈا گناہ تے لوکس دا فائدہ وی ہے۔ تے انہیں بڈنایں دا گناہ انہیں دے فائدے کیتے بہوں وڈا ہے۔ تے او تیں کنیں کچھدن جو او فرج کیا کرن۔ توں اکھ جیرھا وچنچے۔ الیں اللہ سب سے تہاڑے کیتے حکم بیان کریندے تاں جوتساں سوچو سمجھو۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْمِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا لَأَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا وَاللَّهُ يَسْأَلُوكَ مَا لَا يَنْفِقُونَ لَهُ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۷﴾

۲۲۱۔ ایں دنیا کیتے دی تے اگلے جہان کیتے دی۔ او تیں کنیں کچھدن

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَهُودِ قُلْ إِصْلَاحٌ

ستیں داتوں انہیں کون آکھ جو انہیں دی حالت ٹھیک کرٹن بہوں
چنگا کم جے تساں انہیں کون اپنے کھمے کھوتے او تہا بڑے بھراہن۔ تے
الذسیس اصلاح کرٹن دایس او چو گپیں کون چاڈرے۔ جے الذسیس
چا بند تے تہا کون بڑکھ بڑیوے ہا بے شک الذسیس غالب
تے بہوں سیانا۔

۲۲۲۔ تے تساں شرک کرٹن والیں تریمتیں نال نہ پر نچو جے تیں او
ایمان نہ گمن آون۔ تے مومن ہا نہی شرک کرٹن والی تریمت کنیں
چنگی * بھانویں او تہا کون چنگی وی بگدی ہورے۔ تے تساں شرک
کرٹن والے جوائیں نال نہ پرناؤ۔ مومن ہا نہاں شرک کرٹن والے کنیں
چنگا * بھانویں او تہا کون چنگا وی لگدا ہورے۔ اے لوک تہا کون
بھا دو سبڈیند تے الذسیس اپنے حکم نال بہشت تے
بخشش دو سبڈیندے۔ تے الذسیس اپنے حکم کون کھول کھول
کے بیان کرنی دے تاں جواو نصیرت حاصل کرن۔

۲۲۳۔ اوتیں کنیں حیض دے متعلق پچھدن توں آکھ جو او بڑکھ
ڈیون والی شے ہے۔ ات گاہوں تساں حیض دے ڈینہیں ورج
زالیں کنیں انچ رہو۔ تساں انہیں دے کوہونہ ونچو جے تیں او
پاک نہ تھی وچن تے جڈاں او پاک تھی وچن تے انہیں کوہو آؤ جھتو
الذسیس تہا کون حکم ڈتے۔ بے شک الذسیس تو بہ کرٹن والیں
کون چنگا چاڈرے تے پاک لوکیں کون وی چنگا چاڈرے۔

۲۲۴۔ تہا ڈیاں زالیں تہا ڈے واسطے رخصتیں ان تے تساں انہیں
کنیں آؤ جڈاں تہا ڈی مرضی ہورے۔ تے اپنے کیتے کھ گودی پھٹو
تے الذسیس کنیں بڑوتے جان گھنہو تہا تساں اون کون ملن والیو
تے خوش خبری ڈے ڈے منن والیں کون۔

۲۲۵۔ نیکی کرٹن تے خدا کنیں بڑن تے لوکیں وچ صلح کرٹن کیتے تساں
الذسیس کون اپنے قسمیں دا ادلا نہ بناؤ۔ تے الذسیس بہوں
سٹن والا تے بہوں چاٹن والا۔

لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِنَّمَا أَنْتُمْ مَعَهُمُ الْعَالَمُ يَعْلَمُ
الْفَيْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنْ اللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۱۱﴾

وَلَا تَتَّبِعُوا الشِّرْكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَا مَلَائِكَةً مُّؤْمِنَةً
خَيْرٌ مِّنْ مَّشْرُوكِهِمْ وَلَوْ أُعْجِبَتْكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ
حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبَدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ
أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو
إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۲۱۲﴾

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ لَا فَاعِلٌ لِّوَا
النِّسَاءِ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَفْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ
فَإِذَا طَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿۲۱۳﴾

يَسْأَلُوكُمُ حَرْثَ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَلَا
قَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّسْلِمُونَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۱۴﴾

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْسَارِكُمْ أَن تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَتُصَلِّحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۱۵﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۳۱﴾

۲۲۶۔ اللہ سب سے تہا بڑی مہول قسمیں تیس تہا کون نہ پکڑ لیس۔ ہا انہیں
قسمیں تے پکڑ لیس جیر صیاں تہا بڑے دلس و پور نکلسن۔ تے
اللہ سب سے بہوں بخشش والا تے بہوں مٹھلہ صا ہا

الَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَتُّبًا مِنْ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ
فَإِنْ فَأَوْ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۲﴾

۲۲۷۔ اولوک جیر صے اپنی زائیں کنیں انج تھیون دیاں قماں کمندن
او چار مہینے ڈر کیمن تے جے او زائیں دوول آدن تے بے شک
اللہ سب سے بہوں بخشش والا تے رحم کمرن والا ہا

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۳﴾

۲۲۸۔ تے جے او پک و نجن طلاق ڈیون تے بے شک اللہ سب سے
بہوں سنٹ والا تے بہوں جانٹ والا ہا۔

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ شُحُورٍ
وَلَا يَحِلُّ لهنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ
إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَوَعُوْنَهُنَّ أَنْ
يَرُدَّوهنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلهنَّ مِثْلُ
الَّذِي عَلَيهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۴﴾

۲۲۹۔ تے جنہیں ترمیتیں کون طلاق مٹی گئی ہا اور تے حمین تیں
اپنے آپ کون جہلی رہن۔ جے اللہ سب سے آخرت دے ڈینہ
کون سیندن تے انہیں تے لے جائز نہیں ہا اللہ سب سے انہیں دے
رحم صی پیلہ کیے ادں کول لکاون تے جے ادنیج و نجن تے انہیں دے
پے دازیا دہ تہی ہرا او ندر و لہن انہیں ترمیتیں دے۔ خیریت
دے مطابقت ہی وی اوں ہن جیوں انہیں دیاں دہم داریاں ہن۔
تے جوائیں و ترمیتیں کمنں رتبہ و دہر تے اللہ سب سے غالب تے بہوں
سیا نا ہا۔

الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ فَأَمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَرَاجُؤُكَ بِأَخِيَانٍ
وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا أَنْتُمْ شُرَكَاءُ فِيهَا إِلاَّ
أَنْ يَخَافَا إِلاَّ يَفِيصَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ إِلاَّ يَفِيصَا
حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ
حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ
فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۳۵﴾

۲۳۰۔ طلاق ڈو دفعہ تے ول اوں کون چنگے طریقے نال رکھے یا
چنگانی کر کے ٹور ڈیوے تے جو کجھ لساں اوں کون ڈتے اوں
کون ولا گھن تہا بڑے تے جائز نہیں۔ جا جے لے ڈر ہر دے جو
او اللہ سب سے دے بنائے ہوئے بیتیں سنبھال نہ سگسن۔ جے
تہا کول لے ڈر ہووے جو او اللہ سب سے بیتیں کول سنبھال نہ سگسن
تے ول انہیں تے کوئی گناہ نہیں جو ترمیت پے کول کجھ ہمت بڑے
ڈیوے۔ لے اللہ سب سے دے بیتیں ہن لساں انہیں کنیں لگو نہ
ودھو۔ تے جیر صا و دھسی اللہ سب سے دے بیتیں کنیں تے او
نہا لہن۔

۲۳۱۔ تے پے زائیں کون ترمیجی طلاق ڈے ڈیوے تے اوندے

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَتَرَكَ زَوْجًا

اتے جائز نہیں جو اولاد اوند سے نال شادی کرے جے تیں
اوپے نال نکاح نہ کر گھنے تے جے اودی ملاق ڈے ڈیوے تے
ول انہیں ڈونا ہیں تے کوئی گناہ تیں جو او پر بیچ پون جے
انہیں کول یقین ہووے جو او الشدیس دی حدیں کول سنبھال
گھسن۔ اے الشدیس دیاں حدیں بن جیرھیاں اول جان
والیں کیتے کھول کے بیان کر ڈن۔

۲۳۲۔ تے جڈاں تساں زالیں کول ملاق ڈے ڈیوے تے اودے
پوری کر گھن تے انہیں کول رواج دے مطابق روک گھنویا چنگانی
کر کے انہیں کول ٹور ڈیوے۔ تے اس واسطے انہیں کول نہ روکو جو تساں
ڈکھ ڈے کے انہیں تے زیادتی کرو۔ تے جیرھالے کر لسی او اپٹے
اتے ظلم کر لسی۔ تے تساں الشدیس دے حکمیں نال مخول نہ کرو۔
تے جیرھیاں نعتاں الشدیس تہا کول ڈن انہیں کول یاد رکھو۔ تے
اے وی یاد رکھو جیوی الشدیس تہا ڈے اے کتاب تے سنبھ
لہائی تے اوندے نال تہا کول نصیحت کیتی اس۔ تے الشدیس
کنیں ڈرو تے جان گھن جو الشدیس ہر چیز کول جانن والا۔

۲۳۳۔ تے جڈاں تساں زالیں کول ملاق ڈیوے تے انہیں دی عدت
پوری تھی ونجے (جے او آپت ورج چنگے طریقے نال بیچ وچن) تے
انہیں کول اپٹے پہلے پٹے نال نکاح کرن کنیں نہ بھگوائے نصیحت
انہیں واسطے جے جیرھے تہا ڈے وچ ایمان رکھینداں الشدیس
تے آخرت دے ڈیہندے تے۔ اے تہا ڈے واسطے زیادہ برکت
والی تے بہوں پاکیزہ۔ تے الشدیس جانڈے جو تساں نوڑے
جانڈے۔

۲۳۴۔ تے میریں اپٹے ہالیں کول کھیر پلاون پورے ڈوسال
اے اوندے کیتے جے جیرھے کھیر پلاون دی خدمت کول پورا کرٹ
چا بندن تے جیندا ہال اوندے ذمے ہے رواج دے مطابق
کھیر پلاون والیں دکھاوون بیونڈے تے انہیں دے پٹیرے کہیں شخص

غَيْرُهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا
إِنْ طَلَّقَا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳۲﴾

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تَتَّبِعُوا
ضُرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ لِيُعْظَمَ
بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۳﴾

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
أَنْ يَتَرَاجَعْنَ إِنْ تَرَاضَا بَيْنَهُمَا بِالْمَعْرُوفِ
ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَمْ آيَاتُ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۳۴﴾

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْتِمَ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ
رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ
إِلَّا وُسْعَهَا لَا تَضَارُّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ

تے اوندی طاقت کینیں ودھ ذمہ داری نہیں سٹی دینی۔ کیں ما کوں
اوندے پال دی وجر نال تے نہ بیوکوں اوندے پال دی وجر نال
ڈکھ نہ ڈتا ونجے۔ وارث کیتے دی ایجو حکم۔ جے اوڈوہیں صلاح
کر کے کھیر جھڑوٹ تے راجی تھی وچن تے انہیں ڈوناہیں تے کوئی
گناہ نہیں۔ جے تساں اچھے پالیں کوں کہیں پی تربیت کینیں کھیر
پلاوٹن چاہرتے تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جے تساں انہیں کوں
جیرمی شے ڈیوٹی کیتی ۱۰ رواج دے مطابق اوڈے ڈیو۔ تے
الڈسٹیں کیں ڈرو تے جان گھن جو بے شک الڈسٹیں جو تساں
کریندے ۱۰ اوڈی کھن والا ۱۰۔

۲۳۵۔ تہاڈے وچ جیرمی لوک مردین تے (پچھو اپنیاں
زلیں چھوڑوین تے اوڈا لیں چار بیسے ڈاہ جہاڑے انتظار
کرن تے جڈاں انہیں دی مدت پوری تھی ونجے تے دل تہاڈے
اتے کوئی گناہ نہیں او شریعت دے مطابق اچھے کیتے جو کھ کر
تے الڈسٹیں جو تساں کریندے ۱۰ او کیں واقف۔

۲۳۶۔ تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جو تساں اشاریں نال
یا دل وچ لک کے تہیں دو ڈھک چا ونجو الڈسٹیں کوں پتہ ۱۰ جو
تساں انہیں کوں یاد کریندے ۱۰۔ ہا انہیں نال لک کے کوئی وعدہ
نہ کرو نہ گھن سوائے ایندے جو تساں کوئی پیچی گال کر گھن۔ تے
تساں نکاح کوں پکا کرن دا ارادہ نہ کرو جے تہیں انہیں دی عدت
پوری نہ تھی ونجے۔ تے تساں جان گھن جو بے شک الڈسٹیں
بہوں بخشن والا تے تہاڈے ۱۰۔

۲۳۷۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جے تساں انہیں زلیں کوں طلاق
ڈیو نہیں کوں تساں بھدی نہیں لایا یا حق مہر تقرر نہیں تھیا تے
انہیں کوں فائدہ پچاؤ۔ امیر آدمی اپنی طاقت دے مطابق تے غریب آدمی
اپنی طاقت دے مطابق۔ اسے فائدہ شریعت دے مطابق تے چنگانی
کرن والیں تے فریب۔

لَهُ يُولَدُهُ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا
فِضَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
وَإِنْ أَرَدْتُمُ أَنْ تَنْتَرِضُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِذَا سَلْتُمُ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۳۵﴾

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَنكُم وَيَدْرُونَ أَوْلَادًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِمْ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغَ الْإِجْلَ هُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۳۶﴾

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ كَلِمَتِكُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا
مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرِضُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ
الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
فَأَحْذَرُواهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۳۷﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ
أَوْ لَفَضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۖ وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى التَّوْبِيعِ
قَدْرَهُ وَعَلَى الْمُقْتَدِرِ قَدْرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۸﴾

۲۳۸۔ جے لتاں انہیں کوں تھلاوٹن کینیں پہلے طلاق ڈرے ڈیوتے
جیر صا حق ہر مقرر تھیا ہودے لتاں اوندا ادھ حق مہرادا کروسائے
اینرے جو او معان کر ڈیون یا او معان کر ڈیوے جیندے تھ مہج
نکاح دی گنڈھو۔ جے لتاں معان کر ڈیوتے اسے تقویٰ دے بہوں
کولہوہ۔ لتاں آپت وچ بک ڈو جے دی چیکا نی کوں نہ بھلے کرد
بے شک اللہ سیس جوتساں کریندے؟ ڈہدا کھڑے۔

۲۳۹۔ لتاں ساریں نمازیں دا پورا خیال رکھوتے خاص کر ادھ صلی نماز
داتے اللہ سیس دے فرمانبردار بندے بن کے کھڑے تھیو۔

۲۴۰۔ جے تہاکوں ڈر ہودے تے لتاں ٹریدیں یا سوار تھیں ہویں
(نماز پڑھ گدی کرو) تے جہرے ویلے بڑمک دہنچے تے اللہ سیس
کوں یاد کرو جیویں اون تہاکوں سکھائے جوتساں پہلے نہ جانڈے
بادے۔

۲۴۱۔ تے جو مرد تہا ڈے وجو مرویند تے رجبھ اپنیاں زالیں
چھوڑویند تے انہیں کیتے بک سال تک بغیر گھرو کڈھیے فائدہ
چاواٹن دی وصیت کردنجن جے او آپ نکل و نجن تے ول تہا ڈے تے
کوئی گناہ نہیں او اپنے کیتے خرابیت دے مطابق جو دی فیصلہ کرن
تے اللہ سیس غالب تے بہوں سیانہ۔

۲۴۲۔ تے جیویں تریسیتیں کوں طلاق تھی دہنچے انہیں کوں حالات دے
مطابق کھو سامان ڈیوٹن وچ کوئی ہرج نہیں لے متقیں تے
فرض۔

۲۴۳۔ الہویں اللہ سیس اپنے حکم تہا ڈے کیتے بیان کریندے
تاں جوتساں عقل کرو۔

۲۴۴۔ کیا تیں انہیں کوں نہیں ڈٹھا جہرے اپنے گھریں وجو مرٹن
دے بڑکینیں نکل گئیں تے او ہزاراں ہن۔ اللہ سیس انہیں کوں آکھے
لتاں مرو نچوتے ولا انہیں کوں زندہ کیتیں۔ بے شک اللہ سیس لوکین
تے فضل کرن والا دے تے بہوں لوک اوندا شکر نہیں کریندے۔

وَإِنْ طَلَقْتُمْوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَسُوهُنَّ وَ قَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فِرِصْفٌ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ
يَعْفُوْنَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَ
أَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَ لَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۳۸﴾

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوَسْطَى وَ قَوْمُوا
لِلَّهِ فَيَتَيْنِ ﴿۳۹﴾

فَإِنْ خِفْتُمْ فِرْجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا
اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۴۰﴾

وَ الَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَ وَصِيَّةً
لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْوَلَدِ غَيْرِ أَخْرَاجٍ ؕ فَإِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ
مِنْ مَعْرُوفٍ وَ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۴۱﴾

وَالَّذَاتِ مَاتَتْ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
التَّقِيْنَ ﴿۴۲﴾

كَذَلِكَ يبينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۴۳﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ
حَدَرَا مَوْتٍ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنْ أَسْثَرُ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۴۴﴾

۲۴۵۔ تسان اللہ سٹیس دے رستے وچ جنگ کرو تے ہاں گھنوا
جو بے شک اللہ سٹیس بہوں سٹن والا تے جانٹن والا ۱۰۰۔

۲۴۶۔ کون جیرصا اللہ سٹیس کون اپنے مال دا چککا حصہ ڈلوے اللہ
سٹیس اول کون بہوں ددھاتے ڈیندے۔ تے اللہ سٹیس گھیندا
وی لے تے ددھیندا وی ہے۔ تے تسان ہوندا ولسو۔

۲۴۷۔ کیا کیوں۔ نبی اسرائیل دے انہیں سرداریں دا پتہ نیش جیرھے
موسىٰ (علیہ السلام) دے لودگرزین۔ جہاں انہیں اپنے نبی کون آکھیا جو
توں ساڈے واسطے بک بادشاہ بنا تے دل اسان جنگ کیر لوس
اللہ سٹیس دے رستے وچ۔ تے اول نبی آکھیا لے دھیموے جو
تہاڈے اتے جنگ فرض تھی دچے تے تسان بھڑوناں۔ انہیں آکھیا
ساکوں کیا ہے جو اللہ سٹیس دے رستے وچ بھڑوناں ناں حالت
لے ہے جو ساکوں اپنے گھرں وچ کبڑو ڈتا گیا تے اپنے پتریں
کنیں وی تے جہاں انہیں تے جگ فرض کر ڈتی گئی او سارے پھر گئے
سوائے تھوڑیں لوکیں دے تے اللہ سٹیس ظالمیں کون بہوں ہانڈے۔

۲۴۸۔ تے انہیں دے نبی انہیں کون آکھیا جو بے شک اللہ سٹیس
طاوت کون تہاڈا بادشاہ بنا کے پیٹھے۔ انہیں آکھیا او کیوں ساڈے
اتے حکومت کر سگدے۔ اوں کنیں ساکوں حکومت کرن دا زیادہ حق
اول کنیں مال وی ڈھیر کار تئیں۔ تے نبی آکھیا بے شک اللہ سٹیس
اول کون تہاڈے اتے چن گدھے تے اونکوں بہوں ددھاسی علم
وچ تے جم وچ۔ اللہ سٹیس جیکوں چاہندے اپنی حکومت
ڈیندے تے اللہ سٹیس بہوں ددھاون والا تے جانٹن والا ۱۰۰۔

۲۴۹۔ انہیں دے نبی انہیں کون آکھیا جو بے شک اندزی بادشاہت
دانشان اے ہے جو تہاڈو بک مندوق آدمی جیندے وچ تہاڈے
کیتے تسلی ہوسی تہاڈے رب کنیں او موسیٰ تے ہارون دے تعلق داریں
دا چھوڑیا ہویا بقایا ۱۰۰۔ اوں کون فرشتے پجاتی کھڑے ہوسن۔ بے
شک ایندے وچ تہاڈے واسطے نشانی ۱۰۰ ہے تسان مومن ہونے۔

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿۳۵﴾

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضِعَّهُ
لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْضُطُ وَ
إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۳۶﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلِكِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ
مُوسَىٰ إِذْ قَالَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي قَدْ جَاءْتُكُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالُوا لِمَ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ
عَلَيْكُمْ فِي الْقِتَالِ إِلَّا تَفْتَلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَنْ نَقَاتِلَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أَخْرَجَنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَايَنَا
فَلَمَّا كُنْتُ عَلَيْهِمْ الْفِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۳۷﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ
مَلِكًا قَالُوا أَتَىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ
أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُذِرْ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ
قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي
الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۸﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۳۹﴾

۲۵۰۔ تے جڈاں طاوت اپنے لشکر کوں گھن کے ٹرپے تے اول اکھئے
 جو بے شک اللہ سیئیں تہا کوں ہک نہر نال زمیسی جیرھا اوندے
 وچو پانی پسی اوندل میڈے نال کوئی تعلق نیئیں جیرھا چکھسی وی
 ناں او میڈا پیلے با جیرھا ہک ہک پانی دا پیوے رتے کوئی
 ہرج نیئیں اوندے وچو سوائے تھوڑے لوکیں رے باقی سائیں
 پی گدھا جڈاں او تے منٹن والے او نہر پگہیں تے انہیں
 آکھئے ساکوں اچ جاوت تے اوندے لشکر نال بھڑن دی طاقت
 کاہ نیئیں۔ تے اولو کہ جنہیں کوں اللہ سیئیں دی ملاقات دالیقین ہا
 آکھیا جو اللہ سیئیں دے حکم نال چھوٹا ٹولہ بہوں وڈے لشکر کوں
 ڈھا ڈیندے۔ تے اللہ سیئیں صبر کرن والیں دے نال۔

۲۵۱۔ تے جڈاں او جاوت تے اوندے لشکر دے سائے تھیں
 تے انہیں دعا بھیجی جو رے ساڈے رب ساکوں صبر دی طاقت
 ڈے تے ساڈے پیریں کوں جمائی رکھ تے کافرین دے مقابلے
 وچ ساکوں مدد ڈے۔

۲۵۲۔ پچیس انہیں اللہ سیئیں دے حکم دے نال اپنے دشمنیں کوں
 ہراڈتے داؤد نے جاوت کوں قتل کر ڈتا تے اللہ سیئیں اوں کوں
 حکومت تے سنب ڈتے جو اللہ سیئیں دی مرضی ہائی اوں کوں
 سکھائیں۔ تے جے اللہ سیئیں ہک کوں ڈو جے کیں دیکھینداتے
 زمین وچ فساد تھی ونجے ہاتے اللہ سیئیں سارے جہانیں تے فضل
 کرن والا۔

۲۵۳۔ لے اللہ سیئیں دیاں آیتیاں بن جیرھیاں اساں جیکوں پڑھ کے
 سیندے یں تے بے شک توں (اللہ سیئیں دے) رسولیں وچو
 یں۔

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
 بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ
 يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ
 فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ
 بِطَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا
 اللَّهَ لَكُمْ مِنَ فَتْنَةٍ قَلِيلَةً عَلِمْتَ أَنَّهُ كَثِيرَةٌ يَا ذُن
 اللَّهَ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٥٠﴾

وَلَمَّا بَرَزُوا لِطَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِجْ
 عَلَيْنَا صَبْرًا وَذَبِّحْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
 الْكَافِرِينَ ﴿٥١﴾

فَهَرَمُوهُمْ يَا ذُنِ اللَّهِ وَقَتْلَ دَاوُدَ جَالُوتَ وَ
 أَنَّهُ اللَّهُ الْمَلِكُ وَالْحَكِيمُ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَ
 لَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ
 الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
 الْمُرْسَلِينَ ﴿٥٣﴾

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۗ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ ۗ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿۲۴﴾

۲۴
ع

۲۵۳۔ اے رسول جنہیں وچوں کچھ کوں اسان کچھ تے ودھر ترہڑتے انہیں وچو کچھ ایجھے بن جنہیں نال اللہ سیسں کالہیں کیتیں (خزلیت ہتی) تے کچھ ایجھے بن جنہیں دے رتبے ودھائسی تے اسان ڈتے بن عیسیٰ ابن مریم کوں ظاہر طور نشان تے اسان روح القدس نال اوندی نکلائی کیتی تے جے اللہ سیسں چاہے ہاتے کھلے نشان آون تے بعد تے نیتیں دے بعد لے لوک آیت وچ نہ بھڑن ہاتے انہیں اختلاف کیسے۔ انہیں وچو کچھ تے من گئے تے کچھ نہ نینیا جے اللہ سیسں چاہوسے ہاتے او آیت وچ نہ بھڑن ہاتے اللہ سیسں او برکیندے جواو چاہندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَّةَ ۗ وَلَا شَفَاعَةَ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۵﴾

۲۵۵۔ اے منق والو لساں فرج کرو جو اسان تہاکوں ڈتے این کنیں پہلے جواو ڈیندے او اے جیندے وچ نہ پار ہوسی تے ننگت کم اوسی تے نہ سفارش۔ چلیسی تے کافر ہی ظلم کرن والین۔

۲۵۶۔ اللہ اوقات جیندے سوا کوئی عبادت دے لائق نہیں او جیندے تے قائم رہن والا۔ نہ تے او کوں گھل اندی ہوتے نہ ندر آسمانیں تے زمین وچ جو کچھ ہے اوہیندے۔ کیرھاہ جیرھا اوندی اجازت دے بغیر اوندے اگو سفارش کر سگے۔ اوسب کچھ چاندے جواوندے اگو یا پچھو ہے اوندے علم وچ کچھ دی او احاطہ نہیں کر سگدے سوائے اوندے جے تلا او چاہے۔ اوندل علم آسمانیں تے زمین تے پھیلایا پئے تے انہیں ڈوناہیں ما پارھا اوں کون تھکیندرا نہیں۔ اللہ سیسں وڈی شان والا تے عظمت والا۔

لَا رُكُوهَا فِي الدِّينِ ۗ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۗ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۶﴾

۲۵۷۔ دین وچ کوئی جبر نہیں۔ ہدایت گھری کنیں نکھڑی پئی ہے۔ تے جیرھا شیطان دی گال نہ منے تے اللہ سیسں کوں منے تے اول دل نکڑے کڑے کوں پوگدے جیرھا ترہڈا نہیں۔ تے اللہ سیسں بہوں سٹن والا تے بہوں چائٹن والا۔

۲۵۸۔ جیرھے میندن اللہ سیسں انہیں واسگیتی ہے۔ انہیں کوں اندھایں کنیں سو بھلے دو گھن اندے۔ تے جیرھے نیش میندے

يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۴﴾

۲۴

انہیں دے سکتی شیطان سے او انہیں کو سو جھلے کنیں انہا میں دو
گھن نندن۔ اے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ بہوں دیر
تیں پئے رہن۔

۲۵۹۔ کیا تیکوں اوں آدمی دی خبر نیں ملی جئیں اپنے رب سے
متعلق ابراہیم نال بحث کیتی جو اللہ سئیں اوں کوں حکومت ڈتی بانی۔
جڈاں ابراہیم آکھیا جو میڈا رب اوہے جیڑھا جو بندے تے مریندے
اوں بادشاہ آکھیا میں جو بندہ اوں ہاں تے مریند اوں ہاں تے حضرت
ابراہیم آکھیا جو بے شک اللہ سئیں سمجھ کوں پوادھ کنیں
کڑھیندے تے توں اوں کوں پچادھ کنیں کڑھ ڈکھال۔ تے
کافراں گال تے ڈاڈھا ویلا تھی گئے تے اللہ سئیں ظالمیں کوں
سدا رستہ نیں ڈکھیندا۔

۲۶۰۔ یا اوہو جہاں کوئی آدمی ڈٹھی جیڑھا بک دوستی کنیں لنگھے
تے او دوستی اپنیں جیتیں تے ڈٹھی پئی بانی۔ تے اوں آدمی آکھیا
جو اللہ سئیں اس دوستی کوں اچڑن دے لود کیوں دسی۔ تے اللہ
سئیں اوں کوں سوسال تیں (نحواب وچ) ماسی رکھے ولا اوندی
ندر اکھوڑی اس تے پچھیس جو توں اس حالت وچ کسے تیں
رہ گئیں۔ اوں آکھیا جو میں بک ڈیند یا ڈیندہ دکھ حصہ رہ گیاں۔
اللہ سئیں آکھیا سچی گال اے ہے جو توں سوسال تیں ایویں رہ گئیں
ہن توں اپنی روٹی تے پیون دے پانی کوں ڈیکھ او سڑیا نہیں۔ تے
توں ڈیکھ اپنے گڈا کوں۔ تے اسان تیکوں لوکس کیتے نشان بنائے
سے۔ توں ڈیکھ بڈیوں کوں کیوں اسان انہیں کوں جڑیندے تے
ول انہیں تے گوشت چڑھیندے ہیں۔ تے جڈاں اوندے لٹے گال
کھل گئی تے اوں آکھیا میکل پتہ جو اللہ سئیں برتے تے قادر۔
۲۶۱۔ تے جڈاں حضرت ابراہیم آکھیا لے میڈے رب میکل ڈکھا جو توں
مردے کیوں جو بندے اللہ سئیں آکھیا کیا توں لے گال نوں میں مندا۔
اوں آکھیا مندا تے ہاں پر دل دی تسلی کیتے لے پچھیم تے اللہ سئیں

الْم تَوْرَى الَّذِي حَاجَّ اِبْرَاهِمَ فِي رَبِّهِ اَنْ اَتَهُ
اللَّهُ الْمَلِكُ اِذْ قَالَ اِبْرَاهِمُ رَبِّي الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ
قَالَ اَنَا اُنْحِي وَاُمِيتُ قَالَ اِبْرَاهِمُ فَاِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
بِالتَّسْوِيسِ مِنَ الْمَشْرِقِ قَالَتْ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
فُبِهَتِ الَّذِي كَفَرَهُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۲۵﴾

۲۵

اَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى
عُرُوسِهَا قَالَ اُنِي يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا
فَاَمَّا اَنَّهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ
قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ
مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ اِلَى طَعْنَاكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ
وَانظُرْ اِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِلنَّاسِ
وَانظُرْ اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا
لِيَعْلَمَ اَنَّهَا لَمَّا فُلَّتْ اِنَّ لَآ اَعْلَمَ اَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿۲۶﴾

وَ اِذْ قَالَ اِبْرَاهِمُ رَبِّ اَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ
اَوْ كَمْ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَى وَاَلَيْسَ الَّذِي فَعَلْتُ قَالَ
فَخُذْ اَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ

عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ
سَعْيًا وَاعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۵﴾

۳۵

اُکھیا چار کھی پکڑتے انہیں کول اپنا ہسک کرتے دلائیں کول
انجوانج رود تے رکھ آ۔ بھیں انہیں کول سب مارا و تہا بزد کردے
اؤسن۔ تے توں چاٹن گن جو اللہ سئیں غالب تے بہوں سیانا۔

۲۶۲۔ انہیں لوکس دی مثال جیرھے اللہ سئیں دے رستے وچ اپنے
مالس کول فرج کریندن بک دانے آن کار جیرھاست ٹے کھنڈے
تے ہرے وچ سودا ٹے ہوندن۔ تے اللہ سئیں جیندے کتے
چاہے ڈوڑی کر ڈیندے تے اللہ سئیں بہوں ددھاوٹن دلاتے
چاٹن والا۔

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ
حَبَّةٍ أَلْبَنَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ حَبَاتٌ
حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۶﴾

۲۶۳۔ اولو ک جیرھے اللہ سئیں دے رستے وچ اپنے مال فرج
کریندن تے فرج دے بعد نہ احسان دیاں سٹاوتاں مریندن
تے نہ دکھ ڈیندن انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں بدلہ۔
نہ انہیں کول ڈرتے دا موٹھے تھیں۔

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَمْ
يَتَّبِعُوا مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۳۷﴾

۲۶۴۔ چچی مال اکھل تے بخش ڈیوں اوں مدد تے کنیں چنگا
جیندے بچھو دکھ ہووے۔ تے اللہ سئیں بے نیاز تے بہوں
ٹھہرا۔

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا
أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿۳۸﴾

۲۶۵۔ لے منٹن والو تاں اپنی صدق کول دچاؤ نہ احسان دیاں
سٹاوتاں مار کے تے دکھ ڈے کے۔ جویں کوئی اپنے مال کول
لوکس دے دکھ دے کتے فرج کتے اوہ اللہ سئیں کول میندے
تے نہ آخرت دے ڈیندے کول۔ اوندی مثال اوں پھردی ج جیندے
اتے مٹی پٹی ہووے تے اوندے اتے ڈاڈھا میندے تے اوں
کول پھردا پھردے کھوڑ ڈیوے ایجے لوکس کول جو کجھ او
کھندن اوندے وچوں کجھ دی نہیں بلدا۔ تے اللہ سئیں کامر
لوکس کول سدھا رستے نہیں دکھلیندا۔

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي نَفَقَ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا
يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۹﴾

۲۶۶۔ تے جیرھے لوک اپنے مال کول اللہ سئیں دی خوش حال
کوٹ تے اپنے آپ کول لپکا کرن دی خاطر فرج کریندن انہیں
دی مثال اوں باغ دی ج جیرھا اچی جاتے ہووے تے اوندے

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ اتِّفَاءً مَّرْضَاتٍ
اللَّهِ وَتَنَبُّيْتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ

اتے ڈاڑھائیں دسے تے او ڈوڑا پھل ڈیوے تے جے ڈاڑھا
میزن دوسے تے پھنگا رہی در میہر۔ تے التدریس جوتساں کریندے
ڈہرا کھڑے۔

۲۶۷۔ کیا تہا ڈے وچ کوئی آدمی چاہندے جو اوندا ہک باغ
ہوے تے اوں باغ وچ کھجیاں تے انگوڑیوں تے اوندے
وچ نہروی و بندری ہووے تے اوندے کیتے اوندے وچ ہر
قسم دے میوے ہوں تے ول اوں کوں پڑھیا اونچے تے اوندے
پال دی چھوٹے ہوں تے اوں باغ تے جھاوا گولہ آن ڈھاوے تے
او باغ سڑو نچے۔ ایویں التدریس تہا ڈے کیتے نشانیوں بیان کریندے
تاں جوتساں سوچو۔

۲۶۸۔ لے منق و الو جوتساں کندے، اوندے وچ وچاک چیزاں
خرچ کر تے اوندے وچ وی خرچ کرو جو اس تہا ڈے کیتے
زین وچ وچ کڑھیے۔ تے تاں بے کار چیزاں تے او چیزاں جیڑیاں
آپ نہ گھن سوائے ایندے جوتساں اکھیں بند کر کے گھنن جا۔ انہیں
وچ جوتساں خرچ کر ڈا ارادہ نہ کر تے تاں جان گھن جو بے
شک التدریس بے نیاز تے بہوں صفتیں والا۔

۲۶۹۔ شیطان تہا کوں غربت کیں ڈریندے تے تہا کوں بے حیائی
دا کم ڈریندے تے التدریس تہا کوں اپنے ولو بخشش تے فضل دا وعدہ
کریندے تے التدریس بہوں ودھاوٹن والا تے چاٹن والا۔
۲۷۰۔ سٹمپ ڈریندے جینکوں چاہندے تے جینکوں سٹمپ
مل ونچے اوں کوں بہوں چنگائی ڈتی گئی تے سیانے دے سوا
نصیحت کوئی حاصل نہیں کریندا۔

۲۷۱۔ جوتساں خرچ کیتے تے یا نذر منی تے بے شک التدریس
سٹیں اوں کوں چاڈے تے غالیوں دا کوئی امدادی نہیں۔
۲۷۲۔ جے تاں صدقہ ظاہر کر کے ڈیوے لے وی چنگا تے بے
تساں اوں کوں لکاؤ تے غریبیں کوں ڈیوے لے وی تہا ڈے

أَصَابَهَا وَأَبْلٌ فَانْتَأَمَّتْ كُلُّهَا ضَعْفَيْنِ فَإِنْ تَرَىٰ بِهَا
وَأَبْلٌ فَطَلُّهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۲۶۷﴾

أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضُعْفَاءُ فَأَصَابَهَا
إِعْصَابٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۶۸﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ
وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَسَّمُوا الْيَبِيتُ
مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخِيذِيهِ إِلَّا أَنْ تُخِصُّوا فِيهِ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفِيٌّ حَمِيدٌ ﴿۲۶۹﴾

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ
يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۷۰﴾

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿۲۷۱﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۲۷۲﴾

إِنْ يَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَ
تُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهِيَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمُ مِنَ

سَيَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۲۷﴾
 کیسے چنگا تے اللہ سیس تہا ڈے کسں تہا ڈیاں برلایاں وی پریں
 کرلیسی تے اللہ سیس جو تساں کریندے ء واقعہ۔

۲۷۳۔ انہیں کوں سدھے رستے تے گھن آون تیلے ذمے نیں
 تے ما اللہ سیس جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے۔ تے جو وی چنگا
 مال تساں فرج کریندے ء او تہا ڈے اپنے فائدے کیسے ہے
 تے تساں جو وی خرچیندے ء او اللہ سیس وی رضا گھن کیتے ہے
 تے جو چنگا مال خرچیاں اور تہا کوں پورا پورا ولا ڈا ویسی تے تہا ڈے
 اتے ظلم نہ کیا ویسی۔

۲۷۴۔ (اے صدقے) انہیں محتاجیں کیسے ہن جیرھے اللہ سیس دے
 رستے وچ روکے گھن تے او آزادی نال زمین وچ لڑھیر نیں
 سبگدے۔ اٹ سونہ آدمی انہیں کوں انہیں دے نہ منگن وی وچ
 نال امیر سبگدے۔ تساں انہیں کوں انہیں دی شکلیں کسں سچاں
 سبگدے ء او لوکس کسں منگن کیتے چہرے نیں۔ تے جو تساں
 چنگا مال فرج کریندے ء بے شک اللہ سیس او کوں بہوں
 جانڈے۔

۲۷۵۔ تے جیرھے لوک اپنے مال فرج کریندن رات ڈینہ سٹے
 تے لکا کے انہیں واسطے انہیں دے رب کسں بدلہ نہ او ڈرسن
 تے نہ او مونجھے تمیں۔

۲۷۶۔ جیرھے لوک سود کھندن او ایویں اٹھدن جیویں او آدمی اٹھدے
 جینکوں شیطان ہتھلا کے پاگل کر کے چور ڈیوے اے ایں واسطے ہے
 جو بے شک او آبدن جو پار سود جیہاں لے۔ تے اللہ سیس
 و پار کوں جائز کیتے تے سود کوں حرام۔ تے جیندو اونہرے رب
 ولو کوئی نصیحت آوے تے او رک ونچے تے ول جو حق گئے اوندا
 نفع ہوندا۔ تے اوندا معاملہ اللہ سیس دے حوالے ہے تے جیرھے
 ولا ایویں کرلیں او دوزخی ان تے اونہرے وچ دیر تیں رسن۔

۲۷۷۔ اللہ سیس سود کوں مٹا ویسی تے صدقیں کوں و دھا ویسی
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا الصَّٰدِقِیْنَ وَاللّٰهُ لَا یَجِیْبُ

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ
 وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلَا يُنْفِسْكُمْ وَمَا تُنْفِقُوْنَ اِلَّا
 اِبْتِغَاءَ وَجْهِ اللّٰهِ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ يُّوفَّ بِالنِّكَمِ
 وَانْتُمْ لَا تَظْلَمُوْنَ ﴿۲۷﴾

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِيْنَ اُحْصَرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِیْعُوْنَ
 خَرِيْبًا فِي الْاَرْضِ يَحْسَبُوْهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَاءَ مِنَ
 التَّعَفُّفِ تَعْرِفُوْهُمْ سَبِيْمُهُمْ لَا يَسْئَلُوْنَ النَّاسَ
 اِحْاٰةً وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿۲۸﴾

الَّذِيْنَ يَنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ بِاِتِّبَالٍ وَالنَّهَارَ سِرًّا
 عَلٰنِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۲۹﴾

الَّذِيْنَ يَأْكُلُوْنَ الرِّبْوَا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ الَّذِي
 يَخْتَبُطُ الشَّيْطٰنُ مِنَ النَّسِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا اِنَّا
 اَبِيعَ مِثْلَ الرِّبْوَا وَاَحَلَّ اللّٰهُ اَبِيعَ وَحَرَّمَ الرِّبْوَا
 فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَبِّهٖ فَانْتَهَىٰ فَلَهٗ مَا سَلَفُ
 وَاَمْرُهٗ اِلَى اللّٰهِ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ
 هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۳۰﴾

يَنْحَقُ اللّٰهُ الرِّبْوَا وَيُرِي الصَّٰدِقِیْنَ وَاللّٰهُ لَا یَجِیْبُ

تے اللہ میں ہر وہ بڑے کافر تے گناہ گار کون چنگا نہیں سمجھا۔
۲۷۸۔ بے شک اولوک جبر سے ایمان گمن آئیں تے چنگے کم کریندن
تے نماز کون ٹھہار کے پڑھدن تے زکوٰۃ ڈیندن انہیں واسطے
انہیں دے رب کنیں انہیں دا اجر۔ ناو ڈرسن تے ناو مونجھے
تھین۔

۲۷۹۔ اے منٹن والو اللہ میں کنیں ڈرو تے باقی سود چھوڑ ڈیو
جے تساں مومن ہوئے تاں۔

۲۸۰۔ جے تساں نہ کیاتے ول اللہ میں تے اوندے رسول دے
نال جنگ ٹھی پئی اے تے جے تساں توبہ کر گھنوتے تہا ڈا اصل
مال تہا ڈا تے تساں ظلم نہ کر لیتو تے تہا ڈے اتے ظلم نہ تھینسی۔

۲۸۱۔ تے جے کوئی ادھار والا تھی وچ ہووے تو اوں کو سہولت
یک مہلت ڈیو۔ جے تساں سمجھ رکھیندے تے تہا ڈا صدقہ
ڈیون وی تہا ڈے واسطے چنگا۔

۲۸۲۔ تے تساں ڈرو اوں ڈیہہ کنیں جیندے وچ تساں اللہ میں
دو ول دلسوتے پھیں ہر آدمی کون جو اوکنا ہوسی اونکوں پورا پورا ڈا
ولسی تے اوں تے ظلم نہ تھینسی۔

۲۸۳۔ اے منٹن والو جیڑاں تساں ہک پے کنیں ہک میعاد میں
ادھار چاؤ تے اونکوں لکھ گھنوتے معاہدہ لکھن والا انصاف نال
لکھے تے لکھن والا لکھن کیں انکار نہ کرے جیویں اللہ میں اوں
کول سکھائے او اوں لکھے۔ تے لکھو اے وی ادھر جبرھا
تقدار (ادھار گھندا پئے) تے اپنے رب اللہ میں کنیں ڈرو
تے اوندے وچ کھ وی نہ گھناتے تے جے اوگ لہا ہووے جیندے
ذمے حق یا او کمزور ہووے یا لکھو از سبگدا ہووے تے ول اوندا
وارث انصاف نال لکھو اے۔ تے اپنے مردیں وچو ڈوگواہ بٹ
گھنوجے ڈو مرد نہ ہون تے ہک مرد تے ڈو تہاں جبرھے تہاں
گواہی کیتے چنگے لگن۔ اے اس واسطے ہوک ہل دہجے تے ڈو جی

كُلِّ كَفَّارٍ اٰتِيَةٍ ﴿٢٧٨﴾
اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ
وَاتَوَّءُوْا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٩﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِيَ مِنَ
الرِّبٰوِ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٨٠﴾
فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاذْنُوْا بِحَرْبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ
وَ اِنْ تُبْتَغُوْا فَلَكُمْ رِءُوْسُ اَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُوْنَ
وَلَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٨١﴾
وَ اِنْ كَانَ ذُو عَسْرَةٍ فَنظِرَةٌ اِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَاَنْ
تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨٢﴾

وَ اتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ فِيْهِ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ
نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٨٣﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا تَدٰٓاٰتِيْتُمْ يَدِيْنَ اِلَىٰ اٰجَلٍ
مُّسَمًّى فَاَلْتَبُوْهُ وَاَلْتَكْتَبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَا
لَا يٰۤاَبَ كَاتِبٍ اَنْ يَّكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلَْيَكْتُبْ
وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ وَا
لَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْۤآءًا فَاِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيْهًا
اَوْ ضَعِيْفًا اَوْ لَا يَسْتَطِيْعُ اَنْ يَّمْلَ هُوَ فَلْيُمْلِلْ
وَلْيَتَّقِ بِالْعَدْلِ وَاَسْتَشْهِدْ شٰٓهِدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ
فَاِنْ لَّمْ يَكُوْنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَاَمْرٰتَيْنِ مِّنْ رَّضَوْنَ
مِّنَ الشّٰهَدٰٓءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰٓهُمَا فَتُذٰرَ اِحْدٰٓهُمَا

اوں کوں یاد کروے تے گواہ جہاں وی سبجین تے او انکار نہ کرن۔
تے تساں ادھار چھوٹا ہروسے یا وڈا اوں کوں اونڈی مدت میں
لکھن وچ سستی نہ کرو۔ لے اللہ سیں دے نزدیک بہوں
الصن آلی گال تے گواہی کوں پکا کریندی تے ایندے بہوں
کو لہوہ جو تساں شک وچ نہ پووو باجے آکھے سائے پوار ہوسے
تے آبت وچ بڑے گھن تھی و نچے تے تہا بڑے اتے کوئی گناہ
نئیں جو تساں اینکوں نہ لکھو۔ تے جہاں تساں دیار کرو تے گواہ
بٹا گدھے کرو۔ تے لکھن والے تے گواہ کوں بڑکھ نہ پچایا و نچے
تے جے تساں ایویں لکھو تے اے تہا بڑی نافرمانی ہوسی تے
اللہ سیں کینں بڑو۔ اللہ سیں تہا کوں علم بڑیسی تے اللہ سیں ہر چیز
کوں بہوں چاٹن و والا۔

۲۸۳۔ جے تساں سفر تے ہوو تے لکھن والا نہ لہے تے دل
کوئی شے قبضے نال گائے رکھ گھنو۔ جے تہا بڑے وچو کوئی
کہیں تے اعتبار کرے تے امانت رکھے تے جیں کینں امانت ہے
او و لا بڑیوسے تے اللہ کینں جیرھا اونڈا رب بڑے تے تساں گواہی
کوں نہ لکاو تے جیرھا اوں کوں لکندے بے شک گناہ کریندے
اونڈا دل تے جو تساں کریندے اللہ سیں اوں کوں بہوں چاٹدے
۲۸۵۔ اللہ سیں کیتے ہے جو کچھ آسمان تے جو کچھ زمین وچ ہے
تے جہ تہا بڑے دیں وچ ہے اوں کوں ظاہر کرو یا لکاو اللہ سیں اونڈا
حساب تساں کینں گھنسی۔ جینکوں او چاہی مخشسی تے جینکوں
چاہی عذاب بڑیسی تے اللہ سیں ہر شے تے قادر۔

۲۸۶۔ رسول خود تے مومن اونڈے اتے ایمان گھن آئن جیرھا
اونڈے رب کینں اونڈے اتے لکھے۔ لے سارے ایمان گھن
آئن اللہ سیں تے تے فرشتیں تے کتاہیں تے رسولیں تے۔
تے اونڈے رسولیں وچ اساں فرق لے کریندے۔ تے او آہدن
جو اساں سن گدھے تے آکھن من گدھے توں ساکوں بخش تے

الْأَخْرَىٰ وَلَا يَأْبُ الشُّهَدَاءُ إِذْ مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
أَنْ تَكْتُمُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذُكِّرَكُمْ أَنْتُمْ
عِنْدَ اللَّهِ وَأَقَوْمٌ لِلشُّهَادَةِ وَأَذَىٰ الْأَنْفُسِ إِلَّا أَنْ
تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُمُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا
يُبَازِرُ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ سَوُؤٌ
بِكُمْ وَانْقُوا لِلَّهِ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿۲۸۶﴾

وَأَنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ
مَقْبُوضَةً فَإِنْ مِنْ بَعْضِكُمْ بَعْضًا فِئْوِي الَّذِي
أُولِيْنَ أَمَانَتَهُ وَلِيَتَّقِ اللَّهُ رَبَّهُ وَلَا تَكْفُمُوا الشُّهَادَةَ
وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثَمُ قَلْبًا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
عَلِيمٌ ﴿۲۸۷﴾

لِيَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوْا
مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخْفُوْهُ يُخٰسِبُكُمْ بِهٖ اللّٰهُ فَيُغْفِرُ
مِمَّنْ يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿۲۸۸﴾

أَمِنْ الرَّسُوْلِ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ أَمَنْ بِاللَّهِ وَ مَلِكِيَّتِهِ وَ
كُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ تَشْتَرُ لَافْتَرَيْنَ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ
رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَبَعْنَا دَ اَطَعْنَا عَفْوَانَكَ رَبَّنَا

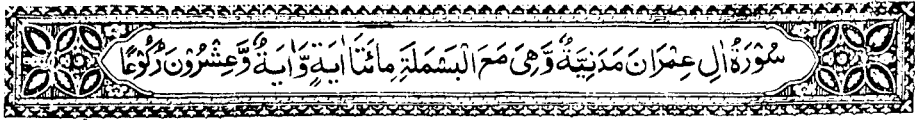
وَالَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۵۰﴾

اساں تیڈو وول آوٹے۔

۲۸۷۔ التدریس کبیں کون اوندی طاقت کنیں وودھ تکلیف نہیں ہیندا انہیں واسطے بے جواو کتن جو انہیں برائیاں کائیں او انہیں تے بلوسن۔ تے اے ساڈے رب ساکون نہ پکڑجے اساں بھل گئے ہیں۔ یا اساں کنیں غلطی تھی گئی ۵۰۔ لے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ پا جیویں تیں انہیں دے پاتا ہا جیرھے پہلے ہن۔ لے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ سٹ جیرھا چا دین دی ساکون طاقت نہیں۔ ساکون معاف کرتے ساکون بخش ڈے تے ساڈے اتے رحم کرتوں ساڈا آقا تیں تے کافیں دے مقابلے وچ ساڈی امداد کر۔

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ عَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ تَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ تَبْلِيغِ رَبَّنَا وَلَا تَحْتِلْنَا مَا لَنَا طَاقَةً لِنَكَابِهِ وَأَعْفُ عَنَّا اللَّهُ وَاعْفِرْ لَنَا اللَّهُ وَارْحَمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۵۰﴾

﴿۵۰﴾

سورة آل عمران مدنی سے لیم اللہ نال ایندیاں ۲۰۱ آیات سے ۲۰ رکوعن۔

- ۱۔ میں اللہ سب سے نال نال شروع کرینداں جیرھا بن منگئے تے بغیر موت دے ڈیوٹ والا دے دل ول رم کون والا۔
- ۲۔ میں اللہ سب کینں ددھ جاتن والا ہاں۔
- ۳۔ اللہ دے سوا کوئی عبادت دے لائق نیں لے زندہ تے قائم رہن والا۔
- ۴۔ تیبے اتے بہائی ء سچائی نال بھری ہوئی کتاب جیرھی تصدیق کرن والا ء اوندی جوا نہیں کینں ہے تے توراہ تے انجیل دی بہائی ایں۔
- ۵۔ ایں کینں پہلے لوکس کون سدھا رسدے ڈکھائے کیتے تے سچ کوڑ کون نکھوٹن کیتے معجزات ڈتسی۔ تے بے شک اولوک جیرھے اللہ سب دے نشانیں دانکار کریندن انہیں کیتے ڈاڈھا عذاب تے اللہ سب غالب تے سزا ڈیوٹ والا۔
- ۶۔ بے شک اللہ سب کینں زمین تے آسمان وچ کوئی شے لکھی ہوئی کارہ نیں۔
- ۷۔ اللہ سب او تہوئے جیرھا رحمن وچ تہا ڈیاں نکلاں بئیدے جیویں چاہندے۔ اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نیں۔ او غالب تے بہوں سیانا۔
- ۸۔ او ہوہ جیں تیبے اتے کتاب بہائی ء تے اوندے وچ کجھ آیات "محکمات" بن (او آیات جیندے وچ قرآن مجید دی خاص تعلیم بیان تھی ء او کتاب دی ماہے تے کجھ متشابہات" بن (او آیات جینہیں وچ او تعلیم جیرھی پہلی کتابیں وچ بانی پس) جینہیں لوکس دے دیں وچ کوٹ او گرو گھن کیتے تے سچائی کینں
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۱
- اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۲
- نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰةَ وَالْاِنْجِيلَ ۳
- مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقٰنَ ۴
- اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِآیٰتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌ ۵
- وَاللّٰهُ عَزِیْزٌ ذُوْا نِقْمًا ۶
- اِنَّ اللّٰهَ لَا یَخْفٰی عَلَیْهِ شَیْءٌ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِی السَّمٰوٰتِ ۷
- هُوَ الَّذِیْ یُبْصِرُكُمْ فِی الْاَرْضِ كَیْفَ یَشَآءُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ۸
- هُوَ الَّذِیْ اَنْزَلَ عَلَیْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰیٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ ۹
- هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ وَاُخْرٰ مُّشَبِّهٰتٌ فَاَمَّا الَّذِیْنَ فِی قُلُوْبِهِمْ رِیْبٌ فِیْمَنْعُوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ الْفِتْنَةِ وَاَبْتِغَآءَ تَاْوِیْلٍ ۱۰
- وَمَا یَعْلَمُ تَاْوِیْلَهُ ۱۱

إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿۹﴾
 ہٹاؤں کیے متشابہات مے کچھو جلدن۔ تے سچ اے ہے جو
 ایندی حقیقت طرف اللہ سٹیں کوں پتہ تے پکے علم والیں کوں تہہ جیرے
 آہن جو اساں انیکوں من گدے۔ اے سب کچھ ساڈے رب
 کنیں ہے۔ تے سوائے سیائے دے کوئی نصیحت حاصل نیں
 کریںدا۔

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿۱۰﴾
 ۹۔ اے ساڈے رب توں ساکوں سدھارستہ ڈکھا ملے
 بعد ساڈے دلیں کوں ڈنگانہ کرتے بخش ساکوں اپٹے دلورمت
 بے شک توں ہیں بہوں ڈیون والا ایں۔

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْعَاهِدَ ﴿۱۱﴾
 ۱۰۔ اے ساڈے رب بے شک توں لوکیں کوں اوں جہاڑے
 کٹھا کرکٹ والا ایں جیندے آون وچ کوئی شک نیں تے بے شک
 اللہ سٹیں وعدہ خلافی نیں کریںدا۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُغْنِي عَنْهُمْ آوَالَئِهِمْ وَلَا أَوْلَادِهِمْ
 مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمُ وَقُودُ النَّارِ ﴿۱۲﴾
 ۱۱۔ بے شک اولوک جیرے نیں میندے انہیں دے مال تے انہیں
 دی اولاد اللہ سٹیں دے مقابلے وچ کجھ دی کم نہ آؤسن ایجھے
 لوک بھاواہل۔

كَذَّبَ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ ﴿۱۳﴾
 ۱۲۔ تے انہیں دا طریقہ دی اوہ جیرے فرعون دے لوکیں دا ہاتے
 جیرے انہیں کنیں پہلے ہن انہیں ساڈی آیتیں کوں کولڑا سمجھا
 تے اللہ سٹیں انہیں دے گناہ دی ورنال انہیں کوں پکڑ گدھاتے
 اللہ سٹیں ڈاڑھا سخت عذاب ڈیون والا۔

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتَابُونَ وَنَحْشُرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ
 وَنَبِّئِ الْبَهَّابِ ﴿۱۴﴾
 ۱۳۔ تے انہیں کوں جیرے نیں میندے آکھ ڈے جو تساں مزور
 ڈھونج پوسوتے ول تہا کوں کٹھا کرکے دوزخ دوتیا ویسی تے
 او بہوں گندری رہن دی جا۔

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَةِ النَّعْتَانِ فَتَمَّتْ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَالْآخِرَىٰ كَالْأُولَىٰ يَرَوْنَهُمْ فَنَسِيحُهُمْ رَأَى
 الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿۱۵﴾
 ۱۴۔ انہیں ڈوٹوں وچ جیرے آیت وچ بھڑ دے پئے ہن
 تہا ڈے کیے بے شک ہک نشان ہا۔ انہیں وچ ہک ٹولہ تے اللہ
 سٹیں دے رستے وچ بھڑ دا پیا ہاتے ڈو جھا کافر ہا۔ او انہیں
 کوں پٹے اکھیں دے نال ڈوڑا ڈھدے پئے ہن تے اللہ سٹیں
 اپنی سدا نال جینکوں چاہندے اوندی نکلائی کریںدے۔ بے شک

ایندے وج اکھیں والیں کیسے عبرت۔

۱۵۔ لوکس کوں سو نہی کر کے ڈکھل گئی ۽ شہوات دی جمت جبریں
ترکیتیں تے بہتر تے سونے چاندی دے ڈھیریں دے ڈھیر تے
سوٹھے سوٹھے گھوڑے تے بونگر ڈھسورتے رڑھیں۔ لے دنیاوی
زندگی داسامان تے اللہ سٹیں کنیں ربڑ دی بہوں چھگی جا۔

۱۶۔ توں اکھڑے جو میں تہا کوں انہیں کنیں دی چھگیں شہیں بڑیناں
انہیں لوکس کیسے جبرے اللہ سٹیں کنیں بڑدن انہیں کیسے انہیں دے
رب کنیں باغ ہن جیندے دھ نہراں وہندیال پین تے او
اوندے وج یکارہ ولین۔ تے انہیں کیسے پاک نالیں ہن تے اللہ سٹیں
دی رماندی دی ہے۔ تے اللہ سٹیں اپنے بندیں کوں بڑدکھوے

۱۷۔ جبرے لوک اے آہن جو لے ساڈے رب بے شک لسان
میندے میں توں ساڈے گنا ہیں کوں بخش ڈے تے توں
سا کوں بھا دے عذاب کنیں بچا۔

۱۸۔ او مبر کرٹ والے، سچ الاون والے تے فرمانبرداری کرٹ والے
تے اللہ سٹیں دے رستے وج خرچ کرٹ والے تے وڈے ویلھے
اٹھی کے بخشش منگٹ والے ہن۔

۱۹۔ تے اللہ سٹیں لے گواہی بڑیندے جو بے شک اوندے سوا
کوئی عبادت دے لائق نہیں تے فرشتے تے علم والے انصاف دے
نال این گال دی گواہی بڑیندن اوندے سوا کوئی عبادت
دے لائق نہیں او غالب تے بہوں سیاٹا۔

۲۰۔ بے شک اصل دین اللہ سٹیں دے نزدیک اسلام۔ جنہیں کوں
کتاب بڑتی گئی ہائی انہیں آپت وج گپڑدی وج کہیں علم اون دے
بعدوی مجھیرا کیسے تے جبرھا اللہ سٹیں دے نشانات کوں نہیں میندا تے
بے شک اللہ سٹیں بہوں مکھا حساب گھنٹ والا۔

۲۱۔ تے جے او تیرے نال بحث کرن تے توں اکھڑے جو میں
تے میڈیں منٹن والیں اپنے آپکے اللہ سٹیں دے سپرد کر ڈتے۔ تے

رُبِّينَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْجَنَّةِ
الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاِبِ ۝

قُلْ أَوْيَيْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكَ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ
رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ ۝

لَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمَّا كَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِنَّا
عِدَابِ النَّارِ ۝

الضَّالِّينَ وَالضَّالِّينَ وَالْقَاتِلِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ۝

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ
قَالِمًا بِالْقِسْطِ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْثًا
بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعٌ
الْحِسَابِ ۝

فَإِنْ حَاجَّكَ فَقُلْ أَسَلَّمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِي
وَقُلْ لِّلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسَلَّمْتُمْ فَإِنْ

انہیں لوکس کون وی اکھ جنہیں کون کتاب ڈتی گئی تے جیرھے ان پڑھ
ہن جو کیا تساں وی اللہ سیس دے فرما بردار بندے ءمجبے اوفرا نذر
بن و نجن تے ول انہیں کون بدایت مل گئی تے جے او بھر و نجن تے
تیزے ذمے تے صوف سنبھا پچا ڈیون۔ تے اللہ سیس اپنے بندیں
کون ڈبا کھڑے۔

۲۲۔ تے بے شک اولوک جیرھے اللہ سیس دے نشانات دا انکار
کریندن تے نیس کون تا جائز قتل کریندن تے انہیں لوکس کون قتل
کریندن جیرھے العاف دا حکم ڈیندن تے انہیں کون ڈکھ ڈیون والے
عذاب دا بوس ڈے۔

۲۳۔ اے اولوکن جنہیں دے عمل اس جہان وچ وی تے آخرت
وچ وی گل گئین تے انہیں دا کوئی وی امدادی نیس۔

۲۴۔ کیا جیوں انہں لوکس دا پتہ نیس جنہیں کون شریعت دا ہک حصہ
ڈتا گئے تے انہں کون کتاب دو سڈیا ویندے جو او انہیں وچ فیصلہ
کرے تے ول انہیں وچ ہک ٹولہ منہ و ما گھندے تے میندا نیس۔

۲۵۔ اے (منہ و ما و اول) ایں واسطے جے جو او لے آہدن جو ساکن
بھانہ لگیس سوائے گٹری دے ڈینس ے۔ تے جیرھا انہں کوڑ
گٹھھے او انہیں کون دین وچ دوکھا ڈیندا پئے۔

۲۶۔ او ویلھے انہں دا کیا حال ہوسی جڈاں اسان انہں کون
کٹھا کرلیوں جیرھے ڈیندے آوٹن وچ کوئی شک نیس تے ہر
آدمی جو او کت ہوسی اونکوں پورا پورا ڈتا ویسی تے او ظلم نہ
کیسے ولین۔

۲۷۔ توں آکھ ڈے اے خدا جیرھا بادشاہیں دا بادشاہ ین جیکوں
چاہنیں بادشاہی ڈیندیں تے جس کنیں چاہنیں بادشاہی کھس
گھنیں تے جیکوں چاہنیں عزت ڈینیں تے جیکوں چاہنیں
توں ذلیل کرینیں تیزے ہتھ وچ چنگانی ءتے بے شک
توں ہر چیز تے قادر نیس۔

أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ
وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ
يَغْتَرِ حَقًّا وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ
النَّاسِ فَبِئْسَ هُمْ بَعْدَآبِ الْآئِمِّ ﴿٢٧﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَكَمَتِ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٢٨﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ
إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ فَوَيْقَ مِنْهُمْ
هُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٩﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارَ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً
وَعَزَّوْهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٠﴾

فَكَيفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ يَوْمَ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوَقَّيْتُ
كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣١﴾

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُوَفِّي الْمَلِكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ
الْمَلِكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ
تَشَاءُ يُبْدِكَ الْخَيْرُ مَا تَكُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٢﴾

۲۸. توں رات کوں ڈینہر وچ تے ڈینہر کوں رات وچ پلیندیں تے جیندے کوں مردے کنیں کڈھیندیں تے مردے کوں زندہ کنیں۔ تے جینکوں چاہنیں بے حسابا رزق ڈیندیں۔

۲۹. تے مومن مومنین کوں چھوڑکے کافریں کوں سبکتی زباناں تے میرھالے کریندے اوندے نال اللہ سئیں دا کہیں شے وچ کوئی تعلق نیں۔ سوائے ایندے جو اوہیں کنیں پیچگی ملانے وچ کے رہوں۔ تے اللہ سئیں تہاکوں اپنے آپ کنیں ڈریندے تے تہاں اللہ سئیں دو ولھے۔

۳۰. توں آکھ جو تہاں اپنے سینے وچ جو کجھ بے لگاؤ یا ظاہر کرو اللہ سئیں اوں کوں چاندے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ بے تے اللہ سئیں ہر چیز تے قادر۔

۳۱. حیرے ڈینہر ہرمان جو کیا ہوسی اوکوں اپنے لٹے ڈیکھسی تے ایویں حیرمی اون بری کیتی ہوسی۔ تے اوں آدمی دا دل کر لیس جو اوندے ادنیٰ برائی سے وچکارو ڈا فاصلہ ہووے ہا۔ تے اللہ سئیں تہاکوں اپنے آپ کنیں ڈریندے تے اللہ سئیں اپنے بندیں تے بہوں مہربان۔

۳۲. توں آکھ جے تہاں اللہ سئیں دے نال محبت کریندے او تے تہاں میڈے بچھوڑو اللہ سئیں تہاڈے نال پاید کر لیس تے تہاڈے گناہ بخشسی تے اللہ سئیں بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۳۳. توں آکھ جو تہاں اللہ سئیں تے اوندے رسول دا اکھن منو تے جے او منہ پھیرن تے بے شک اللہ سئیں کافریں کوں پسند نیں کریندا۔

۳۴. بے شک اللہ سئیں آدم تے نوح تے ابراہیم تے عمران دے خاندان دا اون زمانے دے لوکس تے رجبہ ودھائے۔

۳۵. اوہک ڈوبھے دیاں اولادان ہن تے اللہ سئیں بہوں سٹن

تُولِجَ الْيَلَّ فِي النَّهَارِ وَتُولِجَ النَّهَارُ فِي الْيَلِّ
وَ تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۲۸﴾

لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ
فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرْكُمْ
اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿۲۹﴾

قُلْ إِنْ نَحْنُوَمَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُونَ بَعْدَهُ
اللَّهُ وَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۰﴾

يَوْمَ يَحْذَرُ كُلُّ نَفْسٍ مِمَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُخَضَّعًا
وَ مَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَتَذَلَّلُونَ بَيْنَهَا وَ بَيْنَهُ
أَمَدًا بَعِيدًا وَ يُحَذِّرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللَّهُ وَدُفً
بِالْعِبَادِ ﴿۳۱﴾

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ
اللَّهُ وَ يُغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۲﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكٰفِرِينَ ﴿۳۳﴾

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَ نُوحًا وَ آلَ إِبْرٰهِيْمَ وَ آلَ
عِمْرٰنَ ۗ عَلَّمَ الْعِلْمَ ۗ

ذُرِّيَّةً ۗ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۴﴾

واللاتے بہوں جائن والا۔

۳۶۔ تے جبرائیل عمران دی زال آکھیا۔ میڈے رب بے شک جو کچھ میڈے ڈوڈھ وچ ہے میں اوں کوں آزاد کر کے تیبڑی نذر کر ڈرتے تے توں میں کنیں قبول کر بے شک توں سنن والا تے بہوں جائن والا ہئیں۔

۳۷۔ تے جبرائیل اوں اونکوں چٹھے تے آکھئے سی لے میڈے رب بے شک میں تے چھوہر چٹھی تے جو کچھ اوں چٹھے اللہ سیس اوں کوں بہوں جائیے۔ تے او چھوہر لڑاں چھوہر جیہاں میں تھی سگدا تے بے شک میں اونڈاناں مریم رکھنے تے میں اونکوں تے اوندی اولاد کوں مردود شیطان کنیں تیبڑی ام شام وچ ڈیندی ہاں۔

۳۸۔ تے اونڈے رب اونکوں چنگی طراں قبول کیاتے چنگی طراں اونکوں ودعائی تے زکریا اونکوں پالنے جبرائیل دی زکریا چٹھے مخراب وچ اونڈے (مریم) کو لہورنق لاتھا ہیرا ڈٹھے سی۔ اوں آکھئے لے مریم لے تیں کنیں کتھو کئے۔ اوں آکھئے لے اللہ سیس کنیں ہے۔ بے شک اللہ سیس جیکوں چا بندے بے حسابا رنق ڈیندے۔

۳۹۔ تے اتھائیں زکریا اپنے رب کوں سبڑا تے آکھیا لے میڈے رب میکوں اچھے ولوپاک اولاد ڈے۔ بے شک توں دعاکوں بہوں سنن والا ہئیں۔

۴۰۔ تے فرشتیں اوں کوں سبڑا ریا تے اوں ویلے او مخراب وچ نماز کھڑا پڑھا۔ بے شک اللہ سیس نیکوں کئی دی نور شجری ڈیندے جیہاں اللہ سیس دی کال دی تصدیق کریسے تے اوسر وار ہرے تے گناہیں کنیں رکھن والا ہرے تے نیکیں دجوہرے ہرے۔

۴۱۔ اوں آکھئے لے میڈے رب میکوں ہال کیوں تھیں میں تے پڑھا تھی گیاں تے میڈی زال دی سنہرے اللہ سیس آکھیا

إِذْ قَالَتْ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۶﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَئِن لَّبِيسٌ لَّذَكَرْتُكَ لَأُنْثَىٰ ۖ وَرَأَيْتُ سَيِّئَتَهَا مَرِيمَ ۖ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۳۷﴾

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ ۖ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۖ وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْحَرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَمْرِئُكُمْ إِنِّي لَكِ هَدَاهُ ۖ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۸﴾

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۳۹﴾

فَنَادَتْهُ الْمَلِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ ۖ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَىٰ مُصَدِّقًا لِّكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ ۖ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا ۖ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الصُّلِحِينَ ﴿۴۰﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي عُلْمٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ ۖ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ۖ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿۴۱﴾

جو اللہ سٹیس الیوں کر بندے جواو چاہندے۔

۴۲۔ اول آکھیا لے میڈے رب میوں کوئی حکم ڈے اللہ سٹیس
آکھیا جوتے ڈے کیے میڈا حکم لے بے جوتوں ترے ڈرینہ لوکس نال
گاہیں ذکر سوائے اشاریں دے اپنے رب کوں بہوں یاد کرتے
فہرتے شام ادندی تسبیح پڑھو۔

۴۳۔ تے جڈاں فرشتیں آکھیا جو لے مریم بے شک اللہ سٹیس
تیکوں چن گدھے تے تیکوں پاک کیتس تے اوں زمانے دی
ساری تریمیتیں تے تیکوں چن گدھس۔

۴۴۔ لے مریم توں اپنے رب دا اکھنڈ من تے سجدہ کرتے رکوع
کر رکوع کرن ڈالیں دے نال۔

۴۵۔ لے غیب دیاں گاہیں بن جبریاں اسان تیکوں وحی
دے نال ڈرین تے توں انہیں دے نال نہ ہاویں جڈاں او ترے
پنیرے پئے ہن جو انہیں وچ مریم کوں کون پلیس۔ تے توں انہیں
نال نہ ہاویں جڈاں او بھڑ دے پئے ہن۔

۴۶۔ تے اوں ویلے کوں یوکر جڈاں فرشتیں آکھے جو لے مریم
بے شک اللہ سٹیس تیکوں اپنے کلام نال خود بخوبی ڈریندے ہاں دی
اونڈا ناں عیسیٰ ابن مریم ہوسی دنیا تے آخرت وچ وڈے رتبے والا
ہوسی۔ تے خدا لے پیاریں وچ ہوسی۔

۴۷۔ تے لوکس نال جھوٹی عمر وچ تے پدھپھے وچ ایسی تے ہزی
تیکس وچ۔

۴۸۔ مریم آکھیا جو لے میڈے رب میوں پتر کیوں جوسی تے
کبیس شخص میوں جھوٹی نیں لایا۔ اللہ سٹیس آکھیا۔ اللہ سٹیس
پیدا کریندے الیوں جیوں او چاہندے جڈاں دی اللہ سٹیس کبیس
کم دا فیصلہ کریندے تے او مرن آہدے تھی ونپے تے اوتھی
ویندے۔

۴۹۔ اوں کوں (اللہ سٹیس) کتاب تے سنپ تے توراہ تے

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَضًا وَأَذْكُرَكَ كَثِيرًا وَسَبِّحَ بِالنَّجْوَى
وَإِذَا بَلَغَ ۞

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَ
طَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ۞

يَمْرُؤُا أَفَنَتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ
الرَّاكِعِينَ ۞

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاِ الْغَيْبِ نُوْحِيهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ
لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَقْلَامَهُمْ اِلَيْهِمْ لِيُقْلَمَ مَرْمَرًا
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُونَ ۞

اِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ يَبْتَئِثُكِ بِكَلِمَةٍ
مِّنْهُ ۗ اَسْمُهُ الْيَسِيعُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُتَفَرِّقِينَ ۞

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الضَّالِّينَ ۞

قَالَتْ رَبِّ اِنَّى يَكُوْنُ لِىْ ذٰلِكَ وَلَمْ يَمْسَسْنِى بَشْرًا
قَالَ كَذٰلِكَ اَللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ اِِذَا قَضٰٓءُ اَمْرًا فَاَتَمَّ
يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۞

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۞

انجیل سکھائی۔

۵۰۔ تے بنی اسرائیل دو رسول بنا کے بھیجیس تے اوں ول آکھیا جو بے شک میں تہا بڑے رب کنیں تہا بڑو نشان گھن کے آیاں جو بے شک میں مٹی کنیں پکھیں آلی کار تہا بڑی خاطر ہک غلوک ٹیساں۔ تے اوندرے وچ چھوک مرلیساں تے اولہ سٹیس دے حکم ناں پکھی بن ویسی۔ تے میں جماندرو اندرے تے کوڑیوں چنگا کرلیساں تے اللہ سٹیس دے حکم ناں موسے ہونے کوں جو یساں تے جو کچھ تساں کھندے ہوتے جو کچھ تساں گھریں وچ جمع کریندے، او وی ڈیساں۔ بے شک ایندے وچ تہا بڑے واسطے نشانی ۶۰

جے تساں مومن ہونے

۵۱۔ تے میں تعدیق کرینداں اوں تعلیم دی جیرمی توراہ وچ وچ میڈے اگو۔ تے کھ او چیزاں جیریاں تہا بڑے اتے صلام کیتاں گبتن او میں تہا بڑے کیسے ملال کرینداں تے میں تہا بڑے کیسے تہا بڑے رب کنیں نشان گھن آیاں۔ تے تساں اللہ سٹیس کنیں بڑو تے میڈا اکھن منو۔

۵۲۔ بے شک اللہ میڈا تے تہا بڑا رب تساں اوندی عبادت کرو لے جے سدا عارستہ۔

۵۳۔ تے جبداں حضرت عیسیٰ نے انہیں کنیں انکار بڑھے تے اوں آکھئے جو اللہ سٹیس دی خاطر میڈی کون مدد کریسی۔ حواریں آکھئے اسان اللہ سٹیس دی مدد کرٹ والے ہن۔ اسان اللہ سٹیس کوں میندے ہن تے توں گواہ رہیں جو اسان مسلمان ہن۔

۵۴۔ اے ساڈے رب اسان ایمان گھن آئے ہن اوندرے اتے جیرمی تیں لبانی اے تے اسان رسول دا اکھن منے تے توں ساکوں گواہیں وچو کھ گھن۔

۵۵۔ انہیں دی مکر کیتے تے اللہ سٹیس دی مکر کیتے تے اللہ سٹیس چنگاں مکر کرٹ والا۔

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۚ إِنِّي أَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَأُنزِلُ إِلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَكُونُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّسْقًى ۚ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿۵۰﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَإِلَّا جِئْتُ لَكُمْ بِبَعْضِ الَّذِي حَرَّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿۵۱﴾

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿۵۲﴾

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ الضَّالِّينَ إِلَى اللَّهِ فَقَالَ الْخَوَارِجُونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۵۳﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۵۴﴾

وَصَلُّوا وَاصْبِرُوا لِلَّهِ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَوْلِيَيْنِ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ جبرائیل اللہ سے کہے جو اسے عیسیٰ بے شک میں تیکوں
میرساں تے میں تیکوں اپنے ولو عزت ڈیساں تے کافر دے لڑاں
کنیں میں تیکوں پاک کیرساں تے جبر سے تیرے پھر ٹرون انہیں
کوں نہ منقش والیں تے قیامت دے بڑینہ تک غالب رکھیاں ۔
تے ول تہا کوں میدو ولنا بوسی۔ تے میں تہا بڑے درمیان اوں
گال دا ا فیصلہ کیرساں جبر سے وچ لتاں اختلاف کیرنے پے ۴۔
۵۷۔ تے جبر سے نہیں میندے تے میں انہیں کوں ڈاٹھا عذاب
ڈیساں۔ اس دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی تے انہیں دا کوئی
اعدای نہ ہوسی۔

۵۸۔ تے جبر سے میندن تے جگے کم کیے نیں میں انہیں کوں پورا
بدلہ ڈیساں تے اللہ سیں ظلم کرن والیں کوں پسند نہیں کیرندا۔
۵۹۔ لے آیات تے سٹمپ والا ذکر پڑھ کے سٹیندے ہیں۔
۶۰۔ بے شک اللہ سیں دے نزدیک عیسیٰ دی مثال الیوسہ
جیویں آدم وی اوں کوں پیرا کیتس ملی کنیں ول اوکوں اکھیس
بن نرچ تے او بن گئے۔

۶۱۔ سہانی تیرے رب کنیں ہے توں نہ تمہی شک کرن والیں وچو
۶۲۔ تے جبر صاحب خاص تیں کنیں علم آون دے بعد وی تیرے نال
ایدا جیڑا کرے توں اکھ بڑے آو اسان وی اپنے پتریں کوں
سڈیندے ہیں لتاں وی اپنے پتریں کوں سڈو تے اسان وی
اپنی ترمیتیں کوں سڈیندے ہیں تے لتاں وی اپنی ترمیتیں کوں
سڈو تے لتاں آپ وی آون تے اسان وی اندے ہیں تے ول ہک
ڈو جے تے رو روکے بددعا کیرندے ہیں تے کوڑیں تے
اللہ سیں دی لعنت پھیندے ہیں۔

۶۳۔ بے شک لے سہی گال اتے اللہ سیں دے سوا کوئی وی
عبادت دے لائق نہیں تے بے شک اللہ سیں غالب تے
وڈا سیانا۔

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ إِنِّي جَاعِلُكَ إِتِي
وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ
اشْتَبَعُوا قَوْلَكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
إِنَّ مَرْجِعَكُمْ فَأَحْكُمِيكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿۵۶﴾

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿۵۷﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۵۸﴾
ذَلِكَ نَسُؤُهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿۵۹﴾
إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ
تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۶۰﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۶۱﴾
مَنْ حَادَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَ
نِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ
لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿۶۲﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ
وَأَنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۶۳﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿۳۶﴾ ﴿۳۶﴾
۶۴۔ جے اوپر واپس تے بے شک اللہ سیں گھیریں کوں چنگی
طرح جائدے۔

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
بَعْضًا أَدْيَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۳۷﴾
۶۵۔ توں اکھڑے جو لے اہل کتاب تساں انجی کمال دواؤ جیری
ساڑے تے تہاڑے وچ کھو۔ جو اساں اللہ سیں سے سوا
کہیں دی عبادت نہ کر لیسوں تے اوندے نال کہیں کوں شریک نہ
کر لیسوں تے اللہ سیں کوں چھوڑ کے ہک ڈوجھے کوں رب نہ
بٹیسوں۔ تے جے اوپر واپس تے انہیں کوں اکھڑو لے تساں
گواہ رہو جو اساں فرمانبردار ہیں۔

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحْجُونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتْ
التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۳۸﴾
هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَآجَجْتُمْ فِينَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَآجُونَ فِينَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَ
أَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۹﴾
۶۶۔ لے اہل کتاب تساں ابراہیم سے بارے وچ کیوں چھوڑے
تورات تے انجیل اوندے بعد لہانی گئی کیا تساں عقل نوہے کریندے
۶۷۔ سٹو تساں اوہے ہوتے جیرے انہیں گاہیں دے متعلق بحث
کریندے جیریاں تساں جائدے تے تساں انہیں گاہیں دے متعلق
کیوں بھڑے جیریاں تساں جائدے توہے۔ تے اللہ سیں
جائدے تے تساں نوہے جائدے

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
حَنِيفًا مَّسْلَمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۴۰﴾
إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهُدَا
النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۴۱﴾
۶۸۔ حضرت ابراہیم نہ یہودی ہاتے نہ عیسائی تے او اللہ سیں
دو جھنٹ والے فرمانبردار ہا او مشرکس وچو نہ ہا۔
۶۹۔ بے شک ابراہیم دے قریب ادھن جیرے اندرے کچھو مردن
تے لے نبی تے ایندے منن والے تے اللہ سیں سگیتی ہا
مومنین دا۔

وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَو يُضَلُّوكُمْ وَمَا
يُضَلُّونَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَسْعُرُونَ ﴿۴۲﴾
۷۰۔ اہل کتاب وچو ہک ٹولہ لے چاہندے جو اہل کتاب گمراہ کر
ڈیوے تے او اپنے آپ کوں گمراہ کریندے پٹن تے او سمجھندے
نیں۔

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ
تَسْهَلُونَ ﴿۴۳﴾
۷۱۔ اے اہل کتاب تساں اللہ سیں داکھیں انکار کریندے تے
تساں گواہی ڈے چکیر۔

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُونَ
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۴۴﴾
۷۲۔ لے اہل کتاب تساں سچ کوں کوٹن نال کیوں کریندے تے
تساں سچ کوں کھیندے تے تساں جائدے ہا۔

۷۳۔ ہک ٹولہ اہل کتاب وچو آہدے لتساں اوں گہاں تے ایمان گھن او گھیرمی مومنین تے بہاں گئی ۷ ڈینہرے مندر وچ تے ڈینہرے چھکڑ وچ انکار کر ڈیو متاں او ول آون۔

۷۴۔ لتساں اکھن نہ منور سوائے اوندرے جیرھا تہا بڑے دین دے بجو چلے توں اکھ بڑے بے شک اصل ہدایت اوہے جیری اللہ سیس دی ۷۔ اوہو جہاں اونکوں ملے جرتہا کوں ملے یا تہا بڑے رب دے گہو تہا بڑے نال جھیرا لاون۔ توں اکھ بڑے جہے شک فضل اللہ سیس دے ہتھ وچ تے او ڈینہرے جینکوں چاہندے تے اللہ سیس بہوں ودھ ڈیوٹ والا تے جانٹ والا ۷۔

۷۵۔ او اپنی رحمت نال جینکوں چاہندے خاص کریندے۔ اللہ سیس وڈے فضل والا ۷۔

۷۶۔ تے اہل کتاب وچو کھ لوک ایجھے بن جے توں انہیں کوں ڈھیر سارا مال امانت ڈیویں تے او جینکوں ولا ڈیسن تے کھ لوک ایجھن جرتوں اوں کوں کھ ڈیوار وی امانت ڈیویں تے او دلانہ ڈیسی جے تہیں توں اوندرے چھو نہ پیا رہیں۔ لے اتے اگا ہوں لے جو او یقینا آہدن جو اہمیں دے باہے وچ ساڈے لے کوئی پکڑ نہیں۔ تے او اللہ سیس دے لے جانٹ بچھ کے کوڑ مریدن۔

۷۷۔ با جیرھا اپنے دعدے کوں پورا کر لیس تے اللہ سیس کنیں ڈیویں تے بے شک اللہ سیس بڑٹ والیں نال حجت کریندے۔

۷۸۔ بے شک جیرھے اللہ سیس تے اوندرے عہد کوں تھوڑی قیمت نال وچیندن انہیں دا آخرت وچ کوئی حصہ نہیں تے اللہ سیس نہ انہیں نال ایسی نتے قیامت دے ڈینہر نہ انہیں دو ڈیکھسی تے نہ انہیں کوں پاک کر لیس تے انہیں کیسے بڑ کھ ڈیوٹ والا عذاب۔

۷۹۔ انہیں وچو ہک ٹولہ ایجھا ۷ جیرھا کتاب (تورات) کوں اپنے زبانیں کوں مروڑ کے پڑھدن تاں جو اوں کوں دی سمجھو کتاب وچو تے او کتاب وچو نہیں۔ او آہدن جو لے اللہ سیس ولو ۷ سچی گال

وَقَالَتْ كَلَّا إِنَّهُ مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ أَمَّا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا أَخْوَةً لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۷۳﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُجَازَىٰكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۷۴﴾

يَخْتَصُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۷۵﴾

وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِعُقُوبَةِ يُدُودٍ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأَقِيمِينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۷۶﴾

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿۷۷﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۷۸﴾

وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونِ السُّنَّةَ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۹﴾

لے ہے جو اللہ کی سب سے اونٹنیوں کے اور جان بچھ کے اللہ کی سب سے
تے کوڑھیں۔

مَا كَانَ لِشِرَارٍ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ عَلِيمًا لِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿۱۰﴾

۸۰۔ لے انسان دی شان نہیں جو اللہ کی سب سے اونٹنیوں کو کتاب
تے حکومت تے نبوت ڈلوے پچھیں اوکھیں کول لے اکھے
جو اللہ کی سب سے اونٹنیوں کو پھوڑ کے میڈے بندے بنی ونبوتے او آہن
جرب نے بنی ونبوتے واسطے جو کتاب دی تعلیم ڈیندے
تے جو کتاب پڑھدے۔

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّشْرِكِينَ ﴿۱۱﴾

۸۱۔ تے نہ او حکم ڈیندے جو کتاب فرشتیوں تے نہیں کول رب
بنا گھنکھیا او تہاڈے مسلمان تھیوں لے بعد تہا کول کفر داعلم
ڈیندے۔

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَضْتُمْ وَآخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَضْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَإِنَّا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۲﴾

۸۲۔ تے جڈاں اللہ کی سب سے نہیں کیں وعدہ گدھا با جو میں تہا کول
کتاب تے حکمت ڈیوں تے دل تہا ڈو کول رسول آوے جرحا
تصدیق کرے اونڈی جرحی تہا ڈے کولہوہ اسان اونڈے لے
ضرور ایمان گھن آوے ضرور اونڈی امداد کر دتے پچھیں خدا اکھیں
جو کیا اسان اقرار کریندے تے اسان میڈی میں ذمہ داری
کول قبول کریندے تہا نہیں اکھے اسان اقرار کریندے ہیں۔
اللہ کی سب سے اکھیا جو کتاب دی گواہ رہیں وی تہا ڈے نال
گواہیں وچرہاں۔

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۳﴾

۸۳۔ جرحا ایندے بعد پھرو پچھے او فاسق ہیں۔

أَفْخَيْرُ دِينٍ اللَّهُ يَبْغُونَ وَآلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَالَّذِينَ يَرْجِعُونَ ﴿۱۴﴾

۸۴۔ کیا او اللہ کی سب سے دین لے سوا بیادین چاہندے تے سچی
گال لے ہے جو جرحا کھ آسمانیں تے زمین وچ ہے غرضی تے
مجبوری نال اونڈا فرمانبردار تے اونڈو ولسن۔

قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ الرَّسُولِ
وَأَسْبَغِ لِي وَارْتَقِ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا
أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُّسْلِمُونَ ﴿۱۵﴾

۸۵۔ توں اکھ جو اسان اللہ کی سب سے ایمان گھن اندرے میں تے
اونڈے تے جرحا ساڈے اتے لیتے تے جرحا ابراہیم اسماعیل
اسحاق تے (اونڈی اولادیں تے لیتے تے جو ڈاگے موسیٰ عیسیٰ
تے نہیں کول نہیں لے رب ولولہیں وچ کہیں دافرق لے کریندے

تے اسال اوندے فرما نر دار ہیں۔

۸۶۔ جیرھا اسلام دے سوا بیا کوئی دین پا بندے او نکول قبول نہ کیا ویسی تے او آفرت وچ گھانا پاوٹن والیں وچرے۔

۸۷۔ جیرھے لوک ایمان آتے دے بعد کافرھی گئین اللہ سیس انہیں کول کیریں ہدایت ڈیوے تے او گولای ڈے چکین جو بے شک رسول سچا ہے تے انہیں کولہو دلایل آپکین تے اللہ سیس ظالم قوم کول ہدایت نیں ڈیندا۔

۸۸۔ اے لوکن جنہیں دی سزا اے ہے جو بے شک انہیں تے اللہ سیس دی فرشتیں دی تے سارے لوکس دی لعنت۔

۸۹۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن انہیں کئیں ہولانہ کیا ویسی عذاب تے انہیں کول مہلت نہ ڈتی ویسی۔

۹۰۔ سولے انہیں دے جیرھے توبہ کرکین ایندے بعد تے اصلاح کرکین تے بے شک اللہ سیس بہوں بخشش وال تے رحمت کرن والا ہے۔

۹۱۔ بے شک اولوک جیرھے کافرھی گئین تے ول او کفر وچ ددم گئین انہیں دی توبہ کول قبول نہ کیٹی ویسی تے ایھے مگراہ ہن۔

۹۲۔ بے شک جیرھے کافرن تے او مرگئے او ہن وی کافر انہیں کئیں اصلو قبول نہ کیا ویسی جو اوزین دے برابر سونا و ماندرے وچ ڈیون۔ انہیں لوکس واسطے عذاب درد ڈیون والا تے انہیں دا کوئی وی اداوی نہ ہوسی۔

وَمَنْ يَنْتَهِجْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿۸۶﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَ
شَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۷﴾

أُولَئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالسَّلْطَنَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۸۸﴾

خَلِيدِينَ فِيهَا ۚ لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَ
لَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۸۹﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۹۰﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا
لَنْ نُقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ ۚ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿۹۱﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَآمَنُوا وَهُمْ كُفَرَاءُ فَلَنْ يُقْبَلَ
مِنْ أَحَدِهِمْ تِلْهُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ اقْتَدَى بِهِ

أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ وَمَا هُمْ مِنْ نُصْرَتِنَا ﴿۹۲﴾

۹۳۔ تسان نیکی کلامیں نو سے پا بگدے جے تیں تسان او چیزان فرج ذکر و جیرھیاں تہا کون چگییاں بگدن تے جے کھ تسان فرج کریندے ء تے بے شک اللہ سیس اول کون چاڈے۔

۹۴۔ بنی اسرائیل کیتے برکھانا حلال با سوائے اونڈے جیرھا اسرائیل نے اپٹے اتے آپ حرام کر ڈاتا با تورات دے لہن کتیں پہلے۔ توں آکھ ڈے جے تسان سپے ء تے تورات گھن آؤ تے اونکوں پڑھو۔
۹۵۔ تے جیرھے لوک ایندے بعد اللہ سیس تے کوڑ پھیندن او سے لوک ظالمین۔

۹۶۔ آکھ ڈے اللہ سیس سچ آکھنے جو تسان پیروی کرو ابراہیم دے مذہب دی جیرھا خدا دوجھکن والا ہاتے مشرکین دوجھنہ با۔
۹۷۔ بے شک لوک سیس کیتے پہلا گھر جیرھا مکہ وچ ء تے برکت والا جہانیں کیتے ہدایت۔

۹۸۔ اونڈے وچ کھلے کھلے نشانات ہن تے ابراہیم دے ٹکن دی جلسے تے جیرھا ایندے وچ داخل تھیوے او امن دوج آویندے۔ اللہ سیس کیتے لوک سیس تے اوں گودا ج فرین کیتا گئے جیکوں ایندے راہ دی طاقت ہووے۔ تے جیرھا نہ منے تے بے شک اللہ سیس سارے جہانیں کتیں بے نیاز۔

۹۹۔ توں آکھ ڈے لے اہل کتاب تسان اللہ سیس دی آیات دا انکار کیوں کریندے ء تے اللہ سیس جو کھ تسان کریندے ء اونڈے تے نگران۔

۱۰۰۔ توں آکھ ڈے لے اہل کتاب تسان اللہ سیس دی راہ کتیں اوں کوں کیوں کریندے ء جیرھا ایمان گھن اندے تسان اونکوں ڈنگا کریندے ء تے تسان گواہ ہڑے۔ اللہ سیس جو کھ تسان کریندے ء اوں کتیں غافل نیں۔

۱۰۱۔ لے ایمان والو جے تسان اوں ٹو لے دی فرمانبرداری کر لیبو جیکوں کتاب بڑی گئی ء او تہا کوں تہا بڑے ایمان نے

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا وَمِمَّا تُحِبُّونَ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۹۳﴾

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۗ قُلْ فَأَنزَلْنَا بِالتَّوْرَةِ فَأَتَوْهَا ۗ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۹۴﴾
فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۹۵﴾

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۗ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۹۶﴾
إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿۹۷﴾

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۗ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ ۗ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۗ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۹۸﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿۹۹﴾

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مِمَّنْ آمَنَ تَبِعُوا نَهْجًا عَدُوًّا ۗ أَلَمْ تَكُنُمْ شُهَدَاءَ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۰۰﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرًا ﴿۱۰۱﴾

بعد کافر ٹیٹا بولیں۔

۱۰۲۔ تے تساں کیوں انکار کریندے عوجو حالت لے ہے جو تہا بڑے اتے اللہ سیس دی آیات پڑھیاں دیندن تے تہا بڑے وچ اونڈا رسول دی ہے پیا۔ ہیرھا اللہ سیس دی آم شام وچ آویسی ایویں سمجھو اونکوں سدھے رستے تے ٹور بڑتا گئے۔

۱۰۳۔ لے ایمان والو اللہ سیس کنیں ڈرو جیویں اونہیں بڑن واقعہ۔ تے تساں اونہیں نہ مرویے تہیں مسلمان نہ ہروو۔

۱۰۴۔ اللہ سیس دی رسی کوں بھلائی نال پکڑو کھلے کے تے نہ نکھڑو تے تہا بڑے اتے جیرمی اللہ سیس دی نعمت سمجھو اوں کوں یاد رکھو جیرمے ویلے ہک بڑو بھے دے تساں دشمن ہاوسے تے اوں تہا بڑے دیں وچ محبت پا بڑتی ہر تے تساں خدا دی این نعمت نال آپت وچ بھرا بیٹ گئے تے تساں بھائی کھڑدی کندھی تے کھڑے ہاوسے تے اوں تہا کوں اوں کنیں بچا گدھے۔ ایویں اللہ سیس تہا بڑے کیسے اپنیاں آیتاں بیان کریندے تاں جو تساں ہدیت پاؤ ۱۰۵۔ تساں وچ ہک ٹولہ اینجھا ہووے جبرھائیکی دو سبے تے جھنگے کنیں دا علم بڑیوں تے برائیں کنیں روکن تے ایسے لوک کامیاب تھیون والین۔

۱۰۶۔ تساں انہیں لوکیں آئی کار نہ تھیوو جیرھے نشان اونڈے بعد آیت وچ نکھڑ گئیں تے اختلاف کیسے نیں تے انہیں کیسے و بڑا عذاب۔

۱۰۷۔ جیرھے بڑینہ کچھ منہ چٹے ہوسن تے کچھ منہ کالے ہوسن تے جنہیں دے منہ کالے ہوسن (انہیں کنیں بچھیا ویسی) کیا تساں مننڈے بعد کافر تھی گئے ہاوسے ہن تساں عذاب چکھو جو تساں کافر تھی گئے ہاوسے۔

۱۰۸۔ تے جنہیں دے منہ چٹے ہوسن او اللہ سیس دی رحمت

وَ كَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنْتَلِ عَلَيْهِمُ آيَاتُ اللَّهِ وَ فِينَكُمْ رَسُولُهُ وَ مَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هَدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَ لَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٣﴾

وَ اعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَ لَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَ كُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

وَ لَنْ نُنْفِخَنَّ مِنْكُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَ يَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٥﴾

وَ لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَ اختلفوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾

يَوْمَ بَيَضَ وُجُوهُ وُجُوهُ وَ سَوَدَ وُجُوهُ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٧﴾

وَ أَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَتْ وُجُوهُهُمْ فَبِمَا رَحْمَةِ اللَّهِ

وچ ہوسن تے اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

۱۰۹۔ لے اللہ سئیں دی آیات ہن جیڑیاں سچائی نال تہاڑے اتے پڑھدے ہن تے اللہ سئیں ملے جہاں تے ظلم نہیں چاہندا۔
۱۱۰۔ جو کجھ آسمان تے زمین وچ ہے او اللہ سئیں دا ہے۔

تے اللہ سئیں دوسارے معاملے ولسن۔

۱۱۱۔ تساں ساریں کئیں چنگا ٹولہ جو جینکوں لوکس دے فائدے کیتے بنایا گئے تساں نیکی دا حکم ڈیندے ءتے برائی کئیں بلکیندے ءتے تساں اللہ سئیں کوں میندے ءتے جے اہل کتاب وی ایمان گھن آدن ہاتے انہیں واسطے چنگا با۔ انہیں وچو کجھ مومن تے زیادہ نافرمان۔

۱۱۲۔ او حقوڑے نفعان دے سوا تہاکوں کوئی نفعان نہیں پچا سگدے تے بے او تہاڑے نال بھڑن تے او تہاکوں کٹڑ کھلکے درک ولسن تے ولا انہیں دی مدد نہ کیتی ولسی۔

۱۱۳۔ انہیں تے ذلت سٹی گئی جو جہتاں دی او ہوسن سوائے ایندے جو او اللہ سئیں دی یا لوکس دی رسی کوں پکڑن تے انہیں کوں بے وی چوڑگی ءے لے ایں واسطے ہے جو او بے شک اللہ سئیں دی آیات دا انکار کیندے ہن تے بلا وجر نہیں کوں قتل کیندن تے ایں واسطے جو انہیں نافرمانی کیتی تے او حد کئیں ودھ گئیں۔

۱۱۴۔ لے سارے برابر نہیں۔ اہل کتاب وچو ہک ٹولہ اپٹے وعدے تے قائم اورات دے ویلھے اللہ سئیں دی آیات پڑھدن تے او سجدہ وی کیندن۔

۱۱۵۔ اللہ سئیں تے آخرت تے ایمان گھن اندن۔ نیکی دا حکم ڈیندن تے برائی کئیں رکیندن تے نیکی کیتے ہک ڈوہے کئیں جلدی کیندن تے ایسے لوک ٹیکس وچو ہن۔

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۰۹﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزُلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿۱۱۰﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۱۱۱﴾

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۱۲﴾

لَنْ يَضُرَّكُمْ وَلَا أَذَىٰ وَرَأَيْتُمْ لَوَلُوكُمْ لِيُوَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُصْهَرُونَ ﴿۱۱۳﴾

ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةَ إِنَّمَا تَقْفُوا إِلَّا يُجِبِلَ مِنَ اللَّهِ وَجِبِلَ مِنَ النَّاسِ وَبَاءَ وَبِعَصَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿۱۱۴﴾

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَّبِعُونَ آيَاتِ اللَّهِ إِنَّهَا آتَاةٌ الْبَيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿۱۱۵﴾

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۶۔ تے او بروی نیکی کر لیں اوندی ناقدری اصلو نہ کیتی ویسی تے اللہ متیقن کون بہون جا نڈے۔

۱۱۷۔ بے شک اولوک جیرھے کافر نہ انہیں دے مال تے نہ انہیں دی اولاد انہیں کون اللہ سیس کنیں بجھیں لے دوزخی ہن تے او اوندے وچ رہن پئے۔

۱۱۸۔ انہیں دی مثال جیرھے ایں دنیا وچ فرج کریندن اوں ہوادی ۶ جیندے وچ پالا ہروے تے او انہیں دی رلھ تے پلے۔ جیرھے اپنے تے علم کریندن تے او انہیں کون تباہ کر ڈیوے تے اللہ سیس انہیں تے علم نیں کریندا او پلے اتے آپ علم کریندن۔

۱۱۹۔ اے ایمان والو تساں کہیں ڈرھے کون گھانا بگتی نہ بناؤ اپنیں کون چھوڑکے او بد سلوکی وچ تہاڑے نال گھمے نہ کر لیں۔ او جاندن جو تساں بڑکھی تھیرو۔ انہیں دے موہیں کنیں انہیں دی دشمنی ظاہر تھی گئی ۶ تے جیرھی دشمنی انہیں دے سینے لکان کھولن او بہوں وڈی ۶۔ اسان تہاڑے کیتے آیتاں کھول کے بیان کر ڈین جو تساں عقل نال کم گھنوں۔

۱۲۰۔ سٹو تساں اترے ہوتے جیرھے انہیں نال محبت کریندے تے او تہاڑے نال محبت نیں کریندے تے تساں ساری کتاب کون میندے ۶ تے او جیلاں تہا کون ملدن تے او آہدن اسان من گدھے تے جیلاں ارج تھیندن تے تہاڑے خلاف کاوڑ کنیں انگلیں کیندن ترن اکھڑے جو تساں اپنی کاوڑ کنیں مرو پنجو تے اللہ سیس جا نڈے سینے دیاں گالیں۔

۱۲۱۔ جے تہا کون کوئی چنگانی پہنچے تے انہیں کون بری بگدی ۶ تے جے تہا کون تکلیف پہنچے تے او خوش تھیندن تے جے تساں مبر کر لیتو تے بڑ سوتے انہیں دی تدبیر تہا کون کھدی نقصان نیں بڑے بگدی۔ تے اللہ سیس جو کھدا کریندن

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يَكْفُرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿۱۱۶﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۱۷﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ
رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنفُسُهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿۱۱۸﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِبُّوا بَطَانَةَ مَنْ دُونِكُمْ
لَا يَأُولُوكُمْ خَبَالًا وَذُو مَا عَيْنَتْمْ قَدْ بَدَتْ
أَبْغَضَاءٌ مِنْ أَوْأَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۹﴾

هَآنَتُمْ أَوْلَاءَ تَحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
عَضُّوا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ مِنَ الْعِيْظِ قُلْ مُؤْتُوا
بِعَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۲۰﴾

إِنْ تَسْسَكُمُ حَسَنَةٌ لِّسُوْهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمُ
سَيِّئَةٌ يَّفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبُوا وَتَتَّقُوا لَا
يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿۱۲۱﴾

اونکوں ولا ڈیون والا۔

۱۲۲۔ تے جڈاں توں اپنے گھر والیں کنیں فخریں نال نکل کے مومنین کوں جگ کیسے انہیں دیاں جنہیں ڈسیدا پیا باویں۔ تے اللہ سیس بہوں سنن والا تے جانن والا۔

۱۲۳۔ جڈاں تہاڑے وچوڑو لوسے بیلے پوون لگے تے اللہ سیس انہیں ڈوناہیں دا سبگتی ہاتے مومنین کوں اللہ سیس تیں بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۱۲۴۔ تے اللہ سیس نے بدر دے مقام وچ تہاڑی مدد کیتی تے اوں ویلے تساں تعمیر باوے۔ اللہ سیس کنیں ڈرو تاں جو تساں شکر وکرو۔

۱۲۵۔ تے جڈاں توں مومنین کوں اے پیا آہل باویں کیا تہاڑے کیسے اے کافی نیں جو تہاڑا رب ترے ہزار لہن دالیں فرشتیں نال تہاڑی امداد کرے۔

۱۲۶۔ ایویں تھسی جے تساں صبر کرو تے خدا کنیں ڈرو جے اوکافر تہاڑے اتے اصحن گھت آپون تے تہاڑا رب تہاڑی امداد پہنچ ہزار ڈاڈھا حملہ کرن والیں فرشتیں نال کر لسی۔

۱۲۷۔ ایں امداد کوں اللہ سیس تہاڑے کیسے خوشخبری بٹایا تاں جو تہاڑے دلیں کوں تسلی تھیوے تے اے امداد معن غالب تے حکیم اللہ سیس کنیں انڈی۔

۱۲۸۔ نتیجے لے تھسی جو جرھے لوک نیں میندے انہیں داہک پاسہ کپ لسی یا انہیں کوں ذلیل کر ڈیسی تے ادانا کام تھی کے دل اکرن۔

۱۲۹۔ تیڈا ایں معاملے وچ کوئی دخل نیں جو اللہ سیس انہیں تے فضل کرے یا انہیں کوں عذاب ڈیوے او بے شک عالم ہن۔

۱۳۰۔ تے آسمانیں تے زمینیں وچ جو کجھ ہے او اللہ سیس کیسے ہے۔ جیکوں چاہے بخش ڈیوے تے جیکوں چاہے عذاب

وَاذْغَدُوْتَ مِنْ اَهْلِكَ تُبَوِّغُ الْمُؤْمِنِيْنَ مَقَاعِدَ الْقِتَالِ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۲۲﴾

اِذْ هَبْتَ طٰلِقٰتِيْنَ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا وَاللّٰهُ وَلِيْمًا وَعَلَى اللّٰهِ قَلِيْتُوْكُلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۲۳﴾

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرِ وَاَنْتُمْ اِذْ لَهٗ فَاتَقُوْا اللّٰهُ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۱۲۴﴾

اِذْ تَقُوْلُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ اَلَنْ يَّكْفِيَكُمْ اَنْ يُّبَدِّدَكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ اَلْفٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُزَوَّلِيْنَ ﴿۱۲۵﴾

بَلٰٓئِ اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا وَيَاْتُوْكُمْ مِنْ قُدُوْبِهِمْ هٰذَا يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اَلْفٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُّسَوِّمِيْنَ ﴿۱۲۶﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَِٔنَّ قُلُوْبُكُمْ بِهٖ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿۱۲۷﴾

لَيَقْطَعَنَّ طَرَفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْ يَكْبِتُهُمْ فَيَنْقَلِبُوْا خٰٓسِيْنَ ﴿۱۲۸﴾

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْْءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَانَّهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿۱۲۹﴾

وَاللّٰهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۳۰﴾

ڈیوے تے اللہ سیئیں بہوں بخش والاتے ول ول رحم کرن
والا۔

۱۳۱۔ لے ایمان والو تساں سودا صلوز کھاؤ جیر حاصل کرن
بہوں ودھا ڈیندے۔ اللہ سیئیں کیں ڈیوتاں جو تساں
کامیاب تھیوو۔

۱۳۲۔ تساں اوں بھائیں ڈیو جیسی تیار کیتی گئی، کافرین کیتے۔
۱۳۳۔ اللہ سیئیں تے رسول دی اطاعت کرو تاں جو تساں رحم
کیتے ونجو۔

۱۳۴۔ تے تساں اپنے رب دی بخش دو درکوتے اوں بہشت
دو جینا مل آسان تے زمین بن تے او متقیں کیتے تیار کیتی گئی،
۱۳۵۔ او متقی جبرے لوک خوشی وچ دی تے ڈکھ وچ دی فرج
کرندن تے پی ویندن کاوڑکوں تے لوکس کوں صمان کر ڈیندن
تے اللہ سیئیں جنت کریندے نیکی کرن والیں نال۔

۱۳۶۔ تے اولوک جبرے بے حیائی کریندن یا اپٹیں جانیں تے
ظلم کریندن تے ول وی اللہ سیئیں کوں یاد کرنیوں تے اپنے
گناہیں دی بخش مگدن تے اللہ سے سوا کون قصور معان کر بگدے
تے او سٹھ نہیں کریندے اپٹیں گناہیں تے او جانڈن۔

۱۳۷۔ ایسے لوکن انہیں دا بدلہ بخش ہے۔ اپنے رب کیں تے
بہشت جیندے تلے نہراں و بندن تے او اوندے وچ ہمیشہ
رہن تے کینجا چنگا بدلہ کم کرن والیں دا۔

۱۳۸۔ تساں کیں پہلے کئی قانون گذر چکین تے زمین وچ ٹر پھر کے
ڈیکھو جو اللہ سیئیں کو جھلاوٹ والیں دا کینجا گنڈا انجام۔
۱۳۹۔ لے لوکس کیتے واضح گال تے ہدایت تے نصیحت متقیں
کیتے۔

۱۴۰۔ تے تساں ذبیلے پوووتے دمنوچھے تھیووتے جے تساں
مومن ہتے تے تساں ہی ڈاڈھے ہتے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَةً
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۳۱﴾

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿۱۳۲﴾
وَاتَّبِعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۱۳۳﴾

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳۴﴾
الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ
الْعَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳۵﴾

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ تَبَّ إِلَّا اللَّهُ تَبَّ وَلَمْ
يُصِرُوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۳۶﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّةٌ نَّجْوَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ
الْعَامِلِينَ ﴿۱۳۷﴾

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَاسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿۱۳۸﴾
هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرُحْمَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳۹﴾

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿۱۴۰﴾

إِنْ يَسْأَلْكُمْ فِرْعُ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فِرْعُ وَفِئْلُهُ
وَتِلْكَ الْآيَاتُ مَنذُورٌ لِّبَيْنِ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿۱۳۱﴾

۱۳۱۔ تے جے تہا کوئی پوٹ تھے تے ایجو جہاں زغم انہیں کور
دی گئے تہ اسلے بڑینہہ سارے لوکیں وچ پھریندے رو ویندے
ہیں تاں جو اللہ سیں ظاہر کر ڈیوے جبرے ایمان گھن اُن تے
تہا بڑے وچر بناوے گواہ تے اللہ سیں ظالمیں کور پسند نہیں
کریندا۔

وَلِيُخَصَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَخْرُجَ الْكَافِرِينَ ﴿۱۳۲﴾

۱۳۲۔ تاں جو اللہ سیں چن گھنے انہیں کور جنہیں من گدھے تے
کافرین کور مٹا ڈیوے۔

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ
جَاهِدُوا مِنكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۳۳﴾

۱۳۳۔ کیا تہاں سوچیندے؟ جو تہاں بہشت وچ داخل تھی
ولیسو تے اللہ سیں نے اجن تیں انہیں کور جبرے تہا بڑے
وچر جہاد کریندن تہہ برکیندن ظاہر نہیں کیا۔

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَتُّونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُلْقِيَهُ
فَقَدْ رَأَيْتُمْوهَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۱۳۴﴾

۱۳۴۔ موت دے آون کئیں پہلے تہاں موت دی خواہش کریندے
ہاوسے۔ ہن تہاں اوں کور بڑیکھ گدھے تے تہاں اوندا
سوٹھپ تے کھپ دی بڑیکھ گدھے۔

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
أَفَأَنْ تَأْتِ أَوْ قَتِلَ أَلْقَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ
يَتَّقِلْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَيَجْزِيَهُ
اللَّهُ الشُّكْرِينَ ﴿۱۳۵﴾

۱۳۵۔ محمد اللہ دے رسولن اوں کئیں پہلے سارے رسول فوت
تھی گئیں۔ کیا جے او فوت تھی و بچے یا قتل کیا و بچے کیا تہاں
اپنے کھنڈن تے پھرولیسو تے جبرے تہا اپنے کھنڈن تے پھرولیس
او برگز اللہ سیں کور نقصان نہیں پچا سگدا۔ تے اللہ سیں
شکر کرن والیں کور ضرور بدلہ ڈلیں۔

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا
مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَجَّزِي
الشُّكْرِينَ ﴿۱۳۶﴾

۱۳۶۔ اللہ دے حکم دے بغیر کوئی جان مر نہیں سگدی (اللہ سیں)
وقت مقرر کیا ہوئے تے جبرے شخص دنیا دابلہ چاہے اوندے
وچر اسل اوں کور بڑیندے ہیں تے جبرے آخرت دابلہ چاہے
اسل اوندے وچر اوں کور بڑے بڑیندے ہیں تے ضرور اسل
بدلہ ڈلیں جو شکر کرن والیں کور۔

وَكَايُنَ مِنْ رَبِّي فَنَلَّا مَعَهُ رِيتُونَ كَثِيرًا فَمَا
وَهُنَا لِمَا آصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكَاوُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿۱۳۷﴾

۱۳۷۔ تے بہوں سارے نبی اتجھے ہن جنہیں دے نال رل کے
بہوں سارے جماعتی طین او لوک بیلے نہیں پئے تے کمزوری
نیں بڑکھائی تے نہ ہی جھک نوالی کئیں ۷ انہیں تکلیفیں دی

و جرنال جیرصیاں انہیں کول پیچن تے اللہ سیس مبرکرتن والیں
نال محبت کریندے ۔

۱۴۸۔ انہیں دی بی گال کوئی نہ بائی سوائے ایندے جو لے
آہن۔ اے ساڑے رب ساڑے گناہ ساکون بخش ڈے۔
تے ساڑے کہیں دج ساڑیاں جیرصیاں زیادتیاں ہن او معان کڑے
ساڑے قدیں کون نکھار کھ تے کافر قوم دے مقابلے تے
ساڑی امداد کرے۔

۱۴۹۔ تے اللہ سیس انہیں کول دنیا داوی چنگا بدلہ تے تے آخرت
دا بدلہ بہوں چنگا ۶ تے اللہ سیس نیکی کرٹن والیں کول پسند کریندے
۱۵۰۔ اے ایمان والو جے تساں انہیں لوکس دا اکھنٹن مینو جیرے
کافرن او تہاکوں تہاڑے کھڑتیں تے پھیر ڈہین تے تساں گھاٹا
پاؤن والیں وچر تھی ویسو۔

۱۵۱۔ سچی گول لے ہے جو اللہ سیس تہاڑا امداد دے تے او بہتر مرد
کرٹن والا ۷۔

۱۵۲۔ تے اساں ضرور انہیں لوکس دے دل وچ جیرے کافرن
رعب سٹیسواں وچر کنیں جو اللہ سیس نال انہیں شریک بنڈے جسندی
اول کوئی دین میں لائی تے انہیں دا ٹھکانہ بھاڑ تے خالیں دا ٹھکانہ
بہوں بڑا ۸۔

۱۵۳۔ تے اللہ سیس تہاڑے نال اپنا وعدہ پورا کر ڈے تے جڈاں
تساں اوندے حکم نال کافرن کول ملد مار کے فنا کریندے پئے
ہا دے تے جڈاں تساں پیلے پئے گئے ہا دے تے اللہ سیس نے
حکم دے باہر دج بھر پئے ہا دے تے تساں اون نئے کول بڑیکھن
دے بعد جیریں تہاکوں چنگی گلدی بائی تساں نافرمانی کیتی بائی۔ تے
تساں وچر کھ دینا منگدے ہن تے کھد آخرت چاہندے ہن تے
پچھیں خدا تہاکوں انہیں دشمن کنیں پچا گدے۔ تاں جو خدا تہاکوں
انہیں دشمنیں دے نال آزما دے تے اوں بے شک تہاکوں معاف

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَأَسْرَأْنَا فِي أَمْرِنَا وَتَبَتْ أَفْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۱۴۸﴾

فَأَنذَرَهُمْ اللَّهُ تَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ تَوَابِ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۴۹﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يُرِيدُكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿۱۵۰﴾

بَلِ اللَّهِ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّصِيرِينَ ﴿۱۵۱﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا
بِاللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا لَهُمُ الشَّاكِرُ
وَيَسْ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿۱۵۲﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِأُدْيَةٍ
حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ
بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَنْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۵۳﴾

کر ڈرتے تھے اللہ سب سے مومنین تھے و بڑا فضل کرن والا۔
 ۱۵۳۔ جڈاں تساں مجھ سے دیندے ہاوے تے پھرتے کہیں
 کون نہ ڈہدے ہاوے تے رسول تہا بڑی پھیل جماعت وچ
 کھڑا تھی کے تہا کوں سب دینا پیا ہا تے اللہ سب تہا کوں غم تے غم
 ڈلتس تاں جو تساں موٹھے نہ تھیو و اوندے اتے جو تساں کین ضائع
 تھی گئے تے نہ اوندے تے جیر ہا تہا کوں ڈکھتے تھے تے اللہ سب
 چاڈے جو تساں کریندے۔

۱۵۵۔ تے دل اوں غم دے بعد تہا بڑے اتے آرام دی خاطر ندر
 لہاس۔ تہا بڑے وچو بک لٹے کون ندر ولایت گدھے تے
 ہک ٹولہ او ہا جنہیں کوں اپنے جا میں پریشان کیا تہا ہا۔ او اللہ
 سب سے اتے نا جائز جا لیت والی بدظنی کریندے پئے ہن۔ تے
 او آہرے ہن کیا حکومت وچ ساڈا دی کوئی دخل ہے۔ کوں اکھڑے
 جو بے شک حکومت ساری اللہ سب دی ہے تے او اپنے
 دل وچ کیندن جبرھی گال تہا بڑے اتے ظاہر نہیں کریندے۔ او
 آہن جے حکومت وچ ساڈا دخل نہوے ہا تے اس اتھاں میو کوں
 نہ ہا۔ کوں اکھڑے جے تساں اپنے گھر وچ وی ہموو ہتے جنہیں
 تے جگ فرم کیت گئی ہا بی او اپنی میر کین والی جا دے پائے نکل آون ہا۔
 تے تاں جو اللہ سب اوں کوں آناوے جو تہا بڑے سینے وچ تے جو
 تہا بڑے دل وچ او کوں ظاہر کر ڈیوے تے اللہ سب سینے دی
 گاہیں کوں چاڈے۔

۱۵۶۔ تے بے شک او لوک میرے کٹھ ڈکھا گئے ہن اوں ڈہنہ
 جڈاں ڈو لشکر آپت وچ بھڑپئے ہن۔ شیطان انہیں کوں انہیں دے
 بعض کیں دی ورنال سن چا ہندا ہا تے اللہ سب انہیں کوں معاف
 کر چکيا ہا تے بے شک اللہ سب بہوں بخشن والا تے محسے والا۔

۱۵۷۔ لے ایمان والو تساں انہیں لوک جس نہ بنو جو میرے کافر
 تے لے آہن اپنے بھرانوں کوں اوں ویلے جڈاں او زمین تے تبلیغ

إِنْ تُصِوْذُونَ وَلَا تَكُونُوا عَلَىٰ أَحَدٍ مِنَ الرِّسُولِ
 يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَنَا بَكُمْ عَمَّا بَعَثَ لَكُمْ لِيَكِلَا
 تَحْزُنُوا عَلَىٰ مَا فَانَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ جَبِيْرٌ
 بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۵۳﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نَّكَاسًا يُغْنِي
 طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهْتَتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ
 يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
 هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ
 يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ
 كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قَاتَلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ
 كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ
 إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَيَبْتَغِي اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
 وَلِيُبَخِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ ﴿۱۵۵﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَمَّتِ الْجَمْعُ لَا إِتْنَا
 اسْتَرْتَهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا
 اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۵۶﴾

۱۵۶

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
 لِإِنحُوا إِلَيْنَا أِنَّا لَكَاذِبُونَ كَانُوا أَكْذَبُ

کیتے نکلدن یا لڑائی کیتے نکلدن جے اوسا بڑے نال ہوں ہا تے
مرن نا ہا تے نرا و مرین با تاں جو اللہ سیس ایں کھل کول انہیں
ہے دلین کیتے حسرت دا موجب بنا ڈیوے تے اللہ سیس جو بندے
تے مریندے تے جو کجھ تساں کریندے ء اللہ سیس ڈیوے کھلے
۱۵۸۔ تے جے تساں اللہ سیس دے رستے وچ قتل قہی و جو یا مردو جو
تے اللہ سیس دی بخشش تے رحمت بہوں پچھی ء اول کنیں
جو اوجع کریندن۔

۱۵۹۔ تے جے تساں مردو جو یا مرتج و جو تے تساں اللہ سیس دو
کھٹے کیتے ویسور۔

۱۶۰۔ اللہ سیس کنیں رحمت دی وجہ نال توں انہیں نال نرم ہوں
تے جے توں بد اخلاق تے سخت دل ہوندا تے لوک تیبڑے
آسو پاسو کھنڈ ویندے توں انہیں کول معاف کرتے انہیں
کیتے بخشش منگ۔ تے انہیں کنیں مشورہ گدھا کر حکومت ہے
معااملت وچ تے جیل توں لیکا ارادہ کر گھنیں تے اللہ سیس تے
بھروسہ کیتا کرتے بے شک اللہ سیس بھروسہ کرن والیں
کول پسند کریندے۔

۱۶۱۔ تے جے اللہ سیس تہا ڈی مدد کرے تے تہا بڑے اتے
کوئی غالب نہ تھیسے تے جے او تہا ڈی مدد چھوڑ ڈیوے
اوندے بعد کون جیرھا تہا ڈی مدد کر لیسے۔ مومنین کول اللہ سیس
تے بھروسہ کرنا چاہی دا ء۔

۱۶۲۔ نبی دی لے شان نیس جو اونیانہ کرے۔ جیرھانیا ت
کھریس قیامت ہے ڈیوے اوں شے کون ظاہر کر ڈیسی جیندی
اول خیانہ کیتی ہوسی تے پچھیں ہرجان کول جو اول کھائے
اونڈا پورا پورا بدلہ ڈتا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ویسی۔

۱۶۳۔ تے کیا او آدمی جیرھا اللہ سیس دھرمادی پیروی کریندے کیا ء اوں کئی کار
جیرھا اللہ سیس دی کار کول گھن کے دے تے اونڈا کھسا جہنم ہوں بلکہ جہنم کھسا

كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذٰلِكَ
حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۱۵۸﴾

وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَخْفَاةٌ مِنْ
اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۱۵۹﴾

وَلَيْنَ مِتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لِرَإِ اللَّهِ تُحْسِنُونَ ﴿۱۶۰﴾

فِيمَا رَحِمْتَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِن لَّمْ يَكُنْ فَلَاحًا
عَلَيْطَ الْقَلْبِ لَا نَفْضًا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿۱۶۱﴾

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۶۲﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَقُولَ وَمَنْ يَفْعَلْ يَأْتِ بِمَا
عَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوْفَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۶۳﴾

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطِ مِنَ اللَّهِ
وَمَا وَهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ النَّصِيرُ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۳۔ تے اللہ سٹیں دے نزدیک انہیں دے مختلف درجے میں تے جو کھ او کریندن اللہ سٹیں اوں کوں ڈبدا کھڑے۔

۱۶۵۔ بے شک اللہ سٹیں مومنین تے احسان کیے انہیں وچ او ناہیں وچ ہرک رسول بنا کے پھیس جبرھا انہیں کوں آیات پڑھ کے سٹیں دے تے انہیں کوں پاک کریندے تے انہیں کوں کتاب تے سٹپ سکھیندے تے ایں کیں پہلے او کھلی گمراہی وچ من ۱۶۶۔ کیا میڈیاں تہا کوں کوئی تکلیف تھی تہا وی انہیں کوں ڈوڑی تکلیف پچا چکے ہاوے۔ تہاں آکھے اے کھتو آئی ء توں آکھ ڈے جو اے تہا ڈے اپنے آپ کیں آئی ء بے شک اللہ سٹیں ہر چیز تے قادر۔

۱۶۷۔ تے جو کج تہا کوں تکلیف تھی اوں جہاڑے جڈیاں او جماعتاں آپت وچ بھوین اللہ سٹیں دے حکم نال تاں جوا اللہ سٹیں مومنین کوں ظاہر کر ڈیوے تے

۱۶۸۔ منافقین کوں ظاہر کر ڈیوے۔ تے انہیں کوں آکھیا گیا جو آڈ اللہ سٹیں دے رستے وچ بھرو یا انہیں کیں پچا ڈ کرو تے انہیں آکھئے جے اسان جگ کرن چاندے ہموں ہا تے تہا ڈے پھو ٹروں ہا۔ او اوں جہاڑے کفر دے زیادہ کولہو ہوسن ایساں دی نسبت۔ او اپنے من نال او گا لیں کریندے بین جبرھیاں انہیں دے دلیں وچ کوئی نیں تے اللہ سٹیں اوں کوں بہوں چاڈے جو او کیندے پیئ۔

۱۶۹۔ جنہیں آکھیا اپنے بھرانوں کوں تے آپ دی بہر گئے جو جے او ساڈا حکم منن ہا تے نہ مرکبن ہا توں آکھ اپنے آپ کیں موت کوں بجا ڈ کھا ڈے تہاں سچے ء۔

۱۷۰۔ جیرے لوک اللہ سٹیں دے رستے وچ ماریے و بجن انہیں کوں مردہ نہ سمھو او زندہ ہن تے اپنے رب کیں انہیں کوں رزق ڈتا دیندے۔

هُمْ دَرَجَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِبْؤِهِمَّ بَالِغُونَ ﴿۱۶۳﴾

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۱۶۵﴾

أُولَئِكَ أَصَابَتْكُمُ صُيُبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ فَيُنَالِيهَا قُلُوبُكُمْ فَأَنْصَبُوا عَلَيْهَا فَلَمَّا أَتَى هَذَا قَوْمٌ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ أَنْ يُلْقُوا عَلَيْكُمْ غِيَابًا وَكَانُوا فِي شُكٍّ مِمَّا لَدَى اللَّهِ مِنْ فِتْنَةٍ فَصَبَّحُوا بِهَا صَبَاحًا وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاللَّهُ عَالِمُ غُيُوبِهِمْ ﴿۱۶۶﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فِزَاجٌ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۶۷﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَاقَوْا بِهِ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعَمْنَا لَآتَيْنَاكُمْ هُمْ لَكُمْ بِأَقْرَبٍ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاحِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿۱۶۸﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُوا مَا قَاتِلُوا قُلْ كَادَ دَرَعُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۶۹﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿۱۷۰﴾

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَتَذَكَّرُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿۱۱﴾

يَسْتَبِينَ وَنَبِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضِيلًا وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۲﴾

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ
الْفُرْقَانُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۱۳﴾

الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَعَلُوا لَكُمْ
فَأَخْشَوْهُمْ فَرَأَوْهُمْ فَأَمَّا إِنَّا مِنَ اللَّهِ لَوْلَاهُ أَكُنَّا
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿۱۴﴾

فَأَنقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمَسَّهُمْ شُؤٌّ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿۱۵﴾

إِنَّمَا ذَلِكَ الشَّيْطَانُ يُوْحِيهِمْ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَخَافُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۶﴾

وَلَا يَحْزَنَكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ
يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطَّاءً
الْآخِرَةَ وَهُمْ عَدَاؤُ عَظِيمٌ ﴿۱۷﴾

إِنَّ الَّذِينَ أَشْرَكُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُطَلُّهُمُ خَيْرًا لَّا يُقِيمُهُ
إِنَّمَا نُطَلُّهُمُ لِيُبَدِّلَ أَدْرَاكِنَا وَهُمْ عَدَاؤُ

۱۱۔ اللہ سے انہیں تے جرمی مہربانی کہتی ہے اور خوشی تے
جیرے انہیں دے کچھ ہن تے اچن انہیں کون ملے نیں نہ انہیں
کون ڈرتے نہ او مونجھے تھین۔

۱۲۔ اللہ دی رحمت تے مہربانی تے اور خوشی تے بے شک
اللہ سے مومنین دا اجر مانع نیں کریں۔

۱۳۔ اولوک جنہیں اللہ سے رسول دا حکم زخمی تھیون
دے بعد مینے انہیں وچوہیں اپنے فریق کون چھگی طرح ادا کیتے
تے تقویٰ اختیار کیتے انہیں واسطے بہوں وڈا اجر۔

۱۴۔ اے اولوک جنہیں کون تھین اکیھا جو لوک تہا بڑے غلات
کھ کھ کیتی کھن تہاں انہیں کین ڈرتے اے مجال انہیں دے
ایمان کون و دھندلی تے اولے آہن ساکوں اللہ کافی ہے
تے او بہترین کارساز۔

۱۵۔ اول اللہ سے کین رحمت تے اوندی مہربانی نال ولین تے انہیں کون
کوئی نقصان نیں پہنچا تے او اللہ سے دی رحمت دے پھر تھین
تے اللہ دے فضل کرن والا۔

۱۶۔ اے او شیطان جرحا اپنے سنگتی کون ڈریندے تے
تہاں انہیں کین نہ ڈرو میں کین ڈر وچ تہاں مومن ہرے۔

۱۷۔ اولوک جیرے کھرنے وچ ددھدے ویندن او عینکوں
مونجھا نہ کرن بے شک او اللہ سے کون کھ دی نقصان نیں
پچا بگدے۔ اللہ سے چاہندے جو آخرت وچ انہیں دا کوئی
حصہ نہ رکھے تے انہیں کیتے بہوں وڈا عذاب۔

۱۸۔ بے شک جنہیں لوکس ایمان دے بدلے وچ کھن
گدھے او اللہ سے کون کھ دی نقصان نیں پچا بگدے تے
انہیں کیتے کھ ڈیون والا عذاب۔

۱۹۔ اولوک جیرے کارن بے شک اولے نہ سمجھن جو ساڈا انہیں کون
مہلت ڈیون انہیں کیتے چھگا بے شک اساں انہیں کون مہلت

دین اچھ

تہاں

مہلت

مُهَيِّنٌ ﴿۱۷۹﴾

ڈیڑے میں تار جو گناہیں وچ ودھ وچن تے انہیں کیسے ذیل کرن والا عذاب۔

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِمْ خِطَّةً يَوْمَ الْخَيْبَةِ مِنَ الظَّيْبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ وَإِنْ تَوَمَّنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۱۸۰﴾

۱۸۰۔ اللہ سب مومنین کوں اونٹیں نہیں چھڑیندا جسے تیں پاک تے ناپاک وچ نکھیرنا نہ کر ڈیڑے تے اللہ سب تہا کوں غیب دیا گا نہیں تیں ڈیڑا۔ اللہ سب اپنے رسولیں وچ چھڑے جیسوں چاہندے پس تہاں اللہ تے اندرے رسولیں کوں من گھنوتے جسے تہاں من گھنوتے تقویٰ اختیار کرو تے دل تہاڑے واسطے وڈا اجر۔

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنَّهُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۱۔ تے اولوگ جسے کجخوس کریندن اوں مال تے جیرھا اللہ سب انہیں کوں اپنے فضل نال ڈتے او اصلو اے خیال نہ کرن جو اے انہیں کیسے جگگی ء اے انہیں کیسے گندی ء۔ قیمت سے ڈیڑہ جیرھے مال وچ کجخوس تھی ء او مال انہیں سے گل دا گلاواں جوسی۔ تے اللہ سب کیسے ہے آسمانیں تے زمین دا ورثہ جو تہاں کریندے ء اللہ سب کوں اوندا پتہ ء۔

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُ ذُو قَرْبَاةٍ عَدَابَ الْحَرِيقِ ﴿۱۸۲﴾

۱۸۲۔ جسے شک سن گدی ء اللہ سب انہیں لوکس دی گھاں جیرھے آہن جو بے شک اللہ سب فقیر تے اسان امیر ہیں۔ اسان او کھدے پئے ہیں جو کھ او آہن تے انہیں دا بغیر وچ دے انبیا کوں قتل کرنا وی کھدے پئے ہیں۔ تے اسان اکھوں جو تہاں سارنن والا عذاب چکھو۔

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتِ اَيْدِيكُمْ وَاِنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلّٰمٍ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۸۳﴾

۱۸۳۔ اے عذاب این واسطے جسے جو تہاڑے جسیں اگرو پھٹے تے بے شک اللہ سب بندیں تے علم کرن والا تیں۔

الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ عٰهَدَ اِلَيْنَا اَلَّا نُوْحِيَ لِرَسُوْلٍ خِطَّةً يَّاْتِيْنَا بِظُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ قَبْلِيْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالذِّمٰى قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوْهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۴۔ جنہیں آکھے جو بے شک اللہ سب اسان کیں لے لپکا وعدہ گدھے جو اسان کہیں رسول کوں اونٹیں نہ منوں جسے تیں او اسان کیں ایجی قربانی نہ گمن آدے جیسوں بھاکھا مے توں آکھ ڈے جو میں کیں پیسے کئی رسول معجزے گمن کے تہاڑو آئن تے او معجزہ وی جیرھا تہاں آکھے تہاں انہیں کوں کیوں قتل

کرن دی کوشش کیتی، جے تساں پیچھے آتاں۔

۱۸۵۔ جے اویکوں کو دکھین تے تیں کیں پیسے دی کئی رسولیں کوں اوکو دکھ عین او انہیں کیں کھلے نشان تے علمی کتاباں تے روشن شریعت گمن کے آنے ہن۔

۱۸۶۔ ہر جان موت دامزد چکن والی ہوتے تہاکوں تہاڑے اجر قیامت لے ڈیہند پورے پورے ڈتے ولین۔ تے جیکوں بھاکیں پریں رکھیا گیا تے بہشت وچ داخل کیا گیا او کامیاب تھی گیا۔ تے دنیا دی زندگی صوف دھوکہ ۷۔

۱۸۷۔ تہاکوں تہاڑے اموال تے جائیں نال آزما ویسی تے تساں انہیں کیں جنہیں کوں تساں کیں پیسے کتاب ڈتی گئی ہوتے مشرکین کیں ضرور بہوں دکھ ڈیوٹوں والیاں گاہیں سنو جے تساں جبرو تے خدا کیں ڈرتے بے شک لے بہت والاکم۔

۱۸۸۔ تے جہاں اللہ سیس انہیں لوکس کیں جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہاں لپکا وعدہ گدھا باجرتاں ضروریں کتاب دیاں گاہیں لوکس تے ظاہر کر لیسو تے کیسو۔ انہیں اوں کوں کنڈے بچھو سنڈ گھتیا۔ تے اوں کوں وچ ڈتا تھوڑی قیمت نال تے ہیرھا کچھ او گھندن بہوں ہڑا ۷۔

۱۸۹۔ تے توں اصولو خیال ذکر جبرھے لوک اپنے کیں تے اتریندن تے جبرھے کم انہیں نہیں کیتے او پسند کریندن جوا انہیں دی وی تلویف کیتی وپئے۔ توں اصولوے خیال ذکر جوا وعذاب کیں وچ ولین۔ تے انہیں واسطے دردناک عذاب۔

۱۹۰۔ تے آسمان تے زمین دی بادشاہت اللہ سیس دی آئے اللہ سیس برشنے تے قادر۔

۱۹۱۔ بے شک آسمان تے زمین لے پیدھیوٹوں وچ تے رات ڈیہند دے اگوبچھو آؤن وچ سیاٹے کیتے کئی نشانیاں ہن۔ ۱۹۲۔ او سیاٹے جبرھے اللہ سیس دا ذکر کریندن اٹھیں ہندیں

فَإِنْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ نَكْتُمُوكُمْ فَذُوقُوا كَذِبَ رَسُولٍ مِنْ قَبْلِكَ جَاءَ وَ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزَّبْرِ وَ الْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۝

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّا تَوَفُّونَ أَجْرَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُجِرَ عَنِ النَّارِ وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَ مَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۝

لَتَبْلُونَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ وَ تَسْمَعُونَ مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ مِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذُنَ كَثِيرًا وَ إِنْ تَصْبِرُوا وَ تَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝

وَ إِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَ لَا تَكْفُرُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَ سَاءَ أَطْهَرِهِمْ وَ أَشْرَكُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ۝

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَ يَكْفُرُونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَ قُعُودًا وَ عَلَى جُنُوبِهِمْ

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۹۱﴾

تے اٹپے پاسیں تے چھیندن آسمانیں تے زمین دے پیدا
تھیون تے (تے دل آبدن ائے ساڈے رب تیں کوئی شے بے
فائدہ نیں بنائی تے توں پاک ہیں تے توں ساکوں بھارے
عذاب کنیں پچھا۔

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخَذْتَ بِهِ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۱۹۲﴾

۱۹۲۔ اے ساڈے رب بے شک تیں جیکوں بھانج سیتا تیں
اوں کوں ذلیل کر ڈرتا تے ظالمیں دا کوئی امدادی نیں۔

رَبَّنَا إِنَّا أَسْعَبْنَا مَنَادًا يَبْتَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ أَهْمُونَا
بِرَبِّكُمْ فَأَمَّا كَافِرٌ رَبَّنَا فَاعْفُ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْآبَرَارِ ﴿۱۹۳﴾

۱۹۳۔ اے ساڈے رب بے شک اساں ہک سٹیٹ والے
دے سڈ کوں سیٹھے جیرھا ایمان کیتے سڈیندا پیا با جو اٹپے رب
کوں منرتے اساں من گدھے۔ اے ساڈے رب ساڈے گناہیں
کوں بخش ڈے تے ساڈی برائیاں کوں مٹا ڈے تے ساکوں
نیکیں نال (رلا کے) وقفات ڈے۔

رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا نَخْرُنَا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿۱۹۴﴾

۱۹۴۔ اے ساڈے رب توں ساکوں ڈے جو تیں ساڈے نال
وعدہ کیتا با اٹپے رسولیں دے ذریعے تے ساکوں ذلیل نہ کر قیامت
دے ڈیندے بے شک توں وعدہ خلافی توں کریندا۔

فَأَسْجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ
مِنْكُمْ مِمَّنْ ذَكَرُوا آلِهَتِي بِعَضْمِكُمْ مِمَّنْ بَدَّيْنِ
هَاجِرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي
وَقُتِلُوا وَقَاتِلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَتُهُمْ
جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِمَّنْ عِنْدَ
اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿۱۹۵﴾

۱۹۵۔ تے اللہ سیں انہیں دی دعا کوں قبل کر گدھے بے شک میں
کہیں کم کرن والے دے کم کوں وچھیاں نہ بھانویں او جہان ہووے
یا تریمت تہا ڈا ہک ڈوجھے نال تعلق تے جنہیں ہجرت کیتی ہے تے
اٹپے گھریں وچو کہدھے گنہیں تے میڈے رستے وچ ڈکھ ڈرتے
گنہیں تے انہیں جگ کیتی تے او مارے گنہیں۔ میں ضرور انہیں دیاں
برائیاں انہیں کنیں مٹا ڈیساں تے انہیں کوں ایجی بہشت وچ
داخل کریساں جیندے وچ نہراں و ہندیماں پیاں ہوسن تے
اللہ سیں کنیں ڈا ڈھا چنگا بدلے۔

لَا يَعْرَنُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿۱۹۶﴾

۱۹۶۔ جیرے کافرن انہیں دا ملک وچ آزادی نال پھرن تیکوں
دوکھا نہ ڈیوے۔

مَتَاعٌ قَلِيلٌ لِّتَفْتَنُوا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمَ وَمَنْ أُوِّسَ إِلَيْهَا ﴿۱۹۷﴾

۱۹۷۔ اے عارمن فائدہ پچھیں انہیں دا ٹھکانہ دوزخ تے اے
بہوں بڑا ٹھکانہ ہے۔

۱۹۹۔ باجیر سے اپنے رب کنیں بڑ دن انہیں واسطے بہشت
 ہمیں دے وچ نہراں و ہندیاں پایا ہوسن تے اے اوندے وچ
 ہمیشہ رہسن تے اے اللہ سیس کنیں بہمانی تے اللہ کنیں جو کچھ
 ہے اونیکیں کیتے چکاگا۔

۲۰۰۔ تے بے شک اہل کتاب وچو استخج دی ہن جیرے آہن جو
 اسن اللہ سیس تے تے جو تہا ڈولتے تے جو انہیں دولتے اوندے
 تے ایمان گھن آئے ہن تے او اللہ سیس دے اگورا جزی کریندن تے
 اللہ سیس دی آیات کول تھوڑے مل تے نیں وچیندے۔ اے
 لوکن جنہیں وابلہ انہیں دے رب کنیں ہے تے بے شک اللہ سیس
 جلدی حساب گھنن والا۔

۲۰۱۔ اے ایمان والو صبر کرو تے صبر ڈرو اوتے سرحدیں دی مخالفت
 کرو تے اللہ سیس کنیں بڑو تاں جو تاں کامیاب تھیرو۔

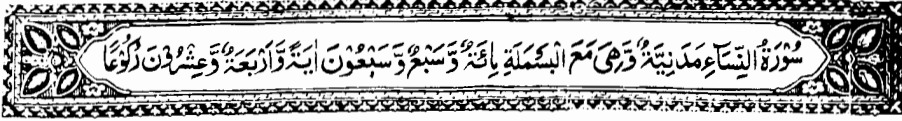
لٰكِنَ الَّذِيْنَ اٰتَقَوْا رٰبِعًا لَّهُمْ جَنَّتْ بَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا
 الْاَنْهٰرُ خٰلِفِيْنَ فِيْهَا نٰزِلٰتٍ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا عِنْدَ
 اللّٰهِ خَيْرٌ لِّلَّابْرَارِ ﴿١٩٩﴾

۱۹۹

وَ اِنَّ مِنْ اٰهْلِ الْكِتٰبِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ
 اِلَيْكُمْ وَمَا اُنزِلَ اِلَيْهِمْ خٰشِعِيْنَ لِلّٰهِ لَا يَشْتُرُوْنَ
 بِآيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا اُولٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٠﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اصْبِرُوْا وَاَصْبِرُوْا وَاَبْطِئُوْا
 وَ اَتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٢٠١﴾

۲۰۱

سورة نساء مدنی ہے تے لیم اللہ نال ایندیاں ۱۷۷ آیات تے ۲۴ رکوعن

۱۔ میں اللہ سیس دے نال نال شروع کرینداں میرجا بن سینگے تے

بیز محنت مے ڈیون والا ہے تے دل دل رم کرن والا ہے۔

۲۔ لے لوکڑا اپنے رب کنیں ڈرو جیس تہا کون بک جان کنیں پیدا

کیستے تے اول کنیں اوندا جو پڑا پیدا کیستے تے انہیں ڈونا نہیں کنیں

بہوں ساسے مرد تے تریستیں کھنڈا ڈنسی۔ تے اللہ سیس دا

تقویٰ اختیار کرتے تے اس اوندے ذریمہ بک ڈو جھے کنیں

ر ننتے دایں مے بارے وچ سوال کریندے ہے تے بے

شک اللہ سیس تہا ڈے اتے مگران۔

۳۔ سیتیں کون انہیں مے مال ڈیوتے چینگے مال کون گندے مل

نال تبدیل نہ کرو۔ انہیں مے مال کون اپنے مال نال رلاکے نہ کھاؤ

بے شک لے دڑا گن و۔

۴۔ جے تے اس ڈرو جو تے اس تیں مے بارے وچ النعان ذکر

سگسوتے تے پھیں تے اس نہیں تریستیں نال جریاں تہا کون پسند

ہوون نکاح کر گھنڈو ترے چار۔ جے تے اس ڈرو جو تے اس النعان

نکر سگسودل بک نال پرنیجو یا اوندے نال جیندے تہا ڈے

سجے ہتھ مالکن لے گال ایندے زیادہ قریب جو تے اس ظالم نہ

تھی وچو۔

۵۔ زالیں کون انہیں مے حق مہر غرضی نال ڈیوتے جے او تہا کون حق مہر

وچو غرضی نال کھ ڈے ڈیون تے تے اس اوں کون مزے نال کھاؤ

۶۔ تے تے اس انہیں پاگیں کون اپنا مال نہ ڈیو جہیں اللہ سیس

تہا کون سہارا بنائے انہیں کون اوندے وچو کھاؤ تے پواؤ تے

انہیں کون آکھو چنگی گال۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَأْتِيهَا النَّاسُ أَنْفُوا رَبِّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ

وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا

وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ②

وَأَنْتُمْ الَّتِي أَمْوَالُهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَدِيثَ بِالظُّلْمِ

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا

كَبِيرًا ③

وَأَنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَقْسُطُوا فِي الْيَتَامَى فَانكحُوا مَا كَاتَبَ

لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَشْنُوعًا وَتِلْكَ وَسْرِيعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ

أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ

أَدْنَى أَلَّا تَعْوِلُوا ④

وَأْتُوا النِّسَاءَ صِدْقِيهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طَبَنَ لَكُمْ

عَنْ شَيْءٍ فَبِنْتُهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا ⑤

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ

قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ

قَوْلًا مَعْرُوفًا ⑥

۷۔ بیٹیں کوں اوتیں از منیدے رہ برے تیں اولکاح دی عرقیہ نہ بیخ و بجن تے لساں انہیں وچ سنیپ ڈیکھو تے انہیں دے مال انہیں کوں ڈے ڈیوتے اول مال کوں جلدی جلدی ناجائز طریقے نال نہ کھاؤ جو او ڈے نہ تھی و بجن تے میرھا میرہوے اوتے اصول پیکے تے میرھا غریب ہر دے تے او مناسب طریقے نال کھ کھا گئے تے بیڈاں انہیں کوں انہیں دامال ولا ڈیوتے انہیں تے گواہ بنا گھنوتے اللہ سیس حساب گھنن وچ کافی ۶۔

۸۔ مردیں کیتے حصہ اول مال پوچھا او ندا پیر ماتے سکے چھوڑ و بجن تے تری میتیں کیتے حصہ جو او ندے پیر ماتے سکیں پھر ڈیوتے تھوڑا ہرے یا بہوں لے مقرر کیتا ہیرا حصہ ۶۔

۹۔ تے بے تعیم دے ویلھے کچھ سکے تے یتیم تے مسکین کوں بجن تے انہیں کوں دی کچھ ڈے ڈیوتے انہیں کوں چھگی گال اکھو۔
۱۰۔ اتے لوک جرہے ڈرن بے او کمزور اولاد اچھے بعد چھوڑ و بجن تے انہیں داکیا بٹی) او ڈوجھے بیٹیں کیتے وی او میں ڈرن تے او اللہ سیس کینں ڈرن تے سدھی گال اکھن۔

۱۱۔ تے بے شک اولوک جیرھے بیٹیں دامال نظم نال کھندن تے بے شک او اپنے ڈو حصیں وچ صرف بھا کھندن تے او بجا وچ سیٹے ولین۔

۱۲۔ اللہ سیس تہاکوں تہا ڈے پالیں دے بارے وچ وصیت کریندے جو ہک مردا حصہ ڈو تری میتیں دے برابر تے بے ڈو کینیں ودھ تری میتیں ہوں تے انہیں کیتے ترکے دا ڈو تری مال حصہ تے بے ہک ہر دے تے او ندا حصہ او دھ تے او ندے پیرا وچو ہر ہک واسطے چھو مال حصہ او ندے ترکے وچ بے اوندی اولاد بھوے تے بے اوندی اولاد نہ بھوے تے او ندا پیرا وارث ہر دے تے اوندی مادا تری بھا حصہ تے بے او ندے بھین بھرا ہوں تے اوندی مادا چھو مال حصہ وصیت دے بعد جیرمی

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَدِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۝

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۝

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضَعِيفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ غُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ سَعِيرًا ۝

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ الْإُنثَىٰ فَإِن كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِن كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِن لَّمْ يَكُن لَّهُ وَلَدٌ وَوَرِثَتْهُ أَبَوُهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّاتِهِ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ ذُرِّيُّنَ أْبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَعْمًا فَوَيْصَةً مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

عَلَيْمًا حَكِيمًا ﴿۱۰﴾

اول کہتی۔ تے قرمن بہاؤن دے بعد۔ تہاڑے ما پیر ڈاڑے تے
تہاڑی لولاد تہا کون نہیں پتہ جو انہیں وچ کون تہاڑے کہتے
زیادہ مفید۔ لے اللہ سئیں ولو فرمن تے بے شک اللہ سئیں
بہوں چاٹن والائے سیانا ۶

۱۳۔ تے جے تہاڑیاں زالیں مال چھوڑوئیں اوندے وچ تہاڑا ادا حصہ
جے انہیں دی اولاد نہ ہووے تے جے انہیں دی اولاد ہووے
تے ول تہاڑا جو تھا حصہ ۶ برا وچھوڑوئیں وصیت دے بعد جرمی
اوکرن تے قرمن بہاؤن دے بعد۔ تے جے تہاڑی اولاد نہ
ہووے تے تہاڑے ترکے وچو انہیں دا جہ تھا حصہ ۶ جے
تہاڑی اولاد ہووے تے تہاڑے ترکے وچو انہیں دا اٹھواں
حصہ ۶ وصیت دے بعد جرمی تساں کرو تے قرمن بہاؤن دے
بعد تے جے کوئی ایجھا مرد ہووے جیرھا کلہا ہووے یا
تریمت ہووے تے (ماولو) اوندرا بھرایا بھین ہووے تے انہیں
وچو ہرک دا چھوواں حصہ ۶ تے جے ایس کنیں دودھ ہوون تے
او تریکھے حصے دے شریکین وصیت دے بعد جرمی کہتی دیندی ۶
یا قرمن بہاؤن دے بعد کہیں کول نقصان پچاؤن مقصد نہ ہرے
لے اللہ سئیں ولو وصیت تے اللہ سئیں بہوں چاٹن والا
تے ٹھہرا ۶

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُن لِهِنَّ
وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِنَّ يُوصِينَ بِهَآ أَوْ دِيْنٌ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ
مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُن لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ
فَلَهُنَّ الشُّنُّ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِنَّ يُوصُونَ
بِهَآ أَوْ دِيْنٌ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً
وَأَخًا أَوْ أُخْتًا فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّنُّ إِنْ كَانَ
كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلْثِ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوصِي بِهَآ أَوْ دِيْنٌ غَيْرَ مَضَآءٍ وَصِيَّتِهِ
مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۱﴾

۱۴۔ لے اللہ سئیں دیاں مدلاں ہن تے جیرھا شخص اللہ تے
اوندے رسول دی اطاعت کر لسی او اوں کول اول جنت وچ
داخل کر لسی جیندے وچ نہراں و ہندیال پیاں ہرسن تے لے
بہوں وڈی کامیابی ۶۔

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ
ذَلِكَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ ﴿۱۲﴾

۱۵۔ تے جیرھا اللہ سئیں تے اوندے رسول دی نافرمانی کر لسی
تے اوندیاں حلال ٹپ و لیس اللہ سئیں اول کول بھاد وچ داخل
کر لسی تے اوندے کہتے عذاب ذلیل کرن والا۔

وَمَنْ يُعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَعْتَدِ حُدُودَ اللَّهِ يَدْخُلْهُ
نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۱۳﴾

۱۶۔ تے تہاڑی زالیں وچو جرمیاں بے حیائی کرن انہیں تے

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا

پارگواہ بناؤ اپنے دھرتے سے اور گواہی ڈے ڈیوں۔ تے انہیں کون گھریں وچ پابند کر ڈیو او تیں جو موت انہیں کوں مار ڈیوے یا اللہ سیں انہیں کیے کونی بیا راہ کڈے۔

۱۷۔ جے تہا ڈیوے وچو ڈو (مرد) لے بے حیائی کرن تے انہیں کوں ڈکھ ڈیو تے جے او ڈیوہیں توبہ کر گھنن تے اپنی اصلاح کر گھنن تے انہیں ڈیوہیں کوں چھوڑ ڈیو بے شک اللہ سیں توبہ قبول کرن والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۱۸۔ اللہ سیں تے صرف انہیں دی توبہ قبول کر لسی جیرے جہالت دی وچر کیں بلکہ کم کریندن تے دل جلدی توبہ کر گھنن۔ ایسے ہن جنہیں تے اللہ سیں مہربانی کر لسی تے اللہ سیں بہوں چاٹن والا تے سیانا۔

۱۹۔ انہیں لوکس دی توبہ قبول نہ جیسی جیرے گناہ کریندن تے جڈال انہیں وچر کونی مرٹن بگدے تے او آہے میں ہن توبہ کرینداں تے نہ انہیں دی جیرے نہ منٹن دی حالت وچ مرویندن ایسے ہن جنہیں واسطے دردناک عذاب۔ اسان تیار کیا ہوئے

۲۰۔ لے منٹن والیو تہا ڈیوے کیے جائز نیں جو تساں زور نال تریختیں بے وارث بڈلے انہیں کوں اس واسطے تنگ نہ کرو تاں جو تساں جو کجھ انہیں کوں ڈتے او ندے وچو کجھ گھن گھنوا بے او بے حیائی کرن پستے وچن (تے اوں کرو جیریں اللہ سیں حکم ڈتے اتے انہیں نال چنگا سلوک کرتے جے او تہا کوں ناپسند ہوون تے ممکن جو کہیں شے کوں تساں ناپسند کرو تے اللہ سیں او ندے وچ بہوں چنگیاں رکھ ڈیوے۔

۲۱۔ تے جے تساں ہک کوں چھوڑ کے ڈو جی نال پر نہ چنن پیا ہر تے ہک کوں تساں ڈھیہ سارا مال ڈتا ہووے تے تساں او ندے وچو کجھ وی نہ گھنوا۔ کیا تساں او مال بہتان نال تے کھلے کھلے

عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ يَتَوَقَّهِنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۝

وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَادْوِمَا فَاِنْ تَابَا وَاصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ۝

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتَوَقَّوْنَ مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي بُنْتُ لُنَّ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِدُ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرَاهًا وَلَا تَعْضَلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْنَهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِعَاقِبَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاقِبَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُنَّ أَشْيَاءًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ۝

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ لَّوَأْتَيْتُمْ بِخَدِيحَةٍ فَقَبَلًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَ بِهَفَاتِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ مِيتًا ۝

گناہ نال گھنٹ چاہندے ۶۔

۲۲۔ تے تساں اول کیوں گمن سبگدے ۶ تساں تے بک بڑو جھے نال مل چکے تے او وی تساں کنیں پکا وعدہ گمن چکین۔

۲۳۔ تے تساں انہیں نال نکاح نہ کرو میندے نال تہا بڑے بیو بڑا بڑے نکاح کیسا ہووے۔ جو تھی گئے تھی گئے اے

بے حیائی تے کاوڑ لو اون والاکم تے گندو راہ۔

۲۴۔ حرام کتیاں گین تہا بڑے اتے تہا بڑیاں میریں تے تہا بیاں

دھیریں تے تہا بڑیاں بھینیں تے تہا بڑیاں بویاں چاچیاں تے تہا بڑیاں ماسیاں مامیاں تے بھردیاں دھیریں تے بھین

دیاں دھیریں تے تہا بڑیاں او میریں جسیں تہا کول کھیر پلاٹے تے تہا بڑیاں او بھینیں جنہیں تہا بڑے نال کھیر پیتے تے تہا بڑیاں

سسیں تے تہا بڑی زالیں جنہیں نال تساں مباشرت

کر چکے ۶ انہیں دیاں دھیریں جیریاں تہا بڑیاں متر یا من،

تے جے مباشرت نہ کیتی ہو دسے تے ول انہیں نال

پر نیجش وچ کوئی گناہ نیں تے تہا بڑے سکے پتریں

دیاں زالیں (نورھیں) تے بڑو بھینیں کول (نکاح نال)

کٹھا نہ کرو جو تھی گئے تھی گئے۔ بے شک اللہ سئیں

بہوں بخشش والا تے ول ول رحم کرن والا ۶۔

وَ كَيْفَ تَأْخُذُوهُ وَقَدْ أَنْفَضَ بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ

وَ أَخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا عَلِيمًا ﴿٢٢﴾

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ

سَلَفُوا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٣﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَوَّالَاتُكُمْ

وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمْ

الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ

نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبِكُمْ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ

الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ إِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا

جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلَ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ

أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ

سَلَفُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾

۲۵۔ تے پر نیاں ہویاں ترمیتیں سوائے تہاڑیں ہانہیں دے۔
 لے تہاڑے اتے اللہ سیئیں ولوفرض تے ایندے سواتہاڑے
 اتے ساریاں ترمیتیں نکاح کیے تے حلالین۔ تاں جوتساں پٹے مال
 نال نیک ترمیتیں منگو تے زنا کرن والے نہ بھوتے جتناں
 تساں انہیں کنیں فائدہ پاؤ اوندی اجرت ڈیو لے فرض۔
 تے تہاڑے اتے کوئی گناہ نیش جو حق مہر مقرر کرن دے لہد
 اوں کوں گھٹا وٹ تے ودھاوٹ تے راضی تھی ونجیو۔ بے شک
 اللہ سیئیں بہوں چاٹن والائے سیانہ۔

۲۶۔ تے میکوں تہاڑے دچرقات نہ ہورے جواوکہیں مومن
 آزاد ترمیتیں نال شادی کرے تے او ایٹیں ہانہیں وچو جیرمی
 دمن ہورے اوندے نال شادی کر گھنے اللہ سیئیں تہاڑے
 ایمان کوں بہوں چاٹدے۔ تہاڑا اک ڈو بجنے نال تعلق۔ تساں
 انہیں نال نکاح کرو انہیں دے مالکیں دی اجازت نال تے انہیں
 کوں انہیں دامناسب حق مہر ڈیو اوپاکار ہون تے زنا کار
 نہ ہون تے نال کہیں کوں کسکتی بناوٹ والیاں ہون۔ تے
 جیرمے ویلے اولکاح وچ آوون تے او ولابے میائی
 کرن تے انہیں کوں اول غلاب دی آدھل بلسی جیرھا آزاد
 ترمیتیں کوں ملدے۔ لے حکم اوندے کیے بے جیرھا تہاڑے
 وچو گناہ کنیں ڈرے۔ تہاڑا صبر کرن تہاڑے کیے چکچکا تے
 اللہ سیئیں بہوں بخشن والائے ول ول رحم کرن والا۔

۲۷۔ اللہ سیئیں چاہندے جوتساں کنیں پہلے لوکیں دے طریقے
 تہاکوں ڈرے تے تہاکوں راہ ڈکھالے تے تہاڑے اتے
 مہربانی کرے تے اللہ سیئیں بہوں چاٹن والائے
 سیانہ۔

۲۸۔ تے اللہ سیئیں چاہندے جوتہاڑے اتے مہربانی کرے
 تے اولوک جیرمے گندی خواہشات دے پچھو ٹردن اولے

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۖ
 كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَإِجْلَ لَكُمْ مَا وَدَّاءٌ ذَلِكُمْ أَنْ
 تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ ۗ فَمَا
 اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً
 وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۲۵﴾

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
 الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَمَنْ فَتَيْتُكُمْ
 الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
 بَعْضٍ فَأَنْكِحُوهُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ وَأَتُوهُنَّ
 أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ
 وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ
 بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ
 الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ
 تَصُورُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۶﴾

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِي
 مِنْ بَنَاتِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۲۷﴾

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 الشَّهْوَاتِ أَنْ يُبَيِّتُوا مَبِلًا عَظِيمًا ﴿۲۸﴾

پابندن جو تہاں برائی دو بہوں جھک و نہجو۔

۲۹۔ تے اللہ سیس پابندے جو تہاں کین بار ہولا کرے تے انسان کمزور پیدا کیسا گئے۔

۳۰۔ لے ایمان والو تہاں اپنے مال آیت وچ نا جائز طریقے نال نہ کھاؤ سوائے ایندے جو تجارت نال آیت وچ خوشی نال مال حاصل کرتے اپنے آپ کوں نہ تمل کو بے شک اللہ سیس تہاں بے اُتے ول ول رحم کرٹ والا ۱۰۔

۳۱۔ تے میرھا شخص ہک ڈوجھے (دامال زیادتی تے ظلم نال رکھا دے تے اسال اوں کوں بھاد وچ سیسوں تے اللہ سیس کیسے اے کال سوکھی ۱۰۔

۳۲۔ جے تہاں وڈے وڈے لگائیں پکڑیں پکڑیں تہاں کوں بکھلیا گئے تے اسال تہاں بے عیب تہاں کین ٹاڈلیوں تے داخل کرلیوں تہاں کوں عزت والے مقام وچ۔

۳۳۔ اللہ سیس تہاں بے وچو جے کہیں کوں کس تے فضیلت ڈتی تے تہاں اوندی خواہش نہ کر۔ مردیں واسطے اوتہو جے میرھا انہیں کھائے تے تربیتیں کیسے اوتہو جے میرھا انہیں کھائے تے تہاں اللہ سیس کین اوں فضل منگو بے شک اللہ سیس ہر شے کوں بہوں چاوندے۔

۳۴۔ ہر آدمی واسطے اسال اوں دے ترک دے وارث بناؤں جیرھا اوں دے پور ماتے قریبی سکیں چھوڑیے۔ جیندے نال تہاں لپکا وعدہ کیتی کھڑے، اوں کوں وی حصہ ڈیو۔ بے شک اللہ سیس ہر شے تے نگران۔

۳۵۔ مرد تربیتیں تے نگرانیں واسطے جو اللہ سیس انہیں وچو بعض کوں بعض تے فضیلت ڈتی ۱۰۔ تے اس وچ کین دی جواد اپنے مال وچو فرج کریندن یکے تہاں تے فرماندارن کٹر کھجواں شے دی حفاظت کرٹ والیاں جیندی حفاظت دا اللہ سیس حکم

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبِطَالِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصَلِّبُهُ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبِيرًا مَّا تُتَّهَمُونَ عَنْهُ نَكَفَرْنَا عَنْكُمْ سِيئَاتِكُمْ وَنُدْخِلُكُمْ مَدْحَلًا كَرِيمًا ۝

وَلَا تَتَّبِعُوا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبْنَ وَ سَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ ۝ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتَوْهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝

الرِّجَالُ قَوُّمُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالضَّرِيعَةُ قَبِيضٌ حَفِظْتُ لَلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

وَأَصْرِبُوهُنَّ فَإِنِ اطَّعْتُمْ فَلَا تَسْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّا اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿۳۷﴾

ہوتے۔ تے جیندی نافرمانی دا تھا کول ڈرہوے انہیں کول نصیحت کرو تے دل انہیں دے بسترانج کر ڈیوتے کٹو انہیں کول تے جے او تہا ڈی ہال من گھنن تے لتاں انہیں دے خلاف کوئی کارروائی نہ کرو بے شک اللہ سئیں بہوں اچھ شان والا تے بہوں وڈا۔

وَإِن خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِن يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿۳۸﴾

۳۷- تے جھٹاکوں نہیں ڈرنا پس دے اختلاف دا ڈرہوے تے لتاں ہک اوندے خاندان دچوتے ہک اوندے خاندان دچو منصف تہر کرو تے جے او ڈوہیں صلح کراون چاہن تے اللہ سئیں زال پٹے کول صلح کرن دی توفیق ڈیس۔ تے بے شک اللہ سئیں بہوں جاٹن والا تے بانبر۔

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّبْيِ وَالْحَيَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْحَيَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّا اللَّهُ لَا نُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿۳۹﴾

۳۸- تے اللہ سئیں دی عبادت کرو تے کہیں شے کول اوندا شریک نہ بناؤ تے پیر ماناں چھکا سلوک کرو تے نزدیکی سیکس نال تے تیں نال تے مسکین نال تے کو لہو دے ہسٹے نال تے پریں دے ہسٹے نال تے پاسے آ لے ساتھی نال۔ تے جیندے اتے تہا ڈے سچے ہتھ مالک ہن انہیں نال۔ بے شک اللہ سئیں اول آدمی کول پسند نہیں کریندا جیرھا اکڑیجھن تے فخر کرن والا ہوے۔

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ وَيَكْمُنُونَ مِمَّا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿۴۰﴾

۳۸- تے جیرھے شوم ہن نے لوکس کول کجوسی دا حکم ڈیسنن تے جیرھا اللہ سئیں اپٹے فضل نال انہیں کول ڈتے اول کول لیسنن تے اسان کافری کہتے تیار کیا ہوئے ذلیل کرن والا عذاب۔

وَالَّذِينَ يَبْخُلُونَ أَمْوَالَهُمْ رِيَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَن يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿۴۱﴾

۳۹- تے جیرھے اپٹے مال لوکس کول دکھاون کہتے فریج کریندن تے اللہ تے آخرت دے ڈینہر تے ایمان نہیں ایندے تے جیندا شیطان سبگتی۔ او بہوں برا سبگتی۔

وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿۴۲﴾

۴۰- انہیں کول کیا تھیوے ہا جے او اللہ سئیں تے آخرت دے ڈینہر تے ایمان گھن آون ہا تے اللہ سئیں جو انہیں کول ڈتے

اوند سے وچو خرچ کرن ہاتے اللہ سیں انہیں کوں بہوں چاشن والا۔

۴۱۔ بے شک اللہ سیں کوہیل تلوادی ظلم نہیں کریندا بے نیکی ہوسے تے اوں کوں ودھا بڑیسی تے اپنے ولووی اؤکوں وڈا اجر بڑیسی۔

۴۲۔ تے انہیں لوکس دا کیا حال ہوسی جیڑاں اساں ہر ٹولے تے ہک گواہ گھن اوسوں تے تیکوں انہیں نے گواہ گھن اوسوں۔

۴۳۔ اوں جہاڑے اولوک جیرھے کافر تے رسول دے ناراض اوچا ہن جو زمین وچ انہیں کوں پور بڑا دنچے ہاتے اللہ سیں کنیں او کوئی گھال نہ لکا بگھن۔

۴۴۔ اے ایمان والو تساں نہ کوہو پوچر نماز دے جیڑاں تساں ہوش وچ نہ ہووے تیں تساں سمجھو نہ جو تساں آہرے پئے تے نہ جہنی ہووے سوائے ایندے جو تساں مسافر ہووے تیں تساں دھاں گھنوتے بے تساں بیمار ہووے یا سفر تے ہووے یا کوئی حاجت بہر کے آیا ہووے یا تساں تے ہووے تری تیں نال تے تہا کوں پائی نہ لے تے پاک مٹی نال تیم کر گھنوتے مسح کرو اپنے مندا تے ہتھیں دا۔ بے شک اللہ سیں معاف کرن والا تے بخش والا۔

۴۵۔ کیا تیکوں پتہ نہیں انہیں لوکس دا جنہیں کوں کتاب دا کھ حصہ بڑا گیا ہاتے انہیں گمراہی مل گدی تے اولے دی چاہن جو تساں دی سدھے رستے کنیں گمراہی وچو۔

۴۶۔ تے اللہ سیں تہا بڑے دشمنیں کوں چاڑھے تے اللہ سیں سبکت دے لھا نال کافی رستے مدد کرن دے لھا نال دی کافی۔

۴۷۔ انہیں کوں جیرھے یہودی تھین تے اللہ دی گاہیں کوں انہیں دی جہیں کنیں بدلیندن تے آہن اساں تے نازانی

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِن تَكَ حَسَنَةً يُّضَعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۴۱﴾

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿۴۲﴾

يَوْمَئِذٍ يُوَدِّعُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿۴۳﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ مِمَّا شَكَلْتُمْ مَآ مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِذَا عَابَرْتُمْ سَبِيلًا مِمَّا نَغْتَسِلُوا وَإِن كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿۴۴﴾

أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿۴۵﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا ۖ وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿۴۶﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مَسْمُوعٍ ۖ

کیتی، تے توں سٹن تے خدا دیاں گاہیں نیکیوں سٹایاں نہ وچن تے اپنی زبانیں کوں مردوڑ کے آہدن جو سا بڑا خیال کرنے طے مریندن دین و رچ تے بے شک ہے او لے آکھن ہا جو اسان سٹے تے فرمانبرداری کیتی سے توں سا کوں مہربانی نال بڑیکھ تے لے انہیں کیتے چینگا ہا تے زیادہ درست ہا۔ تے اللہ سیس انہیں دے کفر دی و جرکتیں انہیں تے لعنت کیتی تے او ایمان نہیں گھن آئے۔

۴۸۔ لے لوکو جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی، لسان ایمان گھن آؤ او ندے لے جیرحی اسان تہا بڑو لہانی، تے او اوندی تصدیق کرنیدی، جیرحی تسان کنیں ہانی پئی این کنیں پہلے جو اسان وڈے لوکس کوں مٹا ڈیوں تے اسان انہیں کوں پچھو ہاں کنڈی تادلا پھوں یا انہیں تے لعنت کردوں جیروں اسان چھٹ پھوں والیں تے پہلی ہانی، تے اللہ دی برکال پوری تھی کے رہندی، ۴۹۔ بے شک اللہ سیس نہیں بخشیدا جو اوندے نال مشرک کیسا وچنے تے ایندے سوا جیکوں چاہی بخش ڈیسیں۔ تے جیرحا اللہ نال مشرک کرنی دے تے اوں بہوں وڈا گنہ کیتے۔ ۵۰۔ کیا تیکوں پتہ نہیں دا جیرحے اپنے آپ کوں پاک سمجھندن تے سچ لے ہے جو اللہ سیس جیکوں چاہندے پاک کرنی دے تے انہیں تے پنڈی گبڑ تلام علم وی نہ کیسا ویسی۔

۵۱۔ توں بڑیکھ او کیوں اللہ سیس تے کوڑ بہدیندن تے لے بہوں سارا وڈا گناہ۔

۵۲۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جنہیں کوں کتاب دا کچھ حصہ ڈتا گیا ہا تے او بتیں کوں تے شیطان کوں مینندن تے او آہدن انہیں لوکیں دے متعلق جیرحے نہیں مینندے جو او زیادہ ہدایت تے ہن انہیں لوکیں کنیں جیرحے موممن۔

رَاعِنًا لِنَا بِالْسِّنْتِهِمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَكُؤَانُهُمْ قَالُوا سَبَحْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمًا وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۵۰﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكُذِّبَ امْنُوا بِمَا تَرَكْنَا مُصَدِّقًا إِنَّا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنْظِرَ دُجُوهَا فَزُدْهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ النَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿۵۱﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿۵۲﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزُكُّونَ أَنفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزُكُّونَ مَنْ بَشَاءَ وَلَا يَظْلُمُونَ فِتْنًا ﴿۵۳﴾

أَنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿۵۴﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ آوَنُوا صَيْبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجَنَّةِ وَالظَّالِمَاتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿۵۵﴾

۵۳۔ لے لوکن جنہیں تے اللہ لعنت کیتی ۶ تے جیندے تے اللہ سیس لعنت کرے توں اوندا امدادی نہ لبھ سگیس۔

۵۴۔ کیا انہیں دابادشاہی وچ حصہ اوتے کہیں انسان کوں پنڈوی گلوا آئی اوصلی لکیر تلاوی نہ ڈلسن۔

۵۵۔ یا اولوکیں تے حسد کریندن جو انہیں کوں اللہ سیس ایٹے فضل نال بڑتے۔ تے اسان ابراہیم دی اولاد کوں کتاب تے سٹپ بڑتا۔ تے اسان انہیں کوں بہوں وڈی بادشاہی بڑتی۔

۵۶۔ انہیں دجو کجھ ایجھے بن جیرے اوندے تے ایمان گھن آئن تے کجھ اوکھیں رک گئیں تے دوزخ دی گرمی بہوں زیادہ ۶

۵۷۔ بے شک جیرے نیس منیدے ساڈھی آیات کوں تے اسان انہیں کوں بھادوچ ضرور سیسوں تے جڈاں چم گل ولین تے اسان پے چم وٹا ڈلسوں تاں جواو عذاب چکھن بے شک اللہ بہوں غالب تے بہوں سیاتا ۶۔

۵۸۔ تے جیرے لوک ایمان گھن آئن تے نیک اعمال کیتن اسان انہیں کوں ضرور جنت وچ داخل کرلیسوں جنت جیندے وچ نہراں و ہنریاں پین۔ اوندے وچ ہمیشہ رہن۔ اوندے وچ انہیں کیتے پاک زلسن بوسن تے اسان انہیں کوں داخل کرلیسوں گھاٹی چھاں وچ۔

۵۹۔ بے شک اللہ سیس تہاکوں مکم ڈیندے جو تساں امامتاں انہیں کوں ڈلو جیرے حقدارن تے جڈاں تساں لوکیں وچ فیصلہ کرو تے انصاف نال فیصلہ کرو بے شک اللہ تہاکوں کیجھی چجی نصیحت کریندے تے بے شک اللہ سیس بہوں سٹن والا تے ڈیکھن والا ۶۔

۶۰۔ لے ایمان والو تساں اللہ سیس دی اطاعت کرو تے

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ نَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿۵۳﴾

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمَلِكِ إِذَا لَآيُؤْتُونَ النَّاسَ نَفِيرًا ﴿۵۴﴾

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿۵۵﴾

فِيهِمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ ۗ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿۵۶﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَأْذَاهُمْ كَلِمَاتٍ لَّيْسَتْ لَهُمْ جُلُودُهُمْ بِذُنُوبِهِمْ أَغْرِهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۵۷﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلِيلًا ﴿۵۸﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۗ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَبِيعًا بَصِيرًا ﴿۵۹﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ

أُولِي الْأَرْحَامِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٤١﴾

رسول تے اول حاکم دی اطاعت کرو جویرھا تھا بڑے وچوہرے
تے جے تھا بڑا کہیں گال تے جھڑا تھی وچے تے فیصلہ لسان
اللہ سیس تے اوندے رسول دو گھن وچوہرے تے اللہ تے
آخرت دے ڈینہ کوں منیندے ۴۱۔ اے گال چھگی تے ایندا
بہوں چھگال انجام۔

الَّذِينَ يَزُورُوا الدَّيْنَ يُرْمَوْنَ أَنَّهُمْ مُنْجِبُونَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ تَحْتِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا
إِلَى الظَّالِمَاتِ وَقَدْ أُصِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿٤٢﴾

۴۱۔ کیا نیکوں پتہ ۴۱ انہیں لوگوں دا جیرے اے دعویٰ کریندن
جو بے شک اسان ایساں گھن ائے ہں اوندے لے جرحا تیرو
لے تے جرحا تیں کیں پہلے ہمایا گئے اڈھا بندن جو ایشیاں
کیں فیصلہ کراون تے انہیں کوں حکم ڈتا گئے جو اوندرا انکار کرن
تے شیطان چاہندے جو انہیں کوں پر لے در بے دا گمراہ بنا
ڈریے۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ﴿٤٣﴾

۴۲۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو آڈاوندو جو ہانے اللہ
سیس تے اوندے رسول دو تے توں منافقین کوں ڈوسیں
جو اوتیں کیں بہوں پریں ہٹ ویندن۔

فَكَيْفَ إِذَا آصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ ﴿٤٤﴾ يَا لَيْلَىٰ إِنَّ أَرْدُنَا إِلَّا يَخْسَانًا
وَتُوفِيقًا ﴿٤٥﴾

۴۳۔ تے اے کیوں تیندے جڈاں انہیں تے مصیبت آوندی ۴
انہیں دے اپنے ہمتیں دی کائی دی وجرنال بچیں او منافق
تیرو واندن تے قساں کھندن جو اللہ دی قسم اسان تے صرف
ارادہ کیسا با چھگے سلوک دا تے صلح دا۔

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَعَظِّمْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ﴿٤٦﴾

۴۴۔ اے لوکن جو کھ انہیں دے دلین وچ اللہ سیس خوب ہاندے
توں انہیں کیں پوہا تھی وچ تے انہیں کوں نصیحت کرتے انہیں
کوں ایچی گال کر جیندا انہیں دے دلین تے اثر تھیوے۔

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ
أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ
وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿٤٧﴾

۴۵۔ تے اسان کوئی رسول نیں پھٹیا سوانے ایندے جو اللہ سیس
دے حکم نال اوندی اطاعت کیتی وچے تے بے شک جڈاں
انہیں اپنی جانیں تے ظلم کیسا ہاتے تیرو آون ہاتے اللہ کیں
بخشش منگن ہاتے رسول وی انہیں واسلے بخشش منگن ہاتے
او اللہ سیس کوں بہوں مہربان تے رحم کرٹ والا پاون ہا۔

۶۶۔ تے تیرے رب دی قسم او مومن نہ تھیں جے تیں او
تیکوں ہراوں گال وچ جیندے وچ او بھڑدن منصف نہ
بناون تے جیرھا توں فیصلہ کریں اوں کیں دیں وچ تنگی محسوس
نہ کرن تے پورے طور تے من گھنن۔

۶۷۔ تے بے شک جے اسان انہیں کوں حکم بولوں با جو
اپنے آپ کوں قتل کرو یا اپنے گھریں وچ نکل وچرتے سوائے
تھوڑے لوکس دے کوئی انہیں وچولے کم نہ کرے ہا۔ تے جے
او کر گھنن با جیرس انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہانڈ تے لے انہیں
کیتے چنگا ہاتے پکی گال بائی۔

۶۸۔ تے اسان یقیناً انہیں کوں بہوں وڈا بدلہ بولوں ہاپٹے دل
۶۹۔ تے انہیں کوں سدھا رستہ وی بڈکھاؤں ہا۔

۷۰۔ جیرھے لوک اللہ تے رسول دی اطاعت کر لیں لے انہیں
وچ رل ولسن جنہیں تے اللہ سیں النامکین جویں نبی تے صدیق
تے شہید تے صالح تے اے لوک بہوں چنگے سبکتی بن۔

۷۱۔ لے اللہ سیں دا فضل تے او بہوں جاوٹی والاء۔

۷۲۔ اے ایمان والو اپنی سفاقت دے سامانہ برویے تیار رکھو
تے تھوڑے تھوڑے تھی کے ٹرو یا سارے کٹھے تھی کے ٹرو

۷۳۔ تے بے شک تاساں وچو کچھ انجمن جیرھے کم دے وقت
پچھو رہ ویندن جے تہا کوں کوئی مصیبت پہنچے تے او آہدے جو
میڈے اتے اللہ دا بہوں وڈا احسان جو میں انہیں نال حاضر نہ
ہانمی۔

۷۴۔ جے تہا کوں اللہ سیں کتیں فضل پہنچے تے او آہدے ہانے
جے میں انہیں نال ہوداں ہا تے بہوں وڈی کامیابی ملے ہاتے جویں
انہیں دے تے تہا بڑے وچ کوئی دوستی دا تعلق بائی کاہدہ۔

۷۵۔ انہیں لوکس کوں اللہ دے رستے وچ جگ کرنی چاہی دی
جیرھے دنیاوی زندگی کوں چھوڑ کے آخرت کوں مل گدی کران

فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَدِّثُوا فِيكَ شَجَرَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ
وَيَسْلَمُوا أَسْلَمًا ﴿۶۶﴾

وَلَوْ أَنَّا كُنْتُمْ عَلَيْهِمْ بِاقتِنَالِ أَنفُسِكُمْ أَوِ اخْرُجُوا
مِن دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ
فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ
تَثْبِيثًا ﴿۶۷﴾

وَإِذَا لَا تَأْتِيهِمْ مِّن لَّدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۶۸﴾

وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿۶۹﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالضَّالِّينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿۷۰﴾

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عِلْمًا ﴿۷۱﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا حَدًّا وَحَدًّا فَزَكَّوْا فِيهَا وَاشْبَهَاتِ
أَوِ انْفِرُوا جُنُودًا ﴿۷۲﴾

وَأَن يَنْصُرَكُمْ لَمَن لَبِطَلْحَنَ فَإِنِ اصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ
قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمَّا كُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿۷۳﴾

وَلَمَّا اصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لِيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ
تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يُلَيْتُنِي كُنْتُ مَعَهُمْ
فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿۷۴﴾

فَلْيَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
بِالْآخِرَةِ وَمَن يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ

يَغْلِبَ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۵۶﴾

تے جیسا اللہ سے رستے وچ جنگ کرے تے ماریا ونچے یا
بڑا بڑا تھی ونچے تے اسان اول کون ضرور وڈا بدلہ ڈالیوں۔

۵۶۔ تے تہاکوں کیا تھی گئے جو تہاں توہے لڑے اللہ سے رستے
وچ انہیں دی خاطر جیسے مردیں تے عورتیں وچو کمزورن تے ہاں
جیسے آبدن لے ساڈے رب ساکوں اس ظالم دست وچو کڈھ
جیندے ربن والے ظالم۔ تے اپنے ولو ساڈا کوئی سبگنی بٹا
تے اپنے ولو ساڈا کوئی امدادی بٹا۔

۵۷۔ جیسے مومن ہونے اللہ سے رستے وچ جنگ کریندن تے
جیسے کافر او شیطان سے رستے وچ جنگ کریندن اس واسطے
تہاں جگ کرو شیطان سے دوستی ناں بے شک شیطان دی
تدبیر کمزور۔

۵۸۔ کیا تیکوں پتہ نہیں انہیں لوکس دا جنہیں کوں اکھیا گیا ہا جو
تہاں اپنے ہمتیں کوں روکو تے نماز تہاں کے پڑھو تے زکاۃ ڈیو
تے جلال انہیں تے جگ فرض کیتی گئی تے انہیں وچو جگ ٹولہ
لوکس کیں الیوں بڑن پئے گئے جیویں اللہ کیں بڑن سے یا اول کیں
دی زیادہ۔ تے انہیں اکھئے لے ساڈے رب تیں ساڈے اتیں
جنگ کیوں فرض کیتی تے کیوں نہ تیں ساکوں تمومری
مہلت ہوتی توں اکھ بڑے جو دنیا دا فائدہ تھوڑا تے
آخرت چنگی و اونڈے واسطے جیسا تقویٰ اختیار کرے۔
تے تہاڈے اتے پنڈی بگڑ دی لیک تلاوی ظلم نہ کیتا
ولیں۔

۵۹۔ تہاں جھتاں ہوسو تہاکوں موت آپکڑ لیس جھانویں
تہاں مضبوط قلعیں وچ دی کیوں نہ ہو ووجہ انہیں
کوں کوئی چنگائی پینچے تے آبدن جو لے اللہ ولو تے جے
انہیں کوں کوئی برائی پینچے تے آبدن جو لے تہاڈے وتوہ۔
توں اکھ سب شے اللہ کیں ہے۔ اس قوم کوں کیا تھی

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿۵۷﴾

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ
إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿۵۸﴾

الْمُرَّةَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
إِذَا قَرِينُهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ
أَوْ اشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا
الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا
تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿۵۹﴾

أَيْنَ مَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ
مُشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿۶۰﴾

گئے جو گال سمھن دے کو ہوی نہیں وینرے۔

۸۰۔ جو تیکوں چنگائی پیچھے او اللہ کین ہے تے جیہی تکلیف
ہنچے او تیڑے اپٹے ولو۔ اسان تیکوں لوکین واسطے
رسول بنا کے پیٹھے سے تے اللہ کافی گواو۔

۸۱۔ جیرھا رسول دی اطاعت کریس اوں اللہ دی اطاعت
کیتی تے جیرھا کنڈ پھیر گھنسی اسان تیکوں انہیں تے

نگران بنا کے نہیں پیٹھیا

۸۲۔ او آبدن ساڈا تم تے اطاعت تے جڈیاں او تیں کین
باہر نکدن ہک ٹولہ انہیں وچورات گذریندے او ندے
خلاف جو توں آبدیں اللہ سیں کھدا ویندے جو اورات
کوں تیڑے خلاف سوچیندن۔ توں انہیں کین منہ پھیر گھن
تے اللہ تے بھروسہ کرتے اللہ کافی کارساز۔

۸۳۔ کیا اولو کہ قرآن تے غور نہیں کریںدے جے لے اللہ دے
سوا کہیں پے کینیں ہوندا تے او اندے وچ بہوں سارا
اختلاف پاوے با۔

۸۴۔ تے جڈیاں انہیں کینیں امن یا خوف دی گال اندی ء او
اونکوں مشہور کر ڈیندن۔ جے او اوں گال کوں اپٹے رسول
یا اپٹے حاکم دو گھن وچن ہاتے انہیں وچو سیانے لوک اصل
گال کوں معلوم کر گھنن با۔ تے جے تہاڈے اتے اللہ دا فضل
نہ ہووے ہاتے او ندی رحمت نہ ہوندی تے سوائے
تھوڑے لوکین دے تسان شیطان دے پچھو ٹر پو ووا۔

۸۵۔ توں اللہ دے رستے وچ جگجگ کر تیکوں اپٹے سوا
کہیں دا زمہ وار نہ بٹیا ویسی۔ تے توں مومنین کوں ابھار
ایاکر تھی سگدے جو اللہ سیں کافرین دی جگجگ کوں روک
ڈیوے تے اللہ سیں دی جگجگ سخت تے اوندا عذاب دی
بہوں سخت۔

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ
سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَا لِلنَّاسِ رَسُولًا
وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿۸۰﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا
أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ﴿۸۱﴾

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ
وَكَيْلًا ﴿۸۲﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ
لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿۸۳﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا
بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ
لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۸۴﴾

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَ
حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَسِ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿۸۵﴾

۸۶. جیرھا شخص چنگی سفارش کرے اوندرے کیتے اوندرے وچ
اوندرھدے۔ تے جیرھا شخص بری سفارش کرے اوندرے
واسطے وی اوندرھدے تے اللہ سیس ہر شے دا نگران۔
۸۷۔ تے جہاں تہا کون کوئی دعا ڈیوے تے اوں کین چنگی
دعا ڈیوے یا او با دعا ڈیوے بے شک اللہ سیس ہر شے دا حساب
گھنن والا ہے۔

۸۸۔ اللہ دے سوا کوئی عبادت دے لائق نیں او تہا کون
قیامت دے ڈیند تک ضرور جمع کریندا ویس تے ایندے
وچ کوئی شک نیں تے اللہ سیس کین زیادہ سچی کال کون
آکھ سگدے۔

۸۹۔ تے تہا کون کیا تھی گئے جو تہاں منافقین دے متعلق
ڈیوے تھی گئے تے اللہ سیس انہیں کون انہیں دے کیں
دی وچ نال منہ بھرٹے سٹ گھتے۔ کیا تہاں چاہندے
جو اللہ سیس جیکوں گمراہ کیتے اوں کون سدھے رستے تے
گھن آؤ۔ تے جیکوں اللہ سیس گمراہ کرے تے اوندرے واسطے
توں اصلو کوئی رستہ نہ پئیس۔

۹۰۔ او چاہندن جو جیویں او کافر بن گئیں تہاں وی اوں کافر
بن وچو تے کج جیویں تھی دج تہاں انہیں وچو کہیں کون سبگتی
نہ بناؤ جے تیں او اللہ دے رستے وچ ہجرت نہ کرن جے او پھر
وچو تے انہیں کون پکڑو تے انہیں کون قتل کرو جھتاں وی او
لسبن۔ تے انہیں وچو کہیں کون سبگتی تے ادا دی نہ بناؤ۔

۹۱۔ انہیں لوکس دے سوا جیرھے انجھی قوم وچو ہوں جو
تہا ڈے تے انہیں وچ کوئی معاہدہ ہووے یا او آون تہا ڈو
انہیں دے سینے تہا ڈے نال تے اپنی قوم نال بھڑن کین پرے
ہوئے ہون۔ تے جے اللہ سیس چاہندے او انہیں کون تہا ڈے
لے غالب کر ڈیوے ہاتے او تہا ڈے نال بھڑن ہا۔ تے

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِبًا ﴿٨٦﴾
وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ مَا أُوْرِدْوْهَا
إِنَّا اللَّهُ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٧﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجْعَلْكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
رَبِّبٌ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَلِيلًا ﴿٨٨﴾

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكْسَهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أْتَرِيدُونَ أَنْ نَهْدُوا مِنْ أَصْلَ اللَّهِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

وَدُّوا لَوْ نَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا
تَحْتَدُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءُ خَلَفْتُمْ بَعْثُهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَدُوهُمْ وَأَفْتَلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَلَا تَحْتَدُوا مِنْهُمْ وَبِلَيَّا وَلَا نَصِيحًا ﴿٩٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ نَبَأٌ
أَوْ جَاءٌ وَلَمْ حَصَرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقَاتِلُوكُمْ أَوْ
يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَرَفْتُمْ فَلَمْ يَقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوَا
ئِمُّمُ السَّلْمِ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩١﴾

جے اوتساں کنیں پوہے تھی وچن تے تہاڑے نال جنگ نہ کرن تے تہاڑے نال صلح کرن چاہن تے دل اللہ سیس انہیں دے خلاف تہاڑے واسطے جنگ داکوئی رستہ نہیں چھوڑیا۔

۹۲۔ تے کچھ پے لوکس کوں دی تساں مسو جیرے چا بندن جو تہاڑے نال تے اپنی قوم نال امن نال رہن۔ جیڑاں وی او فتنے دو دلائے گیئیں انہیں کوں اوندے وچ منہ بھرتے سٹیا گئے۔ تے جے اوتساں کنیں پوہے تے پریں تھی وچن۔ تے صلح وی نہ کرن تے او اپنے بھین کوں وی نہ روکن تے بچھیں تساں انہیں کو پکڑو تے انہیں کوں قتل کرو جھٹاں وی تہا کوں او ملن۔ اے او لوکن جو اسال تہاڑے واسطے انہیں دے خلاف واضح دلیل ڈے جتی۔

۹۳۔ کہیں مومن دی شان نیں جو او کہیں مومن کوں قتل کرے سوائے غلطی دے تے جیرھا غلطی نال مومن کوں قتل کرے او مومن غلام آزاد کرے یا مقتول دے گھر والیں کوں خون بہا ڈیوے سوائے ایندے جو او صدقے دے طور تے چھوڑ ڈیون۔ تے جے او انجھی قوم دا ہر دے جیری تہاڑی دشمن تے او قتل مومن ہووے تے ہک مومن غلام کوں آزاد کرن (کافی) تے جے او اول قوم وچ ہووے جو تہاڑے تے اوندے درمیان معاہدہ ہووے تے او اوندے وارث کوں خون بہا ڈیوے تے نال ہک مومن غلام کوں آزاد کرے۔ تے جے ایندی طاقت نہ ہووے تے او ڈیوے مسلسل روزے رکھے اے الہدی طرفوں رحمت تے اللہ سیس بہوں باٹن والے تے بہوں سیٹا نا۔

۹۴۔ تے جے کوئی شخص کہیں مومن کوں ہاڈ بچھ کے قتل کرے تے اوندی سزا دوزخ۔ اوندے وچ ہمیشہ رہی تے

سَيِّدُونَ آخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلًّا رَدًّا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَرِلُوكُمْ وَيَلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكْفُوا أَيَدِيَهُمْ فَخَذُوا مِنْهُمْ وَأَقْتَلُوهُمْ حَيْثُ تَقَفْتُمْهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿۹۲﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهَا إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِيثَاقٌ فَلْيَاذِعُوا مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۹۳﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّعْتَدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا

عَظِيمًا ﴿۹۵﴾

اوندرے اتے اللہ دا غضب تے اللہ دی لعنت تے اوندرے واسطے وڈا عذاب تیار۔

۹۵۔ لے ایمان والو جو ایں تساں زمین تے اللہ دے رستے وچ سفر کرو تے پوری بڈیکھ جمال کر گھنوتے جیرھا تھا کوں سلام کرنے اول کوں اے نہ اکھو جو توں مومن نوہیں تساں دنیا دی زندگی دا سامان چاہندے ء تے اللہ سیس کنیں بہوں غینتاں ہن۔ تے تساں پہلے دی ایویں ہاوسے۔ اللہ سیس تھا بڑے اتے احسان کیتے تے تساں بڈیکھو جہالو۔ بے شک اللہ سیس جو تساں کریندے ء چاہدے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا صَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَيِّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ آتَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِندَ اللَّهِ مَعَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿۹۵﴾

۹۶۔ مومنین وچو او جیرے کہیں تکلیف دے بغیر بہر وچن تے جیرے اللہ سیس دے رستے وچ جہاد کرن والن اپنے مالیں نال تے جائیں نال او برابر نہیں درجے وچ فضیلت ڈتی اللہ سیس بہن واپس تے اپنے مال تے جائیں نال جہاد کرن والیں کوں۔ اللہ سیس ساریں نال بھلائی دا وعدہ کیتے۔ تے اللہ سیس بہن واپس تے جہاد کرن والیں کوں وڈے اجر نال فضیلت ڈتی ء۔

لَا يَسْتَوِي الْقَعْدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَعْدِينَ دَرَجَةً ۗ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَعْدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۹۶﴾

۹۷۔ لے اللہ سیس کنیں درجے ہن تے بخشش تے رحمت۔ تے اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۹۷﴾

۹۸۔ بے شک اولو کہ جنہیں کوں فرشتے اتھے حال وچ مارن جہاد اپنے جائیں تے ظلم کرن والے ہن او فرشتے انہیں کوں آکھن تساں کرمی مصیبت وچ ہاوسے او آکھسن جو اسان اپنے ملک وچ کمزور سمجھے ویندے ہاوسے فرشتے آکھسن کیا اللہ دی زمین فرخ نہ بائی تساں کتھائیں ہجرت کرو وچو ہاوسے اولو کہ جنہیں دا ٹھکانہ جہنم تے او بہوں بری جا۔

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿۹۸﴾

۹۹۔ سوائے انہیں کمزوریں دے جو انہیں تے تمہیں تے پالیں وچو جیھے کہیں جیلے دی طاقت نہ رکھیندے ہن تے نہ انہیں

إِلَّا الَّسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿۹۹﴾

کوں کوئی بی راہ نظری بائی۔

۱۰۰۔ اسے تمی سبگدے جو اللہ سٹیس انہیں کوں معاف کر ڈیوے اللہ سٹیس بہوں معاف کرن والا تے بخشش والا ۷۰۔

۱۰۱۔ جیرھا اللہ دے رستے وچ ہجرت کر لیسے او زمین وچ بہوں ساریاں حفاظت دیاں جہیں تے فراخی دے سامان پیسی تے جیرھا شخص اپنے گھر کنیں اللہ تے اوندے رسول دو بہرت کہہ کے نکلی تے اون کوں دل موت آدو نچے اوندا اجر اللہ دے ذمے تمی گیا۔ اللہ سٹیس بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۱۰۲۔ تے جڈاں تساں زمین وچ سفر کرتے تہا ڈے اتے کوئی گناہ نیں جو تساں نماز قصر کرو۔ جے تساں ڈرو جو کافر تہا کوں ڈکھ ڈالین بے شک کافر تہا ڈے کھلے دشمن۔

۱۰۳۔ جڈاں توں انہیں وچ ہوں تے توں انہیں کوں نماز پڑھا انہیں وچو ہک ٹولہ تہا بے نال کھڑا تہا تے ہتھیا روی چئی کھڑا رہے۔ تے جڈاں او سجدہ کرن او تہا ڈے پھیر حفاظت کیے اکھڑے تھی دجن تے دل آدے۔ ڈو جھٹولہ جیں نماز نہیں پڑھی تے تہا بے نال نماز پڑھے او دی اپنے ہتھیا تے حفاظتی سامان چئی کھڑے رہوں تے اولوک جیرے کافرن او چاہندن جو تساں غافل تھی وچو۔ اپنے ہتھیا ریں تے اپنے سامانیں کنیں تے او اہمن گھت تہا ڈے اتے عہد کر ڈیوں۔ جے تہا کوں مینہ دی تکلیف ہووے یا بیمار ہوو تے تہا ڈے اتے کوئی گناہ نیں جو تساں اپنے ہتھیا رکھو چا۔ تے اپنی احتیاط پوری کرو بے شک اللہ سٹیس کافرن کیے ذلیل کرن والا عذاب تیار کر چھوڑیے۔

۱۰۴۔ تے جڈاں تساں نماز پوری کر گھنوتے تساں اللہ سٹیس کوں کھڑے تھی کے بہہ کے تے پا سے دے بھرنا د کرو۔ تے جڈاں تہا کوں تسلی تھی د نچے تے نماز کوں ٹھہا کے پڑھو

فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَغْفِرَ لَهُمْ وَاكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
عَفُورًا ﴿۱۰۰﴾

وَمَنْ يَهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرْعًا
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى
اللَّهِ وَرَسُولِهِ نَمَّ يَذِرْكُمُ الْوَيْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ
عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۱۰۱﴾

وَإِذَا هَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَقْضُوا مِنْ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ الْكُفْرَانَ كَانُوا كَذِبًا ﴿۱۰۲﴾

وَإِذَا كُنْتُمْ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ
مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا
فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ أُخْرَى لَمْ
يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حُرْمَتَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَنَفَّلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ
فَيَبْئِلُونَ عَلَيْكُمْ قَبِيلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
إِنْ كَانَكُمْ إِذَى مِنْ قَطْرٍ أَوْ كُنْتُمْ فَرِيقًا تَضَعُوا
أَسْلِحَتَكُمْ وَخَذُوا حُرْمَتَكُمْ إِنْ اللَّهُ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا مُهِينًا ﴿۱۰۳﴾

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُودًا وَأَطْلِعُوا
جُنُوبَكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ
الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴿۱۰۴﴾

بے شک نماز مومنین دینہ اتے وقت تے پڑھن فرض کیتی گئی۔

۱۰۵۔ تساں دشمن قوم کول بھن وچ ڈھلے نہ تھیوئے تہا کول تکلیف تھیندی ۽ تے انہیں کول دی تکلیف تھیندی ۽ جیویں تہا کول تکلیف تھیندی ۽ تے تساں اللہ کنیں او امید رکھدے ۽ جبرمی اونیں رکھیندے۔ بے شک اللہ سیس بہوں چاٹنٹ والا تے بہوں سیانا ۽۔

۱۰۶۔ بے شک اساں تہا ڈو پھی کتاب لہائی ۽ تاں ہرنوں لوکس وچ فیصلہ کریں جو اللہ نیکوں ڈکھائے۔ تے توں خیانت کرن والیں ولوں جھڑا کرن والا نہ بن۔

۱۰۷۔ تے اللہ کنیں بخشش منگ۔ بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے ول ول رم کرن والا ۽۔

۱۰۸۔ توں انہیں لوکس دی طرفوں نہ بھڑ جبرے اپنے آپ نال خیانت کریندن۔ بے شک اللہ سیس پسند نیں کریندا جبرھا بہوں خیانت کرن والا تے بہوں گنہ گار بے۔

۱۰۹۔ او لوکس کنیں تے لکدن تے اللہ سیس کنیں نیں لک سگدے۔ اللہ سیس انہیں دے نال ہوندے جبرے دیلے اورات کول مشورے کرن وچ گزریندن جینکوں اللہ سیس پسند نیں کریندا تے جو کجھ او کریندن اللہ سیس انہیں کول ولہینٹ والا ۽۔

۱۱۰۔ سٹو تساں او سے ہوتے جبرے انہیں دی طرفوں دنیا وی زندگی وچ جھڑا کریندے ۽ قیامت مے ڈینہ انہیں دی طرفوں اللہ سیس نال کول جھڑا کرسی یا انہیں دی کون حفاظت کرن والا ہوسی۔

۱۱۱۔ تے جبرھا شتفس برائی کریندے یا اپنے آپ تے ظلم کریندے ول اللہ سیس کنیں معافی منگ گھندے او اللہ سیس

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَأَنْتُمْ يَا لَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَادَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ حَصِيمًا ﴿١٠٦﴾

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٧﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَفُونَ أَنْفُسُهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَاتًا أَتِيماً ﴿١٠٨﴾

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرُفَعُ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ حَيِّطًا ﴿١٠٩﴾

هَآئِنْتُمْ هُوَآءَ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهُ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا ﴿١١٠﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهُ يَجِدِ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١١﴾

کوں بہوں بخشش والا تے مہربان بیسی۔

۱۱۲۔ تے جیر ما شخص گناہ کریندے اوندی سزا اونکوں آپ کوں بلسی تے اللہ سیئیں بہوں چاٹن والا تے بہوں سیٹاؤ ۱۱۳۔ تے جیر ما شخص خطا کرے یا گناہ کرے تے دل اوندا الزام کہیں بے قصور تے لاڈیوے اوں بہوں وڈا بہتان تے کھلا کھلا گناہ اپنے ذمے لاگدھے۔

۱۱۴۔ تے جے اللہ دافضل تے اوندی رحمت تیبڑے اتے نہ ہوندی تے انہیں وچوہک ٹولہ تیکوں ہلاک کرن ڈالیکا ارادہ کر چکیا ہا۔ او اپنے سوا بیا کہیں کوں ہلاک نہیں کر سگدے تے نہ تیبڑا کجھ وگاڑ سگدن۔ اللہ سیئیں تیبڑے اتے کتاب تے حکمت لہانی تے تیکوں سکھائے سی جرتوں نہ چاٹدا ہانویں تے تیبڑے اتے اللہ سیئیں دا بہوں وڈا فضل ہا۔

۱۱۵۔ انہیں دے ٹک کے صلاحیں کرن وچ کوئی زیادہ چنگائی کاہ نیئیں سوائے جیر ما صدقے دی صلاح ڈیوے یا چنگی کم دی یا لوکس وچ صلح صفائی دی تے اے کم جیر ما دی اللہ دی رضا کیتے کر لیس اسان اونکوں جلدی بہوں وڈا اجر ڈیسیوں۔

۱۱۶۔ تے جیر ما ہدایت ظاہر تھیون دے بعد رسول نال جھپڑا کر لیس تے مومنین دے سوا پے رستے تے ٹرسی اسان اوں کوں اڈاہیں پھیر ڈیسیوں جتنے او پھرسی تے ولا اوں کوں دوزخ وچ سیٹوں تے اے بہوں گندا ٹکاڈے۔

۱۱۷۔ بے شک اللہ سیئیں شرک کوں نیئیں بخشندے اتے ایندے سوا جیندے چا ہسی پے گناہ بخش ڈیسی تے جیر ما اللہ نال شرک کریندے او ڈاڈھا گراہ۔

۱۱۸۔ او اوندے سوا مادیں کوں سببیدن (خدا بیندن)

وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَّا يَكْسِبُهُ عَلٰى نَفْسِهٖ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۱۱۲﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ حَظِيْمَةً اَوْ اِثْمًا تَمَرَّ بِهٖ بِرِيْتًا فَقَدْ اِخْتَمَلَ بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿۱۱۳﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَیْكَ وَرَحْمَتُهٗ لَهَيَّتْ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ اَنْ يُّضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَا مَا يَصْرُوْكَ مِنْ شَيْءٍ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَیْكَ الْكِتٰبَ وَ الْحِكْمَةَ وَاَعْلَمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَا كَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَیْكَ عَظِيْمًا ﴿۱۱۴﴾

لَا خَيْرَ فِیْ كَثِيْرٍ مِّنْ تَجْلُوْهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ مَعْرُوْفٍ اَوْ اَصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَا مَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ اِنْجَاءً مَّرْصَاتٍ اللّٰهُ فَسَوْفَ يُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۱۱۵﴾

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيْلِ الْمُؤْمِنِيْنَ لُوْاْهُ مَا تَوَلٰى وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَا سَاءَتْ مَصِيْرًا ﴿۱۱۶﴾

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَاِنَّ اللّٰهَ لَفَقْدٌ صَلَّ صَلًّا بَعِيْدًا ﴿۱۱۷﴾

اِنَّ يَدَّعُوْنَ مِنْ دُوْبِهٖ اِلَّا اِنْتَا وَاَنْ يَدَّعُوْنَ اِلَّا سُبْحٰنَكَ رَبِّیُّنَا ﴿۱۱۸﴾

تے او محض مردود شیطان کوں سببیدن۔

۱۱۹۔ اللہ اوں کوں لعنت کیتی ہے تے اوں آکھے میں تیلجے بندیں وچ ہک حصہ ضرور پکڑ لیاں۔

۱۲۰۔ تے انہیں کوں مزور گواہ کر لیاں تے انہیں کوں امیدیاں ڈولیاں تے انہیں کوں حکم ڈولیاں او جانوریں دے کن کپسین تے انہیں کوں حکم ڈولیاں تے او اللہ دی خلقت کوں بدل ڈالین۔ تے جبرھا اللہ دے بجائے شیطان کوں سببیتی پٹندے او بہوں گھاٹے وچ۔

۱۲۱۔ او انہیں کوں وعدے بُریندے تے امیدیاں برصورتے انہیں نال او شیطان دوکھے دے سوا کوئی وعدہ نہیں کریندا۔

۱۲۲۔ لے لوکن جنہیں دا لکا نہ دوزخ تے لوں کنیں بھیج نہیں سگدے۔

۱۲۳۔ تے جبرے لوک ایمان گھن آنے تے نیک اعمال کیتے اساں انہیں کوں ضرور استغیے باغیں وچ داخل کر لیسوں جنہیں وچ نہراں و نہرین او انہیں وچ ہمیشہ رہسن۔ اللہ دا وعدہ سچا ہے۔ اللہ کیں زیادہ سچی گال کیندی تھی سگدی ہے۔

۱۲۴۔ نہ تہا ڈی خواہشیں تے نہ اہل کتاب دی خواہشیں دے مطابق تھیں جبرھا برائی کر لیں او نلا بدلہ ڈتا ویسی۔ تے اللہ دے سوا کہیں کوں دوست نہ پيسن تے امدادی۔

۱۲۵۔ جبرھا نیک اعمال کر لیں او جوان ہوسے یا تربیت تے ہوں مومن او بہشت وچ داخل تھیں تے انہیں تے پنڈ دی گہل دے جبر تھلاوی ظلم نہ کیا ویسی۔

۱۲۶۔ اوں کیں زیادہ چنگا دین کیتا جس چنگاکم کیتے تے اپنے آپ کوں اللہ دے سپرد کر جتے تے ابراہیم جبرھا ہک خدا کوں مینا دا اوندے دین دے پھو چلدن۔ تے اللہ تے ابراہیم کوں دوست بنا گدھا ہا۔

لَعْنَةُ اللَّهِ وَقَالَ لَا تَخَذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مِّمَّا كَفَرُوا ۗ ﴿١١٩﴾

وَلَا صَلَواتَهُمْ وَلَا مَنِيَّتَهُمْ وَلَا مَرَاتَهُمْ فَلْيَبْكِكُنْ أَذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرَاتَهُمْ فليَغَيِّرُنْ خَلْقَ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ﴿١٢٠﴾

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۗ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢١﴾

أُولَئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَخْرِصًا ﴿١٢٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٣﴾

لَيْسَ بِأَمَانِيَّتِكُمْ وَلَا أَمَانِيَّ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَى بِهِ ۗ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٤﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٥﴾

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ حَلِيلًا ﴿١٢٦﴾

۱۲۷۔ جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ۶۔ اللہ سیس ہر چیز دا پورا پورا علم رکھیندے۔

۱۲۸۔ تریس تیں دے بارے وچ لوک تیں کئیں پچھن توں آکھ اللہ سیس انہیں دے بارے وچ تہا کوں اجازت ڈے پکھلے تے کتاب وچ تہا کوں پڑھ کے سنا یا گئے انہیں تم تریس تیں دے بارے وچ جنہیں کوں تہاں تڑھ ڈیندے انہیں دے پھر تھتے ہوئے حق تے تہاں چاہندے ۶۔ ہر انہیں نال نکاح کر دتے ہاں پس وچو جیرھے کمزورن دے وی حکم ہا جو تہاں تہیں نال انصاف کرو۔ جو تہاں چوگانا کر لیسو بے شک اللہ سیس اوں کوں ڈاڑھا چاندے۔

۱۲۹۔ جے کہیں زال کوں اپنے پئے کئیں بدسلوکی دا ڈر ہووے تے بے پرواہی داتے انہیں ڈڈناہیں تے کوئی گنہ نیں جو او صلح کر گھنن تے صلح چوگی ۶۔ دس وچ شو مائی پیدا کر ڈتی گئی ۶ جے تہاں کم کرو تے اللہ کئیں ڈرو بے شک اللہ جو تہاں کریندے ۶۔ اوں کئیں باغیر۔

۱۳۰۔ تے تہاں زالیں دے بارے وچ اصلو انصاف تڑھ کر سگدے تہاں جتنی وی کوشش کرو۔ تہاں ہک دو اصلو نہ جھک دجو تے ہی کوں ادھ وچ لڑکا کھڑا بے تہاں آپت وچ صلح کر گھن تے تقویٰ اختیار کر دتے بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے مہربان۔

۱۳۱۔ جے او ڈوہیں انجوائج تھی وچن تے اللہ سیس ہر کس کوں فراخی ڈے کے امیر کر ڈیسی تے اللہ سیس بہوں وسعت ڈیوں والا ۶۔ بہوں سیانا ۶۔

۱۳۲۔ تے جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ۶۔ تہاں ڈے کئیں پہلے جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی تے تہا کوں دی تاکید دی حکم ڈتا ہا جو اللہ کئیں ڈرو۔ نئے جے انکار کر لیسو تے بے شک جو

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ۝۱۲۷

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللّٰهُ يَفْتِيكُمْ فِيْهِنَّ ۗ وَمَا يُنْظِرُ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ فِي نِسَاءِ النِّبِيِّ لَا تُوْتُوْنَهُنَّ مَا كَتَبَ لَهِنَّ وَتَرَعِبُوْنَ اَنْ تَنَاجُوْهُنَّ وَالسُّنْضَعِيْنَ مِنَ الْوٰلِدٰنِ وَاَنْ تَقُوْهُمُ الْبَيْتُ بِالْقِسْطِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلِيْمًا ۝۱۲۸

وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝۱۲۹

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْلَمُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَبْلُغُوا كَلَّ الْأَيْدِي فَتَدْرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝۱۳۰

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يَغِيْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهِۦ وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ۝۱۳۱

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ اٰتَوْنَا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِذَا لَمْ يَأْتُوا اللّٰهَ اِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

کچھ آسمانیں تے زمین و بیچ او اللہ سٹیں دا رہ۔ تے اللہ سٹیں بے نیاز تے تو لہن کیا گئے۔

۱۳۳۔ تے جو کچھ آسمانیں تے زمین و بیچ او اللہ دا رہ تے اللہ سٹیں کافی کارساز۔

۱۳۴۔ تے او چاہے تے تہا کون و بچا بڑیوے تے نہیں کون گن آدے تے اللہ سٹیں ایندے اتے قادر۔

۱۳۵۔ جیہا شخص دنیا دا بدلہ چاہندے تے اللہ دے کو بہو دنیا دا ثواب دی بے تے آخرت داوی ۶۰۔ اللہ سٹیں بہوں سٹن والا رہ تے بڑیکھن والا رہ۔

۱۳۶۔ لے ایمان والو تہا انصاف تے قائم رہ کے اللہ کیسے گواہ بن و جو بھانویں او گواہی تہا بڑے اپنے یا ما پیر یا سکیں دے خلاف ہوے۔ جے او امیر ہوے یا غریب۔ اللہ سٹیں انہیں بڑو نہیں دا زیادہ غیر خوار۔ تے تہا کہیں خواہش دی پیروی نہ کرو جو تہا انصاف کرو۔ جے تہا لیکسو یا کنڈ کر لیسو تے بے شک اللہ سٹیں جو تہا کریندے ۶۰ باخبر۔

۱۳۷۔ لے مومنو! تہا ایمان گن آؤ اللہ تے اللہ دے رسول تے اول کتاب تے جیہی اول اپنے رسول تے لہائی ۶۰ تے اول کتاب تے جیہی این کہیں پہلے لہائی گئی ہائی۔ جیہا انکار کریندے اللہ دا تے فرشتیں دا تے اونڈے کتابیں دا تے رسولیں دا تے آخرت دے بڑینہ دا تے او پرلے درجے دی گمراہی و بیچ۔

۱۳۸۔ بے شک اولو کہ جیہے ایمان گن آئے تے اول انکار کرڈ تے اول ایمان گن آئے تے اول انکار کرڈ تا تے اول انکار و بیچ و دھ گئے اللہ انہیں کون اعلو معان نہ کر لیس تے نہ انہیں کون سدھارستہ بڑیکھلیسی۔

۱۳۹۔ توں منافقین کون لے خبر سٹا بڑے جو بے شک

وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿۱۳۱﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ﴿۱۳۲﴾

اِنَّ يَتْنٰنَا بِذُنُوْبِكُمْ اِيْهَا النَّاسُ وَبٰتٍ بِالْاٰخِرِيْنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿۱۳۳﴾

مَنْ كَانَ يَرْيُدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ سَبِيْعًا بَصِيْرًا ﴿۱۳۴﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ ۗ شٰهَدَآءُ لِلّٰهِ وَوَعٰلَى اَنْفُسِكُمْ اَوٰلِ الَّذِيْنَ وَالِاَقْرَبِيْنَ ۗ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا فَاِنَّ اللّٰهَ اَوْلٰى بِهَمٰذَا ۗ فَلَا تَتَّبِعُوْا الْهَوٰى اِنْ تَعَدُوْا ۗ وَاِنْ تَلَوْا اَوْ تَعْرَضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ حٰصِيْرًا ﴿۱۳۵﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ ۗ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْ نَزَّلَ عَلٰى رَسُوْلِهِ ۗ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْ اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۗ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكِتٰبِهٖ وَرَسُوْلِهٖ ۗ وَايَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿۱۳۶﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰزَدُوْا كُفْرًا ۗ لَمْ يَكُنْ اللّٰهُ لِيَعْفِ عَنْكُمْ ۗ وَلَا يُهٰدِيْهُمْ سَبِيْلًا ﴿۱۳۷﴾

بَشِيْرٍ لِّلْمُنٰفِقِيْنَ ۗ يٰۤاَنَّ لَهُمْ عَذٰبًا اَلِيْمًا ﴿۱۳۸﴾

انہیں کہتے دُکھ ڈیوٹی والا عذاب۔

۱۴۰۔ جیرمے لوک کافریں کوں سبگتی پُئیندن مومنین کوں چھوڑکے۔ کیا او انہیں کنیں عزت چاہندن بے شک عزت ساری اللہ دے ہتھ ورج۔

۱۴۱۔ کتاب ورج تہاڑے اتے اے حکم ہلٹے سی بوتساں جڈاں سٹوجر اللہ دی آیتیں دا انکار تھیندا پئے تے انہیں نال مذاق تھیندا پئے تے تساں انہیں نال نہ بہو جے تیں او پی گال شروع کر ڈیوں۔ نہ تے تساں وی ادیں تھی ویسوں بے شک اللہ سیس منافقین تے کافریں کوں دوزخ ورج کھٹا کر لیسے۔

۱۴۲۔ جیرمے تہاڑی تہاڑی دا انتظار پئے کریندن جے تہا کوں اللہ دلو فتح ملے تے او آہن کیا اساں تہاڑے نال نہ ہا سے تے جے کافریں دے حصے دج فتح آوے تے آہن اساں تہاڑے اتے غالب نہ آگئے ہا سے تے تہا کوں اساں مومنین کنیں پھارے اللہ سیس قیامت دے ڈینہہ تہاڑے درسیان فیصلہ کر لیسے تے اللہ سیس کافریں کوں مومنین تے اصلو غلبہ نہ ڈیسی۔

۱۴۳۔ بے شک منافق اللہ ستیں کوں دھوکا ڈیوں چاہندن تے انہیں کوں دھوکے دی سزا ڈیسی۔ تے جڈاں او کھڑے تھیندن نماز کہتے تے سستی نال کھڑے تھیندن تے اولو کیں کوں بڑکھلیندن تے اللہ سیس کوں تھوڑا یاد کریندن۔

۱۴۴۔ او ڈیوٹی ورج رہندن نہ انہیں دو نہ انہیں دو تے جینکوں اللہ سیس ہلاک کرے توں اوندے بچن دا کوئی رستہ نہ پئیس۔

۱۴۵۔ لے ایمان والو تساں کافریں کوں سبگتی نہ بناؤ مومنین کوں چھوڑکے کیا تساں اللہ کوں اپٹے غلامن کھلی کھلی دلیل ڈیندے ؎

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ أَيْبَتَعُونَ عِنْدَهُمْ الْوَيْزَةَ فَإِنَّ الْوَيْزَةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿۱۴۰﴾

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَعَيْتُمْ آيَاتِ
اللَّهِ يَكْفُرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَتَّعَدُوا مَعَهُمْ
حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ إِنَّكُمْ إِذَا مِثَلْتُمْ
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ﴿۱۴۱﴾

الَّذِينَ يَكْرَهُونَ بَيْعًا فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ
قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۗ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْكُمْ وَنَنْتَحِمْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿۱۴۲﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا
قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالًا يُرَاءُونَ النَّاسَ
وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۱۴۳﴾

مَذْذَبَيْنَ بَيْنَ ذَلِكَ ۗ إِلَى هَؤُلَاءِ وَإِلَى هَؤُلَاءِ
وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَلَنْ نَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿۱۴۴﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا اللَّهَ عَدُوًّا
لَكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿۱۴۵﴾

۱۴۶۔ بے شک منافق جہنم دی شہوہ وچ بوسن تے توں
انہیں دا اصلو کوئی امدادی نہ پئیس۔

۱۴۷۔ سولے اونڈے جبرھا توبہ کرے تے اصلاح کرے تے
الشدسئیں نال چہڑیا رادہ وچنے تے اپنے دین کوں اللہ کیے غالص
کرگھنے لے نوک مومنین وچ شامل ہن تے اللہ سئیں مومنین
کوں منور و بڑا اجر ڈیسی۔

۱۴۸۔ جے تساں شکر کرو تے ایمان گمن آؤ تے اللہ تہاکوں
عذاب بڈے کے کیا کرلیسی تے اللہ سئیں بہوں قدر کرن والا
تے بہوں چاٹن والا۔

۱۴۹۔ اللہ سئیں بری گال دے ظاہر کرن کوں پسند نہیں کریندا۔
با جیندے اتے ظلم کیا گیا ہووے۔ تے اللہ سئیں بہوں
سنن والا تے چاٹن والا۔

۱۵۰۔ جے تساں کہیں نیکی کوں ظاہر کرو یا اوں کوں لکاؤ یا
برائی کوں معاف کرتے بے شک اللہ سئیں بہوں معاف
کرن والا تے بہوں قدرت والا۔

۱۵۱۔ بے شک جبرھے نوک اللہ تے اونڈے رسولیں دا
انکار کریندن تے او چاہندن جو اللہ تے رسولیں دے
درمیان نکھیڑا کرن تے او آبدن جو اسان کجھ کوں میندے
ہیں تے کجھ دا انکار کریندے ہن تے او چاہندن جو او
وچکارا راہ پکڑن۔

۱۵۲۔ ایسے لوک پکے کافرن تے اسان کافریں کیسے ذلیل
کرن والا عذاب تیار کیا ہوئے۔

۱۵۳۔ تے جبرھے اللہ تے اونڈے رسولیں کوں مینندن تے
انہیں وچ کس دے درمیان فرق نہیں کریندے ایسے
لوکن جو انہیں کوں انہیں دابرہ ضرور ڈیسی تے اللہ سئیں
بہوں بخشش والا تے مہربان۔

إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الذِّكْرِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ
نَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿۱۴۶﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا
دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي
اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۱۴۷﴾

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَ
كَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿۱۴۸﴾

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا
مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿۱۴۹﴾

إِنْ تَبَدُّوا حَيْثُ أَوْ تَخْفَوْهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوْءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿۱۵۰﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ
يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ
وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ
ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿۱۵۱﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا وَاعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ
عَذَابًا مُّهِينًا ﴿۱۵۲﴾

وَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَ
كَانَ اللَّهُ عَفُوًّا رَحِيمًا ﴿۱۵۳﴾

۱۵۴۔ تیس کئیں پھیدن اہل کتاب جو توں انہیں تے آسمان کئیں کتاب لہا (اے وی کجھ نہیں موسیٰ کئیں تے ایں کئیں وی وڈا سوال کیتا بانیں تے انہیں آکھیا با جو ساکوں الشد بڈکھا ظاہر ظہور تے انہیں دی ظلم دی وجر کئیں انہیں کوں ہلاک کرن وائے عذاب پکڑ گدھا۔ ول انہیں گابے کوں (معبود) بنا گدھا ایندے بعد جو انہیں کئیں کھلے کھلے نشان آچکے ہن پچھیں اسان انہیں کوں معاف کر ڈاتا تے اسان موسیٰ کوں کھلا کھلا غلبہ ڈاتا۔

۱۵۵۔ تے اسان انہیں کئیں لپکا وعدہ گھنیں ویلے طور پر ساڑ کوں انہیں دے اتے کھڑا کیتا تے اسان انہیں کوں آکھیا جو تساں ایں دروازے وچ آکھن مندرے ہوئیں پہہ و نچرتے اسان انہیں کوں آکھیا جو تساں حد کئیں نہ ودھو چھٹن چھٹن دے معاملے وچ تے اسان انہیں کئیں لپکا وعدہ گھن گدھا یا۔

۱۵۶۔ تے پچھیں انہیں دا وعدہ ترورٹن دی وجر نال تے الشد دی آیات دا انکار کرٹن تے نیں کوں ناحن قتل کرٹن تے لے آکھن دی وجر نال جو ساڑے دیں تے پردن۔ سچی گال لے ہے الشد سئیں انہیں دے کفر دی وجر کئیں انہیں تے مہر لاڈتی ء تے او ہن ایمان نہ اینسن۔

۱۵۷۔ تے انہیں دے کفر دی وجر کئیں تے انہیں داحضرت مریم تے وڈا بہتان لاوٹن دی وجر کئیں تے

۱۵۸۔ انہیں دالے آکھن جو بے شک اسان مسیح عیسیٰ ابن مریم الشد دے رسول کوں قتل کر ڈتے تے نہ انہیں اوں کوں قتل کیتے تے نہ پھاس تے ماریئے نیں تے او انہیں واسطے ایویں مئی گئے جیویں مویا ہویا تے بے شک جنہیں لوکیں ایندے وچ اعتقاد کیتے او شک وچ ہن

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَوَّارِنَا اللَّهُ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الضُّعْفَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَوْتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿۱۵۴﴾

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِبَيِّنَاتٍ لَهُمْ وَقلْنَا لَهُمْ اذْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا وَاِنَّ السَّبٰتِ وَاخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا عَلِيًّا ﴿۱۵۵﴾

فَمَا نَقْضِهِمْ مِّيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَتَقْتُلِهِمُ الرّٰسُلِيْنَ بَعِيْرَ حَقِّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوْبُنَا غُلْفٌ بَلْ كُذِبَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۵۶﴾

وَ بِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتٰنًا عَظِيْمًا ﴿۱۵۷﴾

وَ قَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيْحَ عِيسٰى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُوْلَ اللّٰهِ وَمَا قَتَلُوْهُ وَمَا صَلَّوْهُ وَاَلَكْنَ شَيْئًا لَهُمْ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اٰخْتَلَفُوْا فِيْهِ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ ؕ مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اِتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوْهُ يَقِيْنًا ﴿۱۵۸﴾

انہیں کون کوئی علم نہیں۔ با او وہم دے پچھو ٹرد سے پین
انہیں اوں کون قتل یقیناً نہیں کیا۔

۱۵۹۔ سچ اسے ہے جو اللہ سئیں اوں کوں اپنے حضور
بہوں عزت بڑی ءتے اللہ سئیں بہوں غالب نے
بہوں سیانا۔

۱۶۰۔ تے اہل کتاب وچہ کوئی نیش جو اپنی موت کیں پہلے
ایں واقے کوں نہ میندا بہوے تے قیامت دے ڈینہ
او انہیں دے غلام گواہ ہوی۔

۱۶۱۔ انہیں لوکس دے ظلم دی وچہ کیں جیرھے بہودی ہن
اساں انہیں تے او پاک چیزاں وی حرام کر ڈتن جیرھیاں انہیں
تے غلام ہن۔ تے ایندی وچہ انہیں دا بہوں ساریں کوں اللہ
دی راہ کیں روک ڈی ہا۔

۱۶۲۔ تے نہیں اسود گمن دی جہاں انہیں کوں اس کیں روکیا گیا ہا
تے انہیں دا ناقہ لوکس دا مال کھاو ڈی وچہ کیں لے سزا
ملی ء تے اساں انہیں وچہ کافرین کیتے ڈکھ ڈیوٹن والا عذاب
تیا رکیتے۔

۱۶۳۔ تے جیرھے نوک انہیں وچہ علم وچہ پکن تے مومن
جیرھے ایمان ایندن اوندہستہ جیرھا تیدو لہایا گئے تے جو تیں
لنیں پہلے لہایا گئے تے سنازیں کوں ٹھہاکے پڑدن تے
زکاۃ ڈیوٹن والین تے اللہ تے آفرت دے ڈینہ تے ایمان
گھن آوٹن والین۔ انہیں لوکس کوں اساں ضرور وچہ بدلہ
ڈیسیوں۔

۱۶۴۔ بے شک اساں تیدو وچہ کیتی ء جمیوں اساں نوح
دو کیتی ہائی تے ایندے بعد نہیں نہیں دو اساں وچہ
کیتی ہائی ابراہیم دو تے اسماعیل دو تے اسحاق دو تے
یعقوب دو تے اوندی اولاد دو تے عیسیٰ تے یوب تے

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۵۹﴾

وَإِنَّ مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿۱۶۰﴾

فَيُظْلَمُونَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيْبَاتٍ
أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ طَيْبَاتٍ اللَّهُ كَثِيرًا ﴿۱۶۱﴾

وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْرَهُمْ آمُوالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۱۶۲﴾

لَكِن الرِّسْخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ
بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ وَ الْمُتَّقِينَ
الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۱۶۳﴾

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ
مِنْ بَعْدِهِ ؕ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْإِسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ
وَيُونُسَ وَهُرُونَ وَسُلَيْمَانَ ؕ وَاتَّبَعْنَا دَاوُدَ

سَرَّ بَوْرًا ۝۱۳۷

یونس تے ہارون تے سلیمان دو تے اسان داؤد کوں زبور
پڑتی ہاں۔

۱۶۵۔ تے کجھ رسولن جیندا اسان ایں کینیں پہلے تیکوں پڑس
چکے ہن تے کئی رسول ہن جیندا ذکر اسان تیرے اتے
نہیں کیتا تے اللہ سیس موسیٰ نال چچی طراں گھاہیں
کیتن۔

۱۶۶۔ تے کجھ رسول خود بخبری ڈیون والے تے کجھ پڑاون
والے ہن تاں جو رسولیں دے آوٹن دے بعد لوکس دا اللہ تے
کوئی اعتراف نہ سہوے تے اللہ بہوں غالب تے بہوں
سیانا۔

۱۶۷۔ تے اللہ سیس گواہی ڈیندے جو اوکوں اللہ سیس پڑے
علم نال ہماٹے جو تیرے اتے ہمایا گئے تے فرشتے دی
گواہی ڈیندن تے اللہ دی گواہی دریمہ۔

۱۶۸۔ بے شک جہنیں لوکس انکار کیتے تے اللہ دے رستے
کینیں روکیندن او بہوں وڈی گمراہی وچ پئے گئیں۔

۱۶۹۔ بے شک جیرے لوک کافرن تے ظلم کیتے نیں اللہ انہیں
کو نہ بخشی تے نہ انہیں کوں پیا رستہ ڈھکیسی۔

۱۷۰۔ سوائے جہنم دے رستے دے لے اوندے وچ دیر
تیں پئے رہن لے اللہ دے کیتے سوکھا۔

۱۷۱۔ لے لوک لے رسول تہا پڑے کو بہو تہا پڑے رب کینیں حق
نال آگئے تسان ایمان گھن آو لے تہا پڑے واسطے چنگا
تے جے تسان انکار کر لیتے بے شک جو آسانیں تے زین
وچ او اللہ دے تے اللہ سیس بہوں جاٹن والے تے بہوں
سیانا۔

۱۷۲۔ لے اہل کتاب تسان اپنے دین وچ حد کینیں نہ ودمو
تے اللہ دے خلاف کوئی مجال نہ کیتا کرو سوائے سچ دے۔

وَرَسُولًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرَسُولًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۝

رَسُولًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ۝

لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ بِالْحَقِّ
وَالْمَلَائِكَةُ يُشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ذَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ بَسِيرًا ۝

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ
رَبِّكُمْ فَأَصْبَحُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

يَا هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ لَا تَنفَعُ فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ

رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْفَهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوْحُ قِنَةٍ
فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ تَفَى وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً إِنِّي انْتَهَوُا
خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ
لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى
بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿۲۳﴾

مسیح عیسیٰ ابن مریم صرف اللہ ورسول ہاتے اوندی بشارت
ہا حضرت مریم دوتے او اللہ کنیں رحمت ہائی تے تسان اللہ
تے اوندے رسولیں تے ایمان گھن آوتے تسان ترے
خدا نہ آکھورک و پجو تہاڑے واسطے چنگانی ہے۔ صرف اللہ
کہتا معبود او پاک این گال کنیں جو کوئی اوند پتر ہووے
آسمان تے زمین وچ جو کجھ ہے او ہیں داہ تے اللہ سیس
کافی کار ساز۔

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ
يَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمُ إِلَيْهِ جَنِينًا ﴿۲۴﴾

۱۰۳۔ حضرت مسیح این گال دا بر نہ منیسی جو او اللہ دا بندہ
سبڑیکے تے نہ ہی مقرب فرشتے تے جیرھا اوندی عبادت
دا بر نہ منیسی تے وڈانی کرے انہیں ساریں کول اپنے آپ
دو کٹھا کر لیس۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَ
اسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿۲۵﴾

۱۰۴۔ تے جیرھے لوک ایمان گھن آون تے چنگے کم کرن
تے اللہ سیس انہیں کول پورا بدلہ ڈلیسی تے اپنے ٹفضل باللودھ
ڈلیسی تے جیرھے لوک بر نہ منیسی تے وڈانی کر لیس تے او
انہیں کول بہوں بڑکھ ڈیون والا عذاب ڈلیسی تے اوسونے
اللہ سے اپنے ٹیکتے نہ سکتی پیس تے نہ کوئی امدادی۔

يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءُكُمْ بُرْهَانَ مِنَ رَبِّكُمْ وَ
أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿۲۶﴾

۱۰۵۔ لے لوکو تہاڑے کو لو تہاڑے رب کنیں کھلی کھلی
دلیل آ پکیوتے اسان تہاڑو ہک روشن نور ہمائے۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَيُدْخِلُهُمْ
فِي رَحْمَتِهِ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمُ اللَّهُ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿۲۷﴾

۱۰۶۔ تے جیرھے لوک اللہ تے ایمان گھن آئن تے او کول
مضبوطی نال کپڑیے تے او انہیں کول اپنی رحمت تے
وڈے فضل وچ داخل کر لیس تے انہیں کول آپ دو
آون والا سدھا رستہ ڈ کھلیسی۔

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلِمَةِ إِنِ امْرُؤًا
هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ
وَهُوَ يَرِثُهَا إِن لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِن كَانَتَا أُخْتَيْنِ
فَلَهُمَا النِّصْفُ مِمَّا تَرَكَ وَإِن كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا

۱۰۷۔ او تیں کنیں کچھ دن توں آکھ ڈے جو اللہ سیس کلام
دے متعلق حکم سنیدے جو کوئی آدمی مرے تے اوندی
اولاد نہ ہووے تے اوندی بھیٹن ہووے تے اول کول
اوندے تر کے دا ادھ بلسی تے جے اول بھیٹن دا پال

وَنِسَاءٌ فَلِلَّذَكَرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثَىٰ بَيْنَ اللَّهِ
 لَكُمْ أَنْ تَصَلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

نہ ہر وہی تے بھرا اوندے سارے ترکے دا وارث
 ہوسی۔ تے جے او ڈو بھینس ہون تے انہیں ڈوناہیں
 کون اوندے ترکے دا ڈو تر بائی ملیسی۔ تے جے بھین بھرا
 ہوں جو ان تے تریمتیں تے جو ان کون ڈو تریمتیں
 جے جے دے برابر ملیسی۔ اللہ سب اے تہا ڈے کیتے
 بیان کیتے تاں جو لتاں گمراہ نہ تھیوو۔ اللہ سب ہر چیز کون
 جانن والا ہو۔

سورۃ مائدہ مدنی ءتے بسم اللہ مال ایندیاں ۱۲۱ آیات تے ۱۶ رکوعن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ سے نال نال جیرھا بن منگئے
ڈیون والاتے ول ول رحم کرٹ والا ء۔
- ۲۔ اے ایمان والو اپنے طوعین کوں پورا کرو۔ تہا بڑے
واسطے حلال کتین ڈیو بکر دی قسم سے جانور سولے اونڈے
جیرھے تہا بڑے اتے پڑھ کے سٹائے گبن۔ شکار تہا بڑے
کیتے حلال نیں جڈاں تساں احرام وچ ہوو بے شک
اللہ سیس فیصلہ کریندے جو چاہندے۔
- ۳۔ اے ایمان والو اللہ سے نشانیں دی بے حتمی نہ کرو نہ
عزت والے مینے دی نہ قربانی دی نہ انہیں جانویں دی
جیکوں قربانی کیتے بار پوراٹے گبن۔ نہ انہیں دی جیرھے
بیت الحرام دواؤن والین جیرھے اپنے رب و افضل چاہندن
جڈاں احرام کھول ڈیو پچھیں شکار کرو تہا کوں کہیں قوم دی
دشمنی این گال تے نہ اجارے جو انہیں تہا کوں مسجد حرام
کنیں روکئے۔ جو تساں زیادتی کرو تے تساں نیکی تے
تقویٰ دے کیں وچ بک ڈوبھے نال بھڑاؤ تے گنامتے
زیادتی وچ نہ بھڑاؤ تکیں ڈوبے شک اللہ سیس سخت
سزا ڈیون والا ء۔
- ۴۔ تہا بڑے اتے حرام کیتا گئے مردار تے رت تے جمے
داماس تے میندے اتے اللہ سے سوا کہیں پے دا
نال گدھا گیا ہووے تے گچی گھٹ کے ماریا گیا ہووے۔
پتھر یا وٹے نال ماریا گیا ہووے۔ اچی جاکنیں ڈھبھ
کے مویا ہووے سبگ گنٹ نال مویا ہووے یا درندے
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَيْتُهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا مَنَئِلَ عَلَيْكُمْ غَيْرَ حِلِّي الصَّبَدِ
وَأَنْتُمْ حَرَمٌ إِنْ اللَّهُ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ②
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آيَةَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَتَّخُونَ فَضْلًا مِّنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا
حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَنْ
صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا
عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ③
- حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَكَحْمُ الْخَنزِيرِ
وَمَا أَهَلَ لِبَيْتِ اللَّهِ بِهِ وَالمَنْخَنَةُ وَالمُؤْوَذَةُ وَالمُزْبِيَّةُ
وَالتَّيْحَةُ وَ مَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذَنَبُ
عَلَى النُّصَبِ وَأَنْ تَسْتَفْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فَسُقُ
الْيَوْمَ بَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْسَبُوهُمْ

جینکوں کھا دہروے سوائے اونہرے جینکوں تساں کوہ
گھنوتے جیرھا جانور بیتیں تے کٹھا گیا بروے تے تیریں
نال اپنا ہمد کڈھوے سارے کم نافرمانی ہے ہج اچ کا فر
لوک نا امید تھی گئیں تہاڑے دین کوں نقصان پچاؤن
کنیں تساں انہیں کنیں نہ بڑوتے میں کنیں ڈرو۔ اچ میں
تہاڑے کیے تہاڑا دین مکمل کر بڑتے تے اپنی نعمت تہاڑے
اتے پوری کر بڑتی تے تہاڑے کیے دین اسلام کوں پسند
کیے۔ تے جیرھا بکھ وچ مجبور تھی ونچے تے اوگن، دوھکن
والا نہ ہروے تے بے شک السدسئیں بہوں بخشن والا
تے بہوں مہربان۔

۵۔ اوتیں کنیں پچھن ہوا انہیں کیے کیا حلال کیائے توں
اکھ بڑے جو تہاڑے کیے ساریاں پاک شہیں حلالن تے
جیرھے جانوریں کوں تساں شکار کون کھائے اونہرے جو جوالتسئیں
تہا کوں سکھائے تے تساں کھاؤ جو او تہاڑے کیے روکن
تساں اونہرے اتے السد دانال گھنوتے السد کنیں بڑوبے
شک السدسئیں بہوں جلد حساب گھنن والا۔

۶۔ اچ تہاڑے کیے ساریاں پاک چیزاں حلال کیائیں گئیں
تے انہیں لوکیں دا کھانا جنہیں کوں کتاب بڑتی گئی تہاڑے
واسطے حلال تے تہاڑا کھانا انہیں واسطے حلال تے مومن
ترہیتیں وچو پاک دامن تے انہیں وچو پاک دامن ترہیتیں
جنہیں کوں کتاب بڑتی گئی تہاڑے کیے پہلے حلالن بیڈاں تساں
انہیں کوں انہیں بے حق مہر بڑیو او نکاح کر کے نہ کہ بدکاری
کر کے تے نہ باری لا کے۔ تے جیرھا کفر کرے ایمان بے لہد
تے اوندا اعلیٰ پہنچ گیا تے او آخرت وچ گھٹا پاؤن
والیں وچو۔

۷۔ اے ایمان والو بیڈاں تساں نماز واسطے کھڑے تھیووتے

وَاحْشَوْنَ الْيَوْمَ أَلَمْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ
آمَنتُ عَلَيْكُمْ وَعَدِيتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ
دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ
لِّإِيْمِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑤

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ۚ
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَلَؤَا مِمَّا أَسَكَّنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهِ وَأَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ⑤

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسْفِحِينَ وَلَا مَتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَسِرِينَ ⑤

ع

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا

تساں دھووا اپنے منہ تے ہتھ اراک تک تے مسح کرو اپنے ہسریں داتے پیر دھووا گئیں تک۔ تے جے تساں جہنی ہووے تساں دھاں گھنوتے جے تساں بیمار ہوو یا سفر تے ہوو یا کون تہاڑے وچ جھاڑا پھر کے آیا ہووے یا تساں تریمتیں نال سٹے ہووے تے تہا کول پانی نہلے تے تساں پاک مٹی نال تیم کر گھنوتے اپنے منہ تے اپنے ہتھیں واوندے نال مسح کرو۔ اللہ سٹیں تہاڑے کیتے تنگی نہیں چاہندا اولے چاہندے جو تہا کول پاک کرے تے تہاڑے لے لے اپنی نعمت پوری کرے تاں جو تساں شکر کرو۔

۸۔ اللہ دے احسان کول جو تہاڑے اتے ہے یاد کرو تے اوں وعدے کول یاد کرو جو تہا کول تساں کیں گدھا ہاتے جڈاں تساں اکھیا ہا کر اساں سٹے تے شینے تے اللہ کیں ڈرو بے شک اللہ سٹیں سینے دیاں گاہیں بہوں چاندے۔
۹۔ لے ایمان والو تساں اللہ دی خاطر گواہ بن کے النعان نال کھڑے تھی و نچوتے نہ ابھارے تہا کول کہیں قوم دی دشمنی ایں گال تے جو تساں النعان نہ کرو۔ النعان کرو لے تقویٰ دے زیادہ کو بہو تے اللہ کیں ڈرو بے شک اللہ سٹیں باخبر جو تساں کریندے ۶۔

۱۰۔ اللہ سٹیں انہیں نال جیرے ایمان گمن آئن تے عمل صالح کیتے نیں وعدہ کیتے جو انہیں واسطے بخشش تے بہوں وڈا اجر۔
۱۱۔ تے جیرے لوکس انکار کیتے تے ساڈی آیات کول کوڑا کیتے نیں ایختے لوک دوزخی ہن۔

۱۲۔ لے ایمان والو اللہ دی اول نعمت کول یاد کرو جو تہا کول تہاڑے اتے کیتی جڈاں ہک قوم نے ارادہ کیا جو او اپنے ہتھ رھلے کیتے تہاڑو و دھاوے تے اساں انہیں دے ہتھ تساں کیں روک گدھے تے تساں اللہ کیں ڈرو تے مومنین

وَجُوهَكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَسْتُمْ بِالنِّسَاءِ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۰﴾

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّتِي وَثَقَكُمْ بِهَا إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۱﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ مُهَيَّيْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نَقَوْمٍ عَلَىٰ وَلَا تَعْدُوا أَعْدَاءَ اللَّهِ هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۲﴾

وَعَلَى اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۱۳﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّجِيمِ ﴿۱۴﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَسْطُرَ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۵﴾

کوں اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۱۳۔ جڈاں اللہ سٹیں نبی اسرائیل کئیں پیکا وعدہ گدھا طے
اساں انہیں وچو بارہاں سردار کھڑے کیتے تے اللہ سٹیں
آکھیا جو بے شک میں تہا بڑے نال ہاں بے تہا نماز
ٹھہرا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے میڈے رسولیں تے ایمان
گھن آؤ تے انہیں دی مدد کرو تے اللہ سٹیں کوں اپنے
مال دا چنگا حصہ کڈھ کے ڈیو تے میں ضرور تہاں کئیں تہا بڑیاں
برائیاں مٹا ڈیساں تے میں ضرور تہا کوں بہشت دا درجہ داخل
کریساں جیندے تلے (وچ) نہراں و ہندیاں پین تے
جیں ایندے بعد کفر کیتا تہا بڑے وچو تے اوسدھے راہ
کئیں بھل گئے۔

۱۴۔ تے انہیں دے وعدہ تروڑن دی وچو کئیں اساں انہیں
تے لعنت کیتے تے انہیں دے دل سخت کر ڈتے او
اللہ دی کتاب دے لفظیں کوں اصل جا کئیں بدل ڈیندن
تے جیرمی انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہائی اوندہاں حصہ بھلا
ڈرتے نیں تے تیکوں انہیں وچو خیانت کرن والیں دا ہمیشہ
پتہ گلدارہ ویسی سوائے انہیں وچو تھوڑیں دے توں
انہیں کوں معاف کرتے کجھ نہ آکھ بے شک اللہ سٹیں
نیکی کرن والیں نال محبت کریندے۔

۱۵۔ انہیں وچو اولوک جیرھے اے آہن جو اساں عیسائی ہیں
اساں انہیں کئیں دی پیکا وعدہ گدھا ہا او وی بھل گئیں اوں
نصیحت دا کجھ جیرمی انہیں کوں کیتی گئی ہائی۔ ایں واسطے
اساں انہیں وچو دشمنی تے بغض قیامت دے ڈیندے تک
پا ڈرتے تے جو کجھ او کریندن اللہ سٹیں انہیں کوں جلدی
ڈرس ڈیسی۔

۱۶۔ اے اہل کتاب تہا بڑو سا بڑا رسول آپکے۔ تہا بڑے

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ
اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَتَيْتُمُ
الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ
وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَأَلْزَمَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ
كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۱۶﴾

فِيمَا نَقُضِيهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ
قَسِيَةً يُخَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِمْ وَسُوءُوا حَفَا
مِيمًا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ
إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۶﴾

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا
حَفَا مِيمًا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿۱۶﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا

ساتھے بہوں ساریاں اوگا لہیں بیان کریندے جیرھیاں
تساں کتاب دے دجو گیندے، تے بہوں سارے قصور
معاف کریندے تے ہن تہاڑو اللہ کین نور تے روشن
کتاب آپکلے۔

۱۷۔ اوندے نال اللہ سیں جیرھے اوندی رناتے ٹرون
سدھے تے سلامتی دے رستے ڈکھیندے تے انہیں کوں
کڈھاندے اندھاریں کینیں سو جھلے دو اپنے حکم نال تے
انہیں کوں سدھا رستے ڈکھیندے۔

۱۸۔ جیرھے لوک اے آہن جو بے شک مسیح ابن مریم ہی
اللہ او اصلو کافرین تے توں اکھڑے جو کیوں اللہ دے
مقابلے وچ کہیں گال دی طاقت جے او چاہے تے مسیح
ابن مریم تے اوندی ماتے جو کھ زمین وچ سب کوں ہلاک
کر ڈیوے۔ تے آسمانیں تے زمینیں تے جو کھ او نہیں
ڈوناہیں دے درمیان سب تے اللہ دی حکومت جو
چاہندے او پیدا کریندے تے اللہ سیں ہر شے تے
قادر۔

۱۹۔ تے یہودی تے عیسائی آہن جو اسان اللہ دے پترہیں
تے اوندے پیارے ہیں توں اکھڑے اے گال تے او
تہا کوں تہاڑے گناہیں دی جو کینیں عذاب کیوں ڈیندے
سچ لے بے جو تساں وی اویں بشر ہوے جیویں اوں پے پیدا
کیتیں جیکوں چاہندے بخش ڈیندے تے عینکوں چاہندے
عذاب ڈیندے تے اللہ دی بادشاہت آسمانیں تے زمین
تے جو کھ انہیں ڈوناہیں دے درمیان ساریں ہوندو ولٹے
۲۰۔ لے اہل کتاب تہاڑو ساڈا رسول آپکلے او تہاڑے
کیتے رسولیں دے وقفے دے بعد ساڈیاں گالہیں بیان کریندے
تاں جو تساں لے اکھو جو ساڈو خوشخبری ڈیون والا تے

يَمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكُتُبِ وَ يَنْفُوا عَنْ كَثِيرَةٍ
قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَ كُتُبٌ مُبِينٌ ۱۷

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
و يُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَ يَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۱۸

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَ آتَمَهُ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَ لِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۹

وَ قَالَتِ الْيَهُودُ وَ النَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
وَ أَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ
أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ لِمَنْ يَشَاءُ يُعَذِّبُ
مَنْ يَشَاءُ وَ لِلَّهِ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا
بَيْنَهُمَا زُورٌ الْيَتِيمَ ۲۰

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى
فُتُورٍ مِمَّن الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَ
لَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَ نَذِيرٌ وَ اللَّهُ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۱﴾

﴿۲۱﴾

ڈراؤن والا نہیں آیا ہن تھا ڈراؤنگے خوشخبری ڈراؤن والے
ڈراؤن والا تے اللہ سئیں ہر شے تے قادر۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ لِقَوْمٍ إِذْ ذُكِرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا
وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿۲۲﴾

۲۱۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ اپنی قوم کوں آکھیا لے میڈی قوم
اللہ دی اوں نعمت کوں یاد کرو جیرھی اوں تھا ڈے لے
کیسی بائی جڈاں اوں تھا ڈے وچ نبی بنائے تے تھا کوں
بادشاہ بنائے تے تھا کوں اوکھج ڈتے جو ادن زمانے دی
کہیں قوم کوں نہ ڈرنا یا۔

يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿۲۳﴾

۲۲۔ لے میڈی قوم داخل تھی وچو اس پاک زمین وچ
جیرھی اللہ سئیں تھا ڈے کیسے لکھ ڈتی تے تے تے تے تے تے تے تے
اپنے کنڈیوں دے بار نہ تاں تے گھاٹا پا کے ولسو۔
۲۳۔ انہیں آکھئے لے موسیٰ بے شک اوں دے وچ جہوں
ظالم قوم رہندی تے اسان اوں دے وچ اصلو نہ پہسوں
جے تیں اوں تھو نکل نہ وچن تے جے اوں نکل وچن تے
بے شک اسان پہہ ولسوں۔

قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ﴿۲۴﴾ وَإِنَّا لَن
نَدْخُلُهَا حَتَّىٰ نَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا
فَأَنآءُ جَاهِلُونَ ﴿۲۵﴾

۲۴۔ جیرھے ڈر دے پئے ہن انہیں وچو ڈوبندیں آکھیا
جہیں تے اللہ سئیں انعام کیسا با جو تے انہیں تے چڑھ کے
دروازے وچ پہہ وچوتے جڈاں پہہ ولسوتے بے
شک تے غالب آویسوتے جے تے اسان مومن ہوں تے
اللہ تے بھروسہ کرو۔

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَإِنِّي فَاقٍ فَبَيْنَنَا
وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۲۶﴾

۲۵۔ انہیں آکھیا لے موسیٰ اسان اوں دے وچ اصلو
کہاں نہ پہسوں جے تیں اوں دے وچن توں تے تیرا
رب وچو ڈوبیں جنگ کرو اسان اتھاں بیٹھے ہیں۔
۲۶۔ اوں آکھیا لے میڈے رب میکوں تے صرف اپنے
تے اپنے بھرتے اختیار تے توں ساڈے تے نافرمان قوم
دے درمیان فرق کر ڈے۔

قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّا كَانَآءُ أَجْدَادَآءِ قَوْمِ فِرْعَوْنَ
فَاذْهَبْ إِنَّتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿۲۷﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَإِنِّي فَاقٍ فَبَيْنَنَا
وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ اللہ سئیں آکھیا اوں کوک چالہی سال تک اوں زمین کنیں

قَالَ فَإِنهَا مُحَمَّدٌ عَلَيْهِمُ آذَابٌ عَنِّي سَنَةً يَّذِيهِمْ

۴
۶
۸
۱۰
۱۲
۱۴
۱۶
۱۸
۲۰
۲۲
۲۴
۲۶
۲۸
۳۰
۳۲
۳۴
۳۶
۳۸
۴۰
۴۲
۴۴
۴۶
۴۸
۵۰
۵۲
۵۴
۵۶
۵۸
۶۰
۶۲
۶۴
۶۶
۶۸
۷۰
۷۲
۷۴
۷۶
۷۸
۸۰
۸۲
۸۴
۸۶
۸۸
۹۰
۹۲
۹۴
۹۶
۹۸
۱۰۰
۱۰۲
۱۰۴
۱۰۶
۱۰۸
۱۱۰
۱۱۲
۱۱۴
۱۱۶
۱۱۸
۱۲۰
۱۲۲
۱۲۴
۱۲۶
۱۲۸
۱۳۰
۱۳۲
۱۳۴
۱۳۶
۱۳۸
۱۴۰
۱۴۲
۱۴۴
۱۴۶
۱۴۸
۱۵۰
۱۵۲
۱۵۴
۱۵۶
۱۵۸
۱۶۰
۱۶۲
۱۶۴
۱۶۶
۱۶۸
۱۷۰
۱۷۲
۱۷۴
۱۷۶
۱۷۸
۱۸۰
۱۸۲
۱۸۴
۱۸۶
۱۸۸
۱۹۰
۱۹۲
۱۹۴
۱۹۶
۱۹۸
۲۰۰
۲۰۲
۲۰۴
۲۰۶
۲۰۸
۲۱۰
۲۱۲
۲۱۴
۲۱۶
۲۱۸
۲۲۰
۲۲۲
۲۲۴
۲۲۶
۲۲۸
۲۳۰
۲۳۲
۲۳۴
۲۳۶
۲۳۸
۲۴۰
۲۴۲
۲۴۴
۲۴۶
۲۴۸
۲۵۰
۲۵۲
۲۵۴
۲۵۶
۲۵۸
۲۶۰
۲۶۲
۲۶۴
۲۶۶
۲۶۸
۲۷۰
۲۷۲
۲۷۴
۲۷۶
۲۷۸
۲۸۰
۲۸۲
۲۸۴
۲۸۶
۲۸۸
۲۹۰
۲۹۲
۲۹۴
۲۹۶
۲۹۸
۳۰۰
۳۰۲
۳۰۴
۳۰۶
۳۰۸
۳۱۰
۳۱۲
۳۱۴
۳۱۶
۳۱۸
۳۲۰
۳۲۲
۳۲۴
۳۲۶
۳۲۸
۳۳۰
۳۳۲
۳۳۴
۳۳۶
۳۳۸
۳۴۰
۳۴۲
۳۴۴
۳۴۶
۳۴۸
۳۵۰
۳۵۲
۳۵۴
۳۵۶
۳۵۸
۳۶۰
۳۶۲
۳۶۴
۳۶۶
۳۶۸
۳۷۰
۳۷۲
۳۷۴
۳۷۶
۳۷۸
۳۸۰
۳۸۲
۳۸۴
۳۸۶
۳۸۸
۳۹۰
۳۹۲
۳۹۴
۳۹۶
۳۹۸
۴۰۰
۴۰۲
۴۰۴
۴۰۶
۴۰۸
۴۱۰
۴۱۲
۴۱۴
۴۱۶
۴۱۸
۴۲۰
۴۲۲
۴۲۴
۴۲۶
۴۲۸
۴۳۰
۴۳۲
۴۳۴
۴۳۶
۴۳۸
۴۴۰
۴۴۲
۴۴۴
۴۴۶
۴۴۸
۴۵۰
۴۵۲
۴۵۴
۴۵۶
۴۵۸
۴۶۰
۴۶۲
۴۶۴
۴۶۶
۴۶۸
۴۷۰
۴۷۲
۴۷۴
۴۷۶
۴۷۸
۴۸۰
۴۸۲
۴۸۴
۴۸۶
۴۸۸
۴۹۰
۴۹۲
۴۹۴
۴۹۶
۴۹۸
۵۰۰
۵۰۲
۵۰۴
۵۰۶
۵۰۸
۵۱۰
۵۱۲
۵۱۴
۵۱۶
۵۱۸
۵۲۰
۵۲۲
۵۲۴
۵۲۶
۵۲۸
۵۳۰
۵۳۲
۵۳۴
۵۳۶
۵۳۸
۵۴۰
۵۴۲
۵۴۴
۵۴۶
۵۴۸
۵۵۰
۵۵۲
۵۵۴
۵۵۶
۵۵۸
۵۶۰
۵۶۲
۵۶۴
۵۶۶
۵۶۸
۵۷۰
۵۷۲
۵۷۴
۵۷۶
۵۷۸
۵۸۰
۵۸۲
۵۸۴
۵۸۶
۵۸۸
۵۹۰
۵۹۲
۵۹۴
۵۹۶
۵۹۸
۶۰۰
۶۰۲
۶۰۴
۶۰۶
۶۰۸
۶۱۰
۶۱۲
۶۱۴
۶۱۶
۶۱۸
۶۲۰
۶۲۲
۶۲۴
۶۲۶
۶۲۸
۶۳۰
۶۳۲
۶۳۴
۶۳۶
۶۳۸
۶۴۰
۶۴۲
۶۴۴
۶۴۶
۶۴۸
۶۵۰
۶۵۲
۶۵۴
۶۵۶
۶۵۸
۶۶۰
۶۶۲
۶۶۴
۶۶۶
۶۶۸
۶۷۰
۶۷۲
۶۷۴
۶۷۶
۶۷۸
۶۸۰
۶۸۲
۶۸۴
۶۸۶
۶۸۸
۶۹۰
۶۹۲
۶۹۴
۶۹۶
۶۹۸
۷۰۰
۷۰۲
۷۰۴
۷۰۶
۷۰۸
۷۱۰
۷۱۲
۷۱۴
۷۱۶
۷۱۸
۷۲۰
۷۲۲
۷۲۴
۷۲۶
۷۲۸
۷۳۰
۷۳۲
۷۳۴
۷۳۶
۷۳۸
۷۴۰
۷۴۲
۷۴۴
۷۴۶
۷۴۸
۷۵۰
۷۵۲
۷۵۴
۷۵۶
۷۵۸
۷۶۰
۷۶۲
۷۶۴
۷۶۶
۷۶۸
۷۷۰
۷۷۲
۷۷۴
۷۷۶
۷۷۸
۷۸۰
۷۸۲
۷۸۴
۷۸۶
۷۸۸
۷۹۰
۷۹۲
۷۹۴
۷۹۶
۷۹۸
۸۰۰
۸۰۲
۸۰۴
۸۰۶
۸۰۸
۸۱۰
۸۱۲
۸۱۴
۸۱۶
۸۱۸
۸۲۰
۸۲۲
۸۲۴
۸۲۶
۸۲۸
۸۳۰
۸۳۲
۸۳۴
۸۳۶
۸۳۸
۸۴۰
۸۴۲
۸۴۴
۸۴۶
۸۴۸
۸۵۰
۸۵۲
۸۵۴
۸۵۶
۸۵۸
۸۶۰
۸۶۲
۸۶۴
۸۶۶
۸۶۸
۸۷۰
۸۷۲
۸۷۴
۸۷۶
۸۷۸
۸۸۰
۸۸۲
۸۸۴
۸۸۶
۸۸۸
۸۹۰
۸۹۲
۸۹۴
۸۹۶
۸۹۸
۹۰۰
۹۰۲
۹۰۴
۹۰۶
۹۰۸
۹۱۰
۹۱۲
۹۱۴
۹۱۶
۹۱۸
۹۲۰
۹۲۲
۹۲۴
۹۲۶
۹۲۸
۹۳۰
۹۳۲
۹۳۴
۹۳۶
۹۳۸
۹۴۰
۹۴۲
۹۴۴
۹۴۶
۹۴۸
۹۵۰
۹۵۲
۹۵۴
۹۵۶
۹۵۸
۹۶۰
۹۶۲
۹۶۴
۹۶۶
۹۶۸
۹۷۰
۹۷۲
۹۷۴
۹۷۶
۹۷۸
۹۸۰
۹۸۲
۹۸۴
۹۸۶
۹۸۸
۹۹۰
۹۹۲
۹۹۴
۹۹۶
۹۹۸
۱۰۰۰

مردم رہسن تے زمین وچ گردان تھئے رہسن۔ تے توں
نافرمان قوم تے افسوس نہ کر۔

۲۸۔ انہیں کوں بڑس آدم دے بڑپتریں داسچا واقعہ جبرائیل
ڈوناہیں قربانی کیتے تے ڈوناہیں وچوہک دی قربانی قبول
تھی گئی تے بڑوہجے دی قبول نہ تھی اوں آکھیا میں منور
تیکوں قتل کر ڈیساں بڑوہجے آکھیا جو بے شک اللہ سیس
متقیں دی قربانی قبول کریندے۔

۲۹۔ بے تیں ودھایا اپنا ہتھ میکوں قتل کرن کیتے تے میں
اپنا ہتھ تیروں ودھیاں جو تیکوں قتل کراں بے شک میں
اپنے رب کنیں بڑرداں جیرھا سارے جہاںیں دارب۔

۳۰۔ بے شک میں جہانداں جو توں میڈا تے اپنا گناہ چا
گھنیں تے توں تھی دوزخیں وچوہتے ظالمیں دا
ایجو بدلہ ہو۔

۳۱۔ تے راضی تھی گئے اوندا دل بھرا دے قتل کرن تے اوں
کوں قتل کر ڈتس تے گھاٹا پاوٹ والیں وچوہتھی گیا۔

۳۲۔ تے اللہ سیس ہک کاں پھیٹیا اوزمین کوں اکریندا
پیا ہا تاں جو اونکوں ڈکھالے جو او کیوں اپنے بھرا
دی لاش کوں لکاوے۔ اوں آکھیا ہائے افسوس میں اسے وی
نیں کر سگیا جو اس کاں آلی کار تھی دہجاں ہائے اپنے بھرا
دی لاش لکا ڈیوں ہائے مشر مسار تھی گیا۔

۳۳۔ میں واسطے اسان بنی اسرائیل تے فرض کر ڈتا ہا جو
جیرھا کہیں اینجے شخص کوں مارے جیرھا قتل نہ ہوے
یا زمین وچ گھیر نہ گھتیا ہوں اوں کوں ایویں سمجھو جو اوں
ساری دنیا دے لوکیں کوں قتل کر ڈتے جیں اوں کوں جیندا
رکھے اوں سمجھو اوں سارے لوکیں کوں جیندا رکھے۔ ساڈے
رسول انہیں دکھلے دکھلے نشان گمن کے آئن تے دل بے شک

۴
۶
۸
۱۰
۱۲
۱۴
۱۶
۱۸
۲۰
۲۲
۲۴
۲۶
۲۸
۳۰
۳۲
۳۴
۳۶
۳۸
۴۰
۴۲
۴۴
۴۶
۴۸
۵۰
۵۲
۵۴
۵۶
۵۸
۶۰
۶۲
۶۴
۶۶
۶۸
۷۰
۷۲
۷۴
۷۶
۷۸
۸۰
۸۲
۸۴
۸۶
۸۸
۹۰
۹۲
۹۴
۹۶
۹۸
۱۰۰
۱۰۲
۱۰۴
۱۰۶
۱۰۸
۱۱۰
۱۱۲
۱۱۴
۱۱۶
۱۱۸
۱۲۰
۱۲۲
۱۲۴
۱۲۶
۱۲۸
۱۳۰
۱۳۲
۱۳۴
۱۳۶
۱۳۸
۱۴۰
۱۴۲
۱۴۴
۱۴۶
۱۴۸
۱۵۰
۱۵۲
۱۵۴
۱۵۶
۱۵۸
۱۶۰
۱۶۲
۱۶۴
۱۶۶
۱۶۸
۱۷۰
۱۷۲
۱۷۴
۱۷۶
۱۷۸
۱۸۰
۱۸۲
۱۸۴
۱۸۶
۱۸۸
۱۹۰
۱۹۲
۱۹۴
۱۹۶
۱۹۸
۲۰۰
۲۰۲
۲۰۴
۲۰۶
۲۰۸
۲۱۰
۲۱۲
۲۱۴
۲۱۶
۲۱۸
۲۲۰
۲۲۲
۲۲۴
۲۲۶
۲۲۸
۲۳۰
۲۳۲
۲۳۴
۲۳۶
۲۳۸
۲۴۰
۲۴۲
۲۴۴
۲۴۶
۲۴۸
۲۵۰
۲۵۲
۲۵۴
۲۵۶
۲۵۸
۲۶۰
۲۶۲
۲۶۴
۲۶۶
۲۶۸
۲۷۰
۲۷۲
۲۷۴
۲۷۶
۲۷۸
۲۸۰
۲۸۲
۲۸۴
۲۸۶
۲۸۸
۲۹۰
۲۹۲
۲۹۴
۲۹۶
۲۹۸
۳۰۰
۳۰۲
۳۰۴
۳۰۶
۳۰۸
۳۱۰
۳۱۲
۳۱۴
۳۱۶
۳۱۸
۳۲۰
۳۲۲
۳۲۴
۳۲۶
۳۲۸
۳۳۰
۳۳۲
۳۳۴
۳۳۶
۳۳۸
۳۴۰
۳۴۲
۳۴۴
۳۴۶
۳۴۸
۳۵۰
۳۵۲
۳۵۴
۳۵۶
۳۵۸
۳۶۰
۳۶۲
۳۶۴
۳۶۶
۳۶۸
۳۷۰
۳۷۲
۳۷۴
۳۷۶
۳۷۸
۳۸۰
۳۸۲
۳۸۴
۳۸۶
۳۸۸
۳۹۰
۳۹۲
۳۹۴
۳۹۶
۳۹۸
۴۰۰
۴۰۲
۴۰۴
۴۰۶
۴۰۸
۴۱۰
۴۱۲
۴۱۴
۴۱۶
۴۱۸
۴۲۰
۴۲۲
۴۲۴
۴۲۶
۴۲۸
۴۳۰
۴۳۲
۴۳۴
۴۳۶
۴۳۸
۴۴۰
۴۴۲
۴۴۴
۴۴۶
۴۴۸
۴۵۰
۴۵۲
۴۵۴
۴۵۶
۴۵۸
۴۶۰
۴۶۲
۴۶۴
۴۶۶
۴۶۸
۴۷۰
۴۷۲
۴۷۴
۴۷۶
۴۷۸
۴۸۰
۴۸۲
۴۸۴
۴۸۶
۴۸۸
۴۹۰
۴۹۲
۴۹۴
۴۹۶
۴۹۸
۵۰۰
۵۰۲
۵۰۴
۵۰۶
۵۰۸
۵۱۰
۵۱۲
۵۱۴
۵۱۶
۵۱۸
۵۲۰
۵۲۲
۵۲۴
۵۲۶
۵۲۸
۵۳۰
۵۳۲
۵۳۴
۵۳۶
۵۳۸
۵۴۰
۵۴۲
۵۴۴
۵۴۶
۵۴۸
۵۵۰
۵۵۲
۵۵۴
۵۵۶
۵۵۸
۵۶۰
۵۶۲
۵۶۴
۵۶۶
۵۶۸
۵۷۰
۵۷۲
۵۷۴
۵۷۶
۵۷۸
۵۸۰
۵۸۲
۵۸۴
۵۸۶
۵۸۸
۵۹۰
۵۹۲
۵۹۴
۵۹۶
۵۹۸
۶۰۰
۶۰۲
۶۰۴
۶۰۶
۶۰۸
۶۱۰
۶۱۲
۶۱۴
۶۱۶
۶۱۸
۶۲۰
۶۲۲
۶۲۴
۶۲۶
۶۲۸
۶۳۰
۶۳۲
۶۳۴
۶۳۶
۶۳۸
۶۴۰
۶۴۲
۶۴۴
۶۴۶
۶۴۸
۶۵۰
۶۵۲
۶۵۴
۶۵۶
۶۵۸
۶۶۰
۶۶۲
۶۶۴
۶۶۶
۶۶۸
۶۷۰
۶۷۲
۶۷۴
۶۷۶
۶۷۸
۶۸۰
۶۸۲
۶۸۴
۶۸۶
۶۸۸
۶۹۰
۶۹۲
۶۹۴
۶۹۶
۶۹۸
۷۰۰
۷۰۲
۷۰۴
۷۰۶
۷۰۸
۷۱۰
۷۱۲
۷۱۴
۷۱۶
۷۱۸
۷۲۰
۷۲۲
۷۲۴
۷۲۶
۷۲۸
۷۳۰
۷۳۲
۷۳۴
۷۳۶
۷۳۸
۷۴۰
۷۴۲
۷۴۴
۷۴۶
۷۴۸
۷۵۰
۷۵۲
۷۵۴
۷۵۶
۷۵۸
۷۶۰
۷۶۲
۷۶۴
۷۶۶
۷۶۸
۷۷۰
۷۷۲
۷۷۴
۷۷۶
۷۷۸
۷۸۰
۷۸۲
۷۸۴
۷۸۶
۷۸۸
۷۹۰
۷۹۲
۷۹۴
۷۹۶
۷۹۸
۸۰۰
۸۰۲
۸۰۴
۸۰۶
۸۰۸
۸۱۰
۸۱۲
۸۱۴
۸۱۶
۸۱۸
۸۲۰
۸۲۲
۸۲۴
۸۲۶
۸۲۸
۸۳۰
۸۳۲
۸۳۴
۸۳۶
۸۳۸
۸۴۰
۸۴۲
۸۴۴
۸۴۶
۸۴۸
۸۵۰
۸۵۲
۸۵۴
۸۵۶
۸۵۸
۸۶۰
۸۶۲
۸۶۴
۸۶۶
۸۶۸
۸۷۰
۸۷۲
۸۷۴
۸۷۶
۸۷۸
۸۸۰
۸۸۲
۸۸۴
۸۸۶
۸۸۸
۸۹۰
۸۹۲
۸۹۴
۸۹۶
۸۹۸
۹۰۰
۹۰۲
۹۰۴
۹۰۶
۹۰۸
۹۱۰
۹۱۲
۹۱۴
۹۱۶
۹۱۸
۹۲۰
۹۲۲
۹۲۴
۹۲۶
۹۲۸
۹۳۰
۹۳۲
۹۳۴
۹۳۶
۹۳۸
۹۴۰
۹۴۲
۹۴۴
۹۴۶
۹۴۸
۹۵۰
۹۵۲
۹۵۴
۹۵۶
۹۵۸
۹۶۰
۹۶۲
۹۶۴
۹۶۶
۹۶۸
۹۷۰
۹۷۲
۹۷۴
۹۷۶
۹۷۸
۹۸۰
۹۸۲
۹۸۴
۹۸۶
۹۸۸
۹۹۰
۹۹۲
۹۹۴
۹۹۶
۹۹۸
۱۰۰۰

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَمَىٰ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ
لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝

لَئِن بَسَطْتَ إِلَىٰ يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاطِلٍ يُدَىٰ
إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْجُؤًا بِإِغْيَابِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ
أَخْصِي النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاؤُ الظَّالِمِينَ ۝

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُورِيَهُ كَيْفَ
يُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُؤَيِّلَنِي أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ
مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ
مِنَ التَّوَّابِينَ ۝

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ
قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا
قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ لَازَ
كُفْرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمَسْجُومُونَ ۝

انہیں وچو بہوں سارے زمین وچ حد کنیں و حد سے رہ
گئیں۔

۳۴۔ بے شک جیر سے اللہ تے اوندے رسول نال جنگ
کریندن تے زمین وچ فساد کیتے درک بھیج کریندن انہیں
دی مزائے ہے جو اوقل کیتے و نجن یا پھانسی نال مارینے
ونجن یا انہیں دے ہتھ تے پیر خلان و زری دی وچ نال
کپ بڑتے و نجن یا زمین وچو کڑھ بڑتے و نجن اے انہیں
دی رسوائی ایں دنیا وچ تے آخرت وچ انہیں واسطے
و بڑا عذاب۔

۳۵۔ سوائے انہیں دے جیر سے توہ کرن ایں کنیں پہلے جو
تساں انہیں کوں و مٹی گھنوں تساں جان گھنوں جو بے شک اللہ
سیں بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۳۶۔ اے ایمان والو! اللہ کنیں بڑو تے اللہ دے کو بہو
تھیون دی راہ گبولو تے اوندی راہ وچ کوشش کرو تاں جو
تساں کامیاب تھیو۔

۳۷۔ بے شک جیر سے لوکس انکار کیتے جو کجھ زمین وچ
اوتے ایندے برابر بیا دی انہیں کنیں ہو دے ہاتے
اے قیامت دے ڈینہہ عذاب کنیں پچو کیتے بدے وچ
ڈیون ہاتے انہیں کنیں قبول نہ کیتا و نجے ہاتے انہیں کیتے
بڑھ ڈیون والا عذاب۔

۳۸۔ او بجا کنیں نکلن چاہن تے او بجا کنیں نکل نہ سگھن
تے انہیں واسطے کھر و پچو والا عذاب۔

۳۹۔ تے جو مرد تے جو رتیمت بڑو تاں دے ہتھ کپ
ڈیو۔ اے انہیں دے جرم دا بدلہ اللہ سیں کنیں۔ تے
اللہ سیں بہوں غالب تے بہوں سیٹا۔

۴۰۔ تے جیر صاحب شخص ظلم دے بعد توہ بکرے تے اصلاح کر

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ
فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ
أَيْدِيهِمْ وَأَنْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ
ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٣٤﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدُرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ التَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ
مِنْهَا وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٨﴾
وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَانْقُطِعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾

مَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ

عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۱﴾

گھنے تے بے شک اللہ اوندے اتے فضل کر لیسے بے شک اللہ سیس بہوں کھنٹن والا تے بہوں مہربان۔

۳۱۔ کیا توں نیس جاڈا جو بے شک اللہ ہی دی حکومت آسمانیں تے زمین تے جیکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے جیکوں چاہندے بخش ڈیندے تے اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

أَلَمْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ اے رسول تیکوں مونسجانہ کرن انہیں لوکس دیاں گاہیں جیرے کفر وچ جلدی کریندن انہیں لوکس وچ جو آبدن اسان ایمان گمن آئے ہیں اچھے منال تے انہیں دے دیس نیس منیا تے یہودیں وچ کجھ لوک ایچھے ہن

عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ عَدَابٌ

جیرے کوٹریاں گاہیں بہوں سندن تے اوہی قوم کوشادہ لیتے سندن جیرے تیں کینیں نیس آئی او کتاب دے لفظیں کوں اصل جاتا و بدل ڈیندن تے آبدن جے تہا کوں اے حکم

يَأْتِيهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنُ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَهُمْ سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ

ڈٹا ونچے تے منوتے جے اے حکم نلے تے پچرتے جیکوں اللہ آنا وں چاہندے توں اللہ دے مقابلے وچ اوندے کیتے کجھ نو میں کر سگدا۔ اے اولوکن جو اللہ سیس انہیں

سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحْزِنُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتُوهُ فَاخْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَسَوْ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۳۲﴾

دے دیس کوں پاک کرن دا ارادہ وی نیس کیتا۔ انہیں واسطے ایں دنیا وچ دی رسوائی تے انہیں واسطے آخرت وچ بہوں وڈا عذاب۔

۳۳۔ او کوڑ کوں بہوں سندن تے بہوں کھندن حرام تے جے او جیڈو آون تے انہیں دے درمیان فیصلہ کریا توں انہیں کینیں من پچیر گمن تے جے توں من پچیر گمن تے او اصل وچ وی تیکوں نقصان نیس پچا سگدے تے جے توں فیصلہ کریں تے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر بے شک اللہ سیس انصاف کرن والیں کوں پسند کریندے۔

سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُوا لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَصُدُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْقَسِيطِينَ ﴿۳۲﴾

۳۴۔ تے او تیں کینیں کیوس فیصلہ کر لیسن جڈاں انہیں کینیں

وَكَيفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمٌ

تورات موجود تھے اورندے ورج اللہ دا حکم موجود تھے او
 ایندے بعد اول کنیں کئڈ کریندن تے اولوک مومن نیں۔
 ۳۵۔ بے شک اسان بہائی ؑ تورات اورندے ورج ہدایت
 تے نور۔ اورندے نال او انبیاء جیرھے ساڈے فرمانبردارن
 فیصلہ کریندن۔ یہودی دانتے اللہ دالے تے علماء دی فیصلہ
 کریندن ات گاہوں جواہیں دے دے کتاب دی حفاظت
 مائی تے او اورندے اتے نگران ہن توں لوکیں کنیں نہ بڑ
 تے میں کنیں بڑرتے تاساں میڈی آیات دا تھوڑا مل نہ گھنوں
 تے جیرھا اول تعلیم دے نال فیصلہ نہ کرے جیرھی تعلیم اللہ سٹیں
 بہائی ؑ تے اوپکے کافر ن۔

۳۶۔ تے اسان انہیں تے تورات ورج افرمن کیا تہا جوجان
 دے بدلے جان تہا کھ دے بدلے اکھ، تک دے بدلے تک
 کنیں دے بدلے کن تے بڈند دے بدلے بڈند۔ تے
 زخمیں دا کاہو ہر تہا بدلہ گھنوں۔ تے جیرھا مباح کر ڈیوے
 تے اے اورندے گناہیں دی معافی دا ذریعہ تھی ویسی تے
 جیرھا فیصلہ نہ کر لیسے اول تعلیم دے نال جیرھی اسان بہائی ؑ
 تے ایسے لوک ظالم ن۔

۳۷۔ تے اسان انہیں دے پیریں دے اتے عیسیٰ ابن مریم
 کوں پھٹے جیرھا تصدیق کریندے تورات دی جیرھی اورندے
 اگوہائی تے اسان اونکوں انجیل ڈتی اورندے ورج ہدایت
 تے نور ہاتے او اپنے کنیں پہلی کتاب تورات دی تصدیق
 کریندی ہائی تے ہدایت ہائی تے اول اللہ کنیں بڑرتن والیں کیسے
 نصیحت ہائی۔

۳۸۔ انجیل والے اورندے مطابق فیصلہ کرن جیرھی تعلیم
 اللہ اورندے ورج بہائی ؑ تے جیرھا فیصلہ نہ کر لیسے اورندے
 مطابق جو اللہ سٹیں بہائے تے ایسے لوک دہڑے باغی ہن۔

اللَّهُ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ
 بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ
 بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ
 وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا
 عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنَ
 وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا
 أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ
 بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ
 بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصًا فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ
 كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
 هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا
 لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ
 هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
 وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٨﴾

وَيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ
 يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالِّونَ ﴿٣٩﴾

۴۹۔ تے اسان تیبڑو سچ نال بھری ہوئی کتاب لہائی ۶ جرمی
اپنے کینس پہلی کتاب دی تصدیق کریندی ۶ تے اوندے
اتے نگران تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے
نال جو تعلیم اللہ سیس لہائی ۶ تے توں انہیں دی خواہشات
دی پیروی نہ کراوں حق کول چھوڑ کے جیرھا تیبڑو آئے۔ ہر
کہیں واسطے تہاڑے وچ اسان بناٹے چھوٹا تے وڈا
راستہ (روحانی پانی ٹمک بچن واسطے) تے جے اللہ چاہندا
تے تہاکوں ہک لولہ بنا ڈیندا تے اللہ سیس اوندے
بارے وچ تہاکوں ازمیندے جو اوں تہاکوں بڑتے
تے تسان نیکیں وچ ہک بڑو بھے کینیں اگو دعوہ اللہ سیس
دو تسان ساریں ولے تے او تہاکوں بڑسیسی جیندے
وچ تسان اختلاف کریندے ہادے۔

۵۰۔ تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال
جو اللہ سیس تیبڑو لہائے تے توں انہیں دی خواہشات
دے پھچو نہ لگ تے انہیں کینیں نچ لے نہ تھیوے جو
اوتیکوں فتنے وچ پاکے اوں کینیں پریں ہٹا ڈیوں جو
اللہ تیبڑو لہائے تے جے او پھرو بچن تے توں چاٹ
گمن جو اللہ انہیں کول انہیں دے کھ گناہیں دی وچ کینیں
سزا بڑیوں چاہندے تے بے شک لوکیں وچ بہوں
سارے نافرمان بن۔

۵۱۔ کیا او جاہلیت دے فیصلے کول چاہندن۔ یقین رکھن
والی قوم کیے اللہ کینیں چکا فیصلہ ہیا کون کریندے۔
۵۲۔ لے ایمان والو تسان یہودی تے عیسائیں کول اپٹا
امدادی نہ بناؤ انہیں وچ کجھ کجھ دے امدادی ہن تے
جیرھا انہیں کول تہاڑے وچ امدادی نہیں ہونائیں وچو تھی
ولیں۔ تے بے شک اللہ سیس ظالم قوم کول کامیابی دی راہ

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّئًا عَلَيْهِ فَاحْكُم
بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ حَتَّىٰ
جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِحُكْمٍ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرَعًا وَ
مِنْهَا جَاؤُا وَوَسَّاءُ اللَّهُ لِيُجْعَلَ لَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً
وَلَكِن لَّيَبُولُكُمْ فِي مَا أَنْزَلْنَا فَاسْتَفِهُوا
الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٠﴾

وَأِنْ أَحْكَمْتُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَاحِدُهُمْ أَنْ لَيُنْبِتَنَّوَك عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاَعْلَمْنَا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ
ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥١﴾

أَوْحَكُمُ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْعُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٢﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَمِنْكُمْ فَإِنَّهُ
مِنْهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

نیش بڑھلیندا۔

۵۳۔ توں انہیں لوکس کوں جنہیں دے دیں وچ بیماری ۶
بڑھیں او درک درک کے انہیں دوویندن تے آہدن اسان
بڑدے ہیں جو ساڈے اتے کوئی مہیبت نہ آپدے۔

تے تمی بگدے جو اللہ سیئیں تہاڈے کتے فتح گھن آوے
یا اپنے ولو کوئی فیصلہ کرے جیندے نال او انہیں گالیں
تے جیڑیاں او اپنے دیں وچ لیکن دن شرمسار تھی وچن۔

۵۴۔ تے مومن آہدن کیالے اوہے لوکن جیرے اللہ سیئیں
دیاں پکیاں قساں گھندے ہن جو او بے شک تہاڈے نالین
انہیں دے عمل و نیج گئے تے ادگھاٹا پاوٹی واپس وچو تمی گئے

۵۵۔ لے ایسان والو جیرھالتاں وچو اپنے دین کین پھر وچے
تے اللہ سیئیں جلدی ہک قوم گھن اوس جیندے نال اللہ محبت
کر لیسے تے او اللہ سیئیں نال محبت کر لسن او مومنین تے

مہربان ہوسن تے کافریں دے مقابلے وچ سخت او اللہ دے
رستے وچ جہاد کر لسن تے کہیں ملامت کرن والے دی ملامت نہ ڈرسن
لے اللہ دا فضل جینکوں چاہندے بڑیندے تے اللہ ہوں
وسعت ڈیوٹن والا تے جائنٹ والا ۶۔

۵۶۔ تے بے شک اللہ تے او ندر رسول تے او مومن
جیرے نماز ٹہما کے پڑھدن تے زکاۃ ڈیندن تے رکوع
کریندن تہاڈے اداوی ہن۔

۵۷۔ تے جیرے اللہ تے او ندرے رسول تے مومنین کوں
اپنا یار بنیندن تے بے شک اللہ دی جماعت غالب
تھیوٹن والی ۶۔

۵۸۔ لے ایسان والونہ بناؤ انہیں لوکس کوں جنہیں تہاڈے
دین کوں مذاق تے کھیلدے سمجھے انہیں لوکس وچ جنہیں کوں کتب
ڈٹی گئی ہائی تساں کین پھلے تے کافریں کوں سبکتی تے

فَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ
يَقُولُونَ نَحْنُ أَنْ نُصِيبَكَ وَرِثَةً فَكَفَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ
بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُضْحِكُوا عَلَى مَا آسَوْا فِي
أَنْفُسِهِمْ نَدْمِينَ ۶۵

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
أَيْمَانِهِمْ أَنْهُمْ لَكُمْ حِطَّةٌ بِمَا قَاتَبْتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا
خَيْرِينَ ۶۶

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِمْ فَسَوْفَ
يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۶۷

إِنَّمَا وَرِثَتُكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُعْمِلُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۶۸

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ
اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ۶۹

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَنُوا وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ
هُوًّا وَكِبْرًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ
أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۷۰

التدکینیں بڑوجے تہاں مومن ہونے۔

۵۹۔ تے جڈاں تہاں نماز دو سبندے ء او اینکوں مذاق تے کھیل بٹا گھندن لے ایں واسطے جو اے او قوم جیڑی عقل نہیں کریندی۔

۶۰۔ توں اکھ بڑے لے اہل کتاب کیا تہاں سا بڑے نال ایں واسطے کوٹیندے ء جو اساں اللہ تے ایمان گمن آئے ہیں تے اونہے اتے جو سا بڑے اتے ہمایا گئے تے جو اساں کنیں پہلے ہمایا گیا با بے شک تہا بڑے وچر بہوں ساسے نافرمان۔

۶۱۔ توں اکھ کیا میں تہا کوں انہیں لوکسں و احال بڑساں جنہیں وابدلہ اللہ سے نزدیک ایں کنیں وی بڑا ء۔ انہیں تے اللہ سیں لعنت کیتی تے اپنا غضب ہما ئے تے انہیں وچر کھ کوں بنا بٹنے سی بھولوں تے جتاے تے انہیں شیطان دی پو جا کیتی ء۔ انہیں لوکسں دا ٹھکا بڑ بہوں بڑا ء تے اوسدے راہ کنیں تھروک گیئیں۔

۶۲۔ تے جڈاں او تہاں کنیں انڈن آہدن اساں ایمان گمن آئے ہیں تے او کفر نال پہندن تے کفر نال ہی باہر لکھدن تے اللہ سیں بہوں چا ئدے جو او گیندن۔

۶۳۔ تے توں انہیں وچر بہوں ساسیں کوں بڑہیں جو اودرک کے ویندن گناہ تے زیادتی تے حرام کھاوٹ دو بہوں بڑا ء جو او کریندن۔

۶۴۔ کیوں نہیں جگیندے انہیں کوں اللہ لے تے علماء گناہ دیاں گا ہیں کرن تے حرام کھاوٹ کنیں بہوں بڑا ء جو او کریندن۔

۶۵۔ تے یہودی آہدن جو اللہ سے ہتھ پدھے بین انہیں سے اپٹے ہتھ پدھے بڑے گیئیں تے انہیں تے لعنت کیتی گئی جو او انہیں آکھئے۔ اوندی دجر نال خدا سے تے بڑہیں

وَإِذَا قَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ ائْتُوا بِهَا وَهَؤُلَاءِ لَعِبَاءٌ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۵۹﴾

قُلْ يَا هَلَلُ الْكُفْبِ هَلْ تَنْتَقُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ
إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّ الْكُفْرَ فَيُفْضُونَ ﴿۶۰﴾

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَيْءٍ مِّنْ ذَلِكَ مُتَوَبِّهٌ عِنْدَ
اللَّهِ مَنْ تَعَنَّهُ اللَّهُ وَعَصَبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ
الْقُرْدَةَ وَالغَنَائِرَ وَعَبْدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا
وَاضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿۶۱﴾

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَجَلُوا
بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿۶۲﴾

وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَ
أَكْثِيهِمُ الشُّعْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۶۳﴾

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ
وَأَكْثِيهِمُ الشُّعْتُ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿۶۴﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ
وُلِعُوا بِمَا قَالُوا لَوْلَا بَلَّ يَدُ مَبْسُوطَاتٍ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ
وَلِيُرِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

بہتھ کھلے ہن تے او فرج کریندے جیویں چاہندے تے
انہیں وچو، ہوں ساریں کوں ضرور ودھسی لے تعلیم جو تیرے
رب کیں تیرو لبانی گئی، مندری تے کفر وچ تے اسان
انہیں وچ قیامت دے پڑنہ تیں دشمنی تے بغض پیدا
کرڈتے۔ جڈاں وی انہیں جگ کیتے بھابھ لکانی اللہ سیں
اول کوں و سماڈتے تے درکن زمین وچ گیو گھٹن کیتے
تے اللہ سیں گیو کوں پسندیں کریندا۔

۶۶۔ تے جے اہل کتاب ایمان گن آدن ہاتے اللہ کیں
ڈرن ہاتے اسان انہیں کیں انہیں دے گناہ مشاڈوں ہا
تے انہیں کوں نعمتیں والی بہشت وچ داخل کروں ہا۔

۶۷۔ تے جے او تورات تے انجیل کوں قائم کرن ہاتے جرم تیرے
انہیں دو لبانی گئی انہیں دے رب دلو تے او اٹھے تو وی
کھاون ہاتے پیریں تلوی انہیں وچو بک ٹولہ ادھلا کم
کرڈن والے تے انہیں وچو، ہوں سارے ہن بہوں بڑا
جو او کریندن۔

۶۸۔ لے رسول توں پچا ڈے جو تیرے رب کیں تیرو
لبا یا گئے تے جے تیں لے نکیتا تے تیں او ندراسینا نیں
پچا یا تے اللہ سیں تیکوں پچسی لو کیں کیں تے بے شک
اللہ سیں کافر قوم کوں کامیابی وی راہ نیں ڈکھیندا۔

۶۹۔ توں اکھ لے اہل کتاب لساں کہیں گال تے نوھے
جے تیں لساں ظاہر نہ کرو تورات تے انجیل کوں تے جو تہاڈو
تہاڈے رب دلو لبایا گئے تے ضرور ودھسی او تعلیم
جیرے تہاڈے رب کیں تہاڈو لبانی گئی، مندری
تے کفر وچ تے کافر قوم تے توں انوس نکر۔

۷۰۔ بے شک جیرے ایمان دارن تے جیرے بہوی تے
صابی تے عیسائی ہن انہیں وچو جیرا اللہ تے آخرت

رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَبِيلَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ
وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا
لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ⑥

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَآ دَخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ⑦

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ
إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ
مَا يَعْمَلُونَ ⑧

يَأْتِيهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ
تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ⑨

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ مِمَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ⑩

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَاللَّاتِيهِ
مَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَالْآخِرَةِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَآخِرُونَ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْزُونُ ﴿٥٠﴾

وے ڈینہ نے ایمان گھن آدے تے نیک عمل کرے تے
اوندے لے کوئی خون نہ ہوسی تے نہ او موٹھے تھیں۔
۴۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کیں لپکا وعدہ گدھا ہاتے
اساں انہیں دو رسول پٹھے بن جہاں دی انہیں دو رسول
آئے اولعلیم گمن کے جرعی انہیں دے دل پسند نہ کریندے
بن تے کچھ کول تے انہیں جھٹلا ڈرتا تے کچھ کول او قتل
کرن چاہندے ہن۔

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَرَأْسَنَّا إِلَيْهِمْ
رُوسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ
فَرَيْنَا كَذِبًا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٥١﴾

۴۲۔ تے انہیں دا خیال لے با جو کوئی فتنہ پیدا نہ تھسی
تے او اندھے تے بوڑے تھی گئے دل اللہ سیں انہیں
تے رحمت کیتی انہیں وچو بہوں سارے ول اندھے تے
بوڑے تھی گئے تے اللہ سیں جو او کریندن ڈہدا
پئے۔

وَحَسِبُوا إِلَّا تَكُونُ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَبُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَبُّوا كَثِيرًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٥٢﴾

۴۳۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں اکھئے جو بے شک
مسیح ابن مریم ہی اللہ تے مسیح تے آکھیا ہا لے بنی
اسرائیل تساں اللہ دی عبادت کرد جیرھا میڈا وی رب
تے تہا ڈا وی رب۔ بے شک جیرھا اللہ دا شریک نیسی
تے اللہ سیں اوندے کیتے بہشت حرام کر ڈتی تے اوند
ٹھکانہ دوزخ تے نالیں دا کوئی امدادی نیں۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَزَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٥٣﴾

۴۴۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں اکھئے جو بے شک
اللہ ترین وچو بکب سٹو کوئی معبود نیں سوائے بک
معبود دے نے بے او اے اکھن کیں نہ رُکے تے
انجھے کافرین کول ضرور عذاب پہنچسی ڈکھ ڈیون والا۔
۴۵۔ کیا او اللہ دنیں جھکدے تے اول کیں بخشش
نیں منگدے تے اللہ سیں بہوں بخشش والا تے
بہوں مہربان۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ وَمَا مِنْ
إِلَهِ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ
لَيَسَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

۴۶۔ مسیح ابن مریم نہ ہن سوائے بک رسول تے اول

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ

قَبْلَهُ الرُّسُلُ وَأَمَّهُ صِدْقَةٌ مَا كَانُوا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ
أَنْظُرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أُنَى يَوْمَ تَكُونُ ﴿٥﴾

کئیں پہلے سارے رسول مرگئیں تے اوندی ما پسی ہائی
او ڈوہیں کھانا کھندے ہن توں ڈیکھ اسان کیوں انہیں
تے دلیلاں کھول کے بیان کریندے ہیں۔ توں دل ڈیکھ
جوا نہیں دے خیال کیوں بدلیج ویندن۔

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾

۷۷۔ توں اکھ کیا تسان اللہ سیس کوں پھوٹر کے اوندی
عبادت کریندے؟ جیر حانہ تہاکوں ڈکھ پچا بگدے
تے نہ فائدہ۔ بے شک اللہ سیس بہوں سنٹن والا تے
چاٹن والا ہے۔

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا
أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٥﴾

۷۸۔ توں اکھ لے اہل کتاب اپنے دین دے بارے مچ
ناحق حدکئیں نہ ودھو تے اوں قوم دی خواہش دے پچھ نہ
چلو جیرھی تسان کئیں پہلے گمراہ تھی گئی ہائی تے بہوں
ساریں کوں انہیں گمراہ کیسا ہاتے او سدھے راہ کئیں تھوڑک
گئے ہن۔

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ
دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ ﴿٥﴾

۷۹۔ بنی اسرائیل وچو جنہیں کفر کیسے انہیں تے لعنت کیسے
گئی؟ داؤد تے عیسیٰ ابن مریم دی زبانی۔ این واسطے
جوا نافرمانی کریندے تے حدکئیں ودھدے ہن۔

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٥﴾

۸۰۔ تے ہک ڈوہجے کوں برائی کئیں جیرھی او کرن ہا روکیندے
نہ ہن تے بہوں بُرا ہا جو او کریندے ہن۔

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا
قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِاللَّهِ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٥﴾

۸۱۔ توں انہیں وچو بہوں ساریں کوں ڈوہجے جو او کافر
کوں اپنا امدادی بُنیدن بہوں بُرا ہا جو انہیں اپنی مرضی
نال اگو بیٹھے تے اللہ انہیں تے ناراض تھی گئے
تے او عذاب وچ پئے رہن۔

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوا هُمُ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٥﴾

۸۲۔ تے جے او اللہ تھے اوندے نبی تے جو اوندو ہلایا گئے
ایمان گمن آدن ہاتے نہ بُنادن ہا انہیں کوں سبگتی
رتے چھگا ہا تے بے شک انہیں وچو بہوں سارے
نافرمان۔

۸۳۔ توں مومنین دی دشمنی وچ یہودیوں کوں تے انہیں کوں جیرھے مشرکوں سخت پیسے تے توں پیسے مومنین دے زیادہ کولو مجت کرن وچ انہیں کوں جیرھے آہدن اسان عیسائی ہن اسے این واسطے جو انہیں وچ علماء (پاوری) تے اللہ دے ہن تے بے شک او دڑائی نہیں کریندے۔

۸۴۔ تے جہاں اگلا سٹن او جیرھا رسول دو لہایا گئے جے تلا انہیں حق سٹھانے توں ڈہریں انہیں دی اکھیں وچو ہنجھو دیہہ پنہن تے او آہدن لے ساہے رب اسان ایمان گھن آئے ہن توں ساکوں گواہیں وچ لکھ گھن۔

۸۵۔ ساکوں کیا تھی گئے جو اسان اللہ تے ایمان نہ گھن آؤں تے جو ساہو وچ آئے تے ساہوی خواہش جو ساہو رب ساکوں داخل کرے نیک لوکیں وچ۔

۸۶۔ تے اللہ سیس انہیں کوں این گال دے دے وچ بہشت ڈیسی جنہیں دے وچ نہراں و ہنڈیاں تین او اوندے وچ ہمیشہ رہن تے ایٹو نیک لوکیں دا بدلہ ہو۔

۸۷۔ تے جنہیں انکار کیے تے ساہوی آیات کوں جھٹلائے تیں ایھے لوک دوزخی ہن۔

۸۸۔ اے ایمان والو تساں پاک چیزاں جیرھیاں اللہ سیس تہا ہڑے کیے حلال کیتن انہیں کوں حرام نہ کرو تے حدکیں زود دھو بے شک اللہ سیس زیادتی کرٹن والیں کوں پسند نہیں کریندا۔

۸۹۔ تے تساں کھاؤ جو تہا کوں اللہ سیس ہڑے حلال تے پاک شہیں تے اللہ کیں ہڑو جیندے اتے تساں ایمان گھن آئے ہو۔

۹۰۔ تہا ہڑی فضول قسمیں تے تہا کوں اللہ سیس نہیں

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَرُهُمْ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ فَيُنسِيْنَ
وَرَهْبَانًا وَآنَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۸۳﴾

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ
تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۸۴﴾

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَ
نَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿۸۵﴾

فَأَنَّا بِهِمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۶﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۸۷﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرُّوا طَيْبَاتٍ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۸﴾

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۸۹﴾

لَا يَأْخُذُكُمْ اللَّهُ بِاللَّغَوِيِّ إِيَّائِكُمْ وَلَكِنْ بِمَا أَخَذْتُمْ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْبَيْسُ وَالْاَنْصَابُ
وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاَجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿٩١﴾

پکڑینا تے او تھا کون جیریاں تساں پکیاں قساں کھندے؟
انہیں تے جنہیں دا کفارہ ۷ ڈاہ میکین کون او کھانا کھاؤ
جیرھا تساں اپنے گھروالیں کون کھوسندے ۷
یا انہیں دے کپڑے یا بک غلام کون آزاد کرو تے جیکوں
۷ طاقت ہوئے او ترے روزے رکھے۔ اے تہاڈی قسیں
دا کفارہ ۷ جیریاں تساں کھندے ۷ تے اپنی قسیں دی
حفاظت کرو الیں اللہ سیس اپنے محکم تہاڈے کیستے
کھول کھول کے بیان کریندے تاں جو تساں شکر کرو۔

۹۱۔ اے ایمان والو بے شک شراب تے جو تے بت
تے تیریں نال کرا کڑ من پلین تے شیطان کم اس کنیں بچو
تاں جو تساں کامیاب تھی و بچو۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْبَيْسُ وَالْاَنْصَابُ
وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاَجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُوْنَ ﴿٩١﴾

۹۲۔ بے شک شیطان تہاڈے درمیان شراب تے جو تے نال
دشمنی تے لہنض پاؤں چاہندے تے تہا کون اللہ دے ذکر
تے نماز کنیں ہٹاؤں چاہندے تے کیا تساں رک ولیر۔
۹۳۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کرو تے (اوندے) رسول دی
فرمانبرداری کرو تے ہوشیار رہو تے جے تساں پھر گیو بے
تے جان گھن جو ساڈے رسول دی ذمہ داری صرف
کھول کے پچھا ڈیو ۷۔

اِنَّمَا يُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّوَفِّعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ
وَالبَغْضَا فِي الْخَمْرِ وَالْبَيْسِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ
ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْتَهُوْنَ ﴿٩٢﴾
وَاطِيعُوْا اللّٰهَ وَاطِيعُوْا الرَّسُوْلَ وَاخْذُرُوْا فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوْا اَنَّكُمْ عَلٰى رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْبَيِّنُ ﴿٩٣﴾

۹۴۔ مومنین تے نیک عمل کرن والیں تے کوئی گناہ نہیں
جو او کھاؤں جڈاں او اللہ کنیں ڈرن تے ایمان گھن آون
تے نیک عمل کرن تے دل تقویٰ وچ و دمن تے ایمان
وچ دی دل تقویٰ وچ و دمن تے احسان کرن تے اللہ
احسان کرن والیں کون پسند کریندے۔

لَيْسَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ
فِيْمَا طَعَمُوْا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
تُمْ اتَّقَوْا وَآمَنُوْا ثُمَّ اتَّقَوْا وَاَحْسَنُوْا وَاللّٰهُ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٩٤﴾

۹۵۔ اے ایمان والو اللہ سیس تہا کون ازبسی اوں تھوڑے
شکار نال جے تک تہاڈے ہتھ تے نیزے تچ سگن تال
جو اللہ سیس ظاہر کرے جیرھا او ڈھر تھی کے اوں کنیں

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِيَلُوْا لَكُمْ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ
تَنَالَهُ اَيْدِيْكُمْ وَمِمَّا حَمَلَتِ لِعَلَّكُمْ اللّٰهُ مِنْ جَنَاحِهِ
بِالْغَيْبِ فَمَنْ اَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٥﴾

بڑھے۔ تے جیرھا ایندے لہو حد کنیں ودھی تے اوندے
واسطے بڑھ بڑیوں والاعذاب۔

۹۶۔ سے ایمان والو تساں شکار نہ مارو جہاں تساں احرام
وچ ہوو تے جیرھا اونکوں مرلیسی جاں بچھ کے تے اوندا
بدلہ اوہر جیہاں جانور ہوسی جیرھا اوں ماریے بڑو انصاف
کرن والے تہا بڑے وچو ایند فیصلہ کرلیں تے اوں کوں
قربانی کیتے کہے تک پچاؤٹاں ضروری یا میکینیا دکھانا یا
ایندے برابر روزے ہن تاں جو او پٹے بڑے کم دی سزا
پاوسے۔ جو گزر گئے او اللہ سیس معاف کر بڑے تے جیوں
ولا کیتا تے اللہ سیس اوں کوں سزا بڑیسی تے اللہ سیس
غالب تے سزا بڑیوں والا۔

۹۷۔ تہا بڑے اتے سمندر دا شکار حلال کیتا گئے تے اوندا
کھاؤں تہا بڑے تے نہیں مسافرن دے فائدے کیتے جئے۔
تہا بڑے اتے خشکی دا شکار حرام کیتا گئے جے تیں تساں
احرام وچ ہوو تے اللہ کنیں بڑو جیندو تساں کھٹے کر
کے سینتے ویسو

۹۸۔ اللہ سیس عزت والے گھر کہے کوں لوکین دی ترقی کیتے
ذریعہ بنائے تے عزت والے مہینے کوں تے قربانیں کوں تے
پٹے والے جانوریں کوں لے ایں واسطے تاں جو تساں
جاں گھنوں بے شک اللہ سیس جاڈے جو آسماں وچ
تے جرزین وچ تے بے شک اللہ سیس ہر شے کوں
بہوں جاڈے۔

۹۹۔ تے تساں جاں گھنوں بے شک اللہ سیس سمٹ
سزا بڑیوں والا تے بے شک اللہ سیس بہوں بخشش والا
تے بہوں رحم کرن والا۔

۱۰۰۔ ساڈے رسول دے ذمہ صرف پچاؤٹن تے اللہ سیس

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ
رَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَدًّا جَزَاءً مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ
التَّعْمِيرِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَلِغَ الْكَفَّارَةِ
أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا
لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَنْمَا سَلَفًا وَمَنْ عَادَ
يَنْقُصِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٦﴾

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَ
لِلسَّيَّارَةِ وَحُرْمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا
وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩٧﴾

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْكُبَىٰ حَرَامًا قِيَمًا لِلنَّاسِ وَ
الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٩٩﴾

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿۱۰﴾

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَا أَبْعَابُ كَثْرَةِ
الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿۱۱﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءَ إِن تُبَدَّلَ لَكُمْ
شَرٌّ مِّنْهُ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِذْرًا يُدْرَأَ الْقُرْآنُ
تُبَدَّلَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۲﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكَ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا
كَفْرِينَ ﴿۱۳﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَجِيلَةٍ
وَلَا حَامٍ ﴿۱۴﴾ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ وَكَرَّهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۵﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَّلًا
كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿۱۶﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن
صَلَّ إِذَا اهْتَدَىٰ إِنَّ اللَّهَ مُرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

جانڈے جو تساں ظاہر کریندے ءتے جو تساں لکیندے ء۔
۱۰۔ کوں آکھ ڈے جو خبیث تے پاک کھو جہیں نیس ہرندے
بھانویں تیکوں خبیث دی کثرت چنگی دی بگے۔ تے اے
عقل والو اللہ کیں ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھی و نجو۔

۱۰۲۔ اے ایمان والو! نبھاں گا پس نہ پچھو جو تہا ڈے لے
ظاہر کر ڈتیاں و نجن تے تہا کوں بریاں بگن تے جے انہیں
دے متعلق پچھو جیڈاں قرآن لہندا پیا ہر وے تے او
تہا ڈے اتے ظاہر کر ڈتیاں و لیس اللہ سیس آپیں انہیں
کوں ظاہر نیس کیا تے اللہ سیس بہوں بخش و الاتے بہوں
سمجھ نال کم گھنن والا ء

۱۰۳۔ تساں کیں پہلے دی بک قوم نے انہیں گا پس دا پچھا یا
تے دل انہیں دے انکاری تھی گئے ہن۔

۱۰۴۔ تے اللہ سیس نیس بنایا پچھو ڈا ہاں چٹن والی ڈاچی دے
کن کین دی رم اتے نہ سائبہ (بیخ بل چٹن والی ڈاچی) تے نہ سید (بکری
کوں لیل لیل جاڑے جاون تے انہیں کوں کہیں بک کوں
ذبح نہ کرن تے نہ اوں (ساہن کوں چھوڑ ڈیوں حیندی نسل
و چو ڈا ہاں تھی و نجن) (اے رساں غلط ہن) تے بے شک
جیرے کافرن او اللہ دے خلاف کوڑ پد حیندن تے انہیں
و چو: بہوں سارے عقل نیس کریندے۔

۱۰۵۔ تے جیڈاں انہیں کوں اکھیندے آؤ اوندو جو اللہ نے
ہمائے تے آؤ اوندے رسول دو او اہدن ساکوں او کافی ء
جیندے اتے اسال اپٹے پیو ڈا ڈے کوں پاتے
بھانویں انہیں دے پیو ڈا ڈے کھ دی نہ جانڈے ہرن
تے نہ سدے رستے تے ہرن۔

۱۰۶۔ اے ایمان والو! تہا ڈی جانیں دا تہا ڈے اتے حق جیرھا
گمراہ تھی گئے او تہا کوں نقصان میںں پچھا بگد بے تساں

فَيُنْتِظِرُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰﴾

سدمے رستے تے ہوو۔ تساں ساریں اللہ دوولٹے ول او

تہا کول جو تساں کریندے ہاوسے ڈیسی

۱۰۷۔ لے ایمان والو جڈاں تہا بڈے وچو کوئی مرٹ گئے

تے وصیت لے وقت تہا بڈی گواہی دا طریقہ لے ہوسی

جو تہا بڈے وچو بڈو العناق کرن ولے ہون یا بڈو پے غیریں

وچو ہون تے جے تساں سفروچ ہوو تے تہا کول موت

دی مصیبت او نچے تے انہیں بڈوناہیں کول نماز دے بعد

روک گھنوتے او اللہ دی قسم کھاو جے تہا کول شک

پئے ونچے جو اساں ایں گواہی دا کوئی مل نہیں گدھا

بھانویں او کو لہو دا سکا ہوے تے اساں اللہ دی گواہی

کول نہ ٹیکسوں نہ تاں اساں گناہ گاریں وچو تھی ویسوں۔

۱۰۸۔ تے جے اے پتہ بگ ونچے جو انہیں اپنے فمے

گناہ گمن گدھے تے ول پے بڈو انہیں دی جا

تے کھڑے تھیون انہیں وچو جنہیں لے خلافت پہلے

بڈو نے گواہی بڈتی ہائی او بڈوہیں اللہ دی قسم

کھاو جو ساڈی گواہی انہیں بڈو دی گواہی کنیں زیادہ جی

تے اساں زیادتی نہیں کیتی ناں تاں اساں ظالمیں وچو تھی

ویسوں۔

۱۰۹۔ اے طریقہ انہیں کول ایندے زیادہ کو لہو کر ڈیسی جو او

گواہی واسقے دے مطابق بڈیوں یا او بڈن جو انہیں دی

قسم لے بعد بی قسم اوں کول روکرن واسقے پیش کر بڈتی

ویسی۔ تے اللہ کنیں بڈرو تے سٹو تے اللہ سٹیں نافرمان

قوم کول سدھاراہ نہیں بڈکھلیندا۔

۱۱۔ جڈاں اللہ سٹیں ساریں رسولیں کول کٹھا کر لیتی تے

آکھسی تہا کول کیا جواب بڈتا گیا ہا تے او آکھسن ساکوں

پتہ نہیں بے شک توں غیب کول بہوں چاڈی۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ

الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذُو عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ

آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ حَضَرْتُمْ فِي الْأَرْضِ

فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهَا مِنْ بَعْدِ

الصَّلَاةِ فَيُقْسِمْنَ بِاللَّهِ إِنْ أَرْتُمْ لَا تَشْتَرِي بِهِ

ثَمَنًا وَلَا تُوْكَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا تَكُنُمْ شُهَدَاءَ اللَّهِ

إِنَّمَا إِذَا لَسَ الْأَثِيمِينَ ﴿۱۰﴾

فَإِنْ عُرِيَ عَلَىٰ آثِمًا اسْتَحَقَّ إِنَّمَا فَأَخْرَجَ يُقُولُ

مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيُقْسِمْنَ

بِاللَّهِ لَشَهَادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتَيْهِمَا وَمَا أَعْتَدْنَا

إِنَّمَا إِذَا لَسَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۱﴾

ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْههَا أَوْ يَحْفَظُوا

أَنْ تَرُدَّ إِلَيْكَ بَعْدَ آيَاتِنَهُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۲﴾

۱۲

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ يَقُولُ مَاذَا أُجِنْتُمْ قَالُوا

لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿۱۱﴾

۱۱۱۔ جبڑاں اللہ نے اکھیا لے عیسیٰ ابن مریم توں یا دکر ساڈی اونمت جبر صی اسان تیلے اتے کیتی بائی تے تیلے ما تے جبڑاں روح القدس نال تیلے مدو کیتی ہم۔ توں لوکس نال گاہیں کریندا ہانوں پینگھے (چھوٹی عمر) وچ تے ڈھلدی جوانی وچ جبڑاں میں تیکوں کتاب تے سٹپ تے سکھائی بائی تورات تے انجیل تے جبڑاں توں مٹی نال پکھی آلی کار میڈے حکم نال بنیندا ہانوں تے توں اندرے لچ پھوکا مریندا ہانوں تے میڈے حکم نال پکھی بن ویندا ہانے توں جماندو اندرے تے کوڑھی کوں میڈے حکم نال ٹھیک کریندا ہانوں تے میڈے حکم نال مردے کڈھیندا ہانوں تے جبڑاں میں بنی اسرائیل کوں تیں کنیں پریر رکھے جبڑاں توں انہیں کنیں دلیلاں گھن کے آیا ہانوں تے انہیں دجو ہرے لوکس اٹکار کیتا ہانہیں اکھیا لے تے مرن کھلا کھلا جا دو۔

۱۱۲۔ تے جبڑاں میں حواریں دو وچی کیتی جو تسان ایمان گھن آؤ میڈے اتے تے میڈے رسول تے انہیں اکھیا اسان من گدھے تے توں گواہ رہ جو اسان بے شک مسلمان ہیں۔

۱۱۳۔ جبڑاں حواریں اکھیا لے عیسیٰ ابن مریم کیا تیلے رب لے طاقت رکھیندے جو ساڈے اتے آسمان کنیں ماڈہ ہاے اوں اکھیا اللہ کنیں ڈرو جے تسان مومن ہتے۔

۱۱۴۔ انہیں اکھیا اسان چاہندے ہیں جو اسان اوندے وچو کھاڈن تے ساڈے ول تسلی کپڑن تے اسان چان گھنوں جو بے شک تیں سچ اکھئے اسان اوندے اتے گواہ بن وچوں۔

۱۱۵۔ عیسیٰ ابن مریم نے اکھیا لے اللہ لے ساڈے رب ساڈے اتے ماڈہ ہا آسمان کنیں ساڈے پھلیں تے پھلیں واسطے عید تمی ونچے تے تیلے ولو نشان ہوئے تے ساکوں رنق ڈے تے توں بہترین رنق ڈیوں والا ہوں۔

إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ
وَ عَلٰى وَالِدَتِكَ اِذْ اَيْدَتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تَحْتَ كَتَمٍ
التَّاسِ فِي الْمَهْدِ وَ كَهَلًا وَ اِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتٰبَ وَ
الْحِكْمَةَ وَ التَّوْرَةَ وَ الْاِنْجِيلَ وَ اِذْ خَلَقُ مِنْ الطّٰينِ
كَهَيْبَتِهِ الطّٰيْرَ بِاِذْنِي مَتَّسِعُ فِيهَا فَتَكُوْنُ كَطِيْرًا بِاِذْنِي
وَ تُبْرِئُ الْاِلْمَةَ وَ الْاَبْرَصَ بِاِذْنِي وَ اِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى
بِاِذْنِي وَ اِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرٰءِيْلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَا اِلَّا
سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۱۱﴾

وَ اِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوٰرِيْنَ اَنْ اٰمِنُوْا بِيْ وَ بِرَسُوْلِيْ
قَالُوْا اٰمَنَّا وَ اَشْهَدُ بِاَنَّكَ مُسْلِمُوْنَ ﴿۱۱۲﴾

إِذْ قَالَ الْحَوٰرِيُّوْنَ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيْعُ
رَبُّكَ اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَآءِ قَالَ اَنْوَا
اللّٰهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۱۳﴾

قَالُوْا رُبُّنَا اَنْ نَّأْكُلَ مِنْهَا وَ نَطْمِيْنُ قُلُوْبُنَا وَ نَعْلَمَ
اَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَ نَكُوْنُ عَلِيْهَا مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۱۱۴﴾

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا اَنْزِلْ
عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَآءِ تَكُوْنُ لَنَا عِيْدًا
لِّاَوْلِيَانَا وَ اٰخِرًا وَاٰيَةً مِنْكَ وَ اذْرُقْنَا وَ اَنْتَ
خَبِيْرُ الرَّاقِيْنَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۶. اللہ سیس اکھیا بے شک میں او تہا بڑے تے بسیدال
تے ایندے بعد جے کہیں تہا بڑے وچو کفر کیا تے میں
اول کول عذاب ڈلیاں۔ ایجھا عذاب جیر حاد نیا وچ میں
کہیں کول ۲ ڈتا ہوسی۔

۱۱۷. تے جڈاں اللہ سیس اکھیا لے عیسیٰ ابن مریم کیا
تیں لوکس کول اکھیا باجر میکوں تے میڈی ما کول
ڈو حدیث اللہ کول چھوڑ کے۔ اول اکھیا توں پاک ہیں میکوں
کیا حق باجر میں او اکھاں باجیندا میکوں کوئی حق نہا بے
میں اکھیا ہوسی تے توں اول کول چاڈیں جو میڈے دل
وچ توں اونکوں چاڈیں تے جو تہا بے دل وچ۔ میں
نیں چاڈا بے شک توں غیب کول بہوں چاڈوں والا ہوس۔

۱۱۸. میں انہیں کول صرف او اکھئے جو تیں میکوں کم ڈتا با
جو اللہ دی عبادت کرو جیر حاد میڈا دی رب تے تہا ڈاوی
رب او تیں میں انہیں تے نگران ہائیں جے تیں انہیں
وچ ہائیں جڈاں تیں میکوں وفات بڑے ڈتی تے توں
ہی انہیں تے نگران ہائیں تے توں ہر چیز تے نگرانیں۔

۱۱۹. جے انہیں کول عذاب ڈلیوں تے بے شک او تہا بے
بدرن تے جے توں انہیں کول بخش ڈلیوں تے بے شک
توں غالب تے بہوں سیانائیں۔

۱۲۰. اللہ سیس اکھیا لے جہاڑا سپیس کول انہیں دا
سچ فائدہ ڈلیسی انہیں واسطے بہشت جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پین اوندے وچ ہمیشہ رہن۔ اللہ انہیں تے
راضی تھی گئے تے او اللہ تے راضی تھی گئیں۔ لے بہوں
وڈی کامیابی۔

۱۲۱. آسمانیں تے زمین تے جو کچھ انہیں دے وچ انہیں دی
بادشاہی اللہ دیکتے بے تے او ہر شے تے قادر۔

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَوْلَاهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ
بَعْدَ مَنكُم فَأَنِّي أَعَذِبُهُ عَلَيَّا لَا أَعَذِبُهُ أَحَدًا
مِنَ الْعَالَمِينَ ۝

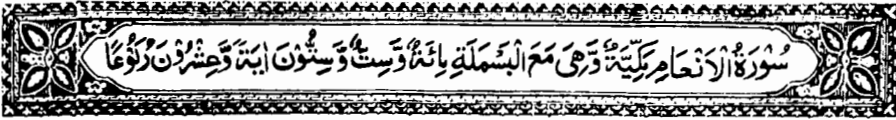
وَاذْ قَالَ اللَّهُ لِيُحْيِيَنَّ ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَن تَقُلْتَ لِلنَّاسِ
أَتَجِدُونِي وَرَأْيِي إِلَهِينَ مِن دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ
مَا يَكُونُ لِي أَن أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ
قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ
مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

سورة النام کی ۷ تے لسم اللد نال اینیاں ۱۶۶ آیتاں تے ۲۰ رکوعین۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن منگئے
بُیُوْنُ وَاللّٰتِ وَلِیْلِ رَحْمٰنِ الْکَرِیْمِ ۶۔
- ۲۔ ساریاں صفات اللہ سیئں واسطے بن جیں آسمانیں
تے زمین کون بنائے تے اندھارے تے سو جھلا
بنائیں ایندے باوجود کافر لوک اپنے رب دا شریک بنین
۳۔ او ہو جیں تہا کون نمٹی کیں پیدا کیتے تے وقت
مقرر کیتس تے ایں مقرر وقت دا علم ہونکوں ۷ ول وی
تساں شک کریندے ۶۔
- ۴۔ او ہو اللہ جیرھا آسمانیں تے زمینیں وچ او تہا بڑے
رازیں کون وی چاندے تے تہا بڑے ظاہر کون وی تے
او چاندے ہو تساں کندے ۶۔
- ۵۔ تے جڈاں وی انہیں دے رب دے نشانیں وچو کوئی
نشان اندے تے او اول کیں منہ پھیر گھندن۔
- ۶۔ بے شک انہیں سچ کون جھٹلائے جڈاں او انہیں
دو آنگے تے جلدی او انہیں کول او خبراں مل ولین
جنہیں تے او کھلدن۔
- ۷۔ کیا انہیں کون پتہ نیں جو انہیں کیں پلے اسان کتنے زمانے دے
لوکس کول ہلاک کیتے اسان انہیں کول زمین وچ او طاقت
ڈٹی ہانی جیرمی تہا کول نیں ڈٹی تے اسان انہیں تے بدلیں
کیں ڈاڈھا منہ وسلئے تے انہیں واسطے نہراں بنائیں
جیر صیاں انہیں دے ماتحت چلدیاں ہن ول اسان انہیں دے
گناہیں دی وچ نال انہیں کول ہلاک کر ڈتا تے اوندے بعد
- اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ
الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ثُمَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا بِرَبِّہُمْ یَعِدُوْنَ ②
هُوَ الَّذِیْ خَلَقَکُمْ مِنْ طِیْنٍ ثُمَّ فَضَّ اَجَلٰہِمْ وَاَجَلَ
مُنْعٍ عِنْدَہُ ثُمَّ اَنْتُمْ مُّتَرَوْنَ ③
وَهُوَ اللّٰهُ فِی السَّمٰوٰتِ وَفِی الْاَرْضِ یَعْلَمُ سِرَّکُمْ
وَیَجْہَرُکُمْ وَیَعْلَمُ مَا تَکْسِبُوْنَ ④
وَمَا تَأْتِیْہُمْ مِنْ اٰیَةٍ مِنْ اٰیٰتِ رَبِّہُمْ اِلَّا کَاذِبًا
مُجْرِبِیْنَ ⑤
فَقَدْ کَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَہُمْ فَسَوْفَ یَأْتِیْہُمْ
اَنْبَاُ مَا کَاذَبُوْا بِہٖ یَسْتَهْزِءُوْنَ ⑥
اَلَمْ یَرَوْا کَمْ اَہْلَکْنَا مِنْ قَبْلِہُمْ مِنْ قَوْمٍ مَّکَنُّہُمْ
فِی الْاَرْضِ مَا لَہُمْ مِنْکُمْ نٰکِرٌ وَاَرْسَلْنَا السَّمَآءَ عَلَیْہُمْ
مِیْدٰنًا رَّاوُ جَعَلْنَا الْاَنْہٰرَ نٰجِیٰی مِنْ تَحْتِہُمْ فَاَہْلَکْنَا
بِذُنُوْبِہُمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِہُمْ قَوْمًا اٰخَرِیْنَ ⑦

ہک ہی نسل پیدا کر ڈتی۔

۸۔ تے جے اسان تیڈے اتے کانہیں تے کمی ہوئی کتاب لبندے تے او اونکوں ہتھ نال وٹن دی ہی تے دل وی کافر ایہو اکھن لے تے کھلا کھلا فریب ۹۔ تے او ابدن ایندے اتے کیوں نہیں لبایا گیا فرشتہ تے جے اسان فرشتہ لبائوں پاتے اس ہال دا فیصلہ تھی ونجے با تے انہیں کول دل مہلت نہ ڈتی ونجے با۔

۱۰۔ تے جے اسان اونکوں فرشتہ بناؤں ہاتے اول کول دی آدمی دی شکل وچ پھول ہاتے جیر صی گال ہن انہیں تے مشتبہ تھی پی ۷۷ ول وی اسان مشتبہ رکھوں با۔

۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی رسولیں نال مذاق کیا گئے۔ تے پچھیں اول عذاب جیندے اتے او مذاق کریندے ہن او انہیں کول گھیر (ولبیٹ) گدھے۔

۱۲۔ توں اکھ جو زمین وچ لٹو پھرو ول ڈیکھو جو جھٹلاوٹن والیں دا انجام کیا تھے۔

۱۳۔ توں اکھ کینڈا جو آسمانیں تے زمین وچ رول اتوں آپ اکھ جو اللہ دا ۷۷ اول اپنے اتے رحمت فرمن کر ڈتی ۷۷ بے شک او تھا کول ضرور قیامت دے ڈینہہ کھٹا کر لسی جیندے وچ کوئی شک نہیں جیر صے لوکس اپنے آپ کول گھٹا ڈتے بے شک او ایمان نہ انیسن۔

۱۴۔ تے جیرھا کھ رات تے ڈینہہ وچ موجود اوہیں دا ۷۷ تے او بہوں سٹن والا تے بہوں چاٹن والا ۷۷۔

۱۵۔ توں اکھ کیا میں اللہ دے سوا پیا سبگتی بناواں جیرھا آسمانیں تے زمین دا پیدا کرن والا ۷۷ تے او کھویندے تے کھولیا نہیں دیندا۔ توں اکھ میکوں حکم ڈتا گئے جو میں پہلا۔ فرمانبردار بنائے تے توں مشرکیں وچو اصلو

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَابٍ فَلَسُوهُ يُأَيِّدِيهِمْ
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ①

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّفِضَّةٌ
الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ②

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَا يَلْبَسُونَ ③

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَخَاقَ بِالَّذِينَ
سَخَرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ④

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظروا كيف كان عاقبة
الْمُكذِّبِينَ ⑤

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُتُبٌ عَلَى
نَفْسِهِ الرَّحْمَةِ لِيَجْزِيََكُمْ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ لِأَرْبَابٍ
فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑥

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْآبِلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ
التَّيَّبِ الْعَلِيمُ ⑦

قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ أَلْتَأْتُوا فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يَطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أكونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ⑧

نہ بنیں۔

۱۶۔ توں آکھ بے شک میں وڈے ڈینہہ دے مذاب کینیں
بُرداں جے میں نافرمانی کراں۔

۱۷۔ جیں کینیں اوں جھاڑے او عذاب ہٹا ڈیا گیا تے
بے شک اوندے اتے رحمت ہوسی تے اے کھلی کھلی
کامیابی۔

۱۸۔ تے جے اللہ تیکوں نقصان پچاوارے تے اوکوں
ہٹاؤں والا کوئی نہیں سولے ہوندے تے جے او تیکوں
بھلائی پچاوارے تے او ہر چیز تے قادر۔

۱۹۔ او اپنے بندیں تے غالب تے او بہوں سیانا
تے باخبر۔

۲۰۔ توں آکھ جو سب کینیں زیادہ سچی گواہی ڈیوں والی
کیر می سچی ء ول توں آکھ جو اللہ میڈے تے تہاڑے
درمیان گواہ تے میڈے قرآن وحی کیسا گئے تاں جو
میں تہا کوں تے جینکوں اے پیچھے ایندے نال ہوشیار کراں
کیا تاں اے گواہی ڈیندے ء جو خدا نال بے معبود
وی ہن توں آکھ میں گواہی نہیں ڈیندا توں آکھ بے شک
او ہی ہک معبود تے میں بیزاراں اوں کینیں جینکوں تاں
شریک بیڈے ء۔

۲۱۔ جنہیں لوکیں کوں اسال کتاب بُرتی ء او اوکوں یوں
سنجھین جیوں او اپنے پتریں کوں سنجھین تے جنہیں
لوکیں اپنے نفس کوں گھانا ڈرتے تے او ایمان نہیں
ایندے۔

۲۲۔ اوں کینیں وڈا ظالم کون جبرھا اللہ تے کوڑ پدھیندے
یا اوندے نشانیں کوں جھٹلیندے۔ بے شک ظالم لوک
کامیاب نیں تھیندے

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۶﴾

مَنْ يُصِرْ عَنْهُ يُؤْمِدًا فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ
الْبَيْنُ ﴿۱۷﴾

وَرَأَى تَسْسُكَ اللَّهِ بِخَيْرٍ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَرَأَى تَسْسُكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۸﴾

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿۱۹﴾

قُلْ أَمَّا شَيْءُ الْكِبَرِ شَهَادَةٌ قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ
لَأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْكُمْ لَتَشْهَدُونَ
أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ
قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ
مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿۲۰﴾

الَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ لَمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۲۱﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۲﴾

- ۲۳۔ تے اسان جڈاں انہیں ساریں کول کھٹا کر لسیوں ول
 آکھسوں انہیں کول جیرے مشرک کریندے ہن تہاڑے
 مشرک کتھان جنیدے متعلق دعویٰ کریندے ہاوے۔
 ۲۴۔ یچھیں ایندے جواب ورج او صرف لے آکھسن
 اللہ دی قسم جیرہا ساڈا رب جو اسان مشرک کائے ناں
 ہا سے
 ۲۵۔ ڈیکھ کیوں اپنے اتے کوڑ پدھیندن تے او بھل
 ولین جیرہا او کوڑ پدھیندے ہن۔
 ۲۶۔ انہیں وچو کجھ او ہن جیرے تیبڑی گال کول سندن
 تے اسان انہیں دے ولین تے پردے پاڈتن جو لے
 سمجھ نہ سگن۔ تے انہیں دے کنیں وچ بوڑجے او
 سارے نشان وی ڈیکھ گھن ماں وی اوندے تے ایمان
 نہ گھن او سن۔ تے جڈاں او تیبڑ واندن تیبڑے ناں
 جیڑا کریندن۔ تے جیرے کافرں او بدن جو لے تے
 پہلے لوکس دیاں کہنا تین۔
 ۲۷۔ تے او نہیں کول اوں کنیں رکیندن تے آپ وی
 رکدن تے او صرف اپنے آپ کول ہلاک کریندن
 تے او سمجھدے نیں۔
 ۲۸۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں او دوزخ مے سامنے دکھڑے
 کیسے ولین آکھسن ہائے ساڈا افسوس اسان اپنے رب
 دی آیات نہ جھٹلاؤں ہاتے مومنین وچو بن و نچوں ہا۔
 ۲۹۔ سچ لے ہے جو (اللہ سبب) ظاہر کر ڈتے جو ایں کنیں
 پہلے او لکیندے ہن تے جے انہیں کول ولا پھٹیا و نچے
 تے ول دی او ایں کر لیں جتھو انہیں کول روکیا گئے
 تے بے شک او کوڑ مریندے پئین۔
 ۳۰۔ تے انہیں آکھیا ساڈی صرف ایھا دنیا وی زندگی ہ۔
 وَ يَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَبِينًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
 آيِنُ سُرَّاكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿۲۳﴾
 ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنْتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا
 كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿۲۴﴾
 أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَّبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
 يَفْتَرُونَ ﴿۲۵﴾
 وَمِنْهُمْ مَن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
 أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا
 كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ
 يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۶﴾
 وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ
 إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۷﴾
 وَكَوْتَرَىٰ إِذْ يُوقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا بَلَيْتْنَا نُورِدُّو
 لَا نَكْتَلِبُ بِالْأَيْدِي رَبِّنَا وَلَنُكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۸﴾
 بَلْ بَدَأ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رَدُّو
 لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۲۹﴾
 وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْنَا

يَمْعُونَ ۝۳۱

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُقُّوهُ عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ قَالَ لَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلْ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝

ساکوں اٹھایا نہ ولیس۔

۳۱۔ تے جے توں ڈیکھیں جبرائیل او اپنے رب دے سامنے کھڑے کیئے ولین او آکھسی کیا لے ڈینہہ سچ نہ ہا او آکھسن بالکل لے سچ ساڈے رب تے او آکھسی اپنے انکار دی وجہ نال عذاب بھوگو۔

۳۲

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا بِخَسْرَتِنَا عَلَىٰ مَا كَفَرْنَا فِيهَا لَا دَرَهُمْ يَحْمِلُونَ أوزَانَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ۝

۳۲۔ انہیں اللہ دی ملاقات کول جھٹلائے او گھٹے وچن تے جبرائیل انہیں تے او وقت اجھٹ گھٹت آولیس تے او آکھسن ہائے ساڈا افسوس جو اسان این وقت دے بارے وچ کوتاہی کیتی تے او اپنی کٹریں تے اپنے بارچئی ددے ہوسن۔ سٹو جیرھا بار اوچھی و دین او بہوں برا۔

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لُحْيٌ وَكَهْفٌ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّ الَّذِينَ يَتَّقُونَ فَلَا تَقُولُونَ ۝

۳۳۔ دنیا دی زندگی تے صرف کھیل تے تماشا۔ تے جیرھے اللہ کنیں بڑدن آفرت دا گھرا انہیں واسطے چکھاؤ کیا تاساں عقل نوھے کریندے۔

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بَالِيبٍ إِلَهُ يَجْحَدُونَ ۝

۳۴۔ اسان جاندے ہیں او جیرھیاں گاہیں کریندن توں مونجھا تھیندیں او تیکوں نئیں جھیلندے عالم لوک تے اللہ دی آیات دا انکار کریندن۔

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ فَصَبِّرْ وَعَلَىٰ مَا كَذَّبْنَا وَادُّوا حَتَّىٰ أَنْتَهُمْ نَصْرًا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْأُرْسَلِينَ ۝

۳۵۔ بے شک تیں کئیں پہلے دی رسول جھٹلائے گئیں تے جبرائیل انہیں کول جھٹلایا گئے تے ڈکھ ڈٹا گئے انہیں صبر کیئے دل انہیں دو ساڈی مدد آگئی تے اللہ دیاں گاہیں کوئی بدل نہیں سگدا۔ تیں کئیں رسولیں دیاں نجرال آچکین۔

وَإِنْ كَانَ كِبْرَ عَيْنِكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَفْتَىٰ أَنْ تَنْتَقِي نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتُنَادِيَهُمْ بِآيَاتِهِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ عَلَىٰ الْهُدَىٰ فَلَا تُكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝

۳۶۔ تے جے تیکوں طاقت تے زمین وچ سرنگ یا آسمان وچ پوٹری گول سگیں تے انہیں دو نشان گھن آویں رتے گھن آجے اللہ چاہندا انہیں کول سدھے راہ تے کٹھا کر ڈیوے ہاتے توں ناواقفیں وچو اصلوہ تھی

۳۷

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْعَوْنَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمْ

۳۷۔ بے شک اوہے لوک قبول کریندن جیرھے سندن

اللَّهُ تَمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿۳۷﴾

تے مڑیں کول اللہ سئیں اٹھیسے تے دل او اوندر وائے
ولین۔

بے شک
تو جہنم
میں
جائے گا

۳۸۔ تے او آہن ایندے اتے اپنے رب ولو کیوں
کوئی نشان نیں بھایا گیا توں آکھ بے شک اللہ قادر
ہو او نشان لہاوے تے انہیں وچو بہوں سارے نیں
چاٹدے۔

وَقَالُوا لَوْلَا نَزَّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ
قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَنْزِلَ آيَةٌ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ زمین وچ کوئی جانور نیں تے نہ کوئی پکھی جیرھا
اپنے کھبیں نال اڈر دے تے او تہاڈے آلی کار جماعتاں
ہن اسان ایں کتاب وچ کوئی وی کمی نیں کیتی پچھیں
او اپنے رب دوکھے کیتے ولین۔

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحِهِ
إِلَّا أُمَّةٌ أَمْثَلَكُمْ مَا فَزَعْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے میں ساڈی آیات کول جھٹلائے او پوٹن تے
گوگن اندھاریں وچن جینکوں اللہ چاہندے گمراہ کر ڈیندے
تے جینکوں چاہندے اونکوں سدھے رستے تیں
چلا ڈیندے۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا صُمْ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمِ
مَنْ يَنْتَهِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يُشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ توں آکھ ڈسو تے سہی جے تہاڈو اللہ دا عذاب
اوپنچے یا قیامت اوپنچے کیا خدا دے سوا کہیں ہے کول
سڈیو جے تساں پچھے ہوے (تے ڈسو)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَدَابُ اللَّهِ أَوْ أَنْتُمْ السَّاعَةُ
أَعْيَرَ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تساں اوہیں کول سڈیو تے او مصیبت کول دور کریں
جیندے کیتے تساں سڈیو دے پئے ہاوے جے او چاہیں
تے تساں بھل ولسو جیرھا شرک کریندے پئے۔

بَلْ آيَاتُهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ
وَتَنْسَوْنَ مَا تُنْفِرُونَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تیں کیں پہلے وی قومیں دو اسان رسول پٹھیں
تے ول اسان انہیں کول پکڑیئے مالی تے جسمانی مصیبتیں
نال تان جو او عاجزی کرن۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ اے کیوں نہ تمہیا جو جڈاں انہیں تے ساڈا عذاب
آیا ہا او عاجزی کرن ہا تے ہتھو انہیں دے دل سخت
تھی گئیں تے شیطان نے جو او کریندن اونکوں سوٹھا

قُلْ لَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ
وَدَّيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۴﴾

کر کے بڑھائے۔

۴۵۔ جہاں اور جہاں گہن جو انہیں کوں نصیحت کی گئی بانی تے آسان انہیں تے ہر چیز دے دروازے کھول بڑے تے جہاں اور اونڈے نال جو انہیں کوں بڑا گیا با اسان انہیں کوں ابھن گت پکڑ گدھاتے دل او نا امید تھی گئے ۴۶۔ تے جرمی قوم نے علم کیتا با اونڈیاں پاڑاں پٹ بڑتیاں گیاں تے ساریاں صفتاں اللہ دیاں ہن جیرھا سارے جہانیں واپا لٹھارے۔

۴۷۔ توں آکھ تساں بوسو جے اللہ تہا بڑے کنیں تے اکھیں کوں ضائع کر ڈیوے تے تہا بڑے دلیں تے مہرا ڈیوے اللہ دے سوا کیرھا معور جیرھالے تہا بڑو ولا انیسی توں بڑیکھ اسان کیوں آیات و ما پھر کے بیان کریندے ہیں اول وی منہ پیر گھندن۔

۴۸۔ توں آکھ بوسو جے تہا بڑے اتے آوے اللہ دا عذاب ابھن گھت یا ظاہر ظہور تے ظالمیں دے سوا پیا کیں کوں ہلاک نہ کیتا ویسی۔

۴۹۔ تے اسان رسولیں کوں دین دی خوشخبری بڑیوں والا تے بڑاوں والا بنا کے پھیندے ہیں تے جیرھا من بگھنے تے اصلاح کرے اونڈے اتے کوئی خوف نیش تے نہ او موٹھے تھیں۔

۵۰۔ تے جہیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے انہیں کوں انہیں دی نافرمانی دی وجہ نال عذاب پہنچسی۔

۵۱۔ توں آکھ میں نیش آبد جو میں کنیں اللہ دے نوزانے ہن تے نہ میں غیب جانڈال تے میں نیش آبد تہا کوں جو میں فرشتہ ہاں میں تے صوف اونڈی پیری کرینداں جو میڈرومی کیتی دیندی توں آکھ کیا اندھاتے سو جا کھا کج جو میں تھی بگدن کیا تساں

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۴۵﴾

فَقَطَعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۶﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَعَتَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَحَمَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذَقُونَ ﴿۴۷﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۴۸﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ مَنْ آمَنَ وَاصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۴۹﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَسْتَهْمُ الْعَذَابَ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۵۰﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَسْبَحَ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ لَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿۵۱﴾

سوچیندے تو۔

۵۲۔ تے توں ایندے نال ڈرا انہیں لوکس کول جیرے جردن
جو انہیں کول خدا دکھا کیسا ویسی انہیں دا کوئی وی سبکتی تے
سفارشی نہ ہوسی تاں جو او اللہ کنیں ڈرن۔

۵۳۔ تے انہیں لوکس کول دھکے نہ بے جیرے جیرے شام
اپنے رب کول سبیدن تے اوندی رضا چاہندن۔ تیرے
ذمے انہیں دے حساب دہو کچھ وی نہیں تے نہ تیرے حساب
دہو کچھ انہیں دے ذمے ہے جے تیں انہیں کول دھکا جڑتا
تے توں ظالمیں دہو تھی ویسیں۔

۵۴۔ ایویں اساں بعض انہیں دے نبیوں کول بعض نال آزماے
جو اے اکمن ایچھے ہن ساڈے دہو اللہ سٹیں جنہیں تے
احسان کیتے کیا اللہ سٹیں شکر کرن والیں کول خوب نہیں چاڈا۔

۵۵۔ تے جیڑاں تیرو اولو لوک اندن جیرے ساڈھی آیات
کول میندن تے توں انہیں کول کھ تہاڈے اتے سلامتی
تہاڈے رب نے اپٹے آپ تے رحمت فرض کر ڈتی ہے بے
شک جنہں تہاڈے دہو غفلت دی وجہ نال بڑانی کیتی ول
اوندے بعد توبہ کر گدھی تے اصلاح کیتی تے بے شک
او بہوں بخشش والاتے بہوں مہربان۔

۵۶۔ تے ایویں اساں آیات کھول کے بیان کریندے ہیں
تے تاں جو مجرمیں وارد ظاہر تھی ونجے۔

۵۷۔ تول آکھ بے شک میں روکیا گیاں جو میں انہیں دی
عبادت کراں جینکوں تساں اللہ دے سوا سبندے ہوں۔ تول
آکھ میں تہاڈی خواہشات دی پیروی نہیں کریندا تاں میں گمراہ
تھی ویساں تے ہدایت پاؤں والیں دہو نہ رہساں۔

۵۸۔ تول آکھ میں اپنے رب ولو دلیل تے ہاں تے تساں
اونکوں جھٹلائے جو تساں جلدی منگدے ہوں او میں کنیں نہیں۔

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ أَنْ يُخْشَوْا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدُوَّةِ وَالْحَنِيتِ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ
مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ
مَنْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ
بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٤﴾

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلِّمُوا
عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِأَنَّهٗ مِنْ
عَمَلِكُمْ مِنْكُمْ سَوْءٌ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهَا
وَاصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

وَكَذَلِكَ نَقُصُّكَ الْآيَاتِ وَالنَّبِيِّينَ سِيْلًا
الْحَقِّ ﴿٥٦﴾

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ قُلْ لَا اتَّبِعْ أَهْوَاءَ كُمْ قَدْ صَلَّاتُ إِذَا وَمَا
أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عَزَدِي
مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِي الْحَقَّ

وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِيلِينَ ﴿۵۸﴾

حکم صرف اللہ واپلہ سے اوصی بیان کریندے تے او فیصلہ
کرن والیں وچوسب کئیں چنگا ۶۔

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْتَلُونَ بِهِ لَفُضِيَ الْأَمْرُ
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ توں اکھ جے او میں کئیں ہوندی جو تساں جلدی منگدے؟
تے فیصلہ تھی ونجے با تہاڑے تے میڈے درمیان تے
اللہ سئیں غالیں کول بہوں چاٹدے۔

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الْبُرُوجِ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ سَّمَاءٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا
وَلَا حَافِيَةٌ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ تے غیب دیاں کئیاں ہوں کئیں ہن۔ انہیں کول صرف
اوہو چاٹدے تے او چاٹدے جو خوشکی وچ تے سمندر وچ
تے کوئی پتر جو ڈھاندا او اوکول چاٹدے تے زمین تے
اندھاریں وچ کوئی دانڈنیں تے نہ کوئی سہی تے نہ سکی چیز جو
اوندی کھلی کھلی حفاظت وچ نہ ہونے۔

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم
بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقَظَّ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ
يَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ اوہو جبرصارت کول تہاڑی روح قبض کریندے تے
ڈہنہ کول جو کریندے؟ او وی چاٹدے۔ دل ڈہنہ کول
تہا کول اٹھیندے تہاں جو مقررہ مدت پوری تھی ونجے۔ ایہ سب
تساں اوہیں دوو لٹے پھپھیں او تہا کول ڈہسی جو تساں کریندے
ہاڑے۔

وَهُوَ الْفَاقَهُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَا يُفَرِّطُونَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ تے او اچھے بندیں تے غالب تے تہا ڈو نگران پھیندا
رہ ویندے تے جہاں تہاڑے وچو کہیں تے موت اوندی؟
تے ساڈے رسول اوکول مریندے تے ایندے وچ او
کوئی گھٹی نہیں کریندے۔

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقَّ ۗ إِلَٰهُ الْحُكْمِ ۗ وَهُوَ
أَسْرَعُ الْحِسَابِ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ پھیں انہیں کول اللہ جو جبرصا انہیں واسپا آقا و دلایا
ولیی۔ سٹو فیصلہ ہوندا؟ تے او حساب گھنن والیں وچو
جلدی کرن والا ۶۔

قُلْ مَنْ يُضِلِّكُمْ فَمَنْ ظَلَمْتَ الْبُرُوجِ تَدْعُونَهُ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۗ لَئِنْ أُنجِئْنَا مِنْ هَذِهِ لَنُكُونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ توں اکھ تہا کول کون نجات ڈہندے خشکی لے سمندر تے
اندھاریں کئیں تہاں اوکول عاجزی نال تے تک
کے سڈہندے؟ اوہاڑے ہے او ساکول ایں مصیبت کئیں
پچا گھنے تے اسان ضرور شکر کرن والیں وچو تھی ولیںوں۔

۶۵۔ توں آکھ جو اللہ تہا کوں انہیں کنیں نجات ڈیندے تے ہر مصیبت کنیں تساں ول وی شرک کریندے ۶۔
 ۶۶۔ توں آکھ او قادر جو تہا ڈے اتے عذاب پھٹھے تہا ڈے اودی تے تہا ڈے پیریں دے تلو وی یا تہا کوں ٹولیں وچ دڈکے بک ڈو جھے دے خلافت کر ڈیوے تے تہا ڈے بعض کوں بعض پنہیں نال تکلیف پہچا دے توں ڈیکھ کیوں اسان پھیر پھیر کے آیات بیان کریندے میں تاں جو اسجھن۔

۶۷۔ تے تیزی قوم نے انیکوں جھلانے تے بے او سچا توں آکھ میں تہا ڈا زمر دار نیں۔

۶۸۔ ہر ضروری مد ہوندی ۶ تے تساں جلدی جان گھنسو۔
 ۶۹۔ تے جڈاں توں انہیں کوں ڈیکھیں جیر سے ساڈی آیات دے بارے وچ بے ہودگی کریندن تے توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن جے تیں اوہی گاہیں وچ نہ لگ وچن تے جے تیکوں شیطان جھلا ڈیوے تے یاد کرن دے بعد ظالم قوم نال نہ بہہ۔

۷۰۔ جیر سے لوک اللہ کنیں ڈردن انہیں دے ذمے انہیں دے حساب وچو کجھ وی نیں لے نصیحت تاں جو او اللہ کنیں ڈرن۔

۷۱۔ تے انہیں کوں چھوڑ دے جنہیں اپنے دین کوں کھیلڈ تے تماشا بنائے تے دنیاوی زندگی انہیں کوں دھوکے وچ سرٹ گھتے تو نصیحت کر لے نہ تھیرے جو کوئی جان پٹے کھیں دی وچ نال ہلاک تھی و نچے تے انہیں دا اللہ دے سوا کوئی سبگتی تے سفارشی کوئے نیں تے جے او ہر قسم دا بدلہ ڈیوں تے انہیں کنیں نہ گدھا ویسی۔ ایسے لوکن جیر سے اپنے کھیں دی وچ نال ہلاک کیسے گئیں انہیں دے پیوں کیسے

قُلِ اللَّهُ يُجَيِّبُكُم مِّنْهَا وَمَنْ كَلَّ كَلْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُنْشِرُونَ ﴿۱۵﴾

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ قَوْلِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿۱۶﴾

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَنْتَ عَلَيْكُمْ يَوْكِنِ ﴿۱۷﴾

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸﴾
 وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۗ وَإِنَّمَا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَتَعَدَّ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۱۹﴾

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۲۰﴾

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لُغُوبًا وَهُمْ أَغْرَقَهُمُ الْجَاهِلُوتُ النَّبِيُّ أَوْ ذَكَرَ بِهِ أَنْ تَبَسَّلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ أَلَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۗ وَإِن تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حِينِمِمْ وَعَلَاءٌ أَلِيمٌ ۗ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۲۱﴾

تیا پائی ہو سی تے ڈکھ ڈیون ڈالا عذاب ایں واسطے جو او کفر کریندے ہن۔

۶۲۔ توں آکھ کیا اسان اللہ دے سوا اوکوں سبوں جیہا ساکوں نہ فائدہ پہا سبگدے تے نہ نقصان تے اسان سدھے راہ کنوں جیہا ساکوں اللہ ڈکھائے اپٹے کھڑیں تے پھر وچوں اویں جیویں کہیں کوں شیطان سدھے راہ کنیں ہٹا ڈیوے تے اوزین وچ حیران تے پریشان ہووے۔ اوندے سبگتی اوکوں سدھے راہ دو سبڈیندے پئے ہون۔ توں آکھ جو اللہ دی ہدایت ہی اصل ہدایت تے ساکوں حکم ڈتا گئے جو اسان سارے جہانیں دے پالنہاردی فرمانبراری کروں۔

۶۳۔ تے نماز کوں ٹھہاکے پڑھو تے اوں کنیں ڈرو اوہوہ جیند ولساں کھٹے کیتے ویسو۔

۶۴۔ اوہوہ جیں آسائیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے تے جڈاں او آکھسی تھی وچ تے او تھی ویسی۔ اوندی ہال بچتے ہوندی بادشاہت ہوئی جڈاں بگل دجایا ویسی او غیب تے حاضر کوں چاٹن والا تے او بہوں سیانا تے بانجبر۔

۶۵۔ تے جڈاں ابراہیم اپٹے پیو آزر کوں آکھیا کیا توں تیں کوں معبود بٹینیں بے شک میں تیکوں تے تیڈی قوم کوں کھلی گھڑی وچ ڈہرا پیاں۔

۶۶۔ تے ایویں حضرت ابراہیم کوں اسان ڈکھیندے ہا سے آسمان تے زمین دی حکومت تاں جو اولیقین کرن والیں وچودی تھی ونجے۔

۶۷۔ تے جیلھے رات اوندے تے پردہ سٹ ڈرتے اوں تارا ٹٹھے آکھسی اے میڈاب (تھی بگدے) جیرھے ویلھے او لہہ

قُلْ اَنْدَعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ وَلَا يَضُرُّكُمْ
وَتُرَدُّ عَلٰى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِي
اسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطٰنُ فِي الْاَرْضِ حَيْرٰنًا لِّهٖ اَصْحٰبٌ
يَّدْعُوْنَہٗ اِلَى الْهُدٰى اَتَيْنٰہٗ قُلْ اِنَّ هُدٰى اللّٰهِ
هُوَ الْهُدٰى وَاْمَرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۲﴾

وَاَنْ اَتِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاَتَقُوْهُ وَّهُوَ الَّذِي لَيْسَ
تُحْشَرُوْنَ ﴿۶۳﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَاَيُّومَ
يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ هٗ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَاِلٰهَ الْمَلٰٓئِكَةِ يَوْمَ
يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَّهُوَ
الْحَكِيْمُ الْحَمِيْمُ ﴿۶۴﴾

وَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِرَبِّہٖ اِذْ رَاۤ اَتَّخَذُ اَصْنَامًا اِلٰهَةً
اِنِّیْ اَرَاۤ اَنْتَ وَاَقَوْمُکَ فِی ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۶۵﴾

وَ کَذٰلِکَ نَرٰۤی اِبْرٰهِيْمَ مَلٰکُوْتِ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَاَلِیْکُوْنُ مِنَ الْمُوقِنِيْنَ ﴿۶۶﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَیْہِ الْاَیْنُ رَاۤ اٰکُوْبًا قَالَ هٰذَا سَرِیْقٰی
فَلَمَّا اَفْلَحَ قَالَ لَا اُحِبُّ الْاٰفِلٰنِيْنَ ﴿۶۷﴾

گئے اور اکٹھے میں ہر دو جوئی آئیں کوں پسندیش کریندا۔
 ۷۸۔ تے جیلھے اوں چکدے چندر کوں بڑھے آکھیس اے
 میڈا رب تے جیلھے اولہ گئے آکھیس جے میڈا رب میوں
 سدھارہ نہ بڑکھالے ہاتے ضرور میں گمراہ قوم وچو تھی ونجیاں با
 ۷۹۔ تے جیلھے چکدے سمجھ کوں بڑھس آکھیس اے میڈا
 رب اے وڈا تے جیلھے اولہ گئے آکھیس اے میڈی
 قوم بے شک میں جینکوں تساں شریک بئندے ء اوں
 کنیں بے زراں۔

۸۰۔ بے شک میں بر بڑگت تمول کنیں پجدے ہوئیں اپنی
 توجہ اوندو بھیر بڑتی ء میں آسمان تے زمین پیدا کیتن۔ تے میں
 مشرکیں وچو تمہیں۔

۸۱۔ تے اوندی قوم اوندے نال بحث کیتی اوں آکھیا کیا
 تساں اللہ دے بارے وچ میڈے نال بحث کریندے ء
 تے اوں میوں سدھارہ ڈکھالے تے میں انہیں کنیں
 نیں بڑرا جیرھے تساں شریک بئندے ء ہا جے میڈا
 رب کوئی چیز چا جے۔ میڈا رب علم نال ہر چیز تے حاوی ء
 کیا تساں نصیحت نوھے حاصل کریندے۔

۸۲۔ تے میں اول کنیں کیوں بڑگدراں جینکوں تساں اللہ (اللہ) شریک
 بئندے ء تے تساں نوھے بڑدے جو تساں اللہ نال شریک پئے
 کریندے ء تے اللہ سیس تہا بڑے اتے ایندے واسطے
 کوئی دلیل دی نیں ہانی۔ کیرھا ٹولہ بڑونا میں ٹولیں وچو امن دا
 زیادہ حق دار جے تساں چاٹدے ء۔

۸۳۔ جیرھے ایمان گھن آن تے اپنے ایمان کوں ظلم نال
 نبھیس ملایا انا میں لوکیں واسطے امن تے ایسے لوک سدھے
 راہ تے ہن۔

۸۴۔ تے اے ساڈی دلیل ہانی جیرھی اسان ابراہیم کوں بڑتی

فَلَمَّا سَرَآ الْفَمْرَ بَارِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
 قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
 الضَّالِّينَ ﴿۷۸﴾

فَلَمَّا رَا الشَّنْسَ بَارِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا الْكَبِيرُ
 فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿۷۹﴾

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۸۰﴾

وَحَاجَّةَ قَوْمِهِ ؕ قَالَ اتَّخَذْتَنِي فِي اللَّهِ وَ قَدْ
 هَدَيْتُ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ
 رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿۸۱﴾

وَ كَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ
 أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
 فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۲﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ
 لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿۸۳﴾

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ ۖ نَرْفَعُ

دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأِهِمْ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۸۵﴾

ہائی اوندی قوم دے مقابلے وچ۔ اساں جیندے چاہندے
ہیں درجے اپھے کریندے ہیں۔ بے شک عیبڈار بے سیانٹا
تے بہوں چاٹٹی والا۔

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا
هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۶﴾

۸۵۔ تے اساں اولاد کولن اسحاق تے یعقوب بڑاتے ساریں
کولن ہدایت بڑتی تے نوح کولن ایس کنیں پہلے اساں ہدایت
بڑتی ہائی تے اوندی اولاد وچ ہون داؤد تے سلیمان تے ایوب
تے یوسف تے موسیٰ تے ہارون تے اساں ایویں جیکی
کرنن ولہیں کولن بدلہ بڑیندے ہیں۔

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلِيَّا كُلًّا مِّن
الصَّالِحِينَ ﴿۸۷﴾

۸۶۔ تے زکریا تے یحییٰ تے عیسیٰ تے ایلیاس سارے
نیک لوکیں وچ ہون۔

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَهُدَّيْنَا
فَضْلًا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۸۸﴾

۸۷۔ تے اسماعیل تے یسوع تے یونس نے لوط تے ساریں
کولن اساں جہانیں تے فضیلت بڑتی ہائی۔

وَمِن آبَائِهِمْ ذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۸۹﴾

۸۸۔ تے انہیں دے پیو بڑاویں وچ تے اولاد وچ تے
انہیں دے بھرنیوں وچ تے انہیں ساریں کولن اساں چھٹی
بگدھاتے سدھے راہ تے انہیں کولن لوریا ہاے۔

ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مَن عَبَادَهُ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۰﴾

۸۹۔ اے اللہ دی ہدایت ایندے نال اپٹے بندیں وچ
جینکوں چاہندے ہدایت بڑیندے تے جے او مشرک کریں
تے جرمے او عمل کر لیں او سارے وچ وچ وچ لیں۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمَا نُنزِّلُ
بِهَا كِتَابًا إِلَّا لِقَوْمٍ يُحْكُمُونَ ﴿۹۱﴾

۹۰۔ ایسے ہن جینکوں اساں کتاب تے حکم تے نبوت بڑتی
تے جے او ایذا نکار کر لیں تے اساں انہیں کولن انجھی
قوم دے حوالے کر بڑتے جرمے اوذا انکار نہیں کریندی۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهِمُ آفَاتَهُ قُلْ لَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۹۲﴾

۹۱۔ ایسے لوکن جنہیں کولن اللہ ہدایت بڑتی تے تو انہیں دی
ہدایت تے طر تے توں اکھ میں ایندے واسطے تسان کنیں
اجرت نہیں منگدا اے تے جہان دے لوکیں واسطے ہک نصیحت

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ
عَلَيْهِ بَشَرًا مِّن شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ

۹۲۔ انہیں جیوں ہی ہا اللہ دی قدر نہیں کہتی جڈاں انہیں اکھٹے
جو اللہ سٹیں اپٹے کہیں بندے تے کھ وی نہیں لہایا۔ توں

آکھ جیرمی کتاب موسیٰ گھن آیا با او کیں بہانی ہانی جیرمی نور ہائی تے لو کیں واسطے ہدایت ہانی تے تساں اونکوں انج انج کاغذ کریندے، کچھ ظاہر کریندے، تے بہوں سارا حد لکیندے، تے تہا کوں اوجھ سکھایا گئے جو تساں نہ چاٹدے باوے تے نہ تہا بڑے پیو بڑا بڑے تول آکھ اللہ سیں ولا انہیں کوں چھوڑ بڑے۔ او اپنی بے ہودگی وچ کھیندے رہوں۔

۹۳۔ تے اے کتاب اسان اونکوں بہائے اے با برکت تے جو پہلے کتاب موجود اوندی تصدیق کرینی، تے تساں جو تولوں وستیں دی ما مکہ اکوں تے اوندے چودھار کوں بڑاویں تے جیرے آخرت تے ایمان گھن انڈن اونکوں دی میندن تے اپنی نمازیں دی بگرائی کریندن۔

۹۴۔ اول کیں زیادہ ظالم کون جیرھا اللہ سیں تے کوڑ بہیندے یا او آبدے جو میٹرو وھی کیتی گئی، تے اوندو وھی کیتی نہ گئی، جوے تے جیں آکھے جیہو جیہاں اللہ سیں بہائے اوہو جیہاں میں دی بہا سگدل تے بے تول بڑیکیں جیرے ویلھے ظالم موت دی تکلیف وچ پئے ہوسن تے فرشتے بہتہ ودھائی کھڑے ہوسن اپنیاں جانان کدھو اوج تہا کوں ذلت والا عذاب بڑا ویسی جو تساں اللہ دے خلوات ناسی گا بس کریندے باوے تے تساں اوندی آیات کیں تکبر کریندے باوے۔

۹۵۔ تے تساں ساڈو کھلے آئے، جیویں اسان تہا کوں پہلی فرج پیدا کیا ہاتے تساں کنڈ، کچھ چھوڑ آئے، جو اسان تہا کوں بطور احسان بڑا ہا۔ اسان تہا بڑے نال او سفارشی دی کاٹے بڑہرے۔ پئے جیندے متعلق تساں دغوی کریندے باوے جو او تہا بڑے معاملے وچ اللہ دے مشرکین۔ تہا بڑے آپت دے رشتے کٹیج گیشن تے تہا بڑے سارے دعوے گل گیشن

بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ لِيَجْلُوهٗ قَرِاطِينَ
تُبَدُّوْنَهَا وَتَحْفَوْنَ كَثِيرًا وَعَلَّمْنٰمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوْا
اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ قُلِ اللّٰهُ لَمْ يَزَلْ فِيْ خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُوْنَ ﴿۹۳﴾

وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مَبْرُكًا مُّصَدِّقًا لِّذٰلِ الَّذِيْ بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ اُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِيْنَ
يُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰى صَلَٰتِهِمْ
يُحَافِظُوْنَ ﴿۹۴﴾

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اِنِّىْ
اِلٰهٌ وَّلَمْ يُوْحِ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَاَنْزِلُ وِشَلِّ
مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَوْ تَرٰى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ عَمْرَتِ الْمَوْتِ
وَالنَّارِ كَيْفَ باَسَطُوْا اَيْدِيْهِمْ اٰخِرَ حَاجِوًا اَنْفُسَهُمْ اَلْيَوْمَ
تُجْرَوْنَ عَدَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلٰى
اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيٰتِهٖ تَمْتَكِرُوْنَ ﴿۹۵﴾

وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فِرَادٰى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَآءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ
شَفَعًا لِّمِ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فَيَكْفُرُوْنَ بِشُرْكُوٰهِمْ
لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَصَلَ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ بے شک اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔
 ۹۷۔ جس نے اللہ سے کفر کیا، اللہ اسے کفر سے کفر میں لے جائے گا۔
 ۹۸۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔

۹۹۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔
 ۱۰۰۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔

۱۰۱۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔
 ۱۰۲۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔

۱۰۳۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔
 ۱۰۴۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔

۱۰۵۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔
 ۱۰۶۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔

۱۰۷۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔
 ۱۰۸۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔

۱۰۹۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔
 ۱۱۰۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔

۱۱۱۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔
 ۱۱۲۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔

۱۱۳۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔
 ۱۱۴۔ اللہ سب سے بڑا ہے اور اسے کونسا نہیں پتا ہے۔

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْغَابِ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمْ اللَّهُ فَالِقُ الْغَابِ ۝

فَالِقُ الْغَابِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكُمْ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِمَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرًّا وَمُسْتَوْدَعًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُفْقَهُونَ ۝

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالزُّمُرَانَ مُسْتَبِينَ

وغير متشابهة أَنْظَرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ

إِنَّ فِي ذَلِكُمْ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ۝

يَدْبَعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَ

اوندا پتر کیوں تھی سبگدے تے اوندی زال دی کوئی نہیں تے اوں ہر شے کول پیدا کیتے تے او ہر شے کول بہوں چاٹدے۔

۱۰۳۔ اے اللہ جبرھا تھا بڑا رب اوندے سوائے کوئی مہبود نہیں ہر شے دا پیدا کرن والا اوندی عبادت کرو تے او ہر شے تے مگلاں۔

۱۰۴۔ نظرال اوں تیں نہیں پہنچ سبگدیاں تے اونطریق تیں تہج سبگدے تے او بہوں مہربان تے یا فخر۔

۱۰۵۔ تے تہا بڑے رب دلو تہا بڑو دلیلاں آچکین تے جیرھا ڈیکھ گھنے اوندا اپنا فائدہ تے جیرھا نہ ڈیکھے اوہیں کول نقصان تے میں تہا بڑے اتے مگلاں نہیں۔

۱۰۶۔ تے ایویں اساں آیتیں کول پھیر پھیر کے بیان کرندے ہیں تاں جو او آکھن کہ تیں پڑھ سٹائے تے اساں چاٹن والی قوم کیتے اے کھول

۱۰۷۔ توں اوندی پیروی کر جیری وحی تیبو تیبوے رب کنیں اندی۔ اوندے سوا کوئی مہبود نہیں تے مشرکین کنیں منہ پھیر گھن کے بیان کر ڈتے

۱۰۸۔ تے جے اللہ چاہندا او شرک نہ کرن باتے اساں تیکوں انہیں تے مگلاں نہیں بنایا تے نہ توں انہیں دا کار ساز بہوں۔

۱۰۹۔ تے تسان انہیں کول گا لیں نہ کدھو جنہیں کول او اللہ دے سوا سببیدن نہ تاں او تہا بڑے اللہ کول دشمنی نال تے بغیر علم دے مندے کدھیں تے ایویں اساں ہر ٹوے کول انہیں داعل سوٹھا کر کے جکھائے دل او اچٹے رب دو ولسن تے او انہیں کول بڑسیسی جو او کریندے ہن۔

۱۱۰۔ تے او اللہ دیاں پکیاں قساں کھندن جو انہیں دے جے کوئی نشان اونچے اور مرد من گھنسن توں آکھ نشان تے صرف اللہ

لَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۰۳﴾

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ لِأَلَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۱۰۴﴾

لَا تَدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿۱۰۵﴾

كَذَٰلِكَ كُفِّرُ بَصَائِرُ مَن رَّبَّكُمْ فَمَن أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيظٍ ﴿۱۰۶﴾

وَكَذَٰلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسَتْ وَلِنَبِّئَنَّهُ يَوْمَ يُعْلَمُونَ ﴿۱۰۷﴾

اتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ لِأَلَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَاعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۰۸﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿۱۰۹﴾

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ ذَرِينَا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۱۰﴾

وَاقْسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْدِيهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَّيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْأَيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعُرُونَ

أَنهَآ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱۰﴾

کنیں ہن تے جو تہا کول ڈسیس بے شک او نشان بدل
آویسی او ایمان نہ گھن آوسن۔

وَنُقَلِّبُ أَقْدَانَهُمْ وَابْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِآيَةِ آوَّلِ
مَرَّةٍ وَنَدَّرَهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۱۔ تے اسان انہیں دے دلیں تے اکھیں کول پھیر ڈلیسوں ات
گاہوں جو انہیں پہلی دفعہ نہیں منیا تے انہیں کول انہیں دی
منز زویں وچ گردان چھوڑ ڈلیسوں۔

وَلَوْ أَنشَأْنَا نَزْلَنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ
وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا
أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِن أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲۔ تے جے اسان انہیں دو فرشتے لبندے تے مر دے
انہیں نال گاہیں کریندے تے اسان ہر شے کول کھا کر
کے انہیں دے سامنے گھن اندے دل دی ایمان نہ گھن
آون ہا جے تیئن اللہ نہ چاہے ہا تے لیکن انہیں وچو بہوں
سارے لوک جاہلن۔

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ بَنِي عَدُوٍّ وَشَيْطَانٍ الْإِنْسِ
وَالْجِنِّ يُؤَيِّنُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ نَذَّرَهُمْ وَمَا يُفْقَرُونَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۳۔ تے ایویں اسان انسانیں تے جنیں وچو من زوریں کول
نہیں داد شمن بنائے انہیں دے کھ لوک نہیں کول دو کھا
ڈیوں کیتے انہیں دے دلیں وچ گندے خیال سیندن
تے جے اللہ چاہے ہا تے او لے کم نہ کرن ہا تے توں انہیں
کول تے انہیں دے کوڑ کول چھوڑ ڈے۔

وَلِيَضَعِ إِلَيْهِ أَفْعَادَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
وَلِيُرْضَوْهُ وَيُقَاتِرُوا مَا هُمْ مُقَاتِرُونَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۴۔ تے تاں جو انہیں لوکس دے دل انہیں گاہیں دو گھن
جیرے قیامت تے ایمان نہیں ایندے تے او انہیں گاہیں
کول چبکا جاٹن تے جو انہیں کیتے او نڈا نتیجہ ڈیکھ گھن۔

أَفَعَيَّرَ اللَّهُ أَيْبَىٰ حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ
الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ
أَنَّهُ نَزَّلَ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَدِّينَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵۔ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیا منصف لبھاں او او تہو
جیں تہا ڈو کھلی کتاب ہائی » تے جنہیں کول اسان کتاب
ڈٹی » او جاٹن جو او جیڈے رب دلو سچائی نال ہائی گئی »
تے توں نہ ہی چھوڑا کرن دلیں وچو۔

وَتَتَّبَعْتُ كَلِمَاتِ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۶۔ تے تیرے رب دی گاہں سچائی تے انصاف نال پوری
تھی گئی کوئی لہدی گاہیں کول بدلن والا نہیں تے او بہوں سنن
والا تے بہوں جاٹن والا۔

وَإِن تَطِيعِ أَكْثَرَهُمْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ

۱۱۷۔ تے جے توں زمین وچ رہن دلیں وچو اکثریت دی گاہ

من گھنٹیں تے او تیکوں الشدی راہ کنیں گمراہ کر ڈالیں او صرف گمان دی پیروی کریندن تے او صرف اٹکل نال بگاڑیں کریندن۔

۱۱۸۔ بے شک تیرا رب زیادہ چاڈے او نکوں جبرِ حاوندی راہ کنیں گمراہ تھی وچھے تے او بدلیت پاوٹن والیں کوں دی بہوں چاڈے۔

۱۱۹۔ تے او نکوں کھاؤ جیندے اتے الشداناں گدھا گئے جے تساں اوندی آیات کوں میندے آتساں۔

۱۲۰۔ تے تہا کوں کیا تھی گئے جو تساں او نکوں دکھاؤ جیندے اتے الشداناں گدھا گئے تے الشدستیں او کھول کے بیان کر ڈتے جو اوں تہا ڈے اتے حرام کیتے سوائے ایندے جو تساں اوندو جو بر تھی وچھرتے بے شک بہوں سارے بغیر علم دے اپنی خواہشیں دے مطابق لوکس کوں گمراہ کریندن۔ بے شک تیرا رب بہوں چاڈے جبر سے حد کنیں و دھن والہن۔

۱۲۱۔ تے تساں بچو گناہ دی ظاہری شکل کنیں تے ادندے اندرون کنیں۔ بے شک جبر سے گناہ کنندن انہیں کوں بدلہ ڈتا ویسی انہیں دی کائی دا۔

۱۲۲۔ تے تساں دکھاؤ جیندے اتے الشداناں نہ گدھا وچھے تے بے شک نافرمانی تے بے شک شیطان اپنی سنگتیں دے دلیں وچ ایسجے خیال پیندے جوں تہا ڈے نال بھڑن تے جے تساں انہیں دی فرما برواری کیتی تے بے شک تساں مشرک تھی ویسے۔

۱۲۳۔ کیا جبرِ حاوندہ بڑے تے اساں او نکوں جیندا کروں تے اساں اوندے واسطے ایجھی روشنی بناؤں جیندے نال او لوکس وچ طے پھرے او اوں تھی بگدے جبرِ حا

سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَشِيعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا بِخُرُوصٍ ﴿۱۱۸﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۱۹﴾

فَكُلُوا مِنَّمَا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۲۰﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِنَّمَا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿۱۲۱﴾

وَذُرُوا ظَاهِرَ الْأَعْرَابِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِالْإِسْمِ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۱۲۲﴾

وَلَا تَأْكُلُوا مِنَّمَا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَلَئِنَّ الشَّيْطَانَ لِيَوَجُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَٰهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿۱۲۳﴾

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّارِ كَمَنْ مَثَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِمَخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ نُزِّنُ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا

يَعْمَلُونَ ﴿۶﴾

اندھاریں وچ ہوئے تے انہیں کینیں نکلن والا نہ ہوئے
ایویں اساں سوئیں کر کے دکھائیں کافرین کول ادا کر جی رہے
او کریندن۔

۱۲۳۔ تے ایویں اساں بناٹے ہر سستی وچ وڈے وڈے
مجرہیں کول تاں جو او اوندے وچ تدبیراں کرن تے او جو
وی تدبیراں کریندن اپنے خلافت کریندن پر ادا سمجھدے
نہیں۔

۱۲۵۔ تے جڈاں انہیں دو کوئی نشان اندرے آہنن اساں
اصول نے میندے جے تیں ساکوں او جو جہاں نہ پوتا و پنے جو اللہ
دے رسولیں کول ڈتا گئے۔ اللہ سیس بہوں جانڈے جو
اپنی رسالت کتھاں رکھے تے جلدی انہیں کول ذلت
تے وڈا عذاب ملیسی اللہ و لو کیوں جو او نہیں دے خلافت
تدبیراں کریندن۔

۱۲۶۔ تے جینکوں اللہ چاہے جو او نکوں ہدایت ڈیوے
او اوندہ سینہ اسلام کیتے کھول ڈیندے تے جینکوں گمراہ
کرنی دا ارادہ کرے اوندہ سینہ تنگ کر ڈیندے ایویں
بگدے جیویں او آسمان دو چڑھا پئے۔ ایویں اللہ سیس
عذاب نازل کریندے انہیں تے جی رہے میندے نہیں۔

۱۲۷۔ لے تیلے رب داسدھا راہ تے اساں آیات
نصیحت پکڑن والی قوم کیتے۔ کھول کے بیان کر ڈیتن
۱۲۸۔ انہیں واسطے انہیں دے رب کینیں سلامتی دا گھرتے او
انہیں داسبگتی، ایں وجہ کینیں جو او کریندن۔

۱۲۹۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کول کٹھا کر لیس (تے آکھسی)
لے جی دی جماعت تساں انسانیں وچ بہوں ساریں کول
اپنے نال رلا گدھا ہا۔ تے او انسانیں وچ انہیں دے سبگتی
آکھسن لے ساڈے رب ساڈے بعض لوکیں پنہیں کینیں

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرِيْبَةٍ آٰكِرًا مُّجْرِمِيْهَا لِيَمْلِكُوْا
فِيْهَا ۚ وَ مَا يَنْكُرُوْنَ اِلَّا بِالْاَنفُسِمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۶﴾

وَ اِذَا جَاءَتْهُمْ آٰيَةٌ قَالُوْا لَنْ نُؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى
مِثْلَ مَا اُوْتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ ۗ اللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِيْنَ اٰجْرَمُوْا صَعَابٌ عِنْدَ
اللّٰهِ وَ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۚ بِمَا كَانُوْا يَنْكُرُوْنَ ﴿۶﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَهْدِيْهٖ يَسِّرْ صَدْرَهٗ لِاِسْلَامِهٖ
وَ مَنْ يُرِدْ اَنْ يُضِلّٰهٖ يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا
كَانَتْ اَسْمًا يَصْعَدُ فِي السَّمٰوٰتِ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الْاِجْنَ
عَلٰى الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۶﴾

وَ هٰذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا قَدْ فَضَّلْنَا الْاٰلِيَّتِ
لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿۶﴾
لَهُمْ دَارُ السَّلٰمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ هُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۶﴾

وَ يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَبِيْعًا ۙ يَمْشَرُ الْاِجْنَ قَدِ
اسْتَكْبَرُوْا مِنْ الْاِنْسٰنِ ۗ وَ قَالَ اَوْلِيُوْهُمْ مِنْ
الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَ كَلَفْنَا
اَجَلَنَا الَّذِيْ اٰجَلْتْ لَنَا ۗ قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ

خُلِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ
عَلِيمٌ ﴿۱۴﴾

فائدہ پاتے تے اسان اپنی اوں میعاد کوں پہنچ گئے ہیں
جیرمی میں ساڈے کیتے مقرر کیتی ہائی۔ اللہ سبب آکھسی بھا
تہا بڑا ٹھکانڈہ او ایندے وچ رہن سوائے ایندے جو
اللہ چاہے بے شک تیار ب بہوں سیانا تے بہوں
چائٹن والا۔

وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿۱۵﴾

۱۴۔ تے ایویں اسان کھہ ظالمیں کوں نہیں داسکتی بٹا
ڈیندے ہیں۔ ایں وجہ کنیں جو او کریندن۔

يُعْتَمِرُ الَّذِينَ وَالِإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يُفَضُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُزِدُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا الْكَافِرِينَ ﴿۱۶﴾

۱۵۔ اے حق تے انسانیں دی جماعت! کیا تہا ڈو تساں
وچر رسول نہیں آئے جیرے تہا ڈے اتے میڈی آیات پڑھ
کے ٹیندے ہن تے تہا کوں ایں ڈینہ دی ملاقات کنیں ڈیریندے
ہن او آکھسن اسان اپٹے خلاف گواہی ڈیندے ہیں۔ تے
دنیا وی زندگی انہیں کوں دوکھے وچ ٹیٹے تے انہیں پٹے
خلاف گواہی ڈتی بے شک او کافر ہن۔

ذَٰلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَ
أَهْلَهَا غُفْلُونَ ﴿۱۷﴾

۱۶۔ اے ایں واسطے باجوہ تیار ب وستیں کوں ظلم نال ہلاک
کرن والا نہیں ہے اوندے رہن والے غافل ہون۔

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِقَافِلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ ہر کس دے عمل دے مطابق اوندے درجے ہن تے
تیار ب فائل نہیں جو او کریندن۔

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مِمَّا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ
مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ تے تیار ب کہیں دا سماج نہیں اور رحمت والا ہے
او چاہوے تے تہا کوں ہلاک کر ڈیوے تے تہا ڈے بعد
جینکو چاہے تہا ڈا جائین بن ڈیوے جیویں تہا کوں
ڈو جی قوم دی اولاد کنیں پیدا کیتس۔

إِنَّ مَا تُوَعَّدُونَ لِآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ بے شک جیندا تہا کوں وعدہ ڈتا دیندے او ضرور
تھیسے تے تساں عاجز نو ہے کر بگدے۔

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَاوِلٌ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ توں آکھ اے میڈی قوم تساں اپٹے طریق دے مطابق کم
کرو میں دی کریندا پیاں تے جلدی تہا کوں پتہ بگ دیسی جو
ایں دنیا دا انجام کیندے وچ تھیندے۔ بے شک ظالم

کامیاب نہ تھیں۔

۱۳۷۔ تے انہیں رڑھیں تے جانوریں وچ جرمے اللہ سئیں پیدا کیتن او ندامت مقرر کر بٹتے تے انہیں اکھئے جولے اللہ دا ۷۰ اپنے خیال وچ تے لے شریکیں دا ۷۰۔ تے ہیرھا انہیں دلے شریکیں دا حصہ ۷۰ او اللہ سئیں دو نہیں پہنچدا تے جرمے اللہ سئیں دا حصہ ۷۰ او انہیں دے شریکیں دو پہنچدے بہوں بڑا ۷۰ جرمے او فیصلہ کریندن۔

۱۳۸۔ تے یوں انہیں دے شریکیں بہوں سارے مشرکیں کوں انہیں دے اتے انہیں دے دین کوں مشکوک کرن کیتے تے ہلاک کرن کیتے انہیں دی اولاد قتل سوٹھا کر کے ڈھائے۔ تے جے اللہ چاہندا او لے نہ کرن ہاتے توں انہیں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ بٹے۔

۱۳۹۔ تے انہیں اکھئے جولے جانور تے لے رڑھ کھونج نیش سبکی۔ ایکنوں کوئی نیش کما سبکدا سوائے ایندے جرمے کنوں اسان چاہوں لے انہیں دا خیال۔ تے کھ جانورن جنہیں دی کند تے سواری حرام تے کھ جانورن جنہیں تے او اللہ دانان نیش گندے او ندمے اتے کوڑ بدھیندے ہوئیں او جلدی انہیں کوں انہیں دے کوڑ دی سزا ڈلیسی۔

۱۴۰۔ تے او آہن جو انہیں ڈنگریں دے ڈوہ وچ جو بے او ساڈے جو انہیں کیتے ہے تے ساڈی زائیں تے حرام کیتا گئے تے جے او مردہ ہووے تے کچھیں سارے حصہ دارن۔ جلدی انہیں کوں انہیں جابھیں دی سزا ڈلیسی بے شک او سیان تے بہوں چاٹن والا ۷۰۔

۱۴۱۔ او نوک جنہیں اپنے ہالیں کوں بہ و توفی نال بغیر علم دتے قتل کیتے گھٹے چن تے جو اللہ انہیں کوں بٹتے انہیں اللہ سئیں تے کوڑ بدھیندے ہوئیں او کنوں حرام کر بٹتے او گمراہ تھی

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا
فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرِغْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا ۗ مَا
كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَ مَا كَانَ
لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۱۳۷﴾

وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَاءَهُمْ لِيُرُوهُمْ وَيُلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
وَكَوَشَاءَ اللَّهِ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿۱۳۸﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا
مَنْ نَشَاءُ بِرِغْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ
لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ
بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۱۳۹﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُنُوبِنَا
وَمَحْزَمٌ عَلَىٰ أَرْوَاجِنَا ۗ وَإِنْ يَكُنْ مِيتَةً فَهُمْ فِيهِ
شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۱۴۰﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَحَرَمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
مَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۱۴۱﴾

گمیں تے اودایت پاوٹن والیں وچو نہیں۔

۱۳۲۔ اوہرے جئیں کلڑی دے سہارے تے لبیر سہارے دے باغیں کول پیدا کیتس تے کھجیں کول تے رڑھیں کول جنہیں دے سواد انجوانجن تے زیتون تے انار جیرے رلدے مدن تے کھ نہیں رلدے ملدے۔ تساں انہیں دے پھل کھاؤ جیرے ویلے او پھل تے کپائی دے ڈینہہ انہیں واقع ادا کرو تے فضول خرچی نہ کرو بے شک او فضول خرچی کرن والیں کول پسند نہیں کریندا۔

۱۳۳۔ تے ڈنگریں وچو کھ لڈیوٹن واسطے ہن تے کھچھوٹے ہن۔ جو اللہ سیس تہا ڈور زوق ڈتے اوندے وچو کھاؤ تے شیطان دے قد میں دی بیروی نہ کرو بے شک او تہا ڈا کھلا کھلا دشمن۔

۱۳۴۔ اٹھ جڑن دنیس وچو ڈو بکریں وچو ڈو توں آکھ کیا اللہ سیس نریں کول حرام کیتے یا ماریں کول یا جینکیوں ماریں اپنے رہیں وچ پاتا ہوسے۔ میکیں ڈو سو اپنے علم نال جے تساں پچھے۔

۱۳۵۔ تے اٹھیں وچو ڈو تے گویں وچو ڈو۔ توں آکھ اوں نہ حرام کیتن یا ماریاں یا جو ماریں اپنے رحم وچ پاتا ہوسے کیا تساں حاضر ہادے جڈاں اللہ سیس تہا کولن این جھل دی وصیت کیتی ہائی۔ اوں کیتیں زیادہ ظالم کون جیرا اللہ سیس تے کوڑ پھیندے تساں جو اولوکیں کول لبیر علم دے گراہ کر ڈیوسے۔ بے شک اللہ سیس ظالم قوم کول ہدایت نہیں ڈیندا۔

۱۳۶۔ توں آکھ ڈے جو میڈو وحی کیتی گئی اوندے وچ اوں شخص تے جیرا کھاوٹن چاہے کوئی چیز حرام نہیں کیتی گئی سوائے ایندے جو مردہ ہووے یا وندھی رت ہوئی یا

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوسَاتٍ بِغَيْرِ مَعْرُوسٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُغْتَلِبًا أَكْلُهُ وَالذُّيُوتُونَ وَالزَّمَانَ مِثْلَهَا وَغَيْرُ مِثْلَهَا يَكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآنُتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ السَّرْفِينَ ﴿۱۳۲﴾

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَرِثَاءٌ كُلُّهَا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۳۳﴾

ثَنِيَّةٌ أَزْوَاجٌ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ النَّعَمِ اثْنَيْنِ فُلًا آلَ الذُّكُونِ حَرَمٌ أَمِ الْأَنْثِيَيْنِ أَمَّا اسْتَمَلَّتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْثِيَيْنِ نُبُوتِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۳۴﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَعِيرِ اثْنَيْنِ فُلًا آلَ الذُّكُونِ حَرَمٌ أَمِ الْأَنْثِيَيْنِ أَمَّا اسْتَمَلَّتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْثِيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَعَكُمُ اللَّهُ يَهْدًى فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُنَصِّلَ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۳۵﴾

فُلًا لَا أَحَدٌ فِي مَا أَوْجَى إِلَى هَضْمًا عَلَى ظَاهِرٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مِيتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِيُغَيَّرَ

اللَّهُ يَوْمَئِذٍ فَتَنُ الْمُضَلِّينَ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۴۷﴾

جنامے داماس ہوئے۔ اے بے شک پلٹتے یا نافرمانی
کریندے ہوئیں اللہ دے سوا کہیں ہے دانال گدھا
ونچے اور حرام تے جیرھا مجبور تھی ونچے اوندی خواہش نہ
ہوئے تے او حد کنیں نہ ودھے تے بے شک تیرا رب
بہوں بخشن والا تے: بہوں مہربان۔

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزَمًا كُلِّ ذِي ظُلْمٍ وَمِنَ
الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَزْمًا عَلَيْهِمْ شَحْمُهُمَا إِلَّا مَا
حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَنُومِ ذَلِكَ
جَزَيْنَهُم بِبَيْعِهِمْ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿۱۴۸﴾

۱۴۷۔ تے انہیں تے جیرھے یہودی تھین اسان انہیں تے
ہر سنجہ آلی شے حرام کہتی تے گویں تے بکریں وچو اسان
انہیں تے انہیں بڈو ناہیں دی میجھ حرام کر ڈتی ہانی سوائے
اوندے جیرھی انہیں دی کند کون یا آندریں کون بگی ہوئے
یا جیرھی بڈریں نال زلی ہوئی ہوئے۔ اے سزا انہیں کون
انہیں دی نافرمانی دی وچر نال ڈتی تے بے شک اسان
سچے ہیں۔

فَإِنَّ كَذِبُكَ فَكُلَّ رَبِّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا
يُرِيدُ بِأَسْئَةٍ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۴۹﴾

۱۴۸۔ تے جے تیکوں جھٹلاون تے توں اکھ تہا ڈار رب
وسیع رحمت والا۔ تے نیں بھٹایا دیندا اوندا عذاب مجرم
قوم کنیں۔

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا
وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَزَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ خَتَّ ذَاتُوا بِأَسْمَاءِ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ
مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿۱۵۰﴾

۱۴۹۔ تے مزدور مشرک اکھسن جے اللہ چاہندا تے اسان شرک
نہ کروں ہاتے نہ سا بے بیو بڈو بے تے کوئی چیز حرام نہ
کردوں ہا۔ ایویں جھٹلائے جیرھے انہیں کنیں پہلے ہن او
تیں سا بڈا عذاب انہیں چکھ گدھا۔ توں اکھ جے تہا کون
کوئی علم ہے تے تسان او نکوں سا بڈے واسطے کڈھو۔
تساں تے محض گمان سے بچھو ڈر دے پئے تے
محض تسان اکل نال کم گھندے پئے تے۔

قُلْ قَلِيلٌ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ كَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿۱۵۱﴾

۱۵۰۔ توں اکھ بڈے ہوا شرک کر ڈی والی دلیل اللہ سئیں کس
ہے ، جے او چاہسی تے او ساریں دی رہنمائی کر لیس
۱۵۱۔ توں اکھ اپنے گواہ گھن او جیرھے گواہی ڈیوں
جوبے شک اللہ سئیں انیکوں حرام کہتے۔ تے جے او گواہی

قُلْ هَلَمْ شَهِدْ أَلَمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ
حَرَمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا

تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرْجِعُونَ إِلَىٰ عَذَابِنَا ۗ

۱۵۲

ڈیون تے توں انہیں نال گواہی نہ ڈیویں تے توں انہیں
لوکس دی خواہش دے بچھو نہ مڑ جنہیں ساڈیاں آیتاں
جھٹلاؤں او آخرت تے ایمان نیں ایندے تے
اپنے رب دا شریک بنیدن۔

۱۵۲۔ توں اکھ آؤ میں تہا کوں پڑھ کے سٹاواں جو تہا بٹے

رب تہا بڑے اتے حرام کیتے جو تہاں او ندے نال
کہیں کوں شریک نہ بناؤ تے پیو ما نال احسان کرتے
تکھ مے بڑکنیں اپنی اولاد کوں قتل نہ کرو۔ اسان
تہا کوں وی تے انہیں کوں وی رزق ڈیندے ہن تے
تہاں بے حیائی دے قریب نہ ونجو بھانویں او ظاہر جو
یا لکیاں ہویاں تے تہاں کہیں جان کوں قتل نہ کرو جیومی
اللہ سیس حرام کیتی ۶ سوانے جائز طریقے دے۔ اسے تہا کوں
وصیت کیتی تہاں جو تہاں عقل کرو۔

۱۵۳۔ تے تیم دے مل دے کو لبونہ ونجو سوانے پیجے
طریقے دے جے میں او اپنی جوانی کوں پہنچ ونچے تے
پورا کرو ناپ تے تول انصاف نال اسان کہیں جان
کوں اوندی طاقت کنیں زیادہ تکلیف نلے ڈیندے تے
جڈاں تہاں گال کردے انصاف کرو بھانویں او قریبی
سکا کیوں نہ ہو تے اللہ دے وعدے کوں پورا کرو۔
اویں گال دی تہا کوں این واسطے وصیت کریندے تاں جو
تہاں نصیحت حاصل کرو۔

۱۵۴۔ اے میڈا رستہ ۶ جیر حاسد صا ۶ تہاں ہوندی
ہیروی کردے تے پنہیں رستیں تے نال ٹرو ناں تاں او
تہا کوں او ندے رستے کنیں ایتے ایتے گھن ولین۔

۱۵۵۔ تے ول اسان موسیٰ کوں کتاب ڈتی جیوں نیکی کیتی ۶

قُلْ تَعَالَوْا اتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا
بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
مِنْ أَمْرٍ إِنَّكُمْ عَنْدَ رَبِّكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ۗ وَلَا تَقْتُلُوا
النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ ذَٰلِكُمْ وَضَعَكُمُ
بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۗ

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ وَآوْفُوا الْكَيْلَ وَالْيَمَانَ بِالْقِسْطِ ۗ لَا تَكْلِفُوا
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۗ وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا
قُرْبَىٰ ۗ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۗ ذَٰلِكُمْ وَضَعَكُمُ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ۗ

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
السَّبِيلَ فَتَنفَرُوا بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَضَعَكُمُ بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۗ

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَىٰ الَّذِي أَحْسَنَ وَ

اونسے اتے نعمت کوں پورا کرن کیتے تے ہر چیز دی تفصیل ڈتی تے ہدایت تے رحمت بنایا تاں جو او اپنے رب دی ملاقات تے ایمان گمن آون۔

تَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٥٦﴾

۱۵۶۔ تے اسان اس کتاب کوں ہمائے اے برکت والی تساں ایندی پیروی کرو تے اوں کنیں ڈروتاں جو تہا ڈے اتے رحم کیا ونجے۔

وَهَذَا كِتَابُنَا أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكًا فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٧﴾

۱۵۷۔ تساں اے نہ اکھو جو اسان کنیں پہلے کتاب صرفن ڈو ٹولیں تے ہائی گئی تے اسان اوندے پڑھن کنیں غافل ہاے۔

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَا طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ وِدَائِهِمْ لَخَوِيلِينَ ﴿١٥٨﴾

۱۵۸۔ یا تساں اے اکھو جو بے شک جے اے کتاب ساڈے اتے لہندی۔ بے شک اسان انہیں کنیں زیادہ ہدایت پسندے تہا ڈے کو لوہ تہا ڈے رب کنیں کھلی دلیل آجیگی او ہدایت تے رحمت تے کون وڈا ظالم اوں کنیں جیہرا اللہ دی آیات کوں جھٹلاوے تے اوں کنیں رکیا رہوے۔ اسان ضرور سزا ڈیسوں انہیں کون جیرے ساڈی آیات کنیں رکے رہندن برا عذاب ات گاہوں جو او رکے رہ گہین۔

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ آيَاتِ اللَّهِ وَصَدَّفَ عَنْهَا سَمْعَهُ الَّذِينَ يَصِدُّوْنَ عَنْ آيَاتِنَا سُوًّا الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصِدُّوْنَ ﴿١٥٩﴾

۱۵۹۔ کیا او صرفن اس گال دی انتظار پئے کریندن جو انہیں دو فرشتے آون یا تیبہا رب آوے یا تیبہا رب دیاں کیشانیاں آون۔ جیرے ڈینہہ تیبہا رب دیاں کجھ نشانیاں آوسن اوں ڈینہہ کہیں جان کوں اوندا ایمان لفع نہ ڈیس جیس اس کنیں پہلے نہ منیا ہوسی تے نہ اپنے ایمان نال کوئی چنگانی کیتی ہوسی توں اکھ تساں انتظار کرو بے شک اسان وی انتظار کریندے پئے ہیں۔

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انظُرُوا إِنَّا مُنظِرُونَ ﴿١٦٠﴾

۱۶۰۔ بے شک جیرے اپنے دین کوں ٹوٹے ٹوٹے کریندن تے ٹوٹے بن گہین تیبہا انہیں نال کوئی تعلق نیس۔ انہیں

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا دِينُهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا

يَفْعَلُونَ ﴿۱۶۰﴾

دامعاہ صرف اللہ کہیں ہے پھیں او انہیں کو ڈسیسی ہو
کھ او کریند سے ہن۔

۱۶۱۔ جیرھا ہک نیکی کرلیسی اوں کوں او ہوجیہاں ڈراہ مسن
تے جیرھا برائی کرلیسی اوں کوں او ہوتلا سزا ملی تے او
ظلم نہ کیتے ولین۔

۱۶۲۔ تول آکھ بے شک میکوں میڈے رب سدے راہ دو
ہدیت ڈتی ۶ ایجھا دین جیندے وچ کوئی ڈنگ نیں او
ابراہیم واسچا مذہب تے او مشرک نہ ہا۔

۱۶۳۔ تول آکھ بے شک میڈی نمازتے میڈی قربانیاں
تے میڈی زندگی تے میڈی موت اللہ کیتے ہے جیرھا
سب جہانیں دا پالنہا ہا۔

۱۶۴۔ اوندا کوئی شریک نیں تے میندا میکوں حکم ڈتا گئے تے
میں پہلا مسلمان ہاں۔

۱۶۵۔ تول آکھ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیار رب گولال
تے اوہر شے واربت۔ تے جیرھا جو کرلیسی اوندی اونکوں
سزا ملی۔ تے کوئی بار چاؤن والی پے وا بار نہ جیسی تے دل
تساں اپنے رب دوولنے ول او تہا کوں اوگا لہیں ڈسیسی
جیندے وچ تساں اختلاف کریندے پے ۶۔

۱۶۶۔ تے اوہوہ جیں تہا کوں پہلیں دا جانشین بنائے سی
تے تہا ڈے بعض دا نہیں تے درج اچا کیتے سی تاں جو او
تہا کوں اول دے وچ آزاوے اوں جو کجھ تہا کوں ڈتے۔
بے شک تہا ڈا رب جلدی مذاب ڈیوٹن والا تے
بے شک ہوں مخمش والا تے ول دل رحم کرن والا۔

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مَثَلٍ هَاتَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۶۱﴾

قُلْ إِنِّي هَدَيْتِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمَةٍ زَيْنَا
فِيمَا قِيلَ لَهُ إِزْهِنِمَّ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۶۲﴾

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۳﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۶۴﴾
قُلْ أَعْيَبَ اللَّهُ ابْنِي رَبًّا وَهَرَبْتُ كُلَّ مَشْيٍ وَلَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ
تَخْلِفُونَ ﴿۱۶۵﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلْفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيُبْلُوَكُمُ فِي مَا آسَأْتُمْ أَن تَرْبُكُوا
سَرِيعَ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۶۶﴾

سورة اعراف مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰۷ آیات تے ۲۴ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے نال نال جبرہا بن منکے
ڈیون والاتے بہوں رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ ساریں کنیں زیادہ چائٹن والاتے سچا ہاں۔
- ۳۔ سارے کتاب جبرمی تیدو لہاں گئی ء تے تیلے سے سینے
وچ ایندی وچر کنیں کوئی تنگی نہ پیدا تھیوے تاں جو توں
اینرے نال پڑا دیں تے مومنین واسطے نصیحت۔
- ۴۔ تساں اذنی پیروی کرو جو تہا ڈو لہا یا گئے تہا ڈے رب دلو
اینرے علاوہ کہیں بے سنگتی دی پیروی نہ کرو بہوں تھوڑا
جبرمی تساں نصیحت پکڑیندے ء۔
- ۵۔ تے کئی سایاں وستیاں بن جنہیں کوں اساں ہلاک کیا ہاتے
انہیں دو ساڈا عذاب رات کوں آیا یا او ڈو پارہیں کوں
ستے پئے من۔
- ۶۔ تے جڈال ساڈا عذاب انہیں دو آگئے تے انہیں دی ایھا
پکار ہائی جو بے شک اساں ظالم ہا سے۔
- ۷۔ تے اساں ضرور پچھسوں انہیں کنیں جنہیں دو بھیجے گئے ہن
تے اساں ضرور پچھسوں رسولیں کنیں وی۔
- ۸۔ اساں ضرور انہیں کوں اپنے علم دے نال (سچ) ڈوس
ڈیسوں تے اساں غیر حاضر نہ ہا سے
- ۹۔ اوں ڈینہہ عملیں دا وزن سچ تے جیندے وزن باری ہوسن
اوبے لوک کامیاب تھیں۔
- ۱۰۔ تے جیندے وزن ہرے ہوسن اوبے لوکن جنہیں
اپنے نفس کوں گھاٹا ڈتے ایں واسطے جو اسابڈی آیات
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- التَّصٰٓءِ ②
- کُتِبَۤ اَنْزَلَۤ اِلَیْکَ فَلَا یُکِنۡ فِیۡ صَدْرِکَ حَرَجٌ مِّنْهُ
لِتُنذِرَۤ اِیَّہٗ وَذِکْرٰی لِّلْمُؤْمِنِیۡنَ ③
- اَتَّبِعُوۡا مَا اَنْزَلَۤ اِلَیْکُمْ مِّنۡ رَبِّکُمْ وَلَا تَتَّبِعُوۡا مَنۡ دُوۡنَہٗ
اَوْ یَاۡمُرُۢ بِغَیۡرِہٖۡ مَا تَدَّکُوۡرُوۡنَ ④
- وَمَنۡ مِّنۡ قَوْمٍ لَّکُمۡ لَہٰکُمۡا جَمَہًاۢ بَاسۡتَاۡ بَیۡتَاۡ اَوْھُمۡ
قَابِلُوۡنَ ⑤
- فَمَا کَانَ دَعْوٰۡہُمۡ اِذۡ جَآءَھُمۡ بَاسۡتًاۢ اِلَّا اَنۡ قَالُوۡا اِنَّا
کُنَّا ظٰلِمِیۡنَ ⑥
- فَلَنَسۡتَلۡنَ الَّذِیۡنَ اُرۡسِلَۡ اِلَیۡھِمۡ وَ لَنَسۡتَلۡنَ الْمُرۡسَلِیۡنَ ⑦
- فَلَنَقۡضَیَنَّ عَلَیۡھِمۡ عِلۡمَہُمۡ وَ مَا کُنَّا عَآسِیۡنَ ⑧
- وَ الْوِزۡنُ یَوْمَئِذٍۢ بِالنَّۡصِۡحِۡ مَنْ نَّقَلَتۡ مَوَازِیۡنَہُۡ فَاُولٰٓئِکَ
ھُمُ الْبٰلِغُوۡنَ ⑨
- وَمَنۡ خَفَّتۡ مَوَازِیۡنَہُۡ فَاُولٰٓئِکَ الَّذِیۡنَ خَسِرُوۡا اَنۡفُسَھُمۡ
بِمَا کَانُوۡا بِآیۡتِنَا یَظۡلُمُوۡنَ ⑩

تے ظلم کریندے سے بن۔

۱۱۔ تے اساں تہا کوں زمین ورج بہوں طاقت ڈتی تے اوندے
ورج تہا بڑے کتے روزی دے سامان بنائے تے تہاں شکر
نوہے کریندے۔

۱۲۔ تے اساں تہا کوں پیدا کیتے تے دل شکلاں ڈتن تے
دل اساں فرشتیاں کوں اکھئے آدم کوں سجدہ کروا نہیں
سایں سجدہ کیسا سوائے ابلیس دے او سجدہ کرن والیں
وچر نہ تھیا۔

۱۳۔ اللہ اکھیا جو تیکوں کیری بال روکے جو توں سجدہ نہ
کریں جہاں میں تیکوں حکم ڈتے۔ اوں اکھیا میں این کنیں
چنگا بال تیں میکوں بھاکتیں پیدا کیتے تے ایکیوں مٹی کنیں
پیدا کیتے

۱۴۔ اوں اکھیا توں اتھو نکل ورج تیکوں کیا حق با جو توں
اتھال وڈائی کریں با توں نکل ورج بے شک توں ذلیل
تھیرن والیں وچو ایں۔

۱۵۔ اوں اکھیا توں میکوں قیامت دے ڈینہ تیں مہلت ڈے

۱۶۔ اوں اکھیا بے شک توں مہلت پاؤن والیں وچو ایں۔

۱۷۔ اوں اکھئے تیں میکوں ہلاک کیتے بے شک ہن میں ضرور
تیبے سدھے رستے تے انہیں کیتے پہساں۔

۱۸۔ پچھیں میں انہیں دے اگودمی تے پچھو دی اوساں
تے اوہیں دے سچے پاسووی تے کھپے پاسووی تے انہیں
وچو بہوں ساریں کوں توں نکر گزار نہ پھیں۔

۱۹۔ اوں اکھیا اتھو بے عزت تھی کے تے دھلے کھنڈا ہیا
نکل ورج جیرھا تیبڑے پچھو ٹوسی انہیں وچرتے میں
ضرور دوزخ تہاں ساریں نال بھریاں۔

۲۰۔ تے اے آدم توں تے تیبڑی زال جنت ورج بہرتے

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۗ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَكِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ
مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿١٢﴾

قَالَ مَا مَنَعَكَ آلَا تُسْجُدُ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ
خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٣﴾

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ
إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿١٤﴾

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٥﴾
قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿١٦﴾

قَالَ فِيمَا آغَاوَيْتَنِي لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ لَا يَتَّبِعُهُمُ بَينَ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ
شَاكِرِينَ ﴿١٨﴾

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ
مِنْهُمْ لَا مَلَأْتُ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾

وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ

يُثْمِنَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿۲۰﴾
فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ
عَنْهُمَا مِنْ سَوَابِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ
هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ
الْخَالِدِينَ ﴿۲۱﴾

تساں ڈرویں جھٹھو چاہو کھاؤ تے تساں ڈرویں ایں ون مے
کوہونہ وچلبے ناں تاں تساں تھی ویسوں غالیں وچو۔
۲۱۔ شیطان انہیں ڈونا نہیں مے دل وچ وسوسہ پاتے تاں
جو اظہار کر ڈیوے انہیں تے جو انہیں تے انہیں مے
بدن وچو کھایا گئے تے آکھیس اللہ میں تہا کوں ایں
ون کین صوف ایں واسطے روکے جو تساں فرشتے نہ بن
وچو یا ہمیشہ زندہ نہ رہو۔

وَقَاَسَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لِنَاصِحِينَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے انہیں مے اگرو قساں کھا کے آکھے بے شک میں
تہا ڈا خیر خواہ ہاں۔

فَدَلُّهُمَا بِعُرْوَةِ فَلْتَا ذَاكَ الشَّجَرَةَ بَدَتَ لَهُمَا
سَوَاتُهُمَا وَطَافَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَاقِ
الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ
الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ اوں انہیں ڈونا میں کوں دو کھا ڈے کے اپنے تمام کین ہا
ڈتے تے جہاں انہیں ڈونا میں اوں ون کوں چکھے انہیں ڈونا میں
نے انہیں مے ننگی ظاہر تھی گئیں تے او ڈیوے اپنے اتے
بہشت دے پتر چھاڑن لگ پین۔ تے او نہیں مے رب
انہیں ڈونا میں کوں سڈ ماریسے کیا میں تہا کوں ایں درخت
کین ہلکیا نہ ماتے تہا کوں آکھیا نہ با جو بے شک شیطان
تساں ڈونا میں کہتے کھلا کھلا دشمن۔

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ
تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ انہیں ڈونا میں آکھے مے سا ڈے رب اساں اپنے
جانیں تے علم کہتے تے جے میں سا کوں بخش نہ ڈتا سا ڈے
اتے رحم نہ کیاتے اساں ضرور گھانا پاؤں والیں وچو تھی
ولیسوں

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَفْتَةٌ وَ مَتَاعٌ إِلَىٰ جِينٍ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ اوں آکھا تمونکل وچو تہا ڈے وچو کچھ نہیں مے دشمن
ہن تے تہا ڈے واسطے زمین وچ عارضی رہن دسی جا
تے کچھ وقت کہتے فائدہ ۷۔

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَ فِيهَا تَمُوتُونَ وَ مِنْهَا
تُخْرَجُونَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اوں آکھیا تساں ہون مے وچ زندہ رہو تے ہون مے
وچ مر سوتے او تھاؤ کڈیے ویسوں۔

يَبْقَىٰ أَدَمُ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُقَارِي سَوَاتِكُمْ

۲۷۔ مے آدم دے پتر اساں تہا ڈے اتے ایٹھے کپڑے

لبائں جیرھے تہاڑے منگج گنیدن تے سوٹھپ کیتے وی ہے تے تقویٰ والباس اے چنگا ۷۔ لے اللہ دی آیات وچو ۷ تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔

۲۸۔ لے آدم دے پترو تہا کوں نہ آزماوے شیطان جیویں تہاڑے پیو ما کوں جنت دچو کدھایا ہس اوں انہیں ڈوناہیں کنیں لباس کھس گدھا با تاں جو او انہیں کوں انہیں دا منگج بکھالے۔ بے شک او تے اوندنا قبیلہ تہا کوں اتھو ڈبھاکھڑے جھتو تساں نوٹھے ڈیکھ بگدے۔ بے شک اسان شیطانیں کوں انہیں دا سبکتی بٹنائے جیرھے ایمان نہیں ایندے۔

۲۹۔ تے جبرائ او کوئی برائی کریندن تے آہن اسان اپٹے پیو ڈاڑے کوں ایندے اتے یاتے اللہ سیئیں ایندسا کوں حکم ڈتے۔ توں آکھ بے شک اللہ سیئیں بے حیائی دا حکم نہیں ڈیندا کیا تساں اللہ دے اتے او گال کریندے ۷ جیرھی تساں چاڈھے نوٹھے۔

۳۰۔ توں آکھ میڈے رب الصاف دا حکم ڈتے تے لے جو بر میت دے کو لبو اپٹی توجہ درست کر گدھی کرو تے او نکوں اطاعت اوندے کیتے خاص کریندے ہوئیں سبڈو۔ جیویں اوں تہا کوں شروع کیتے اویں تساں ہوں حالت دو دوسو

۳۱۔ بک ٹولے کوں ہدایت ڈتی تے بک ٹولے کوں گراہی چھوڑ گئی ۷ انہیں اللہ کوں چھوڑ کے شیطانیں کوں سبکتی بٹا گدھے تے او خیال کریندن جو او ہدایت پا گئی۔

۳۲۔ لے آدم دے پترو تساں بر میت دے کو لبو اپٹا سوٹھپ اختیار کیتا کرتے کھاڈ تے پیوتے فضول خرچی نہ کرو بے شک او فضول خرچی کرن ڈالیں کوں پسند نیل کریندا۔

۳۳۔ توں آکھ اللہ دی اوں خوبصورتی کوں کائیں تہاڑے اتے

وَرِيثًا ولباس التقوى ذلِكَ خَيْرٌ ذلِكَ مِنَ
آيَةِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

يُنَبِّئُ آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ آوِيَكُمْ
مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرُكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا
تَرُدُّهُمُ إِنْآ جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٩﴾

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا
وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَنِيبُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ هَذَا كَبَدُّ الْكُفْرِ
تَعُودُونَ ﴿٣١﴾

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ
اتَّخَذُوا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ
أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

يُنَبِّئُ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا
وَشَرِبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٣﴾

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِمُ وَاللَّيْلِ

حرام کیسے جرمی^{۱۱} پٹے بندیں کیسے پیدا کیتی تے اوندے پاکیزہ رزق کول۔ جو لے شہیں اس دنیاوی زندگی وچ مونسیں کیسے ہن تے قیامت دے ڈینہہ خاص کر انہیں کیسے ہوسن ایویں اس آیات کھول کے چائٹی والی قوم کیسے بیان کریندے ہیں

۳۴۔ تول آکھ بے شک میڈے رب مرام کیسے ظاہر تے مکی ہوئی بے حیائی کول تے گناہ کول تے مندری کول جرمی ناسق بوسے تے اس گال کول جو تساں اللہ نال شریک بناؤ جیندی اوں کوئی دلیل نہیں لہائی تے لے جو تساں اللہ دے خلاف او گال کرو جرمی تساں جاؤدے نوے۔

۳۵۔ ہر قوم واسطے ہک وقت مقرر تے جڈال او نلا وقت آویندے تے نہ پچھو تھیندن ہک گھڑی تے نہ اگو تھیندن۔
۳۶۔ لے آدم دے پتر و بے تہا ڈو تہا ڈے وچ رسول آون تے تہا کول میڈی آیات پڑھ کے سٹاون تے جیرھا خدا کینیں ڈرے تے اصلاح کرے اوندے اتے کوئی ڈرنیئیں تے نہ او مونجھے تھینسن۔

۳۷۔ تے جنہیں ساڈی آیات کول جھٹلا یا تے وڈوائی کیتی ایسے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ پہوں دیر تیں رہسن
۳۸۔ اوں کینیں وڈوا ظالم کولن جیرھا اللہ تے کوڑ پدے یا اوندی آیات کول جھٹلاوے ایسے لوکن جنہیں کول مقررہ سزا و حصہ ملدا رہس تے جڈال انہیں دو ساڈے فرشتے مارن کیتے اندن تے او آہن اوکھائیں جنہیں کول تساں اللہ دے سوا سٹیندے ماوے او آکھسن او اسان کینیں گم تھی گئی تے او اپنے خلاف آپ گواہی ڈیسن بے شک او کا فرہن۔

مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳۴﴾

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ
وَإِلَّاهُ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ
يُنزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۵﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْجِرُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۳۶﴾
يُنزِلُ آدَمَ آدَمًا يَا بَنِي آدَمَ لَمَّا بَايَعْتُمْ رُسُلًا قَدْ كَفَرْتُمْ بِعَلَيْكُمْ
إِبْنِي آدَمَ قَمِينِ اتَّقِي وَأَصْلِحْ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۳۷﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۸﴾
مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَهُمْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا نَسْتَمْتِ
نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا صَلَوَاتُ عَلَيْنَا وَشِهْدُوا
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿۳۹﴾

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ
وَإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا
حَتَّىٰ إِذَا اتَّارُكُوا فِيهَا جِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأَوْلِيهِمْ
رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَصْلُونا قَاتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ
قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۹﴾

۳۹. او اگھسی تسان وی انہیں لوئیں وچ داخل تھی وچو جیرھے
بھا وچ ہن تے جیرھے تسان کئیں پہلے جین تے انسان
وچو گڈرگیشن جیلن ہک امت بھا وچ داخل تھیس اپنی
بھین تے لعنت کر لیس تے جیلن او سارے بھا وچ
پکڑن و لین چھیکڑی امت پہلی امت کول اگھسی اے
ساڑے رب ایھے ہن جنہیں ساکول گمراہ کیتا ہاتول انہیں کول
دوزخ وچ ڈوڑا عذاب ڈھے اللہ اگھسی ہر ہک واسطے
ڈوڑا عذاب تے تسان جائدے تھے۔

وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأَخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ
فَضْلِ قَدُورٍ وَالْعَذَابُ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۴۰﴾

۴۰. تے پہلی امت چھیکڑی امت کول اگھسی تھاکول
ساڑے اے کوئی فضیلت نہ ہائی تسان وی عذاب چکھو
جو تسان کندے باوے۔

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتِّحُ
لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ
الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿۴۱﴾

۴۱. بے شک جنہیں لوکس ساڑی آیات کول جھٹلا تے
وڈان کیتی انہیں واسطے آسمان دے دروازے نہ کھولے
ولین تے نہ اجنت وچ داخل تھیسن جے تیں ہک اٹھ سوئی
دے ٹوک وچو لنگھ وچے اسال ایویں جبریں کول سزا
ڈیندے ہیں۔

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ قُوهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَ
كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿۴۲﴾

۴۲. انہیں واسطے دوزخ ہی بستروہ تے دوزخ ہی اتلا اچھاڑ
تے ایویں اسال ظالمیں کول بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۴۳﴾

۴۳. جیرھے لوک ایمان آن تے نیک کم کرن اسال کہیں بان
کول اوندی طاقت کئیں زیادہ تکلیف لیسے ڈیندے ایہ
جنتی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

وَنُزِعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلِيٍّ يُخْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمْ
الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا
كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ ۚ لَقَدْ جَاءَتْ
رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تَتْلُمُوا الْجَنَّةَ ۚ أَوْ رَتَّبُوا
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۴۴﴾

۴۴. اسال انہیں دے سینے وچو سب بغض کلبھ ڈیسوں
تے انہیں دے قبضے وچ نہراں و ہندیاں پیاں ہوسن
تے او آکسن جو ساریاں تعریفاں اللہ دیاں ہن جیں ساکول
اے رستہ ڈکھلے جے اللہ ساکول سدھا رستہ نہ ڈکھلیندا
تے اسال ایں سدھے رستے نہ آؤں با۔ ساڑے رب

دے رسول سچ گمن کے آئے ہن تے انہیں کول آکھ
 بڑا گیا ہا جسے او بہشت جیند اتہا کول تہا بڑے عیس دی وجہ
 نال وارث کیٹا گئے۔

۴۵۔ بہشتی دوزخیں کول آواز بولیں جو ساڑے رب جو
 ساڑے نال وعدہ کیٹا با اسان اونکوں سچا پاگدھے تے
 کیا تہا بڑے رب تہا بڑے نال جو وعدہ کیٹا با اونکوں تسان
 سچا پاگدھے۔ او آکھن با انہیں وچو ہک سبک والا سبلیسی جو
 نالیں تے اللہ دی لعنت۔

۴۶۔ جیرے اللہ دے رستے کنیں رکیندن تے اول رستے
 وچ بڑنگ گولیندن تے او آخرت والکار کریندن۔

۴۷۔ تے انہیں بڑناہیں دے درمیان پردہ ہوسی تے اعراف
 تے کچھ لوک ہوسن جیرے ساریں کول انہیں دی علامتیں دی
 وجہ نال سنبھانڈے ہوسن تے بہشتی لوکیں کول آواز بولیں جو
 تہا بڑے اتے سلامتی ہوئے اوندے وچ داخل نہ تھے
 ہوسن تے اوندی امید رکھیں۔

۴۸۔ تے جہاں انہیں دی نظر دوزخی لوکیں دو بھیری ویسی
 تے او آکھن جو اے ساڑے رب ساکوں ظالم قوم وچو نہ بنا
 ۴۹۔ اعراف والے لوک سبلیسن کچھ دوزخی لوکیں کول جنہیں
 کول انہیں دے نشانیں دی وجہ نال سنبھانڈے ہوسن تے
 آکھن تہا بڑی زیادہ تعدا تہا کول کوئی فائدہ بڑتے تے نہ
 تہا بڑی و بڑائی۔

۵۰۔ کیا ایجے لوکن جنہیں دے متعلق تسان تسان کھندے
 ہا دے جو انہیں کول اللہ دی رحمت نہ چھپسی۔ تسان
 بہشت وچ داخل تھی وچو تہا کول نہ بڑرتے نہ تسان
 موخے تھیسو۔

۵۱۔ تے دوزخی بہشتی لوکیں کول سبلیسن جو سا بڑد کچھ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنِ كَذَّبْنَا
 مَا وَعَدَنَا رَبَّنَا حَقًّا فَأَنزِلْ عَلَيْنَا مَائِدًا
 حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَعْنَةُ اللَّهِ
 عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۴۵﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
 وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿۴۶﴾

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
 بِسِيمَاهُمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْهِمْ
 لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿۴۷﴾

وَلَا ذُكُورٌ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا
 لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۴۸﴾
 وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ
 قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جُحُودُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۴۹﴾

أَهْوَالَهُ الَّذِينَ اتَّسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَتِهِ
 أُدْخِلُوا الْجَنَّةَ لَأَخَوفَ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿۵۰﴾

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ يَفِيضُوا عَلَيْنَا

پانی و باؤ یا جو تہا کول اللہ ڈرتے اونڈے وچو ساکوں وی کچھ
ڈیوے او آکھسن بے شک اللہ سئیں اسے ڈوہیں چیزاں
کافرین تے مرام کیتن۔

۵۲۔ جنہیں اپنے دین کول کھڈر تماشا بٹایا ہو یا ہاتے
دنیا دی زندگی انہیں کول دکھا ڈتا با اسان انہیں کول اچ
بھل ولسوں جیویں او این ڈینہ دی ملاقات بھل گئے ہن تے
ات بگاہوں جو او ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

۵۳۔ تے اسان اہیں دو اچھی کتاب گھن آئے ہن جیویں اسان اپنے
علم دے نال کھول کھول کے بیان کیتے او مومنین واسطے
ہدایت تے رحمت۔

۵۴۔ کیا او این کتاب دی حقیقت دے کھلٹی دا انتظار پئے
کریندن جڈال ایندی حقیقت کھل ویسی تے اولوک آکھسن
جیرے بھل گئے ہوسن۔ این کنیں پہلے ساڈے لب دے
بول سچ نال آئے ہن کیا ساڈا کوئی سفارش ہے جیرے ساڈی
سفارش کرے یا اسان دنیا دچ ولاکھٹے و بھل تاں جو اسان
جیرے (جیرے) کم پہلے اسان کریندے ہاسے انہیں دی جلتے
نیک کم کول انہیں اپنے آپ کول گھاٹے وچ پاتے جیرے او کوڑ
پھیندے بن اودی انہیں کنیں ول گئے

۵۵۔ بے شک تہا ڈا رب اللہ او ہے جیں آسمانیں تے
زمین کول چھی وقتیں وچ پیدا کیتے ول او عرش تے تکرار
تھی کے بہہ گئے۔ رات دے نال ڈینہ کول کھا ڈیندے
رات جلدی اونکول پکڑن چا ہندی تے سمجھتے چندر
کول تے تارین کول اوں اپنے حکم نال تالیع کر جتے سنو
پیدا کرن تے حکم ڈیون ہوندا کم۔ بہوں برکت والا ہے
اللہ سئیں جیرے سارے جہانیں دا پالہنا رہے۔

۵۶۔ اپنے رب کول سڈو عاجزی نال تے چپ چپاتے

مِنَ النَّارِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَمَهُمَا
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۵۱﴾

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَبَتْهُمْ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوْا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا
وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿۵۲﴾

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَ
رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۳﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ
يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَنَا
رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُعَاعٍ فَتَسْتَفْعُوا
لَنَا أَوْ نُزِدْ مَنَعَلَ غَيْرِ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ
خَسِرْنَا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿۵۴﴾

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ
يَطْلُبُهُ حَبِيبَاتُ الْفَجْرِ وَاللَّيْلِ وَالنُّجُومُ مُسْتَجِرَاتٌ
بِأَصْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿۵۵﴾

أُوْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

اوبے شک حدکنیں ودھن واپس کول پسند نہیں کریندا۔
۵۷۔ اتے زمین وچ اوندی اصلاح دے بعد فساد رکھتاروں
کول سب و بڑرتے طمع نال بے شک الہدی رحمت نیکی کرن
واپس دے نال۔

۵۸۔ اوبو جو جیرھا گھلیندے ہوا میں کول اپنی رحمت کینیں
پہلے خوشخبری بڑیوں واسطے۔ اے میند نال بھرینے ہونے
جھوکوں چا اوندی تے اوںکوں اسال گھن ویندے ہیں
بر ملک دوتے اوندے اتے پانی ویندے ہیں تے اوندے
نال ہر قسم دے پھل پیدا کریندے ہیں ایویں اسال مرہیں
کول کڈھیندے ہیں تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔

۵۹۔ تے جیگن زمین اپنے رب دے حکم نال اوندے پوٹے
نکلن جو جیرمی زمین خراب او ردی پیداوار کڈھیندی
ایویں اسال اوں قوم تے جیرمی شکر کریندی اپنی آیات و ماہجر
کے بیان کریندے ہیں۔

۶۰۔ بے شک اسال نوح کول اوندی قوم دوپھٹے تے اول
آکھیاے میڈی قوم الہدی عبادت کرو تے اوندے سوا تہا بڑا
کوئی مبود نہیں۔ میں تہا بڑے اتے وچے بڑینہ دے
عذاب کینیں بڑا دن۔

۶۱۔ اوندی قوم دے سردا میں آکھیا بے شک اسال تیکوں
کھل گمراہی وچ ڈہرے ہیں۔

۶۲۔ اول آکھیاے میڈی قوم میڈے وچ کوئی گمراہی دی
گال نہیں میں تے صرف رسول ہاں اول رب دا جیرھا ساے
جہا میں دا پانہا رہ۔

۶۳۔ میں تہا کول اپنے رب دا پیغام پکھینداں تے تہا دی
خیر خواہی کرینداں تے میں اچانداں الہدیس و لو جو تساں
نومے چاندے۔

الْمُعْتَدِينَ ﴿۵۷﴾
وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ
خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۸﴾

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا لِّمَن يَدْفَعُ رَحْمَتَهُ
حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَتِ سَحَابًا نَّقَلْنَا أَمْطًا لِّمَن يَشَاءُ فَانزَلْنَا
بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرِجْنَا بِهِ مِمَّن كَلَّ الشُّرْبِ كَذَلِكَ نُفِخُ
الْمَوْفَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۗ وَالَّذِي
خَبِثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا يَكْدًا ۚ كَذَلِكَ نُفَصِّرُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿۶۰﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۶۱﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۶۲﴾

قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلُّةٌ وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۶۳﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالِي رَبِّي وَ أَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ ۗ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۶۴﴾

۶۳۔ کیا تھا کوں میرا تھیں دی ۶ جو تہا ڈو آئی تہا ڈے رب
ولواتنجی نصیحت تہا ڈے وچو ہک آدمی تے تاں جو تہا کوں
ہو شیار کرے تے تاں تقویٰ اختیار کرتے تاں جو
تہا ڈے اتے رحم کیا ونجے۔

۶۵۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈتا اسان اوں کوں نجات ڈتی
تے انہیں کوں دی جرے اوندے نال بن بیڑی وچ
تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا با اسان انہیں کوں
عزق کر ڈتا بے شک اوندے لوک ہن۔

۶۶۔ تے عاد دو انہیں دے بھرا ہوں کوں (پھٹیا) اول
آکھیا لے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہا ڈا اوندے سوا
کوئی ممبرو نہیں کیاں تاں ڈر دے نوے۔

۶۷۔ اوندی قوم دے وچو سرداریں آکھیا جنہیں کھر گیا با اسان
تیکوں بے وقوفی وچ ڈر دے ہن تے بے شک اسان
تیکوں کوڑیں وچو یقین کریدے ہن۔

۶۸۔ اوں آکھئے اے میڈی قوم میں پاگل نہیں میں
تے رسول ہاں اوں رب دا حیرا سارے جہانیں دا پالنا۔

۶۹۔ میں تہا کوں اپنے رب دا پیغام پھینداں تے میں
تہا ڈے واسطے خیر خواہ ہاں تے ایمانداراں۔

۷۰۔ کیا تاں حیران تھیں دے ۶ جو تہا ڈو نصیحت آئی ۶
تہا ڈے رب و لو تہا ڈے وچو ہک آدمی تے تاں جو تہا کوں
ہو شیار کرے تے یاد کرو جو تہا کوں اوں نوح دی قوم دے
بند اوندنا جانشین بنائے تے تہا ڈے جسم کوں مضبوط
بنائے تے اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو تاں جو تاں
کامیاب تھیوؤ۔

۷۱۔ انہیں آکھیا کیا توں ساڈو آئیں (اے سنیہا گھن کے) جو اسان ہک اللہ
دی عبادت کروں تے او جھوڑ ڈیوں جیندی ساڈے

أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرُنَا عَلَىٰ رِجْلٍ مِّنكُمْ
لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۶۳﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿۶۵﴾

وَالِىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يُقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۶۶﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي
سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظَنُّكَ مِنَ الْكٰذِبِينَ ﴿۶۷﴾

قَالَ يُقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلٰكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ
الْعٰلَمِينَ ﴿۶۸﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالِىَ رَبِّىٰ وَآنَا لَكُمْ ناصِحٌ أٰمِينٌ ﴿۶۹﴾

أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرُنَا عَلَىٰ رِجْلٍ مِّنكُمْ
مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا أَنَّا جَعَلْنَا خُلَفَاءًا مِنَّا
بَعْدَ قَوْمِ نُوحٍ وَآذِكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصَلَةٌ فَأَذْكُرُوا
آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۷۰﴾

قَالُوا أَجِئْنَا لِنُعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَدْرَ مَا كَانُوا
يَعْبُدُونَ أَبَاؤُهُمْ فَأَيْنَا بِمَا نَعْبُدُ أَن كُنْتُمْ مِنَ

الضّٰدِقِيْنَ ۝۹

پيو ٻڙاڙي عبادت ڪريندي هن گھن آجيري عذاب
دا توڻ و عده ٻڙيندي جي توڻ سچا هيون۔

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
أُجَادِرُ لَوْ نَتَىٰ فِي أَسْأَةٍ سَيِّئَاتُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَاَنْتَظِرُوْا اِنِّيْ مَعَكُمْ
مِنَ النَّظٰرِيْنَ ۝۹

۷۲۔ اول آڪھيا تها ٻڙي رب ولو تها ٻڙي اتے عذاب
تے غضب لہہ چڪئي ڪيا تها ميل بي نال انهن
ناوين ساو سله بھردے، جيري تها تے تها ٻڙي
پيو ٻڙاڙي رکھين تے اللہ سيڻ انهن نال کوئي دليل نئي
لہائي تها بھالا رکھو بي شڪ ميں وي تها ٻڙي نال
بھالا رکھيندا۔

فَاَنْجِبْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَآبِرَ
الَّذِيْنَ كَذَّبُوا بِآيٰتِنَا وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ۝۱۰

۷۳۔ تے اسان اول کوڻ تے اوندے نال آليں کوڻ اپڻي
رحمت نال نجات ٻڙي تے جنهن ساڙي آيات کوڻ جھلایا با
تے ايمان نہ گھن آئے هن اسان انهن دياں پاڻراں پيڻ
ٻڙين۔

وَإِلَىٰ نُؤُدٍ آخَاهُمْ صٰلِحًا قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِنَ الْإِلٰهِ عِزَّةٌ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ
هُدًى وَنَاقَةٌ اللَّهُ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوهَا تَأْكُلُ فِيْ أَرْضِ
اللَّهِ وَلَا تَسْوَهَا بِسُوءِ فِعْلِكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۱

۷۴۔ تے نمود دو انهن سے بھان صالح کوڻ بيڻي اول
آڪھي اے ميڙي قوم تها اپڻي رب دي عبادت ڪرو
اوندے سوا تها ٻڙا کوئي مبيود نئي۔ تها ٻڙو تها ٻڙي
رب ولو کھلي دليل آگئي هي۔ اے اللہ دي ٻڙي اے
تھا ٻڙي واسطے نشان ايڪوڻ ڇھوڙ ٻڙو اے اللہ دي
زمين دچ کھاوے تے ايڪوڻ برائي نال نہ بھتھ لاو نہ
تاں تها کوڻ ٻڙو ٻڙو والا عذاب پڪو گھنسي۔

وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُوءِ فِعْلِكُمْ أَصْوَابًا وَتَتَّبِعُونَ
الْجِبَالَ بِيُوتًا فَادْكُرُوا الْآلَاءَ الَّهِ وَلَا تَعْشَوْا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ۝۱۲

۷۵۔ تے تها ياد ڪرو جڏاں تها کوڻ عادي بعد جانشين
ٻڻاس تے زمين وچ تها کوڻ جا ٻڙي اس تها اوندے
ميدانين وچ قلعي ٻڻدي اے تے پهاڙين کوڻ کڻ
ڪے گھر ٻڻدي اے تها اللہ دياں نعمتاں ياد ڪرو تے
زمين وچ چاڻ بچھ ڪے فساد ڪرو۔

۷۶۔ اوندی قوم دے سردارين جنهن وڙائي ڪيتي ايمان
گھن آڏو دليلن ديڻو ڪمڊرين کوڻ آڪھيا

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ يٰكٰذِبِيْنَ
اسْتَضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ اَنَّا صٰلِحًا

- مُرْسَلًا قَرْنًا رَبِّهِمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۷۳﴾
- کیا تمساں چاٹدے ء جو بے شک
صالح اپنے رب ولو پھٹیا گئے انہیں آکھیا بے شک
اساں جو کجھ اوندو پھٹیا گئے اونکوں منیدے ہیں۔
- قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَاذِبُونَ ﴿۷۴﴾
- ۷۴۔ تے انہیں لوکیں جیسں وڈانی کیسی تجلجے شک اساں
اوندا اکار کریندے ہیں جیندے تے تے تساں ایساں
گھن آئے ء۔
- فَعَقَدُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُضِلُّهُمْ
إِنْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۷۵﴾
- ۷۵۔ تے انہیں ڈاچی دیاں چھاں کپ ڈتیاں تے انہیں
اپنے رب بے حکم دی نافرمانی کیتی تے انہیں آکھے اے
صالح جیرھے عذاب کنیں ساکوں ڈریندا پئیں گھن آجے
توں رسولیں وچو ہویں۔
- فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿۷۶﴾
- ۷۶۔ تے انہیں کول پکڑ گدھے سموٹیں انب او اپنے
گھریں وچ گوڑیں دے بھر ڈٹھے پئے ہن۔
- فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَوْمَ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا
رَبِّي وَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُؤْمِنُونَ النَّصِيحِينَ ﴿۷۷﴾
- ۷۷۔ صالح انہیں کنیں منہ پھیر گدھاتے آکھیا اے میڈی
قوم میں تھا کول اپنے رب دا پیغام بچا ڈتے تے تہا ڈی
خیر خواہی کیتی ء تے تساں خیر خواہی کرن والیں کول پسند
نوسے کریندے۔
- وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّا نُونُ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۷۸﴾
- ۷۸۔ تے لوط جڈاں اپنی قوم کول آکھیا کیا تساں
انجھی بے حیالی کریندے ء جیڑھی تساں کنیں پہلے ساری
قومیں وچو کہیں وی اے برائی نہ کیتی ہائی۔
- إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الزَّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿۷۹﴾
- ۷۹۔ بے شک تساں تریختیں چھوڑ کے جوانیں دو شہوت
واسلے اندے ء اصل تساں حد کنیں ودھن والی
قوم ہوتے۔
- وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ
مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَنْتَظِرُونَ ﴿۸۰﴾
- ۸۰۔ اوندی قوم کنیں بیا کوئی جواب نہ ہا انہیں اے آکھے
جو انہیں کول اپنی دستی کنیں کڈرے ڈر لوبے شک اے
لوک ہن جیرھے بہوں پاک بڈن۔
- فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِذْ امْرَأَتُهُ كَفَّتْ مِنَ الْغَيِّبِينَ ﴿۸۱﴾
- ۸۱۔ تے اساں اونکوں تے اوندے خاندان کول نجات

بڑی سوائے اوندی زال دے او پچھو رہی والیں وچو مائی۔

۸۵۔ تے اساں انہیں تے بہوں مینہ و سایا توں بڑیکھ
مجر میں دا انجام کیجھا۔

۸۶۔ تے مدین دو اوندے بھرا شعیب کوں پھیا اول آکھیا

لے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہا بڑے واسطے

اوندے سوا کوئی معبود نیں۔ تہا بڑو تہا بڑے رب دلو کھل

دلیل آچکی تے تساں کچھائی تے تول کوں پورا کرو تے

لوکس دیاں شہیں انہیں کوں گھٹ نہ بڑیو تے زمین و سچ

اوندی اصلح دے بعد گبیر نہ گھتو۔ اے تہا بڑے واسطے

چچکا جے تساں مومن ہوتے۔

۸۷۔ تے تساں ہر رستے و سچ ایں واسطے نہ بہو جو حیر سے اللہ

تے ایمان آئن انہیں کوں اللہ دے رستے کنیں بڑا اونستے روکو

تے ایں رستے و سچ بڑنگ دل گولوتے تساں یاکرو جڈیاں

تساں تھوڑے باوے اول تہا کوں ددھائے تے تساں بڑیکھو

فساد کرن والیں دا انجام کیجھا۔

۸۸۔ تے جے تہا بڑے وچو ہک ٹولہ اوندے اتے ایمان

گھن آوے جیندے نال میں پھیا گیاں تے ہک ٹولہ ایمان

نہ گھن آوے پھیں صبر کرو جے تیں اللہ سیں سا بڑے درمیان

فیصلہ کر ڈیوے تے اوچکا فیصلہ کرن والا۔

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٥﴾

وَاللّٰی مَدَّیْنَ اَخَاهُمْ شُعَبِيًّا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ

فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَاكُمُ

وَلَا تَفْسِدُوا فِی الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ

لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِيْنَ ﴿٨٦﴾

وَلَا تَقْعُدُوا بِرِجْلِ جِرَاطٍ تُوْعَدُونَ وَنَصَدُونَ

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَتَبَعُوْهَا عَوْجًا

وَاذْكُرُوْا اِذْ كُنْتُمْ قَلِيْلًا فَكَذَّبْتُمْ وَاَنْظُرُوْا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨٧﴾

وَ اِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ اٰمَنُوْا بِالَّذِيْٓ اُرْسِلْتُ

بِهٖ وَ طَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوْا فَاصْبِرُوْا حَتّٰى يَخْرُجَ اللّٰهُ

بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ وَ هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِيْنَ ﴿٨٨﴾

۸۹۔ انہیں سرداریں جنہیں اوندی قوم وچو وڑائی کیتی آکھیا
 اے شعیب اساں تیکوں تے انہیں کوں جیرھے تیرے اتے
 ایمان گھن آسن اپنے ملک وچو ضرور کڈھ ڈیسوں یا تساں
 ساڈے مذہب وچ ول اوسو اوں آکھیا بھانویں
 اساں ناپسند وی کریندے ہوں۔

قَدْ افترينا على الله كذبا ان عدنا في ملتكم بعد
 اذ نجنا الله منها وما يكون لنا ان نعود فيها
 الا ان يشاء الله ربنا وسبح ربنا كل شئ علما
 على الله توكلنا ربنا افصح بيننا وبين قومنا
 بالحق وانت خير الفرجين ۹۰

۹۰۔ جے اساں تہاڈے مذہب تے ول آؤں ایندے
 بعد جو اللہ سٹیں ساکوں نجات ڈتی ء تے مطلب اساں
 اللہ سٹیں تے کوڈ پرھے ساڈے اختیار نہیں جو اساں
 اونو ول آؤں سوائے ایندے جے اللہ چاہے
 جیرھا ساڈا رب ساڈے رب دا علم ہر شے تے وسیع
 اللہ تے اساں بھروسہ کریندے ہیں۔ اے ساڈے رب
 توں ساڈے تے ساڈی قوم دے درمیان حق نال فیصلہ
 کر ڈے تے توں ساریں کنیں چوگیاں فیصلہ کرن والا این۔
 ۹۱۔ اوندی قوم دے انہیں سرداریں جنہیں انکار کتے ہا آکھیا
 اے لوکو جے تساں شعیب دے کچھو ٹرسوتے بے شک
 تساں گھاٹا پاوٹن والیں وچو تھی ویسوں۔

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِيَنِ اتَّبَعْتُمْ
 سُعَيْبًا اِنْتُمْ اِذَا الْخَيْرُ يَنْزِلُ ۹۱

۹۱۔ انہیں کوں بھوٹیں امب پکڑ گدھاتے او اپنے گھیں
 وچ گوڑیں دے بھر ڈھ پئے۔

فَاخَذَ نَهْمُ الرَّجْمَةِ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ حَمِيمِينَ ۹۲
 الَّذِينَ كَذَبُوا شُعَيْبًا كَانَتْ لَهُمْ يَفْعَلُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَبُوا
 سُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخٰسِرِينَ ۹۳

۹۲۔ انہیں کنیں منہ پھیر گدھاتے آکھیا اے میڈی
 قوم میں تہا کوں اپنے رب دا سینہا پکاڑتے تے تہا ڈی
 خیر خواہی کر ڈتی ء تے میں کا فر قوم تے کیوں افسوس کر سگداں
 ۹۳۔ تے اساں کہیں وی دستی دو رسول نہیں چھپاتے
 جیندے بعد اساں اوندے رسن والیں کوں مکھ تے ڈکھ

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُمْ رِسَالَتِي رَاقِي
 وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ اٰسَ عَلَى قَوْمٍ كٰفِرِينَ ۹۴

وَمَا اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ اِلَّا اَخَذْنَا اَهْلَهَا
 بِالْبَأْسَاءِ وَالتَّضَوُّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُّرَعُونَ ۹۵

نال نہ پکڑ یا ہوسے تاں جو او عاجزی کرن۔
 ۹۶۔ بچیں اسان بدل ڈتے تکلیف کوں سہولت نال ہے
 تیں او ترقی کر گئے تے اکھن گے جو ساڈے پیر ڈاڈے
 کوں دی لے ڈکھ سکھ آئے ہن ول اسان انہیں کوں امین
 گھت پکڑ گدھے تے او سمجھندے نہ ہن۔

۹۷۔ تے جے وستی آلے ایمان گھن آون ہا تے خدا کنیں
 ڈرن ہا تے اسان انہیں تے زمین تے آسمان دی برکت
 دے دروازے کھول ڈیوں ہا۔ انہیں تے جھٹلائے ول
 اسان انہیں کوں انہیں دی کائی دی وجر نال پکڑ گدھے۔
 ۹۸۔ کیا او وستی والے امن وچ آگئیں جو انہیں تے
 ساڈا عذاب آوے رات کوں تے او ستے پئے ہوون۔

۹۹۔ کیا وستی آلے امن وچ آگئیں جو انہیں تے ساڈا
 عذاب آوے ڈو پارہیں کوں تے او کھید دے پئے ہوون۔
 ۱۰۰۔ کیا اوللہ دی تدبیر کنیں محفوظ تھی گئیں تے اللہ دی
 تدبیر کنیں محفوظ کوئی نہیں سمجھندا سوائے گھٹا پاؤن والی
 قوم دے۔

۱۰۱۔ کیا اہل لوکس دے لبہ جنہیں کوں اسان زمین دا وارث
 بنائے انہیں کوں لے عقل نہیں آئی جو جے اسان چاہوں ہا
 تے انہیں دے گناہیں دی وجر نال انہیں کوں عذاب
 ڈیوں ہا تے اسان انہیں دے دلہیں تے مہر دی لا سبگدے
 ہیں تے او کجھ نہ سن سگن۔

۱۰۲۔ لے دستیاں ہن اسان انہیں دیاں جبرائیل تیکوں
 سٹیندے ہیں تے بے شک انہیں دے رسول انہیں دو
 آئے کھلی کھلی دلیلاں گھن کے انہیں نیس منیا ات
 گاہوں جو انہیں پہلے جھٹلایا ہا ایویں اللہ نیس کافر لوکس
 دے دلہیں تے مہر لا ڈیندے۔

ثُمَّ بَدَلْنَا مَا كَانَتِ السَّبِيحَةُ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَاؤًا قَالُوا
 قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً
 وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ﴿۹۶﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم
 بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۹۷﴾

أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنَاتٍ وَهُمْ
 نَائِبُونَ ﴿۹۸﴾

أَوَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ
 يُلْعَبُونَ ﴿۹۹﴾

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
 الْخَاسِرُونَ ﴿۱۰۰﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ آهْلِهَا
 أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
 فَهُمْ لَا يَسْعُونَ ﴿۱۰۱﴾

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقِصُ عَلَيْكَ مِنْ آبَائِهِمْ وَ لَقَدْ
 جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا
 كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ
 الْكَافِرِينَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۳۔ اسال انہیں وچو بہوں ساریں کول وعدے دا پکا
نئیں پاتا تے انہیں وچو بہوں ساریں کول وعدے دا
تروڑن والیا تے۔

۱۰۴۔ ایندے بعد اسال موسیٰ کول اپنے نشانیں نال
فرعون تے اوندے سرداریں دو پھٹیا تے انہیں نشانیں
تے ظلم کیتا توں ڈیکھ فادیں دا انجا کیا تھیندے۔
۱۰۵۔ تے موسیٰ آکھیا اے فرعون میں سارے جہانیں نے
پالنہار خدا رسول ہاں۔

۱۰۶۔ میڈے اتے فرمن جوبیں اللہ تے سوائے سچے
کچھ نہ آکھاں میں تہا ڈو آیاں تہا بے رب ولوکھلی دلیل
گھن کے ہن توں بنی اسرائیل کول میڈے نال پھٹ بے۔
۱۰۷۔ اوں آکھیا جے توں کوئی نشان گھن آئیں تے او ڈکھاں
جے توں سچا ہوں۔

۱۰۸۔ اول اپنا سونا سٹیا تے او ہوں ویلے بک کھلا کھلا
اتر دھا بن گیا۔

۱۰۹۔ تے اول اپنا تھہ کڈھیا تے ہوں ویلے ڈیکھن
والیں کیتے چٹا کھیر تھی گیا۔

۱۱۰۔ فرعون دی قوم وچو سرداریں آکھیا بے شک لے
بہوں جاٹن والا جادوگر۔

۱۱۱۔ لے پابندے جو جہاں کول تہا ڈی زمین وچو کڈھ
ڈیوے ہن تہا ڈا کیا مشورہ۔

۱۱۲۔ انہیں آکھیا توں انیکول تے ایندے بھرا کول مہلت
ڈے تے شہریں وچ پھٹ جیرے جادوگر کھٹے کرن۔

۱۱۳۔ تے تیں کنیں ساے علم والے جادوگر آونجن۔

۱۱۴۔ تے جادوگر فرعون دد آگئے تے انہیں آکھیا جے
اسال غالب آونجوں تے ساکوں اجر ملیس۔

وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِينَ ﴿۱۰۳﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَآئِكِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۰۴﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرِعُونَ إِيَّيْ رَسُولٍ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۰۵﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولُ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جُنَّكُمْ
بِعِبَتِكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿۱۰۶﴾

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصّٰدِقِينَ ﴿۱۰۷﴾

فَأَلْفَ عَصَا ۖ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿۱۰۸﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءٌ لِلنَّظِيرِينَ ﴿۱۰۹﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿۱۱۰﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَأَمَّا ذَا نَأْمُودُونَ ﴿۱۱۱﴾

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ خَبْرِينَ ﴿۱۱۲﴾

يَأْتُونَكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿۱۱۳﴾

وَجَاءَ السَّحْرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنْ لَنَا لَأَجْرٌ إِنْ
كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿۱۱۴﴾

- ۱۱۵۔ اوں آکھیا جی ہاں تے تساں میٹے تھی ویسو۔
 ۱۱۶۔ انہیں آکھیا لے موسیٰ توں پہلے سیس یا اسان پہلے
 سٹن ولے تھیووں۔
 ۱۱۷۔ موسیٰ آکھیا سٹو جڈاں انہیں سٹیا انہیں لوکیں دے
 اکھیں تے جادو کر ڈتا تے انہیں کوں ڈرا ڈتا تے انہیں
 بہوں وڈا جادو جکھالیا۔
 ۱۱۸۔ تے اسان وحی کیتی موسیٰ دو جو توں پٹنا سوٹا سٹ
 لے ہوں ویلھے اوں کوں نگل ویسی جیرھا انہیں کوڑ پدے
 ۱۱۹۔ تھی ثابت تھی گیا تے جو کم اوکرنیدے پے ہن او مٹ
 گیا۔
 ۱۲۰۔ او سارے ڈھونج پے تے ذیل تھی گئے۔
 ۱۲۱۔ تے جادوگر سجدے وچ ڈھ پے۔
 ۱۲۲۔ تے انہیں آکھیا اسان ساریں جہانیں دے رب تے ایمان
 اتنیدے ہیں۔
 ۱۲۳۔ جیرھا موسیٰ تے ہارون دارب۔
 ۱۲۴۔ فرعون آکھیا تساں ادنوں من گدے این کہیں پہلے جو
 میں تہاکوں اجازت ڈیواں بے شک اے تہا ڈی تدبیر جیرھی
 تساں شہروچ بٹانی ہتاں جو تساں اتھاں رہن والیں کوں
 کڈھ ڈیو بس تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی۔
 ۱۲۵۔ میں تہا ڈے ہتھ تے بیراں خلافت ورزی دی وجر
 نال کپ ڈلیساں تے تہاکوں ساریں کوں دل پھاسی
 تے چرھا ڈلیساں
 ۱۲۶۔ انہیں آکھیا بے شک اسان اپنے رب دو ولن
 والے ہیں۔
 ۱۲۷۔ تے توں ساڈے اتے ات گاہوں کوڑیند اپیں جو
 اسان من گدے اللہ دے نشانات کوں جیلھے او اسان
- قَالَ نَعَمْ وَإِنِّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۱۱۵﴾
 قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّمَا أَن تَلْقَىٰ وَإِنَّمَا أَنْ تَكُونَ مَعَنَا
 الْمُتَّقِينَ ﴿۱۱۶﴾
 قَالَ الْفُؤَادُ لَنَا الْفُؤَادُ سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ
 وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِخِزْيَانِ عِزِّهِمْ ﴿۱۱۷﴾
 وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ ألقِ عصاكَ فَإِذَا هِيَ
 تَلْفُفٌ مَّا يَكْفُومٌ ﴿۱۱۸﴾
 فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۱۹﴾
 فَعَلِمُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صُخْرًا ﴿۱۲۰﴾
 وَأَلْقَى السَّحَرَةُ مِجْدِنَهُمْ ﴿۱۲۱﴾
 قَالُوا أَمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۲۲﴾
 رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿۱۲۳﴾
 قَالَ فَوَعَدْتُمْ أَن مِّنْكُمْ يَهْدِي إِلَىٰ آذَانِكُمْ أَنَّ
 هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرُومٌ فِي الدِّينِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا
 أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۱۲۴﴾
 لَا قِطْعَةَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ مِّنْ خِلَافِي ثُمَّ لَأَصْلَبَنَّكُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿۱۲۵﴾
 قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿۱۲۶﴾
 وَمَا نُنْقِظُكُمْ مِنَّا إِلَّا أَنْ مَّنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَتَأْجِبَنَّ
 رَبَّنَا أَفْرَنُ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوْفِقَنَا مُسْلِمِينَ ﴿۱۲۷﴾

کنیں آگئیں لے ساڑھے رب توں ساڑھے اتے صبر
سٹ تے ساکوں مسلمان ماریں۔

۱۲۸۔ تے فرعون دی قوم دے سرداریں آکھیا کیا توں موسیٰ
تے اوندی قوم کوں چھوڑیندا پئیں تاں جو او زمین وچ فساد
کرن تے تیکوں تے تیزے خدا کوں چھوڑیوں اول
آکھیا اسان مزور انہیں دے پریں کوں قتل کرلیوں تے تریس
کوں جیندا رکھیسوں تے اسان انہیں تے غالب پئیں۔

۱۲۹۔ موسیٰ آکھیا اپنی قوم کوں تساں اللہ کنیں مدد منگو تے صبر
کرو بے شک زمین اللہ دی ہے او اپنے بندیں وچو جینکوں
چاہندے او اندوارث بناؤ بندے تے چنگاں انجام
متقیں دا ۷۔

۱۳۰۔ انہیں آکھیا تیزے آؤن کنیں پہلے دی ساکوں دکھ
بڑے گئے تے تیزے آؤن دے بعد وی اول آکھیا
لے تمی سگرے جو تہا بڑا رب تہا بڑے دشمن کوں ہلاک کر
ڈیوے تے تہا کوں زمین وچ جانشین بناؤ ڈیوے تے ڈیکھے
جو تساں کیویں عمل کریندے ۷۔

۱۳۱۔ تے اسان آل فرعون کوں پکڑیا قحط نال تے پھیل دی
گھی نال تاں جو اد نصیحت پکڑن۔

۱۳۲۔ تے جدراں انہیں تے چنگاں زماؤ آوے آہن لے
ساڈا حق ہاتے انہیں تے برا زمانہ آوے تے آہن لے
موسیٰ تے اوندے نال تیں دی نحوست۔ سٹو انہیں دی
نحوست اللہ کنیں ہے تے انہیں وچو بہوں سارے ہاندے
نئیں۔

۱۳۳۔ تے او آہن جے توں ساڈو کوئی نشان گمن آویں
تاں جو توں ساکوں دوکھا ڈیویں تے اسان تیکوں نہ منیسوں۔
۱۳۴۔ اسان انہیں تے طوفان تے کٹری تے جوال تے ڈیڈ

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اتَّخَذَ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ
لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرْكُمُ الْأَهْلِكَ قَالَ
سَنُقْتِلُ آبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ ﴿۱۲۸﴾

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ
الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۲۹﴾

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَ مِنْ بَعْدِ مَا
جِئْنَاكَ قَالَ عَلَيْنَا رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَ
يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿۱۳۰﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّبْيَيْنِ وَنَقَصْنَا مِنَ
الشَّمْرِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿۱۳۱﴾

فَإِذَا جَاءَهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنُ لُنُصِبُهُمْ
سَيِّئَةٌ يَنْظُرُوا بِمُؤْسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا
طَرَاهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَإِن كُنَّا لَكُرْهُمُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۳۲﴾

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِيْنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لَتَنْشَحَرْنَا بِهَا وَ
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۳﴾
فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ

تے خون دا عذاب پھیلے انجرا نجان نشان بن انہیں وڈائی
کیتی تے مجرم قوم بن۔

۱۳۵۔ تے جہاں انہیں تے عذاب لکھا انہیں آکھیا اے موسیٰ
توں سب ساڑے کیتے اپنے رب کوں جو اوں تیبڑے نال
وعدہ کیتے جے توں اسال کنیں عذاب ہا ڈیڑیوں تے
اسال تیبڑے اتے ایمان گھن اوسوں تے ضرورت تیبڑے
نال بنی اسرائیل کوں پھٹ ڈیسوں۔

۱۳۶۔ جہاں اسال انہیں کنیں عذاب اوں مدت میں جیکوں
او پہنچن والے بن ہا ڈتا انہیں وعدہ تروڑ ڈتا۔
۱۳۷۔ اسال انہیں کنیں بدلہ گدھاتے انہیں کوں سمندر
وچ عرق کر ڈتا کیوں جو انہیں ساڑی آیات کوں جھٹلایا
تے انہیں کنیں نفلت کیتی ہائی۔

۱۳۸۔ تے اسال اوں قوم کوں وارث بنا ڈتا جیرھی کمزور
سبھی ویندی ہائی زمین دے پورا دھیں دادی تے
پچا دھیں دا وی جیکوں اسال برکت ڈتی ہائی تے بنی
اسرائیل دے حق وچ تیبڑے رب دی چنگی گال پوری
تھی گئی۔ این واسطے جو انہیں صبر کیتے تے اسال تباہ کر ڈتے
جیرھیاں عمارتاں فرعون تے اوندی قوم بیڈی ہائی تے جو
اچیاں ماڑیاں بنیدے بن۔

۱۳۹۔ تے اسال بنی اسرائیل کوں سمندر دے پار لنگھایا تے
تے اوہک انجھی قوم دے کولہو آکے جیرھی اپنے بیٹیں
دے اگے عبادت کیتے بیٹھی ہائی انہیں آکھیا اے موسیٰ
ساڑے کیتے توں وی ایوں معبود بنا جیویں انہیں دے بن
اوں آکھے بے شک تساں جاہل قوم ہوتے۔

۱۴۰۔ بے شک اے چرھا کجھ کریندے بین تباہ تھیوٹ
والا تے جو اے عمل کریندے بین مٹ و پڑن والا۔

وَالضَّفَادِعَ وَالذَّمَارِ ابْنَةُ مُفَضَّلَتٍ فَاسْتَكْبَرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مَّجْرِمِينَ ﴿۱۳۵﴾

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُوسَىٰ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ ۚ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ
لَكَ وَكَذَّبْنَاكَ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿۱۳۶﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِلِغْوِهِ
إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿۱۳۷﴾
فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿۱۳۸﴾

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ
الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۗ وَكَلَّمْتُ
كَلِيمَ رَبِّكَ الْمُنْتَنَنَ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۖ بِمَا صَبَرُوا
وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا
يَعْرِشُونَ ﴿۱۳۹﴾

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ
يَبْغُلُونَكَ عَلَىٰ إِصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يُوسَىٰ اجْعَلْ
لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ ﴿۱۴۰﴾

إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِبِغَالٌ ۚ قَالُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۰﴾

قَالَ اَعْبَدُوا اللَّهَ اَبْنِعْمَكُمْ الْهَاءَ وَهُوَ فَضْلُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۱۳۱﴾

۱۳۱۔ اول اکھیا کیا میں اللہ سے سوا تمہاڑے کیسے کوئی پیا
معبود پسند کرال اور سارے جہانیں تے تمہا کوں فضیلت
ڈتی ۶۔

وَاذْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ اِلْ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْرَ الْعَدَابِ يَقْتُلُوْنَ اَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَجْبُوْنَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذٰلِكُمْ بَلَاءٌ لِّمَنْ زَكَرْتُمْ عَظِيْمٌ ﴿۱۳۲﴾

۱۳۲۔ تے جڈال اسان تمہا کوں فرعون دی تم کئیں نجات ڈتی او
تمہا کوں بہوں گندہ عذاب پچھندے ہن تے ایندے وچ
تمہاڑے واسطے تمہاڑے رب دا وڈا احسان ہا۔

وَوَعَدْنَا مُوسٰى ثَلٰثِيْنَ لَيْلَةً وَاَتَمَمْنٰهَا بِعَشْرِ قَدَمٍ مِّمَّاتٍ رَبِّيْهٖ اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسٰى لِاٰخِيهِ هٰرُونَ اَخْلَفْنِيْ فِيْ قَوْمِيْ وَاصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيْلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۱۳۳﴾

۱۳۳۔ تے اسان موسیٰ نال تریہہ راتیں دا وعدہ کیا تے ہاتے
بی ڈواہ راتیں نال اوں و وعدے کوں پورا کیا ایویں اوندے
رب دا چالہی راتیں دا وعدہ پورا تھی گیا تے موسیٰ اپنے بھرا
ہارون کوں اکھیا جو میڈے بعد میڈی قوم وچ ہا تئیں
کر تے اصلاح کر تے فساد کرن والیں دی راہ تے
ڈٹریں۔

وَلَمَّا جَاءَ مُوسٰى لِبِنَاتِنَا وَاكَلَمَهُ رَبِّيْهُ قَالَ رَبِّ اَرِنِيْ اَنْظُرْ اِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرٰنِيْ وَلٰكِنْ اَنْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنْ اَسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرٰنِيْ فَلَمَّا بَدَّلَ رَبِّيْهُ لَاجِبِلْ جَعَلَهُ دَكًا وَخَرَّ مُوسٰى صَعْقَةً فَلَمَّا اَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۳۴﴾

۱۳۴۔ تے جڈال موسیٰ ساڈے نال مقررہ وقت تے آ گیا تے
اوندے رب اوندے نال گلہاں کئیاں اول اکھیا لے
میڈے رب میکیوں اپنا و جرد ڈکھا میں تیکوں ڈیکھاں
اول اکھیا توں میکیوں بالکل نوہیں ڈیکھ سگدا ہا توں اس
پہاڑو ڈیکھ جے او اپنی جاتے کھڑا رہ گیا تے توں میکیوں
ڈیکھ گھنیں تے جڈال اوندے رب پہاڑ تے اپنا جلوہ
ڈکھائے اونکوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتے تے موسیٰ بہ ہوش
تھی کے ڈھ پئے۔ جڈال اوں کوں ہوش اُتے تے اکھیس
لے خدا توں پاک ہویں میں تیرو جھکداں تے میں پہلا
مومن ہاں۔

قَالَ يُوسٰى اِنِّيْ اضْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسٰلَتِيْ وَ بَلَآئِيْ فَاخْذْ مَا اَتَيْتُكَ وَكُن مِنَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿۱۳۵﴾

۱۳۵۔ اول آکھے لے موسیٰ میں تیکوں انہیں لوکس تے
اپنی رسالت تے اپنے کلام نال چٹن گدھے ہٹ توں پکڑ جو میں
تیکوں ڈیواں تے توں شکر گزار تھی وچ۔

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوعِظَةً وَتَفْوِيْظًا

۱۳۶۔ تے اسان اونکوں تختیں تے ہر شے ککھ کے ڈتی

جبرحی نصیحت بانے تے ہر شے دی تفصیل ہائی توں ایس کول
طاقت نال پکڑتے اپنی قوم کول حکم ڈرے جو او دی
اینکوں چنگی طرح پکڑ گھنن۔ میں تہاکوں نافرمانیاں دا گھر
ڈکھلیساں۔

۱۳۷۔ میں انہیں کول اپنے نشانیاں کنین پدیں رکھیاں
جبرھے زمین و ج ناحق و ڈٹائی کریندن تے جے او ہر نشان
ڈکھن تان وی ایمان نہ انیسن تے جے او سدھارستہ
وی ڈکھ گھنن اوں رستے تے نہ ٹرنن تے جے او گمراہی
دا راہ ڈکھ گھنن اوں رستے تے ٹرپوسن۔ لے ایس واسطے
جو بے شک انہیں ساڈی آیات کول جھٹلائے تے او
انہیں کنیں غافل ہن۔

۱۳۸۔ تے جنہیں ساڈی آیات کول جھٹلائے تے قیامت
دی ملاقات کول انہیں جے اعمال و نیج گئے تے جو او
کریندے ہن انہیں کول اوندا بدلہ بلیسی۔

۱۳۹۔ تے موسیٰ دی قوم ادندے بعد اپنے بھائیں کنیں
ہک گابا بٹایا تے اوندا اینجا جسم با جیندے و چو پال پال
دی بے مقصد آواز نکلدی ہائی کیا انہیں لے نیں سوچا
جو نہ تے او انہیں نال الیندے تے نا او انہیں کول سدھا
رستہ ڈکھلیندے تے انہیں اونکوں معبود بنا گدھے
تے او ظلم کرن والے ہن۔

۱۵۰۔ تے جدراں او شرمندہ تھی گئیں تے انہیں ڈٹھے جو
او گمراہ تھی گئیں انہیں آکھئے جے ساڈے رب ساڈے
اتے رحم نہ کیاتے ساکوں معاف نہ کیاتے اسان ضرور
گھانا پاوٹن والیں و چوتھی و لیسوں۔

۱۵۱۔ تے جدراں موسیٰ اپنی قوم دو دویا کاوڑتے افسوس نال
اول آکھیا تسان بہوں گندی جالینن کیتی ۷ میڈے بعد

لِكُلِّ شَيْءٍ نَّخَذُهَا بِقُوَّةٍ وَأَمْرٌ قَوْمِكَ يَأْخُذُهَا بِأَحْسِنَاتِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۳۷﴾

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَةِ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةَ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ
يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿۱۳۸﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۹﴾

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خَلْقِهِمْ عِجْلًا
جَدًّا لَهُ خَوَازِمُ آلَمِيرٍ وَرَأَاهُ لَا يَكْلَهُمْ وَلَا
يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿۱۴۰﴾

وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَنْ لَمْ يَرْضَنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿۱۵۰﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَدْدِي أَعْمَلْتُمْ أَمْرًا بِلَا

کیا تساں اپنے رب سے حکم و وحی جلدی کہتی تے اول
تختیاں رکھ ڈتیاں تے اپنے بھرادے سر کون پکڑ گدھس
تے آپ دو گھیلےس اول آکھئے اے میڈی مادے پتر
بے شک میڈی قوم میکوں کمزور سمجھ تے قریب باہو میکوں
قتل کر ڈیوں ہاتوں دشمنیں کوں میڈے اتے نہ کھلوا
تے میکوں ظالم قوم وچو نہ بنا۔

۱۵۲۔ اول آکھیا اے میڈے رب میکوں معاف کرتے
میڈے بھرا کوں دی تے ساکوں اپنی رحمت و وحی داخل کر
تے توں ساسے مہربانیں کنیں بہوں مہربان ہوں۔

۱۵۳۔ بے شک جنہیں بنائے گا بے کوں خدا انہیں تے
ضرور انہیں دے رب دا غضب لہسی تے ذلت
دنیا دی زندگی و وحی تے ایوں اسان کوڑ پدھن والیں
کوں سزا ڈیندے ہیں۔

۱۵۴۔ تے جنہیں لوکس برے کم کیتن تے پھپس ایندے
بعد تو یہ کہتی تے ایمان گمن آئے بے شک تیبڑا رب ایندے
بعد بہوں بخشن والا تے دل ول رحم کرن والا۔

۱۵۵۔ تے جیلھے موسیٰ دی کا ڈر مٹی تھی اوں تختیاں
ولاچاتن تے اوندے وچ ہدایت تے رحمت دی کھائی
ہائی انہیں لوکس کیتے جیرھے اپنے رب کنیں ڈردن۔

۱۵۶۔ تے موسیٰ اپنی قوم دے ستر آدمیں کوں چن گدھا
ساڈے وعدے آلی جائینے تے جیلاں انہیں کوں بھوئیں
امب پکڑ گدھے اول آکھئے اے میڈے رب جے توں
چاہیں ہاتے انہیں کوں این کنیں پہلے تباہ کر ڈیوں ہا
تے میکوں دی کیا توں ساکوں تباہ کرینیں انہیں گمیں
دی وچ نال جیرھے ساڈے وچو پاگیں کیتن اے صرف
تیبڑی آزمائش ایندے نال توں جیکوں چاہنیں گمراہ

وَأَنقَى الْأَلْوَابِ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ
قَالَ ابْنُ أَمْرَانَ الْقَوْمُ اسْتَضَعَفُونِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونِي فَلَا تُشِينْ بِي الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَوَالِدِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٥٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَاءُ لَهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ
وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ ﴿٥٣﴾

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَ
آمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَعَفُوٌّ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبَ أَخَذَ الْأَلْوَابِ وَرَفَى
فَسَخَّرَهَا هُدًى وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ هُمْ لِأَبَائِهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿٥٥﴾

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِيشًا إِنَّا قُلْنَا
أَخَذْنَا هَهُمُ الرِّجْفَةَ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ
قَبْلُ وَإِنِّي أَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السَّفَهَاءُ مِنَّا
إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي
مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿٥٦﴾

کمر بندیں تے جینکوں چا بندیں ہدایت ڈیندیں توں
ساڈا سبکتی ایں توں ساکوں بخش تے ساڈے اتے رم
کرتے توں بہوں چنگا بخش والا ہویں۔

۱۵۷۔ اتے توں ساڈے کیتے لکھ جگان ایں دنیا دج دی تے
آخرت دج دی بے شک اسان تیلو آگئے ہیں۔ اوں
آکھئے میڈا عذاب اونکوں پنہیسی جینکوں میں چا ہاں تے
میڈی رحمت برنشے تے وسیع تے میں ضرور چگان اکھساں ہیں
لوکس کیتے جیرے تقویٰ اختیار کریندن تے ڈیندن زکوٰۃ
تے جیرے ساڈی آیات تے ایمان گھن اندن۔

۱۵۸۔ جیرے ساڈے ایں رسول دی پیروی کریندن جیرہا بی
تے امی ء جنید اذکر لکھیا ہویا موجود انہیں کینس تورات دج تے
انجیل دج ادا انہیں کوں نیکی دا حکم ڈیندے تے برائی کنیں
بگیندے نئے انہیں تے حلال کریندے پاک شہیں تے انہیں
کیتے گندیل شہیں حرام کریندے تے انہیں دے سر تو بار بندے
تے انہیں دے گل دے گلکانوں دی بٹیندے جیرے اوندے
تے ایمان گھن آئے تے اوندی امداد کیتی تے طاقت پچاٹ
تے اوں نور دی پیروی کیتی جیرہا اوندے نال تھے ایھے
لوک کامیاب تھیوں والہن۔

۱۵۹۔ توں آکھ لے لوکو بے شک میں اللہ رسال ہاں
تساں ساریں دو اوند جیندی آسمانیں تے زمین دی
بادشاہت اوندے سوا کوئی مجبور نہیں اوہو جیند کریندے
تے مریندے۔ تساں اللہ تے ایمان گھن آؤ تے اوندے
رسول تے جیرہا بی ء تے امی ء جیرہا اللہ تے اوندے
گاہیں کوں منیندے تے تساں اوندی پیروی کرو تاں جو
تساں ہدایت پاؤ۔

۱۶۰۔ تے موسیٰ دی قوم وچو بک ٹولہ ایجھا ء جیرہا حق نال

وَ اَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ
اِنَّا هُنَا اَلَيْكُ قَالَ عَذَابِيْ اُجِيبُ بِهٖ مَنْ اَشَاءُ
وَ رَحْمَتِيْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاَلْتَهَا لِلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ
دُوْنُوْنَ الزَّكٰوةِ وَ الَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيَاتِنَا يُؤْمِنُوْنَ ۝

الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ الَّذِيْ اٰتٰىهُ الَّذِيْ يَحْدُوْنَهٗ
مَكْتُوبًا عِنْدَ هُمْ فِي التَّوْرَةِ وَ الْاِنْجِيْلِ يَأْمُرُهُمْ
بِالتَّعْرُوْفِ وَ يَنْهَاهُمْ عَنِ النُّكْرِ وَ يُعَلِّمُهُمُ الطَّيِّبَاتِ
وَ يُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبٰىثَاتِ وَ يَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ
وَ الْاَعْلَالَ الَّتِيْ كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهٖ وَ
عَزَّوْا وَ نَصَرُوْا وَ اتَّبَعُوا النُّوْرَ الَّذِيْ اُنزِلَ مَعَهٗ
اُوْلٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اِنِّي رَسُوْلُ اللّٰهِ اِنْبِئَكُمْ جَمِيْعًا الَّذِي
لَهُ مَلِكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِيْ وَ
يُمِيْتُ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَ رَسُوْلِهِ الَّذِيْ اٰتٰىهُ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَ كَلِمٰتِهٖ وَ اتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۝

وَ مِنْ قَوْمٍ مَّوَدَّةً بَيْنَهُمْ وَ بَالِغِيْ وَ بِيْبِيْدُوْنَ ۝

ہدایت پینا پئے تے اوندے نال العاف وی کریندن۔
 ۱۶۱۔ تے اسان انہیں کول پارھاں قبیلیں وچ ونڈ کے
 قوماں بنا ڈتے تے اسان موسیٰ دووی کیتی جڈاں اوندی قوم
 اول کینیں یانی منگیا جو توں اپنا سوٹا فلاں پھرتے مار
 اوندے وچ پارھاں پتھتے نکل پین تے ہر کس اپنے اپنے
 پیوٹ وی جا سجان گدی تے اسان انہیں تے جھڑوی جھاں
 کیتی تے اسان انہیں تے کھیاں تے بیڑے بہائے
 تساں کھاؤ او پاک شہیں جیرھیاں اسان تہاکوں ڈتے۔ اسان
 انہیں تے ظلم نیں کیتا ادا پئے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔
 ۱۶۲۔ تے جڈاں انہیں کول اکھیا گیا جو تساں این دستی وچ
 رہتے کھاؤ اوندے وچ جو جھو تساں چاہو تے اکھو سا ڈ اباد
 ہولا کرتے این دردازے وچ فراہم داری کریندے ہوئیں
 پہہ وچو اسان بخش ڈیسوں تہا ڈے گناہ تے نیکی کرن
 والیں کول اسان زیادہ ڈیسوں۔

۱۶۳۔ تے بنی اسرائیل وچو ظالمیں اول لفظ کول بدل ڈتا
 جیرھا انہیں کول اکھیا گیا تے اسان انہیں تے پٹھیا آسان
 کینیں عذاب این واسطے جو اظلم کریندے ہن۔

۱۶۴۔ تے انہیں کینیں پچھ اول دستی دے متعلق جیرھی سمندر
 دی کندھی تے بانی جڈاں او چھن چھن دے حکم وچ زیادتی
 کریندے ہن جیڑھے ڈینہہ انہیں دد پھلیاں ہر سٹ کے ٹوے دے
 ٹوے اندیاں ہن جڈاں او چھن چھن نہ میندے ہن او ٹیند نہ اندیاں
 ہن ایویں اسان انہیں کول از میندے ہاے۔ ات گاہوں جو اونافرونی کریندے ہن

۱۶۵۔ تے انہیں دے وچو ہک ٹوے اکھیا جو تساں اول
 قوم کول کیوں نصیحت کریندے، جیکوں او ہلاک کرن والا
 یا انہیں کول سخت عذاب ڈیوٹ والا۔ انہیں اکھیا تہا ڈے
 رب دے کولہو عذر پیش کرن واسطے تے تاں جو او اللہ

وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِطًا وَأَوْحَيْنَا
 إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَمَ قَوْمَهُ أَنْ اضْرِبْ بِصَاحِكَ
 الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اِثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْبًا قَدْ
 عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْعَنَامَ
 وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُّوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
 رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ
 يَظْلِمُونَ ﴿۱۶۱﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
 حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ مُغْتَدِبًا
 يُغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ سَأَرْبِدُ السَّخِينِينَ ﴿۱۶۲﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ
 لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
 يَظْلِمُونَ ﴿۱۶۳﴾

وَسَأَلْنَاهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ
 إِذْ يَعْدُونَ فِي التَّنْبِتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حَيْثُ تَأْتِيهِمْ يَوْمَ
 سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ
 نَبِّئُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۱۶۴﴾

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعْبُدُونَ قَوْمًا لَا يُؤْتُونَ
 مِهْلِكَهُمْ أَوْ مَعَدَّيْهِمْ عَبَادًا تَسْبِتُونَ أَفَأْتُوا
 مَعَذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُم وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۱۶۵﴾

۱۶۱۔ ۱۶۲۔ ۱۶۳۔ ۱۶۴۔ ۱۶۵۔

کنیں ڈرن۔

۱۶۶۔ تے جڈاں او بھل گئیں جیو کال دی نصیحت کیتی گئی بانی تے اسان انہیں کول جیرھے برائی کنیں رکیندے ہن نجات جڑتی تے انہیں کول جیرھے ظلم کریندے ہن جڈکھ ڈیون والے عذاب نال پکڑ گدے ات جاہوں جو او نافرمان ہن۔

۱۶۷۔ تے جڈاں انہیں کول جیرھی گا لہیں کنیں روکيا گیا با اوندے وچ زیادتی کیتی اسان انہیں کول آکھیا جو تسان ذلیل بھولوں بن دنجو۔

۱۶۸۔ تے جڈاں تیرے رب اعلان کیتا با جو انہیں دے اتے قیامت دے ڈیہنر اتیجھے لوک پھٹسی جیرھے انہیں کول گندہ عذاب پچھسن بے شک تیرا رب بہوں جلدی عذاب ڈیون والے تے بے شک او بخشش دالاتے دل دل رحم کرن والے۔

۱۶۹۔ تے اسان انہیں کول زمین وچ ٹولیں وچ دنگر ڈتا کچھ انہیں وچونیک ہن تے کچھ انہیں دے علاوہ ہن تے اسان انہیں کول برے تے وچکے حالات نال ازمیندے ہن۔ تاں جو او غلطی کنیں رک وچن۔

۱۷۰۔ تے انہیں دے بعد کچھ اتیجھے جانیشین تھین جیرھے کتاب دے وارث تھین جیرھے دنیا دے مال کول حاصل کرین تے او آہن جو ساکول بخش ڈتا ویسی تے جے انہیں کنیں ایجو جتناں مال بیا آونچے اودی گن گھنن کیا انہیں کین کتاب دے وچ لے پکا وعدہ نہ گدھا گیا با جو ایندے متعلق سوائے سچ دے کچھ نہ آکھن تے جو ایندے وچ با اونکوں پڑھسن تے آخرت دا گھر انہیں لوکس واسطے چنگا جیرھے تقویٰ اختیار کریندن کیا تسان

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ اتَّخِذْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ
السُّوءِ وَآخِذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۱۶۶﴾

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قَوْمًا
مُذْهِبِينَ ﴿۱۶۷﴾

وَرَأَى تَأْذَنَ رَبِّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ
الْعِقَابِ ﴿۱۶۸﴾ وَإِنَّكَ لَعَفُورٌ ذَرِيمٌ ﴿۱۶۹﴾

وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِنْهُمْ الظَّالِمِينَ وَنَجَّيْنَاهُمْ
مِنْ ذَلِكَ وَكَلَّمْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿۱۷۰﴾

فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ
يَأْتِهِمْ عَرَضٌ وَثَلَاةٌ يَأْخُذُونَ الْفَرُوقَ خَلَدَ عَلَيْهِمْ يَتَأَنَّ
الْكِتَابَ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا
فِيهِ وَالذَّارِ الْأَخْرَجَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿۱۷۰﴾

عقل نوہے کریندے۔

۱۷۱۔ تے جنہیں لوکیں کتاب کول مضبوطی پکڑیا ہوئے تے نماز ٹھہا کے پڑھدن بے شک اسال اصلاح کرن والیں دا اجر نئے دینجندے۔

وَالَّذِينَ يُسَيِّئُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿۱۷۱﴾

۱۷۲۔ تے جڈاں پہلا کول انہیں دے اتے چلتے سے ایویں ماجیویں نیمہ ہوئے تے انہیں خیال کیتے ادا انہیں تے ڈھاندے جو اسال تہاکوں بڑتے اونکوں پکڑو مضبوطی نال تے جو اوندے دوج اونکوں یاد رکھوتاں جو متقی ہنور۔

وَأَذِّنْ تَقَنَّا الْجِبَلِ قَوْمَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَافِقٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِعَازَةٍ وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۷۲﴾

۱۷۳۔ تے جڈاں تیبے رب بنی آدم کیں انہیں دے کنڈیں دجو انہیں دی اولاد کول گدھے تے انہیں کول انہیں مہ خلان گواہ بنا لسی کیا میں تہا بڈا رب نمہیں انہیں اکھئے بالکل اسال گواہی بڑیندے ہیں جو تسال قیامت دے بڑیندے اکھو بے شک اسال اس کیں غافل ہا سے۔

وَلَا تَحْذَرُوا الْبَيْتَ حَتَّىٰ تُخْرِجُوا مِنْهُ أَمْوَالَكُمْ وَأَنْفُسَكُمْ لِلَّهِ قَاتِلًا يُدْعَىٰ لِمَا نَسَخَ مَا لَكُمْ مِنَ الشَّعَائِرِ الْبَاطِلَةِ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ لِحْزَانٌ ۖ وَرُبَّمَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿۱۷۳﴾

۱۷۴۔ یا تسال اکھو جو ساڈے بیو بڑا بڑے اس کیں پہلے شرک کیتے تے اسال اوندے بعد اوندی اولاد ہا سے کیا توں ساکوں کوڑے لوکیں دے کیں دی دجو نال ہلاک کریندیں

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْأَبْطَالُونَ ﴿۱۷۴﴾

۱۷۵۔ تے ایویں اسال آیات کھول کے بیان کریندے ہیں تاں جو اول آدن۔

وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۱۷۵﴾

۱۷۶۔ تے توں انہیں کوز اول آدمی دا حال پڑھ کے سٹا جیکوں اسال اپٹیاں آیات بڑتیاں ادا انہیں کیں مکمل گئے شیطان اوندے پکھو بگ پئے تے او گھراہیں دجو تھی گئے۔

وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِم نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَأَتَبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَادِينَ ﴿۱۷۶﴾

۱۷۷۔ جے اسال چاہندے تے ایندے نال اسال ایندی شان اچی کرڈیوں ہا تے او زمین دو جھ گئے تے اپنی خواہشات دی پیروی کیتی اس تے اوندی حالت

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهَا بِهَا وَلَئِنَّهَا أَخْلَدَتْ إِلَى الْأَرْضِ وَاسْتَبَعَتْ هَوَاهُ فَجِئِلْهُ لُكُلًا لِّكُلِّ إِنْسَانٍ مِّنَ لَّدُنِّي يَلْهَثَ أَوْ تَتَخَرَّكَ يُلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ

اول کتے جہیں ۷ جیندے اتے مارن کیتے کئی نئے
چاویں تے اوغور کدے تے چھوڑ ڈیلویں اوغور کدے ایھا
حالت اول قوم دی ۷ جیں ساڈی آیات کول جھٹلائے
توں لے گا لہیں بیان کرتاں جو او سوچن۔

۱۷۸۔ بہوں بڑی حالت اول قوم دی جیں ساڈی آیات
کول جھٹلائے تے اپنے اتے او ظلم کریندے بن۔

۱۷۹۔ جینکوں اللہ سیس ہدایت ڈلیوے اوہے ہدایت پاوٹ
والبن تے جیکوں گمراہ کرے ایجھے گھاٹا پاوٹ والبن۔

۱۸۰۔ تے اسان بہوں سارے انسانیں تے جیں کول جنم
کتے پیدا کیتے انہیں دے دل ہن اتے انہیں نال او سمجھدے
نئیں انہیں دیاں اکھیں ہن جیندے نال او ڈبدے نئیں تے انہیں
دے کن ہن انہیں نال او سڈدے نئیں لے لوک ڈنگیں آلی کارن
مجھو انہیں کنیں وی بد ایجھے لوک غافل ہن۔

۱۸۱۔ تے اللہ سیس کیتے ہن جینکے نال انہیں نال اونکوں
سڈو تے انہیں کول چھوڑ ڈیلو جیرے اوندے نادیں دے
متعلق غلط گالیں کریندن جو او کریندن انہیں کول ایندی
سز ڈتی ویسی۔

۱۸۲۔ تے جیرھی خلق اسان بٹانی ۷ اوندے وچو ہک
ٹولہ اینجھا ۷ جیرھا حق نال سدھا رستہ ڈکھلیندے تے
حق دے نال انصاف کریندے۔

۱۸۳۔ تے جیرھے لوک ساڈی آیات کول جھٹلیندن
اسان بولے ہولے انہیں کول ایجھی جاتے گدھی
دیندے ہن جیکوں او چاٹدے نئیں۔

۱۸۴۔ تے میں انہیں کول ہملت ڈینداں بے شک میڈی
تدبیر بہوں مضبوط۔

۱۸۵۔ کیا او سوچیندے نئیں جو انہیں دا ساقی دیوار نئیں

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَقْصِ الْقَصَصَ لَعَلَّكُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۳۳﴾

سَاءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا
يَظْلِمُونَ ﴿۳۴﴾

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِىَّ وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۳۵﴾

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ
بِهَا وَلَهُمْ أذانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَانُوا لِنَعْمِ
بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿۳۶﴾

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ
يُجْحَدُونَ فِي آسْمَائِهِ سُبُحَانَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۷﴾

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ وَ
بِهِ يَعْدِلُونَ ﴿۳۸﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿۳۹﴾

وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۰﴾

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا

نَذِيرًا قَبِيحًا ۝

اوتے محض کھلا کھلا ہوشیار کرن والا ۷۔

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَإِنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ
أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَالٍ صَدَقَتْ لَهُمْ يَوْمَئِذٍ
يُؤْمِنُونَ ۝

۱۸۶۔ کیا او آسمانیں تے زمین دی بادشاہت کوں نہیں
ڈہرنے تے اوں کوں جو اللہ سیس بنائی ۷ تے لے تھی
سگدے جو انہیں دا مقررہ وقت کو لہو آگیا ہوے ایندے
بعد او کیرھی گال کوں منین۔

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْهَدُونَ ۝

۱۸۷۔ جینکوں اللہ سیس گمراہ کرے اوندا کوئی ہدایت ڈیون
والا نہیں تے او انہیں کوں انہیں دی منہ زوری درج گردان
چھوڑ ڈیندے۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِلُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْعَهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ
كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

۱۸۸۔ او تیں کینیں قیامت دے متعلق پچھدن جو او کڈن
اوسی توں اکھ اوندا علم صرف میڈے رب کوں ہے تے
اوہو اونکوں اپنے وقت تے ظاہر کیرسی تے او آسمانیں
تے زمین تے بھاری ہوسی او تہا ڈو اجن گھت اوسی
او تیں کینیں پچھدن جیویں توں اوندے پچھو لگا ہوئیں
توں اکھ اوندا علم صرف اللہ کینیں ہے تے بہوں
سارے لوک جاڈے نہیں۔

قُلْ لَا أَنَا لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سَتَكُنُّ مِنَ الْخَاسِرِينَ
وَمَا مَسْنَى السُّورَةِ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَيَسْأَلُ الْقَوْمُ
يُؤْمِنُونَ ۝

۱۸۹۔ توں اکھ میں اپنے نفس دے نہ نفع دا تے نہ
نقصان دا مالک ہاں سوائے ایندے جو اللہ چاہے
تے جے میں غیب جاڈا ہواں ما تے میں نیکیاں زیادہ
جمع کرگھناں ہاں تے میکوں کڈا ہاں تکلیف نہ پہنچے ہا
بے شک میں صرف ہک ہوشیار کرن والا تے خوشخبری
ڈیون والا ہاں اوں قوم کوں جیرھی ایمان ایندی ۷۔

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا
ذَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّهَا حَمَلٌ
خَفِيًّا فَهَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهُ رَبَّهُمَا
لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَفِّرَنَّ مِنَ الشُّكْرِ ۝

۱۹۰۔ اوہو جیں تہا کوں بک جان کینیں پیدا کیتے تے
ہوں کینیں ہک جوڑا بنائیں تاں جو اوں کینیں آرام پاوے
تے جڈاں اوں لگا گدھس تے ہولا جیہاں بار چا گدھے
اوندے نال پھردی رہندی ۷ تے جڈاں باری تھی ویندی ۷
اوڈوہیں اپنے رب کوں سب بندن ہے تیں ساکوں نیک

پال بڑاتے اسان تیلے شکر گزار بندے تھی ولسیوں۔
۱۹۱۔ تے جڈاں انہیں بڈوہیں کول نیک پال بڑے بڑا
تے او بڑوہیں اوندے اوں پال دے معاملے وچ شریک
بٹاؤن بگ پئے تے اللہ سیس انہیں دے شرک
کنیں بہوں اچا۔

۱۹۲۔ کیا او شریک بنیدن اوں کول جیر ما کجھ پیدانیں کر
سگداتے آپ پیداکیتے ویندن۔

۱۹۳۔ انہیں مدد دی انہیں کول طاقت کاء نہیں تے نہ او
اپنی مدد دی طاقت رکھیندن۔

۱۹۴۔ تے جے توں انہیں کول ہدایت دو سبوں او جیڑے
پکھو نہ ٹرسن۔ تساں انہیں کول سبوا یا چپ ہوو تہا بڑے
کیتے ہکا گال۔

۱۹۵۔ بے شک اللہ دے سوا جیرے تساں معبود بنیندے
او تہا بڑے جہیں بندن تساں انہیں کول سبوا او تہا کول
جواب ڈیون جے تساں سچے ہاں۔

۱۹۶۔ کیا انہیں دے پیر ہن جنہیں نال او ٹرون کیا انہیں
دے ہتھ ہن جنہیں نال او پکڑیندن کیا انہیں دیاں اکھیں
ہن جنہیں نال او بڈدن کیا انہیں دے کن ہن جنہیں نال
اوسٹن۔ توں اکھ تساں اپنے شریکیں کول سبوتے میجے
غلاف تدبیر کرو تے میکوں اصلو تھی نہ ڈیو۔

۱۹۷۔ بے شک میڈا سبگتی او ہو اللہ جنیں کتاب لہاں ہاں تے
اونیک لوکیں کول سبگتی بنیندے۔

۱۹۸۔ تے جہیں کول تساں اوندے سوا سببندے ہاں او
تہا بڑی مدد دی طاقت تیں رکھیندے تے نہ اپنی مدد کر
سگدن۔

۱۹۹۔ تے جے تساں انہیں کول ہدایت دو سبوا او نہ

فَلَمَّا أَنَّهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا
فَعَلَى اللَّهِ عَتَا يَشْرِكُونَ ﴿۱۹۱﴾

اِشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ﴿۱۹۲﴾

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۱۹۳﴾

وَأَن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَبْعَثُكُمْ سِوَا عَلِيمٍ
أَدْعُونَهُمْ أَمْ آتَاهُمْ صَاعِتُونَ ﴿۱۹۴﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ
كَادُوهُمْ فَلَيْسَتْ جِبُوتًا لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۹۵﴾

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا؟ أَمْ لَهُمْ آيْدٍ يَبْتَطُونَ بِهَا؟
أَمْ لَهُمْ آعِينَ يُبْصِرُونَ بِهَا؟ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ
بِهَا؟ قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَ كُفْرِكُمْ لَيَكِيدُونَ لَكُمُ الْفِتْنَةَ ﴿۱۹۶﴾

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَكَّلُ
الضَّالِّينَ ﴿۱۹۷﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ
وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۱۹۸﴾

وَأَن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْعَوْا وَتَرْكُهُمْ

يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿۲۱﴾
سُفْسَسَ تَعْتَمِدُونَ اِهْنِيسَ كُوْنِ بُكِيْحِسِيْسِ اُوْتِيْبُوْرُوْ بُوْرِيْسِ
تے سچ اے ہے جو او بڑبڑے نیس۔

۲۰۰۔ توں معاف کرتے نیکی دا حکم بڑے تے جاہلیں کین
خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿۲۰﴾
منہ پھیر گھن۔

۲۰۱۔ تے جے کبڑاہیں تیکوں شیطان کینس تکلیف پہنچے تے
وَأَمَّا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نُزْعًا فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
رَأَيْتَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۱﴾
توں اللہ دی پناہ منگ بے شک او بہوں سُتُوْ والائے
چاٹُوْ والاء۔

۲۰۲۔ بے شک جیرے متقی بن جڈاں اہنیں کوں کوئی خیال
إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ
تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿۲۲﴾
شیطان ولواندے تے او ہوشیار تھی دیندن تے اہنیں
دیاں اکھیں کھل دیندن۔

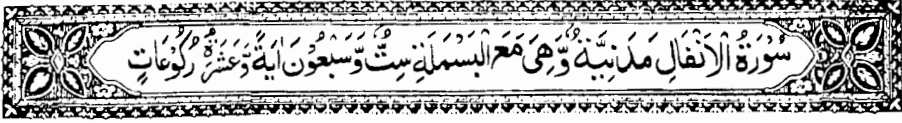
۲۰۳۔ تے اہنیں بے پھرا اہنیں کوں گمراہی دو گھلیندن تے
وَأَخْوَاهُمْ يُمَدُّ لَهُمْ فِي النَّارِ لَمْ يَلْبَسُوا
ایندے وچ اصدو گھٹی نیس کریندے۔

۲۰۴۔ تے جے تیلو کوئی نشان نہ آدے تے آہن تیں
وَأِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَأْتَةٌ فَالُوا لَوَلَّا أَجْتَبِيْتَهُمْ قُلُوبُهُمْ
اَتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكَ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۲۴﴾
اونکوں چمک کیوں نیس گدھا۔ توں اکھیں صرف اوندی
پیر وی کرینداں جیرھی میڈو وچی تھیندی ۷ میڈے رب
ولو اے تہا بڑے رب ولو دلیلاں ہن تے مومن قوم
کیے ہدایت تے رحمت۔

۲۰۵۔ تے جڈاں قرآن پڑھیا و نچے تے اونکوں سٹو
وَأِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُونَ ﴿۲۵﴾
تے چپ ریا کرو تاں جو تہا بڑے اتے رحم تھیوے۔

۲۰۶۔ تے توں اپنے رب کوں یاد کراپئے دل وچ عاجزی
وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَوَدُونَ الْجَبْرِ
نال وی تے مک کے وی تے مٹھی آواز نال وی فجر تے شام
مِنَ الْقَوْلِ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصْوَاجِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿۲۶﴾
تے توں غافلین وچ نہ تھی۔

۲۰۷۔ بے شک جیرے تیلوے رب دے نال ہن او
إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿۲۷﴾
اوندی عبادت کینس و بڑائی نیس کریندے تے اوندی تسبیح
کریندن تے اونکوں سجدہ کریندن۔

سورة انفال مدنیہ تے بسم التذال ایندیاں ۷۶ آیات تے ۱۰ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں التذ دے نال نال حیر جان منگیے
بُولِيُوْنَ وَاللّٰتِ وَوَلِیُّوْنَ وَاللّٰاِءِ۔
- ۲۔ اے رسول کوکتیں کنیں مال غنیمت دے متعلق بچھدن توں اکھ مال
غنیمت التذ تے رسول واسطے ہن تساں التذ لئیں بُوْرُو
تے آپت وچ اصلاح کرو تے التذ تے اوندے رسول دی
اطاعت کرو جے تساں مومن ہوے۔
- ۳۔ بے شک مومن صرف اوہن جہاں التذ دا ذکر کیا دیکھے
انہیں مے ول بُوْرُویندن تے جہاں انہیں تے اوندی
آیات پڑھیاں ویندن او انہیں دا ایمان دھیندن تے او
اپنے رب تے بھروسہ کریندن۔
- ۴۔ حیر مے نماز ٹھہا کے پڑھدن تے جگہساں انہیں
کوں بُوْرُو تے فرج کریندن اوندے وچو۔
- ۵۔ ایسے اصلی مومن ہن تے انہیں دے اپنے درجے
ہن انہیں دے رب کنیں بخشش تے عزت والارزق۔
- ۶۔ جیویں التذ سئیں تیکوں کڈھیا یا تیڈے گھر کنیں سجائی
نال تے مومنین وچو ہک ٹولہ ناپسند کریندا ہا۔
- ۷۔ حق دے ظاہر تھیون مے بعد او تیڈے نال بحث کریندن
الویں بگدے جو او موت دو بھلیندے پین تے او بُوْرُو
کھڑن۔
- ۸۔ تے جہاں التذ سئیں تہا بے نال بُوْرُو وچو ہک ٹولے
دا دعوہ کیتا ہا جو اوتھا بے واسطے ہے تے تساں چاہندے ہا دے
جو تہا کوں اولے حیر حال غیر ہتھیاریں دے ہے تے التذ
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۱
یَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَیْنِكُمْ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِیْنَ ۲
اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِیْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ
وَاِذَا تُلِیَتْ عَلَيْهِمْ اٰیٰتُهُ زَادَتْهُمْ اِیْمَانًا وَاَعْلٰی
رَبِّهِمْ یَتَوَكَّلُوْنَ ۳
الَّذِیْنَ یُعِیْبُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ یُنْفِقُوْنَ ۴
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِیْمٌ ۵
كَمَا اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَیْتِكَ بِالْحَقِّ وَاِنْ فَرِیْقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِیْنَ لَكٰهُنَّ ۶
یُجَادِلُونَكَ فِی الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَیِّنَ كَاثِمًا یَسْتَفْتِنُ
اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ یَنْظُرُوْنَ ۷
وَازِیْعِدْكُمْ اللّٰهُ اِخْدٰی التَّالٰفِیْتِیْنَ اِنَّهَا لَكُمْ وَ
تَوَدُّوْنَ اَنْ غَیْرَ ذٰلِكَ السُّوْكَةِ تَكُوْنُ لَكُمْ وَاِیْرٰی
اللّٰهُ اَنْ یُّحِیَّ الْحَقَّ بِحُكْمِهِ وَیَقْطَعُ دَابِرَ الْكٰفِرِیْنَ ۸

چاہندا باجوہ حق کوں اپنے ٹنکھیں نال ثابت کرے
تے کافریں دیاں پاٹراں پٹ ڈلیوے۔

۹۔ حق کوں غالب کرے تے کوڑ کوں مٹا ڈلیوے بھانویں
مجرم ایسکوں ناپسن کرن۔

۱۰۔ جیڑاں تساں اپنے رب کنیں فریاد کیتی تے اوں تہاڈے
کیتے قبول کیتی تے آکھیں اسے شک میں ایسجھے ہزاراں
فرشتیں نال تہاڈی مدد کرن والا ہاں جیرھے بک پے
دے بعد اندن۔

۱۱۔ تے اینکوں اللہ سیس تہاڈے کیتے محض خوش خبری
بٹایا تے تاں جو تہاڈے دل تسلی پکڑن تے مدد محض
اللہ سیس کنیں اندی بے شک اللہ سیس غالب تے
سیاٹا۔

۱۲۔ جیڑاں تہا کوں گسل آندی بی ہائی اوندے ولوا من تے
آرام دی خاطر تے جھٹکنیں پائی بہانسی تاں جو پاک کرے
اوندے نال تے پریں کردنجے تساں کنیں شیطان دا گند
تے تہاڈے دلیں کوں مضبوط کرے تے تہاڈے پیر
اوندے نال جھائی رکھے۔

۱۳۔ جیڑاں تہاڈے رب فرشتیں دو وحی کیتی بے شک میں
تہاڈے نال آں تساں مومنین دے پیر جھائی رکھو۔ میں
کافریں دے دلیں وچ رعب سیساں تے تساں انہیں
دے گردنیں تے حملہ کرتے انہیں دا وڈھا وڈھا کپ سٹو۔

۱۴۔ اے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول
نال دشمنی کیتی۔ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول نال
دشمنی کرے بے شک اللہ سیس سخت سزا ڈیوے والا۔

۱۵۔ اے تہاڈے کیتے بے تساں اینکوں چکھوتے بیشک
کافریں کیتے بھاوا عذاب۔

يُجِزِ الْحَقَّ وَيُطِلُّ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٩﴾

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
بِآلِفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّينَ ﴿١٠﴾

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ
وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾

إِذْ يُخَيِّبُكُمُ النَّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ
وَلِيُرِيظَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١٢﴾

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنْ مَعَكُمْ فَتِمَّتُوا الَّذِينَ
آمَنُوا سَأَلَتِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ فَأَضْرِبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٣﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقَرُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ وَمَنْ يُشَاقِقِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٤﴾

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٥﴾

۱۴۔ اے ایمان والو جہاں تمہارا کافر ہے کون لشکر کی صورت
وج ملوتے انہیں کہیں کسٹ نہ پھیرو۔

۱۵۔ تے جیرھا اول ڈینہہ اپنی کسٹ پھیرسی سوائے اونڈے
جو جنگ کیتے جا بد لیندا چا بڑے یا مومنین دے بے لشکر
دو ورنجے او اللہ دا غضب گھن کے ولسی تے اوندا ٹھکاڑ
دورخ تے لے بہوں بڑا ٹھکاڑ ۶۔

۱۸۔ تمہارا انہیں کون قتل نہیں کیتا تے اصل انہیں کون اللہ سٹیں
قتل کیتے تے تیں پھرتیں ماریا جہاں تیں پھرتے ماریے
تے اصل اللہ سٹیں ماریے مومنین دے تے اللہ سٹیں ایندے
نال بہوں احسان کیتے بے شک اللہ سٹیں بہوں سٹیں
والا تے جاتن والا ۶۔

۱۹۔ لے تہاڑے کیتے ہے تے بے شک اللہ سٹیں کافرین
دی تدبیر کون کمزور کرن والا ۶۔

۲۰۔ جے تمہارا فتح منگدے ہاوے تے تہاڑو فتح آگئی ۶
تے جے تمہارا باز آو جو لے تہاڑے واسطے چنگا ۶
تے جے تمہارا ولا کر لیتو تے اسان لاسرا ڈلیوں تے تہاڑا
جھتے تہا کون اصلو کچھ وی فائدہ نہ ڈلیں۔ بھانویں او
بہوں وی ہوے تے بے شک اللہ سٹیں مومنین دے
نال۔

۲۱۔ لے مومنون! اللہ تے اونڈے رسول دی فرمانبرداری
کرو تے اول کہیں منہ نہ پھیرو تے تمہارا سٹدے کھڑے ۶
۲۲۔ تے انہیں آلی کار نہ تھیو و جنہیں آکھئے اسان سٹے
تے او سٹدے نیں۔

۲۳۔ تے اللہ دے نزدیک اولو ک ڈگرین کہیں دی بڑن
پوڑے تے گونگے بن تے عقل نیں کریدے۔

۲۴۔ تے جے اللہ سٹیں انہیں وج کونی چنگانی ڈیکھے با

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا
فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ﴿١٤﴾

وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ
مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ قِتَالِهِ فَعَدَّ بَاءً يَعْصِبُ مِنَ اللَّهِ وَمَا لَهُ
جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ
رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلَيُبَلِّغُ الْوُؤْمِنِينَ مِنهُ
بِلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨﴾

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُؤْتِي كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾

إِن تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِن تَنْتَهُوا فهُوَ
خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَوَدُّوا نَعْدًا لَّنْ نُّغْنِي عَنْكُمْ فَنُقَلِّمُ
شَيْئًا وَتَوَكَّرْتُمْ وَآَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلُّوا
عَنهُ وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ ﴿٢١﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٢﴾

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضَّمُّرُ الْبِكْرُ الَّذِينَ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٣﴾

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ

لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مَغْرُوبُونَ ﴿۲۵﴾

تے انہیں کوں (قرآن) سٹاوے ہاتے جے انہیں کوں
سٹاوے ہاتے ول وی او انکار کرن ہاتے منہ پھر گھنن ہا
۲۵۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی گال سٹو جہاں
او تہا کوں جیندا کرن کیے سڈے تے جاں گھنوبے شک
اللہ سئیں آدمی تے اوندے دل وچ حاصل تھی ویندے
تے بے شک او اوندو کھٹے کیے ولین۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا
دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ
الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے لساں فتہ کنیں پجو جیرا صرف خاص کر ظالمیں
کوں نہ پنہیسی تے جاں گھنوبے شک اللہ سئیں ڈاڈھا
عذاب ڈیون والا۔

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ
خَاصَّةً وَعَلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے یاد کرو جہاں لساں تھوڑے ہاوے تے زین
وچ کمزور سمجھے ویندے ہاوے لساں ڈردے ہاوے
جو لوک تہا کوں جھٹی نہ مار گھنن اوں تہا کوں پناہ ڈتی تے
اپنی مدد نال تہا ڈی تائید کیتی تے تہا کوں رزق ڈتے
سی پاک چیزیں دا تاں جو لساں شکر کرو۔

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
نَحَا فَوْزٍ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ
بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّلَبِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ اے ایمان والو اللہ تے اوندے رسول نال
خیانت نہ کرو تے نہ اٹے امانتس وچ خیانت کرو
لساں چاندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا
أَمْثَلَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے جاں گھنوبے شک تہا ڈے اموال تے تہا ڈے
بال آزمائش ہن تے بے شک اللہ سئیں کنیں
بہوں وڈا اجر۔

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ
عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ اے مومنو جے لساں اللہ کنیں ڈرو تے او تہا ڈے
کیے سچ تے کوڑ کوں نکھیڑ ڈیسی تے لساں کنیں تہا ڈیڈ
برائیاں دور کر ڈیسی تے تہا کوں بخش ڈیسی بے شک
اللہ سئیں وڈے فضل والا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ
فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے جہاں کافر تہا ڈے خلاف تدبیرال کریندے پئے ہن
تاں جو تیکوں قید کر ڈیون یا تیکوں قتل کر ڈیون یا تیکوں

وَإِذْ يَنْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُنْفِكْوكَ أَدِيقَتِكَ أَوْ
يُخْرِجُوكَ وَيَنْكُرُونَ وَيَنْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ

النَّكِرِينَ ﴿۳۱﴾

کڑھ ڈیون۔ تے اوندیر کریندے پئے ہن تے اللہ دی
تدیر کریندا پیا ہاتے اللہ سیس بہوں چنگا تدیر کرن والا
۳۲۔ تے جبرائ انہیں تے سالوی آیات پڑھیاں دیندن
تے آہن اسان سن گدھے جے اسان چاہوں ہاتے
ایجو جہاں کلام اسان دی اکھ سبگدے ہا سے اے صرف
پہلے لوکیں دیاں کہانیاں ہن۔

وَإِذَا تَنَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَبَعْنَا لَوْتَائِرًا
لَقَدْ نَأْمَلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ تے جبرائ انہیں آکھیا اے اللہ جے اے حق تے تیلے
ولوے تے توں ساڈے اتے پتھر وسا آسمان کنیں یا
ساکوں بڑھ ڈیون والا عذاب ڈے۔

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ
فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ
الْبَهِيمِ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تے اللہ سیس انہیں کوں کیوں عذاب ڈیوے ہا جے
تیں توں انہیں وچ ہاویں تے اللہ سیس انہیں کوں
عذاب ڈیون والا جے او بخشش منگدے پئے ہون۔
۳۵۔ اے کیویں تھی سبگدے جو اللہ سیس انہیں کوں
عذاب نہ ڈیوے ایں حال وچ جو او مسجد حرام کنیں
رکیندن تے نہ او ایندے متولی ہن اوندے متولی
تے صرف متقی ان تے اصل وچ بہوں ساکے لوک
نہیں چاڈے۔

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ
اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿۳۴﴾

۳۶۔ تے انہیں دی نماز خانہ کعبہ دے نزدیک سوائے تائیں تے
سیس دے کھ نہیں تے تساں عذاب چکھو کیوں
جو تساں انکار کریندے ہا دے۔

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ الْأَمْكَارَ وَتَضْيَعِيَّةً
فَلْيُقَالُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۵﴾

۳۷۔ بے شک کافر اپنے مال خرچیندن تاں جو اللہ دی
راہ کنیں روکن او خرچیندے رہ ولین دل لے انہیں
کیتے حسرت دی وچ بٹن ولین دل لے ہریج ولین تے
جہنم انکار کیتے او جہنم دو کھٹے کیتے ولین۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَن
سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً
ثُمَّ يَعْلَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۸۔ تاں جو اللہ گندے کوں چنگے کنیں نکیر ڈیوے تے
کچھ گندیں کوں نہیں تے سرٹ ڈیوے تے انہیں کوں

لِيَمَيِّزَ اللَّهُ الْبَشِيئَةَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْبَشِيئَةَ
بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَبِيحًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ

أُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ دھماکے بنا ڈیڑھے دل اوں دھماکے کوں دوزخ وچ

سٹ ڈیڑھے۔ ایسے لوک گھانا پاوٹن والین۔

۳۹۔ توں آکھ کافرین کوں جے او بازار وچن تے انہیں

دے او گناہ معاف کر ڈتے ویسین جیرے انہیں پہلے

کیتن تے جے او دلا شرارت کر لین تے پھپھیں پھلیں دی

سنت گذر جکی۔

۴۰۔ تے تساں انہیں نال جنگ کرو او تیں جو فتنہ باقی نہ

رہوے تے دین سارا اللہ داسقی دے جے او بازار وچن

تے بے شک اللہ سیس جو او کریندن او نکوں ڈہدا

کھڑے۔

۴۱۔ تے جے او دلا شرارت کرن تے چان گھنوبے شک

اللہ سیس تہا ڈا مولا کینجا چنگا مولیٰ ء تے کینجا چنگا

امدادی۔

۴۲۔ تے تساں چان گھنوبے شک تہا کوں جو کچھ

غنیمت وچ ملے تے بے شک اللہ داتے رسول دا

تے کو لہر دے سکین داتے تیں داتے مسکین داتے

مسافرن دا پنجراں حصہ جے تساں اللہ تے ایمان ایندے

تے جو اسان لہائے اپنے بندے تے اوں ڈینہہ جڈاں

سچ تے کوڑ دا نکھیڑا تھے جیرے ڈینہہ ڈوہیں لکھرا منے

سامنے تھین تے اللہ سیس ہر چیز تے قادر۔

۴۳۔ جڈاں تساں اور صلی کندھی تے ہا دے تے او

پرل کندھی تے بن تے قافلہ تہا ڈے تلویں پاسے ہا جے تساں

انہیں نال دعدہ دی کریندے تے تساں میعاد وچ

اختلاف کریندے اصل لے سبے جو اللہ اوں گال کوں

پورا کر ڈتے جرمی گال دا او فیصلہ کر چکیا ہاتے تساں جو جیہا

دلیل نال ہلاک تھیندے اوں کوں ہلاک کرے تے

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ

سَلَفَ وَإِنْ يُعْوَدُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنْتُ الْأَوَّلِينَ ﴿۳۹﴾

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ

كُلَّهُ لِلَّهِ فَإِنْ أُتْهِمُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۴۰﴾

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ

وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿۴۱﴾

وَاعْلَمُوا أَنَّا غَنِمْنَا مِنْ شَيْءٍ قَاتٍ لِلَّهِ خُمُسَهُ ﴿۴۲﴾

وَاللَّسُّوْلُ وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتْمَىٰ وَالْمَسْكِيْنَ

وَابْنِ السَّبِيْلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا

عَلَيْ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّلَاقِ الْجَمْعُ لِلَّهِ

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۴۳﴾

لَا أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدَّنِيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ

الْقُصْوَىٰ وَالْكَوْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَا تَوْاعَدْتُمْ

لَا تَخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيْعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ

أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنِ بَيْتِنَا

وَيُهَيَّبَ مَنْ حَتَّىٰ عَنِ بَيْتِنَا وَإِنَّ اللَّهَ

لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۴۴﴾

جیرھا دلیل نال جیندا تھیندے او نکوں جیندا کرے
تے بے شک اللہ سیئں بہوں سُنٹن والا تے جاٹن

والاء۔

۳۳۔ تے جڈاں اللہ سیئں انہیں کوں خواب وچ تہا کوں
تھوڑا کر کے ڈکھائے جے او تہا کوں بہوں کر کے ڈکھیندا
تے تہاں بیلے پئے و بچو ہاتے اس معاملے وچ تنازعہ
کرو ہا اصل اللہ سیئں تہا کوں بچائے تے او بے شک
بہوں جاٹن والاء ولس دی گالیں کوں۔

۳۵۔ تے انہیں کوں جنگ دے وقت تہا ڈھی نظریں
وچ تھوڑا کر کے ڈکھیندا پیا ہاتے تہا کوں انہیں دی
نظریں وچ تھوڑا تاں جو او گال پوری کرے جیندا اول
فیصلہ کیا ہاتے سارے معاملے اللہ سیئں دو ولانے
ولیں۔

۳۶۔ اے مومنو! جڈاں تہاں کہیں لشکر دے سامنے
تھیوو تے ایسے پیرجمائی رہو تے اللہ کوں بہوں
یاد کرو تاں جو تہاں کامیاب تھیوو۔

۳۷۔ تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو
تے تنازعہ نہ کرو نہ تاں بیلے پئے و لیسو تے تہا ڈھا
رعب ختم تھی ولس تے صبر کرو بے شک اللہ سیئں
صبر کرٹن والیں دے نال۔

۳۸۔ تے انہیں لوکس آلی کار نہ تھیوو جیرھے ایسے گھریں
چونکلن کیڑے کے تے لوکس کوں ڈکھاوٹ کیتے تے اللہ
دے رستے کئیں رکیندن تے اللہ سیئں جو او کریندن
اوتباہ کرٹن والاء۔

۳۹۔ تے جڈاں شیطان انہیں کوں عمل سوٹھے کر کے
ڈکھائے تے آکھیں رچ کوئی دی لوکس وچو تہا بے اتے

اِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَوَالِكُمْ قَلِيلًا وَلَوْ اٰمَرَّاكُمْ
كَيْتَابًا لَّفَشَلْتُمْ وَتَلَاذَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ
اٰنٌّ عَلِيْمٌ بِبَدَايَةِ الصُّدُوْرِ ﴿۳۳﴾

وَ اِذْ يُرِيكُمُوْهُمْ اِذَا التَّقِيْتُمْ فِيْ اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَّ
يُقَلِّبُكُمْ فِيْ اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا
وَلَا اللّٰهُ تَرْجِعُ الْاُمُوْرَ ﴿۳۵﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا لَقِيْتُمْ فِتْنَةً فَاٰبِتُوْا وَاذْكُرُوْا
اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۳۶﴾

وَاطِيعُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَنٰزَعُوْا فَمَقْشُوْرًا وَاذْكُرُوْا
رِيْحَكُمْ وَاَصْبِرُوْا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۳۷﴾

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ يَخْرُوْنَ
رِجًاۙ وَالتّٰسِۙ وَ يَصُدُوْنَ عَن سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ اللّٰهِ
بِمَا يَعْمَلُوْنَ عٰبِدٌ ﴿۳۸﴾

وَ اِذْ نَسِيْنَ لَّهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمٰلَهُمْ وَاَلَّا عٰلَبٌ
لَّكُمْ الْيَوْمَ مِنَ التّٰسِۙ وَ اِنِّيْ جَارٌ لَّكُمْ مَلٰٓئِكًا تَرٰوْنٰ

الْفِتْنِ نَكْصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ
إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿۵۰﴾

غالب نہیں تھی بلکہ تے میں تھا بڑا امدادی آں تے جڈاں
بڑوہیں لشکر آمنے سامنے تھیں او اپٹیں کھریں تے پھریا
گئے تے آکھیس بے شک میں تساں کنیں۔ بیزار آں
بے شک میں او بڑھاپیاں جو تساں نو سے بڑھ سے پئے
میں اللہ کنیں بڑداں تے اللہ سیئیں سخت عذاب بڑیوں
والا۔

إِذ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَزَا
هَؤُلَاءِ دِينَهُمْ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿۵۱﴾

۵۰۔ جڈاں منافق تے اولوک جنہیں دے دلیں وچ
بیماری آکھے جو انہیں دے دین انہیں کوں غزہ کر
بڑتے۔ تے جیرھا اللہ تے بھروسہ کرے تے بے شک
اللہ سیئیں غالب تے بہوں سیانہ۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَكَّلُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَلتَّلْكئةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿۵۲﴾

۵۱۔ تے جے توں بڑیکھ گھنیں جڈاں فرشتے کافریں
دی جان کلبھیندن او انہیں دے منہ تے کٹڈیں تے سٹاں
مریندن تے آبدن تساں چکھو ساڑن والا عذاب۔

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ﴿۵۳﴾

۵۲۔ اے اس واسطے ہے جو تھا بڑے جتیں کیتے تے
بے شک اللہ سیئیں اپنے بندیں تے اصلو ظلم نہیں
کریندا۔

كَذَٰبُ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن بَلَدِهِمْ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۵۴﴾

۵۳۔ فرعون دی قوم دے تے اوں کنیں پہلے لوکیں دے
عذاب آلی کار انہیں دی اللہ دی آیات دا انکار کیتا با
تے اللہ سیئیں انہیں کوں پکڑیا انہیں دے گنہیں دی
وچرناں بے شک اللہ سیئیں طاقتور تے بڑا ڈھی سزا
بڑیوں والا۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغْتَابًا لِّعَمَلِكُمْ لَنِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَعْتَرُونَ وَمَا يَأْتِيهِمْ إِلَّا أَنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۵۵﴾

۵۴۔ اے اس واسطے جو بے شک اللہ سیئیں کہیں نعمت
کوں تبدیل نہیں کریندا جیرھی اوں کہیں قوم تے کیتی
ہوے جے تیں او اپنے آپ کوں نہ بدلن تے بے شک
اللہ سیئیں بہوں سٹرن والا تے چاٹن والا۔

كَذَٰبُ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن بَلَدِهِمْ كَذَّبُوا

۵۵۔ آل فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکیں آلی کار انہیں اپنے

رب دی آیات کوں جملایا باتے اسان انہیں کوں
انہیں دے گناہیں دی وجرنال ہلاک کیتا باتے آل
فرعون کوں اسل عرق کیتا باتے لے سارے ظالم ہن۔
۵۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک کافر ڈنجریں کنیں
وی بدترن تے او ایمان نیں ایندے۔

۵۷۔ او لوک جنہیں نال تیں وعدہ کیتے ول او اپنا وعدہ
تروڑنیدن ہر پھیرے تے او ڈر دے نیں۔
۵۸۔ پچھیں توں جڈاں جنگ ورج انہیں کوں قابو کر گئیں
تے حیر حاصل کر انہیں کنیں پچھوہ اول کوں وی درکا بڑے
ساں جو اول نصیحت پکڑن۔

۵۹۔ تے جے تیکوں کہیں قوم کنیں وعدہ تروڑن دا ڈر
بڑے تے توں وی اوں وعدہ تروڑن دے بے شک
اللہ سئیں وعدہ تروڑن والیں کوں پسند نیں کریندا۔
۶۰۔ تے کافر لے خیال نہ کرن جو او اگو ودھ ولین
بے شک او برائیں سبگدے۔

۶۱۔ تے تساں جتنا کر سبگدے اپنی طاقت جمع کرو
سرحدیں تے چھاوٹیاں بنا کے تے انہیں نال تساں اللہ
تے اپٹے دشمنیں کوں تے انہیں کوں جیر دے انہیں دے
علاوہ ہن جنہیں کوں تساں چاڈے نوھے ڈریندے اللہ
انہیں کوں چاڈے تے اللہ دے رستے ورج تساں جو
کچھ وی خرچ کریندے او اوندلا پورا بدلہ تہا کوں جاتا ویسی
تے تہا بڑے اتے علم نہ کیتا ویسی۔

۶۲۔ تے جے او صلح تے تیار تھیون تے توں وی تیار
تھی اللہ تے بھروسہ رکھ بے شک او بہوں سٹن
والا تے چاٹن والا۔

۶۳۔ تے جے تیکوں دوکھا جڑیوں دا ارادہ کرن تے بیفک

بَايَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلِكْنَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ
فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاذِبٍ عَالِيَيْنَ ﴿٥٦﴾

إِنَّ سَعَى الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٧﴾

الَّذِيْنَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ
فِي كُلِّ مِرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٨﴾

فَأَمَّا تَثَقُّفُهُمْ فِى الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلَقْتُمْ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٩﴾

وَأَمَّا تَخَافُكَ مِنْ قَوْمٍ خِيفَانَهُ فَأَنْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى
سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ العَالِيَيْنَ ﴿٦٠﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا
يُحْزِنُونَ ﴿٦١﴾

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ
الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِيْنَ
مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِى سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ
لَا تُنظَمُونَ ﴿٦٢﴾

وَإِنْ جَحَحُوا لِّلسَّلَامِ فَاذْخُلْ لَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٣﴾

وَإِنْ يَرِيدُ وَإِنَّا بِنَدْعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ

الَّذِي آتَاكَ بِبَصِيرَةٍ وَالْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۰﴾

اللہ سب سے تیبڑے کیسے درپہر اور ہر وہ جس میں اپنی مدد نال
تے مومنین نال تیکوں مضبوط کیتا ۔

۶۴۔ تے انہیں دے دلیں کوں ملائی جسے توں او سب
کچھ جو زمین وچ خرچ کریں با ول وی توں انہیں دے
دلیں وچ محبت پیدا نہ کر سگیں ہاتے بے شک اللہ سب
انہیں دے دلیں کوں ملائے تے او بہوں غالب تے
بہوں سیاناہ۔

وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۱۱﴾

۶۵۔ اے نبی ! اللہ تے تیبڑی پیردی کرٹن والے
مومن تیبڑے کیتے کافی بن۔

۶۶۔ اے نبی توں مومنین کوں ولا ولا جنگ کیتے آہہ
جسے تہاڑے وچو ۲۰ صبر کرٹن والے ہوون تے او
ڈو سوتے غالب آولین تے جسے تہاڑے وچو سو
ہون تے او غالب آولین ہزار کافریں تیں اس واسطے جو
او لوک سمجھدے نیں۔

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۲﴾
يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرِيصٌ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۱۳﴾

۶۷۔ ہن اللہ سب اس بوجھ وچ کمی کرٹتی تے اونکوں
پتہ جو تہاڑے وچ کمزوری ہن جسے تہاڑے
وچو سو صبر کرٹن والے ہوسن تے ڈو سوتے غالب
آوسن۔ تے جسے تہاڑے وچو ہزار ہوسن تے او ڈو
ہزار تے غالب آوسن اللہ دے حکم نال تے اللہ سب
صبر کرٹن دلیں دے نال۔

الَّذِينَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۴﴾

۶۸۔ نبی دی اے شان نیں جو اوندے قیدی ہن جسے
تیں او زمین وچ خون نہ دباوے تساں دنیا دال
چاہندے تے اللہ آفرت چاہندے تے اللہ غالب
تے بہوں سیاناہ۔

مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يُكُونَ لَهُ أَسْرَى خَلَّةٌ يُشْحَنَ فِي
الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَوَصَ اللَّيْلِيَّةِ وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۱۵﴾

۶۹۔ جسے اللہ دا فیصلہ گذر نہ چکیا ہرے ہاتے جو تساں
قدیہ گدھے اوندا تہا کوں وڈا عذاب پکڑے ہا۔

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَنَسَكْتُمْ فِيهَا أَهْدْتُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۶﴾

۴۰۔ ہن تساں کھاؤ جیرما تہا کول مال غنیمت طے حلال تے پاک تے اللہ دا تقویٰ اختیار کرو بے شک اللہ سئیں بہوں بخشن والا تے بہوں مہربان۔

۴۱۔ لے نبی جیرے تہا بڑے ہمتیں وچ قیدی ہن انہیں کول آکھ جے اللہ سئیں تہا بڑے دلین وچ بھلائی بڑھی تے جو تساں کنیں گدھا گئے اوں کنیں چنگا تہا کول بڑھی تے تہا کول بخشن بولیں۔ تے اللہ سئیں بہوں بخشن والا تے بہوں مہربان۔

۴۲۔ تے جے او تہا بڑے نال وعدہ ترورٹن دا ارادہ کرن تے ایں کنیں پہلے او اللہ نال وی خیانت کر چکین تے اوں انہیں کول تہا بڑے قبضے وچ کر ڈتے تے اللہ سئیں بہوں چاڑن والا تے سیانا۔

۴۳۔ بے شک مومن تے جنہیں ہجرت کیتی تے پٹے اموال تے جانیں نال اللہ دے رستے وچ جہاد کیتے تے جنہیں پناہ بڑتی تے امداد کیتی لے لوک ہک ڈوبھے دے سبگتی ان تے جیرے ایمان گھن آئن تے انہیں ہجرت نیں کیتی تہا بڑا انہیں دی سنگت نال کوئی وی تعلق نیں جے تیں او ہجرت نہ کرن تے جے او دین دے معاملے وچ تیں کنیں مدد ممکن تے امداد تہا بڑا فرض سوائے اوں قوم دے خلاف جینے نال تہا بڑا معاہدہ تے اللہ جو تساں کریندے تہا بڑا کھڑے

۴۴۔ تے کا فر بعض بعض دے سبگتی ان جے تساں ایویں نہ کر لیسو تے زمین وچ فتنے بہوں وڈا گہڑ پیدا تھی ویسی۔

۴۵۔ تے جیرے مومنن تے انہیں ہجرت کیتی تے اللہ دے رستے وچ جہاد کیتا تے جنہیں پناہ بڑتی تے

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۴۰﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الَّذِينَ يَدْعُواكُم مِّنَ الْإِسْرَىٰ ۚ إِن يَخْلَعُوا اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا فَرَأَيْتُمْ كَيْفَ يَكْفُرُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَافٍ عَنِ الْإِسْرَىٰ ۚ ﴿۴۱﴾

وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۴۲﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْدُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يهاجروا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَا يَتِيَهُمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهاجروا ۗ وَإِن استصرّوكم فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ ۗ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ مِّنْ بَيْنِكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۴۳﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۗ إِلَّا تَفْعَلُوهُ لَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿۴۴﴾

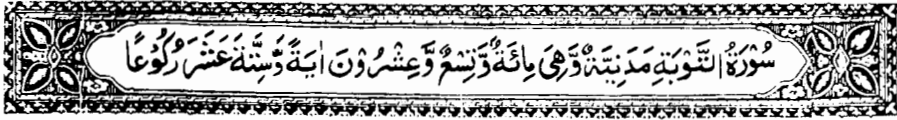
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْدُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿۸﴾

اسد اکتی ایسے لوگ سچے مومن انہیں کیسے بخشش تے
عزت والارزق۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَحَدَّوْا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِحُلُومِ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۹﴾

۶۶۔ تے جیرھے ایندے بعد ایمان گھن آئن تے انہیں
ہجرت کیتی تے جہاد کیا تہا بڑے نال رل کے او تہا بڑے
پچھ وچوہن تے رشتے دار انہیں دے بعض بعض نہیں دے
قریبی بن اللہ دے حکم نال بے شک اللہ سئیں برشتے
کول بہول جائدے۔

سورة توبہ مدنیہ تے ایندیاں ۱۲۹ آیات تے ۱۶ رکوعین۔

- ۱۔ اللہ تے اوندے رسول ولو بریت دا اعلان انہیں مشرکین
کئیں جنہیں نال شرط پدھی گئی بائی۔
۲۔ بن تساں چار مہینے زمین وچ ٹرو پھرتے جاٹ گھنوں
جو تساں اللہ سیس کوں ہرا توڑے سگدے تے اللہ سیس
کافریں کوں ذلیل کرن والا۔
- ۳۔ تے اللہ تے اوندے رسول ولو لوکس وچ حج اکبرے
ڈینہ لے اعلان جو بے شک اللہ سیس مشرکین کیں بے زار
تے اوندرا رسول کلبے تساں توہ کر گھنوتے تہاڑے کیتے چکھا
تے بے تساں پھرو پھرتے جاٹ گھنوں بے شک تساں اللہ سیس
کوں توڑے ہرا سگدے تے کافریں کوں ڈکھ آ لے عذاب
دی خوشخبری ڈے ڈے۔
- ۴۔ سوائے انہیں لوکس مے مشرکین وچ جنہیں نال تساں
وعدہ کیا ہاتے انہیں اوں معاہدے کوں ذرہ وی نہیں
تروڑیا تے تہاڑے خلاف کہیں دی امداد نہیں کیتی تے
تساں انہیں دی مدت تک انہیں نال عہد پورا کرو بے شک
اللہ سیس حقیقیں کوں پسند کریندے۔
- ۵۔ تے جڈاں عزت والے جینے گذر دجن پھیں تساں مشرکین
کوں قتل کرو جھٹلا انہیں کوں لہوتے انہیں کوں پکڑوتے
انہیں کوں قید کرو تے انہیں واسطے ہر ڈیکھن والی جاتے
بہوتے جے اتوہ کر گھن تے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈیلن
تے ول تساں انہیں دی راہ چھوڑ ڈیو بے شک اللہ سیس
بہوں بخش والا تے بہوں رحم کرن والا۔
- بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ
الشُّرِكِينَ ۝۱
فَسِينَخَانِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُغْزِي الْكَافِرِينَ ۝۲
وَإِذْ قَالَ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ
الْأَكْبَرِ إِنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الشُّرِكِينَ ۚ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ
فَإِن تَبَخَّرْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَذَابِ أَلِيمٍ ۝۳
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الشُّرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُضُوا
عَهْدَهُمْ لَمْ يَظَاهَرُوا عَلَيْكُمْ أَمْلاً فَأَتَوْنَا لِيَلْهِكُمْ
عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مَوْلَانَا وَمَنْ يُبْتَغِ الْيَقِينَ ۝۴
وَإِذَا اسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاتُّبِلُوا الشُّرِكِينَ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضِرُوا أَعْيُنُكُمْ
لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا
الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۵

وَأَن أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجْرُكَ كَانَ يَمُوعًا
كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلَغَهُ مَا مَنَعَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْلَمُونَ ④

ع

۶۔ تے جسے مشرکین وچو کوئی تیں کینیں آم شام شگے تے
بڑے بڑے تاکہ او اللہ دیاں گالہیں سٹ گھنے ول
اونکوں اوندی امن دی جاتیں پچا بڑے سے ایس واسطے
ہے جو بے شک سے نبھی قوم جبرھی پاڈی نیں۔

۷۔ تے مشرکین نال اللہ تے اوندے رسول دا کیوں معاہدہ
تھی سبگدے سوائے انہیں دے جنہیں نال تساں مسبد
حرام دے کو لہر معاہدہ کیتے تے جسے تیں او تہا بڑے واسطے
قائم رہن تے تساں دی انہیں واسطے قائم رہو بے شک
اللہ سٹیں متقیں کوں پسند کریندے

۸۔ کیوں تھی سبگدے او تہا بڑے اتے غالب آؤ پڑن
تے او تہا بڑے نال نہ کیں معاہدے دی تے نہ کیں
رشتہ داری پرواہ کریندن او تہا کوں اپنے منڈال محوش
کریندن تے انہیں دے دل انکار کریندن تے انہیں
وچو بہوں سارے نافرمانن۔

۹۔ انہیں اللہ دی آیات کوں تھوڑا مل گھن کے ویچ بڑے
تے اوندے رستے کینیں لوکس کوں روکے بے شک او
جو عمل کریندن بہوں بڑا ہے۔

۱۰۔ اے مومن واسطے کہیں رشتے داری تے وعدے دا
محاط نیں کریندے ایسے لوک حد کتیں ودھن والہن۔
۱۱۔ تے جسے او توبہ کرن تے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈیون
تے او دینی بھراہن۔ تے اسان علم دالی قوم کیتے اپنی آیات
کھول کھول کے بیان کریندے ہیں۔

۱۲۔ تے جسے او قساں ترور ڈیون اپنے مبدے بعد
تے تہا بڑے دین وچ طعنے مارن تے تساں وڈے
کافرین نال جگہ کہو بے شک انہیں دیاں قساں کوئی نیں
تساں جو او باز آؤ پڑن۔

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْنَا عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ بَصِيبُ
الْمُتَّقِينَ ④

كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ
وَآلَّهُمْ فَيَسْتَفِئُونَ ⑤

اسْتَرَدَّوْا بِآيَاتِ اللَّهِ تَسَاءً قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ④

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ⑤

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَانقُوا إِلَيْكُمْ
فِي الدِّينِ وَفُضِّلَ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑥

وَإِن تَكْفُرُوا إِنَّا نُهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَيْتَهُ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
لَهُمْ لَعَلَهُمْ يَنْتَهُونَ ⑦

۱۳۔ کیا تمساں اوں قوم نال نورے لڑدے جنہیں اپٹیاں قساں ترورین تے پکا ارادہ کیتے نیں رسول کوں کڈھن داتے پہلی دفعہ شروع دی اوناہیں کیتے کیا تمساں انہیں کنیں بڑ دے ءبے شک اللہ سیئیں زیادہ حق رکھیندے جو اوں کنیں بڑو جے تمساں مومن ہوتے۔

۱۴۔ انہیں نال جنگ کرو اللہ سیئیں انہیں کوں تہا بڑے ہمتیں نال غلبہ بڑیسی تے انہیں کوں ذلیل کر لیسے تے انہیں دے خلافت تہا بڑی مدد کر لیسے تے مومنین دے ہاں ٹھہریسی۔

۱۵۔ تے انہیں دے دلیں دی کاوڑ دور کر لیسے تے اللہ جیندے اتے چاہندے رحمت کریندے تے اللہ سیئیں ہموں چاٹنڈ والائے سیانا۔

۱۶۔ کیا تمساں خیال کریندے ء جو تہا کوں چھوڑ ڈیا ویسی تے اجڑن تیں اوں تہا بڑے وچو جہاد کرٹن والیں کوں تے انہیں کوں جنہیں اللہ تے اوندے رسول تے مومنین دے سوا کہیں کوں گھانا سنگتی نہیں بٹایا ظاہر نہیں کیتا تے اللہ سیئیں باخبر جو تمساں کریندے ء۔

۱۷۔ مشرکس دا لے کم نہیں جو آباد کرن اللہ دیاں مسجدیں اپنے خلافت کفر دی گواہی بڈیوں دے بعد ایجھے لوکن جنہیں دے اعمال و نیج گنن تے او دوزخ وچ بہوں دیر تیں رہن۔

۱۸۔ صرف او آباد کریندے اللہ دی مساجد جیرھا اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان گھن آدے تے نماز پڑھے تے زکوٰۃ بڈیوں تے سولے اللہ دے کہیں کنیں نہیں بڑدا۔ لے تھی بگدے جو لے لوک ہدایت پادوں والیں وچو تھی وچن۔

اَلَا تَتَذَكَّرُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا اٰمَانَتَهُمْ وَهُمْ لَا يَخْرَجُ
الرَّسُوْلُ وَهُمْ بَدُوْلُهُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ اَخْتَشَوْهُمْ فَاَللّٰهُ
اَحَقُّ اَنْ يَّخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۱۳

فَاَتُوْهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللّٰهُ بِاٰيٰتٍ يَّكْفُرُوْنَ بِهَا وَيَخْشَوْنَ
عَلَيْهِمْ وَيَشْفُوْا صُدُوْرًا قَوْمٍ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۱۴

وَيَذُوْبٌ غِيْظٌ قَلْبِهِمْ وَيَتُوْبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَّشَاقِقْ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝۱۵

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوْا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ يَهْدُوْا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَخْلُقْ لَكُمْ دُوْنَ اللّٰهِ وَلَا رَسُوْلًا وَّ
لَا الْمُؤْمِنِيْنَ وَلِيَجْزِيَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ يَمُنُّوْنَ ۝۱۶

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يَعْبُرُوْا مَسْجِدَ اللّٰهِ شٰهِدِيْنَ
عَلٰى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ
فِي السَّآءِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ۝۱۷

اِنَّمَا يَعْبُرُ مَسْجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاَتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَحْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَسَلَّ
اُوْلٰٓئِكَ اَنْ يَّكُوْنُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ۝۱۸

۱۹. کیا تساں جا میں کون پانی پلاؤں تے مسجد کوں آباد کرن کون ایویں سمجھ گدھے جیویں اللہ تے ایمان گھن آؤں تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرن، اللہ دے نزدیک اے بکو جہیں کم نیں تے اللہ سیں ظالم قوم کوں سدھارستے نیں بکھلیندا

۲۰. جیرے ایمان گھن آنن تے ہجرت کیتی تے اللہ دے رستے وچ اپنے اموال تے جانیں نال جہاد کریندن انہیں دا اللہ کنیں بہوں وڈا درجہ تے ایسے لوک کامیاب تھیون والن۔

۲۱. انہیں وارب انہیں کوں اپنے ولورحمت دی خوشخبری ڈیندے تے رضامندی دی تے باغیں دی انہیں وچ انہیں کیسے بڑیاں نعمتاں ہن۔

۲۲. او ہمیشہ انہیں وچ رہن بے شک اللہ کنیں بہوں وڈا اجر۔

۲۳. اے مومنو! اپنے پیو بڑا بڑے تے بھرانویں کوں سبگتی نہ بناؤ جے او کفر نال ایمان کنیں زیادہ محبت کرن تے جیرصا تہا بڑے وچو انہیں کوں سبگتی بٹیس تے ایسے لوک ظالمین۔

۲۴. توں اکھ بے تہا بڑے پیو بڑا بڑے تے تہا بڑے پتر تے تہا بڑے بھرتے تہا بڑیاں زالمیں تے تہا بڑے سکے تے مال جیرے تساں کماؤن تے تجارت جنیدے نقصان دا تہا کوں بڑرتے مکان جیرے تہا کوں چنگیں لگدن اللہ تے اوندے رسول تے اوندے رستے وچ جہاد کنیں زیادہ پیارے لگدن تے پچھیں تساں انتظار کرو جے تیں اللہ سیں اپنا فیصلہ کر ڈیوے تے اللہ سیں نافرمان قوم کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوِ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۹﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿۲۰﴾

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿۲۱﴾

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۲۲﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْذُوا أِبَاءَكُمْ وَأَخْوَانَكُمْ أُولِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۳﴾

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ تے اللہ سب سے تہا بڑی بہوں جہیں تے امداد کیتی ۷ تے جنگ حنین دے ڈینہ دی جیڑاں تہا بڑی زیادہ آمد تہا کوں عزہ کر ڈاتا تے اوں تہا کوں کوئی فائدہ نہ پچایا ہاتے زمین کملی ہوٹن دے باوجود تہا بڑے اتے تنگ تھی گئی تے ول تساں منہ پھیر کے کنڈیتے پچھوں دلہو بے۔

۲۶۔ ول اللہ سب سے اپٹے رسول تے تے مومنین تے تسلی لبائی تے ایجھے لشکر لبائے جنہیں کوں تساں ڈیکھ نہ سگدے ہا دے تے کافرن کوں عذاب ڈتے سی تے کافرن دی ایجا جزا ۶۔

۲۷۔ تے ول اللہ سب سے رحمت کر لسی ایندے بعد جنہیں دے اتے چاہسی تے اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۲۸۔ لے مومنو! بے شک مشرک پلین تے او مسجد حرام دے کولہو نہ آون این سال دے بعد جے تہا کوں عزیت دا بڑر ہووے تے جلدی اللہ سب سے تہا کوں اپٹے فضل نال امیر ٹا بڑسی جے او چاہسی بے شک اللہ سب سے بہوں چاہن والا تے بہوں سیانا ۷۔

۲۹۔ انہیں لوکس نال جنگ کرو جیرھے اللہ تے آخرت دے ڈینہ تے ایمان نیں ایندے تے جو اللہ تے اوندے رسول حرام کیتے اوں کوں حرام نیں کریندے تے جنہیں لوکس کوں کتاب ڈتی گئی ۷ انہیں لوکس دچو پچے دین کوں اختیار نیں کریندے جے تیں او جزیہ نال ڈیون ہتھ نال تے او ماتحت تھی دجن۔

۳۰۔ تے یہود آکھیا جو عزیر اللہ دا پتر تے عیسائیں آکھیا مسیح اللہ دا پتر تے انہیں دے اپٹے منہ دیاں گاہیں ان او اپٹے کینس پہلے کافرن دی نقل کریندن اللہ ہلاک

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ذَٰلِكَ يَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَابَيْتُمْ مُذَبِّبِينَ ۝

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الشُّرُكُونَ بَحْسٌ لَا يَقْرَأُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُعِزُّهُمْ مَا كَذَبَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ ذُكِرُوا ۝

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَتَلَاهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ۝

کرنیں اور سچائی کہیں کیوں پریں دیندے ہیں۔

۳۱۔ انہیں اپنے اجمارتے رہبانیں کول اللہ دے سوا رب بناگدے تے مسیح ابن مریم کول وی تے انہیں کول سوائے ہک خدای عبادت دے کوئی حکم نہ بڑتا گیا با اوندے سوا کوئی معبود نہیں او پاک جو او شرک کریندن۔

۳۲۔ او چا بندن جو اللہ دے نور کول مسما بڑیون اپنے مننال تے اللہ دے سوا ہر گال دا انکار کریندے جو او اپنے نور کول پورا کرے بھانویں کافر ناپسند کرن۔

۳۳۔ او جو جین اپنے رسول کول ہدایت تے سپے دین نال پھٹے تال جو اونکوں پے سارے دینیں تے غالب کر ڈیوسے بھانویں مشرک ناپسند کرن۔

۳۴۔ اے مومنو بے شک بیہوں سارے اجمارتے رہبان لوکیں دا مال ناما بڑی طریقے نال کھنڈن تے اللہ دے رستے کنیں کریندن تے جیرھے سونا چاندی کھٹا کریندن تے اوں کول خرچ نہیں کریندے اللہ دے رستے وچ تول انہیں کول بڑکھ ڈیوون والے عذاب دی غرض جبری بڑے۔

۳۵۔ جیلان اوندے تے دوزخ دی بھا بھڑکانی ویسی تے اوندے نال انہیں دے متھے تے پاسے تے کنڈیں تے دانگ لائے وین آکھیا ویسی ایجو جو تال اپنے واسطے کھٹا کیتا تال اندا مزرا چکھو جو تال کھٹا کریندے ناوے

۳۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک بیہنے دی گھڑی بارھال بیہنے ہن اللہ دے علم وچ جیلان دا اوں آسمانیں نے زین کول پیدا کیتے تے انہیں وچو چار عزت والے بیہنے ہن اے قائم رہن والادین تال انہیں دے بارے وچ اپنے تے ظلم نہ کرو تے مشرکین نال جنگ کرو سارے

لَتَخَذُواْ اَحْبَارَهُمْ وُرُهْبَانَهُمْ اَزْ اَبَا قِن دُونِ
اللّٰهِ وَ الْمَسِيْحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَ مَا اُمُرُواْ اِلَّا لِيَعْبُدُوْا
اِلٰهًا وَّاحِدًا لَّا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۳۱﴾

يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُظْفِقُوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبٰى اللّٰهُ
اِلَّا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُوْنَ ﴿۳۲﴾

هُوَ الَّذِيْ اَرْسَلَ رَسُوْلَهُ بِالْهُدٰى وَ يُوْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ﴿۳۳﴾

يَاۤاَيُّهَا الدِّيْنِ اَسْوَارَاتٍ كَثِيْرًا مِّنَ الْاَحْبَارِ وَ الرُّهْبَانِ
لَيَاْكُوْنُ اَمْوَالُ النَّاسِ بِالْاَيْدِيْهِمْ وَ يَصُدُّوْنَ عَنْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ الدِّيْنِ يَكْتَنُوْنَ الذَّهَبَ وَ الْفِضَّةَ
وَ لَا يُنْفِقُوْنَهَا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
اَلِيْمٍ ﴿۳۴﴾

يَوْمَ يُحْشٰى عَلَيْهِا فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ فَمَلُوْا بِهَا جِبَاهَهُمْ
وَ جُنُوْبَهُمْ وَ ظُهُوْرَهُمْ هٰذَا مَا كُنْتُمْ لَا نَفْسِكُمْ
فَذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْتَبُوْنَ ﴿۳۵﴾

اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُوْرِ عِنْدَ اللّٰهِ اثنَا عَشَرَ شَهْرًا فِيْ كِتٰبِ
اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ مِنْهَا اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ
ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيُّمُ فَلَا تَظْلِمُوْا فِيْهِمْ اَنْفُسَكُمْ
وَ قَاتِلُوا الْمُشْرِكِيْنَ كَمَا قَاتَلْتُمْ كَاْفِرًا
وَ اعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۳۶﴾

جیوں اور تہاڑے نال سارے جنگ کریندن تے جان گھنوبے شک اللہ سیس متیقں دے نال۔

۳۷۔ مہنیں کوں اگو بچھو کرٹن صرف کافرین دے زمانے دی زیادتی ایندے نال کافر گمراہ اوہک سال اونکوں حلال کریندن تے ڈو جھے سال حرام تال جو اوں گنہری کوں پورا کرن جیندے وچ اللہ جنگ حرام کہتی تال جو اوں کوں حلال کرن جو اللہ حرام کہتے۔ انہیں کوں انہیں دے برے اعمال سرٹھے کر کے دکھائے گبن۔ تے اللہ سیس کافر قوم کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

۳۸۔ مومنو! تہا کوں کیا ہے جڈاں تہا کوں آکھیا ویندے اللہ دے رستے وچ نکلو تساں زمین دد جھک ویندے ۷۔ کیا تساں آخرت دے مقابلے وچ دنیاوی زندگی تے خوش تھی گئے ۷۔ دنیاوی زندگی دا فائدہ تے آخرت دے مقابلے وچ بہوں تھوڑا ۷۔

۳۹۔ جے تساں نہ نکلسو تے اللہ سیس تہا کوں دکھ بڈیوں والا عذاب بڈیسی تے تہا بڈی جا تے بی قوم کوں بدل بڈیسی تے تساں اونکوں کوئی نقصان نہ پچا سگسو تے اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

۴۰۔ جے تساں اوندی مدد نہ کریسو تے اللہ سیس اوندی مدد اوں ویسے وی کہتی ہائی جڈاں اوڈو وچوہک ہا اوڈو میں غار وچ ہن تے اوں اپنے ساتھی کوں آکھیا ہا توں نہ مونجھا تھی بے شک اللہ ساڈے نال تے اللہ سیس اونکوں تسلی بڑتی تے اوندی مدد کہتی اینجھے لشکر نال جھیکوں تساں بڈیکھ نہ سگدے ہا دے تے اوں کافرین دی گال کوں جھکا کہتے اللہ دی گال ہی اچی تھیندی ۷ تے اللہ بہوں غالب تے سیانا ۷۔

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهَا الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنٌ لَهُمْ سَوَاءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۴

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّا قَالْنَا إِلَى الْأَرْضِ ارْجِعِي إِلَى الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْأُخْرَىٰ فَمَا مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْأُخْرَىٰ إِلَّا قَلِيلٌ ۵

إِلَّا تَنْفِرُوا يَعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۶

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنِّي أَنَا اللَّهُ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُودِهِ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۳

۴۱۔ اے مومنو! جہاد کیسے نکل کرے تھیو مسلمان تل نہ چاڈیا جاگھوتے اللہ دے رستے وچ اپنے مال تے اپنی جانیں نال جہاد کرو اے تہاڑے کیتے چنگا بے تےساں چاندے عورتاں۔

۴۲۔ جے کو لہو فائدہ ملے ہا یا سفر چھوڑنا ہوئے ہاتے او تیبے پھوڑ پڑن ہا اصل انہیں کوں سفر پیریں معلوم تھئے تے اللہ دیاں قساں کھوسن جو بے ساکوں طاقت ہوئے ہاتے اسان تہاڑے نال نکلوں ہا او اپنے آپ کوں ہلاک کرنیوے پین تے اللہ چاندے جو بے شک او کوڑن۔

۴۳۔ اللہ سبیں تیکوں ممان کر ڈتے تے تیکوں عزت ڈتی تیں کیوں انہیں کوں پھوڑ رہن دی اجازت ڈتی ہائی جے تیں تیکوں لے پتہ نہ لگا با جو سچا کون تے کوڑیں وادی تیکوں پتہ بگ و نچے ہا۔

۴۴۔ او تیں کنیں اجازت نیں منگدے جیرے اللہ تے آخرت دے ڈیندے تے ایمان ایندن جو او جہاد کرن اپنے مالیں تے جانیں نال تے اللہ بہوں چاندے متقیں کوں۔

۴۵۔ تیں کنیں اولوک اجازت گھندن جیرے اللہ تے آخرت دے ڈیندے تے ایمان نیں ایندے تے انہیں دے دلیں وچ شک تے او ایں شک وچ اڈے اڈے ٹردن۔

۴۶۔ جے انہیں دانگھن دا ارادہ ہوئے ہاتے او اوندے کیتے تیاری کرن ہا اصل اللہ سبیں انہیں دانگھن ناپسند کیتے انہیں کوں بھلا ڈتے تے آکھیا گئے جو تےساں بہن والیں نال بہہ و نچو۔

۴۷۔ جے تہاڑے نال لکھن ہاتے سوائے ڈکھ دے

۱
اَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۴۱﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۴۲﴾

عَمَّا اللَّهُ عَنكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعَكَ الْآلِيْنَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿۴۳﴾

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَن يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ بِالْإِتِّفَاقِ ﴿۴۴﴾

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبٍ مِّنْهُ يَرْدُّونَ ﴿۴۵﴾

لَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِن كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقُعْدِيْنَ ﴿۴۶﴾

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُوْضَعُوا

خَلَلَكُمْ يَبْغُوكُمْ الْفِتْنَةَ ۖ وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۵۰﴾

بیا کہیں چیز وچ افاض نہ کرن ہاتے تہا بڑے درمیان
گھوڑے درکیندن تے تہا بڑے درمیان فتنہ چاہندن تے
تہا بڑے وچ تہا بڑیاں گاہیں سن کے انہیں ننگ پچاؤن
والے ہن پٹے تے اللہ سبیں بہوں چاندے ظالمیں کوں۔
۴۸۔ اس لیں پہلے وی انہیں فتنہ دی خواہش لیتی ہائی تے
حالات پتر بڑتے ہائیں جے تیں سچ آگئے تے اللہ دا
فیصلہ ظاہر تھی گئے تے او ناپسند کریندے ہن۔

لَقَدْ ابْتَدُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلِ وَقَلَبُوا لَكَ الْأَعْوَدَ
حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرُهُونَ ﴿۵۱﴾

۴۹۔ تے انہیں وچو کچھ آہن ساکوں اجازت بڑے
تے ساکوں آزمانہ سٹو اونفے وچ بڑھے پین تے جہنم
کافریں کوں تباہ کرن والے۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اضْحَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي ۗ أَلَا فِي
الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۵۲﴾

۵۰۔ جے تہا کوں چکائی ملے تے انہیں کوں بڑی بگدی ء
تے جے تہا کوں مصیبت پئے ونجے تے آہن اسان اپنا
معاملہ اس کینیں پہلے چکا کھڑے ہا سے تے پھر لیں تے
او بہوں خوش ہو سن۔

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فُسُوهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ
يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلٍ وَتَوَلَّوْنَا وَهُمْ
فَرِحُونَ ﴿۵۳﴾

۵۱۔ توں آکھ ساکوں ہرگز کچھ نہ بلسی سوائے اوندے جو
اللہ سبیں سا بڑے کیتے لکھے او سا بڑا مولی ء تے اللہ تے
مومنین کوں بھروسہ کرنا چاہی دا۔

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۵۴﴾

۵۲۔ توں آکھ تہاں سا بڑے کیتے ڈونکیں وچو کب دا بھالا
جھلی کھڑے ء تے اسان انتظار کریندے پئے ہیں جو
تہا کوں اللہ کیں یا سا بڑے ہمتیں نال غلاب ملے تہاں
انتظار کرو اسان تہا بڑے نال انتظار کریندے پئے ہیں۔

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنِيَيْنِ
وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِنْ عِنْدِي ۗ أَوْ يَأْتِيَنَا قُرْبَصُوا ۗ إِنَّآ مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿۵۵﴾

۵۳۔ توں آکھ تہاں خرچ کرو بھانویں خوشی نال یا کوڑیج
کے اصلو تہاں کیں قبول نہ کیتا ویسی بے شک تہاں
نافران قوم ہو۔

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِتْقَانُكُمْ
كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۵۶﴾

۵۴۔ کیں رد کئے انہیں کوں جو انہیں دا خرچ کرن قبول نہ
کیتا مہجے سوائے ایندے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول

ذَمًا مَعَهُمْ ۗ إِنْ تَقْبَلْ مِنْهُمْ نَفَقَتَهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ

كُفَالَىٰ وَلَا يَنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَاهُونَ ﴿۵۶﴾

دا انکار کیتے تے نمازدو بالکل سست تھی کے اندن
تے فرج نیئں کریندے سوائے ایندے جو اوناپسند
کریندن۔

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۵۷﴾

۵۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے انہیں دی اولاد حیرن
نہ کرے اللہ صرف انہیں کوں اوندے زلیہ عذاب ڈیوٹ
چاہندے این دنیا دی زندگی وچ تے انہیں دیاں جاناں
کفر دی حالت وچ نکلدن۔

وَيَجْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْهُمْ لَيْسَ لَكُمْ وَمَا هُمْ بِمِنكُمْ وَ
لِكَلِمَةٍ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿۵۸﴾
لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَخْلًا لَوْلَا
إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ ﴿۵۹﴾

۵۶۔ تے اول اللہ دیاں تسمان چیندن جو او تہا بڑے نالین او
تہا بڑے نال نیئں اصل او ڈرٹ والی بزدل قوم۔
۵۷۔ جے انہیں کوں پناہ دی جا یا مکٹ کیتے جا یا داخل
تھیوٹ کیتے جا مل وچ تے او منہ پھیر کے درک کے
اڈا ہیں ولین پئے۔

وَمِنْهُمْ مَّن يَلْتَمِسُ فِي الصَّدَقَاتِ فَنَ أَنْعَطُوا
مِنْهَا رِضْوَانًا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَحْضَرُونَ ﴿۶۰﴾

۵۸۔ تے انہیں وچو کچھ تیبے اتے صدقین دے بائے
وچ الزام لیندن جے انہیں کوں صدقین وچو کچھ مل وچے
تے خوش تھی ویندن تے جے انہیں وچو کچھ نہ ملے تے
ہوں ویلھے کوڑیج ویندن۔

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا
حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ
إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿۶۱﴾

۵۹۔ تے جے او اوندے نال راضی تھی وچن باہو انہیں کوں اللہ تے
اوندے رسول ڈتا ہا تے او آکھن ہا اللہ ساکوں کافی
اللہ تے اوندے رسول ساکوں اپنے فضل نال ڈیسی بیشک
اساں اللہ دو جھنڈ والے ہیں۔

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ
عَلَيْهَا وَالْمَوْلَاةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الزَّكَاةِ وَالزَّوَالِينَ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ قَرِيبَةً مِنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۶۲﴾

۶۰۔ بے شک صدقات محتاجین تے مسکین تے انہیں
تے کم کرٹ والین تے ولین کوں ملاوٹ کیتے تے قیدیں
کیتے تے جیں ہٹا ڈیوٹے اوندے کیتے تے اللہ دے
رستے وچ جہاد کرٹ والین کیتے تے مسافریں کیتے ہن
لے اللہ لو فریض تے اللہ بہوں چاٹنڈ والا تے
سیاٹا۔

۶۱۔ تے انہیں وچو کچھ نبی کوں بڑکھ بڑیندن تے اوآہرن او "کن" توں آکھ اوکن تہا بڑی بھلائی کیتے۔ او اللہ تے مومنین دے و عدیں تے اعتبار کریندے تے رحمت تہا بڑے وچو مومنین کیتے تے حیرے بڑکھ بڑیندن اللہ مے رسول کوں انہیں کیتے بڑکھ والا عذاب۔

۶۲۔ او تہا بڑے ابو اللہ دیاں قساں کھندن تال جو تہا کوں خوش کرن تے اللہ تے او نذر رسول زیادہ حق رکھیندے جو انہیں کوں خوش کیا ونچے جے او مومنین۔

۶۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جو بے شک جیرھا اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندے بے شک اوندے واسطے دوزخ دی بھاء اوندے وچ بہوں دیر رہسی لے بہوں و بڑی ذلت۔

۶۴۔ منافق بڑدن جو انہیں دے خلاف کوئی سورت نہ لہ آدے میرمی انہیں کوں بڑیوںے جو انہیں دے دیں وچ۔ تب آکھ تساں مشکریاں کرو بے شک اللہ سئیں ظاہر کرٹ والا جیں کنیں تساں بڑدے۔

۶۵۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیں تے او ضرور اکھسن اسان تے صرف کھلے تے پٹاں مریندے پئے ہاسے توں آکھ کیا اللہ تے اوندی آیات تے اوندے رسول نال تساں مشکریاں کریندے۔

۶۶۔ تساں عذر نہ کرو تساں اپٹے ایمان دے بعد کفر کیتے جے اسان ہک ٹولے کوں تہا بڑے وچو معاف کر بڑیوں تے ہک ٹولے کوں عذاب بڑیوں۔ بے شک اد لوک جرمی ہن۔

۶۷۔ منافق جو ان تے منافق تریستیں بعض بعض وچو ہن او حکم بڑیندن برائی دا تے رکیندن نیکی کنیں تے اپٹے ہفتیں

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَدْنَىٰ
قُلْ أَدْنَىٰ خَيْرٌ لَّكُمْ يَوْمَنَ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ
وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ
اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۶۱﴾

يَعْلَمُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۶۲﴾

لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مِّنْ يُجَادِدِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَأَنَّ
لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿۶۳﴾

يَعْدُرُ الْمُنَافِقُونَ أَلَّا تَدْرَأَ عَلَيْهِمْ سُورَةً تُنذِرُهُمْ
بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَغْفِرُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ
مَا تَحَدَّرُونَ ﴿۶۴﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ
قُلْ أَيْدِي اللَّهِ وَأَيْتُهُ وَرَسُولُهُ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ﴿۶۵﴾

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعَفَ عَنْ
طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةٌ بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿۶۶﴾

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْبِرِّ

کوں فریج کرن کینیں رکیندن اولئدکوں بھل گبن اللہ انہیں کوں بھل ویسی بے شک منافق اصل نافرمان۔

۶۸۔ اللہ سیس منافق جو انیں تے منافق تریمتیں نال تے کافرین نال دوزخ دی بھادا وعدہ کیتے اوندے وچ بہوں دیر تک رہسن لے انہیں کوں کافی تے اللہ انہیں تے لعنت کیتی تے انہیں کیتے مقیمی عذاب۔

۶۹۔ انہیں آلی کار جیرے تساں کینیں پہلے بن اولتساں کینیں طاقت وچ ڈاڑھے بن تے مال تے اولاد وچ زیادہ بن انہیں اپٹے حصے دا فائدہ چلتے تے تساں اپٹے حصے دا فائدہ چاتے جیویں تساں کینیں پہلے لوکیں اپٹے حصے دا فائدہ چاتے تے تساں ایویں بے بودگی کیتی ء جیویں انہیں کیتی ہائی ایستے بن جنہیں دے عمل وچ گبن۔ ایں دنیا وچ دی تے آخرت وچ دی تے ایستے لوک گھانا پاوٹن والے بن۔

۷۰۔ کیا انہیں کینیں پہلے لوکیں دیاں خبراں نیں آیاں لوح دی قوم دی تے عادتے شموو تے ابراہیم تے مدین وال قوم دیاں تے اہتریں بوئیں وستیں دیاں خبراں۔ انہیں کینیں انہیں دے رسول کھلے دلائل گھن کے آئے تے اللہ انہیں تے ظلم کرن والا نبا اصل او اپٹے آپ تے ظلم کریندے بن۔

۷۱۔ تے مومن مرد تے مومن عورتاں بعض بعض دے سنگتی بن ایسی دا حکم ڈیندن تے جرائی کینیں رکیندن تے نماز پڑھدن تے زکاۃ ڈیندن تے اللہ تے اولدک رسول دی اطاعت کریندن ایستے بن جنہیں تے اللہ رحمت کر لیس بے شک اللہ سیس بہوں غالب تے سیانا ء ۷۲۔ اللہ نے مومن جو انیں تے تریمتیں نال باغیں دا وعدہ

بِالْمُنْكَرِ وَيَهْوُونَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيهِمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿۶۸﴾ وَعَدَّ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكٰفِرَاتِ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿۶۹﴾

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَ اَلْكَرَ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا فَاسْتَنْعَمُوا بِخَلٰٓئِقِهِمْ فَاَسْتَنْعَمْنَا مِنْ خَلٰٓئِقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلٰٓئِقِهِمْ وَخَضْتُمْ كَالَّذِيْ خَاصُوْا اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَاَلْاٰخِرَةِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۷۰﴾

اَلَمْ يٰۤاَتِيَهُمْ نَبَا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعٰدٍ وَّثَمُوْدَ وَّ قَوْمِ اِبْرٰٓهِيْمَ وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَاَلْوَقٰٓئِلَ اَنَّهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ مٰا كَانَ اللّٰهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَاٰلٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۷۱﴾

وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَاَلْمُؤْمِنٰتِ بَعْضُهُمْ اَوْلِيٰٓءُ بَعْضٍ يٰۤاُمُرُوْا بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَلَّذِيْنَ يُؤْتُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُوْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيعُوْنَ اللّٰهَ وَاَرْسُوْلَهُ اُولٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۷۲﴾ وَعَدَّ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَلْمُؤْمِنٰتِ جَنٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ

کیتے جنہیں وچ نہراں و بندیاں پیاں ہوسن او ہمیشہ انہیں وچ رہسن تے اوں جنت وچ انہیں کیتے پاک رہن دیاں جنہیں بن تے اللہ دی رضامندی بہوں وڈا انعام لے بہوں وڈی کامیابی ۹۔

تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ حُلْدِيْنَ فِيْهَا وَمَسْكِنٌ كَلِيْبَةٌ فِيْ جَنَّتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۹﴾

۴۳۔ لے بنی توں کافر بن تے منافقین نال جہاد کرتے انہیں تے سمنی کرتے انہیں دا ٹھکانہ دوزخ تے لے بہوں بڑا ٹھکانہ ۹۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِيْنَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَايَسُّرُ ﴿۹﴾

۴۴۔ او اللہ دیاں قسماں چنیدن جو انہیں کچھ نہیں آکھیا۔ انہیں تے کفر دیاں گاہیں کیتن تے اپٹے اسلام دے بعد انہیں کفر کیتے تے اوندا پکا ارادہ کیتے نہیں جو انہیں کون نہیں ملیا تے او صرف ات گاہوں کا وٹریں جو اللہ سٹیں مومنین کول تے اوندے سول کول اپٹے فضل نال امیر بنا بڑتے جے او توبہ کر گھنن لے انہیں کیتے چنگا ۹ تے جے او پھر وچن تے اللہ انہیں کول بڑکھ بڑیوٹ آلا عذاب بڑیسی ایس دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی تے انہیں کیتے زمین وچ کوئی سبکتی تے امدادی کوئی نہیں۔

يَجْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوْا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ وَهَتُوْا اِيْمَانًا لَّمْ يَكُوْنُوْا اَوْمًا نَّقَمُوْا اِلَّا اَنْ اٰغْنَاهُمْ اللّٰهُ وَرِسُوْلُهُ مِنْ فَضْلِهِ ؕ اِنۡ يَّتُوبُوْا يَكُ خَيْرًا لَّهَمْ وَاِنْ يَّتُوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيْمًا فِي الدُّنْيَا وَاٰخِرَةِ وَاَمْا لَهُمْ فِي الْاَرْضِ مِّنۡ دِيْنٍ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۹﴾

۴۵۔ تے انہیں وچو کچھ لوکیں اللہ نال وعدہ کیتا با جے او ساکوں اپٹے فضل نال بڑے بڑیوے تے اسان ضرور صدقہ کر لیسوں تے ضرور نیک لوکیں وچو تھی و سیوں ۹۔ جڈاں اللہ انہیں کول اپٹے فضل نال بڑے بڑتے انہیں شومانی کیتی تے اللہ دے حکم کول نامیندے ہوئیں منہ پھیر گئے۔

وَمِنْهُمْ مَّنۡ عٰهَدَ اللّٰهُ لَئِنۡ اٰتٰنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَّلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۹﴾

۴۶۔ اوں منافقت جاری کر بڑتی انہیں نے لیس وچ ملاقات دے بڑینہ تیں ات گاہوں جو انہیں اللہ نال کیتے ہوئے وعدہ دی خلاف ورزی کیتی تے او کوٹروی

فَلَمَّا اٰتٰهُمْ مِّنۡ فَضْلِهٖ جٰلُوْا اِيْهِ وَاْوَرَوْا وُجُوْهَهُمْ مِّنۡ رِّجَالِهِمْ لِيۡلَئِنۡ اٰتٰهُمْ مِّنۡ فَضْلِهٖ لَيُعْذِرُوْنَ ﴿۹﴾

فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِيۡ قُلُوْبِهِمْ اِلَىۡ يَوْمِ يَلْقَوْنَهٗ اِيْمًا اٰخَلَفُوْا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبَسَّ كَاٰنُوْا يَكْتُمُوْنَ ﴿۹﴾

مریند سے بن۔

۷۸۔ کیا اونٹیں چاند سے بے شک اللہ سب سے چاند سے انہیں دے رکھے ہوئے تھے ظاہر مشور سے چاند سے تھے بے شک اللہ سب سے غیب کوں بہوں چاند والا۔

۷۹۔ جیر سے لوگ الزام ڈیندن صدقات سے بارے سے وچ خوشی نال ڈیون والے مومنین تھے انہیں تے دی جیر سے مزدوری کر کے کندن او انہیں تے کھلن اللہ انہیں کوں این کھل دی سزا ڈیسی تے انہیں کیے ڈکھ آلا عذاب۔

۸۰۔ تو انہیں کیے بخشش منگ یا بخشش نہ منگ (برابر) تے توں انہیں کیے ستر دفوی بخشش منگیں اللہ انہیں کوں معاف نہ کر لیسے اے این واسطے ہے جو انہیں اللہ تے اونڈے رسول دا انکار کیے تے اللہ سب سے نافرمان قوم کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

۸۱۔ اللہ دے رسول دے پکھو رہن والے اپنے جہیں تے بہن وچ خوش بن تے او ناپسند کریندن جو اللہ دے رستے وچ اپنے مالیں تے اپنی جانیں نال جہاد کرن تے آبدن این سخت گرمی وچ نہ نکلو توں آکھ دوزخ دی بھا این کینیں زیادہ سخت گرم ہوسی ہے او سمجن۔

۸۲۔ او کھن گھٹ تے روون زیادہ اے انہیں دی کھانی دا بدلہ۔

۸۳۔ جے اللہ جیکوں انہیں وچ ہک ٹولے دو دلا آنے تے او تیں کینیں جنگ تے نکل ڈی اجازت مگن توں آکھ تساں میڈے نال اصلو نہ نکلوتے میڈے نال رل کے دشمن نال اصلو نہ جنگ کرو بے شک تساں پہلی

الْمَرِّ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝

الَّذِينَ يَلْمُزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝

فِرَاحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهَا خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُبَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۝

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُواكَ لِخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَانْعَمُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ۝

دفعہ پچھو بہن تے خوش تھی گئے باوے ہن پچھو رہن
والیں نال بہرہ و نجر۔

۸۴۔ تے انہیں دچو کہیں تے نماز جنازہ نہ پڑھ جیرھا
مرو نچے تے اوندی قبر تے کھڑکے دعا نہ منگ بے شک
انہیں اللہ تے اوندے رسول دا انکار کیتے تے ایسجی
حالت وچ موئن جو او نافرمان ہن۔

۸۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے اولاداں حیران نہ کرن
اللہ صرف انہیں کول انہیں نال ایں دنیا وچ عذاب ڈلوٹا
چاہندے تے انہیں دیاں جاناں ایں حالت وچ
نکلن جو او کافر ہوسن۔

۸۶۔ تے جیڈاں کوئی مسورت لہائی ویندی ۹ جو اللہ تے
ایمان گھن آو تے اوندے رسول نال مل کے جہاد کرو
تے امیر لوک تیں کنیں اجازت منگن پئے ویندن تے
آہن ساکول چھوڑ بڑے اسان پچھو بہن والیں نال ہن۔
۸۷۔ او خوش تھی گھن جو او تھی گھن پچھو بہن والیں نال
تے اللہ انہیں دے دلیں تے مہر لا ڈتی ۹ تے او
سمجھدے نیں۔

۸۸۔ تے رسول تے اوندے نال ایمان گھن آون والے
جہاد کریندن اپنے اموال تے اپنی جانیں نال ایسے
ہن جنہیں کیتے بھلا یاں تے ایسے لوک کامیاب تھیون
والین۔

۸۹۔ اللہ سئیں تیار کیتی ۹ انہیں کیتے جنت حیدے وچ
نہراں و ہندیاں پین اوندے وچ ایشہ رہن تے
لے بہوں وڈی کامیابی ۹۔

۹۰۔ تے اُن (تیں کتیں) عذر کرٹن والے جانگلی لوک
جرتوں انہیں کول اجازت بڑے ڈلوین۔ تے جنہیں

وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
عَلَىٰ قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا تَوَاوَأُوا
هُم فَيَسْفُونَ ﴿۸۴﴾

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ
وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۸۵﴾

وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ أَمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهَدُوا مَعَ
رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّلُوبِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا
نَحْنُ مَعَ الْفَاعِلِينَ ﴿۸۶﴾

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْغَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۸۷﴾

لِكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿۸۸﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۸۹﴾

وَجَاءَ الْمُعَذِّبُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
وَقَعَدَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ سَيُصِيبُ الَّذِينَ

كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۹۰﴾

اللہ سے اوندے رسول کوں جھٹلائے او پچھو بہہ گئیں
انہیں وچو جبر سے کافرن انہیں کوں جلدی ڈکھ والا عذاب
بلیسی۔

۹۱۔ کمزوریں تے بیماریں تے انہیں لوکیں تے کوئی حرج
نیئیں جنہیں کنیں خرچ کرن کیستے کچھ نیئیں جہلاں او اللہ
تے اوندے رسول نال خیر خواہی کرن تے چنگے کم کرن
والیں دے غلاف کوئی رسد الزام کاہ نیئیں تے اللہ بہوں
بخشن والا تے رحمت کرن والا۔

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى
الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا انْفَقُوا
لِيهِمْ وَرَسُولُهُ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَ
اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۹۱﴾

۹۲۔ تے انہیں تے وی کوئی حرج نیئیں جبر سے تیں کنیں
اندن جو توں انہیں کیستے سواری دا انتظام کرتے توں
آدیں میں کنیں کچھ نیئیں جیندے تے میں تہا کوں سوار
کراں۔ او پچھو میں ولدن تے علم نال انہیں دی اکھیں وچو
موتجھ نال جنہوں دہندے پئے ہوندن جو انہیں کنیں
خرچ کرن کیستے کوئی شے کاہ نیئیں۔

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلْتَ لِيَتَحِيلَهُمْ
قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا
وَأَعْيَنُهُمْ تَقِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا
يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿۹۲﴾

۹۳۔ صرف الزام انہیں تے ہے جبر سے تیں کنیں اجازت
منگدن تے ہن وی امیر او خوش تھیں جو پچھو رہن والیں
نال تھی وچن تے اللہ سئیں انہیں دے دلیں تے مبر کر
ڈتی تے او چاڈے نیئیں۔

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ
أَغْيَاءُ رَضُوا بَأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ
اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۹۳﴾

۹۴. جیڑاں تساں جگ کئیں انہیں دو ولسو او بہانے
بئیس تہاڑے سامٹے۔ توں آکھ تساں بہانے نہ بناؤ
اساں تہاڑے بہانیں کولن اصلو لے میندے۔ اللہ سیس
ساکول تہاڑیاں خبراں بڑے بڑن۔ اللہ تے او ندراسول
تہاڑے کیں کولن بڑے رہن دل تساں غیب تے حاضر
کولن جاٹن والے خدا دو ولاٹے ولسو۔ دل او تہاکولن
بڑیس جوتساں کریندے ہاوے۔

۹۵. جیڑاں تساں انہیں دو ولسو تے او تہاڑے سامٹے
اللہ دیاں قساں کھوسن تاں جوتساں انہیں کولن معاف
کر ڈیو۔ تے تساں انہیں کولن معاف کر ڈیو بے شک او
گنہگار تے انہیں داٹھکاٹہ دوزخ۔ لے بدلہ ہو کجھ
او کریندے بن۔

۹۶. او تہاڑے سامٹے قساں کھندن تاں جوتساں
انہیں نال راہی تھی و بچرتے جے تساں انہیں نال راہی
تھی و بچرتے بے شک اللہ نافرمان قوم نال راہی نہیں
تھیندا۔

۹۷. جنگلی تے وستیں دے رہن والے کھرتے منافقت
و بچ بہوں و دھمن تے ایں لائق بن جو او
انہیں حدیں کولن نہ جاٹن سگن جیریاں اللہ سیس پٹے
رسول تے لہانن تے اللہ سیس بہوں جاٹن والا تے
بہوں سیانہ۔

۹۸. تے وستیں دے رہن والیں و پو کجھ ایجنن جیرے
خدا دی راہ و بچ خرچ کرن کولن پٹی سمجھن تے تہاڑے
واسطے آسمانی گردش دا انتظار کریندن جبری گردش انہیں
تے اوسی تے اللہ سیس بہوں سٹن والا تے بہوں جاٹن
والا۔

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْنَا إِذْ رَجَعْتُمْ إِلَيْنَا قُلْ لَا تَعْتَذِرُونَ لَنَا مِنْ نَدْبَاتِنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَمَنْ تَرْدُونَ إِلَىٰ غَيْرِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾

سَيَحْفَلُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِيُخْبِرُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَا أُولَاهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۹۵﴾

يَحْفَلُونَ لَكُمْ لِيَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۹۶﴾

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ الْأَلْيَعْلَمُوا حَدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۹۷﴾

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَكْفُرُ بِكُمُ اللَّذَّاتِ وَيُرِيدُ عَلَيْكُمْ دَارِئَةً نَّوْءًا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۹۸﴾

۹۹۔ تے دستیں دے رہن والیں وچو کجھ اللہ تے آخرت دے ڈینہر تے ایمان ایندن تے جو خدای راہ وچ خرچ کریندن اونکوں اللہ دے کوہو تھیون تے رسول دسی دعائیں دا ذریعہ سمجھن سٹوبے نیک لے انہیں دا خدا دے کوہو تھیون دا ذریعہ ۶۔ او انہیں کوں ضرور اپنی رحمت وچ داخل کر لسی۔ بے شک اللہ سیں بہوں بخشش والا تے ول ول رحم کرن والا ۷۔

۱۰۰۔ مہاجرین تے انصار وچ نیکیں وچ اگودھن والے تے او جنہیں پوری پیچکائی نال انہیں دی پیروی کیتی اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ تے راضی تھی گئے تے اول انہیں واسطے بہشتاں تیار کیتن جیندے تلے نہال و بندیاں پین انہیں وچ ہمیشہ رہن اسے وڈی کامیابی ۷۔

۱۰۱۔ تے جنگیں وچ تہاڈے اڈو اڈو رہن والے کجھ منافق بن تے مدینے دے رہن والے وی کجھ انھن جیرے پکے منافق بن توں انہیں کوں نیش چاند اسان انہیں کوں چاند سے ہیں۔ اسان انہیں کوں ڈو دفعہ عذاب ڈیسوں پچھیں او بک بہوں وڈے عذاب دو ولانے ولین۔

۱۰۲۔ کجھ پے بن جنہیں اپنے گناہیں دا اقرار کیتے انہیں نیک کہیں کوں کجھ پے برے کہیں نال رلا ڈتے۔ اسے تھی سبکدے جو اللہ انہیں تے فضل کرنے بے شک اللہ سیں بہوں بخشش والا تے ول ول رحم کرن والا ۷۔

۱۰۳۔ توں گمن انہیں دے مالیں وچو صدقہاں جو توں انہیں کوں پاک کریں تے انہیں دے مال کوں ودھاویں اوندے نال تے انہیں واسطے دعا کریندہ بے شک تیری

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَاتِ الرَّسُولِ
أَلَّا يَأْتِيَ قُرْبَهُ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۹۹﴾

وَالسَّبِقُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۰۰﴾

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ۗ وَمِنَ
أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْبِفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
بَعَثْنَا نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَذَاقًا ثُمَّ نُرَدُّوهُمْ إِلَى
عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿۱۰۱﴾

وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۰۲﴾

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ
بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۗ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ ۗ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۰۳﴾

دعا انہیں واسطے سکون واذلیعہ۔ تے اللہ بہوں سٹنٹ
والا تے چائٹن والا۔

۱۰۳۔ کیا انہیں کول پتہ نہیں بے شک اللہ سٹیں ہی
جیرھا اپنے بندیں دی توبہ قبول کریندے تے صدقے
گھندے تے بے شک اللہ سٹیں بہوں توبہ قبول کرنٹ
والا تے ول ول رحم کرنٹ والا۔

۱۰۵۔ تے توں اکھڑے لتساں کم کرو تے اللہ اللہ رسول
تے مومن تہا بڑے عملیں کول بڑھدے رہن تے لتساں
مزرور غیب تے حاضر کول چائٹن والے خدا دوولائے ویسو
تے او تہا کول تہا بڑے کیں دی حقیقت بڑس بڑیسی۔

۱۰۶۔ تے کجھ پے اللہ دے حکم دی انتظار وچ چھوڑیے
گینن بھانویں او انہیں کول عذاب بڑیوے یا توبہ قبول
کرے تے اللہ سٹیں بہوں چائٹن والا تے بہوں سیانا۔

۱۰۷۔ تے جنہیں ہک مسجد بُنائی نقصان پچا وٹن کیتے
تے کفر کیتے تے مومنین وچ تفرقہ پاوٹن کیتے تے اللہ
تے اوندے رسول نال بھڑن والیں کیتے کھن دی جا
بُنائی » این کئیں پہلے۔ تے او ضرور قساں چھین سا بڑا
ارادہ محض نیک ہے تے اللہ سٹیں گواہی بڑیندے جو بیشک
لے کوڑن۔

۱۰۸۔ توں ایندے وچ کڈا ہن نہ کھڑا تھیویں جیرھی میت
دی بنیاد پہلے بڑینہ کئیں تقویٰ تے کھی گئی » او زیادہ حق کھیندی
جو توں اوندے وچ کھڑا تھیویں۔ اوندے وچ ایجنجے
لوکن جیرھے پاک تھیون کول پسند کریندن تے اللہ دی
پاکیں کول پسند کریندے۔

۱۰۹۔ کیا جیرھا شخص اپنی عمارت دا ایرا تقویٰ تے کھیندے
تے اوندی رضامندی تے او چنگا جیرھا شخص اپنی

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَ
يَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۳﴾

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَلِيمٍ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰۵﴾

وَأَخْرَجُوا مَرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِنَّمَا يَعِدُهُمُ وَإِنَّمَا يُؤَبِّ
عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰۶﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفَرُّيقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِصْرًا لِلسَّكَانِ حَادِبِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
مِنْ قَبْلُ وَكَانَ الْفَلْحُ إِنِ ارْتَدَّا إِلَّا أَلْحَسُنَا وَاللَّهُ يَشْهَدُ
إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۰۷﴾

لَا تَقْرُؤْ فِيهِ آيَاتِ السُّجْدِ أُنزِلَتْ عَلَى النَّبِيِّ مِنَ الْوَيْلِ
يَوْمَ أَحَقُّ أَنْ تَقْرُؤَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِرِينَ ﴿۱۰۸﴾

أَفَمَنْ أَسَسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ
خَيْرًا أَمْ مَنْ أَسَسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شِقَاقٍ جُرْفٍ هَارٍ

فَأَنهَارِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿۹﴾

عمارت دے ایسے دی بنیاد ڈھاوٹن والی کندھی تے
رکھیندے ول او ایندے نال دوزخ دی بھا وچ ڈیہہ
پیندے اللہ نظام قوم کول سدھاراہ نہیں ڈکھلیندا
۱۱۰۔ ہمیشہ جو انہیں عمارتاں بنائیں او انہیں دے دلیس
وچ پڑیاں رہسن سوائے ایندے جو انہیں دے دل
ٹوٹے ٹوٹے تھی دنجن تے اللہ سٹیں بہوں چاٹن
والا تے بہوں سیانا۔

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰﴾

۱۱۱۔ بے شک اللہ سٹیں مومنین کنیں انہیں دیاں
جا ماں تے مال مل گھن گدھین جو انہیں کول بہشت ملیس
او اللہ دے رستے وچ جنگ کریندن اد دشمن کول مریندن
یا آپ مزج و بندن اسے وعدہ اوندے خدا تعالیٰ تے لازم ہے
جیندا ڈکرا بھل تے قرآن وچ وی ہے۔ تے اللہ کنیں زیادہ اپنے
وعدے کول کون پورا کریندے تساں ایں سو دے تے
خوش تھی دجو جرحا تساں کیتے تے اے بہوں وڈی
کامیابی۔

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بِأَنَّهُمْ لَخَبَّةُ الْيَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَمُوتُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوَارِيثِ وَاللَّامِيِلِ
وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْرَأْ
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ ﴿۱۱﴾

۱۱۲۔ توبہ کرن والے عبادت کرن والے اللہ دی تعریف
کرن والے۔ اللہ دے رستے وچ سفر کرن والے۔
رکوع تے سجدہ کرن والے چنگی گاہیں دا حکم ڈیون
والے تے بری گاہیں کنیں بگن والے تے اللہ دے
حدیں دی حفاظت کرن والے اینجے مومنین کول
خوش خبری ڈے ڈے۔

التَّائِبُونَ الْعَمِدُونَ الْحَمِدُونَ لِلَّذِينَ الرَّكُوعُونَ
الشُّجُودَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالتَّاهُونَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَلِشَرِّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۲﴾

۱۱۳۔ نبی تے مومن اے نہیں کر بگدے جو مشرکین کیتے
مخشش منگن بھانوں او قریبی سکے ہون او ایندے بعد
جو انہیں تے ظاہر تھی گئے جو او دوزخی بن۔

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ كَفَرُوا
وَلَوْ كَانُوا آبَاءَ أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۱۳﴾

۱۱۴۔ ابراہیم دا اپنے پیو واسطے بخشش منگن ایں واسطے جو اوں
اوندے نال وعدہ کیتا ہا (دبر اکیتس) تے جہاں اوندے نالے ظاہر

وَمَا كَانَ اسْتَغْفَارُ آبَائِهِمْ لِأَيِّهِ إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ
وَعَدَّهَا بِآيَاتِهِ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿۱۱۳﴾

تھی گئے جو او اللہ د دشمن تے او اپنے وعدے کنیں دستبردار
تھی گیا بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تے عقلمند لم۔

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا إِذْ هَدَاهُمْ
حَتَّىٰ بَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بَدِيعُ كُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۵۔ تے اللہ اسے نہیں کریندا جو کہیں قوم کوں ہدایت
ڈیوٹن دے بعد گمراہ کرے جسے تیر انہیں کوں اوگا نہیں
نہ ڈیوٹن دے جنہیں کنیں او ڈیوٹن بے شک اللہ سب
برگال کوں بہوں جانٹن والا ۹۔

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۶۔ بے شک آسمانیں تے زمینیں دی حکومت اللہ دی ۹
او جنید اوی کریندے تے مریند اوی ہے تے اللہ دے
سوا نہ تہا ڈا کوئی سبکتی ۹ تے نہ کوئی امدادی ۹۔

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَٱلْأَنْصَارِ
ٱلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ ٱلْعُسْرَةِ مِن بَعْدِ مَا
كَادَ يَرِيغُ قُلُوبُ قَرِينٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۷۔ بے شک اللہ سبب نبی تے مہاجرین تے انصارتے
فضل کیتے جنہیں اوکھے ویلے اوندا ساتھ ڈتے تے ایندے
بعد جو انہیں وچو بک ٹوے دے دل وچ شک پئے
گیا یا ول وی اللہ انہیں تے فضل کیتے تے بے شک
او بہوں محبت کرن والا تے ول ول رحم کرن والا ۹۔

وَعَلَى ٱلثَّلَاثَةِ ٱلَّذِينَ خُفُواْ ۖ إِذْ صَافَتْ عَلَيْهِمُ ٱلْأَرْضُ بِمَا
رَحَبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمُ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوْٓاْ أَن لَّا مَلْجَأَ
مِنَ ٱللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوْٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ
هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۸۔ تے انہیں تریں تے وی رحم کیتے سی جبرھے پچھو
چھوڑیئے گئے ہن اول ویلے انہیں تے زمین کھلے ہون
دے باوجود تنگ تھی گئی تے انہیں دیاں پٹیال جاناں
وی بار بن گیان ہن تے انہیں خیال کیتے جو اللہ لو کوئی پناہ
دی جا نہیں سوائے ہوندے وت اللہ انہیں تے
فضل کیتے تاں جو او توبہ کرن۔ بے شک اللہ توبہ قبول
کرن والا تے ول ول رحم کرن والا ۹۔

﴿۱۱۷﴾

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُواْ ٱللَّهَ وَكُونُوا مَعَ ٱلصّٰدِقِينَ ﴿۱۱۸﴾
مَا كَانَ لِأَهْلِ ٱلْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ ٱلْأَعْرَابِ
أَن يَتَخَلَّفُوا عَنِ رَسُوْلِ ٱللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنِ
نَفْسِهِ ذٰلِكُمْ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مَخَصَصَةٌ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَلَا يَطَؤُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ

۱۱۹۔ لے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے سچیں نال مل وچو۔
۱۲۰۔ مدینے والیں تے چودھار و دستیں وچ رہن والیں کوں
نہ ٹھہندی بائی جو اللہ دے رسول کوں چھوڑکے پچھوڑے
ونجن ما تے اپنی جائیں دی فکر کرن با او نکوں چھوڑکے۔
لے ایں واسطے جو انہیں کوں نہ کوئی تریبہ نہ تھکاوٹ تے

نہ کبھی اللہ ہی راہ وچ ملدی ہے تے نہ او کوئی قدم ٹردن
زمین تے جیرھا کافرین کوں کاوڑ لو او سے تے نہ دشمنیں
تے فتح پیندن تے انہیں واسطے ایندے بدلے وچ
نیکی دا کم لکھیا ویندے۔ بے شک اللہ سبب نیکی کرن
والیں دے اجر کوں و نچیندائیں۔

۱۲۱۔ تے نہ او اللہ دے رستے وچ چھوٹا یا وڈا خرچ کریندن
تے نہ او کہیں وادی کوں پار کریندن انہیں کیتے نیکی لکھی
ویندی، تاں جو اللہ سبب انہیں کوں جو او کریندن بہترین
بدلہ ڈیوے۔

۱۲۲۔ مومنیں واسطے اے ممکن نہیں جو او سارے نکل پورن
کیوں نہ اے تھیا جو انہیں وچوہک ٹولہ نکل پورے ہاتاں جو او
دین کوں چنگی طراں سکھن با تے اپنی قوم کوں انہیں دو
ولن مے بعد ڈراون ہاتاں جو او ڈرن یا۔

۱۲۳۔ اے مومنو انہیں کافرین نال جنگ کرو جیرھے تہا بڑے
پاسیں ناہن تے او تہا بڑے وچ سختی تے طاقت محسوس
کرن تے جاں گھن جو بے شک اللہ سبب متقیں
دے نال۔

۱۲۴۔ تے جڈاں کوئی سورت لبندی، انہیں وچ کجھ آہن
جواں سورت کیندا ایمان ودھائے تے جیرھے مومن
او سورت انہیں دا ایمان ودھیندی، تے او خوش
تھیندن۔

۱۲۵۔ تے جیندے دلیں وچ بیماری، اے سورت انہیں
دے گند تے گند چڑھا ڈیندی، تے او ایں حالت وچ
مرسن جو او کافر ہوسن۔

۱۲۶۔ کیا او بڑے نہیں جو او ہر سال ہک دفعہ یا ڈو دفعہ
ازمائے دیندن ول وی او توبہ نہیں کریندے تے نہ

الْكَفَّارَ وَلَا يَأْتُونَ مِنْ عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ
عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۲۱﴾

وَلَا يَنْفَعُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِحَجْرِ يَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۱۲۲﴾

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ
كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَحْذَرُونَ ﴿۱۲۳﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ بَلَّوْكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غُلظَةً وَأَعْلَبُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ السَّابِقِينَ ﴿۱۲۴﴾

وَلِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً مِنْهُمْ مَنِ يَقُولُ إِنَّا كُنَّا
هَذِهِ إِنبَاءً فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا
وَهُمْ يَسْتَشْفِرُونَ ﴿۱۲۵﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۱۲۶﴾

أُولَئِكَ يَنْفَعُونَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ
مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَكَّرُونَ ﴿۱۲۷﴾

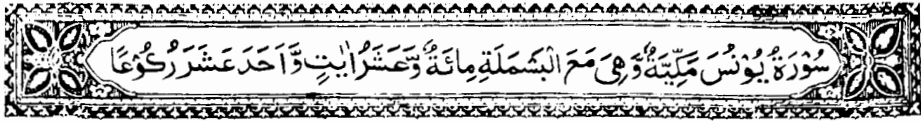
نصیحت حاصل کرین۔

- ۱۲۷۔ تے جہاں کوئی سورت لبندیء ادہک ڈوہجے دو
 ڈہرن کیا تہا کون کون ڈہاپئے ول ٹریونڈن اللہ انہیں
 تے دس کون پھیر ڈتے کیوں تولے لوک سمجھندے نیں
 ۱۲۸۔ بے شک تہا ڈے وچو ہی تہا ڈو ہک رسول
 آئے تہا ڈی تکلیف اونکوں ڈکھ پچھندیء
 تہا ڈے اتے چنگانی دا بکھاء تے مومنین نال محبت
 کرٹ والاتے ول ول رحم کرٹ والا۔
 ۱۲۹۔ تے جے او پھر وچن تے تول آکھ جوئی پکینے اللہ کافی۔
 او ندرے سوا کوئی معبود نیں۔ میں ہونڈے تے بھروسہ
 کرینداں تے او دڈے عرش دارب۔

وَإِذَا مَا أَنْزَلْنَا سُورَةً نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
 بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۱۲۷﴾

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا
 عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
 رَحِيمٌ ﴿۱۲۸﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۱۲۹﴾

سورة یونس مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۰ آیات تے ۱۱ رکوین

- ۱۔ اللہ دے نال نال شروع کریناں جیرہا بن منگئے ڈیون
والاتے ول ول رحم کرٹ والا۔
- ۲۔ میں اللہ ڈیہا کھڑاں لے مکیم کتاب دیاں آیتاں ہن۔
- ۳۔ کیا لے لوکس کیتے جیرانگی دی گال جو اسان انہیں دپو
بک آدمی تے وحی کیتی جو توں لوکس کون ڈراتے مومنین
کون خوشخبری ڈے جو انہیں لے کیتے انہیں دے رب کنیں
بک کابل دچہ سہتے کافرین آکھئے جو لے بے شک
کھلا کھلا جادوگر۔
- ۴۔ بے شک تہا ڈارب اللہ جیں آسمانیں تے زمین کون
جھی وقتیں وچ پیدا کیتے ول او عرش تے نکلائی نال بہر گئے
او بر گال وا انتظا کریندے تے اوندی اجازت لے بغیر
کوئی سفارشی نہیں۔ لے اللہ تہا ڈارب ایندی عبادت کرو
کیا تسان نصیحت حاصل ڈرہیو۔
- ۵۔ اوندو تسان ساریں ولٹے اللہ دا وعدہ سچا بے شک
او مخلوق کون پیدا کریندے تے ول اونکوں ولیندے
تاں جو مومنین تے نیک کم کرٹ والیں کون انصاف نال
بدلہ ڈیو لے تے جنہیں انکار کیتے انہیں کیتے گرم اہلہ پائی
تے ڈکھ والا عذاب ات باہوں جو انہیں کفر کیتے۔
- ۶۔ اوہو جیں سمجھ کون روشنی ڈیون والا بنائیں تے
چندر کون نور تے اندازے دے مطابق اوندیاں
منزلان بنائیں تاں جو تسان سالیں دی گنتری تے
حساب کول جان گھنوں۔ لے سبھ کجھ اللہ سیں حق نال
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- الَّذِي تِلْكَ آيَةُ الْكُنُوبِ الْحَكِيمِ ②
- أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ
- أَنْذِرَ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ
- صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكٰفِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ
- مُبِينٌ ③
- إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي
- سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا
- مِنْ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ عِنْدِ ذِيهِ ذٰلِكُمْ اللَّهُ سَبَّحَكُمْ
- فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ④
- إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جِئِبَعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا أَنَّهُ يَبْدُؤُا
- الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
- الصَّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ قٰنٍ
- حَمِيمٌ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ⑤
- هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَ
- قَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا
- خَلَقَ اللَّهُ ذٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيٰتِ لِقَوْمٍ
- يَعْلَمُونَ ⑥

پیدا کیستے۔ اور علم والی قوم کیستے آیات کھول کے بیان کریندے
۷۔ بے شک رات ڈہینہ دے اگو پکھو آون وچ تے
جو کجھ اللہ سیس آسائیں تے زمینیں وچ پیدا کیستے اوندے
وچ اول قوم کیستے جبرمی متقی نشان۔

۸۔ بے شک جبر سے ساڈی ملاقات دی امید نہیں رکھیندے
تے او دنیاوی زندگی تے راضی ہن تے اوندے اتے
مطمن تھے پین تے جبر سے ساڈی آیات کتیں غافلن۔
۹۔ انہیں دا ٹھکاڑ بھا » اگ کالوں جو او کمندے ہن
۱۰۔ بے شک نیک کرن ڈالے مومن لوکیں کون انہیں
دارب انہیں دی ایمان دی وجہ نال بدلیت جیسی تے
نعتیں دالی بہشت وچ انہیں دے نلے نہراں و ہندیان
پیاں ہوسن۔

۱۱۔ اوندے وچ انہیں دا سڈاے ہوسی جو لے اللہ
توں پاک ہیں تے اوندے وچ انہیں دا تحفہ سلامتی دا
ہوسی تے پھیکڑی سڈاے ہوسی جو ساریاں تھریفاں
اللہ سیس کیستے ہن جبرھا سارے جہانیں دارب۔

۱۲۔ تے جے اللہ سیس لوکیں کیستے برائی دی ایویں جلدی
کریندا جیویں او مال وچ جلدی کریندن تے انہیں دی مدت
پوری تھی گئی ہوئے با۔ تے جبر سے ساڈی ملاقات دی
امید نہیں رکھیندے اسان انہیں کون چھوڑ ڈتے جو اپنی
من زوری وچ گردان تھے رہن۔

۱۳۔ تے جبال انسان کول کوئی ڈکھ اندے او ساکوں
پاسے دے بھرتے بھٹیں تے کھڑیں ساکوں۔ سڈیندے
جیلے اسان اوندے ڈکھ کول ہٹا ڈیندے ہیں او
ایویں لنگھ دیندے جو اوں ساکوں اپنے ڈکھ دے
ولیسے سڈیاوی نہ ہس ایویں مدکتیں و دھن والیں

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْتَقُونَ ﴿٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٨﴾

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩﴾
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بِأَيِّمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ﴿١٠﴾

دَعْوُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ
وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِجَابًا لَهُمْ بِالْخَيْرِ
لَفِضَّ إِلَيْهِمْ أَجْلَهُمْ فَندَرِ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٢﴾

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنَّةٍ أَوْ قَاعٍ
أَوْ قَابِئَةٍ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ صُرَّتَهُ مَرَّكَانَ تَوَلَّى دُعَاؤَنَا
إِلَى صُرَّتِهِ مِثْلَ كَذَلِكَ تُزَيِّنُ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿١٣﴾

کوں جو اوکریندن سوٹنا کر کے ڈکھالیا گئے۔

۱۴۔ تے تہاڑے کنیں پہلے اسان قومیں کوں ہلاک کیتے جہاں انہیں ظلم کیتے تے انہیں دو رسول کھلے نشان گمن کے آئے ہن اوہیں منیا نہیں تے اسان مجرم قوم کوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

۱۵۔ ول اسان انہیں دے بعد تہاکوں زمین ورج جانشین بنائے تاں جو اسان ڈیکھوں تساں کیویں کم کریںدے ۶
۱۶۔ تے جہاں انہیں تے ساڈیاں کھلیاں آیتاں پڑھ کے سٹایاں ویندن تے جیرے ساڈی ملاقات دی امید نہیں رکھیندے آہن ایندے علاوہ پیا قرآن گمن آیا انیکوں وٹاڑے توں انہیں کوں اکھڑے جو میں اپٹے ولو انیکوں نہیں بدل سگدا۔ میں تے محض اوندی بیروی کریںداں جیرے میڈو ووجی کیتی ویندی ۷ جے میں ایٹے رب دی نافرمانی کراں بیں وڈے ڈینہدے عذاب کنیں ٹرداں۔

۱۷۔ توں اکھڑے اللہ سیس چاہندا تے میں اے تہاکوں پڑھ کے نہ سنیداتے نہ میں تہاکوں ایندے متعلق وٹساں تے میں تہاڑے دیراں این کنیں پہلے ہک عمر گزار چکیاں کیا تساں عقل کنیں کم نوہے گھندے۔

۱۸۔ جیرھا اللہ تے کوڑ پدے یا اوندی آیات کوں جھٹلاوے اول کنیں وڈا عالم کوں بے شک مجرم کامیاب نہیں تھیندے۔

۱۹۔ تے اول اللہ کوں چھوڑ کے انہیں دی عبادت کریںدن جیرے نہ انہیں کوں نقصان پہچا سگدن تے نہ نفع تے آہن اللہ دے کوہو اے ساڈے سفارشی بن توں اکھ کیا تساں اللہ کوں اوگال ڈسیندے ۸ جیرے آسمانیں

وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا تَلَّمُوا
وَجَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۴﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿۱۵﴾

وَإِذْ نُنَّا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا إِنَّمَا يَنْقُرُونَ بِغُرُوبٍ أَوْ يُبَدِّلُ قُلُ
مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَائِي أَنفُسِي إِنَّ
أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُؤْتِي إِلَهِي إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۶﴾

قُلْ تَوَشَاءُ اللَّهُ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْكُمْ وَلَا
أَدْرِكُ بِهِ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۷﴾

مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿۱۸﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْتَبِهُونَ
اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ شَيْئًا
وَيُفَعِّلُ مَا يُشْرِكُونَ ﴿۱۹﴾

تے زمین وچ اونیں چاٹدا۔ اوپاک تے جو او شرک کریندن اوں کنیں اچی شان آلا ؎

۲۰۔ تے سارے لوک ہکامت ہن دت انہیں اختلاف کیتے تے تیرے رب ولو ہک گال دھتی چکی ہوئے ہاتے دل اوندا فیصلہ تھی ونچے با جیندے وچ او اختلاف کریندے پین۔

۲۱۔ تے او آہن جو اوندے اتے اوندے رب ولو کوئی نشان کیوں نہیں لہایا گیا توں آکھ بے شک غیب اللہ کنیں ہے تساں انتظار کرو میں ہی تہاڑے نال انتظار کرن والیں دجو ہاں۔

۲۲۔ تے جہاں لوکیں کول انہیں وی تکلیف دے بعد جیری انہیں کول پہنچدی رحمت دامزہ چکھیندے ہن تے او ہوں ویلھے ساڈھی آیات وچ تدبیراں کرن پے ویندن توں آکھ جو اللہ سیس جلدی تدبیر کرن والا بے شک ساڈے رسول فرشتے لکھدن جو تساں تدبیر کریندے ؎

۲۳۔ او ہور جیرھا تہا کول خشکی تے سمندر وچ چلیندے جہاں تساں بیڑی وچ ہوندے ؎ تے چنگی ہوا دے نال او انہیں کول چاکے ٹردی پئی ہوندی ؎ تے او اوندے اتے اکریندے پئے ہوندن۔ تے دل اوندے اتے ڈاڈھی انھاری گھدی تے انہیں تے ہر پاسوں ہاں اندکنے اونیاں کریندن جو او ہن تہا تھیندن او اللہ سیس کول اطاعت ہوندے کیتے خاص کریندے ہوئیں سببیدن۔ جے تیں ساکول این کنیں بچا گدھاتے اسان مزدور شکر گزار بندے تھی ولے ہوں۔

۲۴۔ تے جہاں او انہیں کول بچا گھندے

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۲۰﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْنَا إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿۲۱﴾

وَإِذَا أَدَقْنَا لِلنَّاسِ رَحْمَةً مِنْ بَدِّهِمْ أَفَلَا مَسْنُومٌ إِذَا لَهُمْ مَكْرُوفٌ آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرِعُ مَكْرَمًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا نَكُورُونَ ﴿۲۲﴾

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ كَيْتَ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَبَ بِهَمٍ بَرِيحٌ طَيْبَةٌ فَوَجَّوْا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ لَكِنِ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَمُكْرِنٍ ﴿۲۳﴾

فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَجْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَيْعُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ قِتَاعَ الْغَيْبَةِ
الَّذِينَ: ثُمَّ إِنِّي مَرَجِعُكُمْ فَتُنذِرُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿۳۵﴾

تے او ہوں ویلھے زمین وچ ناحق منہ زوری کریندن۔
لے لوکو تہا بڑی منہ زوری تہا بڑے اتے پوسی۔ دینا دی
زندگی دا فائدہ ؎ دل تساں ساڈو ول اوسول
اساں تہا کول بڑیسوں جو کجھ تساں کریندے باوے۔

۲۵۔ ایں دنیاوی زندگی دی مثال اوں پانی آلی کار جیرھا
اساں بھڑکینیں وسائے۔ زمین دا پور تے رٹیں اوندے
نال رل ویندن جیندے وچ لوک تے بڑی بھڑکندن تے
جیڈاں زمین اوندے ذریعہ سوٹھپ پاگھندی تے سوٹھیں تھی دیندی ؎
اوندا مالک خیال کریندے جو بے شک او ایندے اتے
قابلیں ساڈا حکم اوندوات کول یا بڑی بھڑکوں اوندے اسان
ایویں اپٹیاں نشانیاں کھول کے بیان کریندے ہن جیرھے
سچیندن۔

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَأَخْتَلَطُ بِهِ نَبَاتَ الْأَرْضِ وَمِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَ
الْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَ
ازْدَيَّتْ وَطَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ
عَلَيْهَا أَنهٗنَّ امْرَأَاتٌ آمُرْنَ أَيْتِلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَهَا
حَاصِبًا كَأَن لَّمْ تَعْنَنَّ بِالْأَمْصِنِ كَذَلِكَ نَقِصُّ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۳۵﴾

۲۶۔ تے اللہ سلامتی دے گھر دو سببیدے تے
جینکوں چاہندے سدھے رستے دو ہدایت بڑیندے۔
۲۷۔ جیرھے نیکی کریندن انہیں کیتے چنگا بدلہ ؎ تے
دوہارا دی بے تے انہیں دے منہ تے زگر دا بوسے تے
ذلت لے بہشتی بوسن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۶﴾
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخَيْرَ وَرِزْقًا ذَرِيًّا وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ
قَرٌّ وَلَا ذِلَّةٌ ؕ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿۳۷﴾

۲۸۔ تے جیرھے برائی کریندن اوندرا بدلہ اوہو جہاں ؎
تے انہیں کول ذلت پہنچسی تے التذکین انہیں کول
کوئی بچاؤ والا تیں۔ ایویں بوسے جیوا نہیں دے منہ تے
رات دے کئی کئی اندھارے ٹوٹے سٹ ڈٹے گئے ہون
لے لوک دونی ہن ایندے وچ ہوں دیر تیں رہسن

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَ
تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ؕ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ حَاصِمٍ ؕ كَانِمًا
أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ الْإِثْمِ مُظْلِمًا ؕ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۷﴾

۲۹۔ تے جیڈاں اسان انہیں ساریں کول کھٹا کر لیسوں
تے ول اکھسوں انہیں وچو جیرھے مشرک کریندے
ہن تساں تے تہا بڑے مشرک کھڑے رہو تے اسان
انہیں کول انجوانج کر ڈیسوں تے انہیں دے مشرک

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَنِينًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ
شُرَكَاءُ هُمْ مَا كُنْتُمْ إِنَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿۳۸﴾

۳۰. آکھن تساں ساڈی عبادت تے نہ کریندے باوے۔
۳۱. اللہ سیئیں تہا بڑے تے ساڈے درمیان کافی گواہ
اساں تہا ڈی عبادت کنیں غافل ہاے۔

۳۲. اتھاں ہرجان جو اوں رادھا ہوسی اوندامزہ
چکھسی تے او اللہ سیئیں دو ولائے ولین جیرھا انہیں
دا اچھا مالک تے جو او کوڑ بدھیندے بن او انہیں کون بھل ویسی
۳۳. توں آکھ آسمان تے زمین کنیں تہا کون روزی کون
بڑیندے تے کنیں تے اکھیں تے کیندا قبضہ۔

تے کون مردے کنیں جیندے کون کڈھیندے تے
جیندے کنیں مردے کون کڈھیندے تے ساری گاہیں
دا انتظا کون کریندے او آکھن اللہ سیئیں توں آکھ
کیا تساں تقویٰ اختیار نوہے کریندے۔

۳۴. لے تہا بڑا اللہ جیرھا تہا بڑا رب تے حق کول چھوڑ
کے گمراہی دے سوا تہا کون کیا ہلسی تساں کبڈے پھیرے
دیندے۔

۳۵. ایویں تہا بڑے رب دی گال جنہیں نافرمانی کیتی
انہیں تے پوری حق گئی بے شک او ایمان نہ انیس۔

۳۶. توں آکھ کیا تہا بڑے سترکیں وچو کوئی ایجھا ہے جیرھا
پہلی دفعہ پیدا کرے تے ولا اویں پیدا کرے بگے توں آکھ
اللہ سیئیں پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولا ولا دی
پیدا کرے بگے تے تساں نکنتے پھیرے دیندے۔

۳۷. توں آکھ کیا تہا بڑے سترکیں وچو کوئی ہے جیرھا
سچائی دا راہ بڑکھالے توں آکھ اللہ سیئیں سچائی دا راہ
بڑکھلیندے۔ کیا جیرھا حق دا راہ بڑکھلیندے او زیادہ حق
رکھیندے جو اوندی پیروی کیتی ونجے یا او جیرھا
سدا راہ نیں بڑکھیندا بستھو ہونکوں سدا

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ
عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿۳۰﴾

هُنَالِكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ
مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَاكَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۳۱﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنَ يَمْلِكُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۳۲﴾

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا
الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْفَوْنَ ﴿۳۳﴾

كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا
أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۴﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ قُلْ اللَّهُ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى
تُؤْفَكُونَ ﴿۳۵﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ
اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي
إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا
يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي فَمَا لَكُمْ كَيْفَ
تَحْكُمُونَ ﴿۳۶﴾

راہ دکھایا ونچے تہا کون کیا تھی گئے تہاں کینجا فیصلہ کریتے؟
۳۷۔ انہیں وچو اکثر محض ظن دی پیردی کریندن
بے شک دم حق دے مقابلے وچ کچھ وی فائدہ نہیں
پچیندا۔ بے شک اللہ سئیں بہوں چائن والا جو او
کریندن۔

۳۸۔ تے لے قرآن اللہ دے سوا کہیں کوہوں کوڑ نال نہ
بنایا وچ سبکدہا تے اے قرآن اوندی تصدیق کریندے جو
اس کہیں پہلے ہاتے کتاب کول کھول کے بیان کریندے
اینرے وچ کوئی شک نہیں جو لے کتاب تمام جہانیں
دے رب و لوہے۔

۳۹۔ کیا او آہن جو ایں اینکوں کوڑ نال بنا گدھے توں اکھ
تہاں ایہو جہیں سورت بنا کے گمن آڈتے بے تہاں پچھے؟
تے تہاں اللہ دے سرا جیندی تہا کول طاقت ہووے اوکل
کول وی (مد و کیتے) سبکھنو

۴۰۔ سچ لے بے جو انہیں انجی چیز کول کوڑ سچے جیندا
انہیں کول پورا علم وی نہیں تے نہ ہن تک انہیں تیں انڈی
کوئی حقیقت کھلے ایویں انہیں کہیں پہلے لوکس وی جھٹلایا ہا
تے توں ڈیکھ ظالمیں دا انجام کیوں تھندے۔

۴۱۔ انہیں دچو کچھ ایندے تے ایمان کھن آوسن تے کچھ نہ
منین تے تیر ارب گیر گھتن و ایس کول بڑا دھما جانڈے۔
۴۲۔ تے جے او تیکوں کوڑا سمجھن تے توں اکھ میڈے
واسطے میڈا عمل تے تہا بڑا عمل تہا بڑے نال۔ جو میں
عمل کرینداں تہاں انہیں کہیں بڑی عمر تے جو تہاں
کریندے؟ اوں کہیں میں بری آن۔

۴۳۔ تے انہیں وچ کچھ ایجنن جیرے تیر ہی ہال سنن
کیتے کن لائی رکھن کیا توں بوڑھے کول سٹا سبکدیں

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
عَنِ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿۳۷﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ
لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا
مَنْ اسْتَلَّكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۹﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿۴۰﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿۴۱﴾
وَأَنْ كَذَّبُوا فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلكُمْ عَمَلْكُمْ أَنْتُمْ
بِرَبِّكُمْ وَمَا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۴۲﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَعِينُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الضَّمْرَ
وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿۴۳﴾

بھانویں اور عقل کنیں کم نہ گھنڈے ہوں۔

۴۴۔ تے انہیں وچ کچھ جیڈو تکی رہ ویندن تے کیا توں
ایتجھیں اندھیں کول راہ بکھا سبگدیں بھانویں او بڑہدے
نہ ہوں۔

۴۵۔ بے شک اللہ سٹیس لوکس تے کچھ وی ظلم نہیں کریندا
اصل لوک اپنے اتے آپ ظلم کریندن۔

۴۶۔ تے میرے ڈینہہ انہیں کول ایتجھی حالت وچ کٹھا
کر لیس جیویں او ڈینہہ دامن بک لوطہ رہ گئیں انہک بڑدجھے
کول سٹائنسن۔ او لوک گھٹے وچن جنہیں اللہ دی طاقات
کول جھٹلائے تے انہیں ہدایت نہیں پاتی۔

۴۷۔ تے یا اسان تیکوں اولدا کچھ بکھا ڈیویں جو اسان
وعدہ کیتے انہیں نال یا وفات بڑے ڈیویں۔ انہیں ولٹا
ساڈو وول اللہ سٹیس خوب گوارہ جو کچھ او کریندن۔

۴۸۔ ہر امت واسطے ہک رسول جیڈا انہیں دا رسول
اندے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر ڈتا
ویندے تے انہیں تے کوئی ظلم نہیں کیتا ویندا۔

۴۹۔ تے آبدن اے وعدہ کڈال پورا تھی سی جے
تساں سچے ہوں۔

۵۰۔ توں آکھ میں تے اپنے واسطے وی نفع تے نقصان
دا اختیار نہیں رکھیندا سوائے ایندے جو اللہ چاہے ہر قوم
دی ہک مدت جیڈا انہیں دی مدت اندی نہ او ہک
لوطہ پچھوتے تھی کے بچ سبگدن تے نہ اگوتھی کے۔

۵۱۔ توں آکھ تساں ڈسو جے او عذاب رات کول یا
ڈینہہ کول تہا ڈو او بچے مجرم اوں کنیں کیویں بچ سبگدن۔

۵۲۔ کیا جیڈاں او عذاب آویسی ول تساں من گھنڈو۔ ہن
(میندے) تے تساں پہلے جلدی منگدے باوے۔

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعَنَىٰ
وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿۴۴﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۴۵﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ
النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِمَ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۴۶﴾

وَأَمَّا نُورُكَ فَبَعْضَ الَّذِي نَعُدُّهُمْ
أَوْ تُوقِنُكَ فَإِنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿۴۷﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قَضَىٰ بَيْنَهُمْ
بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۴۸﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۹﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
يُكَلِّمُ أُمَّةً أَجَلًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْذِنُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۵۰﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْكُرُ عَذَابَ بَنَاتِكُمْ أَوْ نَهَارًا مَّاذَا
يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿۵۱﴾

أَتُمْ إِذَا مَا دَفَعْنَا مِنْكُمْ إِلَى النَّارِ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ ول نالہیں کوں آکھیا ویسی دیر تیں رہن آلا عذاب
چکھو کیا تہا کوں تہا بڑے علیل دا بدلہ نیں بڑا ویندا
تَمَقِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ تے او تیں کنیں پچھن کیا عذاب برحق توں آکھ با
میدے رب دی قسم بے شک او برحق تے لتاں
برانوے سبگدے۔
وَيَسْتَبِشُونَكَ أَتَىٰ قُلُوبَهُمْ قَوْلُ ابْنِ إِدْرِيسَ أَنَّهُ لَحِيحٌ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ تے جے ہر جان واسطے جیں ظلم کیتے زمین وچ
جو کجھ سے اونکوں مل ویندا تے او بھونگا بڑے کے
جان چھوٹا گھنڈے تے جڈاں او عذاب کوں بڑیکھسن
تے شرمندگی کوں کیسن تے انہیں سے درمیان
الصاف نال فیصلہ کر بڑا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا
ولیس۔
وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ
بِهِ وَأَسْرُوا التَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَفِيهِ
بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ سٹوبے شک جو آسمانیں تے زمین وچ او اللہ
دا تے بے شک اللہ دا وعدہ سچا تے اصل ہے ہوں
سارے لوک جانڈے نیں۔
أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَلَا اِنَّ وَعْدَ
اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ او ہو جو بندے تے او ہو مریندے تے ہو بند
تساں ولانے ولے۔
هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاِنَّهٗ يُرْجِعُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ اے لوگو! تہا بڑو تہا بڑے رب کنیں نصیحت
آگئی تے سینے دی بیماریاں کیتے شفاء تے ہدایت تے
مومنین کیتے رحمت۔
يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكْوِیْنُكُمْ مِّنْ رَبِّكُمْ
وَشَفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ توں آکھ اے اللہ دے فضل تے اوندی رحمت
نال تے او ایندے تے خوش تھیون اے اوں کنیں چنگا
جو او جمع کریندے ہیں۔
قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَرَحْمَتِهٖ قَبْدٰ لِكَ فَلَیْفَرِحُوْا
بِحَبْرٍ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ توں آکھ تساں بڑسو جو اللہ سیس لبائے تہا بڑے
واسطے رزق تے تساں اوندے وچ کجھ حرام تے حلال
کر گدے توں آکھ کیا اللہ سیس تہا کوں اجازت بڑتی
قُلْ اَرَبِّیْتُمْ مَّا اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ وَجَعَلْتُمْ
مِّنْهُ حَرٰمًا وَحَلٰلًا قُلْ اللّٰهُ اَدْبٰنٌ لِّكُمْ عَلٰی اللّٰهِ
تَفْتَرُوْنَ ﴿۶۰﴾

یا تسال اللہ تے کوڑ پر صی کھڑے ۶۱

۶۱۔ جیرے لوک اللہ تے کوڑ پر صیدن انہیں دا قیامت
وے ٹینہ وے متعلق کیا خیال بے شک اللہ لوکین
چ تے فضل کرن والا تے انہیں وچو اکثر لوک شکر نہیں
کریںدے۔

وَمَا كُنُ الَّذِينَ يَفْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۱۰﴾

۶۲۔ تسال کہیں حالت وچ نوے ہوندے تے تسال
قرآن وچو کوئی حد نوے پڑھدے تے تسال کوئی کم
نوے کریںدے تے اسال تہا کوں پوری طراں بڑھدے
پے ہوندے ہیں جڈال تسال اوندے وچ مشغول ہوندے
تیڈے رب کنیں زمین وچ ذرہ وی کوئی
شے نہیں کی پئی تے نہ آسمان وچ تے نہ
ایں کنیں چھوٹی تے نہ وڈی سچ لے ہے جو اٹھلی کتاب
وچ بن۔

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَ
لَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا
فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿۱۱﴾

۶۳۔ سٹو بے شک اللہ وے دوستیں تے نہ کوئی بڑر
تے نہ او مونجے تھیندن۔

إِلَّا إِنْ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يُخْزَوْنَ ﴿۱۱﴾

۶۴۔ جیرے ایمان ایندن تے تقویٰ اختیار کریںدے۔
۶۵۔ انہیں واسطے دنیاوی زندگی وچ وی خوشخبری ہے تے
آخرت وچ وی تے اللہ وے گاہیں وچ کوئی تبدیلی نہیں
لے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۱۲﴾
لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ
لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۳﴾

۶۶۔ تے انہیں دی گال تیکوں مونجھانہ کرے۔ بے شک
عزت ساری اللہ دی ہے تے غلبہ وی او بہوں سٹو
والا تے چاٹن والا ہے۔

وَلَا يَخْزِنَكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿۱۴﴾

۶۷۔ سٹو جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے۔
تے جیرے اللہ وے سوا پے شریک بیٹھن او انہیں دی
پیر وی نہیں کریںدے او صرف اپنے وچم دی پیر وی کریںدے
تے او اٹھلیں نال کم کریںدے۔

إِلَّا إِنْ يَلَّهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا
يَسْتَعِجِ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءُ إِنْ
يَسْتَعِجُونَ إِلَّا الظَّنُّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۱۵﴾

۶۸۔ اہم ہو جس تہا بڑے واسطے رات بٹائی ۶۰ تاں جو
تساں آرام پاؤ تے ڈینہہ روشن بٹائی بے شک ایندے
وچ اوں قوم کیسے جبرمی سٹیء نشان۔

۶۹۔ انہیں اکھئے جو اللہ سیس پتر بٹا گدھے او پاک او
بے نیاز اوندے واسطے ہے جو آسائیں وچ تے جو
زمین وچ ایندی تساں کئیں کوئی دلیل کاہ نیں۔ کیا تساں
اللہ سیس دے متعلق او گال آبدے ۶۰ جیندا تہا کوں علم
نیں۔

۷۰۔ توں اکھ بے شک جبر سے اللہ تے کوڑ پدیندن
او کامیاب نیں تھیندے۔

۷۱۔ دنیا وچ تھوڑا فائدہ ۶۰ ول انہیں ساڈو ولٹے
۶۰ ول اسان انہیں کوں بڑا ڈھا عذاب چکھیسوں ات گاہوں
جو او کفر کریندن۔

۷۲۔ انہیں کوں نوح دی خبر سٹا جبرل اوں اپنی قوم کوں
اکھیا جو لے میڈی قوم ہے میڈا مرتب تے اللہ دی
آیات نال میڈا نصیحت کرن تہا کوں چنگا نیں لگداتے
میڈا اللہ تے بھروسہ ۶۰ تساں آپ تے اپٹے شریکیں تے
سامانیں تے تدبیریں کوں جمع رکھنو پھیس تہا بڑے آنے تہا بڑی
کوئی گال کی زرہ ونچے ول میڈے خلاف فیصلہ کر
ڈیو تے میکوں مہلت نہ ڈیو۔

۷۳۔ جے تساں پھر ونجریں تساں کئیں کوئی اجر نیں
مگدا میڈا بدلہ اللہ کئیں ہے تے میکوں حکم بڑا گئے
جو میں پورا فرمانبردار بن ونچاں۔

۷۴۔ انہیں اوکوں جھٹلائے تے اسان اوکوں تے اوندے
نال آئیں کوں ہیٹری وچ بچا گدھے تے اسان انہیں
کوں جانئیں بٹائے تے جنہیں ساڈی آیات کوں

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ آيَاتٍ لَّتَسْكُنُوا فِيهَا وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا وَإِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۶۸﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ هُوَ
الْعَلِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ اِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا
اَتَقُولُوْنَ عَلَىٰ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۶۹﴾

قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَىٰ اللّٰهِ الْكُذِبَ لَا
يُفْلِحُوْنَ ﴿۷۰﴾

مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيقُهُمْ
العَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿۷۱﴾

وَ اَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ نَبَا نُوْحٍ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ يَقَوْمِ اِنْ
كَانَ كِبْرَ عَلَيْنَا مَقَامِيْ وَ تَذَكَّرْتُمْ اِيَّايَ اَللّٰهُ فَعَلَىٰ
اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجِئْ عَلٰى اَمْرِكُمْ وَ شُرَكَاءُكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ
اَمْرُكُمْ عَلَيْنَا غَمَةً ثُمَّ اقْضُوا اِلٰى وَا لَا تَنْظُرُوْنَ ﴿۷۲﴾

وَ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُمْهُ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيْ اِلَّا
عَلَىٰ اللّٰهِ وَ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۷۳﴾

فَكَذَّبُوْهُ فَتَجٰبَنُوْهُ وَ مَن مَّعَهُ فِي الْفَلَاحِ
وَ جَعَلْنَاهُمْ خَلِيْفًا وَ اَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا
بِآيٰتِنَا فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الْمُتَّذِرِينَ ﴿۵۷﴾

جھٹلائے اسان انہیں کون غرق کر ڈرتے توں ڈیکھ جو
انہیں دا کیا انجام جنہیں کون ڈریا گیا ہا۔

۷۵۔ ول اسان اوندے بعد انہیں دی قوم دو رسول پمٹھیں
او انہیں دو کھلے کھلے نشان گھن کے آئن جیرے ایس کنیں
پہلے جھٹلا چکے ہن او انہیں تئیں منیا۔ ایویں اسان حد کنیں
دو حصن والیں دے دلیں تے مہرلا ڈیندے سے ہیں۔

۷۶۔ بچھیں اسان انہیں مے بعد موسیٰ تے ہارون کون
فرعون تے اوندے سرداریں دو پھٹے اپٹے نشان ڈے
کے انہیں وڈائی کیتی تے او مجرم قوم ہائی
۷۷۔ تے جڈاں انہیں دو ساڈے ولوح آگئے انہیں آکھے
اس تے بے شک کھلا کھلا جادوے۔

۷۸۔ موسیٰ آکھے کیا تساں حق مے متعلق اے آبدے ء
جڈاں او تہا ڈو آگئے کیا اے جادوے تے جادوگر کامیاب
نئیں تھیندے۔

۷۹۔ انہیں آکھے کیا توں ساڈے کولہویں واسطے آئیں
جو توں ساکوں اتھو ہٹا ڈیویں جنیدے اتے اسان اپٹے
پیو ڈاڈے کون پاتے تے مک وچ تہا کون وڈائی
مل ونچے اسان تہا کون اصلو نہ منیسوں۔

۸۰۔ تے فرعون آکھے تساں میڈو ہر علم والے جادوگر
کون گھن آؤ۔

۸۱۔ جڈاں جادوگر آگئیں انہیں کون موسیٰ آکھے جو تساں
ٹھنٹے اوسٹو۔

۸۲۔ جڈاں انہیں سٹے موسیٰ آکھے جو تساں گھن آئے ء
تے پیش کیتے اے سارا دکھا ء بے شک اللہ سئیں
ایکوں ضرور مٹا ڈیسی بے شک اللہ سئیں فساد کرن والیں
دے کم کون کامیاب نئیں کرنیدا۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَبَاءَهُمْ جَاءَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ
كَذٰلِكَ نَطْعُ عَلَىٰ قُلُوْبِ الْمُتَعْتِدِيْنَ ﴿۵۷﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَآئِكِهِ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿۵۷﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ
مُّبِينٌ ﴿۵۸﴾

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ سِحْرٌ هٰذَا
وَلَا يُفْلِحُ السَّحَرُونَ ﴿۵۹﴾

فَالْوَا اَجْتَمَعْنَا لِتَلْقَانَا عِنَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اِبَاءَنَا وَ
تَكُوْنُ لَكُمْ اَلِكِبْرِيَا فِي الْاَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ
بِاُوْمِيْنَ ﴿۶۰﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ اِنتَوْنِي بِحُلِيِّ سِحْرِ عَلَيْنِي ﴿۶۱﴾

فَلَمَّا جَاءَ التَّحَرُّهُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا مَا اَنْتُمْ
مُتْلِقُوْنَ ﴿۶۲﴾

فَلَمَّا اَلْقَا قَالَ مُوسَى مَا اَجْتَمَعْتُمْ بِهٖ السِّحْرَانَ اَللّٰهُ
سَيَبْطِلُهٗ اِنَّ اَللّٰهَ لَا يُضِلُّ عَمَلِ الْمَفْسِدِيْنَ ﴿۶۳﴾

۸۳. تے اللہ سیس حق کول اپٹے بگاہیں دے نال سچا ثابت کریندے بھانویں مجرم ناپسند کرن۔

۸۴. تے موسیٰ تے اوندی قوم دے تھوڑے جہیں جو ان ایمان گھن آئے باقیں ایں بڑ توں نہ منیا یا جو فرعون تے اوندے سردار انہیں کول کہیں مہیت وچ نہ پاڈیوں تے بے شک فرعون زمین وچ وڈا بنیا پیاما تے بے شک او حد کتیں ددھن والیں وچر با۔

۸۵. تے موسیٰ آکھئے اے میٹھی قوم جے تساں اللہ تیں ایمان ایندے ء تے اوندے اتے بھروسہ کرو جے تساں سچے فرمانبردار ہوسے۔

۸۶. انہیں آکھئے اساں اللہ تے بھروسہ رکھیندے ہیں اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم کیتے آزمائش دا سبب نہ بٹا۔

۸۷. تے ساکوں کافرین کتیں اپنی رحمت نال بچا۔

۸۸. تے اساں موسیٰ تے اوندے بھراکول وحی کیتی جو تساں معروچ اپنی قوم واسطے رہن دیاں کجھ جہیں خاص کر گھنوتے اپنے گھریں کول آٹے سامنے بٹاؤ تے نماز طہا کے پڑھوتے مومنین کول خوش خبری بڑے بڑے۔

۸۹. تے موسیٰ آکھیا اے ساڈے رب بے شک تیں فرعون تے اوندے سرداریں کول سوٹھپ (دیناوا) بڑتے تے دنیاوی زندگی وچ مال بڑتے اے ساڈے رب ایں واسطے جو او تیبڑے رستے کتیں بٹاؤن اے ساڈے رب انہیں دے مال برباد کر بڑے تے انہیں دے دلیں تے سزا لہا او ایمان نہ انیسن جے تیں او بڑکھ والا عذاب نہ بڑکھن۔

مَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّتُهُ مِمَّنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّمَّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ السُّرِفِينَ ﴿۸۳﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ بِقَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿۸۴﴾

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۸۵﴾

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۸۶﴾
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّأِ لِقَوْمِكَ مَا يَبْصُرُ بِيُونَا وَاجْعَلُوا يَوْمَكُمْ قِبْلَةً وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۷﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّنَا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۸۸﴾

۹۰۔ اللہ سب سے فرمائے تہا بڑی بڑو ناہیں دی دعا قبول کر گدی گئی، تے تے اس بڑوہیں پیر جانی رہوتے انہیں دے راہ دی بیروی اصلو نہ کرو جیرھے علم نہیں رکھیندے۔
۹۱۔ تے اسان بنی اسرائیل کول سمندر کنیں پار لنگھائے سے تے فرعون تے اوندے لشکر منہ زوری تے ظلم نال انہیں دا بیچھا کیتے تے جڈال او غرق تھیون گبے تے اوں آکھے میں میندا جو بے شک کوئی معبود نہیں اوندے سوا جیندے اتے بنی اسرائیل ایمان گن آئن تے میں فرمانبرداریں وچو ہاں۔

۹۲۔ بن میندیں پہلے تیں نافرمانی کیتی تے توں گیٹ گھتقن والیں وچو ہاویں۔

۹۳۔ اچ اسان تیبڑے بدن کول نجات ڈیندے ہیں تاں جو توں نشان ہویں انہیں واسطے جیرھے تیبڑے بعد آون تے بے شک بہوں سارے لوک ساڈی آیات کنیں غافلن۔

۹۴۔ تے اسان بنی اسرائیل کول سچائی والی جاڈتی تے اسان انہیں کول پاک چیرال ڈتن علم آون دے بعد انہیں اختلاف کیتے بیشک تیبڑا رب انہیں دے درمیان قیامت دے ڈینہر فیصلہ کر ڈیسی جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

۹۵۔ تے جے توں شک وچ ہویں ایندی وچ کنیں جو اسان تیبڑو لہائے تے توں پکھ انہیں لوکس کنیں جیرھے تیں کنیں پہلے کتاب پڑھدن بے شک تیبڑو تیبڑے رب کنیں حق آگئے تے توں شک کرن والیں وچو نہ بن۔
۹۶۔ تے انہیں لوکس وچو نہ اصلو بن جنہیں اللہ دے نشانیں کول بھٹلائے نال تاں گھاٹا پاؤن والیں وچو تھی ویسیں۔

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعِنَّ
سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۹۰﴾

وَجُورَنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا وَخَشَىٰ إِذَا أذْرَكَهُ الْعَوْقُ قَالَ
أَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۱﴾

الَّذِينَ وَ قَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَ كُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿۹۲﴾

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَفَكَ آيَةً
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ ﴿۹۳﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُودًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ النَّبَاتِيبِ فَمَا اخْتَلَفُوا خَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ
رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿۹۴﴾

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ
يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۹۵﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُونَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۹۶﴾

- ۹۷۔ بے شک جیندے اتے تیبڑے رب ولو عذاب دی خبر آگئی، او ایمان نہ انیس۔
- ۹۸۔ بھانویں انہیں کینیں بر قسم دے نشان آونجن ول وی او نہ منیسن جے تیں او بڑکھ والا عذاب نہ بڑیکھ گھنن۔
- ۹۹۔ کیوں کوئی ایجھی وستی نہ تھی جیرھی ایمان گھن آوے با سوائے یونس دی قوم دے جیڑاں او ایمان گھن آون اسان انہیں کینیں ذلیل کرڈن والا عذاب بنا بڑتے تے انہیں کون بک وقت تیں فائدہ بڑتے۔
- ۱۰۰۔ تے جے تیبڑا رب چا بندا جیرھے زمین وچ بن سائے ایمان گھن آون با کیا توں لوکس کون مجبور کر لیسن جو او ایمان گھن آون۔
- ۱۰۱۔ کبیں شخص کون اختیار نہیں جو او اللہ دے حکم دے بغیر ایمان گھن آوے تے اللہ سیس انہیں تے عذاب نازل کریندے جیرھے عقل نہیں کریندے۔
- ۱۰۲۔ توں آکھ بڑیکھ جو آسائیں تے زمین وچ نشان تے بڑا دے فائدہ نہیں بڑیندے اوں قوم کون جیرھی ایمان نہ آئے۔
- ۱۰۳۔ تے کیا او انتظار کریندے بین انہیں لوکس دے جہاڑیں آل کار جیرھے انہیں کینیں پہلے گذرگین توں آکھ تسان انتظار کرو میں وی تہا بڑے نال انتظار کرڈن والیں وچو ہاں۔
- ۱۰۴۔ پچیس اسان اپٹے رسولیں کول تے مومنین کول بچا گھنسون ایویں سا بڑے اتے مومنین کول بچا وٹھا فرض۔
- ۱۰۵۔ توں آکھ اے لوکو جے تسان میڈے دین تے متعلق شک وچ ہتھے تے میں انہیں دی عبادت تیں کریندا جیندی تسان اللہ دے سوا عبادت کریندے، تے اصل میں

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۹۷﴾

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ بَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۹۸﴾

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ فَفَعَلَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَلَّمْنَا عَنْهُمُ عَذَابَ الْحَدِيثِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۹۹﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكذِرُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۰﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوَمِّنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَىٰ الَّذِينَ لَا يِقُولُونَ ﴿۱۰۱﴾

فَلِإِنْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعَذِّبُ الْأَيْتِ وَالنُّذُرِ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۲﴾

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ آيَاتِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿۱۰۳﴾

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۴﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَكَّلُكُمْ وَأُصْرِتُ أَنْ أَكُونَ

عبادت کرینداں اللہ دی جیرھا تہا کول مریدے تے میوں
حکم بڑا گئے جو میں مومنین وچو بنان۔

۱۰۶۔ تے توں اپنی توجہ کول دین دوکر ایوں جو توں ہر ڈنگ
ول کنیں پاک ہوویں تے توں مشرکین وچو نہ بن۔

۱۰۷۔ تے توں اللہ دے سوا کہیں کول نہ سبڈ جیرھے تیکوں
نہ نفع بربند نہ نقصان تے جے توں اے کر لیس بيشک
توں ظالیں وچو بن ویس۔

۱۰۸۔ تے جے اللہ سیوں تیکوں کوئی تکلیف پچا دے
اوندے سوا کوئی پناہنا نہیں سگدا جے تیدے کیتے
کوئی چنگائی چا ہے تے اوندے فضل کول روکٹ والا
نئیں۔ اپٹے بندیں وچو جنیدے اتے چا بندے اپنا فعل
کریدے تے اوہوں بخشٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۱۰۹۔ توں اکھ اے لوکو تہا ڈو تہا ڈے رب ولوح آنگے
تے جیرھا ہدایت پیسی او اپنی ذات دے فائدے کیتے
ہدایت پیسی تے جیرھا گمراہ تھیس اوندنا نقصان ہونکوں تھیس
تے میں تہا ڈا ذمہ وار نہیں۔

۱۱۰۔ توں اوندی پیروی کر جو تیدو ووجی کیتی گئی تے توں مبر
کر جے تیں اللہ فیصلہ کر ڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرن والا۔

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۰﴾

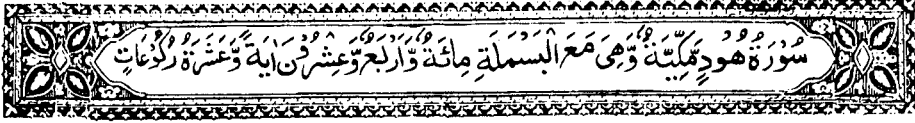
وَأَنْ أَوْمَرَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الشَّٰكِرِينَ ﴿۱۱﴾

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۲﴾

وَأِنْ يَسْأَلْكُمُ اللَّهُ بَعْضًا مِمَّا كُتِبَ لَهُ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ
إِنْ يُرِيدْكُمْ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِقَضَائِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۱۳﴾

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَمَنْ
اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿۱۴﴾

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ ۚ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَخُذَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ
خَبِيرُ الحٰكِمِينَ ﴿۱۵﴾

سورة ہود مکیہ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳۴ آیات تے ۱۰ رکوعن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱- میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرھا بن منگے
ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲- میں اللہ ڈیکھن والا ہاں۔ اسے کتاب جیندی آیات
مضبوط کیتیاں گئیں تے ول سیاٹے تے بہوں باخبر خدا
ولو کھول کھول کے بیان کیتیاں گئیں۔
- ۳- جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو میں تہاڑے
واسطے خدا ولو ڈراون والا تے نو شجر دی ڈیون والا ہاں۔
- ۴- تے تساں اپنے رب کئیں بخشش منگوتے ول اوندو جھکو
او تہا کوں ہر مقررہ وقت میں چنگا سامان ڈیسی تے ہر فضل
والے کوں اپنا فضل ڈیسی جے تساں پھر ویسوتے بے شک
میں تہا کوں ہک وڈے ڈیندے عذاب کئیں ڈرینداں۔
- ۵- اللہ دو تساں ولے تے او ہر شے تے قادر۔
- ۶- سٹو بے شک او اپنے سینے ہر ڈیندن تاں جو او اول
کئیں کئے رہوں۔ سٹو جڈاں او اپنے کپڑے پیندن تے
جو او کیندن تے جو او ظاہر کریندن او چاندے بیشک
او سینے دی گاہیں کوں جاٹن والا۔
- الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْآيَاتُ ثُمَّ قَضَلْتُمْ مِنْ لَدُنْ
حِكْمِهِمْ خَيْرًا ②
- أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ③
- وَإِنِ اسْتَفْهَمُوا وَارْتَبَكُمُ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ بِمُنْجَعِكُمْ
مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِي كُلَّ ذِي فَضْلٍ
فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيرٍ ④
- إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑤
- أَلَا إِنَّهُمْ يَشْنَوْنَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا
جَإِنٍ يَسْتَعْشِرُونَ نِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُرُونَ وَمَا
يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑥

۷۔ زمین وچ کوئی جانور نہیں جیندا رزق اللہ دے نڈے نہ بڑے تے او چانڈے اوں جانور دی عارضی ربہ دی جا تے مستقل ربہ دی جا کوں دی۔ اے سب کچھ کھلی کھلی کتاب وچ۔

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿۷﴾

۸۔ او بوہ میں آسمانیں تے زمین کوں چھی وقتیں وچ پیدا کیے تے اوںدا عرش پانی تے ہے تاں جو تہاڑا امتحان گئے جو تہاڑے وچ کون چنگا کم کریندے تے جے توں آکھیں جو بے شک تساں مرن دے بعد اٹھالے ویسوتے کافر ضرور آکھسن جو اے تے کھلا کھلا جادو (دکھا)

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِن قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۸﴾

۹۔ تے جے اسان انہیں کنیں عذاب گتتری دی مدت میں کچھو کر ڈیوں تے او ضرور آکھسن کیرھی شے اوںکوں ریندی پی سٹو جیڈاں انہیں تے او عذاب اوس انہیں کنیں بٹا یا زولسی تے جیرھے عذاب تے او کھلے بن اوہو انہیں کوں ولہیٹ گھنسی۔

وَلَئِن أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَفْرُوقًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۹﴾

۱۰۔ تے جے اسان انسان کوں اپٹے ولورمت چکھاؤں ولا اوں کنیں کھس گھنوں تے بے شک او نا امید تے نا شکر تھیویندے۔

وَلَئِن أَدَقْنَا لِلْإِنسَانِ مِتْرًا رَحْمَةً لَّمْ تَرْعَهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُوفُ كُفُورًا ﴿۱۰﴾

۱۱۔ تے جے اسان اوںکوں بڑکھ پھونٹے لے بعد نعمان چکھاؤں تے او ضرور آکھسن میڈیاں مصیبتاں ٹل گئیں تے بے شک او پھول اکڑیجیٹ والا تے فز کرٹ والا۔

وَلَئِن أَدَقْنَا نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسْتَنَّةٍ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿۱۱﴾

۱۲۔ سوانے انہیں دے جیرھے ہر کرن تے جینگے کم کرن ایھے بن جنہیں واسطے وڈا اجر تے بخشش۔

إِنَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿۱۲﴾

۱۳۔ کافر اے امید کریندن جو توں اپنی وحی دا حصہ چھوڑ ڈیسیں تے ایندے نال تیرا اسینہ تنگ تھیویندے کافر اے دے اے آکھن تے جوادندے اتے خزانہ کیوں نہیں لتھا یا اوندے نال فرشتہ کیوں نہیں آیا توں تے محض بڑا وٹ

فَلَحَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ وَصَاحِبٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۱۳﴾

والا میں تے اللہ برتنے دا کار ساز۔

۱۴۔ کیا او آبدن جو ایں کتاب گھڑ گدھی، توں آکھ جے تسان
سچے عتے ایجو جیہاں جواہ سورتاں گھڑ ڈکھا لو تے
اللہ دے سوا جیندی تہا کوں طاقت سب گھنو۔

۱۵۔ جے او تیکوں جواب نہ ڈیوں (تیبی گال نہ منن) اتے
توں چاٹن گھن جو تیبو بہا یا گئے او اللہ دے علم نال تے
اللہ دے سوا پیا کوئی عبادت دے لائق نہیں تے کیا تسان
فرمانبر دار ٹیسو۔

۱۶۔ جیرھا دنیاوی زندگی تے اوندے سوٹھپ کوں چاہسی
اساں انہیں دے اعمال دا بدلہ ایندے وچ پورا کر ڈیسوں
تے انہیں کیتے اوندے وچ کوئی کمی نہ کیتی ویسی۔
۱۷۔ اے او لوکن جنہیں واسطے آخرت وچ صرف بھاء تے
ایندے وچ جو بنائے انہیں او ونجج ویسی تے جو او کیندے
پین او تباہ تھی ویسی۔

۱۸۔ کیا جیرھا شخص اپنے رب کینں روشن دلیل تے قائم
تے جیندے تے کچھ خدا اولوہک گواہ اوتسی تے اوں کینں پہلے
موسئی دی کتاب امام تے رحمت بانی آپجی، اے او لوکنوں
میندن تے جیرھا انہیں ٹولیں وچ نہ نیسی اوندے وعدے
دی جا بھاء۔ ایندے بارے وچ کہیں شک وچ نہ پو
بے شک اے تیبے رب ولو سچ تے اکثر لوک
ایمان نہیں ایندے۔

۱۹۔ اوں کینں وڈا ظالم کوں جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑے
اے لوک اپنے رب دے سامنے پیش کیتے ولین تے
گواہ آکھن اے لوکن جنہیں اپنے رب تے کوڑ پدھن
سٹو ظالمیں تے اللہ دی لعنت۔

۲۰۔ تے ظالم اوہن جیرھے اللہ دی راہ کینں روکیندن تے

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ
مُفْتَرِيَةٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۴﴾

فَاَلَمْ يَسْتَجِبْ لَهُمْ اَنْ يَّكُوْنُوْا اَنْسَاۗءًا اَنْزَلَ عَلَيْنَا اللّٰهَ
وَاَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۗ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۵﴾

مَنْ كَانَ يَرْيِدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزَيْنٰهَا نُوفِ
اِيْهِمْ اَعْمٰلُهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا لَا يُجْحِسُوْنَ ﴿۱۶﴾

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۗ
وَحِطُّ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبِطْلُ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۷﴾

اَفَمَنْ كَانَ عَلٰۤى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوْهُ شٰهِدًا مِّنْهُ
وَمِنْ تَبٰٔلِهِ كَتَبَ مُوسٰى اِمَامًا وَرَحْمَةً اُولٰٓئِكَ
يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهٖ مِنْ
الْاَحْزَابِ فَاَلْتَارُ مَوْعِدَهٗ فَلَا تَكُ فِي
مِيْزَانٍ مِّثْلَهٗ اِنَّهٗ لَحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلٰكِنْ
اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۸﴾

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا اُولٰٓئِكَ
يُعْرَضُوْنَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰؤُلَاءِ
الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلٰى
الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۹﴾

الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنِ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عَوَجًا

وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۶﴾

اوندے وچ بگم پیدا کرن چاہندن تے لے آخرت دے وی منکرن۔

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿۷﴾

۲۱۔ لے لوک ملک وچ اللہ والیں کوں ہر انیس بگدے تے اللہ دے سوا پیا کوئی انہیں دا سبگتی نیں انہیں کوں وڈا عذاب بڑا ویسی نہ او سٹن دی طاقت رکھیندن تے نہ او بڑیکھ سگدن۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَسِبُوا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۸﴾

۲۲۔ ایجے لوکن جنہیں اپنے آپ کوں گھاٹے وچ سٹے تے حیرھا او کوڑ گھڑندے ہن او وی دیکھ گئے۔

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ﴿۹﴾

۲۳۔ بے شک لے گال یکی جو او آخرت وچ گھاٹا پاوٹن والن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۰﴾

۲۴۔ بے شک حیرے لوک ایمان گھن آئن تے نیک عمل کیتے نیں تے اپنے رب دو بھک گئین ایجے لوک بہشتی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَاللَّذَاتِ وَالْأَصْمَرِ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۱﴾

۲۵۔ ڈو لوٹیں دی مثال اندھے تے بوڑے سو بھاکے تے سٹن والے کیا انہیں بڑوناہیں دی حالت بکو جہیں تھی بگدی کیا تساں ول وی نیں سمجھندے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۲﴾

۲۶۔ تے اسان نوح کوں اوندی قوم دو بھٹے تے اول آکھے بے شک میں تہا بڑو کھلا کھلا ہوشیا رکرن والا ہاں

أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ إِلَيْنِمْ ﴿۱۳﴾

۲۷۔ جو تساں اللہ دے سوا پیا کہیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہا بڑے اتے بڑکھ والے بڑبندے عذاب کنیں بڑواں۔

فَقَالَ السُّلَاطِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرْبِكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا تَرْبِكَ إِلَّا تَبْعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا لَنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا تَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَنْظُرُكُمْ كَذِبِينَ ﴿۱۴﴾

۲۸۔ اوندی قوم دے کافرین وچو بڑے لوکین آکھے اسان تیکوں اپنے جیہاں بندو بڑبے میں تے جیں تیبی پیڑی کیتی او عالم نگاہ وچ سب توں زیادہ ذلیل لوکن اسان تہا بڑے وچ اپنے اتے کوئی فضیلت نلے بڑبے تے اسان تہا کوں کوڑا سمجھندے میں۔

۲۹۔ اوں آکھیاے میڈی قوم تساں بھلا بڑسو جے میں
اپنے رب کئیں کملی دلیں تے ہواں تے اوں میکوں اپنے و لو
رحمت وی بڑتی ۽ جیڑی تہا بڑے اتے ظاہر کاء نیں تھی
پئی (بڑسی نیں پئی) کیا اساں تہاکوں او دلیل زوریں
ریت منوا گھنسون بھانویں تساں ناپسند کرو۔

۳۰۔ تے اے میڈی قوم میں تساں کئیں ایندے بدلہ پوچ کونی
مال نیں منگدا میڈا بدلہ صرف اللہ کئیں ہے تے منوں والیں
کوں میں دھکے بڑیوں والا نہیں۔ بے شک او اپنے رب کوں
ملوں والیں تے اصل میں تہاکوں جاہل قوم سمجھدا۔
۳۱۔ تے اے میڈی قوم جے میں دھکے بڑیوں تے اللہ دلو
ملن آئی سزا توں پچا دن کیتے میڈی کون مدد کریسی کیا
تساں دل وی سمجھندے تو ہے۔

۳۲۔ تے میں تہاکوں لے نیں آہا جو میں کئیں اللہ دے
خزانے ہن تے میں غیب وی نیں چاٹدا تے نہ میں لے
آہاں جو میں فرشتاں تے نہ میں آہاں انہیں لوکس دے
متعلق جیڑے تہا بڑی اکھیں وچ ذلیلن جو اللہ سئیں انہیں
کوں چنگانی اصلو نہ بڑیسی اللہ چاٹدے جو انہیں دے دلیں
وچ بے شک میں ظالمیں وچو تھی ویساں جے میں تہا بڑی
گال متاں

۳۳۔ انہیں آکھئے لے نوح توں سا بڑے نال بحث کر
چکئیں تے بہوں بحث کر چکئیں جے توں سچا ایں تے او عذاب
گھن آجیں کئیں سا کوں بڑیندیں۔

۳۴۔ اوں آکھئے جے اللہ چاہی تے او تہا بڑے اتے
اونکوں گھن اوسی تے تساں اونکوں روک لوئے مگدے
۳۵۔ تے میڈی خیر خواہی تہاکوں فائدہ نہ بڑیسی جے میں
تہا بڑی خیر خواہی چاہاں وی جے اللہ تہاکوں ہلاک کرن چاہے

قَالَ يَقَوْمِ ارْتَبْتُمْ اِنْ كُنْتُمْ عَلَيَّ
مِنْ سَرِيٍّ وَاتَّبِعْتُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِي
فَتُعَيِّنَ عَلَيْكُمْ اَنْزَلْنَا مَكُوهَا وَاَنْتُمْ لَهَا
كِرْهُونَ ﴿۲۹﴾

وَيَقَوْمِ لَا اسْأَلْكُمْ عَلَيْهِ مَا لَآ اَنْ اَجْرِي اِلَّا
عَلَى اللّٰهِ وَمَا اَنَا بِظَالِمٍ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّهُمْ مُّقْتَدِرُوْنَ
رَبِّهِمْ وَلَكِنِّيْ اَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿۳۰﴾
وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُمْ اَنَّا
نَنْزِلُوْنَ ﴿۳۱﴾

وَلَا اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَائِنُ اللّٰهِ وَلَا اَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَا اَقُوْلُ اِنِّيْ مَلَكٌ وَّلَا اَقُوْلُ لِّلَّذِيْنَ
تَزِدُّهُمْ اٰيٰتِيْ اَعْيُنَكُمْ لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا اللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا فِيْ اَنْفُسِهِمْ اِنِّيْ اِذَا لَمَسَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۳۲﴾

قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَاَكْتَرَتْ جِدْلَانَا فَآتِنَا
بِمَا تَعْبُدْنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۳۳﴾

قَالَ اِنَّمَا يٰتِيْكُمْ بِهٖ اللّٰهُ اِنْ شِآءَ وَمَا اَنْتُمْ
بِعٰجِزِيْنَ ﴿۳۴﴾
وَلَا يَنْفَعُكُمْ نَصِيْحَتِيْ اِنْ اَرَدْتُمْ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ
اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يُعْوِيْكُمْ هُوَ سَرَبٰكُمُ

تے اور تہا ڈار ب تہاں اونزول ولسو۔
۳۶۔ کیا او آبن اے اوں آپ گھڑی ء توں آکھجے میں
آپ گھڑی ء تے میڈا جرم میڈے اتے پوس تے میں
تہا بڑے جرم میں کتیں بری آن۔

۳۷۔ تے نوح دو وحی کیتی گئی ء جو بے شک تیلہی قوم وچ
جیرھے ایمان گھن آن انہیں نے سوا بیا کونوی وی ایمان نہ
انہی تے توں جو او کریندے پین اوندے اتے افسوس نہ کر۔
۳۸۔ توں ساڈی اکھیں دے سامیٹے تے ساڈی وحی دے مطابق بیڑی
بناتے تھالیں دے متعلق میڈے نال کونوی گال نہ کریں بیشک
او غرق کیتے ولسین۔

۳۹۔ تے او بیڑی بنیدا با تے جہاں اوندی قوم را کونوی وڈا
آدی اتھا و لگھے با اوندے اتے کھن با اوں آکھیا بے ارج
تہاں ساڈے نال کھلے ء بے شک اساں وی تہا بڑے
ایکھلسوں جیویں تہاں کھلے ء۔

۴۰۔ تے جلدی تہا کوں پتہ لگ ولسی جو کیندو ذیل کرن والا
عذاب اوندے تے کیندے اتے مقیمیں عذاب بہندے۔
۴۱۔ تے جہاں ساڈا حکم آویسی تے نیں ویہہ پوس زور نال
اساں اکھسوں ایندے وچ ہر ختے دے بڈو بڈو جوڑے
سوار کرتے اپنے گھروالیں کوں وی تے منٹ والیں کوں سوڑے
اوں شخص دے جیندے کیتے ساڈے عذاب دا حکم جاری تھی
چکئے۔ اوندے منٹ والے بہوں تھوڑے ہن۔

۴۲۔ تے اوں آکھے اوندے وچ سوار تھی وچو اللہ دے نال
نال اوڑسی تے اللہ دے نال نال کھڑی بے شک میڈا
رب بہوں بخشش والا تے ول ول رقم کرن والا۔

۴۳۔ تے او بیڑی انہیں کوں گدی ویندی ہائی پہاڑی آنی کار
اچی لہریں وچ تے اوں ویلھے حضرت نوح اپنے پتر کوں

وَالْيَهُ تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾
أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قَوْلَ الْإِنشَاءِ
وَإِنَّا بَرِيٌّ وَمِنَّا نَحْرَمُونَ ﴿٣٧﴾

وَأُدْعَى إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا
مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَتَّبِعِ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٨﴾

وَأَصْحَى الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا ذَوْحِنَا وَلَا تَحْطَبُنِي فِي
الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴿٣٩﴾

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ
سِكْرًا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْحَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسْحَرُ مِنْكُمْ
كَمَا تَسْحَرُونَ ﴿٤٠﴾

سَوْفَ نَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَ
يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤١﴾
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنْزِيرُ
قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ
إِثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنٌ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا
قَلِيلٌ ﴿٤٢﴾

وَقَالَ اذْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْهَرًا وَمُرْسَهًا
إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٣﴾

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ تَنَادَى
نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبَيِّنُ اذْكَبْ مَعَنَا وَ

لَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ۝

سٹیٹے اول دیکھے او اول کنیں انج تھی گئے لے میڈے پترتوں ساڈے نال سوار تھی وچ تے توں کافرین وچوں نہ بیٹ۔

قَالَ سَأُوْتِي اِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ
لَا عَاصِمَ اِلَّوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَجِمَ وَحَالَ
بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ۝

۳۴۔ اول آکھئے میں بیٹس کہیں پہاڑی تے پناہ گھنساں او میکوں پانی کنیں پچا گھنسی۔ اول آکھئے اچ اللہ لے عذاب کنیں کوئی نیش پچا سگدا سوائے اوندے جندے لے او رحم کرے تے ہوں ویلے بڑونا ہیں لے درمیان بک چھول اگہی تے او پڑن والیں وچر تھی گیا۔

وَقِيلَ يَا اَرْضُ ابْلُغِي مَاءَكَ وَيَسْمَأْ اَقْلِبِي
وَاغْنِصِ الْمَاءَ وَاقْضِي الْاَمْرَ وَاسْتَوْتِ عَلَى الْبُورِي
وَقِيلَ بَعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ۝

۳۵۔ تے آکھیا گیا لے زمین توں اپنے پانی کوں نکل وچ تے لے آسمان توں دی کھڑ وچ تے پانی سک گیندے آکھیا گیا ظالم قوم واسلے تباہی مقدر۔

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِي مِنْ اَهْلِي
وَ اِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِينَ ۝

۳۶۔ تے نوح اپنے رب کوں سٹیٹے لے میڈے رب بے شک میڈا پتر میڈے گھروالیں وچوہ تے بے شک تیرا وعدہ پچا تے توں ساریں فیصلہ کرن والیں وچوہ چکا فیصلہ کرن والیں۔

قَالَ يٰنُوْحُ اِنَّهُ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ اِنَّهٗ عَمَلٌ غَبِرٌ
صٰلِحٌ فَلَا تَسْئَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ رَاٰتِ
اَعْظَمَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ۝

۳۷۔ اللہ آکھئے لے نوح لے تیرے گھروالیں وچوہ اصلو نیش اوندے کم چنگے نیش۔ توں میں کنیں اینج سوال نہ کر جیندا تیکوں علم نیش۔ میں تیکوں نصیحت کرینداں لے نہ تھیوے جو توں جاہلیں وچر تھی وچے۔

قَالَ رَبِّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْئَلَكَ مَا لَيْسَ لِيْ بِهٖ
عِلْمٌ وَّاَلَّا تَغْفِرَ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْ اَكُنْ مِنَ
الْخٰسِرِيْنَ ۝

۳۸۔ اول آکھئے لے میڈے رب میں تیرے ام شام وچ اندل جو میں تیں کنیں او سوال کراں جیندا میکوں علم نیش تے جے تیں میکوں نہ بخشا تے میڈے لے رحم نہ کیتا تے میں گھاٹا پاوٹن والیں وچر تھی ولساں۔

قِيلَ يٰنُوْحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْنَا وَ
عَلٰى اُمَّةٍ مِّنْ مَّعَا وَاُمَّرٌ سَنُنْعُهُمْ ثُمَّ يَمْنَعُهُمْ
مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝

۳۹۔ آکھیا گیا لے نوح ساڈے لو سلامتی نال تے انہیں برکتیں نال جبرھیاں تیرے تے انہیں امتیں تے تھیں جبرھیاں تیرے نال سفر کرتے کجھ جھلوتاں اوہن جنہیں کوں

ضرور اسان فائدہ کچھ سول تے پچھیں انہیں کول ساڈے
ولو ڈکھ والا عذاب پہنسی۔

۵۰۔ اے غیب دیاں خبراں بن جیرھیاں اسان تیکول وحی
کیتیں این کنیں پہلے نہ تول تے نہ تیڈی قوم ایکول
چاندی بانئ تول صبر کر بے شک چوگا انجام اللہ کنیں ڈرن
والیں دا۔

۵۱۔ تے عاد دو انہیں دے بھرا ہود کول پھٹے سے اول
آکھئے اے میڈی قوم تساں اللہ دی عبادت کرو اوندے
سوا کون تہا ڈامبود نہیں۔ تساں تے صرف کو ڈکھرن
والے۔

۵۲۔ اے میڈی قوم میں تساں کنیں ایند کوئی اجر نہیں منگدا میڈا اجر
محض اللہ دے ذمے ہے جیں میکول پیدا کیتے کیا تساں
عقل کیں کم نو مے گندے۔

۵۳۔ اے میڈی قوم تساں اپٹے رب کنیں بخشش منگوتے
ہوندو رجوع کرو او تہا ڈے اتے آسمان کنیں ڈاڈھا
میزد و سبسی تے تہا کول طاقت دے بعد بی دودھ طاقت
ڈیسی تے مجرم حق کے خدا کنیں مزہ نہ پھیرو۔

۵۴۔ انہیں آکھئے اے ہود تول ساڈے کوہوروشن
دلیل توہیں گمن آیا تے اسان تیڈے آکھن تے اپٹے
خدا کول نے چھوڑ بگدے تے تیکول اسان لے
میندے۔

۵۵۔ اسان تیڈے متعلق اے آکھ بگدے میں جو
ساڈا کوئی معبود بڑے ارادے نال تیڈے پچھو بگ گئے
اول آکھئے میں اللہ کول گواہ بیندا تے تساں وی گواہی ڈیو
تے میں تہا ڈے شرک کنیں بری آں۔

۵۶۔ ایندے علاوہ تساں سارے کھٹے رل کے میڈے

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ
تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ
إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ⑤

وَالِي عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ⑥

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ⑦

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ
السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيُرْسِلِ لَكُمْ قُوتًا إِلَى قُوتِكُمْ
وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ⑧

قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي
الِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ بِمُؤْمِنِينَ ⑨

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَدَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوِّ قَالَ إِنْ
أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُ وَأَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ⑩

مِنْ دُونِهِ فَكَيْدٌ مِنِّي جَبِيحًا لَّئِن لَّمْ لَّا تَنْظُرُونَ ⑪

خلان منصوبہ بناؤ تے ول میکوں مہلت نہ ڈیو۔

۵۷۔ بے شک میں اللہ تے بھوسہ کرینداں جبرہا میڈا
تے تہا ڈارب۔ کوئی جانور نہیں جیندے متھے کول اللہ سس
پکڑیا ہویا نہ ہوے۔ بے شک میڈا رب سدھے
راہ تے کھڑے۔

۵۸۔ جے تساں کنڈ پھیر گھنوتے بے شک میں تہا کوئی
پچا ڈ تے جیندے نال میکوں پھٹیا گئے۔ تے میڈا
رب تہا بے سوا بی قوم کول جانشین بنا ڈیسی تے تساں
اول کول کھدی نقصان نہ پچا سگسو بے شک میڈا رب
ہر شے دی بہوں حفاظت کرٹ والا۔

۵۹۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آگئے تے اسان
ہود کول تے اولکوں جبرہے ایمان گھن آئن اپنی رحمت نال
پچا گدھے تے اسان انہیں کول سخت عذاب کینیں پچا
گدھے۔

۶۰۔ اے عاد بن جنہیں اپنے رب دے نشانیں دا انکار
کیتے تے اوندے رسولیں دی نافرمانی کیتی تے انہیں ہر ظالم
تے حق دے دشمن دے حکم دی پیروی کیتی۔

۶۱۔ ایں دنیا وچ وی انہیں دے کچھو لعنت تے قیامت
دے ڈیند دی سٹو بے شک عاد نے اپنے رب دا انکار
کیتے۔ سٹو ہود دی قوم عاد تے لعنت۔

۶۲۔ تے ثمود دو انہیں دے بھرا صالح کول پھٹے سے اول
آکھے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو بے شک اوندے سوا
تہا ڈا کوئی مبود نہیں تہا کول زمین وچ پیدا کیتے تے تہا کول
اوندے وچ آباد کیتیں ایں واسطے تساں اول کینیں بخشش
مگھوتے ہونور وچ کرب بے شک میڈا رب کوہوے تے
دعائیں قبول کرٹ والا۔

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ
إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿۵۷﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ
وَأَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ
رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿۵۸﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَتِنَا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿۵۹﴾

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ
وَاتَّبَعُوا أَمْرًا كَبِيرًا عَنِيدٍ ﴿۶۰﴾

وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا
إِنَّا عَادُوا لِكُفْرِهِمْ إِلَّا بَعْدَ الْعَادِ قَوْمٌ هُودٌ ﴿۶۱﴾

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الْأَرْضَ مَحْلًا قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ
نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِيهَا مِنَ الْمَلِكِينَ ﴿۶۲﴾

إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿۶۱﴾

۶۳۔ انہیں آکھئے اے صالح! میں نے پہلے ساکوں تیبڑے اتے بہوں امیدال من کیا توں ساکوں بن بھگیندیں جو اسال عبادت کروں جیڑھی ساڑھے پیو ڈاڑھے عبادت کریندے بن۔ تے بے شک اسال جیندوتوں ساکوں سڈیندیں پریشان کر ڈیوں والے شک وچ ہیں۔

۶۴۔ اوں آکھئے اے میڈی قوم تساں ڈسو جے میں اپنے رب کنیں کھلی دلیل تے جوڑاں تے اوں اپنے رب وڈیوں رحمت ڈتی ہے جے میں اوندی نافرمانی کراں تے اللہ کے مقابلے تے میڈی کون امداد کر لیس۔ تساں تے میوں سوائے تباہی رے ہی کہیں نشئے وچ نہ ودھیسو۔

۶۵۔ اے میڈی قوم اے اللہ دی ڈاچی ہے تہا ڈے واسطے نشانی ہے تساں ایوں چھوڑ ڈیو اے اللہ دی زمین وچ کھادے پیوے ایوں کوئی ڈکھنہ ڈیو نہ تاں تہا کوں جلدی آوٹن والا عذاب پکڑ گھنسی۔

۶۶۔ انہیں ڈاچی دیاں نچاں کپ ڈتیاں تے اوں آکھئے تساں اپنے گھریں وچ ترے ڈینہہ دا فائدہ چا گھنوں اے وعدہ کوڑا نہ تھیس۔

۶۷۔ تے جڈاں ساڑھے عذاب دا حکم آکھئے تے اسال صالح تے اوندے منٹن والیں کوں اپنی رحمت نال بچا گدھے تے اوں ڈینہہ دی ذلت کنیں وی۔ بے شک تیبڑا رب بہوں طاقت والا تے غالب۔

۶۸۔ تے فالیں کوں چکواوٹن والے عذاب پکڑ گدھے تے او اپنے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھ پین۔

۶۹۔ جیوں او ایں مک وچ کڈیاں او من کاہ ناں سٹو بے شک تھودنے اپنے رب دا انکار کیئے سٹو تھود قوم واسطے وڈی تباہی ہے۔

قَالُوا يٰضِلُّجُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا
تَبَلَّ هٰذَا اَتَهَمْنَا اَنْ تَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ
اٰبَاؤُنَا وَاِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُوْنَ
اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ﴿۶۳﴾

قَالَ يٰقَوْمِ اَرءَيْتُمْ اَنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّيْ
وَالنَّبِيَّ مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ
عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيْدُوْنِيْ غَيْرَ تَخْسِيْرٍ ﴿۶۴﴾

وَيَقَوْمِ هٰذِهِ نَاقَةٌ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَةٌ فَذُرُّوْهَا تَاْكُلْ
فِيْ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَسْهَوْهَا يَسْهَوٌ فَيَاْخُذْكُمْ عَذَابٌ
قَرِيْبٌ ﴿۶۵﴾

فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَمَعُوْا فِىْ دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ
ذٰلِكَ وَعَدٌ غَيْرُ مَكْدُوْبٍ ﴿۶۶﴾

فَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا طٰرِحًا الَّذِيْنَ اٰمَنَّا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿۶۷﴾

وَ اَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَاصْبَعُوْا فِىْ دِيَارِهِمْ
جٰثِيْنَ ﴿۶۸﴾

كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيْهَا اَلَا اِنَّ شُوْدًا لِّكُفْرِهِمْ
اَلَا بَعْدَ اَلشُّوْدِ ﴿۶۹﴾

۴۰۔ تے ساڈے فرشتے ابراہیم کنیں خوش خبری گھن کے آئیں
انہیں آکھئے تیبڈے اتے سلامتی ہووے اوں آکھئے
تہاڈے اتے وی سلامتی ہووے۔ پچھیں جلدی جلدی
اوجھیا ہو یا گا با چاکے گھن آئے۔

۴۱۔ جبرائیل انہیں دے ہتھ بڑھنسی جو اوں تیں تیش پنہجے سے
پئے انہیں دے ایں کم کوں او پر اسمجس تے انہیں کین ڈر
محسوس کیتس۔ انہیں آکھئے ڈر نہ اسان لوط دی قوم دو
پھٹے گئے ہیں۔

۴۲۔ تے اوندی نال کھڑی بانی او وڈی پریشان تھی تے
اسان اونکوں اسحاق دی تے اسحاق دے بعد یعقوب دی
نجر بڑی۔

۴۳۔ اوں آکھئے ہائے افسوس کیا میں ہال بیٹیاں میں
تے پڑھی ہاں تے میڈا پئے وئی پڑھا بے شک لے
عجیب گال۔

۴۴۔ انہیں آکھئے کیا توں اللہ دی گال تے حیران تھیندی پئی
تہاڈے اتے لے گھر والیو اللہ دیاں رحمتاں تے برکتاں
ہن بے شک او بہوں توریعت والا تے وڈی شان والا۔
۴۵۔ تے جبرائیل ابراہیم کنیں ڈر لہر گئے تے محمد جزی وی مل
گئی تے او لوط دی قوم کتے ساڈے نال بھاڑن پئے گئے۔
۴۶۔ بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تے ہمدرد تے
جھکن والا۔

۴۷۔ لے ابراہیم توں ایں سفارش کنیں رک و نچ بیشک
تیبڈے رب دا حکم آگئے تے بے شک انہیں تے
نہ ملن والا عذاب آکے رہس۔

۴۸۔ تے جبرائیل ساڈے پھٹے ہوئے لوط کنیں آئیں
اونکوں بڑا گبے تے دل وچ تنگی محسوس تھی انہیں دی

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلَنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّمَا
قَالَ سَلْمٌ مَّا لَيْتَ أَنْ جَاءَ بِوَجَدٍ حَنِينِدٍ ①

فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ يَكْفُهُمْ وَأَوْجَسَ
مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَيْ
قَوْمٍ لُّوطِيٍّ ②

وَأَمْرَانَهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ لَا
مِنْ دَرَأٍ إِسْحَاقُ يَعْقُوبَ ③

قَالَتْ يَوُاسَىٰ أَيْدِيَّ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا
إِنْ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ④

قَالُوا أَلَمْ نَجْعَلِ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَةً
اللَّهُ وَبُرُكَّتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ
حَنِيدٌ مَّجِيدٌ ⑤

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى
بِجَارِلُنَا فِي قَوْمٍ لُّوطِيٍّ ⑥
إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ⑦

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ
رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ لِبَيْتِهِمْ عَادَابٌ غَيْرَ مَرْدُودٍ ⑧

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئِي بِهِمْ وَصَاقَ بِهِمْ
دَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَجِيبٌ ⑨

وجہ کنیں تے آکھئے سی اے ڈینہر سخت۔

۷۹۔ تے اوندی قوم اوندو درکدی آئی تے ایں کنیں پہلے
وی اووڑے گندے کم کریندے ہن اوں آکھئے اے
میڈی قوم اے میڈیاں چھوڑیں ہن اے تہاڑے کیے
پاکن تساں التذکین ڈرو تے مہانیں دے معاملے وچ
میگول ذلیل نہ کرو کیا تہاڑے وچ کوئی سمجھار آدمی
کاہ نہیں۔

۸۰۔ انہیں آکھئے میگول پتہ جو تیڈی چھوڑیں تے ساڈا
کوئی حق نہیں تے بے شک توں جانڈیں جو اسان
چاہندے ہیں۔

۸۱۔ اوں آکھئے جے میگول تہاڑے مقابلے تے طاقت
ہوے ہا یا ول میں بہوں طاقت والی پناہ دو پناہ گھناں
۸۲۔ انہیں آکھئے اے لوط بے شک اسان تیڈے رب
دے پٹھے ہوئے فرشتے ہیں او تیں کنیں اصلو میں آ
سگدے توں رات دے کہیں حصے وچ ایسے گھر والیں
کوں نال گھن کے ٹروچ تے تہاڑے وچ کوئی اڑے
اڑے نہ ڈیکھے سوائے تیڈی زال دے بے شک اونکوں
اوہو عذاب آوٹ والا جیرھا انہیں کوں اوسی بے شک
انہیں دا وعدہ فجر دا کیا فجر کوہو نہیں۔

۸۳۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آگئے تے اسان
اوندے اتلے حصے کوں تلوں حصہ کرڈتے تے اسان
انہیں تے پتھرا دلا دلا مینہ و سائے جیرھے سکی مٹی
دے بیڈے ہوئے ہن۔

۸۴۔ تیڈے رب دے انہیں تے نشان بگے ہوئے ہن تے
جے اے عذاب ظالمیں کنیں پرے نہیں۔

۸۵۔ تے مدین دو انہیں دے بھرا شیب کوں پٹھے

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ
أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ
مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ ۝

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَيْثُ وَإِنَّكَ
لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ۝

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أُوَدِّعِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ۝

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ نَصِلُوا
إِلَيْكَ فَأَمْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الْبَيْتِ وَلَا
يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا تَكُ إِلَهُ
مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ
أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۝

ثُمَّ جَاءَ أَمْرُنَا فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهَا حِجَابًا مِّنْ سِجِّيلٍ ۝ فَمَنْصُودٍ ۝

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
بِعَبِيدٍ ۝

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا

اوں آکھئے لے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہا بڑا اوہو
ہی رب تے کھائی تے تلالی گھٹ نہ کرو میں بے شک
تہا کوں چنگی حالت وچ بڑھاپیاں تے بے شک میں
تہا بڑے اتے ہلاک کرن والے عذاب کنیں بڑراں۔

۸۶۔ تے لے میڈی قوم کھائی تے تلالی انصاف نال پوری
کرو تے لوکیں کوں انہیں دیاں شبیں گھٹ نہ ڈلیو تے زمین
وچ گیر گھٹن کیتے نہ پھرو۔

۸۷۔ جے تساں مومن ہوسے تے اللہ باقی چھوڑیا ہوا
مال تہا بڑے کیتے چنگا تے میں تہا بڑے اتے نگران نہیں
۸۸۔ انہیں آکھئے لے شعب کیا میڈی نماز تیکوں حکم
ڈیندی جو اسان او چھوڑ دیوں جیندی سا بڑے
پیو بڑا بڑے عبادت کریندے ہن تے اٹھے مالیں دے
معاملے وچ جو چاہوں کروں۔ بے شک توں عقل مند
تے سمجھار ہویں۔

۸۹۔ آکھیں لے میڈی قوم تساں بڑوسے میں اپنے رب کنیں
کھلی دلیل تے بول تے اوں میکوں چنگا رزق دی بڑتے
تے میں نہیں چاہندا جیرمی گال کنیں میں تہا کوں رکینداں
تہا بڑے خلاف آپ کرن پئے ونجاں میں تے صرف
اصلاح چاہنداں جتنی میکوں طاقت تے میڈی کامیابی
اللہ دے ہتھ وچ ہوندرے اتے میڈا بھروسہ تے
ہونو میں ول دل جھکداں۔

۹۰۔ تے لے میڈی قوم میڈی دشمنی تہا کوں ایں چیز
تے نہ ہمارے جو تہا کوں دی او عذاب آوسے جیرھا
نوح دی قوم کوں، ہود دی قوم کوں یا صالح دی قوم کوں
آیا ہا تے لوط دی قوم تساں کنیں پرین کاہ نہیں۔

۹۱۔ تے اپنے رب کنیں محنتش مگلوں ہونو رجوع کرو

اللَّهُ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ وَلَا تَقْصُوا إِلَيْهِ
وَالْبِزَانَ إِنِّي أَرْكُم بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ۝

وَيَوْمَ أَوْفُوا إِلَيْكَ وَالْبِزَانَ بِالْقَسْطِ وَلَا
تُبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ۝

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا
عَلَيْكُمْ بِحَافِيٍّ ۝

ثَالُوا يَشْعِبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ۝

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى
بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا
حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ
مَا أَنهَكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَالْبَيْتُ أُنِيبُ ۝

وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ قِتْلٌ
مَّا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ
وَمَا قَوْمَ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ۝

وَاسْتَعْفِفْ وَأَرْجِكُمْ ثُمَّ تَوَبَّ إِلَى اللَّهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ

بے شک میڈارب ول ول رحم کرٹ والا تے بہوں
پیار کرٹ والا۔

۹۲۔ انہیں آکھئے لے شعیب جیہیاں گاہیں توں آہیں
ساکوں بہوں ساریاں سمجھ نہیں اندیاں تے اساں تیکوں
اپنے وچ کمزور سمجھندے ہیں تے جے تیلہ قبیلہ نہ ہووے
ہا تے اساں تیکوں پتھریں نال مادوں ہا تے توں ساڈے
کنیں بڑا بڑھا نوہیں۔

۹۳۔ اوں آکھئے لے میڈی قوم کیا میڈا قبیلہ
تہا بڑی نگاہ وچ اللہ توں بڑا بڑھا و اوں کوں تساں اپنی
کنڈ پھوسیا بڑے بے شک میڈارب جو تساں کریندے
پچلی طرح جاڈے۔

۹۴۔ تے لے میڈی قوم تساں اپنی جاتے کم کرو تے میں وی
کم کرینداں تساں جلدی بڑیکھسو جو کیندے اتے ذیل کرٹ
والا عذاب اندے تے کون جیہا کوڑا و تے تساں انتظار
کرو میں وی تہا بڑے نال انتظار کرینداں۔

۹۵۔ تے جہاں ساڈے عذاب دا حکم آئے اساں شعیب
کوں تے اوندے منٹ والیں کوں اپنی رحمت نال پگا گدے
تے ظالمیں کو چکواوٹن والے عذاب پکا گدے تے او اپنے
گھریں وچ گوڈیں لے بھر بڑھے پئے ہن۔

۹۶۔ جیویں او اتھاں رہندے وی نہ ہن سٹو مدین واسطے
وی ایویں لعنت جیویں نمود واسطے۔

۹۷۔ تے اساں موسیٰ کوں اپنے نشانیں تے کھلی دلیل
نال پٹیا ہا۔

۹۸۔ فرعون تے اوندے وڈے لوکس دد انہیں فرعون لے
حکم دی پیروی کیتی۔ تے فرعون دا حکم ٹھیک رہا۔

۹۹۔ او قیامت لے بڑینہ اپنی قوم لے اگوا گورسی تے

وَدُوْدٌ ﴿۱۱﴾

قَالُوا يُشْعَبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا
لَنُرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا ۚ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَّسْنَاكَ
وَمَا آتَيْتَنَا بِعِزٍّ ﴿۱۲﴾

قَالَ يَقَوْمِ ارْضِعُوا عَزْرَ عَيْنِكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاللَّعْنَةُ
وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رُبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۱۳﴾

وَيَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ سَوْفَ
تَعْلَمُونَ ۗ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ
وَأَرْسَلْنَا إِلَىٰ مَعَكُمْ رَقِيبًا ﴿۱۴﴾

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا بَجِينًا شُعَيْبًا ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا ۖ وَآخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْئَةَ فَآخَضُوا
بِئِي وَيَأْرِهِمْ جُشِينَ ﴿۱۵﴾

كَانَ لَمْ يَخُفْ فِيهَا ۚ أَلَا بَعْدَ الْيَمِينِ كَمَا بَعَدَتْ
نَمُودٌ ﴿۱۶﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسَطْنِ مُبِينٍ ﴿۱۷﴾

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَا
أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿۱۸﴾

بِقَدْرِ قَوْمِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ

الرُّودُ الْمُرُودُ ﴿۱۱﴾

انہیں کول بھا وچ وچ سٹیسی تے اولہن دی جا تے
لہن والے سب برے ہن۔

وَأْتِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ الزَّوْدُ
الْمُرُودُ ﴿۱۱﴾

۱۰۰۔ ایں دنیا وچ وی انہیں دے پچھو لعنت گل پئی تے
قیامت دے ڈینہر وی تے لے جیرا انعام انہیں کول بنا ویسی
او بہوں بُرا۔

ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ الْقُرْآنِ نَقَضَهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ
وَحَصِيدٌ ﴿۱۱﴾

۱۰۱۔ لے وستیں دیاں خیراں بن جیریاں تیلے ساسٹے
بیان کرنی دے پئے ہیں انہیں وچو کھ کھڑن تھیاں تے کھ
برباد تھی گئیں۔

وَمَا ظَلَمْنَهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ مِمَّا آخَذَتْ
عَنْهُمْ إِلَهُتَهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا تَتَنِيبٌ ﴿۱۲﴾

۱۰۲۔ تے اسان انہیں تے ظلم نہیں کیتا تے انہیں اپنے
اتے آپ ظلم کیتے تے جڈاں تیلے رب دا حکم آگئے
دل انہیں دے معبودیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں
کول فراوی فائدہ نہیں پچایا تے جتو انہیں کول تباہی
وچ ہی ودھاٹے نیں۔

وَكَذَلِكَ أَخَذَ رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرْآنَ وَهِيَ ظَالِمَةٌ
إِنْ أَخَذَهُ الْيَمُّ شَدِيدٌ ﴿۱۲﴾

۱۰۳۔ تے تیلے رب دی پکڑاویس ہوندی «جڈاں او
ظالم وستیں کول پکڑاویس۔ بے شک اوندی پکڑاویس
ڈیوٹن والی تے سخت ہوندی»۔

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ
يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿۱۳﴾

۱۰۴۔ بے شک ایندے وچ نشان اوندے واسطے جیرا
آخرت دے عذاب کنیں ڈر دے لے ڈینہر جیندے
کیتے لوک کھٹے کیتے ولین تے لے ڈینہر جینکوں سب
لوک ڈیکھسن۔

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ ﴿۱۳﴾

۱۰۵۔ تے اسان ایکنوں محض ہک مقررہ مدت تیں پچھو
تے سیندے پئے ہیں۔

يَوْمَ يَأْتُ لَا تَكَلُمُ نَفْسٌ إِلَّا بِذَاتِهَا فَنُفِخَ فِيهِمْ
وَسَعِيدٌ ﴿۱۴﴾

۱۰۶۔ تے جڈاں اوسی تے کوئی شخموں اوندی اجازت
دے بغیر ایسی۔ تے انہیں وچو کھ بد بخت ہوسن تے
کچھ خوش نصیب۔

فَأَمَّا الَّذِينَ سَفُوهَا فَبِئْسَ التَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ ﴿۱۴﴾

۱۰۷۔ تے جیرے بد بخت ہوسن اتے دوزخ وچ ولین

شَهِيقٌ ۱۰

انہیں واسطے اوندے وچ کہیں ویلھے وڈے وڈے
ساتھ تے کہیں ویلھے ٹیکڑیاں ہوسن۔

۱۰۸۔ تے او اوندے وچ رہن جے تیں زمین تے آسمان
موجودن سوائے ایندے جو اللہ چاہے۔ بے شک تیبڑا
رب جو چاہندے او کر کے رہندے۔

۱۰۹۔ تے جیرھے خوش نصیب ہن او بہشت وچ ہمیشہ
رہن جے تیں زمین تے آسمان رہن سوائے ایندے جو
اللہ چاہے تے اے اوندی دین لے ختم نہ کیتی ویسی۔

۱۱۰۔ تے جیرھی کوڑی عبادت اے کریندن توں اوندے
متعلق شک وچ نہ پو اے اوویں عبادت کریندن جیویں
ایں کتیں پہلے انہیں لے پیو ڈاڑے کریندے ہن تے
اسان انہیں کوں پورا حصہ ڈیسوں تے گھٹ نہ کیوں۔

۱۱۱۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوندے وچ
اختلاف کیتا گیا تے جے تیبڑے رب ولو او گال نہ گذر چکی
ہوے ہاتے انہیں دے درمیان فیصلہ کر ڈتا و پنجے ہا
تے او ایندے بارے وچ بے چین کر ڈیوں والے شک
وچ ہن۔

۱۱۲۔ تے بے شک تیبڑا رب انہیں کوں انہیں دے علیس
واپورا پورا بدلہ ڈیسی تے بے شک او جو کچھ کریندن
(صد! باخبر۔

۱۱۳۔ جیویں تیکوں حکم ڈتا گئے توں اوندے اتے پیر جمائی رہو
تے او وی جنہیں تیبڑے نال توہہ کیتی ء تے حد کیں نہ ودھو
بے شک جو تساں کریندے ء او اونکوں ڈبدا کھڑے۔

۱۱۴۔ تے ظالمین دو نہ جھکو ناں تاں تہا کوں وی بھالسی
تے تہا بڑے کیتے اللہ لو کوئی سگتی نہ ہوسی دل تہا ڈی
مدد نہ کیتی ویسی۔

خُلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا
شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۱۰

وَأَمَّا الَّذِينَ سُودُوا فِي الْجَنَّةِ خُلِدِينَ فِيهَا مَا
دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ ۱۰

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ
إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقِفُوهُمْ
نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ۱۱

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ
فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
مُزِينٍ ۱۱

وَإِنْ كُنَّا لَنَافِقِينَهُمْ رَبِّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۱۲

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۱۳

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَسْكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ۱۴

۱۱۵۔ تے توں ڈیند دے ڈوناہیں صے وچ نماز مٹھا
کے پڑھ تے رات دے وقتیں وچ وی بے شک نیکیاں
برائیں کول ہٹا ڈیندن تے نصیحت حاصل کرٹن والیں
کیتے بالصیحت۔

۱۱۶۔ توں صبر کر بے شک اللہ سیں چنگائی تے نیکی
کرٹن والیں دا اجر و نجات دانیں

۱۱۷۔ جیر صیاں وستیاں تساں کئیں پہلے ہن انہیں وچ
کوئی سیانے ہون با جیر صے زمین وچ فساد کئیں بلکن با
سوائے تھوڑیں دے جنہیں کولں اساں انہیں وچ پچا گدھا
تے ظالمیں انہیں لوکس دی پیروی کیتے تے دنیاوی
لذتیں وچ پئے گئے تے او مجرم وی ہن۔

۱۱۸۔ تیبڑے رب دی لے شان نیں جو کہیں وستی کول
ہلاک کرے تے اونرے رہیٹن والے اصلاح کرن والے
ہون۔

۱۱۹۔ جے اللہ چاہے ہا تے لوکس کول ہکامت بنا ڈیوے
تے او ہمیشہ اختلاف کرنی دے رہ لیں۔

۱۲۰۔ سوائے اونرے جیندے اتے تیبڑا رب رحمت دکرے
تے ات گالہوں انہیں کول پیدا کیتے سی تے تیبڑے رب
دی گال پوری تھیسے جو میں جنیں تے لوکس نال دوزخ
بھر ڈیساں۔

۱۲۱۔ تے اساں سارے رسولیں دیاں خبراں تے حال تیبڑے
بیان کرنی دے ہں۔ ایندے ذریعہ تیبڑے دل کول مضبوط
کرنی دے ہں۔ تے ایندے بارے وچ تیبڑو حق آگئے تے
لے نصیحت تے مومنیں کول (ذمہ داریاں) یاد کروٹن والی۔

۱۲۲۔ تے توں آکھ انہیں کول جیر صے مومن نیں تساں اپنٹے
جہیں تے عمل کرو اساں دی عمل کرنی دے پئے ہں۔

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُفَعًا مِنَ الْبَيْتِ إِنَّ
الْحَسَنَاتِ يَنْهَبُنَّ الشَّيْئَاتِ ۚ ذَلِكَ ذِكْرُ
لِلَّذِكْرِ ۙ إِنَّ

دَاصِرًا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ۙ

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ تَبَلَكُمُ أُولُوا بَقِيَّةٍ
يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ
أَنْجَبْنَا مِنْهُمْ وَأَتَّبِعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَنْزَلْنَا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ۙ

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ ۙ وَأَهْلُهَا
مُضِلُّونَ ۙ

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۙ وَلَا
يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۙ

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۙ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ ۙ وَ
تَنَزَّلَتْ لَهُ رَبُّكَ الْأَمْثَلُ ۙ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۙ

وَكَلَّا تَقْضَىٰ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ
مَا نَبَّأْتُ بِهِ ۙ فَوَادَّكَ وَجَاءَكَ فِي هُدًى
الْحَقِّ وَمَوْعِظَةٍ ۙ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۙ

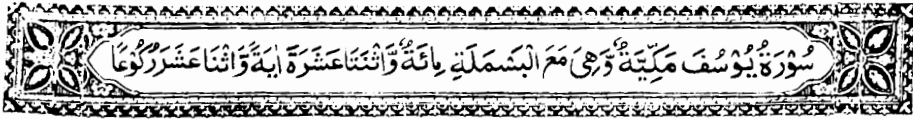
وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ
إِنَّا عَمَلُونَ ۙ

وَأَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَضِرُونَ ﴿۱۲﴾

۱۲۳۔ تسان انتظار کرو بے شک اسان انتظار کریندے پئے
ہیں۔

۱۲۴۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ دے واسطے بکتے
سارے معاملے ہوندو ولدین توں اوندی عبادت
کرتے اوندے اتے بھروسہ کرتے جو تسان کریندے؟ تیہڑا
رب اول کنیں نافل نیئیں۔

وَاللَّهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهَا؛
فَاعْبُدُوهُ وَاتَّوَكَّلْ عَلَيْهِ، وَمَا رَبُّكَ بِعَاقِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۲﴾

سورة یوسف مکیء تے بسم اللہ تال ایندیاں ۱۱۲ آیات تے ۱۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- انشروع کریندال اللہ دے نال نال جیرھا بن مینگے ٹولون
والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- اللّٰوۃ تِلْكَ اٰیٰتُ الْکِتٰبِ النّبِیّٰنِ ②
- ۲- میں اللہ بڑا کھڑاں - اے کھلی کتاب دیاں آیات
ہن۔
- اِنَّا اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِیًّا لَّعَلَّکُمْ
تَعْقِلُوْنَ ③
- ۳- اسان بے شک قرآن عربی وچ لہائے تال جو تسان
عقل کنیں کم گھنوں۔
- نَحْنُ نَقُضْ عَلَیْکَ اَحْسَنَ الْقَصْوَصِ بِمَا اَوْحٰیْنَا
اِلَیْکَ هٰذَا الْقُرْءَانَ ۗ وَاِنْ کُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَیْسَ
الْغَفِیْلِیْنَ ④
- ۴- اسان تیرے اتے بڑا بھلا چنگا قصہ بیان کریندے
ہیں۔ تے لے قرآن تیرا واسان وحی کیتی تے توں
ایں خیر پہلے نافل ہاویں۔
- اِذْ قَالَ یٰۤوَسُفٰ لَآ اِنۢبِیْہِ یٰۤاَبَتِ اِنۢیْ رَآیْتُ
اَحَدَ عَشَرَ کَوْکَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَآیْتُہُمْ
فِی سِجِّدِیْنَ ⑤
- ۵- تے جبرائیل یوسف اپنے پیو کوں آکھے ابا سیں
بے شک میں یارھاں تارے تے سمجھ تے چند رکوں
بڑھے او میکوں سجدہ کریندے ہین۔
- قَالَ یٰۤیُنۢحٰی لَا تَقْضُ زَیۡاَکَ عَلٰی اٰخِوۡتِکَ فِیۡکَیۡدًا
لَکَ کَیۡدًا اِنَّ الشَّیۡطٰنَ لِلْاِنۡسٰنِ عَدُوٌّ مُّبِیۡنٌ ⑥
- ۶- اوں آکھے لے میڈے پیارے پتر اپنا خواب پائے
بھراویں کون نہ بڑسیں نال تال او تیرے خلاف تدبیر
کرسیں بے شک شیطان انسان دا کھلا دشمن۔
- وَکَذٰلِکَ یَجۡتَیۡبِکَ رَبُّکَ وَیُعَلِّمُکَ مِنْ تَاۡوِیۡلِ
الْاَحَادِیۡثِ وَیُنۢبِئُکَ نِعۡمَتَہٗ عَلَیْکَ وَعَلٰۤا لَ یَعۡقُوبَ
کَمَا اَتٰہُمَا عَلٰۤا اَبُوۡیَکَ مِنْ قَبۡلِ اِبۡرٰہِیۡمَ وَاِسۡحٰقَ
اِنَّ رَبَّکَ عَلَیۡمٌ حَکِیۡمٌ ⑦
- ۷- تے ایویں تیرا رب تیکوں چٹسی تے تیکوں گا ایں دی
حقیقت سکھسی تے تیرے اتے اپنی نعمت پوری
کرسی تے آل یعقوب تے جیویں اوں پورا کیتی ہائی تیرے
پیو بڑا بڑے ابراہیم تے اسحاق تیں ایں کنیں پہلے
بے شک تیرا رب بہوں جانن والا تے بہوں سیانٹا۔
- لَقَدْ کَانَ فِیۡ یٰۤوَسُفٰ وَالۡخَوٰمِ اٰیٰتٌ لِّلنَّاسِ اِلٰیۡیۡنِ ⑧
- ۸- بے شک یوسف تے اوندے بھراویں دے واقعے
وچ پھین والے کیتے کئی نشان۔

۹۔ جڈاں انہیں آکھئے (سوچئے) جو یوسف تے اونداجمرا ساڈے پیوکوں اسان کینیں زیادہ پیارا لگدے تے اسان نکلائی جماعت ہیں بے شک ساڈا پیو کھلی کھلی غلطی وچج۔ (ساڈا پیو وڈی غلطی تے ہے۔)

۱۰۔ یوسف کول قتل کر ڈیو یا اونکوں کہیں پے مک وچ سٹ آؤ پچھیں تہاڈے پیو دی توجہ تہاڈے کیتے خالی تھی ویسی تے ایندے بعد تساں نیک لوک بن وینا ہے۔

۱۱۔ انہیں وچوک آکھن والے آکھئے تساں یوسف کول قتل نہ کرو تے اونکوں کھو دے تل وچ سٹ گھتو کوئی قافلہ اول کول چا گھنسی جے تساں کجھ کرنا ہی بے تاں

۱۲۔ انہیں آکھئے لے ساڈے ابا تیکوں کیا ہے جو توں یوسف دے معاملے وچ ساڈے اتے اعتبار نو میں کرینداتے بے شک اسان اوندے خیر خواہ ہیں۔

۱۳۔ سجاٹیں اونکوں ساڈے نال پٹھ کھوسی پیس تے کھیبوسی تے اسان اوندی حفاظت کر لیسوں۔

۱۴۔ اول آکھیا میکوں فکر جو تساں اونکوں نال گھن ونجوتے میں ڈوراں جو ایکلون نہر کھا ونجے تے تساں اونکوں غافل نہ رہاں (تہا کول پتہ نہ ہوسے)

۱۵۔ انہیں آکھئے جو اسان نکلائی جماعت ہیں جے ول دی ایکلون نہر کھا ونجے تے بے شک اسان گھاٹے وچ ہیں۔

۱۶۔ تے جڈاں اول کول گھن گبین تے فیصلہ کیتے نیں جو ایکلون کھو دے تل وچ سٹ گھتو تے اسان اونکوں وحی کیتی جو توں انہیں کول انہیں دے ایں کم دے متعلق ضرور ڈیس تے حالی اونیں چاندے۔

۱۷۔ تے لڑات کول روندیں ہوئیں اسپٹے پیو دو آئیں۔

۱۸۔ تے آکھئے نیں لے ابا بے شک اسان ہک ڈو جھے

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا
أَيْنَمَا مَنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٩﴾

إِنْتَلُوا يُوْسُفَ أَوْ اظْهَرُوهُ أَرْضًا يَخَلُ
لَكُمْ وَجْهًا وَيَخَلُ لَكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ
قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿١٠﴾

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهَ فِي
غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ﴿١١﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا
لَهُ لَنَصِحُونَ ﴿١٢﴾

أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَزْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا
لَهُ لَكٰفِظُونَ ﴿١٣﴾

قَالَ رَبِّي لِيَحْزُنَنَّيَ أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ
يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُونَ ﴿١٤﴾

قَالُوا لَئِن آكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا
لَخٰسِرُونَ ﴿١٥﴾

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْبُنْيِ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

وَجَاءَ وَآبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٧﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ

دے اگور دکدے رہ گئے ہیں تے یوسف کول اسان اپٹے
سامان دے کولبو چھوڑ گئے ہاس تے اونکوں نہر کھا گئے
تے توں ساڈی گال کول نہ منیسیں بھانویں اسان سپے
دی ہوں۔

عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّبَابُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا
وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿۱۵﴾

۱۹۔ تے او اوندے چولے کول کوڑی رت لاکے گھن
آن اول آکھے تہاڑے دسیں این کم کول سوٹا کر کے
ڈکھائے اچھا ہن صبر کریناں چنگا صبر تے جو تہاں
ڈسندے پئے، اوندے کیتے اللہ کنیں مدد منگی وچ
سبکی۔

وَجَاءُوا عَلَى قَيْصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ
قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً
فَصَبْرٌ جَبِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا
تَصِفُونَ ﴿۱۵﴾

۲۰۔ تک قافلہ آگئے تے انہیں پانی واسطے اپنا آدمی بیٹھے
اول اپنا ڈول بیٹھے اول آکھے خوشخبری، اسے چھوہرتے انہیں
اونکوں پونجی سمجھ کے لگا گدھے تے جو کچھ او کریندے پئے
ہن اللہ اونکوں جائدا۔

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ
فَأَدَّى ذُلُّهُ قَالَ يُبَشِّرِي هَذَا عِلْمُكُمْ
وَأَسْرُوهُ بِضَاغَةَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿۱۶﴾

۲۱۔ تے (یوسف دے برائیوں) اونکوں تھوڑی قیمت گنتری دے
دہیں دے بدلے ورتج چھوڑیئے۔ تے انہیں کول این
قیمت دی وی پرواہ کا، ناں ہائی۔

وَسَرَّوهُ بِشَكِينٍ بِخَيْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا
فِيهِ مِنَ الرَّاهِدِينَ ﴿۱۶﴾

۲۲۔ تے اول آکھے جیں اول کول مصر وچ مل گدھے اپنی زال
کول جو ایندے رہن دی جا بچگی بنا اسے قھی سبگدے جو
ساکوں فاندہ ڈلوئے یا اسان اینکوں اپنا پتر بنا گھنوں تے
ایویں اسان یوسف کول ملک وچ عزت بڑتی تے تاں جو اسان
اونکوں گلابیں دی حقیقت سکھاؤں تے اللہ اپٹے کم کول
پورا کر کے رہندے تے اصل پہوں سارے لوک
چاندے نیں۔

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مَرَاتِبَ الْكِرْمِيِّ
مَثْوَاهُ عِنْدَ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَضِرَ ذَلِكَ وَكَذَلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۷﴾

۲۳۔ تے جیلاں اور جوان تہا تے اسان اونکوں حکم تے
علم بڑتے تے نیکیں کول اسان ایویں بدلہ ڈیندے یں۔
۲۴۔ تے او تربیت جیندے گھروچ لوبندا با اول اوندی

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۷﴾
وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ

مرضی کے خلاف غلط کم تے ٹھگالے سی تے دروازے بند کر ڈتسی تے اکھئے سی میڈو آ اوں آکھئے اللہ دی پناہ بے شک او میڈا رب میں میکوں ٹکن دی چنگی جا بُرتی بے شک ظالم کامیاب نہیں تھیندے۔

۲۵۔ اوں ترمیت پکا ارادہ کر گدھا تے یوسف زچون دلا پکا ارادہ کر گدھا جے او اپنے رب دا کھلا نشان دے ڈیکھ چکیا ہوندا۔ ایوں تھے تاں جو اساں اوں کین برائی تے بے حیائی پیریں کر ڈیوں بے شک او ساڑے چٹے ہوئے بندیں وچ رہا۔

۲۶۔ او ڈوہیں دروازے دو درکین تے اوں ترمیت اوندی قیص قیص پچھو پاڑ ڈتی تے انہیں ڈونائیں دروازے دے کولہو ترمیت دے مالک کوں ڈٹھے نیں ترمیت آکھئے جرحا تیڈی زال نال برا ارادہ کرے اوندی سزایا تے قید یا ڈکھ والا عذاب۔

۲۷۔ اوں آکھئے ایں میکوں میڈی مرضی دے خلاف ٹھگالے۔ تے اوں ترمیت دے خاندان دے ہک گواہ گواہی ڈتی جے اوندا چولا اگو پاڑیا پئے تے اے سچی تے او کوزا۔

۲۸۔ تے جے اوندا چولا پچھو پاڑیا پئے تے اے ترمیت کوزی تے او سچا۔

۲۹۔ جیلھے اوندے چولے کوں ڈٹھے نیں جو او پچھو پاڑیا پئے اوں آکھئے بے شک اے تہا ڈی چالاکی تے تہا ڈی چالاکی بہوں وڈی۔

۳۰۔ یوسف توں ایں کینیں درگزر کر تے اے ترمیت توں اپنی غلطی دی معافی منگ بے شک توں ہی غلطی کرن والی ہوتی۔

تَفِيهِ وَعَلَّقَهُ الْأَيْوَابَ وَقَالَتْ هَيْت لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۷﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهَا وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهَا كَذَلِكَ لِنَصَّرَفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿۲۸﴾

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَيْصَةَ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيْمَا سَيْدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَدَّ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُبْعَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۲۹﴾

قَالَ هِيَ رَأَوْدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ تَمَّ أَهْلِيهَا إِنْ كَانَ قَيْصَةُ قَدَّ مِنْ قَبْلِ فَصَدَّقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۳۰﴾

وَإِنْ كَانَ قَيْصَةُ قَدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿۳۱﴾

فَلَمَّا رَأَىٰ قَيْصَةَ قَدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿۳۲﴾

يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرَ لِذُنُوبِهِ
إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿۳۳﴾

۳۱۔ تے شہردی ترمیتیں آکھے عزیز دی زال اپنے پانھے کول اوندی مرضی دے خلاف ٹھگا لئے اونکوں اوندے نال بڑا ڈھا پیار تھی گئے بے شک اساں اونکوں کھلی کھلی مگر ای وچ ڈہرے ہیں۔

۳۲۔ تے جڈال ان انہیں دیاں چپ چپا تیاں گا لیس سٹین تے انہیں کول سڈوا چٹیس تے انہیں واسطے جنگی بہن دتی جا پٹائس تے انہیں وچو ہر ہک کول بک چھری ڈٹی اس تے آکھیں انہیں دے سامنے نکل تے جیلے انہیں اونکوں بڑھے اونکوں وڈی شان والا آدمی پاتے نیں تے اپنے ہتھ کپ بیٹھیں تے انہیں آکھے اے اللہ کینیں بڑیئے گناہ ہنسی کیتا اے بشر نیں اے تے کوئی عزت والا فرشتہ ۶

۳۳۔ اول آکھے اے او آدمی ۶ جیندے معاملے وچ تاساں میکوں ملامت کرنی دیاں باو سبے شک میں ایکوں ایندی مرضی دے خلاف ٹھگا لئے تے اے بچ گئے تے جے اس اوں نہ کیتا جیرھا میں ایکوں حکم ڈتے تے اے ضرور ڈھکیج ویسی تے ضرور ہوں ذلیل تھی ویسی۔

۳۴۔ اول آکھے اے میڈے رب میکوں قید اوں کینیں زیادہ چنگی ۶ جیندے و اے میکوں سڈیندی ۶ تے جے تیں انہیں دی تدبیر کوں میں کینیں بٹایا تے میں انہیں دو جھک ویساں تے میں جا لیس وچو تھی ویساں۔

۳۵۔ تے اوندے رب اوندی دعا کول سن گدھی تے اونہیں دے مکر کول اوں کینیں بٹا گدھا او بہوں سٹن والا تے چائٹن والا ۶۔

۳۶۔ ول انہیں تے نشان ڈیکھن دے بعد ظاہر تھی گیا۔ جو ایکوں ہک وقت تیں قید ضرور کرن۔

۳۷۔ تے اوندے نال جیل وچ ڈوجوان وی داخل تھیں

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۱﴾

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا وَأَتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿۳۲﴾

قَالَتْ فُلْيُكُنَ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيَسْجَنَ وَيَكُونَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿۳۳﴾

قَالَ رَبِّ السِّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿۳۴﴾

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۵﴾

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِن بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لِيَسْجُنَتْهُ حَتَّىٰ جِئْتَهُ ۚ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَّنُ قَالَ ﴿۳۶﴾

انہیں وچوہک آکھئے بے شک میں خواب ورج بڑھے جو میں انکو رپڑنیا پیاں تے ڈوہے آکھئے میں خواب بڑھے جو میں سر تے روٹیاں چاتی وداں تے اونکوں پکھی کھتے پین ساکوں ایندی تعبیر ٹرس۔ بے شک اساں تیکوں نیک سمجھندے ہیں۔

۳۸۔ اوں آکھیا تہا ڈو روٹی اون کینں پہلے تہا کوں انہیں دی تعبیر ٹرس بڈلیاں۔ اے اس واسطے جو میڈے رب میکوں علم بڑھے بے شک میں اوں قوم وادین چھوڑ بٹے جیرے اللہ تے ایمان نیں ایندے تے آخرت دے مکر۔

۳۹۔ تے میں اچھے بیرو بڑا بے ابراہیم تے اسحاق تے یعقوب دے مذہب دی پیروی کرینداں ساڈا اے حق میں جو اساں اللہ و شریک بناؤں اے ساڈے تے لوکں تے اللہ و فضل تے اکثر لوک شکر نیں کریندے۔

۴۰۔ اے میڈے جیل دے ڈوہیں سبگتیو کیا انجو انج رب چچن یا کورب جیرا کال غالب۔

۴۱۔ اوندے سوا تساں صرف انہیں ناویں دی عبادت کریندے جیرے تساں خود تے تہا ڈے بیرو بڑا بیں رکھین تے اللہ سیں ایندے واسطے کوئی دلیل نیں لبانی بے شک فیصلہ اللہ دے ہتھ ورج اوں حکم بڑھے جو صرف ہوندی عبادت کرو اے درست مذہب تے اکثر لوک جانڈے نیں۔

۴۲۔ اے میڈے جیل دے سبگتیو تہا ڈے وچوہک اچھے مالک کوں شرب پلیسی تے ڈوہا پھاسی بڈا ویسی تے پکھی اوندے سردا ماس کھوسن جیرھی گال میں کینں تساں ڈوہیں پچھدے ہاوسے اوندرا فیصلہ تھی گئے۔

أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرِنِّي أَخَصِرُ خَيْرًا وَقَالَ
الْآخَرُ إِنِّي أَرِنِّي أَحْسَنَ مِنْهُ لِيَأْتِيَنِي خُبْرًا
تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْتُهَا بِتَأْوِيلِهِ
رَبُّكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ⑤

قَالَ لَا يَأْتِيَنِي كَمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِي إِلَّا نَبْتًا تَأْتِيَنِي وَبِهِ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَنِي كَمَا ذُكِرْتُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كٰفِرُونَ ⑤

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ
فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ⑤

يَصَاحِبِي السِّجْنِ ۚ أَذْبَابُ مُنْتَهَى قَوْلِ خَيْرٍ أَمْرٍ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑥

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا
أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِن
الْحُكْمُ لِلَّهِ الْأَمْرَ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا آيَاتِهِ ۗ ذَلِكَ
الَّذِينَ نَقِيتُمْ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ⑥

يَصَاحِبِي السِّجْنِ ۚ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبِّي خَيْرًا
وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ ۗ
فَخَبِي الْأَمْرَ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ⑥

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَكَفَىٰ فِي النَّجْوَىٰ بِضَعِ سِينِينَ ﴿٤٣﴾

۴۳۔ تے اول کول آکھے سی جیندے متعلق اونکوں خیال باجلا چھٹ ویسی اپنے مالک دے کولہو میڈا ذکر کریں تے شیطان اونکوں اوندے مالک دا ذکر بھلا ڈتا تے او کجھ پے سال قید خانے وچ رہ گئے۔

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَنَعٍ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَنَعٌ غَيَّافٌ وَسَنَعٌ سُنْبُلَاتٍ خَضِرٍ وَأَخْرَجِيصَاتٍ يَأْكُلْنَ الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٤﴾

۴۴۔ تے بادشاہ آکھے میں خواب بڑھے جو ست موٹیاں گویں ہن کول ست کانہلیاں گویں انہیں کول کھنڈیاں پین تے ست ساوے سٹے بن تے پے سکتن۔ تے اے وڈے لوکو میکوں میڈے خواب دی تعبیر سو جے تساں خواہیں دی تعبیر کریںدے، تاں۔

قَالُوا أَضْعَافٌ أُحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعِلْمِينَ ﴿٤٥﴾

۴۵۔ انہیں آکھے اے گندے خوابن تے بے کار خواہیں دی تعبیر اساں نے جانڈے۔

وَقَالَ الَّذِي بَعَا مَنَّهُمَا وَإِذْ كُورٌ بَعْدَ آفَاقِهِ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِشَأْنِهِمَا فَاذْكُرُونِي ﴿٤٦﴾

۴۶۔ او نہیں بڑونا میں وچو جرحا چھٹ گیا ہاتے کجھ وقت دے بعد اوں یاد کیتے تے آکھیں میں تہا کول این خواب دی تعبیر ڈسینداں میکوں پھو۔

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَنَعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَنَعٌ غَيَّافٌ وَسَنَعٌ سُنْبُلَاتٍ خَضِرٍ وَأَخْرَجِيصَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

۴۷۔ یوسف یار میکوں ڈس ست موٹیاں گویں ہن جنہیں کول ست کانہلیاں گویں کھنڈیاں پین تے ست سٹے ساوے تے پے سکتن تھی سبگدے جو میں لوکیں دو دنجاں تاں جو انہیں کول تعبیر دا پتہ لگے۔

قَالَ تَزْرَعُونَ سَنَعِ سِينِينَ دَابَّاهُمَْا حَصَدْتُمْ فَذُرَّةٌ فِي سُنْبُلَةٍ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٨﴾

۴۸۔ اول آکھے تساں ست سال سا ندھو ٹرانڈرہسوتے جو کپو اونکوں سیس وچ رہن ڈپو اوندے سوا جو تساں تھوڑا جہیاں کھاؤ۔

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَنَعٌ شَدِيدٌ يَأْكُلْنَ مِمَّا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَحْصِنُونَ ﴿٤٩﴾

۴۹۔ ول ایندے لہرت سال کال پوسی جیرے اونکوں کھاوسن جو تساں بچیسو سوائے اوندے جو تساں انہیں کیتے جمع کیتا ہوسی۔

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُعَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٥٠﴾

۵۰۔ ول ایندے بعد سال اوسی جیندے وچ لوکیں دی فریاد سٹی ویسی تے لوک ہک پے کول تھنے ڈسین۔

۵۱۔ تے اوں بادشاہ آکھیا اونکوں میڈو گمن آؤ تے جیلھے اوندو قاصد آئے اوں آکھے قول اپٹے ماںک دو ول و نچ تے پچھ انہیں ترمیمیں دا کیا حال جنہیں پٹے ہتھ کپٹے بن بے شک میڈا رب انہیں دے مکر کوں ڈاڈھا جانڈے۔

۵۲۔ اوں آکھے تہاڈا اصل مقصد کیا با جڈاں تساں یوسف کوں اوندی مرضی دے خلاف ٹھکالیا ہاوسے۔ انہیں آکھے او اللہ کنیں ڈریا ہا اسان اوندے وچ کوئی برائی کاء نیں ڈٹھی۔ عزیز دی زال آکھے ہُن حق ظاہر تھی گئے میں اونکوں اوندی مرضی دے خلاف اونکوں ٹھکالوں دی کوشش کیتی ہائی تے او بے شک سپیں وچوے۔

۵۳۔ اے اس واسطے تاں براونکوں پتہ لگ و نچے جو میں اوندی کنڈ پچھو خیانت نیں کیتی تے بے شک اللہ سئیں خیانت کرن والیں دی تدبیر کوں کامیاب نیں کریندا۔

۵۴۔ تے میں اپٹے آپ کوں بری نیں سمجھیندا بیشک نفس برائی دا حکم ڈیون والا سوائے اوندے جیسے دے اتے میڈا رب رحم کرے بے شک میڈا رب بہوں بخشن والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۵۵۔ تے اوں آکھے اونکوں میڈو گمن آؤ اونکوں میں پٹے کیتے جن گمناں تے جڈاں بادشاہ اوندے نال گاہیں کیتن تے اوں آکھے بے شک توں اچ کئیں ساڈے کولہو عزت والا تے بھروسے والا آدمی ہوتی۔

۵۶۔ اوں آکھے توں میکوں ملک دے خزانے دا افسر بنا ڈے بے شک میں بہوں حفاظت کرن والا تے بہوں علم والا ہاں۔

وَقَالَ الْمَلِكُ اَنْتَونِي بِهٖ فَلَمَّا جَاءَهُ
الرَّسُوْلُ قَالَ اَرْجِعْ اِلَى رَبِّكَ فَسْئَلْهُ
مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ اَيْدِيَهُنَّ اِنَّ
رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيْمٌ ﴿٥١﴾

قَالَ مَا خَطْبُكَ اِذْ رَاوَدْتَن يُوْسُفَ عَنِ
نَفْسِهٖ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلَّمْنَا عَلَيْهِ
مِنْ سُوْءٍ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ اِنَّنِي
الْحَقُّ اَنَا رَاوَدْتُهُ عَنِ نَفْسِهٖ وَاِنَّهٗ لَيَنْ
الضَّالِّیْنَ ﴿٥٢﴾

ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِّي لَمْ اُخْنِهٖ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي
كَيْدَ الْخَآئِنِيْنَ ﴿٥٣﴾

وَمَا اُبْرِيْ نَفْسِيْ اِنَّ النَّفْسَ لَآمَارَةٌۭ بِالسُّوْءِ
اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيْ اِنَّ رَبِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥٤﴾

وَقَالَ الْمَلِكُ اَنْتَونِي بِهٖ اَسْتَخْرِضُهٗ
لِنَفْسِيْ فَلَمَّا كَلَّمَتْهُ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ
لَدَيْنَا مَكِيْنٌ اٰمِيْنٌ ﴿٥٥﴾

قَالَ اجْعَلْنِيْ عَلٰى خَزَايِيْنَ الْاَرْضِ اِنِّيْ
حَفِيْظٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٦﴾

۵۷۔ تے ایوں اسان یوسف کوں مک وچ عزت بڑتی
جیڑھی جاتے او چاہے ہا رہوے ہا جیکوں اسان چاہندے
ہیں اپنی رحمت کنیں حمد بڑیندے ہیں تے نیکیں دا اجر
اسان ضائع نلے کرنیڈے۔

۵۸۔ تے آخرت دا بدلہ مومنین کیتے تے متقیں کیتے
چکھا۔

۵۹۔ تے یوسف دے بھرا آئے تے اونڈے سامنے
تھے اول انہیں کوں سچاں گدھاتے او اونکوں نہیں سچاں
سکئے۔

۶۰۔ تے جیلے انہیں داسان تیار کیتے اول آکھے
توں تہا بڑے پیرو لو مٹرایا جیڑھا بھرا او نکوں میڈو گمن
اواہے کیا تساں بڑھے نوہے جو میں تول پورا بڑینال تے
مہانی چنگی بڑینال۔

۶۱۔ جے تساں اونکوں میڈو زگمن اوسو تے میڈے
کو لہو تہا بڑے کیتے کوئی تول نہ ہوسی تے میڈے
کو لہو ز اواہے۔

۶۲۔ انہیں آکھے اسان اونڈے پیو کوں اونڈے متعلق
ورغلیسوں تے اسان بے شک لے کم کر کے رہسوں۔

۶۳۔ اول اپنے ہا نہیں کوں آکھے جو انہیں دی پوجی انہیں
جے پوریں وچ رکھ ڈیو تھی سبگدے جڈال اے گھرو
وچن این احسان کوں من کے ول آون۔

۶۴۔ تے جڈال او اپنے پیو رو ولین آکھے نیں اباجی ساکوں
دائیں کنیں بنگ بڑتا گئے تول سا بڑے نال سا بڑے بھرا
کوں چھ تان جو اسان دائیں گمن آؤں بے شک اسان
ایندی پوری حفاظت کر لیسوں۔

۶۵۔ اول آکھے کیا میں ایکیوں تہا بڑے سپرد کر کے ادبو

وَكذٰلِكَ مَكْنًا لِّيُوسَفَ فِي الْاَرْضِ يَتَّبِعُوْا مَنَا
حَيْثُ يَشَاءُ نَسِيْبٌ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَاءُ وَلَا نُنْفِيعُ
اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝

وَلَا جْرَ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ۝

وَجَاءَ اِخْوَةَ يُوْسَفَ فَدَحَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ
لَهٗ مُنْكَرُوْنَ ۝

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهّٰزِهِمْ قَالِ الْاُنثٰى بِاَخٍ لَّكُمْ
مِّنْ اٰيٰتِنَا اَلَا تَرَوْنَ اَنّٰى اَوْفٰى الْكَيْلِ وَاَنَا خَيْرُ
الْمُنْزِلِيْنَ ۝

وَ اَن لَّمْ تَأْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِيْ وَلَا
تَقْرَبُوْنِ ۝

قَالُوْا سُرُوْدٌ عِنْتَهٗ اٰبَاهُ وَاِنَّا لَفٰعِلُوْنَ ۝

وَقَالَ لِفَتٰىيْهِ اجْعَلُوْا يَصَاعْتَهُمْ فِيْ رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَهَا اِذَا اُنْقَلِبُوْا اِلٰى اٰهْلِئِهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُوْنَ ۝

فَلَمَّا رَجَعُوْا اِلٰى اٰيِبِهِمْ قَالُوْا يَا اٰبَانَا مَا نَمْنَعُ مَنَا الْكَيْلُ
فَاَرْسَلْنَا مَعَنَا اَخَانًا لَّا نَكْتُلُ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ۝

قَالَ هَلْ اٰمَنْتُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَا اٰمَنْتُكُمْ

نیچر پاواں جیرھا ایں کینیں پہلے ایندے بھراڈا نیچر مکھتا با
تے اللہ چیکا حفاظت کرن والا تے اوہو ساریں کینیں
زیادہ رحم کرن والا۔

۶۶۔ تے جیڈاں انہیں اپنے سامان کول کھولے انہیں
بڑھے جو انہیں دی پونجی انہیں کول ولاڈتی گئی ء
انہیں اکھئے لے ابا اسان ہا کیا منگدے ہیں لے
ساڈی پونجی ء جیرمی ساکول ولاڈتی گئی ء تے گھر
والیں دو خوراک گھن اوسول تے اپنے بھراڈی حفاظت
دی کرسول تے اٹھ داہک بارومی زیادہ گھن اوسول
تے لے وزن ساڈے کیتے نعمت

۶۷۔ اول اکھئے میں اونکول تہاڈے نال اصلو نہ
پھیسال جے تیں لتاں میڈے نال اللہ دی قسم چا
کے لے وعدہ نہ کرو جو لتاں اینکول میڈو ولا گھن
اوسو سولے ایندے جو لتاں کہیں مصیبت وچ
پھس وچرتے جیڈاں انہیں اونکول پیکا قول بڑے ڈتے
اول اکھئے جو اسان آہرے ہیں اللہ سیں ایندے لے
مگران۔

۶۸۔ تے اول اکھئے پترو لتاں ہک دروازے کینیں نہ
پلواہے انجوانج دروازیں کینیں پلواہے۔ میں تہاڈے
کیتے اللہ لو کجھ نہیں کر سگدا بے شک حکم اللہ دا ء
اوندے اتے میڈا بھروسہ ء تے بھروسہ کرن والیں
کول اوندے لے بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۶۹۔ جیلھے اوسٹن جیویں انہیں دے پیو انہیں کول
حکم ڈتا ہا لے گال انہیں کیتے اللہ لو کہیں کم نہ آ
سگدی بائی سوائے ایندے جو یعقوب دے دل دی
گال پوری تھی گئی بے شک او علم والا ہا جو اسان

عَلَا آخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۖ قَالَ اللَّهُ حَيْرٌ حِفْظًا وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿۶۶﴾

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ
رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا بَانَا مَا نَبِيٌّ
هَذِهِ بِضَاعُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَبِيُّ أَهْلِنَا
وَتَحْفَظُ آخَانَا وَتَزِدُّكَ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ
كَيْلَ تَيْبَرٍ ﴿۶۷﴾

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنَ
اللَّهِ لِنَأْتِيَنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آوَتْهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ ﴿۶۸﴾

وَقَالَ يَبْنَى لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا
مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ إِنْ أُنْزِلَ إِلَيْهِ اللَّهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۶۹﴾

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي
عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضَاهَا وَإِنَّهُ لُدُو عَلَيْهِمْ لَمَاعِلُنَّهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۷۰﴾

- اونکوں سکھایا ہاتے اکثر لوگ چاند سے نہیں۔
- ۶۰۔ تے جڈاں یوسف کنیں گبین اول اپنے بھراکوں اپنے نال جا ڈتی تے آکھے سی میں تیدا بھراہاں جو او کریندے رہ گبین توں مونجھانہ تھی۔
- ۶۱۔ جڈاں انہیں داسان تیار کر کے واپس پھنٹ لگے منگل پٹے بھراے بورے وچ رکھ ڈتس دل اعلان کرن والے اعلان کیتے اے قافلے والو تساں تے پور ہوئے۔
- ۶۲۔ انہیں آکھے انہیں دو منہ کیتے نیں تے تپھے نیں تباڈا کیا رل گئے۔
- ۶۳۔ انہیں آکھے ساڈے بادشاہ دا ٹوپہ رل گئے تے جیرھا گول اوسی اونکوں اٹھ دا بارلمسی تے میں ایندا ذمہ وار آں۔
- ۶۴۔ انہیں آکھے اللہ دی قسم تہا کول پتہ جو اسان ایں ملک وچ لے آئے جو اسان گیڑ گھتوں تے نہ اسان چوریں۔
- ۶۵۔ انہیں آکھے جے تساں کوڑے ہوو تے تہا ڈی کیا سزا۔
- ۶۶۔ انہیں آکھے جیندے بورے وچ اولبھے اوہو ہوندی سزا پاوے اسان ظالمیں کول ایویں سزا ڈیندے ہیں۔
- ۶۷۔ اپنے بھراے پوریں کنیں پہلے انہیں دے پوریں دی تلاشی شروع کیتی اس پچھیں اونکوں اپنے بھراے بورے وچ کدھیں۔ ایویں اسان یوسف واسطے تدبیر کیتی۔ او اپنے بھراکوں بادشاہ دے قانون نال نہ پکڑ سگدا باسولے ایندے جو اللہ چاہے۔ جیندے چاہندے ہیں اسان درجے اپنے کریندے ہیں تے ہر جانٹ والے
- وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَمَنَّسْ بِمَا كَانُوا يَمْعَلُونَ ﴿۶۰﴾
- فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَيْهَا الْعِيذَ لَكُمْ لَسِرَّتُكَ فَأَنزَلُوا إِلَيْكَ الْغَبِيْرَ وَأَنقَضُوا إِلَيْهِ أَمْرَهُمْ فَتَبَايَعُوا عِندَهُ بِمَا عَلَّمَهُمْ وَأَنقَضُوا بِرَأْيِهِ جَمْلًا بَعِيرًا وَأَنَا بِهِ رَعِيْمٌ ﴿۶۱﴾
- قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِيْقِيْنَ ﴿۶۲﴾
- قَالُوا مَّا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كٰذِبِيْنَ ﴿۶۳﴾
- قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿۶۴﴾
- فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَايِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَايِ أَخِيهِ كَذٰلِكَ كَذٰلِكَ نَايُوسُفَ مَا كَانَ لِأَخِي أَخَاهُ فِي رَحْلِ السَّلِيْكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ تَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّن تَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيْمٌ ﴿۶۷﴾

تیس ہک بہوں عالم ہستی موجود۔
 ۷۸۔ انہیں آکھئے جے ایں چوری کیتی تے ایں کینیں
 پہلے ایندا بھراوی چوری کر چکئے یوسف ایں گال کول
 دل وچ لکائے تے انہیں تے لے گال ظاہر نسی
 کیتی اوں آکھیا تساں بز بخت ہوسے جو تساں آبدے
 اللہ بہوں چاٹدے۔

۷۹۔ انہیں آکھئے لے عزیز بے شک ایندا بیہو بہوں
 پڈھا ایندی جاتے ساڈے وچو کہیں پے کول
 پکڑ گھن بے شک اساں تیکوں احسان کرن والا
 سمجھیندے ہیں۔

۸۰۔ اوں آکھئے اللہ دی پناہ جو اساں کہیں پے کول
 پکڑوں اوندے علاوہ جیندے کینیں ساڈا سامان طے
 نہ تاں اساں ظاہریں وچو تھی ویسوں۔

۸۱۔ تے جڈاں او نا امید تھی گئیں تے آبت وچ گاہیں
 کیتے انج تھی گئیں۔ انہیں دے وڈے آکھئے کیا تہا کول
 پتہ نہیں جو بے شک تہا بے پیو اللہ دی قسم چا کے
 وعدہ گدھا ہا تے ایں کینیں پہلے تساں یوسف دے
 محلے وچ وی زیادتی کر چکے ءعر میں ایں زمین کول
 چھوڑیساں اصلونہ جے تیں میڈا پیو حکم نہ ڈیوے یا
 اللہ سیں میڈے کیتے کوئی فیصلہ کرے او بہوں چبگا
 فیصلہ کرن والا۔

۸۲۔ اپنے پیو دو ول وچرتے اونکوں آکھوے اباسیں
 بے شک تہا بے پتر چوری کیتی ءجو اساں چاٹدے
 ہیں ہوندے گواہ ہیں تے اساں کی گال دی حفاظت نہ
 کر سگدے ہا سے۔

۸۳۔ اوں وستی کینیں کچھ گھن جیندے وچ اساں ہا سے

قَالُوا إِن يَسْرِقَ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ
 فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ
 أَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿۷۸﴾

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ
 أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۷۹﴾

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنْ تَأْخُذَ الْإِمْنُ وَجَدْنَا مَتَاعًا
 عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ﴿۸۰﴾

۷۸

فَلَمَّا اسْتَبَسُّوْا مِنْهُ حَاصِلُوْا نَجِيًّا قَالَ كَبِدْهُمُ اَلْمَ
 تَعْلَمُوْا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوَدِعًا مِّنَ اللّٰهِ
 وَمِنْ قَبْلُ مَا قَرَّطْتُمْ فِيْ يُوْسُفَ فَلَنْ اُبْرَحَ الْاَرْضَ
 حَتّٰى يَآذِنَ لِىْ اَبِىْ اِذْ يَحْكُمُ اللّٰهُ لِيْ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿۸۱﴾

رُجِعُوْا اِلَىٰ اٰبِيْكُمْ فَعَلُوْا يَا اَبَانَا اِنَّ اَبْنَكَ سَرَقٌ
 وَمَا نَشْهَدُ نَا اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ
 حٰفِظِيْنَ ﴿۸۲﴾

وَسُئِلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيْهَا وَالغِيْرَ الَّتِي اَقْبَلْنَا

ذِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۳۸﴾

تے اور قافلے کنیں وی کچھ جیندے نال اسان آئے
ہیں تے بے شک اسان سچے ہیں۔

قَالَ بَلْ سَأَلْتُ لَكُمْ أَنْفُسَكُمْ أَزْوَاجًا
فَصَبْرٌ جَبِيلٌ ۗ عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَنِينًا
إِنِّي هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۳۹﴾

۸۳۔ تے اوں آکھئے اصل تہا بڑے دلین لے کم تہا کون
سوٹھا کر کے بڑکھالے تے میں چنگی طراں صبر کرینداں
تھی بگدے جو اللہ سیس انہیں ساریں کون میدو ولا
گھن آوے بے شک او بہوں چائٹن والا تے سیاٹا
۸۵۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدھے تے آکھیں رہا بے
افسوس امیں یوسف دے بارے وچ ولا فریاد کرینداں
تے اوندے اکھیں وچ مونجھ کنیں بہنجوں آگین تے
او مونجھ پیتی رہندا ہا۔

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ ۖ وَابْتِئْنَا
عَيْنُهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۴۰﴾

۸۶۔ اوں آکھئے اللہ دی قسم توں لیکا یوسف کون یاد
کریندا رہ ویس جے تیں توں بیمار نہ تھی و نہیں یا مر
ونجیں۔

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُونَا ۖ وَإِن لَّكُرِّيُوسُفَ ۖ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا
أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿۴۱﴾

۸۷۔ اوں آکھئے اپنی پریشانی تے مونجھ دی فریاد اللہ کنیں
کرینداں تے میں اللہ ولواد چائداں جو تساں نو بے
چائڈے۔

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بِنِيٍّ وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ ۖ وَأَعْلَمُ مِنَ
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۴۲﴾

۸۸۔ پیرو و نچوتے یوسف تے اوندے بھرا کول بھو
تے اللہ دی رحمت کنیں نا امید نہ تھیو و بے شک
اللہ دی رحمت کنیں کافر ہی نا امید تھیندن۔

يَبْنَؤِي أذْهَبُوا فَتَحَسَبُوا مِنْ يُوسُفَ ۖ وَأَخِيهِ وَلَا
تَأْتِسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ ۖ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رُوحِ
اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْكَافِرُونَ ﴿۴۳﴾

۸۹۔ تے جیڈاں او ندو آئن انہیں آکھئے لے عزیز ساکوں
تے ساڈے گھر والیں کون بہوں تہگی آگئی تے
اسان تھوڑی جہیں پونجی گھن آئے ہیں ساڈے دانے
پورے بڑے تے صدقے دے طور تے کچھ زیادہ وی
بڑے بے شک اللہ صدقہ کرن والیں کون وڈا ابروڑیندے
۹۰۔ اوں آکھئے کیا تہا کول پتہ بے جو تساں یوسف تے
اوندے بھرا نال سلوک کیا ہا تے تساں جاہل باوے۔

قَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ
مَسْنَا وَاهْلَأْنَا لُصُورًا ۖ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ
مُرْجَبَةٍ ۖ فَأَوْفٍ لَّنَا الْكَيْدَ ۖ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿۴۴﴾

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ ۖ إِذْ
أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿۴۵﴾

۹۱۔ انہیں آکھئے کیا حقیقت سچ توں ہی یوسف ہوں اوں
آکھئے میں یوسف ہاں تے اے میڈا بھرا تے اللہ سیس ساڈے
اتے احسان کیتے بے شک جبرھا تقویٰ کریندے تے مبر
کریندے بے شک اللہ سیس نکیں دا اجر و نچیندائیں۔

۹۲۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم اللہ سیس تیکوں ساڈے اتے
فضیلت ڈتی تے اسان خطا کار ہیں۔

۹۳۔ اوں آکھئے تہاڈے اتے کوئی ملام کاء نہیں اللہ
تہا کوں بخشے تے او رحم کرن والیں وچو بہوں رحم کرن والا۔

۹۴۔ تساں میڈا اے چولا گن و نچو تے میڈے پیو دے
اگو رکھ ڈیو لہے اوں کوں ساریں گاہیں دا پتہ بگ

ولیں تے تساں اپنے ساریں گھر والیں کوں میڈو گن آؤ۔
۹۵۔ تے جیلھے قافلہ ٹر پئے انہیں نے پیو آکھئے اچ بیشک

میکوں یوسف دی خوشبو اندی پیو تے جے تساں میکوں
گاہنا نہ آکھوتال۔

۹۶۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم توں اپنی پرانی غلطی وچ
پیں تھیا۔

۹۷۔ جیڑاں خوشخبری ڈیو لہے والا آگئے تے چولا اندے
ساڈے رکھیں اوں کوں ساری گال سمجھ آگئی اوں

آکھئے میں تہا کوں آباہ نامی جو بے شک میں اللہ کنیں او
چاڈال جو تساں توہے چاڈے۔

۹۸۔ انہیں آکھئے ابا سیس توں ساڈے کیتے ساڈے گناہیں
دی بخشش منگ بے شک اسان گناہ کار ہیں۔

۹۹۔ اوں آکھئے میں اپنے رب کنیں تہاڈے واسطے
بخشش ضرور منگساں بے شک او بہوں بخشش والا تے

ول ول رحم کرن والا۔
۱۰۰۔ جیڑاں او یوسف دے کوہو آئن تے اوں اپنے

قَالُوا إِنَّكَ لَتَافِيئَةٌ يَوْسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا
أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرُ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۹۱﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَشْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا
لَخٰطِئِينَ ﴿۹۲﴾

قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمْ أَيُّومَ يُعْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿۹۳﴾

إِذْ هَبُوا بَيِّنَاتٍ هَذَا قَالِقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يٰأَبِ
بَصِيْرًا وَأَتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۹۴﴾

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيْحَ
يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تَفَتَدُونَ ﴿۹۵﴾

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلٰلِكَ الْقَدِيمِ ﴿۹۶﴾

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْفَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَازْتَدَّ
بَصِيْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ ﴿۹۷﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا
خٰطِئِينَ ﴿۹۸﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَفُوْرُ
الرَّحِيْمُ ﴿۹۹﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَبُويَهُ وَقَالَ

اذْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَاءَ اللهُ اٰمِنِيْنَ ۝

پیو ما کول اپنے نال جاڑتی تے آکھیں تیاں اللہ دی
مشیت نال امن نال مصر وچ داخل تھی و نجو۔

۱۰۱۔ تے اوں اپنے پیو ما کول اپنے تخت تے پلھا ڈرتے
تے او سارے سجدے وچ ڈوہ پین۔ اوں آکھئے
ابا میں اے میڈے پہلے خواب دی تعبیر میڈے
رب نیں اوں کول پورا کر ڈرتے تے میڈے اتے فضل کیس
جہاں اوں میکوں جیل کنیں کڈھے تے تہا کول جنگل کنیں
گھن آئے ایندے بعد جو شیطان نے میڈے تے میڈے بھرنوں
وچ وگاڑ پیدا کر ڈتا با بے شک میڈا رب جیندے
کیتے چا بندے مہربان تے بے شک او بہوں جاٹن
والا تے بہوں سیٹا ۶۔

۱۰۲۔ اے میڈے رب تیں میکوں بادشاہی بڑی تے میکوں
خواب دی تعبیر سکھائی ۶۔ آسمانیں تے زمین کول پیدا
کرن والے خدا توں ہی دنیا تے آخرت وچ میڈا سنگتی
ہویں توں میکوں مسلمان بنا کے ماریں تے نیکیں وچ
میکوں رلاویں۔

۱۰۳۔ اے غیب دیاں جبرائیل بن جبرائیل اسان تیرو وھی
کیتن تے توں انہیں نال کاہ ناں بادیں جیلھے دشمن
سارے کھٹے تھی گئیں تے تیرے خلاف تدبیراں بنائے
نیں۔

۱۰۴۔ تے اکثر لوک بھانویں توں جتنا وی چاہوں ایمان نہ
انہیں۔

۱۰۵۔ توں تے انہیں کنیں اجرو دی توں نہیں مگدا اے تے
سارے لوکیں کیتے محض نصیحت۔

۱۰۶۔ آسمانیں تے زمین وچ بہوں سارے نشان
انہیں دے کو بہو گزردن تے منہ پھیر گھندن۔

وَرَفَعَ اَبُوْنِيْهِ عَلٰى الْعَرْشِ وَحَزَّوَالَهُ مُبَدَّ ۱۰۱ وَ
قَالَ يَا بَتِ هٰذَا تَاوِيْلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ
جَعَلَهَا رَبِّيْ حَقًّا وَقَدْ اَحْسَنَ بِيْ اِذْ اَخْرَجْتَنِيْ مِنَ
السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ تَنْفَعُ
الشَّيْطٰنُ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اِخْوَتِيْ اِنَّ رَبِّيْ لَطِيْفٌ لِّمَا
يَشَاءُ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ۝

رَبِّ قَدْ اَنْبَتْنِيْ مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِيْ مِنْ تَاوِيْلِ
الْاَحَادِيْثِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَاِنِّيْ فِي
الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ تَوَكَّلْتُ مُسْلِمًا وَاَلْحَقُّ بِالصّٰلِحِيْنَ ۝

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ لِيْلِكَ وَمَا كُنْتُ
لَدَيْكُمْ اِذْ اجْتَبَعُوْا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُوْنَ ۝

وَمَا اَكْثَرَ النَّاسِ وَاَلْوَحْصَتِ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝

وَمَا تَشٰهَرُوْا عَلَيْهِمْ مِنْ اٰجْرٰنِ هُوَ اَلَّذِيْ كَرَّمْنَا لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝

وَكَايْنِ مِنْ اٰيَةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَمْزُوْنَ عَلَيْهِا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ۝

۱۰۷۔ انہیں وچو اکثر لوگ اللہ سے ایمان نہیں آئندے
سوائے اس کے جو او نال نال شرک وی کریندن۔

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۸۔ کیا او امن وچ آولین بے انہیں تے اللہ دا
سخن عذاب آوے یا اجمن گمت او گھڑی آد پچھے
تے انہیں کول پتہ دی نہ گے۔

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۰۸﴾

۱۰۹۔ تول آکھ لے میڈارہ میں اللہ دو سڈینوں۔ میں
تے تیڈی پیروی کرن والے ایس دلیل تے قائم ہیں۔
اللہ پاک تے میں مشرکیں وچو نہیں۔

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ
اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۰۹﴾

۱۱۰۔ تے اسان تیں کنیں پہلے وی دستیں دے
رہن والیں وچو مرد رسول پھین جیندو اسان وچ

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ

کرنیدے ہا سے کیا لے زمین وچ نیٹ لڑدے پھرنے
تاں جو ڈیکھن جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا انجام کیا تھے
تے آخرت دا گھر چکا انہیں لوکیں کیتے جیر سے تقویٰ
اختیار کریندن۔

أَهْلِ الْقُرَىٰ أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

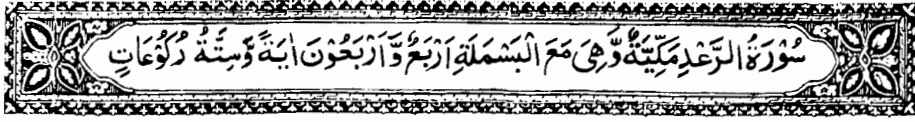
كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ
لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۱۔ کیا تسان عقل نال کم نو سے گندے۔ تے جڈاں
رسول نا امید تھی ویندن تے خیال کریندن کافر جو
ساڈے اگو کوٹ ماریا گئے تے اوں دلیہ انہیں دوساڈی سواڈی
جیکوں اسان چاہندے ہیں پچا گندے ہیں تے مجھیں
کنیں ساڈا عذاب املو نہیں ہٹایا ویندا۔

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا
جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَّشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۲۔ عقل والیں کیتے انہیں بے قصے وچ عبرت۔ لے
گال اینجی نہیں جیرھی گھڑی گئی ہووے اصل لے اوندی
تصدیق کریندی جو اوں کنیں پہلے بے تے ہر شے دی
پوری وضاحت تے ہدایت تے رحمت ایمان گمن آوٹ
والیں کیتے۔

لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا
كَانَ حَدِيثًا يُغْتَرَبُ وَلَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱۲﴾

سورۃ رعد مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۴ آیات ہن تے جی رکوع ان۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
۱. شروع کریندال اللہ دے نال نال جبر صابن منگئے
ڈیوٹن والا تے ول ول رحم کرن والا۔
۲. میں اللہ جاٹن والا تے ڈیکھن والا ہاں لے کامل
کتاب دیاں آیات ہن تے جبر لپیڈو تیبے رب کنیں
لہایا گئے او سچا تے اکثر لوک میندے نیں۔
۳. اللہ او ذات میں آسمانیں کول بغیر تمہیں دے اچا
کیس جمویں تساں اوں کول ڈبرے پئے ءول او عزت
تے بہر گئے تے سمجھ تے چندر کول خدمت وچ لائس
تے بر شے مقررہ مدت تیں چلدی پی ۶ ہر کم دا انتظام
کریندے اپنی آیات کول کھول کے بیان کریندے تال جو
تساں اپنے رب کول ملن والیقین کرو۔
۴. تے او ہرے میں زمین کول وچائے تے اوندے وچ
پہاڑ تے دریا بنائسی تے برقم دے پھل اوندے وچ
ڈو ڈو جوڑے بنائسی تے ڈینہر کول رات نال لکا
گھنڈے تے بے شک ایندے وچ جبر سے سوچیندن
کئی نشان۔
۵. تے زمین وچ نال نال رلے ہرے کئی وٹن
تے باغن انگوریں دے تے رڑھیں ہن تے کھجیاں
ہن ہک پار وچر تھبلا نکلدے تے کجھ دا ہکوٹھ نکلدے
تے انہیں کول بھوپائی پلایا ویندے تے اسان کجھ کول
پہنیں تے سواد وچ فضیلت ڈیندے ہن بے شک
ایندے وچ عقل والی قوم کیسے نشانیاں ہن۔
- اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ
عَلَ الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ②
- وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْهَارًا وَمِن كُلِّ الشَّجَرِ جَعَلَ فِيهَا رُوحِينَ
أَشْجِينَ يُخْرِجُ الْبَلَّ السَّكَّرَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ ③
- وَفِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مَّتَّجِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ
وَزَعْتٍ وَنَجِيلٍ صِنَوَانٍ وَغَيْرِ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِسَاءٍ
وَأَجِدْ وَتُفَضَّلُ بَعْضُهُمَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ④

۶۔ تے جے توں حیران تھیندیں تے انہیں دی گال ہے
وی حیرانگی آئی کیا اساں جبرائیل مٹی تھی ولیموں والا اساں
نویں سروں پیدا تھیسوں اے او لوکن جنہیں اپنے رب
وا انکار کیتے تے اے او لوکن جنہیں دے کچیں وچ ہٹے
ہن تے ایجے دوزخ والن تے اوندے وچ ہمیشہ رہند
۷۔ تے او چوگان کنیں پہلے تیبے واسطے برائی دی
جلدی کریندن تے انہیں کنیں پہلے عبرت اے عذاب آپیکن
تے بے شک تیبڈا رب لوکس دے ظلم دے باوجود انہیں
کون بخشق والا تے بے شک تیبڈا رب بہوں سخت
سزا ڈیون والا۔

۸۔ تے جیرھے کافرین اے آہن ایندے اتے ایندے
رب کنیں کوئی نشان کیوں نہیں لہایا گیا توں تے صرف
ڈراون والا ایں تے بر قوم کیتے ہدایت ڈیون والا آئے۔
۹۔ اللہ جانڈے بر ما دی شے کون جیرھا عمل تے رجم
جیرھا پال سٹ گھنڈن تے اونکوں وی جانڈے جو او
ودھیندن تے ہر شے اوندے کو لہو ضرورت دے
مطابق۔

۱۰۔ غیب تے حاضر کوں جانٹھ والا وڈے مرتبے والا
تے وڈی شان والا۔

۱۱۔ جیرھا تہا ڈے وچو گال کیندے تے جیرھا ظاہر کیندے
تے جیرھا رات کوں مک ویندے تے ڈیہنہ کوں ٹر دے
او ڈوہیں اللہ دے نزدیک برابر۔

۱۲۔ اوندے واسطے اگودھی تے کچھو وی فرشتے ہن
جیرھے اللہ دے حکم نال اوندی حفاظت کریندن بے شک
اللہ سیس اوں قوم دی حالت نیس بد لیندا جیرھی اپنی حالت
آپ نیس بد لیندی جیرھے ویلھے اللہ سیس کہیں قوم دی

وَأَنْ تَجِبَ فَجَبْتَهُمْ إِذْ كُنَّا رَبَّاءَ إِنَّا لَنَفِي
خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ
الْأَعْمَلُ فِي آعْمَاتِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ۝

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِمُ النَّارُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ
عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ
رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۝

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ
وَمَا تَزْدَادُهُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ النَّتَعَالِ ۝

سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ
مُسْتَخْفٍ بِالنَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ۝

لَهُ مَعْقِلَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهَا
مِنَ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُعَذِّبُوا
مَا يَأْتِيهِمْ وَإِذَا آدَا اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءَ آفَلًا مَّ دَلَّ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ۝

مذہبِ دافِیصلہ کرگھنڈے اونکوں بٹاؤن والا کوئی نہیں تے
اونڈے سوا اوندہ کوئی امدادی وی نہیں بٹ سگدا۔

۱۳۔ اوبوہ جیرھا تہاکوں بجلی بڑدی تے طع وی خاطر
بڑکھینڈے تے باری جھڑچیندے۔

۱۴۔ تے گاج اوندی حمد نال اوندی پاکیزگی بیان کریندی ۶
تے فرشتے وی اوندے بڑکھین تے دُعاؤن والیاں بچیدیں
پھیندے تے دل جیندے اتے چاہندے سئیندے
او اللہ دے بارے وچ جھڑاکریندن تے اللہ سئیں سمجت
عذاب ڈیوٹن والا ۶۔

۱۵۔ نہ تُلنن والا سبڑ ہوندا ۶ تے جبرے اوندے سوا
بہیں کوں سبڑیندن او انہیں دا کوئی جراب نہیں بڑیندے
الویں بن جیویں بک آدمی اپنے بڑویں جھو پانی دو ودھانے
تاں جبر پانی اوندے منڈیں آونجے تے او اوندے تیں
پہنچدائیں تے کافرین دی چکین پان بے کار ویسی۔
۱۶۔ تے اللہ دی خاطر جو کھ آسمانیں تے زمین وچ خوشی نال
تے بے روحا سمجھ کریندے تے انہیں دے پچھاویں
دی جبر شام سمجھ کریندن۔

۱۷۔ توں آکھ آسمانیں تے زمین دارب کوں توں آکھ اللہ
توں آکھ کیا تساں اونکوں چھوڑکے بے سنگتی بٹائی
کھڑے ۶ جبرے اپنے آپ کیتے وی نفع تے نقصان
دے ماکہ نہیں۔ توں آکھ کیا اندھانے سو جا کھا بکو جہیں
تھی سگدن یا کیا اندھارے تے روشنی برابر تھی سگدن
یا کیا انہیں اللہ دے اینجھے شریک بٹان جہیں اوندے
آئی کار کجھ مخلوق بٹائی ۶ تے او مخلوق انہیں کیتے رل مل
گئی ۶ توں آکھ اللہ برشتے کوں پیدا کرنن والا ۶ تے او
بک تے غالب۔

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنزِلُ السَّحَابَ
الْبِقَالَ ۞

وَلِيُبَيِّنَ الرِّزْقَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
يُرْسِلُ السَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ
يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحِسَابِ ۞

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطٍ كَفِيَّةٍ إِلَى الْمَاءِ
الَّذِي يَبْتِغِي فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۞

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَ
كَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْعُدْوِ وَالْوَاصِلِ ۞

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ
أَنَا تَخَدُّنُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ

نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرَةُ

أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَةُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ

شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهُ الْخَلْقِ عَلَيْهِمْ

قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۞

۱۸۔ اوں آسمان کنیں پانی بہائے تے وادیاں اپنی گنجائش دے مطابق ویہہ پیندن تے جھل اتے آئی ہوئی جھگ کول چاگھندی » تے جیرمی شے بھاوج تپا کے اوزیوریا گھردا سامان بنیندن اوندے وچ دی اوہو جہیں جھگ۔ ایویں اللہ سیں سچ دے کوڑ دے فرق کول بیان کرنی دے۔ تے جیرمی جھگ او ضلع قحی ویندی » تے جیرمی شے لوکیں کول نفع ڈیندی » اوزیوریا وچ رہندی » ایویں اللہ سیں مثالاں بیان کرنی دے۔

۱۹۔ جنہیں اپٹے رب دا اکھن سنئے انہیں واسطے کامیابی » تے جنہیں آکھن نیں منیا جے انہیں کیتے او سمجھ کجھ ہوئے با جیرھا زمین وچ تے اہو تلا بیا وی تے او بھونگا ڈے کے جان پھراون تے انہیں کیتے برا حساب تے انہیں دا ٹھکاڑ دوزخ تے او بہوں بری جاے۔

۲۰۔ کیا جی چاٹدے جو تیبڈے رب کنیں لہایا گئے تیبڈو او سچ اوں آدمی آئی کار تھی سبگدے جیرھا اندھا ہوئے عقل رکھن والے ہی نصیحت پکڑیندن

۲۱۔ جیرمے اللہ دے وعدے کول پورا کریندن تے اوندے پکے وعدے کول ترڑیندے نیں۔

۲۲۔ تے جیرمے اوں رشتے کول قائم رکھیندن جیندا اللہ سیں قائم رکھن دا حکم ڈتے تے اپٹے رب کنیں ڈردن تے برے حساب کنیں ڈردن۔

۲۳۔ او لوک جیرمے اللہ دی رضا دی خاطر صبر کریندن تے نماز ٹھہاکے پڑھدن جو مال اسان انہیں کول ہتے اوندے دچو۔ چوری وی تے ظاہر وی خرچ کریندن تے برائی کول نیکی نال پرین کریندن انہیں واسطے چنگا انجام۔

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حُلِيٍّ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلَهُ كَذَلِكَ يُضْرَبُ اللَّهُ الْخَافِ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزُّبَدُ بَيِّنٌ مِّثْلَهُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ﴿۱۸﴾

لَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَحْبِبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَأُولَٰئِكَ فِي جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۱۹﴾

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولَٰئِكَ الْأَلْبَابُ ﴿۲۰﴾

الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ ﴿۲۱﴾ وَالَّذِينَ بَيِّضُونَ مَاءَ امْرَأَتِهِ بِهٖ أَنْ يُوَصَّلَ وَيَحْسَبُونَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿۲۲﴾

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَذَلَّلُوا وَنَازَعُوا بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عِزٌّ ذَوْرًا ﴿۲۳﴾

جَنَّتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ
وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ
مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿۲۴﴾

۲۴. ہمیشہ دے باعز او نہیں وچ اوداخل تھیں
تے انہیں دے بیوڑاڑے تے انہیں دیاں زلیں تے
انہیں دیاں اولاداں جنہیں نیکیاں کیتیاں ہوسن تے
فرشتے انہیں کیتے ہر دروازے وچ داخل تھیں۔

سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَدَقْتُمْ فَبِعَمَّ الدَّارِ ﴿۲۵﴾

۲۵. تے او آکھن تہاڑے اتے تہاڑے صبر دی وجہ
کئیں سلامتی ہوئے تہاڑے کیتے ایں گھرا انجا کہ ہوں چنگا،

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا آوَأَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوَصَّلَ وَيُفْضَلُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿۲۶﴾

۲۶. تے جیرے اللہ دے وعدے کوں پکا کرن دے بعد
ترڑیدن تے جیرے رشیت دے ملاوٹ دا اللہ سنیں حکم
ڈرتے انہیں کوں ترڑیدن تے زمین وچ گھیر لھتیدن۔
اے لوکن جنہیں تے لعنت تے انہیں کیتے بہوں گدا گھر۔

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
مَتَاعٌ ﴿۲۷﴾

۲۷. اللہ جیندے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے
تنگ کریندے تے او دنیاوی زندگی تے خوش تے
دنیاوی زندگی آخرت دے مقابلے وچ کھوئی تیں سوائے
تھوڑے فائدے۔

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ
رَبِّهِ قُلْ إِنْ أَنْزَلَ اللَّهُ بُحْبُوحًا مِنْ سَّمَاءٍ
مَنْ آتَابَ ﴿۲۸﴾

۲۸. تے کافر آبدن جو ایندے اتے ایندے رب کئیں
کوئی نشان نہیں لہا گیا توں آکھ بے شک اللہ سنیں
جینکوں چاہندے گمراہ کریندے تے بیرھا اوند بھکرے
اونکوں اپنا سدھارا ڈکھلیندے۔

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا
بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿۲۹﴾

۲۹. جیرے ایمان گھن آئن تے انہیں دے دل اللہ دے
ذکرناں تسلی پئیدن۔ سٹو اللہ دے ذکرناں دل تسلی
پکڑئیدن۔

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لُؤْلُؤِي لَهُمْ
وَحُسْنُ مَا بٍ ﴿۳۰﴾

۳۰. جنہیں منے تے نیک کم کریندن انہیں واسطے خوشخبری
تے بہوں چنگا انجام۔

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَا فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
لِتَتْلَوْا عَلَيْهِمْ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ
بِالْحُسْنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

۳۱ ایویں اسان تیکوں ایں امت وچ پٹھے جنیں کئیں پہلے
کئی امتاں گذر چکین تاں جو توں انہیں کوں پڑھ کے ٹاویں
جو اسان تہوڑی کیتی تے او رحمن خدا دا انکار کریندن۔

وَإِلَيْهِ مَتَابٌ ۝۱۳

توں آکھ او میڈا رب صرف او ہر ہی معبود اوندے اتے میں بھروسہ کرینداں تے اوہیں دو ولٹے۔

۳۲۔ تے جے قرآن میں ہوئے ہا جو اوندے نال پہاڑ مٹاٹے وچنن ہا یا زمین ٹوٹے کیتی وچے ہا یا اوندے نال مردیں کولن الوایا وچے ہا۔ فیصلہ پورے طور تے اللہ دے ہتھ وچ۔ کیا مومنین کولن پتہ نہیں جو اللہ چاہندا تے سارے لوکس کولن ہدایت ڈے ڈیندا تے کافرین تے انہیں دے اعمال ہی وجہ نال مصیبت اندی رہ ویسی یا انہیں دے گھریں دے کولہو لہندی رہسی اتیں جو اللہ دا وعدہ آویسی

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ
الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَةٌ بِهِ الْيَوْمَئِيَّاتِ بَلَّغْنَا إِلَيْكَ الْبُرْهَانَ
أَفَلَمْ يَأْتِنِسَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ بَشَاءَ اللَّهُ لَهَدَى
النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَرَى الَّذِينَ كَفَرُوا تَصِيبَهُمْ بِنَاءِ
صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرْيَةً مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى
يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْفِئُ الْبَيْعَادُ ۝۱۳

عج

بے شک اللہ وعدے دی خلاف درزی نہیں کریندا۔
۳۳۔ تیں کئیں پہلے رسولیں نال وی ٹھٹھا کیتا گیا ہا تے
میں کافرین کولن مہلت ڈتی ول میں انہیں کولن پلاگدھا
میڈی سزا کیتی۔

وَلَقَدْ اسْتَفْهِزُّوا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتَ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝۱۴

۳۴۔ کیا او ذات جیرمی ہر یک تے مگر ان جو او کریندے
تے انہیں اللہ دے شریک بنائے ہوئیں توں آکھ انہیں
دے نال ڈسو یا تسار ایجنجی گال او نکولن ڈسیسو جیرمی
زمین وچ ہوئے تے خدا دا چاند اہوئے یا صرف مندیاں
گاہیں ہن۔ اصل کافرین دیاں چالاکیاں انہیں کولن سونھیاں
کھر کے ڈکھایاں گئیں تے راہ کئیں انہیں کولن ہٹا ڈرنا
گئے تے جیکولن اللہ ہلک کرے اونکولن راہ ڈکھاؤن والا
کوئی نہیں۔

أَمَّنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ قُلُوبًا سَتُوهَمُوا أَمْ تُبْشِرُونَ بِهِ لَا يَعْلَمُ فِي
الْأَرْضِ أَمْرٌ بَاطِنٌ إِلَّا الَّذِي عِنْدَ اللَّهِ لَئِنْ كَفَرُوا
مَكَرَهُمْ وَصَدَّوْا عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يَضِلْ لِنُورِ اللَّهِ
لَهُ مِنْ هَادٍ ۝۱۴

۳۵۔ انہیں واسطے دنیاوی زندگی وچ وی عذاب تے
آخرت دا عذاب زیادہ سخت تے اللہ کئیں انہیں کولن
بچاؤن والا کوئی نہیں۔

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابٌ الْآخِرَةِ
أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ دَافِعٍ ۝۱۵

۳۶۔ جنت دی مثال جیندا متقیں نال وعدہ کیتا گئے
انہیں دے وچ نہراں و ہنیرن انہیں دا پھل ہمیشہ ہوسی

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ بَعَثْنَا مِنْ نَجْوَاهَا
الأنهرُ أَكْثَرًا دَائِمًا وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَةُ الَّذِينَ اتَّقَوْا

وَعُقِبَى الْكٰفِرِيْنَ النَّارُ ﴿۳۷﴾

تے پچھاواں وی اے تقویٰ اختیار کرن والیں دا انجام
تے کافریں دا انجام بھاء۔

۳۷۔ تے جینکوں اساں کتاب ڈرتی ۽ اونومش بن جو
کچھ تیبو لبایا گئے تے مختلف ٹولیں وچو کچھ اینجھن
جیرے اوندے کچھ حصے دا انکار کریندن توں اکھ
میکوں تے محض اے حکم ڈتا گئے جو میں اللہ دی عبادت
کراں تے اوندے نال کہیں کون شریک نہ بناواں ہوندو
میں تہاکوں سببیداں تے ہوندو میں رجوع کرینداں۔

۳۸۔ تے ایویں اساں تفصیل نال حکم بہائے تے جے توں
انہیں دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بعد جو تیبو
علم آچکئے تے پچھیں تیبوے کیتے اللہ دے مقابلے کیتے
نہ کوئی سببگتی ہوسی تے نہ کوئی پچاواں والا۔

۳۹۔ تے تیں کنیں پہلے وی اساں رسول پٹھین تے
اساں انہیں کوں زلیں تے ہال وی ڈتن تے اے
کہیں رسول واسطے نہ باجو اللہ دے حکم دے بغیر کوئی نشان
گمن آوے با ہر مدت نکسی پٹے۔

۴۰۔ جینکوں اللہ چاہندے اوندے مٹا ڈیندے تے جینکوں
چاہندے قائم رکھیندے اوندے کولہو ہر حکم وی اصل
موجود۔

۴۱۔ تے جیندا اساں انہیں نال وعدہ کیتے کچھ تے تیکوں
ڈکھا ڈلیسوں یا تیکوں وفات ڈے ڈلیسوں تیبو اکھ
پچاواں تے حساب ساڈے ذمے ہے۔

۴۲۔ کیا انہیں نہیں ڈٹھا جو اساں زمین کوں اوندے پاسیں
کنیں گھنیتدے آندے ہیں۔ تے فیصلہ اللہ کریندے
اوندے فیصلے کوں کوئی تبدیل نہیں کر سگدا تے او
جلدی حساب گھننٹ والا۔

وَالَّذِيْنَ آتَيْنَهُمُ الْكِتٰبَ يَفْرَحُوْنَ بِمَاۤ اُنزِلَ لِيْنِكَ
وَمِنَ الْاَحْزَابِ مَنْ يُنٰدِيْ بَعْضَهُۥٓ اٰقِلًا اٰمِرًا
اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَاۤ اَشْرِكْ بِهٖۤ اِلٰهًاۗ اَدْعُوْا وَاِلَيْهٖ
مٰۤ اٰبِٔ ﴿۳۸﴾

وَكٰذٰلِكَۙ اَنْزَلْنٰهُ حٰكِمًا عَرَبِيًّاۙ وَ لِيْنَۙ اَتَّبَعْتَۙ اٰهْلًاۙ
بَعْدَ مَاۤ جَاۤءَكَ مِنَ الْعِلْمِۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّرِيْ
وَلَا وَاقِ ﴿۳۹﴾

وَلَقَدْۙ اَرْسَلْنَا رُسُلًاۙ مِنْ قَبْلِكَۙ وَجَعَلْنَا لِمَنْۙ اَزٰوَجًا
وَدُخْرًاۙ يٰۤاَهْلَۙ مَا كَانَ لِرُسُوْلٍۙ اَنْ يَّآتِيَۙ بِآيٰتٍۙ اِلَّا
بِاِذْنِ اللّٰهِۙ لِكُلِّۙ اٰجَلٍۙ كِتٰبٍ ﴿۴۰﴾

يٰۤاَحْمٰدُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ وَبَيِّنٰتٍۙ وَّعِنْدَكَۙ اَمْرُ الْكِتٰبِ ﴿۴۱﴾

وَ اِنْۙ مَا نُرِيْنٰكَۙ بَعْضَ الَّذِيۙ نَعِدُهُمْۙ اَوْ تَوَفِّيْنَاكَ
فَاِنَّمَا عَلَيْنَا الْبَلٰغُۙ وَ عَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿۴۲﴾

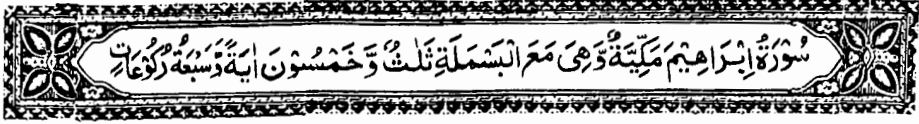
اَوْ لَمْ يَرَوْاۙ اِنَّاۙ نَاْتِي الْاَرْضَۙ نَنْقُصُهَاۙ مِنْۙ اَطْرَافِهَاۙ
وَ اللّٰهُ يَحْكُمُۙ لَاۙ مَعْصِيَةَۙ لِحٰكِمِهٖۙ وَهُوَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ انہیں کہیں پہلے لو کہیں وہی تدبیراں کیتن تے اصل ساریاں تدبیراں اللہ کیں بن ہر شخص جو او کریندے اللہ اونکوں چاڈے تے کافرین کوں پتہ بگ ویسی جو گھر دا انجام کیندے کیتے چنگا۔

۴۴۔ کافر آبدن جو توں رسول توہیں توں انہیں کوں آکھ میڈے تے تہاڈے درمیان اللہ گواہ کافی ہے تے او وی گواہ جیندے کوہو ایں کتاب دا علم۔

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَنَائِدٌ
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ
عُقِبَى الدَّارِ ﴿۱۳﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿۱۳﴾

سورۃ ابراہیم مکی ۷۷ تے لہم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیات تے ۷ رکوع ہن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ میں اللہ سے نال نال شروع کرنیوال جبرہا بن منگئے
ڈیوٹن والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- الَّذِیْ کَتَبَ اَنْزَلْنٰهُ اِلَیْکَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ
اِلَى النُّوْرِ ۗ اِلٰذْنَ رَدَّوْهُمْ اِلَى صِرَاطٍ الْعَزِیْمِ الْحَمِیْدِ ②
- ۲۔ میں اللہ ڈیوٹن کھول لے کتاب اسان ایسکون تیڈو
بہائے ساں جو توں لوکس کون اندھاریں کنیں کدھ کے
سو جھلس دو گھن آویں انہیں رے رب دے حکم نال غالب
تے تلعفین والے خدا دے راہ دو۔
- اللّٰهُ الَّذِیْ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَوَدَّ اَنْ
یَّلْکُفِرَیْنَ مِنْ عَذَابٍ شَدِیْدٍ ③
- ۳۔ او خدا جو کدھ زمین تے آسائیں وچ ہوندا تے کافر
کیتے سخت عذاب دے نال تہا ہی مقدر۔
- الَّذِیْنَ یَسْتَحِبُّوْنَ الْحَیٰوةَ الدُّنْیَا عَلٰی الْاٰخِرَةِ
وَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَیَبْغُوْنَہَا عَوْجًا
اُولٰٓئِکَ فِی ضَلٰلٍ بَعِیْدٍ ④
- ۴۔ جبرہے لوگ دنیاوی زندگی کون آخرت دے مقابلے
وچ پسند کرنیدن تے اللہ دے رستے کنیں رکنیدن تے
اوندے وچ ڈنگ ول گولیندن لے دک وڈی تے پیریں
دی گمراہی وچ ہن۔
- وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رُّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمٍ لِّیُبَیِّنَ
لَهُمْ فِیضًا ۗ اَللّٰهُ مِنْ یَشَآءُ وَیَهْدِیْ مَنْ یَّشَآءُ
وَہُوَ الْعَزِیْمُ الْحَکِیْمُ ⑤
- ۵۔ تے اسان ہر رسول کون اوندی قومی زبان وچ وچ
کر کے پٹھے سے سماں جو انہیں تے کھول کے بیان کرے اللہ
جھیکوں چاہندے گمراہ کریدے تے جھیکوں چاہندے ہدایت
ڈیندے او غالب تے سیانہ۔
- وَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰی بِآیٰتِنَا اَنْ اَخْرِجَ قَوْمَکَ مِنَ
الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۗ وَذَرَّہُمْ بِاَیْمِ اللّٰهِ اِنْ فِیْ ذٰلِکَ
لَاٰیۃٌ لِّکُلِّ صَبَّارٍ شَکُوْرٍ ⑥
- ۶۔ تے جڈاں موسیٰ اپنی قوم کون اکھئے اللہ دی نعمت کون
یاد کرو جبرہاں متہا ڈے تے تسن جڈاں اوں تہا کون فرعون دکھ
کنیں نجات ڈیوٹن او تہا کون گندا عذاب ڈیندے تہا ہرے
- وَ اِذْ قَالَ مُوسٰی لِقَوْمِہٖ اذْکُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَیْکُمْ
اِذْ اَنْجَاکُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ یَسُوْمُوْنَکُمْ سَوَآءَ الْعَذَابِ
وَ یَدْعُوْنَ اٰنْبَآءَکُمْ وَ یَسْتَحِبُّوْنَ نِسَآءَکُمْ وَ فِیْ ذٰلِکُمْ

بَلَاءٍ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٍ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ پتھر کیوں کوہیندے ہیں تہاڑی تڑپتیں کول جیندار کھیندے ہیں تے ایندے وچ تہاڑے رب کنیں بہوں وڈا امتحان با ۸۔ تے جڈاں تہاڑے رب اعلان کیتا باجے لتاں شکر کر لیسوتے میں تہاکول زیادہ ڈلیساں تے بے لتاں تا شکر کر لیسوتے میڈا عذاب بہوں سخت۔

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿۱۱﴾

۹۔ تے موسیٰ آکھیا لتاں تے جو کھ زین وچ سارے انکار کر ڈیوتے بے شک اللہ سیں بے نیاز تے بہوں تعریف والا ۶۔

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۖ قَالَ اللَّهُ لَعَنِي حِينِدُ ﴿۱۲﴾

۱۰۔ کیا تہاڑو لتاں کنیں پہلے انہیں دیاں نجرال نیں آیاں یعنی نوح تے عاد تے ثمود تے جیر سے انہیں بے بعد ہن انہیں کول سوائے اللہ دے کوئی نہیں چاہندا انہیں دو ساڑے رسول کھلے نشان گھن کے اُن انہیں اندھا انکار کر ڈتے تے انہیں آکھئے بے شک جیر صی تعلیم تہاکول بڑے کے چھٹیا گئے اساں اولکول نئے میندے تے لتاں جیندو ساکول سڈیندہ او ندے معاملے وچ بے چین کر ڈیوٹن والے شک وچ ہیں۔

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۗ وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي آفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيدٌ ﴿۱۳﴾

۱۱۔ انہیں دے رسولیں آکھئے کیا اللہ دے بارے وچ شک کریندے ۶۔ جیر حازین تے آسان کول پیدا کرٹن والا ۶۔ او تہاکول سڈیندے تاں جو تہاڑے گناہ کھنتے تے ہک مقررہ مدت میں تہاکول مہلت ڈیندے انہیں آکھئے لتاں ساڑے جہیں بندے ہوتے لتاں لے چاہندے ۶۔ جو ساکول اول کنیں روکو جیندی ساڑے پیو ڈیوٹے عبادت کریندے ہن لتاں ساڑو روشن نشان کھن کھن آؤ۔

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أِنِّي اللَّهُ شَكَّ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ فَمِن ذُنُوبِكُمْ وَ يُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ قَالُوا إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصَدُّونَا عَمَّا كَانُ يَعْبُدُ آبَاؤَنَا فَآتُونَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿۱۴﴾

۱۲۔ انہیں دے رسولیں انہیں کول آکھئے بے شک اساں تہاڑے جہیں بندے ہیں اصل اللہ اپٹے بندیں وچ جیندے اتے چاہندے احسان کریندے تے ساڑی لے

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَ لَكِن اللّٰهُ يَمُنُّ عَلٰى مَن يَشَاءُ مَن عِبَادِهِ وَ مَا كَانَ لَنَا أَن نَأْتِيَكُم بِسُلْطٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللّٰهِ وَ عَلٰى اللّٰهِ

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۶﴾

طاقت نہیں جو اسان اللہ سے حکم دے بغیر تھا ڈو کوئی
نشان گھن آؤں سے مومنین کوں اللہ سے بھروسہ کرنا
چاہی دا۔

۱۳۔ ساکوں کیا ہے جو اسان اللہ سے بھروسہ نہ کروں تے
اوں ساکوں ساڈے رستے ڈکھالین تے جو تاساں ساکوں
ڈکھ ڈیسو اسان اوندے اتے ضرور مبر کریندے رہ ویسوں
بھروسہ کرٹن والیں کوں اللہ سے بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۱۴۔ تے کافرین آکھئے اپنے رسوئیں کوں اسان تھا کوں
ضرور اٹھے ملک کینیں کڈھ چھڑا لیسوں یا تاساں ساڈے
مذہب دوول اوسو انہیں دے رب انہیں کوں وحی کیسی
جو اسان ظالمیں کوں ضرور ہلاک کر لیسوں

۱۵۔ تے انہیں دی ہلاکت دے بعد اسان تھا کوں زمین وچ ضرور
کر لیسوں اے اوندے واسطے بے جیرھے ڈرن میڈے
مقام کنیں تے میڈی ڈراوٹن والیں پیشگوئیں کنیں۔

۱۶۔ انہیں فتح دی دعا منگی تے ہر منہ زور سچائی دا دشمن
نا کام تھی گئے۔

۱۷۔ اوندے علاوہ دوزخ وی ہے تے انہیں کوں بہوں
تتا پانی پلایا ویسی۔

۱۸۔ او اتکوں گھٹ گھٹ کر کے پیسی او اتکوں نکل نہ سکی
تے ہر پاسو انہیں نہیں موت اوسی تے مرسی ناں
تے ایندے علاوہ سخت عذاب وی ہے۔

۱۹۔ اٹھے رب دا جہیں انکار کیستے انہیں دی مثال اوں
کیری آلی کار جینکوں تکھی اندھاری دے ڈینہہ آلے
جھاڑے ہوا اوں کوں اڈار کے گھن و پختے تے جو کھ
انہیں کمایا ہوسی انہیں کنیں کھ نہ چکی اے بہوں پریں
دی وڈی تباہی۔

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَا مَا أَذَيْتُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۱۶﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّن
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿۱۶﴾

وَلَسُكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ
خَافَ مَقَاهِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿۱۶﴾

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿۱۶﴾

مِنْ دَرَابِهِ جَهَنَّمَ وَيُفْتِي مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ ﴿۱۶﴾

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسَبِّغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ
كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ دَرَابِهِ عَذَابٌ
غَلِيظٌ ﴿۱۶﴾

مِثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ
إِشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِثًا كَسْبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿۱۶﴾

۲۰. کیا توں نہیں جاندا بے شک اللہ سب آسمانیں تے زمین کول حق نال پیدا کیتے جے او چاہے تے تہاکوں ہلاک کر ڈیوے تے تہاڑی جاتے نویں مخلوق گمن آوے۔
۲۱. اللہ سب کیتے لے گال او کمی نہیں۔

۲۲. او سارے اللہ دے سامنے او سن تے کمزور لوک وڑائی کرن والیں کول اکھن جو اسان تہاڑے پتھر ٹرے ہاسے کیا ہن تسان ساکوں اللہ دے عذاب کتیں کچھ پریں کر سگدے، او اکھن جے اللہ ساکوں ہدایت ڈیندا تے اسان تہاکوں وی ہدایت ڈیندا تے ہن ساڈے واسطے ہکا گال جو اسان بے صبری کروں یا صبر کروں ساڈے کیتے پچن دی کوئی جا نہیں۔

۲۳. تے جڈاں فیصلہ تھی ویسی شیطان اکھس بیکھ اللہ سب تہاڑے نال وعدہ کیا تا اوں سچا کر ڈتے تے میں تہاڑے نال وعدہ کیا تا میں پورا نہیں کیتا میں تہاڑے اتے غالب تے کا، نہ ہم میں تہاکوں سبے تسان میڈی گال کول من گدے تسان میکوں ملام نہ کرو اپنے آپ کول ملام کرو نہ میں تہاڑی فریاد سن سگداں تے نہ تسان میڈی فریاد سن سگدے، بے شک میں ایندا اٹکار نہیں جواں کتیں پہلے تسان میکوں اللہ اشریک بنایا تا۔ بے شک ظالمیں کیتے ڈکھ والا عذاب۔

۲۴. تے مومن تے نیک عمل کرن والے اینجھے باعین وچ داخل کیتے ولین جیندے وچ نہراں و بندین تے او اوں دے وچ اپنے رب دے حکم نال ہمیشہ رہن انہیں دی دعا ہوسی تہاڑے اتے سلامتی ہوے۔

۲۵. کیا تیکوں پتہ نہیں جو اللہ سب پاک کھے دی مثال

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ
إِنْ تَنشَأْ يَدُ هِنَاكَ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝

وَبَرُّوا لِلَّهِ جَنِينًا فَقَالَ الضَّعَفَاءُ الَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ
عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا
لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرَعْنَا
أَمْ صَبَرْنَا مَا نَكُفِّرُ بِنَحْنِ ۝

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرَانِ اللَّهُ
وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ
فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ
إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي
وَلَوْ مَوْأَأَفْسُكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا
أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي ۗ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ
مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

وَأَدْخِلِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ يُحَيِّتُهُمْ
فِيهَا سَلَامٌ ۝

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ صَرَّبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً

کیوں پاک درخت نال ڈٹی ۛ اوندیاں پاڑاں پکیاں بن
تے اوندی لاٹریاں آسمان وچ بن۔

۲۶۔ اے رب دے حکم نال ہر ویلھے او تازہ پھل ڈیندے
تے اللہ سیس لوکس کیتے مثالان بیان کریندے تاں جو
اونصیحت حاصل کرن۔

۲۷۔ گندی گال دی مثال گندے ون ڈی جیر حازمین
وچ پیچ گیا بڑے تے اوندے کیتے کھڑن دی جاگہ نیس
۲۸۔ مومنین کول اللہ سیس قائم رہن والی گال نال دنیاوی
زندگی وچ وی تے آخرت وچ وی مضبوط رکھسی تے
اللہ سیس ظالمیں کول ہلاک کریندے تے جو اللہ چاہندے
اوبھو کریندے۔

۲۹۔ کیا تیکوں پتہ نیس جنہیں اللہ دی نعمت کول ناشکری
نال بدل ڈتے تے انہیں اپنی قوم کول ہلاکت دے گھر
وچ بہا ڈتے۔

۳۰۔ دوزخ اوندے وچ پہن تے بہوں بڑی جا
۳۱۔ تے نہرا اللہ دے شریک بناگدن تاں جو لوکس کول اوندے
رستے کنیں گمراہ کرن۔ توں آکھ عارمنی فائدہ چاگھنو
بے شک تسال بھادو ونچے۔

۳۲۔ توں مومنین کول آکھ ڈے اونماز کول ٹھہاکے
پڑھن تے جو اسان انہاں کول ڈتے اوندے وچولک کے تے ظاہر فرج
کرن اول ڈینہر دے آون ٹکنیں پہلے جنیدے وچ نہ وپار
ہوس تے نہ سنگت ہوسی۔

۳۳۔ اللہ اوزات جن آسمان تے زمین کول پیدا کیتے
تے آسمان رجھرا کنیں پانی لباس تے اوندے نال
تہاڈے رزق کیتے میوسے کدھینسی تے تہاڈے واسطے
بیٹری کول خدمت وچ لائس تاں جو او اوندے حکم

طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا
فِي السَّمَاءِ ﴿٢٦﴾

تُوْنِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِأَذِنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ
مِنَ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿٢٨﴾

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَ
يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٩﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿٣٠﴾

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيَسَّ الْأَقْرَارِ ﴿٣١﴾
وَجَعَلُوا لِلَّهِ آتِدَادًا لِيضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا
فَإِن مَّصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿٣٢﴾

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُهَيِّئُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا بَعْجَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ ﴿٣٣﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ
وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ ﴿٣٤﴾

نال سمندر وچ ٹرے (پلے) تے دریا تہا بڑی خدمت
وچ لائسی۔

۳۳۔ تے سمجھ تے چندر لیکھا تہا بڑی خدمت وچ لگے
ہرمن تے رات بڑی ہندی۔ تہا بڑی خدمت وچ لگے ہرمن

جو تساں اوں کینس مگئے تہا کوں بڑے جسے تساں اللہ
دی نعمتیں کوں گنوں تہا بڑے بے شک انسان و بڑا
علم کرن والا تے منکر۔

۳۶۔ تے جڈیاں ابراہیم آکھئے لے میڈے رب ایں خبر
کوں امن والا بنا تے میڈے پیریں کوں بیتیں
دی عبادت کینیں پیریں رکھ۔

۳۷۔ لے میڈے رب بے شک انہیں بہوں لوکیں کوں
گمراہ کرڈتے تے جیں میڈی پیروی کیتی او میڈے وچ
تے جیں میڈی نافرمانی کیتی بے شک توں بہوں بخشش
والا تے مہربان ایں۔

۳۸۔ لے ساڈے رب بے شک میں اپنی اولاد کوں ایجی
وادی وچ چھوڑ آیاں جیندے وچ رڑھ نیس تھیندی
تھیڈے عزت والے گھر نئے کولہو لے ساڈے رب
تاں جو اونماز پڑھن تے لوکیں دے دلین کوں انہیں
دو پھیر ڈے تے انہیں کوں میویں دارزق بڑے تاں جو
اوشکر کریندے رہ وچن۔

۳۹۔ لے ساڈے رب بے شک جو اسان کیندے تے
جوکھا ہر کریندے ہی توں چاندیں تے اللہ کین زمین وچ تے
ز آسمان وچ کوئی چیز کی نیس رہندی۔

۴۰۔ سب صفات اللہ دیاں ہن جیں میکوں پڑھیے وچ
اسماعیل تے اسحاق بڑے بے شک میڈا رب دعائیں کوں
بہوں سٹیٹ والا۔

وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ وَسَخَّرَ
لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿۳۳﴾

وَأَشْكُرُ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ
اللَّهِ لَا تُحْصَوْنَهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿۳۶﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا
وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿۳۶﴾

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضَلَّلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي
فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۳۷﴾

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي
زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ
فَجَعَلْ أَمِيدَهُ مِنَ النَّاسِ مُبْهُوتِي إِلَيْهِمْ
وَأَذْفُؤُهُمْ مِنَ الشَّمْرِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿۳۸﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى
عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿۳۹﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ اے میڈے رب توں میڈوں تے میڈی اولاد کوں
نمازی بنا تے اے ساڈے رب توں ساڈی دُعا
قبول کر۔

۴۲۔ اے ساڈے رب جیرے ڈینہ حساب تھیون لگے
میڈوں تے میڈے پیو ما کوں تے مومنین کوں بخش
ڈے۔

۴۳۔ تے ظالم جو کریندے پین اوں کینیں اللہ سیس کوں
اصلو غافل نہ سمجھ انہیں کوں محض اوں ڈینہ تیں مہلت ڈینا
پے جیڑاں انہیں دیاں اکھیں پٹیاں رہ ولسن۔

۴۴۔ سرچا کے درکدے دوسے ہوسن انہیں دی نظر
انہیں دوز ولسی تے انہیں دے دل غالی ہوسن۔

۴۵۔ تو انہیں کوں اوں ڈینہ کینیں ڈرا جیڑاں انہیں تے
عذاب اوسی تے ظالم اکھن اے ساڈے رب سا کوں
نزدیکی مدت تیں مہلت ڈے اسان تیبڑے سب کوں
منیسوں تے رسولیں دی پیروی کر لیسوں کیا تساں این
کینیں پہلے کسی قساں نہ کھا دیاں ہن جو تہا ڈے اتے
زوال نہ اوسی۔

۴۶۔ تے تساں انہیں دے گھریں وچ رہندے پیو جنہیں
اپنے آپ تے ظلم کیتے تے تہا ڈے کیتے اللہ سیس کھول
کے بیان کر ڈتے جو اسان کیویں انہیں نال سلوک کیتا یا
اساں ساریاں گالہیں تہا ڈے اتے کھول کے بیان کر ڈتے

۴۷۔ انہیں اپنیاں تدبیراں کیتیاں تے انہیں دیاں تدبیراں
اللہ کینیں ہن بھانویں انہیں دی تدبیر انجی ہوئے جو اول
تدبیر نال پہاڑ مل وچن۔

۴۸۔ توں اللہ کوں اوندے رسولیں نال کیتے نبوتیں
وعدیں دا خلاف کرن والا اصول نہ سمجھ بے شک اللہ سیس

رَبِّ اجْعَلْنِيْ مُقِيْمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ قَارِبًا
وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ۝

رَبَّنَا اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيْ وَاَلْمُؤْمِنِيْنَ يَوْمَ يَقُوْمُ
الْحِسَابُ ۝

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظّٰلِمُونَ اِنَّمَا
يُوَخَّرُوْنَهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيْهِ الْاَبْصَارُ ۝

مُهْطِعِيْنَ مُقْنِعِيْ رُؤُوْسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ اِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَافِيْدَتْهُمْ هَوَآءُ ۝

وَ اَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيْهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُوْلُوْنَ
الَّذِيْنَ ظَلَمْنَا رَبَّنَا اَخْرَجْنَا اِلَىٰ اَجَلٍ قَرِيْبٍ نَّجِبْ
دَعْوَتِكَ وَ تَشِيْعِ الرَّسُلِ اَدْلَمَ مَا كَانُوْا اَنْفُسُهُمْ
مِّنْ قَبْلُ مَا كُنْتُمْ مِّنْ رَّاٰ ۝

وَ سَكَنْتُمْ فِيْ مَسٰكِنِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ وَ تَبَيَّنَ
لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَ ضَرَبْنَا لَكُمْ الْاَمْثَالَ ۝

وَ قَدْ مَكَرُوْا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللّٰهِ مَكْرُهُمْ وَاِنْ
كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُوْلَ مِنْهُ الْجِبَالُ ۝

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِيفًا وَ عِدَّةَ رُسُلِهٖ اِنَّ اللّٰهَ
عَزِيْزٌ ذُوْ اَنْتِقَامٍ ۝

بہوں غالب تے بدلہ گھنٹ والاء۔

۴۹۔ جیلان زمین تے آسمان بدل کے پے زمین آسمان
بٹائے ولین تے سارے ہک غالب اللہ دے اگو کھڑے
ہوسن۔

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا
لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ تے مجھیں کول ڈیکھیں اوں ڈینہہ زنجیریں وچ
جکڑیا ہویا۔

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَمْشُونَ مَقْرَبِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ انہیں دے چولے لک دے بیٹے ہوئے ہوسن تے
بھا انہیں دے مونہیں کول کیندی پئی ہوسی۔

سَرَابِيحُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ وَتَنْفَسُهُمْ نَارٌ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ تاں جو اللہ سٹیں ہر جان کول اوندی کمانی دا بدلہ
ڈیوے بے شک اللہ بہوں جلدی حساب گھنٹ والاء۔

يَجْزِي اللَّهُ كُلَّ النَّفْسِ مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ اے کوس کیتے سنبھا تے تاں جو ایندے نال انہیں
کول ڈرایا ونچے تے او چان گھنٹ جواد ہک مسبود تے
سیانے نصیحت حاصل کرن۔

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ
إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَيُبَدَّدُ كَرَادُنَا الْأَلْبَابِ ﴿۵۳﴾

سُورَةُ الْحَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَرُحِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ مِائَةً آيَةً وَسِتَّةٌ رُكُوعَاتٍ

سورۃ حجر مکی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۰۰ آیات تے ۶ رکوع این۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن منگئے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
ڈیون والا تے مہربان۔
- ۲۔ میں اللہ ڈبدا کھڑاں لے کتاب کامل دیاں آیات بن
الذِّكْرِ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ②
تے کھل کے بیان کرن و لے قرآن دیاں۔
- ۳۔ کہیں ویلے کافر چاہن دن او دی مسلمان ہون با۔
رَبِّمَا يُوذُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ③
۴۔ انہیں کول چھوڑ بے کھاون پیون تے وقتی فائدہ
ذُرِّهِمْ يَأْكُلُوا وَيَشْتَبَعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ④
چاون تے ناجائز امیدال انہیں کول غافل کر ڈیون او
جلدی جاٹ گھنسن۔
- ۵۔ اسان کہیں دست کول ہلاک نیں کیتا سولے ایندے
وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَوْمٍ إِلَّا وَلَهُمَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ⑤
جواندا فیصلہ معلوم با۔
- ۶۔ کوئی قوم اپنی ہلاکت دی مدت کیں درک بگدی تے
مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ⑥
نہ پھیرہ بگدی۔
- ۷۔ تے انہیں اکھلے لے او شخص جیندے اتے نصیحت
وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَجُنُّونٌ ⑦
لبائی گئی ۷۷ بے شک توں دیوانہ این۔
- ۸۔ جے توں سچا ہوں تے توں ساڈو فرشتے کیوں نوہیں
لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑧
گن آیا۔
- ۹۔ اسان فرشتیں کول حق نال ہی لبیدے ہیں تے
مَا نُزِّلَ الْمَلَكَةُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
إِذَا مُنظَرِينَ ⑨
اول ویلے انہیں کول مہلت نیں ملدی۔
- ۱۰۔ بے شک اسان این قرآن کول لبائے تے بیشک
إِنَّا نَحْنُ نُزِّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ⑩
اسان ایندی حفاظت کر لیں۔
- ۱۱۔ تیں کیں پہلے وی اسان پہلی جماعتیں و سچ رسول
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِعْبِ الْأَوَّلِينَ ⑪
پٹھین۔

- ۱۲۔ حیرھا رسول وی انہیں کہیں آئے اے اوندے سال مذاق تے ٹٹھا کریندے ہن۔
- ۱۳۔ ایویں اسال این عادت کول مجھ میں دے دل بیچ ٹریندے ہیں
- ۱۴۔ او ایکیوں نہ منینس پہلیں وی سنت وی گذر چکی»
- ۱۵۔ جے اسال آسان سے دروازے انہیں تے کھول ڈیوں تے اے اوندے اتے چڑھن پئے وچن۔
- ۱۶۔ تے ول وی آکسن جو ساڑی اکھیں تے پیٹی پدھ بڑتی گئی تے اصل ساڑے اتے جادو کر پڑتا گئے۔
- ۱۷۔ تے اسال آسان وچ بڑجیاں بنائے تے بڑیکھن والیں کیتے سونھا بنائے۔
- ۱۸۔ تے اسال حفاظت کیتی برادوں شیطان کنیں جھیکوں دھکے ڈتے گئیں۔
- ۱۹۔ سوائے اوندے حیرھا چوری کال سن گئے تے ہک روشن تارا اوندا پچھا کریندے۔
- ۲۰۔ تے زمین کول اسال وچھائے تے اوندے وچ پہاڑ بنائے تے اسال ایندے وچ ہر شے مناسب پیدا کیتی۔
- ۲۱۔ تے ایندے وچ اسال تہا بڑے کیتے روزی بنائی تے انہیں کیتے وی جنہیں کول تہاں روزی نوھے ڈیندے۔
- ۲۲۔ تے ساڑے کولہر ہر شے دے خزانے ہن تے اسال اونکوں معلوم اندازے نال ہیندے ہیں۔
- ۲۳۔ تے اسال ہوازاں چاؤن والیاں ہوا میں پھین تے ول جھرنیں مینہ وسائے تے ول تہا کول پیلانے تے تہاں آپ اونکوں کٹھا نہ کر سگدے ہاوسے۔
- ۲۴۔ تے بے شک اسال جیند کریندے تے مریندے ہیں تے اسال ہی وارث ہیں۔
- وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۱۰﴾
- كَذَلِكَ نَسُفُّكَ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۱﴾
- لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۲﴾
- وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُوا فِيهَا يَبْعُونَ ﴿۱۳﴾
- لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ عَنَّا قَوْمٌ مَّسْعُورُونَ ﴿۱۴﴾
- وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَرَتِينَهَا لِنُظِّيرَ لَنْ ﴿۱۵﴾
- وَحَفِظُوهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيبٍ ﴿۱۶﴾
- إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ فَذُنُوبُهُمْ مِيزِينَ ﴿۱۷﴾
- وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَبْأَتِهَا رَوَاسِي وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْرُودٍ ﴿۱۸﴾
- وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿۱۹﴾
- وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنزِلُ لَهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿۲۰﴾
- وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿۲۱﴾
- وَأِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿۲۲﴾

۲۵۔ تے اسال تہا بڑے وچو اگو نکل دچن والیں کوں وی چاٹدے ہیں تے پچھو رہن والیں کوں وی چاٹدے ہیں۔

۲۶۔ تے بے شک جیڈار ب انہیں ساریں کوں کھٹا کرسی بے شک او بہوں سیانا تے بہوں چاٹن والا ۶۔

۲۷۔ تے بے شک اسال انسان کوں ایجھی ٹھیکری کنیں پیدا کیے جیرمی شکل بدل کے کالا گار تھی گئی ہان۔

۲۸۔ تے جن کوں اسال ایں کنیں پہلے بہوں تھی بھا کنیں پیدا کیے۔

۲۹۔ تے جڈاں تیڈے رب فرشتیں کوں آکھے جو میں ایجھا آدمی ایجھی ٹھیکری کنیں پیدا کرن والا ہاں جیرمی شکل بدل کے کالا گار تھی دیندی ۶۔

۳۰۔ تے جڈاں میں اول کوں پورا کر گھناں تساں اوندے کیے سجدے وچ ڈھ پورا ہے۔

۳۱۔ ساریں فرشتیں سجدہ کیے۔

۳۲۔ سوائے ابلیس دے اول انکار کیے جو او سجدہ کرن والیں وچو تھیوے۔

۳۳۔ اللہ سیٹھ آکھے لے ابلیس تیکوں کیا تھے جو توں سجدہ نہیں کیے۔

۳۴۔ اول آکھے میں ایجھانیں جو ایجھی آدمی کوں سجدہ کراں جیکوں میں ٹھیکری تے سٹریے ہونے کالے بارے کنیں پیدا کیے۔

۳۵۔ اللہ سیٹھ آکھے توں اتھوں نکل دچ بے شک توں اڈھو کڈھیا میں۔

۳۶۔ تے بے شک قیامت دے ڈینہہ میں تیڈے اتے لعنت۔

۳۷۔ اول آکھے لے میڈے رب توں میکوں قیامت

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ﴿۲۵﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَشْرَاهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۲۶﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَبَا مَسْنُونٍ ﴿۲۷﴾

وَالْجِبَانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُورِ ﴿۲۸﴾

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَبَا مَسْنُونٍ ﴿۲۹﴾

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ لِسْجِدِينَ ﴿۳۰﴾

فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿۳۱﴾

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿۳۲﴾

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿۳۳﴾

قَالَ لَمَّا كُنْتُ لَآ سَجِدَ لِشَيْءٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَبَا مَسْنُونٍ ﴿۳۴﴾

قَالَ فَخُذْ مِنْهَا وَآذَكَ رَجِيمٌ ﴿۳۵﴾

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿۳۶﴾

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۳۷﴾

- ۳۸۔ اوں آکھئے تیکوں مہلت ڈرتی دیندی ہے۔
 ۳۹۔ ہک مقررہ وقت تیں۔
 ۴۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب تیں میکوں گمراہ آکھئے تے ہن میں زمین وچ گمراہی سوہٹی کرکے ڈکھلیساں تے انہیں ساریں کول گمراہ کرلیساں۔
 ۴۱۔ سوائے انہیں بنیں دے جیرے تیبڑے خاص ہوسن۔
 ۴۲۔ اللہ سئیں آکھئے میڈو آون ڈا سدھارستہ ایڈو۔
 ۴۳۔ بے شک میڈے بنیں کول قابو نہ کر سگسیں سوائے انہیں دے جیرے گمراہ تھی کے تیبڑے پچھو ٹرن۔
 ۴۴۔ بے شک دوزخ انہیں ساریں دے وعدے دی جاہ۔
 ۴۵۔ اونڈے ست دروازے ہن تے انہیں دپو ہر دروازے واحد دڈیا ہوئے۔
 ۴۶۔ بے شک متقی بائیں تے چشیں وچ رہیں۔
 ۴۷۔ تساں سلامتی دے نال بغیر ڈر دے ایندے وچ داخل تھی وںجو۔
 ۴۸۔ تے انہیں دے سینے وچ ہر قسم دا بغض اسال کڈھو ڈیسوں تے او آمنے سامنے بھراہن کے تختیں تے بیٹھے، ہوسن۔
 ۴۹۔ نہ انہیں کول اونڈے وچ تھیکڑا تھیس تے نہ او اتھو کڈیے ولین۔
 ۵۰۔ توں میڈے بنیں کول ڈوس بڑے بے شک میں بہوں بخشش والاتے مہربان ہاں۔
 ۵۱۔ تے بے شک میڈا عذاب دی ڈکھ آلا عذاب۔
 ۵۲۔ انہیں کول ابراہیم دے مہانیں دے متعلق ڈوس۔
 ۵۳۔ جیڑاں او اونڈو آئں انہیں آکھئے سلامتی
- قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿۳۸﴾
 إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿۳۹﴾
 قَالَ رَبِّ إِنِّي مِمَّا أَغْوَيْتَنِي لَأَرَىٰ يَوْمَ الْآزْمِ
 وَلَا تُؤَيِّنْهُمْ أَجْبَعِينَ ﴿۴۰﴾
 إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿۴۱﴾
 قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿۴۲﴾
 إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ
 اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَايِبِينَ ﴿۴۳﴾
 وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْبَعِينَ ﴿۴۴﴾
 لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿۴۵﴾
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿۴۶﴾
 أُدْخِلُوهَا بِسَلَامٍ وَأَمِينٍ ﴿۴۷﴾
 وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى
 سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿۴۸﴾
 لَا يَسْأَلُهُمْ فِيهَا نَصَبٌ، وَمَا هُمْ بِمُتَحَرِّجِينَ ﴿۴۹﴾
 رَبِّي عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۵۰﴾
 وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿۵۱﴾
 وَتَسْتَأْذِنُ عَنْ صَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿۵۲﴾
 إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ

- وَجَلُونَ ﴿۳۷﴾
 قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلَيْكَ ﴿۳۸﴾
- ۵۳۔ اہیں آکھے اسان تسان کنیں بڑ دسے پئے ہیں۔
 والے پتردی خوشخبری بڑیندے ہیں۔
- ۵۵۔ اوں آکھے کیا تسان میکوں ایجے وقت وچ خوشخبری
 بڑیندے؟ جو میں پڑھا تھی گیاں تسان کیوں میکوں خوشخبری
 بڑیندے؟
- ۵۶۔ اہیں آکھے اسان تیکوں سہی خوشخبری بڑیندے
 ہیں تول نا امید نہ تھی۔
- ۵۷۔ اول اٹھے پئے رب دی رحمت کنیں نا امید تھیندے
 سوائے گھڑیں دے۔
- ۵۸۔ اوں آکھیاے قاصدو تہا بڑا کم کیا ہے۔
- ۵۹۔ اہیں آکھے بے شک اسان جرم قوم دو پٹھے گئے ہیں
- ۶۰۔ سوائے لوط دے گھروا پس دے بے شک اسان
 اہیں ساریں کول پھیسوں۔
- ۶۱۔ سوائے اوندی زال دے سا بڑا اندازہ جو بے شک
 او پچھو رہن والیں وچو۔
- ۶۲۔ تے جدواں او قاصد لوط دی قوم کنیں اُن
 ۶۳۔ اہیں آکھے تسان او پر سے بندے؟
- ۶۴۔ اہیں آکھے سہی گال اے ہے جو اسان تہا بڑو او خبر
 گمن کے آئے ہیں جیندے متعلق او شک کریندان۔
- ۶۵۔ اسان تہا بڑو پئی خبر گمن کے آئے ہیں تے اسان بیشک
 سچے ہیں۔
- ۶۶۔ تول رات دے کہیں صے وچ اپنے گھروالیں نال نکل
 وچ تے تول اہیں دے پچھو تھر تہا بڑے وچ کوئی پچھو نہ
 بڑیکھے تے تھر دے وچو جینتے تہا کول مکھ۔
- ۶۷۔ تے اسان اول کول اے گال بڑس بڑتی بے شک
- قَالَ ابَشِّرْهُنَّ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَسْتَبِرُونَ ﴿۳۹﴾
- قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْفٰطِنِينَ ﴿۴۰﴾
- قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿۴۱﴾
- قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۴۲﴾
- قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿۴۳﴾
- إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَنُجُّوهُمْ اجْتَبَيْنَ ﴿۴۴﴾
- إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۴۵﴾
- فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿۴۶﴾
- قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ ﴿۴۷﴾
- قَالُوا بَلْ جُنُنُكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَسْتَبِرُونَ ﴿۴۸﴾
- وَآيَتِنَا بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصٰدِقُونَ ﴿۴۹﴾
- فَأَنذَرْنَا بِهِكَ لِقَاطِعِ مِنَ الْآيَاتِ وَآتَيْنَاكَ دَلٰلِيلِنَا
- مِّنكُمْ أَحَدًا وَآمَضُوا حَيْثُ تَوْمَرُونَ ﴿۵۰﴾
- وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذٰلِكَ الْأَمْرَانَ دَابِّرَهُوْلًا مَّقْطُوعٌ

- مُضَيِّجِينَ ﴿۳۵﴾
وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۳۶﴾
- انہیں لوگیں دا پاڑاں فخرناں پوچھ دیں۔
۶۸۔ بے شہر والے خوش تھی کے انہیں دو بھج دے
آئیں۔
- قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ﴿۳۷﴾
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنَ ﴿۳۸﴾
قَالُوا أَوْلَمْ نُنهَكْ عَنِ الْعُلَمِينَ ﴿۳۹﴾
- ۶۹۔ اول آکھئے بے شک اے میڈے مہمان بن تساں
میکوں ذلیل نہ کرو۔
- وَأَتَقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنَ ﴿۳۸﴾
قَالُوا أَوْلَمْ نُنهَكْ عَنِ الْعُلَمِينَ ﴿۳۹﴾
- ۷۰۔ تے اللہ کنیں ڈرو تے میکوں ذلیل نہ کرو۔
۷۱۔ انہیں آکھئے کیا تیکوں اسل ایرے غیرے دے ملن
کنیں ہلکیا نہ ما۔
- قَالَ هَؤُلَاءِ بَنِيَّ إِنْ كُنْتُمْ فِعَلِينَ ﴿۴۰﴾
لَعَنَرُكُ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۴۱﴾
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿۴۲﴾
- ۷۲۔ اول آکھئے اے میڈیاں دھیریں ہن جے تساں کھ
کرتے (جیرھاں تہاڑے وچ بطور ضمانت ہن)
۷۳۔ تیڈی عمر دی قسم بے شک او اپنے نشے وچ گردان۔
۷۴۔ ڈیڑھ چڑھن نال انہیں کوں چکواون والے عذاب
پکڑ گدھے۔
- فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمُ سَادًا بَازِلًا وَأَمَطْنَا عَلَيْهِمُ حِجَارَةً
مِنْ سِيئَتِهِ ﴿۴۳﴾
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَنْ وَسَّيئَاتِهِ ﴿۴۴﴾
وَأَنَّهَا لِسَيِّئِلٍ مُّقِيمٌ ﴿۴۵﴾
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۴۶﴾
وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿۴۷﴾
فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿۴۸﴾
- ۷۵۔ اسل اول وسعی دے اتلے حصے کوں تلواں حصہ کرڈتا
تے اسل انہیں تے چھوڑے چھوڑے پتھریں دا مینہ وساڈتا۔
۷۶۔ بے شک ایندے وچ عقل والیں کیتے کئی نشان۔
۷۷۔ تے بے شک او وسعی ہک پکے راہ تے ہے۔
۷۸۔ بے شک مومنین واسطے ایندے وچ ہک نشان۔
۷۹۔ تے جنگل والے وی ظالم ہن۔
- وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۴۹﴾
وَآتَتْهُمْ آيَاتُنَا فَأَكَاوَأَتْهَا مُعْرِضِينَ ﴿۵۰﴾
وَكَانُوا يَنْجُسُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَبُوتًا أَمِينٍ ﴿۵۱﴾
- ۸۰۔ اسل انہیں کوں سزا ڈتی تے او ڈوبیں وستیاں
کھلے راہ تے ہن۔
۸۱۔ تے پکے قلعیں والیں وی رسولیں کوں جھٹلائے۔
۸۲۔ تے اسل انہیں کوں نشان ڈتے ہن تے انہیں
نشانیں کنیں منہ پھیر گدھے۔
۸۳۔ تے او پہاڑیں کوں تروڑ کے امن والے گھر
بنیدے ہن۔

۸۴۔ تے فجر ویلے چکواوٹن والے عذاب انہیں کوں دی پکڑ گدے۔

۸۵۔ تے جیرھا کجھ اوکندے ہن اول انہیں کوں کوئی فائدہ نہیں ڈتا۔

۸۶۔ اسان آسانیں تے زمین کوں تے جیرھا اوندے وچکار حق نال پیدا کیتے تے بے شک قیامت آوٹن والی ؎ تے انہیں کوں چنگے طریقے نال معاف کر۔

۸۷۔ بے شک تیبڑا رب بہوں پیدا کرن والا تے بہوں چاٹن والا ؎۔

۸۸۔ تے بے شک اسان تیکوں ست دلاولا پڑھیمون والیاں آیتاں تے وڈی شان آلا قرآن ڈتے س۔

۸۹۔ انہیں وچو کئی لوکس کوں جبر سے جوڑے ہن اسان عارضی سامان تے فائدے ڈتن توں انہیں دو اکھیں پاڑکے نہ بولیکھ تے انہیں تے مونجھا نہ تھی تے مومنین واسطے اپنے پیار دا ہتھ جھکا ڈے۔

۹۰۔ تے توں آکھ میں تے بے شک کھلا کھلا ڈراوٹن والا ہاں۔

۹۱۔ جیویں اسان تقسیم کرن والیں تے عذاب لہایا۔

۹۲۔ جنہیں قرآن کوں کوڑی گاہیں دا پلندہ چاٹنایا ہا۔

۹۳۔ تیبڑے رب دی قسم اسان انہیں ساریں کوں پیچھسوں۔

۹۴۔ جو کجھ اے کریدے ہن۔

۹۵۔ جو تیکوں حکم ہوتا گئے توں کھول کے ڈس تے مشرکیں کنیں منہ پھیر گھن۔

۹۶۔ بے شک اسان تیکوں ٹھٹھا کرن والیں دے شر کنیں پیچھسوں۔

فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُصِيبِينَ ﴿۸۴﴾

فَمَا آخَذَهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۸۵﴾
وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ﴿۸۶﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿۸۷﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿۸۸﴾

لَا تَدْعُ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَهَذَا
لَا تَحْزَنُ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۹﴾

وَقُلْ إِنِّي أَنَا التَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿۹۰﴾

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿۹۱﴾

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿۹۲﴾

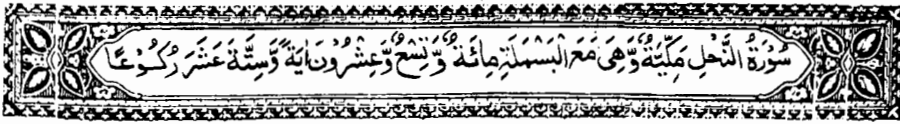
قَوْلِكَ لَسْتَ لَهُمْ آجِعِينَ ﴿۹۳﴾

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾

فَأَصْدَعْ بِأَقْوَمُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿۹۵﴾

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿۹۶﴾

- الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿۹۷﴾
- ۹۷۔ حیر سے اللہ کے نال پے معبود بٹین اے جلدی
چان گھسن۔
- وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿۹۸﴾
- ۹۸۔ تے بے شک اسان چاندے ہیں جو او آبدن
اوندے نال تیڈا دل تنگ تھیندے۔
- فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿۹۹﴾
- ۹۹۔ توں ا پٹے رب دی تعریف نال تسبیح کرتے
فرمانبردار بن۔
- وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿۱۰۰﴾
- ۱۰۰۔ تے توں ا پٹے رب دی او تیں عبارت کریندا
رہ جے تیں تیکوں موت آونجے۔

سورة نحل مکی ۶۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۹ آیات تے ۱۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرہا بن بگئے
بُیُوْتُ وَاللّٰتِ مَہْرَانَ۔
- ۲۔ اللہ دا حکم آو لسی تساں او کولوں جلدی نہ منگواتے جیہا
او شریک بیئیدن اوں کنیں او بہوں اچا۔
- ۳۔ او فرشتیں کولں اپنے حکم نال وحی ہڈے کے اپنے
بندیں تیں لبندے جیندے اتے چاہندے جو
تساں ہوشیار کرو بے شک میں ہی تہا ہڈا معبوداں تے
میں کنیں ہڈو۔
- ۴۔ آسمانیں تے زمین کولں حق نال پیدا کیتس او بہوں
اچا انہیں کنیں جنہیں کولں او شریک بیئیدن۔
- ۵۔ انسان کولں نطفے کنیں پیدا کیتس تے او کھلا کھلا
جھیرے کار تھی دیندے۔
- ۶۔ تے ہڈبگریں کولں پیدا کیتے تہا ہڈے کیتے انہیں
وحی گرمی دا سامان تے بے نفعے ہن تے انہیں دا
ماس کھندے۔
- ۷۔ تے تہا ہڈے کیتے اوندے وحی سونٹھپ وی بے
جیلھے تساں لات کولں چرا کے دلیندے تے جیلھے
فخر نال چراوٹن واسطے پھڑیندے۔
- ۸۔ تے تہا ہڈے بارچا کے پریں انہیں شہریں تک گھن
ویندن جنہیں تک نوبے پہنچ سگدے سوائے ایندے
جو تساں اپنے آپ کولں تکلیف ہڈو بے شک تہا ہڈا
رب بہوں مہربان تے دل دل رحم کرن والا۔
- اَنۡیۡ اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُۤ ۙ سُبْحٰنَہٗ وَ
تَعَالٰی عَمَّا یُشْرٰکُوْنَ ②
- یُنۡزِلُ الْمَلٰٓئِکَۃَ بِالرُّوحِ مِنْ اَمْرِہٖ عَلٰۤی مَنْ یَّشَآءُ
مِنْ عِبَادَہٗۙ اِنَّ اَنْزِلۡرُوۡا اِنَّہٗ لَا اِلٰہَ اِلَّا اَنَا فَاتَّقُوۡنِ ③
- خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ تَعَالٰی عَمَّا
یُشْرٰکُوْنَ ④
- خَلَقَ الْاِنۡسَانَ مِنْ نُّطْفَہٖۙ فَاِذَا هُوَ خَصِیْمٌ ۙ مُّبِیۡنٌ ⑤
- وَ الْاِنۡعَامَ خَلَقَهَا لَکُمْ فِیہَا دِفۡءٌ وَ مَنَافِعُ ۗ وَ مِنْہَا
تَأۡکُلُوۡنَ ⑥
- وَ لَکُمْ فِیہَا جَمَآلٌ جِیۡنٌ تَرۡبُوۡنَ وَ جِیۡنٌ لَّسۡرُوۡنٌ ⑦
- وَ تَحِیۡلُ اَنْفَکُمۡ اِلَیۡ بَلَدٍ اَلَمْ تَکُوۡنُوۡا بِالۡغَیۡثِ اِلَّا بِشَیۡقٍ
اِلَّا نَفْسٌ اِنْ رَکَبۡکُمۡ لَرۡوۡفٌ رَّحِیۡمٌ ⑧

۹۔ تے گھوڑے تے چرتے گڈا تہا بڑی سواری تے سوٹھپ کیتے پیدا کینسی تے او پیدا کر لیس جیرھیاں تساں نوہے چاندے۔

۱۰۔ تے سدھے راہ بڑکھالٹ دی اللہ دے ذتے ہے تے انہیں وچو کھ بٹنگے رستے وی ہن جے اللہ اپنی مرضی کریندا تے ساریں کول ہدایت بڑے بڑیندا۔

۱۱۔ او او ہورے عین جھڑکین مینہ و سائے اوندے وچ تہا بڑے واسطے پیوٹ واپانی ٹموتے ایندے نال وٹ تھینک جیندے وچ تساں چریندے ۶۔

۱۲۔ اوندے نال تہا بڑے واسطے رٹھیں زیتون تے کھیاں تے اگور تے ہر قسم دے میوے پیدا کریندے بے شک ایندے وچ سوچن والی قوم کیتے نشان۔

۱۳۔ ایں تہا بڑے واسطے رات ڈیہر کول خدمت وچ لائس تے سمجھ تے چندر کول وی تے تارے وی اوندے حکم نال خدمت وچ بگے پین بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

۱۴۔ تے اوں تہا بڑے کیتے کنی رنگیں دی شبیں زمین وچ پیدا کیتن بے شک ایندے وچ نصیحت حاصل کرن والی قوم کیتے نشان۔

۱۵۔ تے او ہورے عین سمندر کول خدمت تے لاڈتے تاں جو تساں اول کینیں زیادہ گوشت کھاؤ تے اول کینیں تساں کڈھو نیور جیرھے تساں پیندے ۶ تے توں بیڑی بڑہیں او پانی کول چریندی ۶ دیندی تے تاں جو تساں اوندے فضل کول جو لو تے تساں شکر کرو۔

۱۶۔ تے اوں زمین وچ بہاڑ ہائیں تاں جو تساں چکر تیج نہ وچو تے دریا تے رستے بنائیں تاں جو تساں راہ گول

وَالْحَيْلَ وَالْبَعَالَ وَالْحَبِيرَ لَتَرْكَبُوها وَزِينَةَ وَيَخْلُقْنَ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَاؤُكُمْ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٠﴾

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١١﴾

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

وَسَخَّرَ لَكُمْ مِنْهُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ سَخَّرَ لَكُمْ مِنْهُ نَارَ الْكَلْبِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

وَمَا ذَرَأَا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٤﴾

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَكُمْ شَرِبًا مِنْهُ غَرًّا طَيِّبًا وَتَشَابَهًا مِنْهُ حَمِيْمَةٌ تَلْبَسُونَها وَتَرَى فِي السَّمَاءِ الْقُلُوبَ صَاخِرَاتٍ فِيهِ لِيَتَّبِعُوا مِنَ الْغَنِيِّمِ وَتَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَواسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَضَ سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

سگبوی

۱۷۔ تے ایندے علاوہ بیلا وی نشانیان بن تے تارین
نال وی اورستے کول ڈبن۔

۱۸۔ کیا جیرھا پیدا کریندے او اویں تمی بگدے جیرھا
پیدا نہیں کریندا کیا تساں سمجیندے نوے۔

۱۹۔ تے جے تساں اللہ دی نعمتیں کول بگوتے تساں
نوہے گن بگدے بے شک اللہ بہوں بخشن والا تے
مہربان۔

۲۰۔ تے اللہ جو تساں لکیندے ۶ تے ظاہر کریندے ۶
او چاندے۔

۲۱۔ تے او اللہ دے سوا جینکوں سببیدن او کجھ وی پیدا
نئیں کر سگدے تے آپ پیدا تھے ہوئے ہن۔

۲۲۔ او شریک سارے مردہ ان جیندے نئیں تے انہیں کول
اے وی پتہ نئیں جو کہیں ول اٹھالے ولین۔

۲۳۔ تہا ڈا خدا یک تے جیرے آخرت کول نئیں میندے
انہیں دے دل حق کیں اچھا بن تے او وڈائی کریندے ہن

۲۴۔ اے گال پکی ۶ جو بے شک جو او لکیندن تے ظاہر
کریندن اللہ چاندے بے شک اللہ سئیں وڈائی کرٹ
والیں کول چبگا نئیں چاندے۔

۲۵۔ تے جہلا انہیں کول اکھیا ویندے جو تہا ڈے رب
کیا نشے ہاں ۶ او آدن اے پہلے لوکیں دے تھے ہن۔

۲۶۔ او قیامت دے ڈینہہ اپٹے باردی پورے چسین
تے جنہیں کول بغیر علم دے گمراہ کریندے ہن انہیں دے بار
وی چسین۔ سٹو جیرھا او بار چسیندے ہن او بہوں برا ۶

۲۷۔ انہیں کیں پہلے لوکیں دی تیریاں کیتیاں ہن تے اللہ سئیں
انہیں دی عمارتیں دے ایریں کیں آئے اتو کیں چھتاں

وَعَلَّمْتُمُوهَا بِالتَّحْوِیْمِ هُمْ یَهْتَدُونَ ﴿۱۷﴾

اَمْ مَنْ یَخْلُقُ كَمَنْ لَا یَخْلُقُ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۸﴾

وَ اِنْ تَعَدَّ وَ نِعْمَةً اللّٰهِ لَا تُحْصُوها اِنَّ اللّٰهَ
لَعَفُوْرٌ سَرِیْمٌ ﴿۱۹﴾

وَ اللّٰهُ یَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَ مَا تُعْلِنُونَ ﴿۲۰﴾

وَ الَّذِیْنَ یَدْعُونَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا یَخْلُقُوْنَ شَیْئًا
وَ هُمْ یَخْلُقُوْنَ ﴿۲۱﴾

اَمْ وَاَتَّٰی غَیْرُ اَحْیَاءٍ ۙ وَ مَا یَشْعُرُوْنَ اَنْ اَنْبَا ۙ یُعْبَدُوْنَ ﴿۲۲﴾

اَلْهُكْمُ لِلّٰهِ وَ اَحَدٌ ۙ فَالَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ
قُلُوْبُهُمْ مُّتَنَكِّرَةٌ ۙ وَ هُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿۲۳﴾

لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ یَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَ مَا تُعْلِنُونَ
اِنَّهُ لَا یُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِیْنَ ﴿۲۴﴾

وَ اِذْ اَقْبَلُ لَهُمْ مَادًّا اَنْزَلُ رَبُّكُمْ قَالُوْا اَسَاطِیْرُ
الْاَوَّلِیْنَ ﴿۲۵﴾

لِیُحِیْلُوْا اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً یَوْمَ الْقِیٰمَةِ ۙ وَ مِنْ اَوْزَارِ
الَّذِیْنَ یُضِلُّوْنَهُمْ یَغَیِّرُ عَلِمَ الْاَسَا ۙ مَا یُزِدُوْنَ ﴿۲۶﴾

قَدْ مَكَرَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَنَّ اللّٰهَ بَنٰی لَهُمْ مِنَ
الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَیْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ ۙ وَ اَنَّهُمْ

الْعَذَابِ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۸﴾

ڈھبیں تے انہیں کول عذاب اتھو آئے جھتوں او
جانڈے دی ناں ہن۔

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِبُهُمْ وَيَقُولُ آيَنَ شُرَكَائِي
الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۲۹﴾

۲۸۔ ول قیامت دے ڈینہ اللہ سیس انہیں کول ذیل کریسی
تے آکس او میٹھے شریک کتھان جنہیں دی وجر نال
تساں دشمن کریندے بادے تے جیکوں علم ڈاگئے او
آکھسن بے شک اچ کافرین تے ذلت تے مصیبت

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنفُسِهِمْ فَأَلْفَوْا
السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۰﴾

۲۹۔ جنہیں دیاں روحاں فرشتے اول ویلے کبھیندن
جیلھے او اپنی جانیں تے علم پٹے کریندے ہوندن تے او
آکھ کے صلح کرن دی کوشش کریسن جو اسان تے کوئی برائی
دا کم نہیں کیا۔ با بے شک اللہ جو تساں کریندے بادے
بہوں جانڈے۔

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبئسَ مَثْوًى
الْمُنْكَرِينَ ﴿۳۱﴾

۳۰۔ تساں دوزخ دے دروازیں وچ پھم وچو اونڈے
وچ دیر تک رہو تے وڈان کرٹ والیں دا ٹکاٹ بہوں بڑا۔

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ
الَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَالَّذِينَ
الْآخِرَةُ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ تے متقیں کول آکھیا ویسی تہاڈے رب کیا لہائے او
آکھسن بہوں چنگا (جو اوں لہائے) جنہیں نیکی کیتی انہیں
کیتے ایس دنیا وچ دی بھلائی تے آخرت دا گھرو دی انہیں
کیتے چنگا تے متقیں واسطے گھر بہوں چنگا۔

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ
الْمُتَّقِينَ ﴿۳۳﴾

۳۲۔ ہمیشہ دے باغن جیندے وچ او پس جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پیال ہوسن جو او پسند کریسن انہیں کول بھسی
ایویں اللہ سیس متقیں کول بدلہ ڈیندے۔

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ كَلِيمِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۴﴾

۳۳۔ جنہیں کول فرشتے مریندن پاک حالت وچ او آہن
تہاڈے اتے سلامتی جو تساں کریندے ہاوسے اونڈی
وچ کریں جنت وچ داخل تھی وچو۔

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
أَمْرًا مِنْكَ لِكَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۳۵﴾

۳۴۔ کیا او انتظار کریندن جو عذاب دے فرشتے آون یا
تہاڈے رب دا فیصلہ آونے ایویں انہیں دی کیتا جبرے انہیں
کینیں پہلے ہن تے اللہ سیس انہیں تے علم نہیں کیا او اپنے

آپ تے آپ ظلم کریندن۔

۳۵۔ انہیں دے عیس دی سزا انہیں کوں آپکریئے تے جیندے اتے ادکھدے بن اوں عذاب انہیں کوں ولیدگدے۔

۳۶۔ تے مشرکس آکھے جے اللہ چاہندا تے اسان اوندے سواٹے پے کس دی عبادت نہ کروں ہاتے نہ ساڑے پیو ڈاڑے تے اوندے حکم دے سوا کوئی شے حرام نہ کروں ہا یوں انہیں لوکس دی کیتا با جیرے انہیں کتیں پہلے بن رولس داکم تے معن کھول کے پچا ڈیوں۔

۳۷۔ تے اسان ہر قوم وچ رسول پھین جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے شیطان کتیں بچو تے انہیں وچو کچھ بن جنہیں کوں اللہ ہدایت ڈتی کچھ اینجے بن جنہیں تے تباہی واجب تمس گئی۔ تے تساں سارے مک وچ بھرتے ڈیکھو جو جھلاوٹن والیں دا انجام کیوں تھیندے۔

۳۸۔ جے توں انہیں دی ہدایت دی بہوں خواہش رکھیندیں تے بے شک اللہ سیں اوکوں ہدایت نیش ڈیندا جیرے بہیں کوں گراہ کرن تے انہیں دا کوئی ادلائی نیش۔

۳۹۔ انہیں اللہ دیاں پکیاں قساں کھادن جو جیر صامرو لیسے او دلا جیندا تھیں تے اکثر لوک چاٹدے نہیں جو لے اللہ داپکا وعدہ۔

۴۰۔ تاں جو انہیں تے ظاہر کرے جیندے وچ او اختلافن کریندن تے کافرین کوں پتہ بگ ونچے جو بے شک او کوڑن۔

۴۱۔ اسان جیرے کم دا ارادہ کریندے ہیں اوں ویلے اسان صوف لے آبدے ہیں تمہی وچ تے او تمہی دیندے

۴۲۔ جیندے اتے ظلم کیتا گئے اوندے بعد اوں ہجرت کیتی اللہ دے رستے وچ اسان اوں کوں دیا وچ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۳۵﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَّحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا أَحَدٌ مِّنَّا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿۳۶﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۳۷﴾

إِنْ تَحْرِضْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ لُجُومٍ ﴿۳۸﴾

وَأَنصُرُوا بِاللَّهِ جَهْدًا أَيْمَانَهُمْ لَا يَتَّبِعُ اللَّهُ مَنْ يُمُوتُ بَلَىٰ وَعَدَّا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرِ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۹﴾

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَيَلْعَلَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿۴۰﴾

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَن نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۴۱﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَا جَزَاءَ لِلْإِخْوَةِ الْكَبِيرِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۴۲﴾

يَعْلَمُونَ ﴿۳۷﴾

ضرور چنگی جا ڈلیوں تے آخرت دا بدلہ بہوں وڈا رہے او
جانن یا۔

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ جنہیں صبر کیستے تے اپنے رب تیں بھروسہ کریندن

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَتَلَوْنَا
أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ اسان تیں کئیں پہلے وی مردیں کوں رسول بنا کے

پھیندے ہاسے تے انہیں دو وحی کریندے ہاسے جے
تساں نوبے چائے تے تساں یاد رکھن والیں کئیں پکھ گھنوں۔

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ

۳۵۔ کھلے نشانات تے روشن تعلیم بڑے کے پھینا یا۔ تے

تیبو اسان کامل ذکر بھائے تاں جو توں لوکیں کوں کھول کے
بڑھیں جو انہیں دو بھایا گئے تے تاں جو او غور کرن۔

لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ کیا او لوک جیرے گندیاں تدبیراں کریندن او امن

وحی ہن جو اللہ سئیں انہیں کوں زمین وحی ذلیل کر ڈیوے
یا انہیں تے عذاب اتھو آدے جھٹھو او چائے وی نہ ہون۔

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا الشَّيْءَ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ

الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ یا انہیں کوں سفریں وحی پکڑے تے او اللہ سئیں کوں

ہرانیش بگدے۔

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَاهُمْ يُعْجَبُونَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ یا انہیں کوں گھٹا گھٹا کے ہولے ہولے پکڑے تے

جے شک سیڈا رب چہوں مہربان تے ول ول رحم کرن

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّهُمْ لَوُدُّوهُمْ رَحِيمٌ ﴿۴۳﴾

والا ۶۔

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَتَّهُوا ظُلُمًا

۴۳۔ کیا انہیں نیں بڑھا جو شے اللہ سئیں پیدا کیے او ندا

پکھا وال کبھے پاسوں وی تے سچے پاسوں وی ذلیل تھی کے
اللہ دے حضور جھکدے ہوئیں پھر دارہ ویندے۔

عَنِ الْبَيْنِ وَالشَّمَآئِلِ مُجْتَدِبًا إِلَيْهِ وَهُمْ دَجْرُونَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کریندی جو آسمانیں وحی تے

جو زمین وحی چانور تے فرشتے ہن تے او وڈانی نیں کریندے

وَلِلَّهِ يُعْجِدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ

دَابَّةٍ وَالنَّاسِ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ اپنے رب کئیں جیرھا انہیں لے اتے ہے اوں کئیں

بڑرون تے جیرھی گال دا حکم بڑتا ویندے اوں کریندن۔

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا

يُؤْمَرُونَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ اللہ سئیں آکھئے تساں بڑو معبود نہ بناؤ تہا بڑا معبود

بک تے تساں میں کئیں بڑرو۔

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذْتُمْ هُوَ إِلَهُكُمْ

وَأَوْلِيَاءَ فَإِنِّي فَأُولَٰئِكَ مَا زَاهِبُونَ ﴿۴۷﴾

وَأَوْلِيَاءَ فَإِنِّي فَأُولَٰئِكَ مَا زَاهِبُونَ ﴿۴۷﴾

۵۳۔ جو آسمانیں و برج تے زمینیں و برج او اللہ واءے تے
فرمانبرداری او نڈا ہمیشہ حق کیا اللہ دے سوا کہیں بے کہیں
ڈر دے ۴۔

۵۴۔ جیڑھی نعمت تہا کوں ملی ۴ او اللہ کہیں بے تے جڈاں
تہا کوں کوئی تکلیف پہنچدی ۴ تہاں ہونڈو فریاد کریندے ۴
۵۵۔ ول جڈاں او تکلیف تہاں کہیں دور کر ڈیندے تہاں
وچو کب ٹولہ ہوں ویلے اپٹے رب و اشتریک بناون پنے
ویندے۔

۵۶۔ تہاں جو او انکار کرن جو اسان انہیں کو ڈتے تہاں
فائدہ چا گھنوں جلدی تہا کوں پتہ بگ و لسی۔
۵۷۔ تے جو اسان انہیں کوں ڈتے او ندے وچو بک حصہ
انہیں (معمویدیں) کہتے بنا گھندن جنہیں کوں او چا ندے نہیں
اللہ دی قسم جیڑھا کوڑ تہاں گھرنیدے ۴ تہاں کہیں ضرور
پچھا و لسی۔

۵۸۔ او اللہ کہتے دھیریں بنیندن او پاک تے انہیں کہتے
او بے جو او چا بندن۔
۵۹۔ تے جڈاں انہیں کوں کہیں چھو ہر دے پیدا تھیون
دی خبر بے او نڈا منہ کالا تھی ویندے تے او کا وڑ پیتی پیا
ہونڈے۔

۶۰۔ جیڑھی خبر اونکوں ڈتی گئی ۴ او ندی برائی کہیں او
لو کہیں کہیں نگدے۔ کیا اونکوں ذلت دے نال رکھ گھنے یا
مٹی وچ پور ڈیوے۔ سٹو بہوں گندہ ۴ جو او فیصلہ کریندن
۶۱۔ جیڑھے آخرت تے ایمان نہیں ایندے انہیں دی
حالت بہوں ہر می ۴ تے اللہ دی شان بہوں اچی ۴ تے
او بہوں غالب تے بہوں سیانٹا ۴۔

۶۲۔ جے لو کہیں کوں اللہ انہیں دے فلم دی وچ کہیں پکڑ

وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّیْنُ وَاصْبٰٓءُ
اَفْعٰیۡرَ اللّٰهِ تَتَّقُوۡنَ ﴿۵۳﴾

وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ تُمْرَادًا مَّتَّكُمُ الضُّرُّ
فَاِلَيْهِ تَجُرُّوۡنَ ﴿۵۴﴾

تُمْرَادًا كَشَفِ الضَّرَعِ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ يَرِيۡهِمْ
يُشْرِكُوۡنَ ﴿۵۵﴾

لِيَكْفُرُوۡا بِمَاۤ اٰتَيْنٰهُمْ فَمَتَّعُوۡا قَسُوۡفَ تَعْلَمُوۡنَ ﴿۵۶﴾

وَيَجْعَلُوۡنَ لِمَا لَا يَعْلَمُوۡنَ نَصِيۡبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ
تَاۡلِلّٰهِ لَتَسْلُۡنَ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوۡنَ ﴿۵۷﴾

وَيَجْعَلُوۡنَ لِلّٰهِ الْاَبْنٰتِ سُبْحٰنَہٗۤ اِنَّہُمْ تَاۡبِثُوۡنَ ﴿۵۸﴾

وَاِذَا بَشِّرَاۡحَدًا هُمْ بِالْاُنثٰى كَلَّ وَجْہُہٗۤ مُسُوۡدًا
وَہُوَ كَظِيۡمٌ ﴿۵۹﴾

يَتَوَاۡزٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَاۤ اَبَشِّرٰہٗۤ اٰمِيۡنُكُمۡ
عَلٰی ہُوۡنٍ اَمْ يَدُسُّہٗۤ فِی السَّرٰبِ اَلَا سَاۡءَ مَا
يَحْكُمُوۡنَ ﴿۶۰﴾

لِلَّذِيۡنَ لَا يُؤْمِنُوۡنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوۡءِ ۚ وَ لِلّٰهِ
السُّلْطٰنُ الْاَعْلٰی وَ ہُوَ الْعَزِيۡزُ الْحَكِيۡمُ ﴿۶۱﴾

وَلَوْ يَوٰٓاۡجِدُ اللّٰهُ النَّاسَ ظٰلِمِيۡہِمۡ مَا تَرَكَ عَلَیۡہَا

گئے ہاتے زمین تے کوئی جانور نہ چھوڑے با اصل او
انہیں کول مقررہ مدت تیں مہلت ڈیندے تے جڈاں انہیں
دا وقت آویندے تے نہ او ہک لمحہ پچھورہ کے بچ
سگدن تے نہ اگولکل کے۔

۶۳۔ تے اللہ سئیں واسطے او نئے بیٹین جیرمی آپ
نا پسند کریندن تے انہیں دیاں زبانوں کول مریندن بیٹک
جو انہیں واسطے چنگائی ہے۔ بے شک انہیں کیتے دوزخ دی
جہاں تے بے شک او اوندے وچ چھوڑ ڈرتے ولین۔
۶۴۔ اللہ دی قسم تیں کنیں پہلے اسان قومیں دو رسول
پٹھین تے شیطان انہیں دے عمل انہیں کول سوتھے
کر کے ڈکھالین اچ او انہیں داماکب تے انہیں کیتے
ڈکھ والا عذاب۔

۶۵۔ اسان تیبہ و کتاب اس واسطے لبانی جو توں انہیں کول
او گاہیں کھول کے ڈسا ڈے جیندے وچ او اختلاف
کریندن تے ہدایت تے رحمت ایمان آئن ولین کیتے۔
۶۶۔ تے اللہ سئیں جھڑکین میندے سائے تے اوندے نال
بر زمین کول آباد کیتے بے شک ایندے وچ سٹن والی
قوم کیتے نشان۔

۶۷۔ تے بے شک تہاڈے واسطے ڈبگری وچ
سبق اسان تہا کول انہیں دے ڈڑھیں وچو خالص کیر
پھوسی تے رت دے وچو کڈھ کے پلیندے ہی جیرھا
پیون والیں واسطے نگیندے ویندا۔

۶۸۔ تے کھی تے انگوریں دے پھیں نال تسان شراب
بٹیندے ہے تے چنگا رزق بے شک ایندے وچ
عقل والی قوم کیتے نشان۔

۶۹۔ تے تیبہ دے رب ماکھی دی ماکھی کول وحی کیتی جو توں

مِنْ دَابَّةٍ وَ لٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاِذَا
جَاءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا
يَسْتَقْدِرُوْنَ ﴿۶۳﴾

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ مَا يَكْفُرُوْنَ وَ تَصِفُ اَلَيْسَتْهُمْ اَلْكٰذِبُ
اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ
مُقْتَدِرُوْنَ ﴿۶۴﴾

تَا لَلّٰهُ لَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَوَزِنَ لَهُمْ
الشَّيْطٰنُ اَعْمٰلَهُمْ فَهُوَ وَيْلَهُمْ اَيُّوْمَ وَاَلَهُمْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ﴿۶۵﴾

وَمَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَمْ الَّذِي اٰخْتَلَفُوْا
فِيْهِ وَّهَدٰى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۶۶﴾

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيٰى بِهِ
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً
لِّقَوْمٍ يَسْمَعُوْنَ ﴿۶۷﴾

وَ اِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُنْقِضُوْكُمْ
بِمَتٰنِ بُلُوْغِهِ مِنْ بَيْنِ قَرْثٍ وَّ دَمٍ
بَسًا خَالِصًا سَابِقًا لِلسَّارِبِ ﴿۶۸﴾

وَمِنْ ثَمَرٰتِ النَّخْلِ وَاَلْعَنَاقِبِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ
سَكْرًا وَّرِزْقًا حَسَنًا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُوْنَ ﴿۶۹﴾

وَ اَوْحٰى رَبُّكَ اِلٰى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذِيْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا

وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿۱۹﴾

پہاڑیں وچ گھر بناتے وئیں وچ وی تے جیرھیاں
او جہیں بنیندن۔

۷۰۔ تے دل ہرقسم دا بھل کھا پھیں توں اپنے رب دے
بڑیئے ہوئے سوکے راہیں تے رُ۔ انہیں دے بڑھیں
وچو بک بیون دی شے نکلدی ۽ جیندے رنگ مختلف
ہوندن اوندے وچ لوکیں کیتے شفا ۽ بے شک ایندے
وچ سوچن والی قوم کیتے نشان۔

۷۱۔ تے اللہ سیس تہا کوں پیدا کریندے تے دل تہا کوں
مریس تے تہا بڑے وچو کھ ایجن جیرے عمرے ذلیل
ھے تیں پچا بڑے تے دینن تاں جو او علم دے باوجود کھ
نہ جان سگن۔ بے شک اللہ بہوں جاشن والاتے بہوں
قادر۔

۷۲۔ تے اللہ سیس تہا بڑے وچو کھ کوں بنہیں تے رزق
وچ ودھا تے تے جہیں کوں ودھ رزق طے اپنے رزق
کوں پا نہیں دوئیں ولیندے جو او انہیں دے برابر دے
ھے دار بن وچن کیا او اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

۷۳۔ تے اللہ سیس تہا بڑے کیتے تہا بڑے وچو تہا لیاں
زالیں بنا تے تہا بڑی زالیں کیں پتر تے پوترے پیدا
کیتنسی تے اوں تہا کوں پاک شہیں دارزق بڑے کیا او کوڑ
کوں میندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

۷۴۔ تے اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیرے
آسمانیں تے زمین وچو کھ وی ڈیون دا اختیار نیں
رکھندے تے نہ او اسے طاقت رکھیں۔

۷۵۔ تے اللہ دے متعلق گالہیں نہ تہا بڑے شک اللہ
چاڈے جو تہا لہتے چاڈے۔

۷۶۔ اللہ سیس بک پا نہیں بندے دی مثال بیان کریندے

ثُمَّ كُلِّ مِنْ كُلِّ الشَّجَرِ فَاسْلِكْ سُبُلَ رَبِّكَ ذُلًّا
يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ
لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْتَدُونَ ﴿۲۰﴾

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَاللَّهُ مَنَّ بِرُؤْيَا
أَزْوَاجِكُمْ لَآ يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
قَدِيرٌ ﴿۲۱﴾

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا
الَّذِينَ فَضَّلْنَا بَرِآءِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَلَيْسَ عِندَ اللَّهِ بِجَادُونَ ﴿۲۲﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ
مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِعِثَتِ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿۲۳﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿۲۴﴾

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿۲۵﴾

صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ

جیرھا کہیں گال دی وی طاقت نیں رکھیندا تے جینکوں
الذسئس اپنے ولو چنگا رزق ڈتا ہوے تے اوندے وچونک کے
دی تے ظاہری وی خرچ کریندا ہوے کیالے ڈویں کبھو
جہیں تھی سگدن۔ سب تعریفاں اللہ دیاں ہن۔ اصل بہوں
سارے نوک جاڈے نیں۔

۷۷۔ الذسئس ڈو آدمیں دی مثال بیان کریندے انہیں
وچو ہک گونگا جیرھا کہیں نئے دی طاقت نیں رکھیندا
تے مالک تے بار جنتے منہ کریندے چنگانی نال نیں ولدا
کیا او جیرھا انصاف دا حکم ڈیندے تے سدھے رستے
تے ہے بلو جہیں تھی سگدن۔

۷۸۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ کنیں ہے تے
قیامت دا معاملہ اکھ دے پھپھکن آل کار یا ایں کنیں وی
زیادہ کولہو بے شک الذسئس ہر شے تے قادر۔

۷۹۔ تے اللہ سیئس تہاکوں تہا ڈیں میریں بے ڈوہیں وچو
کڈھے تساں کھ دی نہ جاڈے باوے تے تہا ڈے کیتے
کن اکھیں تے دل پٹانسی تاں بوتساں شکر کرو۔

۸۰۔ کیا انہیں پکھیں کول نیں ڈٹھا جیرھے آسمان دی فضا
وچ ہن تے خدمت کریندے ہین۔ انہیں کول اللہ دے
سوا بیا کوئی نیں روکی کھڑا۔ بے شک ایندے وچ مومن
قوم کیتے نشان۔

۸۱۔ تے اللہ سیئس تہا ڈے گھریں کول تہا ڈے رہن کیتے
بٹائے تے ڈبگریں بے چہیں نال دی گھر پٹانسی سفر دے
ڈینہیں وچ وی تے گھریں وچ وی او تہا ڈے کیتے ہوے
پھلن تے انہیں دی اُن (باریک تے موٹی) تے وایں نال
سامان بٹیدے ہ تے ہک وقت تیں فائدہ چیندے ہ۔

۸۲۔ تے اللہ جو پیرا کیتے اوندے وچو کھ پکھا دیں ایساں

وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا
وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿۷۶﴾

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا تَجْلِينَ أَحَدُهُمَا أَبْنَاكُمْ لَا يَقْدِرُ
عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَأَيَّاتٍ
يُخْفِي هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۷۷﴾

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أُمِرَ السَّاعَةَ
إِلَّا كَلِمَاتٍ بَصَرًا أَوْ هَوًى أَوْ قُرْبًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿۷۸﴾

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿۷۹﴾

الْمُرِيدُوا إِلَى الظُّلُمِ مُسْحَرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا
يُنْكَهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿۸۰﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَتَوَفَّوْنَ فِيهَا يَوْمَ تُطْفَنُكُمْ وَبِئْسَ
إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا مَا
أَتَانَا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ ﴿۸۱﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ خَلْقِ ظِلَالًا

تے پہاڑیں وچ تہاڑے کیتے کنن دیاں جہیں بٹانن تے
تہاڑے کیتے چمے بنائسی جیندے نال لتاں گرمی
کنیں بچدے ءتے کچھ چولے جیرے تہاڑوں جنگ
دے ویلھے بچیندن۔ ایویں او تہاڑے تے اپنی
نعتاں پوریاں کریندے تاں جو لتاں فرما نبرداریو۔

۸۳۔ تے جے او پھر وچنن تے تیڈے اتے کھلا پچا
ڈیوں فرمن۔

۸۴۔ اللہ دی نعمت کوں او سنجیندن تے ول انکار کیندن
تے اکثر لوک کافرن۔

۸۵۔ تے جڈاں اساں ہر امت د چوہک گواہ کھڑا کر لیسوں
ول کافرین کوں اجازت نہ ہوسی تے نہ غدر قبول کیتا ویسی
۸۶۔ تے جڈاں ظالم غلاب ڈیکھسن انہیں کنیں او منھا
زکیتا ویسی تے نہ انہیں کوں دتھی ڈتی ویسی۔

۸۷۔ تے مشرک جڈیاں اپٹے مشرکیں کوں ڈیکھسن تے
او آکھسن جو لے ساڈے رب لے ہن ساڈے مشرک
جنہیں کوں اساں تیڈے سوا سببندے ہاں لے اوگال
انہیں دے منڈے دلا لیسن تے آکھسن لتاں کوڑے ء

۸۸۔ تے اوں ڈنہیہ او اللہ دے ساٹھے اپنی فرما نبرداری
ظاہر کر لیسن تے جیرھا کچھ او گھوڑیندے ہن انہیں کنیں
گم تھی ویسی۔

۸۹۔ جنہیں کفر کیتے تے اللہ دے رستے کنیں رکیندن اساں
انہیں کوں ایں غلاب کنیں ودھہ بیا غلاب ڈیسوں جو اوزین
وچ گیر گھتے دے ہن۔

۹۰۔ تے جڈاں اساں ہر امت وچ انہیں دے خلافت اناہیں
وچوہک گواہ کھڑا کر لیسوں تے اساں تیکوں دی انہیں دے
اتے گواہ ٹیسوں تے اساں لے کتاب تیڈے اتے

وَجَعَلْ لَكُمْ مِنْ الْجِبَالِ اَنْكَاثًا وَجَعَلْ
لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيَكُمْ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيَكُمْ
بِاسِكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَسْلَمُونَ ﴿۸۳﴾

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿۸۴﴾

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُوهَا وَاكْثَرَهُمْ
الْكٰفِرُونَ ﴿۸۵﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ اُمَّةٍ شٰهِيْدًا اَنْتُمْ لَا تُوَدُّوْنَ
لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿۸۶﴾

وَإِذَا رَأٰى الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الْعٰدَابَ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ
وَاَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۸۷﴾

وَإِذَا رَأٰى الَّذِيْنَ اٰشْرَكُوْا شُرَكَآءَهُمْ قَالُوْا اَرَبَّنَا
هٰؤُلَاءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِيْنَ كُنَّا نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِكَ
فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۸۸﴾

وَالْقَوْلَ اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوْا
يَفْعَلُوْنَ ﴿۸۹﴾

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدَّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ زِدْنٰهُمْ
عٰدًا اَبًا فَوَقَّ الْعٰدَابِ بِمَا كَانُوْا يَفْسِدُوْنَ ﴿۹۰﴾

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ اُمَّةٍ شٰهِيْدًا عَلَيْهِمْ مِنْ اَنْفُسِهِمْ
وَاجْتَنَابِكَ شٰهِيْدًا عَلٰى هٰؤُلَاءِ وَتَرٰنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ
بَيِّنٰتًا نَّجِيْةً وَّهٰدٰى وَرَحْمَةً وَّبَشٰرٰى لِّلْمُسْلِمِيْنَ ﴿۹۰﴾

ہمائی جبرمی ہر شے کوں بیان کریندی ء تے ہدایت تے
رحمت تے مسلمانن کیتے خوشخبری ء۔

۹۱۔ بے شک اللہ سیس الفات تے احسان دا حکم دیندے
تے قریبی سکیں کوں ڈیون دا تے بے حیائی تے گدیں
گا لہیں تے بغاوت کنیں رکیندے۔ او تہا کوں نصیحت
کریندے تاں جو تہاں سمجھو۔

۹۲۔ تے جہاں تہاں اللہ نال وعدہ کیتے اونکوں پورا کرو
تے اپنے قسمیں کوں پکا کر تے بعد تروڑو کیوں جو
تہاں اللہ کوں اپنے قسم نال منامن بنا گدھا با بے شک
اللہ سیس جو تہاں کریندے ء جا نڈے۔

۹۳۔ تہاں اول تریعت آلی کارہ تھیوو جیں اپنا ستر کترن
تے پکا کر تے بعد ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیا ہا۔ تہاں اپنے قسمیں
کوں آیت وچ رسوخ دا ذریعہ بنیدے ء تہاں جو ہک قوم دوجی
قوم کنیں زیادہ طاقتور تھی ونچے۔ اللہ تہاڈی ایندے نال
صرف ازما لئیں کریندے تے تہاں جو قیامت دے ڈیہنہ
اللہ سیس تہا کوں صاف صاف بوس ڈیسی جو تہاں اہلخان
کریندے پئے ء۔

۹۴۔ جے اللہ چاہندے تہاں ساریں کوں ہک امت بنا
ڈیوے با تے اصل جبرھا چاہندے اونکوں اللہ گراہ
کریندے تے جبرھا چاہندے اونکوں سدھا رستہ دکھلیندے
تے جو کجھ تہاں کریندے ء اوندے بارے وچ تہاں کیں ضرور چھا دیسی

۹۵۔ تے تہاں اپنے قسمیں کوں آیت وچ رسوخ دا ذریعہ
بے بناؤ تہاں پیر جو تے بعد تکیلوسی تے تہاں بُرا
نتیجہ جیسو ات گا لہوں جو تہاں لوکیں کوں اللہ دے رستے
کنیں روکے تے تہاڈے کیتے دوا عذاب۔

۹۶۔ تے تہاں اللہ دے وعدے کوں تھوڑے مل نال نہ

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي
الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ
يُعْظَمُ لَعْنَكُمْ نَذْرُونَ ﴿۹۱﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَفْضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
إِنَّ اللَّهَ يُعَلِّمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿۹۲﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَفَضَتْ عَنْهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْكَاثًا تَتَخَدُّونَ آيْمَانَكُمْ دَخَالِيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ
أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۹۳﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَنَسْنُنَ عَمَّا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا آيْمَانَكُمْ دَخَالِيْنَكُمْ فَتَوَلَّ قَدَمُ
بَعْدَ تَبْوِيْنِهَا وَتَدْفُقُوا السُّوْمَةَ بِمَا صَدَّقْتُمْ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ وَلكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۹۵﴾

وَلَا تَشْرِكُوا بِعَهْدِ اللَّهِ تَسْمًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ

هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۹۷﴾

وہیچر جو اللہ کیں ہے او تہا بڑے واسطے چنگا ہے
تساں چاڈے ۹۷۔

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٌ وَلَنَجْزِيَنَ
الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۹۸﴾

۹۷۔ جو تساں کیں ہے او مک ولسی تے جو اللہ کیں ہے
او باقی رہن والا تے ہیرے صبر کریند اسان انہیں کوں
انہیں دے علس دا ضرور چنگا بدلہ ڈلیسوں۔

مَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنُحْيِيَنَّكَ حَيَاتًا طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۹﴾

۹۸۔ تے ہیرے مومن اسان او نکوں پاک زندگی ڈلیسوں تے
اسان انہیں کوں انہیں دے علس دے مطابق بہترین بدلہ
ڈلیسوں۔

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ ﴿۱۰۰﴾

۹۹۔ تے جیڈاں توں قرآن پڑھیں تے شیطان مردود
کیں توں اللہ دی پناہ منگ۔

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۰۔ بے شک مومنین تے اپنے رب دے بھروسہ کرک
والیں تے شیطان دا کوئی غلبہ نہیں تھیندا۔

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُونَكَ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ
مُشْرِكُونَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۱۔ اوندا غلبہ صرف انہیں کوں تے ہے ہیرے اونڈے
نال دوستی لیند تے اونڈی وچ کیں شرک کریند۔

وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مِّمَّا كَانَتْ آيَةً ۖ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
يُنزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا آتَاكَ مُفْتًرٌ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۲۔ تے جیڈاں اسان کہیں نشان وی جاتے یا نشان گھن
اندے ہں تے اللہ ہوں چاڈے جو کچھ او لہندے او
آبدن توں تے کوڑا ہویں۔ اصل اکثر لوک چاڈے نہیں۔

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۳۔ توں اکھ بڑے تیبڑے رب کیں روح القدس
او نکوں سپہائی نال ہانے تاں جو مومنین دے دم چھا ڈلیوے
تے ہدایت تے فرمانبرداریں واسطے خوشخبری ۹۷۔

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ
لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِي ۖ وَهَذَا لِسَانٌ
عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۴۔ تے اسان چاڈے ہں جو او آبدن جو انیکوں پیا
آدی سکھیندے۔ جیندو لے اشارہ کریند اونڈی زبان
تے عجمی ۹۷ تے اسے زبان تے کھلی عربی ۹۷۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لِآيَاتِهِمْ اللَّهُ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۵۔ بے شک ہیرے لوک اللہ دی آیات کوں نہیں
میندے اللہ انہیں کوں ہدایت نہیں ڈیندا تے انہیں کیتے

دُکھ آلا عذاب۔

۱۰۶۔ صرف کوڑا دے گھڑیندن جبر سے اللہ دی آیات

تے ایمان نہیں میندے تے اوپکے کوڑن۔

۱۰۷۔ جنہیں اللہ دے منن دے بعد اوندکار کرن سولے

انہیں دے جنہیں تے جبر کیا گیا ہوئے تے انہیں دے دل

مطمن ہون ایمان تے تے جیں اپنا سینہ کفر کیتے کھول

دُتے انہیں تے اللہ دا غضب تے انہیں عے کیتے دُڑا

عذاب۔

۱۰۸۔ اے میں واسطے ہے جو انہیں دنیاوی زندگی کوں

آخرت دی زندگی دے مقابلے تے زیادہ پسند کیتے تے بیشک

اللہ کا فر قوم کوں ہدایت میں ڈیندا۔

۱۰۹۔ ایسے لوکن جنہیں دے ویس تے کن تے اکھیں تے اللہ

مہر لاڈنی ء تے ایسے لوک غافلن۔

۱۱۰۔ پکی گال جو اے لوک آخرت وچ گھانا پاوون وان

۱۱۱۔ پچھیں بے شک انہیں لوکیں کیتے جبر سے دُکھ پاوون

دے بعد ہجرت کرگین تے جبار کیتے نیں تے مہر کیتے نیں

تیار رب بہوں بخشش والا تے دل ول رحم کرن والا ء۔

۱۱۲۔ جڈاں ہر جان اپنی جان دے متعلق جھڑا کریندا اوسی

تے ہر جان کوں اوندے عملیں دا بدلہ پورا دُتا ویسی تے

انہیں تے ظلم نہ کیا ویسی۔

۱۱۳۔ اللہ سنیں بہک وستی دی مثال بیان کریندے جبر صی

امن وچ تے اطمینان وچ ہاں تے اوکوں کھلا رزق

ملا با ہر پاسو اوں اللہ دی نعمتیں دی ناشکری کیتی تے

اللہ سنیں اوکوں بگھ تے ڈر دا باس پورا دُتا باہوں

جو او عمل کریندے ہن۔

۱۱۴۔ تے انہیں وچ انہیں دو ساڈا کہ رسول آئے انہیں

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ

اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَ

قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ

صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَ

أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَعِيَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَنِعِهِمْ وَ

أَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٩﴾

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١١٠﴾

ثُمَّ لَآتَى رَبُّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا

ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِ مَا لَعَنُوا

رَحِيمٌ ﴿١١١﴾

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ نَجْدًا تُوِي عَنْ نَفْسِهَا وَتُوِي

كُلُّ نَفْسٍ مَاعَمَلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً

يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ

بِأَنْعَمَ اللَّهُ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ

بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ

الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۳﴾

اونکوں جھٹلا ڈرتے ول عذاب انہیں کول پکڑ گدھے کیوں
جو او ظالم ہن۔

فَكُلُوا مِنَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ لِيَآئِهِ لَتَعْبُدُونَ ﴿۱۴﴾

۱۱۵۔ جو تہاکوں اللہ حلال تے پاک مال ڈرتے اوندے دچو
تساں کھا زتے جے تساں اوندی عبادت کریندے ۱۴ تے
اوندی نعمت دا شکر کرو۔

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزُرِ
وَمَا أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ
لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۵﴾

۱۱۶۔ اول تہا ڈرے اتے مردار تے رت تے جتامے داماس
تے جیرھا اللہ دے ناں دی بجانے پے دے ناں تے
گٹھا دچے حرام کیتے تے جیرھا جہور تھی دچے تے اپنی خواہش
زہرس تے حدکنیں زودھے تے اللہ سببیں بہوں بخشش والا
تے مہربان۔

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا
حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۱۶﴾
مَنَاعٌ قَلِيلٌ ۖ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۷﴾

۱۱۷۔ جیرھیاں تہا ڈریاں زبانان کوڑ مریندن انہیں ناں اے
ناں اکھو جو اے حلال تے اے حرام ناں جو تساں اللہ تے
کوڑ بدھو بے شک جیرھے اللہ تے کوڑ بدھیندن او
کامیاب نیں تھیندے۔

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِن قَبْلٍ وَمَا ظَلَنَّهُمْ وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿۱۸﴾

۱۱۸۔ تھوڑا فائدہ ۱۷ تے انہیں کیتے دردناک عذاب
۱۱۹۔ تے یہودیں تے اسان او حرام کیا باجواں کنیں پہلے
اسان تیکوں ڈرے اسان انہیں تے علم نیں کیتا تے صل
او اپنے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّرُوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ
تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۹﴾

۱۲۰۔ جیرھے لاعلمی بوج برائی کرن تے ولا توبہ کرن تے
اصلاح کرن بے شک تیرا رب ایندے بعد بہوں بخشش والا
تے ول رحم کرن والا ۱۹

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا ۖ وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۲۰﴾

۱۲۱۔ بے شک ابراہیم ہک امت ہاں اللہ دا پورا فرمانبردار ہا
تے خدا کوں ہک منق والا ہا تے مشرکیں دچو نہ ہا۔

شَاكِرًا لِأَنْعَامِهِ ۖ اجْتَنِبَهُ وَ هَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿۲۱﴾

۱۲۲۔ اوندی نعمتیں دا شکر کرن والا ہا تے اونکوں اوندے
رب چوٹی گدھا ہا تے اوندی سدھے راہ دو راہنماں کیتی۔

وَ أَيْنِسُهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَ آتَاهُ فِي الْآخِرَةِ لَيِّنًا

۱۲۳۔ اسان اونکوں دنیا وچ وی چمکائی ڈتی تے آخرت

الضالِّجِينَ ﴿۳۷﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۳۸﴾

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ
رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿۳۹﴾

أُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالنُّوعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ صَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۴۰﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوِّقْتُمْ بِهِ
وَكَيِّنْ صَبْرًا لَهُمْ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿۴۱﴾
وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِي ضَلُوقٍ مِمَّا يَنْتَكُرُونَ ﴿۴۲﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
مُحْسِنُونَ ﴿۴۳﴾

وچراونیک لوکیں وچ یا۔

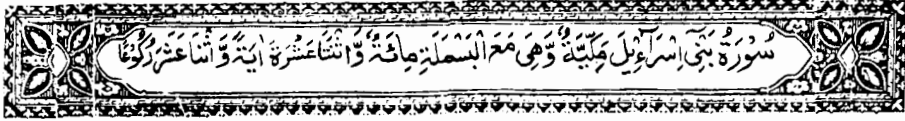
۱۲۴۔ ول اسان تیلو ووحی کیتی جوتوں ہک خدا سے منط
والے ابراہیم سے مذہب دی پیروی کر جیرے ماشرکیں وچونہ ہا۔

۱۲۵۔ چھن چھن دی سزا انہیں کیتے بائی جس اوندے وچ
اختلاف کیتے تے بے شک تیلو رب قیامت سے ڈہند
فیصلہ کر لسی جیندے وچ او اختلاف کریندے ہن۔

۱۲۶۔ توں اپٹے رب دی راہ دو سٹپ تے چنگی نصیحت
نال سبڑتے ساریں کنیں چنگے طریقے نال انہیں نال بحث
کر بے شک تیلو رب انہیں کول جانڈے جیرے اوندے
رستے کنیں گمراہ تھی گئی تے انہیں کول دی جیرے ہدایت
پا گئی

۱۲۷۔ تے بے سزا ڈیوتے اتھی سزا ڈیو جینی انہیں تہا کول تکلیف
ڈٹی تے بے سزا مبر کر لیسو لے مبر کرن دلین کیتے چنگا
۱۲۸۔ توں مبر کرتے تیلو مبر مھن اللہ سے کیتے جے تے انہیں
تے غم نہ کرتے جیرے صیاں او تدبیراں کریندن توں انہیں دی وچ
کنیں تنگی محسوس نہ کر۔

۱۲۹۔ بے شک اللہ سیں متقیں دے نال تے انہیں نال جیرے
نیکی کریندن۔

سورة بنی اسرائیل مکی ؎ تے بسم الشد مال ایندیاں ۱۱۲ آیات تے ۱۲ رکو من۔

- ۱- شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ ۖ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْمَكِّيِّ
الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَوَّأْنَا حَوْلهٖ
لِنُورِيهٖ مِنْ أَيْتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝
- ۲- پاک او ذات جیرھی اپنے بندے کوں راتو
رأت مسجد حرام کنیں مسجد اقصیٰ دو گھن گئی جیندے
چو دھارو اساں برکت ڈتی ءتاں جو اساں
اونکوں اپنے نشان ڈکھا لوں بے شک او پہوں
سنن والا تے پہوں ڈیکھن والا ء۔
- ۳- تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اونکوں
وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي
إِسْرَائِيلَ أَلَّا يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا ۝
- ۴- نسل ہائی جنیکوں اساں نوح دے نال سوار
دُسْرِيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهٗ كَانَ
عَبْدًا شَكُورًا ۝
- ۵- تے بنی اسرائیل کوں این کتاب وچ اساں
وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ
فِي الْأَرْضِ مَرَّاتٍ وَلَتَتَلَوَّنَّ عَلُوًّا كَثِيرًا ۝
- ۶- تے جڈاں پہلا وعدہ آئے اساں تہا ڈو
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لِّنَا
أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا
مَّفْعُولًا ۝
- ۷- اولے ہن۔ او تہا ڈے گھریں دے اندرو پہہ
وَاللَّهُ يَسْتَعِذُّ بِالْحَمْلِ وَاللَّهُ يَسْتَعِذُّ بِالْحَمْلِ
۝
- ۸- ول اساں تہا لوں مھنائیں دے اُتے حملے
ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ
دِي طَاقَتِ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝
- ۹- تے اساں مایں نال تے پتیریں
وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ۝

نال تہا ڈی امداد کیتی تے اساں تہا کوں تعداد
وِج وِردھا ڈُتے۔

۸۔ تہاں کُریو سکی تے او تہا ڈے ا پٹے فائدے کیتے
ہے تے جے تہاں بُرائی کُریو تے تہا کوں نقصان
تھیسے۔ تے جہاں ڈو جھے وعدے دا وقت
اے تاں جو او تہا ڈے وِڈیریں کوں ذلیل
کرن تے مسجد وِج پہرہ وُجھن جیویں پہلی دفعہ
پیٹھے ہن تے جتھ تے وی او غاب آون اونکوں
تباہ و برباد کر کے رکھ ڈیوں۔

۹۔ اے تھی سگدے جو تہا ڈا رب تہا ڈے اُتے
رحم کرے تے جے تہاں ولا شرارت کیتی تے اساں
تہا کوں ولا سزا ڈیسوں تے اساں کافرین کیتے
دوزخ کوں جیل خانہ بنا ڈتے۔

۱۰۔ بے شک اے قرآن او راہ ڈکھندے جیرھا
سب کنیں سدھا تے مومنین کوں جیرھے نیک
عمل کریندن خوش خبری ڈیندے بے شک انہیں
واسطے وِڈا اجر۔

۱۱۔ تے بے شک جیرھے لوک آخرت کوں نہیں
منیندے انہیں کیتے اساں ڈکھ ڈیوں والا عذاب
تیار کیتے۔

۱۲۔ تے انسان شرکوں وی اویں سڈیندے جیویں
بھلائی کوں سڈیندے تے انسان این گال وِج
بہوں تکھا۔

۱۳۔ تے اساں رات تے ڈینہہ کوں ڈو نشان
بٹائن تے رات دا نشان اساں مٹا ڈتے تے
ڈینہہ سے نشان کوں ڈکھائیں والا بٹائے تاں

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرَّوْا مَا عَلَوْنَا
تَنْبِيْراً ۝

عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُذْتُمْ عَدَانَا وَجَعَلْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيْرًا ۝

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا كَبِيرًا ۝

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ۝

وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشُّرُوْعِ عَادَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
عَجُولًا ۝

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ لِّمَنْ حَوسَبَ آيَةَ النَّيْلِ
وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مَبْصُرًا لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّنْ
رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ النَّيِّينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ

شَيْءٌ فَضَلُّنَهُ نَفْسِيًّا ۱۳

جو تساں اپنے رب سے فضل کوں گولو تے
تاں جو تہا کوں سائیں تے حساب دی گنتری دا
پتہ بگ ریلجے تے بر شے کوں چنگی طراں کھول کے
بیان کر ڈتے ۔

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْمَنَهُ طَيْرُهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخِرْجُ
لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَتْلُقُهُ مَشْهُورًا ۱۴

۱۳۔ تے اساں ہر انسان دی گچی وچ اوندا
اعمال نامہ چمباڑ ڈتے سے تے اساں قیامت
دے ڈینہہ اوندے عمیس دی ہک کتاب کھول
کے رکھ ڈیسوں ۔

إِقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۱۵

۱۵۔ توں اپنا اعمال نامہ پڑھ آج توں آپ
اپنے حساب کتے کافی ہوویں ۔

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ
فَأِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
وَمَا لَنَا مَعَدٍ بَيْنَ يَدَيْهِ نَحْنُ نَبْعَثُ رَسُولًا ۱۶

۱۶۔ جیرا ہدایت پیندے اوندا فائدہ محض ہونکوں
تھیسے تے جیرا گمراہ تھیندے اوندا نقصان
دی محض ہونکوں تھیسے۔ تے کوئی بار چا وٹن
والی کہیں پے دا بار نہیں چیندی تے اساں
اصلو کہیں کوں عذاب نئے ڈیندے جے تیں
اساں رسول نہ پٹھوں ۔

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَوْمًا أَمَرْنَا
مُسْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۱۷

۱۷۔ تے جڈاں اساں کہیں دستی کوں ہلاک کرن
دا ارادہ کریندے ہیں اساں اوندے امیر کوں
حکم ڈیندے ہیں۔ او اوندے وچ نافرمانی
کریندن تے دل ساڈی گال انہیں تے پوری تھی
ویندی ء تے اساں انہیں کوں بالکل تباہ کر
ڈیندے ہیں ۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۱۸

۱۸۔ تے نوح دے بعد اساں کئی نسلوں ہلاک کر
ڈتن تے تیرا رب اپنے بندیں دے گناہیں کوں
چاٹن تے ڈیکھن وچ کافی ء ۔

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ جَلَائِلًا لَهُ فِيهَا مَا نَشَأُ لِمَنْ

۱۹۔ جیرا مڑیا چاہندے اساں جیندے واسطے

چاندے میں اونکوں اوندے وچ جو چاندے میں جلدی بڑے
بڑی دے ہن تے پھیں اوند اگاہہ دوزخ بنا بڑی دے ہن اوند
وچ دلیل تھی کے تے دھکیج کے ہسی۔

ثُرَيْدٌ ثَمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا
مَذْحُورًا ﴿۱۶﴾

۲۰۔ تے جرحا آخرت کوں چاندے تے اوندے
مطابق کوشش کریندے تے اومومن لے لوک
ہن جنہیں دی کوشش دی قدر کیتی ویندی ۷۔
۲۱۔ ساریں دی مدد کرنی ہے اسان انہیں دی وی انہیں دی
وی تیبڑے رب دی بخشیش تے تیبڑے رب وی
بخشیش کوں لوڑھا کا ۷ نہیں۔

وَمَنْ آذَاةَ الْآخِرَةِ وَسَعَىٰ لَهَا سَعِيهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعِيهِمْ فَشْكُورًا ﴿۱۷﴾

۲۲۔ توں بڑیکھ اسان کنہیں کوں پنہیں تے کیوں
فضیلت بڑتی ۷۔ تے آخرت دی زندگی درجیں وچ
وڑی ۷ تے فضیلت وچ وی وڑی ۷۔

كَلَّا لَئِدُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ ۗ وَمَا
كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿۱۸﴾

۲۳۔ اللہ دے نال بیا معبود نہ بنا ناں تاں توں
ذلیل تھی کے کلبا بیٹھا رہ ویس۔

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَاللَّخْزَةُ الْكُبْرَىٰ
دَرَجَاتٍ ۚ وَالْكُبْرَىٰ تَفْصِيلًا ﴿۱۹﴾

۲۴۔ تے تیبڑے رب دا فیصلہ ۷ جو صرف تاں
ہوندی عبادت کرو تے ماپو ناں چنگا ساوک
کرو جے انہیں وچو کہیں بک کوں یا ڈوناہیں کوں
تہا بڑے سائے بڑھیا آ ونچے توں انہیں کوں
اوسھی نہ کرنہ انہیں کوں دڑکے بڑے تے انہیں
نال نرمی نال گال کر۔

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا
مَخْذُومًا وَلَا تَكُ ﴿۲۰﴾

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا ۗ إِنَّمَا يُبَلِّغُنَّ عَنْدَكَ الْكِبْرَ أَحَدُهُمَا أَوْ
كِلَيْهِمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ﴿۲۱﴾

۲۵۔ تے رحمت ۷ے نال انہیں ڈوناہیں کیتے
جھک نوائی تے نرمی کر تے دعا منگ لے
میدے رب انہیں ڈوناہیں تے رحم کر جیویں انہیں
میکوں چھوٹی عمر وچ پالے۔

وَاحْفَظْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ
رَبِّ اِحْمَسْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا ﴿۲۲﴾

۲۶۔ تہا بڑا رب چاندے جو تہا بڑے دیں وچ جے
تساں نیک ہوسو تے بے شک او ول ول تے

رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۚ إِنَّ تَكُونُوا صَالِحِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلَّهِ بَيْنَ عَنُقُورًا ﴿۲۳﴾

بہوں جھکنٹ والیں کوں پہوں بخشنٹ والا ۷۔

۲۷۔ قریبی سکیں کوں انہیں دا حق بڑے تے مسکین کوں تے مسافر کوں وی تے فضول خرچی نہ کر۔

۲۸۔ بے شک فضول خرچی کرنٹ والے شیطانیں دے بھرانن تے شیطان اپنے رب دا پہوں نا شکر اے۔

۲۹۔ تے جے توں اپنے رب دی رحمت وی امید کرنیدے ہوش انہیں کنیں منہ پھرنیدیں (تے پھیر) تے گال انہیں نال نرمی نال کر۔

۳۰۔ تے اپنے ہتھ کوں اپنی گپی نال نہ پدھ (تے شوم نہ بن) تے اپنے ہتھ کوں نہ سرو کھول بڑے (فضول خرچ نہ بن) نال تاں ملام تھی کے تے تنک کے بہہ ویسیں۔

۳۱۔ بے شک تیلدا رب جیندے کیتے چاہندے زرق کوں ودھا بڑیندے تے گھٹا بڑیندے بے شک او اپنے بندیں کنیں باخبر تے پہوں بڑیکھنٹ والا ۷۔

۳۲۔ تے اپنی اولاد کوں مکھ دے بڑکنیں قتل نہ کر انہیں کوں وی تے تہاکوں وی اسان زرق بڑیندے ہن۔ بے شک انہیں دا قتل پہوں وڑی غلطی ۷۔

۳۳۔ تے زنا دے کولہونہ ونجوبے شک او بے حیائی تے گندا راہ۔

۳۴۔ تے جیہی جان اللہ حرام کیتی ۷ اولکوں حق مے بغیر قتل نہ کرو تے جیہا ظلم نال قتل تھیوے تے اسان اوندے وارث کوں اختیار نہ تے

وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّبِيلَ
وَلَا تُبْذِرْ بِنْدِيبِكَ ۝۲۷

إِنَّ الْبُذْرَيْنِ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝۲۸

وَأَمَّا تَعْرِضَنَ عَنْهُمْ فَانصَبْ رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ
تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّحْسُورًا ۝۲۹

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ۝۳۰

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ
كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝۳۱

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَسْبَةَ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرِزُقُهُمْ
وَإِنَّا لَكُمْ لِرِزْقِهِمْ كَانَ خَطَاً كَبِيرًا ۝۳۲

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ۝۳۳

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن
قَتَلَ مُظْلَمًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَيْهِ سُلْطَانًا لَّا يَمْرُفُ
فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ۝۳۴

(بدے دا) قتل وچ زیادتی نہ کرے بے شک
اوندی مدد کیتی ویسی۔

۳۵۔ تے یم دے مال دے کولہو نہ وچو سوائے
چنگے طریقے دے جے تیں او جوان نہیں تھی ویندا
تے وعدہ پورا کرو۔ بے شک وعدے دا بچھا ویسی۔
۳۶۔ تے جیلے بھرتے پورا بھر کے ڈیو تے
جیلے تول کے ڈیو تے سدھی ترکڑی نال تول کے
ڈیو اے سب کنیں چنگا ۷ تے ایندا انجام وی
پہوں چنگا ۷۔

۳۷۔ تے جرمی گال دا تیکوں پتہ نہیں اوندے پچھو
نہ پو بے شک کن اکھیں تے دل انہیں ساریں
دے متعلق پچھیا ویسی۔

۳۸۔ تے زمین تے اکڑیج کے نہ ٹر بے شک
توں ملک دی آخری حد تک اصلو نوہیں پہنچ
سگداتے نہ توں سرداریں دے وڈے
مرتبے تک پہنچ سگدیں۔

۳۹۔ تے ہر شے دی بُرائی تیدے رب دے
نزدیک ناپسندیدہ ۷۔

۴۰۔ اے اوندک حصہ ۷ جو وحی تیدے رب تیدو کیتی ۷
حکمت نال تے توں اللہ دے نال بیا
معبود نہ بنا۔ نہ تے توں روزخ وچ ملام تے
ذلیل تھی کے سٹیا ویسیں۔

۴۱۔ کیا تہا بڑے رب تہا کوں پتہ کیتے چن
گدے تے فرشتیں کوں (پٹیاں) چھوہریں بنا
گدھنی بے شک تہاں خطرناک گال آبدے پئے
۴۲۔ تے اساں ایں قرآن وچ ایں واسطے ولاولا

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ
يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُنْتُمْ وَرُتُوبًا بِالْقِسْطِ أَلَيْسَ لِكُلِّ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝

وَلَا تَنْفُقُوا مِمَّا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّعْيَ وَالْبَصَرَ
وَالْفؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عِنْدَهُ مَسْئُولًا ۝

وَلَا تَنْتَشِرْ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْفَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ۝

أَفَأَصْفَكُمْ رَبُّكُمُ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيُبَدَّ كُرُودًا وَمَا يَزِيدُهُمْ

إِلَّا نَفُورًا ①

برگال بیان کیتی ۷ تاں جو او نصیحت حاصل کرن
تے انہیں کوں اے قرآن نفرت ورج ودھیندا
پئے -

قُلْ تَوَكَّلْ مَعِيَ إِلَهَ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا أَلْبَسْتَهُ إِلَى
ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ②

۳۲- توں آکھ جے اوندے نال پے خدا ہوندے
جیویں او آبدن تے او انہیں خدا نہیں دی مدد
نال ضرور رستہ گول گھنن ہا -
۳۳- او پاک اوندی اچی شان تے جو او آبدن
اوں کنیں بہوں وڈا ۷ -

سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ③

۳۵- ست آسمان تے زمین تے جو انہیں دے
وج او خدا دی تسبیح کریندن تے بر شے محض
اوندی تعریف نال اوندی تسبیح پئی کریندی ۷
تے اصل تہا کوں انہیں دی تسبیح سمجھ نہیں نندی
بے شک او کاوڑ پیوٹ والا تے بہوں بخشش
والا ۷

تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتِ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ
وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا لَيْسَ بِعِنْدِي إِلَّا نَفْقَهُونَ
تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ④

۳۶- تے جیلھے توں قرآن پڑھیں اسان
تیبڑے تے آخرت دے منکرین وچ بک
لگیا ہوا پردہ پیدا کر ڈیندے ہیں -

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّشُورًا ⑤

۳۷- تے اسان انہیں دے دیں تے پردے
سٹ ڈیندے ہیں تاں او سمجھن نال تے
انہیں دے کنیں وچ پوڑ سٹ ڈیندے ہیں
تے جیلھے توں قرآن وچ اپنے رب کوں جیڑھا
بک یاد کریندیں او اپنی کندھ پیر کے نفرت
نال ٹر پیندن -

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
وَقْرًا وَإِذَا ذُكِرْتِ رَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ
عَلَّمْنَا بِهِمْ نَفُورًا ⑥

۳۸- تے جڈاں او تیبڑی گال کوں شدے پئے
ہوندن تے جتھ واسطے او شدن اسان او چاندے
ہیں - تے جیلھے او تک کے مشورے کریندن تے

مَنْ أَعْلَمَ بِمَا يَشْتَمُونَ بِهَا إِذْ يَتَمَتَّعُونَ إِلَيْكَ
وَإِذْهُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ
تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّشُورًا ⑦

جیرے ویلے ظالم ہک پے کوں آبدن جو تساں ہک
ایٹیجے بندے دی پیروی کریندے ء جنیدے
اتے جادو تھیما جو یا ء اے گال دی چاڈے
ہیں -

۴۹ - ڈیکھ انہیں تیدے متعلق کینجھاں گاہیں بٹاشن
جیندے نال او گمراہ تھی گئین انہیں کوں کوئی راہ
بمعدا نہیں -

۵۰ - تے انہیں آکھئے کیا اساں جڈاں بڈیاں
تے چورا تھی ویسوں کیا پچھیں اساں توہیں
مخلوق تھی کے ولا اٹھائے ویسوں -

۵۱ - توں آکھ بجانویں تھی دنجو تساں پتھریا لوہا -
۵۲ - یا ایس کنیں دی جیرھی تہاڈے دیس وچ
سخت مخلوق اول وی اٹھائے ویسو تے او آکھسن
ساکوں بڑو جھی دفعہ کون جیندا کرہیسی - توں آکھ
جیں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا با تے او تیدو
ڈیکھ کے سرہلیسن تے آکھسن اے کڈاں تھسی
توں آکھ اے پہوں جلدی وی تھی سگدے -

۵۳ - جڈاں تہاکوں سڈہیسی تے تساں اوندی حمد
نال جواب بڈیسو تے تساں خیال کرہیسو جو زینا
وچ پہوں تھوڑا وقت رہیے ہاوے -

۵۴ - تے توں میڈے بندیں کوں آکھ گال اوبا
کرن جیرھی چنگی بھوے - بے شک شیطان
انسان دا کھلا کھلا دشمن -

۵۵ - تہاڈا رب تہاکوں پہوں چاڈے جے او
چاہے تے تہاڈے اُتے رحم کرے یا او چاہے
تے عذاب بڈیوے تے اساں تیکوں انہیں تے

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَعِينُونَ
سَيِّئًا ۵۹

وَقَالُوا إِذْ أَنْزَلْنَا عَظَمًا وَرَفَاتًا إِنَّا نَسْبَحُونَ
خَلْقًا جَدِيدًا ۵۰

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ۵۱
أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ
مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَسَيُنْخِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى
هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۵۲

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ
إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۵۳

وَقُلْ لِيُبَارِئَنِي بِقَوْلِ الْغَيْبِ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ
يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا
مُبِينًا ۵۴

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَسَاءَ يَرْحَمَكُمُ أُوْرَانَ يَسَاءُ
يُعَذِّبُكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۵۵

ذمہ دار نہیں بنایا۔

۵۶۔ تے تیبڑا رب چاٹدے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے۔ تے اسان کجھ نہیں دے مرتبے کوں کجھ کنیں ودھائے تے اسان داؤد کوں زبور پڑتی ۷۔

۵۷۔ توں آکھ جنہیں دے متعلق تھا پڑا اے خیال جو او اوندے علاوہ خداہیں تے انہیں کوں سبوتے او تسان کنیں نہ پکھ دور کر سگدن تے نہ بدلن دا انہیں کوں اختیار۔

۵۸۔ او لوک جنیکوں او سبیدن او دی اٹے رب دو ونجن دا وسیلہ گولیندن جو کون اللہ دے زیادہ کولہو ۷ تے او اوندی رحمت دی امید رکھیندن تے اوندے عذاب کنیں پڑدن بے شک تیبڑے رب دا عذاب پڑا کلا ۷۔

۵۹۔ تے قیامت دے پڑینہ کنیں پہلے کوئی اینجی وستی نہیں جنیکوں بلاک نہ کروں یا پڑاھا سخت عذاب نہ پڑیوں۔ اے گال کتاب وچ کھی گئی ۷۔

۶۰۔ ساکوں نشان پھٹن وچ کوئی گال نہیں روک سگدی سوائے ایندے جو پہلے نوکس وی انیکوں جھٹلایا با تے اسان شمور کوں پڑاچی دا روشن نشان پڑتا با تے انہیں اوندے نال وی ظلم کیتا تے اسان نشان محض پڑاؤن کیتے پھیندے ہیں۔

۶۱۔ تے جہاں اسان تیکوں آکھیا با بے شک

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ ذُبُورًا ﴿۵۶﴾

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَسْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿۵۷﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿۵۸﴾

وَأَنْ مِنْ قَدَرِيَّةٍ إِلَّا نَحْنُ مَهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿۵۹﴾

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأُولُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿۶۰﴾

وَأَرَادْنَا لَكَ إِذْ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا

تیبڑے رب نوکس کوں ہلاک کرٹن دا فیصلہ کر
گدے تے جیروی خواب اسان تیکوں ڈکھائی ہائی
تے ملعون درخت جیروا قرآن وچ ہے انہیں کوں
اسان نوکس کیتے امتحان دا ذریعہ بنایا ہاتے اسان
انہیں کوں ڈریندے رہے ہیں ساڈے ڈراون
انہیں کوں وڈی منہ زوری وچ ودھا ڈتا۔

۶۲۔ تے جڈاں اسان فرشتیں کوں آکھیا ہا جو آدم
دے نال رل کے سجدہ کرو انہیں ساریں سجدہ
کیتے سوائے ابلیس دے اوں آکھئے کیا میں
اونکوں سجدہ کراں جینکوں میں چکڑکنیں پیدا کیتے۔
۶۳۔ ڈس تے سہی کیا اے ایہو جینکوں میں
میڈے اُتے عزت ڈتی ۶۔ جے توں میکوں تیا مت
دے ڈینہہ تیں ڈیویں دتھی تے سوائے تھوڑیں
دے میں انہیں دی ساری اولاد کوں قابو کر
گھنساں۔

۶۴۔ اوں آکھئے توں وچ جیروا انہیں وچو تیبڑے
پچھو گڑسی بے شک تہاڈا بدلہ دوزخ تے او
پورا پورا بدلہ ۶۔

۶۵۔ انہیں وچو جیندے اتے تیبڈا دس لگے
توں دوکھا ڈے کے سڈ تے اٹھے سوار تے پیدل
لوکس کوں میڈر گھن وچ تے انہیں کوں مالیں تے
اولادیں وچ حصہ دار بناتے انہیں نال کوڑے
وعدے کر۔ تے شیطان دے انہیں نال سارے وعدے
ہن کوڑے۔

۶۶۔ بے شک میڈے بندیں تے توں بڈا ڈھا نوہیں
تھی سگدا تیبڈا رب کافی کار ساز۔

الَّذِي آتَيْنَاكَ الْوَيْلَ وَالْحُجْرَةَ
وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُحَوِّهُمْ مِمَّا
يَبْغُونَ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ﴿٦٦﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِسَ قَالَ أَنَسِجُدُ بَيْنَ مَا خَلَقْتُ لِهُنَّآ ﴿٦٧﴾

قَالَ آدَمُ يَتَّبِعْ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أُوَدِّعَ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٨﴾

قَالَ أَذْهَبَ مَن يَتَّبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِن جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ
جَزَاءً مَّقْفُورًا ﴿٦٩﴾

وَأَسْتَفْزِزُ مَن اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ
عَلَيْهِمْ بِجَبَلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٧٠﴾

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
وَكَيِّنًا ﴿٧١﴾

۶۷۔ تہاڑا رب او ہے جیہا تہاڑے واسطے سمندر
وچ بیڑیں کول چلیندے تاں جو تساں اوندا فضل
گولو بے شک او تہاڑے اتے ول ول رحم کرن
والا ۷۔

۶۸۔ تے جے سمندر وچ تہاکوں کوئی ڈکھ پہنچے خدا
دے سواتساں کیکوں سڈیسو تے جڈاں او تہاکوں
پچا کے زمین تے گھن اندے تساں منہ پھیر گھنرے ہا
تے انسان ہوں ناشکرا ۷۔

۶۹۔ کیا تساں این گال کنیں امن وچ آگینو جو او
تہاکوں بھوئیں دی کندھی وچ پور ڈیوے یا تہاڑے
آتے نکلے نکلے پتھر وسا دے ول تہاکوں کوئی کار ساز
نہی ۷۔

۷۰۔ کیا تساں این گال کنیں امن وچ آگئے ء جو
تہاکوں ڈوہی دفعہ سمندر وچ گھن آوے تے تہاڑے
آتے تگھیں اندھاری گھولے تے تہاکوں تہاڑے انکار
دی وجہ کنیں غرق کر ڈیوے۔ ول تہاکوں این عذاب
کنیں بچن کیتے ساڑے خلاف کوئی امدادی نہ ہسی۔

۷۱۔ تے بے شک اساں آدم دی اولاد کول ہوں
عزت ڈتی ۷۔ اساں زمین تے سمندر وچ انہیں کیتے
سواری بنائی ۷۔ اساں پاک شہیں دا انہیں کول
رزق ڈتے تے جیہی مخلوق اساں بنائی ۷۔ اساں
انہیں کول اوندے آتے فضیلت ڈتی ۷۔

۷۲۔ تے جیہے ڈینہہ اساں ہرٹولے کول انہیں
دے رام نال سڈیسوں تے جنہیں کول سچے تہ وچ
اعمال نامہ ڈتا ویسی او اٹے اعمال نلے کو پڑھسن
تے انہیں تے زرہ وی ظلم نہ کیتا ویسی۔

رَبُّكُمُ الَّذِي يُرْسِیْ لَكُمْ الْفَلَکَ فِي الْبَحْرِ لِيَبْتَلِیْكُمْ
مِنْ فَضْلِهِ اِنَّهٗ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿۷۱﴾

وَ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُوْنَ اِلَّا
اِيَّا هٗ فَلَمَّا بَلَغْتُمْ اِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْ وَ كَانَ
الْاِنْسَانُ كَفُوْرًا ﴿۷۲﴾

اَفَاْمِنْتُمْ اَنْ يُّخَسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ اَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوْا لَكُمْ وَاكِیْلًا ﴿۷۳﴾

اَمْ اَمِنْتُمْ اَنْ يُعَيِّدَ لَكُمْ فِيْهِ نَارًا اٰخْرٰی فَيُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ فَاِصْفًا مِّنَ الرِّیْحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوْا لَكُمْ عَلِيْنَا بِهٖ تَبِيْعًا ﴿۷۴﴾

وَ لَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيَّ اٰدَمَ وَ حَمَلْنٰهُمْ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ
وَ رَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَ فَضَّلْنٰهُمْ عَلٰی كَثِيْرٍ مِّمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيْلًا ﴿۷۵﴾

يَوْمَ نَدْعُوْا كُلَّ اُنۡاَسٍ اِيْمًا مِّمَّهٖمۡ فَمَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ
بِيَمِيْنِهٖ فَاُولٰٓئِكَ يَفْرُوْنَ وَ كِتٰبَهُمْ وَاِلٰی ظُلُوْمٍ نِّيْلًا ﴿۷۶﴾

- ۷۳۔ - تے جیرھا ایں جہان وچ اندھا ء او آخرت وچ وی اندھا رہسی تے سدھی راہ کنیں بہوں پریں تھی ویسی ۔
- ۷۴۔ - انہیں دے دس وچ مہوے ہاتے او تیکوں اوندی وجہ نال جیڑھی اساں تیبڈو وحی کیتی ء بہوں تکلیف ڈیوں ہاتاں جو توں ایندے علاوہ سیا کلام گھڑ کے پیش کر ڈیوں تے ول او تیکوں سنگتی بنا گھنن ہا ۔
- ۷۵۔ - تے جے اساں تیبڈے دل کوں مضبوط نہ کروں ہاتے تھوڑا جیہاں توں انہیں دی گاہیں وچ آ ونجھیں ہا ۔
- ۷۶۔ - ول اساں تیکوں زندگی دا وی تے موت دا وی وڈا عذاب چکھاؤں ہا ول ساڈے خلاف تیکوں کوئی امدادی نہ ملے ہا ۔
- ۷۷۔ - تے بے شک او تیکوں ایں ملک کنیں کڑھن دے مختلف منصوبے بنیدے رہ ویندن تاں جو تیکوں ڈرا کے ملک کنیں باہر کڈھ چھوڑن تے جے ایویں تھیاتے او وی تیبڈے بعد بہوں گھٹ وقت رہن ۔
- ۷۸۔ - اے سلوک اوں ہوسی جیویں تیں کنیں پہلے رسولیں مے نال ہاتے نوں ساڈے (محل) وچ تبدیلی نہ پسیں ۔
- ۷۹۔ - تے توں نماز پڑھ سچ ڈھلن کنیں گھن کے رات دے ڈاٹھے اندھا رے تیس تے فجر کوں قرآن پڑھیا کر بے شک فجر کوں قرآن پڑھن آ لے تیں فرشتے لہندن ۔
- ۸۰۔ - تے رات کوں تہجد پڑھ اے تیبڈی ودھ
- وَمَنْ كَانَ فِي هُدًى آخِذْهُ فِي الْآخِرَةِ آخِذْهُ وَأَضَلْ سَبِيلًا ۝
- وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذَا لَمْ تَجِدْ لَهُ مَخْلَبًا ۝
- وَلَوْلَا أَنْ تَبَيَّنَّا لَكَ كَذِبَ تَزَكُّرُ الْيَهُودِ شَيْئًا قَلِيلًا ۝
- إِذَا أَدْفَنَّاكَ فِي الْحَيَاةِ وَضَعْنَا الْمَنَابِتَ نُحْمَلًا نَجِدْ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝
- وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذًا لَا يَلْبَثُونَ خُلُقًا إِلَّا قَلِيلًا ۝
- سُنَّةً مِّنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدْ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝
- أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى الْعَسَى الْبَيْلِ وَ قُرْآنِ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝
- وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ ۖ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ

عبادتِ ایندے نال تیبڈا رب تیکوں تعریف والے مرتبے تے بچا بڑیسی ۔

۸۱۔ توں آکھ اے میڈے رب توں میاںوں سچے طریقے نال داخل کرتے سچے طریقے نال کڈھ تے میڈے کیتے اپنے ولو کوئی امدادی تے گواہ بنا۔
۸۲۔ تے توں آکھ حق آگئے تے کوڑ بچ گئے بے شک کوڑ بچھن والا ۷

۸۳۔ تے اساں قرآن لہندے پئے ہیں جنیدے وچ شفا تے مومنین کیتے رحمت تے ظالمیں کوں محض گھائے وچ ودھندے۔

۸۴۔ تے جیرے ولیمے اساں انسان تے انعام کرنیڈے ہیں تے او منہ پھیر گھندے تے پیسواں تھی پھندے تے جڈاں اونکوں ڈکھ پنہیچے اونا امید تھی ویندے
۸۵۔ توں آکھ ہر کوئی اپنے اپنے طریقے نال کم کرنیڈے تے تباڈا رب پہوں چاندے جو کون سدھے رستے تے ہے۔

۸۶۔ اوتیں کنیں روح دے متعلق پچھن توں آکھ روح میڈے رب دے حکم نال تے تہا کوں محض حضور جیساں علم ڈتا گئے۔

۸۷۔ تے جے اساں چاہوں تے جو اساں وحی کیتی ۷ او ضرور چا گھنوں تے ول ساڈے خلاف تیکوں کارساز نہ بھسی۔

۸۸۔ سوائے تیبڈے رب دی رحمت دے بے شک اوندرا فضل تیبڈے اتے پہوں وڈا ۷۔

۸۹۔ توں آکھ سارے انسان تے جن ایں قرآن جیساں کلام گھن آون کیتے کٹھے زل وخن دل دی او ایں

رَبُّكَ مَقَامًا مَّخْمُودًا ۵

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مَدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ۵

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبٰطِلُ اِنَّ الْبٰطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ۵

وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَاۗءٌ وَّ رَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۗ وَلَا يَزِيْدُ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا خَسٰرًا ۵

وَ اِذَا اَنْعَمْنَا عَلٰى الْاِنْسٰنِ اَمْوَسْ وَاَنْجٰنِيْهِ ۗ وَاِذَا مَنَّ الشَّرْكَٰنَ يُوَسْوَسُوْا ۵

قُلْ كُلُّ يَعْْمَلْ عَلٰى سٰكِرٰتِهٖ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى سَبِيْلًا ۵

وَبَشِّرُوْنٰكَ عَنِ الزُّوْجِ قُلِ الزُّوْجُ مِنْ اَمْرِ رَبِّيْ ۗ وَّمَا اُوْتِيْنٰكُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيْلًا ۵

وَالَّذِيْنَ شِئْنَا لَنَدْهَبَنَّ بِالَّذِيْ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ ثُمَّ لَا يَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيْلًا ۵

اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ اِنَّ مَصْلٰهَ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيْرًا ۵

قُلْ لِّمَنِ اَجْمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰى اَنْ يَّاْتُوْا بِشَيْءٍ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا يَأْتُوْنَ بِشَيْءٍ وَّلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ

ظہیراً ﴿۹۰﴾

قرآن جیساں کلام نہیں آن سگدے بجانویں او
ہک ڈوجھے دے امدادی کیوں نہ بن ونبھن۔
۹۰۔ تے اساں این قرآن ووح لوکیں کیتے ہرگاں
کئی طریقیں نال بیان کر ڈتی ء ول وی اکثر لوکیں
کفر دے نال انکار کر ڈتے۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا لُفُورًا ﴿۹۰﴾

۹۱۔ تے انہیں آکھے اساں تیکوں اصلو نہ منیسوں
جے تیں توں ساڑے کیتے زمین وچو چشمہ نہ کڈھیں۔
۹۲۔ یا تیبڈا کوئی کھجوریں یا انگوریں دا باغ ہوے
تے ادندے وچ نہراں وہا ڈے۔
۹۳۔ یا جیوس تیبڈا خیال توں ساڑے اُتے آسمان
دے ٹکڑے سٹ یا اللہ دے فرشتیں کوں ساڑے
سامنے گھن آ۔

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَنْفَجِرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ
يَنْبُوعًا ﴿۹۱﴾

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَعَيْنَبٌ فَتُفَجِّرَ
الْأَنْهَارَ خِلْفَهَا تَفْجِيرًا ﴿۹۲﴾

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتَّ عَلَيْنَا كَيْفًا أَوْ تَأْتِيَّ
بِاللَّهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيْلًا ﴿۹۳﴾

۹۴۔ یا تیبڈا سونے دا گھر ہوے یا توں آسمان تے
چڑھ ونبھن۔ اساں تیبڈے آسمان تے چڑھن کول
وی نہ منیسوں جے تیں ساڑو کتاب نہ لہا آویں
جسکیوں اساں پڑھوں۔ توں آکھ میدا رب پاک
میں محض یک بشر رسول ہاں۔

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ ذُرْحٍ أَوْ تَرْقِي فِي السَّمَاءِ
وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُؤْيَاكَ حَتَّى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ
قُلْ سُبْحٰنَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَّسُولًا ﴿۹۴﴾

۹۵۔ تے جڈاں لوکیں دو ہدایت آمیدی ء او سے
آکھ کے اوںکوں نہیں منیدے جو کیا اللہ سکس بشر
کوں رسول بنا کے پھیس۔

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدٰى
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُولًا ﴿۹۵﴾

۹۶۔ توں آکھ جے زمین ووح فرشتے آرام نال
ودے ہوں ہاتے ول اساں انہیں تے آسمان
کنیں فرشتہ رسول پھوں ہا۔

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّمشُونَ مُنظَبِينَ
لَنزَلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَّسُولًا ﴿۹۶﴾

۹۷۔ توں آکھ میدے تے تہا ڈے درمیان اللہ
کافی گواہ بے شک او اپے بندیں کوں جانن والا
تے ڈیکھن والا ء۔

قُلْ كَفَى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ
بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿۹۷﴾

۹۸۔ تے جنیکوں اللہ ہدایت ڈیوے اوہو ہدایت تے بے تے جنیکوں گمراہ کرے تو انہیں کیتے اوندے سوا کوئی امدادی نہ پسیس تے قیامت دے ڈینہہ اساں انہیں کوں انہیں دی نہیں نے مطابق اندھے تے گونگے تے بوڑے بنا کے جمع کریسوں انہیں دا لکنا ڈوزخ تے جڈاں ٹھہری تھسی اونکوں ولا بھڑکا ڈیسوں۔

۹۹۔ لے انہیں دا بدلہ ات گاہوں جو انہیں ساڈے نشانیں دا انکار کیتے تے انہیں آکھئے جڈاں اساں بڑیاں بٹی کے چورا چورا تھی ویسوں کیا ول اساں نویں مخلوق بنا کے اٹھیسوں۔

۱۰۰۔ کیا او ڈبے نہیں بے شک اللہ شیس جسیں آسمان تے زمین کوں پیدا کیتے ایں گال تے قادر جو انہیں جسیں بی مخلوق پیدا کرے تے ایندے وح کوئی شک نہیں جو ایندے کیتے ہک معیار مقرر تے ظالمیں کفر نال محض انکار کر ڈتے۔

۱۰۱۔ توں آکھ بے تسان میڈے رب دی رحمت دے خزانیں دے مالک ہوو ہاتے ول وی تسان خرچ تھی وخبٹن دے ڈر کنیں روک گھنو ہاتے انسان شوم۔

۱۰۲۔ تے بے شک اساں موسیٰ کوں توں کھلے نشان ڈتے تہن توں پچھ نبی اسرائیل کنیں جڈاں او انہیں کنیں آئے اونکوں فرعون آکھئے بے شک اے موسیٰ میں نیکیوں سمجھیدا جو تیبڈے اُتے جادو تھی گئے۔

۱۰۳۔ اوں آکھیا تیکوں پتہ جو آسمانیں تے

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْنُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ وُجُوهُهُمْ عَنِيبٌ أَدْبَامًا وَأَنْفُسُهُمْ كَلْبًا خَبَتْ رِزْدَانُهُمْ سَعِيرًا ①

۱۷

ذَلِكَ جَزَاءُ هُمُ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْآ لَنَبْعَثُكُمْ خَلْقًا جَدِيدًا ②

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَإِنَّ الظَّالِمِينَ إِلَّا كُفُورًا ③

قُلْ لَوْ أَنَّهُمْ تَنبَلَّوْنَ حَزَائِينَ رَحْمَةً رَبِّي إِذَا أَنذَرْتَهُمْ حَشِيئَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَنُورًا ④

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ نَجْعَ آيَاتِنَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِذْ قَالَ لَهُ رَبِّي أَرِنِّي الْآيَاتِ الْكُبْرَىٰ فَقَالَ لَهُ فَرَعَوْنُ إِنِّي لَأَلظُّنُكَ بِمُوسَىٰ مَسْحُورًا ⑤

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ

- ۱۰۳۔ زمین دے رب انہیں کون نشان بنا کے لہائے تے اسے فرعون بے شک میں سمجھینداں توں ناکام تھیسیں۔
- ۱۰۴۔ اول ارادہ کیتا جو انہیں کون ملک کنیں پاہر کڈھ چھوڑے تے ول اسان اونکوں تے اوندے نال آیس ساریں کون غرق کر ڈتا۔
- ۱۰۵۔ تے اسان ایندے بعد بنی اسرائیل کون آکھیا تساں ملک وچ رہو تے جڈاں ڈو جھے وعدے دا وقت اوسی تے اسان تہاکوں ولا کٹھا کر کے گھن اوسوں۔
- ۱۰۶۔ تے اسان قرآن کون حق نال لہائے تے حق نال اوتے تے اسان تیکوں خوش خبری ڈیون والا تے ڈراوٹن والا بنا کے پٹھے سے۔
- ۱۰۷۔ تے اسان ایں قرآن کون سورتیں وچ ونڈ ڈتے تاں جو توں اینکوں لوکس دے سامنے آرام نال پڑھ کے سناویں تے اسان اینکوں تھوڑا تھوڑا کر کے لہائے۔
- ۱۰۸۔ توں آکھ تساں اینکوں منویانہ منوبے شک ایں کنیں پہلے جنہیں کون علم ڈتا گئے۔ جیرے ولہے انہیں کون لے قرآن پڑھ کے سنایا ویندے او متھیں دے بھر سجدہ کریندے ہونیں ڈھ پونڈن۔
- ۱۰۹۔ تے آبدن ساڈا رب پاک تے بے شک ساڈے رب دا وعدہ پورا تھی کے رہی۔
- ۱۱۰۔ تے متھیں دے بھرتے ڈھانڈن تے روندن تے اسے انہیں کون جھک نوائی وچ ددھیندے۔
- ۱۱۱۔ توں آکھ تساں اللہ سڈو یا رحمن سڈو
- وَ الْأَرْضِ بِصَابِرٍ وَرَأْفٍ لِّأَعْيُنِكَ بِفِرْعَوْنَ ثُبُورًا ۝
- فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِيزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ۝
- وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا ۝
- وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلْنَا وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝
- وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكَّةَ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ۝
- قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلذَّقَانِ سُجَّدًا ۝
- وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝
- وَيَخِرُّونَ لِلذَّقَانِ يَبْكَونَ وَيَرِيدُهُمْ خُسُوفًا ۝
- قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَدْعُوا الرِّحْمٰنَ أَيَّامًا تَدْعُوا فَلِللَّهِ الْمَمْدُوحُ ۝

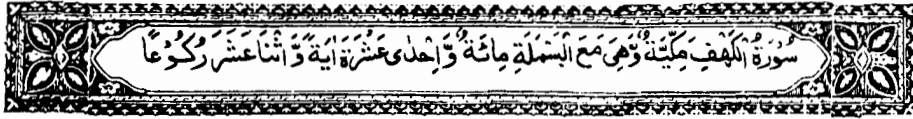
أُكْفِنَهُ وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا وَ
ابْتِغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝

جیسا ناں گھن کے سبزو اوندرے چنگے ناں ہن
تے توں اپنی دعا اُچھی اُچھی وی نہ کر تے
ہولے ہولے وی نہ کر تے درمیانہ راہ گول گھن۔

۱۱۳۔ تے اکھ سب صفتاں اللہ دیا من جیئیں نہ پتر
بناٹے تے نہ اوندی حکومت وچ کوئی شریک
تے نہ کمزور سمجھ کے اوندا کوئی سنگتی بنلے تے
ہمیشہ اوندی وڑائی بیان کر۔

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ
وَكَبِيرَةٌ تَكْبِيرًا ۝

۱۱۳

سورة کہف مکی ۱۸ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۱ آیات تے ۱۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- اشرور کمریناں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے
ڈیوں والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ سبھ صفقاں اللہ دیاں بن جیسیں اپنے بندے
تیں کتاب لہائی تے ایندے وچ کوئی ڈنگ
نسی رکھیا۔
- ۳۔ سچ کنیں بھری ہوئی تے سدھا راہ ڈکھائے
والی بنا کے لہائیں تاں جو او اللہ دے سخت
عذاب کنیں ڈراوے تے مومنین کون جیرے نیک
عمل کمریناں انہیں کون خوش خبری ڈیوے لے شکر
انہیں کیسے چنگا بدلے۔
- ۴۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔
- ۵۔ تے انہیں لوکیں کون ڈراوے جیرے آبدن
جو اللہ سئیں پتر بنا گدے۔
- ۶۔ ایں گال دا نہ انہیں کون تے نہ انہیں نے
پیرو ڈیوے کون کجھ دی ہے علم تے اے پہوں وڈی
گال جیرھی انہیں دے مومنین وچونکلدی پئی
اے شخص کوڑ پئے مریندن۔
- ۷۔ تے جے او ایں عظیم کلام کون نہ منسن تے تھی سگدے
توں انہیں دے علم وچ افسوس دی وچکنیں ایشے آپ کون
ہلاک کر ڈیسیں؟
- ۸۔ بے شک اساں جو کجھ زمین تے ہے اوندے
سوٹھپ واسطے بنائے تاں جو اساں انہیں کون
- الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ يَوعًا ②
- يَمَّا يُبْذِرُ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُنزِلُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَمْلِكُونَ الصَّلَاتِ أَنْ لَهُمْ
أَجْرًا حَسَنًا ③
- مَا كَيْفَ فِيهِ آيَاتٌ ④
وَيُنزِلُ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ⑤
- مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ
كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا
كَذِبًا ⑥
- فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا
بِهذا الْحَدِيثِ آسَفًا ⑦
- إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ
أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ⑧

- از ماؤں جو انہیں وچو کون چنگا کم کریندے۔
- ۹۔ تے بے شک اساں جو ایں زمین تے ہے اونکوں مٹا کے بربریان کر ڈلیسوں۔
- ۱۰۔ کیا توں بھنیدیں بے شک کہف (غار) تے رقیم واسے ساڈے عجیب نشانیں وچو بن۔
- ۱۱۔ تے جڈاں کجھ جوانیں غار وچ پناہ گدھی تے انہیں آکھئے لے ساڈے رب توں ساکوں اپنے دلو رحمت ڈے تے ساڈے معاملے وچ توں ہدایت داسامان پیدا کر۔
- ۱۲۔ اساں کجھ تری دے سال انہیں دے کنیں کوں بند رکھئے (باہر دیاں گاہیں نہ سندے بن)
- ۱۳۔ ول اساں انہیں کوں اٹھانے تاں جو اساں ظاہر کروں جو ڈوناہیں ٹولیں وچو اپنے رہن دی مدت کوں کیں زیادہ محفوظ رکھئے۔
- ۱۴۔ اساں انہیں دی خبر تیکوں سچائی نال ٹھیسدے ہیں او کجھ جوان بن تے اپنے رب تے ایمان ایندے بن تے اساں انہیں کوں ہدایت وچ ودھایا با۔
- ۱۵۔ تے انہیں دے دیں کوں مضبوط کیتا۔ اوں ویلے جیلھے او وطن کنیں نکلیں کیتے اٹھین تے انہیں آکھئے اے ساڈا رب تے آسمانیں تے زمین دارب ایندے سوا کہیں کوں اصلو معبود نہ بنیسوں ناں تاں اساں سچائی کنیں بہوں پریں دی گال آکھسوں۔
- ۱۶۔ لے ساڈی قوم انہیں ایندے سوا ہے معبود بنا گدھن ایندے کیتے او کوئی روشن دلیل کیوں نہیں گھن آندے۔ جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑے
- وَأِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُودًا ①
- أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ②
- إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ③
- فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ④
- ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْجُزْئَيْنِ أَخْصَىٰ لَنَا لَبِئْسَ أُمَّةً ⑤
- نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ بَأْسَهُم بِالْحَيِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ⑥
- وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا ⑦
- هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطٰنٍ بَيِّنٍ فَنَنْظُرُ مَنْ أَظْلَمُ مِنْهُمْ ⑧
- اَفَرَأَيْتُمْ عَلَى اللَّهِ كَيْدًا ⑨

اور کہیں زیادہ ظالم کون ۔

۱۷۔ تے جہاں تساں انہیں کہیں تے جنیدی اللہ دے سوا او عبادت کریندے ہن انہیں کہیں انج تھے ء۔ تساں ہن غار وچ پناہ گھنو تہا بڑا رب اپنی رحمت دی راہ تہا بڑے واسطے کھول ڈیسی تے تہا بڑے واسطے ایں معاملے وچ آسانی پیدا کر لیسی۔

۱۸۔ تے توں ربحہ کوں بڑدیں جیرے ویلھے او چڑھدے او انہیں دی غار دے سچے پاسے کہیں ذرا ہٹ کے گذر دے جیرے ویلھے لہندے تے انہیں دے کبھے پاسو ہواں لنگھدے تے او ایں غار وچ کھلی جا وچ رہندے ہن۔ اے اللہ دے نشانیں وچو ء۔ جنیکوں اللہ ہدایت ڈکھیندے او ہدایت تے ہوندے تے جنیکوں گمراہ کریندے تے تیکوں اوندا نہ کوئی سنگبتی تے نہ ہدایت ڈیوون والالبھسی۔

۱۹۔ توں انہیں کوں جاگلا ہویا خیال کریندیں تے اصل او مستے پین۔ تے اساں انہیں کوں سچے تے کبھے پاسے تے پھر یسوں تے انہیں داکتا انہیں دے نال درساں تے اپنیاں چنگھاں درگھیری رہی تے تیکوں انہیں دے حالات دا پتہ لگ ونچے تے توں انہیں کہیں کنڈتیا سچ ویسیں تے انہیں دے رعب تلے آ ویسیں۔

۲۰۔ تے اساں ایویں انہیں کوں اٹھایا تے اوہک بڑو جھے کہیں پچھن بگن انہیں وچو بک بندے آکھے تساں چو کھی دیر رہ گئے ء۔ انہیں آکھے ڈینہہ یا اوندا بک حصہ انہیں آکھے جتی دیر تساں رہ

وَإِذِ اعْتَرَفْتُمُوهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوَّاوْا إِلَى الْكَهْفِ يَنْتَهُمُ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ دَحْمَتِهِ وَيُخَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا ۝

وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزْوُرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّصُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلْ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا ۝

وَتَحْسَبُهُمْ آيِقًا طَائِفًا وَهُمْ مُرْتَدُّو۞ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۞ وَكَلِّمُهُمْ بِأَسْطٰٓ ذُرَاعِيهِ بِالْوَصِي۞ لَوْ اِطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَكَلَمْتُمْ مِنْهُمْ رُجْبًا ۝

وَكَذٰٓلِكَ نَعْتَشِرُهُمْ لِيَسْتَأْذِنُو۞ بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُو۞ لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُو۞ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُو۞ اٰحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هٰذِهِۦ اِلَى الْمَدِي۞ فَلْيَنْظُرُو۞ اِيَّهَا اَزْكٰٓ

کَلَّمَآ فَنِيَا تَكُم بِرِزْقِي مِّنْهُ وَيَتْلَا ظَفْرًا ۖ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝

گئے تہا بڑا رب چاٹدے تسان شہر دو اپنا
ہک بندہ اے پیسے بڑے کے چٹو او بڑیکھے کیندا
کھاٹا چنگا او تہا بڑ و گھن آوے تے اے کم
نرمی تے ہوشیاری نال کرے تے تہا بڑا کہیں کوں
پتہ نہ لگن بڑیوے۔

۲۱۔ بے شک جے او تہا بڑے اُتے بڑا ڈھے تھی
گئے تے تہا کوں پتھر مار مار کے ہلاک کر ڈیسن۔ یا
تہا کوں زور نال اپنے مذہب وچ دلا گھن او سن تے دل
تساں کڈا ہیں وی کا میاب نہ تھیسو۔

وَكَذَلِكَ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ لِيَعْلَمُوا أَن وَعَدَ اللَّهُ
حَقًّا وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ
بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رَبُّهُمْ
أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ عَلِمُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ
عَلَيْهِمْ تَسْجِدًا ۝

۲۲۔ بے شک وعدے دی گھرمی سے آوون وچ کوئی شک
نہیں تے جیلے او اپنے کم وے متعلق آپت وچ گاہیں کرن بگ پئے
انہیں آکھے کوئی مکان بناؤ انہیں وارب انہیں کوں چنگی طراں
جاٹدا۔ گاہیں وچ جیرھے بڑا ڈھے تھی گئے انہیں
آکھیا اسان ایں جاتے ضرور مسجد بنیدے ہن۔

۲۳۔ او آکھسن جو او ترے ہن تے چوتھا انہیں
داکتا ہاتے آکھسن او بیچ ہن تے چھواں انہیں
داکتا ہا اے ساریاں الکلن چو دیاں گاہیں ہن
تے کہیں ویلے آبدن او ست ہن تے اٹھواں انہیں
داکتا ہا توں آکھ میر بڑا رب انہیں دی گھنتری کوں
چنگی طراں چاٹدے تے انہیں کوں تھوڑے لوک
چاٹدن توں انہیں دے متعلق پکی بحث دے سوا
کوئی بحث نہ کر۔ تے انہیں دے متعلق نہیں کہیں نہ
پچھ۔

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّا بَعْضَهُم كَلْبُهُمْ وَ يَقُولُونَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَ
يَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَ تَامَهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ
بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ إِنَّهُ فَلَا تُحِصَىٰ
فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَ لَا تُنْتَفَىٰ فِيهِمْ
مِنْهُمْ أَحَدًا ۝

۲۴۔ تے کہیں کم کیتے اے اصلو نہ آکھ جو لے
کم میں سبھائیں کریساں۔

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ وَعَدَا ۝

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ
إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَنَّا أَنْ يَهْدِيَنَا
رَبِّي لِاقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا ⑤

۲۵۔ سوائے ایندے جو اللہ چاہے تے جیلے توں بھل
ونہیں تے اپنے رب کوں یاد کیتا کر تے توں آکھ
اے تھی سگدرے جو میڈا رب میکلن کامیاب کر لیسے
تے او راہ بڑھیس جیرا ہدایت دے زیادہ کولہو۔
۲۶۔ او غار وچ ترے سوسال تک رہ گئین۔ تے توں
بے ودھائے نیس۔

وَلَيْسُوا فِي كُفُوفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَ
ازْدَادُوا تَسَعًا ⑥

۲۷۔ توں آکھ اللہ جائدے جہی مدت اورہ گئین آسمانیں
تے زمین دا غیب ہوندے کیتے پے اوپوں بڑیکھن والا
تے بہوں سنن والا ۷ اوندے سوا انہیں دا کوئی سگتی
نہیں تے او اپنے فیصلے وچ بیا کہیں کوں شریک
نہیں کریندا۔

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا لَهُ غِيبٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَبْصَرُ بِهِ وَأَسْمَعُ مَا لَهُمْ قُرْنٌ دُونَهُ مِنْ دُونِي
وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ⑦

۲۸۔ تے توں اپنے رب دی کتاب کنیں جیرمی تیلے
اُتے وحی تھی ۷ اونکوں پڑھ اوندی گاہیں کوں کوئی
بدلن والا کا ۷ نیس تے تیکوں اوندے سوا ہی کوئی پناہ
دی جا نہ ملسی۔

وَإِئْتَى مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ يَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ⑧

۲۹۔ تے توں اپنے آپ کوں انہیں کوئیں نال رکھ جیرے
اپنے رب کوں فجر شام سبندن تے اوندی رضامندی
چاہدن تے انہیں کنیں اکھیں ہا کے اگو نہ نکل ونہیں
کیا توں دنیاوی زندگی دا سوکھ چاہدن۔ تے توں
اوندی اطاعت نہ کر جنیدا دل اسل اپنے ذکر کنیں غافل
کرتے او اچھی خواہشیں دی پیروی کریندے تے اوندی
معاملہ حد کنیں ودھ گئے۔

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ
وَ الْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ
تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تَطْعَمَنْ
أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ
وَ كَانَ أَمْرَهُ فُرْقَانًا ⑨

۳۰۔ توں آکھ حق تیلے رب کنیں بے جیرا چاہے
ایمان گمن آوے تے جیرا چاہے انکار کرے بے شک
اسان غالمیں کیتے بھارتیا کیتی ۷ جنیدی چونکرمی انہیں
کوں ولہٹی کھڑی ۷ تے جے او پانی منگسن تے

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِرْ
وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا
أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِينُوا يَأْتُوا بِنَارٍ
كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ

مُرتَفَعًا ۝

انہیں کوں اینجھا پاٹی ڈتا ویسی جیرھا پگھرے تانبے
آلی کار ہوسی تے انہیں دے منہ کوں ساڑ ڈیسی
اے گندی پیوٹی دی خٹے بے تے بُرا لکھا ۶۔

۳۱۔ بے شک مومن تے نیک کم کرن وایس دے
چنگے کمیں دے بدلے کوں اسان وچنیدے نئے۔

۳۲۔ انہیں کیتے ہمیشہ دے باغن انہیں وچ نہراں
وہندیاں پیاں ہوسن سونے دے کنگن انہیں کوں
پوائے ویسن تے باریک تے ٹھلے ریشم دے سارے
پکڑے اوپسین تے (تختیں تے) پلنگیں تے وہاٹریں
دی میک لاکے پیٹے ہوسن کیا ہی چنگا بدلہ ۷ تے
ڈاڈھا چنگا لکھا ۷۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۝

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَ
إِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ
الْثَوَابُ وَحَسَنَتِ الْمُرْتَفَعَاتُ ۝

۲۳۔ توں انہیں دے سامنے ڈو آدمیں دی مثال
بیان کر انہیں وچوہک کوں اسان انگوریں دے ڈو
بارغ ڈتے تے انہیں ڈونائیں دے چودھارو اسان
کجیاں لائیں تے ڈونائیں دے درمیان رڑھ پیدا
کیتی سے۔

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأحَدِهِمَا
جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زُرْعًا ۝

۳۳۔ انہیں ڈونائیں باغیں اپٹا پھل ڈتے تے انہیں
وچو کجھ وی گھٹ نہیں تھیا تے اسان انہیں دے وچ
ہک نہر و بائی بائی۔

كُلْنَا الْجَنَّتَيْنِ اِنتَ أَكْثَرُ لَمْ نَنْظَمْ مِنْهُ شَيْئًا
وَوَجَرْنَا جِلَّهُمَا نَهْرًا ۝

۳۵۔ تے اونکوں پھل ملدا ہا اوں اپنے ساتھی کوں
گاہیں وچ آکھے جو میں مال وچ تیں کیں زیادہ تے
جھتے وچ وی زیادہ عزت والا ہاں۔

وَكَانَ لَهُ ثَمْرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَادِرُهُ
إِنَّا أَكْثَرُ مِنْكَ مَا لَآ وَاعِزُّ نَفَرًا ۝

۳۶۔ ہک دفعہ او اپنے باغ وچ اپنی جان تے فلم
کریندے ہوئیں پیٹے اوں آکھے جو میں تیں سمجھیندا
جو اے کڈا ہاں تباہ تھیسے۔

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا
أُظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۝

۳۷۔ میں نہیں سمجھیندا جو قیامت آوسی جے میکوں

وَمَا أُظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَىٰ

رَبِّي لِأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۝

اپنے رب دو ولایا ونچے تے اتھاں وی بے شک
میکوں چنگا لکا ٹر مل ویسی۔

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ
رَجُلًا ۝

۳۸۔ اوندے ساتھی اونکوں اوندے نال گا نہیں کریندا پیاہا آکھے
کیا تیں اوں خدا دا انکار کر ڈتے جیس تیکوں مٹی
کنیں پیدا کیتے دل نطفے کنیں دل تیکوں پورا آدمی بنائیں

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

۳۹۔ تے اصل گال اے ہے جو اللہ میدا رب تے
میں اپنے رب نال کہیں کوں شریک نہیں کریندا۔

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ
لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَبِّ اَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَا لَأَ
ذَوَدَلَّا ۝

۴۰۔ چیلے توں باغ وچ بیٹھا ہا نوں تیں اے کیوں
نہیں آکھیا جو اوہو تھیں جو اللہ چاہسی۔ ساریاں
طافتاں اللہ کنیں سن جے توں میکوں آپ کنیں مال
وچ تے اولاد وچ گھٹ بھنیدیں۔

فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حَسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا
زَلَقًا ۝

۴۱۔ تے اے وی تھی سگدے جو میدا رب میکوں
تیدے کنیں چنگا باغ ڈیوے چا تے تیدے باغ
تے آسمان کنیں بھادا شعلہ سٹے تے جنیدے نال
او صاف تے پہنچ تھی ونچے۔

أَوْ يُصْبِحَ مَا وَهَا غُورًا فَلَنْ نَسْتَبِيحَ لَهُ كَلْبًا ۝

۴۲۔ یا اوند پانی سک ونچے پچھیں توں اونکوں لہ
وی نہ سگیں۔

وَأَجِطَ بِشَرِّهِ فَأَصْبَحَ يَقْلِبُ كَفَيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ
فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي
لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

۴۳۔ تے اوندے پھل تباہ کر ڈتے گئے تے جیرھا او
اوندے اُتے خرچ کر چکیا ہا تے باغ اپنے سہاریں
تے ڈٹھا پیا ہا (اے ڈیکھ کے او تہو ملن پئے گئے)
تے آکھے سی ہائے افسوس میں اپنے رب نال
کہیں کوں شریک نہ بناواں ہا۔

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَتَّخِذُهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا
كَانَ مُنْتَصِرًا ۝

۴۴۔ تے اللہ دے سوا کوئی جماعت اوندی امدادی
کاء نہیں تے نہ اوند بدلہ ماسی۔

هَذَا لَكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَ
خَيْرٌ عُقْبًا ۝

۴۵۔ نیچے وقت وچ اللہ دی مدد ہی سچی ۽ او بدلہ
ڈیوں وچ وی سب کنیں چنگا ۽ تے جھیکڑی انجام

وَجِى وَى چنگا ء -

۴۶۔ توں انہیں دے سامنے دنیاوی زندگی وی کھول کے بیان کرا او اوں پانی آنی کار جنکیوں اساں جھڑکنیں وسائے۔ زمین دا پور اوندے نال رل گئے تے او بھوں بن گئے ہوا اونکوں اڈریندی ودی ء تے اللہ سیئیں ہر شے تے طاقت رکھنیدے۔

۴۷۔ مال تے پتر دنیاوی زندگی دا سوٹھپ تیرے رب کنیں انجام دے اعتبار نال تے امید دے لحاظ نال باقی رہن آ لے نیک اعمال چنگن۔

۴۸۔ تے جہاں اساں پہاڑیں کوں ٹریسوں تے توں زمین کوں ڈیکھیں (جو لوک اوندے اتے جنگ کیتے آئے سامنے) ہوسن تے اساں انہیں ساریں کوں کھا کر لیسوں تے انہیں وچو کہیں کوں وی باقی نہ چھڑیوں۔

۴۹۔ قطاریں وچ تیرے رب دے سامنے پیش کیتے ویسین (او آکھسیں) تساں ساڈے کولہو اوں آئے ء جیویں اساں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا ہاتے تہاڈا دعویٰ تے اے باجو اساں تہاڈے کیتے وعدے دی گھڑی کڈا ہی مقرر نہ کریسوں۔

۵۰۔ انہیں دے اعمال دی کتاب (انہیں دے سامنے) رکھ جتی ویسی تے توں جرمیں کوں ڈیکھیں اوڈر دے پئے ہوسن جو اوندے وچ ہوسی تے آکھسن ہائے افسوس ایں کتاب کوں کیا ہے نہ کوئی چھوٹی گال چھوٹی اس تے نہ کوئی وڈی گال ساریاں گن کے رکھ جئیں تے جو کج انہیں کیتا ہوسی او سامنے رکھ جتا ویسی تے تیرا رب کہیں تے علم نہیں کریندا۔

۵۱۔ تے جیلے اساں فرشتیں کوں آکھیا باجو آدم

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلِ الْجَبُونَ الَّذِي كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿۴۶﴾

الْمَالِ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلًا ﴿۴۷﴾

وَيَوْمَ نُسِطُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿۴۸﴾

وَعُرْضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿۴۹﴾

وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يُؤْتِكُنَا مَا لَ هَذَا الْكِتَابُ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْضَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿۵۰﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا

إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
 أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ
 لَكُمْ عَدُوٌّ وَيَسُّ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝

دی فرمانبرداری کرتے ہیں فرمانبرداری کیتی
 سوائے ابلیس دے او جنس وچو ہا۔ اوں اپنے
 رب دے حکم دی نافرمانی کیتی۔ کیا تساں اونکوں تے
 اوندی اولاد کوں میٹرے سوا سنگتی بنیدے تے
 او تھاڑے دشمن۔ غالب دابلہ ہوں براے

مَا أَشْهَدُ لَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ
 أَنْفُسَهُمْ وَمَا كُنْتَ مُخْتَدًّا لِلْمُضِلِّينَ عَصْدًا ۝

۵۲۔ نہ میں انہیں کوں آسمانیں تے زمین دی پیدائش
 دے وقت حاضر کیتا ہاتے نہ انہیں دی اپنی پیدائش
 دے ویلے تے نہ میں گمراہ کرن والیں کوں اپنا امدادی
 بنا سکدا ہوں۔

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَذَعَبُوا
 فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ۝

۵۳۔ تے جڈاں اکھسی جنس کوں تساں میٹرے شریک
 بنیدے ہاوسے سبوا او انہیں کوں سبلیسن تے او
 انہیں کوں جواب نہ ڈلیں تے اسان انہیں دے
 درمیان روک بنا ڈلسوں۔

وَرَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا الْفِتْرَةَ مَا كَانُوا لَهَا قَوْمًا
 لَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرَفًا ۝

۵۴۔ تے مجرم بھاکوں ڈیکھن تے اسے بھیسن جو
 او ایندے وح پون واسے ہن تے اوں کنیں
 پھوتے ہن دی جانہ پس۔

وَلَقَدْ صَوَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
 مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَشَيْءٍ جَدَلًا ۝

۵۵۔ اسان اس قرآن وح ہر مثال کوں کیتے مختلف
 طریقیں نال بیان کیتی تے انسان ہوں ساریں گاہیں
 وح سب کنیں ودھ بحت کرن والا۔

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى
 وَيَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ مِنَ الْآيَاتِنَ
 أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ جُبُلًا ۝

۵۶۔ تے کوں کوں کیں کئے جو جرمی بدایت انہیں کنیں
 آئی اوںکوں من گھن تے اپنے رب کنیں بخشش منگن
 سوائے ایندے جو انہیں کنیں پہلے کوں دی حالت
 آونچے تے یا اول انہیں دے ساٹھے عذاب آونچے۔

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
 وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
 الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۝

۵۷۔ اسان رسوئیں کوں خوش خبری ڈیون والے تے
 ڈراون والا بنا کے پٹھے کافر کوڑ کیتے اس واسطے
 جھگڑا کرن تیں تیں جو ایندے نال حق کوں مٹا ڈیون

تے میڈی آیات تے بڑا دے کون مذاق وانشانہ
بنائے نیس۔

۵۸۔ اوں شخص کنیں و بڑا عالم کون تھی سبگدے جینکوں
اپنے رب دے نشان یاد بڑا دے گینن اوں منہ پھیر
گدے تے جو انہیں علی کیتے ہن اوں کوں بھل گینن بے شک
انہیں دے دیں تے پر دے پا بڑا تہن اوں کوں سمونہیں
سبگدے تے انہیں دے کنیں و حج پورے سٹے سے جے
توں انہیں کوں ہدایت دو سٹینڈیں او کبڑا ہیں وی
ہدایت نہ پیسن۔

۵۹۔ تے تیرا رب ہون بخشن والا تے ہوں رحمت
کرن والا۔ جے اللہ انہیں دے اعمال دی وجہ نل
انہیں کوں تباہ کرن چاہوسے ہا تو انہیں کوں جلدی
عذاب بڑا دے ہا انہیں واسطے بک معیاد منقرر انہیں
کوں اللہ دے سوا کوئی پناہ دی جا اصلو نہ پسی۔
۶۰۔ تے اے دستیاں ہن جنہیں کوں اسان علم
دی وجہ نال ہلاک کر بڑتے تے انہیں دی تباہی دا
وقت مقرر کیتا ہویا ہا۔

۶۱۔ تے جڈاں موسیٰ اپنے جوان کوں آکھیاں ٹر دا
رہ ویساں جے تیں میں بڑو سمندریں دے ملن دی
جاتے تے وچ نہ وچاں یا مدیں تک ٹر دا رہ وچاں۔
۶۲۔ تے جڈاں او بڑو میں سمندر دے ملن دی جا
تے پنچن او اپنی بھی بھل گینن تے او سمندر وچ
درک کے پہن گین۔

۶۳۔ جڈاں او آگوتے ٹپ گینن او اپنے جوان
کوں آکھے فر دا کھانا ساکوں بڑے بے شک اسان
ایں سفر وچ ہوں تھک گئے ہیں۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ
فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَا
إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ
تَذَعُّهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يُخْتَدُوا إِذًا
أَبَدًا ﴿۵۸﴾

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا
كَسَبُوا لَعَجَلْتُمْ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ
لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْعِدًا ﴿۵۹﴾

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِمْبَلَكِهِمْ مَّوْعِدًا ﴿۶۰﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ لَآ أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ
مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿۶۱﴾

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ
سَيْبِلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرْبًا ﴿۶۲﴾

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَوْمِهِ إِنِّي عَدَاؤُنَا لَقَدْ لَقِينَا
مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصِيبًا ﴿۶۳﴾

۶۴۔ اوں آکھئے کیا تیکوں پتہء جیلے اساں چٹان تے آرام کیتے اوں ویلے میں پھس بھل گیاں م تے اسے اچھی میکوں ماسوائے شیطان دے کس بے نہیں بھلوائی جو میں اونکوں یاد کراں ہاتے اوں سمندر وچ عجیب طریقے نال راہ بنا گئی۔

۶۵۔ اوں آکھئے ایہا جاء جنیکوں اساں بولیندے ہاسے پھیس او اپنے پیریں دے نشان تے پھوہیں ولین۔

۶۶۔ تے اتھاں انہیں کون ساڑا اک اینہا بندہ ملے جنیکوں اساں اپنے کولہو رحمت جڑتی تے اپنی جناب توں خاص علم چٹانا۔

۶۷۔ تے موسیٰ اوں کوں آکھئے کیا میں تیرے پچھو چلاں این شرطیں جو میکوں توں او سکھادیں جو تیکوں ہدایت دیاں گا نہیں ساسیاں گئیں۔

۶۸۔ اوں آکھئے بے شک توں میڈے نال اصلو صبر فوصیں کر سگدا۔

۶۹۔ تے توں کیوں اوں گالیں صبر کر سگدیں جنید تیکوں علم وی کاہ نہیں۔

۷۰۔ اوں آکھئے توں میکوں صبر کرٹ والا پیسیں۔ جے اللہ چاہے میں تیرے کہیں حکم دی نافرمانی نہ کر لیاں۔

۷۱۔ اوں آکھئے جے توں میڈے نال ٹرڈیں تے توں میں کنیں کہیں چیز دے متعلق نہ پھیس جے میں میں تیکوں آپ نہ جڑساں۔

۷۲۔ اوڑوہیں ٹرڈیں تے اوڑوہیں پیٹری وچ سوار تھی گئیں۔ تے اوں اونکوں سوراخ

قَالَ ارْوَيْتْ اِذْ اُوْتِيْنَا اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّي نَسِيتُ الْحَوْتَ وَمَا اَنْذَرْنِيهٗ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَكَ وَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِى الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٤﴾

قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْعَثُ فَاَزْتَدَاعِلٰٓى اَنَّا رِهْمَا تَصٰصًا ﴿٦٥﴾

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا اٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهُ مِمَّا لَدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٦﴾

قَالَ لَهٗ مُوسٰى هَلْ اَتَّبَعَكَ عَلَىٰ اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلَنَا ﴿٦٧﴾

قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٨﴾

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰٓى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ﴿٦٩﴾

قَالَ سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَا اَعْصِيْ لَكَ اَمْرًا ﴿٧٠﴾

قَالَ فَاِنْ اَتَّبَعْتَنِیْ فَلَا تَشْكُلْنِیْ عَنْ شَیْءٍ مِّنْ اٰمِدَّتْ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧١﴾

فَاَنْطَلَقَا فَوَجَدَا ذِكْرًا فِى السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا قَالَا اَخْرَقْنٰهَا لِنُغْرِقَ اَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا اِمْرًا ﴿٧٢﴾

کڑھے چا اوں آکھئے تیں ایسکوں سوراخ ایں
واسطے کڈھے جو ایندے سارے سوار غرق تھی وچن
تیں بہوں گندہ کم کیتے۔

۷۳۔ اوں آکھئے میں تیکوں آکھیا ہا توں میڈے
نال اصلو صبر نوہیں کر سگدا۔

۷۴۔ اوں آکھئے ہن میکوں نہ پکڑ میں بھل گیاں
ایں گال دی وجہ کنیں میڈے اتے سمجھی نہ کر۔

۷۵۔ وت ڈوہیں ٹرہیں تے انہیں ڈوناہیں کوں
ہک چھوہر ہل گئے اوں اوکوں قتل کر ڈتے اوں
آکھئے تیں ہک پاک چھوہر کوں بغیر کہیں خون
دے بدلے دے قتل کر ڈتے۔ بے شک تیں وڈا
بجیب کم کیتے۔

۷۶۔ اوں آکھئے کیا میں تیکوں آکھیا نہ ہا تو میڈے
نال اصلو صبر نوہیں کر سگدا

۷۷۔ اوں آکھئے جے ایندے بعد تیں کنیں کہیں گال
دا چچاں تے توں میکوں اپنے نال نہ رکھیں میڈے
فیال وچ میڈا کوئی عذر باقی نہیں بچ گیا۔

۷۸۔ ول اوڈوہیں ٹرہیں تے اوڈوہیں ہک
وستی کنیں آئن تے روٹی منگی تے انہیں ڈوناہیں
دی مہمانی کنیں انکار کیتے تے انہیں ہک کندھ
ڈٹھی جیرمی ڈہن تے ہائی اوکوں بناؤس چا۔
اوں آکھئے جے لچاہیں ہا تے مزدوری گھن سگدا
ہا نوہیں۔

۷۹۔ اوں آکھئے ہن میڈے تے تیرڈے
الجوانج تھیون دا ویلھا آگئے جیرمی گال تے توں
صبر نوہیں کر سگیا آ میں تیکوں اوندی حقیقت

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ
أَمْرِي عُسْرًا ۝

فَأَنطَلَقْنَا نَحْنُ إِذَا لَقِينَا غُلَبًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقَتَلْتُ
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا
فُكْرًا ۝

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

قَالَ إِنْ سَأَلْتَهُ عَن شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصْرِحْ قَدْ
بَلَغْتَ مِن لَدُنِّي عُذْرًا ۝

فَأَنطَلَقْنَا نَحْنُ إِذَا آتَيْنَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعْنَا أَهْلَهَا
فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُوا فَوَجَدْنَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ
أَنْ يَنْقُصَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ
عَلَيْهِ أَجْرًا ۝

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ
مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

ڈساں۔

۸۰۔ بیٹری کچھ مسکینیں دی ہائی جیرے دریا
وچ کم کریندے ہن ایندے کھوہک عالم بادشاہ
ہا جیر حاہر بیٹری کول زودنال کس کھندے ات
گالہوں میں ایٹکوں عیب والا کر ڈتے۔

۸۱۔ تے جیہا چھوہرٹا ایندے پیو نا مومن ہن ساکوں
ڈرہا جو اے انہیں ڈرہا ہن تے شیطا گلی تے
کفر دا الزام نہ ڈیوے۔

۸۲۔ تے اساں چاہے جو انہیں دارب انہیں
ڈرہا ہن کیتے اوندے بدلے وچ چنگا تے پاک تے
رحم والا چھوہر ڈیوے۔

۸۳۔ تے کندھ شہر وچ ڈوہیم چھوہر دی
ہائی اوں کندھ دے تلے انہیں ڈرہا ہن دا خزانہ
ہا۔ انہیں دا پیونیک ہا تیبے رب ارادہ کیتے
جو اوٹکڑے نینگر تھی وچن تے اپنا خزانہ کڈھ
گھنن اے تیبے رب دی خاص رحمت ہائی۔

اے کم میں اپٹے ولونٹیں کیتا اے ہے ایں
گال دی حقیقت جنیدے اتے توں مبرنوصیں
کر سگیا۔

۸۴۔ اوٹیں کنیں ذوالقرنین دے متعلق پچھرن
توں آکھ جو میں تہا ڈے ساٹے اوندے متعلق
ضرور ذکر کریساں۔

۸۵۔ اساں بے شک اونکوں زمین وچ حکومت
ڈتی ہائی تے اساں اونکوں ہر شیعہ داراہ ڈسیا ہا
۸۶۔ تے او راہ تے ٹرپے۔

۸۷۔ تے جیلے او سمجھ لسن دی جاتے آئے

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَسْأَلُونَ فِي الْبَحْرِ
فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ نَلِكٌ يَأْخُذُ
كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۝

وَأَمَّا الْعُلَمَاءُ فَكَانَ أَبُوهُمُ الْمُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ
يُزَيِّقَهُمَا طَغْيَانًا وَكُفْرًا ۝

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً
وَأَقْرَبَ رُحْمًا ۝

وَأَمَّا الْبُحَّارُ فَكَانَ لِعُلَمَاءٍ يَتَّبِعُونَ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا
رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ
تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ
مِنْهُ ذِكْرًا ۝

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَابْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبَبًا ۝

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ۝
حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي

اور سمجھ کوں رہ آئے چشمے ورح لعنہا ڈٹھے
اوندے نال کجھ لوک وی ڈٹھنسی اسان آکھے
اے ذوالقرنین تیلہی مرضی توں انہیں کوں سزا
ڈے یا انہیں دے بارے ورح توں چنگے سلوک
کنیں کم گمن۔

۸۸۔ اول آکھے جیرھا ظلم کرلیسی اسان اوں
کوں ضرور سزا ڈیسوں تے ول او اپنے رب
رو ولایا ویسی تے او اونکوں سخت سزا ڈیسی
۸۹۔ تے جیرھا منیسی تے چنگے کم کرلیسی
اوندے کیسے چنگا بدلہ ۴ اسان وی انہیں
کوں ضرور اپنے حکم نال سوکھی گال آکھسوں۔
۹۰۔ ول او ہک راہ تے ٹر پئے۔

۹۱۔ تے ول او سمجھ دے نکلن آلی جاتے
پہنچے اوں ڈٹھے جو او سمجھ اینجی قوم تے نکلا
پیا ہا جنیدے درمیان تے سمجھ دے درمیان
اسان کوئی پردہ نہ بنایا ہا۔

۹۲۔ ایویں ہے اسان اوندے سارے حالات
کوں چنگی طراں چاندے ہیں۔
۹۳۔ ول او ہک راہ تے ٹر پئے۔

۹۴۔ ول او پہاڑیں دے درمیان پہنچ گئے
انہیں ڈونا میں پہاڑیں دے اور سو کجھ اینجی لوک
ڈٹھن جیرے اوندی گال کوں مشکل نال سمجھ
سگدے ہن۔

۹۵۔ انہیں اکھے اے ذوالقرنین بے شک یا جوج
تے ما جوج زمین ورح گیٹر گتیندے پین۔ کیا
اسان تیرڈے کیسے ٹیکس میں شرطیں مقرر کروں جو

عَيْنِ حَيْمَةَ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ه قُلْنَا
يٰۤاَيُّهَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّا اَنْ تُعَذِّبَ وَاِمَّا اَنْ
تُخَدِّعَ فِيهِمْ حُسْنًا ۝

قَالَ اِمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ اِلَىٰ
رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكْرًا ۝

وَاِمَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَلَهٗ جَزَاۗءُ الْيُسْرٰى
وَسَنَقُوْلُ لَهٗ مِنْ اٰمْرِنَا يُسْرًا ۝

ثُمَّ اَتَّبِعَ سَبِيْلًا ۝
حَتّٰى اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وِجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰى
قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُوْنِهَا سَبِيْلًا ۝

كَذٰلِكَ وَقَدْ اَحْطٰنَا بِمَا لَدَيْكَ خُبْرًا ۝

ثُمَّ اَتَّبِعَ سَبِيْلًا ۝
حَتّٰى اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وِجَدَ مِنْ دُوْنِهَا قَوْمًا
لَّا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ قَوْلًا ۝

قَالُوْا يٰۤاَيُّهَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّا يٰۤاَجُوْجُ وَمَاۤ اَجُوْجُ مُفْسِدُوْنَ
فِي الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰۤا اَنْ تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝

توں ساڑھے تے انہیں دے درمیان ہندہ پدہ
ڈے۔

۹۶۔ اوں آکھے میڈے رب جیرھی میکوں
اس معاملے وچ طاقت ڈتی ۷ اوزیادہ چنگی ۷
میڈی تساں اپنی طاقت نال امداد کرو میں
تھاڑے تے انہیں دے درمیان ہندہ پدہ
ڈینداں۔

۹۷۔ تساں میکوں لوہے دے مکرے ڈیو اوں ڈو
پھاڑیں دے درمیان ہندہ پدہ کے بوجھیاں کوڑتے
اوں آکھے بجا پالو تے جیرھے ویلے اوں کوں
بجائیا ڈتس تے آکھیس میں کیں تاناگن آؤ میں
ایندے اتے سٹاں۔

۹۸۔ انہیں کوں اوندے اتے چڑھن دی طاقت کاہ
نہ ہائی تے نہ او اوندے وچ سندھ مار سگدے ہن۔
۹۹۔ اوں آکھے اے میڈے رب دا خاص احسان تے
جڑیاں میڈے رب دا وعدہ آوسی او ایکن لڑے لڑے
کر ڈیسی تے میڈے رب دا وعدہ سچا ۷۔

۱۰۰۔ اوں ڈینہہ اساں انہیں کوں چھوڑ ڈیسیوں او
بک ڈو جھے تیں جوش نال حملہ کریں دھو تو وچایا
ویسی تے انہیں ساریں کوں کٹھا کر ڈیسیوں۔

۱۰۱۔ تے اوں ڈینہہ دوزخ کوں اساں کافرین دے
سامنے گھن اوسوں۔

۱۰۲۔ او لوک جنہیں دیاں اکھیں میڈے ذکر کیں پردے
وچ ہن تے او سنن وی نہ سگدے ہن۔

۱۰۳۔ کیا کافر خیاں کریندن جو او میکوں چھوڑ کے میڈے
بندیں کوں امدادی بنا گھنسن تے بے شک اساں

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝

أَتُونِي زُرًّا الْمَدِينَةَ مَجًّا إِيَّا سَأُولُ بَيْنَ الصَّادِقِينَ
قَالَ انْفَعُوا مَجًّا إِذَا جَعَلَهُ نَادًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِمْ قَطْرًا ۝

فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ
نَقْبًا ۝

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي نَبَّ
جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ
فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۝

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا
لَا يَسْمَعُونَ سَمْعًا ۝

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ
دُونِ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّا أَعْتَدْنَا لَهُمْ لِلْكَافِرِينَ

نُزُلًا ۱۷

دوزخ کافرین کہتے مہمانی دے طور تے تیار کیتی
ہوئی ۶۔

۱۰۴۔ توں آکھ کیا تھا کوں اسل ڈسوں جیرے علیس
دے طاف نال ہوں گھاٹے وچ بہن۔

۱۰۵۔ جنیس دیاں ساریاں کوششاں این زندگی وچ
وچنیدیاں پین تے اونیاں کریندن جو اوچنجا کم
کریندے پین۔

۱۰۶۔ اے لوکن جنیس اپٹے رب دی نشانیں دا
تے اوندے ملن دا انکار کیتے تے انہیں دے
عمل وچ گینن قیامت دے ڈیندہ اسل انہیں
کوں کوئی حیثیت نہ ڈیسوں۔

۱۰۷۔ اے دوزخ انہیں دے انکار دا بدلہ ۶۔
انہیں میڈے نشانیں نال تے رسوئیں نال ٹھکریاں
کیتن۔

۱۰۸۔ بے شک مومن تے جنیس چنگے کم کیتن
انہیں دی مہمانی جنت فردوس۔

۱۰۹۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن اتھوانج نہ
تھیون چاہسن۔

۱۱۰۔ توں آکھ جے سمندر میڈے رب دی گاہیں

دے لکھن کیتے مس بٹ ونجے تے میڈے رب
دی گاہیں ختم تھیون گئیں پہلے سمندر مک
ولیسن بھانویں اوہو تلامس بی گھن آؤں

۱۱۱۔ توں آکھ میں تے محض تساں جیہاں آدمی
ہاں میڈو وحی تھیندی ۶ جو تہا ڈاکو خدا ۶ جیہا
اپٹے رب دے ملن دی امید رکھیندا جوے او
چنگے کم کرے تے اپٹے رب دی عبادت وچ کیں کوں خراب نہ کرے۔

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۱۷

الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۱۷

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَاءِهَا
فَحَبَّطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وِزْرًا ۱۷

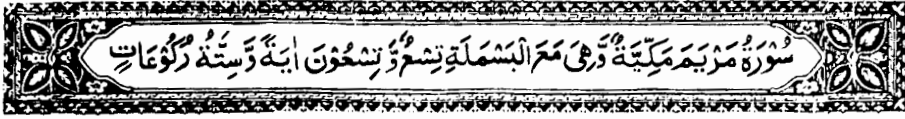
ذَلِكَ جَزَاءُ هُمُ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي
رُسُلِي هُزُؤًا ۱۷

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ
جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۱۷

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ۱۷

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَوَلَّيْتُ رَبِّي لِنَفْسِ
الْبَحْرِ قَبْلَ أَنْ تَنْفَعَنِي كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْتَنَا
بِشَيْءٍ مَدَدًا ۱۷

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُدْعَىٰ إِلَىٰ آتَمَاتِ الْهَلْكَمُ إِلَّا
وَاحِدَةً فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا
صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۱۷ ۱۷

سورة مريم مکی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۹ آیاتں تے ۶ رکوعن

- ۱- شروع کرنیداں اللہ دے ناں نال جبرحائین منگئے
 ڈیونڈ والا تے ول ول رحم کرنڈ والا ء۔
- ۲- اے عالم تے سچے خدا توں کافی تے سدھا راہ
 ڈکھا ونڈ والا ایں۔
- ۳- تیبڈے رب دی اوں رحمت دا ذکر جبرھا اوں
 اپٹے بندے زکریا تے کیتی۔
- ۴- جیڑاں اوں اپٹے رب کوں ہولے ہولے سڈیئے۔
- ۵- تے آکھئے اے میڈے رب میڈیاں بڈیاں
 کمزور تھی گئین تے بڈھیے نال میڈا سر چٹا تھی
 گئے تے اے میڈے رب میں کڈا ہوں وی تیں
 کنیں دعا منگنڈ نال ناکام نہیں تھیا۔
- ۶- تے بے شک میں اپٹے سکیں کنیں اپٹے بچھو
 ڈرداں تے میڈی زال سندھ تے توں میکوں اپٹے
 ولوہک وارث بڈے۔
- ۷- جبرھا میڈا تے آل یعقوب دا وارث تھیوے
 تے اونکوں اے میڈے رب چنگا وجود بنا
- ۸- اے زکریا بے شک اساں تیکوں ہک پتر دی
 خوش خبری ڈیندے ہوں اوندا ناں یحییٰ ء ایں کنیں
 پہلے اساں کہیں کوں لے ناں نیں ڈتا۔
- ۹- اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں ہال کیوس
 تھی سگدے تے میڈی زال سندھ تے میں وی
 بڈھیے دی چھیکڑ تیں پہنچ چکیاں۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- كَهٰی عَصٰ ②
- ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ③
- اِذْ نَادٰی رَبَّهُ نِدًا خَفِيًّا ④
- قَالَ رَبِّ اِنِّیْ وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّیْ وَاسْتَعَلَ الْاَوْسُ شَيْبًا وَّلَمْ اَكُنْ بِدُعَاؤِكَ رَبِّ شَقِيًّا ⑤
- وَ اِنِّیْ خِفْتُ الْمَوَالِیْ مِنْ وَّرَآءِیْ وَ كَا نَتِ اٰمْرًا نِّیْ عَاقِرًا فَهَبْ لِّیْ مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ⑥
- بَرِّئْتُ وَّیْرٰثٍ مِنْ اٰلِ یَعْقُوْبَ ۗ وَ اَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِیًّا ⑦
- یٰرَکَّیْبٰ اِنَّا نُبَشِّرُکَ بِعِلْمٍ اِنْسُوْہِ یٰحٰی ۗ اَمْ یَجْعَلُ لَہٗ مِنْ قَبْلِ سَیِّئًا ⑧
- قَالَ رَبِّ اَنِّیْ یٰکُوْنُ لِّیْ عِلْمٌ وَّ کَا نَتِ اٰمْرًا نِّیْ عَاقِرًا وَّ قَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْکِبَرِ عِتٰیًّا ⑨

- ۱۰۔ اوں آکھئے جگاں ایویں بے تیبڈا رب آہدے
اسے کم میڈے کیتے سوکھاء تے این کنیں پہلے
میں تیکوں وی پیدا کیتے تے توں کوئی شے نہ بانویں
- ۱۱۔ اوں آکھئے لے میڈے رب میکوں کوئی حکم ڈے
اللہ سئیں آکھئے حکم اسے بے جو توں لوکیں ناں
ساندھوڑاند ترے راتاں ناں الاویں۔
- ۱۲۔ ول زکریا محراب کنیں نکل کے اپنی قوم دو آئے
تے انہیں کوں بولے بولے آکھیس جو تساں فجر
شام اللہ سئیں دی پاکیزگی بیان کرو۔
- ۱۳۔ اسے یحییٰ توں کتاب کوں ہتھیکا کرتے اساں
اوں کوں چھوٹی عمر وچ اپنا حکم جڑتا ہا
۱۴۔ اسے ساڈے ولو مہربانی ہائی تے پاک کرن کیتے
ہاتے او وڈا متقی ہا۔
- ۱۵۔ تے اپٹے پیو ماناں نیک سلوک کرن والا ہاتے
او ظالم تے نافرمان نہ ہا۔
- ۱۶۔ تے جڈاں او چائے اوندے اُتے سلامتی ہائی
تے جڈاں او مرسی تے ولا جنیدا کر کے اٹھایا ویسی
ول وی اوندے اُتے سلامتی ہوسی۔
- ۱۷۔ این کتاب وچ مریم دا ذکر کر جڈاں او اپنے
ٹبر کنیں پوادھو تے گئی ہائی پئی۔
- ۱۸۔ تے انہیں کنیں او ڈھر تھی گئی تے اساں اونڈو
اپنا فرشتہ پٹھیا تے او اوندے سامنے کھڑے جوان
دی شکل وچ ظاہر تھیا۔
- ۱۹۔ اوں آکھئے میں تیں کنیں رحمن خدا دی آم شام
منگدی آں جے توں کجھ خدا کنیں ڈر دیں۔
- ۲۰۔ اوں آکھئے میں تیں محض تیبڈے رب دا پٹھیا

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ
خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝

فَوَجَّحَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْحَرَابِ فَأَدَّىٰ إِلَيْهِمْ
أَنْ سَيِّحُوا بِكُرَّةٍ وَعَشِيًّا ۝

يُخَيِّبِي خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَأَنبِئْهُمْ الْحُكْمَ
صِدْقًا ۝

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَنَازًا عَصِيًّا ۝

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَيًّا ۝

وَأذْكُرْنَ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرِيًّا ۝

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا
رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۝

قَالَ إِنشَاءً أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لِكَ غُلَامًا

- ہو یا ہاں تاں جو تیکوں پاک لڑکے (دی نمبر) ڈیول
۲۱۔ اوں آکھئے میکوں پتر کیوں تھیں تے میکوں
کہیں آدمی تھہ نہیں لایا تے نہ میں بدکاراں۔
۲۲۔ اوں آکھئے کال ایویں ہے تیبڈا رب آہرے
اے کم میڈے کیتے سوکھا تے تاں جو اساں اونکوں
لوکس کیتے نشان بناؤں تے اپنے دوجرت بناؤں
تے اے کم تھی کے رہونا ہا۔
۲۳۔ اوں اونکوں ڈڈھ وچ چا کے پہوں پریں
بک جاتے گھن گئی۔
۲۴۔ تے اونکوں پیڑھاں گھن تے اونکوں کھی رے
منڈھ دو گھن آسن اوں آکھئے این کنیں پہلے میں
مردنجاں ہا تے میڈا ناں بنا ڈتا ونجے ہا۔
۲۵۔ اوں روفتے ادنوں تلویں پاسے کنیں سڈباریے توں موخی
نہ تھی تیرے رب تیرے تے چشمہ ہا ڈتے۔
۲۶۔ تے توں کھی دی چھڑی کوں ہلا آپ دو او
تیرے تے تازہ پنڈ سٹیس۔
۲۷۔ توں اونکوں کھاتے چشمے کنیں پانی پی تے
اپنی اکھیں کوں ٹھڈا کرتے جے توں کہیں بندے
کوں ڈیکھیں تے توں آکھیں بے شک میں رحمن
خدا دی خاطر روزے دی منوتی منتی ہوئی ہا آج
میں کہیں آدمی ناں اصلوہ الیساں۔
۲۸۔ اونکوں چا کے اپنی قوم دو گھن آئی تے انہیں
آکھئے اے مریم تیں پہوں گندا کم کیتے۔
۲۹۔ اے ہارون دی سہیل تیبڈا پیو گندا آدمی نہ
ہا تے نہ تیری ما بدکار ہائی۔
۳۰۔ اوں ہاں دو اشارہ کیتے انہیں آکھئے اساں

- زَكِيًّا ۝
قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَنْسَسْنِي بِشَرِّ وَّ
لَمْ أَكُ بَغِيًّا ۝
قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلِيمٌ هَدِيدٌ ۝ وَلِنَجْعَلَ آيَةً
لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا ۝ وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۝
نَحْمَلْتَهُ فَاَنْبَدَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ۝
فَاَجَاءَهَا الْمَخَاضُ اِلَىٰ جِدْعِ النَّخْلَةِ ۝
قَالَتْ يَلَيْتَنِي مَثُ قَبْلَ هٰذَا وَاَكُنْتُ
نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ۝
فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا اَلَا تَحْزَنِي ۚ فَاَنْجَعَلُ رَبُّكَ
تَحْتِكَ سَرِيًّا ۝
وَهُزِّي اِلَيْكَ بِجِدْعِ النَّخْلَةِ فَسَقَطْ عَلَيْكَ رُطْبًا
جَنِيًّا ۝
فَكُلِي وَاَشْرَبِي وَفَرِّجِي عَيْنًا ۚ فَاَمَّا تَزِينَ مِنَ الْبَشَرِ
اِحَدًا فَفُقُوۡنِي اِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اَكْلِمَ
اَيُّوْمًا نِّيًّا ۝
فَاَنْتَ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهٗ ۚ قَالُوۡا لِمَ زَمِيۡمٌ لَّقَدْ جِئْتِ
شَيْئًا قَرِيًّا ۝
يَاۡتَحَتُّ هٰرُوۡنَ مَا كَانَ اَبُوۡكَ اَمْرًا سُوۡءًا وَّمَا كَانَتْ
اُمُّكَ بَغِيًّا ۝
فَاَشَارَتْ اِلَيْهٖ قَالُوۡا كَيْفَ نَكَلِمُكَ مِنْ كَانَ فِي

- ۳۱۔ اہندے نال کیوں گال کروں جیرھا اکل تیں بیسنگھے فرج با۔
 ۳۱۔ اہندے نال کیوں گال کروں جیرھا اکل تیں بیسنگھے فرج با۔
 ۳۲۔ اوں آکھے بے شک میں اللہ دا بندہ ہاں میوں اللہ
 کتاب ڈتی ء تے میوں نبی بنائیں۔
 ۳۲۔ تے میوں برکت آلا بنائیں جتھاں دی میں ہوساں
 تے اوں میوں نماز تے زکوٰۃ دا حکم ڈتے سی جے
 تیں میں جنیدال۔
 ۳۳۔ تے اپنی مائاں نیکی دا حکم ڈتے سی تے میوں
 ظالم بدبخت نسی بنایا۔
 ۳۳۔ تے جیرھے ڈینہہ میں چایاں اوں ڈینہہ میڈے
 اتے سلامتی ہائی تے جڈاں مرساں تے دل جنیدا
 تھیںساں اوں ویلھے وی میڈے اتے سلامتی ہوسی۔
 ۳۴۔ اے جے عیسیٰ ابن مریم اے سہی گال جیندے فرج
 او اختلاف کریندن۔
 ۳۴۔ اللہ دی لے شان نہیں جو او کہیں کوں پتر بٹاے
 او پاک جڈاں او کہیں گال دا فیصلہ کریندے تے محض
 اے آہرے تھی وچ تے او تھی ویندی ء۔
 ۳۵۔ تے بے شک اللہ سئیں میڈا وی رب تے
 تہا ڈا وی رب تہاں ہوندی عبادت کرو ایھو سدا
 راہ۔
 ۳۸۔ انہیں وچو کجھ ٹولیں اختلاف کیتے انہیں لوکیں
 کیتے تباہی ء جیئیں وڈے ڈینہہ دی حاضری دا انکار
 کیتے۔
 ۳۹۔ ہوں سٹسٹن تے نکھیاں نظراں ہوسن جڈاں
 او ساڈو آوسن اصل آج دے ڈینہہ ظالم ہوں کھلی
 گراہی وچ ہن۔
 ۴۰۔ تے توں انہیں کوں نا امیدی دے ڈینہہ کنیں
- الْمُهْدِ صَيِّبًا ۝
 قَالَ اِنِّي عَبْدُ اللَّهِ اَللّٰهُ اَتَدْرِي اَلْكِتٰبَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝
 وَجَعَلَنِي مُبْرَكًا اِذْ اَنْزَلْتُ وَاَوْصَيْتَنِي بِالصَّلٰوةِ
 وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝
 وَبَرًّا بِوَالِدَيْنِي وَاَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝
 وَالسَّلَامُ عَلٰى يَوْمِ وُلِدْتُ وَاَوْمِ اَمُوتُ وَاَوْمِ
 اُبْعَثُ حَيًّا ۝
 ذٰلِكَ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي
 فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ۝
 مَا كَانَ لِهٖ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَّلَدٍ مَّخْنَةً اِذَا قَضٰى
 اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝
 وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ
 مُّسْتَقِيْمٌ ۝
 فَاخْتَلَفَ الْاَزْحَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ
 كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝
 اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُوْنَنا لٰكِنِ الظّٰلِمُوْنَ
 الْيَوْمَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝
 وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ الْاَمْرُ وَهُمْ
 يَدْعُوْنَ

فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۰﴾

ڈرا جڑاں گال دا فیصلہ تھی ویسی ہن او غافلن
تے او ایمان نہیں گھن اندرے۔

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا
بِرُجْعَتِهِمْ ﴿۳۱﴾

۴۱۔ بے شک اساں زمین دے وارث ہوسوں تے جیرھے
اوندرے اتے ربنن تے سارے ساڈو دلائے ویسن۔
۴۲۔ تے کتاب وچ ابراہیم دا ذکر پڑھے بے شک او
پہوں سچا نبی ہا۔

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكَلْبِ إِبْرَاهِيمَ إِتَاهُ كَانَ صِدِّيقًا
نَبِيًّا ﴿۳۲﴾

۴۳۔ جڑاں اوں اپنے پیوکوں آکھئے اے میڈے
ابا سئیس توں اوندی کیوں عبادت کرنیدیں جیرھے
سٹرن تے نہ جڑبن تے تیڈے کس کم نتیں آسکدے
۴۴۔ اے ابا بے شک میکوں خاص علم ڈتا گئے جیرھا
تیکوں نتیں میا توں میڈی پیروی کر میں تیکوں
سدا راہ ڈیکھلیساں۔

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿۳۳﴾

يَأْتِيَنِي إِنْ قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿۳۴﴾

۴۵۔ اے ابا توں شیطان دی عبادت کیر بے شک
شیطان رحمن خدا دا نافرمان۔

يَأْتِيَنِي لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ﴿۳۵﴾

۴۶۔ اے میڈے ابا بے شک میں جڑواں جو تیکوں
رحمن خدا کنیں کوئی عذاب نہ آوسے تے توں شیطان
دا سنگتی ہن وچیں۔

يَأْتِيَنِي إِنْ أَحَافُ أَنْ يَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ وِلِيًّا ﴿۳۶﴾

۴۷۔ اوں آکھئے اے ابراہیم کیا توں میڈے مبودیں
کنیں نفرت کرنیدیں جے توں باز نہ آ یوں تے جیکوں
میں پھر میں نال مار گھتساں تے ہن توں میں کنیں
اوڈھر تھی ونج۔

قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ هِيَ إِلَّا نَفْسُكَ الَّتِي نَفَخْنَا فِي نَفْسِكَ
تَنْتَهَى وَلَا تَجْعَلُكَ وَاهِبُ جُرْنِي مَلِيًّا ﴿۳۷﴾

۴۸۔ اوں آکھئے تیڈے اُتے سلامتی ہوے میں تیڈے
کیتے اپنے رب کنیں ضرور بخشش منگساں بے شک
او میڈے اُتے مہربان۔

قَالَ سَلِّمْ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْكَ مَا سَسْتَعْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ فِي
حَقِّيًّا ﴿۳۸﴾

۴۹۔ میں تہا کوں تے جنبیں کوں تسال اللہ دے
سوا سڈیندے ساریں کوں چھوڑ ڈلیساں تے

وَأَعْتَرِ لَكُمْ وَمَا نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا
رَبِّي عَنِّي إِلَّا أَكُونُ بِدُعَاؤِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿۳۹﴾

اپنے رب کوں سڈیساں میکوں یقین جو میں اپنے
رب کنیں دعاناں ناکام نہ تھیاں۔

۵۰۔ تے جڈاں ابراہیم انہیں کنیں تے جنہیں کوں
اللہ دے سوا معبود بنیدے ہن انج تھی گئے اساں
اونکوں اسحاق تے یعقوب بخشے سے تے اساں
ساریں کوں نبی بنایا ہا۔

۵۱۔ تے اساں انہیں تے اپنی رحمت کیتی تے اساں
انہیں واسطے بہوں سچا تے چنگا ذکر چھوڑیے۔
۵۲۔ تے توں کتاب وچ حضرت موسیٰ دا ذکر
کمر بے شک او ساڈا چنیا ہویا تے رسول تے
نبی ہا۔

۵۳۔ تے اساں اونکوں طور دے سچے پاسو سڈیا
ہاتے اونکوں اپنے راز دیاں گاہیں ڈسیندے
ہوش کو لبو کیتا۔

۵۴۔ تے اساں اونکوں اپنی رحمت نال اوندے بھرا بارون
کوں نبی بنا ڈتا۔

۵۵۔ تے توں کتاب وچ اسماعیل دا ذکر پڑھ بے شک
او وعدے دا سچا تے رسول تے نبی ہا۔

۵۶۔ تے اپنے گھر دایں کوں نماز تے ذکوۃ دا حکم
ڈیندا رہندا ہاتے او اپنے رب دے نزدیک بہوں
چنگا ہا۔

۵۷۔ تے کتاب وچ ادریس دا ذکر کر بے شک
او سچا نبی ہا۔

۵۸۔ تے اساں اونکوں بہوں اچھے مرتبے تک
پچھایا ہا۔

۵۹۔ اے اولوکن جنہیں تے اللہ ستیں نیس وچو

فَلَمَّا اعْتَرَاهُمُ وَمَا يُعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكَأَلَّا جَعَلْنَا
نَبِيًّا ۝

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ
صِدْقٍ عَلِيمًا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ
رَسُولًا نَبِيًّا ۝

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ
نَجِيًّا ۝

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا إِحَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ
رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيْسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيمًا ۝

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ

انعام کیتین لمے آدم دی اولادن تے انہیں وچو جنہیں
کوں نوحؑ نال اساں پیری وچ چانا تے ابراہیم تے
اسماعیل دی اولاد وچو جنہیں تے انہیں وچو جنہیں کوں
اساں سدھا رستہ ڈکھائے تے چن مگرے۔ جبراں
انہیں تے رحمن دیاں آیتاں پڑھیاں ویندن تے
اوسجدہ کریندے ہوئیں تے روندے ہوئیں ڈھر پوندن۔
۶۰۔ انہیں دے بعد بک نسل آئی ء جنہیں نمازاں ضائع
کر ڈتھن تے خواہشیں دی پیروی کیتی ء تے اوضور
گمراہ تھی ویسن۔

۶۱۔ سوائے اوندے جیرا توبہ کرے تے ایمان گھن آوے
تے چنگا گل کرے تے او کوک بہشت وچ داخل
تھیسن تے انہیں تے ذرا وی ظلم نہ کیا ویسی۔

۶۲۔ ہمیشہ دی بہشت جیندا وعدہ رحمن خدا نے اپٹے
بندیں نال کیتے جیرھی حالی مکی ہوئی ء بے شک اوندے
وعدہ پورا تھی کے رہیسی۔

۶۳۔ او اوندے وچ کوئی واہیات گال نہ سٹھیں
سوائے سلامتی دے تے اوندے وچ انہیں کوں
فجر شام رزق ملیسی۔

۶۴۔ ۱۔ او بہشت جیندا اساں اپٹے بندیں وچو
انہیں کوں وارث بٹیسوں جیرھے پہوں پرہیزگارن۔
۶۵۔ تے اساں محض اپٹے رب دے حکم نال ہندے
ہیں جو ساڈے ساڈے بے تے جو ساڈے پھو ء
جو انہیں ڈونائیں دے ادھ وچ سب اللہ دا ء
تے تہاڈا رب بھلن والا نہیں۔

۶۶۔ او آسمانیں تے زمین دا وی رب تے جیرھا
انہیں دے درمیان توں اوندی عبادت کرتے

ذُرِّيَّةَ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
إِذَا نَطَقَ عَلَيْهِمُ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝۶۰

وَخَلَفَ مِنْ بَدْوِهِمْ خَلْفًا أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا
الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ۝۶۱

إِلَّا مَنِ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُلَاقُونَ فِيهَا

جَنَّتِ عَذَابٍ إِلَهِي وَعَدَدَ الرَّحْمَنِ عِبَادَةً بِالْغَيْبِ
إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝۶۲

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا
بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝۶۳

يَلِكُ الْجَنَّةِ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ
تَقِيًّا ۝۶۴

وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نِيًّا ۝۶۵

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ۝۶۶

یگا اوندی عبادت کرنی رہ کیا توں اوندی صفات
آلا کہیں کوں چاڈیں۔

۶۷۔ انسان آہدے کیا جڈاں میں مروسیاں تے
دلا جیند کر کے اٹھایا ولیاں۔

۶۸۔ کیا انسان کوں اے سگاں یاد نہیں بے شک
اساں اونکوں این کنیں پہلے پیدا کیتا تے او کجھ
وی نہ یا۔

۶۹۔ تے تیرے رب دی قسم جو اساں انہیں کوں
تے شیطانیں کوں ضرور اٹھیسوں تے دل ضرور انہیں
کوں دوزخ دے چو دھارو کٹھا کر لیسوں تے او
گوڑیں دے بھر اوندے وقح ڈھاسن۔

۷۰۔ دل اساں ہر ٹولے دچو ضرور اتینجھے لوکیں
کوں انج کر گھنسون جیرے رحمن خدا دے سخت
دشمن ہن۔

۷۱۔ تے دل اساں انہیں کوں ہوں چاڈے ہں جو
انہیں وچو کون دوزخ وقح ڈھہن دے زیادہ قابل۔
۷۲۔ تے تہاڈے دچو ہر آدمی اول دوزخ وقح
ڈھہن والا تے اے خدا واسی کے رہن والا
پکا وعدہ ۷۔

۷۳۔ دل اساں متقیں کوں پچا گھنسون تے ظالمیں
کوں اوندے وقح گوڑیں دے بھر ڈٹھا ہویا چھوڑ
ڈھیسوں۔

۷۴۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھلیاں کھلیاں
آیاں پڑھیاں ویندن تے کافر مومنین کوں آہدن
کیرھا ٹولہ ڈونتا ہیں ٹولیں وچو درجے دے لحاظ نال
چنگا ۷ تے سنگت دے لحاظ نال چنگا ۷۔

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِثُّ لَوْ فَا أُخْرَجُ حَيًّا ۝

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَ لَمْ يَكُ
شَيْئًا ۝

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانَ ثُمَّ لَنَنْحِفَنَّ لَهُمْ
حَوْلَ جَهَنَّمَ حَيًّا ۝

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ
عِتْيًا ۝

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا جِلْيًا ۝

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا
مَقْضِيًّا ۝

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَ نَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا
جِثًّا ۝

وَإِذَا سُئِلَ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا بَيَّنَّتْ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَمْ أَلْفُ الْقُرَيْشِيِّنَ خَيْرٌ مَقَامًا وَ أَحْسَنُ
نَدِيًّا ۝

۷۵۔ تے انہیں کہیں پہلے اسان ہوں سارے لوکیں
کوں تباہ کیتے جیرے سامان دے لحاظ نال وی چنگے
ہن تے بڑکھ دے لحاظ نال وی۔

۷۶۔ توں آکھ جیرا گمراہی وچ خدائے رحمن اونکوں
وتھی بڑیسی تے جلیے اوں عذاب کوں بڑیکھسن جنیدا
اونہیں کوں وعدہ بڑتا گئے عذاب یا قومی تباہی اوں
ویہے انہیں کوں ضرور پتہ لگ ویسی جو کیرہا مہتے
دے لحاظ نال براء تے سنگت دے لحاظ نال کمزور

۷۷۔ تے اللہ ہدایت والے لوکیں کوں ہدایت وچ
ورھیس تے باقی رہن والے چنگے کم تیلے رب
دے نزدیک چنگے ہن بدلے دے لحاظ نال وی
تے انجام دے لحاظ نال وی۔

۷۸۔ کیا توں اوں شخص کوں بڑٹھے جیرا سا جوی
آیات دا انکار کریندے تے آبدے جو میکوں ضرور
ڈھیر مال تے اولاد بڑتی گئی ؎

۷۹۔ اوں کوں غیب دا پتہ لگ گئے یا اوں رحمن خدا
کہیں وعدہ گھن گدے۔

۸۰۔ اصلو نہیں جو او آبدے اسان اونکوں ضرور
لکھ رکھیسوں تے اسان اوندے عذاب کوں ودھا
بڑیسوں۔

۸۱۔ تے جو او آبدے پئے اسان اوندے وارث
بٹسوں تے او سا بڑو کلہا اوسی۔

۸۲۔ تے انہیں اللہ دے سوا معبود بنا گدھن
تاں جو انہیں دی عزت تھیوے۔

۸۳۔ اے اصلو نہ تھیسوں او معبود انہیں دی عبادت
دا ضرور انکار کر بڑیسن تے انہیں دے خلاف کھڑے

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَانًا
وَرِيًّا ۝۷۵

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَثَلًا
مَثَلًا إِذَا رَأَىٰ مَا يُوعَدُونَ إِنَّمَا الْعَذَابُ وَرِثَةٌ لِّلَّذِينَ
فَعِلُوا فَمَنْ يُضِلُّهُ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا ۝۷۶

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَغْيُ ظُلْمٌ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ۝۷۷

أَفَرَأَيْتَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا لَوْ كُنَّا
مَلَائِكَةً ۝۷۸

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمَّا اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝۷۹

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝۸۰

وَنَزِّنُ لَهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝۸۱

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝۸۲

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۝۸۳

سختی و سب -

۸۴۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو اسماں بے شک شیطانیں
کوں کافر میں دوپھٹے سے تے کافر میں کوں
ابھارن تے چااون -

۸۵۔ تے انہیں تے جلدی نہ کر بے شک اسماں
انہیں دے بڑینہ گنڑیہ ہون

۸۶۔ جڈاں اسماں متقیں کوں رحمن خدا دو کھٹے
کر کے گھن اوسوں -

۸۷۔ تے جبر میں کوں بھل کے دوزخ دو گھن
ولیسوں -

۸۸۔ اول ویلھے شفاعت دا اختیار نہ ہوسی
سوائے اوندے جس رحمن خدا کیں وعدہ گدھا ہوسی۔

۸۹۔ تے او آبدن خدائے رحمن پڑ بنا گدھے۔

۹۰۔ تساں بہوں گندی گال کیتی ۶۔

۹۱۔ سختی سبگدے جو آسمان ترٹ و بھن تے زمین
پھٹ و بچے تے پہاڑ بکے بکے ٹوٹے تھی کے ڈھ
پون۔

۹۲۔ ات گالہوں جو انہیں رحمن دا پتیر بنا گدھے

۹۳۔ رحمن خدا دی اے شان نہیں جو او پتیر بناوے۔

۹۴۔ ہا جو کج آسمانیں تے زمین و بچ اور رحمن خدا دو
بانھے بٹن کے اوسن -

۹۵۔ اول انہیں کوں ولہیٹ گدھے تے گن گدھے سی۔

۹۶۔ تے اوسارے قیامت دے بڑینہ اوندو کھتے کھتے

اوسن۔

۹۷۔ بے شک اولوک جیرھے ایمان گھن اُن تے نیک کم کیتن
خدائے رحمن انہیں کیتے محبت پیدا کر لیس۔

أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوَذُّعُهُمْ
أَسْرًا ۝

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۝

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًّا ۝

وَنَسُوفُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِذًّا ۝

وَقِيلَ لِلَّذِينَ

وَقِيلَ لِلَّذِينَ

لَا يَتْلُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
عَهْدًا ۝

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۝

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذًا ۝

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتْفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَ
تَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۝

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۝

وَمَا يَشْبَعُنِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۝

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ
عَبْدًا ۝

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝

وَكُلُّهُمْ أَيْنِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ اللَّهُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ
وُدًّا ۝

فَاَتَاكَ يَوْمَئِذٍ بِطَانِكَ لَبَسُوا بِهٖ الْكُفۡرَیۡنَ وَتَوَدَّوۡا
بِهٖ قَوْمًا كَذٰبًا ﴿۹۸﴾

۹۸۔ بے شک اسان ایں قرآن کوں تیڈی زبان اچ
سوکھا کرتے ہلے۔ تاں جرتوں ایندے
ڈیوں تے جگڑالو لوکس کوں ڈراویں۔

وَكَمۡ اَهۡلَكْنَا قَبۡلَهُمۡ مِّنۡ قَرۡنٍ هَلۡ تَعۡجِبُ مِنْهُمۡ
مِّنۡ اٰحَدٍ اَوْ تَسۡمَعُ لَهُمۡ رِكۡزًا ﴿۹۹﴾

۹۹۔ انہیں کنیں پہلے کتنی ساریاں قوماں ہن جنہیں کوں
اسان ہلاک تے تباہ کر ڈتے۔ کیا توں انہیں کوں محسوس
کرتے یا انہیں دی کوئی کاؤ کرطوا سٹدیں۔

سورت طہ مکی ۶۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳۶ آیات تے اٹھ رکومن۔

- ۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کریں تاں جیرا بن مکتے
 بڑیوں والا تے دل دل رحم کرن والا ۶۔
 ۲۔ اے پوری طاقتیں آئے نکھرے جو ان۔
 ۳۔ اسان تیرے اتے قرآن اس واسطے
 نہیں لایا جو توں ڈکھ وچ پویں۔
 ۴۔ اے محض بڑرٹن والیں کیتے نصیحت
 ۵۔ اے کتاب اوں کنیں لہائی گئی ۶ جیسی زمین
 تے اچے آسمان کوں پیدا کیتس۔
 ۶۔ رحمن خدا ۶ جیرا عرش تے نکھرائی نال پیٹے
 ۷۔ جو کجھ آسمان تے زمین وچ تے جو انہیں ۷
 درمیان تے جیرا سنی معنی دے تلے بے او سارا
 کجھ ہوندا ۶۔
 ۸۔ توں اچی الانویں تے بے شک او لکی گال
 کوں تے بہوں چھیں گال کوں چاندے۔
 ۹۔ اللہ دے سوا کوئی معبود نہیں تے اوندے
 بہوں چنگے ناں ان۔
 ۱۰۔ کیا تیرے موسیٰ دی گال پہی ۶۔
 ۱۱۔ جڈیاں اوں بجا بڑھئی تے اوں اپنے ٹہر
 کوں آکھے تساں کھڑو بے شک میں بک بجا بڑھئی ۶
 تھی سبکدے جو میں تہا بڑو کوئی انکارا گمن آواں
 یا اوں بھانیں میں سدھا راہ لہر گھناں۔
 ۱۲۔ تے جڈیاں او اوندو کئے سب آئے سی اے موسیٰ۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
 طہ ②
 مَا اَنْزَلْنَا عَلَیْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقٰی ③
 اِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَنْ يَخْشٰی ④
 نَزَّلْنٰهَا مِنْ سَمٰوٰتٍ مُّطَهَّرٰتٍ ⑤
 الرَّحْمٰنُ عَلٰی الْعَرْشِ اسْتَوٰی ⑥
 لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰی ⑦
 وَاِنْ تَجَهَّرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهُ یَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰی ⑧
 اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی ⑨
 وَهَلْ اَشْكُ حَدِیْثُ مُوسٰی ⑩
 اِذْ رَا نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْا اِنِّیْ اَنْتُمْ نٰسٌ اٰی
 لَعَلِّیْ اَنْتُمْ تَنْفَعُوْنِیْ فَبَسَّیْ اَوْ اَجِدُ عَلٰی الشَّٰمِیْرِ
 هُدًى ⑪
 فَلَمَّا اَنْهَا نُودِیْ یٰمُوسٰی ⑫

- ۱۳۔ بے شک میں تیرا رب ہاں توں مجتیاں
لہا رکھ بے شک توں پاک وادی طوی و وح
ہویں۔
- ۱۴۔ میں تیکوں چہن گدھے توں سُن جو تیرا و وحی
کیتی ویندی ۶۔
- ۱۵۔ بے شک میں اللہ ہاں میڈے سوا کوئی معبود
نہیں میڈی عبادت کرتے میڈے ذکر کیتے
نماز ٹھہا کے پڑھ۔
- ۱۶۔ بے شک قیامت آون والی ۶ تھی سبگدے
جو میں اونکوں ظاہر کمر ڈیواں تاں جو ہر جان کوں
اوندی کوشش دا بدلہ ملے۔
- ۱۷۔ جیرھا قیامت کوں نہیں منیندا او اپنی خواہش
دی پیروی کریندے اونکوں قیامت تے ایمان نہیں
روک نہ ڈیوے تے نوں ہلاک تھی وئیں۔
- ۱۸۔ تے اے موسے تیرے سچے ہتھ و وح
کیا ۶
- ۱۹۔ اوں آکھئے اے سوٹا ۶ میں ایندے نال ٹیک
لینداں تے اپٹے بکریں دی خاطر پتر چھینڈینداں
تے ایندے علاوہ دی میڈے پے بہوں ساہے فائدے ہن۔
- ۲۰۔ اوں آکھئے اینکوں سٹ۔
- ۲۱۔ اوں ٹیے او اہیں دلیے ناگ بن کے درکٹ
پے گئے۔
- ۲۲۔ اللہ سینس آکھئے اینکوں چاگھن تے ڈر نہ
اساں اینکوں و لاپہلی حالت تے گھن آوسوں
- ۲۳۔ توں اپٹے ہتھ کوں کچھ و وح پا جیہے کڑھیں
- ۱۳۔ اِنِّیْ اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
طَوًى ۱۳
- ۱۴۔ وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ۱۴
- ۱۵۔ اِنِّیْ اَنَا اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدْنِیْ وَاَقِمِ
الصَّلٰوةَ لِذِكْرِیْ ۱۵
- ۱۶۔ اِنَّ السَّاعَةَ اَیَّتِیْۤ اُكَادُ اُخْفِیْهَا لِتُجْزِیْ كُلَّ نَفْسٍ
بِمَا تَسْعٰی ۱۶
- ۱۷۔ فَلَا یُصَدِّکُ نَعْلَهَا مِنْ لَآ یُؤْمِنُ بِهَا وَاَتَّبَعَ
هَوٰیہُ فَتَرَدٰی ۱۷
- ۱۸۔ وَمَا تَلَکَ بِیَمِیْنِیْکَ یٰمُوسٰی ۱۸
- ۱۹۔ قَالَ هِیْ عَصَآئِۤیْ اَتَوَكَّلُ عَلَیْهَا وَاَهْنُ بِهَا
عَلٰی عَنۡتِیْ وَاِلٰی فِیْهَا مَآرِبٌ اٰخَرٰی ۱۹
- ۲۰۔ قَالَ اَلْقِهَا یٰمُوسٰی ۲۰
- ۲۱۔ فَالْقِهَا فَاِذَا هِیْ حِیَۃٌ نُّسَعُ ۲۱
- ۲۲۔ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۗ سَنُعِیْدُهَا لَیْسَ بِزَہٰ
الْاُولٰۤی ۲۲
- ۲۳۔ وَاضْمُرْ یَدَکَ اِلٰی جَنَاحِکَ تَخْرُجُ بَیضًا ۗ وَن

۱۷. غَيْرُ سَوْءِ آيَةٍ أُخْرَى ۝
او کہیں بیماری دے بغیر چٹا نکلی اے پیا تاشان
موسمی۔
۱۸. لِيُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ۝
۲۳۔ تاں جو تیکوں اسان ا پٹے و بڑے نشان
ڈکھا لوں۔
۱۹. اِذْ هَبْ اِلَى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ كَفُؤ ۝
۲۵۔ توں فرعون دو و نچ بے شک او مندر دور
سحقی گئے
۲۰. قَالَ رَبِّ اشْحَجْ لِي صَدْرِي ۝
۲۶۔ موسیٰ آکھئے اے میڈے رب میڈا سینہ
کھول ڈے۔
۲۱. وَبَيِّنْ لِي اَمْرِي ۝
۲۷۔ تے میڈا کم میڈے کیتے سوکھا کر ڈے۔
۲۲. وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۝
۲۸۔ تے میڈی زبان دی گنڈھ دی کھول ڈے۔
۲۳. يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝
۲۹۔ او میڈی گال سمجھ سگن۔
۲۴. وَاجْعَلْ لِي وَزِيْرًا مِّنْ اَهْلِي ۝
۳۰۔ تے میڈے سکس وچو میڈے کیتے وزیر بنا۔
۲۵. هُرُوْتٍ اَرْحَمٰ ۝
۳۱۔ ہارون کوں (اد) میڈا بھراؤ۔
۲۶. اَشْدُدْ يَدَآ اَزْرِي ۝
۳۲۔ اونڈے نال میڈی طاقت ودھا۔
۲۷. وَاَشْرِكْهُ فِيْ اَمْرِي ۝
۳۳۔ تے اونکوں میڈے کم وچ شریک کر
۲۸. كَيْ نَسِيْحَكَ كَثِيْرًا ۝
۳۴۔ تاں جو اسان تیبی بہوں ساری پاکیزگی بیان
کروں۔
۲۹. وَذَكَرْكَ كَثِيْرًا ۝
۳۵۔ تے تیکوں بہوں یاد کروں۔
۳۰. اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيْرًا ۝
۳۶۔ بے شک توں ساکوں بڑھدائیں۔
۳۱. قَالَ قَدْ اُوْتِيْتِ سُوْلًاكَ يٰمُوسٰى ۝
۳۷۔ اوں آکھئے اے موسیٰ جو تیں منگے تیکوں ٹی
بڑتا گئے۔
۳۲. وَلَقَدْ مَنَّآ عَلَيْكَ مَرَّةً اٰخْرٰى ۝
۳۸۔ اسان تیبے اتے بڑو جھی دفعہ احسان کر تیبے
پئے ہیں۔
۳۳. اِذْ اَوْحَيْنَا اِلٰى اُمِّكَ مَا يُوحٰى ۝
۳۹۔ جبوں اسان تیبی ما کوں وحی کہتی ہائی جو وحی کرن
اوں ویلے ضروری ہا۔
۳۴. اَنْ اَتَذَرِيْهِ فِي التَّابُوْتِ

دریا و بح سٹ گھٹ دل دریا اینکوں کنگری تیں چا
سئیس اینکوں میڈا تے اوند دشمن پکڑ گھنسی تے
میں اپنے ولو تید بسا دل اوج محبت پا بڑتی۔ تے
تاں جو توں میڈی اکھیں دے سامنے پلئیں۔

۴۱۔ جڈاں تیدری بھین ٹردی ویندی ہائی تے
آہدی پئی ہائی کیا میں تماکوں اور تریمت ڈساں
جیڑھی اینکوں پالے دل اسان تیکوں تیدری ما
دو ولا پٹھے سے تاں جو اوندیاں اکھیں ٹھڑھیاں
تھیوں تے موجھی نہ تھیوے تے تیں بک جان
کوں قتل کر جٹا ہا دل اسان تیکوں اس غم کنیں
وی بچایا ہاتے تیکوں پہوں سارے امتہاں
نال آزمانے توں کئی سال مدین دے کوس وچ
رہ گئیں دل توں اے موسیٰ اس قابل تھیں۔

۴۲۔ تے اسان تیکوں اپنے کیتے چن گدے۔
۴۳۔ توں تے تیدرا بھرا میڈے نشان گھن کے
کے وچو تے بیڈے ذکر وچ سستی نہ کر۔
۴۴۔ تسان ڈو ہیں فرمون دو وچو بے شک او
منزور تھی گئے۔

۴۵۔ تسان ڈو ہیں اوندے نال آرام نال گال
کراہے تھی سگدے جو اد نصیحت پکڑے یا ڈرے
۴۶۔ انہیں آکھیا اے ساڈے رب بے شک
اسان ڈر دے ہیں جو او ساڈے اتے زیادتی
کے یا ستنی کرے۔

۴۷۔ اوں آکھیا تسان نہ ڈرو بے شک میں ڈروناہیں
نال ہاں میں سندا وی ہاں تے جڈا وی ہاں۔
۴۸۔ تسان ڈو ہیں اوندو وچو تے آکھو بے شک اسان

فَأَسْرِ فِيهِ فِي آيَةٍ فَلْيَلْهِمْ آيَةً بِالسَّاحِلِ
بِأَحْذِهِ عَدُوِّي وَ عَدُوِّيهِ وَ
أَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَ لِيُصَنَعَ
عَلَيْ عَيْنِي ۝

إِذْ تَنَسَّىٰ أَخْلَكَ فَقَوْلُ هَلْ أَذُكُم
عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَا إِلَىٰ آخِكَ
كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنُ ۗ وَ تَلَّكَ
نَفْسًا فَنَجَّيْنَكَ مِنَ الْعَمْرِ ۗ فَتَنَّاكَ
تُؤَاثَمًا فَلَيْتَ سَيِّئِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ۗ
تَمَّ حُجَّتُ عَلَىٰ قَدَرٍ يُّؤَيُّوهُ ۝

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ۝

إِذْ هَبَّ آتَتْ وَ آخُوكَ بِآيَتِي وَ لَا تَبَيَّنَا فِي ذِكْرِي ۝

إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَلْبٌ ۝

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ۝

فَالَا رَبِّيَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ
يَطْغَىٰ ۝

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْبَعُ وَأَذَىٰ ۝

فَأَيُّهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيَّ

ڈوہیں تیلے رب دے رسول ہیں۔ بنی اسرائیل کوں ساڈے نال پھرتے انہیں کوں عذاب نہ ڈے۔

إِسْرَائِيلَ وَلَا نَعَذِّبُهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَاتٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى ۝

۴۹۔ بے شک ساڈوے وی کیتی گئی جو جبرحا جھلیسی تے منہ پھریسی اوندے لے عذاب اوسی۔

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝

۵۰۔ اوں آکھے اے موسیٰ تساں ڈو تاہیں دارب کون۔

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُؤْتَسَى ۝

۵۱۔ اوں آکھے ساڈا رب اوہے جیہں ہر شے پیدا کیتی جو اول اونکوں رستہ ڈکھالیں۔

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلْقًا ثُمَّ هَدَى ۝

۵۲۔ اوں آکھے پہلے لوکسں دا کیا حال۔

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ۝

۵۳۔ حضرت موسیٰ آکھے اوند اعلیٰ میڈے رب کنیں کتاب و وح موجود نہ تھو کہدے میڈا رب تے نہ بھلے۔

قَالَ عَلِمْنَا عِنْدَ رَبِّنَا فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ۝

۵۴۔ جیہں تہاڈے کیتے زمین و چھائی تے اوندے وح تہاڈے کیتے رستے کدھنیسی تے نھر کنیں پانی بہانے سی ول اسان اوندے نال کئی قسمیں دیاں پوئیں دے جوڑے کڈھینے۔

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَوَّكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَآنَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ تَبَاتٍ شَعْبَى ۝

۵۵۔ کھاؤ تے اپنے ڈنگریں کوں چراؤ بے شک ایندے وح عقل والے لوکسں کیتے ہوں نشان۔

كُلُوا وَارْزَعُوا أُنْعِمْنَا إِنْ فِي ذَلِكَ لَايَاتٍ لِقَوْمٍ الْعَالَمِينَ ۝

۵۶۔ اس زمین وح پیدا کیتے ایندے وح اسان ولا تہا کوں ویسوں تے ولا ڈو جی دفعہ ایندے دچو تہا کوں کڈھیسوں۔

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُبِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ۝

۵۷۔ اسان فرمون کوں سارے نشان ڈکھائے اوں جھٹلائے تے انکار کیتے۔

وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ۝

۵۸۔ آکھیں اے موسیٰ کیا ساڈو ایں واسطے آئیں

قَالَ اجْعَلْنَا لِنُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ

یُوسٰی ﴿۵۸﴾ جو توں ساکوں ساڑے ملک کنیں اچھے جادو نال
کڑھ ڈیویں ۔

۵۹ - ہن اسوں وی ضرور تیدو جادو ایجو جیہاں
گھن اوسوں تے توں اچھے تے ساڑے درمیان وعدے دی جا
مقرر کرنہ اسوں چھو تے ہسوں تے نہ توں برابر
دی جا ہوسے ۔

۶۰ - موسیٰ آکھے تہاڑے وعدے دا ڈینہ عید دا
تے کانے ڈینہ دے کوں کوکین کوں کٹھا کیتا ونجے ۔

۶۱ - فرعون ٹر پئے تے اپنیاں تدبیراں کھیاں
کر کے موسیٰ کنیں آگئے ۔

۶۲ - انہیں کوں موسیٰ آکھے ہلاک تھیوو اللہ تے کوڑ
نہ گھرو ناں تاں تہا کوں عذاب پیرہ سٹسی تے جیرھا
تے کوڑ ہدھسی او نا کام تھیندے ۔

۶۳ - او میں معاملے وچ آپت وچ بھڑپین تے
لک کے منصوبے بناؤں پئے گئیں ۔

۶۴ - انہیں آکھے اے ڈو میں جادو گرن تے چاہن
جو تہا کوں اچھے جادو زور نال تہاڑے ملک کنیں
کڑھن تے تہاڑے ڈاڑھے چنگے مذہب کوں تباہ
کر ڈیویں ۔

۶۵ - تہاں اپنیاں تدبیریں سوچ گھنو ول تہاں
کٹھے تھی کے او جیرھا آج ڈاڑھا تھی گیا او
کامیاب تھی ویسی ۔

۶۶ - انہیں آکھے موسیٰ کیا توں سٹیندیں یا اسوں
پہلے سٹن والے ہوں ۔

۶۷ - حضرت موسیٰ آکھے تہاں سٹوہوں ویلھے
انہیں دیاں ورھیاں تے سوتے جادو دی وجہ کنیں

فَلَمَّا تَبَيَّنَكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
سُوِّءَ ﴿۵۹﴾

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْتَةِ وَإِن يُخَشِرَ النَّاسُ
ضَحَىٰ ﴿۶۰﴾

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ﴿۶۱﴾

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيَلَكُمْ لَا تَقْتُلُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
يُسْحِتْكُمْ بِعَدَابٍ وَقَدْ خَابَ مَن أَفْتَرَىٰ ﴿۶۲﴾

فَتَنَارَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ﴿۶۳﴾

قَالُوا إِن هٰذِهِن سَاجِدِينَ يُرِيدُونَ أَن يُفْرَجْ لَكُمْ
مِن أَدْحُكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَ بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَّىٰ ﴿۶۴﴾

فَأَجِئُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ إِنَّتُمْ أَصْفَاءُ وَقَدْ أَفْلَحَ
الْيَوْمَ مَن أَسْتَعْلَىٰ ﴿۶۵﴾

قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّمَا أَن تَلْفِي وَإِنَّمَا أَن تُكُونَ أَوَّلَ
مَن أَلْفَىٰ ﴿۶۶﴾

قَالَ بَلْ أَلْفُوا فَإِذَا جِئْتَهُمْ وَعَصِيَتْهُمْ يُحْيِلُ
إِلَيْهِ مَن سِحْرِهِمْ أَنَّهُمْ تَلْفَىٰ ﴿۶۷﴾

ایوں بگدے بہن جیویں در کردے پین -

۶۸۔ حضرت موسیٰ اپنے دل و جگر مٹوس کیتے

۶۹۔ اسان آکھتے نہ ڈربے شک توں ڈاڑھا ہویں

۷۰۔ جیرا سوٹا تید بے سچے ہتھ و جح او سوٹ

جو انہیں بناٹے اونکوں نکلن ویسی بے شک انہیں

جادو دی تدبیر بناٹی تے جادوگر جتھو دی آوے

تے جیویں آوے کامیاب نہیں تھیندا -

۷۱۔ جادوگر سجدے و جح ڈھ پٹے تے اکھوئے

جو اسان موسیٰ تے ہارون دے خدا تے ایمان

انیندے ہیں -

۷۲۔ فرعون آکھتے میڈے حکم ڈیوں کنیں پہلے

تساں من گدھے بے شک اے تہا ڈاڑھا

جیٹس تہاکوں جادو سکھائے میں تہا ڈے ہتھ تے

پیراں خلاف ورزی دی وجہ نال ضرور کیسیاں

تے میں تہاکوں کجھی دے منڈھ نال ضرور پھاسیاں

ڈیساں تے تہاکوں پتہ لگ ویسی جو اسان و چو

کون ڈاڑھا تے باقی رہ و نجن والا عذاب

ڈے سگدے -

۷۳۔ انہیں آکھتے جو نشان ساڑو آین انہیں

دے مقابلے و جح اسان تیسوں کجھ نوسے سجدے

تے نہ اپٹے پیدا کرٹن والے دے مقابلے و جح توں

جیرا زور لیندیں لاگھن بے شک توں این دنیاوی

زندگی کوں مکا سگدیں -

۷۴۔ بے شک اسان اپنے رب تے ایمان گمن

آئے ہیں تاں جو او ساڑے گناہ بخشے تے اوں

گناہ کوں وی بخشے جیرا تہیں ساکوں جادو کیتے

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ ﴿٦٨﴾

فَلَمَّا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٦٩﴾

وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْفُفًا مَّا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا

كَيْدٌ سُحْرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٧٠﴾

فَأَلْقَى السَّحْرَ سُجْدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ

وَمُوسَىٰ ﴿٧١﴾

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ

إِنَّهُ لَكَيْدٌ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ

فَلَا قَطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَنْجَلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ

وَلَا وَصَلْتَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ

أَيُّنَا أَشَدُّ عَدَاوًا وَأَبْغَىٰ ﴿٧٢﴾

قَالُوا لَنْ نُؤْتِيَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ

الَّذِي قَطَرْنَا قَاطِرًا مَّا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْفِضُ

هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٣﴾

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِنُغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا

عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْغَىٰ ﴿٧٤﴾

مجبور کیے تے اللہ سنیں ہوں چنگاڑے تے باقی
رہن والا ۷۔

۷۵۔ بے شک جیرھا اپنے رب دو مجرم بن کے
اوسے بے شک اوندے کیے دوزخ اوندے
وج نہ مرسی نہ جیسی ۔

۷۶۔ تے جیرھا مومن بن کے اوسے تے نیک
عمل کریسی انہیں لوکس واسطے اپنے درجے ہن۔

۷۷۔ ہمیشہ رہن والے باغن جنیدے وج نہراں
وہندیاں ہوسن او اوندے وج ہمیشہ رہن سے
اوند ابدلہ ۷ جیرھا پاک رہسی ۔

۷۸۔ تے اساں موسیٰ کوں وجی کیتی ہانی جو توں
اپنے بندس کوں دا تورات گمن و نچ تے سکے ہوئے
سمندر وج انہیں واسطے رستہ بنا نہ تیکوں پکڑیجوں
دا ڈر ہوئے تے نہ سمندر وج (مفرق) پٹن دا ڈر ہوئے
۷۹۔ فرعون اپنے لشکرناں انہیں دا پچا کیتے تے سمندر انہیں
کوں چگی طراں لگا ڈرتے۔

۸۰۔ تے فرعون نے اپنی قوم کوں گمراہ کیا تے سدا رستہ
نسی ڈسیا۔

۸۱۔ سے بنی اسرائیل اساں تہاکوں تہا ڈرے دشمن
کنیں بجایا ہاتے طور دے سجھ پاسے تہا ڈرے نال
وعدہ کیتا ہا۔ تے اساں تہا ڈرے اتے کھیاں تے
پٹیرے لہائن

۸۲۔ تہاں کھاؤ جو اساں تہاکوں پاک چیزاں ڈتن
اینڈے وج زیادتی نہ کرو ناں تہاں تہا ڈرے اتے
میڈی ناراضگی ہسی تے جنیدے اتے میڈی ناراضگی
لہندی ۷ او ڈھہ پنڈے تے رُل دیندے۔

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ⑤

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ⑥

جَنَّتْ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ⑦

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اسْرِ بِبَنِي إِسْرَائِيلَ
لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ لِنَبِّأَ أَنَّا نَخَفُ دَرَكًا ۚ وَلَا
تَخَشَى ⑧

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ يَجُنُودُهُ نَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ
مَا غَشِيَهُمْ ⑨
وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى ⑩

بَيْنِي وَبَيْنَ إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَ
وَعَدْنَاكَ حَابِيبَ الطُّورِ الْإِنْسَانَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ
الْمَنِّ وَالسَّلْوَى ⑪

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فَيُنَادِي بِجَلَدٍ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۚ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ
هُوَ ⑫

۸۳۔ تے بے شک میں ہوں بخشن والا ہاں
اوندے کیتے جیرھا توبہ کرے تے منے تے نیک
کم کرے تے دل ہدایت پاوے۔

۸۴۔ اے موسیٰ توں قوم کوں چھوڑ کے اتنی
جلدی کبڑے آگئیں۔

۸۵۔ اوں آکھئے او میڈے پھو اندے پن تے
میں تیڈو ات گالہوں جلدی آیاں اے میڈے
رب تاں جو توں خوش تھیویں۔

۸۶۔ اوں آکھئے بے شک اساں تیڈی قوم کوں تیلے
بعد امتحان وچ پاڑتے تے بک سامری انہیں
گمراہ کیتے۔

۸۷۔ موسیٰ اپنی قوم دو کاوڑ تے افسوس وچ
دل آئے تے آکھئے سی لے میڈی قوم کیا تھاڑے
رب تھاڑے نال چنگا وعدہ نہ کیتا ہا کیا تھاڑے
وعدے دے وقت وچ دیر تھی گئی ہائی یا تساں
چا بندے ہاونے جو تھاڑے اتے تھاڑے رب دا
غضب ہوے تے تساں میڈے وعدے دی خلاف
ورزی کیتی ۷۔

۸۸۔ انہیں آکھئے اساں تیڈے وعدے دی خلاف
ورزی اپنی مرضی نال نہیں کیتی اصل گال اے ہے جو
قوم دے گانہیں دا جیرھا بارساکوں پھوایا گیا ہا اساں
اوکوں سٹ گھتے ایویں سامری وی سٹ گھتے۔

۸۹۔ دل اوں انہیں کیتے ہک گلابا بنائے۔ جیندے جسم وچو
پاکاں نکلدیاں ہن تے انہیں آکھئے اے تھاڑا تے
موسیٰ دا خدائے تے او مچل گئے۔

۹۰۔ کیا او بڑے نہ ہن جو او انہیں دی کہیں گال دا

وَأِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ
اهْتَدَى ۝۳۶

وَمَا أَجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسَى ۝۳۷

قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ آلِيٰنِي وَوَعَلَتْ أَيْتُكَ رَبِّ
لِيُرِيَهُ ۝۳۸

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
السَّامِرِيُّ ۝۳۹

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبِّكُمْ وَعَدًّا حِسْتَاهُ أَفَطَالَ
عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَجِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ
مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوعِدِي ۝۴۰

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمِلْنَا
أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدْ تَوَلَّوْنَاكَ الْفَقِي
السَّامِرِيُّ ۝۴۱

فَأَخْرَجَ لَهُمْ جِبَلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ
وَأَلَّهُ مُوسَىٰ هٰ فَنبِي ۝۴۲

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ

صَرَآ وَلَا نَفْعًا ①

ع

جواب نہ ڈیندا ہاتے نہ انہیں کون نقصان پچھا سگدا ہاتے نہ نفع۔

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هُرُونٌ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ①

۹۱۔ ہارون انہیں کون موسیٰ دے آون کئیں پہلے اکھ جُتھا ہا جو اے میڈی قوم ایندے نال تھاکوں امتحان وچ سنیا گئے بے شک تھاکوں ارب رحمن تھاکوں میڈی پیروی کرو تے میڈا اکھن منو۔

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنَفَيْنَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ②

۹۲۔ انہیں اکھنے جو اسان او تیں ایندی عبادت کریتے رہ ویسوں جے نیں موسیٰ ساڈو ول نہ آوے

قَالَ يَهُودُؤُا مَا مَنَّكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوْا ③

۹۳۔ آون اکھنے اے ہارون کئیں تیکوں ہنکیا ہا جیلے تیں انہیں کوں گمراہ ڈٹھے۔

أَلَا تَتَّبِعُنَّ أَفْعَصِيْتَ أَمْرِي ④

۹۴۔ جوں توں میڈی پیروی نہ کریں کیا تیں میڈے حکم دی نافرمانی کیتی ہے۔

قَالَ يَبْنَؤُمْرًا لَا تَأْخُذْ بِعُنُوتِي وَلَا بِرَأْسِي ۚ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَمْ تَرْفُبُ قَوْلِي ⑤

۹۵۔ اوں اکھنے میڈی نادے پتر میڈی ڈاڑھی تے سردے وال نہ پکڑ بے شک میں تے ڈرلاؤم جو توں اے اکھیں جو تیں بنی اسرائیل دے وچ اختلاف پا ڈتے تے میڈی گال دا خیال نوہی رکھیا۔

قَالَ مَا خَطْبُكَ يُسَامِرِيُّ ⑥

۹۶۔ موسیٰ اکھنے جو اے سامری تیں کیا کیتے۔

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّاتِ لِي نَفْسِي ⑥

۹۷۔ اوں اکھنے میں اوشنے ڈٹھی ہے جیہیں انہیں نہیں ڈٹھی ول میں نبی دیاں کچھ گاہیں من گدھیاں تے دل انہیں کوں سٹ گھتیا تے میڈے دل این گال کوں چنکا کر کے ڈکھالے ہے۔

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَنَّهُ وَانظُرْ إِلَىٰ إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْبِفَنَّاهُ فِي النَّيْمِ نَسْفًا ⑦

۹۸۔ اوں اکھنے توں وچ تے تیبے کینے حکم لے ہے جو توں زندگی وچ اے اکھ ودا جو میکوں کوئی ہتم نہ لاؤ تیبے واسطے ہک مقرر وقت جیکوں توں اصلو نہ مال سبگسیں تے توں ڈیکھ اپنے معبود دو

جنیدی توں عبادت کریندا رہ گئیں اسان اینکوں
ضرور سٹریسوں تے دل اینکوں سمندر وچ سٹ
گھتیسوں۔

۹۹۔ بے شک تہا ڈا خدا اللہ اوندے سوا پیا کوئی معبود
نئیں او ہر شے کول جاڈے۔

۱۰۰۔ ایویں اسان تیڈے اتے پہلے لوکس دیاں خبراں
بیان کریندے ہن تے اچھے ولو اسان تیکوں قرآن
ڈرتے۔

۱۰۱۔ جیرھا این کنیں منہ پھیر گھنسی بے شک او
قیامت دے ڈینہ وڈا بار چھسی۔

۱۰۲۔ اے اوندے وچ ہمیشہ رہن تے قیامت
دے ڈینہ انہیں کیتے اے اہرہوں ڈکھ ڈیون
والا ہوسی۔

۱۰۳۔ جڈاں دھو تو وچا ویسی اسان اول ڈینہ
مجرہیں کول این حالت وچ اٹھیسوں جو انہیں
دیاں اکھیں نیلیاں ہوسن۔

۱۰۴۔ آپت وچ بولے بولے گاہیں کرین لساں صرف
ڈاہ صدیاں رہ گئے ء۔

۱۰۵۔ اسان ڈاڈھا چاندے ہیں جو او آبدن جلیھے
انہیں وچو ساریں کنیں چنگا آدمی اے آکھسی جو
تماں تھوڑا وقت رہ گئے ء۔

۱۰۶۔ اوتیں کنیں پہاڑیں دے متعلق پھدن توں
آکھ ڈے میڈا رب انہیں کول منڈھو پٹ کے
سٹ گھتیسوں۔

۱۰۷۔ تے انہیں کول بربریاں بنا کے چھوڑ ڈیسی۔

۱۰۸۔ نہ توں اوندے وچ ڈنگ ڈیکھسین نہ اچانی۔

إِنشَاءً إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ
شَيْءٍ عِلْمًا ۝۹۹

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ
وَقَدْ آتَيْنَكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۝۱۰۰

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ۝۱۰۱

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ۝۱۰۲

يَوْمَ يَنْفُخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
زُرْقًا ۝۱۰۳

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۝۱۰۴

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُمْ طَرِيقَةً
إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝۱۰۵

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۝۱۰۶

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝۱۰۷

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝۱۰۸

۱۰۹ - اول ڈینہہ لوک سڈنٹ والے دے پھوٹڑ
پوسن تے اوندی تعلیم وچ کوئی ڈنگ نہ ہوسی تے رحمن
خدا دے سامنے انہیں دیاں آوازاں پھکیاں تھی ویسین
تے سوائے کھس پھس دے کوئی آواز نہ سنسین۔

۱۱۰ - اول ڈینہہ کہیں دی شفاعت فائدہ نہ ڈیسی سوائے
اوندے جیکوں رحمن خدا اجازت ڈیسی تے اوندی کمال
تے اور امنی ہوسی۔

۱۱۱ - جو اوندے اگروہ اونکوں چاندے تے جو اوندے
پھوڑ اونکوں دی اوندے علم کول او گھیرا نہیں پاسگدے۔

۱۱۲ - تے زندہ تے قائم رہوں والے خدا کیتے چرسے بھکتے
پئے ہوسن تے جیہیں ظلم کیتا ہوسی او ناکام تھی ویسی۔
۱۱۳ - تے جیرے نیک کم کریسین تے مومن ہوسن اونہ
کیس ظلم کنین ڈرسن تے نہ حق کھوین کنیں۔

۱۱۴ - تے ایویں اسان قرآن کول عربی وچ ہائے تے
اوندے وچ بر قسم دیاں ڈراون آیاں گالیں کھوں
کے بیان کر ڈتن تاں جو اومتقی بن یا انہیں کول خدا
دے ذکر دا نوآں طریقہ ڈسے۔

۱۱۵ - بادشاہ تے سچا اللہ سنسین ہوں اچی شان والا
تے توں جلدی کنیں کم نہ گھن این کنیں پہلے جو قرآن دی
وھی تیبے اُتے پوری کر ڈتی ونچے با اسے آبدارہ
اُے میڈے رب میڈے علم کول ودھا۔

۱۱۶ - اسان آدم کنیں این کنیں پہلے ہک وعدہ گدھا
تے او بھل گیا تے ساکوں پتہ با جو اوندانیکوں توڑن
دا ارادہ نہ با۔

۱۱۷ - تے اسان فرشتیں کول آکھیا جو آدم کول سجدہ
کرو ایس دے سوا باقی ساریں سجدہ کیتا۔ اول

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَأَعْوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلْخَسْفِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٩﴾

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١١٠﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿١١١﴾

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلْمًا ﴿١١٢﴾

وَمَنْ يَتَمَلَّ مِنَ الظَّالِمَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يُخْفُ
ظُلْمًا وَلَا هَمًّا ﴿١١٣﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٤﴾

فَعَلَّمَ اللَّهُ الْمَلِكَ الْحَيِّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ ذُرِّيَّتِي
عِلْمًا ﴿١١٥﴾

وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ يُجِدْ
لَهُ عِزْمًا ﴿١١٦﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَى ﴿١١٧﴾

انکار کیتا۔

۱۱۸۔ تے اساں آکھئے اے آدم بے شک اے تیرا
تے تیرے زال دا دشمن تساں ڈوناہیں کوں جنت وچو
نہ کڈھ ڈیوسے ول توں معیبت وق پئے وچیں۔

۱۱۹۔ بے شک تیرے واسطے اے ہے جو توں ایندے
وچ نا بلوکھا رہیں تے نہ نیلکا۔

۱۲۰۔ تے بے شک نہ ترساتے نہ دُھپ وق سمریں۔

۱۲۱۔ شیطان اوندے دل وق اے دسواس پاڑتے
تے آکھیں اے آدم کیا میں تیکوں ہمیشہ رہیں
والا ون ڈساں تے ایجھی بادشاہی جیڑی کڈاہیں نہ سکے۔

۱۲۲۔ انہیں ڈوناہیں اوندے وچو کھا گدا انہیں دیاں
کزوریاں انہیں تے ظاہر تھی گیاں تے بہشت دے
پتیریں نال او ڈوناہیں اٹھے آپ کوں ولہیٹ پئے
گین۔ تے آدم اٹھے رب دی نافرمانی کیتی تے سدے
رستے کنیں ہٹ گیا۔

۱۲۳۔ ول اوندے رب اونکوں چن گدا تے اوندے
اتے رحمت کیتی تے ہدایت بڑتی۔

۱۲۴۔ اوں آکھئے تساں سارے اتھو نکل وچو تہاڑے
وچو کچھ نہیں دے دشمنن جے تہاڑو میڈی ہدایت اوسے
تے جیرھا میڈی ہدایت دی پیروی کریسی نہ تے
اوگراہ تھیسے تے نہ او بلاک تھیسے۔

۱۲۵۔ تے جیرھا میڈے ذکر کنیں منہ پھیر گھسی تے
بے شک اوندے کیتے ڈکھی زندگی تے قیامت دے
ڈینہہ اونکوں اندھا کر کے اٹھیسوں۔

۱۲۶۔ او اے آکھسی اے میڈے رب تیں میکوں
اندھا کیوں اٹھائے میں تے چنگا بھلا ڈیکھ سکدا ام۔

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجُكَمَنَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْفَى ۝۱۱۸

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ۝۱۱۹

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ۝۱۲۰

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى
شَجَرَةٍ الْعُلْدِ وَمَلِكٍ لَا يَأْتِي ۝۱۲۱

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لهُمَا سَؤَاتُهُمَا
وَوَطْفَقَا يُحِضُّنَ عَلَيْهِمَا مِنْ دَرَجِ الْجَنَّةِ
وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ۝۱۲۲

ثُمَّ اجْتَنَبَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ۝۱۲۳

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِنَّا
يَأْتِيَتُكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هَدَايَ فَلَا
يَضِلُّ وَلَا يَشْفَى ۝۱۲۴

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ۝۱۲۵

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۝۱۲۶

۱۲۷- او آکسمی ایویں ہے تیبڑے کولوسا ڈیاں آیتاں
آیاں ہن تیں انہیں کول بھلا ڈتا آج اسان ایویں
تیکول بھلندے ہیں۔

۱۲۸- تے اسان ایویں سزا ڈیندے ہیں جیرھا
حدکنیں ودحدے تے جیرھا اپنے رب دی آیتاں
تے ایمان نہیں اینداتے آخرت دا عذاب ہوں
سخت تے باقی رہن والا ۷۔

۱۲۹- کیا انہیں کول ایندے نال ہدایت نہیں ملی
جو اسان انہیں کنیں پہلے ہوں ساری قومیں کول
ہلاک کیتا اے انہیں دے گھریں وچ ٹردے دن
بے شک ایندے وح عقل آلیں کیتے نشان۔

۱۳۰- تے جے تیبڑے رب ولو ہک گال نہ تھئی مجوسے
ہاتے اوندا وقت مقرر نہ تھیا مجوسے ہاتے اے
عذاب انہیں کول چھڑیا رہ ونجے ہا۔

۱۳۱- جیرھا کجھ اے آبدن توں اوندے تے مبر کرتے
اپنے رب دی تعریف نال پاکیزگی بیان کرتے سمجھ
نکلن کنیں پہلے پڈن کنیں دی پہلے تے رات دے
حصیں وچ پاکیزگی بیان کرتے ڈیندہ دے حصیں
وح وی تاں جو توں خوش رہویں۔

۱۳۲- توں اپنے ڈوبیں اکھیں نال اوندو نہ گھور
جنہیں کول اسان دنیا دا سامان چتے دنیا دے
سوٹھپ کیتے انہیں وچو انہیں دیاں زالمیں ہن تاں
جو اسان آزمائش کروں تے تیبڑے رب دا رزق
چنگا ۷ تے باقی رہن والا ۷۔

۱۳۳- تے اپنے گھرواں کول نماز دا حکم ڈے تے
خود وی قائم رہ اسان تیں کنیں رزق نلے منگدے

قَالَ كَذَلِكَ أَنتُكَ إِنَّمَا قَنَيْتَهُمْ ۖ وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ
تُنَلِّي ۝۱۲۷

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ۝۱۲۸

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا هَدَكُنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَنْشُرُونَ فِي صَلَاتِهِمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّأُولِي
التَّوْحَىٰ ۝۱۲۹

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزِمَامِ آجَلِ
حُسْنَىٰ ۝۱۳۰

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوبِهَا ۖ وَمِنْ أَنَايِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ
وَاطْرَافِ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۝۱۳۱

وَلَا تَدْعُ إِلَىٰ مَعْصِيَاتِهِمْ إِلَىٰ مَا مَعَنَابِهِمْ أَرْوَاجُ فَهُمْ
زُهْرَةُ الْحَبِوَةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِهِمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝۱۳۲

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ لَا تَسْأَلْكَ
رِزْقًا ۖ نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ۝۱۳۳

اساں تیکوں رزق ڈیندے ہیں تے چنگا انجام پر پگھاری

والا ۱۰ -

۱۳۳ - تے او آہن جو آپٹے رب کنیں ساڈو کوئی
نشان کیوں نہیں گھن انڈا کیا انہیں دو اینجھا نشان نہیں
آیا جیرھا پہلی کتابیں وچ میان تھئے۔

۱۳۵ - تے جے اساں انہیں کوں ایں رسول دے
آون کنیں پہلے عذاب نال ہلاک کر ڈیوں یا تے دل
او آکھن ہا لے ساڈے رب تیں ساڈو رسول کیوں
نہ پٹھیا ہا اساں تیڈی آیات پیروی کروں ہا ایں
کنیں پہلے جو اساں ذلیل تے بے عزت تھیووں ہا۔

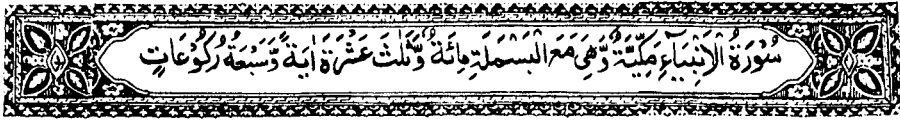
۱۳۶ - توں آکھ ڈے ہر کوئی انتظا رکھیندے پئے دل
تساں وی انتظا کر دتھا کوں جلدی پتہ لگ دیسی جو
کون سرے رستے آلا تے کون ہدایت پاوون
والا ۱۰ -

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ
بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى ۝

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبِّصُوا ۚ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَهْلَبُ
الْحَسْرَاتِ الشَّوْبِي وَمَنْ اهْتَدَى ۝

بج

سورة انبیاء مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۳ آیات تے ست رکوع ان۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرحائین مینگے ڈیون
 والا تے دل دل رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ کوکین کین حساب گھنن دا وقت کو لہو آگے تے
 او غفلت وچ منہ پھرن دین۔
- ۳۔ انہیں دے رب ولو کوئی نواں ذکر انہیں دوئیں
 اندا سوائے ایندے جو اوکوں او سندن تے کھدن
 تے مذاق کریندن۔
- ۴۔ انہیں دے دل غافلن تے محک تے مشورے کریندن
 او جنہیں ظلم کیتے تے آہدن کیا لے تساں جیہاں آدمی
 نہیں کیا تساں ایندے جادو وچ پھس ویسوتے
 تساں ڈہرے پئے ۷۔
- ۵۔ حضور نے فرمائے جو میڈا رب جائدے انہیں گالیں کل
 جبرحیاں زمین تے آساں وچ تھیندن۔ تے او بہوں
 سٹنن والا تے بہوں چاٹنن والا ۷۔
- ۶۔ جھوٹے آکھنے نہیں جو اے پیٹے سیدھے خواہن
 اے آہلو چاٹناٹس تے لے شاعر۔ لے ساڈو اوہیں
 نشان گھن آوے جیویں پہلے رسول پٹے گین۔
- ۷۔ انہیں کین پہلے دی اسان دستیاں تباہ کیتن جنہیں
 ایمان آندا ماتے کیا لے من گھسن۔
- ۸۔ اسان تین کین پہلے مردیں کوں ہی رسول بنا کے
 پٹے سے اسان انہیں دووہی کریندے ہا سے جے
 تساں نوہے جائدے تے انہیں کین پچھ گھنوں۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾
 اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ
 مُّعْرِضُونَ ﴿۲﴾
 مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوهُ
 وَهُمْ يَلْعَنُونَ ﴿۳﴾
 لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَاَسْرَوْا النُّجُوۡىۙ الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡۤا
 هٰذَا هٰذَا اِلَّا بَشَرًا مِّثْلَكُمْ اَتَّاتُوۡنَ السِّخْرَ وَاَنْتُمْ
 بُنِيۡوُنَ ﴿۴﴾
 قُلْ رَبِّيۡ يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَآءِ وَاَلْاَرْضِ وَهُوَ
 السَّمِیۡعُ الْعَلِیْمُ ﴿۵﴾
 بَلْ قَالُوۡۤا اَضْعَافُ اَحْلَامٍۭ بَلِ اَفْتَرٰهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ
 قَلِيۡلًاۤ اِنَّا يَاۤتِيۡنَا بِآيٰتِهٖۭ كَمَاۤ اُرْسِلَ الْاَوَّلُوۡنَ ﴿۶﴾
 مَاۤ اٰمَنَّاۤ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرِيۡبٍ اَهْلَكْنٰهَا
 اَفۡمٌ يُؤۡفَوۡنَ ﴿۷﴾
 وَمَاۤ اُرْسَلْنَاۤ قَبْلَكَ اِلَّا رَجَالًا نُّوۡحِيۡۤاۤ لِيۡبَيِّنَ لَهُمْ فَاَسَلُوۡۤا
 اَهْلَ الدِّيۡنِ اِذَا كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوۡنَ ﴿۸﴾

- ۹۔ اسان انہیں دا ایجھا جسم نہ بنایا با جو او کھانا نہ کھندے تے نہ او ہمیشہ رہیٹ والے ہن۔
- ۱۰۔ اسان جیرھا وعدہ انہیں نال کیتا با او پورا کر ڈتا تے اسان انہیں کون نجات ڈتی تے اجیکوں اسان چاہندے ہن نجات ڈیندے ہن تے حد کنیں دوڑی والیں کوں اسان ہلاک کیتے سے۔
- ۱۱۔ اسان تہا ڈو کتاب لہائی جیندے وچ تہا ڈے کیتے نصیحت کیا تہا عقل توہے کریندے۔
- ۱۲۔ کتیاں دستیاں ہن جیریاں ظلم کریندیاں ہن اسان انہیں کوں اُچار کے رکھ ڈتا تے انہیں دے بعد اسان بی قوم کوں پیدا کیتے۔
- ۱۳۔ تے جیلھے انہیں ساڈے عذاب کوں ڈٹھے تے پچیس اوں کنیں درکن گب پین۔
- ۱۴۔ (اسان آکھے) درکون تے اپنی آرام والی شہیں دو تے اپنے گھرں دو ولوتاں جو تہا کنیں پکھا وچے۔
- ۱۵۔ انہیں آکھے ہائے افسوس بے شک اسان ظالم ہا سے۔
- ۱۶۔ او ایجا گال او تیں آہدے رہ گئیئن جے تیں اسان انہیں کوں کپی ہوئی رڑھ آلی کار کر ڈتے سے جیندی ساری رونق بر باد حق گئی ہائی۔
- ۱۷۔ تے اسان آسمان زمین تے جو انہیں دے ادھ وچ محض کھیڑن کیتے پیدائیں کیتا۔
- ۱۸۔ جے اسان اپنے آپ کوں دنلاوٹن کیتے کئی شے بناوٹن چاہیں ہاتے اسان اوکوں اپنے نال بناوٹن ہا۔ اسان کر سگدے ہا سے۔
- ۱۹۔ اسان سچ کوں کوڑتے سئندے ہن تے او اندل بھیجا کڈھ سئندے او ڈہریں ڈہریں بچ ویندے تے
- وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿١٠﴾
ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَاهْلَكْنَا السُّرْفِينَ ﴿١١﴾
- لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾
وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَوْمٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١٣﴾
- فَلَمَّا أَحْسَبُوا أَنَّكُمْ بَأْسُنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يُرْكضُونَ ﴿١٤﴾
لَا تَرْكضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أَنْزَلْتُمْ فِيهِ وَصَلَيْتُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾
قَالُوا يَا بُولُوكُنَّا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٦﴾
- فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَالِدِينَ ﴿١٧﴾
- وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنِنَا ﴿١٨﴾
لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَوًا لَا نَتَّخِذُهُ مِنْ ذُنُوبِكُمْ إِنَّا كُنَّا فُجُورِينَ ﴿١٩﴾
بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَكُلُّ أُنثَىٰ وَمِمَّا تَصِفُونَ ﴿٢٠﴾

- تھاڑے اتے تھاڑی گاہیں دی وچ کئیں افسوس۔ ۱۰
- ۲۰۔ جو آسمانیں تے زمین وچ سمجھ کجھ اوہیں داہتے جو اوندے کو لہوہن اوندی عبادت کئیں نہ تکبر کریندن تے نہ تھکدن۔
- ۲۱۔ رات ڈہیند اللہ دی تسبیح کریندن تے کوڑ نیں گھڑیدے۔
- ۲۲۔ یا انہیں زمین وچ معبود بنا گدمن تے کیا او پیدا کریندن۔
- ۲۳۔ جے زمین تے آسمان وچ اللہ دے سوا پے معبود ہون ہاتے انہیں وچ گھڑپے دہنے ہا۔ اللہ سیں ہر جا عرش وارب او پاک جو او آہن۔
- ۲۴۔ جو او کریندے اول کئیں کچھن والا کوئی نیں تے انہیں کئیں پکھا ویسی۔
- ۲۵۔ کیا اوندے سوا انہیں پے معبود بنا گدمن تول آکھ اپنی دلیل گمن آؤ لے قرآن انہیں لوکئیں کیتے وی جبرے میڈے نالہن تے میں کئیں پہلے لوکئیں کیتے وی بزرگی دا سبب انہیں وچ اکثر لوک سچائی کول سہاندے نیں ایں واسطے منہ پھیر گھندن۔
- ۲۶۔ اسان تیں کئیں پہلے جبرے رسول پٹھیں انہیں دو لے وھی کریندے ہاسے جو بے شک میں ہی ہک معبود آں تے میڈی عبادت کرو۔
- ۲۷۔ انہیں آکھئے رحمان خدا پتر بنا گدے او تے پاک تے سچ لے ہے جو او تے عزت والے بندن۔
- ۲۸۔ کہیں گال وچ اول کئیں ودھدے نیں تے محض ہوندے حکم تے عمل کریندن۔
- ۲۹۔ او چاندے جو انہیں دے اگو تے جو انہیں دے پچھو تے او محض ہوندی سفارش کریندن جنیدے کیتے
- وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖٓ وَلَا يَسْتَحْسِبُوْنَ ۝۲۰
- يَسْبُحُوْنَ اَيْلًا وَ النَّهَارَ لَا يَفْطُرُوْنَ ۝۲۱
- اَمْ اَتَّخَذُوا الْاِلٰهَةَ مِنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنۡشِرُوْنَ ۝۲۲
- لَوْ كَانَ فِيۡهِمَا اِلٰهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَاۤ اَسْبۡحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝۲۳
- لَا يَسۡئَلُ عَمَّا يَفۡعَلُ وَ هُمْ يَنۡشُرُوْنَ ۝۲۴
- اَمْ اَتَّخَذُوا مِنْ دُوۡنِ الْاِلٰهَةِ قُلُۡمًا تَؤۡاۡبُرۡهَا نَكۡرٌ هٰذَا ذِكۡرٌ مِّنۡ قَبۡلِۡ بَلۡ اَلۡلّٰهُمَّ لَا يَعۡلَمُوْنَ الْحَقَّ فَهُمۡ مُّعۡرِضُوْنَ ۝۲۵
- وَمَاۤ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبۡلِكَ مِنْ رَّسُوۡلٍ اِلَّا نُوۡحِيَ اِلَيْهِ اَنۡهٗٓ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّاۤ اَنَا فَاعۡبُدُوۡنِ ۝۲۶
- وَقَالُوۡا اتَّخَذَ الرَّحۡمٰنُ وَلَدًاۗ سُبۡحٰنَہٗٓ بَلۡ عِبَادٌ مُّكۡرَمُوۡنَ ۝۲۷
- لَا يَسۡبِقُوۡنَہٗ بِالۡقَوۡلِ وَ هُمْ بِاَمۡرِہٖٓ يَعۡلَمُوْنَ ۝۲۸
- يَعۡلَمُ مَا بَیۡنَ اَیۡدِیۡہِمۡ وَ مَا خَلۡفَہُمۡ وَ لَا یَشۡفَعُوۡنَ اِلَّا لِمَنِ اَرۡتَضٰہُ وَ هُمْ مِنْۢ حَشِیۡتِہٖٓ مُّشۡفِقُوۡنَ ۝۲۹

خدا، راضی ہوئے تے او ہوندے ڈرکئیں کبندے رہ
ویندن۔

۳۰۔ تے جیرھا انہیں وچو آکھے جو میں خدا دے سوامجوداں
تے اسان اونکوں دوزخ وچ ٹیسوں تے خالیں کوں
اسان الیوس بدلہ ڈیندے ہیں۔

۳۱۔ کیا کافرئیں ڈبدرے جو بے شک آسمان تے زمین
جڑیئے ہوئے ہن تے اسان انہیں کوں انجراخ کیئے
سے تے اسان پانی نال ہر شے کوں جیند کیئے کیا او
نئیں منیدے۔

۳۲۔ تے اسان زمین وچ پہاڑ بنائے تال جو او بھوئیں
امب وچ نہ بھس وچن تے اسان زمین وچ پلہے پلہے
راہ بنائے تال جو او راہ ڈیکھ سگن۔

۳۳۔ اسان آسمان کوں مضبوط چھت بٹائے تے او انہیں
دے نشانیں کئیں منہ پھرنیدن۔

۳۴۔ او ہورہیں رات تے ڈیندے سمھتے چندر کوں
پیدا کیئے تے ہر شے اپنے گڑھے چودھار پھردی پئی ہے۔
۳۵۔ اسان تیں کئیں پہلے کوئی ایجھا انسان نئیں بنایا جینکوں
بہوں وڈی عمر ڈتی ہوئے کیا توں مروئیں تے او ہمیشہ
جیندے رہوں۔

۳۶۔ ہر کہیں موت وامزا چکھئے تے اسان چنگائی نال دی
تے لگائی نال دی تہا کوں از میسوں تے آخرتساں ساڈو
ولئے۔

۳۷۔ تے جیلے کافرئیکوں ڈبدن تیبڈے نال محض مذاق کریندن
کیا ایہوہ جیرھا تہا ڈے مبودیں دیاں برائیاں ڈسیندے
تے او آپرھن دے ذکر کوں نہ منٹ والن۔

۳۸۔ انسان وچ کھائی رکھی گئی ہے میں تہا کوں ضرور اپنے

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ يُجْزِيهِ
جَهَنَّمُ كَذَلِكَ تَجْزَى الظَّالِمِينَ ﴿۳۰﴾

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا
رَتْقًا فَفَقَعْنَهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ
أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۱﴾

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمْ رِجَالًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۳۲﴾

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ
آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿۳۳﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿۳۴﴾

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ
فَهُمُ الْخَالِدُونَ ﴿۳۵﴾

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبَلُّوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿۳۶﴾

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَنْجِدُوا ذَلِكَ إِلاَّهُمْ وَآءِ
أَهْلًا الَّذِي يَذْكُرُ إِلَهُكُمْ وَهُمْ يَذْكُرُونَ الرَّحْمَنِ
هُمْ كَفَرُونَ ﴿۳۷﴾

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ فَأَوْدَعْنَاهُ فِي أَرْحَامِ أُمِّهِ فَلَا

- تَشْتَعِبُونَ ﴿۳۹﴾ نشان ڈکھیاں تاساں جلدی نہ منگو۔
- ۳۹۔ تے او آبدن جے تاساں سپھے ۴۰ تے لے دعوہ کڈاٹن پورا تھیس۔
- ۴۰۔ جے لے کافر جانڈے ہون ہا جو بٹلاں او اپنے مونہیں تے کنڈیں کنیں بھانہ بنا بگسن تے نہ انہیں دی مدد کیتی ویسی۔
- ۴۱۔ تے او عذاب انہیں تے ابھن گھت اوسی تے انہیں کول حیران کر ڈیسی نہ انہیں کول عذاب بٹاواں دی طاقت ہوسی تے نہ انہیں کول وقتی ملیسی۔
- ۴۲۔ تیں کنیں پہلے دی رسولیں تے مذاق کیتے گبٹن تے جنہیں مذاق کیتے ہوں مذاق انہیں کول ولہیٹ گدھے۔
- ۴۳۔ تول آکھ ڈے تہا کول رات ڈینہہ رحمن خدا دی پکڑ کنیں کون پچنیدے۔ اصل او اپنے رب دے ذکر کنیں منہ پھرنیدے پین۔
- ۴۴۔ یا کیا انہیں لے اینجے ممبر دہن جیرے ساڈے عذاب کنیں انہیں کول پچا گھن۔ او تے اپنی مدد دی دی طاقت نیں رکھیندے تے نہ ساڈے مقابلے وچ انہیں دا کون سگتی بٹن سگدے۔
- ۴۵۔ سچ لے بے اسان انہیں تے انہیں لے پیر ڈاڈے کول بہوں سارا سامان ڈرتا ہا بے تے انہیں دا زمانہ بہوں لمبا تھی گیا۔ کیا او ڈبڈے نیں جو اسان زمین کول پودھار گھیندے اندرے پین۔ کیا او ڈاڈھے تھی ولین۔
- ۴۶۔ تول آکھ میں تہا کول مصف دی دے نال ڈریندا پیاں تے او پورے سبڈ نیں سڈرے جیلے انہیں کول ڈر لیا دینے
- ۴۷۔ تے جے انہیں کول تیبڈے رب دے عذاب دا جھڑکا گلے تے او ضرور آکھسن ہائے انہوں اسان بے شک
- وَيَقُولُونَ فَمَا هَذَا الْوَعْدِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۹﴾
- لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونَ عَنْ وُجُوهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يَنْصَرُونَ ﴿۴۰﴾
- بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۴۱﴾
- وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلِ مِن قَبْلِكَ فَخَافَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ لَأَن نَّوْا بِهِ يَسْتَهْزِئُوا ﴿۴۲﴾
- قُلْ مَنْ يَكْلُؤْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿۴۳﴾
- أَمْ لَهُمُ الْهَيْئَةُ تَنْعَهُمْ مِنَ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿۴۴﴾
- بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿۴۵﴾
- قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمْعُ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿۴۶﴾
- وَلَئِن مَّسَّوْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ يَقُولُوا نَبُوذِينَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۴۷﴾

ظالم ہاے۔

۴۸۔ تے قیامت دے ڈینہہ اسان انصاف دیاں ترکریاں رکھسوں تے کس تے فراوی ظلم نہ کیتا ویسی تے جے راڑی دے داٹے دے برابر وی کوئی عمل ہوسی اوکوں گھن اوسوں تے اسان حساب گھنن وچ کافی ہیں۔

۴۹۔ تے اسان موسیٰ تے ہارون کوں معجزے ڈتن تے روشنی ڈتی تے تے پرہیز گاریں کیتے نصیحت ڈتی سے۔

۵۰۔ (متقی اور بن) جیرھے اپنے رب کیں اوں ویلھے وی ڈردن جڈیاں اوڈھر ہون تے قیامت کیں وی ڈردے روہیندن۔

وَهَذَا ذِكْرُ مُبَرِّكٍ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۵۱﴾ تے اے برکت والا ذکر میرا اسان ہائے کیا لتاں ایذا انکار کریندے؟

۵۲۔ تے یں کیں پہلے اسان ابراہیم کوں عقل تے سنبھپ ڈرتا ہاتے اسان اوکوں چچی طراں جانڈے ہاے۔

۵۳۔ جڈیاں اوں اپنے پیوتے اپنی قوم کوں آکھیا جو اے بت کیا بن جنہیں نے اگوتساں بیٹھے رہندے؟

۵۴۔ انہیں آکھے اسان اپنے پیو ڈاڈے کوں انہیں دی عبادت کریندا ڈٹھے۔

۵۵۔ حضرت ابراہیم آکھے لتاں تے تہاڈے پیو ڈاڈے کھلی گمراہی وچ ہن۔

۵۶۔ انہیں آکھے کیا توں ساڈو سچ گھن آئیں یا ساڈے نال پٹ مریندا پیں۔

۵۷۔ اول آکھے سچ اے ہے جو تہاڈا رب آسامیں تے زمین دارب میں انہیں کوں پیدا کیتے تے میں تہاڈے ساٹھے ایندا گواہ ہاں۔

۵۸۔ تے اللہ دی قسم میں تہاڈے بتیں دے خلاف ضرور

وَنَضْعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَا تَظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خُرْدٍ لَأَتَيْنَا بِهِمَا وَكَفَىٰ بِنَا حَسِيبِينَ ﴿۵۰﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۵۱﴾

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّالِكَةِ مُشْفِقُونَ ﴿۵۰﴾

وَهَذَا ذِكْرُ مُبَرِّكٍ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۵۱﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿۵۲﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ السَّمَائِلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاقِبُونَ ﴿۵۳﴾

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ ﴿۵۴﴾

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۵۵﴾

قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّالِحِينَ ﴿۵۶﴾

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ ۖ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۵۷﴾

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا

- مُذَبَّرِينَ ﴿۵۹﴾
 جَعَلْتُمْ جُدَاذًا إِلَّا كَيْبَرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
 إِلَيَّ يَرْجِعُونَ ﴿۶۰﴾
 قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۶۱﴾
 قَالُوا سَعَتْنَا فَتَىٰ يَذُّرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿۶۲﴾
 قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ
 يَشْهَدُونَ ﴿۶۳﴾
 قَالُوا أَعِنتَ هَذَا بِالْهَيْتَانِ يَا بَرِّهَيْمُ ﴿۶۴﴾
 قَالَ بَلْ فَعَلَهُ بَعْضُكَمُ يُكْفِرُكُمْ هَذَا فَتَسْتَأْذِنُوا إِنْ
 كَانُوا يَنْظِقُونَ ﴿۶۵﴾
 فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ الظَّالِمُونَ ﴿۶۶﴾
 ثُمَّ تَوَسَّوْا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ
 يَنْطِقُونَ ﴿۶۷﴾
 قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ
 شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿۶۸﴾
 أَفِي لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا
 تَتَّقُونَ ﴿۶۹﴾
 قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فاعِلِينَ ﴿۷۰﴾
 فَلَمَّا يَنَّا ذُكِّرُوا بَرًّا وَسَلَّمْنَا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿۷۱﴾
- ہک تدبیر کر لیاں جبر سے ویلے تہاں اتھول ویسہ۔
 ۵۹۔ تے اول انہیں کول ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتا سولے وڈے
 بت سے تال جو او اونڈول اول۔
 ۶۰۔ انہیں اکھئے جو ساڈے معبودیں نال اے حشر کیش کیتے
 بے شک اول ظالمیں وچو ہے۔
 ۶۱۔ انہیں اکھئے اسان ہک جوان کول جینکوں ابراہیم آہدن
 انہیں کول گالیں کڈھیندا سٹئے۔
 ۶۲۔ انہیں اکھئے اول نکول لوکس دے ساڈے گھن آڑتاں جو
 او کوئی فیصلہ کرن۔
 ۶۳۔ انہیں اکھئے اے ابراہیم کیا ساڈے معبودیں دا اے
 حشر تیں کیتے۔
 ۶۴۔ اول اکھئے اے کبیں تے کیتے اے وڈا کھڑے انہیں کین
 پچھو ہے او الاسگدن۔
 ۶۵۔ اول او اپنے سرداریں دو ولین تے اکھئے نیس بیشک
 تہاں ہی ظالم ہوے۔
 ۶۶۔ اول او جہوں شرمندہ تے لاجواب تھی گیئیں تے راکھئے
 نیس انیکوں پتہ جو اے الیندے نیس۔
 ۶۷۔ پچھیں حضرت ابراہیم اکھئے کیا تہاں اللہ دے سوا انہیں
 دی عبادت کرن دے جو جبر سے نفع پچھیندن تے نہ تہاں کول
 نقصان پچھیندن۔
 ۶۸۔ افسوس تہاڈے اتے اللہ دے سوا بہنیں دی عبادت
 کیوں کرن دے جو کیا تہاں عقل نال کم توہے گھندے۔
 ۶۹۔ انہیں اکھئے انیکوں سالو تے اپنے معبودیں دی مدد
 کرو جے کجھ کرٹے دے تہاں۔
 ۷۰۔ اسان اکھیا اے بھاتوں ابراہیم تے ٹھڈھی تھی ورنج
 تے اول نکول پچھا گھن۔

۷۱۔ تے انہیں گندے سلوک و ارادہ کی تے اساں انہیں کوں ناکام کر ڈتے۔

۷۲۔ اساں اونکوں تے لوط کوں اوں جاتے پھلے سے جینکوں اساں ساریں جہانیں وچ برکت ڈتی بانی۔

۷۳۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے پوتر الیعقوب ڈتے سے تے اساں ساریں کوں نیک بنائے۔

۷۴۔ تے اساں انہیں کوں اماں بنائے تے اوساڈے حکم نال ہدایت ڈیندے بن تے اساں انہیں دو چچی گا لہیں دی تے نماز پڑھن دی تے زکاۃ ڈیون دی وحی کیتی تے اوساڈی بندگی کریندے بن۔

۷۵۔ تے لوط کوں اساں اوں کوں فیصلے دی طاقت تے علم ڈتے تے اساں اونکوں اوں وسعی کنیں پھائے جرمی گندے کم کریندی بانی بے شک اوں جہوں گندی تے نافرمان قوم بانی۔

۷۶۔ اساں اونکوں اپنی رحمت وچ داخل کیتے بے شک اونیکیں وچرہا۔

۷۷۔ تے نوح کوں یاد کرو جسیں ساکوں ایں کنیں پہلے سڈیے تے اساں اوندی دعا سٹی تے اونکوں تے اوندے پیر کوں جہوں وڈی تکلیف کنیں پچایا۔

۷۸۔ تے اساں اوندی اوں قوم دے خلاف مدد کیتی جنیں ساڈی نشانیں کوں جھٹلائے تے بے شک اوگندری قوم بانی تے اساں انہیں ساریں کوں غرق کر ڈتا۔

۷۹۔ تے داؤد تے سلیمان کوں دی جڈیاں اور رٹھ دے مقدمے وچ فیصلہ پئے کریندے بن۔ جڈیاں قوم دے عام لوک اوں کوں تباہ کر گئے بن تے اساں انہیں دے فیصلے دے گواہ ہا۔

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧١﴾

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۗ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٣﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُهَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عِبْدِينَ ﴿٧٤﴾

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرِيْبَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيْثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسِيقِينَ ﴿٧٥﴾

وَأَدَخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٦﴾

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

وَنَصْرَنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٨﴾

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمْرُ الْقَوْمِ ۗ وَكُنَّا لَكُمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٩﴾

۸۰۔ تے اساں سلیمان کوں اصل گال سمجھا ڈتی ہائی تے
اساں انہیں ساریں کوں فیصلے دی طاقت تے علم ڈتا با
تے اساں پہاڑیں کوں داؤد دی خدمت وچ لاڈتا با
او خدا دی پاکیزگی بیان کریندے ہن تے کبھی دی تے
لے اساں کر سگدرے با سے۔

۸۱۔ تے اساں اوں کوں تہاڑے کیتے کپڑے بناوٹ سکھا
ڈتا با تاں جو او تہا کوں تکلیف کنیں بچا دے کیا تاں
شکر کریندے ہن۔

۸۲۔ تے سلیمان دی خدمت کیتے بہوں نکمی ہوا لائی ہاسے
جیرمی اوندے حکم نال اوں زمین دو چل دی ہائی جیندے وچ
اساں برکت رکھی ہائی تے اساں سبھ کجھ چاندے ہیں۔

۸۳۔ تے کجھ بہوں باغی لوک ایتھے دی ہن جیرمے اوندے
کیتے ٹپیاں مریندے ہن۔ تے ایندے علاوہ پے کم وی
کریندے ہن تے اساں انہیں دے نگران ہاسے۔

۸۴۔ تے ایوب جڈاں اوں اپنے رب کوں سڈیا جو بیشک
میں تکلیف تے ڈکھ وچ ہاں تے توں بہوں رحم کرن
والا ہویں۔

۸۵۔ تے اساں اوندی دعا کوں قبول کیتا تے جیرھا اونکوں
ڈکھ با اوں کوں بٹا ڈتا تے اونکوں تے اوندے پیر کوں
تے او جو جیہیں نہیں کوں اپنے ولور رحمت ڈتی تے عبادت
کرن والیں کیتے لے نصیحت۔

۸۶۔ تے اسماعیل تے ادریس تے ذوالکفل کوں لے
سارے سبر کھن والے ہن۔

۸۷۔ تے اساں انہیں کوں اپنی رحمت وچ داخل کیا بیشک
اونیک بن۔

۸۸۔ تے ذوالنون (یونس) جڈاں او کوڑیج کے ٹریٹے تے

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهُمْ حُكْمًا وَعِلْمًا وَرَوَّ
سَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿۸۰﴾

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنَمُنَّكُمْ مِنْ
بَاسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿۸۱﴾

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمِينَ ﴿۸۲﴾

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يُفَوِّضُ لَهُ وَيَعْلَمُونَ
عَمَّا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿۸۳﴾

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿۸۴﴾

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّهِ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرًا
لِلْعَابِدِينَ ﴿۸۵﴾

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ
الضَّالِّينَ ﴿۸۶﴾

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿۸۷﴾

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاصِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ

اونکوں یقین با جو اسان اونکوں اصولونگ ذکر لیبوں تے
مصیبتیں وچ ساکوں سببیں تے اکھیں جو تیبے سوا کوئی
معبود نہیں توں پاک ہتوں بے شک میں ظلم کرن والیں
وچو ہاں۔

۸۹۔ اسان اوندی دعا کولن سٹیا تے مونجھ کنیں پچسایا
تے ایویں اسان مومنین کولن پچیندے ہیں۔
۹۰۔ ذکر کیا کولن وی جڈاں اوں اپنے رب کولن سببے
لے میڈے رب توں میکوں کلبا نہ چھوڑتے توں ساریں
کنیں چوگکا وارث ہوں۔

۹۱۔ تے اسان اوندی دعا کولن سٹیا تے اونکوں بھئی بڑتے
سے تے اوندی نال کولن وی تندرست کر بڑتے سے
بے شک لے سارے لوک پچنگے کیں وچ جلدی کریندے
ہن تے ساکوں پیار نال وی تے بڑ نال دی سببے
ہن تے ساڈے ابو عا جزی کریندے ہن۔

۹۲۔ تے جیں اپنی شرمگاہ دی حفاظت کیتی تے اسان
اوندے اتے اپنا کلام لبایا تے اسان اونکوں تے اوندے
پیر کولن دنیا کیے بک نشان بنائے۔

۹۳۔ بے شک اے تہا بڑی امت بک امت تے ہیں
تہا بڑا رب ہاں تہاں میڈی عبادت کرو۔

۹۴۔ تے انہیں اپنے دین کولن ٹوٹے ٹوٹے کر کے وڈ
گدھا لے سارے ساڈو ولسن۔

۹۵۔ تے جیرھانیک کم کر لیس تے مومن ہوسی اوندی
کوشش دی ناقدری نہ کیتی دلیبی تے بے شک اسان
علیں کولن کھیندے پئے ہیں۔

۹۶۔ تے اسان جیرھی وستی کولن تہا کیتے حرام جے او
اتھال دلا دل آون۔

عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ ۖ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۹﴾

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَجَّعْنَا لَهُ مِنَ الْعَذَابِ وَكَذَلِكَ
نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿۹۰﴾
وَذَكَرْنَا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿۹۱﴾

فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَجَّعْنَا لَهُ يَجْئُ وَأَصْلَحْنَا لَهُ
وَرَوْجَاهُ ۖ لِئَهُمْ كَانُوا يُسْرِمُونَ فِي الْخَبَرَاتِ وَ
يَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿۹۲﴾

وَالَّتِي أَحْصَيْتَ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رَوْحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿۹۳﴾

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُونِ ﴿۹۴﴾

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَهِنَا
رُجُوعٌ ﴿۹۵﴾

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِرٌ فَلَا
كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ ۖ وَإِنَّا لَهُ كَنُتُونَ ﴿۹۶﴾

وَحَرَّمْ عَلَى قَوْمِهِ مَهْلِكُنَاهَا إِنَّهُمْ لَا
يَرْجِعُونَ ﴿۹۷﴾

۹۷. تے جڈاں یا بوج تے ما بوج کھول بڑتے ولین تے
او ہراچی تے جھکی جا توپ کے پھیل ولین۔

۹۸. تے سجا وعدہ کو لہو آویسی تے کافریں دیاں اکھیں حیرانی
دی وجر کشیں پٹیاں رہ ولین تے آکھن بائے افسوس
اساں تے این کنیں غافل با سے تے سچ لے ہے جو اسال
ظالم با سے۔

۹۹. تے اتار تے اللہ دے سوا جنیدی عبادت کریندے ہے
سب دوزخ دا بل ہن تاں سارے ایندے وچ پھرو۔

۱۰۰. جے او معبود ہون ہاتے لے دوزخ وچ نہین ہا
لے سارے اوندے وچ پئے رہن۔

۱۰۱. تے اوندے وچ چکیاں مرین تے او اوندے وچ
کئی گال نہ سنن۔

۱۰۲. بے شک جنہیں کہتے این کنیں پہلے اسال چبکے سلوک دا
وعدہ کر چکے ہیں او این دوزخ کنیں پریں رکھے ولین۔

۱۰۳. او اوندی کوئی نہ سنن تے جویں انہیں دے دل کرین
اویں ہمیشہ رہن۔

۱۰۴. وڈی توں وڈی پریشانی وی انہیں کول مونجا نہ لہی
تے فرشتے انہیں کول بلن تے آکھن اسے او ڈینبر جنیدا

تہا بے نال وعدہ کیا گیا ہا

۱۰۵. جڈاں اسال آسان کول ایویں ولہیوں جویں بنیاں
کھائی کول ولہیٹ گھنن جویں اسال پہلے پیدا
کہتے ایویں ولا پیدا کرلیوں۔ لے ساڈا وعدہ ویشک
اسال کرن والے ہیں۔

۱۰۶. تے اسال زبور وچ نصیحتیں دے بعد لے کھ بڑتے
جو بے شک این زمین دے اوہے وارث تھیں جیرھے
میڈے نیک بندے ہون۔

عَتَىٰ إِذَا نَعْتَبَ يَاجُوجَ وَمَاجُوجَ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ
جَدَبٍ نَّاسِيُونَ ﴿۹۷﴾

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدَ الْحَقِّ إِذْ أَخَذَ شَاخِصَةَ أَبْصَارِ
الَّذِينَ كَفَرُوا يَوْبِلَاتٍ قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا
بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۹۸﴾

إِن كُنتُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصَبَ جَهَنَّمَ
أَنتُمْ لَهَا وَرِدُونَ ﴿۹۹﴾

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءَ آلِهَةً مَا وَرَدُوا هَاهَا وَكُلٌّ فِيهَا
خُلْدُونَ ﴿۱۰۰﴾

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿۱۰۱﴾

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ
عَنَّا مَبْعُدُونَ ﴿۱۰۲﴾

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ
أَنفُسُهُمْ خُلْدُونَ ﴿۱۰۳﴾

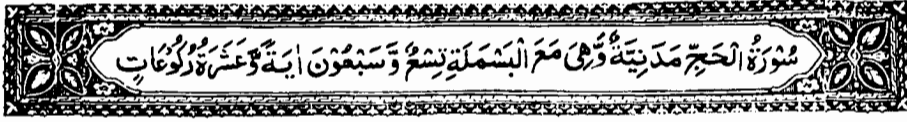
لَا يَحْرُغُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَلَاقَهُمُ الْمَلِكَةُ
هَذَا يَوْمَكُمْ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۱۰۴﴾

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَغَيِّ السَّجِلِ لِنَلْقَىٰ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿۱۰۵﴾

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿۱۰۶﴾

- ۱۰۷۔ بے شک ایندے وچ عبادت والی قوم کیتے ہک سینہا»
 ۱۰۸۔ تے اساں تیکوں دنیا کیتے رحمت بنا کے بیٹھے۔
 ۱۰۹۔ توں آکھ جو میڈے اتے محض اے وحی تھیندی»
 جو تہا بڑا خدا ہک کیا تاں اے گال منیسو۔
 ۱۱۰۔ تے جے او پھر وچن تے توں آکھ جو میں تاں ساریں کوں
 ہکا گال کر ڈتی» تے میکوں پتہ نہیں جو جیرھا تہا بڑے نال
 وعدہ کیا گئے او کو لہو» یا پریں ہے۔
 ۱۱۱۔ بے شک او ظاہر گال کوں وی چاٹدے تے جرحی تاں
 لکیندے» او مکوں وی چاٹدے۔
 ۱۱۲۔ تے میں نہیں چاٹدا جو او تہا بڑے کیتے آزمائش یا بک
 وقت میں فائدہ»۔
 ۱۱۳۔ اول آکھے اے میڈے رب حق نال فیصلہ کرتے
 ساڈا رب رحمان تے کافرو تہا بڑی گالیں تے اوں کینیں
 ہی مدد مگگی ویندی»۔

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَعًا لِّقَوْمٍ غٰبِرِينَ ﴿۱۰۷﴾
 وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِينَ ﴿۱۰۸﴾
 قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ إِلَهًا وَاحِدٌ ۖ
 فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۰۹﴾
 فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ أَدْبَارُكُمْ عَلَيَّ سَوَآءٌ ۚ وَإِن أَدْرِي
 أَقْرَبُ أَم بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ﴿۱۱۰﴾
 إِنَّكَ يَعْزِمُ الْجَهْرَمَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿۱۱۱﴾
 وَإِن أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لِّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَى
 حِينٍ ﴿۱۱۲﴾
 قُلْ رَبِّ اٰحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُنْتَعٰنُ
 عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ۙ ﴿۱۱۳﴾

سورت حج مدنی ۷۰ سے بسم الثننال ایندیاں ۷۹ آیات تے ۱۰ رکوع ان۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
۱. شروع کریندال اللہ دے نال نال جیرھا بن منگے وڈیوں
والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۰۔
- يَأْتِيهَا النَّاسُ اتِّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ
شَيْءٌ عَظِيمٌ ②
۲. اے لوکو اچھے رب کیں ڈرو بے شک قیامت دا نزلہ
بہوں وڈی شے ہے۔
- يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ
وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ
سُكَرَىٰ وَ مَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ
شَدِيدٌ ③
۳. جڈاں تساں ڈیکھسو ہر کھیر پلاوٹن والی تریمت جیکوں
کھیر پلیندی پئی ہوسی او بھل ولسی تے ہر حمل والی تریمت
حمل سٹ ڈیسی تے توں لوکیں کولن و پھلیا ہویا ڈیکھیں
تے او وپھلے ہوئے کا ۷۰ نہ ہوسن تے بے شک اللہ دا
عذاب وڈا سخت۔
- وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ
يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ④
۴. تے لوکیں وچو کجھا نیجھے ہن جیر سے اللہ دے متعلق
بنیر علم دے بحث کریندن تے ہر مردود شیطان دے پچھو
ڈرون۔
- كَيْبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ
إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ ⑤
۵. اوندے متعلق فیصلہ ۷۰ جو بے شک جیرھا انہیں نال
سنگت لیس تے بے شک او اونکوں گمراہ کر ڈیسی تے
اونکوں دوزخ دے عذاب دو گمن ولسی۔
- يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبُعْثِ فَإِنَّا
خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنَبِّئَنَّ
لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى
ثُمَّ نَخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ
مَّن يُتَوَقَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يَبُذُّ إِلَىٰ الْأَذَلِّ الْعُمُرِ لِكَيْلَا
يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عَلِيمٌ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً
۶. اے لوکو بے تساں دل اٹھن وچ شک وچ ہوے
تے اسان بے شک تہاکوں پہلے مٹی کیں پیدا کیتا با
پچھیں نطفے کیں دل چوہڑن والی شے کیں تے پورے لو تھڑے
کیں تے ادھورے لو تھڑے کیں تاں جو اسان تہا ڈے
اتے ظاہر کر ڈیوں تے رحیں وچ ہک مدت تیں جے تیں
اسان چاہندے ہیں رکھندے ہیں تے دل اسان تہاکوں پال دی تسکل
وچ کڈھندے ہیں دل تساں جولان تھیندے ۷۰ تے

فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَابْتِثَّتْ
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝

تہاڑے وچو کھجھ مرویندن تے کھجھ پڈھے پیجھ تھی ویندن
تاں جو علم دے باوجود انہیں کوں کھجھ پتہ نیئیں لگدا۔ تے توں
زمین کوں اجڑیا ہویا ڈہدیں تے جیلاں اسان اوندے اُتے
پانی لہیندے ہیں تے او جو سح وچ آویندی ہوتے ددھن
پئے ویندی ہوتے ہر قسم دیاں سونٹھیاں رڑھیں چھاوٹن
پئے ویندی ہوتے۔

۷۔ اے ات گاہوں جو بے شک اللہ سبحا تے بے شک
او موئیں کوں جیندا کریندے تے بے شک او ہر شے
تے قادر۔

۸۔ تے بے شک قیامت آون والی ہوندے وچ کوئی
شک نیئیں تے بے شک اللہ سیئیں انہیں کوں اٹھلیسی جیرے
جیریں وچ ہن۔

۹۔ تے کھجھ لوک جیرے بغیر علم اللہ دے متعلق بحث
کریندن تے (انہیں کئیں نہ) بدایت تے نہ روشن کتاب۔
۱۰۔ اپنے مونڈھے پھریندے تاں جو اللہ دے رستے کئیں
گمراہ کرے اوندے کیسے دنیا وچ وی ذلت تے قیامت
دے ڈیندے وی اسان اوکوں ساڑن والا قذاب پچیسوں۔
۱۱۔ اے ات گاہوں جو جو تیلے سے ہتھیں پہلے بیٹھے تے
بے شک اللہ سیئیں بندیں تے ظلم کرن والا نیئیں۔

۱۲۔ تے کھجھ لوک اللہ دی عبادت بے دل نال کریندن تے
جے انہیں کوں بھلائی ملے تے خوشی تھی ویندن تے سہے
انہیں کوں تکلیف پہنچے تے مذہبی سیدھ وچ پھر ویندن
تے اے دنیا وچ تے آخرت وچ گھانا ہوتے اے کھلا
گھانا۔

۱۳۔ او اللہ دے سوا اوکوں سبڑیندے جیرھا اوں کوں
نہ نفع تے نہ نقصان پہچا سگدے سبھ توں وڈی گمراہی۔

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُنْبِئُ النَّوْثَىٰ وَ
أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ
يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۝

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ
لَاهُدَىٰ وَلَا كُنِيَ مُنِيرٌ ۝
ثَأْنِي عَظْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ
الْحَرِيقِ ۝
ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ۝

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّبِعُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ
أَصَابَهُ خَيْرٌ لِّظُلْمَاتٍ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فَتْنَةٌ
إِنْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ تَتَّخِذُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ
ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۝

يَذْعَبُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَمَا لَا
يَنْفَعُهُمْ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۝

۱۳۔ او اونکوں سڑیندے جیندا ڈکھ اوندے فائدے کئیں زیادہ کولہو بہوں گنہ آقاتے بہوں گنہ سنگتی بہ۔
۱۵۔ بے شک اللہ سٹیں مومنین کون تے نیک کم کرن والیں کون باغیں وچ داخل کرلیسی جنہیں وچ نہراں و ہندین تے بے شک اللہ جو چاہندے کریندے۔

۱۶۔ جیرھالین رکھیندے جو اللہ سٹیں اوندی دنیا تے آخرت وچ ہرگز درد نہ کرلیسی تے او آسمان تیں ہک درمی گھن ونچے تے ول کپ سٹے ول ڈیکھے جو کیا اوندی تدبیر جیڑھی اونکوں کا وڑ لویندی پئی بہ اونکوں ہٹا سگدی بہ۔
۱۷۔ تے اسال ایویں اینکوں کھلے کھلے نشان بنا کے بلٹے تے بے شک اللہ سٹیں جینکوں چاہندے سدھا راہ ڈکھیندے۔

۱۸۔ بے شک جیڑھے ایمان گھن آئن تے یہودی تے ماہی تے عیسائی تے مجوسی بن گھن تے مشرکین بے شک اللہ سٹیں انہیں دے درمیان قیامت دے ڈہنہ فیصلہ کرلیسی بیشک اللہ سٹیں ہر شے تے نگران۔

۱۹۔ کیا تولں ڈہدائیں جو بے شک جو زمین وچ تے آسمان وچ تے سمجھ تے سمجھ تے چندر تے تارے تے پہاڑ تے درخت تے ڈنگر تے بہوں سارے لوک اللہ سٹیں وی فرمانبردار کریندے پین تے بہوں سارے اتجھے ہن جنہیں دے کیتے عذاب دا فیصلہ تھی چکے تے جینکوں اللہ ذلیل کرے اوندا کوئی عزت ڈیون والا نیں۔ بے شک اللہ جو چاہندے کریندے۔

۲۰۔ ڈو بھڑا کے ٹولن جیڑھے اپنے رب دے معاملے وچ بھڑے پین تے جیڑھے کافرن انہیں کیتے بھادے کپڑے بناٹے گھن تے انہیں دے سر تے بہوں تہا

يَدْعُوا لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ تَفَعُّلِهِ لَيْسَ
الْمَوْلَىٰ وَ لَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾
إِنَّ اللَّهَ يَدْعِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ
مَا يُرِيدُ ﴿١٥﴾

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيبُ ﴿١٦﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن
يُرِيدُ ﴿١٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالضَّالِّينَ وَ
التَّصَوُّرِ وَ الْمَجُوسَ وَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ
يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٨﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَ مَن
فِي الْأَرْضِ وَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ وَ النُّجُومُ وَ الْجِبَالُ
وَ الشَّجَرُ وَ الدَّابُّ وَ كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَ كَثِيرٌ
حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَ مَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن
مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٩﴾

هَذِهِ حَاصِلِ ائْتِصَابِ فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا
قَطَعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِّن تَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ
رُءُوسِهِمُ الْحِيمَةُ ﴿٢٠﴾

پانی ٹسیا ویسی۔

۲۱۔ جیرھا انہیں سے ڈھیں وچ اووی تے چڑھ دی گل ویسی۔

۲۲۔ تے انہیں کیتے بھٹورے ہوسن لوہے دے۔
۲۳۔ جڈوں وی او باہر نکلیں وا ارادہ کر لیں عم کنیں پچن کیتے ولا اوندے وچ ولانے ولین تے آکھی لے ساٹن والا عذاب بھوگو۔

۲۴۔ بے شک مومنین کوں تے نیک کم کرن والین کوں بائیں وچ اللہ داخل کر لسی جنہیں وچ نہراں و بندیاں پیال ہوسن اوندے وچ انہیں کوں سونے دے کنگن پوانے ولین تے موتی تے اوندے وچ کپڑے ریشم دے ہوسن۔

۲۵۔ تے چگیں گاہیں دو انہیں دی راہنائی کیتی ویسی تے تعریف کے راہ بکھائے ولین۔

۲۶۔ بے شک جیرھے کافرن تے اللہ دے راہ تے مسجد حرام کنیں جینکوں اسان ساسے لوکین کیتے بٹلے رکیندن جی برابر اتھال رہن والین کیتے تے جنگل دے رہن والین کیتے تے جیرھا ظلم نال اوندے وچ بونگ پیدا کریندے اسان اونکوں بکھ والا عذاب ڈھیسوں۔

۲۷۔ تے جڈوں اسان ابراہیم کوں بیت اللہ دے نال رہن دا موقع بوتا باسے تے آکھیا ہاسے جو توں میڈا شریک بناویں تے میڈے گھر کوں طواف کرن والین کیتے تے کھڑکے عبادت کرن والین تے رکوع تے سجدہ کرن والین کیتے پاک کر۔

۲۸۔ تے لوکین کوں حج کیتے سب لوک تیڈو ٹردے تے تھکیں ہوئیں سواریں تے ہراں راہ تو اون جیرھا بریں

يَصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢١﴾

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢٢﴾

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِينُوا وَفِيهَا مَا يَشَاءُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٢٣﴾

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجْلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِدٍ مِنْ ذَهَبٍ وَكُلُوا فِيهَا مِنْ ثَمَرٍ حَرِيصٍ ﴿٢٤﴾

وَهُدُوا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَنِيدِ ﴿٢٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً يُنْعَكِفُ فِيهِ الْبَنَاءُ وَمَنْ يُدْفِنِ بِالْحَادِ يُظَلِّمْ تَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ الْبَئِيسِ ﴿٢٦﴾

وَلَاذِبًا تَلَامُؤُهُمْ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تَشْرِكُ فِي شَيْئًا وَظَهَرَ بَيْتِي لِلظَّالِمِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكُوعِ السُّجُودِ ﴿٢٧﴾

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَا تُوكِ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَنِيبٍ ﴿٢٨﴾

ہوسی تے کھڑے پئے ولین۔

۲۹۔ تاں جو او ڈیکھن اپنے منگھے تے اللہ دے ناں دا ذکر کرن مقرر ڈینہیں وچ ایں واسطے جو اوں انہیں کوں ڈبگر ڈھور ڈتن۔ تاں انہیں دا ماس کھاؤ تے جکھے تے فقیر کوں وی کھاؤ۔

۳۰۔ ول او اپنے گند دھون تے نڈراں پوریاں کرن تے ایں پرانے گھر دا طوان کرن۔

۳۱۔ گال لے ہے جو جیرھا اللہ دی عزت والی جہیں دی عزت کریندے تے اوندے رب دے نزدیک لے اوندے کیتے چنگا ۶ تے تہا ڈے کیتے ڈبگر حلال کیتے گیشن سوائے انہیں دے جیرھے تہا کوں ڈسے گیشن تے تاں بتیں دی پلیتی کیں پجو تے کوٹریں گالہیں کیں وی پجو۔

۳۲۔ تے اللہ دی توحید کوں منوتے شرک کیں پجو تے جیرھا شرک کر لسی تے او ایویں ہے جیویں آسمان کیں ڈھائے پئے تے پھی اونکوں بھپ چیندن یا اونکوں ہوا اڈار کے پریں دی جاتے سٹ آدے۔

۳۳۔ لے ایویں ہے تے جیرھا اللہ دی نشانیں دی عزت کریندے تے لے دلہیں دا تقویٰ ۶۔

۳۴۔ مقررہ وقت تیں ایندے وچ تہا ڈے کیتے فائدہ ۶ تے ول اوندے ولن دی جا او پرانا گھر۔

۳۵۔ تے ہر قوم کیتے اسان قربانی دا طریقہ مقرر کیتے تاں جو او اوندے اتے اللہ دا نام گھن ات گالہوں جو اول انہیں کوں ڈبگر ڈتن تے تہا ڈا ہکو معبود تاں اوندی فرمانبرداری کرو تے عاجزی کرن والیں کوں خوشخبری ڈے ۶۔

۳۶۔ جہیں دے اگوا اللہ دا ذکر کیتا ونچے تے انہیں دے دل

لَيْسَ هَذَا وَمَنْفَعٍ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي
آيَاتِهِ مَعْلُومَةٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَيْمَاتِهِ الْأَنْعَامِ
فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا أَبَاسَ الْقَفِيرِ ﴿۲۹﴾

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُدُورَهُمْ وَيُطَوفُوا
بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿۳۰﴾

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَةَ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ
رَبِّهِ وَأَجَلَتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ
فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ
الزُّورِ ﴿۳۱﴾

حُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ
بِاللَّهِ فَكَانَتْ لَهُ مِنَ السَّمَاءِ مَخْطَمَةٌ طَائِفَةٌ
أَوْ تَهْوِي بِه الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿۳۲﴾

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَى
الْقُلُوبِ ﴿۳۳﴾

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَدَّدَةٍ ثُمَّ مَحْلُومًا
إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿۳۴﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لَّذِكْرِهِمْ اسْمَ اللَّهِ
عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَيْمَاتِهِ الْأَنْعَامِ فَالْهُكْمُ
إِلَهُ وَاجِدْ لَهُ اسْمًا وَسَلِّمْ وَأَبَشِرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿۳۵﴾

الَّذِينَ إِذَا دُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ

عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقْبِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿۳۷﴾

کعب ویندن تے جیہا بڑکھ آوے اونہے اتے صبر
کریندن تے نماز ٹھہاکے پڑھدن تے جو اسال بڑتے
اونہے وچو فرج کریندن۔

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا
ذِكْرٌ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا
وَجَّيْنَا جُوبُهَا فَكَلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا النَّبَايِعَ وَ
الْمَعَاذَ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے قربانی دے اٹھ وی اسال تہا بڑے کیتے اللہ
سے عزت والے نشان بناؤن تے انہیں وچ تہا بڑے کیتے
چوگانیاں تے انہیں کول قطاریں وچ کھڑا کے انہیں تے
اللہ داناں گھنوتے جدوں او پاسیں سے بھر بھڑھے
یہوں تے انہیں دا گوشت کھاؤ تے چپ چپا تے غریبیں
کول تے فقیروں کول وی کھاؤ تے ایویں اسال انہیں

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُجُومَهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالَهُ
التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَىٰ مَا هَدَيْكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۹﴾

کول خدمت وچ لائے سے تاں جو لتاں شکر کرو
۳۸۔ انہیں قربانیاں داماس تے خون اصلو اللہ تیں نیں
پچھا تے اللہ سٹیں کول تہا بڑا تقویٰ پھینچے سے ایویں
اللہ سٹیں انہیں کول تہا بڑی خدمت وچ لائے تاں جو
لتاں سدھاراہ بڑ کھائوں تے اللہ سٹیں دی وڈانی بیان
کرتے نیکی کرن والیں کول خوشخبری بڑے۔

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ بے شک اللہ سٹیں مومنین واپچھاؤ کریندا رہی
بے شک اللہ سٹیں کہیں وی خیانت کرن والے تے
منکر کول پسند نہیں کریندا۔

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ جیہے لوکیں نال جنگ کیتی ویندی تے انہیں
کول مقابلے دی اجازت ایں واسطے جو انہیں تے علم
کیا گئے تے بے شک اللہ انہیں دی مدد تے قادر۔

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ
يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَّهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَ
مَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ
اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ جیہے گھریں کنیں ناحق کڈھے گئیں محض ایں
واسطے جو انہیں آکھے جو ساڈا رب اللہ تے ہے
اللہ سٹیں لوکیں کول ہک بے کنیں پریں نہ کریندا تے
گر جے تے یہودیوں دیاں عبادت گاہاں تے مسیتاں
جنہیں وچ اللہ دا بہوں ناں یاد کیا ویندے تباہ کر

ڈتیاں وچن ہاتے جیرھا اونڈی مدرکیسی اللہ سیس
ضرور اونڈی مدرکیسی بے شک اللہ سیس طاقتور
تے غالب۔

۳۲۔ جے اساں انہیں کول زمین وچ طاقت ڈیوول
تے لے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈیسن تے نیکی دا کم
ڈیسن تے برائی کیں رکین تے ساریں کیں دا انجام
الحدود۔

۳۳۔ تے جے او تیکوں جھٹلیندن تے این کیں پہلے نوح
دی تے عاد تے ثمود دی قوم دی جھٹلایا ہا۔

۳۴۔ تے ابراہیم تے لوط دی قوم۔

۳۵۔ تے مدین والیں وی جھٹلائے تے موسیٰ کول
وی جھٹلایا گئے میں کافرین کول وسمی ڈتی تے
ول میں انہیں کول پکڑا گدھے تے میڈا پکڑا کینجا
۳۶۔ کتیاں وستیاں بن جنہیں کول اساں تباہ کر ڈتے
جو اولم کریندیاں پیاں بن تے او ہٹی اپنے چھتیں
تے ڈٹھیاں پین تے کھو اہڑیے پین تے اچیاں
ماڑیاں تباہ تھی گئیں۔

۳۷۔ کیا او زمین وچ نیس ٹریسے جو انہیں دے دل
سمجھن والے تھی وچن ہا یا کن سٹن والے تھی وچن تے
بے شک اکھیں اندھیاں نیس تھیندیاں تے اصل دل
اندھے تھیندن جیرھے سینیں دین۔

۳۸۔ او تیں کیں جلدی عذاب ممکن تے اللہ اپنے
وعدے دی اصلو خلان درزی نیس کریند تے بیخ
کب ڈینہہ جیرھا تاساں گنیدے تے تیبے رب دے
نزدیک ہزار سال دے برابر۔

۳۹۔ تے کئی وستیاں بن جنہیں کول اساں مہلت ڈتی تے

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿۳۲﴾

وَإِنْ يَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿۳۳﴾

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿۳۴﴾

وَاصْحَابَ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿۳۵﴾

فَكَأَيِّنَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا
خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبَنُو مَعْزَلٍ وَقَصِصٍ
مَشِينٍ ﴿۳۶﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ
يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا
تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي
الصُّدُورِ ﴿۳۷﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿۳۸﴾

وَكَأَيِّنَ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ

اَخَذَتْهَا ۞ وَرَأَى الْوَصِيدَ ۞

تے اونٹنوں میں دل میں انہیں کوں پکڑیے تے ساریں
میڈرووٹے۔

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كَمَا كُنتُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۞

۵۰. توں آکھ لے لوکو میں معنی تہاڈو کھلا کھلا ڈراؤنڈ والا
ہاں۔

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۞ وَ
رِزْقٌ كَرِيمٌ ۞

۵۱. تے جیرے لوک ایمان گھن آئن تے نیک کم کریندن انہیں
کیتے بخشش تے عزت والا رزق۔

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ۞

۵۲. تے جیرے ساڈے نشانیں دے بارے وچ ساکوں
ہراؤنڈ دی کوشش کریندن او دوزخی ہن۔

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
إِذَا تَنَبَّأَ لَقِيَ الشَّيْطَانَ فِي مَقْبَلَتِهِ فَيَسْخَرُ اللَّهُ مَا
يُلْقِي الشَّيْطَانَ ثُمَّ يُعَكِّمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ۞

۵۳. اساں تیں کنیں پہلے کوئی نبی تے رسول نہیں پھیا
سوائے ایندے جو جیرے ویلے اول نبی کوئی خواہش کیتی
تے شیطان نے اوندی خواہش وچ رکاوٹ پاتی شیطان
دی ہر رکاوٹ کوں اللہ سٹیس بٹا ڈتے دل اللہ سٹیس اپنے
نشان مضبوط کریندے تے اللہ سٹیس بہوں چاٹنڈ والا تے
بہوں سیانا۔

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۞

۵۴. تاں جو او شیطان دی رکاوٹیں کوں انہیں لوکیں کیتے
فتنہ بنا دے جنہیں دے دلیں وچ بیماری تے دل سخت
ہن تے بے شک ظالم ڈاڈھی دشمنی وچ پین۔

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ آمَنُوا أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞

۵۵. تے تاں جو او لوک جنہیں کوں علم ڈتا گئے او چاٹن
گھن جو بے شک او سچ تیرے رب دوتے اوندے
اتے ایمان گھن آون تے دل انہیں دے دل اوندے اگوجھک
ونجن تے بے شک اللہ سٹیس مننڈ والیں کوں سدھے راہ
دو ہایت ڈیونڈ والا۔

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ
عَقِيمٍ ۞

۵۶. تے کافر ہمیشہ این شک وچ رہن جے تیں ایمان
گھت انہیں تے تباہی نہ آونجے یا ہر شے ختم کر ڈیونڈ دے
ڈیند دا عذاب آونجے۔

أَلَمْ تَكُ يَوْمَئِذٍ إِذْ يُنَادِي بِأَسْمَاءٍ مُّؤْمِنَةٍ قَالِ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۞ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَوَافِي هَيْدَرٍ وَأَقْبَسَ نَارَهُ ۞ كَالَّذِينَ اتَّخَذُوا أَسْمَاءَ بَنَاتٍ لَّهُنَّ مِثْلُ آبَائِهِمْ حَتَّىٰ إِذَا بُدِعَ الذَّكَرُ أَجْحَبُ فِي الْأَعْيُنِ لَعَنَهُ الْبَاقُونَ وَكَانَ عَبْدًا مُّكَلِّمًا ۞ سَخَّرَ اللَّهُ لَكَ الْبَدْيَ وَالشَّيْءَ وَالْحَمِيرَ وَالْأَسْوَاطِ ۞ وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ لَمَّا كَفَرُوا ۞ فَذَكَرْنَاكَ اللَّهُ نَدِيمًا ۞

۵۷. اوں ڈیند بادشاہت صرف اللہ دی ہوسی او

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّتِ التَّعْلِيمِ ﴿۵۸﴾

انہیں دے درمیان فیصلہ کر لیں تے مومن نیک کم کرن والے
نعتیں والی بہشت وچ رسن۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا قَالُوا لَكُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۵۹﴾

۵۸۔ تے کافر تے ساڑی آیات کوں جھٹلاوٹن والے کیتے
ذیل کرن والا عذاب۔

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ
مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَو
خَبِيرُ الزَّرَاقِينِ ﴿۶۰﴾

۵۹۔ تے جنہیں اللہ دے رستے وچ ہجرت کیتی تے ماریے
گیٹن یا مرگین اللہ سٹیں انہیں کوں بہوں چنگا انعام
ڈیسی تے بے شک اللہ سٹیں ساریں کنیں چنگا رزق ڈیون
والا۔

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْتَضُونَ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ
حَلِيمٌ ﴿۶۱﴾

۶۰۔ انہیں کوں ضرور انجی جاتے داخل کر لیں جیرمی اولپند
کر لیں تے بے شک اللہ بہوں چاٹن والا تے ٹھہرا۔

ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِبُئْسٍ مَّا عَاقَبَ بِهِ فَمَا يُؤْتِي
عَلَيْهِ لِيُنْصَرِتَهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ﴿۶۲﴾

۶۱۔ اے ایویں بے جیرما اتنی سزا ڈیوے جتنی اونکوں
تکلیف ڈی گئی، دل اوندے خلاق بناوت تھی ونہے اللہ
ضرور اوندی مدد کر لیں بے شک اللہ سٹیں بہوں مہمان
کرن والا تے بخشن والا۔

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ النِّيلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ
النَّهَارَ فِي النِّيلِ وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿۶۳﴾

۶۲۔ اے ات گھا لہوں جو اللہ سٹیں رات کوں ڈینہہ وچ
تے ڈینہہ کوں رات وچ پلیندے تے بے شک اللہ سٹیں
سنن والا تے ڈیکھن والا۔

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ
مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ
وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۶۴﴾

۶۳۔ اے ات گھا لہوں جو بے شک اللہ حق تے جینکوں او
اللہ دے سوا سب دین او کوڑرتے بے شک اللہ سٹیں
اچاتے وڈا۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ
الْأَرْضُ مُخْضَرَةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿۶۵﴾

۶۴۔ کیا تیں نیش ڈٹھا جو بے شک اللہ سٹیں جھروکنیں مینہ
دیندے تے زمین سادی تھی ویندی بے شک اللہ سٹیں
بہوں مہربان تے واقعی باخبر۔

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهُوَ الْعَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۶۶﴾

۶۵۔ جو کچھ آسائیں تے زمین وچ سب اوندا بے شک
اللہ سٹیں بے نیاز تے تعریف دے قابل۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ

۶۶۔ کیا توں ڈہرائیں بے شک اللہ سٹیں تہاڈے کیتے کم وچ لا

ٹہتے جو کچھ زمین پر چ پڑیاں ہونڈے مکم نال سمندر وچ چلدين
تے آسان کون روکي کھڑے نال جو اوزين تے ڈوھ پوڑے
سوائے اونڈے مکم دے بے شک اللہ سئیں لوکين نال بہوں
مہربان تے ول ول رحم کرن والا ۰

۶۷۔ تے اوہوہ جيس تہاکون زندہ کيتے ول تہاکون مرليس ول
تہاکون زندہ کرليس بے شک انسان نال شکلا ۰

۶۸۔ ہر قوم کيتے اسان قرباني دا طريقہ بٹانے او اچھے طريقے نال
قرباني کريند تے او تہاڑے نال اس مسالے وچ نہ بھڑن
توں اچھے رب دو سڈ بے شک توں سدھے راہ تے
ہوں۔

۶۹۔ تے جے او تہاڑے نال بحث کرن تے توں اکھ جو تہاں
کريندے ۰ اللہ بہوں چاڈے۔

۷۰۔ اللہ سئیں تہاڑے درميان قيامت دے ڈيندہ فيصلہ کرليس
بيندے وچ تہاں اخلاق کريندے ۰

۷۱۔ کیا توں چاڈنائیں جو بے شک اللہ سئیں چاڈے جو آسان
تے زين وچ بے شک اے کتاب وچ موجود تے بے شک
اے اللہ کيتے سوکھا ۰

۷۲۔ تے او اللہ سے سوا انہیں دی عبادت کريند جيندے
کيتے اللہ سئیں دليل نئیں لہان تے انہیں کون ايندا کون
علم تے ظالمين واکون امدادی کاہ نئیں۔

۷۳۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈياں کھل آيتاں پڑھياں
ويندن تے کافرین دے منہ ڈھريں او وٹيچ ويندن۔ اے
تھی سبگدے جیرھے آيتاں سئیندے بين انہیں تے او
حلا کر ڈليون توں اکھ ڈے جو کیا میں تہاکوں اس کئیں
وی زيادہ بری خبر ڈيواں اے بجاہ جیندا اللہ سئیں کافرین
نال وعدہ کیا ہونے تے اے بہوں برا لکھا ۰

تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ وَيُنسِكُ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ
عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ بِالنَّاسِ لَوْ وَفَّ
ذَّحِيمٌ ۝

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لَّهُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَايِزُكَ
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى
مُسْتَقِيمٍ ۝

وَإِنْ جَدَلُواكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ۝

أَلَمْ تَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَ
مَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ۝

وَإِذَا تَنَزَّلَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ نَعْرِفُ فِي وُجُوهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الشُّكْرَ يُكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
يُنذَرُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ بِشِرِّ مَنِ
ذَلِكُمْ أَلْتَارُوا عَلَّاهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَسْ
الْمُصِيرُ ۝

۴۴۔ اے لوگو! بک گال بڑسی ویندی ۶ اونکوں غور تال
سٹو بے شک تال بیکنوں اللہ دے سوا سٹیندے ۶
اوسارے کٹے رل کے دی ہک مکھی اصلو پیدائیں کر
سگدے تے جے مکھی انہیں کنیں کئی شے کس گنے
اوں کنیں ولا نئیں گن سگدے۔ منگن والا وی تے
جیں کنیں منگیا ویندے او وی کمزور۔

۴۵۔ انہیں اللہ سیئں دی جیوس حق با قدر نئیں کیتی
بے شک اللہ سیئں بہوں طاقت والا تے غالب۔

۴۶۔ اللہ فرشتیں و چرو وی تے الناسیں و چر رسول چنڈا
رہی۔ بے شک اللہ بہوں سنن والا تے بہوں ڈیکھن
والا ۶۔

۴۷۔ جو انہیں دے ساٹے بے تے جو انہیں دے پچھو ۶ او
سہو چانڈے تے سارے معاملے اوہیں دو وٹن۔

۴۸۔ اے مومنو رکوع کرو تے سجدہ کرو اپنے رب دی
عبادت کرو تے چنگے کم کرو تال جو تال کامیاب تھیو۔
۴۹۔ تے اللہ دے راہ وچ پوری پوری کوشش کرو اوں
تہا کوں چن گدے تے دین وچ تہا ڈے کیتے کوئی تنگی نسی
بنائی۔ تہا ڈے بیو ابراہیم دا مذہب اوں تہا ڈا ناں مسلمان
رکھے ایں کنیں پہلے وی تے ہن وی تاں جو رسول تہا ڈو گوہ
ہرے تے تال باقی دنیا تے گواہ ہوو۔ تال نماز پڑھو تے
زکوٰۃ ڈیو تے اللہ تال چوڑے رہو او تہا ڈا مولا ۶ تے آنا ۶
تے او بہوں چنگا آتے کینجا چنگا امدادی ۶۔

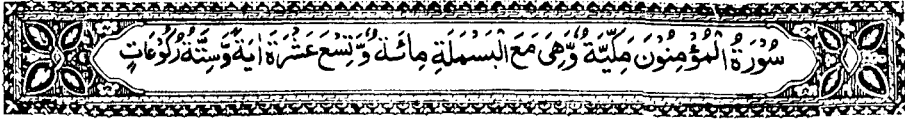
يَا أَيُّهَا النَّاسُ صُِرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا
وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا
لَا يَسْتَفِيدُونَ مِنْهُ صَعْفَ الطَّالِبِ وَالطَّلُوبِ ۝

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرَهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝

اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَتَّى جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مَلَّةً
أَبَيْكُمْ أَبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّكُمْ الْمُسْلِمِينَ ه مِنْ
قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ
الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝

سورة مؤمنون مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۹ آیات تے ۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ②
- الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خٰشِعُونَ ③
- وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ④
- وَالَّذِينَ هُمْ لِلذَّكٰوٰتِ فٰعِلُونَ ⑤
- وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حٰفِظُونَ ⑥
- اِلَّا عَلَىٰ اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غٰیْرُ مَلُوْمِیْنَ ⑦
- مَنْ اَبْتٰغٰی وِرَاةَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُونَ ⑧
- وَالَّذِينَ هُمْ لِامْتِنٰتِهِمْ وَعَهْدٍ هُمْ دٰعُونَ ⑨
- وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلٰوٰتِهِمْ یٰحٰفِظُونَ ⑩
- اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوٰرِثُونَ ⑪
- الَّذِیْنَ یَرِثُوْنَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِیْهَا خٰلِدُونَ ⑫
- وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ سُلٰلَةٍ مِنْ طِیْنٍ ⑬
- ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نَظْفًا فِیْ قَوَارِیْمَیْنِ ⑭
- ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا
- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن سکے
ڈیوٹن والا تے ول ول رحم کرن والا ؎۔
- ۲۔ مؤمن کامیاب تھی گئیں۔
- ۳۔ جیرھے نمازیں وچ عاجزی کریندن۔
- ۴۔ تے جیرھے بے ہودہ گاہیں کیں منہ پیر گھندن۔
- ۵۔ تے جیرھے زکوٰۃ ڈیندن۔
- ۶۔ تے جیرھے اپنی شرمگاہیں دی حفاظت کریندن۔
- ۷۔ سوائے اپنی زلیں دے یا جنہیں تے انہیں دے سچے ہمت
ماکین بے شک انہیں کون کوئی ظلم نہ کیتی ویسی۔
- ۸۔ تے جیرھا ایندے سوا بی گال دی خواہش کرے او
زیادتی کرن والن۔
- ۹۔ تے جیرھے اپنی امانتیں تے اپنی وعیدیں دا خیال رکھیندن۔
- ۱۰۔ تے جیرھے اپنی نمازیں دی حفاظت کریندن۔
- ۱۱۔ لے او وارثن۔
- ۱۲۔ جیرھے بہشت دے وارث تھیں تے اوندے وچ
بیش رہن۔
- ۱۳۔ تے اسان انسان کون سنی مٹی دے ست کیں پیدا
کیئے۔
- ۱۴۔ ول اونکوں اسان لطف بٹائے تے ارام نال رہن آلی
جاتے رکھے سے۔
- ۱۵۔ ول نطفے کون چبڑن والا بٹائے تے ول او چبڑن
والے کون بوٹی بٹائے ول اوں بوٹی کون پڑی بٹائے

الْعِظْمَ لِحَمَاءٍ ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ
فَتَبَرَّكَ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿۱۵﴾

ول اوں پڑی تے ماس چڑھائے سے ول اوں کوں بی شکل
وچ گمن آئے ہیں تے بابرکت او ذات جبرمی ساریں
کئیں چگی بناوٹ والی۔

ثُمَّ رَأَيْنَاكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ كَمَا تَبُوتُونَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ ول تساں ایندے بعد مرسو۔

ثُمَّ رَأَيْنَاكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَبُوتُونَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ ول تہا کوں قیامت دے ڈینہ اٹھایا ویسی۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا قَوْمَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْفَنِّ
غَافِلِينَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے اساں تہا ڈے اتے ست راہ بناؤں تے اساں
مفلوک کئیں غافل نے رہندے۔

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ
وَأَنَا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقِيدٌ رَوُونَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے اساں آسمان کئیں ہک اندازے نال پانی ہائے
ول اوں کوں زمین وچ کھڑائے سے تے اساں اوں کوں
گمن وچوٹ تے وی قادر ہیں۔

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا
فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ ول اوندے نال اساں تہا ڈے واسطے باغ بناؤں
کھیں دے تے انگور دے انہیں وچ تہا ڈے کیتے بہوں
سارے میون تے تساں انہیں وچ کھندے۔

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ
وَصَيْغٍ لِّلْكَالِينِ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے ہک درخت جبرحا طور سینا کئیں نکلدے جنیدے
وچو تیل نکلدے تے کھاوٹ والیں کیتے بوڑ۔

وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لُّنُسِّتِكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے بے شک تہا ڈے کیتے ڈنگیریں وچ سبھن اساں
تہا کوں انہیں دے ڈھدھیں وچو پلیندے ہیں تے انہیں
وچو تہا ڈے کیتے بہوں سارے نفعہ ہن تے انہیں کوں
کھندے وی ہوسے۔

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے انہیں تے پڑیں تیں تہا کوں سوار کیتا دیندے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمِ اعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے اساں نوح کوں اوندی قوم دو پٹھیا ہاسے تے
اوں آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو اوندے علاوہ
تہا ڈا بیا کوئی معبود کاہنیں کیا تساں تقویٰ اختیار نوسے
کریندے۔

فَقَالَ الْإِنْسَانُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ بَرِيدٌ أَنْ يَنْفَعَلَّ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ

۲۵۔ اوندی قوم دے کافر سواریں تے وڈیریں آکھئے اے تساں
آلی کار بندہ اے چاہندے جو تساں کئیں وڈا بن وچے تے

جے اللہ چاہتا ہے فرشتے لیندا اسان پہلے اپنے پیڑا بڑا پس
کئیں لے گال نیں سٹی۔

۲۶۔ اے آدمی! جیر صا پا گل تھی گئے تسان کبھ مدت تیں
ایکول بڑیکھو (ایندا کیا تھیندے)

۲۷۔ اوں اکھئے اے میڈے رب میڈی مدد کر اے میکوں
جھلیندن۔

۲۸۔ اسان اونو وحی کیتی جو توں ساڈی اکھیں دے سائٹے
تے ساڈی وحی نال بیڑی بٹاتے جیرے ویلھے ساڈا حکم
اوسے تے نیں اونچے ہر شے وچو بڑو بڑو جوڑے
تے اپنا پٹر نال گھن کے ٹر پڑو سولٹے اوندے جیندے
کیتے ساڈا پہلا حکم تھی چکئے تے غالبیں دے متعلق میڈے
نال کوئی گال نہر او تے پڑسن۔

۲۹۔ جیلھے توں تے تیڈے نال آسے بیڑی تے بہر دچو
توں اکھ سبھصال اللہ دیاں سن جیں ساکوں ظالم قوم کئیں
بچائے۔

۳۰۔ تے توں اکھ اے میڈے رب توں میکوں برکت
آلی جاتے ہاتے توں چچکا لہا وں والا ہوں۔

۳۱۔ بے شک ایندے وچ بہوں سارے نشان تے
اسان امتحان گھنڈے ہیں۔

۳۲۔ دل اسان انہیں دے بعد کئی قوماں پیدا کئیں۔

۳۳۔ تے انہیں وچ وی انہیں وچو رسول پھین جو
تسان اللہ وی عبادت کرو اوندے سوا تہا بڑا کوئی معبود
نیں کیا تسان بچدے نوٹھے۔

۳۴۔ اوندی قوم دے کافر و بڑیریں تے جیرے آخرت وی
ملاقات دے وی منکر بن اکھئے تے اسان انہیں کوں ایں
دنیا وچ مالدار بنایا یا لے تسان جیساں بندہ اوکھدے

مَلِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولَى ۝

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يَهْتَفُ بِهِنَّ فَتَرْتَابِهِنَّ حَتَّىٰ جِبْنَ ۝

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَدَّبُونِ ۝

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَّوَحَيْنَا
فَإِذَا جَاءَ أَهْرَبًا وَقَارَ السُّؤْرُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ
كُلِّ نَجْوَجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ
مُغْرَقُونَ ۝

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِّ فَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنزَلًا مُّبْرَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ
الْمُنزِلِينَ ۝

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَلْبِتِلِينَ ۝

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۝
فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا

تَشْرَبُونَ ﴿۳۵﴾

جیرمی شئے تساں کھندے؟ اوہو پیندے جو تساں پیندے؟

وَلَيْنَ اطْعَمْتُمْ بِشْرًا وَّشَلَكُمْ اِنَّكُمْ اِذَا لَلْحَمِيرُونَ ﴿۳۶﴾

۳۵. تے جے تساں اپنے بٹے جہیں بندے دی فرمانبرداری کیتی تے بے شک تساں گھانا پاوٹن والیں وچو تھی ویسہو
۳۶. کیا لے تہا بٹے نال وعدہ کریندے جو تساں جڈیاں مرو لیسو تے مٹی بن ویسہو تے پڈیاں تے تساں ولا کڈھیے ویسہو۔

اَيَعِدُّكُمْ اِنَّكُمْ اِذَا امْسَقْتُمْ تُرَابًا وَّعِظَامًا اِنَّكُمْ مَخْرُجُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷. جیرمی کہاں دا وعدہ کیا ویندے ایسوں عقل نیں میندی

هَيِّهَاتَ هَيِّهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸. اے محض ساڈی دنیاوی زندگی؟ اسان مروے ہیں تے اسان میندے ہیں اسان ولا اٹھالے کا؟ ناں ویسوں
۳۹. اے کب آدمی؟ جیرھا اللہ تے کوڑ کھڑی کھڑے تے اسان ایندی گالیں کول نئے میندے۔

اِنَّ هُوَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نُؤْتُوهُ وَاَنۡحُنَّ بِمَبْعُوثِينَ ﴿۳۹﴾

۴۰. اوں آکھے اے میڈے رب میڈی مدد کر جو انہیں جھٹلائے۔

اِنَّ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ اَفْتَرَىٰ عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا وَاَمَّا نَحْنُ لَهٗ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۴۰﴾

۴۱. اوں آکھے اے لوک کجھ عرصے دے بعد شرمندہ تھی ویسین۔

قَالَ رَبِّ اَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتَنِي ﴿۴۱﴾

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصِخَّرَنۡ نُّدَمِيۡنًا ﴿۴۲﴾

۴۲. انہیں کول اوں عذاب پکڑیے جیندی خبر ڈتی گئی ہائی تے اسان انہیں کول لکھیں آلی کار بنا ڈتے تے عالم قوم کیتے لعنت۔

فَاَخَذَ نَهْمُ الصَّبِيحَةِ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَهُمْ غُشَاۡءً ۭ فَبَعَدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِيۡنَ ﴿۴۳﴾

۴۳. دل انہیں دے بعد اسان بیاں تو ماں پیدا کیتن۔

ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قُرُوۡنًا اٰخَرِيۡنَ ﴿۴۴﴾

۴۴. کوئی دی امت اسپٹے وقت کینن؟ اگر تھیندی؟ تے نہ پچھو رہے بگدی۔

مَا تَسْبِقُ مِنْۢ اُمَّةٍ اٰجَلَهَا وَا مَا يَتَّخِذُوۡنَ ﴿۴۵﴾

۴۵. دل اسان ساندھو لاند رسول پٹھے جڈیاں کہیں امت دو اوندا رسول آئے انہیں اوکوں جھٹلائے اسان کجھ لوکوں کول کجھ دے بعد ہلاک کریندے گئے ہیں تے اسان انہیں کول قسے بنا ڈتے تے نہ منٹن والی قوم تے لعنت۔

ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا لَّكُنَّا جَاۡءَ اُمَّةً رَّسُوۡلُهَا كَذَّبُوۡهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمۡ بَعْضًا وَّجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيۡثَ ۭ فَبَعَدًا لِّلْقَوْمِ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا ﴿۴۶﴾

- ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿۳۶﴾
- ۳۶۔ ول اسان موسیٰ تے اوندے بھرا ہارون کوں اپنے
نشان تے کھلی کھلی دلیل نال پیھے۔
- إِلٰی فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
عَالِينَ ﴿۳۷﴾
- ۳۷۔ فرعون تے اوندے سردارین دو تے انہیں تکبر کیتے تے
لے اپنے آپ کوں بہوں وڈا سمجھدے ہن۔
- فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ بِبَشَرٍ مِّثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا
عِبَادُونَ ﴿۳۸﴾
- ۳۸۔ انہیں آکھئے کیا اسان بڑو اپنے جیہیں بندیں کوں
من گھنوں تے انہیں دی قوم ساڈی باہی۔
- فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿۳۹﴾
- ۳۹۔ انہیں لڑناہیں کوں جھٹلا بڑتے تے تباہ تھیون والیں
وچوڑن گئے۔
- وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَحْتَدُونَ ﴿۴۰﴾
- ۴۰۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب بڑتی متاں او ہدایت پاون۔
- وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَهُمَا إِلَى
رِبْعَةِ دَاثِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿۴۱﴾
- ۴۱۔ تے اسان ابن مریم تے اوندی ما کوں نشان بنا ئے
تے انہیں کوں ہک اچی جاتے پناہ بڑتی جیرھی سکون
آلی تے چشنے والی بائی۔
- يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۴۲﴾
- ۴۲۔ اے رسولو! تساں پاک چیزاں کھاؤ تے چھگے کم کرو
بے شک میں بڑا ڈھا جانداں جو تساں کریندے ہ؟
- وَرَأَىٰ هَذِهِ آيَةً وَأَمَّا إِسْرَءِيلُ إِذْ قَالَ لِرَبِّهِ
رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً فَأَنزَلْنَا فِي عَصَاكَ
الْحَقَّوْنَ ﴿۴۳﴾
- ۴۳۔ تے بے شک تہا بڑی اے جماعت بکا جماعت تے
میں تہا بڑا رب ہاں تساں میں کیں بڑرو۔
- فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حَبِيبٌ
بِالَّذِينَ
فَرِحُونَ ﴿۴۴﴾
- ۴۴۔ انہیں خدا لے حکم کوں ٹوٹے ٹوٹے کر کے
تے ہر ٹولہ اپنی اپنی جاتے خوش۔
- فَدَرَّهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۴۵﴾
- ۴۵۔ تو انہیں کوں ہک مدت میں غفلت وچ چھوڑ بڑے۔
- أَيَحْسَبُونَ أَنَّنَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنٍ
لَّيْسَ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلَاءٌ لَّا يَشْعُرُونَ ﴿۴۶﴾
- ۴۶۔ کیا او خیال کریندن جو اسان جیرھی انہیں دی مال تے
پتیریں نال امداد کریندے پئے ہیں۔
- ۴۷۔ تے انہیں کوں نیکیں وچ ودھیندے پئے ہیں۔ اصل او
کھیندے نہیں۔
- إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿۴۸﴾
- ۴۸۔ بے شک اولو ک جیرھے اپنے رب کیں کھندن۔
- وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿۴۹﴾
- ۴۹۔ تے جیرھے اپنے رب دی آیات کوں منیندن۔
- وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿۵۰﴾
- ۵۰۔ تے جیرھے اپنے رب دا کہیں کوں شریک نہیں بنیندے۔

- ۶۱۔ تے جو انہیں کول ملے او لوکس کول بڈیندن تے انہیں دے دل ات گلہوں بڈردن جو انہیں اپنے رب دوولٹے۔
- ۶۲۔ ایسے لوک نیکیں وچ جلدی کرن والن تے اونکیں وچ بک بڈوہے کنیں و دصن والن۔
- ۶۳۔ تے اسان کہیں جان کول اوندی طاقت کنیں زیادہ تکلیف نلے بڈیندے تے ساڈے کنیں ہک کتاب جیرھی سچ الندی ۶ تے انہیں تے علم نہ کیا ولسی۔
- ۶۴۔ اصل انہیں دے دل ایں کنیں غفلت وچن تے انہیں دے کم ایندے سواہے ہن جیرھے اوکریندن۔
- ۶۵۔ چڈیاں اسان انہیں دے امیریں کول عذاب نال پکڑوں تے او ہوں ویلھے دھاڑ پٹاڑ شروع کرڈیندن۔
- ۶۶۔ اچ نہ پٹر بے شک ساڈے ولو تہاکوں کوئی امداد نہ ملی۔
- ۶۷۔ میڈیاں آیات تہاکوں پڑھ کے ٹسایاں دیندیاں ہن تے ٹساں کھڑیں دے بھر پھر ویندے ہاوسے۔
- ۶۸۔ تکبر کریندے ہاوسے تے اوندے متعلق بے ہودہ گاہیں کریندے ہاوسے۔
- ۶۹۔ کیا انہیں ایں گال تے غور نہیں کیا یا انہیں دو ادا (صو) آئے جیرھا انہیں دے پیو بڈاڑے کول نہ ملیا ہا۔
- ۷۰۔ یا اپنے رسول کول انہیں سجاتا نیٹیں ایں واسطے اندا انکار کریندے پین۔
- ۷۱۔ کیا او آہن جو لے پاگل اصل ادتے انہیں دو سچ گھن کے آئے تے انہیں وچو اکثر حق کول چنگا نہیں چاڈے تے جے سچ انہیں دی خواہشیں دے پچھو ٹر داتے آسمان تے زمین وچ تے جو کجھ انہیں دے وچ تباہ تھی
- وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿۱﴾
- أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿۲﴾
- وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا لَكِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۳﴾
- بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِن هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّن دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿۴﴾
- حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْتَرُونَ ﴿۵﴾
- لَا تَجْرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تَنْصُرُونَ ﴿۶﴾
- قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُنذِرُكُمْ فَلَوْلَمَا كُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ تَنكِصُونَ ﴿۷﴾
- مُتَكَبِّرِينَ ﴿۸﴾ بِهِ سِيرًا تَهْجُرُونَ ﴿۹﴾
- أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۰﴾
- أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۱۱﴾
- أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَآكُرْتُمْ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ﴿۱۲﴾
- وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ بَلْ آتَيْنَهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّن قَدَمِ

- عَنْ ذِكْرِهِمْ مَعْرُضُونَ ۝^{۷۱}
 ونچے با۔ اصل اسان انہیں دو نصیحت گھن کے آئے ہیں
 او اپنی نصیحت کئیں منہ پھریندن۔
- أَمْ نَشَاءُ لَهُمْ خَرْجًا فَخَرَجَ رِبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ
 الْوَارِثِينَ ۝^{۷۲}
 ۷۳۔ کیا توں انہیں کئیں چٹی مگدیں تے تیرے رب دی
 بڑت چچی ۶ تے اوچنگا رزق ڈیوٹن والا ۶۔
- وَأَتَاكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝^{۷۳}
 ۷۴۔ تے بے شک توں انہیں کول سدھے راہ دوسٹینین
 ۷۵۔ تے بے شک جیرے آفرت کول نہیں منیدے
 او سدھے رستے کئیں ہٹن والین۔
- وَلَوْ رَجَّمْنَهُمْ وَكَنَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْخَوَافِ
 فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝^{۷۴}
 ۷۶۔ تے بے اسان انہیں تے رحم کروں تے جیرا انہیں
 کول بڑکھ پنچرا پئے ہٹا ڈیوں تے او اپنی منہ زوری وچ
 ودھ ولین۔
- وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُم بِالْعِدَابِ مَا اسْتَأْذَنُوا لِرَبِّهِمْ
 وَمَا يَتَضَمَّرُونَ ۝^{۷۵}
 ۷۷۔ تے اسان انہیں کول عذاب نال پکڑیا (ول دی) اور
 اپنے رب دے اگرو جھکے تے نہ عاجزی کیتی۔
- خَتَرْنَا إِذَا فَخَخْنَا عَلَيْهِمْ أَبَا ذَعَانَابِ شَدِيدًا
 إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۝^{۷۶}
 ۷۸۔ تے جیلھے اسان انہیں تے بہوں سخت عذاب
 دا درکھولیا تے او ہوں ویلھے مایوس تے موٹھے تھی
 گئے۔
- وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
 قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝^{۷۷}
 ۷۹۔ او ہوں جیں تہا بڑے کیتے کن اکھیں تے دل بناؤں۔
 بہوں گھٹ جیرا تاساں شکر کریندے ۶۔
- وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝^{۷۸}
 ۸۰۔ او ہوں جیں تہا کول زمین وچ کھنڈائے تے تاساں
 ہوندو کھٹے کیتے ولیر۔
- وَهُوَ الَّذِي يُنْجِي وَيُنْجِيٓ وَ لَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَ
 النَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝^{۷۹}
 ۸۱۔ او ہوں جیرا جیندا کریندے تے مریندے تے رات
 تے ڈینہہ دا اگرو کچھو آوٹن ہوندے حکم نال کیا تاساں عقل
 نال کم نورے گھندے۔
- بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ۝^{۸۰}
 ۸۲۔ اصل انہیں او باگال کیتی ۶ جیرھی پہلے لوک کریندے
 ہن۔
- قَالُوا إِنْ أَدَامَتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِنَّا
 لَنَبْعُوذُونَ ۝^{۸۱}
 ۸۳۔ آہن کیا اسان جیلھے مرولیوں تے مٹی تے ڈیوں
 تھی ولیروں ولا اٹھائے ولیروں۔

۸۳۔ اے وعدہ ساڑھے نال تے ساڑھے بیوڑاڑیں نال پہلے وی کیا گیا با اے پہلے لوکیں دیاں کہا نیان۔

۸۵۔ توں آکھ ڈوسوزین تے جو اندے وچ کیندے کیتے بے جے تساں جاڈے ۶۔

۸۶۔ او آکھن اللہ دے کیتے کیا تساں نصیحت نوہے پکڑیندے۔

۸۷۔ توں آکھ ڈوسوست آسمانیں تے عرش عظیم دا رب کون

۸۸۔ او آکھن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ کیا تساں اللہ کنیں نوہے ڈردے۔

۸۹۔ توں آکھ ہر نئے دی بادشاہی کیندے ہتھ وچ او پناہ ڈیندے او ندے خلائ پناہ کوئی نہیں ڈیندا بے تساں جاڈے ۶۔
۹۰۔ او آکھن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ تساں کتے جادو کیتے دیندے ۶۔

۹۱۔ اساں انہیں دو حق گنن کے آٹے ہیں تے او اندے انکار کرٹ والین۔

۹۲۔ اللہ ستیں کوئی پتر نہیں بنایا تے او ندے نال بیا معبود وی کوئی نہیں ناں تاں ہر معبود اپنی پیدا کیتی شے کون انج گنن دے ہاتے کھ نہیں معبودیں تے چڑھائی کر ڈیون با اللہ پاک اوں کنیں جو لے آہن۔

۹۳۔ او غیب تے حاضر کون جاڈے تے جینکوں او شریک بیٹین انہیں کنیں اچا ۶۔

۹۴۔ توں آکھ اے میٹے رب جے توں میکوں ڈکھا ڈیویں جیرھا انہیں نال وعدہ کیا گئے۔

۹۵۔ اے میٹے رب توں میکوں عالم قوم وچوڑاڈیوں
۹۶۔ تے بے شک اساں طاقت رکھیندے ہیں جو اساں

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ⑥

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑦

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ⑧

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ⑨

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ⑩

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑪

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ⑫

بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ⑬

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ⑭

عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّمَ مِمَّا يَشْرِكُونَ ⑮

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ⑯

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑰

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ⑱

- تیکوں ڈکھالوں چیرھا انہیں نال اسان وعدہ کیتے۔
- ۹۷۔ توں گندیں گاہیں کوں چبگائی نال پیریں کر
اسان بہوں جاڈرے میں جو او آبدن۔
- ۹۸۔ تے توں آکھلے میڈے رب میں شیطان دی شرارتیں
کنیں تیڈی آم شام منگداں۔
- ۹۹۔ تے لے میڈے رب میں آم شام منگداں جو لے
میڈے سائے آون۔
- ۱۰۰۔ تے میرے ویلے انہیں وجہ کہیں ہک کوں موت اولیسی
تے او آکھسی میکوں ولا پھٹ۔
- ۱۰۱۔ تاں جو میں اتھاں نیک کم کراں جیری جاہ کوں پھوڑا یاں
لے اصولن تھیں بے شک لے ہک گال لے جیری
او کریندا پٹے تے انہیں دے پچھو پردہ قیامت لے
ڈینہ تیں۔
- ۱۰۲۔ تے جہاں دھوتوں وچایا ویسی تے اوں ڈینہ انہیں وچ
کوئی سقاوت نہ ہوسی تے نہ اوہک ڈوہجے دا حال پچھسن۔
- ۱۰۳۔ تے جیندے وزن باری ہوسن اوہے لوک کامیاب
تھی ویسین۔
- ۱۰۴۔ تے جیندے وزن ہولے ہوسن اوہے لوک ہن جنہیں
اپنے آپ کوں گھاٹے وچ پیٹے دوزخ وچ ہیش رہسن
- ۱۰۵۔ جھا انہیں لے من ساڑ ڈیسی تے او اوندے
وچ کالے دھوں تھی ویسین۔
- ۱۰۶۔ کیا تہا ڈے اتے میڈیاں آیتاں نہ پڑھیاں ویندیاں
ہن تے تہاں اوندنا انکار کردے ہاوسے۔
- ۱۰۷۔ انہیں آکھلے لے ساڈے رب ساڈی بد بختی ساڈے
لے غالب آگئی ہائی تے اسان گمراہ قوم ہاوسے۔
- ۱۰۸۔ لے ساڈے رب ساکوں اتھوں کڈھ جے اسان
- إِذْ فَعَّ بِالَّذِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا
يَصِفُونَ ﴿۹۷﴾
- وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿۹۸﴾
- وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿۹۹﴾
- كَخَلْقِ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿۱۰۰﴾
- لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَوْلُهَا وَمِنْ دَسَائِطِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ﴿۱۰۱﴾
- فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ
وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿۱۰۲﴾
- مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَالِقُونَ ﴿۱۰۳﴾
وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خِيمُوا
أَنْفُسُهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿۱۰۴﴾
- تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿۱۰۵﴾
- أَلَمْ تَكُنْ أَيْتِي تَسْتَلِي عَلَيَّ كَمَا فَكَنْتُمْ بِهَا
تُكَلِّبُونَ ﴿۱۰۶﴾
- قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا
ضَالِّينَ ﴿۱۰۷﴾
- رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا

ظَلْمُونَ ﴿۱۰﴾

قَالَ اخْسُؤْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونَ ﴿۱۱﴾

ولا اوین کرون تے بے شک اساں عالم رہسوں۔
۱۰-۹۔ او آکھسی پریں دوزخ وچ وچو میڈے نال گال
نہ کرو۔

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا
فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَبِيرُ الرَّاجِعِينَ ﴿۱۲﴾

۱۱-۱۰۔ بے شک میڈے بندیں وچو ہک ٹولہ آہا ہا لے
ساڈے رب اساں ایمان گھن آئے ہیں ساکوں بخش
ڈے ساڈے اتے رحم کرتون بہوں چنگا رحم کرن والا ہیں
۱۱-۱۱۔ تساں انہیں نل مذاقاً کریندے ہا وے لے تیں
جو انہیں تہاکوں میڈی یاد بھلا ڈتی تے تساں انہیں نال
کھلے ہا وے۔

فَاتَّخَذَ تَوَهُؤُهُمُ سَخِرَتًا حَتَّىٰ أَنْسَوُكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ
مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ﴿۱۳﴾

۱۱-۱۲۔ بے شک میں اچ انہیں کوں انہیں دے صبردا بدلہ
ڈیساں بے شک اوہے کامیاب تھیون والین۔

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَارِقُونَ ﴿۱۴﴾

۱۱-۱۳۔ او آکھسی تساں زمین وچ کئی سال رہ گئے ہوں۔
۱۱-۱۴۔ او آکھسن اساں ہک ڈیہنہ یا اوندکھ ہر رہ گئے ہیں
گنٹن والیں کیں پچھ گھن۔

قُلْ كَمْ لِيْسْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿۱۵﴾

قَالُوا لَيْسَئِنَّا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمِ فَتَنِلِ الْعَاذِينَ ﴿۱۶﴾

۱۱-۱۵۔ او آکھسی جو تساں تھوڑا وقت رہ گئے ہوں جے تساں
جانے ہوں۔

قُلْ إِنْ لِيْسْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوَأَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۷﴾

۱۱-۱۶۔ کیا تساں لے خیال کریندے ہا وے جو میں تہاکوں
بے کار پیدا کیسے تے بے شک تساں میڈوں دلائے طیسو

أَفَحَسِبْتُمْ أَنْتُمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ أَنْتُمَا لَا
تُرْجَعُونَ ﴿۱۸﴾

۱۱-۱۷۔ اللہ سب سے اچ شان والا ہا دشاہ تے حق اوندے
سوا کوئی ہیا معبود نہیں او عزت اے عرش دارب۔

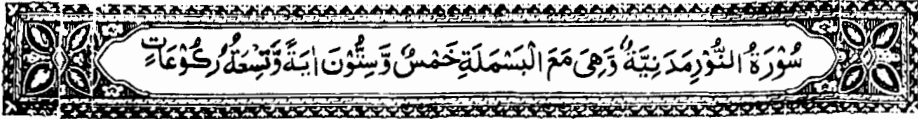
فَتَنَلِ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
الْكَرِيمِ ﴿۱۹﴾

۱۱-۱۸۔ تے جبرھا اللہ دے سوا کہیں بے کوں معبود نہیں اوندی
اوں کیں کوئی دلیل کا نہیں تے بیشک اونداحباب محض
اوندے رب کیں ہے تے بے شک کافر کامیاب نہیں تھیتے۔

وَمَنْ يَلْعَبْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُدَّ لَهَا لَهٗ بِهِ لَا
قَاتِمًا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿۲۰﴾

۱۱-۱۹۔ تے توں آکھ لے میڈے رب توں بخش تے توں
رحم کرتے توں بہوں چنگا رحم کرن والا ہوں۔

وَقُلْ رَبِّ اعْفُوْا وَارْحَمُوا أَنْتَ خَبِيرُ الرَّاجِعِينَ ﴿۲۱﴾

سورة نور مدنی ہوتے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۵ آیات تے ۹ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کریناں اللہ دے نال نال جیرھا بن مگلے ڈیوٹن
والا تے ول ول رحم کرن والا ۱۱
- ۲۔ لے سورت اساں انیکوں لہائے تے اساں فرض
کیتے ایندے اتے عمل تے اساں ایندے وچ کھلیاں
کھلیاں آیات لہائے تاں ہر تاساں نصیحت پکڑو۔
- ۳۔ زنا کرن والی تریمت تے جوان ڈوناہیں دجو ہر ہک
کون سو محکومے مارو تے جے تاساں اللہ تے آہرت
دے ڈینہہ تے ایمان ایندے ۶۰ تے اللہ دے دین
دج تاساں انہیں ڈوناہیں نال نرمی نہ کرو تے انہیں ڈوناہیں
دی سزا مومنین دی ہک جماعت ڈیجھے۔
- ۴۔ زنا کرن والا مرد محض زنا کرن والی تریمت نال صحبت
کریندے یا شرک کرن والی نال تے زنا کرن والی
تریمت نال محض زنا کرن والا مرد یا مشرک صحبت کریندن
تے مومنین تے لے گال حرام کیتی گئی ۱۱۔
- ۵۔ تے جیرھے لوک پاک تریمتیں تے الزام لیندن تے
ول اوچار گواہ نیئیں ایندے تے انہیں کون اسی
کوٹھے مارو تے انہیں دی گواہی کپڑاہیں دی قبول نہ
کرو تے ایجھے لوک نافرمان۔
- ۶۔ سوائے ایندے جیرھے لوک ایندے بعد توبہ
کرن تے اصلاح کرن تے بے شک اللہ بہوں بخشش
والا تے مہربان۔
- ۷۔ تے جیرھے لوک اپنی زلیں تے الزام لیندن تے اوندے
- سُورَةُ التَّوْرَةِ مَكِّيَّةٌ وَمِمَّا نَزَّلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لِّعَلَّكُمْ تَدَّكَّرُونَ ②
- الرَّايِبَةُ وَالرَّايِي فَاجِلِدْ ذَاكُلْ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةً
جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللّٰهِ اِنْ
كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهَا
طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ③
- الرَّايِي لَا يَنْكِحْ اِلَّا رَايِبَةً اَوْ مُشْرِكَةً وَالرَّايِبَةُ
لَا يَنْكِحُهَا اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌ وَحُزْمٌ ذٰلِكَ عَلٰى
الْمُؤْمِنِينَ ④
- وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا بِاَدْبَعَةٍ
شَهَادَةٍ فَاجِلِدْهُمْ تَلْثِيْنَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا
لَهُمْ شَهَادَةً اَبَدًا وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ⑤
- اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا اِنَّ اللّٰهَ
عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑥
- وَالَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ اَزْوَاجَهُمْ وَاَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ

اپنے سوا گواہ کوئی نہیں ہوندے تے ول انہیں وچو ہر آدمی چار دفعہ اللہ دی قسم کھا دے جو او بے شک سپما۔
۸۔ تے پنجویں دفعہ لے آکھے جو بے شک او دے اتے اللہ دی لعنت ہوئے جے او کوڑا ہوئے۔

۹۔ تے اول ترمیم دی سزا ختم کر ڈرتی دلیسی جے او چار دفعہ اللہ دی قسم کھا دے جو او کوڑا ہو۔
۱۰۔ تے پنجویں دفعہ آکھے جو اللہ دی لعنت میڈے اُتے ہوئے جے او مرد سپما۔

۱۱۔ تے جے اللہ دا فضل تے او دنی رحمت تہا بڑے اتے نہ ہندی تے بے شک اللہ توبہ قبول کرٹ والا تے سیاٹا ہو۔
۱۲۔ بے شک جنہیں تہمت لائی او تساں وچو ہک ٹولہ با تساں ایکوں اپنے کیتے برا نہ سمجھ اصل او تہا بڑے کیتے چنگائی ہو ہر شخص انہیں وچو جیں جو گناہ کیتے اوں کوں سزا ملے تے انہیں وچو جیرھا وڈا گناہ گاربا او دے کیتے وڈا عذاب۔

۱۳۔ لے گال سٹن دے بعد تے مومن مردیں تے مومن ترمیمیں اپنے متعلق چنگا گمان کیوں نہیں کیا تے لے آہن جو اسے وڈا کوڑا۔

۱۴۔ او چار گواہ کیوں نہیں گمن کے آئے تے جیلھے او گواہ نہیں گمن کے آئے اللہ دے نزدیک او کوڑن۔
۱۵۔ تے جے تہا بڑے اتے دنیا تے آخرت وچ اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہندی تے تہا کوں تہا بڑے ایں کم دی وجہ نال وڈا عذاب پہنچے با۔

۱۶۔ تے تساں ہک بڑے وی زبان نال کوڑ سکھن بگ پے تے اپنے مونہیں نال او آکھن بگ پے جیندا تہا کوں کوئی علم نہ ہا تے تساں ایکوں سوکھی گال سمجھدے ہا دے

إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۰﴾
وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ﴿۱۱﴾

وَيَذَرُهَا الْعَدَابَ إِنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿۱۰﴾
وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿۱۱﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿۱۱﴾
إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ لَا نَحْسَبُهُ
شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿۱۲﴾

لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿۱۳﴾

لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شَهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿۱۴﴾
وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ لَسْتُمْ فِي مَا أَقَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۵﴾

إِذْ تَلَقَوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ يَا فَأُوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّئًا ۖ وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ
عَظِيمٌ ﴿۱۶﴾

تے اللہ سے نزدیک بہوں و بڑی گال بانئ۔

۱۷۔ تے بڑیاں لے گال سٹی بانئ تساں لے کیوں نہ
آکھیا با جو لے ساڈا کم نیس جو اساں این گال کول ولا
آکھوں لے خدا توں پاک ہیں لے بہوں و بڑی تہمت۔

۱۸۔ جے تساں مومن ہوے تے اللہ تہا کول نصیحت کریدے
جو تساں ایجی گال ولا نہ آکھائے۔

۱۹۔ او اللہ تہا بڑے کیتے حکم بیان کریدے تے اللہ بہوں
چائٹن والا تے بہوں سیاٹنا۔

۲۰۔ بے شک جبرے لوک لے چاہندن جو مومنین وچ
برائی پھیل و سچے انہیں کیتے این دنیا وچ وی تے آخرت
وچ وی بڑکھ والا عذاب تے اللہ جاڈے تے تساں
توے جاڈے۔

۲۱۔ تے جے تہا بڑے اتے اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہوندی
تے بے شک اللہ سٹیں بہوں مہربان تے ول ول رحم
کرت والا۔

۲۲۔ اے مومن شیطان دے پیریں تے نہ ٹرو تے جبرھا
شیطان دے پیریں تے ٹروے بے شک او
بے حیائی تے ناپسندیدہ گالہیں دا حکم ڈیندے تے جے
اللہ دا فضل تے رحمت تہا بڑے اتے نہ ہونے با تہا بڑے
وچ کوئی کڈا ہیں پاک نہ تھیوے با تے اصل اللہ سٹیں
جیکوں چاہندے پاک کریدے تے اللہ سٹیں بہوں
سٹن والا تے چائٹن والا۔

۲۳۔ تہا بڑے وچر فہمیت والے تے کھلا رزق رکھن والے
قسم نہ کھاون جواو اپنے سکین کول تے مسکین کول تے مہاجرین
کول اللہ دے رستے وچ نہ ڈلسن اور معاف کرٹی تے
کچھ نہ آکھن کیا تساں نوہے چاہندے جو اللہ تہا بڑے گناہ

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ
بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿۱۷﴾

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِللْبَيْتَةِ أَبَدًا إِنَّ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿۱۸﴾

وَيَسِّرُ اللَّهُ لَكُمْ الْأَيْتَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۹﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ
آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۲۰﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ وَدُفَّ
تَجِيمٌ ﴿۲۱﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ
يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالنَّكَرِ
وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ
أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿۲۲﴾

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا
أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلِيَعْفُوا وَيُلِيقُوا الْإِيعَابَ الْأَلْحَبُونَ أَنْ يَعِفَّ اللَّهُ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲۳﴾

معاف کرے تے اللہ بہوں بخشش والا تے مہربان ۔

۲۳۔ بے شک میرے لوک پاک تے سدھی سادی مومن عورتیں تے ہمت لیندن این دنیا تے آفرت وچ اہیں تے لعنت تے اہیں واسطے وڈا عذاب ۔

۲۵۔ جڈاں اہیں دیاں زبانوں تے ہتھ تے پیرا اہیں نے عملیں نے خلاف گواہی ڈسین ۔

۲۶۔ اوں ڈسندہ اہیں کوں اللہ پورا تے درست بدلہ دے لے تے او جان گھسن جہے شک اللہ سبھی اصلو واضح رچ ۔

۲۷۔ گندیوں گاہیں گندے مردیں واسطے تے گندے مرد گندی گاہیں کیتے ہن تے پاک گاہیں پاک مردیں کیتے تے پاک مرد پاک گاہیں کیتے ہن لے بری کیتے ولسن اوں کئیں جو کچھ او ابدن ۔ اہیں کیتے بخشش تے عزت والادق

۲۸۔ لے مومنوں اپنے گھریں لے سوا نہیں گھریں وچ نہ پھیرے جے تیں پچھوئے تے گھر والیں کوں سلام کرو لے تہاڈے کیتے چنگی گال تاں جو تساں نصیحت حاصل کرو ۔

۲۹۔ تے جے اہیں وچ کوئی دی نہ لے تے اہیں وچ نہ پھیرے جے تیں تہا کوں اجازت نہ ڈتی وچ تے جے تہا کوں اکھیوں وچ وچ وچ تے ول وچ تے ول وچ تے تہاڈے کیتے زیادہ چنگی گال تے اللہ تہاڈے عملیں کوں بہوں ہاندے ۔

۳۰۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جو تساں اینجھ گھریں وچ پھیرے جے تیں وسون نہ ہن تے تہاڈا سامان بھرے ۔ اہیں وچ تے اللہ جانڈے جو تساں ظاہر کریندے تے لکندے جو ۔

۳۱۔ توں مومنین کوں اکھ ڈے جو اپنی اکھیں جھکیاں رکھن تے اپنی خسرگاہیں دی حفاظت کرن لے اہیں کیتے بہوں چنگا بے شک اللہ سبھی جانڈے جو او کریندن ۔

۳۲۔ تے مومن ترمیمیں کوں اکھ جو اٹھیاں اکھیں جھکیاں

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۲۳

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَنْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۲۵

يَوْمَ سَيُؤْتِيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ۝۲۶

الْحَيِثُوتُ لِلْحَيِثِينَ وَالْحَيْثُوتُ لِلْحَيْثِيَّاتِ ۚ وَ التَّلَاتِثُ لِلتَّلَاتِيثِ وَالتَّلَاتِيثُ لِلتَّلَاتِيثِ ۗ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝۲۷

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَ تَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۗ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝۲۸

فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ اذْجِعُوا فَارْجِعُوا ۗ هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝۲۹

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسَبِّحُونَ وَ مَا تَكْتُمُونَ ۝۳۰

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّونَ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُونَ آذُنَهُمْ ۗ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَصْنَعُونَ ۝۳۱

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ

رکمن تے اپنی ٹھکانا دی حفاظت کرن تے اپنے سوتھپ
 کول ظاہر نہ کرن سوائے اوندے جیرھا ظاہر ہوجے تے
 اپنی چادر اپنے سینے تے سٹی رکمن تے او اپنے سوتھپ
 کول ظاہر نہ کرن سوائے اپنے پئے دے یا اپنے پھوتے
 یا سورھیں تے یا پتریں تے یا سکتیں تے یا بھراویں
 تے یا بھرتیوں یا بھرتیوں تے یا تربتیں تے یا ہانہیں تیں
 یا اینجے چھوڑیں تے جیرھے بالغ نیں تھے یا اینجے ہاں
 تے جنہیں کول تربتیں دے خاص تعلقات دا علم نیں تے
 اپنے پیریں کول زور نال مار کے نہ لڑن تاں جو پتہ بگ
 ونچے ظاہر تھی ونچے او سوتھپ جینکوں او لکیندیاں ہین
 تے لے مومنو تساں سارے اللہ دو دھیان کرو تاں
 جو تساں کامیاب تھی ونچو۔

۳۳۔ تے تساں اپنی بیوہ تربتیں تے اپنے نیک بندیں تے
 ہانہیں دیاں شادیاں کرو جے او غریب ہن تے اللہ انہیں کول
 اپنے فضل نال امیر کر ڈیسی تے اللہ بہوں وسعت ڈیون
 والارے جائی والا۔

۳۴۔ تے جیرھے نکاح نیں کر سگدے او پاک رہوں
 جے تیں اللہ انہیں کول اپنے فضل نال امیر کر ڈیویے تے
 جیرھے غلام تہا بڑے نال لکھ پڑھ کرن چاہن تے تساں آزاد
 کرن کیتے لکھ پڑھ کر گھو جے انہیں وچ چکھائی ڈیکھو تے اللہ
 دے اول مال وچو انہیں کول ڈیو جیرھا اول تہا کول بڑے
 جے ہانہیاں نیک رہوں چاہوں تے انہیں کول برائی تے
 مجبور نہ کرو تاں جو تساں دنیاوی زندگی دا سامان چاہو
 تے جیرھا انہیں کول مجبور کر لسی تے بے شک اللہ سبیں انہیں
 دی مجبوری دے بعد بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۳۵۔ تے اساں تہا بڑو کھلے نشان لہان تے تہا بڑے کین

فُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
 وَلْيَضْحَكْنَ بِخُفْوِهِنَّ وَلَا يَبْكْنَ وَلَا يُدِينَ
 زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِمْ
 أَوْ أَبْنَائِهِمْ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ
 بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ
 أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا
 مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّحِيْنَ
 غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَابِ
 مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ
 لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوَاتِرِ
 النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ
 بِأَرْجُلِهِنَّ لِيَعْلَمَ مَا
 يَخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ
 وَتُؤْتُوا لِي اللَّهِ جَنِيحًا
 آيَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
 لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ ﴿۳۳﴾

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ
 وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
 وَرِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ
 يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
 وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۴﴾

وَلَيْسَتَغْفِيهِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ
 نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ
 اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ
 يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِنْكُمْ
 مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
 فَكَايَتُهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ
 خَيْرًا وَأَنْتُمْ مِنْ قَائِلِ
 اللَّهِ الَّذِينَ أَنْتُمْ وَلَا تَكْرِهُوا
 فَتَيَبْتُمْ كُمْ عَلَى الْبِعَازِ
 إِنْ أَرَدْتُمْ تَحَصُّنًا لِنَبْتِغُوا
 عَرَضَ الْبَيْدَةِ الدُّنْيَا
 وَمَنْ يَكْرِهُهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ
 مِنْ بَعْدِ إِنْكَاحِهِنَّ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ ﴿۳۵﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ

خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۳۶﴾
 اللَّهُ نُورٌ السَّلَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كِشْفُوهَا فِيهَا
 مِضْبَاحٌ الْمِضْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
 دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ
 وَلَا غَرْبِيَّةٍ لَّا تَكَادُ زَيْتُهَا يُضَيِّقُ وَلَوْ لَمْ تَنْسَسْهُ
 نَارُهُ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ
 وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ ﴿۳۷﴾

پہلے لوگس دے مال وی ڈسین سے تے متقیں واسطے نصیحت
 ۳۶۔ اللہ آسمان تے زمین دا نور اوندے نور دی مثال ایویں
 بے جیویں جالے وچ ڈیولا لائھا بھوسے تے ڈیولیشیشے
 وچ بھوسے تے کشیشہ ایویں جیویں چکدا ہویا تارا بھوسے
 اوں کول زیتون دے مبارک وٹ دے ریل، نال پایا گیا
 بھوسے نہ پودھی، اہتے نہ پچادی بھانویں اونکوں بھانہ
 وی بگے تے اوتیل اونکوں آپے روشن کر ڈیوسے تے نور
 دے اتے نور اللہ جینکوں چاہندے اپٹے نور دود ہدایت
 ڈیندے تے اللہ سیس لوکس کیتے لے گا ہیں بیان کر پیدے
 تے اللہ ہر شے کول بہوں چاندے۔

فِي بُيُوتِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا اللَّهَ مَعْبُودًا لَّا يَشْفَعُونَ
 فِيهِمْ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ يُعْبُدُونَ فَذُرِّيَّتُكَ
 مِمَّنْ يَنْقَضُ بَيْنَهُمْ وَاللَّحْدَانُ وَالْأَصَالُ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ گھوس وچ بن اللہ سیس جنہیں دے اچا کرٹ داتے اوندے
 نال دا ذکر کرٹ دا حکم ڈرتے۔ اوندے وچ فخر شاک اوندی
 تسبیح کریندے رہ دیندن۔

رِجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
 وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَتَذَكَّرُونَ يَوْمًا
 تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿۳۹﴾

۳۸۔ ایجھے لوک جنہیں کول تجارت نے وپار اللہ دے ذکر
 کین غافل نیس کرینداتے نماز پڑھن کین تے زکاۃ
 ڈیول کین دی اوں ڈینہ کینں ڈردن جیندے وچ
 دل تے اکھیں اپترتج ولسن

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّنْ
 فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۴۰﴾

تاں جو اللہ سیس انہیں کول انہیں دے عملیں دا
 بہوں چنگا بدلہ ڈیوسے تے اپٹے فضل نال انہیں کول
 ودعا دے تے اللہ جینکوں چاہکے بغیر حساب دے رزق
 ڈیندے۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ
 الظَّمآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ
 اللَّهَ عِنْدَهُ قَوْفَهُ حِسَابُهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ کافرین دے اعمال ایویں بن جیویں چکنی ریت دا
 میدان جینکوں ترسا پانی سمجھندے تے جیڑاں اوندے
 نال اندے او کجھ وی نیس ہوندا تے او اللہ کول اپٹے
 کولہو پسیں تے او اوندرا پورا پورا حساب ڈیس، تے اللہ حساب
 جلدی گھنٹ والا۔

أَوْ كَلَّمْتِنِي بِحُجْرَتِي يَغْتَشُهُ مَوْجٌ مِّنْ قَوْهِ مَوْجٌ مِّنْ قَوْهِ
سَمَابًا ظَلَمْتُ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكِدْ يَرِيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا
لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٣١﴾

۴۱۔ یا ایویں ہن جیویں شہوہ سمندر وچ اندھارے ول ہک
بہرتے بی لہر ہومے ول اوندے لٹے بھڑ بھڑے اندھاریں
تے ول اندھاریں بڑن تے بے او ہتھ کڈھے تے اونکوں
ڈیکھ نہیں سگدا تے جیندے واسطے اللہ نور نہ بناوے
اوندے واسطے کوئی نور نہیں۔

لَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْتَجِِبُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالتَّائِبِينَ كُلِّ لَدُنَّ صَلَاتِهِمْ وَسُجُودِهِمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٢﴾

۴۲۔ کیا توں نہیں ڈبدا بے شک جو کجھ آسمانیں وچ تے
زمین وچ اللہ دی تسبیح پیا کریندے تے کجھی قطار پدی
کھڑن تے انہیں وچ ہر ہک کون اوندی نماز تے تسبیح
دا پڑے تے اللہ جو او کریندن اونکوں بہوں چاڑھے۔

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى
اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٣٣﴾

۴۳۔ زمین تے آسمان دی بادشاہی اللہ دی ہے تے ہوندو
دلے۔

لَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ سَمَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ
يَجْعَلُهُ رُكَاةًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خَلْقِهِ وَ
يُنزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ
بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنًا
بِرْزْقِهِ يَذُوبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٣٤﴾

۴۴۔ کیا توں نہیں ڈبدا جو اللہ جھڑکوں ہولے ہولے
ٹریندے تے ول کھٹا کر ڈیندے تے ولا انہیں کون
تہاں لیندے ول توں ڈبیں انہیں لے وچو مین آوٹی
پئے ویندے تے او بھڑ وچو بہوں ٹھیلیاں شہیں
ٹیندے انہیں وچ کجھ نالویں ہوندن تے جتھاں چاہندے
اوں تیں پچا ڈیندے تے جیں کیں چاہندے روک گھندے۔
تھی سگدے جو اوندی بجلی دی چمکار اکھیں کون اندھا کر
ڈلوے۔

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً
لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٣٥﴾

۴۵۔ اللہ رات تے ڈینہ کون پھریندارہ ویندے بیشک
ایندے وچ عقل والیں کیسے سبق۔

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّا يَخْتَفُونَ بَيْنَ
عَلَى بَطْنَيْهَا وَمِنْهُمْ مَّن يَتَّبِعُ عَلَى رِجْلَيْهَا وَمِنْهُمْ مَّن
يَتَّبِعُ عَلَى آرْتِجِ بَطْنِهَا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٦﴾

۴۶۔ اللہ ہر جانور کون پانی کنیں پیدا کیسے انہیں وچو کجھ
ڈوہ دے ہمر ٹردن تے انہیں وچو کجھ ڈولتیں تے ٹردن
تے کجھ چارتے ٹردن جو اللہ چاہندے پیدا کریندے
بے شک اللہ ہر چیز تے قادر۔

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى

۴۷۔ تے اسان کھلے کھلے نشان لہائن تے اللہ جیکوں

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۸﴾

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فِرْيَاقًا مِنْهُمْ مِمَّن بَعْدَ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿۴۹﴾

وَأَلَّا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿۵۰﴾

وَأَن يَكُنْ لَهُمُ الْخِيَاطَىٰ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُدْعِينَ ﴿۵۱﴾

إِنِّي فُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمَّا رَبُّنَا فَأَمَّا يَبْتَغِيهِ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۵۲﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۵۳﴾

وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَّقِ اللَّهَ وَيَتَّقِ قَوْلَ اللَّهِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿۵۴﴾

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَسْرِبُنَّ إِلَىٰ تِلْكَ الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا لَهَا لَوَافِقًا يُخْرَجُ مِنْهَا خَبِيرَاتُهَا تَحْمِلُونَهَا ﴿۵۵﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكُمْ خِطَابٌ مِّمَّا جُمِلْتُمْ فِيهِ وَإِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۵۶﴾

چاہندے سدھاراہ ڈکھلیندے۔

۴۸۔ تے آہن اسان اللہ تے رسول تے ایمان گھن آئے ہیں تے اسان اطاعت کریندے ہیں دل انہیں دچوہک ٹولہ ایندے بعد پھر ویندے تے لے لوک مومن نیں۔

۴۹۔ تے جیرھے ویلھے انہیں کول اللہ تے اوندے رسل دوسٹیا ویندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے تے انہیں دچوہک ٹولہ منہ پھیر گھندے۔

۵۰۔ جے کوئی کجگال انہیں دے حق دچوہک ہوسے تے اوں ویلھے فرمانبرداری کریندے ہوسیں آویندن۔

۵۱۔ کیا انہیں دے دل وچ بیماری یا اوشک وچ ہن یا اوڈردن جو اللہ تے اوندا رسول انہیں تے ظلم کر لیسے سچ لے ہے جو اونو خود ظالمن۔

۵۲۔ مومنین کول جیلان اللہ تے اوندے رسول دو سٹیا ویندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے انہیں دا جواب لے ہزندے جو اسان سُنئے تے من گدھے تے ایسے لوک کامیاب تھیون والن۔

۵۳۔ جیرھے اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری کریندن تے اللہ کئیں ڈردن تے اوندا تقویٰ اختیار کریندن ایسے لوک کامیاب تھیون والن۔

۵۴۔ تے انہیں اللہ دیاں پکیاں قساں کھا دین جے توں انہیں کول حکم ڈیویں تے اونو رنکسن توں آکھ قساں نہ کھاڈا اصل کم چنگی اطاعت بے شک اللہ جو رتساں کریندے عہ چاٹدے۔

۵۵۔ توں آکھ اللہ دی اطاعت کرو تے رسول دی اطاعت کرو جے او پھر دچن تے اوندے اتے او با ذمہ داری جو جیرھی اوندے ذمے لانی گئی ہو تے تہا ڈرے اتے ایہ جیرھی

الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿۵۷﴾

تہاڑے ذمے لائی گئی ہے، تے جے تسان اوندی اطاعت
کر لیسو سدھے رستے تے آولیسو تے رسول داکم معنی
کھول کے گھال پچا ڈیوٹ۔

۵۶۔ اللہ سائیں تہاڑے وچو مومنین تے نیکیں نال اے ودھہ کہتے جو
انہیں کول ضرور زمین وچ خلیفہ بیسی جیویں انہیں کینیں
پہلے خلیفہ بٹائس تے تاں جو انہیں کہتے اوں دین کول جیرھا
انہیں کول چنگا گبگے مضبوط کر ڈیوے تے انہیں دے ڈر
دے بعد انہیں کول امن دی حالت وچ ضرور بدلیسی او
میٹری عبادت کرن تے میڈے نال کہیں کول ستریک نہ
بٹاوں جیرھا ایندے بعد انکار کر لیسے او نافرمانیں وچو۔

۵۷۔ تے نمازاں پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے رسول دی اطاعت
کرو تاں جو تہاڑے اتے رحم کیا ونچے۔

۵۸۔ توں اصلو خیال نہ کرو جو کافر زمین وچ ساکوں ہرا ڈیویں
تے انہیں دالکاڈ بچاے تے بہوں برا لکاڈ۔

۵۹۔ اے مومنو جیرھے تہاڑے بانھے بن تے جیرھے
بالغ نیں تھے تہاڑے وچو اوترے وقتیں وچ تسان
کینیں بکچھ کے آون فخر دی نماز کینیں پہلے تے ڈوپاریں
کول جیرھے ویلے تسان پڑے لبندے، تے عشا دی نماز
دے بعد تہاڑے ترے پردے دے وقتن۔ ایندے
بعد تہاڑے اتے تے انہیں تے کوئی گناہ نیں تہاڑے
وچو کچھ بہیں دو اندے رہ ویندن۔ ایویں اللہ تہاڑے
کہتے آیاں کھول کے بیان کیتن تے اللہ بہن چاٹن والا
تے سیانا۔

۶۰۔ تے جڈاں تہاڑے بال بالغ تھی وچن تے او دی ایویں
اجازت منگن جیویں ایں کینیں پہلے لوک اجازت منگدے بن
اللہ تہاڑے کہتے کھول کے بیٹیاں آیاں بیان کرندے تے اللہ

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَيَسْتَخْفِنَهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخَفَّ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَيَسْتَكِنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
وَيُخَيِّبَنَّ لَهُمْ تَمَنُّهُمْ عَدُوِّهِمْ أَمَّا يَعْبُدُونَ
لَا يُشْرِكُونَ فِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۵۹﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرُّسُولَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۶۰﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا لَهُمْ النَّارُ وَلَا يُنْسَىٰ الصَّيْدُ ﴿۶۱﴾
يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ وَالَّذِينَ مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثٌ
مَرَّتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ
مِنَ الظُّهُورِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْدَةٍ
لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ
طَوُّوْنَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۶۰﴾

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۶۱﴾

بہوں جائز والائے بہوں سیانا۔

۶۱۔ بہوں پڑھیاں تمہیں جبریاں شادی سے قابل نہیں
انہیں تے کوئی گناہ نہیں جو او اپنے پکڑے اپنے حسن کوں
نکارہ کریندے ہوئیں لہا رکھن جے او بچیاں رہ و بچن تے
انہیں کیسے چنگا تے اللہ بہوں سنن والائے جائز والا
۶۲۔ اندھے تے منڈے تے بیماریاں تے تہا بڑے اپنے
تے کوئی گناہ نہیں جو تساں اپنے گھریں دجو کھاؤ تے
اپنے پیورے گھریں یا مادے گھریں یا اپنے بھرانوں دے
گھریں تے اپن بھنیں دے گھرتے چا پے دے گھریں دجو
یا چا پیں دے گھریں دجو یا اپنے مایں دے گھریں دجو یا
یا مایں دے گھریں دجو یا جیندے کئیں دے تساں ملک
ہوسے یا اپنے سنگتیں دے گھوکھاؤ تے تہا بڑے لے
کوئی گناہ نہیں جو تساں رل کے کھاؤ یا الجراج کھاؤ تے
جیلا کہیں گھروچ پیہو اپنے گھرواں تے سلام کرواے
اللہ ولو بابرکت تے چنگا تھہ یوں اللہ اپنی
آیات کھول کے تہا بڑے اتے بیان کریندے تاں جو
تساں عقل تال کم گھنو۔

۶۳۔ مومن صرف اوہے بن جیرھے اللہ تے اندھے
رسول تے ایمان ایندن نے جیرھے ویلھے اندھے
نال کہیں قومی کم کیسے بیٹھے ہون او نہیں ویندے جے
تیں کچھ نہ گھنن۔ بے شک جیرھے لوک تیں کینیں بھپن
اوہے لوک اللہ تے رسول تے ایمان ایندن
تے جیلاں او تیں کینیں کہیں اپنے کم کیسے
اجازت منگن توں انہیں دجو جیکوں چاہیں اجازت بڑے
بڑے انہیں واسطے اللہ کینیں بخشش منگ بے شک اللہ
بہوں بخشش والائے بہوں رحم کرن والا۔

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَاَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۶۱﴾
لَيْسَ عَلَى الْاَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا
عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوْا مِنْ
بُيُوْتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اٰبَائِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اُمَّهَاتِكُمْ اَوْ
بُيُوْتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخَوَاتِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَعْمَالِكُمْ
اَوْ بُيُوْتِ عَمَلِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوْتِ خَالَاتِكُمْ
اَوْ مَا مَلَكَتْهُنَّ مَقَانِعُهُ اَوْ صَدْرِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوْا جَنِيْعًا اَوْ اَسْتَأْتُوْا اَقْدًا وَاَدْخَلْتُمْ
بُيُوْتًا فَسَلِمُوْا عَلٰى اَنْفُسِكُمْ حَيْثُ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ
مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذٰلِكَ يَبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۲﴾

اٰتِنَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَاِذَا
كَانُوْا مَعًا عَلٰى اَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوْا حَتّٰى يَسْتَاْذِنُوْهُ
اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ
بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ فَاِذَا اسْتَاْذَنُوْكَ فَبَعْضُ شَاۡئِهِمْ
فَاِذَنْ لِّمَنْ يَشِئْتُمْ مِنْهُمْ وَاَسْتَعْفِفْ لَهُمْ اللّٰهُ اِنَّ
اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۶۳﴾

۲

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدًّا بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ
 قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ
 الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
 يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۷﴾

۶۴۔ رسول نے سبٹن کوں ایویں نہ سمجھو جیویں آپت
 وچ کھ بڈو جھے کوں سبٹندے ء اللہ چاٹدے سے جیرھا
 لتساں وچو جھوہ مار کے کھسک ویندے تے جیرھے
 اوندے حکم دی خلاف ورزی کریندن او بڈرن جو انہیں
 کوں کوئی مصیبت نہ آونچے یا انہیں کوں بڈکھ والا عذاب
 نہ پہنچے۔

إِلَّا أَنْ يَلِيَهُ كَأَفَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
 عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيَلْبِسُهُمْ بِيَعْلَمُوا وَاللَّهُ
 بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۸﴾

۶۵۔ سٹوبے شک آسمانیں تے زمین وچ جو کھ
 بے اللہ داء جیرھی حالت وچ لتساں ہرے اللہ اوں
 کوں چاٹدے تے جڈال او اللہ دو ولائے ولین جو کھ
 او کریندن اللہ انہیں کوں بڈس بڈسی تے اللہ ہر شے
 کوں بہوں چاٹن والا ہے۔

سُورَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ ذِي مَعِ الْبِسْمَلَةِ ثَمَانٍ وَسَبْعُونَ آيَةً وَسِتَّةٌ وَرُكُوعًا

سورت فرقان کی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۸ آیات تے ۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ بشر و کریم اللہ دے نال مال جو بن منجے ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- تَبْرَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ②
- ۲۔ او ذات بابرکت جیں اپنے بندے میں قرآن نازل کیتے تاں جو اولوکیں کو ہوشیار کرے۔
- الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ يَنْقِذُ ③
- ۳۔ آسمان تے زمین دی بادشاہت ہوندی ۶ اوں پر کوئی نہیں بنایا تے نہ ہوندی حکومت وچ کوئی شریک تے اوں ہر شے کوں پیدا کیتے تے اوندانرا مقرر کیتے۔
- وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا سُورًا ④
- ۴۔ انہیں لوکیں اوندے سوا اینجے مجبور بنائیں جیرے کج روی پیدا نہیں کر سگدے تے او خود پیدا کیتے جین تے نہ او اپنے کیتے نقصان تے نہ نفع دے مالک تے نہ موت دے نہ زندگی دے تے نہ ولا اٹھن دے مالک۔
- وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آفَاكُ أَفْتَرَاهُ وَعَاوَنَةُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ⑤
- ۵۔ تے کافر آبدن اے تے محض بک کوڑ جیرا اوں بنا گدے تے بی قوم ایندی مدد کریندی ۶ اے انہیں وڈا ظلم کیتے تے وڈا کوڑ مارینے نہیں۔
- وَقَالُوا أَتَطَّلُونَا بِالْأَنْبِيَاءِ ⑥
- ۶۔ تے او آبدن اے تے پہلیاں کہانیاں بن جیرھیاں اول کھوا گدین تے رات ڈینہر اوندے اے پڑھیاں دین
- قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا رَحِيمًا ⑦
- ۷۔ توں آکھ ایں قرآن کوں اول ذات ٹھائے جیرھا آسمان تے زمین دے راز کوں جانڈے بے شک اونخشٹ والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا آيَةً يَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ⑧
- ۸۔ تے انہیں آکھے ایں رسول کوں کیا تھی گئے اے کھانا کھندے تے بازاریں وچ ٹردے ایندے اے فرشتہ کیوں نہیں بلایا گیا تے جیرھا ایندے نال تھی کے ڈراوے ہا۔

۹۔ یا اوندے اتے خزانہ ہایا ونجے با یا ایس کنیں باغ ہونے
جیندے وچو کھاوے باتے نالیں آکھے جو تساں تے
ایجھے آدمی دے پچھو لڑدے ء جینکوں کھوایا دیندے۔

۱۰۔ توں بڑیکھ تیبڑے متعلق کیتھیاں گاہیں کریندے تے
او گراہ تھی گئین تے ہن کوئی انہیں کوں راہ نیئیں بعدا۔
۱۱۔ برکت وال ء او ذات جے او چاہے تے ایس کنیں زیادہ
پجکے باغ تیبڑے بنا بڑیوے جیندے وچ نہراں و ہندیاں
ہون تے تیبڑے کیتے وڈیاں ماڑیاں بنا بڑیوے۔

۱۲۔ اصل او قیامت دا انکار کریندے پین تے اسان
قیامت دے منکر کیتے بھوکن والا عذاب تیار کیتا ہونے
۱۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں بڑیکھسی پرسیں کنیں او
اوندی کا ڈروالی تے مصیبت والی آواز سٹسن۔

۱۴۔ تے جڈاں انہیں کوں پدھ کے تنگ جاوچ سٹیا ویسی
تے او اتھاں موت کوں سڈلین۔

۱۵۔ آج تساں بک موت نہ سڈو بہوں ساریاں موتاں
سڈو۔

۱۶۔ توں آکھ کیا لے چگا ء یا ہمیشہ رہن والی بہشت
جینا متقیں نال وعدہ کیتا گئے او انہیں واپس لے لگاڈ
ہوسی۔

۱۷۔ اوندے وچ انہیں کوں جو او چاہن ملی تے ہمیشہ رہن
تیبڑے رب دا وعدہ ضرور پورا تھسی۔

۱۸۔ تے جڈاں انہیں کوں تے انہیں دے مجبوریں کوں
جیندی ء انتہ دے سوا عبادت کریندے ہن کٹھا
کیتا ویسی ول آکھسی کیا تساں میڈے بندیں کوں گراہ
کیتا با یا او آپ سدھے راہ کنیں ہٹ گئے ہن۔

۱۹۔ او آکھن توں پاک ہویں ساڈا کوئی حق نہ با جو اسان

أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنزًا أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا
وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْخُورًا ①

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ②

تَبْرَكَ الَّذِي يَنْشَاءُ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ
قُصُورًا ③

بَلْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا لَيَنَّ كَذْ بٌ
بِآيَاتِنَا سَعِيرًا ④

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا
وَزَفِيرًا ⑤

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ رَوْا هُنَالِكَ
ثُبُورًا ⑥

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاجِدًا وَاذْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ⑦

قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَ مَصِيرًا ⑧

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا
مَسْئُورًا ⑨

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَجِدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
يَقُولُوا ءَأَنْتُمْ أَصْلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ صَلُّوا

السَّبِيلُ ⑩

قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ بِنَبِيِّنَا أَنْ تَتَّخِذَ مِنْ

تیرے سوا پہے گھمتی جٹاؤں ہاتے تیں انہیں کوں تے
انہیں دے پیو ڈاڑیں کوں بہوں فائدہ ڈتا ہا (امیر ٹٹایا ہا)
تے اوتیرے یاد بھل گئیں تے او تباہ تھیون والی قوم
تھی گئی ہائی۔

۲۰۔ جو تساں آہرے ہا دے انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے
ہن تساں نہ عذاب ہٹا سگدے تے زہد و دی طاقت رکھتے
تے جیرھا تہا ڈے دچر ظالم اول کوں اسان دہڑا عذاب
ڈلیسوں۔

۲۱۔ تے تیں کئیں پہلے اسان جتی رسول پھین او سارے
کھانا کھندے ہن تے بازاریں وچ وی ٹردے ہن تے
اسان تساں دچر کچھ کوں کچھ کیتے فتنہ بٹائے سے کیا تساں
میر کریندے تے تہا ڈاڑب بہوں ڈیکھن والا۔

۲۲۔ تے جیرے لوک ساڈے ملن دی امید نہیں رکھندے
انہیں آکھے ساڈے اتے فرشتے کیوں نہیں لہائے
گئے یا اسان اپنے رب کوں ڈہیے نے انہیں اپنے
دلیں وچ اپنے آپ کوں دہڑا سمجھے تے او منہ زوری
وچ بہوں اگو ددھ گئیں۔

۲۳۔ جیرے ڈینہہ او فرشتیں کوں ڈیکھسن اوں ڈینہہ
جھریں کیتے کوئی چبگی خبر نہ ہوسی تے او آکھسن اسان
کئیں پریں رہ و نجو۔

۲۴۔ جو انہیں کم کیتے ہوسن انہیں دو توجہ کرلیسوں تے
اونکوں الیوں کر ڈلیسوں جیویں ہوا وچ اڈرے ہوسے
گھڑے۔

۲۵۔ بہشتی لوک اوں ڈینہہ لکائے دے لحاظ نال وی
پہچکے ہوسن تے آرام کیتے بہوں چبگی جہیں وچ ہوسن۔

۲۶۔ تے جڈاں آساں پھٹ ویسی تے سرتے جھڑ ہوسی

دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى
نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿۲۰﴾

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ مَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا
وَلَا تَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مَتْنَكُمْ نُدِقْهُ عَذَابًا
كَبِيرًا ﴿۲۱﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنْهَمُ
لِيَأْكُلُوا مِنَ الطَّعَامِ وَيَشْرَبُوا فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ
رَبُّكَ بِصِيرَاتٍ ﴿۲۲﴾

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ
عَلَيْنَا الْمَلِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿۲۳﴾

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حِجَابًا مَحْجُورًا ﴿۲۴﴾

وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مُنثُورًا ﴿۲۵﴾

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ﴿۲۶﴾

يَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلُ الْمَلِكَةُ

- تے فرشتے دل دل لہائے ولین۔
- ۲۷۔ اوں ڈینہہ سچی بادشاہی رحمن خدا دی ہوسی تے او ڈینہہ کافریں کیتے اوکھا ہوسی۔
- ۲۸۔ تے اوں ڈینہہ ظالم اپنے ہتھیں کوں چک پسی تے آکھی ہائے ہائے میں رسول مے نال ٹرپوواں ہا
- ۲۹۔ ہائے ہائے میں فلا نے آدم کوں سگتی زبناواں ہا
- ۳۰۔ اوں میکوں اللہ دی یاد کنیں غافل کر ڈتے اونڈے میں کنیں آوٹ دے بدتے شیطان انسان کوں کھما بھوڑ ڈیندے۔
- ۳۱۔ تے رسول آکھے اے میڈے رب بے شک میڈی قوم این قرآن کوں کنڈ بچھو سٹ گتے۔
- ۳۲۔ تے ایویں اسان ہرنی دا جمر میں دو دشمن بناٹے سے تے تیلبار ہدایت ڈلوٹ تے مدد کرن مے لحاظ نال کافی۔
- ۳۳۔ تے کافریں آکھے قرآن این نبی تے بکو دفعہ کویں نیں لہایا گیا۔ ایویں بے تاں جو اسان اینڈے نال تیلے دل کوں مضبوط کروں تے اسان ایجکوں بہوں چنگا بناٹے۔
- ۳۴۔ او عیجکوں کوئی دی گال نیں آہدے تے اسان عیجکوں اونڈے جواب دچ پکی تے سچی گال ڈیندے ہیں تے بہوں چنگی تفسیر کر ڈیندے ہیں۔
- ۳۵۔ تے جیر مے لوک اپنے سرداریں نال جہنم دوکھے کیتے ولین ایٹے لوکن جہنم دی جا بہوں بری مے گمراہی آلا راو۔
- ۳۶۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب ڈرتی تے اونڈے نال اسان اونڈے بھرا ہارون کوں امدادی بناکے پھٹے۔
- ۳۷۔ تے اسان آکھیا ڈوہیں اوں قوم دو دجو جہنم ساڈی
- تَتَزَيَّلُوا ۝
- الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ يَخْتَصِمُ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ۝
- وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَّتَنِي آخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ۝
- يُوَيْلَىٰ لِيَتَّبِعَنِي لِمَ أَخِذْتُ فَلَنَّا كَلِيلًا ۝
- لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۚ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا ۝
- وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۝
- وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَّ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ۝
- وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَّاحِدَةً ۗ كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ۝
- وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ۝
- الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سَاءَ مَكَانًا وَاصْلُ سَبِيلًا ۝
- وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِينًا ۝
- فَقُلْنَا أَذْهَبَ إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَذَرْنَهُمْ

آیات کوں جھٹلائے تے اساں انہیں کوں اصلو تباہ کر ڈتے
۳۸۔ تے لوح دی قوم جیرے ویلے انہیں اپنے رسوئیں
کوں جھٹلائے اساں اونکوں غرق کر ڈتے تے لوکس کیتے
نشان بنا ڈتے تے غا لیں واسطے اساں ڈکھ والا عذاب
تیار کیا ہوئے۔

۳۹۔ تے عادتے نمودتے کھو آلے تے بی بہوں ساری
قومیں کوں جیرھیاں انہیں دے وچکار ہن تباہ کر ڈتے۔
۴۰۔ تے اساں ہر قوم کیتے سچائی بیان کر ڈتی سے (تے
جیلھے نہ سمجھے) اساں انہیں کوں تباہ کر ڈتے۔

۴۱۔ تے بے شک او ایں وسق کینیں لنگھین جیندے
اتے ڈکھ دامینہ وسایا گیا با کیا او ایگولں ڈبہرے نیں
تے اصل او دلا اٹھن دی امید وی نیں رکھیندے۔

۴۲۔ تے جیلھے او تیکوںں ڈبہن تے او تیکوںں معنی کھل
تے مذاق دی با سمجھن کیا ایتھو جیکوںں اللہ سیئیں
رسول بنا کے پھیئے۔

۴۳۔ جے ایندے دس وچ ہرے ہاتے ساکوں ساڈے
معبودیں کینیں پریں کر ڈیوے ہا جے اساں انہیں تے
پکے نہ ہنوں ہاتے انہیں کوں ضرور پتہ بگ ویس جڈاں او
عذاب کوں ڈیکھسن جو کون سدھے راہ کینیں پریں تھی
گیئے۔

۴۴۔ لے رسول کیا تیکوںں اوں شخص دا پتہ جے
اپنی خواہشیں کوں معبود بنا گدھے کیا توں اوندا دی مگران
بنئیں۔

۴۵۔ کیا توں سمجھیں جو انہیں وچ بہوں سارے
سڈک یا سمجھن او تے محض ڈبہریں آلی کارن تے اصل
او انہیں کینیں وی پچھلے پاندن۔

تَذٰمِيْرًا ۳۸
وَقَوْمٌ نُّوحٌ لَّمَّا كَذَّبُوا الرَّسُوْلَ اَعْرَفُوْهُمْ وَجَعَلْنٰهُمْ
لِلنَّاسِ اٰيَةً وَاَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِيْنَ عَذَابًا اَلِيْمًا ۳۹

وَعَاذًا وَّنُوْدًا وَاخْطَبَ الرَّسِيْلَ وَاْمُرُوْنَا بِبِيْنِ ذٰلِكَ
كَيْفِيْرًا ۴۰
وَكُلًّا فَهَرَبْنَا لَهُ الْاَمْنَالَ وَاَكْلًا تَبَرُّنَا تَنْبِيْرًا ۴۱

وَلَقَدْ اَنْوَا عَلٰى الْقَرْيَةِ الَّتِيْ اَمْطَرْنَا مَطْرَ السَّوْدِ
اَلَمْ يَكُوْنُوْا يَرُوْنَهَا بَلْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ نَشُوْرًا ۴۲

وَاِذَا رَاوْكَ اِنْ يَّتَخَذْ وَاكَ اِلَّا هُرُوْلًا اَهْدَا الَّذِيْ
بَعَثَ اللّٰهُ رَسُوْلًا ۴۳

اِنْ كَاذِبِيْنًا عَنِ الْهَيْتٰنَا لَوْلَا اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا
وَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ جِيْنٌ يَّرُوْنَ الْعَذَابَ مَنْ اَضَلُّ
سَبِيْلًا ۴۴

اَرءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ الْهَوٰهٗ هَوٰهٗ اَفَاَنْتَ تَكُوْنُ
عَلَيْهِ وَاِيْلًا ۴۵

اَمْ تَحْسَبُ اَنْ اَكْتَرَهُمْ سَمْعُوْنَ اَوْ يَعْقِلُوْنَ اِنْ
هُمۡ اِلَّا كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ سَبِيْلًا ۴۶

۴۶

۴۶. کیا تم کوں پتہ نہیں جو تپڑے رب کیوں پہچاویں
 کوں وڈا کہتے تے جے او چاہے ہاتے اونکوں کھڑا کر
 ڈیوسے ہا ول اسان سمجھ کوں اوندے اتے گواہ بنا لے۔
 ۴۷. ول اسان اونکوں آپ دو ہولے ہولے چکیندے
 پئے ہیں۔

۴۸. تے او ہورے میں تہا بڑے کہتے رات کوں لباس تے
 ندر کوں آرام وا ذریعہ بٹائس تے ڈسینہ کوں اٹھن دا
 ذریعہ بٹائس۔

۴۹. تے او ہورے میں اپنی رحمت کینیں پہلے ہوائیں خوشخبری
 کہتے پھین تے اسان جھڑکینیں پاک پانی ہائے۔
 ۵۰. تاں جو اسان اوندے نال بر ملک کوں وسوں کوں تے
 اوندے نال بہوں سارے ڈبگریں تے انسانیں کوں
 پانی پلیندے میں جیرے اسان پیدا کیتن۔

۵۱. تے اسان رپائی اکوں انہیں وچ کھنڈا ڈرتے تاں
 جو اونصوت پکھن تے بہوں سارے لوک کفر دے
 سوا ساریں گالیں دا انکار کریندن۔

۵۲. جے اسان چاہوں ہاتے اسان ہر دستی وچ ڈراون آلا
 پھوں ہا۔

۵۳. توں کافرین دا اکھن نہ من تے این قرآن نال
 انہیں دے خلاف وڈا جہاد کر

۵۴. تے او ہورے میں ڈوسندر چلائن ہک بہوں مٹھا
 تے ڈو جھا بہوں کوڑا تے لوٹا تے انہیں ڈوناہیں
 دے ادھ وچ اول ہک روک بٹا ڈتی تے او ہک ڈوبھے
 نال ملدے نہیں۔

۵۵. تے او ہورے میں پانی کینیں انسان بنا لے تے اونکوں

الَّذِينَ تَرَىٰ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظَّلْمَ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ
 سَائِلًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٦﴾

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٧﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ مَبَاطًا
 وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٨﴾

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
 وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٤٩﴾

لِنُنَجِّيَ بِهِ بِلْدَةَ مَيْمَنًا وَنُنَقِّيَهُمْ وَأَمَّا الْفُلُوكَ
 وَأَنْبِيَاءَ كَثِيرًا ﴿٥٠﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْنَ نَهْمِ رَبِّكَ ذُرًّا ذُرًّا فَأَبَىٰ أَكْثَرَ
 النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٥١﴾

وَلَوْ شِئْنَا لَكُنَّا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٥٢﴾

فَلَا تُطِيعُ الْكٰفِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٥٣﴾

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فَهَاتٌ وَ
 هَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجِجْرًا
 مَحْجُورًا ﴿٥٤﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا

کلبا میں پیو ڈبڑا تے کلبا میں سو رہا بٹاںس تے تیرا رب ہر شے تے قادر
۵۶. تے او اللہ سے سوا اوندی عبادت کرندن جیر حانہ
انہیں کوں فائدہ پکیندے تے نہ انہیں کوں ڈکھ پکاسگدے
تے کافر لیکا اپنے رب سے غلام رہندے۔

۵۷. تے اسان تیکوں معن خر شجری ڈیون والائے ڈیون
والا بٹا کے پٹھے۔

۵۸. توں اکھ میں لتاں کینیں کوئی بدلہ نیس سنگد سولے
اون بندے سے جیرھا اپنی مرضی نال اپنے رب دی راہ
دوڑ پوسے۔

۵۹. تے توں اون ذات تے بھروسہ کر جیرھی زندہ
تے کلبا میں نہیں مراد تے اوندی تو لین نال اوندی
پاکیزگی بیان کرتے او اپنے بندیں سے گناہیں توں ڈبڑا
واقت۔

۶۰. او خلا میں آسمانیں تے زمین تے جو ایندے دیکھار
چھی وقتیں دوج پیدا کیتس تے ول او عرش تے ہم گئے
بن سنگے ڈیون والا توں او کینیں کچھ جیرھا بہوں
جانڈے۔

۶۱. تے جیلے انہیں کوں اکھیندے جو رحمن کوں سجدہ
کرو او آبدن رحمن کیا شے ہے کیا اسان اونکوں سجدہ
کوں جیند توں ساکوں حکم ڈیندیں تے لے کال انہیں
کوں نفرت وچ ودھا ڈیندی۔

۶۲. برکت والے اوزات جیں آسمان وچ برج بٹان
تے انہیں دوج سمجھ تے ردشن ڈیون والا چندر
بٹاںس۔

۶۳. تے اوبا ذات جیں رات تے ڈیندہ کوں ہک پے سے
پکھراون والا بٹاںس لے اونڈے واسطے ہے جیرھا

وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۵۴

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا
يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ۵۵

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۵۶

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِن أَجْرٍ إِلَّا مِن شَاءِ أَن
يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۵۷

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْعَلِيِّ الَّذِي لَآ يَأْتِيهِ الْمَوْتُ وَمَا يَأْتِيهِ الْمَوْتُ
وَكُلِّي بِهِ يَدَٰئِبَ الْوَيْدِ وَجَنَابَ حَبِيبًا ۵۸

إِلَّا الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي يَوْمِ
أَيَّامٍ نَّمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِهِ
حَبِيبًا ۵۹

وَإِذَاقِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ
أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۶۰

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
سِيْرًا وَفَرَا حَبِيبًا ۶۱

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ حُلُوفًا لَّيْسَ أَسْرَادَ
أَن يَبْدُ كَرًا أَوْ أَرَادَ سُكُورًا ۶۲

نصیحت حاصل کرنا چاہے یا شکر کرنا چاہے۔

۶۴۔ تے رعلن دے بندے اوہن جیرے زمین تے آرام نال ٹردن تے جیلے انہیں نال جاہل الودین تے او انہیں کول آہن خیر بُوی۔

۶۵۔ تے جیرے اپنیاں راماں اپنے رب کول سجدے کریندے ہوئیں تے کھڑکے گذریندن۔

۶۶۔ تے جیرے آہن لے ساڑے رب اسان کینیں دوزخ دا عذاب پریں بٹا بے شک اوندا عذاب چٹا ہے تے تباہی ہے۔

۶۷۔ بے شک او بہوں بُری ہے بھانویں عارضی رہن دی جاہورے یا مستقل۔

۶۸۔ تے جیرے دیلے فرج کریندن نہ او فضل فرجی کریندن تے نہ شومائی کریندن تے او ڈوناہیں مگاہیں بے وچ وچ ٹردن۔

۶۹۔ تے جیرے اللہ دے نال پاکوئی مہبود نیں سڈیندے تے او کہیں اینجے بندے کول قتل نیں کریندے جیندا قتل اللہ حرام کیتا ہرے سوائے حق دے تے نازنا کریندن تے جیرھا اینجاکم کرلیس او گناہ دا بدلہ ہیسی۔

۷۰۔ تے قیامت دے ڈینہہ اوندے کیتے عذاب ڈوڑا کیتا ویسی تے اوندے وچ بے عزت تھی کے رہسی۔

۷۱۔ سوائے اوندے جیرھا توبہ کرے تے جیرھا ایمان آنے تے چپکے کم کرے ایجے ہن جو اللہ سٹیں انہیں دی بلائیں کول نیکی وچ بدل ڈیسی تے اللہ سٹیں بہوں بخشش والاتے بہوں رحم کرن والا ہے۔

۷۲۔ تے جیرھا توبہ کرے تے چپکے کم کرے تے بے شک

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝

وَالَّذِينَ يَبْتُغُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۝

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝

يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهَا مُهَانًا ۝

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ

مَتَابًا ①

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ②

او اللہ سٹیں دو بہوں جھکن والا ۱۰۔

۴۳۔ تے جیرے کوڑی گواہی نہیں ڈیندے تے جیلے
اوبے فائدہ بگاہیں کنیں لگھدن تے شرافت نال
لگھ دیندن (انہیں دج رلدے نیں)۔

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْزُوا عَلَيْهَا
صُنًا وَعُتْبَانًا ③

۴۴۔ تے جڈاں انہیں دے رب دی آیات انہیں کوں یاد
ڈیوایاں وچن تے او اوندے اتے ہوڑے تے اندھے
آل کار نہیں ڈھنڈے۔

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
ذُرِّيَّتًا قَرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ④

۴۵۔ تے جیرے آہن جوڑے ساڑے رب ساکوں
ساڈیں زالیں تے ساڈیں اولاد کنیں اکھیں دی ٹھاڈل
پچا تے ساکوں متقیں دا امام بنا۔

أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا
نَجْوَىٰٓةً وَسَلَامًا ⑤

۴۶۔ ایجے لوکن جنہیں کوں بد لے دج ماڑیاں ڈتیاں ملین کیوں
جو انہیں مبر کیے تے انہیں کوں بہشت دج تحفے تے
سلامتی دے سنبے ملن۔

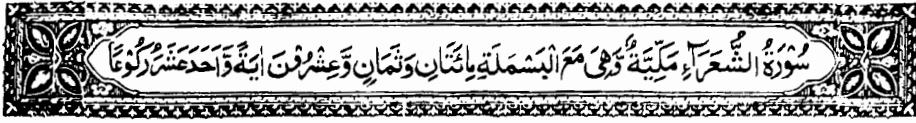
خُلْدِينَ فِيهَا حَسَنَتْ مُسْتَقْرَأًا وَمَقَامًا ⑥

۴۷۔ اوندے وچ ہمیشہ رہن لے ڈاڈھیں چنگی
بارہ بھانویں عارضی ہورے تے بھانویں مستقل۔

قُلْ مَا يَعْجُبُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ⑦

۴۸۔ توں اکھ جو میڈے رب کوں تہاڈی کوئی پرواہ
نیں جے تساں منگورن تے تساں جھٹلائے ہن او ندا
عذاب تہا کوں ضرور چڑھا رہی۔

﴿٧﴾

سورة شعراء مکی ۷۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۲۸ آیتاں تے ۱۱ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال بحرِ حابن مِجْئے
بُولِيُونُ وَاللّٰتِ وَاللّٰوِيْتِ وَاللّٰجِبِ وَالصَّامِتِ وَالْمَلَكِطِ وَالطَّافِيْتِ وَاللّٰوِيْتِ وَاللّٰجِبِ وَالصَّامِتِ وَالْمَلَكِطِ وَالطَّافِيْتِ
۲۔ پاک سٹنن والا تے بزرگ۔
- ۳۔ لے آیتاں کھول کھول کے بیان کرنن والی کتاب دیاں
ہن۔
- ۴۔ لے تمہی سبگدے جوتوں اپنے آپ کول بلک کر
بُولِيُونُ ات گالہوں جو لے میندے نیں۔
- ۵۔ جے اساں چاہوں تے انہیں تے آسمان کنیں ہک اینھا
نشان لہاؤں جو انہیں دیاں گھیاں اوندے اگوتو وچن۔
- ۶۔ تے جڈاں وی انہیں کنیں رحمن ولو نوں ذکر اندرے
او اول کنیں اعلو منہ پھیر گھندن۔
- ۷۔ انہیں جھٹلائے تے انہیں دے اگوتو انہیں دے مذاق
دی حقیقت ضرور کھل ویسی۔
- ۸۔ کیا انہیں زمین کول نیں بٹھا جو اساں اوندے وچ
کے تلا چنگے چنگے جو لے پیدا کیتن۔
- ۹۔ بے شک ایندے وچ وی نشان تے انہیں وچر بہوں
سارے میندے نیں۔
- ۱۰۔ تے بے شک تیدا رب غالب تے دل دل رحم
کرنن والا ۷۔
- ۱۱۔ تے جڈاں تیدا رب موسیٰ کول سب ماریے
جوتوں ظالم قوم دو وچ۔
- ۱۲۔ فرعون دی قوم کیا او بڑ دے نیں۔
- إِنَّ نَاشِئُومَنَّا عَلَيْهِمُ مِنَ السَّمَاءِ آيَةٌ فَظَلَّاتِ
أَعْنَاقَهُمْ لَهَا خُضِعِينَ ②
وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا
كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ③
فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَاءَ لِمَنْ يَكْفُرُ ④
أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ صَوْغٍ
كَرِيمٍ ⑤
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ⑥
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑦
وَأَذِّنْ لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑧
قَوْمٌ يَدْعُونَ بِآلَاءِ يَتَّقُونَ ⑨

۱۳۔ اول آکھے میوں بڑے لے میڈے رب جو میوں او
جھٹلا بلسین۔

۱۴۔ تے میڈا سینہ تنگ تھیندے تے میڈی زبان پچھیں چلدی
تے توں میڈے نال بارون کوں پٹھ۔

۱۵۔ تے انہیں دا میڈے اتے ہک النام وی ہے تے میں
بڑواں جو او میوں قتل کر ڈلسین۔

۱۶۔ اللہ آکھے اصلو نہ تساں بڑوہیں میڈے نشان گھن
کے وچو بے شک اسان تہا بڑے نال تہا بڑی دعائیں
کوں سڈے رہسوں۔

۱۷۔ تساں بڑوہیں فرعون کئیں وچو تے آکھو جو اسان
رب العالمین ولورسوں ہیں۔

۱۸۔ تے توں ساڈے نال بنی اسرائیل پٹھ بڑے۔

۱۹۔ فرعون آکھے کیا اسان تیکوں پالیا نہیں تے توں
ہال بانویں تے توں ساڈے وچ اپنی عمر بے بہوں
سارے سال رہ گئیں۔

۲۰۔ تے میں جیرے کم کئیں کئیں تے توں ناشکری کرئیں۔

۲۱۔ حضرت موسیٰ آکھے میں کئیں اول وچیلے جیلے میوں
پتہ نہ بل۔

۲۲۔ جیلے میں تساں کئیں بڑیاں تساں کئیں بھج گیاں
تے میڈے رب میوں نبوت بڑی ہے تے میوں رسولیں
وچو بنائیں۔

۲۳۔ تے جیرما احسان توں میوں جٹوئیا ہیں اکیا تھی
پیا (ات گاہوں) ساری قوم بنی اسرائیل کوں غلام بنائی
ہیں؟

۲۴۔ تے فرعون آکھے رب العالمین کون۔

۲۵۔ اول آکھے او آسانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿١٣﴾

وَيُضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْظِقُ بِسَاتِي فَأَرْسِلْ إِلَى
هٰذُونَ ﴿١٤﴾

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿١٥﴾

قَالَ كَلَّا فَادْهَبْ بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ﴿١٦﴾

فَأْتِينَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿١٨﴾

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَمَنَّا فِينَا مِنْ
عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٩﴾

وَفَعَلْتَ فَعَلْتَك الْبِئْسَ فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾

قَالَ فَعَلْتُمَا إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿٢١﴾

فَقَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْ فَوَهَبَ لِي ذِي حُكْمٍ
وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٢﴾

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٢٣﴾

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ

۲۶. اول آکھے اپنے آسوپا سوالیں کون کیا تساں سٹھے
نڑے پٹے۔
۲۷. موسیٰ آکھے جو او تہا ڈالتے تہا ڈے پہلے پیر ڈاڑیں دا
دی رب۔
۲۸. فرعون آکھے جو بے شک جیرا رسول تہا ڈو پٹھا گئے
او پاگل۔
۲۹. موسیٰ آکھے جو او پکا دھتے پوادھتے جو انہیں دے
دیج او نڈارب جے تساں عقل کرو۔
۳۰. فرعون آکھے جے تیں میڈے سوا یا کوئی معبود بنایا تے
میں تیکوں ضرور ڈھک ڈلیساں۔
۳۱. موسیٰ آکھے بھانویں میں تیبو کوئی کھلا کھلا معجزہ دی
گھن آواں۔
۳۲. اول آکھے گھن آجے توں سچا ہویں۔
۳۳. اپنا سونا سٹیس تے او ہرن ویلھے ظاہر ظہر نامگ
بن گئے۔
۳۴. تے اپنا ہتھ پھکیں تے او ہرن ویلھے انہیں ڈکھین
والیں کون چٹا کھیر نظر آئے۔
۳۵. اول اپنے پودھار و ڈیریں کول آکھے بے شک
اے مکھڑا جادوگر۔
۳۶. اے چاندے جو تہا کول اپنے جادو دے زور نال تہا ڈے
ملک کنیں کڈھ ڈلوے تے تساں کیا صلاح ڈیندے؟
۳۷. انہیں آکھے ایکنوں تے ایندے بھرا کول دجی ڈے تے
شہریں وچ کٹے کرن والے پٹو۔
۳۸. او تیبو ماہر جادوگر گھن آون۔
۳۹. بک مقررہ ڈینہہ سارے جادوگر کٹے کتے گھین۔
- مُؤْمِنِينَ ﴿۲۶﴾
قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَعِينُونَ ﴿۲۷﴾
قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۸﴾
قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿۲۹﴾
قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۳۰﴾
قَالَ لَبِئْسَ اتَّخَذَتِ الْهَاطِلُ غَيْرِي لَا جَعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ﴿۳۱﴾
قَالَ أَوَلَوْ جِئْتِكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿۳۲﴾
قَالَ فَاتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿۳۳﴾
وَأَنفَعُ عِصَاهُ فَإِذَا هِيَ كُفْيَانٌ ﴿۳۴﴾
وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿۳۵﴾
قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿۳۶﴾
يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ۗ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿۳۷﴾
قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْنَيْهِ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿۳۸﴾
يَأْتُوكَ بِجُلٍّ سَحَابٍ عَلِيمٍ ﴿۳۹﴾
فَجَمَعَ السَّحْرَةَ لِبَيْعَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے لوکیں کوں آکھیا گیا جو تساں وی سارے کھٹے تھو اے۔
 ۴۱۔ تاں جو اساں جادو گروں دے پچھو ٹروں ہے او
 بڑا ڈھے تھی گئے تے
 ۴۲۔ جیلے جادو گر آئن انہیں فرعون کوں آکھئے ہے اساں
 بڑا ڈھے تھی و نجوں تے ساکوں کیا انعام ملیسی۔
 ۴۳۔ اوں آکھئے ہاتے تساں میڈے خاص پیارے لوکیں وچو
 بن ویسوں۔

۴۴۔ موسیٰ انہیں کوں آکھئے جو تساں ملے سلو۔
 ۴۵۔ انہیں اپٹے رے تے سوٹے سٹ بڑتے تے انہیں
 آکھئے جو فرعون دی عزت دی قسم اساں بڑا ڈھے ہے۔
 ۴۶۔ ول موسیٰ اپنا سوٹا سیٹے تے او ہوں دیکھے انہیں دے
 کوڑ کوں لگیٹ پئے گئے۔

۴۷۔ تے جادو گر سجدے وچ ڈھ پئے۔
 ۴۸۔ انہیں آکھئے اساں ایمان ایندے میں او دے تے
 جیرھا سارے جہانیں دارب۔

۴۹۔ جیرھا موسیٰ تے بارون دارب۔
 ۵۰۔ اوں (فرعون) آکھئے جو تساں میڈی اجازت کینیں پئے
 اونکو من گدھے بے شک لے تہا بڑا و بڑا جین تہا کوں
 جادو سکھالے تہا کوں ضرور پتہ لگ ویسی میں ضرور تہا بڑے
 ہتھ تے پیر خلافت وزری دی دجر نال کیساں تے تساں
 ساریں کوں ضرور پھاسی ڈیساں۔

۵۱۔ انہیں آکھئے او جڑ بے شک اساں اپٹے رب دو ونجئے
 ۵۲۔ بے شک اساں امید کریںدے میں جو سا بڑا رب سا بڑے
 گنہ بخش ڈیسی کیوں جو اساں پہلے منج والے ہیں۔

۵۳۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی جو توں میڈے بندیں
 کوں راتوں رات گھن وچ بے شک تہا بڑا بیچا کیسا ویسی۔

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَبِعُونَ ﴿۳۰﴾

لَعَلَّنَا نَسْتَبِيعَ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْعَالِيِينَ ﴿۳۱﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ إِيَّا نَا لَا جَرَاءَ

إِن كُنَّا نَحْنُ الْعَالِيِينَ ﴿۳۲﴾

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۳۳﴾

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ ﴿۳۴﴾

فَأَلْقَوْا حِبًا لَهُمْ وَعَصِيْبَهُمْ وَقَالُوا بَعْدَ فِرْعَوْنَ

إِنَّا لَنَحْنُ الْعَالِيُونَ ﴿۳۵﴾

فَأَلْفَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿۳۶﴾

فَأَلْفَى السَّحَرَةَ سَاجِدِينَ ﴿۳۷﴾

قَالُوا أَمَنَّا بِرَبِّ الْعَالِيِينَ ﴿۳۸﴾

رَبِّ مُوسَىٰ وَ هَارُونَ ﴿۳۹﴾

قَالَ أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ آتَاهُ لِكَيْ يَرِيَكُمُ

الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ هَ لَا فَظَنَ

أَيْدِيَكُمُ وَأَرْجَلَكُمُ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَبْتَكُمُ

أَجْمَعِينَ ﴿۴۰﴾

قَالُوا لَا صَبِيرًا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿۴۱﴾

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا إِنَّ كُنَّا آوَّلَ

الْمُؤْمِنِينَ ﴿۴۲﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعَادَتِي إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ ﴿۴۳﴾

۵۳. فرعون شہریں وچ کھٹے کرنڈ والے پٹھین۔
 ۵۵. بے شک اے تھوڑی جہیں جماعت۔
 ۵۶. تے او ساکوں کا وڑ لویندے پین۔
 ۵۷. تے اسان سارے احتیاط کریندے ہیں۔
 ۵۸. تے اسان انہیں کوں باغیں تے چشیں کنوں کڈھو
 چھوڑیئے۔
 ۵۹. تے عزائیں تے عزت آلی جہیں کنیں دی۔
 ۶۰. تے اسان ایویں بنی اسرائیل کوں انہیں دا وارث کر
 بڑتے۔
 ۶۱. تے فجر دے ویلے انہیں دا انہیں پھینچا کیا۔
 ۶۲. تے جیلھے بڑوہیں ٹولے بک بڑوہے دے سامنے
 تھین تے موسیٰ دے ساتھیں آکھئے اسان پکڑیندے
 ہیں۔
 ۶۳. اوں آکھئے اسلوناں میڈا رب میڈے نال تے میکل
 راہ بڑکھلیس۔
 ۶۴. اسان موسیٰ کوں وحی کیتی ۶۶ جو توں اپنا سوا سندر
 تے مارتے سندر ٹوٹے ٹوٹے تھی گیا تے بر ٹوٹا بک
 وڑے طے آلی کار نظر ٹک پیا۔
 ۶۵. تے پچھیں کوں (فرعون دا لشکر) دی اسان انہیں دے
 کو بہو کر ڈیا۔
 ۶۶. تے موسیٰ تے اوندے نال آلیں ساریں کوں اسان بچا
 گدھا۔
 ۶۷. تے بڑوہیں کوں اسان غرق کر ڈیا۔
 ۶۸. بے شک ایندے وچ نشان تے انہیں دچر بہوں
 سارے نیں میندے۔
 ۶۹. تے بے شک تیڈا رب غالب تے دل دل رحم کرنڈ
- فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۵۳
 إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۵۴
 وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ۵۵
 وَإِنَّا لَجَمِيعٌ خَالِدُونَ ۵۶
 فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۵۷
 وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۵۸
 كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ۵۹
 فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ۶۰
 فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعُ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ۶۱
 قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۶۲
 فَأَدْحَيْنَاهُ إِلَىٰ مِوَسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۶۳
 فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالظَّوَادِ الْعَظِيمِ ۶۴
 وَأَزَلَفْنَا لَهُمُ الْخُزْيُنَ ۶۵
 وَأَخْرَجْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۶۶
 ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۶۷
 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۶۸
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۶۹

والاۛۛۛ

- ۷۰۔ تے توں انہیں تے ابراہیم دی خبر پڑھ۔
 ۷۱۔ جیلھے اول اپنی قوم تے پیوکوں آکھے تساں کیندی
 عبادت کریندے ۷۔
 ۷۲۔ انہیں آکھے اساں بتیں دی عبادت کریندے ہیں
 تے انہیں دے سامنے ٹہیٹے رہندے ہیں۔
 ۷۳۔ حضرت ابراہیم آکھے جیلھے تساں اول کوں سڈیندے
 کیا او تہا بڑی گال کوں سڈن۔
 ۷۴۔ یا او تہا کوں کوئی فائدہ یا نقصان پچا سگدن۔
 ۷۵۔ انہیں آکھے اصل اساں اپنے پیو بڑا بے کوں
 ایویں کریندا بڑیکھ جھلے ہیں۔
 ۷۶۔ ابراہیم آکھے کیا تہا کوں پتر ہے جیندی تساں عبادت
 کریندے ۷۔
 ۷۷۔ تساں تے تہا بڑے پہلے پیو بڑا بے۔
 ۷۸۔ بے شک او میڈرے دشمنن سوائے رب العالمین دے۔
 ۷۹۔ جیں میکوں پیدا کیتے او میکوں سدھاراہ بڑکھلیسی۔
 ۸۰۔ تے جیرھا میکوں کمویندا وی ہے تے پلیندا وی
 ہے۔
 ۸۱۔ تے جیلھے میں بیمار تھینداں او میکوں صحت
 بڑیندے۔
 ۸۲۔ تے جیرھا میکوں مرلیسی تے دلا جیندا کرلیسی۔
 ۸۳۔ تے اول کنیں میکوں امید جہو قیامت دے ڈہنہر او
 میڈرے گناہ بخش بولسی۔
 ۸۴۔ اے میڈرے رب میکوں صحیح تعلیم بڑے تے میکوں
 نیکیں نال رلا۔
 ۸۵۔ تے بعد وچ اوڈن والیں وچ میڈا چکا ذکر چلا۔

تسائے

- وَأَنذِلْ عَلَيْهِمْ نَارًا بَرَاهِيمَ ۝
 إِذْ قَالَ لِأَبْنَيْهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ۝
 قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلْ لَهَا عَلَيْفِينَ ۝
 قَالَ هَلْ يَسْبِعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ۝
 أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ۝
 قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۝
 قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝
 أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ۝
 فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيَ إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝
 الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ۝
 وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ۝
 وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۝
 وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ۝
 وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ۝
 رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّيقِي بِالصِّالِحِينَ ۝
 وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ۝

۲

- ۸۶۔ تے میوں نعمیں آلی جنت دا وارث بنا۔
 ۸۷۔ تے میڈے پیوکوں بخش بے شک اور گراہیں وچوہا۔
 ۸۸۔ تے قیامت دے ٹیہنہ میوں ذیل نہ کریں۔
 ۸۹۔ جڈاں زماں فائدہ پچیس تے نہ پتر۔
 ۹۰۔ سوائے اونڈے جیرھا اللہ کیں بے عیب دل گن کے اوسی۔
 ۹۱۔ تے جنت متقیں دے کوہر کرڈتی ویسی۔
 ۹۲۔ تے دوزخ گراہیں کیتے ظاہر کرڈتی ویسی۔
 ۹۳۔ تے انہیں کراں آکھیا ویسی اوکھاں ہن جیندی تسان عبادت کریندے باوے۔
 ۹۴۔ اللہ دے سوا کیا او تہاڈی مدد کریندن یا بدلہ گن سگدن۔
 ۹۵۔ تے اوتے سارے گراہ دوزخ وچ پٹھے کر کے سٹھے ولین۔
 ۹۶۔ تے ایویں ابلیس داسارا لشکری۔
 ۹۷۔ او آکھسن تے او اونڈے وچ بھڑسن۔
 ۹۸۔ اللہ دی قسم بے شک اساں کھل کھل گراہیں وچ باوے۔
 ۹۹۔ تے اساں تہاکوں رب العالمین دے برابر سمجھندے باوے۔
 ۱۰۰۔ ساکوں تے محض مجرین گراہ کیتے۔
 ۱۰۱۔ ساڈا کوئی سفارشی کاہ نہیں۔
 ۱۰۲۔ تے نہ کوئی گھاٹا سنگتی۔
 ۱۰۳۔ جے اساں دل وچ سگدے تے اساں مومنین نال رل وچوں با۔
 ۱۰۴۔ بے شک ایندے وچ ہک نشان تے اکثر میندے
- وَأَجْعَلُنِي مِنْ ذُرِّيَّتِهِ جَنَّهَ التَّعِيمِ ﴿۸۶﴾
 وَاعْفُ لِي لِإِنِّي إِنَّكَ كَأَنْ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿۸۷﴾
 وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿۸۸﴾
 يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿۸۹﴾
 إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿۹۰﴾
 وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۹۱﴾
 وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَوِينَ ﴿۹۲﴾
 وَقِيلَ لَهُمْ آيِنَمَا كُنْتُمْ تُعْبَدُونَ ﴿۹۳﴾
 مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصَرُونَكُمْ أَوْ يَنْصَرُونَ ﴿۹۴﴾
 فَكُذِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿۹۵﴾
 وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿۹۶﴾
 قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿۹۷﴾
 تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۹۸﴾
 إِذْ نُسُوتُكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۹۹﴾
 وَمَا أَسْلَمْنَا إِلَّا الْاَلْمُجْرِمُونَ ﴿۱۰۰﴾
 فَمَا كُنَّا مِنْ شَافِعِينَ ﴿۱۰۱﴾
 وَلَا صَدِيقِي حَاشِيَةٍ ﴿۱۰۲﴾
 فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ فَنَتُكَّوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۳﴾
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۴﴾

نہیں۔

۱۰۵۔ تے بے شک تیدا رب غالب تے ول ول رم
کرن والاہ۔

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۶۔ نوح دی قوم رسولیں والکار کیے۔

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۷۔ جیلے انہیں دے بھرا نوح انہیں کون آکھے جو کیا
تساں خدا کئیں ڈر دے توڑے۔

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۸۔ میں تہا ڈو امانتدار رسولیں۔

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۰۸﴾

۱۰۹۔ تے تساں اللہ کئیں ڈر دے تے میڈا اکھل منو۔

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿۱۰۹﴾

۱۱۰۔ میں تساں کئیں کوئی صلہ نہیں مہنگدا میڈا صلہ تے
رب العالمین دے ذمے ہے۔

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَبْتُمْ إِلَّا عَلَىٰ رِبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۱۔ تساں اللہ کئیں ڈر دے تے میڈا اکھل منو۔

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿۱۱۱﴾

۱۱۲۔ انہیں آکھے کیا اساں تیکوں منوں حالت لے ہے جو
تیدا سے منن ولے رزق (کی کئیں) ہیں۔

قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَإِنَّا لَنَرِيكَ الْوَارِثِينَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۳۔ اول آکھے تیکوں کیوں پتہ ہے جو انہیں دے عمل کیا ہیں۔

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَمْسَلُونَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۴۔ انہیں داحساب میڈے رب تے ہے جے تساں
بھجو۔

إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۵۔ میں منن والیں کوں دھکے نہیں ڈیندا۔

وَمَا أَنَا بِظَالِمِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۶۔ میں تے محض کھلا کھلا ڈراون والا ہاں۔

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۷۔ انہیں آکھے لے نوح جے توں باز نہ آئوں تے
تیکوں اساں پتھر مار مار کے مار گھتیسوں۔

قَالُوا لَيْن لَّمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْدَّالِيْنَ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۸۔ حضرت نوح آکھے لے میڈے رب بے شک میڈی
قوم تیکوں جھٹلا ڈتے۔

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۹۔ تے توں میڈے تے انہیں دے درمیان پورا فیصلہ کر
ڈے تے تیکوں تے میڈے نال والیں کوں دشمنیں دے
شرکتیں پجا۔

فَاتَّقِ بَنِيَّ وَاذْهَبْ إِلَيْهِمْ فَتَمَحَّ وَنَجِّنِي وَمَنْ فِيَّ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۹﴾

۱۲۰۔ اساں اوکوں تے ادندے نال والیں کوں پچائے

فَأَنْجِنِي وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ الشَّحُوبِ ﴿۱۲۰﴾

سے ہک بھری ہوئی پٹری وچ ۔

۱۲۱۔ دل اسال بعد وچ باقیس کون غرق کر ڈیا۔

۱۲۲۔ بے شک ایندے وچ ہک نشان باتے انہیں
وچو بہوں سارے نیس میندے۔

۱۲۳۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے دل دل رحم کرن
والا ۶۔

۱۲۴۔ عاد رسولیں کون جھٹلائے۔

۱۲۵۔ جیلھے انہیں دے بھرا ہوا انہیں کون آکھئے کیا تاساں
ڈرنے نوے۔

۱۲۶۔ بے شک میں تہا ڈو امانتدار رسول ہاں

۱۲۷۔ تے تاساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھن منور۔

۱۲۸۔ اس مجال کینے میں کون صلا نہیں گنگدا میڈا صلہ
تے محض رب العالمین دے دستے ہے۔

۱۲۹۔ کیاں تاساں ہر پے تے بے فائدہ کم کریندے ہونیں
ماٹریاں بنیدے ۶۔

۱۳۰۔ تے تاساں مل بنیدے ۶ تاساں جو تاساں ہمیشہ رہور۔

۱۳۱۔ تے جیلھے تاساں کہیں کون پکایندے ۶ عالم بن کے
پکڑیندے ۶۔

۱۳۲۔ تاساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھن منور۔

۱۳۳۔ تاساں اوں کنیں ڈرو جنیں تہا ڈوی اوندے نال مدد

کیٹی ۶ جیڑھی تاساں چاندے ۶۔

۱۳۴۔ اوں تہا ڈوی مدد کیٹی ۶ جانوریں نال تے پتیریں
نال۔

۱۳۵۔ تے باغیں تے چشیں نال۔

۱۳۶۔ بے شک میں تہا ڈوے اتے وڈے ڈیندے عذاب
کنیں ڈرواں۔

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَقِيَّةِ ﴿١٢١﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٣﴾

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٦﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ، إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾

أُتْبِنُونَ يَكُلُّ رَيْحٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾

وَتَتَّخِذُونَ مَصَابِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامِهِ وَبَيْنِئِنَّ ﴿١٣٢﴾

وَجَنَّاتٍ وَعِوِينَ ﴿١٣٣﴾

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٤﴾

- قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُن مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿۱۳۷﴾
 ۱۳۷۔ انہیں آکھئے ساڈے کیتے برابر جو توں د عخط کریں یا نہ کریں۔
- إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۳۸﴾
 ۱۳۸۔ لے پہلے لوکس دے کمن۔
- وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿۱۳۹﴾
 ۱۳۹۔ اساں عذاب نہ ڈتے دلیسوں۔
- فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۴۰﴾
 ۱۴۰۔ انہیں اوندا انکار کیتا تے دل اساں انہیں کوں بلاک کر ڈتا بے شک ایندے دچ وی ہک نشان تے انہیں دچو بہوں سارے نیں منیدے۔
- وَرَأَى رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۴۱﴾
 ۱۴۱۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے ول دل رحم کرن والا ۶۔
- كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۴۲﴾
 ۱۴۲۔ ثمود وی رسولس دا انکار کیتے۔
- إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ﴿۱۴۳﴾
 ۱۴۳۔ جیلھے انہیں دے بھرا صالح انہیں کوں آکھئے کیا تاساں اللہ کنیں توہے ڈر دے۔
- إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۴۴﴾
 ۱۴۴۔ بے شک میں تہاڈو امانتدار رسولاں۔
- فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿۱۴۵﴾
 ۱۴۵۔ تاساں اللہ کنیں ڈر دے تے میڈا آکھن منو۔
- وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۴۶﴾
 ۱۴۶۔ تے میں ایندے لے تے تاساں کنیں کوئی صلہ نیں منگدا میڈا صلہ معن رب العالمین تے بے۔
- اتَّبِعُوا لَوْ نَفَخْنَا فِي مَا هُمْ مُنْتَبِهُونَ ﴿۱۴۷﴾
 ۱۴۷۔ کیا تہا کوں اس دنیا دچ امن نال چھوڑ ڈتا ویسی۔
- فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿۱۴۸﴾
 ۱۴۸۔ انہیں باغیں تے چشمتیں دچ
- وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿۱۴۹﴾
 ۱۴۹۔ انہیں رڑھیں تے اینجھیں کھمیں دچ جنہیں دے گوشے پھل نال بڑیئے پین۔
- وَتَنْجُوتَ مِنَ الْجِبَالِ يُّوتًا فَرِهِينَ ﴿۱۵۰﴾
 ۱۵۰۔ تے تاساں پہاڑیں کوں کھٹ کے آگڑ دڈا نال گھر بنیدے ۶۔
- فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿۱۵۱﴾
 ۱۵۱۔ تے تاساں اللہ کنیں ڈر دے تے میڈا آکھن منو۔
- وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿۱۵۲﴾
 ۱۵۲۔ تے حد کنیں دوسن والیں دا آکھن نہ منو۔
- الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿۱۵۳﴾
 ۱۵۳۔ جیرھے زمین دچ گھیر گھتین تے اصلاح نیں کریندے۔

- قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَخَّرِينَ ﴿۱۵۴﴾
مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأَبِيتُ بِأَيِّئِهِ إِنْ كُنْتُ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۵۵﴾
قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ
مَعْلُومٍ ﴿۱۵۶﴾
وَلَا تَسْوَأَهَا إِنْ سَوَّاهَا فَسَوْءَ مَا أَحَدُكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ ﴿۱۵۷﴾
فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرُوا نَدْمِينَهُ ﴿۱۵۸﴾
فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۵۹﴾
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۰﴾
- ۱۵۴۔ انہیں آکھے تیلے اتے جادو کیا گئے۔
۱۵۵۔ توں محض اساں جیہاں انسان ہویں جے توں سچا
ایں تے کوئی نشان گھن آ۔
۱۵۶۔ اوں آکھے اے ڈاچی ہک ڈینہ لے پانی پیسی تے
ہک ڈینہ تساں پانی پیس لے ڈینہ مقررن۔
۱۵۷۔ تساں ایسوں کوئی دکھ نہ ڈیو ناں تاں تہا کوں
وڈے ڈینہ دا عذاب پکڑیسی۔
۱۵۸۔ انہیں اونڈیاں چھاں کپ سٹین تے دل او شرمندہ
تھی گئیں۔
۱۵۹۔ انہیں کوں عذاب آن پکڑیے بے شک ایندے وحی
نشان تے انہیں دھڑبھوں سارے لوکس نہیں منیا۔
۱۶۰۔ تے بے شک تیلہ ارب غالب تے دل ول رحم کرن
والا۔
- ۱۶۱۔ لوط دی قوم رسولس دا انکار کیتے۔
۱۶۲۔ جیلے انہیں دے بھرا لوط انہیں کوں آکھے کیا تساں
خدا کنیں نرسے ڈر دے۔
۱۶۳۔ میں تہا بوا ایماندار نبی آن۔
۱۶۴۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔
۱۶۵۔ تے میں تساں کنیں ایندے اتے کوئی صلہ نہیں
منگدا میڈا صلہ محض رب العالمین دے دتے ہے۔
۱۶۶۔ کیا تساں مخلوق وح نریں کوں اپنے کیتے
چھپے
- ۱۶۷۔ تے تہا بے رب جیریاں تہا بے کیتے زالیں
پیدا کیتن تساں انہیں کوں چھوڑیندے اصل تساں
خدا کنیں ودھن والی قوم ہتے۔
۱۶۸۔ انہیں آکھے جے توں باز نہ آئیں لے لوط تیکوں
- كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۶۱﴾
إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۶۲﴾
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۶۳﴾
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿۱۶۴﴾
وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۵﴾
أَتَأْتُونَ الذَّكَرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۶﴾
وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿۱۶۷﴾
قَالُوا لَنْ لَمْ تَنْتَهَ يَلُوطُ لَنْكُونَنَّ مِنَ الْخَاطِبِينَ ﴿۱۶۸﴾

- مک بدر کر ڈتا ویسی۔
 ۱۶۹۔ لوط آکھے بے شک میں تہا ڈے کم کنیں نفرت
 کرینداں۔
 ۱۷۰۔ اے میڈے رب میگوں تے میڈے گھر والیں
 کوں انہیں دے عمیں کنیں بچا۔
 ۱۷۱۔ تے اسان اوکوں تے اوندے سارے گھر والیں
 کوں بچا گدھا۔
 ۱۷۲۔ سوائے کب بچھو رہی والی پڑھی دے۔
 ۱۷۳۔ تے دل اسان نہیں کوں تباہ کر ڈتا۔
 ۱۷۴۔ تے اسان انہیں تے ڈاڑھا میندے سائے جبرہا برشیا
 کوٹن دے بعد نہ رکھن آئیں تے وسن آلا دے بہوں بڑا۔
 ۱۷۵۔ اے شک ایندے وچ وی ہک نشان ہا تے انہیں
 وچ بہوں سارے لوک نیں میندے۔
 ۱۷۶۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے دل ول دم کرن
 والا۔
 ۱۷۷۔ جگل آئیں رسولیں کوں جھٹلائے۔
 ۱۷۸۔ جیلھے انہیں کوں شیب آکھے کیا تساں خدا
 کتیں توڑے ڈر دے۔
 ۱۷۹۔ بے شک میں تہا ڈو ایماندار رسول ہاں۔
 ۱۸۰۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔
 ۱۸۱۔ تے میں ایندے اتے تساں کتیں کوٹن صلہ نیں منگدا
 محض رب العالمین دے اتے میڈا صلہ ہے۔
 ۱۸۲۔ بھرائی پوری کرو تے نقصان ڈیون والیں وچ نہ بڑ۔
 ۱۸۳۔ تے سدھی ترکری نال تو لیا کرو۔
 ۱۸۴۔ تے لوکس کوں انہیں دیاں شہیں گھٹ نہ ڈیون تے
 زمین وچ گیو گھٹن کیتے نہ پھر دے۔
- قَالَ إِنِّي لَمَمْلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٩﴾
 رَبِّ نَجِّنِي وَاهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٧٠﴾
 فَجَنَّبْنَاهُ وَاَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧١﴾
 إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿١٧٢﴾
 ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٧٣﴾
 وَامْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ
 الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٤﴾
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
 مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٦﴾
 كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٧﴾
 إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾
 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٩﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَنِّي ﴿١٨٠﴾
 وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨١﴾
 آذُوا الْكَيْدَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨٢﴾
 وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْمُسْتَقِيمَ ﴿١٨٣﴾
 وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ
 مُفْسِدِينَ ﴿١٨٤﴾

- ۱۸۵۔ تے اوس اللہ کنیں ڈرو جس تہا کوں تے پہلی مخلوق
کوں پیدا کیئے۔
- ۱۸۶۔ انہیں آکھئے جو تیبڑے اتے جادو کیا گئے۔
- ۱۸۷۔ تے توں محض اسان جہاں انسان ہویں تے اسان
تیکوں اصلو کوڑا سمجھندے ہیں۔
- ۱۸۸۔ جے توں سچا ایں تے ساڈے اتے آسمان کنیں
کوئی ٹکڑا سٹ۔
- ۱۸۹۔ اول آکھئے میڈارب تہا ڈے علیں کوں بڑا ڈھا
جاڈے۔
- ۱۹۰۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے انہیں کوں گھائے جھڑ
والے ڈینہہ دے عذاب آن پکڑیئے بے شک اے
وڈے ڈینہہ دا عذاب با۔
- ۱۹۱۔ بے شک ایندے وچ نشان تے انہیں وچو بہوں
سارے لوک نیس منیدے۔
- ۱۹۲۔ تے بے شک تیبڑا رب غالب تے رحیم۔
- ۱۹۳۔ تے بے شک اے قرآن رب العالمین دلو لہایا گئے۔
- ۱۹۴۔ حضرت جبرئیل ایندے نال لیتے۔
- ۱۹۵۔ تیبڑے دل تے تاں جوتوں ہوشیار کرن والیں وچو
تس ونجیں۔
- ۱۹۶۔ اے کھول کے بیان کرن والی عربی زبان وچ۔
- ۱۹۷۔ تے بے شک ایندا ذکر پہلی کتابیں وچ باپیا۔
- ۱۹۸۔ کیا انہیں کیئے اے نشان گھٹ جو بنی اسرائیل دے
علماء وی ایکیوں سنبھاندن۔
- ۱۹۹ جے اسان ایکیوں عجمیں وچو کہیں تے لہندے۔
- ۲۰۰۔ تے او انہیں دے ساسے پڑھدا دل وی لے
نہ منن با۔
- وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّ الْأُولِينَ ﴿۱۸۵﴾
- قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمَسْحُورِينَ ﴿۱۸۶﴾
- وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطَّقَكَ لَيَنْ أَلْكَذِبِينَ ﴿۱۸۷﴾
- فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الضَّالِّينَ ﴿۱۸۸﴾
- قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۸۹﴾
- فَلَمَّا بُوِّهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۹۰﴾
- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۹۱﴾
- وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۹۲﴾
- وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۹۳﴾
- نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿۱۹۴﴾
- عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿۱۹۵﴾
- بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿۱۹۶﴾
- وَإِنَّهُ لَكَيْفٌ زُبُرُ الْأُولِينَ ﴿۱۹۷﴾
- أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي
إِسْرَائِيلَ ﴿۱۹۸﴾
- وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿۱۹۹﴾
- فَفَرَّاهُ عَلَيْهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ﴿۲۰۰﴾

- ۲۰۱۔ ایوں اسان مجریں رے دلیں وچ اسے گال سٹی ہوئی ۶۔
 ۲۰۲۔ او ایکیوں او تیں نہ منیسں جے تیں او بڑکھ بڑیوں آلا عذاب نہ ٹرکیمن۔
 ۲۰۳۔ او عذاب انہیں تے اجھن گھٹ اوسی تے انہیں کوں پتہ وی نہ ہوسی۔
 ۲۰۴۔ تے او آکھن کیا ساکوں و تھی نیں مل سگدی۔
 ۲۰۵۔ کیا او ساڈے عذاب کوں جلدی منگدے ہن۔
 ۲۰۶۔ کیا تیکوں یقین نیں جے اسان انہیں کوں کئی سال فائدہ پہچاؤں ہا
 ۲۰۷۔ تے ول انہیں تے او عذاب آوے ہا جیرھا انہیں نال وعدہ کیٹا گئے۔
 ۲۰۸۔ تے جہ انہیں کوں بڑا گیا ہا او عذاب کوں نال نہ سگدا ہا۔
 ۲۰۹۔ اسان کہیں وستی کوں ہلاک نئے کریندے جے تیں انہیں دو کوئی نبی نہ پھڑوں۔
 ۲۱۰۔ اے نصیحت اسان ظالم نئے۔
 ۲۱۱۔ این قرآن کوں شیطانیں نیں لہایا۔
 ۲۱۲۔ نہ انہیں دا اے کم ہاتے انہیں کوں ایندی طاقت ہائی۔
 ۲۱۳۔ بے شک ادرا اللہ دی گال اسٹن کئیں پریں رکھے گیبن۔
 ۲۱۴۔ توں اللہ دے نال پے کہیں کوں معبود نہ سبہ نہ تاں توں انہیں وچ و تھی ولیسں جہیں کوں عذاب بڑا گئے۔
 ۲۱۵۔ تے توں اپنے قریبی سکیں کوں بڑا۔
 ۲۱۶۔ تے جیرھامن کے تیلے پچھو ٹرے ادندے
- كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهُ فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۲۰۱﴾
 لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰى يَرُوْا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿۲۰۲﴾
 فَيَاْتِيْهِمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۲۰۳﴾
 فَيَقُوْلُوْا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُوْنَ ﴿۲۰۴﴾
 اَفَعَدَاۤءِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿۲۰۵﴾
 اَفَرَأَيْتَ اِنْ مَّتَّعْنٰهُمْ سِنِيْنَ ﴿۲۰۶﴾
 ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوْا يُوعَدُوْنَ ﴿۲۰۷﴾
 مَا آغَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوْا يَسْتَعُوْنَ ﴿۲۰۸﴾
 وَمَا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا لَهَا مُنذِرُوْنَ ﴿۲۰۹﴾
 وَرٰكِبٌ وَّ مَا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿۲۱۰﴾
 وَمَا تَنْزَلَتْ بِهٖ الشَّيْطٰنُ ﴿۲۱۱﴾
 وَمَا يَنْبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿۲۱۲﴾
 اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُوْلُوْنَ ﴿۲۱۳﴾
 فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوْنُ مِنَ الْمَعْدِيْرَةِ ﴿۲۱۴﴾
 وَانذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْاَقْرَبِيْنَ ﴿۲۱۵﴾
 وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۲۱۶﴾

محبت دے سمجھ بھکے رکھ۔

۲۱۷۔ تے جسے اوتیہرا آکھن نہ منن تے توں آکھ جو میں
تہاڑے کیس کنیں بابرواں۔

۲۱۸۔ تے توں غالب تے بہوں مہربان خدا تے بھروسہ کر
۲۱۹۔ جیرھا تیکوں ڈبڈے جیلھے توں کھڑا تھیندیں۔

۲۲۰۔ تے جیلھے توں سجدہ کرن والیں وچ پھردیں۔
۲۲۱۔ تے بے شک او بہوں سٹن والا تے جائن والا۔

۲۲۲۔ کیا میں تیکوں ڈساں جو شیطان کیندے اتے لندن۔
۲۲۳۔ اور شیطان ہر کوڑے تے گناہگار تے لندن۔

۲۲۴۔ او اچھے کن لیندن تے انہیں وچو بہوں سارے
کوڑے ہوندن۔

۲۲۵۔ تے انہیں دے پھوٹرن والے گمراہ ہوندن۔
۲۲۶۔ کیا تیکوں پتہ نیں جو بے شک لے ہر وادی وچ

بے مقصد پھر دے رہ ویندن۔
۲۲۷۔ تے بے شک او کریندے نیں جو او آہن۔

۲۲۸۔ سوائے انہیں جیرھے ایمان گھن آون تے چنگے نم
کرن تے اللہ دا بہوں ذکر کرن تے ظلم تھیون دے بند

اوندا جائز بدلہ گھندن تے ظالم ضرور جان گھسن جو او کیرھی
چا دو ولسن۔

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۲۱۷﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿۲۱۸﴾

الَّذِي يَرْفَعُ جَنَّتَكُمْ قَوْمٌ ﴿۲۱۹﴾

وَتَقَلَّبَكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿۲۲۰﴾

إِنَّهُ هُوَ السَّبِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۲۲۱﴾

هَلْ أُنزِلَ عَلَيْكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿۲۲۲﴾

تَنَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿۲۲۳﴾

يُلْقُونَ السَّنْعَ وَأَكْثُرُهُمْ كَذِبُونَ ﴿۲۲۴﴾

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿۲۲۵﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿۲۲۶﴾

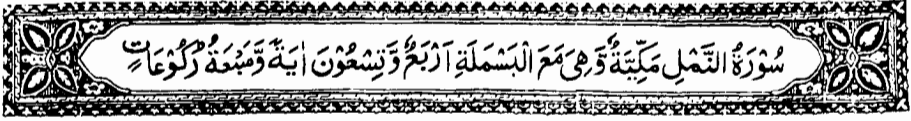
وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿۲۲۷﴾

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

كَثِيرًا وَأَنْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿۲۲۸﴾

﴿۲۲۸﴾

سورة نمل کی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۴ آیات تے ۷ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے نال نال جیروا بن سگے ڈیوڑ
والا تے دل دل رحم کرٹ والا ۷۔
- ۲۔ پاک تے سٹن والا تے قرآن مبد تے کھلی کتاب
ویاں آیات ہن۔
- ۳۔ مومنین واسطے ہدایت تے خوشخبری ۷۔
- ۴۔ جبرے نماز جماعت نال پڑھن تے زکوٰۃ پڑھن
تے آخرت تے اولیقین رکھیندن۔
- ۵۔ بے شک جبرے لوک آخرت تے ایمان نیں ایندے
انہیں واسطے انہیں دے عمل اساں سوہنے کر کے دکھالین
او گردان تھے ودن۔
- ۶۔ ایسے لوکن جنہیں واسطے بڑا عذاب تے آخرت
وج او گھٹا پاوٹی والین۔
- ۷۔ تے بیشک تیکوں قرآن مجید اوں کنیں ملدا پئے جبرے
سیاٹا تے چائٹن والا ۷۔
- ۸۔ جیلھے موسیٰ اپنے گھوڑیں کوں آکھے بے شک
میں بھا ڈھس ۷ میں تہاڈو اتھوکتیں جبرگن اوساں یا بلدا
الگبارگن اوساں تاں جوتساں بھاسکو۔
- ۹۔ جیلھے او بھاکتیں آئے آواز ڈرتی گئی جو جبرے بھا
دیج تے جبرے او ندے پودھارو ۷ اوکوں برکت ڈرتی گئی ۷
تے اللہ رب العالمین پاک۔
- ۱۰۔ اے موسیٰ بے شک میں غالب تے سیاٹا اللہ
ہاں۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- طَسَّ تِلْكَ اٰیَةُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِیْنٍ ②
- هُدًى وَبُشْرٰى لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ③
- الَّذِیْنَ یَقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَیُوْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ یُوقِنُوْنَ ④
- اِنَّ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ زَیْنًا لَّهُمْ اَعْمَالُهُمْ
فَهُمْ یَعْمَهُوْنَ ⑤
- اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ لَهُمْ سُوْءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِی الْآخِرَةِ
هُمْ الْاَخْسَرُوْنَ ⑥
- وَإِنَّكَ لَنَنْزِلُكَ الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنِّ حَكِیْمٍ عَلِیْمٍ ⑦
- اِذْ قَالَ مُوسٰی لَآهِلَہٗ اِنِّیْ اَسْنُتُ نَادِیْ سَاۤءَیْتِكُمْ
مِنْہَا یَحْخَرُ اَوْ اَتِیْتُكُمْ بِشَہَابٍ فَبَیْسَ لَعَلَّكُمْ
تَضْطَلُوْنَ ⑧
- فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِیْ اَنْ بُودِیْكَ مَنْ فِی النَّارِ وَ
مَنْ حَوْلَہَا وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ⑨
- یٰمُوسٰی اِنَّہٗ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ⑩

۱۱۔ توں اپنا سڑا سٹ۔ جیلے اوکوں ڈھس بدلہ
پے جیویں اونانگ بڑے کنڈ ولا کے بیج پیے تے
پکھرتے ولا نس بڑٹھا اے موسیٰ نہ ڈر میڈے کولہو
رسول نہیں بڑرے۔

وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى
مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَٰمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ
لَدَى الْمَرْسَلُونَ ﴿۱۱﴾

۱۲۔ سواٹے اوندے جس فلم کیتا بڑوسے تے ول بڑی
دے بعد نیکی کیت بڑوس تے بے شک میں بہوں بخشش
والا تے ول دل رحم کرن والا ہاں۔

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي
عَفُودٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۲﴾

۱۳۔ تے توں اپنا ہتھ کچھ وچ پا اولیٰغ بیماری دے
چٹا نکلسی اے نوں نشانیں وچرے جیرے فرعون تے
اوندی قوم کیتے ہن بے شک اے قوم نافرمان۔

وَأَدْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ
سُوءٍ فَنِيَ تَسْمَعُ آيَاتِ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِذْهُمْ
كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ جیلے انہیں دو ساڈے اکھیں کھول ڈیوں والے
نشان آئن انہیں آکھے اے کھلا جادو۔

فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ تے اوندا انکار کیتے نیں تے ضد نال وڈائی تے
علم کینں کم گدھے نیں انہیں دے دل منیندے ہن
توں بڑیکھ جو فسادیں دا انجام کینجا تھیندے۔

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ تے اسان داؤد تے سلیمان کوں علم بڑتے تے انہیں
بڑوناہیں آکھے ساریاں سپیاں تعریفاں اللہ دیاں ہن
جیں ساکوں بہوں ساریں مومن بنیں تے وڈا رتبہ
بڑتے۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَ الْخُنُودُ
لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلْنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ تے سلیمان داؤد دا وارث تھے تے اوں آکھے
اے لوکو ساکوں پھیس دیاں بولیاں سکھایاں گئیں
تے ساکوں سبھ کچھ بڑا گئے بے شک اے اللہ دا
کھلا فضل۔

وَوَرِّثْ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمَنَا
مَنْطِقُ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ
الْفَضْلُ الْبَاطِنُ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے سلیمان دے ساٹے جین تے انسان تے پھیس
دا لشکر کھا کیتا گئے تے انہیں دیاں قطاراں بنا بڑتیاں
گئیں۔

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ
وَالتَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ اوتیس جو او ملہ وادی وچ آئن تے نملہ آکھے
اے نملہ دی قوم اپنے گھریں وچ بہرہ وچو سلیمان تے
اوندا لشکر تہا کون لمار نہ ڈیوے تے انہیں کون پتہ
نہ لگے۔

۲۰۔ سلیمان انہیں دی اے مجال سنٹ کے کھل پئے تے
آکھیس اے میڈے رب میکوں تو فین ڈے جو میں
تیبی اوں نعمت دا شکر کراں جیروی میں میڈے تے
میڈے پیوتے کیتی ء میں پتگے کم کراں جو توں راضی
تھیویں تے اپنی رحمت نال میکوں اپنے نیک بندیں
وچ داخل کر۔

۲۱۔ تے اوں پکھیں دی سنبھال لہدی تے آکھیس اے
کیا میکوں بہرہ نظر نہیں پیا اندا یا او لک لگے۔

۲۲۔ میں اوں کوں سمٹ سزا ڈیساں یا کوہ ڈیساں
یا او میڈے کو لہو کوئی ثبوت گمن آدے۔

۲۳۔ کچھ دیر کھڑین تے آکھیس میکوں او پتہ لگے
جیندا تہا کوں پتہ کار نیں میں سباقوم کنیں تیبوہک
پکی فرگھن کے آیاں۔

۲۴۔ تے میں کہ تریمت ڈٹھی ء جیروی انہیں تے
حکومت کریندی پی ء تے اوں کوں ہر فٹے ڈتی گئی
تے اوندا کہ وڈا تخت دی ہے۔

۲۵۔ میں اوکوں تے اوندی قوم کوں اللہ دے سوا
سمجھ کوں سمجھ کریندا ڈٹھے تے شیطان انہیں کوں
انہیں واکم سوٹھا کر کے ڈکھالے تے انہیں کوں سدے
رستے کنیں روک ڈتے تے او ہدایت نیں پندرے۔

۲۶۔ انہیں کوں مندر جو اللہ کوں سمجھ نہ کرن جیروا
زین تے آسمان دی لگی تھے کوں ظاہر کریندے تے جو

حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوا مِنِّيكُمْ كَمَا لَا يَخْطُبُكُمْ سُلَيْمَانُ
وَجُنُودُهُ ۗ وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۹﴾

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَتِي
وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿۲۰﴾

و تَفَقَّدَ الظَّالِمَ فَقَالَ مَالِي لَأَأْرَىٰ أَلْهُدَىٰ
أَمْرًا كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿۲۱﴾

لَأَعَدِّيَّ بَنَةً عَدَا أَبَا سُدَيْدًا إِذْ لَا أَذْبَحُ حَتَّىٰ أَذْ
يَأْتِيَنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿۲۲﴾

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ مَحْظُ بِهِ
وَرِحْتُكَ مِنْ سَبَابِنَا يُقِينُ ﴿۲۳﴾

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَبْلُغُهُمْ وَأُذِنَتْ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿۲۴﴾

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنَ دُونِ
اللَّهِ وَرَبُّنَا لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿۲۵﴾

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿۲۶﴾

تساں کیندے تے ظاہر کریندے، او جانڈے۔

۲۷۔ اللہ سے سوا کوئی مبود نہیں اور وہ بڑے عرشِ عظیم^{الجدۃ} کا مالک۔

۲۸۔ اوں سلیمان اکھئے اسان ڈیکھسوں کیا تیں سچ بولنے یا کوڑا ایں۔

۲۹۔ توں میڈا اے خط گھن و سچ تے انہیں کوں بڑے دل پچھونے تھی کھڑتے ڈیکھ تیکوں او کیا جواب ڈیندن۔

۳۰۔ اوں ملکہ اکھئے اے سردارو میڈو ہک عزت والا خط آئے۔

۳۱۔ تے او سلیمان ولوہ تے او ایں شروع تھیندے جو اللہ دے نال مال شروع کرینداں جبرحان بن سکئے ڈیوٹن والا تے ول دل رحم کرن والا۔

۳۲۔ میڈے اگو و ڈائی نہ کرو تے فنا بردار تھی کے میڈو آؤ۔

۳۳۔ اوں آکھئے اے سردارو ایں معاملے وچ میکوں مشورہ ڈیو میں کوئی فیصلہ نہیں کریندی جسے تیں تسال حاضر نہ ہو۔

۳۴۔ انہیں آکھئے اسان طاقت والے ہیں تے وڈے لڑاکے ہیں۔ فیصلہ تیں کرٹے توں ڈیکھ توں کیا حکم ڈیندیں۔

۳۵۔ اوں آکھئے بے شک بادشاہ جیلے کہیں ملک وچ پہنڈن اونکوں تباہ کر ڈیندن تے انہیں دے عزت داریں کوں بے عزت تے ذلیل کر ڈیندن۔ تے ایویں کریندن۔

۳۶۔ تے میں انہیں دوہک تحفہ پنھیندی آں تے ڈیہی

۱۹

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۱۹

قَالَ سَتَنْظُرُونَ أَصَدَقْتُمْ مِنَ الْكَذِبِ ۲۰

إِذْ هَبْ بِنَفْسِي هَذَا فَأَلْقِيهِ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۲۹

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَىٰ أُلُوعَىٰ إِلَىٰ كَيْفٍ كُنْتُمْ كَارِهِمْ ۳۰

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۳۱

أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ۳۲

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَىٰ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتَ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُ ۳۳

قَالُوا نَحْنُ أَوْلَا خُوفَةٍ وَأَولُوا بَأْسٍ شَدِيدَةٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ۳۴

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا آيَاتَهُ أَهْلَهَا آذِيَةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۳۵

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنْظُرُهُمْ بِمَ يَرْجِعُ

الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۷﴾

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَيْتُ
اللَّهَ خَيْرًا مِّمَّا آتَيْتُم بَلْ أَنْتُمْ رَهْبَتِكُمْ فَتَمُوتُونَ ﴿۳۷﴾

آں جو میڈے قاصد کیا جواب گھن انرن۔
۳۷۔ جیلے تحفہ سلیمان دے ساسٹے آئے اوں آکھئے
کیا تساں مال نال میڈی امداد کرن چاہندے ء
تے جو اللہ میوں ڈتے اوں کنیں چنگا ء جیرھا تباکوں
ڈتس تے اصل تساں اپٹے جھنے تے اکریندے پئے ء
۳۸۔ توں انہیں دو دل ونج میں ضرور انہیں دو ایجھے
لشکر نال اوساں جیندا اومتا ملدہ کر سگسن تے میں
انہیں کوں اتھو ذلیل کر کے کڈھ ڈلیساں تے او
عزت و سجا پہسن ۔

إِذْ جَعَلْنَا إِلَيْهِمْ
لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا إِذْ لَّهُمْ
صَغُرُونَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ اوں آکھئے اے سردار و کیرھا تبا ڈے دپو اوندے
تحت کوں میڈو گھن اوسی این کنیں پہلے جو او میں
کنیں فرما سردار بن آون۔

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَعْزِبُهَا فَإِنَّ
يَأْتُونَ مُسْلِمِينَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ پہاڑیں سرداریں دھو ہک منز زور سردار آکھئے میں اونکوں
تیڈے اتھو اٹھن کنیں پہلے گھن اوساں تے
بے شک میں بہوں طاقت والا تے ایمانداراں۔

قَالَ عِفْرِيثُ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتَيْتُكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ
تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ
أَمِينٌ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ میں کنیں خدا دی کتاب دا علم ہا اوں آکھئے میں
اونکوں تیڈی اکھ جھپکن کنیں دی پہلے گھن اوساں
جیلے اونکوں اپٹے کولہو ڈتس تے آکھیس لے
میڈے رب واقفل تاں جو اومیکوں آزما دے جو کیا
میں شکر کرینداں یا کفر کرینداں تے جیرھا شکر کریندے
او اپٹے فاندے کیتے شکر کریندے تے جیرھا ناشکری
کرے تے بے شک میڈا رب بے نیاز تے سخی ء۔

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتَيْتُكَ بِهِ
قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ
قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لَتَتَّيْبُنَّوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ
أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ
فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ اوں آکھئے اوندے تحت کوں حقیر کر ڈیو اسان
ڈہرے ہیں جو اوہدایت پیندی ء یا انہیں دپو تھندی ء
جیرے ہدایت نیں پیندے۔

قَالَ تَكُونُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ
مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے جیلے او آکھئی اونکوں اکھیا گیا کیا تیرا تحت

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَذَشْتُ قَالَتْ كَانَ هُوَ

وی انجام دے اور انہیں لے کر تے اوریں داویں ہے
ساکوں این کیں پہلے علم بڑے بڑا گئے تے اسان
تیڈے فرمانبردار بن گئے ہیں۔

۴۳۔ تے اونکوں بلکس جندی او اللہ دے سوا عبادت کریندی
بانے بے شک او کافر قوم وچ رہاؤ۔

۴۵۔ اوں کوں اکھیا گئے محل وچ بہر جیلھے اونکوں
بڑھس اونکوں جھکا سمجھیس تے بڑر گئی۔ سلیمان اکھئے
اے تے محل جیندے وچ شیشے دے ٹکڑے لائے
گیٹن اوں اکھئے اے میڈے رب میں اپنی جان تے
ظلم کیتے تے میں سلیمان نال رب العالمین خدا تے ایمان
ایندی آں۔

۴۶۔ تے اسان نمود دو انہیں دے بھرا صالح کوں بد پٹھے
سے جو تساں اللہ دی عبادت کرتے او انہوں ویلھے
بڑو لے تھی کے بھڑن پئے گیئن۔

۴۷۔ صالح اکھئے اے میڈی قوم تساں چنگانی کیں پہلے
لنگائی دی جلدی کیوں کریندے تے تساں اللہ کیں
بخشش نو بے مگدے تاں جو تہا بڑے اتے رحم کیا درنچے

۴۸۔ انہیں اکھئے اسان تیکوں تے تیڈے نال دیں
کوں منحوس سمجھیندے میں صالح اکھئے تہا بڑی نحوست
اللہ دے کولہور تے سچ لے بے جو تساں اد قوم
ہوے جیڑھی آزمانی گئی۔

۴۹۔ تے شہر وچ نوں آدمی بن جیڑھے زمین وچ فساد
پیندے ہن تے اصلاح نہ کریندے ہن۔

۵۰۔ انہیں اکھئے تساں اللہ دی قسم کھاؤ جو اسان اوندے
تے اوندے گھر والیں تے رات کوں حملہ کرلیوں تے ول
اوندے وارث کوں اکھوں اسان اوندے گھر لیں کوں ہلاک قینا نہیں

وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿۳۳﴾

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا
كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿۳۴﴾

قِيلَ لَهَا اذْجَلِي الصَّاحَّ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِبِهَا قَالَتْ إِنَّهُ صَرَخٌ مُسَرَّدٌ
مِنْ قَوَارِيرِهِ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ
مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۵﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ آخَاهُمْ صَاحًّا أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ فَإِذَا هُمْ قَرْنٍ يَخْتَصِمُونَ ﴿۳۶﴾

قَالَ يَوْمَ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
لَوْلَا تَسْتَعْفِفُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۳۷﴾

قَالُوا أَظَلَمْنَا بِكَ وَبِئْسَ مَعَاكُ
قَالَ ظَلَمْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ
قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿۳۸﴾

وَكَانَ فِي السَّيِّئَةِ نَسْعَةٌ نَهَضَتْ فَيُفْسِدُ وَنَ فِي
الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿۳۹﴾

قَالُوا نَعَا سُبُو بِاللَّهِ لِنَبِيِّتِنَا وَآهْلِهِ ثُمَّ لَنَعُو لَن
لِوَالِيهِ مَا شَهِدْنَا مَا مَهْلِكْ آهْلِيهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۴۰﴾

بُطَّحَاتِ اسَاں سَہے یں۔

۵۱۔ انہیں ہک وڈی تدبیر کیتی تے اسَاں دی تدبیر

کیتی انہیں کوں پتہ نہ ہا۔

۵۲۔ توں بڑیکھ انہیں دی تدبیر واکیا نتیجہ نکلدے اسَاں
انہیں کوں تے انہیں دی ساری قوم کوں تباہ کر ڈتے۔

۵۳۔ لے بڑیکھو انہیں دے گھر انہیں دے علم دی وجہ
کنیں ڈٹھے بین بینک علم والی قوم کیتے ایندے وجہ نشان۔

۵۴۔ تے اسَاں مومنین تے متعین کوں بچا گدھے۔
۵۵۔ تے لوط جیلے اپنی قوم کوں اکھے کیا تساں برائیاں
کریندے ء تے تساں بڑہرے پئے ء۔

۵۶۔ کیا تساں تریبتیں کوں چھوڑکے جو اینس نال شہوت
پوری کریندے ء اصل تساں جاہل قوم ہوتے۔

۵۷۔ اوندی قوم دا جواب مرف لے ہا جو انہیں اکھے لوط
دے خاندان کوں ایسے سک وچو کدھ پھوڑو بے شک
لے لوک بہوں پاک بُدن۔

۵۸۔ تے اسَاں اونکوں تے اوندے گھر والیں کوں سوتے
اوندی زان دے بچا گدھے اول کوں اسَاں بچھو رہن
والیں رچ گٹیا ہا۔

۵۹۔ تے اسَاں انہیں تے (پتھرین دا) بڑا ڈھامیزہ دسائے تے
جنہیں کوں ہوشیار کر ڈتا ونجے انہیں تے دسٹن والا مینہ بہوں گندہ ہوندا۔

۶۰۔ توں اکھ بڑے ساریاں سپیاں تونونان اللہ دیاں ہن
تے انہیں بندیں تے سلامتی مجھے جنہیں کوں اللہ چن
گدھے۔ کیا اللہ چکھا ء یا او جیکوں شرک بُندن۔

وَمَكَرُوا مَكْرًا وَ مَكَرْنَا مَكْرًا وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۱﴾

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ اَنَا دَمَرْنَاهُمْ
وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿۵۲﴾

فَتِلْكَ بَيِّنَاتٌ لِّهٖمْ خَآئِبَةٌ بِمَا ظَلَمُوْا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ﴿۵۳﴾

وَ اَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ كَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿۵۴﴾
وَ لُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ اَتَاْتُوْنَ الْفَآحِشَةَ وَ اَنْتُمْ
بٰبِعِيْرٍ وَّ اَنْتُمْ

اِيْسَافُ لَسَاتُوْنَ الرَّجَالَ سَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَاءِ
بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿۵۶﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖ اِلَّا اَنْ قَالُوْا اَخْرِجُوْا اِلٰ
لُوْطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿۵۷﴾

فَاَنْجَيْنٰهُ وَ اَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهٗ فَذٰلِكَمِنَ الْاٰوِيْنَ ﴿۵۸﴾

وَ اَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَاَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿۵۹﴾

قُلِ الْاِحْتِدَالُ لِلّٰهِ وَ سَلِّمْ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰٓ
بِئِنَّهُ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ آسمانیں تے زمین کوں کیس پیدا کیتے تے تہا بڑے
کیتے جھڑکئیں مینہ وسائے تے اوندے نال اسان
سرٹھے بلع پیدا کئیں تہاں تے انہیں دے وٹ دی ز پیدیا
کر سگدے بادے کیا اللہ دے نال بے وی مبود
ہن اصل لے قوم شریک بیئیدی پئی ۷۔

۶۲۔ زمین کوں کیس رہن دی جا بٹائے تے
اوندے وچ دریا و بانسی تے اوندے کیتے پہاڑ
بٹائیں تے دو سمندریں وچ روک بٹا بڑتی ہس کیا
اللہ دے نال بے مبود وی ہن اصل انہیں وچو
بہوں سارے چاڈے نیئیں۔

۶۳۔ بے وس دی دعا کون سڈے جیرھے ویلھے
او دعا کریندے تے اوندے بڑکھ کوں بٹا بڑیندے
تے تہا کوں زمین دا وارث بٹا بڑیندے کیا اللہ دے
نال بے مبود ہن بہوں تھوڑی ۷ جیرھی تہاں
نصیحت پکڑیندے ۷۔

۶۴۔ کون تہا کوں خشکی تے سمندر دے اندھاریں وچ
راہ بڑکھیندے تے اپنی رحمت کئیں پہلے کون خوشخبری
دیاں ہوائیں بٹھیندے کیا اللہ دے نال پیا مبود جیرھے
او اللہ نال شریک بیئیدن انہیں کئیں بہوں اچا ۷۔

۶۵۔ تے کون جیرھا پہلی دفعہ پیدا کریندے تے
ولادہ اوہیں پیدا کریندے تے تہا کوں زمین تے آسمان
کئیں رزق بڑیندے کیا اللہ نال بے مبود ہن توں
آکھجے تہاں سچے ۷ تے اپنی دلیل گمن آؤ۔

۶۶۔ توں آکھ جو آسمانیں تے زمین وچ ہے اللہ دے
سوا عیب کوں کوئی نیئیں چاڈتا تے انہیں کوں لے دی
پتہ نیئیں جو انہیں کوں کڈٹی اٹھایا دیسی۔

۷۱۔ اَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَنْبَتْنَا بِهِ حَبًّا وَاَبَقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُشْكِرُوْا شَجْرَهَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ بَلَّوْهُمُ قَوْمًا يَعِدُوْنَ ۷۱

۷۲۔ اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّجَعَلَ خِلْفَهَا اَنْهَارًا وَّجَعَلَ لَهَا رَوَابِي وَّجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ بَلَّ الْكُرْهُمَ لَا يَعْلَمُوْنَ ۷۲

۷۳۔ اَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَاَيْكُفُّ الشُّوْبَ وَاَيَعْلَمُ خَلْقَاءَ الْاَرْضِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ بَلَّوْهُمُ ۷۳

۷۴۔ اَمَّنْ يَهْدِيْكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَاَلْبَحْرِ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنِي اِيْمَانٍ يَدْعُوْا رَحْمَتَهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ تَعْلَمُ اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۷۴

۷۵۔ اَمَّنْ يَبْدُوْا الْاَخْلَاقَ ثُمَّ يُعِيْدُهَا وَاَمَّنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَاَلْاَرْضِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ قَلْبُهَا وَاَنْزَلَ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۷۵

۷۶۔ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَمَّا يَشْعُرُوْنَ اٰيٰتَانَ يَبْعَثُوْنَ ۷۶

- ۶۷۔ آخرت سے بارے وچ اصل انہیں دا علم اصلو
ختم تھی گئے۔ اصل او قیامت سے بارے وچ شک
وچ بن تے سرواں بارے وچ اندمن۔
- ۶۸۔ تے کافر آہن کیا جڈاں اسان تے ساڈے پیو
ڈاڈے مٹی تھی ولسیوں دل دی اسان زمین کنیں جیندے
کر کے کڈھیئے ولسیوں۔
- ۶۹۔ این کنیں پہلے وی ساڈے نال تے ساڈے
پیو ڈاڈیں نال لے وعدے کیتے گئے ہن اے تے پہلے
لوکس سے قصے ہن۔
- ۷۰۔ توں اکھ زمین وچ ٹرو پھرتے ڈیکھو جو مجربیں
دا کیا انجام تھے۔
- ۷۱۔ تے توں انہیں تے مونجھانہ تھی تے نہ انہیں
دی تدبیریں تے جھگی وچ پڈ۔
- ۷۲۔ تے او آہن جے تاساں پچھے تے اے وعدہ
کڈاں پورا تھیسے۔
- ۷۳۔ توں اکھ تھی سبگدے جو جیرھے عذاب کوں
جلدی منگدے پئے، ادنا کھ حصہ تہا ڈے پچھو پچھو اندا
پیا ہرے۔
- ۷۴۔ تے بے شک تیبڈا رب لوکس تے فضل کرن
والا تے انہیں وچو سارے لوک شکر نہیں کریندے۔
- ۷۵۔ تے بے شک تیبڈا رب او لوکوں دی چانڈے
جو او اپنے سینس وچ لکیندے پن تے جینکوں
او ظاہر پئے کریندن۔
- ۷۶۔ آسمانیں تے زمین وچ کوئی لگی ہوئی خستے کاہ نہیں جیری
بیان کرن والی کتاب وچ نہ ہرے۔
- ۷۷۔ بے شک اے قرآن بنی اسرائیل سے سامنے او
- بِلْ اَدْرَاكَ عَلَيْهِمْ فِي الْاٰخِرَةِ ۙ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِنْهَا ۚ بَلْ هُمْ وَنَهَا عَمُوْنَ ۙ
- وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِذَا كُنَّا تُرَابًا وَّ اَبَاوُنَا اٰيَاتُنَا
لَنُخْرِجُوْنَ ۙ
- لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۗ اِنْ
هٰذَا اِلَّا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۙ
- قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِيْنَ ۙ
- وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِيْ صَبِيْۙتٍ مِّمَّا يَكْفُرُوْنَ ۙ
- وَيَقُوْلُوْنَ هٰتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۙ
- قُلْ عَنِّيْ اَنْ يَّكُوْنَ رَيْفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ
تَتَّعِجُوْنَ ۙ
- وَ اِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَي النَّاسِ ۙ وَلٰكِنَّا اَكْثَرُهُمْ
لَا يَشْكُرُوْنَ ۙ
- وَ اِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ ۙ وَاَيُّهَا الَّذِيْنَ
كٰفَرُوْا اِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيْدُ الْعِقَابِ ۙ
- وَمَا مِنْ عَابِدٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ
مُّبِيْنٍ ۙ
- اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ لَيَقُضُّ عَلٰى بَنِيْ اِسْرٰءِيْلَ اَكْثَرُ

اللَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۶۸﴾
 گاہیں اکثر بیان کریندے جیندے وچ او اختلاف
 کریندن۔

وَاِنَّكَ لَهْدَىٰ ذَرَجَةٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۶۹﴾

۶۸۔ تے بے شک او مومنین کیسے ہدایت تے رحمت۔

اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِيٰ بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ

۶۹۔ بے شک تیرا رب او نہیں سے درمیان اپنے

الْعَلِيمُ ﴿۷۰﴾

حکم نال سپا فیصلہ کریندے تے او غالب تے بہوں

چاٹن والا۔

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ اِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿۷۱﴾

۸۰۔ تے اللہ تے بھروسہ کر بے شک توں واضح حق

تے ہوں۔

اِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تَسْمِعُ الضَّمَرَ الذُّعَا ۗ اِذَا

۸۱۔ بے شک توں مردیں کوں نہیں سنا سگدا تے

وَلَا وَاٰمِدٍ بِرَبِّكَ ﴿۷۲﴾

نہ پوڑیں کوں آلا سنا سگدیں جیرھے ویلھے او کٹ

پھیر کے وچن پئے۔

وَمَا آتٰتْ يَهْدِي الْعُمٰى عَن ضَلٰلَتِهِمْ اِنْ تَسْمِعُ

۸۲۔ تے توں اندھیں کوں انہیں دی گمراہی کیں ہدایت

اِلَّا مَن يُّؤْمِنُ بِآٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿۷۳﴾

نوتیں بڑے سگدا توں تے محض انہیں کوں سنا سگدیں

جیرھے ساڈی آیات کوں منیندن تے فرمانبردارن۔

وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ

۸۳۔ تے جیلھے انہیں تے تباہی آلی گال پوری تھسی

الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ اَنَّ النَّاسَ كَانُوْا بِآٰتِنَا

تے اسان انہیں کیسے زمین وچو کب کیرا کبھیسوں

لَا يُوقِنُوْنَ ﴿۷۴﴾

جیرھا انہیں کوں چک پیسی بے شک لوکس کوں ساڈی

آیات دالیقین کاء نیئیں۔

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ قَوْمًا مِّنْ يُّكَلِّمُ بِآٰتِنَا

۸۴۔ تے جڈال اسان کب ٹولہ کھٹا کر لیسوں ہراوں قوم

فَهُمْ يُورَعُونَ ﴿۷۵﴾

وچو جیرھی ساڈی آیات کوں جھٹلیندی تے اسان

انہیں کوں تقاریر وچ کھڑا کر ڈیسوں۔

بَعَثْنَا اِذَا جَاءُوْا قَالِ اَلَّذِيْنَ كُنْتُمْ بِآٰتِنَا

۸۵۔ تے جیلھے او اسن (نصلاً) کھسی کیا لتساں میڈی

وَلَمْ نَجِئْهُم بِهَا عَلِمًا ۗ اَمَّا ذٰلِكُمْ

آیات کوں جھٹلایا ہا تے تہا کوں انہیں داپورا علم وی

تَعْمَلُوْنَ ﴿۷۶﴾

نہ ہا تے یا لتساں کیا کیا کریندے ہا وے۔

وَدَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوْا اَنَّهُمْ لَا يَنْطِقُوْنَ ﴿۷۷﴾

۸۶۔ تے انہیں تے انہیں دے علم دی وچو کیں

عذاب دی گال پوری تھی ویسی تے او آلا نہ

سبکس۔

۸۷۔ کیا انہیں کون پتہ نہیں ہو بے شک آسمان رات کون اس واسطے بنائے جو اے اندرے دج آرام کرن تے ڈیہنہ کون ڈکھالٹن والا بے شک ایںدے دج منٹن والی قوم کیتے نشان۔

۸۸۔ تے جیلان دھوتوں وچایا ویسی تے جو زمین تے آسمان دج او ڈر ویسی سوائے ایںدے جو اللہ چاہے تے سارے اللہ سیس دو فرما برادر تھی کے اوسن۔

۸۹۔ تے توں پہاڑیں کون ڈیہنہ تے خیال کریندیں جو ہکی جاتے کھڑن تے اصل لے جھڑا آئی کارٹر دے رہ ویند لے اللہ سیس دی کارگیری جیں ہر شے کون مضبوط بنائے بے شک او تھا ڈے عملیں کنیں چنگی طراں بانجبر۔

۹۰۔ جیرھا نیکی کر لیس او نکوں این کنیں چنگا بدلہ ملیسی تے اوں ڈیہنہ او ڈر کنیں امن دج ہوسن
۹۱۔ تے جیرھا برا کم کر لیس تے انہیں کون منہ بھرتے ہما دج شیا ویسی جو تساں کریندے ہا دے اوندہ تہا کون پورا بدلہ مل گئے۔

۹۲۔ میکوں تے محض لے حکم ڈنا گئے جو میں این شہرے رب دی عبادت کراں جیں اینکوں عزت ڈتی تے ہر نشے اوندے کیتے ہے تے میکوں حکم ڈنا گئے جو میں فرما برادرین وچو تھیواں۔

۹۳۔ تے میں قرآن پڑھ کے ساداں تے جیرھا ہدایت پیسی او محض اچھے فائدے دی خاطر ہدایت پیسی تے جیرھا گمراہ تھیسی تے توں اکھ ڈے جو میں تے محض ڈراوٹن والا ہاں۔

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسًا لِّمَنْ كَفَرَ بِهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۸۷﴾

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتُذَاعَ مِنَ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ ذَخِيرًا ﴿۸۸﴾
وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدًا وَهِيَ كَمَصْرٍ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿۸۹﴾

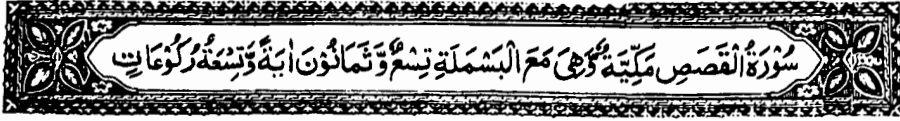
مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِمَّنْ فَذَعِ يَوْمَئِذٍ أَمُونَ ﴿۹۰﴾
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتٌ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۱﴾

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۲﴾

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ مِمَّنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَنْ ضَلَّ فَقَدْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُسْتَضِيرِينَ ﴿۹۳﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ تے آکھ بڑے سب سجیاں تعریفاں اللہ دیلاں تے
 او تہا کوں ضرور اچھے نشان بڑھلیسی تے تہاں
 اونکوں سبھاں گھنسو تے تیڈا رب تہا بڑے کیس کنیں
 غافل نہیں۔

سورة قصص مکی ۱۱ بسم اللہ نال ایندیاں ۸۹ آیات تے ۹ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن
نگئے ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ۱۰۔
- ۲۔ پاک سنٹن والا تے بزرگ۔
- ۳۔ لے کھلی کتاب دیاں آیاتن بن۔
- ۴۔ اسان تیلے اتے مومن قوم دے فائدے کیے
موسیٰ تے فرعون دیاں سچیاں قیراں پڑھدے ہیں۔
- ۵۔ بے شک فرعون اپنے ملک وچ منہ زور تھی گیا
تے اوندے رہن والیں کون وکھرا دکھ کر ڈیا ہس انہیں
دچھک لولے کون او کمزور کرن چاہندا ہا انہیں دے
پتریں کون ذبح کریندا ہا تے انہیں دی تریمتیں کون
جیندا رکھیندا ہا بے شک او فسادیں دچھو ہا۔
- ۶۔ تے اسان زمین دے کمزور لوکیں تے احسان کرن
چاہندے ہاسے تے اسان انہیں کون سردار بناون
چاہندے ہاسے تے وارث بناون چاہندے ہاسے۔
- ۷۔ تے انہیں کون ملک وچ طاقت ڈیون تے فرعون
تے ہامان تے انہیں ڈوناہیں کون انہیں کنیں او کچھ
ڈکھاون چاہندے ہاسے جیں کنیں او ڈر دے پئے ہن۔
- ۸۔ تے اسان موسیٰ دی ماکون وحی کیتی جو تون ایکیوں
کھیر پلا تے جلیھے تون ایندے کیے ڈیریں تون ایکیوں دریا وچ
سٹ گھتیں تے تون ڈیریں تے نہ منجھی تھیں بے شک اسان
ایکیوں تیلے ولا انیسوں تے اسان ایکیوں
رسول بیٹسوں۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۱۰
- طَسَمَ ۱۱
- تِلْكَ اٰیٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِیْنِ ۱۲
- نَسَلُوْا عَلَیْكَ مِنْ تَبٰی مُوسٰی وَفِرْعَوْنَ بِاَلْحَقِّ
لِقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ۱۳
- اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلٰی فِی الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِیْعًا
یَسْتَضِعِفُ طٰغِیْفَةً مِنْهُمْ یَذَّبِحُ اِبْنَاءَهُمْ وَیَسْتَحِی
نِسَاءَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِیْنَ ۱۴
- وَنُرِیْدُ اَنْ نَّنٰی عَلَی الدّٰیْنِ اَسْتَضِعِفُوْا فِی الْاَرْضِ
وَیَجْعَلَهُمْ اٰیَةً وَیَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِیْنَ ۱۵
- وَنَسٰتٰنَ لَهُمْ فِی الْاَرْضِ وَنُرِیْ فِرْعَوْنَ وَهٰمٰنَ
وَیَجُوْدُهُمَا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا یَحْتَدِرُوْنَ ۱۶
- وَ اَوْحِیْنَا اِلٰی اَمْرِ مُوسٰی اَنْ اَرْضِیْعِیْهِ فَاِذَا اَخْفٰتْ
عَلِیْهِ فَالْقِنِیْ فِی الْبَیْتِ وَلَا تَخَافِیْ وَ لَا تَحْزَنْ فَاِنَّا
رَاٰوْهُ اِلَیْكَ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِیْنَ ۱۷

۹۔ فرعون نے خاندان اونکوں چاگدھے تان جو او انہیں کیتے دشمن تے مونجھ داسبب بٹے بے شک فرعون تے ہامان تے او نہیں بڑنایں دا لشکر غلٹی تے ہا۔

۱۰۔ تے فرعون دی ہک حریمت آکھئے اے میڈے تے تیڈے کیتے اکھیں دی ٹھڈھ داسبب تھی سی توں ایگوں قتل ذکر تھی سبگدے جو ساکوں اے فائدہ پچھاوے یا اسان ایگوں پتر چا بناؤں تے او اصل گال نہ جانڈے بن۔

۱۱۔ موسیٰ دی ما دا دل خالی تھی گیا تے قریب ہا جو او اونکوں ظاہر کر ڈیلوے ہانے اسان ادندے دل کوں نکلا نہ کروں ہا تان جو او مومنین وچر تھی وچنے ہا۔

۱۲۔ تے اوں موسیٰ دی بھیٹ کوں آکھئے اوڈے پچھو وچ او اونکوں پھریں کیں بڑہی رہ گئی تے انہیں کوں پتر نہ لگا۔

۱۳۔ تے اسان اوڈے اتے ایں کیں پہلے کھر پلاوٹن والیں کوں حرام کر ڈتا ہا تے اوں آکھئے کیا میں تیکوں ائیجے گھر والے ڈساں جیرھے ایگوں تہا بڑے کیتے پال ڈیوں تے او ایندے خیر خواہ ہوسن۔

۱۴۔ تے اسان اونکوں اونڈی مادو ولا پھٹھے تان جو اونڈیاں اکھیں ٹھڈیاں تھیوں تے او مونجھی وی نہ تھیوے تے اوں کوں پتر بگ دچنے بے شک اللہ دا وعدہ سچا تے بہوں سارے لوک جانڈے نیں۔

۱۵۔ تے جیلے او جران تھیاتے گھرو تھی گیا اسان اونکوں حکم تے علم ڈتا۔ تے اسان ایویں نیکی کرن والیں کوں بدلہ ڈیندے رہندے ہیں۔

۱۶۔ تے او شہر وچ ائیجے ویلے داغل تھے جیرھے ویلے اوڈے رہن والے عقلمت وچ بن تے ادں بڑو آدمیں کوں

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرَمًا
إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ ⑩

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَنِّي أَنْ يَنْفَعَنِيَ أَوْ يَتَخَدَّهَ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ⑪

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَمْرٍ مُوسَىٰ فِرْعَاوَانَ كَادَتِ لَنَبِيِّ
يَهْ كَوْلًا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑫

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّبِيهِ فَصَبَّرْتِ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑬

وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاعِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ⑭

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آتِيهِ فَنَقَرْنَا عَلَيْهِمْ لَاتَخْزَنَ وَيَتَعَلَّمْ
أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ⑮

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ⑯

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شَيْعَتِهِ

بھڑوا ڈبھس بہک اوندی برادری وچو ہاتے بہک
اوندے دشمنیں وچو ہاتے جیرھا اوندی برادری وچو ہا
اوں مدو طلب کیتی اچٹے دشمن دے مقابلے وچ تے
موسیٰ اوں کوں مکھ ماری تے او مر گیا تے آکھیس
اے تے شیطان کم تھی گئے بے شک او کھلا گمراہ کرن
والا دشمن۔

۱۷۔ اوں آکھے اے میڈے رب بے شک میں اپنی
جان تے ظلم کیتے تے توں میوں بخش ڈے تے اللہ سیں
اونکوں بخش ڈرآپنک اونجھن والا تے دل دل رم کرن والا۔
۱۸۔ اوں آکھے اے میڈے رب تیلے انعام کرن دی
وجہ نال میں کڈاپس دی مجھیں دا امدادی نہ بنساں۔
۱۹۔ تے فزکوں او ڈرویں ڈرویں شہر وچ پیٹے تے
ڈٹھے سی جو او ہر بندہ جیں کل مدد منگی ہائی ولاد اکوں
سڈینا پئے موسیٰ اونکوں آکھے بے شک توں کھلا کھلا
گمراہ ہوئیں۔

۲۰۔ جیسے اوں ارادہ کیتے جو اونکوں پکڑے جیرھا ڈوڈاہیں
دا دشمن ہا اوں آکھے اے موسیٰ کیا توں میوں دی اوں
قتل کرنا چاہندیں جیوں کل میں بہک آدمی ماریے بیشک
توں محض ملک وچ ظالم بنن چاہندیں تے توں
توہیں چاہندا جو اصلاح کرن والیں وچو تھیویں۔
۲۱۔ تے شہر وچ پریں کینں بہک بندہ در کدا کئے تے
آکھیس اے موسیٰ بے شک وڈیرے تیلے متعلق
مشورہ کریندے پین جو تیکوں قتل کر ڈیوں توں نکل
ونج بے شک میں تیلے خیر خواہیں وچو ہاں۔

۲۲۔ تے او اتھو ڈرو دا ہویا نکل گئے ائے ائے
ڈبلا دیندا ہاتے آکھیس اے میڈے رب میوں ظالم

وَهَذَا مِنْ عَدُوِّ فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شَيْعَتِهِ
عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ
قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ⑤

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ
إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ⑥

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا
لِلْمُجْرِمِينَ ⑦

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي
اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى
إِنَّكَ لَمَعُوذٌ مُّبِينٌ ⑧

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا
قَالَ يَمْؤَسَى أُنْتَرِيدُ أَنْ تُقتَلِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ⑨

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْتَأْذِنُ قَالَ يُسْتَأْذِنُ
إِنَّ الْمَلَائِكَةَ يَتَرَدَّدُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنَّ لَكَ
مِنَ الْمُصْحِحِينَ ⑩

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑪

قوم کہیں بچا۔

۲۳۔ تے جیلے او مدین شہر دو گئے تے اول آکھے جو میڈارب میوں سدھاراہ ڈکھیسے۔

۲۴۔ تے جیلے او مدین دے کھو تے آئے تے کھ لوک ڈٹھنسی جیرے پانٹ پلیندے پئے ہن تے ڈو تریتیں انہیں کہیں پریں ڈٹھنسی جیریاں ڈنجریں کوں بچھو تے بیئریاں پیاں ہن اول آکھے تہا لجا کیا کم انہیں ڈوناہیں آکھے جو اسان پانٹ لے پلا سگدیاں جے تیں آہری ٹرنہ و نجن تے ساڈا پیر بہوں پڑھاہ۔

۲۵۔ موسیٰ انہیں کوں پانٹ پلا ڈتے دل کچھا دیں تلے و نچ بیٹے اول آکھے لے میڈے رب میں نیراں اوندا جو توں خیر میڈو لہاویں۔

۲۶۔ تے انہیں ڈونا میں بھٹیں و چوہک اونڈو ٹری آئی تے شرمیندی پئی ہائی تے آکھیس میڈا پیرو ٹیکوں سٹینڈا پئے تاں جو اوندا بدلہ ڈیوے جیرھاتیں ساکوں پانٹ پلا ڈتے۔ جیلے او انہیں دے پیر کہیں آئے تے سارا حال ڈٹس تے آکھیس توں نہ ڈر توں ظالم قوم کہیں نچ گئیں۔

۲۷۔ انہیں دچوہک آکھے لے ابا توں اینکوں رہک رکھ گھن بے شک توں جھکوں رہک رکھیں اول طاقت والا وی تے ایماندار وی ہوئے۔

۲۸۔ اول آکھے میں چاہندا جو انہیں ڈو دیریں و چوہک داتیلے نال میں شرط تے نکاح کر ڈیواں جو توں ۸ سال میڈی رہکی کریں تے جے توں ۱۰ سال پورے کر ڈیویں تے اے تیلے دلو ہوس تے میں تیلے اتے زیادہ بار نہیں ڈیوٹ چاہندا جے اللہ چاہیا تے

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَلِيُّ سَرِيقًا اَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۲۳﴾

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُحَاةً فَمِنَ النَّاسِ يَسْفُونَ هُ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ اَصْرَاتَيْنِ تَذْوَدِنِ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ قَالَتْ لَنَا نَسِيْقٌ حَتَّى يُصَدَّرَ الزَّمْعَاءُ وَابُونَا شَيْخٌ كَبِيْرٌ ﴿۲۴﴾

فَسَعَى لَهَا ثُمَّ تَوَلَّى لِى الظِّلِ فَقَالَ رَبِّ اِنِّى رِمَا اَنْزَلْتَ اِلَى مِنْ خَيْرٍ فَقَبِيْرٌ ﴿۲۵﴾

فَجَاءَتْهُ اِحْدَاهُمَا تَنَسِيْٓءًا عَلٰى اِسْتِخْيَارٍ قَالَتْ اِنِّى اِنِّى يَدْعُوْكَ لِيَجْزِيْكَ اَجْرًا مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَئِمَّا جَاءَهُ وَفَضَّ عَلَيْهِ الْفَصَصَ قَالَ لَا تَخَفِىْ سَجُوْتٍ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ ﴿۲۶﴾

قَالَتْ اِحْدَاهُمَا يَا بَتِ اسْتَأْجِرْهُ اِنِّى خَيْرٌ مِّنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيْٓءَ الْاٰمِيْنَ ﴿۲۷﴾

قَالَ اِنِّى اُرِيْدُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدٰى اِبْنَتَيْ هَاتِيْنِ عَلٰى اَنْ تَاْجِرْنِىْ ثَمَنِىْ حَجَجٍ فَاَنْ اَتَمَّتْ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا اُرِيْدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَ سَهْدِنِىْ اِن شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۲۸﴾

توں میگوں نیکیں دجو پیسیں۔

۲۶۔ موسیٰ آکھئے اے میڈے تے تیڈے درمیان پکی کمال تھی گئی انہیں دجو جیرمی مدت وی میں پوری کر لیاں میڈے اتے الزام نہ ہو سی تے جو کجھ اسان آکھئے ایندے اتے اللہ کافی گواہ۔

۳۰۔ تے جیلے موسیٰ مدت پوری کر ڈتی تے گھروالیں کون گھن کے ٹرپئے تے اوں طور دے بک پاسے بجا ڈٹھیس تے اوں اپنے گھروالیں کون آکھئے تسان کھڑو بے شک میں بجا ڈٹھی «تھی سبگدے جو میں تہاڈو کوئی خبر گھن آواں یا بھادا انگار اتاں جو تسان سیکو۔

۳۱۔ جیلے اوںدو کئے تے اونکوں بابرکت جامے ہک بابرکت حصے کیں ہک درخت دے نال آواز ڈتی گئی جو اے موسیٰ بے شک میں اللہ ہاں جیر حارب العالمین ۳۲۔ تے توں اپنا سوٹا سٹ جیلے اونکوں ہلدا ڈٹھیس تاگ آکر کنڈ بھیر کے بھیج پئے تے دلا نسی ڈٹھالے موسیٰ اگوتے تھی تے نہ ڈر۔ بے شک توں محفوظ رہیں۔

۳۳۔ اپنے ہتھ کوں کچھ وچ پا او لیزر کیں بیماری دے چٹا نکلی تے ڈر کیں اپنے بہیں کوں آپ دو بلا لے فرعون تے اوںدے سرداریں دو تیڈے رب کیں ڈرو دلیلا تے بے شک اے لوک نافرمان۔

۳۴۔ اوں آکھئے میں انہیں دجو ہک آدمی ماری کھڑاں تے میگوں ڈر جو او میگوں قتل کر ڈسین۔

۳۵۔ تے میڈا بھرا برون میں کیں زیادہ چکچکا الا سبگدے اونکوں میڈے نال میڈا امدادی بٹا کے

قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ اِيْمًا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ لَكَ عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿۲۶﴾

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْاَجَلَ وَسَارَ بِاهِلِهِ اَنْسَ مِنْ جَانِبِ الظُّوْرِ نَارًا قَالَ لاهِلِهِ امْكُثُوا لِي اِنَّتُمْ نَارًا تَعْرَىٰ اَيْتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبْرٍ اَوْ جَذُوْعَةٍ مِنَ الشَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ﴿۳۰﴾

فَلَمَّا اَنْتَهَىٰ نُودِيَ مِنَ الشَّاطِئِ الْاَوْاِ الْاَيْسَرِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يُّوَسِّىْ اِلَيَّ اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ ﴿۳۱﴾
وَاَنْ اِنِّيْ عَصَاكَ فَلَمَّا رَاها تَهْتَزُّ كَأَنَّها جَانٌّ وَّلِيْ مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ يُوَسِّىْ اِقْبِلْ وَلَا تَخَفْ اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِيْنَ ﴿۳۲﴾

اَسْأَلُكَ يَدَكَ فِيْ جَنِيْبِكَ تَخْرُجُ بِيْضًا مِنْ عَيْرِ سَوْءٍ وَّاَضْمُرْ اَيْتِكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَاذِنِكَ بُرْهَانِيْ مِنْ رَبِّكَ اِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِكَةِ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿۳۳﴾

قَالَ رَبِّ اِنِّيْ قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَاخَافُ اَنْ يَقْتُلُوْنِيْ ﴿۳۴﴾

وَاِخِي هَارُوْنَ هُوَ اَفْصَحُ مِنِّيْ لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِيْ اِنِّيْ اَخَافُ اَنْ يَكْذِبُوْنِيْ ﴿۳۵﴾

پٹھ او میڈی تصدیق کر لسی بے شک میں ڈرداں جو
او میوں جھٹلا ڈلین۔

۳۷۔ اوں آکھئے اساں تیبے بھراتال تیبی بانھ
مضبوط کر لیسوں تے اساں تساں بڑوناہیں کوں غالب
کر لیسوں تے او تساں بڑوناہیں تیں نہ پیچ سبگسن تساں
بڑوہیں تے جیرے تہا بڑا آکھن منین سا بڑی آیات نال
غالب تھیسو۔

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَ مُلْكًا
فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ بِأَيِّدِنَا أَنْتَ وَمَنِ اتَّبَعَكَ
الْغَالِبُونَ ﴿٣٧﴾

۳۷۔ جیلے موسیٰ سا بڑیاں کھیاں کھیاں آیاتاں گھن کے
انہیں دے کو لہو آئے انہیں آکھئے اے تے مھن گھڑیا
ہویا دوکھاہ اسان اے گال اپنے پو بڑا بڑیں کنیں
نیش۔

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾

۳۸۔ تے موسیٰ آکھئے میڈا رب اونکوں بہوں جانڈے
جیرھا اوں کنیں ہدایت گھن کے آوے تے جیندا
انجام چگا تھیس بے شک ظالم کامیاب نیش تھیندے۔

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِن
عِنْدِ رَبِّهِ وَمَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ﴿٣٩﴾

۳۹۔ تے فرعون آکھئے جو اے سردارو میں اپنے سوا
تہا بڑے کیتے کوئی مہبود نیش جانڈا اے ہا مان تو سنی
مٹی تے میڈے کیتے بھا ہال (سلمان بٹا) تے دل
میڈے کیتے بروج بٹا تھی بگدے جو میں موسیٰ دے
خدا دا پتر کر گھناں تے بے شک میڈا خیال جو اے
کوڑا۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّن
إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا مَلِكُ عَلَى الظِّلْمِ فَأَجْعَلْ
لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَخْلِعَ إِلَى اللَّهِ مُؤِنًا وَرَاقِي لَأَظُنُّهُ
مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٠﴾

۴۰۔ تے اول تے اونڈے لشکر تک ورج ناحق وڈاں
کیتے تے انہیں سمجھے جو او سا بڑوہ دلائے دین۔

وَأَسْتَكْبِرُ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
ظَلَمُوا أَنَّهُمُ الْبَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٤١﴾

۴۱۔ اساں اونکوں تے اونڈے لشکر کوں پکڑ بگدے
تے اونکوں سندرو ورج سٹ گتے تے توں بڑیکھ
نالیں دا کیا انجام تھیندے۔

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٢﴾

۴۲۔ تے اساں انہیں کوں سردار بٹایا ہاتے او بھادو سڈیندے ہن تے قیامت دے بڈیہر انہیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔

۴۳۔ تے این دنیا وچ اساں انہیں تے لعنت کیتی ء تے قیامت دے بڈیہر او ذلیل ہوسن۔

۴۴۔ تے اساں موسیٰ کوں پہلی وستیاں تباہ کرن دے بعد کتاب بڑتی ء جیرھی لوکیں کیتے معزہ تے ہدایت تے رحمت ہائی تاں جو اون نصیحت حاصل کرن۔

۴۵۔ تے توں اوں ویلے پچا دھو کا ء ناں ہانویں جڈاں اساں موسیٰ کوں نبوت بڑتی ہائی تے نہ توں گواہ ہانویں۔

۴۶۔ تے اساں بہوں ساری قومیں کوں پیدا کیتے تے انہیں دی عمرو ڈی تھی گئی تے توں مدین والیں وچ دی نہ ہانویں جو توں انہیں کوں ساڈھی آیات پڑھ کے سٹانویں ہاتے اصل اساں رسول پٹھن والے ہن۔

۴۷۔ تے توں طور دے پاسو دی کاو نہ ہانویں جیلے اساں اذکوں سٹیے تے اصل اے تیڈے رب دی رحمت ہائی تاں جو اوں قوم کوں بڈرانویں جنید و تیں کینیں پہلے کوئی بڈراوٹ والا نیس آیا تاں جو اون نصیحت پکڑن۔

بے اے خیال نہ ہوندا انہیں دے کیں دی دجر نال انہیں تے مصیبت آئی تے او آکھسن اے ساڈھے رب تیں ساڈو کوئی رسول کیوں نیس پھٹیا تے اساں تیڈی آیات دی پیروی کروں ہاتے مومنین وچ رہن وچوں ہا۔

۴۹۔ تے جڈاں انہیں دے اساں کینیں حق اگھیا تے انہیں آکھے جو ساکوں او کجھ کیوں نیس بڈا گیا جو موسیٰ کوں بڈا گیا ہا۔

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَذْعَبُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿۴۲﴾

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُورِينَ ﴿۴۳﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَدَمًا مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۴۴﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۴۵﴾

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَائِرًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿۴۶﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الظُّلُمِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِشُنُذِرَ قَوْمًا مَّا أَنَّهُمْ مِنْ شَائِرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۴۷﴾

وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ آيَاتِنَامْ يَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۴۹﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُرْسِلَ إِلَيْنَا مَا أُرْسِلَ إِلَّا مِثْلَ مَا أُورِثَ مُوسَىٰ أَوَّلَكُمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُورِثَ مُوسَىٰ

مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا فَقَالَ قَوْمَانَا يَكْفُرُونَ ﴿۵۰﴾

کیا انہیں اس کینس پہلے اوس قیلم دانکار نہ کیسا باجرھی موسیٰ تے لٹھی ہائی انہیں آکھے بڈو جادوگرن جیرھے ہک بڈو بھے دے امدادی ہن تے انہیں آکھے بے شک اسال ہر گال دا انکار کریندے ہیں۔

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۵۱﴾

۵۰۔ توں آکھ تساں انہیں بڈو ہاں کینس زیادہ ہدایت والی اللہ ولو کتاب گھن او میں اوندی پیروی کر گھنساں بھے تساں سچے ہوتے۔

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۵۲﴾

۵۱۔ جے او تیرہی گال نہ منن (پوری نہ کرن) تے توں جان گھن جو او محض اپنی خواہشات دی پیروی کریندن تے اوں کینس زیادہ گمراہ کون تھی سبگدے جیرھا اللہ کینس کہیں ہدایت دے۔ نیز اپنی خواہشات دی پیروی کرے بے شک اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۳﴾

۵۲۔ تے اسال انہیں دو ہک دے بعد بی وہی ٹھیندے رہ گئے ہیں تاں جو او نصیحت پکڑن۔

الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۴﴾

۵۳۔ اسال اس کینس پہلے جیرھی کتاب انہیں کوں ڈتی ہائی او ادنکوں میندن۔

وَإِذَا يُنظَرُ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّآ كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿۵۵﴾

۵۴۔ تے جیلھے او انہیں تے پڑھیاں ویندن او آبدن اسال اینکوں میندے ہیں بے شک او ساڈے رب و لو سچ بے شک اسال اس کینس پہلے دی فرمانبردار ہاسے۔

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَآؤُذُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ وَمِنَّا رَزَقْنَهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿۵۶﴾

۵۵۔ انہیں کوں انہیں دے صبر دی وجر نال بڈو دفعہ اجر بڑا ویسی تے او نیکی نال برائی کوں دور کریندن تے جو اسال انہیں کوں ڈتے اوندے وچ خرچ کریندن۔

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَّا عَمَلْنَا وَكَلَّمَ أَعْمَالَكُمْ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ لَا نَنْتَعِي الْجَاهِلِينَ ﴿۵۷﴾

۵۶۔ تے جیلھے اچھے ہودہ گاہیں سٹدن اوں کینس مزہ پیر گھنن تے آبدن ساڈے عمل ساڈے کیتے تے تہاڈے عمل تہاڈے کیتے۔ تہاڈے اتے سلامتی ہوئے اسال جاہلیں دے منہ لے بگدے۔

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۵۷﴾

وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَفَّفْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نُنَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ لِأَيْمِهِ شِئْرُتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۸﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَوْمٍ بَطَرُوا مِعْشَتَهُمْ فَنَالُوا مَسَلِكُهُمْ لَمْ يَنكُرُوا مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿۵۹﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَّسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَكُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿۶۰﴾

وَمَا أَوْزَيْنْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۶۱﴾

أَفَننَّ وَوَعَدْنَا حَسَنًا فَهَوَّآءٍ فِيهِ كَنَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۶۲﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآئِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُزْعَمُونَ ﴿۶۳﴾

۵۷۔ بے شک توں جینکوں چاہیں ہدایت نہیں ٹھے سبکرا تے اصل اللہ اونکوں ہدایت ڈیندے جینکوں چاہندے تے او ہدایت پاوٹن والیں کوں بہوں چاندے۔

۵۸۔ تے او آبدن جے اسان اول ہدایت تے عمل کردن جیہیں تیں کینں بے تے ساکوں ملک وچ مارگھٹسن کیا اسان انہیں کیتے محفوظ تے امن دی جائیں بنائی جیندوہر طرح دے پھل ایندن لے ساڈے ولورزق تے بہوں سارے لوک چاندے نیں۔

۵۹۔ اسان بہوں سدیاں و ستیاں ہلاک کرچھوڑین جیہے اپنی روزی دی وجہ نال اکڑتیج گئے ہن لے انہیں دے گھرن جنہیں وچ انہیں دے بعد کڈایں کوئی نیں برہیا تے اسان ہی انہیں دے وارث بنے ہیں۔

۶۰۔ تیلڈار ب کہیں دستی کوں ہلاک نیں کریندے تے او انہیں دے مرکز وچ رسول زبیطے جیہا انہیں کوں ساڈیاں آیات پڑھ کے سٹا وے تے اسان دستی کوں ہلاک لے کریندے سوانے ایندے جو اوندے رہن والے ظالم ہون۔

۶۱۔ جو کچھ تہاکوں ڈرتا ویندے لے دنیاوی زندگی دا سامان تے اونداسوٹھپ تے جو اللہ کینں ہے او چچکا تے باقی رہن والا بھ کیا تہاں عقل نوہے کریندے۔

۶۲۔ کیا جیندے نال اسان چچکا وعدہ کیتے تے او اونکوں ملٹن والا بھ لے اوں آدمی آئی کار تھی سبکدے جینکوں اسان محض دنیاوی زندگی دا سامان ڈرتا ہورے۔ دل او قیامت دے ڈیندہ حاضر کیتا دسیں۔

۶۳۔ تے جڈیاں او انہیں کوں سبڈیسی تے آکھسی میڈے شریک کتھانں جنہیں کوں تہاں میڈے مقابلے وچ

خیال کریندے ہاوے۔

۶۳۔ جنہیں دے متعلق ساڈے عذاب دا فیصلہ تھی چکیا ہوی
او اکھن لے ساڈے رب لے او لوکن جنہیں کون اسان
گمراہ کیسا ہاتے اسان انہیں کون اوین گمراہ کیسا جیویں خود
اسان گمراہ تھئے ہاسے اچ اسان تیڈے اگو گمراہی کینیں
بری تھیندے ہن لے لوک ساڈی عبادت زکریندے
ہن۔

۶۵۔ تے انہیں کون اکھیا ویسی جو تساں اپنے شریکیں
کوں سڈو تے او سڈلسن تے او جواب زبلسن تے
عذاب ڈیکھ گھنسن تے اکھن ہلے اسان برایت پاؤں ہا۔
۶۶۔ تے جیڑاں او انہیں کوں سڈلسن تے او اکھسی جو تساں
رسولیں کوں کیا جواب ڈتا ہا۔

۶۷۔ انہیں کوں ساریں دیلاں بھیل دیسن اوں ڈینہ
تے او ہک پے کینیں سوال زکریگسن۔

۶۸۔ تے جیرھا تو بہ کرلیس تے ایمان گھن اوسی تے چگے
کم کرلیس تے او کامیاب لوکین وچو تھی ویسی۔

۶۹۔ تے میڈا رب جو چاہندے کریندے تے جینکوں
چاہندے چن گھندے انہیں کوں اختیار نہیں اللہ پاک
تے انہیں دے بناو تو شریکیں کینیں اچار۔

۷۰۔ تے تیڈا رب ہانڈے جو او اپنے سینے وچ گلیندن
تے جو او ظاہر کریندن۔

۷۱۔ او ہر اللہ جیندے سوا کوئی مبود نہیں پہلے وی تے
پچھیں وی سپیال تو لیاں ہونڈیاں ہن تے بادشاہت ہونڈی ہا۔
تے لتساں سارے ہونڈو ولائے ویسیو۔

۷۲۔ توں اکھ تساں ڈسو جے اللہ سائیں تہا ڈے اتے
قیامت میں رات لمبی کر ڈیوے اللہ دے سوا کیرھا مبود

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ
أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا
كَانُوا آيَاتِنَا يَعْْبُدُونَ ﴿۶۳﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ دَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿۶۵﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿۶۶﴾

فَعَبَّيْتُ عَلَيْهِمُ الْآيَاتِ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿۶۷﴾

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَسَّ أَنْ يَكُونَ
مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿۶۸﴾

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ
سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۹﴾

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿۷۰﴾

هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ
وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۷۱﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْبَيْلَ سَمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ

أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿۳۰﴾

جیرھا تہا بڑے اتے روشنی گمن اوسی کیا تہا سٹندے
نوتھے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ التَّهَارُ سَمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِسُلَيْلٍ
تَشْكُرُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْجِرُونَ ﴿۳۱﴾

۳۰۔ توں اکھ تہا سٹندے اللہ سٹیں تہا بڑے اتے
بڑینہ کوں قیامت تیں لمبا کر ڈیوے تے اللہ دے سوا کون مجبور جیرھا
تہا بڑے واسطے رات گھن اوسی جو تہا سٹندے وچ
آرام کرتے کیا تہا سٹندے نوتھے۔

وَمِنْ تَحْتِهِ جَعَلَ لَكُمْ الْيَلَّ وَالتَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ اے اونڈی رھت جوادوں رات تے بڑینہ بٹلے۔ تاں جو رات کوں
تہا سٹندے بڑینہ کوں اوندرا فضل مگر لوتے تاں جو تہا سٹندے
شکر گزار بٹو۔

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿۳۳﴾

۳۲۔ تے جڈاں او انہیں کوں سٹیں تے پھسی کتھان
میڈے شریک جیرھے تہا سٹندے خیال کریندے ہا دے۔
۳۳۔ تے ہر امت دچو اسان ہک گواہ کڈھیسوں تے
آکھسوں اپنی دلیل گھن آڈتے او جڈاں گھنسن جو حق
اللہ دے کوہرے تے جو او کوڑ پدھیندے ہن ورتج
ولیں۔

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَذَا بُرْهَانُكُمْ
فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَأَكَاذِبُ يُفْتَرُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ بے شک قارون موسیٰ دی قوم وچو ہا تے اول
انہیں تے ظلم کیا تے اسان اونکوں اتنے خزانے بڑے ہن
جو اونڈیاں کہنیاں ہک طاقتور جماعت دی نہ چا سگدی
ہائی جڈاں اونڈی قوم اونکوں آکھیا اگر تیرج نہ بے شک اللہ
اگر بچوں والیں کوں پسند نہیں کریندا۔

إِنْ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبِعَىٰ عَلَيْهِمْ وَأَتَيْنَاهُ
مِنَ الْكُتُبِ مِمَّا رَأَىٰ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوًّا بِالْأَعْضِبَةِ أُولِي
الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے جو اللہ تیکوں بڑے اوندے نال آفرت دا گھر بٹا
تے دنیا دے وچ دی اپنے حصے کوں نہ بھل تے
چنگانی کر جیویں اللہ سٹیں تہا بے نال چنگانی کہتی جو
تے مک وچ فساد نہ پیدا کر بے شک اللہ سٹیں
فسادیں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اول آکھے میکوں اے سب کجھ میڈے علم دی وجہ

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ

کنیں ملے کیا او نہیں چاہتا بے شک اللہ سے اور
کنیں پہلے بہوں ساریں قریں کوں ہلاک کیتے جیڑیاں
انہیں کنیں زیادہ طاقت والیاں تے زیادہ امیر ہن تے
جیڑیاں کوں انہیں دے گناہیں دے بارے وچ پچھا
نئیں ویندا۔

اللَّهُ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ
مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ
النَّجْرُمُونَ ﴿۳۱﴾

۸۰۔ تے او اپنی قوم دو اپنی زمین نال نکلیا تے اولوک
جیڑے دنیاوی زندگی کوں چاہندن آبدن افسوس ساکوں
وی او ہر کجھ ملے ہا جو قارون کوں ڈتا گئے بے شک او
وڑے بخت والا۔

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ
إِنَّهُ لَدْوَ حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿۳۱﴾

۸۱۔ تے جنہں کوں علم ڈتا گیا ہا انہیں اکھے مروشا اللہ
دا بدلہ چکھا اوندے واسطے جیڑا ایمان گھن آدے
تے جھگے کم کرے تے اے بدلہ صبر کرن والیں کوں
ملدے۔

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلِكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ
لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُفْقَهُمُ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿۳۱﴾

۸۲۔ تے اسان اولوکوں تے اوندی برادری کوں ملک وچ
ذلیل کرڈتا تے کوئی وی ٹولہ اللہ دے سوا اوندی مدد
نہ کر سگدا ہاتے او بچ نہ سگیا۔

فَتَسَفَّاهُ وَ يَدَارِهِ الْأَرْضُ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ
يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿۳۱﴾

۸۳۔ کل تیں جیڑے اوندے مرتبے دی خواہش کریندے
ہن او آہن جو ہلاک تھیوو اللہ سئیں اپنے بندیں وچ
جیڑے کیتے چاہندے رزق و دھا ڈیندے تے تنگ
کرڈیندے۔ جے اللہ داساڑے اتے احسان نہ ہوئے ہا
تے اسان وی ذلیل تھی وچوں ہا ہلاک تھیویں کافر
کامیاب نئیں تھیندے۔

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتَّوا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانَ
اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يَبْغِي
الْكُفْرُونَ ﴿۳۱﴾

۸۴۔ اے آخرت دا گھر لے اسان انہیں لوکیں کیتے
بٹنڈے ہن جیڑے ملک وچ نہ وڈوائی کریندن تے نہ
گیڑ گھتین تے انجام متقیں کیتے ہن۔

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا
فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۳۱﴾

۸۵۔ جیڑا نیکی کر لیں اولوکوں اوں کنیں چکھا بدلہ ملی تے

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالْبِئْسَةِ

فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۸۶﴾
 إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ
 قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي
 ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۸۷﴾

جیرھا بران کر لیس اوںکوں اوندی برائی دے برابر بدلہ لیس
 ۸۶۔ بے شک جس تیلے اتے قرآن فرض کیتے اوںکوں
 اوں جادو دلا ایسی جیندو لوک دل دل اندن توں
 اکھ میڈا رب اوںکوں بہوں چاٹدے جیرھا ہدایت تے
 ہے تے اوںکوں دی جیرھا کھلی گمراہی درج۔

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً
 مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ تے توں امید نہ رکھیندا ہا توں جو تیلو کتاب لہسی
 سوائے تیلے رب دی رحمت تے توں کافر دا
 کڈا ہوں دی امدادی نہ بنیں۔

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ
 وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ تے تیکوں اللہ دی آیتیں کنیں انہیں دے لہن
 دے بعد کوئی روک نہ ڈیوے تے توں اپنے رب دو
 سڈ تے مشرکیں وچ نہ بنیں۔

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 يُدْعَىٰ ۚ وَجْهَةٌ لَّهُ الْحُكْمُ ۚ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ تے اللہ دے سوا پے کوں مبود نہ سڈ اوںدے سوا
 کوئی پیا مبود کاہ نہیں ہر شے فنا تھیون والی سوائے
 اوںدے جیندو اللہ دی توجہ ہوئے۔ حکم ہوندا ہے تے
 سارے ہونڈو ولائے لسن۔

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ وَرُحِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سَبْعُونَ آيَةً وَسَبْعَةٌ رُكُوعَاتٍ

سورة عنكبوت کی ۷۷ آیتیں ہیں، ۷۰ آیات سے ۷۰ آیتیں تھے، ۷۰ آیتیں تھے، ۷۰ آیتیں تھے۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ میں شروع کریندال اللہ سے نال نال جیرھا بن منگئے
ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
- ۲۔ میں اللہ خوب چاڈال۔
- ۳۔ کیا لوکس خیال کیسے جو انہیں کوں اس جاں کرٹ تے
چھوڑ ڈیا ویسی جو اسان ایمان گھن آئے ہیں تے انہیں
کوں آزما یا نہ ویسی۔
- ۴۔ تے اسان انہیں کتیں پہلے لوکس کوں وی آزما یا
تاں جو اللہ سیس انہیں لوکس کوں ظاہر کر ڈیوے جیرھے سچے
ہن تے انہیں کوں وی ظاہر کر ڈیوے جیرھے کوڑے ہن۔
- ۵۔ یا کیا اد لوک جیرھے بڑے کم کریندن خیال کریندن
جو اسان کتیں نیچ ولین بہوں بڑا جو اد نیصد کریندن۔
- ۶۔ جیرھا اللہ دے ملٹ دی امید کریندے تے بے شک
اللہ وامقر تھیا ہر وقت آوٹ والا۔ تے او بہوں سنٹ
والا تے بہوں چاٹٹ والا۔
- ۷۔ تے جیرھا شخص کوشش کریندے او اٹے فائدے
کیتے زولیندے بے شک اللہ سیس ساریں جہانیں کتیں
بے نیاز۔
- ۸۔ تے جیرھے ایمان گھن آئن تے چنگے عمل کیتے نیس
اسان انہیں کتیں انہیں ویاں بڑیاں پریں کر ڈیوسوں
تے انہیں کوں انہیں کتیں بہوں چوگا بدلہ ڈیوسوں جیرھے
او عمل کریندے ہن۔
- ۹۔ تے اسان انسان کوں پیو ماناں چوگا سلوک کرٹ دا
- لَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ②
- ۱۰۔ اَمْرٍ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفُوتُوهُ
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ③
- ۱۱۔ مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ
وَهُوَ السَّيِّعُ الْعَلِيمُ ④
- ۱۲۔ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ
عَنِ الْعَالَمِينَ ⑤
- ۱۳۔ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي
كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑥
- ۱۴۔ وَوَضَعْنَا لِلْإِنْسَانِ إِذْ دَلَّهُ حُسْنًا ⑦

حکم ڈبٹا۔ ہا جے او میڈے نال مشرک کرن تے میگوں مجبور کرن جیندا میگوں کوئی پتہ نیئیں تے دل توں انہیں لڑناہیں وا اکھن نہ من تساں میڈو ولٹے تے میں تہا کوں تہا ڈے عملیں دے متعلق ڈیسیاں۔

۱۰۔ تے جبرے ایمان گھن ائن تے چگے کم کیتے نیں اسل انہیں کوں ضرور نیک لوکس وچ داخل کر لیسوں۔

۱۱۔ کجھ لوک جن جبرے آہن اسل اللہ تے ایمان گھن آئے ہیں تے جبرے اللہ دی راہ وچ انہیں کوں تکلیف پہنچے تے لوکس دے فتنے کوں اللہ دے عذاب جیہاں چا سمجھن تے جے تیبے رب ولو امداد آدے تے او ضرور آہن جبرے شک اسل تہا ڈے نال ہا سے کیا اللہ سیئس او گاہیں نیں چاڈا جرمیاں دنیا جہان دے لوکس دے دلن وچ بن (چاڈے)

۱۲۔ تے اللہ سیئس ضرور ظاہر کر لیس ایمان گھن آوٹن والیں کوں دی تے ضرور ظاہر کر لیس منافقین کوں دی۔

۱۳۔ تے کافر مومنین کوں آہن تساں ساڈے پچھو ٹروتے اسل تہا ڈے گناہ چا گھنسون تے او ذرا وی انہیں دے گناہ چا وٹن والے نیں او بے شک کوڑے ہن۔

۱۴۔ تے او ضرور اپٹے بار چسین تے اپٹے بار نال بے بار دی چسین۔ تے قیامت دے ڈینہہ ضرور پچھا ویسی جبر صا او کوڑ پدھیندے ہن۔

۱۵۔ تے اسل نوح کوں ادندی قوم دو پٹیا ہاتے انہیں وچ ۹۵۰ سال رہ گئے ول ادندی قوم کوں طوفان پکڑیے تے او ظالم ہن۔

۱۶۔ تے اسل ادھوں تے بیڑی آیس کوں پچا گدھاتے ایں کوں جہانیں واسطے نشان بنا ڈبٹا۔

إِنْ جَاهَدَكَ لِتَشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۗ إِنِّي مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿۱۱﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِن جَاءَهُ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿۱۲﴾

وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿۱۳﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۴﴾

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُنزَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابًا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۱۵﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۶﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَخَذَ السَّفِينَةَ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے ابراہیم جیسے او اپنی قوم کوں آکھے اللہ دی عبادت کرو تے اوں کین بڑو لے تہا بڑے کیتے چنگا ہے تہاں چاٹے ۶۔

۱۸۔ تہاں محض بتی دی عبادت کریندے ۶ اللہ دے سوا تے کوڑ بنیدے ۶ بے شک تہاں اللہ دے سوا جنہیں دی عبادت کریندے ۶ او تہا بڑے رزق دے مالک ۶ نہیں تہاں اللہ کین رزق مگوتے ہوندی عبادت کرد تے او نڈا نڈا تہاں ہونڈو دلٹے۔

۱۹۔ تے جے تہاں جھٹیسو تے تہا بڑے کین پہلی امتیں دی جھٹلایا ہاتے رسول تے محض کھول کھول کے گال پچا ڈیون فرمن۔

۲۰۔ کیا اونٹیں چاٹے جو اللہ کیوں منڈھ کینیں پیدا کریندے تے ول او ہوجہیں مخلوق ولا ولا بنیدے بے شک اللہ کیتے لے گال سوکھی ۶۔

۲۱۔ توں آکھ زمین وچ ٹرو پھرتے ڈیکھو جو کیوں اللہ سیس منڈھ کینیں پیدا کیتے تے دل اللہ سیس انہیں کوں مرٹے بعد جیندا کریندا رہ گئے بے شک اللہ ہر شے تے قادر۔

۲۲۔ جینکوں چا بندے عذاب ڈیندے تے جیندے اتے چا بندے رم کریندے تے تہاں ہونڈو دلٹے۔

۲۳۔ تے تہاں زمین وچ تے آسمان وچ اونکوں ہر آنے سے بگدے تے اللہ دے سوا تہا بڑا کوئی سنگتی تے امدادی کارہ نہیں۔

۲۴۔ تے جنہیں اللہ دی آیات دا تے اونڈے طلع دا انکار کیتے لے لوک میطبی رحمت کینیں نا امید تھی گئیں تے انہیں لوک کیتے ڈکھ ڈیون والا عذاب۔

وَابْرِهِيْمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ اَعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۷﴾

اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَتَخْلُقُوْنَ اِفْكَارًا اِنَّ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوْا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ۙ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۱۸﴾

وَ اِنَّ كَذِبًا لَّذِيْ كَذَّبَ اَمْرًا مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلٰى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْبَيِّنُ ﴿۱۹﴾

اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ۙ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿۲۰﴾

قُلْ سَيُرَوُّا فِى الْاَرْضِ فَاَنْظُرُوْا كَيْفَ بَدَا الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشَاةَ الْاٰخِرَةَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۲۱﴾

يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَّشَاءُ ۗ وَ اِلَيْهِ تُقْلَبُوْنَ ﴿۲۲﴾

وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمٰوٰتِ ۗ مَا لَكُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ دَلِيْلٍ ۗ وَلَا تَنْصُرِيْكُمْ ۙ ﴿۲۳﴾

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ وَ لِقَايَةِ اَوْلٰٓئِكَ يَسْـَٔوْا مِنْ سَخْمَتِيْ ۗ وَاَوْلٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ تے اوندی قوم دا محض ایھو جواب باجوہ نہیں آکھئے
ایکوں قتل کر ڈیو تے ساڑ ڈیو تے اللہ سٹیں بھانئیں
اون کوں بچا گدھا بے شک ایندے وچ منن دالیں
کیتے ہک نشان۔

۲۶۔ تے اوں آکھئے جو تساں اللہ دے سوا محض مبتیں
کوں مہبود بنا گدھے تاں جو تساں این دنیاوی زندگی
وچ پے مشرکیں تال پیار و دھاؤ ول قیامت دے
ڈینہ تہاڑے کچھ لوک کچھ نہیں دا انکار کر لیں تے بعض
بعض تے لعنت پھٹیں تے تہاڑا ٹھکاڑ بھاء تے
تہاڑا کوئی وی امدادی نہ ہوسی۔

۲۷۔ تے لوط اوں کوں من گدھاتے اوں (ابراہیم) آکھیا
میں بے شک اپنے رب دو بھرت کریناں بے شک او غالب تے سائیاں۔
۲۸۔ تے اساں اوں کوں اسحاق تے یعقوب بخشے تے
اوندی اولاد وچ نبوت رجبی اٹھائی تے کتاب لئی تے
اساں اوں کوں دنیا وچ بدلہ دے ڈتاتے بے شک او
آخرت دے ڈینہ نیک لوکیں وچ ہوسی۔

۲۹۔ تے لوط جیسے اوں اپنی قوم کوں آکھئے بے شک تساں
بے حیائی کریندے ء جبرمی اچ تیں دنیا وچ کہیں پے
مٹیں کیتی۔

۳۰۔ کیا تساں جوائیں دو شہوت کیتے اندے ء تے
لوکے مریندے ء تے اپنی مجلسیں وچ گندیاں بھانئیں
کریندے ء تے اوندی قوم دا محض ایھو جواب باجے
توں سچا ہوتیں تے ساڑے اتے اللہ دا عذاب گھن آ۔
۳۱۔ اول آکھئے اے میلے رب میڈی مدد کر فساد
قوم دے مقابلے وچ۔

۳۲۔ تے جیسے ساڑے قاصد خورش خبری گھن کے ابراہیم

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿۲۵﴾

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ
بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ
النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّصِيرِينَ ﴿۲۶﴾

فَأَمَّن لَّهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّكَ
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۷﴾
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
التَّوْبَةَ وَالْكِتَابَ وَآيَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَرَأَيْنَاهُ فِي
الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ ﴿۲۸﴾

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُم لَأَتَّوُونَ الْفَاحِشَةَ مِمَّا
سَبَقَكُم بِهَا مِن آحَادٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿۲۹﴾

إِنكُم لَأَتَّوُونَ الزَّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ ۗ وَ
تَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿۳۰﴾

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿۳۱﴾

وَرَأَيْنَا جَاءَتْ رَسُولَنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشِيرِ قَالُوا إِنَّا

دو کٹے تے انہیں آکھئے بے شک اساں ایں دستی آلیں
کوں بلاک کرن والے ہیں بے شک ایں دستی والے
قلم ہن۔

مُهَلِّكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ ۚ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا
ظَالِمِينَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اوں آکھئے بے شک اونڈے وچ لوط دی ہے
انہیں آکھئے اساں بہوں جانڈے ہیں جو کون اونڈے وچ
اساں ضرور اونکوں تے اونڈے گھروالیں کوں بچا گھنسون
سوائے اونڈی زال دے او پچھو رہن والیں دچو رہو۔

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا مَن أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا ۖ نَمُنَّةٌ
لِّنَجِيَّتِكَ وَأَهْلِكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ ۚ كَانَتْ مِنَ
الغَابِرِينَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے جیلھے ساڈے قاصد لوط دوائن تے اونکوں
چنگا نہیں گیا تے انہیں نال اونڈا دل تنگ تھے تے
فرقتیں آکھئے توں نہ بڑرتے نہ مونجھا تھی بے شک اساں
نیکیوں تے تیبڈے گھرائیں کوں بچا گھنسون سوائے تیلدی
زال دے او پچھو رہن والیں دچو رہو۔

وَلَمَّا أَن جَاءتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئًا
بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَ قَالُوا
لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۖ إِنَّا مُنْجِيكَ وَ
أَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ ۚ كَانَتْ مِنَ
الغَابِرِينَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ بے شک اساں ایں دستی آلیں تے آسان تو عذاب
لباؤن والے ہیں ایں دچر نال جو اونافرمانی کریندے ہن۔
۳۶۔ تے اساں ایندے نال عقل والی قوم کیتے ہک کھلا
نشان چھوڑیے۔

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجًّا مِنَ السَّمَاءِ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۳۶﴾
وَلَقَدْ شَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بِنِجْمَةٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے مدین دو اونڈے بھرا شعیب کوں بیٹھے
اوں آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تے
آخرت دے ٹی بنہ دی امید رکھو تے زمین وچ بگڑ
گھٹن کیتے نہ پھرو۔

وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۚ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَازْجُوا الْيَوْمَ الْأَجْرَ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ انہیں اونکوں جھٹلا بڑتے تے انہیں کوں کبا
ڈیوں والے (بھوٹیں امب) عذاب پکڑا گدھے تے او
اپنے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھ پین۔

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جِثِيًّا ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے عادتے نمود دی رہن دیاں جہیں دے متعلق
جہا کوں کھول کے بڑسے تے شیطان انہیں کوں انہیں دے
عمل سوٹھے کر کے ڈکھائے تے انہیں کوں سدھی راہ

وَعَادًا وَ ثَمُودًا ۚ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِّن مَّسْكِئِهِمْ دَرَجَاتٌ
لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ
كَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿۴۰﴾

کنیں روک ڈتے سی تے او ایں مجال کوں چگلی طراں
سمجھدے ہن۔

۴۰۔ تے قارون تے فرعون تے ہامان انہیں دو موسیٰ
کھلے دلائل گھن کے آئے انہیں ملک وچ وڈائی نال کم
گدھے تے او عذاب کیں نچ نہ گیسے۔

۴۱۔ اسان ہر ہک کوں اوندے گناہ دی وجہ نال پکڑیے
انہیں وچر کچھ تے اسان پتھریں دامینہ وسائے تے
کچھ لوکیں کوں کہیں بے عذاب پکڑیے تے کچھ لوکیں
کوں اسان ملک وچ ذلیل کر ڈتے تے کچھ کوں اسان
عزق کر ڈتے اللہ انہیں تے علم نہ کریندا ہاے آپ
اپنے اتے علم کریندے ہن۔

۴۲۔ تے جیرے لوکیں اللہ دے سوا بے سبکتی بٹائن انہیں
دی مثال بڑا نہور دی بڑ او گھر بیٹھے تے ساریں کیں
کمزور گھر ڈا نہور دا ہونڈے جے او چاٹدے ہون۔
۴۳۔ بے شک اللہ سیس او کموں چاٹدے جیٹکوں او
اللہ دے سوا سڈرین تے او غالب تے سیانا۔

۴۴۔ تے اے مثالئن جیڑھیاں اسان لوکیں کیتے بیان
کریندے ہں تے سوائے عالمیں دے بیا کوئی انہیں کوں
نئیں سمجھا۔

۴۵۔ اللہ سیس آسمان تے زمین حق نال بٹائن تے بیشک
اینرے وچ مومنین کیتے نشان۔

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿۴۰﴾

فَلَوْلَا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَمِنْهُمْ
مَنْ أَسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ
أَخَذْتَهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَفْنَا بِهِ
الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَقْنَاهُ وَمَا كَانَ
اللَّهُ لِيُظِلَّهُمْ وَكَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۴۱﴾

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ إِذَا
تَمَخَّدَتْ بَيْنَهَا وَارْتَضَتْ مِنَ
الْبُيُوتِ لَبِيبَتِ الْعَنْكَبُوتِ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۴۲﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۴۳﴾

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ
وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿۴۴﴾

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمُؤْمِنِينَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ توں پڑھ جو تیردو کتاب وحی کیتی گئی ۷ تے نماز جماعت
نال پڑھ بے شک نماز بے حیاتی تے برائی نہیں کریندی ۷
تے اللہ دا ذکر سب کنیں دہڑا ۷۔ تے جو تاساں کریندے ۷
اللہ چاندے۔

۴۷۔ تے اہل کتاب نال چنگل جگائیں نال بحث کیتی کر دوسو لے
انہیں دجو ظالمیں دے تے اکھو اسان ایمان آندے جو ساڈو
لایا گئے تے جو تہاڈو لایا گئے تے ساڈا تے تہاڈا
معجود بکو ۷۔ تے اسان اوندے فرما نبردار نہیں۔

۴۸۔ تے ایویں اسان تیردو کتاب لمانی ۷ تے جنہیں کوں
اسان کتاب ڈتی ۷ او اونکوں منیندن انہیں دجو وی کجھ
ہن جیسے اینکوں منیندن تے ساڈی آیات دا انکار
محض کافر کریندن۔

۴۹۔ تے ایں کنیں پہلے توں کوئی کتاب نہ پڑھدا
ہانویں تے نہ سچے تہہ نال لکھدا ہانویں نہ تے
جھٹلاؤن دالے شک وچ پئے وچن ہا۔

۵۰۔ اصل وچ اسے تے کھلیاں آیاتاں ہن انہیں نوکس دے
دیس وچ جنہیں کوں علم ڈتا گئے تے ساڈی آیات دا
انکار محض ظالم ہی کریندن۔

۵۱۔ تے او آہن ایندے اُتے ایندے رب کنیں کوئی
نشان کیوں نیسں بہایا گیا توں آکھ نشان تے محض اللہ
دے کولہو ہن میں تاں صرف کھلا کھلا ڈراؤن والا ہاں۔

۵۲۔ کیا انہیں کیستے اے کافی نہیں جو اسان تیردے اُتے
کتاب لمانی ۷ انہیں تے پڑھی دیندی ۷ ایندے وچ
مومنیں کیستے رحمت تے یاد دہانی ۷۔

۵۳۔ توں آکھ میردے تے تہاڈے درمیان اللہ کافی
گواہ آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے او چاندے

أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿۲۹﴾

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْنَا وَالْهِنَا وَاللَّهُمَّ وَاحِدٌ وَعَنْ لَهٗ مُسْلِمُونَ ﴿۳۰﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿۳۱﴾

وَمَا كُنْتُمْ تَشْتَلُونَ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَحْتَفِئُ بِمِثْرِكَ إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ﴿۳۲﴾

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿۳۳﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۳۴﴾

أَلَمْ يَكْفِيهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۳۵﴾

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيِّنًا وَبَيِّنَاتُكُمْ شَهِيدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا

يَا لَيْلٌ أُولَئِكَ هُمْ الْخَيْرُونَ ﴿۶۷﴾

تے جیرے کوڑ کوں منیندن تے اللہ دا انکار کریندن
ایسے لوک گھاٹے وجین۔

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ
الْعَذَابُ وَيَأْتِيَهُمْ بِفِتْنَةٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۶۸﴾

۵۴۔ او تیں کیں عذاب جلدی منگدن تے جے عذاب
دا وقت مقرر نہ ہوے ہاتے انہیں کیں عذاب آ
ونچے ہاتے ہن وی انہیں تے ضرور ہن ابھن گھت
اوسی تے انہیں کوں پتہ دی نہ ہوسی۔

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَخِيطةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۶۹﴾

۵۵۔ تے او تیں کیں عذاب جلدی منگدن بے شک
دوزخ کافرین کوں تباہ کرن والی ہے۔

يَوْمَ يَفْشَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۷۰﴾

۵۶۔ تے جہاں عذاب انہیں کوں آتو کیں وی تے
پیریں دے تلوی ولہیت گھنسی تے اللہ اکھسی ہن
جو تساں کریندے ہا دے اوزی سزا بھو گو۔

يُعَاذِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ أَرْضِي وَإِسعَةً فَيَأْتِي
فَاعْبُدُونِ ﴿۷۱﴾

۵۷۔ اے میڈے بندو جیرے ایمان گھن آتے او
بے شک میڈی زمین کھلی تے تساں میڈی ہی عبادت
کرو۔

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿۷۲﴾

۵۸۔ ہر جان دار موت دا مزہ چکھنے ول تساں ساڈو
ولائے ویسو۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنَجْزِيَنَّهُمْ مِنْ
الْجَنَّةِ عُرُوقًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
بِعَمَلِهِمُ الْعَمَلِينَ ﴿۷۳﴾

۵۹۔ تے جیرے منیندن تے چنگے کم کریندن اسان
ضرور انہیں کوں بہشت وچ ماڑیاں ڈیسوں جنیدے
تلے نہراں و بندیاں پیاں ہوسن تے او اونڈے وچ
ہمیشہ رہسن تے چنگے کم کرن واسی دا کینجھا چنگا بدلہ ہے۔

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۷۴﴾

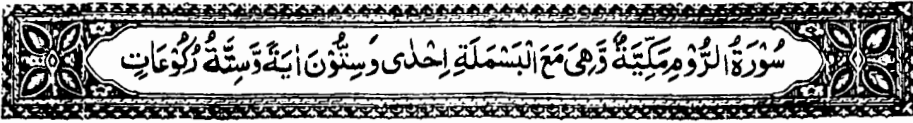
۶۰۔ جنہیں صبر کیتے تے اپنے رب تے ہر دم کیتے
۶۱۔ تے کتنے سارے جانورن او اپنے رزق چاتی
کا نہیں ددے۔ اللہ انہیں کوں وی رزق ڈیندے
تے تماکوں وی تے او سٹن والا تے چاٹن والا ہے۔

وَكَايِن مِّنْ ذَا بَأْسٍ لَّا يَحْمِلُ وِزْرَهَا وَاللَّهُ يَزِدُّهَا
وِزْرًا كَثِيرًا وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۷۵﴾

۶۲۔ تے جے توں انہیں کیں پھیس جو زمیں تے آسناں
کیش پیدا کیتے تے سچ تے چندر کوں کم وچ لاء سی

وَالَّذِينَ سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَاخْتَرُوا الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ يَقُولُونَ

- اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿۳۷﴾
 اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَعْدُرُ
 لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۸﴾
- تے اور ضرور اکھسن اللہ دل او کبڑے پھیڑے دیندن۔
 ۳۷۔ اللہ اپنے بندیں و چو جنیدے اتے چاندے
 رزق و سیح کریندے تے تنگ کریندے بے شک اللہ
 ہر شے کوں نہوں چاٹن والا ۳۸۔
- وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَأَ بِهِ
 الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لِيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْإِنشَاءُ
 لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۳۹﴾
- ۳۹۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیں جو کیس جھڑکیں منہ
 وسائے تے زمین دے بر تھیون دے بعد اوکوں کیس
 آباد کیے تے اور ضرور اکھسن اللہ توں اکھ سب سچاں
 صفحاں اللہ دیا من تے اصل اکثر انہیں و چو عقل نیس کریندے۔
 ۴۰۔ تے اے دنیا محض کھید تماشا تے آخرت دا گھر
 ہی اصل زندگی ہے او چاندے ہون۔
- وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ
 الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِیَ الْحَيَاةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۴۱﴾
- ۴۱۔ جیرے ویلے او پٹری تے چڑھدن اوں ویلے اپنی
 فرمانبرداری کوں اللہ کیے خاص کریندے ہوں دعامنگدن
 تے جیرے ویلے انہیں کوں اسان سکی زمین تے پچا گھنڈے
 ہیں تے ہوں ویلے شرک کرن پئے دیندن۔
- فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَاؤُ اللَّهِ فَخَالِصِينَ
 لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ
 يُشْرِكُونَ ﴿۴۲﴾
- ۴۲۔ تاں جو انکار کرن جو اسان انہیں کوں بڑتے تے
 فائدہ اٹھاو تے اور ضرور جان گھنن۔
- لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَتَنًا
 وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۴۳﴾
- ۴۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جو اسان حرم کوں امن دی
 چا بنائے کوک اوندے چو دھار دپریں کر بڑتے دیندن کیا
 او کوڑ کوں منیندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔
- أُولَئِكَ يَرْوُونَ أَنَا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُخَالِفُ النَّاسُ مِنْ
 حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِعِمَّةِ اللَّهِ يُلْفُونَ ﴿۴۴﴾
- ۴۴۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کوں جیرا اللہ
 تے کوڑ پدھیندے یا سچ کوں اوندے آون
 تے جھٹلیندے کیا دوزخ و حق کافرین دا ٹھکانہ
 نہیں۔
- وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
 بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿۴۵﴾
- ۴۵۔ تے جیرے کوک ساڈی راہ و حق کوشش
 کریندن تے اسان انہیں کوں اپنا رستہ ضرور
 بڑکھیسوں تے بے شک اللہ نیکیں دے نال۔
- وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ
 لَلْعَاطِفِ الْمُحْسِنِينَ ﴿۴۶﴾
- ۴۶۔

سورة روم مکی ۳۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۱ آیات تے ۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- الْحَمْدُ ②
عُلِّیَّتِ الرَّوْمُ ③
- ۱- میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرا بن
منگئے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲- میں اللہ ہوں چاٹناں۔
- ۳- روم بیٹا تھی گئے۔
- ۴- اور صلی زمین وح تے او بیٹھے تھیون لے بعد ضرور ڈاڑھے تھین
۵- کجھ سالیں بعد پہلے وی تے پچھیں وی حکومت اللہ دی
تے اول چھاڑے مومن خوش ہوسن۔
- ۶- اللہ وی مدد کرنیس او مدد کرنیڈے جنیدی چاہنڈے
تے او غالب تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۷- اللہ دا وعدہ ۳۰ تے اللہ اچھے وعدے دی خلاف
درزی نہیں کریندا تے اصل ہوں سارے لوک چاٹنڈے
نہیں۔
- ۸- او دنیاوی زندگی دے ظاہر کول چاٹنڈے تے آخرت کینس
او غافلن۔
- ۹- کیا انہیں اچھے دل وح سوچا تھیں جو اللہ سینج آسمانیں
نے زمین تے جو انہیں دے دچکار حکمت نال تے مقرر
وقت کیتے پیدا کیتے تے بے شک ہوں سارے لوک
اچھے رب دی ملاقات دے انکاری ان۔
- ۱۰- کیا او زمین وح ٹریے نہیں جو ٹوکیں ہا جو انہیں کینس
پہلے لوکیں دا انجم کیا تھے او انہیں کینس زیادہ طاقت والے
ہن تے انہیں زمین کول پٹیا اہل دہائے تے انہیں کینس
زیادہ آباد کیتے تے انہیں کینس رسول دیلاں کھن
- فِیْ اَرْضِ الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ اَبَدٍ عَلَيْهِمْ سَیْغُلُوْنَ ④
فِیْ یَضِیْعُ رِیْسِنَهٗ ۵ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَ مِنْ اَبَدٍ ⑤
وَ یَوْمَیْذٍ یَفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ ⑥
بِنَصْرِ اللّٰهِ یُنْصَرُ مِنْ بِیْسَاءٍ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ⑦
- وَ عَدَّ اللّٰهُ لَا یُغْلِبُ اللّٰهُ وَ عَدَّ ۸ وَ لَکِنَّ الْاَکْثَرَ النَّاسِ
لَا یَعْلَمُوْنَ ⑧
- یَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا ۹ وَهُمْ عَنِ
الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ ⑩
- اَوْ لَمْ یَتَفَكَّرُوْا فِیْ اَنْفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضَ وَ مَا بَیْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَ اَجَلٍ مُّسَمًّی ⑪
وَ اِنَّ کَثِیْرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَکٰفِرُوْنَ ⑫
- اَوْ لَمْ یَسِیْرُوْا فِی الْاَرْضِ فِیَنْظُرُوْا کَیْفَ کَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ کَانَوْا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ اَنَارًا
الْاَرْضَ وَ عَمَرُوْهَا اَکْثَرُ مِمَّا عَمَرُوْهَا وَ جَآءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَیِّنٰتِ فَمَا کَانَ اللّٰهُ لَیْظَلِمَهُمْ وَ لَکِن

- كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ①
- کے آئن تے اللہ سیس انہیں تے ظلم نہ کریندہا تے
اصل او اپنے آپ تے ظلم کریندے ہن۔
- تَعْرَكَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاءُوا السُّؤَامَىٰ أَنْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ②
- ۱۱۔ تے انہیں لوکیں جیں برے کم کیتن تے اللہ دی
آیات دا انکار کیتے تے اوندے اتے مذاق کریندے
ہن انہیں دا انجام بُرا تھے۔
- اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ③
- ۱۲۔ اللہ سیس مخلوق کوں منڈھ کنیں بُنیدے تے دلاولا
اویں بُنیدے تے تساں ہوندو دلائے ویسو۔
- وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ④
- ۱۳۔ تے جیرے ڈینہہ قیامت اوسی مجرم اوں ڈینہہ
نا امید تھی ویسن۔
- وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ أَذْكَأْنَا
بِشُرَكَائِهِمْ كُفْرِينَ ⑤
- ۱۴۔ تے انہیں دے شریکیں وچو کوئی انہیں دا سفارشی
نہ ہوسی تے او اپنے شریکیں دا انکار کریسن۔
- وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُبْمِدُ بِنَفْرَقُونَ ⑥
- ۱۵۔ تے جڈاں قیامت اوسی اوں ڈینہہ او انجوانج
تھی ویسن۔
- فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ
يُحْبَرُونَ ⑦
- ۱۶۔ جیرے لوک ایمان گھن آئن تے چنگے کم کیتے نیں
انہیں کوں باغ و بچ خوش کیتا ویسی۔
- وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ⑧
- ۱۷۔ تے جنہیں کفر کیتے تے ساڈی آیات کوں
تے آخرت دے ڈینہہ دی ملاقات کوں
جھلائے او عذاب وچ حاضر کیتے ویسن۔
- فَسُبْحٰنَ اللَّهِ حِينَ تَسُوبُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ⑨
- ۱۸۔ اللہ دی پاکیزگی بیان کرو جیلھے بچھ ہوئے تے
جیلھے فجر ہوئے۔
- وَالَهُ الْحَسَدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ
تُظْهِرُونَ ⑩
- ۱۹۔ آسمانیں تے زمین وچ ہونڈیاں صفتاں ہن
تے ڈوپارہیں دے بعد تے ڈوپارہیں کوں وی۔
- يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ وَكَذٰلِكَ
تُخْرَجُونَ ⑪
- ۲۰۔ او جنیدے کوں موئے کنیں تے مردے کوں
جیو کیتا پیدا کریندے تے زمین دے برتھیون
دے بعد آباد کریندے تے تساں اویوں
کڈھے ویسو۔

- ۲۱۔ اوندے نشانیں وچو ہک اے وی ہے جو اوں تماکوں مٹی کنیں پیدا کیتے تے ول تساں بشر بن کے زمین وچ کھنڈ ویندے ء۔
- ۲۲۔ تے اوندے نشانیں وچو اے وی ہے جو اوں تماہڑی جنس وچو تماہڑی خاطر جوڑے بنائیں تال جو تساں انہیں کنیں آرام گھنوتے تماہڑے درمیان محبت دا رشتہ بناؤں تے بے شک ایندے وچ سوچن والی قوم کیتے نشانن۔
- ۲۳۔ تے اوندے نشانیں وچو اے جو آسمانیں تے زمین کو بناؤں تے تماہڑی زبانیں تے رنگیں وچ دی اختلاف تے بے شک ایندے وچ جانن والی قوم کیتے نشانن۔
- ۲۴۔ رات کوں تماہڑا سمن تے پونہہ کوں تے اوندے فضل گولن دی اوندے (اللدے نشانیں وچو اے بے شک ایندے وچ سمن والی قوم کیتے بڑے نشانن۔
- ۲۵۔ تے اوندے نشانیں وچو اے وی ہے جو اوں تماکوں بجلی جڑ تے طے دی خاطر ڈکھنیدے تے جھڑ کنیں مینہہ وسیندے ول اوندے نال زمین مے سچ تھیون دے بعد دوسوں کریندے بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔
- ۲۶۔ تے اوندے نشانیں وچو اے وی ہے جو آسمان تے زمین اوندے حکم نال کھڑن تھئے تے ول جڑاں اوں تماکوں زمین کنیں سبڈ مرسیسی اوہیں ویلے نکل اوسو۔
- ۲۷۔ تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہوندا تے
- وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَبِهُونَ ﴿۲۱﴾
- وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۲﴾
- وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاجْتِماعَ أَلْسِنَتِكُمْ وَاللِّوَابِقُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ ﴿۲۳﴾
- وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فُضُلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمَعُونَ ﴿۲۴﴾
- وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ حَوَاقِمًا وَطَلَعًا وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۲۵﴾
- وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ نَقُومَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿۲۶﴾
- وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ لَهٌ فَنِعْمَ الْعَاقِلُونَ ﴿۲۷﴾

سارے اوندے فرمانبردارن -

۲۸- اوہو ۶ جس مخلوق دا منڈھ پدھ ول اونکوں
ولا ولا پیدا کیتس تے اے کم اوندے کیتے ہوں
۶ سوکھا ۶ آسمائیں تے زمین وچ اوندی شان سمجھ
کنیں اُچی ۶ تے او غالب تے ہوں سیانا ۶ -

۲۹- او تہاڑی جنس دی مثال تہا کوں ڈیندے کیا
جنیدے اُتے تہاڑے پچھ تہا مالک تھیندن اوندے
وچ انہیں دی سانجھ ہوندی ۶ تہاں اوندے وچ
برابر ہوندے ۶ تہاں انہیں کنیں ایویں ڈردے ۶
جیویں اپنے آپ کنیں عقل والی قوم کیتے اسان ایویں
آیتاں کھول کے بیان کریندے ہیں۔

۳۰- اصل فالیں علم دے بغیر اپنی خواہشات دی پروی
کیتی تے جنیکوں اللہ گراہ کرے اونکوں سدھارہ کون
ڈکھا سگدے تے انہیں دا کوئی اسداری کار نہیں۔

۳۱- توں اپنی توجہ پورے طور تے دین دو پھیرٹے
اوندے وچ ڈنگ نہ ہوے اللہ دی فطرت
جنیدے اُتے اوں لوکیں کوں پیدا کیتے اللہ دی
پیدائش کوں کوئی بدل نہیں سگدا لے قائم رہن
والادین تے اصل ہوں سارے لوک جاندے نہیں
۳۲- اوندو مچکو تے اوں کنیں ڈرو تے نازجات
نال پڑھو تے مشرک نہ بنو۔

۳۳- جنہیں اپنے دین کوں ٹوٹے کر ڈتے تے
ٹولیں وچ ونڈتج گئیں تے ہر ٹولہ جو اوں
کنیں ہے اوندے اُتے خوش۔

۳۴- تے جڑاں لوکیں کوں ڈکھ بلدے او اپنے
رب کوں مچکدے ہوئیں سڈیندن تے جیلے او

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ
عَلَيْهِ ۖ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۸﴾

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِّنْ مَّا
مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِيْ مَا رَزَقْتُمْ فَاَنْتُمْ
فِيْهِ سَوَاءٌ تَخَافُوْنَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ كَذٰلِكَ
نُقَصِدُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّغْوِلُوْنَ ﴿۲۹﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا اَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ
يَهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّصِيْرِيْنَ ﴿۳۰﴾

فَاَوْفِرْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيفًا ۗ فِطْرَتَ اللهِ الَّتِي فَطَرَ
النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيْلَ لِخَلْقِ اللهِ ۗ ذٰلِكَ الدِّيْنُ
الْقَيِّمُ ۗ وَلٰكِنْ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۱﴾

مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوْهُ وَاَقِمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُوْنُوْا
مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۳۲﴾

مِنَ الَّذِيْنَ فَزَعُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيْعًا ۗ كُلُّ حِزْبٍ
بِئْسَ لَدِيْهِمْ قَرِيْبٌ ﴿۳۳﴾

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ
ثُمَّ اِذَا اَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً ۗ اِذَا قَرَّبُوْا مِنْهُمْ يُرِيْدُوْنَ

يُشْرِكُونَ ﴿۳۷﴾

انہیں تے رحمت کریندے ہوں ویلھے ہک گروہ
اپنے رب نال شرک کرن پئے ویندے۔

يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ فَتَتَعَوَّبَهُمُ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تاں جو اوندنا انکار کرن جو اساں انہیں کوں
ڈرتے ہن تاں (تھوڑا) فائدہ چا ڈتھا کوں جلدی
پتہ لگ ویسی۔

أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ
يُشْرِكُونَ ﴿۳۹﴾

۳۸۔ یا اساں انہیں تے کوئی دلیل لہائی جیڑی
انہیں نال او گالیں کریندی جیڑیاں اڈ شرک
دیاں پے کریندن۔

وَاذًا آذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِن تُصِيبُهُمْ
سَيِّئَةٌ مِّمَّا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ تے جیلھے انسانیں کوں اساں رحمت چکھاویں
او اوندے اتے اکر ترح ویندن تے جے انہیں
کوں مصیبت پڑے اوندی وجر نال جو انہیں دے ہتھیں
اگو پٹھے اوہوں ویلھے نا امید تھی ویندن۔
۴۰۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جو بے شک اللہ
جنیدے کیتے چاہندے اوندے کیتے رزق
کھلا کر ڈیندے تے تنگ کریندے بے شک
ایندے ورح منن والی قوم کیتے نشانن۔

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَ
يَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ توں اپنے سکیں کوں تے مسکینیں کوں تے
مسافر کوں اوند حق ڈے اے چنگاڑ انہیں
کیتے جیڑی اللہ دی توجہ تے رضا چاہندن تے
ایسھے لوک کامیاب تھیون والین۔

فَاتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْيَتَامَىٰ وَالنَّسِيبَ وَإِنِ السَّيِّئُ
ذٰلِكَ حَيْدَرَ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفٰلِحُونَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے جیڑھا پرتساں ودگنن کیتے مال ڈیندے ءو تاں
جو لوکیں دے مال وچ ودھتے او اللہ دے
نزدیک نہیں ودھدا تے جیڑھا مال اللہ دی
رضا کیتے زکاۃ ورح ڈیندے ءو ایسھے لوک جیڑے
اپنا مال ودھیندے پین

وَمَا آتَيْتُم مِّن رَّبًّا لِّرَبِّوٰٓ فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا
يُرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكٰوةٍ تَرِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ اللہ او تھوڑے جسیں تھاکوں پیدا کیتے ول

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُعِيْبِكُمْ ثُمَّ

يُحِينَكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكُمْ
مِنْ شَيْءٍ مِنْهُنَّ وَتَعْلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۳۲﴾

تہا کوں رزق ڈتس ول تہا کوں مرسی تے ول
زندہ کرسی کیا تہا ڈے شریکیں وچو کوئی ہے
جیرھا انہیں وچو کوئی کم کرے او پاک تے
انہیں دے شرک کنیں بہوں اچا ۳۲۔

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ آيَاتِهِ
النَّاسِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ لوکیں دے عملیں دی وجہ نال زمین وچ
تے سمندر وچ فساد مچ گئے تاں جو او انہیں
کوں انہیں دے عملیں دی سزا ڈیوے تاں
جو او ول آون۔

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ توں آکھ زمین وچ ٹرو پھرتے ڈیکھو
انہیں لوکیں دا انجام کیا ہے جیرھے پہلے ہن نہیں
وچو بہوں سارے مشرک ہن۔

فَأَقْرَهُ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمَ لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصَدَّقُونَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ توں اپنی توجہ کوں قائم رہن واسے دین دو
پھیر ڈے ایں کنیں پہلے جو او ڈینہ آونچے جیرھا
ملا نہیں اللہ ولوں جڈاں او ہک ڈوہے کنیں
انج تھی و سین۔

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نُقِيمُ
بِهِ ذَنْبًا ﴿۳۶﴾

۳۶۔ جیرھا کفر کرسی اوندی سزا اونکوں ہلسی تے
جیرھا نیک عمل کرسی تے او اچے فائدے کیے
تیاری کریندا پئے۔

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تاں جو او مومنین کوں تے نیک عمل کرن
والیں کوں اچے فضل نال بدلہ ڈیوے بے شک
او کافریں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَسْتَبِقُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے اوندی آیات وچو اے وی ہے جو او ہوائیں
کوں خوش خبری بنا کے پھیندے تاں جو تہا کوں اپنی رحمت دا
مزا چکھا دے تے بیڑیاں اوندے حکم نال چلن تے تاں جو نساں
اوندے فضل گو لو تے شکر ادا کرو۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ

۳۸۔ تے تیں کنیں پہلے وی اساں انہیں دی

بِأَيِّتِنَا فَانْتَفَعْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوا وَكَانَ حَقًّا
عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۴۹﴾

قومیں دو رسول پھٹے اور انہیں کہیں کھلیاں دیلاں
گھن کے آئے تے دل اساں مجرمیں کہیں بدلہ گدھے
تے مومنین دی مدد ساڈے اُتے فرض ہائی۔

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُحْيِي سَابِقًا قَيْبَسُطَةً
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ جِلْهِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ ﴿۵۰﴾

۴۹۔ اللہ ہی ہے جیسا ہوا میں پھنڈے تے او
بادل چسپین تے اونکوں آسمان تے پھیلا ڈیزے
جیوں لچا بندے تے اونکوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیزے
تے توں ڈیزیں جو مینہ اوندے وچو نکلدے
تے خدا اپنے بندیں وچو جنیدے اُتے چاندے
مینہ وسندے تے اوہوں ویلھے خوش تھی دیندن۔

وَأَنَّ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُدْرَكَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِمْ
لِلْبَلِيَّةِ ﴿۵۱﴾

۵۰۔ تے اوں کہیں پہلے جو او انہیں تے دے
او نا امید تھی گئے ہن۔

فَانظُرْ إِلَى آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُعْجِبُ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْنِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُنْجِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿۵۲﴾

۵۱۔ تے توں اللہ دی رحمت دے نشان ڈیکھ
کیوں او بنجر زمین کوں دوسوں کریندے بے شک
او مردے کوں جنید کرٹ والا تے او ہر شے
تے قادر۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رِجْمًا فَرَادَهُ مَصْفَرًا أَنْظَلْنَا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ ﴿۵۳﴾

۵۲۔ تے جے اساں ہوا گھلاؤں تے او (ڑھ کوں)
پھیلا پھیلا ڈیکھن تے اوندے بعد او اوندا انکار
کرتے پئے ولسن۔

فَأَنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الْعُمْمَ الْأَعْمَاءَ إِذَا
وَلَوْ أُمْدَبِرِينَ ﴿۵۴﴾

۵۳۔ تے توں بے شک مردیں کوں نوہیں سٹوا
سگداتے بوڑیں کوں الا نوہیں سٹوا سگدا جیلے
او کنڈ ولا کے پھر وچن۔

وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعُمِّيَّ عَنْ صَلَاتِهِمْ إِنَّ تَسْمِعُ إِلَّا
مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۵۵﴾

۵۴۔ تے توں اندھیں کوں انہیں دی گراہی کہیں
سدے راہ تے نوہیں آن سگداتے توں محض
اونکوں گال سٹوا سگدیں جیسے ساڈی آیات کوں
منیندن تے او مسلمانن۔

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ

۵۵۔ اللہ او ہوا جس تہا کوں کمزوری کہیں بنائے

صَعْفٍ قُوَّةٌ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا شَبِيهًا ۝۵۷
 ضَعْفِ قُوَّةٌ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا شَبِيهًا ۝۵۷
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۝۵۸
 تے کمزوری دے بعد ولا طاقت بڑتی اس تے ولا
 طاقت دے بعد کمزوری بڑتی اس تے پڑھیا دی
 او جو چاہندے پیدا کریندے تے او جائن والا
 تے قادر۔

۵۶۔ تے جڑاں قیامت آوسی مجرم قساں حسین
 جو او محض ہک گھڑی رہ گین او اویں وہیلیاں
 گالیں کریندن۔

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِئْنَا
 غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ۝۵۶

۵۷۔ تے جنیس کون علم تے ایمان بڑتا گیا با آہدن
 جو قساں اللہ دے علم و وح قیامت دے بڑینہ
 تیں رہ گئے ء تے اے قیامت تے اٹھن دا
 بڑینہ تے قساں اصلو نہ چاندے ہا دے۔

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ
 فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ
 لَكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝۵۷

۵۸۔ تے اوں بڑینہ فالیں کون انہیں داعز فائزہ
 نہ بڑیسی تے نہ انہیں کون درسال دے کولہ اوڈن
 بڑتا ویسی۔

فَيَوْمَذَلِكَ لَا يَقْنَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعَذِرَتَهُمْ وَلَا هُمْ
 يُسْتَعْتَبُونَ ۝۵۸

۵۹۔ تے اساں ایس قرآن و وح لوکیں کیتے ہر حقیقت
 بیان کر بڑتی ء تے جے توں انہیں دو کوئی نشان
 گھن آویں تے کافر ضرور آکھسن جو قساں کوڑیاں
 گالیں بڑسیندے ء۔

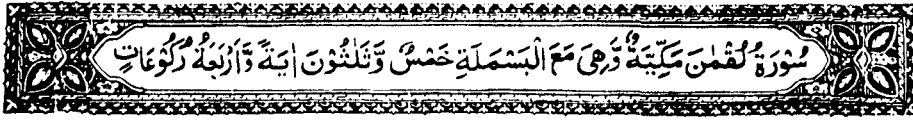
وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ
 مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ يَقُولُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
 إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ۝۵۹

۶۰۔ اویں اللہ سیس مہر کر بڑیندے انہیں دے
 دیں تے جیرے چاندے نہیں۔

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝۶۰

۶۱۔ تے توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ء
 تے جیرے یقین نیں کریندے او تیکوں دوکھا بڑے
 کے اپنی جانیں ہٹا نہ بڑیوں۔

فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ اللَّهُ
 لَئِنْ يُؤْتُونَ ۝۶۱

سورة لقمن مکی ء سے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۵ آیتاں تے ۴ رکوعن

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱- شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرا بن سکے
 ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔
- ۲- میں اللہ ہوں چاٹداں۔
- ۳- اے حکمت آلی کتاب دیاں آیتاں۔
- ۴- تے نیکی کرن والیں کیتے ہدایت تے ہرت ہن۔
- ۵- جیرے لوک نماز باجماعت پڑھدن تے زکاۃ
 ڈیندن تے آخرت دی زندگی تے یقین رکھدن۔
- ۶- ایسے لوک اچھے رب کنیں ہدایت تے ہن
 تے ایسے لوک کامیاب تھیون والین۔
- ۷- تے کجھ لوک اچھے وی ہن جیرے بے ہودہ
 گالیں مل گھنن تاں جو او لوکس کوں بغیر علم دے
 اللہ دے رستے کنیں گمراہ کرن تے اوندے نال
 مشکریاں کرن ایسے لوکن جنہیں کیتے ذلیل کرن
 والا عذاب۔
- ۸- تے جیلھے اوندے اتے ساڈیاں آیتاں
 پڑھ کے سنایاں دیندن تے او وڈائی نال کنڈ پھیر
 گھندے جیویں اول انیکوں سنیاہئیں جیویں اوندے
 ڈوہیں کن پورن تے انہیں کوں دکھ آے عذاب
 دی خبر ڈے۔
- ۹- بے شک مومن تے چنگے کم کرن والیں کیتے
 نعمت والے باغن۔
- ۱۰- انہیں وح ہمیشہ رسن اللہ دا وعدہ سچا تے
- تِلْكَ اٰیٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِیْمِ ②
- هُدٰی وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِیْنَ ③
- الَّذِیْنَ یُقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَیُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ یُوقِنُوْنَ ④
- اُولٰٓئِكَ عَلٰی هُدٰی مِنْ رَبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
 الْمُفْلِحُوْنَ ⑤
- وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یَشْتَرِی لَهٗوَ الْحَدِیثِ لِیُبْیَعَلَ
 عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ یَغِیْرُ عَلَیْمًا ۗ وَ یَتَّخِذَ هَا هُرُوٰءًا
 اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِیْنٌ ⑥
- وَاِذَا نَسَّطَ عَلَیْهِ اٰیٰتُنَا وَاٰلِی مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ یَسْمَعْهَا
 كَاَنْ فِیْ اُذُنَیْهِ وَقْرًا ۗ نَبِّیْئًا ۗ بِعَذَابِ الْاٰیْمِیْمِ ⑦
- اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنَّٰتُ النَّعِیْمِ ⑧
- خٰلِدِیْنَ فِیْهَا ۗ وَعَدَّ اللّٰهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ⑨

او غالب تے ہوں سیانا ء۔

۱۱۔ آسمانیں کوں بغیر تمہیں دے پیدا کیس جیوں
تاں انہیں کوں ڈبے اتے زمین وچ پہاڑ پورین سی
تاں جو تاں تے زمین بھوئیں امب دچ پھس نہ دجو تے اوندے وچ ہر
طرحاں دے جانور کھنڈ اٹنی تے اسال آسمان کیں مینہ دساتے
تے ایندے وچ ہر قسم دے چنگے جوڑے پیدا کیتن۔
۱۲۔ اے اللہ دی مخلوق تے او میکوں ڈکھاؤ جو
خدا دے سوا ہنہیں پیدا کیتے اصل عالم کھلی کھلی گراہی
وچن۔

۱۳۔ تے اسال لقمان کوں سنپ جڑتا ہا جو توں
اللہ دا شکر کرتے جیرا شکر کرنی دے او محض
اپنے فائدے کیتے شکر کرنی دے تے جیرا
ناشکری کر سینی تے بے شک اللہ بے نیاز تے
صفتیں والا ء۔

۱۴۔ تے جڈاں لقمان اپنے پتر کوں آکھتے تے او
اوکوں نصیحت پیا کریندا ہا اے میڈے پتر اللہ دا
شریک نہ بنا بے شک شرک وڈا ظلم۔

۱۵۔ تے اسال انسان کوں اے وصیت کیتی جو
اپنے پیو مادا شکر اوکرے اوندی ما اوکوں ہک کمزوری
دے بعد ہی کمزوری وچ دی چاتس تے اوند کیر چھڑاؤن
جو سالیں وچ (وی احسان ہا) تے تاں میڈو
ولے۔

۱۶۔ تے جے او ڈوہیں تیکوں شرک کرن کیتے مجبور
کرن جنیدا تیکوں علم کا بنیہ تے توں انہیں دا اکھن
نہ من تے دنیا داری وچ انہیں نال چنگا سلوک

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضِ
رَوَابِي أَنْ تُبِيدَ بِكُمْ وَبَنَّا فِيهَا مِنْ كُلِّ
دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ حَلِيبٍ ①

هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
بِالظُّلُمُونَ فِي صَلَاتِ قُبُورِهِمْ ②

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ
يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
حَمِيدٌ ③

وَرَأَى قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ
بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ④

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا
عَلَى وَهْنٍ وَفِضْلُهُ فِي عَافِيَةٍ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ
إِنِّي أَنصِبُكَ ⑤

وَرَأَى جَاهِدَكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ

فَأَنبَتَكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾

کرتے اوندی راہ سے شر جیڑھا میڈو جھکدے ول
میڈو تساں ولٹے ول میں تہاکوں ڈسیساں بوتساں
کم کریندے ء۔

يَبْنِيْ اِيْتِهَآ اِنْ تَكَ وَشَقَالَ حَبِيْبًا مِّنْ حَزْوَلٍ فَنُكِّنْ فِي
صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّلْوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللّٰهُ
اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ اے میڈے پتر بے شک بے راڑی دے دے
دے برابر وی نیکی ہوئے تے او بھانویں پتر وچ یا
آسمانیں تے زمین وچ پئی ہوئے اللہ سیس اوکوں
ظاہر کر ڈیسی۔ بے شک اللہ سیس نکلی کنیں نکلی گال
کوں چاٹن والا تے خبر دار۔

يَبْنِيْ اَقِيْمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْعَمْرِ وَاِنَّهٗ عَنِ الشُّكْرِ
وَاصْبِرْ عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ لے میڈے پتر نماز پڑھ تے نیکی دا حکم ڈے
تے برائی کنیں روک تے جو تکلیف تیکوں آدے
اوندے اتے صبر کر بے شک اے وڈے ہمت
دا کم۔

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَاَلَّا تَنشِفَ فِي الْاَرْضِ مِرْحًا
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ تے لوکیں دے اگو گلہماں نہ پھلاتے زمین
وچ اکڑ کے نہ ٹر بے شک اللہ سیس اکڑ بچن
آلے کوں تے وڈائی کرن والے کوں پسند نہیں
کریندا۔

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ اِنَّ
اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ تے اپنی گور کوں نہ تیکھا کرتے نہ مٹاتے اپنے
آلا کوں جھکا رکھ بے شک ساریں کنیں گندا
آلا گڈا دا ہینگن۔

اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَةً ظٰهِرَةً وَّ بَاطِنَةً وَّ
مِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ يَغْيِرْ عَلَيْهِمْ وَاَلْهٰدِي
وَلَا يَكْتُبُ فَيُزِيْرُ ﴿۲۲﴾

۲۱۔ کیا تساں ڈٹھا نہیں بے شک اللہ سیس
آسمانیں تے زمین دی ہر شے کوں تھادی خدمت
وچ لا ڈتے تے تہاڈے اتے ظاہر تے لکیاں
ہویاں نعمتاں پائی آئی کار دہا ڈتسی تے کجھ لوک
اللہ دے متعلق بغیر علم تے ہدایت تے
بغیر روشن کتاب دے بحث کریندن۔

۲۲۔ تے جے انہیں کوں آکھیا ونجے بوتساں اوندے

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اتَّبِعُوْا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا اَبْلُ نَسْتَجِ

اتے ٹرو جو اللہ سیس لہائے تے او آہن گال
اے ہے اساں او نرے اتے ٹرسوں جنیدے
اتے اساں پوڑا ڈرے کوں پاتے۔ بھانویں
شیطان انہیں کوں دوزخ دے عذاب دو
سبب پیدا پیا ہوئے۔

۲۳۔ تے جیرھا اپنی توجہ کوں اللہ دو پھیر
ڈیوے تے اونیک ہوئے تے اوں مضبوط
کٹرا پکٹریا ہویا، تے سارے کمیں دا انجام
اللہ دل۔

۲۴۔ تے کافرین دا انکار تیکوں مونجھانہ کرے انہیں
دا وکٹن ساڈو، تے جو کجھ اوکریدن اساں انہیں
کوں ڈس ڈیسوں بے شک اللہ سینے دی گالیں
کوں چائن والا۔

۲۵۔ اساں انہیں کوں تھوڑا جیہاں فائدہ پھیسوں تے
دل اساں انہیں کوں سخت عذاب دو مجبور کر کے
گھن آوسوں۔

۲۶۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیں جو آسمانیں تے
زمین کوں کیس پیدا کیتے تے او لازماً آکھسن جو
اللہ توں آکھ سب تعریفاں اللہ دیاں تے اصل
انہیں چو اکثر چاندے نہیں۔

۲۷۔ جو آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا بے
شک اللہ بے نیاز تے صغیں والا۔

۲۸۔ تے جے زمین وچ جے تلاوٹن اے سارے
قلماں بن وچن تے سمندر مس نال بھرتج وچن
تے دل ایجو جہیں ست سمندر پے مس دے
دلا ڈتے وچن تے اللہ دیاں گالیں نہ مکھن

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ
يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝

وَمَنْ يُضِلَّهُ وَجْهَةً إِلَى اللَّهِ وَهُوَ غَافِلٌ فَقَدْ
اسْتَسْكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ
الْأُمُورِ ۝

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا رُجْعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

نُتَبِّئُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ
عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

بِلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ۝

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامًا وَالْبَحْرُ
يَمْدُهَا مِنْ بَعْدِهَا سَبْعَةَ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ
اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

بے شک اللہ غالب تے سیانا ۶۔

۲۹۔ تماڑا پیرا تھیون تے ول اٹھن محض ہک آدمی آلی کار بے شک اللہ ہوں سٹن والا تے ہوں ڈیکھن والا ۶۔

۳۰۔ کیا توں ڈہرا توہیں اللہ رات کوں ڈہنہ وچ تے ڈہنہ کوں رات وچ پلہندے تے سمجھ تے چندر کوں خدمت وچ لاسی اے سب مقرر وقت تیں ٹردے پن تے بے شک اللہ جنگی طراں چاندے جو تساں کریندے ۶۔

۳۱۔ اے این واسطے جو اللہ سٹس سچا ۶ تے بے شک اوندے سوا جنیکوں سڈیندن او کوڑ تے بے شک اللہ ہوں اچا تے ہوں وڈا ۶۔

۳۲۔ کیا تیں ڈٹھا نہیں جو بیٹریاں سمندر وچ چلین اللہ دی نعمت نال تاں جو او تماکوں اپنے نشان ڈکھاوے بے شک ایندے وچ ہوں مبر کرن والے تے شکر کرن والے کیتے نشان

۳۳۔ تے جڈاں انہیں کوں لہر بھانویں آلی کار کا گھندی ۶ تے اللہ کوں عبادت اوندے نال خاص کریندے ہوئیں۔ سڈیندن تے جیلے او انہیں کوں وسوں تے۔ چا گھندے تے کجھ انہیں وچو سدھی راہ تے ٹر پڈن تے ساڈی آیات دا انکار محض اوہے کریندن جیرے دغا باز تے ناشکرے ہن۔

۳۴۔ اے لوکو اپنے بکین تے اول ڈہنہ کنیں ڈرو جڈاں پو پتر دے کم نہ اوسی تے نہ پتر پودے کم اوسی بے شک اللہ دا وعدہ سچا ۶ تے تماکوں دنیاوی

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَحْسَبُكُمْ إِلَّا كَفْهًا وَاحِدًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿۲۹﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۳۰﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَيُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۳۱﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِّنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿۳۲﴾

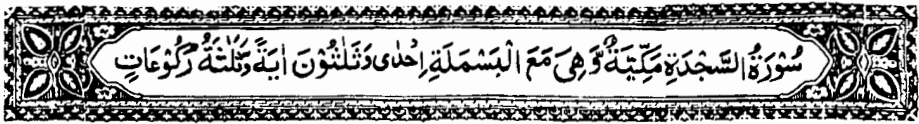
وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَاؤُ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ ءَفَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿۳۳﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتِّفَاقًا بَكْرًا وَآخِشًا يَوْمًا لَا يَجْرِي وَالِدٌ عَنِ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ النَّيَاطَةُ

وَلَا يَغْوِرْ كُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿۳۱﴾

زندگی اصلو دوکھا نہ ڈیوے تے نہ تھاکوں اللہ دے
بار سوچ دوکھے باز شیطان دوکھے وح سٹے۔
۳۵۔ بے شک قیامت دا علم محض اللہ کنیں ہے
تے او منہ و سیندے تے او چاندے جو رح میں
وح تے بندے کول کوئی پتہ نہیں جو او
سبھائیں کیا کرسی تے نہ او چاندے جو کیرھی
زمین و وح مرسی بے شک اللہ ہوں چائٹن والا
تے ہوں خبر رکھن والا۔

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْتُمُ عَدُوًّا
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
خَبِيرٌ ﴿۳۱﴾

سورة سجدة مکی بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیوا
بن سنگے ڈیوٹ والا تے ول ول رجم کرن والا۔
۲۔ میں اللہ پھوں جاٹداں۔
۳۔ اے کتاب رب العالمین خدا ولو تھی
اینڈے فتح کوئی شک نہیں۔
۴۔ کیا او آہن این ایسکوں گھر گدھے اصل اے
کتاب تیرے رب ولو سچ تاں جو توں اوں
قوم کوں ڈرانویں جنیدو تیں کنیں پہلے کوئی ڈراوٹ
والا نہیں آیا۔ تاں جو او ہدایت پاوے۔
۵۔ اللہ او ہے جس آسمانیں تے زمین تے جو
انہیں دے وچکار سب کوں چھی تیں وچ پیدا
کیتس ول او حکومت دے تحت تہہہ گیا اوندے
سوا تہاڈا کوئی سنگتی تے سفارشی کار تیں کیا تاں
نصیحت نوٹھے پکڑیندے۔
۶۔ او آسمان کنیں حکم اپنی تدبیر نال زمین تے قائم
کریسی تے ول او حکم جیرھی تہاڈی گٹھری
ہزار سال وچ اوندو چڑھن پئے ویسی۔
۷۔ اے خدا جیرھا ظاہر تے لگی گا میں کوں
جاٹن والا تے غالب تے ول ول رجم کرن والا۔
۸۔ جس جیرھی شے پیدا کیتی اوندکوں ہوں چنگا بناس
تے انسان کوں بسنی مٹی کنیں پیدا کیتس۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
الْقُرْآنِ
تَنْزِیْلِ الْکِتٰبِ لَا رَیْبَ فِیْهِ مِنْ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ②
اَمْ یَقُولُوْنَ اَنْزَلْنٰهُۤ اَوْ اَنْزَلْنٰهُۤ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ لِیُنذِرَ قَوْمًا مَّا اَتَتْهُمُ مِنْ نَّذِیْرٍ
مِّنْ قَبْلِکَ لَعَلَّہُمْ یُتَّقُوْنَ ③
اللّٰهُ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا فِی
سِتَّةِ اَیَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ مَا لَکُمْ مِنْ دُوْنِہِ
مِنْ وَّلِیٍّ وَّ لَا سَفِیْحٍ اَفَلَا تَتَذٰکُرُوْنَ ④
یُّذٰکِرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَآءِ اِلَی الْاَرْضِ ثُمَّ یَعْرُجُ الَیْہِ فِی یَوْمٍ
کَانَ مِقْدَارُہٗ اَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ⑤
ذٰلِکَ عَلِیْمُ الْغَیْبِ وَ الشَّہَادَةِ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ⑥
الَّذِیْ اَحْسَنَ کُلَّ شَیْءٍ خَلْقَہٗ وَ بَدَا خَلْقَ الْاِنْسَانِ
مِنْ طِیْنٍ ⑦

۹۔ دل اوندی نسل کوں ہک حقیر و ہندی شے (نظم)
کئیں بنائس۔

ثُمَّ جَعَلْ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ⑤

۱۰۔ ول اوکوں طاقتاں بڑتے نس تے اوندے وچ
اپنی روح پھوکی اس تے ول تھلے کیتے کن تے
اکھیں تے دل بنائس تساں اصلو تکر نوہے کریدے۔

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن دُوْحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ⑥

۱۱۔ تے انہیں آکھئے جیلے اساں زمین وچ رل
وسیوں کیا اساں ول نویں سروں پرا تھیسوں اصل
او اپنے رب دے بلن دے انکاری ان۔

وَقَالُوا إِنَّا صَلَّانَا فِي الْأَرْضِ إِنَّا لَنِفَىٰ عَنِّي جَدِيدُهُ
بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ⑦

۱۲۔ توں آکھ تماکوں او موت دا فرشتہ مرلیں جیرھا
تماڑے کیتے مقرر تے دل تساں اپنے رب دو
ولائے ویسو۔

قُلْ يَتَوَكَّلْكُمْ مَلَكَ الْمَوْتِ الَّذِي وُجِّلَ بِكُمْ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ⑧

۱۳۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں مجرم اپنے رب
دے اگو سروائی کھڑے ہوسن (تے آکھسن) لے
ساڑے رب اساں ڈیکھ گدے تے سن گدے
ہن ساکوں ولا پٹھ اساں نیک کم کریسوں تے
ساکوں یقین۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ
رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا لَعَلَّآ نَصَالِحًا إِنَّا
مُوقِنُونَ ⑨

۱۴۔ جے اساں چاہوں ہاتے ہر شخص کوں ہدایت
ڈے ڈیوں ہا پر میڈی اے گال سہی جو میں
جنیں تے انسانیں ساریں نال دوزخ کوں بھرے۔
۱۵۔ تے ہن تساں عذاب چکھو کیوں جو تساں آج
دے ڈینہ دی ملاقات بھل گئے ہا دے آج ساکوں
وی تماڑی کوئی پرواہ نہیں۔ تے تساں دیرتیں رہن
والا عذاب چکھو انہیں کمیں دی وجہ نال جو تساں
کریتے ہا دے۔

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَٰكِن حَقَّ الْقَوْلُ
فِئِنَّ لَآمَلَنَّا جَهَنَّمَ مِن نَّارِهَا إِنَّا لَجَمِيعُونَ ⑩

فَدُؤِفُوا بِمَا كَسَبْتُمْ لِقَاءَ رُبُّكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ⑪

۱۶۔ ساڑی آیات کوں محض او منیندن جیرہیں کوں
جڈاں یاد ڈوایاں ویندن او سجدے وچ ڈھ پوندن

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا حُزُّوا وَسُجِدُوا
أَسْبَحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ⑫

تے اچھے رب دی تعریف نال اوندی پاکیزگی بیان
کریدن تے وڈائی نہیں کریندے۔

۱۷- انہیں دے پاسے بستریں کنیں پریں رہدن (ممدے
نہیں) او اچھے رب کوں ڈرتے طبع دے نال بڑیندن
تے جو اساں انہیں کوں ڈرتے اوکوں خرچ کریدن۔

۱۸- کوئی نہیں جانتا کہ مومنین کیتے انہیں دے عملیں
دی وجہ نال کیرھیاں کیرھیاں شہیں اکیں ٹھہریاں
کرتن کیتے لکایاں ہوئیں۔

۱۹- کیا مومن اوں تھی سگدے جویں نافرمان اے
کہو جیس نہیں تھی سگدے۔

۲۰- تے جیرے مومنین تے نیک کم کریدن انہیں
دے رہن کیتے باغ ہن انہیں دے عملیں دی وجہ
کنیں اے مہانی ۶۔

۲۱- تے جیرے نافرمان انہیں دا کائنہ دوزخ
جیلھے وی او اوندے وچو نکلن دا ارادہ کریں
اوندے وچ ولائے ویسن تے انہیں کوں آکھا ویسی
تساں او بھا دا عذاب چکھو جنیدا تساں انکار کریں
ہاوے۔

۲۲- تے اساں انہیں کوں وڈے عذاب کنیں
پہلے ہک چھوٹا عذاب وی ڈیسوں تاں جو او ول
آون۔

۲۳- اوں کنیں زیادہ ظالم کون جنیکوں اللہ دی آیات
یاد ڈوایاں وچن تے ول او انہیں کنیں منہ پھیرنے
بے شک اساں مجرمیں کنیں بدلہ گھنسون۔

۲۴- تے اساں موسیٰ کوں وی کتاب ڈیٹی بائی تے
توں اوندی ملاقات وچ کوئی شک نہ کرتے اساں

نَبِيًّا فِي جُنُوبِهِمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَعْنًا وَوَمِمَّا زَكَّاهُمْ يَنْفِقُونَ ﴿۱۷﴾

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾

أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَتَّوَنُ ﴿۱۹﴾

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ
الْأُولَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۰﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ
يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ نُفِخْ فِي
النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْفُرُونَ ﴿۲۱﴾

وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلْفِ دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۲﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَفِعُونَ ﴿۲۳﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ
لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿۲۴﴾

اونکوں نبی اسرائیل کیسے ہدایت ڈیوٹن والا بنایا ہا۔
 ۲۵۔ تے اساں انہیں وچو امام بٹائے ہن انہیں
 دے صبر دی وجہ کنیں او ساڈے حکم نال ہدایت
 ڈیندے ہن تے ساڈی آیات تے یقین کریندے ہن۔
 ۲۶۔ بے شک تیرا رب قیامت دے جینہ انہیں
 گالیں وچ فیصلہ کر ڈیسی جنیں وچ او اختلاف
 کریندے ہن۔

۲۷۔ کیا ایں گال انہیں کون ہدایت تیں وتی جو اساں انہیں
 کنیں پہلے کے بلا وستیں کون جنیں دے رہن والے
 اچھے گھریں وچ ٹر دے پھر دے ہن ہلاک کیسے
 بے شک ایندے وچ نشان بن گیا او سندے نیں۔
 ۲۸۔ کیا انہیں ڈٹھانیں جو اساں پانی کون سنج تے
 بنج زمین دو گھن ویندے ہن تے اوندے نال رڑھ
 کڈھیندے ہن جنیدے وچو او آپ تے انہیں دے
 جانور کھنڈن کیا او ڈب دے نہیں۔

۲۹۔ تے آبدن جے تساں سچھے تے اے فتح
 کڈن اوسی۔

۳۰۔ توں آکھ فتح دے جینہ کافرین کون انہیں دا
 ایمان کوئی فائدہ نہ ڈسی تے نہ انہیں کون وستی
 ڈتی ویسی۔

۳۱۔ توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن تے انتظار کر بے
 شک او وی انتظار کریندے پین۔

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا لِنَأْصِرُوا
 وَكَانُوا بِالْبَيِّنَاتِ يُوقِنُونَ ﴿۲۵﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا
 فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۲۶﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
 يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأَقْلَامٍ
 يَسْمَعُونَ ﴿۲۷﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
 فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ
 أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿۲۸﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۹﴾

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ
 وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿۳۰﴾

فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ فَنظَرُوا عَنْهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿۳۱﴾

سورة احزاب مدنی ء سے بسم اللہ تال ایندیاں ۷۴ آیتاں تے ۹ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن
مٹگے ڈیوں والا تے دل ول رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ اے نبی اللہ دا تقویٰ اختیار کرتے کافرین تے
منافقیں دا آکھن نہ من بے شک اللہ ہوں چائن
والا تے سیانا ء۔
- ۳۔ تے توں پیروی کر اوندی جو تیدے رب دو
تیدو وحی کیتی گی ء بے شک اللہ ہوں چاندے جو
تساں کریندے ء۔
- ۴۔ تے اللہ تے بھروسہ کرتے او کافی نگران۔
- ۵۔ اللہ سیس کیس دے پیٹ وچ ڈو دل نہیں بنائے
تے نہ تہاڈی زالیں کوں ما بناؤں جنیں کوں تساں
کیس ویلھے ما آکھ ہندے ء تے نہ انہیں کوں اصلی
پتھر بناؤں جنیں کوں تساں کیس کنیں متک کے پلیدے ء
اے ساریاں تہاڈے مند دیاں گالیں ہن تے اللہ
ہی تیج آہدے تے سدھے راہ دو ہدایت ڈیندے۔
- ۶۔ انہیں کوں انہیں دے پیو دا پتھر سڈو اے اللہ
دے حضور زیادہ انصاف دی گال تے جے تہا کوں
انہیں دے پیو ما دا پتہ نہ ہوے تے او دین وچ
تہاڈے بھرائن تے دینی سبکتی ہن تے تہاڈے اے
کوئی گناہ نہیں جو ایں کنیں پہلے تساں غلطیاں کیتن تے
اصل گناہ او ہے جنیدے اے تے تہاڈے دل کیکے تھے
پئے ہون تے اللہ ہوں بخشن والا تے دل ول رحم
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ②
- وَإِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا نُفِخَ فِي سُنُوفِنَا فَسَمِعُوا وَمَا يَكْفُرُ
بِهَا إِلَّا الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ③
- وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ④
- مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ
أَزْوَاجَكُمْ لِيُنكِحَنَّ أَزْوَاجَهُنَّ وَمَا جَعَلَ
أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ⑤
- أُدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِن لَّمْ
تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاخْرُؤْكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ
وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِن مَّا
تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ⑥

کرن والا۔

۷۔ نبی اپنی جانیں کہیں زیادہ مومنین دے کر لوہو دے تے
اوندیاں زالیں مومنین دیاں میریں ان تے سکے
دی بعض کہیں بعض زیادہ کو لوہو ہن پے (غیریں) مومن تے
مہاجرین دی نسبت ۔ ناساں دوستیں نال چنگا سلوک
کرد اے جائیز۔ اے اللہ دی کتاب وچ لکھیا
ہوئے۔

۸۔ تے جیلے اساں نہیں کہیں پکا وعدہ گدھا
تے تیں کہیں تے نوح کہیں تے ابراہیم تے موسیٰ
تے عیسیٰ بن مریم کہیں دی تے اساں انہیں کہیں پکے
وعدے گدھے ہن۔

۹۔ تاں جو اللہ پس کہیں اوندے صبح دے متعلق
چکھے تے کافرین کہتے اوں ڈکھ ڈیون والا عذاب
تیار کیتا ہوئے۔

۱۰۔ اے مومنو اللہ دی نعمت کوں یاد کرو جیرے تہاڑے
اتے اوں کیتی جیلے لشکر تہاڑے مقابلے وچ آ
گئے تے اساں انہیں تے اندھاری تے ایجھے
لشکر پٹھین جنہیں کوں تہاڑے نہ ہا دے تے
اللہ سیس ڈہا پیا ہا جیرے کم تہاڑے کریندے پئے
ہا دے۔

۱۱۔ جیلے لشکر تہاڑے آ تو دی آگئے تے جھکی نہیں
کہیں دی تے اکھیں پریشانی کہیں ڈنگیاں تھی گیاں
تے دل گپی تیں پچ گئے ہن تے اللہ تے دی
تہاڑے شک تھیون پئے گئے۔

۱۲۔ اوں دیلے مومنین کوں آزما یا گئے تے ہلاکے
رکھ ڈتا گئے۔

الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَسْرَدَ اجْتَهَ
أَهْتَهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ
تَفْعَلُوا إِلَىٰ أُولِيئِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ
مَسْطُورًا ۝

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِنْ
تُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ
وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْهُمُ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝

يَسْأَلُ الصَّادِقِينَ عَنِ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُفِّرْنَا عَنْكُمْ إِذْ
جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ
تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝

إِذْ جَاءَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ
رَأَعَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَنَظَرْنَ
بِاللَّهِ الظَّنُونَا ۝

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ۝

- وَاذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿۳۳﴾
- ۱۳- تے جیلے منافق تے جنس دے دیں وچ
بیماری ہائی آکھن لگ پئے جو ساڈے نال
اللہ تے اوندے رسول محض کوڑا وعدہ کیتا ہا۔
- وَاذْ قَالَتْ طَالِبَةُ مِنْهُمْ يَا هَلْ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ
لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ
إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ
إِلَّا فِرَارًا ﴿۳۴﴾
- ۱۴- تے جیلے انہیں وچو ہک ٹولے آکھئے
جو اے مدینے آئیو تہاڑا کوئی ٹکانہ نہیں تسال
دل وچ تے انہیں وچو کجھ لوک نبی کنیں اجازت منگن لگ پئے
تے آکھن لگ پئے جو ساڈے گھر کھلئے
ہن او کھلئے نہ ہن اے لوک محض اتھو کنیں بچھن
چاہندے ہن۔
- وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنَ أَنْظَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ
لَأَنزَلْنَاهَا وَمَا تَلَبَّتْهَا بِهَذَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿۳۵﴾
- ۱۵- جے دشمن دیاں فوجاں مدینے وچ چودھا رو
پسہ وچن ہا تے ول انہیں کوں پھر ن دا آکھیا
ونجے ہا تے او پھر وچن ہا ول اتھاں محض تھوڑی
دیر رہ سگن ہا۔
- وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلِ لَا يُؤَلُّونَ
إِلَّا دِيَارًا وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿۳۶﴾
- ۱۶- حالت اے جو ایں کنیں پہلے انہیں اللہ نال
وعدہ کیتا ہا جو اتھو کنڈ نہ پھر لیسن تے اللہ نال
کیتا ہویا وعدہ ضرور چھپیا ویسی۔
- قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوْ
الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُنْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۳۷﴾
- ۱۷- تے توں آکھ جو تہا کوں اتھو بچھن جے
بھج وچو موت یا قتل کنیں بچھن دیتے کوئی فائدہ نہ بڑسی
(اوں آوئے) تے ایندے بعد تہا کوں کوئی
فائدہ نہ بچایا ویسی۔
- قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ
سُوءًا أَوْ أَسَاءَ بَكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿۳۸﴾
- ۱۸- توں آکھ تہا کوں کون چا سگدے اللہ دے
مقابلے وچ جے او تہا کوں تکلیف چھاوٹن چاہے
یا تہاڈے اتے رحمت کرن چاہے تے اللہ دے
سوا تسال کوئی وی سبگتی تے امدادی نہ پیسو۔
- قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ
هَلُمَّ الْبَيْتَاءَ وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۳۹﴾
- ۱۹- تے اللہ ہوں چاندے انہیں کوں جیرے جہاد
کنیں بھنیدے ہن تے بھراؤں کوں آہدے ہن ساڈو

اوستے او آپ وی دشمن نال اصلو جنگ نہ کریندے
ہن۔

۲۰۔ تماڑے کیتے ہوں شو من تے توں اہیں کوں بڑیکہ جیلے خوف
یا ڈر اندے او تیربو ڈرہن تے انہیں دیاں
اکھیں پھر دیاں پیاں ہوندن جیوں کیں تے موت
دی بے ہوشی ہوسے تے جیلے ڈر دا وقت تک
ویندے تے ول انہیں دی زبان ترڑ ترڑ چلدی ۷
اونیکل کیتے شو من اے لوکن جبرے ایمان نیں گھن
آئے اللہ انہیں دے اعمال ونجا ڈتن تے اے کم
اللہ سئیں کیتے ہوں سوکھا ۷۔

۲۱۔ اجن وی انہیں دا خیال جو لشکر نہ گئے ہوسن
تے جے اولشکر ول آون تے اے چاہوں ہا
جو اے کیں جنگل وچ رہندے پئے ہون ہا
تے تماڑے متعلق پچھدے پئے ہون ہا (جو
موئن یا نچ گینن) جے تماڑے نال رہندے پئے
ہون ہا تے ول وی اصلو تماڑے ولونہ لٹرن ہا۔

۲۲۔ بے شک تماڑے رسول (دی زندگی) وچ تماڑے
کیتے شاندار نموت ۷ اوندے کیتے جیرھا اللہ تے آخرت
دے ڈنہہ دی امید رکھن دے تے اللہ کوں ہوں
یاد کریندے۔

۲۳۔ تے جیلے مومنین لشکر کوں ڈٹھے تے اکھے
نیں اے اوہو وعدہ جیرھا اللہ تے اوندے رسول
ساڑے نال کیتا ہا تے اللہ تے اوندے رسول بیح
اکھے ایں واقعہ انہیں کوں ایمان تے فرمانبرداری
وچ ددھا ڈتے۔

۲۴۔ مومنین وچو کج لوکن جنہیں اللہ نال کیتے ہوسے

۱۳
أَشْحَةً عَلَيْكُمْ ۞ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ سَرَأَيْتَهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَمُ
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
بِالْسِّنَةِ جِدَادٍ أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ ۗ أُولَٰئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ۝

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا ۗ وَإِنْ يَأْتِ
الْأَحْزَابَ يَوَدُّوا لَوَأْتَهُمْ بَأْدُونَ فِي
الْأَحْزَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبِيَائِكُمْ وَلَوْ
كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ۝

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۗ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۗ وَمَا زَادُهُمْ
إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۝

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ

وعدے کوں پیس کر ڈکھائے کجہن جنیں اپنی نیت
کوں پورا کر ڈتے تے کجہ انتطار کریندے پین
تے اچھے ارادیں کوں ذرا وی نہیں بدلیا۔

۲۵۔ تاں جو اللہ سچے لوکیں کوں انہیں دے سچ
دا بدلہ ڈیولے تے منافقین کوں جے چاہے تے
عذاب ڈیولے یا انہیں تے رحمت کرے بے شک
اللہ سچوں بخشش والا تے دل ول رحم کرن والا۔
۲۶۔ اللہ سیس کافرین کوں انہیں دی کا وٹسمیت
دلا سچھے انہیں کوں لکھ نہیں لبھیا تے مومنین دوجنگ
کیتے اللہ کافی ہے تے اللہ سیس طاقت والا تے
غالب۔

۲۷۔ تے اللہ سیس یہودیں کوں جنیں کافرین دی
مدد کیتی ہائی انہیں دے قلعیں کین لہا ڈتا تے انہیں
دے دیں وچ رعب سٹ ڈتا ہک ٹولے کوں
تساں قتل کریندے ہا وے تے ہک ٹولے کوں قیدی
بٹنیدے ہا وے۔

۲۸۔ تے اللہ سیس تہاکوں انہیں دی زمین تے
گھریں تے مال دا وارث بنا ڈتے اوں زمین دا
وی جنیدے اتے تساں قدم وی نہیں رکھیا تے
بے شک اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

۲۹۔ لے نبی توں اپنی زالیں کوں آکھ جے تساں
دنیاوی زندگی تے اوندا سوٹھپ چاہندیاں ہوسے
تے آو میں تہاکوں دنیا دا کجہ مال ڈینداں تے
تہاکوں نیک طریقے نال رخصت کرینداں۔

۳۰۔ تے جے تساں اللہ تے اوندے رسول تے آخرت
دے گھر کوں چاہندیاں ہوسے تے بے شک اللہ

فِيهِمْ مَنْ قَضَىٰ نَجْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ ۗ وَمَا
بَدَّلُوا بَدِيلًا ﴿۳۰﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ
إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَفُورًا
رَحِيمًا ﴿۳۱﴾

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِبَيْتِنَا الْآخِرَةَ
وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا
عَزِيزًا ﴿۳۲﴾

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا مِنْهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِنْدِ مِنْ
صِيَاحِيْنِهِمْ وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا
تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿۳۳﴾

وَأَوْرَثَكُمُ أَرْضَهُمْ وَبِيَارِهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا
لَمْ تَطَّوْهُا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿۳۴﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلٌّ لَّا رَاجِعًا لِّإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَرَبِّتْنَاهَا فَمَعَالِكُنَّ أَمْتَعَكُنَّ وَأَسْرَحَكُنَّ
سَرَاحًا جَبِينًا ﴿۳۵﴾

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ
فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مِثْرًا كَثِيرًا ﴿۳۶﴾

سیس نیکی کرن والیں کیتے تہاڑے وچو وڈا اجر تے
بدلہ تیار کیتا ہوے۔

۳۱۔ اے نبی دیاں زالیں جیڑھی تہاڑے وچو کھلی
بے حیائی کر لسی اوندے عذاب تے سزا کوں ڈوڑا
کر ڈتا ویسی تے اے گال اللہ کیتے ہوں سوکھی۔

۳۲۔ تے جیڑھی ترمیمت تہاڑے وچو اللہ تے رسول
دی فرمانبرداری کر لسی تے چنگے کم کر لسی اونکوں
اساں ڈوڑا بدلہ ڈیوں تے اساں انہیں واسطے
چنگا رزق تیار کیتا ہوئے۔

۳۳۔ اے نبی دیاں زالیں تساں بی ترمیمتیں آلی
کار نوے بے تساں تقویٰ اختیار کرو تساں خربے
نال چپ چپ کے گال نہ کیتی کرو ناں تان جنید
دل وچ بیماری ء او بُرا ارادہ رکھ گھنسی تے نیک
گال کیتی کرو۔

۳۴۔ تے اپنے گھریں وچ بیٹیاں رہوتے پراٹے
زمانے دی جوہلت آلی کار اپنے سوکھ کوں
ظاہر نہ کرو تے نماز ٹھما کے پڑھو تے زکا ڈیو
تے اللہ تے اوندے رسول دا آکھن منو۔ اے
اہل بیت اللہ سیس تساں کنیں ہر گند کوں پریں
کرن چاہندے تے تہا کوں ہوں پاک کرن چاہندے
۳۵۔ تساں گھریں وچ اللہ دی آیتاں تے سنہپ
دیاں گالیں جیڑھیاں پڑھیاں دیندن انہیں کوں
یاد کرو بے شک اللہ سیس ہوں مہربان تے
باخبر۔

۳۶۔ بے شک مسلمان مرد تے مسلمان ترمیمتیں تے
مومن مرد تے مومن ترمیمتیں تے فرمانبردار مرد تے

يُنْسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ
يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۗ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ۝

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعَمَلْ صَالِحًا
تُوْفِّئْهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۝

يُنْسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ ۗ إِنَّ اتَّقِيَنَّ
فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ
ذُلُّنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَىٰ ۚ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۗ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝

وَأذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَ

فرمانبردار تربیتیں تے سچے مرد تے سچیاں تربیتیں
تے صبر کرن ڈالے مرد تے صبر کرن ڈالیاں تربیتیں
تے جھک نوالی کرن ڈالے مرد تے تربیتیں تے صدقہ
ڈیون ڈالے مرد تے تربیتیں تے روزہ رکھن ڈالے
مرد تے تربیتیں تے اپنی شرمگاہیں دی حفاظت کرن
ڈالے مرد تے تربیتیں اللہ سیس کون ہوں یاد کرن
ڈالے مرد تے تربیتیں انہیں ساریں کیتے اللہ سیس بخشش
تے وڈا اجر تیار کیتا ہوئے۔

۳۷۔ تے جیلے اللہ تے اوندرا رسول کوئی فیصلہ کر ڈیون اہل معاملے وچ
کس مومن مرد تے مومن تربیت کون اختیار نہیں رہنڈا۔ جو او اپنی مرضی کن
تے چیرھا اللہ تے اوندسے رسول دی نافرمانی کر لیسے او کھلا کھلا گمراہ
۳۸۔ تے جیلے توں اونکوں جیندے اتے اللہ سیس انعام
کیتے تے تیں دی انعام کیتے آہدا پیا ہا نوں جو توں اپنی نال
کوں اپنے کولور کھ تے اللہ کنیں ڈرتے اپنے دل وچ او
گنہگار پیا ہا نوں جنیکوں اللہ ظاہر کرن ڈالا ہا تے لوک کنیں
ڈردا ہا نوں تے اللہ زیادہ حق رکھیندے جو توں اوں کنیں
ڈریں تے جیلے زید اوندسے بارے خواہش پوری کیتی اسان
اوندی شادی تیدے نال کر ڈتی تاں جو اپنے مانگوں پڑیں
دی زلیں نال نکاح کرن وچ کوئی حرج یا تنگی نہ ہوے مونس
کوں جیلے او انہیں کوں طلاق ڈے ڈیون تے اللہ دا حکم
تھی کے رہندے۔

۳۹۔ جیرھی گال اللہ فرض کر ڈیوے اہلذاتی تے کوئی التزام
نہیں پہلے لوکس وچ دی اللہ دی ایسا سنت
ہائی تے اللہ دا حکم تھی کے رہن ڈالے۔

۴۰۔ تے جیرھے لوک اللہ دے سنہیے کوں پچنیدن
تے ہوں کنیں ڈردن تے بیا کیں کنیں نہیں ڈردے

الصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِيعِينَ وَالْخَشِيعَاتِ
وَالْمُتَصِدِّقِينَ وَالْمُتَصِدِّقَاتِ وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحَاتِ
وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ
كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا
عَظِيمًا ﴿۳۷﴾

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ
أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَبْغِ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ﴿۳۸﴾
وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِيَ فِي نَفْسِكَ
مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ
تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ
لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ
إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿۳۹﴾

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ
اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدْرًا
مَقْدُورًا ﴿۴۰﴾

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ
أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿۴۰﴾

تے اللہ حساب گھنٹن کیتے کافی ۶۔

۳۱۔ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم تہاں مردیں وچو کیس دا پیو کا ۷ نیئیں تے سپی گال اسے ہے جو او اللہ دار رسول تے نبیس دی مہر (سارین کنیں افضل نبی ۷ تے اللہ ہر شے کوں چاٹن والا ۷۔

۳۲۔ لے مومنو اللہ کوں پہوں یاد کرو۔

۳۳۔ تے فجر شام اوندی پاکیزگی بیان کرو۔

۳۴۔ او ہور ۷ تے اوندے فرشتے تہا جے اتے رحماں پھنیدن تہاں جو تہا کوں اندھاریں کنیں روشنی دو گھن آوے تے او مومنین تے ول ول رحم کرن والا ۷ تے جیرے بڑنہ او ملسن انہیں دا تحفہ سلامتی ہوسی تے انہیں کیتے اوں عزت والا اجر تیار کیتا ہوئے۔

۳۶۔ لے نبی بے شک اساں تیکوں نگران تے خوش خبری ڈیون والا تے ڈراون والا بنا کے پٹھے۔

۳۷۔ تے اللہ دو اوندے حکم نال سڈن والا تے روشن سمجھ بنائے۔

۳۸۔ تے توں مومنین کوں خوش خبری ڈے جو بے شک اللہ کنیں انہیں کیتے وڈا فضل۔

۳۹۔ تے کافرین تے منافقین دا آکھن نہ من تے انہیں دی تکلیف ڈیون کوں چھوڑ ڈے تے اللہ تے بھروسہ کرتے اللہ کافی کار ساز۔

۵۰۔ لے مومنو جیلھے تہاں مومن ترمیتیں نال شادی کرو ول انہیں کوں محبت کنیں پہلے طلاق ڈے ڈیو تے ول تہا کوں انہیں کنیں عدت دا مطالبہ کرن دا کوئی حق نہیں انہیں کوں دنیاوی

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۳۱﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿۳۲﴾
وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿۳۳﴾

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿۳۴﴾

تَجِيئَتِهِمْ يَوْمَ يَقُودُهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿۳۵﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿۳۶﴾

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِآذَانِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿۳۷﴾

وَبَشِيرًا لِّلْمُؤْمِنِينَ بَأَن لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَثِيرًا ﴿۳۸﴾

وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعَا أَذُنَهُمْ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿۳۹﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ مَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَعَهُنَّ وَسِرَّهِنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿۵۰﴾

فائدہ پچاؤ تے چنگی طراں انہیں کوں رخصت
کر ڈیو۔

۵۱۔ اے نبی بے شک اساں تیرے کیتے
تیریاں زالیں جنیکوں تیں حق مہر ڈے ڈتے
حلال کیتن تے جنگ ورج جیریاں تیریتیں تے
تیرا سچا ہتھ مالک تھیوے ادوی حلالن تے
ایویں تیرے چاچے دیاں دھیریں تے تیرے
بوا دیاں دھیریں تے مامے دیاں دھیریں تے
تیرے ماسیں دیاں دھیریں جنہیں تیرے نال
ہجرت کیتی تے مومن تیریت جیرمی اچھے آپ
کوں نبی کیتے بخش ڈیوے جے نبی اوندے نال
شادی کرن چاہے تے حلال اے خالص تیرے
واسطے حکم مومنین کیتے نہیں تے اساں چاندے
ہیں انہیں دے زالیں تے لوئیں دے متعلق
جو اساں فرض کیتے تاں جو تیرے اتے کوئی
تنگی نہ آوے تے اللہ ہوں بخشن والا تے دل دل
رحم کرن والا ۷۔

۵۲۔ انہیں وچو جنیکوں انج کر ڈے تے جنیکوں
چاہیں پناہ ڈے تے جنیکوں تیں انج کیتے
ادنکوں اچھے کولور کھنا چاہیں تے تیرے اتے
کوئی گناہ نہیں اے زیادہ قریب جو انہیں دیاں
اکھیں ٹھڈیاں تھیون تے او مومنجیاں نہ تھیون
تے جو توں انہیں کوں ڈیویں اوندے اتے ساریاں
راضی تھی وچن تے جو تہا ڈے دیس ورج اللہ
ادنکوں چاندے تے اللہ ہوں چائن والا تے
سمجھ والا ۷۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحَلَّلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي أَتَيْتَ
أُجُودَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِنَّا أَفَأَلَّهُ اللَّهُ عَلَيْكَ
وَبَدَيْتَ عَيْتَكَ وَبَدَيْتَ عَيْتِكَ وَبَدَيْتَ خَالَكَ وَبَدَيْتَ
خَلِيكَ الَّتِي هَاجَرْتَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ
ذَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا
فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
لِيُكَلِّمَ لِيُكَلِّمَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥١﴾

رُوحِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَقُوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ
وَمَنْ ابْتَغَيْتَ وَمَنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ
أَدْنَىٰ أَنْ تَقْرَأُ عَلَيْهِنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَلَا يَرْصُلِينَ بِمَا
أَبَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥٢﴾

۵۳۔ تے ایندے بعد تیرڈے کیتے پیاں تریمتیں
حلال کاہ نیس جو توں پیاں بدلیں چا بھانویں
تیکوں انہیں دا سوھپ جے تلا چنگا بلگے سوائے
اوندے جنیدے اتے تیرڈا سجا تہہ مانگ ہوے
تے اللہ سیس ہر شے تے نگران۔

۵۴۔ اے مومنو تساں نبی دے گھریں وچ نہ
پیہو سوائے ایندے جو تہاکوں کھاوٹ کیتے
سڈیا ونچے اوندے پکٹ دا انتظار نہ کرو تے
جیلے تہاکوں سڈیا ونچے تے دل ونجو تے جیلے
کھا گھن کھنڈ ونجو تے گالیں کیتے شوق وچ نہ
پیٹے رہا کو بے شک اے گال تہاڈے نبی کوں
تکلیف ڈیندی تے او شرم کریندے تے اللہ سیس
سچی گال کنیں نہیں رکھ تے جیلے تساں انہیں (نبی دی نابیں) کنیں
کوئی شے منگو تے پردے دے پھو منگو اے تہاڈے
تے اوندے دیس کیتے ہوں چنگا اللہ دے بول
کوں تکلیف ڈیوں چنگا نیس تے تساں اوندے
زالیں نال اوندے بعد کڈا ہیں وی شادی نہ کرو
بے شک اے گال اللہ دے فیصلے دے مطابق
ہوں وڈی ۶

۵۵۔ تساں کوئی گال ظاہر کرو یا لکاؤ بے شک اللہ
ہر شے کوں چاندے۔

۵۶۔ انہیں (نبی دی زالیں) تے کوئی گناہ نہیں جو او اپنے پیو
تے اپنے پتریں تے اپنے بھرانویں تے اپنے
بھرانویں دے پتریں تے اپنے بھنیس دے پتریں
تے اپنے تریمتیں دے اپنے لوڈیں دے سائے
آون تے اللہ کنیں ڈرن بے شک اللہ سیس ہر

لَا يَجِلُ لَكَ النَّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبْدَلَ بِهِنَّ
مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَحْبَبْتَ حُسْنَهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿۵۳﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ
يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرِ نَظَرٍ إِنَّهُ وَلَكِنْ
إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَ
لَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي
النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ
وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ
ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ
أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُكَلِّمُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿۵۴﴾

إِنْ تَبَدَّلْتُمْ نِسَاءَكُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
بِعَلْمِكُمْ ﴿۵۵﴾

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا ابْنَاتِهِمْ وَلَا
إِخْوَانِهِمْ وَلَا ابْنَاتِ إِخْوَانِهِمْ وَلَا نِسَاءِ إِخْوَانِهِمْ
وَلَا نِسَاءِ آبَائِهِمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ وَالَّذِينَ
آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿۵۶﴾

شے تے نکران۔

۵۷۔ بے شک اللہ تے اوندے فرشتے نبی کریم ﷺ تے درود پھیندن اے مومنو تاں اوندے اتے درود پھوتے اوندے کیتے سلامتی دی دعائنگدے

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿۵۷﴾

رہو

۵۸۔ بے شک جیرے اللہ تے اوندے رسول کون تکلیف ڈیندن اللہ نے دنیا تے آخرت وچ انہیں تے لغت کیتی تے انہیں کیتے ذلیل کرن والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿۵۸﴾

۵۹۔ تے جیرے مومن دے تے مومن ترمیتیں کون بے قصور تکلیف ڈیندن انہیں مہمان تے کھلے گناہ دا بار چاگدے۔

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا كَسَبُوا فَسَدَّ اللَّهُ بِهِنَّ نَافَاً وَأَنَا مُّبِينٌ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ اے نبی توں اپنے زالیں تے دھیرس تے مومنین دی زالیں کون آکھ او اپنی چادریں کون اپنے سینیں تک گھن آیا کرن انہیں دا ایندے نال پتہ بگ ویسی تے انہیں کون تکلیف نہ ڈرتی ویسی تے اللہ ہوں بخشن والا تے دل دل رحم کرن والا۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَ يُؤْذُونَكَ وَبَنِيكَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿۶۰﴾

۶۱۔ جے منافق باز نہ آئے تے ادوی جنہیں دے دیں وچ بیماریء تے مدینے وچ کوڑیاں گالہیں پھیاندن تے اسان تیکوں انہیں دے مقابلے تے کھڑ کر ڈیسوں تے دل او کڑاہیں تیبے ہمسائے نہ ہن سگسبن۔

لَئِن لَّمْ يَنْتَهُ الْمُؤْمِنُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالرُّجُومُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَتُغْرِيَنكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِزُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿۶۱﴾

۶۲۔ انہیں تے لغت جتھاں او لبھن تے پکڑیئے وچن تے قتل کر ڈتے وچن۔

مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا نُقَمُّوا أُخِذُوا وَقُتِلُوا تَفْتِيلًا ﴿۶۲﴾

۶۳۔ اس کنیں پہلے لوکیں کیتے دی ایھا سنت

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجْعَلَ لَسُنَّةِ

صالحین ۱۲

- اللّٰهُ تَبَدَّلًا ۝۳۱
- ہائی تے توں اللہ دی سنت کوں اصلو بدلیا ہو یا نہ پیسیں۔
- يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝۳۲
- ۴۳۔ لوک تیں کنیں قیامت دے متعلق پچھن توں آکھ اوندا علم محض اللہ کنیں ہے تیکوں کیا پتہ جو اے گھڑی کولو ہووے۔
- إِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاَعَدَّ لَهُمْ سَعِيْرًا ۝۳۳
- ۴۵۔ بے شک اللہ سیس کافرین تے لعنت کیتی ع تے انہیں کیتے دوزخ تیار کیتی اس۔
- خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا لَا يَجِدُوْنَ وِلْيًا وَلَا نَصِيْرًا ۝۳۴
- ۴۶۔ اوندا سے وج بہوں دیر تیں رہسن انہیں دا دا نہ کوئی سنگتی ہو سی تے نہ امدادی۔
- يَوْمَ تَقْلُبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ يٰلَيْتَنَا اَطَعْنَا اللّٰهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلًا ۝۳۵
- ۴۷۔ جڈاں انہیں دے وڈیریں کوں بھاتے اُپتیر پتروسی تے او آکھن ہائے افسوس اسان اللہ تے اوندا سے رسول دی فرمانبرداری کیتی ہووے ہا۔
- وَقَالُوْا رَبَّنَا اِنَّا اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَاَصَلُوْنَا السَّبِيْلًا ۝۳۶
- ۴۸۔ تے او آکھن اے ساڈے رب اساتہ اپنے سرداریں تے وڈیریں دا آکھن منیا ہاتے انہیں ساکوں سدھی راہ کنیں گمراہ کر ڈتے۔
- رَبَّنَا اِنْتُمْ ضَعُفِيْنَ مِنَ الْعَدٰٓٓبِ وَالْعَنَتُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا ۝۳۷
- ۴۹۔ اے ساڈے رب انہیں کوں ڈوڑا عذاب ڈے تے انہیں تے وڈی لعنت کر۔
- يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذَوْا مُؤْمِنِيْ فَبَرَّاهُ اللّٰهُ وَمَثًا قَالُوْا وَاَنَّ اللّٰهَ وَجِيْهًا ۝۳۸
- ۵۰۔ اے مومنو انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیوو جنہیں حضرت موسیٰ کوں ڈکھ ڈتا تے اللہ سیس اونکوں انہیں دی گالیس کنیں بری کر ڈتا تے او اللہ دے نزدیک وڈی شان والا ہا۔
- يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ۝۳۹
- ۵۱۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہمیشہ سدھی گال کیتی کرو۔
- يُصْلِحْ لَكُمْ اَعْمٰلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَمَنْ
- ۵۲۔ او تہاڈے اعمال کوں درست کر لسی تے

يُطِيعُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿۳۳﴾

تھا بڑے گناہ بخشیشی تے جیرھا اللہ تے اوندے
رسول دا آکھن منیسی تے او وڈی کامیابی پیسی۔

۳۳۔ بے شک اساں اے امانت آسمائیں

تے زمین کوں تے پہاڑیں کوں ڈتی انہیں

اینکوں چا وٹ کنیں انکار کر ڈتا تے اوں کنیں

ڈر گئے تے انسان اونکوں چا گدھا بے شک

او پہوں ظلم کرن والا تے انجام کنیں بے پرواہ۔

۳۴۔ تاں جو اللہ منافقیں تے منافق ترمیتیں کوں

مشرک مردیں تے مشرک ترمیتیں کوں عذاب

ڈیوے تے اللہ مومنین تے مومن ترمیتیں

تے رحمت کرے تے اللہ سیس پہوں بخشن

والا تے دل دل رحم کرن والا ؎۔

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ

الْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

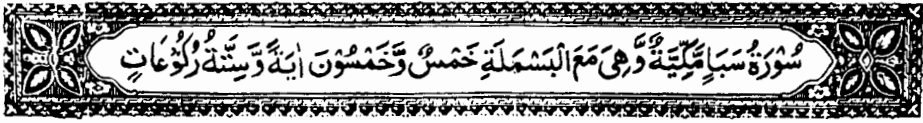
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿۳۳﴾

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ

وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۳۴﴾

﴿۳۴﴾

سورة سبا مکی ۷۰ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۵۵ آیتاں تے ۶ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں تال جیرا بن منگے
بُولُوْنُ وَاللّٰتِ وَاللّٰحِیْلِ ۷۰
- ۲۔ ساریاں صفقاں اللہ واسطے ہن جنیدے کیتے
ہے او سب کجھ جو آسمانیں تے زمین وچ ہے
تے چھیکڑ وچ دی حمد ہوندی ہوی تے او سیانا تے باخبر
۳۔ جو زمین وچ دیندے تے جو اوندے وچ نکھرتے
جو آسمان تو لندے تے اوند وچ چڑھدے او اونکوں
چاندے تے او بہوں مہربان تے بہوں بخشش والا ۷۱۔
- ۴۔ تے کافر آبدن تیامت یا عذاب ساڈے اُتے نہیں
اندا توں آکھدے دی قسم او تہاڈو ضرور آوسی خدا
غیب کوں چاندے بک کوئی جتنی تھکاؤں کیں لگی ہوئی
نہیں بھانویں او آسمان وچ جوے یا زمین وچ تے
نہیں کتیں چھوٹا تے نہیں کتیں وڈا او کھلی کتاب
وچ محفوظ۔
- ۵۔ تاں جو اللہ سبب مومنین کوں تے نیک عمل
کرن والیں کوں بدلہ ڈیوے ایسے لوکن جنیں کیتے
بخشش تے عزت والا رزق۔
- ۶۔ جیرے ساکوں ساڈی آیات دے بارے وچ
ہراؤں دی کوشش کریندن ایسے لوکن جنیں کیتے
بہوں ڈکھ ڈیوے والا عذاب۔
- ۷۔ تے جنیں لوکیں کوں علم ڈتا گئے او ایکیوں
سچ سمجھدن جو تیبے اتے لہا یا گئے تے او غالب
- ۸۔ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَلَهٗ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ۷۲
- ۹۔ يَعْلَمُ مَا يَلِيْجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَرْجِعُ فِيهَا ۷۳ وَهُوَ الرَّحِيْمُ
الْعَفُوْرُ ۷۴
- ۱۰۔ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَأْنِيْنَا السَّاعَةُ ۷۵ قُلْ بَلٰى وَ
رَبِّيْ لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَلِيْمٌ ۷۶ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَلَا اَصْغَرَ مِنْ
ذٰلِكَ وَلَا اَكْبَرَ اِلَّا فِي كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۷۷
- ۱۱۔ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ ۷۸ وَرِزْقٌ كُوْنِيْمٌ ۷۹
- ۱۲۔ وَالَّذِيْنَ سَعَوْا فِيْ اٰيٰتِنَا مُعْجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ۸۰
- ۱۳۔ وَيَرٰے الَّذِيْنَ اٰدُوْا الْعِلْمَ الَّذِيْ اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ مِنْ
رَّبِّكَ هُوَ الْحَقُّ لَا يَهْدِيْ اِلٰى صِرَاطٍ الْعَزِيْزِ

الْحَبِيدِ ①

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُوكُمْ عَلَىٰ رُءُوسِكُمْ
إِذَا مَرَّ قَوْمٌ مِّمَّنْ لَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَىٰ خَلْقٍ جَدِيدٍ ②

تے صفتیں والے خدا دے رستے دو ہدایت دینے
۸۔ کافر آہن کیا اسان تماکوں اینجے بندے دا پتہ
ڈیوں جیرھا تماکوں ڈسیندے جیلے تسان ٹوٹے
ٹوٹے کر ڈتے ویسوبے شک تسان ٹوس مخلوق
بن ویسو۔

أَفَتَرَىٰ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا أَرَبِهِ جِنَّةٌ ۗ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ③

۹۔ کیا او خدا تے کوڑ پدھنیدے یا پاگل اصل
جیرھے آخرت تے ایمان نہیں ایندے او
عذاب وحق تے تباہ کرن والی گمراہی وچن۔

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَ الْأَرْضِ إِن نَّشَاءُ نَحْنُفُفُهُمْ أَوْ نَسْقِطْ
عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ ۗ إِن فِي ذَٰلِكَ لَآيَةٌ لِّقَلْبٍ عَابِدٍ
مُّنِيبٍ ④

۱۰۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو انہیں دے اگورے
تے جو انہیں پچھورے آسمان تے زمین وچ
جے اسان چا ہوں تے انہیں کون ملک وحق ڈیل
کر ڈیوں یا جھڑے کجھ ٹوٹے سٹوں بے شک
ایندے وحق ہر جھکن والے بندے کیتے نشان۔
۱۱۔ تے اسان داؤد کوں اپنا فضل ڈتا ہا اے
پھاڑو تسان تے سارے کپھی اوندے نال رل
کے خدا دی تسبیح کرو تے اسان اوندے کیتے
لوہے کوں کولا کیتا ہا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مَتَاعًا فَضَّلْنَا لِيُجِبَالَ آوِيٍّ مَعَهُ وَ
الْقَلْبِ ۗ وَالنَّالُ لَهُ الْحَدِيدُ ⑤

۱۲۔ جو توں زہرہ بناتے اوندے بناؤن وحق
(میچا) دا اندازہ سامنے رکھ تے نیک کم کرو
بے شک جو تسان کریندے عو میں اونکوں
ڈہلا پیاں۔

أَن أَعْمَلَ سِبْغَةٍ وَقَدَّرْنَا فِي السَّرْوِ وَأَعْمَلْنَا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑥

۱۳۔ تے سلیمان کیتے ہواکوں تابع بنایا انا انجھ
دا چلن وی تے شام دا چلن وی ہک ہک مینے
دے برابر ہاتے تانا اسان اوندے کیتے پگھار
ڈتا ہاتے کجھ جن وی اوندے کم کریندے ہن لو
او چاہندا ہاتے) اوندے رب دے حکم نال تے

وَأَسْلَمْنَا لَهِ الْعَيْنِ الْقَطْرُ ۗ وَمِنَ النَّجْمِ ۗ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ
يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۗ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذَرْنَا
مِن عَذَابِ السَّعِيرِ ⑦

(ساڈا حکم ہا) جیرھا ساڈے حکم دے خلاف چلیسی
اساں اونکوں دوزخ دا عذاب ڈیسوں۔

۱۳۔ اونڈی دے ہن جو او چاہندا ہا میستانا زبے
حوض اکا ڈبے وڈے بٹتے دیگاں جیرھیاں ہر
وقت چڑھیاں رہندیاں ہن اے آل داؤد
اللہ دا شکر کرو تے میڈے بندیں وچو پہوں
گھٹ لوک شکر کریندن۔

۱۵۔ جیلھے اساں اونکوں مارن دا فیصلہ کیتے
تے اونڈی خیر اونکوں زمین دے کیڑے ڈتی
جیرھا اونڈی حکومت دے سوٹے کوں کھندا
رہ گئے جیلھے اڈبھ پئے جنیں کوں پتہ لگ گئے
جو جے او غیب جاڈے ہون ہاتے ذلیل کرن
والے عذاب وچ نہ پئے ہون ہا۔

۱۶۔ سبا دی قوم کیتے انہیں دے اٹھے ملک
وچ نشان ہا پیا ڈو باغ ہن ہک سچے پاسو
ہک کچھے پاسو کھاؤ ایٹے رب دے رزق کین تے اوند
شکر کرو اے سوٹھا تہرتے رب بخشن والا۔

۱۷۔ انہیں منہ پھیرے تے اساں انہیں تے
ہر شے تباہ کر ڈیوٹ والا سیلاب پٹھے تے انہیں
دے ڈو باغیں سوٹا ندرے وچ اینجھے ڈو باغ ڈتے
جیرھے بد مزہ پھل آلے ہن تے انہیں وچ جھاترا
ہاتے کچھ پیر وی ہن۔

۱۸۔ اے اساں انہیں دے کفر دا بدلہ ڈتے ہن
کوتے اساں کافرین کوں محض ایجو بدلہ ڈیندے
ہیں۔

۱۹۔ تے اساں انہیں تے انہیں دستیں دے

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَمَكَائِيلٍ وَجَفَالٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رُسِيَّتٍ لَعَمْرُؤُا اَلْ دَاوُدَ شُكْرًا
وَقَلِيلًا مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿۳۳﴾

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ اِلَّا
رَاٰتُهُ الْاَرْضِ تَاكُلُ مِنْسَاٰتُهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّتْ
الْحِجْرُ اَنْ لَّوْكَانُوْا يَعْلَمُوْنَ الْغَيْبَ مَا لِيُثُوْا فِي
الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿۳۴﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَآءٍ فِيْ مَسْكِنِهِمْ اٰيَةٌ جَنَّتْنِ عَنْ يَمِيْنٍ
وَوَسَّالَتْهُمُ اَرْضٌ مِّنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهٗ بِلَدٰهٖ
طَبِيْعَةً وَّرَبَّ غَفُوْرًا ﴿۳۵﴾

فَاَعْرَضُوْا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنٰهُمْ
بِجَنَّتِيْهِمْ جَنَّتِيْنِ ذَوَاتِ اٰكُلٍ خَطِيْطٍ وَّاَثَلٍ وَّشَيْءٍ
مِّنْ سِدْرٍ قَلِيْلٍ ﴿۳۶﴾

ذٰلِكَ جَزٰئِنَهُمْ بِمَا كَفَرُوْا وَهَلْ يُجْزٰى اِلَّا الْكٰفِرُوْنَ ﴿۳۷﴾

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرٰى الَّتِي بَرَكْنَا فِيْهَا

فَرَىٰ ظَاهِرَةً وَ قَدَرْنَا فِيهَا السِّيرَةَ سَيَرُوا فِيهَا
لَيْلًا وَ أَيْامًا مُّبِينًا ⑤

وچکار بیاں و ستیاں آباد کر ڈتیاں جنہیں کون
اساں برکت ڈتی ہائی تے اوہک ڈوجھے
دے سامنے ہن تے انہیں وچو آون وچن
دا پندھ وی تھوڑا کر ڈتا ہا تساں رات ڈینہ
انہیں وچ ٹرو پھور و سفر کرد، امن نال

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَ مَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مَرْقِإٍ إِنْ فِي
ذٰلِكَ لآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ⑥

۲۰۔ انہیں آکھئے اے ساڈے رب ساڈے پندھ
وڈے کر ڈے تے انہیں اپٹے آپ تے ظلم کیتے
اساں انہیں دے نشان وی میٹا ڈتے تے انہیں
کون قصے بنا ڈتے بے شک ایندے وچ ہر
صبر کرن والے تے شکر کرن والے کیتے نشان بن۔

وَ لَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمُ الْإِلَهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑦

۲۱۔ ابلیس نے انہیں دے متعلق اپنے خیال کون
سچا کر ڈکھائے انہیں اوندی پیروی کیتی سوائے
مومنین دے ہک ٹولے دے۔

وَ مَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطٰنٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ وَ مَن هُوَ مِنهَا فِي شَكٍ وَ رَبُّكَ عَلٰ كُلِّ
شَيْءٍ حَفِيفٌ ⑧

۲۲۔ تے (شیطان) انہیں تے غالب تے ڈاڈھا
نہ ہا اے ایس واسطے تھے جو اساں آخرت کون
منٹ والیں کون تے اوندے وچ شک کرن
والیں کون ظاہر کر ڈیوں تے تیرا رب ہر شے
تے نگران۔

قُلْ اذْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِن دُونِ اللَّهِ لَا يَبْلُغُونَ
مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَ لَا فِي الْأَرْضِ وَ مَا لَهُمْ
فِيهِنَّ مِنْ شَرِكٍ وَ مَا لَهُ مِنْهُمْ قُوَّةٌ ⑨

۲۳۔ توں آکھ تساں سبھو انہیں کون جنہیں کون
تساں خدا دے سوا مجبور خیال کرنی دے اے او
آسمانیں تے زمین وچ ہک کوئی جتلا دی
کہیں شے دے مالک نہیں تے نہ انہیں وی ملکیت پچ
انہیں دی کوئی سانجھ تے اوندے واسطے
انہیں وچ کوئی امدادی وی کوئی نہیں۔

وَ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَن أَذِنَ لَهُ هُوَ
إِذَا فُرِعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا

۲۴۔ تے کس دی سفارش اللہ دے اگو کم نہ
ڈیسی سوائے اوندے جنیکوں او اجازت ڈیسی

الْحَقِّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۳۱﴾

تے جیلے انہیں دے دیں کہیں رعب ختم تھی ویسی
تے او آکھسن نہیں تھا ڈے رب کیا آکھیا ہا
او آکھسن سچ آکھیا ہاتے او ہوں اُجاتے
وڈا ۶۔

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ
وَإِنَّا أُولُو أَرْبَابِكُمْ لَعَلَّ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۲﴾

۲۵۔ توں آکھ آسمانیں تے زمین وچو تماکوں کون
رزق ڈیندے توں آپ جواب وج آکھ اللہ تے بے شک
اساں یا تساں ہدایت تے ہیں یا کھلی کھلی
گمراہی وج ہیں۔

قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا عَنْ آجْرِنَا وَلَا نُسْأَلُ عَنْكُمْ لَوْلَا

۲۶۔ توں آکھ جیرے جرم اساں کیتن او تساں
کہیں نہ پچھے ویسن تے تساں جو کریندے ء
اساں کہیں نہ پھیا ویسی۔

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبِّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ
الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿۳۳﴾

۲۷۔ توں آکھ ساڈا رب ساکوں کٹھا کر لسی تے
ول ساڈے درمیان فیصلہ کر لسی انصاف
نال تے او ہوں چنگے فیصلے کرن والا تے
ہوں چائن والا ۷۔

قُلْ أَرَأَيْتَ الَّذِينَ أَحْفَمُهُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّاءَ بَلْ هُوَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۳۴﴾

۲۸۔ توں آکھ میکوں ڈکھاؤ تاں سہی جیرے
تساں شریک بنا کے اوندے نال رلیندے ء۔ اصلو
نہ۔ اصل اللہ ہی غالب تے سیانا ۷۔

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَاثِمَةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
لِّكُنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۵﴾

۲۹۔ تے اساں تیکوں ساریں انسانیں کیتے
خوش خبری ڈیون والا تے ڈراون والا بنا
کے پٹھے تے اصل ہوں سارے لوک چاندے
نہیں۔

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۶﴾

۳۰۔ تے آہن بے تساں پچھے ہوئے تے اے
وعدہ کبڑاں پورا تھیسو۔

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً
وَلَا تَسْتَفْتِدُونَ ﴿۳۷﴾

۳۱۔ توں آکھ تھا ڈے کیتے ہک ڈینہ مقرر اوں
کہیں ہک گھڑی وی تساں اگو پچھو نہ تھیسو۔

۳۲- تے کافرین آکھئے اساں ایں قرآن کوں
تے جو ایں کنیں پہلے ہا اصلو نہ منیسوں تے
جے توں ڈیکھیں جیلھے کافر تے ظالم اٹھے رب
دے اگو کھڑے کیتے ویسن تے ہک ڈوجھے
نال بحث کریندے پئے ہوسن تے بیٹے ڈاڑھیں
کوں آکھسن جے تساں نہ ہوو ہاتے اساں
مومن ہوو ہا -

۳۳- تے ڈاڑھے بیٹیں کوں آکھسن کیا
اساں تنہا کوں بدایت کنیں اوندے تہا ڈواؤن
دے بعد ہیکھا ہا اصل تساں خود مجرم ہا دے
تے بیٹے ڈاڑھیں کوں آکھسن اے رات
ڈینہ دے مکر بن جیلھے تساں اللہ انکار کرن
تے اوندے شریک بناؤن دی تعلیم ڈیندے
ہا وے تے جیلھے او عذاب کوں ڈیکھسن او
شرمندگی لکاؤن پئے ویسن تے کافرین دی
گردنیں وچ اساں طوق سٹیسوں انہیں کوں محض
انہیں دے عملیں دا بدلہ ملیسی -

۳۴- تے بیٹے ڈاڑھیں کوں آکھسن اے رات
ڈینہ دے مکر بن جیلھے تساں اللہ انکار کرن
تے اوندے شریک بناؤن دی تعلیم ڈیندے
ہا وے تے جیلھے او عذاب کوں ڈیکھسن او
شرمندگی لکاؤن پئے ویسن تے کافرین دی
گردنیں وچ اساں طوق سٹیسوں انہیں کوں محض
انہیں دے عملیں دا بدلہ ملیسی -

۳۵- اساں جڑاں دی کہیں دستی وچ کوئی رسول
ڈراؤن والا پیٹھے اتھو دے امیریں ضرور آکھئے
جو اساں تہا ڈی رسالت دے انکاری ہیں -

۳۶- تے اے وی آبدن جو ساڈا مال تے اولاد
وی پہوں ء تے ساکوں عذاب نہ ڈتا ویسی -
۳۷- توں آکھ بے شک میدا رب جنیدا
چاہندے رزق ددھنڈے تے تنگ کریندے
تے اصل پہوں سارے لوک چاندے نہیں -

۳۸- تے تہا ڈے مال تے اولاد نیش جو تہا کوں

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا
بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْجُودُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْجَعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ يَقُولُ
يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ
لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿۳۲﴾

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا أَنْحُنَّ
صِدْقَ ذِكْرِكُمْ عَنِ الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
مُجْرِمِينَ ﴿۳۳﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ
الْبَيْلِ وَالتَّهَارِي إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ
لَهُ آندَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَنَا رَأَوْا الْعَذَابَ وَ
جَعَلْنَا الْأَعْمَلُ فِيْ أَعْتَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كَانُوا يَمْسُكُونَ ﴿۳۴﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳۵﴾

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَأَعْمَلِينَ ﴿۳۶﴾

قُلْ إِنَّ رِزْقِي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۷﴾

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّذِي نُنزِّلُكُمْ عِنْدَنَا

ساڑے کو بو کر ن سوائے ایندھے جیرھا من گھنے
تے چنگے کم کرے اے لوکن جنیں کوں انہیں
دے عملیں دا ودھا کے بدلہ بلسی تے او ماڑیں
دع آرام نال رہسن۔

۳۹۔ تے جیرھے ساڑی آیات دے متعلق
ساکوں ہراوڑ دی کوشش کریندن ایسھے
لوک عذاب ڈتے ویسن۔

۴۰۔ توں آکھ بے شک میڈا رب جنیدا چاہندے
رزق ددھندے تے اپنے بنڈیں وچو جنیدا
چاہندے تنگ کر ڈیندے تے تساں جو وی
خرچ کرو اوندا نتیجہ ضرور کڈھیسے تے ہوں چنگا
رزق ڈیوں والا۔

۴۱۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کوں کٹھا کر لسی
تے ول فرشتیں کوں آکھسی کیا اے لوک
تھاڑی عبادت کریندے ہن۔

۴۲۔ او آکھسن توں پاک ہویں توں انہیں دے
سوا ساڈا سنگتی ہویں اصل او تے جن دی عبادت
کریندے ہن تے ہوں سارے انہیں کوں مننیدے
ہن۔

۴۳۔ تے آج تھاڑے وچو کوئی کیس دے نفعے
نقصان دا مالک نہیں تے اساں ظالمیں کوں
آکھسوں بھا دا عذاب چکھو جینکوں تساں کوڑا
سمجھدے ہاوے۔

۴۴۔ تے جڈاں انہیں کوں ساڈیاں کھلیاں
آیتاں پڑھ کے ستایاں ویندن او آبدن اے
آدی تے محض تھا کوں انہیں کنیں ہکٹنا چاہندے

زُلْفَىٰ إِلَّا مَن آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا زَاوَالِكَ لَهُمْ
جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿۳۹﴾

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿۴۰﴾

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
يَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَعْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَ
هُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۴۱﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَنِينًا قَوْمًا يُقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ
إِنَّا كُنَّا نَعْبُدُونَ ﴿۴۲﴾

قَالُوا سُبْحٰنَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِمَّن دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ؕ الْكُفْرَ هُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُونَ ﴿۴۳﴾

قَالِيَوْمَ لَا يَنفَعُكَ بَعْضُكُم لِبَعْضٍ نَّفَعًا وَلَا ضَرًّا
وَقَوْلُ الَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ إِنَّكُمْ
بِهَا تَكذِبُونَ ﴿۴۴﴾

وَإِذَا نُفِثَ عَلَيْهِمْ أَيُّنَا يَنفِثُ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ أَبَاؤُكُمْ ؕ وَ
قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفَرَّسٌ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

لَا حِجِّيَ لَنَا جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۳۵﴾

جنیس دی تھا پڑھو اڑے عبادت کریندے ہن تے
آہن اے تے محض بدوڑ جیرھا گھڑیا گئے تے
کافر سچ کول اوندرے آوٹ دے بعد آہن اے
کھلا کھلا جا دو ۶۔

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ اساں انہیں کول کوئی کتاب نہیں بڑتی جنیکول
او پڑھن تے نہ انہیں دوئیں کنیں پہلے کوئی
بڑاون والا پٹھے۔

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنَ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا وَعْثَانَهُمْ
مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿۳۷﴾

۳۶۔ تے جیرھ انہیں کنیں پہلے ہن انہیں وی
جھٹلائے تے جیرھی طاقت اساں پہلے لوکس کول
بڑتی ہائی اوندا بڑا ہوں حصہ وی انہیں کنیں کا
نیں تے انہیں سا بڑے رسول کول جھٹلائے تے
سا بڑا عذاب کینجھا ۶۔

قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُ بِوَجْهِ اللَّهِ أَنْ نَقُوْمُوا إِلَيْهِ مَشْئِي
وَفُرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ توں آکھ میں تھا کول ہک گال دی نصیحت
کرینداں جو تساں اللہ دے سامنے بڑو بڑو یا
کھتے کھڑے تھیو وں سوچو جو تھا بڑے سنگتی
کول جن نہیں او تے محض ایندے بعد آوٹ
والے عذاب کنیں تھا کول بڑیندے۔

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۳۹﴾

۳۸۔ توں آکھ میں تساں کنیں جیرھا اجر منگئے او
تھا بڑا اجر میڈا اجر اللہ کنیں ہے تے او ہر شے
دا نگران۔

قُلْ إِنْ رَبِّي يَفْعَلْ بِالْحَقِّ عَلامَ الْغُيُوبِ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ توں آکھ بے شک میڈا رب حق نال (کوڑ
دے) ٹوٹے کریندا پئے او کی گالیس کول ہوں
چاٹندے۔

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِينُ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ توں آکھ سچ آگئے تے کوڑ نہ کوئی شے
پیدا کریندے تے نہ مردیں کول واپس آن
سگدے۔

- قُلْ إِنْ ضَلَّكَ فَإِنَّمَا أَضَلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتَ
فَمَا يُؤْتِيكَ إِلَّآ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿۵۱﴾
- ۵۱۔ توں آکھ جے میں گمراہ ہاں تے ایندا گھانا
میکوں آپ کوں ے تے میں ہدایت پاگھناں
تے او میڈے رب ولو وحی دی وجہ نال ہوئی۔
بے شک او پہوں سنٹن والا تے کولہو ے۔
- قُلْ تَرَىٰ إِذْ فُوتُوا فَلَا قُوَّةَ وَأَخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿۵۲﴾
- ۵۲۔ جے توں ڈیکھیں جیلھے او پریشان تھی
ویسن تے درک نہ سگسن تے ہک کولہو دے
مکان وچ پکڑتج پوسن۔
- قَالُوا آمَنَّا بِهِ ؕ وَأَلَّىٰ لَهُمُ التَّنَازُحُ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿۵۳﴾
- ۵۳۔ تے آکھسن اساں اونکو منیدے ہیں
تے پریں ونج کے انہیں کوں ایمان کیوں ملیسی
۵۴۔ ایں کنیں پہلے وی انہیں ایندا انکار کیتا ہا
تے پریں کنیں بہہ کے کوڑ دیاں بھکیں رڑھنیدے
رہ ویندن۔
- وَجِبَلٍ بَيْنَهُمْ وَيَبْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعَلْ
بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ قَرِيبٍ ﴿۵۵﴾
- ۵۵۔ تے انہیں دے تے انہیں دی خواہشیں
دے درمیان روکائن جیوں اہیں دی ہنس دے لوکیں نال کیتا گیا۔
ہا بے شک او بے چین کر ڈیوٹن والے شک
وچ پئے ہن۔

سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ وَرُحِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتًّا ذَا اَلْبَعُثُونَ اِيَّةً وَخَمْسَةً رُكُوْعَاتٍ

سورۃ فاطر مکی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۶ آیتاں تے ۵ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن مگئے
 ڈیوٹن والا تے دل ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ ساریاں صفحاں اللہ کیتے ہن جیرھا آسمانیں تے
 زمین کوں پیدا کرن والا تے فرشتیں کوں قاعد
 بنا کے پھنن والا جنہیں دے ڈو ڈوتے ترے
 ترے تے چار چار کھب ہونن تے فرشتیں دے
 کھب جتلا چاہندے ودھا ڈیندے بے شک
 اللہ سئیں ہر چیز تے قادر۔
- ۳۔ تے جیرھی رحمت اللہ بندیں کیتے کھلیدے اول
 کوں کوئی نہیں جھل سگدا تے جتیکوں او جھلے اڈوں
 اوندے بعد کوئی پٹھ نہیں سگدا تے او غالب تے
 سیانا۔
- ۴۔ لے لو کو اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو جیرھیاں اول
 تہاڑے تے کیتن کیا اللہ دے سوا کوئی بیا خالق
 جیرھا تہا کوں آسمان تے زمین وچو رزق ڈیندے
 اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نہیں تے تہاں
 بڑے پھیرے و نیدے۔
- ۵۔ تے جے تیکوں جھاننیدن تے تیں کنیں پہلے موس
 کوں وی جھٹلایا گئے تے سارے معاملے اللہ دے ول
 ۶۔ لے لو کو بے شک اللہ دا وعدہ ہر جے تے تہا کوں
 دنیاوی زندگی دکھا نہ ڈیوے تے نہ شیطان تہا کوں
 فریب ڈیوے۔
- اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ
 الْمَلٰٓئِكَةَ رُسُلًا اُولٰٓئِیْ اُجْحَمَ مَشْنٰی وَثَلٰثٌ وَّرُبْعٌ
 یَّزِیْدُ فِی الْخَلْقِ مَا یَشَآءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ
 قَدِیْرٌ ②
- مَا یَفْتَحُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُنْیٰکَ لَهَا
 وَمَا یُنْزِکُ فَلَا مُرْسِلَ لَهٗ مِنْۢ بَعْدِہٖ وَهُوَ الْعَزِیْزُ
 الْحَکِیْمُ ③
- یٰۤاٰیُّهَا النَّاسُ اذْکُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَیْکُمْ ۚ هَلْ
 مِنْ خَالِقٍ غَیْرِ اللّٰهِ یَرْزُقْکُمْ مِنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
 لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَاَنْتِی تُوَفَّکُوْنَ ④
- وَ اِنْ یَّکُنْ بِوَجْهِکُمْ لَکٰذِبٌ مِّنْ رَّسُوْلٍ فَاِنَّکُمْ
 اِلٰی اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ⑤
- یٰۤاٰیُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّبَکُمْ
 الْحَیٰوةُ الدُّنْیَا ۗ وَ لَا یَغُرَّبَکُمْ بِاللّٰهِ الْغُرُوْرُ ⑥

۷۔ بے شک شیطان تباہ و دشمن تے اونکوں تسان دشمن ہی سمجھو بے شک او اپنے ٹولے کول سدیہ تے تال جو او دوزخ ولے تھی وچن۔

۸۔ تے جیرھے کافرین انہیں کیتے سخت عذاب تے جیرھے منیندن تے چنگے کم کریندن انہیں کیتے بخشش تے وچا اجر۔

۹۔ کیا جنیکوں اوندے برے عمل سونٹھے کر کے چکھائے گئے ہون او وی انہیں کول چنگا سمجھد ہوسے او بلایت پاسگدے، بے شک اللہ جنیکوں چاہندے ہدایت دیندے تے جنیکوں چاہندے گمراہ کریندے تون انہیں دے غم نال اپنے آپ کول ہلاک نہ کر بے شک اللہ ہوں چاہدے جو او کریندن۔

۱۰۔ اللہ او بے جس ہوائیں پٹھیں او جھڑ چنیدن تے اسال اونکوں بنجر زمین دو گھن ویندے پس تے اوں بنجر زمین کول اسال اوندے نال آباد کر چنیدن پس تے ایویں مرٹ دے بعد اٹھن دا قانون۔

۱۱۔ جیرھا عزت چاہندے تے عزت تے ساری اللہ دی ۷ ہوندو چنگیاں گالیں چڑھدین تے نیک عمل اونکوں چنیدن تے جیرھے بریاں تدبیراں کریندن انہیں کیتے سخت عذاب تے انہیں دی تدبیر تباہ تھیون والی ۷۔

۱۲۔ تے اللہ تہاکوں مٹی کنیں پیدا کیتے ول نطفے کنیں ول تہاکوں جوڑے بنا بنسی تے تربیت کول جیرھا (حمل) پیٹ تھیندے تے جو او پال جنیدی ۷ محض اللہ کول اوندلا پتہ ہوندے تے کہیں کول وڈی عمر چڑتی ویندی ۷ تے نہ اوندی عمر گھٹائی ویندی ۷ تے اے بک قانون دے مطابق

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ①

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ②

أَفَسَنْ رُبِّينَ لَهُ سَوْءٌ عَلَيْهِمْ قَرَأَهُ حَسَنًا فَإِن اللّٰهُ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ إِنَّ اللّٰهَ عَلَيْهِم بِمَا يَصْنَعُونَ ③

وَاللّٰهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُشِيرُ سَحَابًا فَسَفَنُهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَٰلِكَ النُّشُورُ ④

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبَدَّرُ ⑤

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِوَعْدِهِ وَمَا يَعْتَمِرُ مِنْ مَّعْتَمِرٍ وَلَا يُنْفِصُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ⑥

بے شک اللہ کیسے اسے کم سوکھا۔

۱۳۔ ڈوسمندر بکو جس میں نہیں تمہیں بک دا پانی پٹ
مٹھاتے چنگا ۽ سوکھا نکلج ویندے تے ڈوجھا
لوٹا تے کوڑا ۽ تے ڈونا ہس وچو تساں سجا گوشت
کھندے ۽ تے گاٹھے پئیدے ۽ تے انہیں کوں
پئیدے ۽ تے توں بیڑی کوں ڈہدیں پانی کوں
چریڑی ۽ ویندی تاں جو تساں اوندا فضل بھوتے
تاں جو تساں شکر کرو۔

۱۴۔ رات کوں ڈہنہ وچ پئیدے تے ڈہنہ کوں رات
وچ پئیدے تے بھ تے چندر کوں تہاڑے تابع
بٹاؤس ہر شے اپنے مقرر وقت میں ٹردی پی ۽
لے اللہ تہاڑا رب بادشاہت ہندی ۽ تے اوندے
سوا جنیکوں تساں مجبور پئیدے ۽ او پنڈ دی گلڑ
دے ادھلے چھڑ دے وی مالک کار نہیں۔

۱۵۔ جے تساں انہیں کوں سڈو او تہاڑا آلا نہیں سڈے
جے سن گھنن تے تہا کوں جواب نہیں ڈیندے تے
قیامت دے ڈہنہ تہاڑے شرک کنیں انکار کریسن
تے تہا کوں باخبر رسول جہیں گال کوئی نہ ڈہسی۔

۱۶۔ اے کوکو تساں اللہ دے محتاج ہوسے تے
اللہ کیس دا محتاج نہیں تے ہماری صفتیں دا مالک۔
۱۷۔ جے او چاہے تساں سارس کوں تباہ کر ڈیوسے
تے توں مخلوق گھن آدے۔

۱۸۔ اللہ کیسے اے گال اوکھی نہیں۔

۱۹۔ کوئی بار چاون والا پے دا بار نہیں چنیدا تے
جے کوئی بار تے آیا ہوا اپنے بار دو سڈے اوندے
وچو کوئی شے وی نہ چوسی۔ بھانویں اوندی

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَابٌ مُّؤْتَمَرٌ سَائِغٌ
شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَاكُلُونَ
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَ
تَرَى الْمُلْكَ فِيهِ مَوَآخِرَ لِيَتَّبِعُوا مِنَ فَضْلِهِ وَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۳﴾

يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِكُلِّ يَجْرِي لَأَجَلٍ
مُّسَمًّى ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ
مِن دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ ﴿۱۴﴾

إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْعَوْا دُعَاءَكُمْ وَلَا يَسْعُوا مَا
اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ
وَلَا يَبْتَئِنُكَ مِثْلَ حَبِيرٍ ﴿۱۵﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ
الْعَزِيزُ الْغَنِيُّ ﴿۱۶﴾
إِن يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿۱۷﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿۱۸﴾
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
إِلَىٰ حِمْلٍ لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُوَّةٍ
إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَ

اَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ
وَلِئَلَّ اللَّهُ الْمُصِيبُ ﴿۱۱﴾

سکھ کیوں نہ ہو بے شک توں انہیں کوں ڈریندیں جبرھے
اپنے رب کنیں کلہیں وی ڈردن تے نماز باہمت
پڑھدن تے جبرھا پاک تھیندے او محض اپنے
فائدے دے کیتے پاک تھیندے تے اللہ دوساریں
ولئے۔

۲۰۔ اندھاتے اکھیں آلا ہکو جس میں نہیں تھی سبگدے۔
۲۱۔ نہ اندھارے تے نہ سوجھدے۔
۲۲۔ تے نہ چھاں تے نہ دُھپ۔
۲۳۔ تے جیندا تے نہ مردہ ہکو جنہیں تھی سبگدن بے
شک اللہ جنیکوں چاہے سنا سبگدے تے توں
قبریں آئیں کوں نوہیں سنا سبگدا۔
۲۴۔ توں تے محض ڈراؤن والا ہویں۔
۲۵۔ بے شک اساں تیکوں سچ نال خوش خبری
ڈیوٹن والا تے ڈراؤن والا بنا کے پٹھے سے
تے کوئی قوم اینجی نہیں گذری جنیدے دج کوئی
ڈراؤن والا نہ آیا ہوے۔

وَرَأَىٰ يَكذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۖ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۗ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ﴿۱۲﴾

۲۶۔ بے او تیکوں جھٹلاندن تے انہیں کنیں پہلے
لوکیں وی اپنے رسولیں کوں جھٹلایا ہا انہیں دو انہیں
دے رسول دیلاں تے تعلیم تے روشن کرن والی کتاب
گھن کر آئے ہن۔

۲۷۔ دل میں کافرین کوں پکڑیئے میڈا پکڑن کینجا۔
۲۸۔ کیا تیں نہیں ڈٹھا جو بے شک اللہ سئیں جھڑکنیں
مینہ لمانے دل اوندے نال اساں مختلف رنگیں دے
پہل پیرا کیتن تے پہاڑ کجھے چلے مکڑن تے کجھ رتے
رنگ نمٹن تے کجھ کالے دھوں ہن۔

۲۹۔ تے لوکیں تے ڈنگریں تے جانوریں دے رنگ

وَمِن النَّاسِ وَالذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ

كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿۳۰﴾

مختلف ہن۔ ایوں ہے بے شک اللہ کنیں محض او بے ڈرون جیرے عالم ہن بے شک اللہ غالب تے ہوں بخشن والا ۶۔

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ﴿۳۱﴾

۳۰۔ بے شک جیرے اللہ دی کتاب کوں پڑھن تے نماز باجماعت پڑھن تے جو اساں انہیں کوں ڈرتے اونکوں تک کے وی تے ظاہروی خرچ کریندن دا نیجی تجارت دی امید رکھیندن جیرھی اصلو تباہ نہ تھیسے۔

لِيُؤْتِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ تاں جو انہیں کوں انہیں دا بدلہ پورا پورا ملے تے انہیں کوں اپٹے فضل نال زیادہ ڈرسی بے شک او ہوں بخشن والا تے قدر کرن والا ۶۔

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿۳۳﴾

۳۲۔ تے ایس کتاب ووح جیرھی اساں تیب ووحی کیتی ۶ او سچ پہلی تعلیم دی اے تصدیق کر بندے بے شک اللہ اپٹے بندیں کنیں باخبر تے ڈیکھن والا ۶۔

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿۳۴﴾

۳۳۔ جنیکوں اساں اپٹے بندیں ووح چھیسے ناہیں کوں اساں ایس کتاب دا وارث کیتے۔ انہیں ووح کوئی تے اپنی جان تے ظلم کرن والا تے کوئی درمیانی راہ چلن والا کج انہیں ووح اللہ دے حکم نال نیکیس ووح ہک ڈوجھے کنیں ودھن والن اے اللہ دا وڈا فضل۔

جَحَّتْ عَدُوٌّ يَدَّ حُلُونَهَا يُحَلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ لَوْلَا وَ لِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿۳۵﴾

۳۴۔ ہمیشہ دے باغن جنہیں ووح او پسن تے اوندے ووح سونے دے کنگن تے موتی پولے دیجے اوندے ووح انہیں دے کپڑے ریشم دے ہوسن۔

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ تے او اکھسن سب پچیاں صفحاں اللہ دیاں جنیں اساں کنیں غم ہٹائے بے شک ساڈا رب ہوں بخشن والا تے ہوں قدر کرن والا ۶۔

۳۶۔ جس اپنے فضل نال ساکوں رہن کیتے اینھی جا
ڈرتی ۶ جنید سے وچ نہ ساکوں کوئی تکلیف تے نہ ساکوں
تھکڑا تھیندے۔

۳۷۔ کافرین کیتے روزخ دی بجارہ انہیں دا فیصلہ
نہ کیتا ویسی جو اور دوجن تے نہ تے اونداعذاب تھاکیتا ویسی
تے ایویں اساں ہرناشکرے کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔
۳۸۔ او اوندے وچ چیکاں مرین اے ساڈے
رب ساکوں کڈھ جیرے کم اساں کریندے ہاسے
انہیں دے سوا اساں چنگے کم کرےسوں کیا اساں
تھا کوں او عمر نہ ڈرتی ہائی جنید سے وچ جیرانصیت
حاصل کرن چاہندا ہانصیت حاصل کرگھنے ہاتے
تھاڈے کولونہی آیا ہاتے تاں عذاب چکھوتے
خالیں دا کوئی امدادی نہیں ہوندا۔

۳۹۔ بے شک اللہ آسمانیں دے زمین دے
غیب کوں جانڈے تے بے شک او دلیں دی
گالیں کوں چاٹن والا ۶۔

۴۰۔ اوہو ۶ جس تھا کوں زمین وچ جانشین
بنائے تے جیرھا انکار کرلیسی اوندی سنرا اونکوں
باسی تے کافرین دا انکار انہیں کوں محض گھائے
وچ ودھیندے۔

۴۱۔ توں آکھ تاں ڈسو تھاڈے شریک جنیں کوں
تساں سڈیندے ۶ میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا
بنائے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ یا اساں انہیں
کوں کوئی کتاب ڈرتی ۶ تے اوندے نال انہیں کنیں
کوئی دلیل اصل خالم ہک ڈوجھے کوں محض دوکھاڈیوں
والے وعدے کریندن۔

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَئِيَسْتَأْذِنَ
فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا لُغُوبٌ ﴿۳۶﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ
فِيمَوْتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ
نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿۳۷﴾

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ
فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ التَّنْذِيرُ فذُوقُوا فَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿۳۸﴾

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِدَاتِ الصُّدُورِ ﴿۳۹﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ
فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا
خَسَارًا ﴿۴۰﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ
فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ
بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿۴۱﴾

۴۲۔ بے شک اللہ سیس آسمانیں سخنیں کوں روکیا ہوئے جو او اپنی جانیں ہن تے جے او ہل وچن تے اوندے بعد انہیں ڈونا ہن کوں کوئی نہیں روک سگدا بے شک او ہوں سمج والا تے ہوں معاف کرن والا ۷۔

۴۳۔ تے او اللہ دیاں پکیاں تسمان کھندن جے انہیں رو کوئی نبی آیا تے او ساریں اہتیں کنیں زیادہ ہدایت پادن داسے ہوسن تے جیلے نبی آگئے تے ادوں انہیں کوں نفرت وچ ودھائے۔

۴۴۔ او زمین وچ وڈا بٹن چاندے ہن تے بری تدبیر کریندے ہن تے بری تدبیر محض اوندے کرن دالے کوں ہی ہلاک کریندی ۷ تے کیا او پہلے لوکیں دی سنت (عذاب) دا انتظار کریندے پین اللہ دی سنت کوں اہلو تبدیل تھیندانا ڈیکھیں تے اللہ دی سنت کوں اہلو تھلانا دیکھیں۔

۴۵۔ کیا او زمین وچ ٹردے پھر دے نہیں جو ڈیکھن جو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا انجام کیا تھے تے او انہیں کنیں طاقت وچ دی زیادہ ہن تے کوئی شے آسمانیں تے زمین وچ اللہ کوں ہرا نہیں سگدی بے شک او ہوں چائن والا تے طاقت والا ۷۔

۴۶۔ تے جے اللہ سیس لوکیں کوں انہیں دے عیس دی وجہ نال پکڑے تے ایں زمین تے کوئی جاننا باقی نہ چھوڑے تے اصل او انہیں کوں ہک مقرر وقت تھیں وھی ڈیندے تے جڑاں انہیں دا دقت آویسی تے بے شک اللہ اپنے بندیں کوں ڈیکھن والا ۷۔

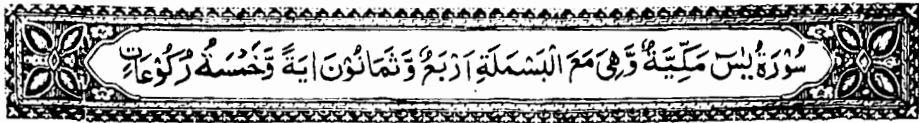
إِنَّ اللَّهَ يُسِيكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَ لَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكْتَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿۴۲﴾

وَ اتَّسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدًا أَيْمَانَهُمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَى مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿۴۳﴾

إِن تَكْبَارُوا فِي الْأَرْضِ وَ مَكَرُ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتِ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَ لَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿۴۴﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَ لَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿۴۵﴾

وَ لَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِا مِنْ دَابَّةٍ وَ لَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى آجَلٍ مُّسَمًّى فَاذَا جَاءَهُمْ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿۴۶﴾

سورہ یسین مکی ۶۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۸۴ آیات تے ۵ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- یس ②
وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ③
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ④
وَهُوَ الْقَدْرُ أَلْفٌ مِائَةٌ وَعَشْرٌ ⑤
وَهُوَ اللَّيْلُ الْوَسْطَى ⑥
الَّذِي تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبْرِئِيلِ ⑦
وَالجِبْرِئِيلُ يُنزِّلُ الْقُرْآنَ ⑧
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي الْقَدْرِ ⑨
وَهُوَ الْقَدْرُ أَلْفٌ مِائَةٌ وَعَشْرٌ ⑩
وَهُوَ اللَّيْلُ الْوَسْطَى ⑪
الَّذِي تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبْرِئِيلِ ⑫
وَالجِبْرِئِيلُ يُنزِّلُ الْقُرْآنَ ⑬
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي الْقَدْرِ ⑭
وَهُوَ الْقَدْرُ أَلْفٌ مِائَةٌ وَعَشْرٌ ⑮
وَهُوَ اللَّيْلُ الْوَسْطَى ⑯
الَّذِي تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبْرِئِيلِ ⑰
وَالجِبْرِئِيلُ يُنزِّلُ الْقُرْآنَ ⑱
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي الْقَدْرِ ⑲
وَهُوَ الْقَدْرُ أَلْفٌ مِائَةٌ وَعَشْرٌ ⑳
وَهُوَ اللَّيْلُ الْوَسْطَى ㉑
الَّذِي تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبْرِئِيلِ ㉒
وَالجِبْرِئِيلُ يُنزِّلُ الْقُرْآنَ ㉓
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي الْقَدْرِ ㉔
وَهُوَ الْقَدْرُ أَلْفٌ مِائَةٌ وَعَشْرٌ ㉕
وَهُوَ اللَّيْلُ الْوَسْطَى ㉖
الَّذِي تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبْرِئِيلِ ㉗
وَالجِبْرِئِيلُ يُنزِّلُ الْقُرْآنَ ㉘
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي الْقَدْرِ ㉙
وَهُوَ الْقَدْرُ أَلْفٌ مِائَةٌ وَعَشْرٌ ㉚
وَهُوَ اللَّيْلُ الْوَسْطَى ㉛
الَّذِي تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبْرِئِيلِ ㉜
وَالجِبْرِئِيلُ يُنزِّلُ الْقُرْآنَ ㉝
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي الْقَدْرِ ㉞
وَهُوَ الْقَدْرُ أَلْفٌ مِائَةٌ وَعَشْرٌ ㉟
وَهُوَ اللَّيْلُ الْوَسْطَى ㊱
الَّذِي تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبْرِئِيلِ ㊲
وَالجِبْرِئِيلُ يُنزِّلُ الْقُرْآنَ ㊳
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي الْقَدْرِ ㊴
وَهُوَ الْقَدْرُ أَلْفٌ مِائَةٌ وَعَشْرٌ ㊵
وَهُوَ اللَّيْلُ الْوَسْطَى ㊶
الَّذِي تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبْرِئِيلِ ㊷
وَالجِبْرِئِيلُ يُنزِّلُ الْقُرْآنَ ㊸
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي الْقَدْرِ ㊹
وَهُوَ الْقَدْرُ أَلْفٌ مِائَةٌ وَعَشْرٌ ㊺
وَهُوَ اللَّيْلُ الْوَسْطَى ㊻
الَّذِي تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبْرِئِيلِ ㊼
وَالجِبْرِئِيلُ يُنزِّلُ الْقُرْآنَ ㊽
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي الْقَدْرِ ㊾
وَهُوَ الْقَدْرُ أَلْفٌ مِائَةٌ وَعَشْرٌ ㊿
- ۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کرنیوالا جبرائیل منگے
 - ۲۔ اے سید۔
 - ۳۔ قرآن حکیم گواہ۔
 - ۴۔ بے شک توں رسول ہوویں۔
 - ۵۔ سدا رستے تے ہئیں۔
 - ۶۔ غالب تے ہوں مہربان خدا نے لہائے۔
 - ۷۔ تاں جو توں اوں قوم کوں ڈرانویں جنہیں دے
 - ۸۔ انہیں دی اکشریت تے کمال پوری تھی گئی ۷
 - جو او ایمان نہ انہیں
 - ۹۔ بے شک اساں انہیں دی گردنیں دوج طوق
 - بٹائیں تے او انہیں دی کھاڑی تیں آگیش تے
 - انہیں دیاں گردناں چویاں ددین۔
 - ۱۰۔ تے اساں انہیں دے اگو وی تے پچھو وی جھل
 - بنا ڈتی ۷ تے انہیں کوں لکاڑتے سے تے او ڈیکھنیں
 - سگدے۔
 - ۱۱۔ توں انہیں کوں ڈرانویں یا نہ ڈرانویں انہاں کیتے ۷
 - ہکا کال او نہیں مننیدے۔
 - ۱۲۔ توں محض وکوں ہوشیار کرنیدیں جیرھا ذکرکوں
 - من گھنڈے تے لکھیں وی رخن خدا کنیں ڈر دے
 - توں اوکوں بخشش تے عزت والے اجر دی

خوش خبری بڑے بڑے ۔

۱۳۔ بے شک اساں ہی مردیں کوں زندہ کریندے
ہیں تے جو انہیں اگو پھٹے اونکوں اساں لکھیا ہوسے
وَکُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿۱۳﴾

تے جو دنیا و حق کم کیتے نیں انہیں کوں وی تے بہر
گال کوں اساں کھلی کتاب و وح گن کے دکھیا ہوسے
۱۴۔ تے توں انہیں کوں ساٹھے ہک دستی دالیں
دی حالت بڑس جیلھے انہیں کنیں رسول آئن
وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقُرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا
الرُّسُلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ جیلھے اساں انہیں بڑو رسول پھٹے انہیں بڑو ناپیں
کوں جھٹلائے تے دل تر بجھا رسول پھٹ کے انہیں کوں
طاقت بڑتی تے انہیں آکھئے بے شک اساں
تھا بڑو پھٹے گئے ہیں۔
إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اتْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَبَّوْا بِآيَاتِنَا
فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُم مَّرْسَلُونَ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ انہیں آکھئے تساں تے محض سا بڑے آئی کار
بشر ہوسے تے رحمن خدا کئی شے شے سنیں لہائی۔
تساں محض کوڑ مریندے پئے۔
قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ
مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ انہیں آکھئے سا بڑا رب چاندے جو اساں
تھا بڑو پھٹے گئے ہیں۔
قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَهُكُم مَّرْسَلُونَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے سا بڑا کم تے محض چنگی طرح پچا بڑیوں۔
۱۹۔ انہیں آکھئے اساں تھا کوں بخش سمجھدے ہیں
جے تساں باز نہ آیوسے تے اساں ضرور تھا کوں
پتھر مار کے ختم کر ڈیسوں تے سا بڑے ولو تھا کوں
ضرور ڈکھ آلا عذاب پچسی۔
وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۱۸﴾
قَالُوا إِنَّا نَطِيقُ بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا فَرْجَانَا
وَلَيَسْتَنَكُنَّ مِمَّا عَدَابُ إِلَيْكُمْ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ انہیں آکھئے تھا بڑی خوش تھا بڑے نال اساں تھا کوں
چنگے کم یاد کر دیندے ہیں ایں واسطے اے گال کریندے
قَالُوا طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ مَعَكُمْ آيِن ذِكْرِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
مُّسْرِفُونَ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ تے شہر دے چھیکڑ کنیں ہک آدمی در کلا آئے
تے آکھیس اے میڈی قوم رسولیں دی پروی
وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدْيَنَةِ رَجُلٌ يُنْعَمُ قَالَ يَا قَوْمِ
اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿۲۱﴾

کرو۔

۲۲۔ انہیں دی پیروی کرو جو میرے تسال کئیں کوئی اجر

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مَهْتَدُونَ ﴿۲۲﴾

نہیں منگے تے او ہدایت پا چکین۔

۲۳۔ تے میکوں کیا تھی گئے جو میں اوندی عبادت

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۳﴾

نہ کراں جس میکوں پیدا کیتے تے تسال وی سارے

ہوندو ولائے ویسو۔

۲۴۔ کیا میں اوندے سواپے معبود بناواں بے

أَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْ يُرِيدَ الرِّضَىٰ بِفِعْلِي

رہن خدا میکوں تکلیف ڈیون چاہے تے

لَا تُعْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿۲۴﴾

انہیں دی سفارش میکوں کوئی قائمہ نہیں

ڈے سبگی تے نہ او میکوں بچا سبگدن۔

۲۵۔ (جے اے کراں) تے بے شک میں

إِنِّي إِذَا نَفَىٰ ضَلِيلٌ مُّبِينٌ ﴿۲۵﴾

کھلا کھلا گمراہ تھی ویساں۔

۲۶۔ بے شک میں تہا ڈے رب کون منڈاں

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿۲۶﴾

تے میڈی گال سٹو۔

۲۷۔ آکھیا گئے بہشت وچ داخل تھی اوں

فَقِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾

آکھے افسوس جو میڈی قوم کوں پتہ ہوے ہا۔

۲۸۔ جو میڈے رب میکوں بخش ڈرتے

يَسْأَلُنِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿۲۸﴾

تے میکوں عزت داریں وچو بناؤسی۔

۲۹۔ تے اساں ایندے بعد ایندی قوم تے

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ

آسمان کئیں کوئی لشکر نہیں لایا تے نہ اساں

السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿۲۹﴾

لیندے ہاسے۔

۳۰۔ اے تے محض ہک عذاب ہا جیندے نال

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خِيدُونَ ﴿۳۰﴾

او وسم گیئیں۔

۳۱۔ بندیں تے حسرت انہیں دو جڈاں وی کوئی

يُحْسِنُ الْعِبَادَةَ مَا يَا أَيُّهُمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا جَاءَهُمْ

رسول آئے انہیں اوندے نال مشکریاں کیتن۔

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو انہیں کئیں پہلے کئی رتیاں

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ

إِيَّهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿۳۱﴾
 وَإِن كُلُّ تَنَابُوتٍ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿۳۲﴾

اساں ہلاک کر چکے ہیں۔ بے شک او اول نہ اوسن
 ۳۲۔ تے اے سارے لوک ساڑے ساڑے حافر کیتے
 وین۔

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ ۖ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا
 مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے انہیں کیتے بر زمین دی ہک نشان
 اساں اونکوں آباد کیتے تے اوندے وچو داٹیں
 کڑھین تے انہیں وچو او کھندن۔

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا
 فِيهَا مِنَ الْعُيُوتِ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے اساں زمین وچ کھیں تے انگوریں دے
 بانخ پیدا کیتن تے انہیں وچ چشمے دہانے۔

يَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا
 يَشْكُرُونَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تاں جو اوندے پھل کھاون تے اے انہیں
 دے بھیں نہیں کیتا کیا او شکر نہیں کریندے۔

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ
 الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ او ذات پاک جس ہر قسم دے جوڑے پیدا
 کیتن انہیں وچو وی جیرھی زمین پیدا کریندی
 تے انہیں دی جانیں وچو وی تے اوندے وچو
 وی جنیکوں او جانڈے نہیں۔

وَآيَةٌ لَهُمُ الْبَيْتُ ۖ سَلَخْنَا مِنْهُ النَّهَارَ فَاذَاهُمْ
 مُّظْلِمُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ انہیں کیتے رات وی ہک نشان اوندے
 وچو ڈینہ کڑھیندے ہیں تے دل انہیں تے
 اندھارا تھی ویندے۔

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ
 الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے سجھ اپنی مقرر جا دو ویندا پئے، اے
 غالب تے علم والے خدا دا قانون۔

وَالْقَمَرَ قَدْرُهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ
 الْقَدِيمِ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے چندر دیاں وی اساں منزلوں مقرر
 کیتن جے تیں ولا او پرانی لامڑی آلی کار
 تھی ویندے۔

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا
 الْبَيْتُ سَابِقَ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَنْبَغُونَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ سجھ دے وس وچ نہیں جو چندر کوں پیکر
 گھنے تے نہ رات ڈینہ دے پہلے آسگدی
 تے اے سارے اپنے مقرر رستے تے سوکھ
 نال ٹر دے پین۔

- ۴۲۔ تے انہیں کیے اے وی نشانی ء جولیاں
انہیں دی اولادیں کوں بھری بیٹری وچ
چاتی ودے ہیں۔
- ۴۳۔ تے انہیں کیے اساں پیاں ایھو جیہاں
سواریاں وی پیدا کر لیسوں جیندے اُتے
او سوار تھیں۔
- ۴۴۔ تے جے اساں چاہوں تے انہیں ساریں
کوں غرق کر ڈیوں تے انہیں دی فریاد کوئی
نہ سُنی تے نہ او بچائے ویسن۔
- ۴۵۔ سوائے ساڈی رحمت دے تے ہک
وقت نہیں فائدہ اُٹھیں۔
- ۴۶۔ تے جیلے انہیں کوں آکھیا ویندے جو
تساں ڈرو جو تہاڈے اگو آون والا تے تہاڈے
پچھو ء تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔
- ۴۷۔ تے انہیں دے رب و لو جیرھی وی نشانی اندی
اد اوں کیں منہ پھیر گھندن۔
- ۴۸۔ تے جیلے انہیں کوں آکھیا ویندے جو اللہ
تہا کوں بڑے اوندے وچ خرچ کرو تے کافر نہیں
کوں آہن کیا اساں انہیں کوں کھواؤں جنیں کوں
اللہ چاہے ہا کھوا سبگا ہا تساں محض کھلی کھلی
گمراہی وچ ہوے۔
- ۴۹۔ تے او آہن جے تساں سچے ء تے اے
وعدہ کڈاں پورا تھیںسی۔
- ۵۰۔ او تے محض ہک عذاب دا انتظار کیرندے
پہن جیرھا انہیں کوں پکڑیسی تے او جنہیں وچ
لگے پئے ہوسن۔
- وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَالِكِ الْمَخْمُومِ ﴿۳۲﴾
- وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن فِئْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿۳۳﴾
- وَإِن نَّشَاءُ نَمُوتُهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ
يُنقَدُونَ ﴿۳۴﴾
- إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿۳۵﴾
- وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۳۶﴾
- وَمَا نَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿۳۷﴾
- وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ
اللَّهُ أَطْعَمَهُ ۗ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۸﴾
- وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۹﴾
- مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
يَخِضُّونَ ﴿۴۰﴾

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿۵۱﴾ ۵۱۔ نہتے اوہک بڑو جھے کون نصیحت کر سگن تے نہ اپٹے گھر والیں دو ولسن۔

رَفِيعَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿۵۲﴾ ۵۲۔ تے دھوتوں وچایا ویسی تے اوہوں ویلھے قبریں وچونکل کے اپٹے رب دو بھیج پوسن۔

قَالُوا يَوْمَئِذٍ لَّكُنَّا مِن مَّرْقَدِنَا ۗ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿۵۳﴾ ۵۳۔ تے او آکھسن جو شالا ہلاک تھیووں ساکوں قبریں وچو کیس کڈھیے تے اے رحمان خدا دا وعدہ ءتے رسویں سچ پویا ہا۔

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿۵۴﴾ ۵۴۔ اے محض ہک عذاب ہوسی تے اوسارے ساڈے سامنے حاضر کیےتے وین۔

فَالْيَوْمَ لَا تُلَظْمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۵﴾ ۵۵۔ تے اوں بڑینہ کہیں جان تے ظلم نہ کیتا ویسی تے تہا کوں محض تہاڈے عملیں دا بدلہ ہسی۔

إِن أَحْبَبَ الْجَنَّةَ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكُفُونًا ﴿۵۶﴾ ۵۶۔ بے شک بہشتی اوں بڑینہ ضروری کم کریندے پٹے ہوسن تے خوش ہوسن۔

هُم وَاَزْوَاجُهُمْ فِي ظُلُمٍ أَلْمَ الْأَعْيُنِ وَمَثُكُونًا ﴿۵۷﴾ ۵۷۔ اوتے انہیں دے سنگتی چھاں تلے ہماچیں تے وہائیں دی میک لگے بیٹھے ہوسن۔

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿۵۸﴾ ۵۸۔ اوندے وچ انہیں واسطے میوے ہوسن تے جو اونگسن انہیں کوں بڑتا ویسی۔

سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿۵۹﴾ ۵۹۔ مہربان رب کنیں سلامتی دا سنہیا ہوسی۔

وَأَمَّا زُورُ الْيَوْمِ آيَئُهَا الضُّرُومُونَ ﴿۶۰﴾ ۶۰۔ تے اے مجرمو آج تکھڑ کھڑو۔

أَلَمْ أَعْهَدْ لَكُمْ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۶۱﴾ ۶۱۔ اے آدم دے پترو کیا میں تہاں تہاں وعدہ نہ گدھا ہا جو تہاں شیطان دی عبادت نہ کر اہے بے شک تہاڈا اوکھلا کھلا دشمن۔

وَأَنِ اعْبُدُونِي ۗ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۶۲﴾ ۶۲۔ محض میری عبادت کرو اے سدھا راہ۔

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا ۗ أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿۶۳﴾ ۶۳۔ او تہاڈے وچو ہون ساری مخلوق کوں ہلاک کر چکے کیا عقل نوہے کریندے۔

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۶۴﴾ ۶۴۔ اے دوزخ جیندا تہاڈے نال وعدہ کیتا

گیا ہا۔

۶۵۔ آج اپنے کفر دی وجہ کہیں بندے ورج پیسہ۔

۶۶۔ آج اسماں انہیں دے مہیں تے مہلا ڈیسوں تے انہیں دے تھ ساڈے نال ایسن تے انہیں دے پیر جو کجھ اوکریں دے ہن اوندی گواہی ڈیسن۔

۶۷۔ جے اسماں چاہوں تے انہیں کون اندھا کر ڈیوں تے اوکس راہ تے ٹرپوں تے او ڈیکھسن کیویں؟

۶۸۔ تے جے اسماں چاہوں تے اسماں انہیں دی شان ختم کر ڈیوں تے دل او نہ اگوتے ورج سگسن تے نہ بچھوتے ولسن۔

۶۹۔ تے جنیکوں اسماں وڈی عمر ڈیندے ہن اوندے جسم کوں گزور کر ڈیندے ہن کیا او عقل نہیں کریندے۔

۷۰۔ تے اسماں اونکوں شعر نہیں سکھائے نہ اوندی شان اے تے محض نصیحت تے ولا ولا پڑھیں ڈالی تے کھلیاں دلیلاں ڈیوں ڈالی کتاب۔

۷۱۔ تاں جوا چیرھا جیندا ے اونکوں ہوشیار کرے تے کافرین تے فیصلہ پورا تھی وچے۔

۷۲۔ کیا او نہیں ڈبے بے شک اسماں انہیں کیتے اپنی طاقت نال جانور پیدا کیتن تے او انہیں دے مالکن۔

۷۳۔ تے اسماں انہیں کوں انہیں دے تابع کر ڈتے تے انہیں وچو کجھ تے سوار تھیندن تے

إِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۶۵﴾

الْيَوْمَ نَخْنِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ
وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۶۶﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ﴿۶۷﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَنَسَخْنَهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا
مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿۶۸﴾

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ
أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿۶۹﴾

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا
ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿۷۰﴾

لَيُنذِرَ مَنْ كَانَ جَبًا وَيَجِئَ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۷۱﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا
أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ ﴿۷۲﴾

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا
يَأْكُلُونَ ﴿۷۳﴾

انہیں وچو کھندن۔

۷۴۔ تے انہیں وچو انہیں کیتے نفع ہن تے پیوٹ دیاں شہیں دی ہن کیا او شکر نہیں کریندے
۷۵۔ انہیں اللہ دے سوا بے معبود بنائے ہوئیں
تاں جو اتہیں دی مدد کیتی ونجے۔

۷۶۔ او انہیں دی امداد نہیں کر سگدے تے او انہیں دے خلاف لشکر بیٹے کے سامنے آوسن۔
۷۷۔ انہیں دیاں گالیں تیکوں مونجھا نہ کرن
بے شک اساں جو او کیندن تے ظاہر کریندن
چاٹدے ہیں۔

۷۸۔ کیا انسان کوں علم نہیں جو بے شک اساں
اونکوں نطفے کنیں پیدا کیتے تے او پھیس سخت
جھڑے کار تھی ویندے۔

۷۹۔ تے او ساڑے خلاف گالیں کریندے تے
اپنی پیدائش کوں بھل ویندے تے آہدے جو
جیلے بڈیاں گل سٹرو لیں انہیں کوں کون
جیندا کریسی۔

۸۰۔ توں آکھ انہیں کوں او ہو جیندا کریسی جس
پہلی دفعہ انہیں کوں پیدا کیتے تے او ہر مخلوق
کوں چنگی طرحاں چاٹدے۔

۸۱۔ جس تہاڑے کیتے ساوے ون کنیں بھاٹائی
تے تاں اوندے نال بھا پلیندے ء۔

۸۲۔ کیا او ذات جس آسمان تے زمین کوں
پیدا کیتے ایں گال تے قادر نہیں جو او ہو
جیس مخلوق ہی پیدا کرے کیوں نہیں او ہوں
پیدا کرن والا تے ہوں چاٹن والا ء۔

و لَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا
يَشْكُرُونَ ﴿۷۴﴾
وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ
يُنصَرُونَ ﴿۷۵﴾

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ
جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ ﴿۷۶﴾
فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يَنْبَغِي
يُغْلِبُونَ ﴿۷۷﴾

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِنَّا هُوَ
حَصِيْبٌ مُّبِينٌ ﴿۷۸﴾

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَوَيْحَى خَلَقَهُ قَالَ مَنْ يَنْبَغِي
الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿۷۹﴾

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿۸۰﴾

إِلَّا الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا
أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿۸۱﴾

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِنْ لَدُنْهِ نَجْمًا
وَهُوَ الْعَلِيمُ ﴿۸۲﴾

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۳۶﴾

۸۳۔ جیلے او کیس چیز دا ارادہ کرنی دے تے او
محض حکم ڈے کے آہرے تھی و نچ تے او تھی
ویندی ۶۔

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿۳۷﴾

۸۴۔ پاک او ذات جیندے ہتھ و نچ ہر شے
دی بادشاہی رے تے تساں ہوندو ولائے ویسو۔
۵

سورة صفّت مکیّہ ۷۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۳ آیات تے ۵ رکوعن ۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کریںداں اللہ دے تال تال جیرھا
بن سَنَكُمۡ بُرِیۡوٰنٌ وَّالَاتِیۡنَہٗ وَلِیۡوۡنٌ رَّحِیْمٌ ②
- ۲۔ میں گواہی کہتے پیش کریںداں انہیں کون پیرے
قطاریں وچ دشمنیں دے سانے کھڑن۔
- ۳۔ تے برے کم کرن واپس کون دڑکے ڈیندن۔
۴۔ تے ذکر (قرآن) پڑھ کے سنیندن۔
- ۵۔ بے شک تہاڈا معبود ہک ۔
- ۶۔ جیرھا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں نے
دیان اوند ا رب تے رب انہیں جیس دا جھوٹو جھلا
نکلدے ۔
- ۷۔ بے شک اساں تمویں آسمان کون تاریں نال
سوٹھا بنائے ۔
- ۸۔ تے اونکوں ہر منہ زور شیطان کنیں پچائے ۔
- ۹۔ او اتلیں تکڑی ہستیں دیاں گالیں نہیں سن بگے
تے ہر پاسو انہیں کون پیریں کیتا ویندے ۔
- ۱۰۔ سوٹے مار مار کے تے انہیں کیتے ہک ہمیشہ
دا عذاب ۔
- ۱۱۔ سوٹے اوندے جیرھا کوئی گال چا کے گھن
دینچے تے ہک آسمانی انگارہ اوند پچھا کریںدے ۔
- ۱۲۔ تے توں انہیں کنیں پچھ کیا انہیں دا پیدا کرن
زیادہ اوکھا یا پایا جو اساں پیدا کیتے بے شک
اساں انہیں کون چیرٹن آلی مٹی تال پیدا کیتے ۔
- وَالصَّفّتِ صَفًّا ②
- فَالرُّجُودِ رَجْرًا ③
- فَالثَّلِیۡتِ ذُكْرًا ④
- اِنَّ اِلٰهَكُمۡ لَوَاحِدٌ ⑤
- رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَّالْاَرْضِ وَّمَا بَیۡنَہُمَا وَّرَبُّ
الشَّارِقِ ⑥
- اِنَّا زَیۡنًا السَّمَاۗءِ الدُّنۡیَا بِزَیۡنَتِہٖۤ اِلَکۡوَکِبِ ⑦
- وَحِفۡظًا مِّنۡ کُلِّ شَیۡطٰنٍ مَّارِدٍ ⑧
- لَا یَسۡتَعۡوَنَ اِلَی الْمَلٰٓئِکَۃِ الْاَعۡلٰی وَّیُقَدِّفُوۡنَ مِّنۡ
کُلِّ جَانِبٍ ⑨
- دُحُوۡرًا وَّلَہُمۡ عَذَابٌ وَّاصِبٌ ⑩
- اِلَّا مَنۡ حَطَفَ الْخَطۡفَۃَ فَاتَّبَعۡہٗ شَہَابٌ نَّاقِبٌ ⑪
- فَاَسۡتَفۡنِہُمۡ اَہُمۡ اَشَدُّ حَلۡفًا اَمۡ مِّنۡ حَلۡقِنَا اِنَّا
حَلَقۡنَہُمۡ مِّنۡ طِیۡنٍ لَّا رِیۡبَ ⑫

- ۱۲۔ توں حیران تھیندیں تے او شکریاں کریندن۔ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿۱۲﴾
- ۱۳۔ تے جیلے انہیں کوں نصیحت کیتی دیندی ۶۰ او نصیحت حاصل نہیں کریندے۔ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿۱۳﴾
- ۱۵۔ تے جیلے کوئی نشان بڈہن شکریاں کریندن۔ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ﴿۱۵﴾
- ۱۶۔ تے آہن اے محض کھلا کھلا جادو ۶۰۔ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۶﴾
- ۱۷۔ کیا اساں جڈاں مرسوں تے مٹی تھی دیسوں تے ہڈیاں تھی دیسوں کیا اساں ولا اٹھائے دیسوں۔ وَإِذَا مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَءِ عِظَامًا
ءِ إِنَّا لَنَبْعَثُوهُمْ ﴿۱۷﴾
- ۱۸۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے وی۔ أَوْ أَبَاؤُنَا أَلَّا دُونَ ﴿۱۸﴾
- ۱۹۔ توں آکھ جیاتے تساں ذلیل وی نال تھیو۔ قُلْ نَعْمَ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ﴿۱۹﴾
- ۲۰۔ تے اے محض ہک دڑکا ۶۰ تے او ڈیکھن پئے وین۔ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ
يَنْظُرُونَ ﴿۲۰﴾
- ۲۱۔ تے آکھن مرو اے تے جزا سزا دا ڈینہر۔ وَقَالُوا يَا بُولِيسَ هَذَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿۲۱﴾
- ۲۲۔ تے اے فیصلے دا ڈینہر جینکوں تساں جھٹلیندے ہاوے۔ هَذَا يَوْمَ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿۲۲﴾
- ۲۳۔ ظالمیں کوں تے انہیں دی زالیں کوں تے انہیں کوں جیندی او عبادت کریندے ہن جیندا کرو۔ أَخْسَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْرَجَهُمْ وَمَا كَانُوا
يَعْبُدُونَ ﴿۲۳﴾
- ۲۴۔ اللہ دے سواتے انہیں کوں دوزخ دے راہ دو گھن ونجو۔ مِن دُونِ اللَّهِ فَأُهْدُوا لَهُم إِلَى صِرَاطِ الْعَجِيبِ ﴿۲۴﴾
- ۲۵۔ تے انہیں کوں کھڑاڈ انہیں کنیں پھیا ویسی۔ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿۲۵﴾
- ۲۶۔ تماکوں کیا تھے تساں ہک ڈو جھے دی امداد نوے کریندے۔ مَا لَكُمْ لَا تَنصَرُونَ ﴿۲۶﴾
- ۲۷۔ اصل او آج ہتھیار سٹ ڈین۔ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿۲۷﴾
- ۲۸۔ ہک ڈو جھے دو توجہ کرین تے محبت کرین۔ وَأَقْبَل بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۲۸﴾
- ۲۹۔ آکھن بے شک تساں ساڈو سچے پاسو اندے ہاوے۔ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿۲۹﴾

- ۳۰۔ او آجھسن اصل تساں میندے نہ ہاوے۔
 ۳۱۔ اساں تساں کنیں ڈاڑھے نہ ہاے اصل تساں
 (منہ زور قوم ہاوے۔
 ۳۲۔ ساڑھے رب دی گال ساڑھے اُتے
 پوری تھی گی بے شک اساں چکھسوں۔
 ۳۳۔ اساں تہا کوں گمراہ کیتے اسل آپ دی گمراہ ہاے
 ۳۴۔ بے شک او اوں ڈینہہ عذاب وح شریک
 ہوسن۔
 ۳۵۔ بے شک اساں مجریں نال ایویں کریندے ہیں
 ۳۶۔ بے شک او اکڑیندے ہن جیلھے انہیں کوں
 آکھیا ویندا ہاجو اللہ دے سوا کوئی معبود کاہتیں۔
 ۳۷۔ تے آہن اساں اچھے معبودیں کوں
 ہک شاعر تے پاگل کیتے کیوں چھوڑ ڈیوں۔
 ۳۸۔ اصل او سچ گھن کے آٹے تے اوں رسولیں
 دی تصدیق کیتی ہے۔
 ۳۹۔ بے شک تساں دکھ ڈیوں والا عذاب چکھن
 والے ہوسے۔
 ۴۰۔ تہا کوں محض تہا ڈے عملیں دا بدلہ ڈتا ویندا
 ہے۔
 ۴۱۔ سوائے اللہ دے بندیں دجیرے چنٹے ہوئے ہن
 ۴۲۔ جنہیں کیتے معلوم رزق موجود۔
 ۴۳۔ میوسے ہن تے انہیں کوں عزت ڈتی ویسی۔
 ۴۴۔ نعمتیں والے باغیں وچ۔
 ۴۵۔ تے او ہانچیں تے آمنے سامنے بیٹھے ہوسن
 ۴۶۔ بیٹھے پائی دے بھرے ہوئے گلاس انہیں
 دے کولہو آندے ویسے۔
- قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۳۰﴾
 وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا
 طٰغِيْنَ ﴿۳۱﴾
 فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۙ اِنَّا لَذٰلِقُوْنَ ﴿۳۲﴾
 فَاَعْوَبْنٰكُمْ اِنَّا كُنَّا غٰوِيْنَ ﴿۳۳﴾
 فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿۳۴﴾
 اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿۳۵﴾
 اِنَّهُمْ كَانُوْا اِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
 يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۳۶﴾
 وَيَقُوْلُوْنَ اِنَّا لَنَارِكُوْا الرَّهْبٰنَا اِنشَاعِمْ فَيَجْنُوْنَ ﴿۳۷﴾
 بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۳۸﴾
 اِنَّكُمْ لَذٰلِقُوْا الْعَذَابِ الْاَلِيْمِ ﴿۳۹﴾
 وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۴۰﴾
 اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْخٰلِصِيْنَ ﴿۴۱﴾
 اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُرُوْقٌ مَّعْلُوْمَةٌ ﴿۴۲﴾
 فَوَاكِهَةٌ وَهُمْ مُّكْرَمُوْنَ ﴿۴۳﴾
 فِي جَنَّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿۴۴﴾
 عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِيْنَ ﴿۴۵﴾
 يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِيْنٍ ﴿۴۶﴾

۳۷۔ اوچھے ہوسن تے بیوٹن والیں واسطے لذت ہوسی۔

بِضَاءٍ لَذَّةٍ لِشَرِبِينَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ نہ انہیں دے سروچ درد تھیسے تے نہ او پاگل تھیسن۔

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفُونَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے انہیں دے کولہو اکھیں جھکیاں کر کے تری تھیس کھڑیاں ہوسن۔

وَعِنْدَهُمْ قَصْرٌ ظَرْفٍ عَيْنٍ ﴿۳۹﴾

۵۰۔ ایویں جیویں او ڈھکے ہوئے آنے۔

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ ہک ڈوجھے کون ڈیکھسن تے تحت کر لیں۔

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ ہک شخص انہیں دچو آکھسی جو میڈا ہک سنگتی ہا۔

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ او آکھسی کیا توں مننن والیں دچو ہویں؟

يَقُولُ أَتَيْتَكَ لِيَنَّ الْمَصْدِفِينَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ کیا جہاں اساں مرسوں تے مٹی تے پٹی بن ویسوں کیا ساکوں عملیں دا بدلہ ڈتا ویسی۔

إِذَا مِنَّا وَ مِنَّا وَ كُنَّا تُرَابًا وَ عِظَامًا

إِنَّا لَمُبِينُونَ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ او آکھسی کوئی ہے جیرا جھاتی پاکے ڈیکھے جو اوندا کیا حال۔

قَالَ هَلْ أُنْتُمْ مُظْلِعُونَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ او آپ جھاتی پیسی تے اونکوں دوزخ دچ ڈیکھسی۔

فَأَطَاعَ فَرَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ او آکھسی اللہ دی قسم توں میکوں وی ہلاک کریندا ہانویں۔

قَالَ تَأَلَّوْا إِن كَذَّبْتُمْ لَتُرَدُّنَّ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ جے اللہ افضل نہ ہوئے تاتے میں وی حاضر تھیون ڈالیں جو ہوداں ۵۹۔ کیا اساں نہ مرسوں؟

وَلَوْ لَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿۵۸﴾

إِنَّمَا نَحْنُ بِبَبِيتِينَ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ سوائے پہلی موت دے تے ساکوں کوئی عذاب نہ ڈتا

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿۶۰﴾

ویسی۔

۶۱۔ بے شک اے ہوں دچی کامیابی ۶۰۔

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَوْمُ الْعَظِيمُ ﴿۶۱﴾

- ۶۲۔ میں رتبے کیسے عمل کروں واپس کون عمل کرنا چاہی دا ۶۔
- ۶۳۔ کیا اے مہمانی چنگی یا تھوہر دا درخت۔
- ۶۴۔ بے شک اسان اونکوں ظالمیں کیسے فتنہ بناے۔
- ۶۵۔ بے شک او دن جیرھا دوزخ دے تل وچ پیدا تھیندے۔
- ۶۶۔ اوندا پھل ایویں ہے جیویں ناگیں دا سر۔
- ۶۷۔ بے شک او اتھو کھوسن تے اوندے نال ڈٹھ بھریں۔
- ۶۸۔ دل انہیں دے پاٹی وچ اہلدا پاٹی رلایا ویسی۔
- ۶۹۔ دل انہیں کوں دوزخ دو دلایا ویسی۔
- ۷۰۔ بے شک انہیں اپنے پیو ڈاڑیں کوں گمراہ پاتے۔
- ۷۱۔ تے او انہیں دے پھیریں تے بھج پین۔
- ۷۲۔ تے ایس کنیں پہلے وی ہوں ساریاں توماں گمراہ تھی چکین۔
- ۷۳۔ اسان انہیں وچ ڈراوٹن والے پھین۔
- ۷۴۔ تے توں ڈیکھ انہیں دا کیا انجام جنہیں کوں ڈرایا گیا ہا۔
- ۷۵۔ سوائے چٹئے ہوئے اللہ دے بندیں دے۔
- ۷۶۔ تے ساکوں نوح سٹییا ہاتے اسان ہوں چنگا جواب ڈیوٹن والے ہیں۔
- ۷۷۔ تے اسان اونکوں تے اوندے گھرائیں کوں وڈی مصیبت کنیں پجایا۔
- ۷۸۔ تے اسان اوندی اولاد کوں باقی رکھیا۔
- ۷۹۔ تے بعد وچ آوٹن واپس وچ اوندی یاد اسان باقی رکھی۔
- لَبِئْسَ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَمَلُونَ ﴿۱۶﴾
- أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقْوَمِ ﴿۱۷﴾
- إِنَّا جَعَلْنَهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿۱۸﴾
- إِنهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿۱۹﴾
- كُلُّهَا كَانَتْ رُءُوسَ الشَّيْطَانِ ﴿۲۰﴾
- فَأَنَّهُمْ لَأَكْثَرُونَ مِنْهَا فَالْيُؤُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿۲۱﴾
- ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿۲۲﴾
- ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿۲۳﴾
- إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿۲۴﴾
- فَهُمْ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿۲۵﴾
- وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۶﴾
- وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنذِرِينَ ﴿۲۷﴾
- فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنذِرِينَ ﴿۲۸﴾
- إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۲۹﴾
- وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمَلِ الْمُجِيبُونَ ﴿۳۰﴾
- وَيَجْبِنُهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿۳۱﴾
- وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿۳۲﴾
- وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۳۳﴾

- ۸۰۔ نوح کوں قومیں وچو سلامتی دی دعا ملدی
پہی ۶۔
- ۸۱۔ بے شک اساں ایویں چنگے کم کرن والیں
کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔
- ۸۲۔ بے شک او ساڈے مومن بندیں وچو ہا۔
- ۸۳۔ دل اسان پھلس کوں غرق کر ڈتا۔
- ۸۴۔ تے بے شک انہیں دی جماعت وچو ابراہیم
دی ہا۔
- ۸۵۔ جیلے او اپنے رب دو پاک دل گمن کے آیا
ہا۔
- ۸۶۔ جیلے اوں اپنے پیوتے قوم کوں آکھے تساں
کیندی عبادت کریندے ء۔
- ۸۷۔ کیا اللہ دے سوا کوڑے معبودیں کوں تساں پابندے ہا
ہا۔
- ۸۸۔ تہاڑا رب العالمین دے متعلق کیا خیال۔
- ۸۹۔ او کجک دفعہ تاریں کوں ڈٹھے۔
- ۹۰۔ تے آکھیں میں بیماراں۔
- ۹۱۔ تے اوں کوں چھوڑ کے ٹر گئے۔
- ۹۲۔ او ہولے ہولے انہیں دے معبودیں دو گئے پیا
تے آکھیں تساں کھندے نوے۔
- ۹۳۔ تہا کوں کیا ہے تساں لیندے نوے۔
- ۹۴۔ دل ہولے ہولے انہیں تے ہے ہتھ نال سٹ
ماری اس۔
- ۹۵۔ انہیں کوں پتہ لگے تے او اوندو بھڑے آسن۔
- ۹۶۔ اوں آکھے کیا تساں اوندی عبادت کریندے ہا
جینکوں آپ بنیندے ء۔
- ۹۷۔ تے اللہ نے تہا کوں پیدا کیتے تے تہاڑے
- سَلِّمْ عَلٰی نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿۸۰﴾
- اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۸۱﴾
- اِنَّكَ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۸۲﴾
- ثُمَّ اَعْرَفْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿۸۳﴾
- وَاِنَّ مِنْ شَيْعَتِهٖ كٰذِبًا بَهِيمًا ﴿۸۴﴾
- اِذْ جَاءَ رَبُّهٗ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ﴿۸۵﴾
- اِذْ قَالَ لِاٰبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَاذَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۸۶﴾
- اِيْفَكًا اِلٰهَةً دُوْنَ اللّٰهِ تُرِيْدُوْنَ ﴿۸۷﴾
- مَا ظَنَنْتُمْ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۸۸﴾
- فَنظَرَ نَظْرَةً فِى النُّجُوْمِ ﴿۸۹﴾
- فَقَالَ اِنِّىْ سَقِيْمٌ ﴿۹۰﴾
- فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِيْنَ ﴿۹۱﴾
- فَرَاغَ اِلَى الْاِهْتِهَامِ فَقَالَ اَلَا نَا كُفُوْنَ ﴿۹۲﴾
- مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُوْنَ ﴿۹۳﴾
- فَرَاغَ عَلَيْهِمْ صَرْبًا بِالْيَمِيْنِ ﴿۹۴﴾
- فَاْتٰلُوْا اِلَيْهِ يَزْفُوْنَ ﴿۹۵﴾
- قَالَ اَتَعْبُدُوْنَ مَا تَتَّخِطُوْنَ ﴿۹۶﴾
- وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۷﴾

عملیں کوں دی۔

۹۸۔ انہیں آکھئے ایندے چودھارو کندھ بناؤتے
ایتکوں بھا وچ سٹو۔

۹۹۔ انہیں اوندے نال چالاکي دا ارادہ کیتاتے اسان
انہیں کوں ذلیل کر ڈتا۔

۱۰۰۔ تے اوں آکھئے بے شک میں اپٹے رب دو
ویندا پیاں او میکوں سدھا راہ ڈکھلیسی۔

۱۰۱۔ لے میڈے رب میکوں نیک ہال بخش۔

۱۰۲۔ تے اسان اونکوں سیانے ہال دی خوش خبری
ڈتی۔

۱۰۳۔ جیلے او اوندے نال بھجن دے قابل تھے آکھئے
لے میڈے پتھر ! میں خواب وچ ڈٹے

جو میں تیکوں کوہیندا پیاں توں ڈس تیرڈا کیا خیال
اوں آکھئے لے میڈے ابا تیکوں جو حکم توں کر

توں میکوں صبر کرن والیں وچو پیسیں۔

۱۰۴۔ جیلے ڈوہیں راضی تھی گئے تے اونکوں متھے
دے بھر سمانے سی۔

۱۰۵۔ تے اسان اونکوں سڈیے جو لے ابراہیم۔

۱۰۶۔ تیں خواب سچ کر ڈکھائے بے شک اسان
ایویں چنگے کم کرن والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

۱۰۷۔ بے شک اے کھلی آزمائش ہائی۔

۱۰۸۔ تے اسان ہک وڈی قربانی نال اوندنا قدرہ
ڈتے۔

۹۔ اتے اسان پچھلیس وچ اوندنا ہوں چنگا ذکر چھوڑیے۔

۱۱۔ ابراہیم تے سلامتی ۶۔

۱۱۱۔ اسان چنگے کم کرن والیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْفَوْهُ فِي
الْجَحِيمِ ﴿۹۸﴾

فَكَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿۹۹﴾

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿۱۰۰﴾

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۰۱﴾

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿۱۰۲﴾

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُا إِنِّي أَرَىٰ فِي

النَّمَا إِنِّي أَدْبَحُكَ فَأَنْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ

يَأْتِي أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ وَسَيُجَدُّ لِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ

مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۰۰﴾

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿۱۰۳﴾

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿۱۰۴﴾

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۰۵﴾

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ النَّبِيُّ ﴿۱۰۶﴾

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿۱۰۷﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۰۸﴾

سَلَّمَ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ ﴿۱۰۹﴾

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۱۱﴾

ہیں۔

۱۱۲۔ بے شک او ساڑھے مومن بندیں دچو ہا۔

۱۱۳۔ تے اساں اونکوں اسحاق دی خوش خبری
ڈٹی اونکیں دچو نہی ہا۔

۱۱۴۔ تے اساں اونکوں تے اسحاق کوں برکت
ڈٹی تے انہیں ڈوناہیں دی اولاد دچو کجھ فرمانبردار
ہن تے کجھ اپنے آپ تے کھلا کھلا ظلم کرن
والے ہن۔

۱۱۵۔ تے اساں موسیٰ تے ہارون تے دی اصمان
کیا۔

۱۱۶۔ تے اساں انہیں ڈوناہیں کوں تے انہیں دی قوم کوں
بک دچو سی مصیبت کنیں اساں پچایا۔

۱۱۷۔ تے انہیں دی مدد کیتی تے ادغاب آوٹ
والیں دچو ہن۔

۱۱۸۔ تے اساں انہیں کوں سہر حکم ظاہر کرن
والی کتاب ڈٹی۔

۱۱۹۔ تے انہیں کوں سدھا راہ ڈکھایا۔

۱۲۰۔ تے پچھلیں وچ انہیں دا چنگا ذکر باقی رکھے۔

۱۲۱۔ موسیٰ تے ہارون تے سلامتی ہوئے۔

۱۲۲۔ بے شک اساں چنگے کم کرن والیں کوں
ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

۱۲۳۔ او ڈوویں ساڑھے مومن بندے ہن۔

۱۲۴۔ تے بے شک ایساں روسیوں دچو ہا۔

۱۲۵۔ جیلے ادں اپنی قوم کوں آکھے کیا تاساں
ڈردے نوے۔

۱۲۶۔ کیا تاساں بخلت کوں سڈیندے ء تے سب

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۲﴾

وَبَشَرْنَاهُ بِالْحَقِّ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۱۳﴾

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا

مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿۱۱۴﴾

وَلَقَدْ مَتَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿۱۱۵﴾

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿۱۱۶﴾

وَنَصَّرْنَاهُمْ فَاكُنُوا لَهُمُ الْغُلِيَّيْنَ ﴿۱۱۷﴾

وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُنْتَبِهِينَ ﴿۱۱۸﴾

وَهَدَّيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۱۱۹﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْيَرِينَ ﴿۱۲۰﴾

سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿۱۲۱﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۲۲﴾

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۲۳﴾

وَأَنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ مِنَ السَّالِحِينَ ﴿۱۲۴﴾

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۲۵﴾

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿۱۲۶﴾

کنیں چنگا پیدا کرٹ والے اللہ کوں چھوڑ ڈیندے۔
۱۲۷۔ اللہ تماڑا رب تے تماڑے پہلے پوڑاویں
دا وی رب۔

۱۲۸۔ انیس او نکوں جھٹلائے تے بے شک
او حاضر کیتے ویں۔

۱۲۹۔ سوائے اللہ دے چینیئے ہوئے بندیں مے
۱۳۰۔ تے اسان انہیں دا ذکر پھلیں وچ چنگا
چھوڑیئے۔

۱۳۱۔ ال یاسین تے سلامتی ہوئے۔
۱۳۲۔ بے شک اسان محسنیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے
ہیں۔

۱۳۳۔ بے شک او ساڈا مومن بندہ ہا۔
۱۳۴۔ تے بے شک لوط رسولیں وچ ہا۔
۱۳۵۔ جیلے اسان او نکوں تے اوندے مارے گھر
والیں کوں نجات ڈتی۔

۱۳۶۔ سوائے ہک ہڈی دے جیڑی پھلیں
وچ رہ گئی۔

۱۳۷۔ تے دل اسان پھلیں کوں تباہ کر ڈتا۔
۱۳۸۔ تے بے شک تاس فجر کوں انہیں مے
کو لو لنگھدے ہو۔

۱۳۹۔ تے رات کوں وی کیا تما کوں عقل کاہ نہیں
۱۴۰۔ تے بے شک یونس رسول ہا۔
۱۴۱۔ جیلے او بچ گئے تے بھری پیڑی وچ وچ
پیشے۔

۱۴۲۔ پکھا کڑھئے نہیں اوندا ناں نکھتے تے اونکوں
پاٹی وچ سٹ گھتے نیں۔

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأُولَىٰ ﴿۱۲۷﴾

فَلَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿۱۲۸﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۲۹﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۳۰﴾

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿۱۳۱﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳۲﴾

إِنَّمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۳﴾

وَإِن لُّوطًا لِّمَنِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۳۴﴾

إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿۱۳۵﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿۱۳۶﴾

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿۱۳۷﴾

وَأَنكُمُ لَمَمْرُونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ﴿۱۳۸﴾

وَبِالْبَيْتِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۳۹﴾

وَإِن يُونُسَ لِمَنِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۴۰﴾

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِ الْشَّحُونِ ﴿۱۴۱﴾

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿۱۴۲﴾

- ۱۴۳- اونکوں ہک مچھی بنگل گئی تے او اٹھے آپ
کوں ملام کریندا پایا۔
- ۱۴۴- جے او تسبیح تحرک دالیں دچو نہ ہووے ہا
- ۱۴۵- تے او قیامت نہیں اوندے ڈڈھ ورج
رہ ونجے ہا۔
- ۱۴۶- تے اساں اونکوں کھلے میدان ورج
سٹ گھیتا تے او بیمار ہا۔
- ۱۴۷- تے اتھاہیں اساں کردو جھا ڈتا۔
- ۱۴۸- تے اساں اونکوں ہک لکھ یا لکھ زیادہ
بندیں دو پٹھیا ہا۔
- ۱۴۹- او مارے ایمان گھن آئے تے اساں
انہیں کوں ہک وقت تیں فائدہ پچھایا۔
- ۱۵۰- توں انہیں کنیں کچھ کیا تہاڑے رب
کیتے دھیرس ہن تے تہاڑے کیتے یتیر ہن
- ۱۵۱- یا اساں فرشتیں کوں مادی شکل وچ بٹائے تے
ادگواہ ہن۔
- ۱۵۲- سٹو او اے اٹھے ولو کوڑ بٹا کے آبدن۔
- ۱۵۳- جو اللہ نے پال چھئے تے او بے شک
کوڑن۔
- ۱۵۴- پتریں تے دھیریں کوں چھیس۔
- ۱۵۵- تہا کوں کیا تھی گئے تہاں کینجھ فیصلے
کریندے۔
- ۱۵۶- کیا تہاں سمجھدے توے۔
- ۱۵۷- یا کیا تہاں کنیں کوئی کھلی دلیل۔
- ۱۵۸- جے تہاں سچے بوے تے اچی کتاب گھن
آؤ۔
- فَالْتَقَمَهُ الْحَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۱۴۳﴾
- فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ السَّاجِدِينَ ﴿۱۴۴﴾
- لَلَيْثِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۱۴۵﴾
- فَتَبَدَّلْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿۱۴۶﴾
- وَأَبَدْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿۱۴۷﴾
- وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿۱۴۸﴾
- فَأَمِنُوا فَفَتَنَّاهُمْ إِلَى حُبَيْلٍ ﴿۱۴۹﴾
- فَأَسْتَفْتِهِمْ إِلَى رَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿۱۵۰﴾
- أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿۱۵۱﴾
- أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ آفِكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿۱۵۲﴾
- وَلَدَّ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۵۳﴾
- أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿۱۵۴﴾
- مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۱۵۵﴾
- أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۵۶﴾
- أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿۱۵۷﴾
- فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۵۸﴾

- ۱۵۹- تے اوندے تے جس دے دوح
رشتے گنڈھیند تے جس کوں پتہ بے شک
او حاضر کیتے دین۔
- ۱۶۰- اللہ انہیں گالیں کیں پاک جیہاں او
کو بندے پین۔
- ۱۶۱- سوائے اللہ دے پٹھے ہوئے بندیں دے۔
- ۱۶۲- بے شک تساں تے جنیدی تساں عبادت
کر بندے دے۔
- ۱۶۳- کہیں کوں اندھ بندھا ورغلا توہے سبگے۔
- ۱۶۴- سوائے اوندے جیہاں دوزخ دوح
شیجن والے۔
- ۱۶۵- تے اساں ساریں کیتے ہک معلوم مقام۔
- ۱۶۶- تے اساں قطارین دوح کھڑے ہیں۔
- ۱۶۷- تے بے شک اساں تسبیح کرن واسے ہیں۔
- ۱۶۸- تے او آہرے ہن۔
- ۱۶۹- جے اساں کیں رسول آوے ہا پہلی قومیں
آلی کار۔
- ۱۷۰- تے اساں وی اللہ دے پٹھے ہوئے
بندے بن دوجوں ہا۔
- ۱۷۱- انہیں اوندرا انکار کیتے تے انہیں کوں
ضرور پتہ بگ ویسی۔
- ۱۷۲- تے ساڈی گال ساڈے پٹھے ہوئے بندیں
کیتے گذر چکی۔
- ۱۷۳- بے شک اوہ ہن جنہیں دی مدد
کیتی ویسی۔
- ۱۷۴- تے ساڈے شکر ڈاڑھے تھین۔
- وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمْتِ
الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿۱۵۹﴾
- سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۱۶۰﴾
- إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۶۱﴾
فَأَنذَكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿۱۶۲﴾
- مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ ﴿۱۶۳﴾
إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿۱۶۴﴾
- وَمَا مَنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿۱۶۵﴾
وَأَنَا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿۱۶۶﴾
وَأَنَا لَنَحْنُ النَّسِيبُونَ ﴿۱۶۷﴾
وَأَن كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿۱۶۸﴾
لَوْ أَن عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأُولِينَ ﴿۱۶۹﴾
لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۷۰﴾
- فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۱۷۱﴾
- وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۷۲﴾
إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿۱۷۳﴾
- وَأَن جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿۱۷۴﴾

۱۷۵- توں کچھ دیر کیتے انہیں کنیں کنڈولا گھن۔

۱۷۶- تے انہیں کوں بڑہا رہو او وی بڑیکھ گھنن۔

۱۷۷- کیا او سا بڑے عذاب کوں جلدی بگدن۔

۱۷۸- تے جیلھے او انہیں دے صحن و ترح لہسی

تے جنیں کوں بڑایا گیا با انہیں دی تخر بڑی

ہوسی۔

۱۷۹- تے توں انہیں کنیں کچھ وقت کیتے منہ پھیر گھن۔

۱۸۰- توں بڑہا رہ او ضرور بڑیکھ گھنن۔

۱۸۱- تیبڑا رب جیرھا ہر عزت دا مانک اتہیں

دی گالہیں کنیں پاک۔

۱۸۲- تے رسوئیں تے سلامتی ہوے۔

۱۸۳- تے ساریاں سچیاں صفقاں اللہ رب العالمین

کیتے ہن۔

تَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۱۷۵﴾

وَأَبْصَرَهُمْ نَسُوفٌ يُّبْصِرُونَ ﴿۱۷۶﴾

أَفْعَدْنَا بِنَايَاسْتَعْجِلُونَ ﴿۱۷۷﴾

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿۱۷۸﴾

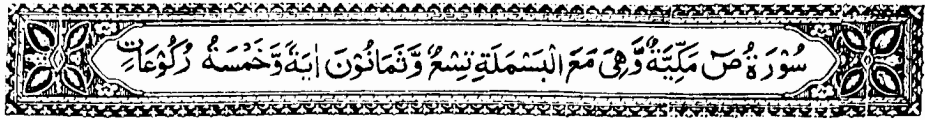
وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿۱۷۹﴾

وَأَبْصَرَهُمْ نَسُوفٌ يُّبْصِرُونَ ﴿۱۸۰﴾

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۱۸۱﴾

وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۸۲﴾

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۸۳﴾

سورة ص مکی ۷۰ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۹ آیتاں تے ۵ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
مٹگئے ڈیوں والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ سچا ۷۰ تے ایندے کیتے قرآن کوں جیرھا
نصیحتیں نال بھریا ہوئے گواہ بنیندے ہیں۔
- ۳۔ اصل کافر اکثر و جح ہن تے اختلاف کریندے
پین۔
- ۴۔ انہیں کنیں پہلے اساں کئی تو ماں ہلاک کیتن
انہیں قریاد کیتی پیراے وقت نجات دانہ ہا۔
- ۵۔ تے او حیران تھیندن جو انہیں دو انہیں وچو
ہک ہوشیار کرن والا آگئے تے کافرین کھٹے
اسے جادوگر کوڑا ۷۔
- ۶۔ کیا ایں کئی معبودیں کوں ہک معبود چا بیٹاے
بے شک اسے عجیب گال۔
- ۷۔ تے انہیں وچو سردار ٹر پئے تے آکھئے نیں تساں
وی ونجو تے اچھے معبودیں کوں پکڑی رکھو بیشک
ایں گال و جح کوئی منصوبہ ۷۔
- ۸۔ اساں اسے گال پہلی امت و جح تے کاہ تہیں
سٹی اسے محض ہک کوڑا۔
- ۹۔ کیا اوندے اتے ساڈے وچو ذکر نازل تھی
گئے اصل او میڈے ذکر و جح شک کریندے
پین، اصل انہیں ہن تیں میڈے اعذاب چکھیا ہی نیں۔
- ۱۰۔ یا انہیں کنیں غالب تے بخشن والے تیرے
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ص وَالْقُرْآنِ ذِی الذِّکْرِ ②
- بَلِ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا فِی عَذَابٍ وَشِقَاقٍ ③
- کَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ فَرِنْ قَدْ اَنۡزَلۡنَا ذُرۡرَاتٍ
حِیۡنَ مَنَاصِیۡ ④
- وَعَجَبُوۡا اَنۡ جَاءَهُمْ مُّنۡذِرٌ مِّنۡهُمۡ وَقَالَ الْکٰفِرِیۡنَ
هٰذَا سِحْرٌ کَذٰبٌ ⑤
- اَجَعَلَ الْاِلٰهَۃَ الْهٰۤؤُلَآءِ اِذَا هٰذَا لَشَیۡءٌ
عُجَابٌ ⑥
- وَاَنْطَلَقَ الْمَلٰٓئِکَةُ مِنْهُمۡ اَنۡ اَمْشُوا وَاَصْبُرُوۡا عَلٰی
الِهَتِکُمْ ۗ اِنۡ هٰذَا لَشَیۡءٌ یَّرَادُ ⑦
- مَا سَبَعْنَا بِهٰذَا فِی الۡیَمِّۃِ الْاٰخِرَةِ ۗ اِنۡ هٰذَا اِلَّا
اِخْتِلَافٌ ⑧
- ۡ اَنْزَلَ عَلَیْهِ الذِّکْرَ مِنْ بَیۡنِنَاۤ اَبۡلَ هُمْ فِی شَکِّ
مِنْ ذِکْرِیۡۤ اَبۡلَ لَتَنۡا یَدُوۡقَاۤ اَعۡدَابٌ ⑨
- اَمْ عِنۡدَهُمۡ خِزَآئِنٌ رَّحْمَۃٌ رَبِّکَ الْعَزِیۡزِ الْوَهَّابِ ⑩

رب دی رحمت دے خزانے ہن۔

۱۱۔ یا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار
اوندی بادشاہت انہیں کیتے ہے دل تے او

رسیں تال اتے چڑھن۔

۱۲۔ کہ شکر جملہ کریسی تے (ہار کے) بھیج ویسی۔

۱۳۔ این کنیں پہلے نوح تے عاد تے طاقت والے
فرعون دی قوم نے جھٹلایا ہا۔

۱۴۔ تے خسودتے لوط دی قوم تے جنگل والیں
دی اے سارے لشکر ہن۔

۱۵۔ انہیں ساریں رسوئیں کوں جھٹلائے تے
انہیں تے میڈا عذاب تے سزا فرض تھی گئی ہ۔

۱۶۔ اے سارے کہ عذاب کوں بڑھے پین
جیندے وچ تھی کا ہ ناں ہوسی۔

۱۷۔ تے انہیں آکھے اے ساڈے رب ساکوں
ساڈا حصہ جلدی حساب دے بڑنہ کنیں پہلے
بڑے بڑے۔

۱۸۔ جو او آہن توں صبر کرتے ساڈے بندے
داوڈ کوں جیرھا طاقت ور ہا یاد کر بے شک او
جھکٹ والا ہا۔

۱۹۔ بے شک اساں اوندے تابع کیتے ہن پہاڑی وک
جیرھ اوندے نال رات بڑنہ اللہ دی تسبیح

کریںدے ہن۔

۲۰۔ تے ایویں پکھی کٹھے کر بڑتے ہن او سارے
اوندے حضور جھکٹ والے ہن۔

۲۱۔ تے اوندی بادشاہت کوں اساں مغیرو کیتا
ہاتے اونکوں سنپ بڑتا ہاتے پکی دلیل بڑتی

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ⑩

جُنْدٌ مَّا هُنَّ لَكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ⑪
كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَارِ ⑫

وَنُوحٌ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ أُولَئِكَ
الْأَحْزَابُ ⑬

إِنْ كُلُّ إِلَّاكْذَبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابٌ ⑭

وَمَا يَنْظُرُ هُمُ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ قَوَاتٍ ⑮

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْنَا قَتْلَنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ⑯

إِصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ
إِنَّهُ آوَابٌ ⑰

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَ
الْإِشْرَاقِ ⑱

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ آوَابٌ ⑲

وَسَدَدْنَا مَلَكُةً وَاتَيْنَهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلْ
الْخِطَابِ ⑳

ہائی۔

۲۲۔ تے کیا تیں کنیں دشمنیں دی گال پجی ۷ جیلے
او کندھ ٹپ آئن۔

۲۳۔ تے او داوڈ رو آئن او انہیں کنیں گھبرا گئے انہیں
آکھے ڈر نہ ڈر دشمنن ساڈے وچو ہک ہے
تے زیادتی کریندا پئے، توں ساڈے وچ سچا فیصلہ کر
تے ظلم نہ کر، تے ساکوں سدھا راہ ڈکھا۔

۲۴۔ بے شک لے میڈا بھرا ایندیاں ۹۹ ذیباں ہن
تے میڈی ہک ذبی ۷ تے آہدے او دی میکوں ڈے
تے بحث وچ میکوں ہرا ڈیندے۔

۲۵۔ اوں آکھے ایں تیڈی ذبی اپنیں ذنیں وچ رلاوٹن
کیتے منگ کے ظلم کیتے تے بیشک ہوں مارے شریکن
جیرے ہک ڈوجھے تے زیادتی کریندن سوائے مٹنیں
تے جیرے نیک عمل کریندن تے اوہوں تھوڑن تے
داوڈ کون لقیں آگئے جو اسان اوکوں آزماے اوں لپٹے
رب کنیں بخشش منگی تے او فرما بڑا ربن کے خدا دے اگو ڈھ
پئے تے جھک گئے۔

۲۶۔ تے اسان اوکوں بخش ڈتے تے بے شک اوہدے
کیتے ساڈے کو لو جا ۷ تے چنگا ٹکاٹہ ۷۔

۲۷۔ اے داوڈ بے شک اسان تیکوں زمین وچ
خلیفہ بنائے توں لوکس وچ سچے فیصلے کر، تے اپنی
خواہشات دی بیروی نہ کر، ناں تاں اے
تیکوں اللہ دے رستے کنیں ہٹا ڈین، بے شک
جیرے اللہ دی راہ کنیں ہٹدن انہیں کیتے
سخت عذاب، کیوں جو انہیں حساب دا
ڈیننہ بھلا ڈتا ہا۔

وَهَلْ أُنَبِّئُكَ نَبَأَ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا بِالْحَرَابِ ۝۲۲

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَنْفَتَّا
خَصْمِنِ بَغِي بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَخَلُّكُمْ بَيْنَنَا
بِالْحَقِّ وَلَا تَسْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝۲۳

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً وَرَبِّي
نَعَجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي
فِي الْخِطَابِ ۝۲۴

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ لِسُؤَالِنَا نَعَجَتِكَ إِلَى تَوَاعُجِهَا
وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ
وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا
وَأَنَابَ ۝۲۵

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ
مَّآبٍ ۝۲۶

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ
عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ۝۲۷

۲۸۔ تے اسماں آسمان تے زمین تے جو انہیں دے وح بے فائدہ نہیں بنایا اے کافرین و خیال تے کافرین کیتے بھارے عذاب نال ہالت۔
۲۹۔ کیا اسماں مومنین تے نیک کم کرن والیں کوں تے زمین وح فساد گھٹن والیں کوں کہو جیہاں سمجھ گھٹنوں یا متقیں کوں فاجرین جیہاں سمجھوں۔
۳۰۔ اے کتاب اسماں تیرے لہائی برکت والی تال جو او دے نشانیں تے غور کرن تے عقل والے نصیحت حاصل کرن۔

۳۱۔ تے اسماں داؤد کوں سلیمان بخشیا اوہوں چنگا بندہ ہا بے شک او جھکٹ والا ہا۔
۳۲۔ جیسے رات کوں ڈاڑھے چنگے گھوڑے او دے سلمے پیش کیتے گئے۔
۳۳۔ تے اوں آکھے بے شک میں مال نال ایں واسطے محبت کرینداں جو او میکوں خدا یاد ڈویندے تے او اوڈھر تھی کے ٹک گئیں۔

۳۴۔ اوں آکھے میڈو ولا آنوتے او اوندی پتیں تے گردن تے ہتھ پھیرن پئے گیا۔
۳۵۔ تے اسماں سلیمان کوں آزما یا ہاتے اسماں اوندی کرسی تے کہ بے جان جسم پلھا ڈتا ول او خدا دو جھکیا۔

۳۶۔ اوں آکھے اے میڈے رب توں میکوں بخش تے میکوں اوبا د شاہت ڈے جبر میڈے بعد کیں کوں نہی بے شک توں ہوں بخش والا ہوں۔

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا
ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
مِنَ النَّارِ ﴿۲۸﴾

أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْفَسِيدِينَ
فِي الْأَرْضِ أَمْ يَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿۲۹﴾

كُتِبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ
لِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿۳۰﴾

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ
أَوَابٌ ﴿۳۱﴾

إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصُّفُفُ الْجِيَادِ ﴿۳۲﴾

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿۳۳﴾

رُدُّوهَا عَلَيَّ كَطَفِقَ مَسْحًا بِالشُّوقِ وَالْإِعْنَاقِ ﴿۳۴﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿۳۵﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغُ لِإِخْوَتِي
مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿۳۶﴾

- ۳۷۔ تے اساں ہوائیں کوں اوندے تاج
کیتا ہا جیرھیاں اوندے حکم نے نرمی نال
جنتے او چا ہندا ہا اڈا ہیں چلدیاں ہن۔
۳۸۔ تے شیطانیں کوں تے مستریں کوں تے
ٹہیاں مارٹن والیں کوں وی۔
۳۹۔ کجھ پتھیں کوں دی جیرھے زنجیریں وچ
پدے پٹے ہن۔
۴۰۔ اے ساڈی بخشیش توں انہیں تے احسان
کریا روک گھن سب بے حساب۔
۴۱۔ تے بے شک او ساڈے ہوں کولہو تے
اوندا ہوں چنگا لکائے۔
۴۲۔ تے توں ساڈے بندے ایوب کوں یاد کر
جیہے اوں اپٹے رب کوں سبڑیے تے آکھیں
بے شک شیطان میکوں سخت تکلیف تے
عذاب پچائے۔
۴۳۔ اپنی سواری کوں ٹھڈا مار اے دھاوٹن دا
پانی ء ٹھڈا وی ء تے پیوٹن دا وی ہے۔
۴۴۔ تے اساں اونکوں اوندے گھر والیں کوں
اوہو جیہیں پتھیں کوں وی رحمت ڈتی تے عقل
والیں کوں اساں نعیحت دا سامان وی ڈتے۔
۴۵۔ تے توں اپٹے ہتھ وچ چھڑی پکڑتے
اوندے نال مار تے گناہ نہ کرے بے شک اساں
اونکوں صبر کرن والا بنائے ہوں چنگا بندہ ہا
بے شک او جھکٹن والا۔
۴۶۔ تے توں ساڈے بندیں ابراہیم تے اسحاق
تے یعقوب کوں یاد کر جیرھے ہوں کم کرن
مَسْحَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحَاءَ حَيْثُ
أَصَابَ ۝
وَالشَّيْطَانِ كُلِّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ ۝
وَأَخْرَجَ الْمُقْرَبِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝
هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝
وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَّآپٍ ۝
وَإِذْ كُرِعْنَا ابْنُ إِدْرِيسَ رَبَّهُ أَنِّي مَسْحَرٌ ۝
الشَّيْطَانِ يَنْصُبُ وَعَدَابٍ ۝
أُرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۝
وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا
وَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝
وَخَذْنَا بِيَدِكَ فِضًّا فَاصْرَبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝
وَإِذْ كُرِعْنَا ابْنُ إِدْرِيسَ رَبَّهُم وَاسْحَقَىٰ وَيَعْقُوبَ أُولِي
الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۝

- دالے تے پریں تک ڈیکھن واسے ہن۔
- ۴۷۔ بے شک اساں انہیں کوں خاص گال کیتے چُن گدھا ہاتے آخرت دی یاد ہائی۔
- ۴۸۔ تے بے شک او ساڈے نزدیک ہوں بزرگ تے ہوں چنگے ہن۔
- ۴۹۔ تے توں یاد کر اسمعیل تے ایسع تے ذوالکفل کوں تے اے سارے ہوں چنگے ہن۔
- ۵۰۔ اے ذکر تے بے شک متقیں کیتے ہوں پینچا لکاتہ ۶۔
- ۵۱۔ ہمیشہ دے باغن جتھاں انہیں کیتے دروازے کھلے ہوئین۔
- ۵۲۔ او ٹیک لاکے پیٹھے ہوسن تے اوندے وچ ہوں میوے تے ہوں پیوٹ دیاں شہیں منگسن۔
- ۵۳۔ تے انہیں دے کولہو کھو چیریاں جھکی اکھیں آیاں تریستیں ہوسن۔
- ۵۴۔ اے اوہے جنیلا قیامت دے ڈینہ واسطے تہاڈے نال وعدہ کیتا گیا ہا۔
- ۵۵۔ بے شک اے ساڈا رزق جیرھا کلباں ختم نہ تھیسے۔
- ۵۶۔ اے بے شک منہ زوریں کیتے ہوں بُرا لکاتہ ۶۔
- ۵۷۔ دوزخ اوندے وچ پھسن تے ہوں گندہ لکاتہ ۶۔
- ۵۸۔ اے بے ہن او اینکوں کھن ستا پائی تے زخمیں دا دھوٹن۔
- إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذُكْرَى الدَّارِ ﴿۴۷﴾
- وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَكِنَ الْمُصْطَفِينَ الْآخِيَارِ ﴿۴۸﴾
- وَأَذْكُرُ اسْمِعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكُفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْآخِيَارِ ﴿۴۹﴾
- هَذَا ذِكْرٌ وَإِن لِّلْمُتَّقِينَ لِحُسْنِ مَا يُؤْتُونَ ﴿۵۰﴾
- جَنَّاتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْآبْوَابُ ﴿۵۱﴾
- مُتَّكِنِينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿۵۲﴾
- وَعِنْدَهُمْ قُصُورٌ الظَّرَبِ أَشْرَابٍ ﴿۵۳﴾
- هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿۵۴﴾
- إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ﴿۵۵﴾
- هَذَا وَإِنَّ لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَا يُؤْتُونَ ﴿۵۶﴾
- جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَسَّسُ فِيهَا دُؤُنًا ﴿۵۷﴾
- هَذَا قَلِيدٌ وَتَوَهُ حَيْمَرٌ وَغَسَّاقٌ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ تے انہیں نال رلدے بلدے ہے جوڑے دی ہوسن۔

وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَجَلِهِ أَزْوَاجًا ﴿۵۹﴾

۶۰۔ اے (قوج) ٹولہ ۶ جیرھا تھا بڑے نال دوزخ وچ پھسی انہیں کیتے کوئی خوش تھیون والا نہ ہوسی بے شک او بھا وچ ڈھاسن۔

هَذَا قَوْجٌ مُّفْتِحٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ آکھن اصل تساں ہوئے تھا بڑے کیتے کوئی خوشی نہیں تساں اینکوں سا بڑے کیتے اگو پھیا ہاتے او ہوں میرا لکانہ ۶۔

قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مُتُّوهُ لَنَا فَيَسِّرْ لَنَا الْفَرَارُ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ آکھسن اے سا بڑے رب جیس سا بڑے کیتے اے بھا اگو پھی ہائی اونکوں ودھا کے ڈورا عذاب بڑے دوزخ وچ۔

قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرِذَّةً عَلَيْنَا بَصِغْنَا فِي النَّارِ ﴿۶۲﴾

۶۳۔ تے آکھسن ساکوں کیا ہے اساں او لوک نے بڑے پیٹے جنہیں کوں اساں برے لوکیں وچ گندے ہاے۔

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْأَشْرَارِ ﴿۶۳﴾

۶۴۔ اساں انہیں نال شکریاں کریندے ہاے یا سا بڑیاں آکھیں بڑیگیاں تھی گئیں۔

أَتَّخَذُوا لَهُمْ سَخِرِيًّا أَمْ دَرَأَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ﴿۶۴﴾

۶۵۔ بے شک اے دوزخ وایں دا بھڑن سچ۔
۶۶۔ توں آکھ میں تے محض ہک بڑا وٹ والا ہاں تے کوئی پیا معبود نہیں سوائے ہک خدا دے جیہا غالب۔

إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿۶۵﴾
قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۶۶﴾

۶۷۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکارہ اوندا رب، غالب تے ہوں بخشش والا ۶۔

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿۶۷﴾

۶۸۔ توں آکھ اے وڈی خبر۔

قُلْ هُوَ نَبَوُّ عَظِيمٌ ﴿۶۸﴾

۶۹۔ تساں اوں کنیں منہ پھریدے ۶۔

أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ﴿۶۹﴾

۷۰۔ میکوں اچی شان واسے فرشتیں دا پتہ کاہ ناں ہا جیلھے او بحث کریندے پتے ہن۔

مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِاللَّيْلِ إِذْ يَخِصُّونَ ﴿۷۰﴾

- ۱۔ میں ڈرتے محض اسے وحی کیتی گئی ہائی جو میں کھلا کھلا ڈراؤن والا ہاں۔
- ۲۔ تے جیلے تیرے رب فرشتیں کوں آکھے بے شک میں مٹی کنیں ہک بشر پیدا کریندا بیاں۔
- ۳۔ تے جیلے میں اونکوں مکمل کرگھناں تے اپنی روح اوندے وچ پھوک ڈیواں تے تساں اوندی فرمانبرداری کراہے۔
- ۴۔ تے ساریں دے ساریں فرشتیں ، فرمانبرداری کیتی۔
- ۵۔ سوائے ابلیس دے اوں وڈائی کیتی تے او کافرین وچو ہا۔
- ۶۔ اوں آکھے اسے ابلیس تیکوں کیس ہیکھے جو توں اوندی فرمانبرداری کریں جینکوں میں اپنے تھ نال پیدا کیتے کیا نہیں وڈائی کیتی ۽ یا توں بہوں اچا ہویں۔
- ۷۔ اوں آکھے میں اوں کنیں چنگا ہاں میں میکوں بھا نال پیدا کیتے تے اونکوں مٹی کنیں بنا ئی۔
- ۸۔ اوں آکھے توں نکل وچ بے شک توں مردود ہویں۔
- ۹۔ تے بے شک تیرے اتے جزا سزا دے ڈیتہ نہیں میں مٹی لغت۔
- ۱۰۔ اوں آکھے اسے میں دے رب میکوں انہں دے ولاجید تھیون نہیں و تھی ڈے۔
- ۱۱۔ اوں آکھے بے شک تیکوں و تھی ڈینداں۔
- ۱۲۔ ہک مقرر وقت تیں۔
- ۱۳۔ اوں آکھے تیرے عزت دی قسم میں انہیں
- ۱۴۔ اِنَّا اَنَا نَدِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۴﴾
- ۱۵۔ اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلَقْتُ بَشَرًا مِّنْ طِيْنٍ ﴿۱۵﴾
- ۱۶۔ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدٰتٍ ﴿۱۶﴾
- ۱۷۔ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اِجْمَاعًا ﴿۱۷﴾
- ۱۸۔ اِلَّا اِبْلِیْسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِیْنَ ﴿۱۸﴾
- ۱۹۔ قَالَ یٰۤاِبْلِیْسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِیَدَیْیْ اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعٰلِیْنَ ﴿۱۹﴾
- ۲۰۔ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِیْ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِیْنٍ ﴿۲۰﴾
- ۲۱۔ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِیْمٌ ﴿۲۱﴾
- ۲۲۔ وَاِنَّ عَلَیْكَ لَعْنَتِیْ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ ﴿۲۲﴾
- ۲۳۔ قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْ اِلٰی یَوْمِ یُّبْعَثُوْنَ ﴿۲۳﴾
- ۲۴۔ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ ﴿۲۴﴾
- ۲۵۔ اِلٰی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿۲۵﴾
- ۲۶۔ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا اُغْوِیْتَهُمْ اِجْمَاعًا ﴿۲۶﴾

ساریاں کوں گمراہ کرلیساں۔

۸۳۔ سوائے انہیں دچو تیرڈے خاص بندیرن بے

۸۵۔ اللدسیس آکھئے اے سچ تے میں سچ آہداں۔

۸۶۔ جو میں ضرور دوزخ کوں تیرڈے نال تے جیہا

تیرڈی پیروی کرلیسی انہیں ساریں نال بھرلیساں۔

۸۷۔ توں آکھ میں تساں کتیں کوئی بدلہ نہیں منگدا

تے نہ میں بناوٹ نال کجال کرنیڈاں۔

۸۸۔ اے تے محض دنیا کیتے نصیحت۔

۸۹۔ تے تہسا کوں ایندی خبر دا کجھ وقت دے

بعد پتہ بگ ویسی۔

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿۳۳﴾

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقْوَلُ ﴿۳۴﴾

لَأَمَلْتُ بَهْتَمَ مِنْكَ وَصِتَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ

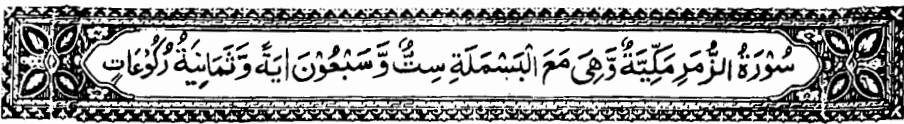
أَجْمَعِينَ ﴿۳۵﴾

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا

أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿۳۶﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۳۷﴾

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿۳۸﴾

سورة زمر مکی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۷ آیتاں تے ۸ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا
بن سنگئے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ اے کتاب غالب تے ہوں سیانے خدا
ولو لساٹی گئی ۷۔
- ۳۔ بے شک اساں تیرو اے کتاب سچ نال
لماٹی ۷ تے توں اللہ دی عبادت کرتے اطاعت
کوں اوندے کیتے خالص کر۔
- ۴۔ سٹو خالص فرمانبرداری ہوندے کیتے بھ
تے جیرھے اوندے سوا سنگتی بنیندن تے آہن
اساں انہیں دی عبادت این واسطے کریندے
ہیں جو ساکوں اللہ دے کولو کر ڈیون بے شک
اللہ انہیں دے درمیان فیصلہ کر ڈیسی جیندے
وچ او اختلاف کریندے پین بے شک اللہ
کوڑے تے ہوں ناشکرے کوں سدھا راہ نہیں
ڈکھیندا۔
- ۵۔ بے اللہ یا بے ما پتر بناون تے جو اوں
بنائے اوندے وچ جینکوں چاہے چوں گنے با اوتے پاکر
اوہو اللہ ہک تے غالب۔
- ۶۔ آسمانیں تے زمین کوں بیچ نال پیدا کیتس
رات کوں ڈینہہ تے پا ڈیندے تے ڈینہہ کوں
رات تے سٹ ڈیندے تے سچو تے چندر
کوں تاج کیتس سارے وقت مقرر نہیں ہک
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②
- إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا
لَهُ الدِّينَ ③
- أَلَّا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ
دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ
زُلْفَىٰ إِنْ لَمْ يُحْكَمْ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ ④
- لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ سُبْحٰنَهُ ۗ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑤
- خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ يَكُوْرُ الْبَيْلَ عَلَى
النَّهَارِ وَيَكُوْرُ النَّهَارَ عَلَى الْبَيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَ
القَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِاجَلٍ مُّسَمًّى ۗ اَلَا هُوَ الْعَزِيزُ
الْقَهَّارُ ⑥

راہ تے چل دے پین سنو او غالب تے ہوں
بخشن والا ۷۔

۷۔ اوں تمہا کوں ہک جان کنیں پیدا کیے ، دل
اوندے وچو اوندہ جوڑا بنائس تے تہاڑے کیے
جانور بنائے نس جیرھے اٹھ جوڑن او تہاڑے سیرین
دے پٹیس وچ ہک پیدا ئش دے بعد پی پدائش
وٹا کے تمہا کوں پیدا کیے ترے اندھاریں وچ
اے اللہ تہاڑا رب ہوندی بادشاہی ۷ اوندے
سوا کوئی معبود نہیں تہاں کنتے پھیرے ویندے بڑ
۸۔ جے تہاں انکار کر لیسو تے بے شک اللہ تہاں
کنیں بے نیاز تے اپنے بندے کیے کفر کوں
پسند نہیں کریندا تے جے تہاں شکر کرو تے
اے اونکووں پسند تے کوئی بار چاؤں والا کہیں
پے دا بار نہ جیسی دل تہاں اپنے رب دو دوسو
تے او تمہا کوں تہاڑے عملیں دا ڈسیسی بھک
اوسینے دیاں گالیں ہوں چاندے۔

۹۔ تے جیلے آسمان کوں بڑکھ پنچرے تے او اپنے رب
کوں اوندو جھکے ہوئیں سبیرندے دل جیلے
او اونکووں اپنی نعمت بڑے بڑیندے تے او جھل
ویندے جیندو او سبیریا پیا ہا ایں کنیں پہلے
تے خدا دے شریک بنا گندے تاں جو او
اوندے رستے کنیں پیریں تھی ونچے توں آکھ
اپنے کفر نال تھوڑا فائدہ چا گھن بے شک توں دوزخ
والیں وچو ہوں۔

۱۰۔ یا جیرھا فرمانبردار رات کوں سجدے تے قیام
وچ گذریندے آخرت کنیں بڑرے تے اپنے

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَآنَزَلْ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَزْوَاجًا لِتَخْلُقُوا
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي
ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصَفُّونَ ①

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَضُرُّكُمُ
الْكُفْرُ وَإِن تَشْكُرُوا لَكُمْ وَلَا يُزِدُكُمْ
وَزْرًا أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ①

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو
إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ قُلْ تَتَّبِعُونَ كُفْرًا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مِنْ أَصْحَابِ
النَّارِ ①

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ
الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي

الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُولُو الْأَلْبَابِ ①

قُلْ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّ كَمَا لِلَّذِينَ احْسَنُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ
إِنَّمَا يُؤْتِي الصُّلُوفَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ②

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ③

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ④

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ⑤

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْهُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ⑥

فَاعْبُدْهُ وَامَّا شَيْئُكُمْ فَمِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَيْرَ مِنَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِلَّا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ⑦

لَهُمْ قِنْ فَوْقَهُمْ ظُلُمٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ
ظُلُمٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يٰٓأَيُّهَا تَعَوَّزُوا ⑧

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَخْبُدُوَهَا وَأَنَا نَادٍ
إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبَشَرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِي ⑨

رب دی رحمت دی امید رکھیںدے۔ توں آکھ
کیا چاٹن والے تے نہ چاٹن والے ہو جنہیں
تھی سبگدن محض عقل والے نصیحت پکڑیندن۔

۱۱۔ توں آکھ اے میڈے مومن بندو اپنے
رب کنیں ڈرو، جیرے ایں دُنیا وچ پچھکے کم
کر لیں انہیں کیتے چنگا انجام تے اللہ دی
زمین کھلی ۷ تے صبر کرن وایں کوں انہیں
دا اجر بے حساب بڑتا ویسی۔

۱۲۔ توں آکھ میگوں حکم بڑتا گئے جو میں اللہ کیتے
فرمانبرداری خاص کر کے اوندی عبادت کراں۔

۱۳۔ تے میگوں حکم بڑتا گئے جو میں پہلا مسلمان بنان
۱۴۔ توں آکھ میں اپنے رب دے دے دے دینہ
دے عذاب کنیں بڑداں بے میں تا فرمانی کراں تے۔
۱۵۔ توں آکھ میں اپنی فرمانبرداری کوں اوندے کیتے
خاص کر کے اللہ دی عبادت کرینداں۔

۱۶۔ تساں اوندے سوا جنیدی چا ہو عبادت کردا
آکھ گھا پاون والے اوہن جنہیں قیامت دے
بڑنہم آپ کوں تے گھر وایں کوں گھا بڑتے
سٹو اے کھلا کھلا گھا ۷۔

۱۷۔ انہیں کیتے اُتو کنیں بھا دے پھانویں ہوسن
تے ایویں تلو کنیں پھانویں ہوسن ایویں اللہ اپنے
بندیں کوں خوف بڈویندے اے میڈے بندو
میں کنیں ڈرو۔

۱۸۔ تے جیرے شیطانیں دی عبادت کنیں پچدن
تے اللہ دو جھکدن انہیں کیتے خوش خبری ۷
تے توں میڈے بندیں کوں خوش خبری بڈے۔

۱۹۔ او بندے جبرھے گال سندن تے چنگی
گال دی پیروی کریندن ایھے لوکن جنیس کوں
اللہ سدھا راہ بڑکھائے تے ایھے لوک سیائن۔
۲۰۔ کیا جنیدے اتے عذاب دی گال پوری
تھیوئی؟ کیا توں جیرھا بھا وچ اونکوں پچا
سگدیں۔

۲۱۔ تے جیرھے اپنے رب کنیس ڈردن انیس
کیتے جو بارے بن تے او مضبوط بٹھے ہوئے
ہوسن انیس دے تلے تھراں دہندیاں ہوسن
اے اللہ دا وعدہ ء اللہ وعدہ خلائی نہیں کریندا۔
۲۲۔ کیا تئیں بڑٹھا نہیں جو بے شک اللہ آسمان
کنیس پائی لہائے تے زمین وچ پشھے بنا کے
چلائس دل اوندے نال قتل رگیں دیاں
فصلاں کڈھیندے ول او پک ویندن توں
اونکوں پیلا بڑھیں ول اونکوں ککھڑے ککھڑے
کر بڑیندے بے شک ایندے وچ عقل والیں
کیتے نعیمت۔

۲۳۔ جیرھا اپنے سینے کوں اسلام کیتے کھوں
بڑیندے تے او اپنے رب ولو نور تے ہے
اللہ دے ذکر کیتے تنگ تھیندن افسوس انیس
دے دیں تے ایھے لوک کھلی گمراہی وچن۔

۲۴۔ اللہ سیس پھوں چنگی کتاب لہائی ء
جیرھی رلوڑتے اوندے مضمون دی پھوں اعلیٰ
ہن جیرھے اللہ کنیس ڈردن انیس دی نوں
نوں ایں کنیس کعب ویندی ء ول انیس دیاں
کھلوں کولیاں تھی ویندن تے دل وی اللہ

الَّذِينَ يَسْتَبِعُونَ الْقَوْلَ يَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ
الَّذِينَ هَدَاهُمْ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَبَابِ ﴿۱۹﴾

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتُ تُنْفَذُ
مَنْ فِي النَّارِ ﴿۲۰﴾

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرْفٌ مِّنْ قَوْفِهَا
غُرْفٌ مُّبِينَةٌ لَا يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ
اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْوَعْدَ ﴿۲۱﴾

الْمُرْتَدَّانَ اللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ
يَنَابِيعٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا
أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَارْتَبَهُ مُصَفًّوًا ثُمَّ يُجْعَلُهُ
حُطًا مَّا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَبَابِ ﴿۲۲﴾

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِإِسْلَامٍ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ
مِّنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ
أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۲۳﴾

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَابِلًا
تَتَشَابَهُ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَىٰ
اللَّهُ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿۲۴﴾

دسے ذکر کی تھی نرم تھی ویندن اسے
اللہ دی ہدایت جنیکوں چاہندے ہدایت
ڈیندے تے جنیکوں گمراہ آکھے اوندا کوئی
راہ بڑکھاوٹ والا نہیں۔

۲۵۔ جیرھا اپنے منہ کوں اولکا بنیدے
تاں جو قیامت دے ڈینہہ دے عذاب
کنیں پچھے تے تاملیں کوں آکھیا وسیی جو کجھ
تساں کریندے ہا وے اوندا بدلہ چکھو۔
۲۶۔ انہیں کنیں پہلے لوکس وی جھٹلائے تے
انہیں تے اتھو کنیں عذاب آئے جتھو او
چاٹدے وی نہ ہن۔

۲۷۔ اللہ سیس انہیں کوں دنیاوی زندگی وچ
وی ذلیل کیتا تے آخرت دا عذاب زیادہ
سخت ہے او چاٹدے ہوں ہا۔

۲۸۔ تے اساں لوکس کیتے ایس قرآن وچ
ہر گال بیان کیتی ہا تاں جو اونیسوت پکڑن۔
۲۹۔ عربی قرآن ایندے وچ کوئی ڈنگ نہیں
تاں جو او متقی بنن۔

۳۰۔ اللہ ہک آدمی دی مثال بیان کریندے
جیندے کئی مالک بن تے جیرھے آپت وچ اختلاف کریندن
ڈو جھاوہے جیندا مالک بکو آدمی کیا اسے ڈو ہیں
ہکو جیس تھی سبگدن سب صفتاں اللہ کیتے
ہن اصل انہیں وچو ہوں سارے چاٹدے
نہیں۔

۳۱۔ بے شک تیں مرٹے تے بے شک
او وی مرسن۔

أَفَمَنْ يَتَّبِعْ يَوْجِهَهُ سَوَاءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۲۵﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنْتُمْ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۶﴾

فَأَذَانَهُمُ اللَّهُ الْخَزِيصَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ
لِعَذَابِ الْآخِرَةِ الْكَبِيرِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۲۸﴾

فُرَاتًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۲۹﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا الْخَنْدِ
لِللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۰﴾

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿۳۱﴾

- ثُمَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿۳۲﴾
- ۳۲۔ ول تساں قیامت دے ڈینہہ اپٹے رب دے اگو اپٹے اعمال پیش کریو۔
- ۳۳۔ اول کیں زیادہ ظالم کون تھی سبگدے جیرھا اللہ تے کوڑ ہدے تے سچ کوں اپنے کولم آون دے بعد جھٹلاوے، کیا کافرین دا مکاٹہ دوزخ وچ نہیں (ہے)
- ۳۴۔ تے جیرھا سچ گھن آوے تے جیرھا ونڈی تصدیق کرے ایسے لوک متقی ہن۔
- ۳۵۔ انہیں کہتے انہیں دے رب کتیں او ہے جو او چاھن اے نیکی کرن والیں دا بدلہ ۷۔
- ۳۶۔ تاں جو اللہ سیس انہیں دے ہوں بُرے کم انہیں کیں پریں کر ڈیوے تے جو او کرندے ہن او ندا انہیں کوں سب کتیں چنگا بدلہ ڈیوے۔
- ۳۷۔ کیا اللہ سیس اپٹے بندے کیتے کافی نہیں تے او تیکوں اوندے سوا نہیں کتیں ڈریندن تے جینکوں اللہ گمراہ آکھتے اونکوں سدھا راہ ڈکھا لٹن والا کوئی نہیں۔
- ۳۸۔ تے جینکوں اللہ سدھا راہ ڈکھائے اونکوں گمراہ کوئی نہیں کر سبگدا، کیا اللہ غالب تے بدلہ گھنٹن والا نہیں۔
- ۳۹۔ تے جے توں انہیں کتیں پھیس کیں آسمان تے زمین کوں پیدا کیتے او ضرور آکھن اللہ سیس، توں آکھ تساں ڈسو جینکوں تساں اللہ دے سوا سڈریندے ءجے اللہ میڈے کیتے نقصان دا ارادہ کرے کیا او اوندے ڈکھ کوں پریں کر دین یا او رحمت پچاڈن دا
- وَالَّذِي جَاءَ بِالْصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۳۳﴾
- ۳۳۔ لہم ما یشاءون عند ربہم ذلک جزاؤا المحسنین ﴿۳۴﴾
- ۳۴۔ لیکفر اللہ عنہم أسوأ الذی عملوا ویجزیہم أجرہم بأحسن الذی کانوا یعملون ﴿۳۵﴾
- ۳۵۔ اَیْسَ اللّٰهِ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿۳۶﴾
- ۳۶۔ وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ اَیْسَ اللّٰهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿۳۷﴾
- ۳۷۔ وَلَیِّنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَیْقُوْنَ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَبَّیْتُمْ مَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِي اللّٰهُ بِضَرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفٰتُ ضَرِّهِ اَوْ اَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ عَلَيْهِ یَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿۳۸﴾

ارادہ کرے کیا او اوندی رحمت کوں روک
سبگدن توں آکھ اللہ میکوں کافی ۽ اوندے
اتے بھروسہ کرنٹ واسے بھروسہ کریندن۔
۳۰۔ آکھ اے میڈی قوم اپنی اپنی جاتے
عمل کرو بے شک میں عمل کرینداں پیساں
تہا کوں جلدی پتہ بگ ویسی۔

۳۱۔ جو کیندے اتے عذاب اندرے جیرھا
اونکوں ذلیل کر ڈیسی۔ تے کپندے اتے
بیشہ رہن والا عذاب لہندے۔

۳۲۔ بے شک اساں تیرے اتے لوکس
کیتے سچ نال کتاب لہائی ۽ تے جیرھا لہیت
پنیرے اپٹے فائدے کیتے پنیرے تے جیرھا گراہ
تھیندے اوندا وی محض ہونکوں نقصان
تھیندے توں انہیں دا وکیل نوہیں۔

۳۳۔ اللہ انسانیں کوں موت دے وقت
مریندے تے جیندی موت بہن آئی ہوندی اونکوں
سماں جیندے تے جیندی موت دا حکم جاری
تھی دیندے اونکوں روک گھندے تے
بُڈھی روح کوں ہک وقت مقرر کیتے ولا
پھیندے بے شک ایندے وچ سوچن
والی قوم کیتے نشانن۔

۳۴۔ کیا انہیں اللہ دے سوا ہے سفارشی بٹا
گدھن توں آکھ بھانویں اوکھیں شے دے
مالک نہ ہون تے انہیں کوں عقل نہ ہوسے۔
۳۵۔ توں آکھ سفارش دا سارا اختیار اللہ کوں ۽
آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوہیں دی ۽

قُلْ يٰ قَوْمِ اعْمَلُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ اَعْمَلُ فَنَسُوۡفَ
تَعْمَلُوۡنَ ﴿۳۰﴾

مَنْ يَّاتِيۡهِ عَذَابٌ يُّخْزِيۡهِ وَيَجْلِبْ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُّقِيمٌ ﴿۳۱﴾

اِنَّا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّۚ فَمَنْ
اِهْتَدٰى فَلِنَفْسِهٖۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَبۡضِلُ عَلٰۤىهَا
وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمۡ بِوَكِيۡلٍ ﴿۳۲﴾

اللّٰهُ يَتَوَفّٰى الْاَنۡفُسَ حِيۡنَ مَوۡتِهَا وَالۡاَتٰى لِمَ تَمۡتَ
فِيۡ مَوۡتِهَاۙ فَيُنۡسِۡكُ الۡاَتٰى قَضٰى عَلَيۡهَا الۡمَوۡتَ
وَيُرۡسِلُ الۡاٰخِرٰى اِلَىۡ اَجَلٍ مُّسَمَّۡءٍۙ اِنۡ فِىۡ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوۡنَ ﴿۳۳﴾

اٰرَا تَخۡذُوۡا مِنْ دُوۡنِ اللّٰهِ شُفَعَاۗءَ قُلْ اَوَلَوْ كَاۡنُوۡا
لَاۡيۡلًا كُوۡنَ شَيْۡئًا وَّلَا يَعۡقِلُوۡنَ ﴿۳۴﴾

قُلْ لِلّٰهِ الشُّفَعَاۗءُ جَمِيۡعًاۙ اِلَٰهَ مُلۡكِ السَّمٰوٰتِ وَ
الۡاَرۡضِ ثُمَّ اِلَيۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿۳۵﴾

ول تسان ہوندو دلاٹے ویسو۔

۳۶۔ تے جیلے اللہ دی توجید دا ذکر تھیندے
جیرے آخرت کوں نہیں میندے انہیں دے
دیس وچ نفرت تھی ویندی ء تے جیلے
اوندے سوا نہیں دا ذکر کیتا ویندے ہوں
دلچھے او خوش تھی ویندن۔

۳۷۔ توں آکھ اے آسمانیں تے زمین کوں
پیدا کرن وائے غیب چائٹن وائے تے حاضر
کوں وی توں بندیں دے درمیان جبرھی گالیں
وچ او اختلاف کریندن توں فیصلہ کرن والا
ہویں۔

۳۸۔ تے جے سب کجھ زمین وچ تے او ہوتلا
پیا وی ظالمیں کیتے ہوئے تے او
قیامت دے ڈنہہ کوں بُرے عذاب کنیں
بچن کیتے قدیہ دے طور تے ڈے ڈیوں
تے انہیں کیتے الشدولو او ظاہر تھی ویسی جیندا
او گمان وی نہیں کریندے۔

۳۹۔ تے انہیں دے علمیں دی بیرائی ظاہر
تھی ویسی تے جیرے عذاب تے او کھلے ہن
انہیں کوں او دلہٹ گھنسی۔

۵۰۔ تے جیلے انسان کوں ڈکھ پہنچدے او
ساکوں سڈیندے ول جیلے اسان اونکوں
اپنے ولو نعمت ڈے ڈیندے ہن تے او اکھن
پے ویندے، اے سب میکوں میرڈے
علم دی وجہ نال ملے اصلہ اے آزمائش
تے ہوں سارے اینکوں چائڈے نہیں۔

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْبَحَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۳۶﴾

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۳۷﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَ
مَعَا لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَبَدَأَ اللَّهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَهُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿۳۸﴾

وَبَدَأَ اللَّهُ مِنْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۳۹﴾

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ
نِعْمَةً مِمَّا قَالُوا إِنَّمَا أُوتِينَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَدِ
هِى فَتَنَةٌ وَلَكِنَّ اللَّهَ لَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ ایسا گال انہیں کہیں پہلے لوک وی آگھ چکیں تے انہیں دے عمل دل وی انہیں دے کم نہ آئے۔

۵۲۔ انہیں دے بد عملیں انہیں کوں پکڑو گدے تے میرے انہیں وچو ظالم ہوسن انہیں کوں وی انہیں دے بد عمل پکڑو گھنسن تے او ہرا نہ سگسن۔

۵۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں بے شک اللہ میں جنیدے کیتے چاہندے رزق ددھندے تے تنگ کرندے بے شک ایندے دوج مومن قوم کیتے نشانن۔

۵۴۔ توں آگھ اے میرے بندو! جنیں اپنی جانیں تے ظلم کیتے اللہ دی رحمت کتیں نا امید نہ تھیوو بے شک اللہ سارے گناہ بخش ڈیندے بے شک او ہوں بخش والا تے ہوں مہربان

۵۵۔ تے اپٹے رب دو جھکو تے اوندی فرمانبرداری کرو، این کہیں پہلے جو تہاڑو عذاب آونچے دل تہاڑی امداد تہ کیتی ویسی

۵۶۔ تے تہاں جو تہاڑو ہوں چنگی تعلیم لہائی گئی ء تہاڑے رب ولو، اوندی پیروی کرو این کہیں پہلے جو تہاڑو اجھن گھت عذاب آونچے تے تہا کوں پتہ وی نہ ہوسے۔

۵۷۔ تے کوئی آکھے ہائے انوس جو میں اللہ دے حق دوج کمی کیتی تے میں مشکریاں کریتدا ہم۔

۵۸۔ یا اے آکھے جے اللہ نے میکوں سدھا راہ ڈکھایا تے بے شک میں متیقن دچو تھی

تَدَقَّالَهُمُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ مِمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۵۱﴾

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿۵۲﴾

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۳﴾

قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۗ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۵۴﴾

وَإِنِّيَبُؤُا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿۵۵﴾

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۵۶﴾

أَن تَقُولَ نَفْسٌ يٰحَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنبِ اللَّهِ وَإِن كُنتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿۵۷﴾

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿۵۸﴾

دلیساں۔

۵۹۔ یا اے اکٹھے جلیھے عذاب بڑیکھے جے
میں دل ونج سگاں ہاتے میں نیکیں وچ رح دل
ونجاں ہا۔

۶۰۔ اے نہیں تھی سگدا تیرڈو ساڈی آیات
آئن تیں انہیں کوں جھٹلائے تے وڈائی کیتی
تے توں کافرین وچو ہانویں۔

۶۱۔ تے قیامت دے ڈینہہ توں انہیں کوں
ڈیکھیں جنہیں اللہ تے کوڑ ماریا ہا انہیں دے
منہ کاسے ہوسن، کیا وڈائی کرن ڈالیس دی رہن
دی جا دوزخ نہیں (ہے)۔

۶۲۔ اللہ متیقین کوں کامیاب کر کے نجات
ڈیسی انہیں کوں برائی نہ پہنچی تے نہ ہی او
مونجھے تھیں۔

۶۳۔ اللہ ہر شے دا پیدا کرن والا ہے تے
او ہر شے تے مکران۔

۶۴۔ آسمانیں تے زمین دیاں کینجاں او تے
کہتے ہن تے جیرھے ساڈی آیات دا انکار
کریندن اے گھانا پاوٹن والن۔

۶۵۔ توں آکھ (اے جاہلو) کیا تساں میکوں
حکم ڈیندے ء جو میں اللہ دے سوا کہیں پے
دی عبادت کراں۔

۶۶۔ تیرڈو وحی کیتی گئی تے انہیں تے
وی جیرھے تیں کنیں پہلے ہن جے تیں شرک
کیتا تے تیرڈے عمل ونچج دیسن تے توں ضرور
گھانا پاوٹن والیں وچو تھی دیسیں۔

أَذْتَقُولُ جِبْنَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةٌ فَأَكُونُ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۹﴾

بَلْ قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
وَكَنتَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿۶۰﴾

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوعَلَىٰ اَللّٰهِ وُجُوهُهُمْ
مُسْوَدَّةٌ اَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۶۱﴾

وَيُنۡزِلۡ اَللّٰهُ الَّذِيۡنَ اتَّقَوْا بِمَقَازِلِهِمْ لَا يَنۡسَهُمُ
السُّوۡءَ وَلَا هُمْ يَحۡزَنُوۡنَ ﴿۶۲﴾

اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْۡءٍ وَهُوَ عَلٰٓ كُلِّ شَيْۡءٍ وَكِۡلٌ ﴿۶۳﴾

لَهُۥ مَقَالِيۡدُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ وَالَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا
بَاٰتِ اَللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوۡنَ ﴿۶۴﴾

قُلْ اَفَغَيَّرَ اَللّٰهُ تَاۡمُرُوۡنِيۡ اَعۡبُدُ اِيۡهَا الْجٰهِلُوۡنَ ﴿۶۵﴾

وَلَقَدْ اُدۡخِىۡ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيۡنَ مِنْ قَبۡلِكَ لَيۡنَ
اَشۡرَكَتِكَ لِيۡحۡبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُوۡنَنَّ مِنَ
الۡخٰسِرِيۡنَ ﴿۶۶﴾

۶۷۔ توں اللہ دی عبادت کرتے شکر گزار بن۔
۶۸۔ انہیں اللہ دی جیویں حق ہا قدر نہیں کیتی تے
زمین ساری دی ساری قیامت دے بڑینہ اوندی
مٹھ وچ تے آسمان اوندے سچے ہتھ وچ دہیٹے
ہوئے ہوسن او پاک تے جو او شرک کریندن
اوں کنیں ہوں اچا۔

۶۹۔ تے دھوتو دچایا ویسی تے جو کجھ آسمانیں تے
زمین وچ بے ہوش تھی ویسی۔ سوائے اوندے
جینکوں اللہ بچائے دل ڈوجھی دفعہ دھوتو دچایا
ویسی تے او ہوں ویلھے کھڑے تھی کے ڈیکھن
پٹے ویسن۔

۷۰۔ تے زمین اپٹے رب دے نورناں چمکدی
پٹی ہوسی تے کتاب رکھ ڈتی ویسی تے انہیں
تے علم نہ کیتا ویسی۔

۷۱۔ تے ہر شخص کوں اوندے عملیں دا پورا پورا
بدلہ پڑتا ویسی تے او چاندے جو او کریندن۔

۷۲۔ تے کافریں کوں دوزخ دوکھا کر کے
ہکلیا ویسی تے جلیحے او اوسن اوندے دروازے
کھول ڈتے ویسن تے اوندے دروغ آکھن
کیا تہا ڈو تہا ڈے وچو رسول نہ آئے ہن جیسے
تہاکوں تہا ڈے رب دیاں آیتاں سٹیندے ہن
تے تہاکوں ایں بڑینہ دی ملاقات کنیں بڑیندے
ہن انہیں آکھے (ایویں تھیما ہا) تے اصل کافریں
تے عذاب دی گال پوری تھیوٹی ہائی۔

۷۳۔ آکھیا ویسی تہاں دوزخ دے دروازے
وچ پہہ وچو تے ہک مدت نہیں رہوتے

بَلِ اللَّهِ فَأَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۶۷﴾
وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَنِينًا
قَبَضَتْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۸﴾

وَأُنْفَخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ
فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى
فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿۶۹﴾

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَ
جَاءَتْ بِالتَّائِبِينَ وَالشَّاهِدَاتِ وَفُجِعَ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
يُظَلَمُونَ ﴿۷۰﴾

وَرُفِيتَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا عَمِلَتْ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿۷۱﴾

وَسَبِقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ مُرَمًا حَتَّىٰ إِذَا
جَاءُوهَا فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ
يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ
وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ
حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۷۲﴾

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۷۳﴾

وڈائی کرٹن واپس دا لکاٹہ پہوں مبرا ۶۔

۷۴۔ تے متقیس کوں جنت دو کٹھا کر کے نیتا
ولسی تے جلیحے اوندرواد اوسن اوندے دروازے
کھول بڑتے ولین تے انہیں کوں اوندے
دروغے آکھسن تنھاڑے اتے سلامتی ہونے
تساں پہوں چنگے کم کیتن ہن اوندے وچ ہمیشہ
کیتے پہہ وچو۔

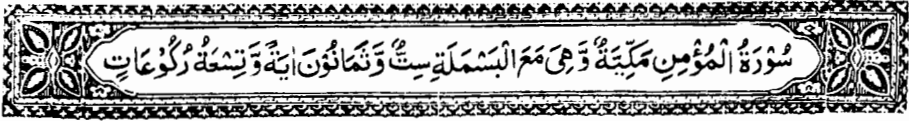
۷۵۔ تے او آکھسن ساریاں صفتاں اللہ سیس
دیاٹن جیس ساڑے تال کیتا ہویا وعدہ پورا کیتے
تے ساکوں زمین دا وارث بٹاشی تے اسان
جنت وچ جتھاں چاہوں رہوں تے عمل کرٹن
واپس دا بدلہ پہوں چنگا ۶۔

۷۶۔ تے توں فرشتیاں کوں بیکھیس او عرش
دے چودھا رگھرا پاتی کھڑے ہوسن او اپٹے
رب دی تعریف تے تسبیح کریندے پین تے
انہیں دے درمیان سچا فیصلہ کر بڑتا ویسی تے
آکھیا ویسی ساریاں سچیاں صفتاں اللہ کیتے
ہن جیہا رب العالمین۔

وَسَيَقُ الَذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
حَتَّىٰ اِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلِّمُوا عَلَيْنَا فَاَدْخُلُوهَا
خَالِدِينَ ﴿۷۴﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَّهُ وَاَوْزَنَّا
الْاَرْضَ نَبِّؤًا مِّنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَيَعْمَرُ
اَجْرًا الْعَالَمِينَ ﴿۷۵﴾

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِيْنَ مِّنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُبْشِرُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۷۶﴾

سورۃ مؤمن مکی ۷۷ سے بسم اللہ تاں ایندیاں ۸۶ آیات تے ۹ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱- شروع کرینداں اللہ دے تاں نال جیہا
بن سبکے ڈیوٹ والا تے ہوں مہربان۔
۲- ہوں تعریف والا تے بزرگی والا۔
۳- اے کتاب غالب تے ہوں چاٹن دے
اللہ ولو لہائی گئی۔
- عَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ
الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
اِنَّهُ الصَّمِیْمُ ②
- ۴- گناہ کون بخشش والا تے توبہ قبول کرن والا
سخت عذاب ڈیوٹ والا تے احسان کرن والا
اوندے سا کوئی معبود نہیں اوہیں دوول دہنٹے۔
- مَا يُجَادِلُ فِیْ اٰیٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِیْنَ
كَفَرُوْا فَلَا یَعْرِضُ لَکَ تَقْلِبُهُمْ فِی
الْبِلَادِ ③
- ۵- اللہ دی آیات دے بارے وچ محض
کافر بحث کریندن تے تیکوں انہیں دا مختلف
ملکیں وچ پھرن دوکھا نہ ڈیوے۔
- كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْاَحْزَابُ مِنْۢ بَعْدِهِمْ
وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍ بِرِسُوْلِهِمْ لِيَاخُذُوْهُ وَجَدُوْا
بِالْبَاطِلِ لِيُدْجُوْا بِهٖ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ
كَانَ عِقَابِ ④
- ۶- انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم تے انہیں
دے بعد کئی لوہیں جھٹلائے تے ہر قوم
اپنے رسول کیتے اے ارادہ کیتے جو اونکوں
پکڑن تے کوڑیں دیلیں نال بحث شروع کر
ڈتی تاں جو اوندے نال جرح کوں مٹا ڈیوے
میں انہیں کوں پکڑ گدھاتے میسڈا عذاب
کینجا ہا۔
- ۷- تے ایویں تیڈے رب دا فیصلہ کافر تے پورا
تھی گیا بے شک او دوزخی ہن۔
- ۸- جیرے عرش کوں چاتی کھڑن تے جیرے
اوندے چودھا روہن او اپنے رب دی تعریف
- وَكٰذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمٰتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِیْنَ كَفَرُوْا
اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ⑤
الَّذِیْنَ یَحْمِلُوْنَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهٗ یُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَیُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَیَسْتَغْفِرُوْنَ لِلَّذِیْنَ

أَمْنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝

نال پاکیزگی بیان کریندن تے اوندے اتے
ایمان انیندن تے مومنین کیتے بخشش منگدن
اے ساڈے رب تیں اپنی رحمت نال ہر شے
کوں تے علم نال گھریا ہوئے، توبہ کرن والیں
تے اچھے رستے تے چلن والیں کون بخش
ڈے تے انہیں کوں دوزخ دے عذاب
کنیں پجا۔

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ
وَمَنْ صَدَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

۹۔ اے ساڈے رب تے انہیں کوں ہمیشہ
دی جنت وچ داخل کر جیندائیں انہیں نال
وعدہ کیتے تے انہیں دے پیو ڈالیں تے
بیویں تے اولاد وچو جیرے نیک کم کرن انہیں
کوں دی بے شک توں غالب تے وڈا سیانا
ہویں۔

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَجَعْتَهُ ۗ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

۱۰۔ تے انہیں کوں پجا تکلیفیں کنیں تے جینکوں توں
اوں ڈرینہ تکلیفیں کنیں پچیس تیں اوندے اتے
رم کیتے تے اے وڈی کامیابی ہے۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا ينادُونَ لَقَدْ آتَىٰ
مِن مَّقَاتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِنْ تَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ
فَتَكْفُرُونَ ۝

۱۱۔ بے شک او لوک جیرے کافرن انہیں
کوں آکھیا ویسی جو اللہ دی ناراضگی تھاڈی اپنی
ناراضگی کنیں زیادہ سخت جیلھے تہا کوں ایمان دے
سڈیا ویندا ہا تہاں اوندے انکار کریندے ہاوتے
۱۲۔ انہیں آکھے اے ساڈے رب تیں ساکوں
ڈو دفعہ ماریے تے ڈو دفعہ جیندا کیتے
اساں اچھے گناہیں دا اقرار کریندے ہیں تے
کیا ہن کوئی لکھن دا رستہ ہے۔

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا اِثْنَيْنِ وَاخْبَيْنَا اِثْنَيْنِ
فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّنْ
سَبِيلٍ ۝

۱۳۔ اے ایں گالموں جو بے شک جڈاں
کلھے اللہ کوں سڈیا ویندا ہا تہاں

ذِكْمُ بِآيَاتِهِ إِذْ ادَّعَىٰ اللَّهُ وَخَدَّاهُ كَفَرْتُمْ
وَرَأَىٰ يَشْرِكُ بِهِ نُؤْمِنُوهُ فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ

النَّكِيرِ ۱۷

انکار کریندے ہاوے جے اوندے نال کوئی
شریک بنایا دیندے ہاوے تے
حکومت اچی شان واسے تے وڈے اللہ
دی ۶۔

۱۳۔ او تہا کون اپنے نشان ڈکھلیندے تے
تھاڑے کیتے آسمان کنیں رزق لیندے تے
نصیحت او ہو حاصل کریندے جیرھا اللہ دیکھلے
۱۵۔ تہاں اللہ کیتے اطاعت خالص کریندے ہوئیں
اونکوں سبھو بھانویں کافر ناپسند کرن۔

۱۶۔ ابل بندتے اُپے رتے والا تے عرش دا
مالک اپنے حکم نال اپنے بندیں وچو
جیندے اتے پابندے کلام لیندے تاں جو او
ملاقات دے ڈینہ کنیں ڈرادے۔

۱۷۔ جہڑاں او سارے خدا دے اگو حاضر تھیں
انہیں وچو کوئی شے اللہ تے لگی ہوئی نہ ہوسی اوں
ڈینہ بادشاہی کیندی ہوسی، محض اللہ دی جیرھا
کلبا تے غالب۔

۱۸۔ اوں ڈینہ ہر شخص کوں جو او کرسی اوندا
بدلہ بلسی تے اوں ڈینہ ظلم نہ کیتا ویسی بے شک
اللہ جلدی حساب گھنن والا ۷۔

۱۹۔ تے توں انہیں کوں اصلو کوہو آئے ڈینہ دے
عذاب کنیں ڈرا، جیلھے دل غم نال بھرے ہوئے
ترگٹ تیس آویں تے تالمیں دا نہ کوئی سنگتی
ہوسی تے نہ اینجا سفارشی، جیندی گال منی
ونجے۔

۲۰۔ او اکھیں دی خیانت کوں تے جو دل

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنزِلُ لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ سَرَابًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ۝

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ۝

رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ
أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ
التَّلَاقِ ۝

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
شَيْءٌ لِّسَنَ الْمَلِكِ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ
الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

وَأَنْذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
الْحَنَاقِ جِرْكَظَلِيمِينَ هُمْ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ
وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ۝

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ۝

لیکن دن اونکوں چاٹدے۔

۲۱۔ اللہ سیس حتی نال فیصلہ کر لیسے تے جنہیں کون او اللہ دے سوا سبیزدن او اصلو فیصلہ نہیں کر سگدے بے شک اللہ سبہوں سٹٹ والا تے ڈیکھن والا ۷۔

۲۲۔ کیا انہیں زمین وچ سفر نہیں کیا ڈیکھن باجو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا کیا انجام تھے او انہیں کنیں طاقت وچ ودھ ہن تے علم تے فن وچ وی ودھ ہن، اللہ سیس انہیں کون گناہیں دی وجہ نال پکڑ گدے تے اللہ کنیں انہیں کون بچاؤن والا کوئی نہ ہا۔

۲۳۔ اے ایں واسطے ہا جو بے شک انہیں دو انہیں دے رسول اندے ہن نشان گھن کے تے او انکار کریندے ہن، اللہ انہیں کون پکڑ گدے بے شک او زور آلا، طاقت دد تے سخت عذاب ڈیوٹن والا ۷۔

۲۴۔ تے اساں موٹے کون اپٹے نشانیں نال تے کھلی دلیس نال پھٹے۔

۲۵۔ فرعون تے ہامان تے قارون دو پھٹے سے انہیں آکھے اے شخص دوکھا ڈیوٹن والا تے دہا کوڑاڑ۔

۲۶۔ جلیے او انہیں دو ساڈے ولوحتی گھن کے آئے انہیں آکھے جیرے لوکیں انہیں کون من گدے انہیں دے پتہں کون مارو تے تریہتیں کون جنیدا رکھو تے کافرین

وَاللّٰهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿۲۱﴾

اَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَنَارًا فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ وَّمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ﴿۲۲﴾

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَلَكَرُوا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ اِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۲۳﴾

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِآيٰتِنَا وَّسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۴﴾

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهٰمٰنَ وَقَارُونَ فَقَالُوْا سِحْرٌ كَذٰبٌ ﴿۲۵﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا اقْتُلُوْا اَبْنَاءَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ وَاَسْتَحْيُوْا نِسَاءَهُمْ وَّمَا كُنْذُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿۲۶﴾

دی تدبیر پھٹی پندی ۶۔

۲۷۔ تے فرعون آکھئے میکوں چھوڑ ڈیو میں
موسیٰ کوں قتل کراں او اپٹے رب کوں سبڑے
بے شک میں ڈرداں جو اے تہاڑے
دین کوں وٹا نہ ڈیوے یا ملک وچ فساد
ظاہر کرے۔

۲۸۔ تے موسیٰ آکھیا میں اپٹے رب تے
تہاڑے رب دی پناہ منگداں، ہر مڑائی کرن
واے کنیں جیرھا حساب دے ڈینہر کوں
نہیں منیدا۔

۲۹۔ فرعون دی ال وچو ہک مومن مرد چرھا
اپنا ایمان لکائی کھڑا ہا، آکھئے کیا تہاں لوں
آدی کوں مریندے جو جیرھا محض اے
آہدے جو میڈا رب اللہ تے تہاڑو
کھلے دلائل گھن کے آٹے تہاڑے رب
ولو تے جے او کوڑا ے تے اوندا کوڑاوند
آتے پوسی تے جے او سچا ے تے دل ،
تہا کوں جیرھی گالیں دا او وعدہ کریندے
اوندے وچو کجھ ضرور پہنچسی بے شک اللہ
حد کتیں ددھن واے تے ہوں کوڑے
کوں سدا راہ نہیں ڈکھلیندا۔

۳۰۔ اے میڈی قوم آج تہاڑی حکومت
تے تہاں ملک تے غالب ہوتے جے
اللہ ولو ساڑے اتے عذاب آونچے
تے ساڑی کون امداد کر لیسے، فرعون
آکھئے میں تہا کوں محض او ڈسینداں جیرھا میکوں

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ
رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ
فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴿۲۷﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ
مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿۲۸﴾

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ
 أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
 كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
 يَعِدُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
 كَذَّابٌ ﴿۲۹﴾

يَقَوْمِ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَهَرِينَ فِي الْأَرْضِ
 فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ
 فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ
 إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿۳۰﴾

درست بڑسدے تے تہا کوں محض ہدایت
دی راہ بڑکھینداں۔

۳۱۔ تے جیرھا منہی کھڑا ہاوا آکھئے اے
میٹری قوم بے شک میں تہا بڑے اُتے
اوہو جسیں عذاب کنیں بڑرداں جیرھا پہلی
قومیں تے آیا ہا۔

۳۲۔ نوح تے عادتے نمود دی قوم آلی کار
تے جیرھے انہیں دے بعد ہن تے اللہ سیس
اپنے بندیں تے اصلو ظلم نہیں کرنا چاہندا۔

۳۳۔ تے اے میٹری قوم بے شک میں
تہا بڑے اُتے اوں بڑنہ کنیں بڑرداں جہاں
لوک ہک بڑوجھے کوں امداد کیتے سبڑیں۔

۳۴۔ جہاں تہاں کنڈ ولا کے پھر سو تہا بڑے
کیتے اللہ کنیں کوئی بچاؤ والا نہ ہوسی تے
جینکوں اللہ گمراہ آکھئے اوندا کوئی سدھاراہ
بڑکھاؤں والا نہیں۔

۳۵۔ تے تہا بڑو ایں کنیں پہلے یوسف آئے
کھلے دلائل گھن کے تے تہاں جو او گھن کے
آئے اونہے متعلق شک ہی کریندے رہ
گئے اُتے جیلھے او فوت تھی گئے۔ تہاں
آکھئے ایندے بعد اللہ سیس ہن ہیا کوئی
رسول اصلو نہ پٹھسی۔ ایویں اللہ سیس حد
کنیں ودھن والے تے شک کرن والے کوں
گمراہ کریندے۔

۳۶۔ جیرھے اللہ دی آیات دے متعلق بغیر
کہیں دلیل جیرھی انہیں دو آئی ہوئے

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَئِذٍ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ قَوْلَ
يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿۳۱﴾

مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَتَمُودَ وَالَّذِينَ
مِن بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿۳۲﴾

وَيَقُولُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿۳۳﴾

يَوْمَ تُولُوجُونَ مُدْبِرِينَ مَّا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿۳۴﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِهَا بَيِّنَاتٍ فَمَا
زَلُمْتُمْ فِي شَيْءٍ فَمَا جَاءَكُمْ بِهَا حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قَلْبُكُمْ
لَنْ تَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ﴿۳۵﴾

بِالَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَنَّهُمْ
كَبُرُ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُنْكَرٍ جَبَّارٍ ﴿۳۷﴾

بحث کریندن ، اسے اللہ دے نزدیک
تے مومنین دے نزدیک ہوں بُری گال
ایویں اللہ ہر آکرٹ باز تے جابر دے
دل تے مہر لا ڈیندے۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمُنُ ابْنُ بَنِي صَرَحَةَ لَعَلِّي
أَبْلَغُ الْأَسْبَابِ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے فرعون آکھئے اے حامان میڈے
کیتے ہک محل بٹوا۔ تھی سگدے جو میں انہیں
راہیں تے ورتج پواں۔

أَسْبَابَ السَّلْوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي
لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ دُخِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُودَ عَمَلِهِ
وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي
تَبَابٍ ﴿۳۹﴾

۳۸۔ جیرھے آسمان دے رستے ہن تے
ایویں میگوں موسیٰ دے خدا دا پتہ لگ
ونچے تے میں بے شک اینکوں کوٹرا
سمجھینداں تے ایویں فرعون کیتے اوندے
بڑھل سوٹھے کرکے ڈکھائے گین تے سدھے
کنیں روکیا گئے تے فرعون دی تدبیر تے
محض ناکام تھیوٹ والی ہائی۔

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ اتَّبَعُونَ أَهْدِيكُمْ سَبِيلَ
الرِّشَادِ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ تے جسیں نتییا ہا اوں آکھئے اے
میڈی قوم میڈی پیروی کرو۔ میں تمہا کوں
ہدایت دا رستہ ڈکھلیساں۔

يَقَوْمِ إِنَّمَا هِيَ وَالْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَرَبُّنَا الَّذِي
هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ اے میڈی قوم میں دنیاوی زندگی
تے محض تھوٹا فائدہ ء تے بے شک
آخرت اصل پکا گھر۔

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَ مَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ دُونِ أُوْنُنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ تے جیرھا بُرا کم کریسی اونکوں محض
اوہوتلی سزا ملیسی تے جیرھا چنگا کم کریسی
بھانویں او جوان ہوئے یا تہمت تے
ہوئے مومن ایٹھے لوکن جیرھے جنت
ورتج پھسن تے انہیں کوں بے حساب
رزق ڈتا ویسی۔

۴۲- تے اے میڈری قوم میکوں کیا فائدہ
میں تہا کوں نجات دو سبڑینداں تے تہاں
میکوں دوزخ دو سبڑیندے ء۔

۴۳- تہاں میکوں سبڑیندے ء جو میں اللہ
دا انکار کراں تے اوندے نال شریک بناواں
جیندا میکوں پتہ وی کارہ نیس تے میں تہا کوں
غالبتہ ہنوں بخشش والے خدا دو سبڑینداں۔

۴۴- بے شک تہاں میکوں اوندے
واسطے سبڑیندے ء جنیدے کیتے دُنیا
وچ تے آخرت وچ کوئی سبڑا کوئی نہیں
تے بے شک اساں اللہ دو ولٹے تے
حد کنیں ودھن والے بے شک دوزخی ہن۔

۴۵- جو میں تہا کوں آہل پیاں اونکوں تہاں ضرور
یاد کریسوتے میں اپنا معاملہ اللہ دے سپرد
کریںداں بے شک اللہ اچھے بندیں کوں ہوں
ڈیکھن والا ء۔

۴۶- اللہ سیس اونکوں انہیں دی تدبیریں
دے نقصان کنیں بچا گدھاتے ال فرعون کوں
برے عذاب نے چودھا رو ولیٹ گدھے۔
۴۷- او بھاء رات ڈنہم او جنیدے اگوش
کیتے دیندن تے جڈاں مقرر وقت اوسی
(فرشتیں کوں آکھیا ویسی) ال فرعون کوں سخت
عذاب وچ سٹو۔

۴۸- تے دوزخ وچ وی آیت وچ بحث کریسن تے
کمزور لوک وچھے لوکیں کوں آکھسن بیشک
اساں تے تہا ڈے پھو ٹردے ہاے کیا

وَيَقَوْمٌ مَّا لِي اَدْعُوكُمْ اِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُونِي
اِلَى النَّارِ ﴿۲۳﴾

تَدْعُونِي لِاِكْفَرُ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهٖ
مَا لَيْسَ لِي بِهٖ عِلْمٌ وَاَنَا اَدْعُوكُمْ
اِلَى الْعَذَابِ الْغَفَّارِ ﴿۲۴﴾

لَا جَرَمَ اَنْتَا تَدْعُونِي اِلَيْهِ لَيْسَ لَهٗ دَعْوَةٌ فِى
الدُّنْيَا وَلَا فِى الْاٰخِرَةِ وَاَنْ مَرَدْنَا اِلَى اللّٰهِ وَاَنْ
السُّرِّفِيْنَ هُمْ اَضْحَابُ النَّارِ ﴿۲۵﴾

فَسْتَدْكُرُوْنَ مَا اَقُولُ لَكُمْ وَاَفْوِضْ اَمْرِي اِلَى
اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيْرٌ بِالْعٰبَادِ ﴿۲۶﴾

فَوَقَّهٗ اللّٰهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوْا وَاَحَاقَ بِالْاِلٰهِ فِرْعَوْنَ
سُوْءُ الْعَذَابِ ﴿۲۷﴾

النَّارُ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا غُلًّا وَاَوْعِشِيَّاءَ وَيَوْمَ
تَقُوْمُ السَّاعَةُ تَدْعُوْا اَلَّذِيْنَ اَلَّ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ
الْعَذَابِ ﴿۲۸﴾

وَاِذْ يَتَحٰجُّوْنَ فِى النَّارِ فَيَقُوْلُ الضُّعْفُوْا الَّذِيْنَ
اسْتَكْبَرُوْا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ
عَنَّا نَصِيْبًا مِّنَ النَّارِ ﴿۲۹﴾

تساں ساکوں بھا دے عذاب دے تھوڑے
جس جس حصے کنیں بچا سگدے ء۔

۴۹۔ وڈے لوک آکھن اساں سارے عذاب
بوج ہیں۔ بے شک اللہ نے بندیں بوج فیصلہ
کر ڈتے۔

۵۰۔ تے جیرے دوزخ بوج ہوسن او دوزخ
دے دروغیں کوں آکھن اپٹے رب کوں سڈو
اساں کنیں کج وقت کیتے تے عذاب گھٹا دے۔

۵۱۔ او آکھن کیا تہاڈو تہاڈے رسول کھلے
دلائل گمن کے نہ آئے ہن۔ او آکھن ہا آئے
ہن او آکھن ہن سڈو تے کافر میں دی دعا
تے محض دیکھن والی ء۔

۵۲۔ بے شک اساں اپٹے رسولیں دے مومنین
دی مدد کریندے ہیں ایس دُنیا بوج وی تے
جڈاں گواہ کھڑے تھینسن (اوں دیلھے وی)۔

۵۳۔ جڈاں ظالمیں کوں انہیں دے عذر فائدہ
نہ ڈھین تے انہیں تے لعنت ہوسی، تے
انہیں کیتے ہوں بُرا گھر۔

۵۴۔ تے اساں ہوسی کوں ہدایت ڈتی ہائی تے نبی اسرائیل
کوں کتاب دا وارث بنایا ہا۔

۵۵۔ جیرھی سیٹھے کیتے ہدایت تے نعمت ہائی۔

۵۶۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ء
تے اپٹے گناہ دی معافی منگ تے رات
ڈہینہ اپٹے رب دی تعریف تے تسبیح کر۔

۵۷۔ بے شک جیرے بغیر دلیل دے جیرھی
انہیں دو آئی ہوسے اللہ دی آیات بوج

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدَّ
حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿۴۹﴾

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَتِهِمْ اذْعُوا
رَبِّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿۵۰﴾

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
بَلَىٰ قَالُوا فَاذْعُوا وَمَا دُعُوا الْكٰفِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلٰلٍ ﴿۵۱﴾

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْاَشْهَادُ ﴿۵۲﴾

يَوْمَ لَا يَنفَعُ الظَّالِمِينَ مَعٰذِرُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿۵۳﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسٰى الْهُدٰى وَأَوْرَثْنَا بَنِي
إِسْرٰءِئِيلَ الْكِتٰبَ ﴿۵۴﴾

هُدٰى وَذَكَرَ لِيْ ذٰلِكَ الْاَلْبَابِ ﴿۵۵﴾
فَاٰصِرٰنَ وَعَدَّ اللّٰهُ حَقًّا وَاسْتَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
سَبَّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿۵۶﴾

إِنّ الدّٰيِنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْ آيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ
اَتَّهُمْ اِنّ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اَلْاَكْبَرُ قَاهُمْ بِالْاِنْبِيَاۗءِ

- ۵۷- بحث کریندن انہیں دے دیں ورج محض
وڈائی ۶۔ بے تیس اوچ نہیں سبگے تو
اللہ کنیں آم شام تنگ بے شک او ہوں
سٹن والا تے ڈیکھن والا ۶۔
- ۵۸- آسمانیں تے زمین دا بناون انسان دے
پیدا کرن کنیں زیادہ وڈا کم تے ہوں
سارے لوک چاندے نہیں۔
- ۵۹- اندے تے سو جا کے کھو جسیں نہیں تھی
سبگے تے نہ مومن تے نیک عمل کرن دے
تے گناہ گارک تھی سبگن تہاں اصلو نصیحت نوے
حاصل کریندے۔
- ۶۰- بے شک تباہی دی گھڑی آون والی ۶
اندے آون ورج کوئی شک نہیں تے ہوں
سارے لوک اے منیدے نہیں۔
- ۶۱- تے تہاڈا رب آہدے تہاں میکوں
سڈو میں تہاڈی دعا سٹاں، بیشک
جیرے میڈی عبادت کیتے اکڑیندن او ذلیل
تھی کے دوزخ ورج پھسن۔
- ۶۲- اللہ او تہو ۶ جس تہاڈے کیتے رات
ایں واسطے بٹائی تاں جو تہاں اندے ورج
آرام کرد تے ڈینہہ کوں سوچا کھا بٹاں بے شک
اللہ لوکس تے ہوں فضل کرن والا ۶ تے اصل
ہوں سارے لوک شکر نہیں کریندے۔
- ۶۳- اے اللہ تہاڈا رب ہر شے دا پیدا کرن والا
اندے سو کوئی معبود نہیں تے تہاں کتے پھرائے
ویندے ۶۔
- فَأَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿۵۷﴾
- لَخَلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْأَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۸﴾
- وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرَةُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾
- إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۶۰﴾
- وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَٰخِرِينَ ﴿۶۱﴾
- اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْيَلَّ لِلتَّسْكُنُوا فِيهِ وَالتَّهَادُ
مُبِينًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۶۲﴾
- ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي
فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿۶۳﴾

كذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ مُجَادِلِينَ ﴿۱۳﴾
۶۳۔ ایویں جیسے لوگ اللہ دی آیات دا انکار
کریندن پھیرے دیندن۔

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَ السَّمَاءَ
بِنَاءً وَ صَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَ رَزَقَكُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَرَّكُوا لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۴﴾
۶۴۔ اللہ اوہے جیسے تہاڑے کیتے زمین کوں
رہن دی جاوے آسمان کوں چھت بناکھتے
تہا کوں طاقان بخشن سی تے انہیں کوں ہوں
مضبوط بناکھتے تے تہا کوں پاک رزق ڈالتے
اے تہا ڈار اللہ تے اللہ رب العالمین
ہوں بابرکت۔

هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
الَّذِينَ أَحْمَدُ بِاللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۵﴾
۶۵۔ او زندہ اوندے سوا کوئی معبود نہیں اپنی
فرمانبرداری کوں اوندے کیتے خاص کریندے ہوں
او کوں سب ساریاں مفتاح اللہ رب العالمین
کیتے ہن۔

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَ فِي الْبَيْتِ مِنْ رَبِّي وَأُفِرْتُ
أَنْ أَسْلَمَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶﴾
۶۶۔ توں آکھ بے شک میکوں ہلکيا گئے جو میں
اللہ دے سوا جنیکوں تہاں معبود بنیدے انہیں
دی عبادت کراں تے میں بے رب ولا کھلیاں
دلیلان آگین تے میکوں حکم ڈتا گئے جو میں
رب العالمین دی فرمانبرداری کراں۔

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
أَسَدًا كُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى
مِنْ قَبْلِ وَ لِتَبْلُغُوا أَجَلَ مُسَمًّى وَ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿۱۷﴾
۶۷۔ او ہورہ جیسے تہا کوں مٹی کنیں پیدا کیتے دل
نطفے کنیں تے دل لوتھڑے کنیں تے دل تہا کوں
پال بناکے کڑھیندے دل تہاں جو تہاں اپنی
جوانی کوں پہنچو تے دل تہاں جو تہاں پڑھے تھی
ونچو تے کجھ ایس کنیں پہلے دی مار ڈتے دیندن
تے تہاں جو تہاں مقرر مدت نہیں پہنچ وچرتے
تہاں جو تہاں عقل پکھو۔

هُوَ الَّذِي يُبَيِّنُ لِي نَبِيٍّ وَيُنَبِّئُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۱۸﴾
۶۸۔ او ہورہ جیہا زندہ کریندے تے مریندے
تے جیلے کیس کجھ دا فیصلہ کریندے محض او کوں

- ۱۔ اے آہدے تھی و پنج اد تھی دیندی ۶۔
- ۲۔ کیا تیس انیس کوں نہیں ڈٹھا جیرے اللہ دی آیات دے متعلق بحث کریندے رہ ویندن اوکتے پھیرے ویندن۔
- ۳۔ جیرے کتاب کوں جھٹلیندن تے اونکوں وی جو اسان رسولس کوں ڈے کے پھیندے ہیں انہیں کوں جلدی پتہ لگ ویسی۔
- ۴۔ تے جیلے انیس دی گردنیں وچ طوق ہون تے زنجیراں ہون تے او گھیلے ویسن۔
- ۵۔ تے پانی وچ تے دل بجا وچ سٹ پٹے ویسن۔
- ۶۔ دل انیس کوں آکھیا ویسی او کھانن جنیں کوں تسان شریک بنیدے ہادے۔
- ۷۔ اللہ دے سوا انہیں آکھے اے اسان کنیں ونجیج گیئن اصل اسان این کنیں پہلے کیس کوں مجبور نہ بنیدے ہاے ایویں اللہ کافرین کوں گمراہ کریندے۔
- ۸۔ اے گال جنیدے کیتے تسان زمین وچ تاق خوشیاں منیندے ہادے تے تسان اکڑیندے ہادے۔
- ۹۔ دوزخ دے دروازیں وچ لکھ عرصے کیتے پہہ ونجوتے اکڑینن ویس دا لکھنہ ہوں بُرا ۶۔
- ۱۰۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہوتے جے اسان تیکوں بعض گالیں جنہیں دا انہیں نال وعدہ کیتے ڈکھا دیوں
- اللَّهُ تَرَىٰ إِلَىٰ الذِّنِّينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ﴿۱﴾
- الذِّينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۲﴾
- إِذِ الْأَعْلَىٰ فِي آعْنَاقِهِمُ وَالسَّلْسِلُ يُحْبَبُونَ ﴿۳﴾
- فِي الْحَبِيبِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿۴﴾
- ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿۵﴾
- مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿۶﴾
- ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿۷﴾
- أَدْخَلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِيهَا فَيْسُ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۸﴾
- فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَأَمَّا رُبِّيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتُوبُكَ فَإِنَّا يَرْجِعُونَ ﴿۹﴾

یا تیکوں وفات بڑے بڑیوں (کوئی گال نہیں)
انہیں ساڑو ولٹے۔

۷۹۔ تے اساں تیں کنیں پہلے دی رسول
پٹھین انہیں وچو کجھ دا اساں ذکر کیتے تے
کجھ ایسجھے ہن جنیں دا اساں تیر بڑے اتے
ذکر نہیں کیتا تے رسول دی اے شان
نہیں جو اللہ دی اجازت دے بغیر کوئی
آیت گھن آون تے جلیجھ اللہ دا حکم
آویندے تے سچا فیصلہ کر بڑا ویندے
تے کوڑے گھاٹے وچ پندن۔

۸۰۔ اللہ اوہے جس تہا بڑے کیتے جانور
بنائن تاں جو تہاں انہیں وچو بعض تے
سواری کرو تے بعض دا گوشت کھاؤ۔

۸۱۔ تے تہا بڑے کیتے انہیں وچ نفع
ہن تاں جو تہاں اپٹے سینیں دیاں خواہشاں
پوریوں کر گھنوتے تہا کوں جانوریں تیں تے
پیٹریں تے سوار کیتا ویندے۔

۸۲۔ تے اتہا کوں اپٹے نشان بڑ کھیندے
تے تہاں اللہ دی کیرھی کیرھی آیت دا انکار
کر لیسو۔

۸۳۔ کیا او زمین وچ نہیں پھرے جیکھن
ہا جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا کیا انجام تہا
ہا او گھٹری وچ دی تے طاقت وچ
دی تے علم تے فن وچ وی انہیں کنیں
ودھ ہن انہیں دے عمل انہیں کوں کوئی
فائدہ نہیں بڑتا۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا
عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ
لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ
أَمْرًا لِلَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَيْرًا هُنَالِكَ الْبَاطِلُونَ ﴿۷۹﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿۸۰﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبَلَّغُوا عَلَيْهَا
حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
الْفَلَاحِ تَحْمِلُونَ ﴿۸۱﴾

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ
تُنْكِرُونَ ﴿۸۲﴾

أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرًا مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿۸۳﴾

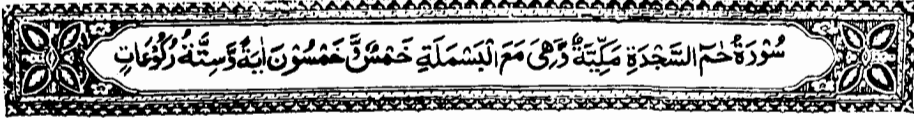
۸۴- جیلے انہیں دے رسول انہیں دوکھکے
دلائل گھن کے آئن، انہیں کنیں جیرھا سموڑا
جیسا علم ہا اوندے اُتے اکڑتیج گئے
ہن تے جیرھ عذاب تے اوکھلدے
ہن ہوں عذاب انہیں کوں ولیرٹ گدھے۔
۸۵- جیلے انہیں ساڈا عذاب بڑھے اکھنیں
اساں ہک اللہ تے ایمان گھن آئے ہیں تے
جیرھا شرک اساں کریندے ہا سے اوندے
انکار کریندے ہیں۔

۸۶- جیلے انہیں ساڈے عذاب کوں بڑھے اوں
ویلے دے ایمان انہیں کوں کوئی فائدہ
نہیں پچایا۔ اے اللہ دی سنت جیرھی
اوندے بندیں کیتے ہمیشہ کنیں چلدی
اندی تے کافر گھاٹا پاوٹ والہن۔

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ
مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ تَاكَلُؤُهُمْ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۸۴﴾

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّثُوا كَقَدَرْنَا بِمَا
كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿۸۵﴾

فَلَمَّا يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِنَّمَا كُنَّا نَرَاءُ بَأْسَنَا
سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ﴿۸۶﴾

سورة حم سجده مکی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۵ آیات تے ۶ رکوعن۔

۱۔ شروع کرنیواں اللہ دے ناں نال جیرھا
بن سنگے ڈیوٹ والا تے دل دل دم کرن
والا ۷۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۲۔ تعریف والا تے بزرگ خدا ۷۔
۳۔ بن سنگے ڈیوٹ والے تے ہوں مہربان
خدا تے اے کتاب لہائی ۷۔

حَمَّ ①

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ②

۴۔ اے کتاب جیندی آیات کھول کھول کے
بیان کیتاں گیٹن قرآن عربی وچ چاٹن والی
قوم کیتے ہے۔

كُنْثٌ فَضَّلْتَ آيَتَهُ قَرَأْنَا عَرَبِيًّا
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ③

۵۔ خوش خبری ڈیوٹ والا تے ڈراوٹ والا ۷
انہیں وچو ہوں ساریں منہ پھیر گدھے
تے او سُنڈے نہیں۔

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ ④

۶۔ تے آکھے نیں ساڈے دل پردے چن
جیندو تساں ساکوں سبندے عتے ساڈے
کنیں تے بار تے ساڈے تے تیرے وچ
پردہ ۷، توں عمل کراساں دی عمل کرن دے پئے
ہیں۔

وَ قَالُوا قُلُوبُنَا فِيْ اَكْتَةِ مَيْتًا
تَدْعُونَا اِلَيْهِ وَ فِيْ اُذَانِنَا وَقْرٌ
وَ مِنْ بَيْنِنَا وَ بَيْنِكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ اِنَّا عَمِلُونَ ⑤

۷۔ توں آکھ میں تے محض تہاڈے آلی کار بشر
ہاں میڈو وچی کیتی دیندی ۷ جو تہاڈا
معبود ہو ۷ اوندے کیتے چمے رہوتے
اوں کنیں بخشش منگو تے مشر کس کیتے مذاب
۸۔ جیرے زکاۃ نہیں ڈیندے تے او

قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ اِلَىٰ اُنْتَا لَهْمُ
اِلٰهٍ وَّاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ وَوَيْلٌ
لِّلْمُشْكِرِينَ ⑥

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ⑦

آخرت دا وی انکار کریندن۔

۹۔ بے شک جیسے مومنن تے نیک و عمل کریندن انہیں کیتے نہ ختم تھیون والا اجر۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ
مَمْنُونٍ ①

۱۰۔ توں آکھ کیا تساں اوہلا انکار کریندے ہاں جیسے بڑو ہڈینہم ویتح زمین کوں پیدا کیتے تے اوندے شریک بنیندے ہاں۔ اے رب العالمین۔

قُلْ أَبِئْتَكُمْ لَتَكْفُرُنَّ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي
يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ آتِنَاءَ ذَلِكَ سَرِبٌ
الْعَالَمِينَ ②

۱۱۔ تے اول زمین وچ اوندے اُتے پھاڑ بنا تھی تے انہیں وچ برکت رکھی اس تے انہیں کیتے زمین ویتح کھاوٹ پیوٹ دا سامان اندازے نال پیدا کر ہڈتس۔ اے چار وقتیں وچ کیتس۔ اے پچھوٹن والیں کیتے برابر۔

وَجَعَلْ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبُرُكٌ فِيهَا
وَقَدَرْنَا فِيهَا أَنْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً
اللَّيَالِي ③

۱۲۔ اول آسمان دو توجہ کیتی او دھوں ہا اوںکوں آکھئے سی تے زمین کوں وی تساں بڑو پیں خوشی نال یا مجبوری نال میسبوی فرمانبرداری کرو۔ انہیں آکھئے اسان فرمانبردار بن کے آگئے ہیں۔

ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا
وَالْأَرْضِ انثَبِي طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا
طَائِعِينَ ④

۱۳۔ اول انہیں کوں بڑو ہڈتھیں وچ سرت آسمان بنا ہڈتھی۔ تے ہر آسمان کوں اوندی طاقت ہڈے ہڈتی اس تے دُنیا دے آسمان کوں اسان روشنی نال سوٹھا ہڈتے تے اوندے ویتح حفاظت دے سامان وی ہڈتھن تے اے غالب تے چاٹن والے خدا دی تقدیر۔

فَقَضَيْنَ سَبْعَ سُلُوكٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْنَعْنَا
فِي كُلِّ سَاءٍ أَمْرَهَا وَرَبَّيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا
بِعَصَابٍ ⑤ وَحِفْظٍ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ⑥

۱۳- تے جے او منہ پھیر گھنن، توں آکھئیں
تساکوں اوں عذاب کئیں ڈرلئے جیرھا عاد
تے شمود دے عذاب آلی کار۔

۱۵- جیلھے انہیں دو انہیں دے اگوری
تے پھجوری رسول آئن تے آکھئے نیں
جو تساں اللہ دے سوا کئیں دی عبادت
نہ کرو۔ انہیں آکھئے جے ساڈا رب پنا ہے ہا
تے فرشتے لہا دے ہا تے بے شک
اساں جیرھی کمال نال تہا کوں پٹھیا گئے اول
کوں نئے منیدے۔

۱۶- عاد قوم نے ملک ورج تاتق وڈائی
کیتی تے آکھوئے جو اساں کئیں زیادہ طاقت
والا کون۔ کیا انہیں ڈرٹھا نہیں جو بیشک
اللہ جیس انہیں کوں پیدا کیتے انہیں کئیں
زیادہ طاقت والا ہے تے ساڈی آیات دا
انکار کریندے ہن۔

۱۷- اساں انہیں تے ہوں تکھی اتھاری
پٹھی تے اونحش ڈرٹھہ ہن تاں جو اساں
انہیں کوں دنیاوی زندگی ورج ذلت دا
عذاب چکھاؤں تے آخرت دا عذاب
زیادہ ذلت والا ہے۔ تے انہیں دی امداد
نہ کیتی ویسی۔

۱۸- تے شمود، اساں انہیں کوں سدھا راہ
ڈرکھایا ہا، انہیں ہدایت کئیں گمراہی کوں
زیادہ پستد کیتے۔ انہیں کوں ذلت دے
ہک عذاب انہیں دے عملیں ہی وجہ

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صِيعَةً مِّثْلَ
صِيعَةِ عَادٍ وَنُودٍ ﴿۱۳﴾

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَ مِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا
لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَاهِنُونَ ﴿۱۵﴾

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
قَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أُولَئِكَ كَانُوا فِي أَعْيُنِنَا
وَنَزَّلْنَا مِنْ سَمَوَاتِنَا مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ حَبِّ خَلْقِهِمْ
أَنْزِلًا يُجَذَّبُونَ ﴿۱۶﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ
لِنَنْزِلْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْرَهُ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ﴿۱۷﴾

وَإِنَّمَا شَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى
الْهُدَى فَأَخَذْتَهُمْ صِيعَةً الْعَذَابِ أَلْوَنَ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۸﴾

نال آن پکڑیے۔

۱۹۔ تے اساں مومنین کوں جیرھے ڈردے
ہن بچا گدھا۔

۲۰۔ تے جیرھے ڈینہہ اللہ دے دشمن
جیندے کر کے بھا دو نیتے ویسن تے
او ونڈ تیج ویسن۔

۲۱۔ جلیجھ او اونڈے (دورخ دے) کولہو آوسن
انہیں دی عملیں دی وجہ نال انہیں دے
کن تے اکھیں تے چمڑے انہیں دے
خلاف گواہی ڈلیں۔

۲۲۔ تے او اپنے چمڑیں کوں آکھسن تہاں
ساڈے خلاف کیوں گواہی ڈتی ۶۔ او
آکھسن ساکوں ہوں اللہ الوائے جیس ہر
شے کوں پلوائے تے اوں تہا کوں پہلی
دفعہ پیدا کیتے تے تہاں ہوندو ولے۔

۲۳۔ تہاں اپنے عیب ات گالہوں نہ
لکیندے ہا دے جو تہا ڈے کن تے
تہا ڈیاں اکھیں تے تہا ڈے چمڑے تہا ڈے
خلاف گواہی نہ ڈے ڈیوں تے اصل
تہا ڈا اے یقین ہا جو بے شک اللہ
تہا ڈے ہوں سارے عملیں کوں نہیں
چاٹدا۔

۲۴۔ تے اے تہا ڈا غلط خیال ہا جیرھا
تہاں اپنے بے متعلق کیتے، این تہا کوں
تباہ کیتے تے تہاں گھاٹا پاوٹن والیں وچو
تھی گیو۔

وَجِئْنَا الدِّينَ اٰمَنُوۡا وَاٰمَنُوۡا يٰۤاٰمَنُوۡنَ ﴿۱۹﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُوۡا اَعۡدَآءُ اللّٰهِ اِلَى النَّآرِ فۡهُمۡ
يُوۡرَعُوۡنَ ﴿۲۰﴾

حَمَّ اِذَا مَا جَآءَ وَاٰ شَهِدَ عَلَيْهِمۡ سَمْعُهُمۡ وَاِ
اَبۡصَارُهُمۡ وَاَجۡلُوۡدُهُمۡ بِمَا كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ ﴿۲۱﴾

وَقَالُوۡا اِلۡجُوۡدُهُمۡ لِمَ شَهِدۡتُمۡ عَلَیۡنَاۗ قَالُوۡا
اَنۡطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِیۡ اَنۡطَقَ کُلَّ شَیۡءٍ وَّهُوَ خَلَقَکُمۡ
اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّرَآیۡنِهٖ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿۲۲﴾

وَمَا کُنۡتُمْ تَسۡتَبۡرِیۡوۡنَ اَنۡ یَّشَہِدَ عَلَیۡکُمۡ سَمۡعَکُمۡ
وَاِۡلَآ اَبۡصَارَکُمۡ وَاِۡلَآ جُلُوۡدَکُمۡ وَاٰ لٰکِنۡ ظَنۡنَکُمۡ اَنَّ
اللّٰهَ لَا یَعۡلَمُ کَثِیۡرًا مِّمَّا تَعۡمَلُوۡنَ ﴿۲۳﴾

وَاٰ ذٰلِکُمۡ ظَنۡکُمۡ الدِّیۡنَ ظَنۡنَکُمۡ بِرَبِّکُمۡ اَزۡدٰنَکُمۡ
فَاَصۡبَحۡتُمۡ مِنَ الْخٰسِرِیۡنَ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ بے اوصیر کرن تے دوزخ انہیں دا لکائے تے بے اے خدا دی درساں نال آوٹا چاہن تے او آ نہ سگسن

۲۶۔ تے اساں انہیں نال اینجھے سنگتی لا ڈتن جنہیں انہیں دے اگو تے پھوٹے عملیں کوں سوٹھا کر کے ڈکھائے تے انہیں کیتے ادبا گال پوری تھی جیڑھی جنہیں تے انسانیں وچوں پہلی تومیں تے پوری تھی ہاں بے شک او گھانا پاوٹن والے ہن۔

۲۷۔ تے کافرین آکھئے ایس قرآن کوں نہ سٹو، تے ایندے وچ شور مچاؤ تاں جو تساں ڈاڑھے تھی ونجھو۔

۲۸۔ اساں ضرور کافرین کوں سخت عذاب دامزہ چکھیسوں تے انہیں دے گندے عملیں دا ہوں بُرا بدلہ ڈیسوں۔

۲۹۔ اے بھا اللہ دے دشمنیں دا بدلہ جو اوندے وچ انہیں کیتے ہک لمبی مدت تیں رہن دا گھر۔ اے بدلہ جو اوندے جو او ساڈھی آیات دا انکار کریندے ہن۔

۳۰۔ تے کافرین آکھئے اے ساڈھے رب ساکوں جنہیں تے انسانیں وچو او لوک ڈکھا جیس ساکوں گمراہ کیتا ہا اساں انہیں کول پٹے پیریں تلے لتاڑوں تے تاں جو او سب کنیں زیادہ ذلیل تھی ونجھن۔

۳۱۔ بے شک جیڑھے آہن جو اللہ ساڈھارے تے ول ایندے تے پک ویندن انہیں

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعِزُّوا
فَمَا لَهُمْ مِنَ الْعَذَابِ ۝

وَقَيضْنَا لَهُمْ قُرْنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْإِنِّ وَالْإِنِّ
إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ۝

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
وَالْعَوَانِ فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ۝

فَلَنذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

ذَلِكَ جَزَاءُ الْعَادَى اللَّهُ تَعَالَى لَهُمْ فِيهَا دَامِرُ
الْخَلْقِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ
أَضَلَّنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمُ نَحْتًا أَقْدَامِنَا
لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ الْأَتْقَاءُ وَالَا تَحْزَنُوا وَابْتَشِرُوا

بِالْبَيْتَةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۳۱﴾

تے فرشتے لہسن تے او آکھن تسان نہ
ڈرو تے نہ مونجھے تھیوو تے اوں جنت
نال خوش تھیوو جیندا تہاکوں وعدہ ڈنا گیا ہا۔
۳۲۔ اسان تہاڈے سنگتی ہیں این دُنیا وِج
دی تے آخرت وِج دی تے جنت وِج
تہاڈے کیتے جیرھی شے کوں تہاڈا دل
کریسی ہے پئی تے تہاکوں بلسی جیرھی شے
منگسو۔

نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُمُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا
تَدْعُونَ ﴿۳۲﴾

۲۲۔ اے ہوں بخشش والے ہوں مہربان خدا
ولو مہمانی ۷۔

نَزَلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اوں کنیں زیادہ چنگی گال کیندی ۷ جیرھا
اللہ دو سڈے تے چنگے کم کرے تے
آکھے بے شک نیں فرمانبرداریں وچو ہاں۔
۳۵۔ نیکی تے بدی کہو جس نیں تھی سگیان
تے توں میرائی دا جواب چنگائی نال ڈے
توں ڈیکھیس جو تیرڈے تے اوندے
درمیان جیرھی دشمنی ہوسی او ایویں تھی ویسی
جیویں گھانا سنگتی۔

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۴﴾

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ
كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿۳۵﴾

۳۴۔ اے کم محض صبر کرن والے کرسگدن
تے یا او کرسگدن جینکوں نیکی دا ہوں سارا
حصہ ملیا ہویا ہوے۔

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا
إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے جے شیطان تیکوں کوئی نقصان پچاوے
تے توں اللہ دی آم شام منگ بیشک
او ہوں سٹن والا تے ہوں چاٹن والا ۷۔

وَإِنَّمَا يَنزَعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ
نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ رات تے ڈینہ تے سمجھ تے چند
اوندے نشانیں وچو ہن۔ تسان سمجھ تے

وَمِنَ آيَاتِهِ الْبُرُوجُ وَالنَّهَارُ وَاللَّيْلُ وَالنُّجُومُ
وَمَا يَلْقَىٰ فِيهَا لُغُوبٌ وَلَا يُسْمِعُ بَأْسَ النَّاسِ
مَخْمَرًا ۚ وَالْحُبُورُ خَالِدَةٌ فِي أُخْرَىٰ النَّارِ
إِنَّهُمْ فِيهَا مُنْقَرِعُونَ ﴿۳۹﴾

چندر کوں سجدہ نہ کرو، اللہ سیش کوں سجدہ کرو۔ جس انہیں کوں پیدا کیتے جے تساں ہوں ہک دی عبادت کریندے عورتاں۔

۳۹۔ تے جے او وڈائی کرن تے تیرے رب دے کولو او بندے ہن جیرے رات ڈینہ اوندی تسبیح کریندن تے تھکدے نہیں۔

۴۰۔ تے اوندے نشان وپو اے وی ہے جو بے شک توں زمین کوں بر ڈہریں تے جیلھے اساں اوندے اُتے پانی لیندے ہیں اوندکوں توں زندگی مل ویندی تے ودھن پئے ویندی بے شک جس اوندکوں آباد کیتے او ہو مردیں کوں جیندا کرٹ والا بے شک او ہر چیز تے قادر۔

۴۱۔ بے شک جیرے ساڈی آیات وچ غلطیاں کڈھیندن او اساں کنیں ٹک نہیں سبگدے۔ کیا جیرھا دوزخ وچ سیٹاویسی او چنگا بے یا جیرھا قیامت دے ڈینہ امن نال او سی او تساں جو چاہو کرو بے شک او بڑھا پئے جو تساں کریندے۔

۴۲۔ بے شک جیرے ذکر (قرآن) دا انکار کریندن جیلھے انہیں دو آئے تے بیشک او غالب کتا ہے۔

۴۳۔ کوڑ نہ اوندے اگو تے نہ اوندے چھو آ سبگدے اوندکوں سیٹے تے صفیں ملے خدا لہائے۔

۴۴۔ تیکوں ہی صرف او ہا گال کیتی ویندی ہے

خَلَقْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۹﴾

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَوْنَ ﴿۴۰﴾

وَمَنْ أَيْتَمَّ اتَّكَتَرْتِ الْأَرْضَ حَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمِنِّي الْمَوْتُ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۴۱﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَبْرًا مِّنْ بَاطِنِ أُمَّتِهِ أَمْ الْقَائِلُ إِنَّمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿۴۲﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّ لَهُمْ لَكُتُوبًا عَذِيبًا ﴿۴۳﴾

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حِكْمٍ حَبِيدٍ ﴿۴۴﴾

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَد قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ

إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿۳۵﴾

جیرھی تیس کنیں پھلے رسوئیں کوں آکھی
گہی ہائی۔ بے شک تیرا رب بخشش والا
تے دردناک عذاب ڈیون والا۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا نُفِصَلتْ آيَتُهُ
ءَآءَ عَجَبِي وَعَرِنِي قُلْ هُوَ الَّذِيْنَ أَمَنُوا هَدَا
وَشَفَاءً وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُونَ فِيْ أَذَانِهِمْ وَقُرْ
وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ تے جے اسان اینکوں عجبی بٹاؤں ہا
(عربی دے سوا کہیں ہی زبان وچ لساؤں ہا)
تے اے آکھن ہا ایندیاں آیات واضح
کا نہیں کیا عجبی زبان نے عربی نبی (مٹھاندانیں) توں آکھ اے
مومنین کیتے ہدایت تے شفاء تے جیرھے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نہیں منندے انہیں دے کنیں وچ پوڑ
تے انہیں کوں پتہ کاہ نہیں اے پوڑ
ہن جیویں کہیں کوں پریں کنیں سڈیا ونچے

۳۶۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب ڈتی
ہائی۔ اوندے وچ اختلاف کیتا گئے تے
جے ہک گال (رحمت دی) نہ تھی چکی ہوے
ہا تے انہیں وچ فیصلہ تھی گیا ہوے ہا
بے شک او ایں قرآن دے بارے وچ
اون شک وچن جیرھا تیاہ کرن والا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيْهِ وَلَوْلَا
كَلِمَةُ سِبْقَتِ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَرَأَيْتُمْ
لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے جیرھا چنگے کم کریسی اوندرا ثواب ہونکوں
ہاسی تے جیرھا برائی کریسی اوندرا گناہ اونکوں
تھیں تے تیرا رب اپٹے بندیں
تے اصلو ظلم نہیں کریںدا۔

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا
وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ قیامت دا علم ہوندو ولایا ویندے تے جیرھا گوشیں
وچو پھل کڈھیندے تے ترمیم اپٹے ڈوڈھ وچ

إِلَيْهِ يُرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ
مِّنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا
أَذْنُكَ مَا مَنَّا مِنْ شَيْعِدٍ ﴿۳۹﴾

چیندی یا چٹیدی اوںکوں پتہ ہوندے، او چڈاں
لوکیں کوں سڈ کے آکھی میڈے شریک کتھان، او
آکھن اسان تیکوں صاف ڈس ڈتے ساڈے وچ

ایدا کوئی نگاہ کا پڑ نہیں۔

۴۹۔ اس کینیں پہلے او جیرھے معبود سب بندے ہن
اوڑل و سین تے انہیں کول یقین تھی و سی جو اد
کھٹائیں نہیں بچ سگدے۔

۵۰۔ انسان چنگائی دی دُعائیں نہیں تھکداتے ہے
او کول تکلیف آونجے تے نا امید تھی و بندے۔

۵۱۔ تے بے اسان اذکوں رحمت دامزہ چکھاؤں ڈکھ
پہنچن دے بعد تے اکھن پئے و بندے اے میدا حق
ہاتے میکوں یقین قیامت نہیں آونی تے بے میکوں
میدے رب دو ولایا گیا تے اوندے کولہوں میڈے کہتے
ہوں چنگیاں نعمتیں ہوں پیاں تے اسان کافر کول انہیں
دے اعمال و اضر و بیسوں تے انہیں کول ہوں سخت
عذاب چکھیسوں۔

۵۲۔ تے جیلھے اسان انسان تے انعام کریندے ہی
تے اوندہ پھیر گھندے تے اسان کینں ہک پاسے تھی و بندے
تے جیلھے اذکوں تکلیف پہنچدی تے او ڈبیاں و ڈبیاں
دُعائیں کرٹ پئے و بندے۔

۵۳۔ تول انہیں کول اکھ ڈسو جے اے قرآن اللہ و لو ہوں
تے تسان اوندانکا کر ڈبو تے اول کینں ودھ گمراہ کون ہوں
جیرھا سچ کینں بچ و نچے۔

۵۴۔ اسان ساری دنیا و ج کھنڈے ہونے لکھیں کول اپنے
نشان ضرور چکھیسوں تے انہیں دی اپنی جانیں و ج وی تے
آترے کال ظاہر تھی و سی جو اے (قرآن) سچ تے کیا انہیں
کہتے اے کافی نہیں جو اللہ ہر شے تے مگر ان۔

۵۵۔ سٹوبے شکا اپنے رب دی ملاقات و ج شک کریندے
پین سٹوبے شک او ہر شے کول گھرا پانی کھڑے۔

وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَلُّوا
مَا لَهُمْ قَرْنٌ مَّخِيصٌ ﴿۴۹﴾

لَا يَسْتَعْمُرُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَشَتْهُ الشَّرُّ
فَيُؤَسُّ قَتْلُوطٌ ﴿۵۰﴾

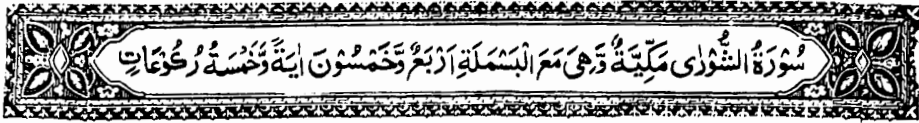
وَلَيْنَ أَذْفَلُهُ رَحْمَةً مِّمَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتَنَّهُ
لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَ لَيْنَ
رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنْ لِي عِنْدَهُ لِلْحَسَنَةِ فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا و لَنَدَّبُ يَقْتَهُمْ قَرْنٌ عَذَابٍ
عَلِيظٍ ﴿۵۱﴾

وَإِذَا أُنْعِمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَ نَأْجُرْ بِنِعْمَةٍ
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿۵۲﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهِ مِنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي سَقَاتٍ بَعِيدٍ ﴿۵۳﴾

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَ فِي أَنفُسِهِمْ حَتَّى
يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ وَاوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۵۴﴾

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ﴿۵۵﴾

سورہ شوریٰ مکی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۴ ایاتیاں تے ۵ رکوعن

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرہا بن منگئے
ڈیون والاتے ہوں مہربان۔
- ۲۔ ساری صفیتیں والے بزرگ۔
- ۳۔ چائن ڈالے سن ڈالے تے قادر بنا (نے اے کتاب لہائی ؑ)
- ۴۔ ایویں نبیڈوتے نیں کین پہلے لوکین دوجی کریندے
اللہ غالب تے سیانا ؑ۔
- ۵۔ جواسانیں تے زمین وچ سب ہوندا ؑ تے اوہوں اُچاتے ڈورا ؑ۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ②
- ۶۔ تھی سبگدے جواسان انہیں دے اتورٹ کے ڈھ
پون تے فرشتے اپنے رب دی تعریف تے پاکیزگی بیان
کریندن تے زمین والیں کیتے بخشش منگدن، سُنُوْ
بے شک اللہ ہوں بخش ڈال تے ہوں مہربان۔
- ۷۔ جیرے اوندے سوا بے سکتی بنا گھندن، اللہ انہیں
تے نگران تے تول نگران نویں۔
- ۸۔ تے ایویں اساں تیبڈو قرآن عربی وچ وحی کیتے تال
جو توں دستیں دی ما (مکے) تے اوندے چودھار کول
ڈرانویں تے کٹھے تھیون دے ڈینہ کنیں ڈرانویں تے
اوندے وچ کوئی شک نہیں ہک ٹولہ جنت وچ ہوسی
تے ہک ٹولہ دوزخ وچ ہوسی۔
- ۹۔ تے بے اللہ چاہے ہا انہیں ساریں کول ہکا اُمت بنا
ڈیوسے ہاتے اصل اد جینکوں چاہندے اپنی رحمت
وچ داخل کریندے تے ظالمیں دا کوئی سکتی تے
- تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرٰنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالنَّارُ كَالسَّيْحٰنِ
يُسَيِّحُوْنَ بِحَمَلِ رَبِّهِنَّ وَ يَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ فِي
الْاَرْضِ اِلَّا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ③
- ۱۰۔ اَلَّذِيْنَ اتَّخَذَ مِنْ دُوْنِهٖ اَوْلِيَاءَ اللّٰهُ حَفِیْظُ
عَلَيْهِنَّ ۗ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ④
- ۱۱۔ وَكَذٰلِكَ اَدْحٰنَا اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِتُنذِرَ اُمَّ
الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْبِحْمِمْ لَا رٰبِیَّ
فِيْهِ قَرِیْنٌ فِى الْجَنَّةِ وَ قَرِیْنٌ فِى السَّعِیْرِ ⑤
- ۱۲۔ وَ لَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَّ اَحَدَةً ۗ وَ لٰكِنْ
يَدْخُلُ مَنْ يَّشَاءُ فِى رَحْمَتِهٖ ۗ وَالظَّالِمُوْنَ مَا لَهُمْ
مِنْ وَّلٰی وَّ لَا نَصِیْرٍ ⑥

امدادی میں۔

۱۰۔ کیا انہیں اوندے سوا پہنچتی بنا گدھن، اللہ ہی سہکتی ہے
 اور ہومو میں کول جیندا کریندے تے او ہر شے تے
 قادر۔

۱۱۔ تے جے ایں گمال ورح تہا ڈا اختلاف تھیوے تے
 اوند ا فیصلہ اللہ تے ہے اے اللہ جیرہا میڈا رب
 میکوں اوندے اتے بھروسہ تے میں ہوند و جھکلن

۱۲۔ آسمانیں تے زمین کول بناؤن والا تہا ڈے
 اپنے وچواں جوڑے بناؤن تے ڈنگریں دے وی
 جوڑے بناؤنسی اوندے ورح تہا کول ودھیندے
 اوں جیہاں کوئی نہیں تے او بہوں سنن والا تے
 ڈیکھن والا

۱۳۔ آسمان تے زمین دیاں کئییاں ہوں کینں ہن۔
 جیندے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے
 تنگ کریندے، بے شک او ہر شے کول چاہندے

۱۴۔ اوں تہا کول او دین ڈتے جیندی وصیت اول
 نوح کول کیتی ہانی تے ہن تیبے اتے ایندی وحی
 کیتی تے جیندی وصیت اسال ابراہیم تے موسیٰ
 تے عیسیٰ کول دی کیتی ہانی جو تساں دین کول قائم
 کرو تے انجوا نچ نہ تھیو، مشرکین کیتے ادگال بہوں
 اکھیء جیندو تساں انہیں کول سبئیے جینکوں
 اللہ چاہندے اونکوں دین کیتے چن گھندے تے جیرہا
 اوندو جھکے اونکوں سدھاراہ ڈکھلیندے۔

۱۵۔ اے اختلاف انہیں محض اول ویلھے کیتے جیلھے
 اونداعلم انہیں کینں آگئے۔ ایندی وجر اپت دی ضد
 تے بغض ہانی تے جے ہک مقرر مدت میں ہک گمال

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِيَاءَ قَالَهُ هُوَ الْوَلِيُّ
 وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۰﴾

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ
 ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿۱۱﴾

فَاطُرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
 أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهَا
 لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿۱۲﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
 لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ يُجَلِّ شَيْءٌ عَلِيمٌ ﴿۱۳﴾

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَضَىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي
 أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَضَيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ
 وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ
 عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي
 إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴿۱۴﴾

وَمَا تَتَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
 بَعْثًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ سَرَاتِكَ
 إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِّبَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ

دافصلہ نہ تھی چکیا ہوئے ہاتے انہیں دافصلہ تھی گیا ہوئے ہاتے جنہیں کوں کتاب داورث بنایا گیا، انہیں دے بعد اودندے بارے ووح بے چین کرن ڈالے شک ووح پیٹے ہوئے۔

۱۶۔ تے ایس دین دوتوں سبڈتے جیویں تیکوں حکم کیتا گئے پکارہ تے انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کرتے آکھ اللہ سیں جیہی کتاب لہائی میں اونکوں مینداں تے میکوں حکم جو میں تہاڈے ووح انصاف کراں۔ اللہ ساڈا تے تہاڈا رب ساڈے اعمال ساڈے کیتے ہن تے تہاڈے اعمال تہاڈے کیتے ہن، تہاڈے تے ساڈے درمیان کوئی بھیڑا کاہ نہیں، اللہ ساکوں کٹھا کرسی تے ہوندو ووجھنے

۱۷۔ جیرھے لوگ اللہ دے بارے ووح بھیڑا کریندن بعد ایندے جو اونکوں بہوں سارے لوگ میندن انہیں دی دلیل اللہ دے حضور ترورڈتی ویسی تے انہیں تے غضب لہی تے انہیں کیتے سخت عذاب۔

۱۸۔ اللہ اوہے جیس سچ نال کتاب لہائی تے ترکروی وی تے تیکوں کیوں ڈسیئے جو مقررہ وقت کو لہو۔

۱۹۔ جیرھے اونکوں میندے نیس ادا اونکوں جلدی منگدن تے مومن اول کینں ڈردن تے جاٹدن جو بے شک جیرھے اول وقت دے متعلق شک کریندن او پہلے درجے دی گمراہی وچن۔

۲۰۔ اللہ اپنے بندیں تے مہربان تے جیہی کوں چاہندے رزق ڈیندے تے طاقت والائے غالب۔

۲۱۔ جیرھا آخرت دی رٹھ چاہندے اسل اوندے کیتے اندی رٹھ دھا ڈیندے ہیں تے جیرھا دنیاوی رٹھ چاہندے اونکوں دی اوندے وچوڑیندے تے

أوردثوا الکتب من بعدہم لفی شک منہ فریب ۱۵

فَلِذَلِكَ فَادَعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَاللَّهُ الْعَصِيمُ ۱۶

وَالَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۱۷

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْبَيِّنَاتِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۱۸

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَأَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَ فِي السَّاعَةِ لِفَضْلِ بَيْتِهِ ۱۹

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۲۰

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَ

اور آخرت و حج کوئی حصہ نہیں۔

۲۲۔ کیا انہیں دے شریکین جیرھے انہیں کوں اینجھا دین ڈیندن جیندی اللہ اجازت نہیں ڈیندا۔ فیصلے دی گال نہ بھی گئی ہوندی تے انہیں ورح فیصلہ کر ڈتا ونچے ہاتے بے شک ظالمیں کیتے دردناک عذاب۔

۲۳۔ توں ظالمیں کوں ڈہریں اپنے عملیں کیں ڈرے پین تے (عذاب) انہیں تے ضرور اونے تے جیرھے مومن تے نیک عمل کرندن اور جنت دے باغیں ورح ہوسن، انہیں کیتے انہیں دے رب دے کوہو اور سب کچھ ہے جو اوچا ہسن تے اے بہوں ڈانفل۔

۲۴۔ اللہ سیں میں فضل دی خوش خبری ڈیندے اپنے مومن تے نیک عمل کرن والے بندیں کوں توں اکھ میں تے ایندا اجر محض رشتے داریں جہیں محبت منگداں تے جیرھائیگی کر یسی اوں نیکی کوں اسان بہوں سوٹھا کر ڈیسوں بے شک اللہ بہوں بخش والا تے قدر کرن والا۔

۲۵۔ کیا او آہدن جو اوں اللہ تے کوڑ پدھے تے جے اللہ چاہے تے تیبڈے دل تے مہر لا ڈیوے تے اللہ کوڑ کوں مٹا ڈیندے تے حق کوں اپنے نشائیں نال قائم کر ڈیندے بے شک او دلیں دی گاہیں کوں چاٹن والا۔

۲۶۔ او ہوجہ جیرھا اپنے بندیں دی توبہ قبول کریندے تے برائیاں مٹا ڈیندے تے جو تسال کریندے او او چاندے۔

۲۷۔ تے او مومنین تے نیک عمل کرن والیں دیاں دعائیں سُنڈے، اتے اپنا فضل انہیں تے ودھا ڈیندے تے کافرین کیتے بہوں سخت عذاب۔

مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ①

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الَّذِينَ مَا لَمْ يَأْتِ بِهِ اللَّهُ وَلَا كَلِمَةُ الْفَضْلِ لِقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ②

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ③

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ④

أَمْ يَقُولُونَ افترى على الله كذبًا فإنا ننسأ الله ينختنم على قلبك وینح الله الباطل وینح الحق بکلبتہ اِنَّہ علیہم بذات الصدور ⑤

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ⑥

وَيَسْجِبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ⑦

۲۸۔ جے اللہ اپنے بندیں کیتے رزق دودھا ڈیوے ہاتے اے زمین وچ منہ زور تھی وچن ہا اصل او جتنا چاہندے اندازے دے مطابق لہیندے، بے شک او اپنے بندیں کینیں باخبر تے ڈیکھن والا ۷۔

۲۹۔ تے او ہور جیرھا مہینہ وسیندے اوندے بعد جملہ لوک نا امید تھی دیندن تے اپنی رحمت کھنڈا ڈیوے تے او ہوسکتی تے پہوں صفتیں والا ۷۔

۳۰۔ تے اوندے نشانیں وچوہ آسمانیں تے زمین دی پیدائش تے انہیں وچ جیرھے جانور پیدا کیتنسی، تے او جیرھے ویلھے چاہسی انہیں کوکھا کر ڈیوے تے قادر۔

۳۱۔ جیرھی مصیبت تہا کوں پہنچدی ۷ او تہا ڈے عملیں دی وجہ کین ہوندی ۷ تے او پہوں سارے گناہ معاف کر ڈیندے۔

۳۲۔ تے تساں زمین وچ ادنکوں ہر انوہے سبکدے تے اللہ دے سوانہ تہا ڈا کوئی سنگتی ۷ تے نہ کوئی اندادی ۳۳۔ تے اوندے نشانیں وچوہ سمندر وچ ٹرن والیاں پہاڑیں جیڈیاں بیٹریاں بن۔

۳۴۔ جے اوچا ہوے تے ہوا میں کوں کھڑا ڈیوے تے بیٹریاں پانی دے اُتے کھڑیاں رہ وچن، بے شک ایندے وچ ہر صبر کرن والے تے شکر کرن والے کیتے نشانیاں بن۔

۳۵۔ یا انہیں دے عملیں دی وجہ نال انہیں کوں ہلاک کر ڈیوے تے او پہوں سارے گناہ معاف کر ڈیندے ۳۶۔ تے جیرھے ساڈی آیات دے بارے وچ بحث کریندن انہیں کوں او جانڈے تے انہیں

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿۲۸﴾

وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۲۹﴾

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَنَعِهِمْ إِذْ يَأْتِيهِمْ قَدِيرٌ ﴿۳۰﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿۳۱﴾

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۳۲﴾
وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿۳۳﴾

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عُلَاظِهَا ۗ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿۳۴﴾

أَذْيُوقِفُهُمْ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ﴿۳۵﴾

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَخْصَصٍ ﴿۳۶﴾

کیتے بھن دی کوئی جانیں۔

۳۷۔ تے جو تہا کولں ڈٹا گئے او دنیا دی زندگی دا تھوڑا سامان تے جیرھا اللہ کین ہے او چنگاں تے ہائی رہوٹی والاہ انہیں کیتے جیرھے مومنن تے اپنے رب تے بھروسہ کریندن۔

۳۸۔ تے جیرھے وڈیں گناہیں کینن تے بے حیائی کینن بچدن تے جیرھے ویلے انہیں کولں کاوڑ بگدی او اد معاف کر ڈیندن۔

۳۹۔ تے جیرھے اپنے رب دی گال قبول کریندن تے نماز پڑھدن تے ہر گال کیتے صلاح مشورہ کریندن تے جو اسان انہیں کولں ڈٹے او ندے وچو خرچ کریندن۔

۴۰۔ تے جیلھے انہیں تے کوئی ظلم تھیندے او بدلہ گھندن۔

۴۱۔ تے بُرائی دا بدلہ او ہوتا بُرائی تے جیرھا معاف کر ڈیوے تے اصلاح کرے او ندا اجر اللہ تے ہے بے شک او ظالمیں کولں پسند نہیں کریندا۔

۴۲۔ تے جیرھے ظلم دے بعد بدلہ گھندن انہیں تے کوئی ڈوہ نہیں آوندا۔

۴۳۔ ڈوہ انہیں تے آوندے جیرھے لوکیں تے ظلم کریندن تے زمین وچ ناحق زیادتی کریندن، ایسھے لوک ہن جنہیں کیتے ڈکھ ڈیوٹن والا عذاب۔

۴۴۔ تے جیس صبر کیتا تے بخش ڈاتا تے بے شک اے وڈی ہمت آلاکم۔

۴۵۔ تے جیکوں اللہ گمراہ کرے ایندے بعد او ندا کوئی سگتی کاہ نہیں تے توں ظالمیں کولں ڈہدیں جیلھے

فَمَا أُوْبَيْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَمَتَّعُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْلَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۳۷﴾

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الذُّنُوبِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا
مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿۳۸﴾

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ
شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۳۹﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿۴۰﴾

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ
فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۴۱﴾

وَلَمَنْ انتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ
سَيِّئٍ ﴿۴۲﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۳﴾

وَلَمَنْ صَبَرَ وَعَفَا إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ أُمُورٍ ﴿۴۴﴾

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ دَٰرٍ مِّنْ بَعْدِهِ
وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ

إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ ۝۳۶

او عذاب ڈہن آبدن کیا ایس عذاب کون ہٹاؤن
دی کوئی راہ ہے۔

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدَّلِيلِ
يَنْظُرُونَ مِنْ تَلْفِيفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ الْخٰسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَآهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَلَّا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ۝۳۷

۴۶۔ تے توں انہیں کول ڈہریں جو او عذاب دے
اگو پیش کیلتے ولسن ذلت نال نویٹے پئے ہوسن تے
چھکی اکھیں نال ڈیکھسن تے مومن اکھسن بے شک
جیرھے لوکیں اپنے آپ کول گھانا ڈتے بے شک
اوسے گھانا پاؤن والے ہن تے انہیں دے ٹہروی
قیامت دے ڈینہہ سٹوبے شک ظالم کھڑو ہون والے
عذاب وچن۔

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَدْوِيَاءٍ يُنصِرُ وَيُنصِرُ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۝۳۸

۳۸۔ انہیں دے کوئی سنگتی نہ ہوسن جیرھے انہیں کول اللہ
دے سوا امداد ہون تے جیکوں اللہ گمراہ کرے او ندے
خلاف کوئی راہ کا نہیں۔

اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا مَرَدَّ
لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ تَوَمَّدُونَ وَمَا لَكُمْ
مِنْ تَكْوِينٍ ۝۳۹

۳۸۔ ایس کینں پہلے جو او ڈینہہ آونجے جیرھا اللہ ولول نہیں
سگدرا تساں اپنے ربا الا سٹولوں ڈینہہ تہا ڈی نہ پناہ
ہوسی تے نہ انکار دی جا۔

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا أَنْ عَلَيْكَ
إِلَّا الْبَلْعُ وَرَأْفًا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَفَرِحَ
بِهَا وَإِنْ نُصِبْهُمْ سَبْتًا بِمَا قَدَّمْت آيِدِيهِمْ
فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۝۴۰

۳۹۔ تے جے او منہ پھیر گھنن تے تیکوں اساں انہیں
تے نگران بٹنا کے نہیں پٹھیا، تہا اک محض پچھا ڈیون
تے اساں جیلھے انسان تے رحمت کریندے ہس۔
اوندے تے اکثر تے دیندے تے جے انہیں کول مصیبت
آونجے انہیں دے عملیں دی وجر نال، بے شک انسان
ناشکر ابن ویندے۔

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ اِنۡ شَاءَ وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ
الذُّكُوْرُ ۝۴۱

۴۰۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی اسے
جو او چاہندے پیدا کریندے تے جیکوں چاہندے
چھوہریں ڈیندے تے جیکوں چاہندے چھوہر ڈیندے
۴۱۔ یا او چھوہریں تے چھوہر لال ڈیندے تے جیکوں
چاہندے مٹھبنا ڈیندے، بے شک او چائن والا

أَوْ يَزُوْجَهُمْ ذُكْرًا وَّ اِنۡ شَاءَ وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ
عَقِيْبًا اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ۝۴۲

تے قادر۔

۵۲۔ تے کہیں آدمی دی شان نہیں جو اللہ میں اوندے
نال الاوے سوائے وحی دے تے پردے دے
بچھو۔ تے یا رسول پھٹے۔ تے جنیدے اُتے چاہندے
اپنی مرضی نال وحی کیندے۔ بے شک اوہوں اُچا تے سیانہ

۵۳۔ تے ایویں اُساں تیڈے اُتے اپنے حکم نال کلام
لہائے تے توں نہ چاندانوں جو کتاب کیا ہے تے
ایمان کیا ہے تے اصل اونکوں اُساں نور بنائے جنیدے
نال جیکوں اُساں چاہندے ہں اپنے بندیں وچو
سدھارہ ڈکھیندے ہں۔ تے بے شک توں سدھے
راہ دو ہدایت ڈیندیں۔

۵۴۔ اوں اللہ دارہ جنیدے کہتے ہے جو آسمانیں
وچ تے زمین وچ۔ سنو سارے معاملات اللہ
دو دلہن۔

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ
وَرَأْيٍ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ
مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ۝۵۲

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ
تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ
نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ
لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۵۳

صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
أَلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۝۵۴

سُورَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمَلَةِ تَسْمَعُونَ آيَةً وَسَبَّحَهُ الرَّكُوعَاتِ

سورۃ زخرف مکی ہے۔ بسم اللہ نال ایندیاں ۹۰ آیتاں تے ۷ رکوع ہن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے
بُيُوتٌ وَاللَّاتِ تَاتِيهِنَّ مَكْرَهُنَّ
۲۔ بہوں صفیتس والاتے بزرگ خدا ۷۔
۳۔ تے اپنے مضمون کھول کھول کے بیان کر ڈیوں
والی اے کتاب گواہ۔
- ۴۔ بے شک اساں اینکوں عربی قرآن بٹائے تاں
جو تہساں عقل کرو۔
- ۵۔ ادام الکتاب ووح جبرہی ساڈے نزدیک
بہوں شان والی تے ستمپ نال بھری ہوئی ۷۔
- ۶۔ کیا اساں کتاب دا ذکر محض ات گاہوں چھوڑ ڈیوں
جو تہساں حدکنیں ودھی ہوئی قوم ہوے۔
- ۷۔ تے اساں کے تارا رسول پہلی قومیں ووح پھین۔
- ۸۔ جبرہ ویلے انہیں کین کوئی نبی اوندا ادا اوندے
نال مشکریاں کریندے ہن۔
- ۹۔ اساں انہیں کین زیادہ طاقت والے لوکیں کوں
ہلاک کر ڈتا ہا (اے کیا ہن) تے پہلے لوکیں دی مثال
گذر چکی ۷۔
- ۱۰۔ جے توں انہیں کین پھیں جو آسمان تے زمین کیں
پیدا کیتن تے او ضرور اکھن انہیں کوں غالب تے
جائز لے خدا پیدا کیتے۔
- ۱۱۔ جیس تہا ڈے کیتے زمین کوں دچھاٹا بٹائے تے
تہا ڈے کیتے اوندے ووح رستے بٹانسی تاں جو تہساں
- إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ②
- وَأَنذَرْتَهُ فِي آيَةِ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلَّيْكَ كَبِيرٌ ③
- أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ
قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ④
- وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑤
- وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ⑥
- فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ
الْأَوَّلِينَ ⑦
- وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
يَقُولُونَ خَلَقَهُمُ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑧
- الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ
فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ⑨

ہدایت پاؤ۔

۱۲۔ تے جسیں تہاڑے کیتے آسمان کیں اندازے نال پانی لہائے تے اسان اوندے نال بر زمین کوں وسوں کر ڈتے تے تسان وی ایویں کڈھے ویسو۔

۱۳۔ تے جس سارے جوڑے پیدا کیتن تے تہاڑے کیتے ہیڑیاں تے جانور پیدا کیتن جنہیں تے تسان سوار تعیندے ۶۔

۱۴۔ تاں جو تسان اوندی کنڈتے چنگی طراں بہہ ونجو تے اوندے اُتے بہن دے بعد اپنے رب دی نعمت کوں یاد کرد (اوندنا شکر کرد) تے آکھو پاک او ذات جس میں اینکوں ساڑے تابع کیتے اسان اینکوں اپنے تابع نہ بنا سگدے ہاسے۔

۱۵۔ تے بے شک اسان اپنے رب دودل ونجے۔

۱۶۔ تے انہیں اوندے بندیں وچو اوندے کیتے حصہ بنا ڈتے (آبدن چھوہریں ہونڈیاں) بیشک انسان کھلا کھلانا شکر ۷

۱۷۔ کیا جو او پیدا کریندے اوندے وچو اپنے کیتے چھوہریں بنا لئسی تے تہاڑے کیتے چھوہر۔

۱۸۔ تے جیلھے کہیں ہک کوں خوش خبری ملدی ۷ اوندی جیوی او خدا کیتے آبدے (چھوہری) تے اوندنا منہ کالا دھول سخی ویندے تے بہوں کوڑ تیج ویندے

۱۹۔ کیا جیوی گاٹھیں وچ ہلدی ۷ تے جیڑے وچ اپنے دل دی گال صاف نہیں کر سگدی (او خدا کیتے ہے)۔

۲۰۔ تے فرشتیں کوں جیڑے اللہ دے ہا نہیں ہن انہیں لوکیں ترمیں بنا ڈتے کیا او انہیں دے پیدا

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿۱۲﴾

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿۱۳﴾

لِيَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿۱۴﴾

وَرَأَىٰ إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿۱۵﴾
وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿۱۶﴾

أَمَّا تَخَذَ مَتَابِعًا لِّمَن بَدَتْ وَأَصْفَكُمْ بِالْبَيِّنِينَ ﴿۱۷﴾

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَاطِمٌ ﴿۱۸﴾

أَوْ مَن يُنشِئُوا فِي الْجَنَابَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿۱۹﴾

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنِآثًا أَشْهَدًا وَخَلَقَهُمْ سَكَنًا سَكَنًا سَكَنًا وَهُمْ يُسَلُّونَ ﴿۲۰﴾

تھیوٹ ویلھے اتھائیں بن تے انہیں دی گواہی ضرور
لکھی ویسی تے انہیں کنیں ضرور پچھیا ویسی۔

۲۱۔ تے او آہن جے رحمن خدا چاہے ہاتے اسان
انہیں دی عبادت نہ کروں ہا۔ ایں گجال دا انہیں کوں
کوئی علم کاہ نہیں او ایویں ڈھکو سلے مریندے پین۔
۲۲۔ یا اسان انہیں کوں ایں کنیں پہلے کتاب ڈتی ۽ جیکوں
او پکڑی پین۔

۲۳۔ اصل او آہن بے شک اسان اپنے پیو ڈاڈیں
کوں ہک طریقے تے کم کرنیدا ڈٹھے تے اسان انہیں
دے پیریں تے ٹردے رہ ویسوں۔

۲۴۔ تے ایویں اسان چڈاں وی کہیں دستی وچ
رسول پٹھے انہیں دے امیر لوکیں مض اے آکھے جو
بے شک اسان اپنے پیو ڈاڈیں کوں ہک طریقے
تے ڈٹھے تے بے شک اسان انہیں دے پیریں
تے ٹردے ویسوں۔

۲۵۔ توں آکھ بھانویں میں تہا ڈو اوں کنیں جنگی تعلیم
گھن آیا ہواں جیں دے اے تے تساں اپنے پیو ڈاڈیں
کوں عمل کرنیدا ڈٹھے انہیں آکھئے اسان جو توں گھن
کے آئیں اوندا انکار کرنیدے ہیں

۲۶۔ تے اسان انہیں کنیں بدلہ گدھے تے توں ڈکھ
جھلاوٹن والیں را کینجھا انجم۔

۲۷۔ تے جیلھے ابراہیم اپنے پیو کوں آکھئے تے اپنی
قوم کوں جیندی تساں عبادت کرنیدے ۽ میں
انہیں کنیں باہر دواں۔

۲۸۔ سوائے اوں خدادے جیں میکوں پیدا کیتے تے
بے شک میکوں سدھاراہ ضرور ڈکھلیسی۔

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ
بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۲۱﴾

أَمْ أُنبِئُهُمْ كُنْهًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَسْكِنُونَ ﴿۲۲﴾

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
مُقْتَدُونَ ﴿۲۳﴾

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَوْمٍ مِنْ نَدِيرٍ
إِلَّا قَالِ مُتَرَفُّوهُمْ إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا
عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿۲۴﴾

قُلْ أَوَلَوْ جِئْتَكُمْ بِآهَادِي وَمَا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ
آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۲۵﴾

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿۲۶﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبْنَيْهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ
مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿۲۷﴾

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيِّدِي ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے اول تعلیم کوں حضرت ابراہیمؑ نے اپنی اولاد
وچ ہمیشہ کیتے یادگار بنا کے چھوڑ ڈاتا تاں جو او شرک
کنیں اُرک و بکن۔

۳۰۔ اصل میں انہیں کوں تے انہیں دے پھوڑا دیں
کوں فائدہ پہنچایا تے انہیں کنیں حق کھول کے بیان
کر ڈیوں والا رسول وی آیا۔

۳۱۔ تے جلمے انہیں کنیں سچ آگیا انہیں آکھئے اے
جادو ء تے بے شک اساں ایندا انکار کریندے ہں۔
۳۲۔ تے انہیں آکھئے اے قرآن ڈو ڈومی وستیں دے
کیں بندے تے کیوں نہیں لہا یا گیا۔

۳۳۔ کیا او تیبڑے رب دی رحمت کوں و نڈیندن
اساں دنیاوی زندگی وچ زندگی داسماں و نڈیڑتے۔ تے
اساں انہیں وچو کچھ لوکیں کوں بے لوکیں اچا تہبہ
ڈتے تے نتیجہ اے تھئے جو کچھ لوک نہیں دانداں اڈاوں
پئے بگیشن تے تیبڑے رب دی رحمت اول کنیں
بہوں چنگی ء جو او کٹھا کریندن۔

۳۴۔ تے بے لوکیں دے کہو کچھ تھی و بچن دا ڈور نہ
ہوے ہاتے اساں رحمن خدا دے کافرین دی چھتیں
کوں تے پوڑیں کوں عیندے اتے او چڑھدن
چاندی دا بنا ڈیوں ہ۔

۳۵۔ تے انہیں دے گھریں دے دروازیں کوں تے
ہما چکیں کوں عیندے اُتے او ٹیک لا پہندن۔
۳۶۔ تے سونے دا بنا ڈیندے تے اے سب کچھ
دنیاوی زندگی داسماں تے آخرت تیبڑے رب دے
حضور متقیں دی ء

۳۷۔ تے جیر ہا رحمن خدا دے ذکر کنیں منہ پھریندے

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۹﴾

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَاٰبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ
وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿۳۰﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ
كَافِرُونَ ﴿۳۱﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرِيبِينَ
عَظِيمٍ ﴿۳۲﴾

أَلَمْ يَفْسُقُوا رَحِمَتَ رَبِّكَ إِنَّهُمْ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ
مَعِيشتَهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا
وَرَحِمَتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۳۳﴾

وَلَوْلَا اَنْ يَّكُوْنَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ
يَكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْمًا مِّنْ فَضْرٍ وَمَعَارِجَ
عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿۳۴﴾

وَلِيُؤْتِيَهُمْ اَنْبَآءًا وَّسُرْرًا عَلَيْهِمْ يَتَكَلَّمُونَ ﴿۳۵﴾

وَزُخْرَفًا وَاِنَّ كُلَّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۳۶﴾

وَمَنْ يَّقْسُ عَن ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ تُفَيِّضْ لَهٗ شَيْطٰنًا

اساں اوندے کیتے شیطان کوں غالب کر پیندے
ہیں تے او اوند سگتی بن دیندے۔

۳۸۔ تے بے شک او اذکوں سدھی راہ کنیں کرکیندن
تے او خیال کریندن بے شک او سدھے رستے تے ہن۔

۳۹۔ تے جیلھے او ساڈو آویندے آہدے افسوس بیڑے
تے تیڑے وچکار پچا دھتے پوادھ دا پندھ ہوے نا
تے او بہوں بُرا سگتی ہے۔

۴۰۔ تے تہا کوں اچ ظلم کرٹ دے بعد کوئی شے فائدہ
نہیں بڑے سبگی جو بے شک تہاں تے تہا بڑے
سگتی عذاب وچ کھٹے ہن۔

۴۱۔ کیا توں پوڑے کوں سنا سبگیں تے کیا اندھے
کوں سدھے راہ تے پچا سبگیں تے جیرھا کھلی
گرا ہی وچ ہوے۔

۴۲۔ تے جے اساں تیکوں گھن وں جوں تے اساں انہیں
کنیں بدلہ ضرور گھنوں۔

۴۳۔ یا تیکوں بڑکھاوں جیندا اساں انہیں نال وعدہ
کیتے تے بے شک اساں انہیں تے پورے غالب
ہیں۔

۴۴۔ تے جو تیڈو وحی کیتی گئی ہے اذکوں پکڑ اتھی کے
پکڑ بے شک توں سدھے رام تے ہوں۔

۴۵۔ تے بے شک اے تیڈے کیتے ذکر تے تیڈی
قوم کیتے دی، تے جلدی تہاں کنیں پچھا دیسی۔

۴۶۔ تے جیرھے رسول اساں تیں کنیں پہلے پٹھیں
انہیں کنیں پچھ کیا اساں رحمن خدا دے علاوہ معبود
بٹائن جنہیں دی پوجا تیجیوے۔

۴۷۔ تے اساں موسیٰ کوں اپنیاں نشانیاں بڑے کے

فَهُوْلَهُ قَرِيْنٌ ﴿۳۸﴾

وَرَاتِبُهُمْ لِيَصُدَّ وَنَهُمَّ عَنِ السَّبِيلِ وَيَنْسَوْنَ آتَهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿۳۹﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَنِيَّ وَبَيْنَكَ بُعْدَ
الْمَسْرِ قَرِيْنٍ فَبِئْسَ الْقَرِيْنُ ﴿۴۰﴾

وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي الْعَذَابِ
مُشْتَرِكُونَ ﴿۴۱﴾

أَفَأَنْتَ تَسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْىَ وَمَنْ كَانَ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۴۲﴾

فَأَمَّا نَذْرُهُمْ إِنَّكَ يَا قَوْمِمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿۴۳﴾

أَوْ نُورِيكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَأَنَا عَلِيمٌ
مُفْتَبِرٌ ﴿۴۴﴾

فَأَسْمِعْكَ يَا الَّذِي أُوْحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۵﴾

وَرَاتَهُ لِيَذُكَّرَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُنْشَرُونَ ﴿۴۶﴾

وَسَأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا
مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهَةً يُعْبَدُونَ ﴿۴۷﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

فرعون تے اوندے سرداریں دو پٹھیا ہا سے تے اول
 اکھٹے بے شک میں رب العالمین خدا داسول ہاں۔
 ۴۸۔ جڑاں او انہیں دوساڑیاں نشانیاں گھن کے
 اے تے او اوندی گال سٹن کے کھلن پئے گمیئن۔
 ۴۹۔ اساں انہیں کوں جیرہا نشان ڈکھلیندے
 ہا سے او پہلے نشان کینں بہوں وڈا ہوندا ہا تے
 اساں انہیں کوں عذاب نال پکڑ گدھے تاں جو او
 باز آونہن۔

۵۰۔ تے او آبدے ہن جو اے جادو گرتوں اپنے رب
 کنیں ساڈے کیتے دُعا منگ اور سارے وعدے
 یاد کر کے جیرھے اوں کیتن بے شک اساں ضرور
 ہدایت پیسوں۔

۵۱۔ جیلھے اساں انہیں کنیں عذاب پھریں کر ڈتے
 ہوں ویلھے او نہیں وعدہ ترور ڈتے۔
 ۵۲۔ تے فرعون اپنی قوم وق منادی کیتی آکھیں اے میڈی
 قوم مصر وق میڈی حکومت نہیں تے اے دریا
 میڈے ماتحت نہیں و ہندے پئے کیا تساں
 ڈبے نوے۔

۵۳۔ کیا میں اس کنیں چنگا نہیں جیرھا ذلیل تے
 گال کھول کے نہیں کر سگدا۔

۵۴۔ تے ایندے اتے سونے دے کنگن کیوں نہیں
 لتھے یا ایندے نال فرشتے کٹھے تھی کے کیوں نہیں لے
 ۵۵۔ تے اواپنی قوم کوں ڈرائے تے انہیں اودنا
 اکھن من گدھے بے شک او بدکار قوم ہاں۔

۵۶۔ جیلھے انہیں ساکوں کاوڑ لوائی ہوتے اساں
 انہیں کنیں بدلہ گدھا تے ساریں کوں غرق کر ڈتا

فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۷﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ إِذْ هُمْ فِيهَا يَضْحَكُونَ ﴿۴۸﴾

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَ
 أَخَذْنَاهُمْ بِالْأَعْدَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۴۹﴾

وَقَالُوا يَا آيَةُ الشُّجُرَاذِغِ لَنَا رَبُّكَ بِمَا عٰهَدْتَ عَلَيْنَا
 إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿۵۰﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذْ هُمْ يُنْكثُونَ ﴿۵۱﴾

وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي
 مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَكَا
 بُعِبْتُمْ عَنْ ﴿۵۲﴾

أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هٰذَا الَّذِي هُوَ مِثْلُكُمْ وَلَا يُكَادُّ
 يُبِينُ ﴿۵۳﴾

فَلَوْلَا الْبَقِيَّةُ عَلَيْهِمْ أَسْوَدَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ
 الْمَلٰٓئِكَةُ مُقَدِّرِينَ ﴿۵۴﴾

فَأَسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا
 قَوْمًا فٰسِقِينَ ﴿۵۵﴾

فَلَمَّا أَسْفُونَا اٰتَقْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ تے انہیں کوں اسان پُرانا قصہ بنا ڈتا تے
فَجَعَلَهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿۵۷﴾

بعد وچ آون والیں کیتے عبرت۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۶
وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِزَّاقَهُ إِتْمُهُ
يَصْدُونَ ﴿۵۸﴾

تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ۶
تیبڑی قوم ایندے اُتے تاڑیاں مارن پئے ویندی ۶

۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال
وَقَالُوا ءِذَا هُمُومًا مَا ضَرُّوهُ لَكَ الرَّجْحَاءُ
بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿۵۹﴾

تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال
تیبڑے سامنے محض جھیڑے کیتے کریندن، اصل او
قوم ای جھیڑے کار۔

۶۰۔ اوتے محض ہک بندہ ہا جیندے اُتے اسان انعام
إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي
إِسْرَائِيلَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ اوتے محض ہک بندہ ہا جیندے اُتے اسان انعام
کیتا تے اونکوں بنی اسرائیل کیتے نمونہ بنا یا ہا۔

۶۱۔ تے جے اسان چاہندے زمین وچ تہا ڈے وچو
وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ
يَخْلُقُونَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے جے اسان چاہندے زمین وچ تہا ڈے وچو
کجھ فرشتے بنا ڈیوں ہا جیرھے تہا ڈی جاتے آباد تھیوں ہا

۶۲۔ تے بے شک اے قرآن قیامت دی خبر ڈیندے
وَأَنَّهُ لَعَلُّمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ تے بے شک اے قرآن قیامت دی خبر ڈیندے
تے تَساں اوندے وچ شک نہ کرو تے میڈی گال
منو اے سدھا راہ۔

۶۳۔ تے تہا کوں شیطان سدھے راہ کینس نہ روکے
وَلَا يَصْدَقُكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكَاذِبٌ مُّبِينٌ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ تے تہا کوں شیطان سدھے راہ کینس نہ روکے
او تہا ڈا کھلا کھلا دشمن۔

۶۴۔ تے جیلھے عیسیٰ بالینت قال قد جئناکم بِالْحِكْمَةِ
وَلَا يُبَيِّنُ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ ؕ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿۶۴﴾

۶۴۔ تے جیلھے عیسیٰ بالینت گھن کے آئے تے آکھیس
میں تہا ڈو سیائیاں گالہیں گھن آئیاں تے تاں جو او
گالہیں تہا کوں سمجھاواں جیندے وچ تَساں اختلاف
کریندے ۶، اللہ کینس ڈرو تے میڈا کھن منو۔

۶۵۔ بے شک اللہ میڈا تے تہا ڈا رب اوندی عبادت
إِنَّ اللَّهَ هُوَ مَرْبِي رَبِّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ بے شک اللہ میڈا تے تہا ڈا رب اوندی عبادت
کرو اے سدھا راہ۔

۶۶۔ تے انہیں وچو انہیں ٹولیں اختلاف کیتے تے
فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ إِلَٰهِي ﴿۶۶﴾

۶۶۔ تے انہیں وچو انہیں ٹولیں اختلاف کیتے تے
ظالمیں کیتے ہلاکت نئے ڈکھا لے ڈینہہ دا عذاب نال

۶۷۔ محض قیامت دا انتظار پئے کریندن تے او انہیں
هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَ
هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ محض قیامت دا انتظار پئے کریندن تے او انہیں
تے ابھن گھت اوسی تے انہیں کوں پتہ دی نہ لگیسی۔

۶۸۔ لوں بڑیہ بہ ہوں سارے سکتی ہک ڈوہے دے
دشمن ہوسن سوائے متقیں دے۔

۶۹۔ اے میڈے بندے ۶۶ وچ تہاڈے اُتے
کوئی خوف نہیں تے نہ تساں مونجھے تھیسو۔

۷۰۔ جیرھے ساڈی آیات کوں میندن تے مسلمان ہن
۷۱۔ جنت وچ پہوتساں تے تہاڈیاں زالیں خوشیاں
میندے دہجو۔

۷۲۔ سونے دے تعال تے پیالے انہیں دودل ول
آندے دین اوندے وچ انہیں کوں اوکھ ملیسی
جو انہیں دادل چاہسی تے اکھیں پسند کریں تے
تساں اوندے وچ ہمیشہ رہسو۔

۷۳۔ تے اے او جنت جیندے تساں اپنے عملیں
دی وجرنال وارث کیتے نگے ۶۶۔

۷۴۔ اوندے وچ تہاڈے کیتے ہوں سارے پھل
ہوسن جیرھے تساں کھوسو۔

۷۵۔ بے شک مجرم دوزخ دے عذاب وچ ہمیشہ
رہسن۔

۷۶۔ انہیں کوں تھی نہ ڈنی ویسی تے اوندے وچ
نا امید تھی دین۔

۷۷۔ اساں انہیں تے ظلم نہیں کیتا او اچھے اتے
ظلم کریںدے ہن۔

۷۸۔ تے اوسڈ مرین جو اے بادشاہ تیبڑاب ساکوں
مارڈیوے او اکھسن تساں کافی دیر رہسو۔

۷۹۔ اساں تہاڈو پوج گھن کے آئے ہاسے تے اصل
تساں اکثر وچ کوں ناپسند کریںدے ۶۶۔

۸۰۔ جے انہیں کوئی فیصلہ کر گدھے تے اساں دی

الْاِخْلَآءِ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا
الْمُتَّقِيْنَ ۝۶۸

يُجَادِلُ اِلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ اَيُّومًا وَلَا اَنْتُمْ تَخْزَنُوْنَ ۝۶۹

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ۝۷۰

اُدْخَلُوْا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُخْبَرُوْنَ ۝۷۱

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَّاَنْوَآءٍ
وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ
فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝۷۲

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْ اُوْرِثْتُمْوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝۷۳

كُلُّوْنَهَا فَاَكْهَلُوْهَا كَثِيْرَةً مِّنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۝۷۴

اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ۝۷۵

لَا يَغْتَرُّ عَنْهُمْ وَّهُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ۝۷۶

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظٰلِمِيْنَ ۝۷۷

وَنَادٰٓءُ يٰلَيْلِكَ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ
قَالَ اِنَّكُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝۷۸

لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنْ اَكْثَرَكُمْ لِيَئِيْ
كُرْهُوْنَ ۝۷۹

اَمْ اَبْرَمُوْا اَمْ اَنَا مَبْرَمُوْنَ ۝۸۰

انہیں دی تباہی و ایفصلہ کر گدھے ۔

۸۱۔ کیا او خیال کریندن اسان انہیں دیاں لکیاں
ہویاں بگاہیں تے مشورے نے سُنڑوے، اے بگاہ
نہیں ساڑے رسول انہیں نال بہہ تے لکھدے پین۔

۸۲۔ توں آکھ جے رحمن خدا کوئی پتر ہوے ہاتے میں
سب کینں پہلے عبادت کراں ہا ۔

۸۳۔ آسمانیں تے زمین تے حکومت اے رب دار تہ
انہیں دی بگاہیں کینں پاک ۔

۸۴۔ توں انہیں کوں چھوڑ ڈے او گندا اچھلن تے
کھیڈن کڈن جے میں او ڈینہہ آونجے جیندا انہیں
کوں وعدہ ڈتا گئے ۔

۸۵۔ تے او جو جیرھا آسمان وح وی تے زمین وح
دی معبود تے اوسیا تے ہوں جانتن والا ۔

۸۶۔ تے بابرکت اذات جیندے کیتے آسمانیں نے زمین
دی بادشاہت تے جو انہیں دے وچکار تے
اوں کینں جے قیامت دا علم تے ہوندوں تساں ولنتے ۔

۸۷۔ تے جنہیں کوں او خدا دے سوا معبود بنیدن او
سفارش کرن دے مالک نہیں، سواے اوندے جیرھا
پسچی گواہی ڈیوے تے او چاندن ۔

۸۸۔ تے جے توں انہیں کینں پھیں انہیں کوں کینں
پیدا کیتے تے او ضرور آکھسن اللہ تے ول تساں کنتے
پھیرے ویندے ۶۰ ۔

۸۹۔ تے اوندے آکھن (جو) اے میڈے رب بیشک
اے قوم نہیں میندی ۔

۹۰۔ توں انہیں کوں معاف کر ڈے تے آکھ تہاڑے
اتے سلامتی ہوے تے تہا کوں ضرور پتر بگ و سبی ۔

أَمْ يَحْسُبُونَ أَنَّا لَنَسْعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلْ
وَرُسُلَنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُمُونَ ﴿۸۱﴾

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَالْكَافَّةِ أَزُولُ الْعِيدِينَ ﴿۸۲﴾

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَنَّا يَصِفُونَ ﴿۸۳﴾

فَذَرَهُمْ خُذُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿۸۴﴾

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَ
هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۸۵﴾

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
مَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۶﴾

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ
إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْتَمُونَ ﴿۸۷﴾

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى
يُؤْفَكُونَ ﴿۸۸﴾

وَ قِيلَ لَهُ يَرْبِ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَّا
يُؤْمِنُونَ ﴿۸۹﴾

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَ قُلْ سَلِّمْ وَسَلِّمْ
يَعْلَمُونَ ﴿۹۰﴾

سُوْرَةُ الدَّخَانِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتُّونَ آيَةً وَتَلْثُهُ رُكُوعَاتٍ

سورہ دخان مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۰ آیتاں تے ۳ رکوع ہن۔

- ۱۔ شروع کریں دیاں اللہ دے نال نال جبرہا بن مگئے
 ۲۔ سب تعریفیں والاتے پہوں بزرگ خدا ؎۔
 ۳۔ تے کھول کے بیان کرن والی کتاب گواو۔
 ۴۔ بے شک اساں اینکوں ہک بابرکت رات
 وح لہائے، بے شک اساں ہوشیار کرن والے ہیں۔
 ۵۔ اوندے وح ہر حکمت آلے معاملے کوں بیان
 کیتا ویندے۔
 ۶۔ ہر معاملہ جیندا اساں حکم ڈتے بے شک اساں
 رسول پھیندے ہیں۔
 ۷۔ لے تیبڈے رب دلور حمت بے شک اوسٹن والا
 تے جانن والا ؎۔
 ۸۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے دیکھو اوند رب جے
 تساں یقین کرن والے ؎ ستاں۔
 ۹۔ اوندے سوا کوئی معبود نہیں اوزندہ کریںدے تے
 مریندے تہا ڈا رب تے تہا ڈے پہلے پیو ڈا ڈوس دا
 رب۔
 ۱۰۔ اصل اوشک وح کھیٹدے بین۔
 ۱۱۔ توں انتظار کر جڈاں آسمان تے کھلا کھلا دھواں
 ظاہر تھیسے۔
 ۱۲۔ جبرہا لوکیں کوں ککا گھنسی اے درد ڈیوٹن والا عذاب۔
 ۱۳۔ اے ساڈے رب اساں کینس عذاب ہٹا ڈے بیشک
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
 حَمَّ ②
 وَ الْکَلْبِ الْبَیِّنِ ③
 اِنَّا اَنْزَلْنٰهُ فِیْ لَیْلَةٍ مُّبْرَکَةٍ اِنَّا کُنَّا
 مُنذِرِیْنَ ④
 فِیْهَا یُفْرَقُ کُلُّ اَمْرٍ حَکِیْمٍ ⑤
 اَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا اِنَّا کُنَّا مُرْسِلِیْنَ ⑥
 رَحْمَةً مِّنْ رَبِّکَ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ⑦
 رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَا بَیْنَهُمَا اِنْ کُنْتُمْ
 مُّؤْمِنِیْنَ ⑧
 لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ یُعِیْبُ رَبَّکُمْ وَ رَبَّ اَبَآئِکُمْ
 الْاَوَّلِیْنَ ⑨
 بَلْ هُمْ فِیْ شَکٍّ یَلْبَعُوْنَ ⑩
 فَارْتَقِبْ یَوْمَ تَأْتِی السَّمٰوٰتُ بِدُخَانٍ مُّبِیْنٍ ⑪
 یَغْشٰی النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ اَلِیْمٌ ⑫
 رَبَّنَا کَسِفْنَا عَذَابَ الْعَذَابِ اِنَّا مُّؤْمِنُوْنَ ⑬

عاقبتہ ۱۲ عند التفتاح

کجا

اساں منیندے ہیں۔

۱۴۔ او کیوں یاد کر لین تے انہیں کنیں ہج کھول کے بیان کرن والا رسول آنگئے۔

أَلَيْسَ لَهُمُ الذِّكْرُ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ۙ

۱۵۔ ول او اول کنیں پھر جھین تے آکھے نیں اینکوں سکھایا ویندے تے اے پاگل۔

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ۙ

۱۶۔ اساں عذاب کوں تھوڑی دیر کیتے پریں کر ڈیوں بے شک تساں ولا کفر کرن پئے ویسو۔

إِنَّا كَاشَفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا لِّئَلَّا تُكْفِرُوا بِأَيْدِيكُمْ ۙ

۱۷۔ جڈاں اساں وڈی پکڑ پکڑ سیوں بے شک اساں بد لگھن سبگدے ہیں۔

يَوْمَ يَنْطُشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْتَقِمُونَ ۙ

۱۸۔ تے اساں انہیں کنیں پہلے فرعون دی قوم کوں آزما یا تے انہیں کنیں عزت والا رسول آیا ہا۔

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۙ

۱۹۔ جو اللہ دے بندے میڈے نال پٹھ ڈے بیشک میں تہا ڈے کیتے ایمان دار رسول آں۔

أَنْ أَدَّوْا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۙ

۲۰۔ تے اللہ دے سامنے وڈائی نہ کر و بے شک میں تہا ڈو ہک کھلی دلیل لگھن کے آیاں۔

وَ أَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۙ

۲۱۔ بے شک میں اپنے تے تہا ڈے رب دی آم شام وچ انداں جو تساں میکوں پتھریں نال مار نہ گھتو۔

وَ إِنِّي عَدْتُ بِرَبِّي وَ رَبِّكُمْ أَنْ تُرْجَمُونَ ۙ

۲۲۔ تے جے تساں نوھے منیندے تے میکوں کلبا چھوڑ ڈیو۔

وَ أَنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعَزِّلُون ۙ

۲۳۔ اول اپنے رب کوں سڈیے تے آکھیس بے شک اے مجرم قوم۔

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ۙ

۲۴۔ خدا آکھے میڈے بندیں کوں راتورات لگھن و ہج بے شک تہا ڈو اچھا کیتا ویسی۔

فَأَسْرِعْ بَعْدِي لِئَلَّا تُكْفِرُوا مَتَّعُونَ ۙ

۲۵۔ تے سمندر کوں ٹپے بنا کے چھوڑ و ہج بے شک او غرق تھیوں والا لشکر۔

وَ أَنْتَرِكِ الْبَحْرَ دَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ۙ

۲۶۔ انہیں کے تلاباغ تے چستے چھوڑین۔

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّتٍ وَعَيْون ۙ

- ۲۷۔ تے رڑھیں تے عزت والیاں جہیں۔
 ۲۸۔ تے نعمتاں چھوڑین جنہیں نال ادومش تھے پٹے بن
 ۲۹۔ تے ایویں اساں انہیں دا بی قوم کوں وارث بنا
 ڈتے۔
 ۳۰۔ انہیں تے نہ آسمان رُسنے تے نہ زمین تے انہیں
 کوں دتھی وی نہیں ڈتی گئی۔
 ۳۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں ذلیل کرن والے
 عذاب کنیں پچائے۔
 ۳۲۔ تے اسان انہیں کوں اوں زمانے دے کوکس
 تے علم دی وجہ نال چڑن بگدھاھا۔
 ۳۳۔ تے انہیں کوں اونشان ڈتے جیندے دہج
 کھلی آزمائش ہائی۔
 ۳۴۔ اے ساڈی پہلی موت تے ساکوں جیندہ کیتا
 ویسی۔
 ۳۵۔ ناں تاں ساڈے پیو ڈراڈے گھن آڈھے تساں
 سچے ہوتے۔
 ۳۶۔ کیا اوہ جگے بن یا تبع دی قوم یا جیرھے انہیں کنیں
 پہلے بن اساں انہیں کوں ہلاک کمر ڈتا ہاتے بے شک
 او مجرم بن۔
 ۳۷۔ تے اساں آسمانیں تے زمین کوں تے جوا انہیں دے
 دیکار بے فائدہ تے کھینڈ واسطے پیدا نہیں کیتا۔
 ۳۸۔ اساں انہیں ڈنباہیں کوں حق نال پیدا کیتے تے اصل اکثر
 لوک چاٹدے نہیں۔
 ۳۹۔ بے شک فیصلے دا ڈینہہ انہیں ساریں دامقرر
 دَرُوعٌ وَمَقَامٌ كَرِيمٌ ﴿۲۷﴾
 وَنَعْمَةٌ كَانُوا فِيهَا كَاهِنِينَ ﴿۲۸﴾
 كَذٰلِكَ وَاَوْزَنٰهَا قَوْمًا اٰخَرِينَ ﴿۲۹﴾
 مَّا بَلَّغْتْ عَلَيْهِمُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا كَانُوْا
 مُنظَرِيْنَ ﴿۳۰﴾
 وَلَقَدْ بَجْنَا بَنِي اِسْرٰٓءِيْلَ مِنَ الْعَذٰبِ الْاَلِيْمِ ﴿۳۱﴾
 مِنْ ذُرُوْعٍ اِنَّهٗ كَانَ عَلِيًّا مِنَ السُّرَفِيْنَ ﴿۳۲﴾
 وَلَقَدْ اٰخَرْنٰهُمْ عَلٰى عِلْمٍ عَلٰى الْعٰلِيْنَ ﴿۳۳﴾
 وَاتَيْنٰهُمْ مِنَ الْاٰتِ مَا فِيْهٖ بَلٰوًا مُّبِيْنًا ﴿۳۴﴾
 اِنْ هٰؤُلَاءِ لَيَقُوْلُوْنَ ﴿۳۵﴾
 اِنْ هِيَ اِلَّا مَوَدَّتُنَا الْاُولٰٓئِ وَ مَا نَحْنُ بِمُنشَرِيْنَ ﴿۳۶﴾
 فَاَنُوْا يَا اٰبَآءَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۳۷﴾
 اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ قَوْمٌ يَّبِيعُ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ اٰهَلَكْنٰهُمْ
 اِنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿۳۸﴾
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا
 بَيْنَهُمَا لِعٰبِيْنَ ﴿۳۹﴾
 مَا خَلَقْنٰهُنَّ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ
 لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۰﴾
 اِنَّ يَوْمَ الْقَصْلِ يَبِيْقُ اِنَّهُمْ اٰجَعِيْنَ ﴿۴۱﴾

وقت۔

۴۲۔ جہاں کوئی مسکتی ہے مسکتی دے کم نہ اوسی تے انہیں
دی امداد نہ کیتی ویسی۔

۴۳۔ سوائے اوندے جنیدے اتے اللہ رحم کرے
بے شک او غالب تے مہربان۔

۴۴۔ بے شک کنوار پوٹی دا ون

۴۵۔ گناہ گاریں دا کھاج

۴۶۔ پگھریئے تہا بنے آلی کار ڈوڈھیں وچ اُپسی

۴۷۔ جیویں تہا پانی اُپلے

۴۸۔ ایٹو پکڑو تے دوزخ دی آدھل تیں اینکوں

کھلیندے ونجو۔

۴۹۔ دل ایندے سر تے تتا پائی سٹو۔ اسے گری
دا عذاب۔

۵۰۔ توں چکھ بے شک توں عزت والا تے شریف
(بشروا) ہانویں۔

۵۱۔ بے شک اے او عذاب جنیدے متعلق تسال
شک کریندے ہاوے۔

۵۲۔ بے شک متقی امن والیں جہیں وچ ہوسن۔

۵۳۔ باغیں تے پشیں وچ ہوسن

۵۴۔ ریشم پین آئے سائے پھن

۵۵۔ ایویں اساں انہیں کیتے وڈیں اکھیں آلیاں

توراں زالیں بنیسوں

۵۶۔ او ہر قسم دا پھل منگولیں تے امن وچ رہسن

۵۷۔ اوندے وچ انہیں کوں موت نہ اوسی، سوائے

پہلی موت دے تے اللہ انہیں کوں دوزخ دے

عذاب کینیں پچھسی

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَن مَّوْلَىٰ شَيْئًا
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾

إِنَّ شَجَرَتَ الرَّقْمِ ﴿٤٤﴾

طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٥﴾

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٦﴾

كغلي الحميم ﴿٤٧﴾

خُدُودُهُمْ فَأَعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٨﴾

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ
الْحَمِيمِ ﴿٤٩﴾

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٥٠﴾

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥٢﴾

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٣﴾

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٥٤﴾

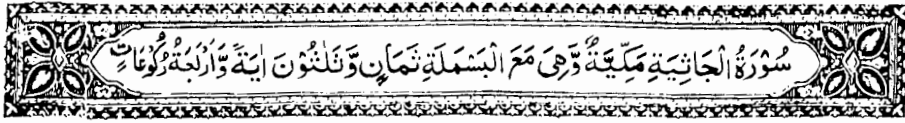
كَذَلِكَ وَرَوَّجْتُهُمْ مَجُورٍ عَيْنٍ ﴿٥٥﴾

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٦﴾

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَ

وَقَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾

- فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۵۸﴾
- ۵۸۔ اے تہاڑے رب و افضل تے اے پہوں
وڈی کامیابی ۶
- فَاتَمَّا يَسِرْنَهُ يُلسِئُكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾
- ۵۹۔ تے اسان اینکوں تیدبی زبان تے سوکھا کر
ڈتے ماں جو اے نصیحت پکڑن
- فَأَرْقُبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ﴿۶۰﴾
- ۶۰۔ توں انتظار کر بے شک او انتظار کر بندے
پین۔

سورہ جاثیہ مکی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۸ آیات تے ۴ رکوعن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرہا بن منگئے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

ڈیون والاتے بہوں مہربان۔

حَمْدٌ ②

۲۔ سب صفتیں والاتے بزرگ خدا۔

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ③

۳۔ اے کتاب غالب تے بہوں سیانے خدا اولو تھی،

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ④

۴۔ بے شک آسمانیں تے زمین وح مومنین کیتے نشان۔

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُذُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ

۵۔ تے ایویں تہا بڑے پیدا تھیون تے جانوریں کون

يُوقِنُونَ ⑤

زمین وح کھنڈاؤن وح یقین کرن والی قوم کیتے

نشان۔

۶۔ رات تے ڈینہ دے اگ بچھو آؤن تے جو اللہ س

وَاجْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ

آسمان تو رزق لہائے تے اوندے نال زمین کون بہ تھیون مسجد

مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ

وسوں کیتے سی تے ہوائیں دے چلاؤن وح عقل والی

الرِّيحِ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑥

قوم کیتے نشان۔

۷۔ اے اللہ دے نشانن جیرہ اسان تہ بے

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزُلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ

سامنے سح نال پڑھ دے ہں۔ اللہ تے اوندی آیتیں

بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ⑦

دے بعد کیرھی گال کون منین۔

۸۔ ہر کوڑے تے گناہ گار کون عذاب ملیسی۔

وَنُزُلٍ لِّكُلِّ آفَاكٍ آئِينَ ⑧

۹۔ اواللہ دی آیات کون سٹدے جیرہیاں اذکون

يَسْمَعُ آيَاتُ اللَّهِ تُنزلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن

پڑھ کے سٹایاں ویندن، ول اکثریند رارہ ویندے

لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑨

جیویں اول سٹیا وی نال ہوسے، اذکون بڑ کھ ڈیون

والے عذاب دی خوش خبری ڈے۔

۱۰۔ تے جیلھے اذکون ساڈی آیات دا کجھ پتہ بگ

وَأِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ

ویندے تے اوندے تے مشکریاں کریندے اے

لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑩

لو کرن جنہیں کیتے ذلیل کرن والا عذاب۔

۱۱۔ اوندے بعد رونخ وی ہے جو اوکتن ادا نہیں کوں کوئی فائدہ نہ بڑیسی تے نہ اوکتنی جنہیں کوں اللہ دے سوا معبود بیٹن تے انہیں کیتے وڈا عذاب۔

۱۲۔ اے ہدایت تے جیرھے اپنے رب دی سہایش دا انکار کریندن انہیں کیتے مشرک دی وجہ نال بڈکھ بڑیون والا عذاب۔

۱۳۔ اللہ اوہے جیٹ تہا بڑے کیتے سمندر کوں کم وچ لائے تاں جو اوندے حکم نال اوندے وچ بیٹیاں ٹرن تے تاں جو تساں اوندہ افضل بگولوتے تاں جو تساں شکر کرو۔

۱۴۔ تے آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے اوسارے داسارا اوں تہا بڑے تانے کیتے بے شک ایندے وچ سوچن والی قوم کیتے نشانن۔

۱۵۔ توں مومنین کوں اکھ انہیں لوکس کوں بخش بڑیون جیرھے اللہ دی سزا کینیں نہیں بڑے تاں جو او انہیں کوں انہیں دے عملیں دی وجہ نال سزا بڑیوے۔

۱۶۔ جیرھا چنگے کم کر یسی اوندہ فائدہ ہونکوں تھیسے تے جیرھا گندے کم کر یسی اوندہ گھانا اونکوں تھیسے دل تساں اپنے رب دوولنے۔

۱۷۔ اساں بنی اسرائیل کوں کتاب تے حکومت تے نبوت بخشی تے انہیں کوں پاک شہیں دارزق بڑتا تے انہیں کوں سارے لوکس تے وڈائی بخشی۔

۱۸۔ تے انہیں کوں کھلی کھلی شریعت بڑتی تے انہیں اوندہ علم آون دے بعد آپت دی منہ زوری دی وجہ

مِنْ ذَرَابِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۱۱

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَأْتِ مِنْ رَبِّهِمْ حِجْرٌ ۱۲

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِ اللَّهِ وَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۱۳

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُتَفَكَّرُونَ ۱۴

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُ وَالَّذِينَ لَا يُرْجُونَ آيَاتِ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۱۵

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۱۶

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبِيَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الظَّالِمَاتِ وَقَضَيْنَاهُمْ عَلَى الظَّالِمِينَ ۱۷

وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ

نال اوندے وح اختلاف کیتا بے شک تیڈا رب
قیامت دے ڈینہہ اوندے فیصلہ کر لیسے جیندے وح
او اختلاف کریندن ۔

۱۹۔ دل اسال تیکوں شریعت دے ہک طریقے تے
چلے توں اوندی پیروی کرتے جیرھے چاڈے نہیں
انہیں دی مرھی دے پھوٹاں چل ۔

۲۰۔ بے شک او اللہ دے مقابلے وح تیکوں کوئی
فائدہ نہیں پچا سگدے تے ظالم ہک ڈوجھے دے
سنگتی ہن تے اللہ متقیں دا سنگتی ۶۔

۲۱۔ اے لوکس کیتے نشانن تے ہدایت تے یقین رکھن
والی قوم کیتے رحمت ۔

۲۲۔ کیا بڑے کم کرن دل لے اے خیال کریندن جو
اسال انہیں کول اوں بنا ڈیسوں جیویں مومن تے
نیک کم کرن دل لے ہن انہیں دامرن جیون ہک ہوی
پہوں براہ جو او فیصلہ کریندن ۔

۲۳۔ تے اللہ آسائیں تے زمین کول حق نال پیدا
کیتے تے تاں جو ہر شخص کول اوندی کمت دا بدلہ ملے
تے انہیں تے ظلم نہ تھیسے ۔

۲۴۔ کیا تیں اول بندے کول بڑھے جیرھا پٹی خواہیں
کول معبود بنا گھندے تے اللہ اونکوں اپنے علم نال
گمراہ کیتے تے اوندے کن تے دل تے مہر لا ڈتی اس
تے اوندے اکھیں تے پردے پاتسی اونکوں اللہ
دے سوا کون سدھارا ہ ڈھلیسی کیا تاسال نصیحت
نوحے پکڑیندے ۔

۲۵۔ تے انہیں آکھے اے تے محض ساڈی دنیادی
زندگی ۶ مسروں تے دل جیندے تھیسوں تے ساکوں

يَفْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۹﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيحَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَشْتَعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۰﴾

إِنَّهُمْ لَنْ يَغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿۲۱﴾

هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ
يُذَوِّقُونَ ﴿۲۲﴾

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا الشَّيْءَ أَنْ يَنْجَلَهُمْ
كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ عَنِيَّاهُمْ
وَمِمَّا تَنْهَوْنَهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۲۳﴾

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِيُنْجِزَ
كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۴﴾

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ
عَلَىٰ عِلْمِهِ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ
بَصَرِهِ عَشْرَةَ غَشَاهٍ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۲۵﴾

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا يَهْدِيكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ

عَلِمَ اِنَّ هُمْ اِلَّا يَطْنُونَ ﴿۲۵﴾

زمانہ مریندے، ایندا انہیں کوں کوئی علم نہیں، اے
محض انہیں دا اپنا خیال۔

وَ اِذَا تَنَطَّلَ عَلَيْهِمْ اَيْتَانَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ
اِلَّا اَنْ قَالُوا اِنْتَوَا يَا بَنِي اِنَّا اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے جیلھے انہیں تے ساڈیاں آیتاں پڑھیاں
ویندن تے انہیں دی دلیل محض اے ہوندی جو واو
اڈن جے تساں سچے جے تے ساڈے پو پو ڈاڑیں کوں
گھسن آو۔

قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُعْمَعُكُمْ اِلَى
يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَ لَكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ توں آکھ اللہ تہا کوں جیندا کیتے ول تہا کوں
مریسی ول تہا کوں قیامت دے ڈینہہ کھڑا کر سیسی
جیندے آون وچ کوئی شک نہیں تے اصل ہوں
سارے لوک چاندے نہیں۔

وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْتَطِلُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ کیتے
ہے تے جڈراں قیامت اوسی اوں ڈینہہ کوڑے لوک
گھانا پین۔

وَ تَرَىٰ كُلَّ اُمَّةٍ جَائِئَةٍ لِّمَنْعِ كُلِّ اُمَّةٍ تَدْعٰى اِلٰى
كِتٰبِهَا اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے ہر اُمت کوڑیں دے بھر ڈٹھا ہو یا ڈبھس
تے ہر ٹولہ اپنی شریعت دوسڈیا ویسی، اوج تہا کوں
تہا ڈے عملیں دا بدلہ ڈتا ویسی۔

هٰذَا كُنْبُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّا كُنَّا نَسْتَنبِغُ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ اے ساڈی کتاب چیرھی تہا ڈے خلاف وچ الیندی
بے شک اسان جو تساں کریندے ہاوے لکھدے
رہ گئے ہیں۔

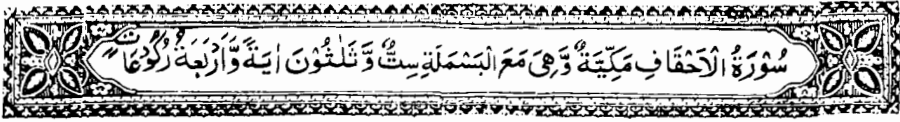
فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ
رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهٖ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْبٰرِئِ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے مومن تے نیک عمل کرن والے انہیں کوں
انہیں دارب اپنی رحمت وچ داخل کر سیسی تے اے
کھلی کامیابی۔

وَ اَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَقَدْ اَفْلَحُوْا سَكُنَ اِيْتِي تَنَطَّلَ عَلَيْكُمْ
فَاَسْتَكْبَرْتُمْ وَ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے جیرھے کافرن (انہیں کوں آکھیا ویسی)
کیا تہا کوں ساڈیاں آیتاں پڑھ کے دُسنایاں وینیل
ہن تساں اکڑیندے ہاوے تے تساں مجرم قوم
ہاوے۔

- ۳۳۔ تے جیلھے اکھیا ویندا با بے شک اللہ دا وعدہ
ہیج تے قیامت دے جڑینہ وچ کوئی
شک نہیں تساں آہرے باوے ساکوں کوئی پرتہ
نہیں قیامت کیا ہے، اسان تے محض گمان
کرنیدے ہں ساکوں یقین نہیں اوندرا۔
- ۳۴۔ تے اوں دیلھے انہیں دے عملیں دیاں تریاں
ظاہر تھی وین تے او عذاب انہیں کوں ولہیٹ
گھنسی جیندے اتے او کھلے ہن۔
- ۳۵۔ تے انہیں کوں اگھیا ایس تساں جیویں آج دی
ملاقات بھل گئے باوے، آج اسان ایوں تہا کوں
دی بھل ولسیوں تے تہا ڈاٹھکا نہ بھاء تے تہا ڈا
کوئی امدادی کارہ نہیں۔
- ۳۶۔ اے ات بگاہوں جو تساں اللہ دی آیتیں تے
کھلے باوے تے تہا کوں دنیاوی زندگی دکھا ڈتا
ہویا ملے تے اچ او اوندے وچو نہ کڈھیے ولسن تے
نہ انہیں کوں کولہو آون ڈتا ویسی نہ فریاد سٹی ویسی۔
- ۳۷۔ تے سب صفتاں اللہ کیتے ہن جیرھا آسمانیں
داوی رب تے زمینیں داوی تے ساریں جہانیں
دا پالنا ہن۔
- ۳۸۔ آسمانیں تے زمین وچ وڈیا ہوندا (اوہو وڈا)
تے او غالب تے ہوں سیانا ہن۔
- وَاِذَا قِيلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّ السَّاعَةُ لَا رَيْبَ
فِيْهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِيْ مَا السَّاعَةُ اِنْ نُّظَنُّ اِلَّا ظَنًّا
وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِيْنَ ﴿۳۳﴾
- وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَّا عَمِلُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا
بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۳۴﴾
- وَقِيْلَ الْيَوْمَ نُنَسِّكُمْ كَمَا نَسَّيْتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا
وَمَا ذِكْرُكُمْ اِلَّا التَّوْحٰٓدُ وَاَلَكُم مِّنْ نُّصْرَتِنَا ﴿۳۵﴾
- ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمْ اٰتَخْتَدُوْنَ اللّٰهَ هٰزُوًا وَّ عَزَّزْتُكُمْ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيٰٓاَ فَاَلْيَوْمَ لَا يُجْرِبُوْنَ مِنْهَا وَاَلَهُمْ
يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿۳۶﴾
- قُلِّلِ الْاِحْمَدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿۳۷﴾
- وَلَهُ الْكِبْرِيَّآءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ﴿۳۸﴾

سورة احقاف مکی ۷ بسم اللہ نال ایندیاں ۳۶ آیات تے ۴ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیہا بن
منگئے ڈیوں والا تے بہوں مہربان۔
- حَمَّ ②
- ۲۔ ساری منقیس والا تے بزرگ خدا ۷۔
- تَنْزِیْلِ الْکِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْحَکِیْمِ ③
- ۳۔ اے کتاب غالب تے حکمت والے خدا
دولہا بنی گئی ۷۔
- ۴۔ اسان آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے
وج محض حق نال پیدا کیتے تے بہت مقرر مدت
کیتے تے جیہے کافرناں او اوں کنیں منہ
پھرنیدن جتھو او ڈراٹے دیندن۔
- مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا اِلَّا
بِالْحَقِّ وَاَجَلٌ مُّسَمًّى وَالَّذِیْنَ کَفَرُوْا عَمَّا اُنزِلْنَا
مُعْرِضُوْنَ ④
- ۵۔ توں آکھ تساں ڈسو جیہے تساں خدا دے سوا
مبدو بنیدے ۷ میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا
پیدا کیتے یا آسمانیں وچ انہیں دی سا بھج ای کنیں
پہلی کتاب وچو کوئی دلیل آتو یا علم دی دلیل
ڈیو جے تساں سچے ہتے۔
- فَلْاَرٰءَیْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَرُوْنِیْ
مَا ذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شُرَکَآءُ فِی السَّمٰوٰتِ
اِیْتُوْنِیْ بِکِتٰبٍ مِنْ قَبْلِ هٰذَا اَوْ اَنْزِلُوْا مِنْ عِلْمٍ
اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ⑤
- ۶۔ اوں کنیں زیادہ گمراہ کون جیہا اللہ دے سوا
اوں کول سبب بندے جیہا قیامت میں اوں دی دعائیں
سٹھاتے او انہیں دی دعا کنیں غافلن۔
- وَمَنْ اَصْلٌ مِّنْ يَّدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ
لَّا یَسْتَجِیْبُ لَهُ اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ وَاَنْتُمْ عَنْ دَعٰوٰیہُمْ
غٰفِلُوْنَ ⑥
- ۷۔ تے جیلے نوک کٹھے کیتے ویسن او انہیں
دے دشمن ہوسن تے او انہیں دی عبادت
دے منکر ہوسن۔
- وَإِذْ اَحْسَرْنَا النَّاسَ کَانَوْا لَهُمْ اَعْدَآءٌ وَکَانُوْا
یَعْبُدُوْنَہُمْ کِیْفَیْنَ ⑦
- ۸۔ تے جیلے انہیں تے ساڈی کھلی کھلی آیات
پڑھیاں دیندن تے کافر حق کول جیلے انہیں دو اندے
- وَإِذْ اَنْتَلٰ عَلَیْہُمْ اٰیٰتِنَا بَیِّنٰتٍ قَالَ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا
رَلِّحْی لَنَا جَآءَ هُمْ هٰذَا سِحْرٌ مُّبِیْنٌ ⑧

آہدن لے تے کھلا کھلا جادو ہے۔

۹۔ یا آہدن اوں اینکوں گھر گدھے توں آکھ جے میں
اینکوں گھر گدھے تے تساں میکوں اللہ دے
عذاب کنیں توھے پچا سبگدے او چاٹدے
جو گا لیں تساں کریندے ء تماڑے تے
میڈے درمیان او کافی گواہ تے او ہوں
بخشن والا تے ہوں مہربان۔

۱۰۔ توں آکھ میں کوئی نواں رسول نہیں تے
میں نیں ہانڈا جو میڈے نال تے تہاڑے نال کیا سلوک
کیتا دلیس میں تے معن اوں وحی دی
پیروی کرینداں جیرھی میڈو اندی ء تے میں
تے معن ہک کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔

۱۱۔ توں آکھ ڈسو جے اے اللہ کنیں ہے تے
تساں ایندا انکار کریندے پئے ء تے بنی اسرائیل
وچو ہک گواہ نے گواہی وی ڈتی ء تے اوں
من گدھے تے تساں وڈائی ڈکھائی ء بے شک
اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۱۲۔ تے کافر مومنین کوں آہدن جے اے
چنگا ہوے ہاتے اساں کنیں پہلے ایمان
نہ گھن آون ہاتے جیہے انہیں کوں ایندے
نال ہدایت نہیں ملی آہدن اے تے پرانا کوڑ
۱۳۔ تے این کنیں پہلے موسیٰ دی کتاب رستہ
ڈکھاوٹ والی تے رحمت ہائی تے اے
کتاب جیرھی تصدیق کریندی ء تے عربی
زبان وچ تاں جو او قالیں کوں ڈراوے ،
تے نیکیں کیتے خوش خبری ء۔

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتَهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْعِلُونَ فِيهِ ء
كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿۹﴾

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَاعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يَفْعَلُ
بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يَأْتِي إِلَىٰ وَمَا أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۰﴾

قُلْ أَنزَلْتُمْ إِنْ كَانِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَكُفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدًا مِنْ بَنِي
إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنْ وَاسْتَكْبَرْتُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۱﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا
سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿۱۲﴾

وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۗ وَهَذَا
كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانِ عَزْرِيَّا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
وَأُنزِلَ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ بے شک جیسے آہن اللہ سا ڈرا رب تے
ول تکرے تھی ویندن تے انہیں تے کوئی ڈر
نہیں تے نہ او مونجھے تھیں۔

۱۵۔ اے ہشتی ہن تے اوندے وچ ہمیشہ رہن
اے انہیں دے عملیں دی جزاء۔

۱۶۔ تے اساں انسان کوں پیو ماناں چنگے سلوک
دی وصیت کیتی ۽ اوندی ما اونکوں ڈاڑھی تکلیف
نال رمل اڈوہ وچ رکھے تے ول تکلیف نال چٹے تے
اوندے عمل تے کھیر چھڑاؤن دا وقت تریہ مہینے
ہن تے جیلے او پورا جوان تھے تے چالی سال
دا تھے آکھیں اے میڈے رب میکوں توفیق
ڈے میں اوں نعمت دا شکر کراں جیہی میں
میڈے اتے کیتی ۽ تے میڈے پیو ماتے کیتی
تے میں نیک کم کراں جیسے تیکوں چنگے بگن
تے میڈی اولاد کوں نیک بنا بے شک میں
تیرو رجوع کرینداں تے میں فرماں بردار ہاں۔

۱۷۔ اے ہن جنہیں دی دعا اساں سندرے
ہیں تے انہیں دے چنگے کم قبول کریندے ہیں تے اساں
دی برائیاں معاف کر ڈیساں اے ہشت
والے ہن اے سچا وعدہ ۽ جیرھا انہیں
نال کیتا گئے۔

۱۸۔ جیرھا اپنے پیو مان کوں آہدے تہاڈے اتے افسوس
میکوں لے ڈسیندے ۽ جو میکوں جیندا
کیتا ویسی تے میں کنیں پہلے کئی صدیاں گذرین
تے او ڈوہیں اللہ کنیں فریاد کریندن ہلک تھیویں
من گھن بے شک اللہ دا وعدہ سچا ۽ تے او

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۳﴾

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۱۵﴾

وَوَضِعْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ
أُمَّهُ كُزَّهَا وَوَضَعْنَاهُ كُزَّهَا وَحَمَلُهُ وَفَضْلُهُ
ثَلَاثُونَ شَهْرًا ثُمَّ إِذَا بَلَغَ الْاَشُدَّاهُ وَبَلَغَ اَرْبَعِينَ
سَنَةً قَالَ رَبِّ اِذْ رَغَيْتُ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى الْوَالِدَيْنِ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَاَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۗ اِنِّي بَوَّأْتُ لِنَفْسِكَ
وَالَّذِي مِنَ السُّلَيْبِ ﴿۱۶﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَقَبَلُ عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَاَوْ
نَجَّوْا وَاَعَنَ سَيِّئَاتِهِمْ فِي اَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَاَعَدَّ
الصَّٰدِقِ الَّذِي كَانُوا يُوْعَدُونَ ﴿۱۷﴾

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ اَقْبِ لَكُمْ
اَعْدَابِي اِنَّ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ
مِنْ قَبْلِي وَاَنَا يَسْتَوِيضُنُّ اَللَّهُ وَبِكَ
اٰمِنٌ ۗ اِنَّ وَعْدَ اَللَّهِ حَقٌّ ۗ يَقُولُ مَا
هٰذَا اِلَّا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ﴿۱۸﴾

آہدے اسے پہلے لوکیں دے قصے ہن۔

۱۹۔ ایسویں لوکن جنہیں میں انہیں لوکیں دی عذاب دی پیشگوئی پوری تھی جیسے پہلے ہن بھانوں او جنس درج ہن یا انسانیں وچ۔ بے شک او گھانا پاوٹ والے ہن۔

۲۰۔ تے ہر کئیں کوں انہیں دے عملیں دے مطابق رتبہ بلسی تے عملیں دا بدلہ انہیں کوں پورا بلسی تے انہیں تے ظلم نہ تھیسے۔

۲۱۔ تے جیسے ڈینہہ کافر بھا دے سامنے آندے ویسن تے اکھیسے تساں اٹھے انعام سارے دنیاوی زندگی درج نعم کر ڈتے ہن تے انہیں کئیں فلدہ چاچکے آج تہاکوں ذلت دا عذاب بڑا ویسی جو تساں زمین وچ ناحق اکریندے ہا دے تے نا فرمائی کریندے ہا دے۔

۲۲۔ تے عا دے بھرا کوں یاد کر جیسے اوں اپنی قوم کوں (میں ناں) بڑا تے اوں کئیں اگو پچھو کئی رسول گذر چکین جو تساں اللہ دے سوا کئیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہا ڈے اتے وڈے ڈینہہ دے عذاب کئیں بڑاں۔

۲۳۔ انہیں آکھے کیا توں آئیں جو ساکوں ساکے معبودیں کئیں پریں کر ڈیویں تے دل جیرا بڑاوا ساکوں بڑینا پئیں پورا کر بے توں پچھاویں۔

۲۴۔ اوں آکھے ایندا علم اللہ کئیں ہے تے میں تے اللہ دا سنہیا تہاکوں پچھیداں تے اصل میں تہاکوں جاہل قوم سمجھیداں۔

۲۵۔ جیسے انہیں بدل بڑے جیرا انہیں دی

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرٍ قَدْ
خَلَقْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ
كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿۱۹﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَرَبُّوهُمْ أَعْمَالَهُمْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۰﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْهَبْتُمْ
طِبَلْتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا
فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِسَّاكُنَّ تُفْسِقُونَ ﴿۲۱﴾

وَأَذْكُرَ آخَا عَادٍ إِذْ أُنذِرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَ
قَدْ خَلَتْ السُّدُورُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
أَلَّا يُعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۲۲﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنِ الْبَيْتِ نَأْتِنَا بِسَاءِ
تَعْدُلٍ نَأْإِن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۲۳﴾

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنبَغَكُمْ فَاؤْتِلُتْ
بِهِ وَلِكِنِّي أَرَأَيْتُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿۲۴﴾

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أُوْدِيَتِهِمْ

واپس دو اندا پیا ہا انہیں آکھئے اے بل جیرا ساڈے تے وسسی ، اصل اسے تے او عذاب جنیدی تماکوں جلدی ہائی اے ہواہ جنیدے وچ بڑکھ والا عذاب ۔

۲۶- جیڑی اپنے رب دے مک نال ہر شے تباہ کر ڈیسی تے فجر کول انہیں دیاں محض جہیں باقی ہن اسان ایویں مجرم قوم کول سزا ڈیندے ہن ۔

۲۷- اسان انہیں کول او طاقت ڈٹی ہائی جیڑی تماکوں نہیں ڈرتی تے اسان انہیں دے کن تے آکھیں تے دل بنائے ہن تے انہیں دے کنہیں تے آکھیں تے دیں انہیں کوئی ناند نہیں چھایا تے او اللہ دی آیات دا انکار کریندے ہن تے جیرے عذاب تے کھل دے ہن اوہیں انہیں کول تباہ کر ڈتے ۔

۲۸- تے اسان تماڈے آسوپاسو ہوں ساریاں وستیاں ہلاک کیتن تے آیتیں کول وٹا پھیر کیتے تاں جو او ولن ۔

۲۹- تے اوں ویلے انہیں جہیں کول او اللہ دے سوا معبود بنیندے ہن جو او انہیں کول اللہ دے کولہو کر لسن انہیں دی مدد کیوں نہ کیتی اصل او انہیں کنہیں رل گئی تے اے انہیں دے کوڑ تے گھڑی ہوئی گال دا نتیجہ ۔

۳۰- جیلے اسان تیرڈو جنس دا ہک لولہ لائے انہیں قرآن سُٹئے جیلے او آٹن انہیں آکھئے چپ کرو جیلے تلاوت مکی او اپنی قوم کول ڈراوٹ کیتے اوندو دل گئے ۔

قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطْرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۲۶﴾

تَذَرُوا كُلَّ شَيْءٍ يَأْمُرُهَا فَاصْبِرُوا لَئِن لَّا مَسَلَتْكُمْ إِلَّا الْمَوْتُ الَّذِي نُزِّلَ الْقَوْمَ الضَّالِّينَ ﴿۲۷﴾

وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا آتَاكَ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَآبْصَارًا وَأَفْئِدَةً لَّا يَأْمُرُهَا فَاصْبِرُوا لَئِن لَّا مَسَلَتْكُمْ إِلَّا الْمَوْتُ الَّذِي نُزِّلَ الْقَوْمَ الضَّالِّينَ ﴿۲۸﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا وَكَّلَكُمُ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَدَقْنَا الْأَنْبِيَاءَ لَعَلَّكُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۹﴾

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا مِن دُونِ اللَّهِ قُبُلُنَا لِآيَةِ رَبِّكَ صَلُوعًا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿۳۰﴾

وَأَذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَتَّبِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصَبُوا لَنَا قُحُوقًا وَكُنُوا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّندِرِينَ ﴿۳۱﴾

۳۱- انہیں آکھٹے اے ساڑھی قوم بے شک
اساں کتاب سٹیء جی رھی موسیٰ دے بعد
تھیء او اپنے کینس پہلی کتاب دی تصدیق کریندیء
تے حق داتے سدھا راہ ڈکھتیدیء۔

۳۲- اے ساڑھی قوم اللہ دے سٹن والے
دی آواز سٹوتے اکرن منواو (اللہ تہا بڑے گناہ
بخشیسی تے تہاکوں ڈکھ والے عذاب کینس
آم شام ڈیسی۔

۳۳- تے جیرھا اللہ دو سٹن واسے دی
نہیں سٹھا او زمین ورج ہرا نہیں سگلا تے
اندے سوا پے کوئی اندے سنگتی کارہ نیش
اے نوک کھلی گراہی وچن۔

۳۴- کیا انہیں ڈٹھا نہیں بے شک اللہ جیس
آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے تے انہیں دے
بناوٹن ورج او تھکیا نہیں
جنیدے کرے اے ٹھیک بے شک او ہر
شے تے قادر۔

۳۵- تے جڈاں کافر بھا دے ساٹھے پیش
کیتے وین (آکھیا ووسی) کیا اے سچ نہیں
انہیں آکھئے ٹھیک ساڑھے رب دی قسم۔ اوں
آکھئے اپنے انکار دی وجہ نال عذاب چکھو۔

۳۶- تے توں مبرکر جیوں پیکے ارادیں والے
رسولیں کیتے تے انہیں کیتے عذاب جلدی نہ منگ تے انہیں
تے جیرھے ڈینہہ او عذاب کوں ڈیکھسن انہیں کوں یوں لگی
جو او دنیا وچ اڈینہہ دا بہوں تھوڑا وقت رہ گئیں۔ لے
محض نصیحت تے تا فرمائیں دے سوا ہیا کوئی ہلاک نہ تھیس۔

قَالُوا يَقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى
طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۳۱﴾

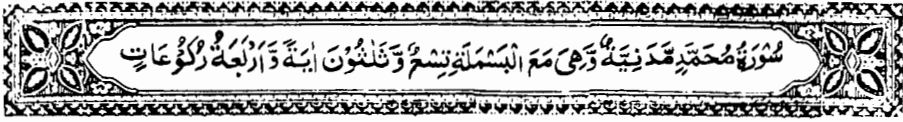
يَقَوْمَنَا أَحْيَبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمَنُوا
بِهِ يَغْفِرُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِيكُمْ
مِنْ عَذَابِ آيَاتِهِ ﴿۳۲﴾

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَنْ لَمْ يَنْصُرِ اللَّهَ
وَأُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۳﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَمْ يَكُنْ لِي مِنْ خَلْقِهِنَّ بِقَدِيرٍ عَلَّمَ أَنْ يُخَيَّرَ الْمَوْتَةَ
بَلَاءً إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۴﴾

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۵﴾

فَأَصْبَحُوا كَمَا صَبَّ أُولُوا الْأَعْرَابِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعِجَلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلِغْ لَهُمْ الْخَبْرَ
إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿۳۶﴾

سورہ محمد مدنی ؑ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۹ آیتاں تے ۴ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱- شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرا بن
منگے ڈیوٹ والا تے ہوں مہربان۔
- ۲- جیرھے کفر کریندن تے اللہ دی راہ کنیں
رکیندن اللہ انہیں دے عمل تباہ کر ڈیندے۔
- ۳- جیرھے مومنن تے نیک کم کریندن تے جو
محمد صلی اللہ علیہ وسلم تے تسے اونکوں منیندن تے
او انہیں دے رب ولو سچ اللہ انہیں دیاں
برائیاں پریں کر ڈیسی تے انہیں دے حال
ٹھیک کر ڈیسی۔
- ۴- اے ایں واسطے جو کافرین کوڑ دی
پیروی کیتی ؑ تے مومنین اپنے رب ولو سچ دی
پیروی کیتی اللہ سیس ایویں مثالل جان کریندے
لوکیں کہتے۔
- ۵- تے جیلھے کافرین نال تہاڈی جنگ تھیوے
تے تساں انہیں دیاں گجیاں کپ ڈیو جیلھے انہیں
دی رت دہا گھنوتے ول انہیں کوں بچوڑکی
پدھ گھنوتے بعدیا احسان کر کے چھوڑ ڈیو
یا فدیہ گھن کے جے تیں جنگ ختم تھی ونجے۔ اے
ایویں تھئے تے جے اللہ چاہے ہاتے آپ انہیں
کنیں بدلہ گھن گھنے ہا اصل اللہ تہاکوں ہک
ڈو جے نال ازمنیدے تے جیرھے اللہ دی راہ
وچ قتل تھین او انہیں دے عمل نہ ونجیسی۔
- الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ
أَعْمَالَهُمْ ②
- وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ لَّا كُفْرَ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ③
- ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ④
- فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّجَالِ
حَتَّىٰ إِذَا أَثْمَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَانَ لِيُكَفَّ
رُوحَهُمْ وَأَنَّهُمْ فَيَكْفُرُوا بِمَا كَانُوا
فَعَسَىٰ أَعْتَابُكُمْ يُغْنِيكُمْ عَنْهُ وَاللَّهُ
يَتَذَكَّرُ لِقَوْمٍ أَهْلًا بِآيَاتِهِ ⑤
- فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّجَالِ
حَتَّىٰ إِذَا أَثْمَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَانَ لِيُكَفَّ
رُوحَهُمْ وَأَنَّهُمْ فَيَكْفُرُوا بِمَا كَانُوا
فَعَسَىٰ أَعْتَابُكُمْ يُغْنِيكُمْ عَنْهُ وَاللَّهُ
يَتَذَكَّرُ لِقَوْمٍ أَهْلًا بِآيَاتِهِ ⑤

- ۶۔ انہیں کوں سدھے راہ تے لسی تے انہیں دی حالت ٹھیک کر لسی۔
- ۷۔ تے انہیں کوں بڑسی ہوئی بہشت وچ پلہسی۔
- ۸۔ اے مومنو جے تساں اللہ دی مدد کرو تے او تھا بڑی ضرور مدد کر لسی تے تھا بڑے پیر پھسی۔
- ۹۔ تے کافرین تے افسوس تے او انہیں دے عمل دی ضائع کر ڈالی۔
- ۱۰۔ اے ات بجالوں جو انہیں اللہ دے پیٹھے ہوئے کوں ناپسند کیتے تے اوں انہیں دے عمل ضائع کر ڈین۔
- ۱۱۔ کیا انہیں زمین وچ ٹر پھر کے نہیں ڈٹھا جو انہیں کنیں پہلے لوکس دا کیا انجام تھے انہیں تے اللہ سیس عذاب لایا ہاتے انہیں کافرین دا دی او پھال تھسی۔
- ۱۲۔ اے ات بجالوں جو بے شک اللہ سیس مومنیں دا سنگتی ء تے کافرین دا کوئی سنگتی نہیں۔
- ۱۳۔ بے شک اللہ مومنیں کوں تے نیک کم کرن والیں کوں بہشت وچ پلہسی جنیدے وچ نہراں و ہندیاں پیاں ہوسن تے کافر تھورا فائدہ چھسن تے بڈنگریں آلی کار کھوسن تے بھا انہیں دا ٹکاٹہ ۔
- ۱۴۔ تے کے تلا وستیاں ہن جیریاں ایس وستی کنیں تکرپیاں ہن جتھو تیکوں کلہٹے نیں اسان نہیں کوں تباہ کر ڈتاتے انہیں دا کوئی مددگار کار نہ ہا۔
- ۱۵۔ او جیرھا اللہ ولو کھلی دلیل تے ہوئے او ہوجیہاں تھی سگدے جنیدے برے عمل ادنکوں سوٹھے
- سَيُفِدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بِأَلْهِمْ ①
- وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ②
- يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ يُنْزِلْ أَقْدَامَكُمْ ③
- وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَالْضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ④
- ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ⑤
- أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ⑥
- ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكُفْرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ⑦
- إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَسْتَمِعُونَ وَ يَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ⑧
- وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ⑨
- أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَذِبًا لَكَ سُوءُ عَمَلِهِ وَ اتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ⑩

کر کے ڈکھائے گئے ہوں تے انہیں اپنی خواہش
دی پیروی کیتی۔

۱۴۔ جیڑھی جنت دا وعدہ متیں نال کیتا گئے ،
اوندی مثال ایویں بےچاوندے وچ نہراں ہن
جنیس دا پانی سٹردا نہیں تے کیر دیاں نہراں ہن
جنیس دا ذائقہ خراب نہیں تھیندا تے شراب دیاں
نہراں ہن جیڑھیوں پوٹن دالیں کوں مزیدار لگسن تے
صاف ماکھی دیاں نہراں دی ہن تے انہیں کیتے اوندے
وچ ہر پھیل بلسی تے انہیں تے رب دی بخشش
دی ہوسی لے جنتی اویں حق سبگدے بیویں ہک شخص ہمیشہ
بھاوج رہی تے انہیں کوں بہوں تاپانی پلایا ویسی جیڑھا
اوندیاں آندراں کپ ڈیسی۔

۱۷۔ انہیں وچو کچھ لوک تیبڈی گال سُنڈن تے
جیلے تیں کنیں اٹھی کے دیتدن پٹے تے اوعلیں
کوں آہن نہیں ایں (رسول) کیا آکھئے اے لوکن
جنیس دے دلیں تے اللہ مہر کر ڈتی ۶ تے انہیں
اپنی خواہش دی پیروی کیتی۔

۱۸۔ تے جیڑھے ہدایت تے ہن اللہ انہیں کوں
ہدایت وچ ودھسی تے انہیں کوں تقویٰ ڈیسی۔

۱۹۔ کیا او عذاب دی گھڑی دا سجالا گدی کھڑن
جراو انہیں تے اچھن گت آپوے اوندیاں کچھ نشانیاں تے
پوریال تھی گئیں تے جیلے او اولیٰ انہیں دا کیا بئس۔

۲۰۔ توں جاٹ گھن جو اللہ دے سوا کوئی معبود
نہیں توں اپنے گناہیں دی بخشش منگ تے مومن
مردیں تے مومن تریبتیں کیتے دی تے اللہ تہاڑے

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ
مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ
طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمِيمٍ لَذَّةٍ لِلشَّرِيبِينَ وَأَنْهَارٌ
مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَمَغْفِرَةٌ لِمَنْ زَلَّ فِيهَا مِمَّنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۝۱۷

وَمِنْهُمْ مَن يَسْتَعِذُّ بِالْحَبَّةِ إِذَا خَرَجُوا مِنْ
عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَا
أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
أَهْوَاءَهُمْ ۝۱۷

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ
تَقْوَاهُمْ ۝۱۸

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
ذِكْرُهَا ۝۱۹

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَ
مَثُوكُمْ ۝۲۰

اڈے اڈے پھرن تے ہکی جاتے کھرن کون
چاندے۔

۲۱۔ تے مومن آہدن کوئی سورت کیوں نہیں سہی
تے جیلھے پکے حکمیں آلی سورت لتھی تے اوندے
دوج جنگ دا ذکر ہا تیں ڈٹھا ہوسی جنیں دے
دیس وچ بیماری ہے او تیردو ایویں ڈہرے پئے
ہن جیویں کہیں تے موت دی غشی ہوے
انہیں کیتے ہلاکت۔

۲۲۔ انہیں دا کم تے اطاعت ہوے ہاتے
نیک گالیں سناون ہوے ہاتے جیلھے گال
پوری تھی ونچے ہاتے جے او اللہ دے حضور
سچے ثابت تھیون ہاتے انہیں کیتے چنگا ہا۔
۲۳۔ کیا اے تھی نہیں سگدا جو تساں کنڈ دلاؤ
تے زمین دوج فساد پا ڈیو تے رشتے داریاں
مکا ڈیو۔

۲۴۔ اے لوکن جنیں تے اللہ دی لعنت اہن
(اللہ سٹیں) انہیں کون بوڑا کر ڈتے تے انہیں
دیاں اکھیں اندھیاں کر ڈتن۔

۲۵۔ کیا او قرآن تے غور نہیں کریندے یا انہیں
دے دیس تے اپنے جندربن۔

۲۶۔ جے شک ایندے بعد جیرے کنڈ دلا کے پھر گین
تے ہدایت دی انہیں تے ظاہر تھی چکی ہائی
شیطان اے کم انہیں کون سوٹھا کر ڈکھائے
تے انہیں کون کوڑیاں امیداں لائسی۔

۲۷۔ اے ات گجاہوں جو جنیں کون اللہ دا کلام
چنگا نہیں گدا انہیں کون اکھٹے نیں کجھ گالیں

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نَزَلَتْ سُورَةٌ
فَإِذَا نَزَلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ
فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ ①

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرَ قَلَوُ
صَدَقُوا اللَّهُ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ②

قَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفِيدُوا فِي الْأَرْضِ
وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ③

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَتْهُمْ وَاعْتَصَى
أَبْصَارُهُمْ ④

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ⑤

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلًا
لَهُمْ ⑥

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ
سَطَطْنَاهُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

إِسْرَارُهُمْ ⑤
 فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يُضْرَبُونَ وَجُوهُهُمْ
 وَأَذْبَارُهُمْ ⑥
 تھا ڈیاں منیسوں تے اللہ انہیں دے بھید چاندے۔
 ۲۸۔ کیا حال ہوسی جلیحے فرشتے انہیں دی جان
 کڈھیں تے انہیں دے منہ تے کٹڈ تے مریدے
 پئے ہوسن۔

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا
 رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ⑦
 ۲۹۔ اے ات بگالوں جو انہیں اولگال دی سپروی
 کیتی جیرھی اللہ کوں ناراض کریندی ء تے اللہ دی رضا
 کوں انہیں پسند نہیں کیتا تے انہیں دے عمل اللہ
 دنچا ڈتے۔

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ قُرْصٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ
 اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ⑧
 وَ لَوْ نَشَاءُ لَارَيْنَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ
 بِسِينَتِهِمْ وَ لَنَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ
 وَ اللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ⑨
 ۳۰۔ جنہیں لوکس دے دیس و توح بیماری ء انہیں دا
 کیا خیال جو اللہ انہیں دے کینے نہ کڈھسی۔
 ۳۱۔ تے جے اساں چاہوں ہا تے تیکوں اولوک بگھا
 ڈیوں ہاتے توں انہیں دے منہ کنہیں سچاں گھنیں
 ہا تے تیکوں انہیں دے الاکنیں پتہ بگ
 ویندے تے اللہ تما ڈے عملیں کوں چاندے۔

وَ لَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَ
 الصَّادِقِينَ وَ نَبْلُوَنَّكُمْ ⑩
 ۳۲۔ اساں تہا کوں ضرور از میسوں تاں جو تہا ڈے وچو
 بجاہیں تے صبر کرن ڈاں کوں چاٹ گھنوں تے
 تما ڈے گالیں دا وی پتہ بگ ونچے۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
 شَاتُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى
 لَنْ يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا وَ سَيَحْطُ أَعْمَالَهُمْ ⑪
 ۳۳۔ بے شک کافر تے جنہیں اللہ دے راہ کنہیں
 روکے تے ہدایت ظاہر تھیوٹ دے بعد انہیں رسول
 نال دشمنی کیتی ء او اللہ کوں کوئی نقصان نہیں
 پچھا سگدے تے اللہ انہیں دے عمل دنچا ڈیسی۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ
 وَ لَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ ⑫
 ۳۴۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی
 اطاعت کرو تے اپنے عمل نہ دنچاؤ۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ صَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
 مَا تَوَّأَوْا وَ هُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ⑬
 ۳۵۔ بے شک جیرھے کافر تے اللہ دے راہ
 کنہیں رکنیدن تے دل او مرویدن تے او کافر ہونڈن
 انہیں کوں اللہ نہ بخشسی۔

۳۶۔ ہنں تساں ڈھلتے نہ تھیو تے صلح دوسٹرو تے تساں بڑاڑے ہوے اللہ تہاڑے نال تے او تہاڑے عمل املو نہ گھسیسی۔

۳۷۔ اے دنیاوی زندگی تے محض کھیڈ تماشاہ تے جے تساں ایمان گھن آؤ تے اللہ کنیں بڑو تہاکوں تہاڑا اجر بڑیسی تے او تہاڑے مال نہیں منگدا۔

۳۸۔ تے جے او تساں کنیں مال منگے تے منہ کرے تے تساں شومائی کر سبگدے عتے او تہاڑے بغض کٹھ بڑیسی۔

۳۹۔ تساں ہوے جنیں کوں اللہ دی راہ وچ خرچ کرن کیتے سبیا ویندے تے تہاڑے دپو کجھ تے شرمائی کرنین تے مرے شرمائی کرنین اوندا نقصان آپ حسین تے اللہ بے پرواہ تے تساں فقیر ہوے تے جے تساں پھر ونجو اللہ تہاڑی جاتے بی قوم گھن اوسی دل او تہاڑے جہیں نہ ہوسن۔

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ ۖ وَأَنْتُمْ الْأَضَلُّونَ
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿۳۶﴾

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَ لَهْوٌ
وَإِنْ تُوَفِّقُوا وَتَتَّقُوا يُوَفِّقْكُمْ أَجْرَكُمْ
وَلَا يَسْئَلْكُمْ أَثْوَالَكُمْ ﴿۳۷﴾

إِنْ يَسْئَلْكُمْ وَهَذَا يَحْفِكُمْ تَبَحَّلُوا وَبِخْرَجِ
أَضْفَانَكُمْ ﴿۳۸﴾

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَمِمَّنْ يَبْغُلُ وَمَنْ
يَبْغُلْ فَإِنَّمَا يَبْغُلْ عَن نَّفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ
وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِن تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ﴿۳۹﴾

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَدْرِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمَلَةِ ثَلَاثُونَ آيَةً وَارْبَعَةُ دُرُوحَاتٍ

سورۃ فتح مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۰ آیتاں تے ۴ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن
منگے ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
- ۲۔ بے شک اساں تیکوں کھلی فتح بخشی ء۔
- ۳۔ تاں جو اللہ سیس تیرے اگلے تے پھلے
گناہ بخش ڈیوے تے تاں جو تیرے اتے
اپنی نعمت پوری کرے تے تیکوں سدھارا
ڈکھالے۔
- ۴۔ تے اللہ تیرے شاندار امداد کرے۔
- ۵۔ اوہو ء جیس مومنین دے دلیں تے سکنت
لہائی تاں براہیں بے پہلے ایمان نال ہا ایمان مل ونجے
تے آسمان تے زمین دے لشکر اللہ کیے بن تے اللہ بہوں
جائز والا تے سیانا ء۔
- ۶۔ تاں جو مومنین کوں تے مومن تریمتیں کوں
بہشت و تح پہا وے جنیدے و تح نہراں دہنیاں
پین اوندے و تح ہمیشہ رہن تے تاں جو انہیں
دیاں برائیاں دور کر ڈیوے تے اے اللہ ولو
وڈی کامیابی ء۔
- ۷۔ تے تاں جو منافق مردیں تے تریمتیں تے
مشرک مردیں تے تریمتیں جبرے اللہ تے بدگمانی
کریندن تے عذاب لہا وے انہیں تے معیت
دا چکر اوسی۔ اللہ نے انہیں تے غضب لہائے
تے انہیں تے لعنت کیتی ء تے انہیں کیتے
- إِنَّا أَنْزَلْنَاكَ فَكُنْ مُبِينًا ②
لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَ
يَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ③
وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ④
هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَاللَّهُ جُنُودُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑤
لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ⑥
وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَ
الْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءَ عَلَيْهِمْ ذِلَّةٌ
السَّوْءِ وَعَذِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ
جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ⑦

دوزخ تیار کیتی ہوئی اس تے اے ہوں گندہ
لگانہ ۶۔

۸۔ آسمانیں تے زمین دے لشکر اللہ دے ہن
تے اللہ غالب تے سیانا ۶۔

۹۔ بے شک اساں تیکوں گواہ بنا کے تے
خوش خبری ڈیون والا تے ڈراون والا بنا کے
پیٹھے۔

۱۰۔ تاں جو تساں اللہ تے اوندے رسول کون منو
تے اوندی مدد کرو تے اوندی عزت کرو تے جینہ
رات اوندی تسبیح کرو۔

۱۱۔ بے شک جیرے تیبڑی بیعت کریندن او اللہ
دی بیعت کریندن اللہ دا ہتھ انہیں دے ہتھ تے
ہے جیرھا وعدہ ترڑیسی اوندانگناہ ہونکوں تھیں
تے جیرھا وعدہ پورا کریسی جو اوں خدا نال کہتے
اللہ اونکوں وڈا اجر ڈیسی۔

۱۲۔ تیکوں بچھو رہن والے بدو ضرور اکھسن اسان
اپنے مال تے ہتھ روچ دے رہ گئے ہن توں
ساڈے کیتے بخشش منگ او اپنے زبانیں نال
آہن جو انہیں دے دیں وج نہیں بے اللہ تہا کوں نقصان
ڈیون دا ارادہ کرے یا فائدہ پچاؤن دا ارادہ کرے
تے اوندے متا بلے وج کون کجھ کر سگدے اصل
اللہ تہا ڈے عملیں کنیں یا خبر۔

۱۳۔ اصل تساں خیال کیتے جو رسول تے مومن اصلو
کڑا ہن اپنے ہالیں دوتے ہتھ رو نہ ولسن اے
خیال تہا ڈے دل وج سوٹھا کر ڈتا گیا ہا تے تساں
گندہ خیال کیتے تے تساں ہلاک تھیون والی قوم

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا
كَفِيًّا ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا ۝

لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَتُعَزِّرُوهُ وَلَتُوَفِّرُوهُ وَ
لَتَكُونَنَّ بَرَكَةً وَأَصِيلًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ
فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ تَكَفَّ فَإِنَّمَا يَنْكُرُ عَلَى
نَفْسِهِ وَمَنْ أُوْفِيَ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَيُؤْتِيهِ
أَجْرًا عَظِيمًا ۝

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا
أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسَّيْتِمِ
مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ
كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ
إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَرَبُّنَا الَّذِي فِي قُلُوبِكُمْ وَ
ظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ۖ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ۝

ہاوے۔

۱۳۔ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول کوں نہیں منیرا تے بے شک اساں کافرین کیتے بھڑکن والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ﴿۱۳﴾

۱۵۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی ہے جنیکوں چاہندے بخشیدے تے جنیکوں چاہندے عذاب ڈرندے تے اللہ ہوں بخشن والا تے ہوں مہربان۔

وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۱۵﴾

۱۶۔ پچھو رہن والے ضرور آکسن اوں ویلے جیلے تساں مال غنیمت کٹھا کرن کیتے ویسو جو ساکوں نال دجن دی اجازت ڈیو او چارندن جو اللہ دے کلام کوں بل ڈیون توں آکھ تساں اصلو ساڑے پچھو نہ ٹرو ایسو اللہ دا فیصلہ او آکسن اصل تساں حسد کرندے او ادگال اصلو سمجھدے نہیں۔

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَارِمٍ لِتَأْخُذُوا حَرْبًا ذُرُوسًا فَتَبِعَكُمُ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَةَ اللَّهِ قُلْ لَن تَشْعُبُونَا كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِن قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْسَدُ وَنَنَاءُ ۗ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۱۶﴾

۱۷۔ توں پچھو رہن والے عربیں کوں آکھ تماکوں اوں توں دے متا بلے کیتے سڈیا ویسی جیرھی ڈاڈھی جنگ کرن والی ہے تساں انہیں نال جنگ کریسو یا او مسلمان تھی ویسین جے تساں اطاعت کرد اللہ تماکوں چنگا اجر ڈیسی تے جے تساں پھر ویسو جیویں ایں کنیں پہلے پھر گئے ہادے تے او تماکوں ڈکھ ڈیون والا عذاب ڈیسی۔

قُلْ لِلدَّخَلِينَ مِنَ الْعَرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَى قَوْمِ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُفْقَهُونَهُمْ أَوْ يُبَدِّلُونَهَا ۚ فَإِن تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۗ وَإِن تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۱۷﴾

۱۸۔ اندھے کیتے کوئی حرج نہیں تے نہ منڈے کیتے کوئی حرج تے نہ بیمار کیتے تے جیرھا اللہ تے اندھے رسول دی اطاعت کریسی اللہ اوںکوں بہشت دتھ پھیرسی جنیدے دتھ نہراں دہندیاں پین تے جیرھا نہ پھیرسی اوںکوں ڈکھ ڈیون والا عذاب ڈیسی۔

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ ۚ وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّتُ بَعْرَىٰ مِّنْ تَحْتِهَا مِن آذَنُهَا ۗ وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۱۸﴾

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَنَا بِهِمْ فَتَحًا قَرِيبًا ﴿۱۹﴾

۱۹۔ اللہ مومنین سے اور ویلے پہلے ہوں خوش تھے جیسے او دن ڈسے تلے تیبڑی بیعت کریندے پئے ہن اونکوں انہیں دی دل دی گال دا پتہ بگ گئے اللہ انہیں تے سکون لمائے تے انہیں کوں کولمو دی فتح جڑتی اس۔

وَمَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے بہوں سارا مال غنیمت جیرھا او گھنڈے پین تے اللہ غالب تے سیانا۔

وَعَدَلُكُمْ اللَّهُ مَعَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿۲۱﴾

۲۱۔ اللہ تمہاڑے کیتے بہوں غنیمتیں دا وعدہ کیتے جیرھیاں تساں گھنڈے مال اوں تہا کوں تکھیں ڈسے ڈتے تے لوکس دے ہتھ روکین سی تے تاں جو اے مومنین کیتے نشان بچتے تہا کوں سدھ راہ دو نیوے۔

وَأُخْرَى لَمْ تَقْبَلُوا عَلَيْهَا قَدْ احَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے ڈوجھی گال جنیدی تہا کوں طاقت نہ ہائی اللہ سیس ادنا فیصلہ کر ڈتے تے اللہ ہر شے تے قادر۔

وَلَوْ فَتَنَّاكَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْوَالِدَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذْ كَفَرُوا إِذْ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُجَادُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿۲۳﴾

۲۳۔ جے کافر تمہاڑے نال جنگ کرن تے اوکتھولا کے ڈروکسین تے ول انہیں کوں نہ سبگتی بلسی تے زکوئی مددگار

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَكِنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿۲۴﴾

۲۴۔ اللہ دی سنت جیرھی پہلے پوری تھی ۛ تے توں اللہ دی سنت کوں وٹیا ہویا نہ ڈیکھیں۔

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُم بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿۲۵﴾

۲۵۔ او ہو جیس اوں دے ہتھ تہا کوں تے تمہا کوں تے آون دے بعد مکہ وج روک ڈتے تے اللہ تمہاڑے عملیں کوں ڈہرا کھڑے۔

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَهْدَىٰ مَعَكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ الْمُؤْمِنُونَ وَالنِّسَاءُ الْمُؤْمِنَاتُ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ

۲۶۔ اے لوکن جیرھے کافر ن تے تہا کوں مسجد حرام کنیں روکیندن تے وقف قربانی کنیں دی روکیندن جو او اپنی اصل جاتیں بچ گئے تے جے کچھ مومن مرد تے

تَطَّوُّهُمْ فَتَضَيَّبَكُمْ مِنْهُمْ مَعْرَةً، بِغَيْرِ عِلْمٍ
 لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا
 لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۲۶﴾

مومن عورتاں نہ برون ہا تھا کون جنہیں واپتہ نہ ہا بے
 لے ڈر نہ بڑے ہا تے تھا بڑے لے غیب بگی علم دے
 بغیر (تے اسان تھا کون لڑاں ڈیوں ہا) تاں جو اللہ جینکوں
 چاہندے اپنی رحمت وچ داخل کرے تے بے اڈے اڈے
 تھی و جن ہا تے اسان انہیں و چو کافرین کو ڈکھ ڈیوں۔

۲۷۔ جلیحہ کافرین اپنے دس دوح جہولت آلی
 وٹپ کرن والی روح پیدا کیتی تے اللہ سیس اپنے
 رسول تے تے مومنین تے آرام لہایا تے
 تقویٰ تے انہیں دا پیر پکا کر ڈتا تے اے انہیں
 دا تے انہیں دے پتر دا حق ہا تے اللہ سیس ہر
 نئے کون بہوں ہانڈے۔

اِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ
 الْجَاهِلِيَّةَ فَانزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ
 وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَّهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا
 أَحْسَنَ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اللہ سیس اپنے رسول دی روڈیا کون سچا کر
 ڈتا جو تساں مسجد حرام دوح پہسو بے اللہ چاہے
 امن نال سرین دے وال مٹا کے تے چھوٹے کرا
 کے۔ تساں ڈرسو نہ تے ادنکوں پستہ جو
 تساں نہ چانڈے ہا دے تے ایندے سوا ہک
 نزدیکی فتح رکھیس۔

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ
 السُّجُودَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ
 رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ
 تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿۲۸﴾

۲۹۔ اوہوہ جہیں اپنے رسول کون ہدایت تے دین حق نال
 پیٹھے تاں جو ادنکوں سارے دینیں تے غالب کرے
 تے اللہ کافی گوارہ۔

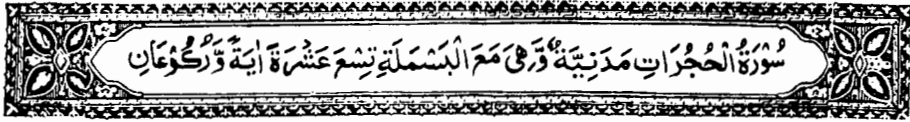
هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالرُّؤْيَا وَدِينِ الْحَقِّ
 لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكُفِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿۲۹﴾

۳۰۔ محمد اللہ دے رسول ہن تے جیرے اوندے
 نابن او کافرین دے مقابلے وچ سخت تے آیت
 دوح مہربانن توں انہیں کون ڈیکھیس رکوع تے
 تے سجدے دوح او اللہ دا فضل تے اوندی
 خوشی گولیندن انہیں دے تھیں تے سجدیں دے

فَعَمَّ دُورُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِشْدَادًا عَلَى الْكُفَّارِ
 رُحْمًا يُبَسِّطُ مِنْهُمْ رُءُوسَهُمْ لَكِنَّا لَئِن لَّمْ يَئْتِنَا
 مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا لَنَبْسِطَنَّهُمْ فِي رُءُوسِهِمْ مِنْ
 أَشْرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ فِي مَثَلِهِمْ
 فِي الْإِنْجِيلِ لَنُزِّعَ أَعْيُنَهُمْ عَنْ شَطْرِ قَارُونَ فَأَسْتَظِلَّ

فَأَسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ
 الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٥٠﴾

نشانیں اے توریت و حج انہیں دی مثال تے
 انجیل و حج مثال ہک رٹھ آلی کار جی رہی اپنی روئیدگی
 کبڑھی اونکوں پکا کیتے سی تے او بہوں
 پکی تھی گئی تے او اپنی پاڑ تے تکرپی تھی گئی
 زمیندار کوں ہوں چنگی بگدی تے کافر کو زمیندار
 تے اللہ مومنین نال تے جیرے نیک عمل کریندن
 انہیں نال بخشش تے وڈے اجر دا وعدہ کیتا ہونے

سورة حجرات مدنی ۷۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْعُدُوا بُيُوتَ اللَّهِ رُدُّوكُمُوهَا عَلَيْكُمْ لَا يَدَّبُرُونَهَا كَدِرَافًا وَبَعْدَ غَلْظِ اللَّيْلِ مِنْ بَنَاتِكُمْ يُجْتَنِبْنَ عَلَيْكُمُ الْمَضْجِعَ وَالْمَضْجِعَ الْمَعْلُومَ ②
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْجِعُوا صَوَاتِكُمْ فَوقَ صَوْتِ التَّيِّبِ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ③
- إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ④
- إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ⑤
- وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑥
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبِيٍّ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِمِثَالِهِ فَتُصِيبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ بِنُؤْمَانِكُمْ ⑦
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ کے ناں نال جیرا بن منگئے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دے ساٹے وادھو نہ الایا کرو تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ ہوں سٹن والا تے چائٹن والا۔
- ۳۔ اے مومنو اپنے الانبی دے الا کنیں اچا نہ کرو تے اوندے نال اچا نہ الایا کرو جیویں آیت وچ الیندے ناں نال تہا ڈے عمل و بچ دیسن تے تہا کوں پتہ وی نہ لگیسی۔
- ۴۔ بے شک جیرے اللہ دے رسول دے کو لہو اپنے الا جھکے رکھیندن اللہ انہیں دے دیسن دے تقوی دا امتحان گھن چکئے انہیں کیتے بخشش تے ہوں وڈا اجر۔
- ۵۔ بے شک جیرے تیکوں کندھیں دے پھوکس سڈ مریندن انہیں وچو اکثر عقل نہیں کریندے۔
- ۶۔ تے جے اد صبر کرن تے توں آپ انہیں دو باہر و آویں تے انہیں کیتے چنگا تے اللہ ہوں بخش والا تے مہربان۔
- ۷۔ اے مومنو جے تہاں کنیں فاسق کوئی خبر آنے تے پچھ گدھا کرو اے نہ تہیو جو تہاں کیس قوم کیتے لاعلمی نال معیبت بنوتے دل اپنے کھیں وی وچ نال شرمندہ تھی وچو۔

۸- تے چاٹ گھنوجو تہاڑے ورح اللہ دا رسول جے بہوں گالیں ورح تہاڑا آکھن مئے تے تہا کوں تکلیف تھیسے تے اصل اللہ تہاڑے کیتے ایمان پسند کیتے تے انیوں تہاڑے دیں ورح سوٹھا کیتے سی تے کفر تے نافرمانی تے گناہ کوں پسندسی کیتا ایسے ہدایت پاوٹن والیں۔

۹- اللہ دا فضل تے اوندنا احسان اللہ چاٹن والا تے سیانا ء۔

۱۰- تے جے مومنین دے ڈوٹولے بھڑپون انہیں ڈونا ہیں ورح صلح کراڈتے جے کوئی ہک پے تے ظلم کرے تے تساں ظالم قوم نال بھڑو جے تیس او اللہ دے حکم دوول آوے تے جے اول آوے تے انصاف نال انہیں دی صلح کراڈتے انصاف کرو بے شک اللہ سیس انصاف کرن والیں کوں چنگا چاڈے۔
۱۱- مومن تے بھراٹن اپنے بھراٹوں ورح صلح کراڈ تے اللہ کنیں ڈرو تہاں جو تہاڑے اتے رحم کیتا ونجے۔

۱۲- لے مومنو کوئی قوم پی قوم تے نہ کھلے تھی سبکے جو او انہیں کنیں چنگے ہون تے نہ تریستیں پی تریستیں تے کہان تھی سبکے جو او انہیں کنیں چنگیاں ہون تے ہک ڈوجے کوں طعنے نہ مارے کردتے ہک ڈوجے دے ناں نہ وگاڑے کرد ایمان دے بعد نافرمانی دا ناں ہوں گندہ تے میرھا توبہ نہ کریسی ایسے لوک ظالمین۔

۱۳- لے مومنو ہوں سارے گمانیں کنیں جو بے شک

وَاعْلَمُوا أَن زَيْنَعَبًا لَوِ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿١٠﴾

فَضَّلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِغْمَةً ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾

وَإِن طَلَبْتُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاصْلِحُوا مَا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَأْتِيَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿١٢﴾

إِنشَاءً الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُوا قَوْمٍ مِّن قَوْمٍ عَنَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِّن نِّسَاءٍ عَنَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْبِسُوا دِينَكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا بِاللَّغَابِ بِئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَّمْ يَتَّبِعْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٤﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ

کچھ گمان گناہن تے جا سوسی نہ کردتے کوئی ہے
دے کٹھ پچھو گلہ نہ کرے کیا کوئی اے پسند
کرلیسی جو الپٹے موئے بھرا دا ماس کھا دے
تساں نا پسند کرلیسو تے اللہ کئیں ڈر رہے شک
اللہ توبہ قبول کرن والا تے مہربان۔

۱۳۔ اے لوکو بے شک اساں تمہا کوں مردتے
عورت نال پیدا کیتے تے تہا ڈے ٹولے تے
قبیلے بنائیسے تاں جو ہک ڈو جھے کوں سچاٹ
سگو بے شک اللہ کیتے عزت والا او بے حیرھا
متقی بے شک اللہ جاٹن والا تے یاخبر۔

۱۵۔ بدو آہرن اساں من گدھے توں آکھ تساں
مومن توھے اصل آکھو اساں اسلام آندے تہا ڈے
دیس وچ حال ایمان کاہ نیں پیٹھاتے بے تساں
اللہ تے اوندے رسول دا آکھن مینسو تے
تہا ڈے عمل اصلو نہ گھنائے ولین بے شک اللہ
بخشن والا تے مہربان۔

۱۶۔ مومن اوہن جیرھے اللہ تے اوندے رسول
کوں منیندن دل شک نہیں کریندے تے اپٹے
مال تے جان نال اللہ دے راہ وچ جواد کریندن
ایسے لوک سچے ہن۔

۱۷۔ توں آکھ کیا تساں اللہ کوں اپنا دین سکھائیسے
اللہ جائدے جو آسمانیں تے زمین وچ اللہ ہر
شے کوں جائدے۔

۱۸۔ او اپٹے اسلام دا تیبڑے اتے احسان
لیندن توں آکھ میڈے اتے اپٹے اسلام دا
احسان نہ لاؤ اے اللہ دا تہا ڈے اتے احسان

بَعْضَ الظَّنِّ اِنَّهُمْ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ
بُضْعَكُمْ بَعْضًا اِيُحِبُّ اِحَدُكُمْ اَنْ يَّاْكُلَ لَحْمَ
اَخِيهِ مِيْتًا فَكُوْهُنَّ وَاَتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ
تَوَّابٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۳﴾

يَّا أَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَّ اُنْثٰى
وَجَعَلْنٰكُمْ شُعُوْبًا وَّ قَبَاِئِلَ لِتَعَارَفُوْا اِنَّ
اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ
خَبِيْرٌ ﴿۱۴﴾

قَالَتِ الْاَعْرَابُ اِمْتٰنًا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوْا
وَلٰكِنْ قَوْلُوْا اَسْلَمْنَا وَلٰنَا يَدْخُلُ
الْاِيْمَانُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَاِنْ تُطِيعُوا اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهٗ لَ اِيْلِكُمْ مِنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْءًا اِنَّ اللّٰهَ
عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۵﴾

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ
لَمْ يَبْرَتُوْا وَاَوْجِهًا وَاَقْوَامًا لِّهَمَّ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ﴿۱۶﴾

قُلْ اَتَعْلَمُوْنَ اللّٰهَ يَدِيْنِكُمْ وَاَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمٌ ﴿۱۷﴾

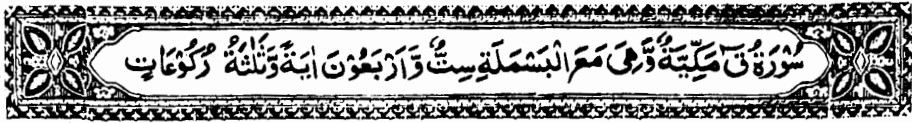
يَسْتُوْنَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْأَلُوْا قُلْ لَا تَسْأَلُوْنِيْ عَنْ اِسْلَامِكُمْ
بَلِ اللّٰهُ يَسْأَلُ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰىكُمْ لِلْاِيْمَانِ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۸﴾

جو اول تھا کوں ہدایت ڈتی و ایمان کیتے ہے
تساں سچے ہوئے۔

۱۹۔ بے شک اللہ آسمانیں تے زمین دے فیہ
کوں چاندے تے اللہ جو تساں کریندے آؤنگوں
ڈہرا کھڑے۔

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾

۱۹

سورة قیامت کی ۴۴ آیتیں تھیں اور اس میں ۳ رکوع ہیں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ سے ناں نال جیر صابن
یَسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
منگئے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ قادر اللہ سیس، قرآن مجید گواہ۔
قَسَمَ الْقُرْآنَ الْمَجِیْدِ ②
۳۔ اصل او حیرانن جو انہیں دو ہک ڈراون والا
بَلْ عَجَبُوْا اَنْ جَاءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ
اناہیں دو جو آگئے۔ کافرین آکھے اسے عجیب گال۔
هٰذَا شَیْءٌ عَجِیْبٌ ③
۴۔ کیا جیلے اسان مردیوں تے مٹی تھی دیوں
اِذَا مِنَّا وَ مِنَّا وَ كُنَّا تُرٰبًا ذٰلِكَ رَجْعٌ
اے ولن آلی گال عقل کنیں پریں گدی۔
بَعِیْدٌ ④
۵۔ ساکون پتہ جو زمین انہیں دو جو گھنڈی تے
قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَّعِنْدَنَا
اسان کنیں کتاب جیر صابن ہر گال محفوظ رکھندی۔
كِتٰبٌ حَفِیْظٌ ⑤
۶۔ اصل انہیں سج کون جھلائے جیلے او انہیں کنیں
بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِيْ اَمْرٍ
آگئے تے او رے ملے خیال وچن۔
مَرْدِحٍ ⑥
۷۔ کیا انہیں اپنے اتے آسمان کون نیں ڈٹھا
اَفَلَمْ يَنْظُرُوْا اِلَى السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنٰهَا
اسان اونکوں کیوں بنائے تے اونکوں سوٹھا کیتے تے
وَرَزَقْنٰهَا وَاَمْ لَهَا مِنْ فُرُوْجٍ ⑦
اوندے وح کوئی کھلی جا کا نہیں۔
- ۸۔ زمین کون اسان دھلے سے تے اوندے وح پساڑ
وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا وَالْقِيٰمَاتِ فِيْهَا رَوٰی وَابْتَنٰنَا
بنائے تے اوندے وح ہر قسم دے سوٹے ہڑے
فِيْهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ مِّنْجِدٍ ⑧
بنائے۔
- ۹۔ ہر جھکن والے بندے کیتے نصیحت، ایندے وح
تَبصّٰرَةً وَّذُكُوْرٍ لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّیْنِبٍ ⑨
تے نشان۔
- ۱۰۔ تے اسان آسمان کنیں برکت آلا پاٹی لہائے
وَنَزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَآبَتْنَا بِهٖ حَبًّا
تے اوندے نال باغ پیدا کیتے تے کھینڈ والی رٹھ
وَحَبِّ الْحَصِیْدِ ⑩
رے دانے دی۔

- ۱۱- تے اچیاں کھیاں بناؤن جنیس دے گوشے ہک
ڈوجے دے اتے ہوندن۔
- ۱۲- او بندیں کیتے رزق تے اوں پائی نال
اساں بر زمین کوں دسوں کریندے ہیں
ایویں ولاہیندا تھیون۔
- ۱۳- انہیں کنیں پہلے نوح، کھوہ آلیں تے ثمود
دی قوم جھٹلائے۔
- ۱۴- تے عاد تے فرعون تے لوط دے بھراویں۔
- ۱۵- تے جھگل آلیں تے تیغ دی قوم وی ساریں
رسولیں کوں جھٹلائے ساڈے عذاب دا وعدہ
پورا تھے۔
- ۱۶- کیا اساں پسلی پیداؤں کنیں تھک گئے ہیں۔
اصل اد نویں سردوں پیدا تھیون دج شک
کریندے پین۔
- ۱۷- تے اساں انسان کوں پیدا کیتے تے جانڈے
ہیں جو اوندا نفس دسوسے پیدا کریندے تے
اساں اوندی شہ رگ دے وی کولہو ہیں۔
- ۱۸- جیلھے ڈونگران (فرشتے) کجے تے سہے پھٹن
ڈپڑے پین۔
- ۱۹- انسان کوئی وی گال نہیں کریندا تے اونڈے نال
ہک نگران تے محافظ ہوندے۔
- ۲۰- تے موت دی بے ہوشی ادسی اے سچ ایسا
ہائی جیئیں کنیں توں درکلا ہانویں۔
- ۲۱- دھوتوں دجایا ویسی اے وعدہ دا ڈینہہ ہوسی۔
- ۲۲- بہر جان ادسی اونڈے نال ہک ہکلن آلاتے
ہک گواہ ہوسی۔
- وَ التَّخَلُّ بِسِفْتِ لَهَا طَلْعٌ
نَضِيدٌ ۝
رَزَقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا كَذَلِكَ
الْخُرُوجُ ۝
- كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودٌ ۝
وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ۝
وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ
فَتَحَىٰ وَعَيْدٌ ۝
- أَفَعَيَّنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ
حَاجٍ جَدِيدٍ ۝
- وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلِمُ مَا نُوَسِّوهُ بِهِ
نَفْسَهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ۝
إِذْ يَتَلَقَى الْمُتَلَقِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
فَعَيَّدٌ ۝
مَا يُلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَيْنِدٌ ۝
- وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ
مِنْهُ تَجِدُ ۝
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ۝
وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ۝

- ۲۳۔ توں غفلت و عجز ہا نوں اسں کال کنیں اسان
تیرٹرا پردہ ہٹائے اُج تیرٹری نظر تکھی ۶۔
- ۲۴۔ اوندا سنگتی آکھسی اے ڈیکھ جو میں کنیں
تیار۔
- ۲۵۔ تساں ڈوہیں ہر کافر تے حد کنیں ودھن
والے کوں دوزخ و جح سٹو۔
- ۲۶۔ ایویں چنگائی کنیں ہوں ہکنڈ والے تے حد
کنیں ودھن والے تے شک پروا ون والے کوں وی
- ۲۷۔ جس اللہ دے نال پیا معبود بنا گدھے انہیں
کوں سخت عذاب و جح سٹو۔
- ۲۸۔ اوندا سنگتی آکھسی اے ساڈے رب میں
ایکوں منہ زور نہ بنایا ہا اے آپ پرلے درجے
دی گمراہی و جح ہا۔
- ۲۹۔ اللہ آکھسی میڈے سامنے نہ بھڑو میں پہلے
تھاڈو عذاب دی خبر پھی ہائی۔
- ۳۰۔ میڈے سامنے کال دیندی نہیں تے میں
بندیں تے اصلو ظلم نہیں کریںدا۔
- ۳۱۔ جڈاں اسان دوزخ کوں آکھسوں کیا توں بھرتج
گیس اد آکھسی بی کئی شے ہے۔
- ۳۲۔ تے جنت اصلو متقیں دے کولہو کمر ڈتی ویسی۔
- ۳۳۔ اے جنت ہر جھکنڈ والے تے خمریت دے کیتے ہے
جنیدا تھاڈے نال وعدہ ہا۔
- ۳۴۔ جیرھا تک کے رحمن خدا کنیں ڈرسی تے اللہ
دو جھکنڈ والے دل نال اوسی۔
- ۳۵۔ تساں جنت و جح سلامتی نال پیہہ و نچو اے
ہمیشہ رہن دا ڈینہہ۔
- لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ
غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿۲۳﴾
- وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي ﴿۲۴﴾
- أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كَقِطْرِ عَيْنِي ﴿۲۵﴾
- مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿۲۶﴾
- إِلَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيهِ فِي الْعَذَابِ
الشَّدِيدِ ﴿۲۷﴾
- قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي
ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿۲۸﴾
- قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَائِي وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ
بِالْوَعِيدِ ﴿۲۹﴾
- مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَائِي وَمَا أَنَا
بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿۳۰﴾
- يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَنَقُولُ هَلْ
مِن قَرِينٍ ﴿۳۱﴾
- وَأَلْقَيْتُ الْجِنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرِ بَعِيدٍ ﴿۳۲﴾
- هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ آقَابٍ
حَافِظٍ ﴿۳۳﴾
- مَنْ حَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ
بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿۳۴﴾
- إِدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ اوندے وچ جو او چاہسن بلسی تے اساں
کنیں بیا ودھ وی ہے۔

۳۷۔ تے انہیں کمیں پہلے اساں کے تلاؤستیاں ہلاک کیتن
انہیں دی پکڑ وی پکڑی بائی تے اوہک دے برگوشے وچ
لکھن کیتے اکھڑیں کھٹی پئے ہن ہن کوئی بچن دی جا ہے؟
۳۸۔ بے شک ایندے وچ دل آسے کیتے نصیحت
تے میرھا کن لیندے تے غر کریندے تے ڈہدے
اوندے کیتے وی نصیحت۔

۳۹۔ تے اساں آسائیں تے زمین تے جو انہیں
دے وچ جھی دوریں وچ پیدا کیتے تے ساکوں
تھکڑا نہیں تھیا۔

۴۰۔ جو او آہن اوندے تے توں مبرکتے اپنے رب دی
صفتیں نال تسبیح کر بھج نکلن کنیں پہلے تے لہن کنیں
دی پہلے۔

۴۱۔ تے رات کوں دی اوندی تسبیح کرتے ہر عبادت
دے پھیکڑ وچ دی۔

۴۲۔ تے سنن جڈاں ہک سڈن والا کولو کنیں ہلہسی
۴۳۔ تے جڈاں او صحی آون والے عذاب دا شور سٹسن لے
جیتا تھیون دا ڈیہنہ ہوسی۔

۴۴۔ بے شک اساں جو لیندے تے مریندے ہیں
تے ساڈو ولے۔

۴۵۔ جڈاں زمین انہیں دی شرارتیں نال پھٹ
ویسی تے او جلدی نکلن اے حشر ساڈے
کیتے سوکھا۔

۴۶۔ اساں چاندے ہیں جو او آہن تے توں
انہیں تے جابر نوہیں توں محس اوکوں قرآن نال نصیحت
کر جیرھا عذاب کنیں ڈردے۔

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا
مَزِيدٌ ﴿۳۶﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ هُمْ
أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ
هَلْ مِنْ مَّخِصٍ ﴿۳۷﴾
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى
السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿۳۸﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ﴿۳۹﴾

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿۴۰﴾

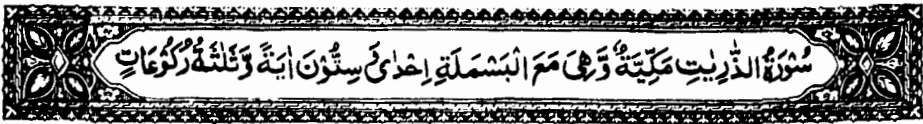
وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ﴿۴۱﴾

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِي الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿۴۲﴾
يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ
يَوْمَ الْخُرُوجِ ﴿۴۳﴾

إِنَّا نَحْنُ غَنِيٌّ وَنُؤْتِيكَ وَالنَّارَ الْمَوْجِئِ ﴿۴۴﴾

يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا
يَسِيرٌ ﴿۴۵﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ
عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ
يَخَافُ وَيَعِيدُ ﴿۴۶﴾

سورة ذاریات مکی ۷۷ آیتیں ۷۱ آیتیں تے ۳ رکو عن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن
تنگے ڈیوٹن والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ او ہوائیں گواہن جیرھیاں جھڑا ڈاری دین۔
- ۳۔ تے مینہ دا بار چیندن۔
- ۴۔ تے ہو لے ہو لے ٹردین۔
- ۵۔ تے ساڈے حکم ونڈیندن۔
- ۶۔ جیرھا تہاڈے نال وعدہ کیا گئے او سچا۔
- ۷۔ بے شک دین (سزا) اوسی۔
- ۸۔ تے آسمان پیش جیرھا رستیں آلا۔
- ۹۔ بے شک تساں اختلاف وچ ہوے۔
- اونڈے نال او شخص پھیرا دیندے جیندے کیتے
حکم تھیندے۔
- ۱۱۔ اکلان کرن والے ہلاک تھی گئے۔
- ۱۲۔ جیرھے غفلت وچ بھلے پین۔
- ۱۳۔ پچھدن جزا سزا دا ڈینہہ کڈن۔
- ۱۴۔ جڈاں او بھاتے ازمائے ولین۔
- ۱۵۔ چکھو اپنے عذاب کوں جیرھا ہے جیرھا تساں جلدی
منگدے ہاوسے۔
- ۱۶۔ بے شک متقی بہشت تے چھین وچ ہوسن۔
- ۱۷۔ جو انہیں دا رب انہیں کوں ڈیسی او ہر گھنسن۔
پیشک او این کنیں پہلے چنگے کم کریندے ہن۔
- ۱۸۔ تے رات کوں ہوں گھٹ سمدے ہن۔
- وَالذَّٰرِيَّتِ ذُرُوًّا ②
فَالْخَيْلِ وَقَوْمًا ③
فَالْجَبْرِیَّتِ یُسْرًا ④
فَالْمَقْسِمِیَّتِ اَمْرًا ⑤
اِنَّا نُوْعِدُوْنَ لَصَادِقًا ⑥
وَإِنَّ الدِّیْنَ لَوَاقِعٌ ⑦
وَالسَّمَآءِ قَاتِ الْجُبْحِكِ ⑧
اِنَّا كُنَّا لَبْنِی قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ⑨
یُؤْتُكَ عَنْهُ مِنْ اَوْكٍ ⑩
قَوْلِ الْخَوَّصُوْنَ ⑪
الَّذِیْنَ هُمْ فِیْ عَمْرٍۭةٍ سَاهُوْنَ ⑫
یَسْأَلُوْنَ اَیَّانَ یَوْمِ الدِّیْنِ ⑬
یَوْمَ هُمْ عَلَی النَّارِ یُقْتَلُوْنَ ⑭
ذُرُوًّا فَتَنَّا كُمُ هٰذَا الَّذِیْ كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَحْجِرُوْنَ ⑮
اِنَّ السَّٰقِیْنَ فِیْ جَنَّتٍ وَعِیُّوْنَ ⑯
اِخْدِیْنَ مَا اَنَّهُمْ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ
ذٰلِكَ مُّحْسِنِیْنَ ⑰
كَانُوْا قَلِیْلًا مِّنْ اٰیِلٍ مَا یَهْجَعُوْنَ ⑱

- ۱۹۔ تے ڈینہہ کون بخشش منگدے ہن۔
 ۲۰۔ تے انہیں دے مال وچ منگن تے نہ منگن والے دا حق ہا۔
 ۲۱۔ تے زمین وچ یقین کرن والیں کیتے نشانہن۔
 ۲۲۔ تے تہاڈے اپنے وجود وچ وی نشانہن لساں ڈہرے نوے۔
 ۲۳۔ تے آسمان وچ تہاڈا رزق تہاڈی جیندا تہاڈے نال وعدہ ہا۔
 ۲۴۔ آسمان تے زمین دے رب دی قسم بے شک او بیج جیویں تساں لیندے پئے ۶۔
 ۲۵۔ کیا تیں کیں ابراہیم دے عزت دار مہانیں دی گال پچی ۶۔
 ۲۶۔ جیلھے او اوں کیں آئن تے آکھئے نیں سلامتی ہوئے اوں آکھئے سلامتی ہوئے تساں انہیں نوک ہوئے۔
 ۲۷۔ ول اپنے گھر والیں دو چپ چپا تے آئے تے ہک بھنا ہویا وچھا چا آئے۔
 ۲۸۔ انہیں دے کولو کیتے سی تے آکھئے سی کیا تساں کھندے نوے۔
 ۲۹۔ انہیں کیں ڈر محسوس کیتے سی۔ انہیں آکھئے نہ ڈرتے انہیں اذکوں ہک عالم پتیردی خوش خبری پڑی۔
 ۳۰۔ اوندی زال آئی شرمیندی پئی ہائی اپنے منہ تے چاٹاں مارن پئے گئی تے آکھیں میں پڑھی تے سنڈھ ترمیمت ہاں۔
 ۳۱۔ انہیں آکھئے ایویں ہے تیڈے رب آکھئے اے تھیں تے بے شک او ہوں سیانا تے
- وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَعْفِفُونَ ﴿۱۹﴾
 وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿۲۰﴾
 وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّمُؤْمِنِينَ ﴿۲۱﴾
 وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۲۲﴾
 وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿۲۳﴾
 فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِفُونَ ﴿۲۴﴾
 هَلْ أَنْتَ حَادِثٌ صَیْفِ اِبْرَاهِيمَ الْمَكْرُمِينَ ﴿۲۵﴾
 إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلِّمْ عَلَيْنَا قُلْ سَلِّمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿۲۶﴾
 فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ﴿۲۷﴾
 فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۸﴾
 فَأَوَّسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرُوهُ بَعْلًا مِّنْ عِينِهِ ﴿۲۹﴾
 فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَوَةٍ فَصَكَتَ وَجْهَيْهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿۳۰﴾
 قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۳۱﴾

ہوں جاؤں والا۔

۳۲۔ اداں آکھے تہاڑا کیا کم اے قاصدو۔

۳۳۔ انہیں آکھے بے شک اساں مجرم تو م دو پٹھے
گیئے ہیں۔

۳۴۔ تاں جو اساں انہیں تے سنی مٹی دے ڈیلھ
سٹوں۔

۳۵۔ انہیں ڈیلیں تے تیر بے رب نے حد کنیں
دھن والی قوم کیتے نشان لائے ہوئیں۔

۳۶۔ تے اساں اوندے دچو مونس کوں کڈھ کڈھا۔
۳۷۔ ہک گھر دے سوا ساکوں مسلمانیں دا ہیا کوئی گھر
نہیں ملیا۔

۳۸۔ تے اساں اوندے دچ انہیں لوکیں کیتے
نشان چھوڑیئے جیرھے ڈکھ ڈیوں والے عذاب
کنیں ڈردن۔

۳۹۔ تے موسیٰ دچ نشان ہن جیلھے اساں
اونکوں کھل کھل دلیل بے کے فرعون دو بیٹھے۔

۴۰۔ او کڈھ ولا کے اپنے بٹیس دو ٹر گیا تے اکھیس
اے جادوگر تے پاگل۔

۴۱۔ تے اساں اونکوں تے اوندے لشکر کوں پکڑ
گدھاتے انہیں کوں سمندر دچ سٹ گھتاتے
آج تیس او ملام تھیندا پیئے۔

۴۲۔ تے عاد دچ نشان ہن جیلھے اساں انہیں
تے ڈاڑھی اندھاری گھولی ہائی۔

۴۳۔ او جرمی شے تے اندی ہائی اوں کوں محض گلی
ہوئی پڑیں آلی کار کر ڈیندی ہائی۔

۴۴۔ تے ثمود دچ وی نشان ہن جیلھے انہیں کوں

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۲﴾

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿۳۳﴾

لُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةٌ مِّن طِينٍ ﴿۳۴﴾

مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿۳۵﴾

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۶﴾

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمَسْلُومِينَ ﴿۳۷﴾

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
الْعَذَابَ الْآلِيمَ ﴿۳۸﴾

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ ﴿۳۹﴾

فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَجَرٌ
أَوْجْحُونُ ﴿۴۰﴾

فَأَخَذْنَا مِنْهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ
مُذْمُومٌ ﴿۴۱﴾

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
الْعَاقِمَةَ ﴿۴۲﴾

مَا تَذُرُّهُنَّ شَيْءٌ أَتَتْ عَلَيْهِنَّ إِلاَّ جِلَّةٌ كَالرِّمِيمِ ﴿۴۳﴾

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَسْعُوا

- ۴۵۔ تے انہیں اپنے رب دے حکم دی نافرمانی
کیتی تے انہیں کوں انہیں دے ڈہریں ڈہریں
ہک عذاب آپکریا۔
- ۴۶۔ او نہ کھڑے تھی سبگدے ہن تے نہ او مددگن
سبگدے ہن۔
- ۴۷۔ تے ایس کنیس پہلے نوح دی قوم وی ہائی
او وی نافرمان قوم ہن۔
- ۴۸۔ تے اسان آسمان کوں اپنے ہتھیں نال بٹائے
تے اسان ہوں ودھاوٹ دی طاقت رکھندے ہی۔
- ۴۹۔ تے زمین کوں اسان وچھائے تے اسان ہوں
چنگے وچھاوٹ والے ہن۔
- ۵۰۔ تے ہر شے دے اسان جوڑے بٹائے تان
جو تسان نصیحت پکڑو۔
- ۵۱۔ تسان اللہ دو در کو بے شک میں اوندے ولوں تہاکوں
کھلا کھلا ہوشیار کرن والا ہاں۔
- ۵۲۔ تے اللہ دے نال کیس پے کوں معبود نہ بناؤ
بے شک میں تہاکوں کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔
- ۵۳۔ ایویں انہیں کنیس پہلے جڈاں رسول آئے
انہیں آکھئے اے تے محض جادو کرتے پاگل۔
- ۵۴۔ انہیں ہک ڈوجھے کوں وصیت کیتی ہوئی
اصل او ہن وی منہ زور لوک۔
- ۵۵۔ توں انہیں کنیس کفہ دلا گن تیکوں ملام نہ کیتا
ویسی۔
- ۵۶۔ تے نصیحت کر بے شک نصیحت مومنین کوں
فائدہ ڈیندی ہے۔
- ۴۶۔ تے انہیں اپنے رب دے حکم دی نافرمانی
کیتی تے انہیں کوں انہیں دے ڈہریں ڈہریں
ہک عذاب آپکریا۔
- ۴۷۔ او نہ کھڑے تھی سبگدے ہن تے نہ او مددگن
سبگدے ہن۔
- ۴۸۔ تے اسان آسمان کوں اپنے ہتھیں نال بٹائے
تے اسان ہوں ودھاوٹ دی طاقت رکھندے ہی۔
- ۴۹۔ تے زمین کوں اسان وچھائے تے اسان ہوں
چنگے وچھاوٹ والے ہن۔
- ۵۰۔ تے ہر شے دے اسان جوڑے بٹائے تان
جو تسان نصیحت پکڑو۔
- ۵۱۔ تسان اللہ دو در کو بے شک میں اوندے ولوں تہاکوں
کھلا کھلا ہوشیار کرن والا ہاں۔
- ۵۲۔ تے اللہ دے نال کیس پے کوں معبود نہ بناؤ
بے شک میں تہاکوں کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔
- ۵۳۔ ایویں انہیں کنیس پہلے جڈاں رسول آئے
انہیں آکھئے اے تے محض جادو کرتے پاگل۔
- ۵۴۔ انہیں ہک ڈوجھے کوں وصیت کیتی ہوئی
اصل او ہن وی منہ زور لوک۔
- ۵۵۔ توں انہیں کنیس کفہ دلا گن تیکوں ملام نہ کیتا
ویسی۔
- ۵۶۔ تے نصیحت کر بے شک نصیحت مومنین کوں
فائدہ ڈیندی ہے۔

حَتَّٰی جِنِّ ۴۶

فَعَتَوَاعِنَ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذَ نَهُمُ الضَّعِیْفَةُ وَهُمْ

یَنْظُرُوْنَ ۴۷

مَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنتَصِرِیْنَ ۴۸

وَ قَوْمٍ نُّوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوْا

قَوْمًا فِیْقِیْنًا ۴۹

وَالسَّمَاۗءَ بَیْنَهُمَا بِاَیْدِیْ وَاِنَّا لَكُوْصِعُوْنَ ۵۰

وَالْاَرْضَ فَرَشْنٰهَا فَنِعْمَ الْیٰهْدُوْنَ ۵۱

وَمِنْ كُلِّ شَیْءٍ خَلَقْنَا ذُرُوْجِیْنَ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ۵۲

فَقَرَّوْا اِلٰی اللّٰهِ اِنِّیْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِیْرٌ

مُّبِیْنٌ ۵۳

وَلَا تَجْعَلُوْا مَعَ اللّٰهِ اٰخَرَ اِلٰهًا اِنِّیْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِیْرٌ

مُّبِیْنٌ ۵۴

كَذٰلِكَ مَا اَتٰی الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رُّسُوْلٍ اِلَّا

قَالُوْا سَاجِدٌ اَوْ جِنُّونٌ ۵۵

اِنَّوَاٰصِلٰیۤہٗۤ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طٰغُوْنَ ۵۶

فَقَوْلٌ عَنْهُمْ مَّا اَنْتَ بِمَلُوْمٌ ۵۷

وَذِكْرٌۭۤ اِنَّا اِنَّا الذِّكْرُۤ اِنَّا نَنْفَعُ الْمُؤْمِنِیْنَ ۵۸

- وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿۵۷﴾
- ۵۷۔ تے میں جنس تے انسانیں کوں محض ات
گالہوں پریدا کیتے جو او میڈری عبادت کرن۔
- مَّا أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ
أَنْ يُطِيعُونِ ﴿۵۸﴾
- ۵۸۔ میں انہیں کنیس روزی نہیں منگدا تے نہ چاہندا
جو او میکوں، روٹی کھوادن۔
- إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿۵۹﴾
- ۵۹۔ بے شک اللہ روزی ڈیوٹ والا تے زبردست
طاقت والا ۶۰۔
- فَأَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مُّثَلَّ ذُنُوبِ آصْحَابِهِمْ
فَلَا يَسْتَعْمِلُونَ ﴿۶۰﴾
- ۶۰۔ بے شک، ظالمیں دے اوں گناہ ہن جیویں
انہیں دے ساتھیں کیتے ہن او جلدی نہ کرن۔
- فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿۶۱﴾
- ۶۱۔ کافر میں کیتے اوں ڈینہہ ہلاکت جیرے ڈینہہ
دا انہیں نال وعدہ کیتا دیندا ہا۔

سُورَةُ الطُّورِ مَكِّيَّةٌ ذَرَفَتْ مَعَهَا الْبَسْمَلَةُ خَمْسُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سورۃ طور مکئی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۰ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- وَ الطُّورِ ②
- وَ كَتَبْنَا السُّورَةَ ③
- فِي سَمَاتٍ مَّشْهُورَةٍ ④
- وَ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ⑤
- وَ الشَّفْعِ الْمَرْفُوعِ ⑥
- وَ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ⑦
- اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑧
- مَا لَكُمْ مِنْ دَافِعٍ ⑨
- يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ⑩
- وَ تَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ⑪
- فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ⑫
- الَّذِينَ هُمْ فِي حُوضٍ يَلْعَبُونَ ⑬
- يَوْمَ يُدْعَوْنَ اِلَى نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَاً ⑭
- هٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكْفَرُونَ ⑮
- اَفَسِحْرٌ هٰذَا اَمْ اَنْتُمْ لَا تَنْصُرُونَ ⑯
- اِضْلُوْهَا فَاَنْصِرُوْا اَوْ لَا تَنْصِرُوْا سَوَاءٌ عَلَيْنَكُمْ ⑰
- اِنَّمَا تُجْرَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑱
- اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِي جَنَّةٍ وَ لَعْنِمُ ⑲
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا
بن سگئے ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا ء۔
۲۔ طور گواہ۔
۳۔ تے لکھی ہوئی کتاب گواہ۔
۴۔ جیڑھی چھڑیئے کاغذیں تے لکھی ہوئی ء۔
۵۔ تے ہمیشہ آباد رہن والا خانہ کعبہ گواہ۔
۶۔ تے اچی رہن والی چھت گواہ۔
۷۔ تے چھولیاں مارن والا سمندر گواہ۔
۸۔ بے شک تیرے رب دا عذاب ضرور اوسی۔
۹۔ اونکو کوئی پٹا نہیں سگدا۔
۱۰۔ جڑاں بدل جوش و جح ہوسی۔
۱۱۔ تے پہاڑ ٹرپوسن۔
۱۲۔ تے اوں ڈینہہ جھٹلاون والیں کیتے ہلاکت۔
۱۳۔ جیڑھے اپنی بے ہودگی و جح کھنڈ دے پئے ہن۔
۱۴۔ جلیے انہیں کوں دوزخ دی بھا دو دروہ کے
نیسا ویسی۔
۱۵۔ اے او بھا ء جنیدا تساں انکا کریندے ہاوسے۔
۱۶۔ کیا اے جادو ء یا تماکوں کئی شے ڈسدی نہیں۔
۱۷۔ ایندے و جح پہمہ و نحو صبر کرو یا نہ صبر کرو تماہے
کیتے ہرکا گال تماکوں محض تماہے عیس دا بدلہ ڈتا
ویندا پئے۔
۱۸۔ بے شک متقی جنتیں تے نعمتیں و جح ہوسن۔

- ۱۹۔ اللہ جو انہیں کوں ڈیسی او اوندے تے خوش ہو سن تے انہیں دارب انہیں کوں دوزخ دے عذاب کنیں پچسی۔
- ۲۰۔ کھاؤ تے پیو اے تہاڑے علیل دی وجہ نال بابرکت۔
- ۲۱۔ او قطاریں وح دچھے ہوئے بہانچیں تے وہاٹے رکھ کے پیٹے ہو سن تے وڈی وڈی اکھیں آلیاں تریکتیں انہیں بے اسان جوڑے بیسوں۔
- ۲۲۔ جیرے ایمان گمن آئن تے انہیں دی اولاد وی ایمان وح انہیں دے کچھو ٹری ۷ اسان انہیں کوں تے انہیں دی اولاد کوں کٹھا کر ڈیلوں تے انہیں دے علیل وچو ذرا دی گھٹ نہ کر لیرا ہر شمع اپٹے علیل دے بدلے وح گانٹھے ہے۔
- ۲۳۔ تے اسان انہیں کوں جو او چاہسن میوے تے گوشت ڈیلوں۔
- ۲۴۔ او اتھاں اتجھے پیالیں کیتے بھڑسن جنیدے نتیجے وح نہ بکواس بوسی تے رنگناہ بری۔
- ۲۵۔ تے خادم انہیں دے چودھارو چکر نم لیسن ایویں بگسن جویں او پردیں وح ویلہٹے ہوئے موتی ہن۔
- ۲۶۔ تے او ہک ڈو بچے دو منہ کر کے پچھسن۔
- ۲۷۔ آکھسن بے شک اسان پہلے وی اپٹے ٹہتر دے انجام کنیں ڈر دے ہاسے۔
- ۲۸۔ اللہ سیٹس ساڑے اتے احسان لائے اول ساکوں تتی لوار دے عذاب کنیں پچا گدے۔
- ۲۹۔ بے شک اسان ایں کنیں پہلے اونکوں سڈیزدے
- فَلْيَهِنَ بِمَا أَنفَعُوا رَبَّهُمْ وَوَقَّعَهُم رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿۱۹﴾
- كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۲۰﴾
- مُتَكِبِينَ عَلَىٰ سُرُورٍ مَّصْفُوفَةٍ ۖ وَرَزَجْنَهُمْ عَذَابٍ عِثِينَ ﴿۲۱﴾
- وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۚ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿۲۲﴾
- وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿۲۳﴾
- يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَعْنُ فِيهَا وَلَا تَأْتِيمُ ﴿۲۴﴾
- وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿۲۵﴾
- وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۲۶﴾
- قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿۲۷﴾
- فَسَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّنَا عَذَابَ السُّمُورِ ﴿۲۸﴾
- إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلَ نَدْمُوهُ إِنَّهُ هُوَ

- الْبُرِّ الرَّجِيمِ ۝
- ہاے بے شک اور نیک سلوک کرن والا
تے ہوں مہربان۔
- ۲۰۔ توں نصیحت کریندا رہ توں اپنے رب دی نعمت
نال نہ تے توں رمی ہوویں تے نہ پاگل۔
- ۳۱۔ یا آہن شاعرِ اساں ایندے کیتے زمانے
دی تباہی دا بھالا گدھی پئے ہیں۔
- ۳۲۔ توں آکھ بھالا گھنوبے شک میں تہاڑے
نال بھالا گدھی کھڑاں۔
- ۳۳۔ یا انہیں دے خواب تے عقلان انہیں کوں
اے حکم بڑیندن یا او منہ زور قوم۔
- ۳۴۔ کیا آہن اوں آپو گال بنائی ۷ اصل او
منیدے نیٹس۔
- ۳۵۔ اوہو جہیں کوئی گال تے آن بے او پے ہن۔
- ۳۶۔ کیا انہیں کوں بے مقصد پیدا کیتا گئے یا کیا او
پیدا کرن والن۔
- ۳۷۔ کیا آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے نیں اصل او
یقین نہیں کریندے۔
- ۳۸۔ کیا انہیں گنیں تیر بڑے رب دے فزائے ہن
یا او درونے ہن۔
- ۳۹۔ کیا انہیں کیں پوڑی ۷ جنیدے نال او اللہ دیاں گالیں
سڈن تے اوندے سٹس والا کوئی کھلی دلیل گن آدے۔
- ۴۰۔ کیا خدا کیتے دھیریں ہن تے تہاڑے کیتے پترن۔
- ۴۱۔ کیا توں انہیں کیں اجر منگدیں تے او جی دے ہار
تے آئے پین۔
- ۴۲۔ کیا او غیب جاندن تے او کھسے پین۔
- فَدَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ
وَلَا كُهْنٍ ۝
- أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَدَّبُّصُ بِهِ رَبِّبِ
الْمُؤْنِ ۝
- فَلْيَرْبُصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنزِيلِينَ ۝
- أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ
طَاعُونَ ۝
- أَمْ يَقُولُونَ تَقْوَلُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝
- فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلَهُ إِن كَانُوا
صَادِقِينَ ۝
- أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخُلُقُونَ ۝
- أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا
يُوقِنُونَ ۝
- أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ
الْمُصَيِّرُونَ ۝
- أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ لِّيَنْتَعِمُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَعْمِمٌ
بِسُلْطِنٍ مُّبِينٍ ۝
- أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبُنُونَ ۝
- أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۝
- أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ۝

- ۴۳۔ کیا او تدبیر کرن چاہندن تے جیرے کافرن اصل تے انہیں دے خلاف تدبیراں تھیوین۔
- ۴۴۔ کیا انہیں کیئے اللہ دے سوا کوئی معبود اللہ کیسے پاک جو او شرک کریندن۔
- ۴۵۔ تے جے او آسمان کینس کوئی ٹوٹا ڈھاندا بڑھکین آہن اے گھانا بدل۔
- ۴۶۔ انہیں کوں چھوڑ بڑے تال جو او ملن اوں ٹہینہ کوں جیندے وچ انہیں کوں (پڑنال) بے ہوش کر پڑا ویسی۔
- ۴۷۔ ہڈیاں انہیں دیاں تدبیراں کھودی کم نہ او سن تے انہیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔
- ۴۸۔ تے بے شک فالہیں کیئے عذاب اوں عذاب دے سواوی ہن تے اصل ہوں سارے کوک چاٹدے نہیں۔
- ۴۹۔ توں اپٹے رب دے حکم تے قائم رہ بے شک توں ساڈے اکھیں دے ساٹھے ہویں تے توں جیلھے اٹھیں اپٹے رب دی مددے نال نال تسبیح کر
- ۵۰۔ تے رات کوں اوندی تسبیح کرتے جیلھے تارے کنڈ دلاون اوں دیلھے دی تسبیح کر۔
- أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۚ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ أَنْيُكِدُونَ ﴿۴۳﴾
- أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۴۴﴾
- وَأَنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿۴۵﴾
- فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿۴۶﴾
- يَوْمَ لَا يَفْنَىٰ عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۴۷﴾
- وَأَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۴۸﴾
- وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿۴۹﴾
- وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿۵۰﴾

سورة نجم مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۳ آیات تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرطابن
مَلِكٌ ذُو قُوَّةٍ وَاللَّهُ دَالِمٌ غُيُوبٍ ②
- ۲۔ اوتارا گواہ جیلے اوتلے اوسی۔
وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ③
- ۳۔ تہاڑا ساتھی نہ بھلے تے نہ گمراہ تھے۔
مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ④
- ۴۔ تے اپنی خواہش نال گالیں نہیں کریندا۔
وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ⑤
- ۵۔ اے وحی جبرصی اوندو آئی ۷۔
إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ⑥
- ۶۔ اے اونکوں طاقت دے خدا سکھائے۔
عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ⑦
- ۷۔ دل دل طاقت بڑھلیندے تے حکومت دے
ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ⑧
- تخت تے بہہ گئے۔
- ۸۔ تے او آسمان دے کناریں تے ظاہر تھیندے۔
وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ⑨
- ۹۔ دل او خدا دے کولہو تھیاتے خدا اوندے کولہو تھیاتے۔
ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ⑩
- ۱۰۔ تے او بڑو کمانیں دا وتر بن گئے یا این کینں
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ⑪
- وی زیادہ کولہو تھے۔
- ۱۱۔ دل اوں اپنے بندے دو وحی کیتی جبرصی کیتی۔
فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ⑫
- ۱۲۔ اوندے دل جو بڑھے اوں کوڑ نہیں ماریا۔
مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ⑬
- ۱۳۔ کیا تہاں اوندے بڑھکھن تے جھیرا لیندے ۷۔
أَفَتَسْمُرُونَكَ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ⑭
- ۱۴۔ تے اوں تے اونکوں بڑھکھن دھو بڑھے۔
وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ⑮
- ۱۵۔ اوں بیر نال جبرصی سب توں پھیکل وچ ہائی۔
عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ⑯
- ۱۶۔ اوندے نال جنت المادوی ہے۔
عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ⑰
- ۱۷۔ اوں پیر کوں نکاوچ والی شے لگا گھا۔
إِذْ يَخْتَفِي الْبَدْرُ مَا يَخْفَىٰ ⑱
- ۱۸۔ تے اوندی اکھ نہ پھری تے نہ اگو دھی ہائی۔
مَا ذَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ⑲
- ۱۹۔ اوں اپنے رب دے وڑے نشانیں دھوکہ بڑھا۔
لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ⑳

- ۲۰۔ تساللات تے عربی دا حال سناؤ۔
 ۲۱۔ تے تریجے منات دا وی جیرھا ہیا۔
 ۲۲۔ کیا تماڑے کیتے چھوہرن تے اوندے کیتے
 چھوہریں ہن۔
 ۲۳۔ اے تے کافی ونڈر۔
 ۲۴۔ اے کجھ ناں ہن جیرے تسان تے تماڑے
 پیوڑاڑیں رکھ گدھن اللہ سیس ایندے کیتے کوئی
 دلیل نہیں لہائی او محض گمان دی پیروی کریندے
 پین تے اوندی جو انیس دے نفس چاہدن
 تے انیس دوانیں دے رب ولو ہدایت آگئی۔
 ۲۵۔ کیا انسان جو خواہش کرے ادنوں بل ویندی۔
 ۲۶۔ (سنو) دنیا تے آخرت دیاں نعمتاں اللہ کنیں
 ہن۔
 ۲۷۔ تے آسمان وچ ہوں سارے فرشتے ہن
 جنیس دی سفارش کوئی فائدہ نہیں ڈیندی سوائے
 ایندے جو اللہ جنیدے کیتے اجازت ڈیوے
 تے پسند کرے۔
 ۲۸۔ بے شک جیرے آخرت تے ایمان نہیں
 ایندے او فرشتیں دے تریبتیں جیس ناں رکھندن
 ۲۹۔ تے انیس کوں ایندا کوئی پتہ نہیں او محض گمان
 دے چھو چلدے پین تے گمان حق دے مقابلے
 وچ کوئی فائدہ نہیں ڈیندا۔
 ۳۰۔ تے جیرھا ساڑے ذکر کنیں منہ پھریندے ادں
 کنیں منہ پھیر گھن تے او محض دنیاوی زندگی چاہندے۔
 ۳۱۔ انیس دا علم ایسوتلا بے شک تیرا رب ہوں
 چائے جیرھا اچھے راہ کنیں پریں ہے تے اچھا ہے
- أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝
 وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ۝
 أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۝
 تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ۝
 إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَتْهُمَا أَنْتُمْ أَبَاؤُكُمْ
 مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
 الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ
 رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ۝
 أَمْرًا لِلنَّاسِ مَا بُيِّنَتْ ۝
 فَلِللَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۝
 وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ
 شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
 يَرْضَىٰ ۝
 إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ
 تَسْبِيَةً الْأُنثَىٰ ۝
 وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ
 وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۝
 فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ هَٰ عَن وَكِرْنَا وَكَمْ يُرِدُّ إِلَّا
 الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝
 ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
 بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ۝

جیرھا سدھے راہ تے ہے۔

۳۲۔ تے جو آسمانیں تے زمین ورح سب اللہ داہ تاں جو اللہ سیس گناہ گاریں کوں انہیں دے عیس دی سزا تے چنگے کم کرن والیں کوں چنگی جزا ڈیوے۔

۳۳۔ جرمے لوک سوائے ڈرینڈھی تیں وچن دے دے گناہیں کنیں تے بے حیائی کنیں پھرن تے بے شک تیار رب ہوں بخشش والاہ تے او جانڈے جیلے اوں تہاکوں زمین ورح پیدا کیتے جیلے تہاں ما دے ڈوہیں ورح چنگے ہونے ہادے تے تہاں اچھے آپ کوں پاک نہ آکو او ہوں ہانڈے اونکوں جیرھا متقی ۔

۳۴۔ کیا تیں کنڈ ولاون والے کوں ڈٹے۔
۳۵۔ تے تھوڑا ڈتے سی تے دل شومانی کیتی اس۔
۳۶۔ کیا اوں کنیں غیب دا علم تے او ڈہرا پئے۔
۳۷۔ یا اونکوں موسیٰ دی شریعت دا پتہ نہیں۔
۳۸۔ تے ابراہیم دا جس وعدہ پورا کیتے۔
۳۹۔ جو کوئی جان ہے دا بار نہ چھسی۔
۴۰۔ تے انسان کوں محض اتنا ہلسی جتنا او کوشش کریسی۔

۴۱۔ تے اونڈی کوشش دا نتیجہ ڈکھا یا ویسی۔
۴۲۔ ول اونکوں پورا پورا بدلہ ڈکھا ویسی۔
۴۳۔ تے بے شک تیارے رب دے ہتھ فیصلہ۔
۴۴۔ تے بے شک او ہر کھیلندے تے او ہر رویندے۔
۴۵۔ تے بے شک او ہر مریندے تے جویندے۔
۴۶۔ تے ہیشک ہوں جہان تے ترختیں دے جڑے پیدا کیتن۔

وَاللّٰهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيََ الَّذِيْنَ اَسَاءُوْا وَيَمَآعِلُوْا وَيَجْزِيََ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنٰى ۝۳۲

الَّذِيْنَ يَجْتَبِئُوْنَ كِبٰرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ اِلَّا اللّٰمَۃَ اِنَّ رَبَّكَ وَاَسِعَ الْمَغْفِرَۃَ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَأَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجْنٰثٌ فِىْ بَطُوْنٍ اَمْهَتِكُمْ فَلَا تَزْكُوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتقىٰ ۝۳۳

اَقْرَبَتْ الَّذِيْ تُوْلٰى ۝۳۴
وَاَعْطٰى قَلِيْلًا وَّاَكْثٰى ۝۳۵
اَعِنْدَهٗ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَبِّهٖ ۝۳۶
اَمْ لَمْ يُبْتِأْ بِمَا فِى صُفْحِ مُوْحٰى ۝۳۷
وَرَبُّهِيْمَ الَّذِيْ وَاٰى ۝۳۸
اَلَا تَزُرُّ وَاَزْرَهٗ وَاٰخِرٰى ۝۳۹
وَاَنْ لَّيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰ ۝۴۰

وَاَنْ سَعِيَهٗ سَوْفَ يَرْضٰى ۝۴۱
ثُمَّ يَجْزِيْهِ الْجَزَاۗءَ الْاُولٰٓئِى ۝۴۲
وَاَنْ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ۝۴۳
وَاَنْتَ هُوَ اَضْحٰكُ وَاَبْكٰى ۝۴۴
وَاَنْتَ هُوَ اَمَاتٌ وَّاَحْيَاۗءُ ۝۴۵
وَاَنْتَ خَلَقَ الرَّوْحٰنِ الذِّكْرَ وَاِلْنٰثَ ۝۴۶

- ۴۷۔ ہک نطفہ کنیں جیرھا سٹیا ویندے۔
 ۴۸۔ تے بڑوجھی دفعہ پیدا کرن دی ہونڈے ڈرے
 ہے۔
 ۴۹۔ تے بے شک اوہو امیر کریندے تے غریب
 کریندے۔
 ۵۰۔ تے بے شک اوہو شعرٹی ستارے داماکب
 ۵۱۔ تے بے شک ہوں پہلی عاد قوم کوں ہلاک
 کیتا ہا۔
 ۵۲۔ تے ثمود کوں وی تے کھنسی بچایا۔
 ۵۳۔ تے پہلے نوح دی قوم کوں وی۔ بے شک
 اوہوں ظالم تے منہ زور ہن۔
 ۵۴۔ تے اُپتیریاں ہویاں وستیاں وی۔
 ۵۵۔ تے ادکوں کنگا گدھا جیرھی شے کیندی ہ۔
 ۵۶۔ توں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت تے
 شک کر لیں۔
 ۵۷۔ اے وی پہلے رسولیں وچ ہک رسول۔
 ۵۸۔ وقت کولمو آگئے۔
 ۵۹۔ اللہ دے سوا اینکوں کوئی مال نہیں سبگا۔
 ۶۰۔ کیا تساں این گال تے حیران تھیندے ہ۔
 ۶۱۔ تے کھلدے تے روندے نوہ۔
 ۶۲۔ تے تساں حیران ہوسے۔
 ۶۳۔ اللہ کوں سجدہ کرد تے اوندی عبادت کرو۔
- مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنِي ۵۷
 وَإِنَّ عَلَيْهِ النُّشَاءَ الْآخِرَةَ ۵۸
 وَإِنَّهُ هُوَ آغْنِي وَأَغْنِي ۵۹
 وَإِنَّهُ هُوَ رَبُّ الشُّعْرَى ۶۰
 وَإِنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى ۶۱
 وَثَمُودًا فَمَا أَبْقَى ۶۲
 وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ إِيَّاهُمْ كَانُوا ظَالِمِينَ ۶۳
 وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى ۶۴
 فَغَشَّهَا مَا غَشَّى ۶۵
 فَيَأْتِي آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَى ۶۶
 هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَى ۶۷
 أَرَأَيْتَ الْأَرْزَاقَ ۶۸
 لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۶۹
 أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۷۰
 وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۷۱
 وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ ۷۲
 فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۷۳

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتًّا وَخَمْسُونَ آيَةً وَثَلَاثَةٌ رُكُوعَاتٌ

سورۃ قمر کی ۷۷ آیتیں ہیں۔ سورۃ قمر کی ۷۷ آیتیں ہیں۔ سورۃ قمر کی ۷۷ آیتیں ہیں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ سے ناں تال جیہا بن
مینگے ڈیوٹی والا تے دل ول رحم کرن ڈالو۔
- ۲۔ تباہی دی گھڑی کولہو آگے تے چندر پھٹ گئے۔
- ۳۔ تے جے او نشان ڈیکھن تے منہ پھیر گھسن تے
آکھن اے ہمیشہ دا جادو۔
- ۴۔ تے انہیں جھٹلائے تے انہیں اپنی خواہشیں
دی پیروی کیتی تے ہر کم دا وقت ہوندے۔
- ۵۔ تے انہیں دو خبراں آمن جنیں وچ دل کے ہن۔
- ۶۔ اشکر کرن والیاں سنپ دیاں بگالیں ہن تے
ڈراؤن ویل کوئی فائدہ نہیں ڈتا۔
- ۷۔ تے توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن جڈاں سڈن
والا ہک اوپری شے دوسڈیسی۔
- ۸۔ انہیں دیاں اکھیاں جھکیاں ہریاں ہوسن تے او قبریں
دھو ایویں لکھن جیویں کھنڈیاں ہویاں تڈیاں۔
- ۹۔ اوسڈن وائے دو درکدے ویندے ہوسن
تے کافر آکھن اے ڈینہہ ڈکھیں دا۔
- ۱۰۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم جھٹلائے انہیں
ساڈے بندے کوں جھٹلائے تے آکھے نیں
اے پاگل تے ایندے اتے پھٹکار۔
- ۱۱۔ تے اول اپٹے رب کنیں دعا کیتی نیں ڈھویا
پیاں میڈی مدد کر (غلیدے)۔
- ۱۲۔ اساں آسمان دے دروازے
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- إِنقَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ ②
- وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَوْرٌ ③
- وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمَّةٍ مُّسْتَوِرٌ ④
- وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ⑤
- حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ التَّذَرُّؤُا ⑥
- فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ بَيْتِهِ شَيْءٌ تُكْرَهُ ⑦
- خُشَعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ⑧
- مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكٰفِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ⑨
- كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ⑩
- فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانصُرْ ⑪
- فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَرٍ ⑫

کھوں بڑتے اینجھے پانی نال جیرھا جوش نال دہندا
ہا۔

۱۳۔ تے زمین تے چشتے وی کڈھینسے۔ پانی

ہک اینجی گال کیتے کھا تھیا جیندا فصیلہ تھی چکيا ہا۔

۱۴۔ تے اساں اوکوں تختے تے پھٹیں آئی
شئے تے پلہایا۔

۱۵۔ جیرھی ساڈی اکھیں دے ساٹھے چلدی ہائی اے
اوں شخص دا بدلہ ہا جیندا انکار کیتا

۱۶۔ تے اساں ایندے وترح ہک نشان

چھوٹیا ہاتے کیا کوئی نصیحت پکڑن والا ہا۔

۱۷۔ تے میڈا عذاب تے ڈراون والے کینجھے
ہسن۔

۱۸۔ تے اساں قرآن کون نصیحت کیتے سوکھا کیتے
تے کوئی ہے نصیحت پکڑن والا۔

۱۹۔ تے عاد دی قوم جھٹلائے۔ تے میڈا عذاب
تے ڈراون کینھا ہا۔

۲۰۔ بے شک اساں انہیں تے رہن والے منوس ڈیند
وچ تکھی اندھاری چلائی۔

۲۱۔ او لوکس کوں سیندی ہائی جیویں کجھی دا
درخت ہوے تے اوندا اندر کھا دا پیا ہوے۔

۲۲۔ تے میڈا عذاب تے ڈراون والا کینجھے ہسن

۲۳۔ تے اساں قرآن نصیحت کیتے آسان کیتے
کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

۲۴۔ شہود نے وی رسوئیں کوں جھٹلائے۔

۲۵۔ انہیں اکھنڈے کیا اساں اپنے وچوہک آدمی دی پیروی
کروں بے شک اساں گمراہی تے بھا وترح

وَدَجَرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ
قَدِ قَدَرْنَا ﴿۱۳﴾

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسْرٍ ﴿۱۴﴾

تَجَرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَن كَانَ كُفِرًا ﴿۱۵﴾

وَلَقَدْ تَوَكَّلْنَا آيَةً فَهَلْ مِن مَّدَكٍ ﴿۱۶﴾

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿۱۷﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مَّدَكٍ ﴿۱۸﴾

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿۱۹﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِم رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ
مُّسْتَمِرٍّ ﴿۲۰﴾

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعَةٍ ﴿۲۱﴾

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿۲۲﴾

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِن مَّدَكٍ ﴿۲۳﴾

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ﴿۲۴﴾

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّثَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِدَّا تَفِي
ضَلِيلٍ وَسُعُورٍ ﴿۲۵﴾

دریچ پوسوں۔

۲۶۔ کیا ساڈے وچر کہک این تے قرآن لمایا
گئے اصل اوتے وڈا کوڑا تے شریبر۔

۲۷۔ کل انہیں کوں پتہ لگ ویسی جو ساریں کنیں
کوڑا تے شرارتی کون۔

۲۸۔ بے شک اسان ہک ڈاچی پھیندے پئے
ہیں جیڑھی انہیں کوں آزماوٹن کیتے ہے توں انہیں
داجھالا جھل تے تکلرا تھی۔

۲۹۔ تے انہیں کوں بوس جو پائی انہیں وچ وڈیا
پئے تے ہر ٹولہ اپٹے وقت تے پائی پیوٹن آدے۔

۳۰۔ تے انہیں اپٹے سردار کوں سبڈیے اوآئے تے ڈاچی
ریاں نچاں کپ ڈتن۔

۳۱۔ میڈا ڈراوٹن تے عذاب کینجا ہا۔

۳۲۔ بے شک اسان انہیں تے ہک عذاب
پٹھیا تے او ایں تھی گئے جیویں لوڑھے دے تلے
بچن والا چورا ہوندے۔

۳۳۔ تے اسان قرآن کوں نصیحت بناوٹن کیتے
سو کھا کیتے کیا کوئی نصیحت پکڑیندے۔

۳۴۔ لوط دی قوم رسوئیں کوں جھٹلایا ہا۔

۳۵۔ بے شک اسان انہیں تے ویس دا عذاب لہایا
اسولے لوط دے بڑے اسان انہیں کوں فجرے وقت عذاب
کنیں پچائے۔

۳۶۔ اے ساڈا احسان ہا جیڑھا شک کریںدے
اسان اونکوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

۳۷۔ تے اول ساڈے عذاب دی خبر ڈے ڈتی
ہائی انہیں رسوئیں نال بحت شروع کر ڈتی۔

ءَالْفَى الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ
أَشْرٌ ﴿۲۶﴾

سَيَعْلَمُونَ عَذَابًا مِّنَ الكَذَّابِ الْاَشْرِ ﴿۲۷﴾

اِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةَ فِئْتَنَةً لَّهُمْ فَاَسْرَفْتُمْ تَبٰئِبُهُمْ
وَاصْطَبِرُوْا ﴿۲۸﴾

وَنَبِّئُهُمْ اَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ
مُّخْتَصَرٌ ﴿۲۹﴾

فَنَادَوْا صٰحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ﴿۳۰﴾

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنَذِرٌ ﴿۳۱﴾

اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيِّغَةً وَّ اِحْدَاةً فَكَانُوْا
كَهٰشِيْمِ الْمُحْتَضِرِ ﴿۳۲﴾

وَلَقَدْ يَسْرٰنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِن مَّذْكُرٍ ﴿۳۳﴾

كَذَّبَتْ قَوْمٌ لُّوطٍ بِالنَّذْرِ ﴿۳۴﴾

اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حٰصِبًا اِلَّا اِلَ لُّوطٍ يُجٰنِبُهُمْ
بِسَحْرِهٖ ﴿۳۵﴾

تَعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا كَذٰلِكَ يُجْزٰى مَنْ شَكَرَ ﴿۳۶﴾

وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتُنَا فَتَارَوْنَا بِالنَّذْرِ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے او اونکوں ممانیں دے خلاف درغلاوٹ
مگن اساں انہیں دی اکھیں تے پردے پاؤڑن
تے تساں میڈے عذاب تے ڈراوٹ دا مزہ چکھو۔
۳۹۔ تے فجر نال انہیں تے کھڑ وچنن والا عذاب
آگیا۔

۴۰۔ تے تساں میڈے عذاب تے ڈراوٹ دا مزہ چکھو۔
۴۱۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت کیتے سوکھا کیتے
تے کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔
۴۲۔ تے ال فرعون دو رسول آئیں۔
۴۳۔ انہیں ساڈی ساری آیات کوں جھٹلائے تے
اساں انہیں کوں غالب تے طاقت ور دی پکڑ پکڑی
۴۴۔ کیا تہاڈے کافر انہیں کنیں چنگے ہسن یا
تہاڈے کیتے پسلی کتابیں وچ حفاظت دا وعدہ ہے۔
۴۵۔ کیا او آپدن اساں سارے غالب اوسوں۔
۴۶۔ شکر ضرور ہر سی تے کنڈ ولا کے بھسی۔
۴۷۔ تے اصل تباہی دا انہیں نال وعدہ ہے تے
او تباہی ہوں ہلاک کرن والی تے سخت۔
۴۸۔ بے شک مجرم گمراہی تے ساڑن والے عذاب
دھن۔

۴۹۔ جڈاں او منہ دے بھرتے بھا وچ گھلیسن تہاں
چکھو دوزخ دا عذاب۔
۵۰۔ بے شک اساں ہر شے اندازے نال پیل کیتی ہے
۵۱۔ تے ساڈا حکم اکھ جھپکن آئی کار یکدم تمی ورن دے۔
۵۲۔ تے اساں تہاڈے لوکں کوں ہلاک کیتے
تے کیا کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔
۵۳۔ تے ہر شے جو انہیں کیتی ہے او کتاہیں وچ

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فَمَسَسْنَا أَعْيُنَهُمْ
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿۳۸﴾

وَلَقَدْ صَبَحَهِمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ﴿۳۹﴾

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِي ﴿۴۰﴾

وَلَقَدْ يَسْرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِنْ مُدْكِرٍ ﴿۴۱﴾

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ التَّنْذِرُ ﴿۴۲﴾

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاَهُمْ
عَذَابًا يُقْتَدِرُ ﴿۴۳﴾

أَلْكَفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكَ أَمْ لَكُمْ
بِرَاءَةٌ فِي
الزُّبُرِ ﴿۴۴﴾

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ ﴿۴۵﴾

سَيَهْرُمُ الْجَنُّعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ ﴿۴۶﴾

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى
وَأَمْرٌ ﴿۴۷﴾

إِنَّ النُّجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ﴿۴۸﴾

يَوْمَ يُنْعَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ
ذُوقُوا
مَسَّ سَقَرٍ ﴿۴۹﴾

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿۵۰﴾

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿۵۱﴾

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ مِنْ
مُدْكِرٍ ﴿۵۲﴾

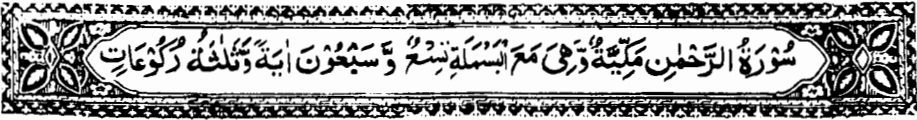
وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ﴿۵۳﴾

ہے پئی۔

- ۵۴۔ تے ہر چھوٹی وڈی گال لکھی پئی ہے۔
 ۵۵۔ بے شک متقی بائیس تے نہریں قح رہن۔
 ۵۶۔ ہمیشہ رہن دی جا قح رہن جی رہی طاقت
 والے بادشاہ دے کو لہو ہوئی۔

۲۷

وَكُلُّ صَغِيرٍ ذَكِيٍّ مُسْتَطَرٌّ ﴿۵۴﴾
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿۵۵﴾
 فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مِلْئِكَ
 مُقْتَدِرِينَ ﴿۵۶﴾

سورة رحمن مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۹ آیتاں ۳ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
 ننگے ڈیوٹن والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ بن ننگے ڈیوٹن والا۔
- ۳۔ جیس قرآن سکھائے۔
- ۴۔ انسان پیدا کیتس۔
- ۵۔ اوکلوں بیان سکھائس۔
- ۶۔ سمجھ تے چندر حساب نال چلے پین۔
- ۷۔ تے تارے تے دن سجھ کریندے پین۔
- ۸۔ تے آسمان کول اوں اچا کیتے تے توازن رکھے سی۔
- ۹۔ جو تساں انصاف دی ترکاری کول جھکا نہ تھیوٹ
 ڈیو۔
- ۱۰۔ تے انصاف نال وزن پورا کرو تے وزن
 نہ گھاؤ۔
- ۱۱۔ تے زمین کول مخلوق کیتے بنائس۔
- ۱۲۔ اوندے وچ میوے بن تے کھیاں بن جنہن دے
 پھل تے غلاف ہوندن۔
- ۱۳۔ تے دانے ہن غلاف والے تے خوشبودلے دانے
- ۱۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار
 کریسو۔
- ۱۵۔ انسان کول دھنن والی سکی مٹی نال بنائس۔
- ۱۶۔ تے جن کول بھادے بھانہٹ نال بنائس۔
- ۱۷۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

الرَّحْمٰنُ ②

عَلَّمَ الْقُرْآنَ ③

خَلَقَ الْاِنْسَانَ ④

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ⑥

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدْنَ ⑦

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑧

اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑨

وَاَقْبِمُوا الْوِزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑩

وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاِنَامِ ⑪

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ⑫

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالزَّيْتَانُ ⑬

فَبِآيِ الْاٰءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ⑭

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ⑮

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّاءٍ مِّنْ تٰرٍ ⑯

فَبِآيِ الْاٰءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ⑰

انکار کر لیسو۔

۱۸۔ ڈو پلوادھیں تے ڈو پچا دھیں دا رب۔
۱۹۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کر لیسو۔

۲۰۔ ڈو سمندر چلائنسی جیرے مل ولین۔
۲۱۔ انہیں ڈونا ئیں دے درمیان پردہ ہک ڈو جے
دوخ داخل نہیں تھیندے۔

۲۲۔ تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا
انکار کر لیسو۔

۲۳۔ انہیں ڈونا ہیں دچو موتی تے مونگے نکلدن۔
۲۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کر لیسو۔

۲۵۔ تے اونڈیاں بیٹیاں ہویاں بیٹیاں تے ہوازن
جیرے سمندر دچو پسا ڈوسدن۔

۲۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کر لیسو۔

۲۷۔ ہر کہیں جیرھا زمین تے ہے اوں فنا تھیوٹے
۲۸۔ تے ہوں پچھے جنیدے اتے تیرے جلال
تے عزت والے رب دی توجہ ہوسی۔

۲۹۔ تے تساں اوہیں اپنے رب دی کیرھی کیرھی
نعمت دا انکار کر لیسو۔

۳۰۔ آسمان تے زمین دچو جو ہے اوہوں کنیں
منگدے تے ہر ڈینہ اوندی نویں شان ہوندی
۳۱۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کر لیسو۔

۳۲۔ اے ڈو دجیاں طاقتاں اساں تہاڑے کیتے

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿۱۸﴾
فِي آيَةِ آيَةِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿۱۹﴾

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿۲۰﴾
بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿۲۱﴾

فِي آيَةِ آيَةِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿۲۲﴾

يَخْرُجُ مِنْهُمَا الطُّورُ وَالْمَرْجَانُ ﴿۲۳﴾
فِي آيَةِ آيَةِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿۲۴﴾

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْأَعْلَامِ ﴿۲۵﴾

فِي آيَةِ آيَةِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿۲۶﴾

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿۲۷﴾
وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿۲۸﴾

فِي آيَةِ آيَةِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿۲۹﴾

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي
شَأْنٍ ﴿۳۰﴾

فِي آيَةِ آيَةِ رَبِّكُمَا تُكذِّبِينَ ﴿۳۱﴾

سَنَفَعُ لَكُمْ آيَةَ الْثَقَلَيْنِ ﴿۳۲﴾

- فَارِخْ تَعْنِدَے پئے ہیں۔
۲۲۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی قدرت
دا انکار کر لیسو۔
- ۳۳۔ آے جنیں تے انسانیں دے ٹوے جے
تہاکوں طاقت ہے جو تساں آسمانیں تے زمین
دی کنیں دجو نکل ونجو تے دل نکل ڈکھا لو تساں
نوصے نکل سگدے سوائے کیں دلیل دے۔
- ۳۴۔ تہاڑے اتے بھا دا بھانجڑ تے تانبا سیٹا
ویسی تے تساں ڈوہیں اصلو غالب زاوسو
۳۵۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کر لیسو۔
- ۳۶۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کر لیسو۔
- ۳۷۔ جیلے آسان پھٹ ویسی تے رینگے ہوئے جم
آلی کار تھی ویسی۔
- ۳۸۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کر لیسو۔
- ۳۹۔ تے اوں ڈینہ نہ انسانیں کیں اوندے گناہیں
دا پھچیا ویسی تے نہ جنیں کیں۔
- ۴۰۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کر لیسو۔
- ۴۱۔ مجرم اپٹے نشانیں ناں سنجین تے انہیں
دے تھے تے پیریں کیں پڑیا ویسی۔
- ۴۲۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی قدرت
دا انکار کر لیسو۔
- ۴۳۔ اے دوزخ جنیدا مجرم انکار کیرندے ہن۔
- فِيَايِ الْاٰءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۶۱﴾
يُبْعَثَرُ الْجِنُّ وَالْاِنْسُ اِنْ اَسْتَطَعْتُمْ اَنْ
تَنْفُذُوْا مِنْ اَنْفَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَاَنْفُذُوْا
لَا تَنْفُذُوْنَ اِلَّا بِسُلْطٰنٍ ﴿۶۲﴾
فِيَايِ الْاٰءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۶۳﴾
يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَّ نَحَّاسٌ فَلَا
تَنْتَصِرٰنِ ﴿۶۴﴾
فِيَايِ الْاٰءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۶۵﴾
فَاِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَاٰتٌ وَّزَّوٰجٌ كَالَّذِيْنَ هَاۤنِ ﴿۶۶﴾
فِيَايِ الْاٰءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۶۷﴾
فِيَوْمَئِذٍ لَا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْبِهِ اِنْسٌ وَّلَا جَانٌ ﴿۶۸﴾
فِيَايِ الْاٰءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۶۹﴾
يَعْرِفُ الْمُجْرِمُوْنَ بِسِيْمَتِهِمْ فَيُوْخَذُ بِاللُّوَاۤءِ وَّ
الْاَقْدَامِ ﴿۷۰﴾
فِيَايِ الْاٰءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۷۱﴾
هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِيْ يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۷۲﴾

۴۵۔ تے او دونخ تے نتے پانٹی وچ پھر س پئے۔

۴۶۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۴۷۔ تے جیرھا اپٹے رب دے مقام کنیں
ڈردے اوندے کیتے ڈو ہشتائن۔

۴۸۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۴۹۔ اوہوں ساریں لاٹریں آلیائن۔

۵۰۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۵۱۔ اونہیں ڈونائیں وچ ڈو پٹھے و بندے ہون۔

۵۲۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۵۳۔ اونہیں وچو ہریموہ ڈوقیں دا ہوسی۔

۵۴۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۵۵۔ او فرس تے وہاٹے لاکے پیٹھے ہوسن جنیں
مے وچ ریشم ہری تے چل نال ڈوہیں باغ لڈیے پئے
ہوسن۔

۵۶۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۵۷۔ انہیں دے وچ جھکی اکھیں آلی توہنتیں ہوسن
ایں کنیں پہلے انہیں کوں نہ کیس انسان ہتھ لایا ہوسی
تے نہ کیس جن۔

۵۸۔ تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

۵۹۔ ایویں ہوسن جیویں یا قوت تے مر جان۔

يُطَوَّفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَبِيبٍ آيَةٍ ۵۱
فَيَأْتِي آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۵۲

وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ۵۳

فَيَأْتِي آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۵۴

ذَوَاتًا أَفْئَانٍ ۵۵

فَيَأْتِي آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۵۶

فِيهِمَا عَيْنِينَ تَجْرِيانِ ۵۷

فَيَأْتِي آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۵۸

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ رِجْوَانٍ ۵۹

فَيَأْتِي آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۶۰

مُتَّكِبِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۶۱

جَنَّاتٍ الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ۶۲

فَيَأْتِي آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۶۳

فِيهِمْ قُصُورٌ الطَّرْفُ لَمْ يَطِئْتُهُنَّ أَنْسٌ قَبْلَهُمْ

وَلَا جَانٌّ ۶۴

فَيَأْتِي آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۶۵

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالزَّجَارُ ۶۶

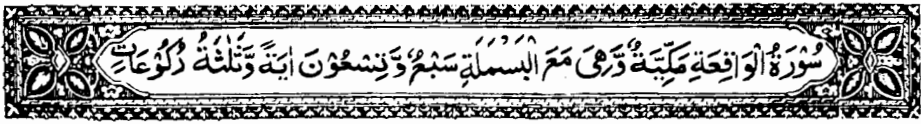
- ۶۰۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۶۱۔ احسان دا بدلہ محض احسان۔
 ۶۲۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۶۳۔ تے انہیں دے سوا ڈو ہشتائے۔
 ۶۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۶۵۔ ہوں گھائیاں ساویاں ہوسن۔
 ۶۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۶۷۔ انہیں وچ ڈو چہشتے ہن جیرے زور نال نکلدن۔
 ۶۸۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۶۹۔ انہیں وچ میوے ہن تے کعبیاں تے انار ہن۔
 ۷۰۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۷۱۔ انہیں وچ نیک تے سوٹھیاں تریبتیں ہوسن۔
 ۷۲۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۷۳۔ کالی اکھیں آریاں حوراں ہوسن تے خیں وچ ہوسن۔
 ۷۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۷۵۔ ایں کنیں پہلے انہیں کون نہ کیس انسان ہتھ لایا ہوسی تے نہ کیس ہن۔
 ۷۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا
- فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۶۰﴾
 هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿۶۱﴾
 فَيَا أَيُّ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۶۲﴾
 وَمِنْ دُونِهِمَا جَعَلْتُنَّ ﴿۶۳﴾
 فَيَا أَيُّ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۶۴﴾
 مُدَّهَاتِمِينَ ﴿۶۵﴾
 فَيَا أَيُّ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۶۶﴾
 فِيهِمَا عَيْنِينَ نَضَّاحَتَيْنِ ﴿۶۷﴾
 فَيَا أَيُّ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۶۸﴾
 فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿۶۹﴾
 فَيَا أَيُّ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۷۰﴾
 فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿۷۱﴾
 فَيَا أَيُّ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۷۲﴾
 حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿۷۳﴾
 فَيَا أَيُّ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۷۴﴾
 لَمْ يَطْمِئِنُّنَّ لِلنَّاسِ قَبْلَهُمْ وَلَا جِآنٌ ﴿۷۵﴾
 فَيَا أَيُّ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۷۶﴾

انکار کریسو۔

۷۷۔ او ہوں سوٹھے تے ہوں چنگے فرش تے جیرھا
مُتَكِينٍ عَلَى رُفْرٍ خُضِرٍ وَعَبَقَرِيٍّ
نہیں کنیں ددھیا ہو یا بوسی۔
حَسَانٍ ۷۷

۷۸۔ تے آساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا
فِي آتِي الْآلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۷۸
انکار کریسو۔

۷۹۔ تیرے رب دا ناں بہوں یا برکت جیرھا جلال
تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۷۹
تے عزت والا ہے۔

سورة واقعه مکی ۶۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۹۷ آیتاں تے ۲۷ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ②
لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَأَذْيَبٍ ③
خَافِضَةٌ زَافِقَةٌ ④
إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ⑤
وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ⑥
فَكَانَتْ هَبَاءً مُتَّبَثًا ⑦
وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑧
فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ لَا مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ⑨
وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ لَا مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ⑩
وَالسَّيْقُونَ السَّيْقُونَ ⑪
أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ⑫
فِي جَنَّتِ النَّوْمِ ⑬
ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ⑭
وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ⑮
عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ⑯
مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَقَلِّبِينَ ⑰
يُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ وَإِلَافٌ مَحْلُودُونَ ⑱
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے تاں نال جیرھا بن
منگئے ڈیوٹن والا تے دل ول مہربان۔
- ۲۔ جیلے او کال تھی ویسی جیندے تھیوٹن دافصلہ۔
- ۳۔ تے اوندے واقعه تھیوٹن کون کوئی کوڑا نہیں کر سگدا۔
- ۴۔ جھکیں کون اچا کرٹن والی۔
- ۵۔ جڈاں مک کون بلا بوتا ویسی۔
- ۶۔ تے پھاڑیں کون ٹوٹے ٹوٹے کر ڈبا ویسی۔
- ۷۔ تے او ایویں تھی ویسین جیویں ہوا دوج اڈرے
ہوئے ڈرے ہوندن۔
- ۸۔ تے تساں ترے ٹوٹے بن ویسو۔
- ۹۔ سچے ہتھ آئے۔ اے سچے ہتھ آئے کونن۔
- ۱۰۔ تے کھجے ہتھ آئے۔ تے اے کھجے ہتھ آئے کونن۔
- ۱۱۔ تے ساریں کنیں اگو و دھن اے ساریں کنیں اگو و دھن آئے۔
- ۱۲۔ اے اللہ دے پہنچے ہوئے بندے ہن۔
- ۱۳۔ نعمتیں آلی جنتیں دوج ہوسن۔
- ۱۴۔ پہلے ایمان آنن والیں دوج انہیں دی گنتری
زیادہ ہوسی۔
- ۱۵۔ تے بعد آلیں دوج تھوڑی۔
- ۱۶۔ او جڑیے ہوئے ہاچیں تے ہوسن۔
- ۱۷۔ تے ہک ڈوجھے دے سامنے ٹیک لاکے بیٹھے
ہوسن۔
- ۱۸۔ انہیں دی خدمت کیتے نوکر دلا دلا او بن تے

نیکی تے قائم رکھے دلیں۔

- ۱۹۔ اوگلاس تے لوٹے گھن کے اوسن تے چنگے پائی دے دھریے ہوئے اپالے ہوسن۔
۲۰۔ تے انہیں کوں نشہ تھیسے تے نہ اوگالیاں گالیں کرلیں۔

- ۲۱۔ تے میوے انہیں جیرھے اولپند کرلیں۔
۲۲۔ تے پکھیں داماس ہوسی جیرھا اوچا ہوسن۔
۲۳۔ تے وڈی اکھیں آیاں حوریاں ہوسن۔
۲۴۔ جیوسں لکی ہوئے موتی۔
۲۵۔ اے انہیں دے عملیں دا بدلہ ہو۔
۲۶۔ اوندے وچ نہ بے ہودہ گالیں سٹسں تے نہ گناہ دیاں گالیں۔
۲۷۔ سوائے اے اکھن دے جو تہاڑے اتے سلامتی ہوئے۔

- ۲۸۔ تے سچے تھو والے۔ سچے تھو والے کوہن۔
۲۹۔ او بغیر کنڈیں آلی ہیریں دے باغ وچ ہوسن۔
۳۰۔ تے کیلے دے (باغ وچ) جہین دے گوشے ہک ڈوبے تے پڑھے پے ہوسن۔

- ۳۱۔ تے درھئے ہوئے پچھانویں وچ ہوسن۔
۳۲۔ تے اینجھا پائی ہوسی جیرھا دہلایا ویسی۔
۳۳۔ تے ہوں سارے میوے ہوسن۔
۳۴۔ نہ کپیے ویسن تے نہ انہیں کنیں پکھیا ویسی۔
۳۵۔ تے اعلیٰ تے شاندار ترائیں ہوسن۔
۳۶۔ اسان انہیں کوں بناٹے۔
۳۷۔ تے اسان انہیں کوں کنواریاں بناٹے۔
۳۸۔ تے او سوٹھیاں تے ہم عمرن۔

بِأَسْوَابٍ وَآبَارِنِقَہُ وَكَأَيِّ مِّنْ مَّجِينٍ ﴿۱۹﴾

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفُونَ ﴿۲۰﴾

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿۲۱﴾

وَلَخِجْرٍ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿۲۲﴾

وَحُورٍ عِينٍ ﴿۲۳﴾

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿۲۴﴾

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۵﴾

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهِنَّ ﴿۲۶﴾

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿۲۷﴾

وَأَصْحَابُ الِیْمِیْنِ هُمَا أَصْحَابُ الِیْمِیْنِ ﴿۲۸﴾

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿۲۹﴾

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿۳۰﴾

وَزَيْلٍ مَّندُودٍ ﴿۳۱﴾

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿۳۲﴾

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿۳۳﴾

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿۳۴﴾

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿۳۵﴾

إِنَّمَا أَنتَأْتُهُنَّ بِالنَّشَاءِ ﴿۳۶﴾

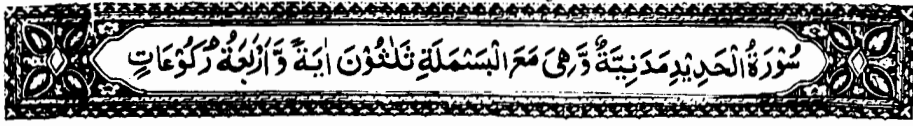
فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ﴿۳۷﴾

عُرُبًا أَتْرَابًا ﴿۳۸﴾

- ۳۹۔ بچے ہتھ آئیں کیتے ہن۔
 ۴۰۔ اے پہلے ایمان آئن وائیں وچو ہوں دودھ ہوسن۔
- ۴۱۔ تے بعد وچ آون وائیں وچو دی۔
 ۴۲۔ تے کھپے ہتھ والے تے کھپے ہتھ والے کونن۔
 ۴۳۔ اتوی ہوا وچ تے نتے پانی وچ رہسن۔
 ۴۴۔ تے کالے دھوں پچھانویں وچ رہسن۔
 ۴۵۔ نہ ٹھڈا ہوسی تے نہ عزت ڈیون والا ہوسی۔
 ۴۶۔ بے شک او ایس کنیں پہلے آرام وچ ہن۔
 ۴۷۔ تے ہوں دڑے گناہ تے ضد کرنی دے ہن۔
 ۴۸۔ تے آہے ہن کیا اساں جیلے مرویسوں نے مٹی تھی ویسوں تے ہڈیاں نیچ ویسن کیا اساں ولا جنیدے تھیسوں۔
- ۴۹۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے وی۔
 ۵۰۔ توں آکھ بے شک پہلے وی تے بعد والے وی۔
 ۵۱۔ سارے مقرر ڈینہ دے وعدے تے کٹے کیتے ویسن۔
- ۵۲۔ ول بے شک اے گمراہ تے انکار کرن والے نوکو۔
 ۵۳۔ تساں تھوہر دے درخت کنیں کھوسو۔
 ۵۴۔ تے اوندے نال اپنے ڈڈھ بھریسو۔
 ۵۵۔ ول اوندے اتے تہا پانی پیسو۔
 ۵۶۔ تے پانی تے اٹھ آلی کار پیسو۔
 ۵۷۔ اے جزا سزا دے ڈینہ دی تہا ڈی بہانی۔
 ۵۸۔ اساں تہاکوں پیدا کیتے تہاں تصدیق کیوں نوے کریندے۔
 ۵۹۔ تہاکوں پتہ تہاں عورت دے سپٹ وچ کیا ٹیندے؟
- لَا ضَعِبَ الْيَسِينُ ۱۰
 ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۱۱
 وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۱۲
 وَأَضْحَبَ الشِّمَالُ ۱۳ مَا أَضْحَبَ الشِّمَالُ ۱۴
 فِي سَوْمٍ وَحَمِيمٍ ۱۵
 وَظِلٍّ مِّنْ يَحْمُومٍ ۱۶
 لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۱۷
 إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ۱۸
 وَكَانُوا يُعْمَرُونَ عَلَى الْغِنَى الْعَظِيمِ ۱۹
 وَكَانُوا يَقُولُونَ ۲۰ أَيْدِيَنَا مَعَنَا وَكُنَّا تَرَابًا ۲۱
 وَعِظًا مَّا إِنَّا لَنَبْعَثُوهُمْ ۲۲
 أَوْ أَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۲۳
 قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۲۴
 لَنَجْمِعُوهُنَّ إِلَىٰ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۲۵
 ثُمَّ إِنَّكُمْ إِلَيْهَا تَصَالُونَ الْمَكْدُونُ ۲۶
 لَأَكَلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ ۲۷
 فَمَالِكُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۲۸
 فَتَشْرَبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۲۹
 فَتَشْرَبُونَ شَرِبَ الْهَيْمِ ۳۰
 هَذَا نَزَّلْنَاهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۳۱
 نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تَصَدَّقُونَ ۳۲
 أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْنُونَ ۳۳

- ۶۰۔ کیا تمساں اونکوں پیدا کریندے عویا اسماں پیدا کرٹن والے ہیں۔
- ۶۱۔ اسماں تماہڑے وح موت شروع کیتی ء تے اسماں کنیں کوئی نہیں ودھ سگیدا۔
- ۶۲۔ جو اسماں تماہڑی جاتے ہیا کوئی گھن آوں تے تماکوں اینجی شکل وح پیدا کر ڈیوں جیرھی تساں چاٹدے نوٹے۔
- ۶۳۔ تماکوں پہلی دفر پیدا تھیون ڈاپتہ ء ول وی تساں نصیحت نوٹے پکڑیندے۔
- ۶۴۔ تماکوں پتہ ء تساں کیا رہیندے ء۔
- ۶۵۔ کیا تساں اونکوں چھیندے عویا اسماں۔
- ۶۶۔ جے اسماں چا ہوں تے اونکوں سٹریا ہویا چورا بٹا ڈیوں تے تساں گالیں کریندے رہ ونجو۔
- ۶۷۔ بے شک ساہڑے آتے پٹی آگبی ء۔
- ۶۸۔ اصل اسماں مردم تھی گئے ہیں۔
- ۶۹۔ کیا تماکوں پتہ ء اوں پائی دا جیرھا تساں پیندے ء۔
- ۷۰۔ کیا تساں اونکوں لہائے جھڑکنیں یا اسماں لہیندے ہیں۔
- ۷۱۔ جے اسماں چا ہوں ہاتے اونکوں کوٹا کر ڈیوں ہاتے تساں شکر کیوں نوٹے کریندے۔
- ۷۲۔ کیا تماکوں پتہ ء اوں بھا دا جیرھی تساں پلیندے ء۔
- ۷۳۔ کیا اوندا ون تساں پیدا کریندے عویا اسماں پیدا کریندے ہیں۔
- ۷۴۔ اسماں اونکوں مسافر میں کیتے عارضی فائدے نصیحت بٹائی ء۔
- ۱۔ اَنْتُمْ خَلَقْتُمْوهَا اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿۱﴾
- نَحْنُ قَدْ زُنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمُسْبِقِينَ ﴿۲﴾
- عَلَىٰ اَنْ يُبَدَلَ اَمْثَالِكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳﴾
- وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْاُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۴﴾
- اَفَرءَ يَتَمَرَّمَا نَحْرُونَ ﴿۵﴾
- اَنْتُمْ تَزْرَعُوْنَهُ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿۶﴾
- لَوْ نَشَاءُ لَجْعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿۷﴾
- اِنَّا لَمَعْرُومُونَ ﴿۸﴾
- بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿۹﴾
- اَفَرءَ يَتَمُّ الْمَاءِ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿۱۰﴾
- اَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُنْزِلِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿۱۱﴾
- لَوْ نَشَاءُ لَجْعَلْنَاهُ اِجَابًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿۱۲﴾
- اَفَرءَ يَتَمُّ النَّارِ الَّتِي تُورُونَ ﴿۱۳﴾
- اَنْتُمْ اَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿۱۴﴾
- نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكُرَةً وَمَتَاعًا لِّلْمُقِيمِينَ ﴿۱۵﴾

- ۷۵۔ تے توں اپنے رب دے ناں نال تسبیح کر
۷۶۔ تے میں تاریں دے ڈھہن کوں گواہ بنیں
۷۷۔ تے اے گواہی جے تمہاوں پتہ ہوے تے
ہوں وڈی ۷۔
- ۷۸۔ بے شک اے قرآن کریم۔
۷۹۔ تے ہک لکھ ہونی کتاب وچ
۸۰۔ تے اونکوں محض پاک لوک ہتھ لاسگدن۔
- ۸۱۔ ایندا ہن رب العالمین ولو ۷۔
۸۲۔ کیا ایس گال وچ تساں گھانا دادا کر نیسے ۷۔
۸۳۔ تے تساں ایندے جھٹلاؤں کوں پٹے رزق دا ذریعہ بنائیسے
۸۴۔ اے کیوں نہیں تھیا جو جیلے جان گل تیں آگئی۔
۸۵۔ تے تساں اوں ویلے ائے ائے بڑیکھن پئے
ویندے ۷۔
- ۸۶۔ تے اساں اوں کنیں وی تہاڈے زیادہ کوہو
ہیں اصل تساں بڑہدے نوے۔
۸۷۔ جے تمہاوں بدلہ تے جزانہ ملٹی ہوے ہا۔
۸۸۔ اونکوں ولا پٹھو ہا جے تساں سچے ہوے۔
۸۹۔ تے جے او قریبی بندیں وپر ہوے ہا۔
۹۰۔ تے اوندے کیتے آرام ہے تے نعمتیں والا بارغ۔
۹۱۔ تے جے او ہے سچے ہتھ والے والا۔
۹۲۔ تے اے سچے ہتھ والے تیرے تے سلامتی ہوے۔
۹۳۔ تے جے او جھٹلاؤں والیں پتے مگرہ لوکیں وچ ہوے
۹۴۔ تے اوندے کیتے تے پانی دی مہمانی ۷۔
۹۵۔ تے دوزخ وچ سیٹھن دی سزا ۷۔
۹۶۔ بے شک اوکے یقین آئی گال۔
۹۷۔ تے توں اپنے رب عظیم دی تسبیح کر۔
- فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٦﴾
فَلَا أُقْسِمُ بِسَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٥٧﴾
وَأِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَتَّلَوْنَ عَظِيمٌ ﴿٥٨﴾
- إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٥٩﴾
فِي كِتَابٍ مُّكْتُوبٍ ﴿٦٠﴾
لَّا يَشْتَأِ إِلَّا الْإِطْعَامُ ﴿٦١﴾
تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾
أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ ﴿٦٣﴾
وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكذِّبُونَ ﴿٦٤﴾
فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٦٥﴾
وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٦٦﴾
- وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ
لَّا بُصِيرُونَ ﴿٦٧﴾
فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٦٨﴾
تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٩﴾
فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٧٠﴾
فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ ۖ وَجَنَّاتٌ يَأْتِيهِمْ
وَأَمْثَلُ إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٧١﴾
فَسَلِّمُوا لَهُمْ مِنَ الْيَمِينِ ﴿٧٢﴾
وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٧٣﴾
فَنَزُلُ عَنْ حَبِيمٍ ﴿٧٤﴾
وَتَصْلِيَةٌ مِنْ جَنِيمٍ ﴿٧٥﴾
إِنَّ هَذَا لَحَوْقٌ لِالْيَقِينِ ﴿٧٦﴾
فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

سورة حديد مدنی ہے۔ بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰ آیتاں تے ۳ رکوعاں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱- شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن سکے
 ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- ۲- آسمانیں تے زمین دی ہر شے اللہ دی تسبیح کیری
 پئی ہے۔ تے او غالب تے سیانا ہے۔
- ۳- آسمانیں تے زمین دی بادشاہت ہندی ہے۔ او
 جیندا کریندے تے مرتدے تے او ہر شے تے قادر۔
 ۴- او اول دی ہے تے آفری، ظاہری ہے تے باطن دی
 تے او ہر شے کوں پائندے۔
- ۵- ہوں آسمانیں تے زمین کوں بھی دوریں وح پیدا کیتے۔
 دل او عرض تے نکلائی نال بہہ سکے۔
- زمین وح پہندے تے جو اوندے دھونکدے جو آسمان
 توہندے تے جو اوندو پڑھدے تے آساں جتھاں ہوندے
 او تماڑے نال ہوندے تے اللہ تماڑے علمیں کوں
 ڈیہا کھڑے۔
- ۶- آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوندی ہے تے سارے
 معاملیں ہوندو دے۔
- ۷- او رات کوں ڈینہہ وح تے ڈینہہ کوں رات وح
 پسندے تے سینے دی گالیں کوں او بہوں پائندے۔
- ۸- اللہ تے اوندے رسول کوں منو تے جیڑھی جائیاد دا
 تہاکوں مانک بنا تے اوندے دھونکدے کو تے جیڑھے
 تماڑے دھونکدے ایمان گھن آئن تے فرج کیتے نیں، انہیں
 کیتے دڑا اجر۔
- سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②
- لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ③
- هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ
 بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ④
- هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
 أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعَلِّمُ مَا يَلِجُ
 فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
 السَّمَاءِ وَمَا يَرْجِعُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ
 مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑤
- لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
 الْأُمُورُ ⑥
- يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي
 اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑦
- أَمِنَّا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
 مِنْهُ سَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا
 لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ⑧

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ
لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿۱۰﴾

۹۔ تمہا کوں کیا تھی گئے جو تمہاں اللہ تے ایمان نہ تے
انہندے تے رسول تمہا کوں سہلیندا پئے جو تمہاں اپنے
رب تے ایمان گھن آؤ تے بے تمہاں مومن ہوئے
تے اول تمہاں کنیں پکا وعدہ گدھا ہوئے۔

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَعَدُوٌّ
ذَخِيمٌ ﴿۱۱﴾

۱۰۔ اوہوہ جیرھا اپنے بندے تے کھلی کھلی آیات
لہندے تاں جو تمہا کوں اندھارے وچو سوجھلے
دو کڈے تے بے شک اللہ تمہاڈے کیتے
ہوں مہربان تے ول ول رحم کرن والا۔

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَن أنْفَقَ
مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلِ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ
الَّذِينَ أنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ
الْحَسَنَةَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۱۲﴾

۱۱۔ تے تمہا کوں کیا تھی گئے جو تمہاں اللہ دی راہ
وچ خرچ نہ کرو تے آسمانیں تے زمین دی وراثت
اللہ دی ۷ تمہاڈے وچو اوہو جیہاں کوئی نیس تھی
سگدا جیہاں فتح کنیں پہلے خرچ کیتے تے جنگ کیتے
کرے انہیں کنیں انہیں لوکس دا درجہ ہوں وڈا جیرہ
بعد وچ خرچ کریندن تے جنگ کریندن تے اللہ سیس
سایں نال جنگ وعدہ کیتا ہوئے تے اللہ سیس تمہاڈے
علیں کنیں باخبر۔

مَنْ ذَا الَّذِي يُقرضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ
لَهُ وَ لَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿۱۳﴾

۱۲۔ جیرھا اللہ سیس کوں چنگا قرض ڈیندے تے
اللہ سیس اونکوں ڈوڑا کر ڈیندے تے اوندے کیتے
عزت والا اجر۔

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرًا لَّهُمْ الْيَوْمَ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۴﴾

۱۳۔ جڈاں فریں مومن تے مومن عورتاں کوں ڈیکھیں انہیں دا
نور انہیں دے اگروں تے سچے پاسے تو دی دکدا
ویسے تمہاڈے کیتے آج خوش خبری ۷ جنت جنیدے
وچ نہراں دہندیں اوندے وچ ہمیشہ رہیں لے
ہوں وڈی کامیابی ۷۔

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا

۱۴۔ جڈاں منافق مرد تے منافق عورتاں اکھن مومنین کوں
جو ساڈی سہاں ہوں اسان تمہاڈے نور وچ روشنی حاصل

کروں آگیا دین پھوہیں دل و نچو تے سوجھلا گولو دل
انہیں وح کندہ ڈسے ڈٹی ویسی جیندے وح
دروازہ ہوسی جیندے اندر رحمت ہوسی تے
پاہر سامنے عذاب ہوسی۔

۱۵۔ او انہیں کوں سڈیسین کیا اسان تما ڈسے نال نہ
ہاسے آکھسن ٹھیک تے اصل تسان اپنے آپ
کوں آزمائش وح پیا ڈتا ہاتے تسان عذاب دا
بھالا گدھی رہ گئے عتے شک وح رہ گئے
تے تسان کوں خراشات دوکھا ڈتے جے تیں اللہ دا
فیصلہ پورا تھی گئے تے شیطان تباکوں اللہ دے
بارے وح دوکھا ڈیند ارہ گئے۔

۱۶۔ آج تسان کیں کوئی فدیہ نہ گدھا ویسی تے نہ
کافر س کیں تسان ڈکا تہ بھاء تے اے تسانوی
تعلق دار تے ہوں برا لکا تہ ۔

۱۷۔ کیا مومنین کیتے وقت نہیں آیا جو انہیں دے دل
اللہ دے ذکر کیتے بھکن تے جیرا وح لھے اوتے
کیتے۔ وی انہیں آلی کار نہ بن جنہیں کوں میں کیں پہلے
کتاب ڈٹی گئی ہائی تے زمانہ انہیں تے ہوں ددہ گیا۔
ہوں سارے نافرمان ہسن۔

۱۸۔ تسان جان گھنوبے شک اللہ جیند اکریندے،
زمین کوں بر تھیون دے بعد اسان آیتاں تسان ڈسے
اتے کھول کے بیان کر ڈتن تاں جو تسان عقل کرو۔

۱۹۔ بے شک صدقہ ڈیون والے مرد تے صدقہ ڈیون
والی تری تیں تے جیرے اللہ کوں چنگا قرض ڈیندن
انہیں دا اجر ڈورا کیتا ویسی تے انہیں کیتے عزت
والا اجر۔

دَسَاءَ كُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ
لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ۝

يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا
بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ
أَمْرَ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝

فَالْيَوْمَ لَا يَتُخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ۝

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ
اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝

إِنَّمَا أَنْزَلَ اللَّهُ يَحْيَىٰ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ
يَتَنَبَّأُكُمْ الْأَنْبِيَاءُ لِمَعَكُمْ تَعْمَلُونَ ۝

إِنَّ الْمَصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَبُوا
اللَّهَ قَرَضًا حَسَنًا يُضَعَّفُ لَهُمْ وَكُهُمْ
أَجْرًا كَرِيمًا ۝

۲۰۔ تے جیرھے اللہ تے اوندے رسولیں تے ایمان ایندن ایسے لوک صدیق تے اپنے رب دے حضور شہیدن انہیں کیے اجر تے نور جیرھے کافرن تے جنہیں ساڑھی آیات دا انکار کیے اے لوک دوزخی ہن۔

۲۱۔ تساں جاں گھن جو دنیاوی زندگی کھید تاناں تے زینت تے آیت و حج فز کرن کیے ہے تے مال تے اولاد دے واسے کیے ہے مینہ آئی کار۔ جیندا جاوٹ کافرن کول چنگا بگدے ول اور رڑھ کدی ء تے توں بڑھیں جو او پہلی تھی دیندی ء تے ول چورا تھی دیندی ء تے آخرت و حج سخت عذاب تے اللہ ولونخش دی ء تے اوندی رضامندی۔ تے دنیا دی زندگی محض دھوکے دا سامان۔

۲۲۔ تساں اپنے رب ولونخش دو دھوتے اوں جنت دو جیندا پیٹا آسمان تے زمین دے پیٹے آئی کار تے او اللہ تے اوندے رسول کول منہن وایس کیے بنا ئی گئی ء اے اللہ دا فضل جینکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ وڈے فضل والا۔

۲۳۔ تماکوں کوئی معیبت نہیں آندی زمین و حج تے آپ کنیں سوائے ایندے جو او کتاب دج موجود ہے این کنیں پہلے جو اساں بدلا مقرر کر ڈتے بے شک لے کم اللہ کیے سوکھا ء۔

۲۴۔ تاں جو تساں اپنی غلطی تے افسوس نہ کرو تے جو تماکوں لے اوندے اتے اگر بچو نہ تے اللہ اگر بچن والے تے فز کرن والے کول اصلو پند نہیں کریندا

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿۲۰﴾

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَزِينَتُهُمْ
وَتَفَاخُرُهُمْ بَيْنَكُمْ وَتَكَاسُفٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَتَلٍّ عَيْثُ الْعَجَبِ الْكُفَّارِ بِنَاتِهِ ثُمَّ يَهَيِّجُ
قُرْبَهُ مُضْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَاةً وَفِي الْأَجْرَةِ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ الْغُرُورِ ﴿۲۱﴾

سَابِقُونَ إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّنَ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۲۲﴾

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿۲۳﴾

لَيَكُنَّ لِتَأْسُؤِكُمْ عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿۲۴﴾

الَّذِينَ يَخْلُونُ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَغْيِ وَمَنْ
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۵۷﴾

۲۵۔ حیرے شومائی کریندن تے لوکیں کون شومائی
دی صلاح ڈیندن تے حیرہا منہ پھیر گئے تے بے شک
اللہ بے نیاز تے ہوں صفتیں والا ۵۷۔

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا
الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ
اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۵۸﴾

۲۶۔ اساں اچھے رسول کھلی دلیس نال پٹھے ہن
تے اساں انہیں نال کتاب تے ترکڑی لہائی
ہائی تاں جو او لوک انصاف قائم کرن تے
اساں لوہا لہائے اوندے وچ جنگ داسامان
تے لوکیں کیتے منافع ہن تے تاں جو اللہ ظاہر
کرے حیرہا اوندی تے اوندے رسول دی مدد
کریندے غیب وچ بے شک اللہ طاقت والا
تے غالب۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي
ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَ
كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿۵۹﴾

۲۷۔ تے اساں نوح تے ابراہیم کون پٹھے تے
انہیں دی اولاد کون نبوت تے کتاب ڈٹی
انہیں وچو ہدایت تے ہن تے ہوں سارے انہیں
وچو نافرمان ہن۔

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي
قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنِيَّةٍ
إِذْ دَعَوْهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا دَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَسِقُونَ ﴿۶۰﴾

۲۸۔ دل اساں انہیں دے پیریں تے پے رسول
پٹھیں تے انہیں دے وچو عیسیٰ ابن مریم کون وی
پٹھے تے اونکوں اساں انجیل ڈرتی تے اساں اوندی
پیروی کرٹ وایں دے دل وچ نرمی پیدا کیتی تے
رحمت دی۔ تے کھاتے انج رہن انہیں آپ
شروع کیتا ہا۔ اساں انہیں تے فرض نہ کیتا ہا سوائے
اللہ دی خوشنودی حاصل کرن کیتے تے انہیں انہیں
جیویں حق ہا لحاظ نہیں کیتا۔ تے اساں انہیں وچو
مومنین کون اجر ڈتاتے انہیں وچو ہوں سارے
نا فرمان ہن۔

۲۹۔ لے مومنو! اللہ کنیں ڈرو تے اوندے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَأَمِنُوا بِرَسُولِهِ

رسول کوں منوتے تہا کوں اپنی رحمت نال پڑوٹرا
اجر بڑیسی تے تہا بڑے کیتے نور بیسی جنیدے
نال تہاں ٹرسوتے تہا بڑے گناہ بخشیس تے اللہ
بخشن والا تے رحم کرن والا ۷۔

۳۰۔ تاں جو اہل کتاب اے نہ سمجھن جو انہیں (مسلمان) کوں
اللہ دے فضل وچ کھنسیں لیا تے بے شک فضل اللہ دے
بہرہ وچ جینکوں پابندے ڈیندے تے اللہ بہوں وڈے
فضل والا ۷۔

يُؤْتِكُمْ كُفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ
نُورًا تَنُورُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿۵۷﴾

لَسَلَّا يَعْلَمَ أَهْلَ الْكِتَابِ أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۵۷﴾

سورة مجادلہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۳ آیات تے ۳ رکوع ہن۔

۱۔ شروع کریندال اللہ دے نال نال حیر صاحبن شکے
ڈیون والائے بہوں مہربان۔

۲۔ اللہ اول تریعت دی گال سن گدھی ۱۱ حیر صی پٹے
پٹے کیتے تیلے نال بحت کریندی ہئی ہائی تے اللہ کنیں فرمایا کریندی
پئی ہائی اللہ تساں ڈوناہیں دیاں گالہیں سٹڈا پیا یا
بے شک اللہ بہوں سٹنڈ والائے ڈیکھن والار۔

۳۔ حیر صی اپنی زالیں کول (ما آبدن) ظہار کریندن او
انہیں دیاں میری نیں انہیں دیاں میری محض اوہے
ہن جیں انہیں کول چٹے تے اوہے شک نال پسندیدہ
گال کریندن تے کوڑ مریندن تے بے شک اللہ
معاف کرن والائے بختن والار۔

۴۔ تے حیر صی اپنی زالیں کول ما آبدن ول ایما گال
ولا کریندن او ڈوہیں ہک بے کول ہتھ لائے کنیں پہلے ہک غلام
آزاد کرن لے تہا کول نصیحت کیتی ویندی ۱۱ اللہ تہا لے
عملیں کنیں باعجز۔

۵۔ جے غلام نرے تے ڈوہینے دے ساندھوڑا ندر دوزے
رکھے ہتھ لائے کنیں پہلے تے جے ایندی طاقت نہ ہوے
تے سٹھ مسکین کول روٹی کھواوے لے اس واسطے جو
تساں اللہ تے اوندے رسول تے ایمان گھن آؤ لے
اللہ دے جتے ہن تے کافرین کیتے ڈکھ آلا عذاب۔

۶۔ حیر صی اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن
او ذلیل کیتے وین جیویں اس کنیں پہلے لوک ذلیل کیتے گئے

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الْبَنِيّٓ اِنَّمَا ذٰلِكَ فِیْ رُءُوسِنَا
وَتَشْتَكِیْ اِلٰی اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ یَسْمَعُ نَحْوَ رُءُوسِنَا اِنَّ اللّٰهَ
سَمِیْعٌ بَصِیْرٌ ②

الَّذِیْنَ یُظْهِرُوْنَ مِنْ نَسَابِهِمْ مَا هُنَّ
اُمَّهَاتُهُمْ اِنَّ اُمَّهَاتِهِمْ اِلَّا الْاٰلِیُّ وَكَذٰلِكَ نُهُمْ
وَاِنَّهُمْ لَیَقُولُوْنَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَرُءُوسًا
وَ اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ③

وَالَّذِیْنَ یُظْهِرُوْنَ مِنْ نَسَابِهِمْ ثُمَّ یَعُوْذُوْنَ
بِیْمَانِنَا فَمَنْ یُؤْمِرْ بِرُءُوسِنَا فَمَنْ یُؤْمِرْ
بِیْمَانِنَا فَمَنْ یُؤْمِرْ بِرُءُوسِنَا فَمَنْ یُؤْمِرْ
بِیْمَانِنَا فَمَنْ یُؤْمِرْ بِرُءُوسِنَا ④

فَمَنْ لَّمْ یَجِدْ فَصِیَامٌ شَهْرٍ مِّنْ مُّنتَابِعِیْنَ
مِّنْ قَبْلِ اَنْ یَّتَمَآتَا ۗ فَمَنْ لَّمْ یَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ
سِتِّیْنِ وَسِکِیْنَتَا ۗ ذٰلِكَ لِمَنْ اٰتٰهُ اللّٰهُ رِزْوَانًا
وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ وَلِلْكَافِرِیْنَ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ⑤

اِنَّ الَّذِیْنَ یُجَادِلُوْنَ اللّٰهَ وَرِسُوْلَهُ كُفِرُوْا كَمَا كُفِرَتْ
الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ قَدْ اَنْزَلْنَا اٰیٰتٍ بَیِّنٰتٍ

وَلِكُفْرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝

ہن تے اساں کھلی کھلی آیات لبائیں تے کافریں کیے
ذلیل کرن والا عذاب۔

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَنِيحًا فَيُنبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
أَخْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

۷۔ جیلھے اللہ ساریں کوں جیندا کریس تے او انہیں
دے عیسیں کنیں خبردار کریس اللہ گہلی کھڑے تے او بھل گئیوں
تے اللہ ہر شے تے نگران۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَايَهُمْ وَلَا
خَسِيئَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرًا إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ۚ ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

۸۔ تیکوں پتر نہیں بے شک اللہ چاندے جو آسائیں
تے زمین وچ تے جیلھے اوترے مک کے
گاہیں کریندن اللہ سٹیں پتر تھانال ہوندے تے بے
او وچ ہوندن تے اللہ انہیں نال چھیواں ہوندے
ایں کنیں گھٹ ہوندن یا ایں کنیں دودھ اللہ سٹیں
انہیں دے نال ہوندے جتھاں ہون ول قیامت
دے ڈیندے او انہیں دے عیسیں دا انہیں کوں ڈیسی بے شک
اللہ ہر شے کوں چاندے۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ التَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعْوَدُونَ
بِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَبَّهُونَ بِالْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ
وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ ۖ وَإِذَا جَادُواكَ حَيْثُكَ بِمَا
لَمْ يُحِبِّكَ بِهِ اللَّهُ ۖ وَيَقُولُونَ فِي أَنفُسِهِمْ لَوْلَا
يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا
فَإِنَّ الصَّيْرُ ۝

۹۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتر ۷ جنہیں کوں لکھے
چھپے مشوریں کنیں بھکیا گیا ہا ول او ولا او ہو کم کریندن
جھٹو بھکیا گیا ہاتے او گناہ تے زیادتی تے رسول دی
نافرمانی دے متعلق تخمینہ مشورے کریندن تے جیلھے
تیبو اندن تیکوں اینجی دعا ڈیندن جیرمی خدا
تیکوں نہیں بڑتی تے اپٹے دلیں وچ آہدن ساکوں اللہ
ساڈی گاہیں تے عذاب کیوں نیں ڈیندا انہیں دا
لکھا دوزخ اوندے وچ سٹیں تے ہوں بڑا لکھا۔
۱۰۔ اے مومنو جیلھے تساں چوری مشورے کرو تے گناہ
تے زیادتی تے رسول دی نافرمانی تے نہ کرو نیکی تے
تعموی دی بنیاد تے مشورے کرو تے اللہ کنیں ڈرو
جیندو تساں کھٹے کیتے دلیو۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَجَّوْا
بِالْآثِمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا
بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

۱۱۔ بے شک چوری مشورہ شیطانی کم تاں جو مومن

إِنَّمَا التَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا

وَلَيْسَ بِضَارِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِالذَّنْبِ وَاللَّهُ وَعَلَى اللَّهِ
لَيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۰﴾

موجھے تھیں تے او اللہ دی اجازت سے بغیر کھڑی انہیں
کوں ڈکھ نہیں ڈے سگدا تے مومنین کوں اللہ تے
بھروسہ کرنا چاہی دا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي
الْمَجْلِسِ فَانْفِسُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ
انشُرُوا فَاَنْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿۱۱﴾

۱۲۔ لے مومنو جیلھے تہا کوں اکھیا ونچے جو مجلس درج جا کھل
کرد تے کر ڈتی کرد اللہ تہا بڑے کیتے جا کھل کوس تے جیلھے
اکھیا ونچے جو اعلیٰ و نچو تے اعلیٰ گئے کرد اللہ تہا بڑے و ہر
مومنین کوں عزت ڈیسی تے جنہیں کوں علم ملے او اندے
درجے و درجی تے اللہ تہا بڑے عملیں کنیں
بانجر۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَجَاسَرْنَا السُّؤَالَ فَتَقَرُّوا
بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَظَهَرٌ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنِ اللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۲﴾

۱۳۔ لے مومنو جیلھے تہا کوں رسوا نال مشورہ کرد
تے اپنے مشورہ کیتے صدقہ کیا کرد لے تہا بڑے
کیتے چنگا تے پاک کرن والا جے تہا کوں نہ ملے تے
بے شک اللہ نہیوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

ءَ اشْفَقْتُمْ أَن تُفَدَّ مَوَالِيُنَّ يَدِي نَجْوَاكُمْ
صَدَقَةٌ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ کیا تہاں ڈر سے جو تہاں اپنے مشورین کنیں پہلے
صدقے ڈیو تے تہاں لے کم نہیں کیا تے اللہ تہا بڑے
تے فضل کیتے ہن تہاں نماز تہا کے پڑھو تے زکاۃ
ڈیو تے اللہ تے او اندے رسول دی اطاعت کرد تے
اللہ جو تہاں کریندے بانجر۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَفْتَكُمُونَ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ کیا تہاں انہیں کوں ڈٹھے جیر سے انہیں لوکیں کوں
سنگتی بٹیدن جنہیں تے اللہ دی ناراضگی او نہ تہا بڑے
وہرین لے نہ انہیں و ہر اور کور سے قسماں
چیندن تے او چاٹن۔

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب تیار کیا ہوئے بے شک
او بہوں بڑا جو او کریندن۔

إِذْ خَدَّوْا آيَاتِنَا لَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ انہیں اپنے قسمیں کوں اولکا بٹائے انہیں اللہ سے
رستے کنیں روکے تے انہیں کیتے ذلیل کرن والا عذاب۔

۱۸۔ انہیں دے مال تے اولاد انہیں کول اللہ دے مقابلے وچ کوئی فائدہ نیس ڈیندے لے دوزخی ہن تے اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

۱۹۔ جڈاں اللہ انہیں ساریں کول جیند کر لیس اوندے کیتے وی قساں حسین جیوں تہا ڈے کیتے قساں چیندن تے فیال کریندن بے شک او کہیں گال تے قائم ہن سٹوبے شک او بے کوڑے ہن۔

۲۰۔ شیطان انہیں تے غالب آگئے تے انہیں کول اللہ اذکر بھلوا ڈولتس لے شیطان دالولہ سٹوبے شک شیطان دا ٹولہ گھاٹے والا۔

۲۱۔ بے شک جبرے اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن او ذلیل لوکس وچ گنہگار۔

۲۲۔ اللہ نے فرمن کیتا ہوئے جو میں تے میڈے رسول غالب اوسن بے شک اللہ طاقت والا تے غالب۔

۲۳۔ تیکوں او قوم نہ لبھسی جبرے اللہ تے یوم آخر تے ایمان انیندن تے دل اوندے نال مجت کرن۔

جبرہ اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندے بھانویں او انہیں دے جبرہ لولہ بے با پتر یا بھرا ہون یا انہیں دا خاندان لے لوکن جنہیں دے دلین وچ اللہ ایمان کھھ بڑتے تے اپنی کلام نال اوندی مدد کیتی تے انہیں کول بہشت وچ داخل کر لیس جیندے وچ نہراں دہندیاں ہوسن او اوندے وچ ہمیشہ رہن اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ تے راضی ہن لے اللہ دا ٹولہ۔ سٹوبے شک اللہ دا ٹولہ کامیاب تھیون والا۔

لَنْ نُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَزْوَاجَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۵۸﴾

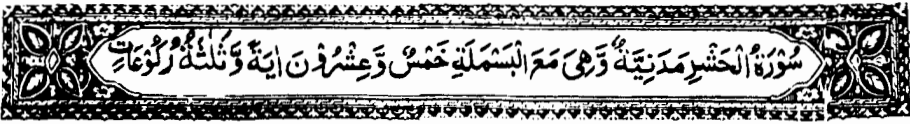
يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم عَلَىٰ شَيْءٍ ۖ أَلَّا إِلَهُمْ هُمْ ۖ أَفَلَا يُذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ ۖ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۗ أَلَّا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿۶۰﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿۶۱﴾

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۖ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۶۲﴾

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۗ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنَّا ۖ وَيَدْخُلُهُمْ جَنَّتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ۗ أَلَّا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۶۳﴾

سورة حشر مدنی ۶۷ سے بسم اللہ مال ایندیاں ۲۵ آیات تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبر صابن بگئے ڈیونڈ والاتے ول دل رحم کرنڈ والا۔
- سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②
- ۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین ورج او اللہ دی تسبیح کریندا پیئے تے او غالب تے سیاٹا۔
- هُوَ الَّذِي اَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا وَقَالُوا لَنْ نَخْرُجَ مِنْهَا وَلَنْ نَقْتُلُكُمْ فَانْتَحٰنَا عَلَيْهِمْ فَوَقَّاهُمْ اللَّهُ مِنْ هَيْبَتِهِ لَمِ يَّعْتَسِبُوْا وَقَدَفَ فِي فُلُوْبِهِمُ الرَّعْبَ يُخْرَجُونَ بِيُودِهِمْ بِاَيْدِيهِمْ وَاَيْدِي الْمُؤْمِنِيْنَ فَاعْتَبِرُوا يَا اُولِيَ الْاَبْصَارِ ③
- ۳۔ او بوڑھ جیٹ اہل کتاب وچو کافرین کول پیلے حشر کیتے انہیں دے ملک کنیں کڈھیے تہا کول خیال دی کاڑناں ہا جو او نکلسن تے انہیں دا وی خیال ہا کہ انہیں دے قلعے اللہ کنیں انہیں کول بچا گھنسن تے اللہ انہیں دو اداں جا کنیں آیا جھٹھو انہیں دا خیال دی نہ ہا تے انہیں دے دلین وچ رعب سٹ بٹس او اپنے بھتیجی نال اپنے گھریں کول خراب کریندے پین تے کجھ مومنین دے جتیں نال تے لے اکھیں والیو عبرت حاصل کرو۔
- وَلَوْلَا اَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ④
- ۴۔ جے اللہ سٹیں نے انہیں تے دین وچو نکلن فرمن نہ کیا ہورے ہا تے او دنیا وچ انہیں کول عذاب ڈیوے ہا تے آخرت وچ انہیں کیتے بھادا عذاب۔
- ذٰلِكَ يَآئْتُهُمْ شَاقُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُۥٓ وَمَنْ يُشَاقِ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ⑤
- ۵۔ لے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کیتی تے جبرھا اللہ نال دشمنی کریندے تے بیشک اللہ سخت سزا ڈیونڈ والا۔
- مَا ظَنَنْتُمْ مِّنْ لِّيَبْتِ اللّٰهُ اَوْ تَرْكُهُمْهَا قَابِلَةً عَلٰى اُصُوْلِهَا يَا اٰذِنِ اللّٰهِ وَيُخْرِجِ الْفٰسِقِيْنَ ⑥
- ۶۔ تساں کجی دی پارٹیں کپی یا انہیں کول اپنی پارٹیں تے نیٹں چھوڑیا تے اللہ دا حکم نال ہا تے تاں جو او نافرمائیں کول ذلیل کرے۔
- وَمَا آفَاكُمُ اللّٰهُ عَلَى رَسُوْلِهِ مِنْهُمُ فَمَا اَوْحَفْتُمْ

عَلَيْهِ مِنْ حَيْبٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

تساں اپنے گھوڑے تے اٹھ نہ درکائے ہن تے اصل اللہ جینے تے چاہندے اپنے رسولیں کوں غالب کریندے تے اللہ ہر شے تے قادر۔

مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَاللِّرْسُولِ وَلِلَّذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسُّكَّانِ وَالْأَبْنَاءِ السَّيِّئِينَ كَىٰ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا اشْكُرُ الرَّسُولَ فَعْدُوهُ وَمَا نَهَضَكُمْ عَنْهُ فَأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

۸۔ تے جیر حمال و ستیں و الیں دا اللہ اپنے رسول کوں بٹے او اللہ تے اوندے رسول تے سکیں تے تیں تے مسکینیں تے مسافرین کیتے بے تاں جو او مال تہا بڑے امیریں وچ چکر نہ کھنڈا رہوے۔ جو رسول تہا کوں ڈیوے او پکڑو تے جس کنیں ہلکے اوں کنیں رک و جرتے اللہ کنیں بڑو بے شک اللہ سخت عذاب ڈیونڈ والا۔

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝

۹۔ تے او مال فقیریں تے مہاجرین کیتے بے جیرے اپنے ملک کنیں کڑھیے گئیں تے اپنے مالیں کنیں او اللہ دا فضل تے اوندی خوشی گولیندن تے اللہ تے اوندے رسول دی امداد کریندن ایسے لوک سچے ہن۔

وَالَّذِينَ تَبَوَّأُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَعْنَهُ نَفْسَهُ قَوْلِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

۱۰۔ تے انہیں کیتے دی بے جیرے پہلے مدینے وچ رہندے ہن تے ایمان گمن آئے ہن تے مہاجرین نال محبت کریندن تے جیر حمال انہیں کوں بڑا گئے اپنے دلیں وچ اوندی خواہش نہیں رکدے تے انہیں کوں ترجیح ڈیندن مہانویں آپ کوں ضرورت ہوے تے جینکوں بچایا وچے نفس دی شومانی کنیں تے ایسے لوک کامیاب تصویرڈ والن۔

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝

۱۱۔ تے جیرے انہیں دے بعد آئن آہن لے ساڈے رب ساکوں بخش بڑے تے ساڈے انہیں بھرانویں کوں دی جیرے اسان کنیں پہلے ایمان گھن آئن تے ساڈے دلیں وچ مومنین کیتے کینے نہ سٹ لے ساڈے رب بے شک توں بہوں مہربان تے رحم کرنڈ والا ہیریں۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ

۱۲۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ ہے جیرے منافق ہن

كَقَرُونَ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَنْ نُخْرِجَنَّكَ مِنْهَا وَلَا نُنَجِّيَنَّكَ فِيهَا أَلَمْ تَكُنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ قَبْلَ هَذَا أَفَلَا تَتَذَكَّرُ ۝۱۰

تے اہل کتاب وچو جیرھے کافر بن اپنے بھرانوں کوں
آہن جے تساں نکلوتے اساں مزور نکلسوں تہا کڈ
نال تے اساں تہا بڑے وچو کہیں دی اطاعت نہ کرلیسوں
تے جے تہا بڑے نال بھرا یا ویسی تے اساں مزور تہا بڑی مدد
کرلیسوں تے اللہ گواہے شک اور کوڑن۔

لَنْ أُخْرِجُوا وَلَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا
لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَا يَنْصُرُونَ لَهُمُ الَّذِينَ
آذَنُوا لَهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝۱۱

۱۳۔ جے او کڈھے وڈن او انہیں نال نہ نکلسن تے جے انہیں
نال لڑائی تھی پڑے تے انہیں دی مدد نہ کرلیں تے جے
مدد کیتونے دی سہی تے کنڈ والا کے بھیج ولین تے
ول انہیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔

لَا تَنْتُمْ أَشَدَّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝۱۲

۱۴۔ او تہا بڑے کہیں اللہ توں دی ودھ ڈردن ات
گاہوں جو او لوک سمجھدے نہیں۔

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَنِيحًا إِلَّا فِي قُرْمٍ مَحْضَةٍ أَوْ
مِنْ وَرَاءِ جُدٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدًا تَحْسَبُهُمْ
جَنِيحًا وَفَلَوْ أَنَّهُمْ شِئُوا بِذَلِكَ بَأْسُهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝۱۳

۱۵۔ او سارے تہا بڑے نال جنگ نہ کرلیں سولے ایندے جو
او پکے حویل آلی دستیں وچ یا کندھیں مے پھو پیٹے
ہون۔ آپت وچ انہیں دی جنگ بڑا دھی ہونڈی ہون
انہیں کوں ہک قوم سمجھیندیں تے او دلو ابھرا
ہونڈن ات گاہوں جو او بے عقل قوم۔

كَشَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلنَّاسِ اكْفُرُوا فَلَمَّا كَفَرُوا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۴

۱۶۔ انہیں دا انہیں قومیں آلی کار جیرھیاں کوں لہو دے
زمانے وچ گزیرن انجما انہیں اپنے کہیں دا انجما چکھیا
تے انہیں کوں دردناک عذاب ملے۔

كَشَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلنَّاسِ اكْفُرُوا فَلَمَّا كَفَرُوا
قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا كَفَرْتُمْ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝۱۵

۱۷۔ انہیں (منافقین) دی حالت شیطان آلی کار جیہں انسان
کوں اکھیا کفر کر جیلے اوں کفر کیتا تے شیطان آہدے
میں تیں کہیں بری آں میں اللہ کہیں بڑداں جیرھیاں
جہانیں دارب۔

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَ
ذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ۝۱۶

۱۸۔ انہیں بڑوناہیں دا انجما لے تھیندے جو او بڑوہیں
دوزخ وچ وچ پندن تے اونرے وچ ہک مدت
تیں رہن تے ظالمیں دا ایھو بدلہ۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
لِحَدِيثٍ وَإَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۵۹﴾

۱۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہر شخص اے ڈرہا
رہرے جو او اگو کیتے کیا پٹھے۔ اللہ کنیں ساسے ڈرو
اللہ سئیں تہا ڈرے عئیں کنیں بانہر۔

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَٰسِقُونَ ﴿۶۰﴾

۲۰۔ تے انہیں آلی کار نہ بٹر جیرھے اللہ کوں بھل
گئیں تے اللہ سئیں انہیں کوں انہیں دے فاندے آلیاں
گا اہیں بھلا ڈرتیاں اے لوک نافرمان۔

لَا يَتَّبِعُونَ أَصْحَابَ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمُ الْفَٰرِقُونَ ﴿۶۱﴾

۲۱۔ تہا آ لے تے بہشت آ لے کہو جہیں نیں تھی سبگدے
جنتی لوک تے کامیاب تھیوں والین۔

لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَا عُثَيًّا
مُتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۶۲﴾

۲۲۔ جے اس اے قرآن کہیں پہاڑ تے ہاؤں ملوں ڈکھیں
جو او نوڑ گئے تے اللہ دے ڈر کنیں لوٹے لوٹے تھی
ونجے ہاتے اے مثالاں بن جیریاں لوکین کہتے بیان
کریندے میں تاں جو او سوچن۔

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۶۳﴾

۲۳۔ اللہ اوہو جیندے سوا کوئی مبود نیں او غائب
کوں چاندے تے حاضر کوں وی او بن سبگئے ڈیوں والا
تے بہوں مہربان۔

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيَّبُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ
اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۴﴾

۲۴۔ اللہ اوہو جیندے سوا کوئی مبود نیں۔ او بادشاہ،
پاک، عئیں کنیں پاک تے امن ڈیوں والا تے نگران
غالب تے جبار تے وڈی شان والا اللہ پاک اوں
کنیں جو او تہکیریند

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿۶۵﴾

۲۵۔ اوہو اللہ خالق پیدا کرڈ والا شکل ڈیوں والا
اوندے چبگے ناں بن آسمانیں تے زمین وچ جوہے او
اوندی تسبیح کریند پٹے تے او غالب تے سیانہ۔

سُورَةُ الْمُؤْتَفِكَاتِ مَدِينَةٍ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَسْمَلَةِ أَرْبَعٌ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعَاتٍ

سورة مؤتفات مدنی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۴ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۱۔ شروع کریں اللہ اللہ سے نال نال حیرا بن منگئے ڈیون
والا تے ول ول رحم کرن والا ۝۔

۲۔ اے مومنو! تساں میڈے تے اپنئے دشمن کون
سنگتی نہ بناؤ تساں انہیں دو پیار دے سنبھے پھیندئے
تے انہیں تہا ڈو آئے ہوئے حق دا انکار کیتے او
رسول کون تے تہا کون ات گا لہوں کڈھندن جو تساں
اپنئے رب اللہ کون منیدے ؑ تے تساں میڈے رستے
وج میکوں خوش کرن کیتے جہاد واسطے نکلو۔ تساں
چوری چوری انہیں نال محبت کریندے ؑ تے میں جاڈال
جو تساں کیندے ؑ تے ظاہر کریندے ؑ تے تہا ڈے دچو
حیرا لے کر لیس تے اوسدے رستے کینیں پریں تھی ویس۔

۳۔ جے تہا کون پکڑ گھنن تے تہا ڈے دشمن بن ویس
تے اپنئے ہتھ تے زبان نال برائی نال تہا ڈو دھین
تے او چاہندن جو تساں انکار کرو۔

۴۔ تے تہا ڈے سکے اصلو تے تہا ڈیاں اولاداں قیامت
دے ڈینہ تہا کون کوئی فائدہ نہ ڈین تہا ڈے دچ فیصلہ خدا
کر لیس تے اللہ تہا ڈے عملیں کون ڈیکھن والا ۝۔

۵۔ تہا ڈے کیتے ابراہیم تے اوندے نال آسیں دچ چنگال
نموزہ ہا جیلھے انہیں اپنی قوم کون آکھئے بے شک اسان
تہا ڈے کینیں تے جہنم دی اللہ دے سوا تساں عبادت
کریندے ؑ انہیں کینیں پریں ہیں اسان تہا ڈو انکار
کریندے ہیں تے تہا ڈے تے ساڈے دچ دشمنی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَكُمْ
أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ آلِيَهُمْ بِالْمُؤَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ
تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ جِهَادًا
فِي سَبِيلِي وَإِنِّي عَمْرُؤُا فَتَّسُؤُونَ إِلَيْهِمْ
بِالْمُؤَدَّةِ ۝ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ
وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

إِنْ يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوْرِ وَذَوَا لُ
تَكْفُرُونَ ۝
لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ
مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَّاءُ مِنكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ دَبَلْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا

بِاللَّهِ وَحْدَهُ ۚ لَا قَوْلَ إِلَّا قَوْلُ إِبْرَاهِيمَ لَا بِيَدِهِ لِسَانُكَ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلِّمْنَا نَوْكَانًا وَإِلَيْكَ أُنَبِّئْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝

تے بغض ظاہر تھی گئے جسے میں تمہیں کہ اللہ تے ایمان نہ گھن آؤ سوائے ایندے جیلھے ابراہیم اپنے پٹ پیر کوں آکھے میں تیدے کیتے اپنے رب کنیں ممانی مگساں میں تیدے کیتے اللہ لو کہیں کال دا مانک نہتیں۔ اے ساڈے رب اساں تیدے اتے بھروسہ کریندے ہیں تے اساں تیدو جھکدے ہیں تے تیدو دلے۔

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفُ عَنَّا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

۶۔ اے ساڈے رب ساکوں کافراں کیتے فتنہ د بنا تے اے ساڈے رب ساکوں بخش بے شک توں غالب تے سیاناں۔

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

۷۔ تہاڈے کیتے انہیں دے وچ چنگا نمونہ ہا انہیں لوکس کیتے جیرھے اللہ تے قیامت دے ڈیند دی امید رکھیندن تے جیرھا من پھر گئے تے بے شک اللہ بے نیاز تے سب توں لیس والا۔

عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً ۚ وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

۸۔ تھی سگدے جو اللہ تہاڈے تے انہیں لوکس دے درمیان جنہیں تہاڈے نال دشمنی کیتی محبت پیدا کر ڈیوے تے اللہ قادر تے اللہ بخش والا تے دل رحم کر ڈ والا۔

لَا يَهْتَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝

۹۔ اللہ تہا کوں انہیں لوکس نال نیکی کر ڈ تے الصاف کرن کنیں نہیں بلکیندا جنہیں تہاڈے نال جنگ نہیں کیتی تے تہا کوں وطن کنیں نہیں کڈھیا بے شک اللہ الصاف کرن والیں کوں پسند کریندے۔

إِنَّمَا يَهْتَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

۱۰۔ او تہا کوں انہیں لوکس نال سنگت لاو کنیں بلکیندے جنہیں دین وچ تہاڈے نال جنگ کیتی تے تہا کوں گھس کنیں کڈھئے تے تہا کوں کڈھن وچ امداد کیتی تے جیرھا انہیں کوں سنگت نہیں تے ایجھے لوک ظالم ہن۔

۱۱۔ اے مومنز جیسے تہاؤ و مومن تے مہاجر تریمتیں آون تے انہیں دا امتحان گھنوالد انہیں دے ایمان کوں جانڈے تے جے تہا کوں پتر گے جو اومومن تے تہاں انہیں کوں کافرین دوز ولا پٹھو او انہیں کیتے حلال نہیں تے کافر انہیں واسطے حلالن تے انہیں کوں خرچ بڑے ڈیونے تہا بے تے کوئی گناہ نہیں جو تہاں انہیں کوں حق مہر ڈیونے بے بعد انہیں نال پر نیج پور دوتے کافر تریمتیں دی عزتیں کوں اٹھے نال نہ رکھو تے تہاں اپنا فرج منگرو او اپنا فرج منگن۔ لے اللہ دا حکم اللہ تہا بڑے وچکار ایوں فیصلہ کریندے تے اللہ بہوں جائن والا تے سیانہ۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلَّمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُنَّ مَا آَنَفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَلَا تَسِيكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ وَاسْتَلُوا مَا آَنَفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ مَا آَنَفَقُوا ذَلِكُمْ حَلْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑩

۱۲۔ تے جے کوئی تہا بڑی تریمت کافرین دوز بھج وچے تے تہا کوں انہیں دی کوئی تریمت لھ وچے تے تہاں اوہو تہا خرچ بڑے ڈیو جے تہا نکاح تے انہیں دا تھیا ہا تے اللہ کنیں بڑو جیکوں تہا میندے۔ ۱۳۔ لے نبی جیسے تہا و مومن تریمتیں آون این گال تے بیعت کرن جو اللہ نال شرک نہ کر لیں تے پوری تے زنا تے اولاد کوں قتل نہ کر لیں او پو بٹا کے کوئی کوٹری گال نہ کر لیں بھانویں او پیر تے تھیں وچ بڑے تے تہا بڑی نافرمانی نہ کر لیں نیک کیں وچ تے توں انہیں دی بیعت گھن گھن تے اللہ کنیں انہیں کیتے بخشش منگ بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَمَا قَبَلْتُمْ فَأْتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ فَبَشِّرْهُنَّ بِمَا آَنَفَقُوا وَآتُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ⑪

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُنْسِرْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسِرْنَ وَلَا يُزْنِينَ وَلَا يَفْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِهِنَّ بِهِنَّ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَخْفَيْنَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑫

۱۴۔ لے مومنو! انجھی قوم کوں سبکتی نہ بناؤ جنہیں نال اللہ کا وڑ تھے او آخرت کنیں نا امید تھی گئیں جیویں کافر قبر والیں کنیں نا امید تھی گئیں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ بَيَّسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا بَيَّسَ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ⑬

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّي مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسٌ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سورہ صفت مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۵ آیتاں تے ۲ رکوئن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن مگئے
ڈیون والائے ول دل رحم کرن والا ہے۔

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

۲۔ آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ او اللہ دی تسبیح کریندا
پئے تے او غالب تے سیانا ہے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ③

۳۔ اے مومنو! تساں جو کریندے نوے او آبدے کیوں
ہوے۔

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ④

۴۔ اللہ دے نزدیک اے بہوں وڈا گناہ جو تساں او
آکھو جو تساں کریندے نوے۔

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا
كَأَنَّهُمْ بُيُوتٌ مَّرْصُومٌ ⑤

۵۔ بے شک اللہ انہیں کوں پسند کریندے جو جہاد
اوندی راہ وچ جنگ کریندن جیویں او چونے جگ
قلعہ ہون۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ
لِقَوْمِ آلِ رَسُوْلٍ اَللّٰهُ اَلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ
اَللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ⑥

۶۔ تے جیسے موسیٰ اپنی قوم کوں آکھے اے میڈی قوم
تساں میکوں ڈکھ کیوں ڈیندے؟ تمہا کوں پتہ ہے جو میں
تمہا ڈو اللہ دا رسول بٹ کے آیاں تے جیسے او سدے
راہ کنیں ہٹ گئیں اللہ انہیں دے دل پھیر ڈتن تے
اللہ نافرمان قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي
رَسُوْلُ اَللّٰهِ اَلَيْكُمْ فَصَدَّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنْ
التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُوْلٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي
اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ⑦

۷۔ تے جیسے عیسیٰ ابن مریم آکھے اے بنی اسرائیل
میں تمہا ڈو اللہ دا رسول بن کے آیاں تے جیڑھی تورات
میں کنیں پہلے آئی ہے اوندی تصدیق کرینداں تے اپنے
بعد ہک رسول دی خوشخبری ڈینداں جنیڈا ناں احمد ہوئی
تے او میڈے بعد اوسی تے جیسے او انہیں کنیں روشن
آیات گھن کے آئے تے انہیں آکھے اے کھلا کھلا جا دو۔

۸۔ تے اوں کتیں زیادہ ظالم کون۔ جیرھا اللہ تے کوڑ پدھے تے اوں کوں اسلام دو سبڈیا وچ تے اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۹۔ او چا ہندن ہر اللہ دے نور کوں دسما ڈیوں اپنے پھو کیں نال تے اللہ اپنے نور کوں پورا کرٹے بھانویں کافریں کوں چنگی نہ لگے۔

۱۰۔ او ہورہ جیوں اپنے رسول کوں ہدایت تے سپا دین بڑے کسے پٹھے تاں ہر اوں دین کوں سارے دین تے غالب کر ڈیوے بھانویں مشرک ناپسند کرن۔

۱۱۔ لے مومن کیا میں تہا کوں او تجارت بڑساں جیرمی تہا کوں بڑکھ آلے عذاب کتیں بھیسے۔

۱۲۔ تساں اللہ تے اوندے رسول کوں منور تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرو اپنے مال تے جانیں نال لے تہا بڑے کتے چنگا بڑھے تساں چاندے ۶۔

۱۳۔ اللہ تہا بڑے گناہ بخشیسے تے تہا کوں باغیں وچ پلیسی جہیں دے تلے وچ انہراں و ہندیال پیاں ہون تے ہمیشہ دی جنت وچ چنگیاں رہن دیالں جہیں ہون لے بہوں وڈی کامیابی ۶۔

۱۴۔ تے پی جیرمی تہا کوں چنگی بلدی ۶ او اللہ دی مدد تے کوہودی فتح ہے قوں مومنین کوں خوشخبری بڑے بڑے

۱۵۔ لے مومنو اللہ دے امدادی بن و نجر جیویں عیسیٰ ابن مریم اپنے منہن والیں کوں اکھیا اللہ کیتے میڈا امدادی کرن۔ منہن والیں آکھئے اسال اللہ دے امدادی ہیں۔

بن اسرائیل وچ ہر کھ لے من گدھاتے ہک لولے انکار کیتا۔ تے منہن والیں دی اسال انہیں دے دشمنیں دے مقابلے وچ مدد کیتی تے او بڑا بڑھے تھی گئے ہن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۰﴾

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُنِيرُ نُورِهِ وَلُوكُورَةَ الْكٰفِرُونَ ﴿۱۱﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلُوكُورَةَ الْمُشْرِكُونَ ﴿۱۲﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُحِبُّونَهَا قَدْ عَدَّابِ الْبَيْتِ ﴿۱۳﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۴﴾

يَقُولُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ تَلْبَسُونَ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۵﴾

وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا نَصْرَ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحَ قَرْنِبًا وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۶﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُوفَرًا أَنْصَارًا اللَّهُ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَّا تَلْبِسَةٌ قَرْنِبًا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتَ طَلِيفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿۱۷﴾

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَرَوَىٰ مَعَ الْبِسْمَلَةِ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً رَّكَوعًا ۱۲

سورہ جمعہ مدنی ہے، بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینال اللہ دے نال نال جیرھا بن بیگے ڈیون
والا تے دل دل رحم کرن والا۔
- يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلٰٓئِكُ
الْقٰدِرُوْنَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ②
- ۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دی تسبیح کریندے
جیرھا بادشاہ تے پاک تے غالب تے سیانا۔
- هُوَ الَّذِيۡ بَعَثَ فِي الْاٰمِنِيْنَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ اٰتِيَهُ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَ
الْحِكْمَةَ وَرَانَ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَيِّنِيۡ ضٰلِّي
مُبِيْنٍ ③
- ۳۔ اوہوہ جس ان پڑھیں وچ اناہیں وچوہک
رسول پٹھے جیرھا انہیں تے ہوں اللہ اوی آیات پڑھدے
تے انہیں کوں پاک کریندے تے انہیں کوں کتاب
تے سنپ سکھیندے تے این کیں پہلے او کھلی
گمراہی وچ بن۔
- وَاٰخِرِيْنَ مِنْهُمْ لَنَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ ④
- ۴۔ تے اناہیں وچوہک پے وی بن جیرھے اجڑتیں
انہیں نال نہیں ملے تے او غالب تے سیانا۔
- ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَن يَّشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيْمِ ⑤
- ۵۔ لے اللہ دا فضل جیسوں چاہندے ڈیندے تے
اللہ وڈے فضل والا۔
- مَثَلُ الَّذِيۡنَ حٰثَلُوْا التَّوْرٰتَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا
كَسَلًا اَوْ حِمْلًا يَسْاٰرًاۙ يَشْرُوْنَ
النُّوْمَ الَّذِيۡنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي
النُّوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ⑥
- ۶۔ انہیں لوکس دی مثال جنہیں تے تورات دی اطاعت
فرض کیتی گئی مانی تے انہیں ول نہیں اطاعت کیتی یوں
ہے جیوں گڈا بارچیندے۔ جیرھی قوم اللہ دی آیات دا
انکار کریندی ہے اوندی مثال بہوں گندی ہے تے اللہ ظالم
لوکس کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔
- قُلْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ هَادُوْا اِنْ رَعِمْتُمْ اَتَكْفُرُوْاۙ
لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَتَّعُوْا النَّوْمَ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ⑦
- ۷۔ توں اکھ لے یہود لوہے تہا کوں یقین جو تساں اللہ
دے سگتی ہے پے کاہ نہیں تے تساں موت مگوہے تساں
سچے ہوسے۔
- وَلَا يَتَمَتَّعُوْنَ اَبَدًاۙ اِمَّا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ وَا
- ۸۔ او موت کراہیں دی نہ منگسن اپٹے انہیں عیس دی وجہ

اللَّهُ عَلَيْهِمُ بِالظَّالِمِينَ ۝

قُلْ إِنَّ السَّوْتِ الَّذِي تَفْرُوتُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ
ثُمَّ تَرُدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنزِلُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

نال جبر سے انہیں اگر پھین تے اللہ علیہم کرنا جائز ہے۔
۹۔ توں اکھ بے شک جبر سے موت کنیں بھجے ہو اور
بے شک تھاڑے اتے آونی ہو تے دل تسان میں
تے حاضر جانن والے خدا دو ولانے دیسرتے اور
تھا کوں تھاڑے عمل بڑسیسی۔

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

۱۰۔ اے مومنو جیلے نماز دو جمنے دے ڈینہ سڈیا دینے
تے نماز دو آئے کو تے کاہ بار چوڑا کرنا کرو اے
تھاڑے کیتے چنگا ہو جے تسان جائزے ہاں۔

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

۱۱۔ تے جیلے نماز پوری تھی دینے تے زمین وچ کھنڈ
ونچو تے اللہ دا فضل گو لو تے اللہ کوں بہوں یاد کرو تاں
جو تسان کامیاب تھیوو۔

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا لِانْقَضُوا إِلَيْهَا وَتُكْرِمُكَ
فَأَبِيْءَ قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ
الَّتِجَارَةُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الرَّزِقِينَ ۝

۱۲۔ تے جیلے او تجارت ڈینن یا تمانا تڑا ڈینن
اوندو بھج پوننن تے تیکوں کھا کھویا ہریا چھوڑ
ڈینن توں اکھ جو اللہ کنیں ہے او تجارت تے تمانے
کنیں چنگا ہو تے او بہوں چنگا رزق ڈیون والا ہو۔

سُورَةُ الْمُنْفِقُونَ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمَلَةِ اثْنَا عَشَرَ آيَةً وَرَدُّوا عَنِ

سورة منافقون مدنی ۶۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیات تے ۲ رکوعن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ سے نال نال جبرہا بن منگئے
ڈیوڑھی والا تے ول ول رحم کرٹن والا ۱۰۰

إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا لَوْ لَشَهِدْنَا نَبَأَكَ لَأَكْفُرُوا بِكَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ وَاللَّهِ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ كَذِبُونَ ②

۲۔ جیلھے تیں کنیں منافق اندن تے آہدن اسان گواہ
ہیں جو بے تحک توں اللہ دارسل ہویں۔ اللہ جانڈے
بے تحک توں اوئدا رسول ہیں تے اللہ لے گواہی ڈیندے
جو منافق کوڑے ہن۔

إِذَا تَوَلَّى سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ③
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ④

۳۔ انہیں اپنے قسین کون اولکا بنا گدھے تے ابو اللدی
راہ کنیں ہکیندن بے تحک او بہوں بڑا جو او عمل کریندن۔
۴۔ لے ات گاہوں جو او ایمان گمن آئن ول انکار کیتے
نیں انہیں دے دلیں تیں مہرگ گئی تے او ہن نہیں
سمجھدے :

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُجَبِّكُ أَجْسَامَهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنْهُمْ خُشْبٌ مِّنْ سَنَدَةٍ يَّسْبُونَ كُلَّ صِغَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنْى يُؤْفَكُونَ ⑤

۵۔ تے جیلھے توں انہیں کون ڈہریں انہیں دے جسم
تیکوں چکے لگدن تے جے او گال کرن توں انہیں دی
گال سن او ایویں ہن جیویں کندھ نال منگئے ہونے
شہتیر ہرغذاب اپنے اتے سمجھن او دشمن۔ انہیں
کنیں ہرشیارہ اللہ انہیں کون ہلاک کرے او کنتے
پھیرٹے ویندن۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّارٍ وَهُمْ وَسْهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ⑥

۶۔ تے جیلھے انہیں کون آکھیا ویندے آؤ اللہ دارسل
تہا ڈے کیتے بخشش منگئے او اپنے سر پھیر گھندن تے
توں انہیں کون ڈہریں او سچ کنیں ہکیندن تے او
اڑیندن۔

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ

۷۔ انہیں کیتے ہکا گال جو توں انہیں کیتے بخشش منگیں

لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ①
هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ
اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَيَلَّهِ عِزَّ آيِنِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَلَكِنَّ السُّفْهَانَ لَا يَعْقِلُونَ ②

یا نہ منگیں انہیں کون اللہ نہ بخشے بے شک اللہ
نا فرمان قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔
۸۔ اوہے لوکن جبر سے آہن جو لوک اللہ سے رسول
نال بن انہیں تے خرچ نہ کر دے تیں او نہج نہ دین
تے آسماں تے زمین دے خزانے اللہ سے ہن تے
منافق نیں سمجھدے۔

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ
مِنْهَا الْآذِلَّ وَالْبَغْيُ عِزَّهُ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَلَكِنَّ السُّفْهَانَ لَا يَعْلَمُونَ ③

۹۔ آہن جے اسل مدینہ دو ولیوں تے انہیں د پور
ساریں کنیں عزت والا شخص ساریں کنیں بے عزت شخص
کوں اتھو کڑھ ڈلیسی تے عزت اللہ تے اوندے رسول
تے مومن کیتے ہے تے اصل منافق جانڈے نیں۔

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالِكُمْ وَلَا أَوْلَادِكُمْ
عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْخٰسِرُونَ ④

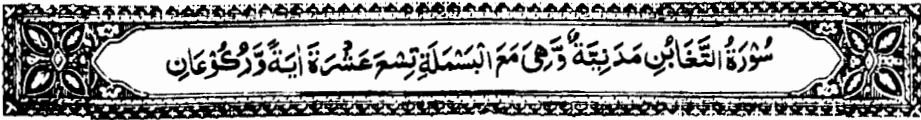
۱۰۔ اے مومنو تہا کوں تہا ڈے مال تے تہا ڈی اولاد
اللہ دے ذکر کنیں غافل نہ کر ڈیوں تے میرھا لے
کر لیس تے او لوک گھاٹا پاؤن والین۔

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ
قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقْتُ وَأَكُنُ مِنَ الصَّالِحِينَ ⑤

۱۱۔ تے جو اسل تہا کوں ڈتے خرچ کرو ایں کنیں پہلے
جو تہا ڈے کہیں ہک کوں موت آسے تے اکھے اے میڈے
رب تیں میکوں تھوڑی مدت کیتے میکوں دتمی کیوں نہیں ڈتی میں
صدقہ کراں ہاں تے میں دی نیک لوکیں وچوتھی ونہاں ہا۔

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑥

۱۲۔ تے اللہ کہیں شخص کوں نہیں چھوڑتا جیندی موت
یا وقت آونچے تے اللہ جو لتاں کریندے اوں کنیں
با خبر۔

سورة تغابن مدنی ہے، جسے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرما بن گئے
 ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهٗ الْمُلْكُ
 وَلَهٗ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢﴾
- ۲۔ جو کجھ آسماں تے زمین وچ ہے اور اللہ دی
 تسبیح کریندے اوندے کیتے بادشاہت تے مہد تے او
 ہر شے تے قادر۔
- هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كٰفِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ
 وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٣﴾
- ۳۔ اوہوہ میں تہا کوں پیدا کیتے تے کجھ نہیں منیدے
 تے کجھ تہا بے دچمن گھندن تے اللہ تہا بے عیسی
 کوں بڑھا کھڑے۔
- خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ اَحْسَنَ
 صُوْرًا وَّالِيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿٤﴾
- ۴۔ اول آسماں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے تہا کوں
 شکلاں ڈنسی تے سونھیاں شکلاں بنا نسی تے
 ہوندو ولے۔
- يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُنۡسَوْنَ
 وَمَا تُعْلِنُوْنَ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِذٰلِكَ الْغُدُوْرِ ﴿٥﴾
- ۵۔ جو آسماں تے زمین وچ او جانڈے تے جوتساں
 لکیندے تے ظاہر کریندے او جانڈے تے اللہ
 تہا بے ول دی گاہیں کوں دی جانڈے۔
- اَلَمْ يٰۤاٰتِيْكُمۡ نَبۡؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ فَاَفۡوَا
 وَبٰلۡ اٰمِرِهِمْ وَلَهُمْ عَذٰبٌ اَلِيْمٌ ﴿٦﴾
- ۶۔ کیا تہا بے پہلے کافرین دیاں جہاں نہ آیاں ہن
 انہیں اپنے ٹکس دا عذاب چکھیا ہا تے انہیں کیتے
 ڈکھ آلا عذاب۔
- ذٰلِكَ يٰۤاٰتِيْكُمۡ نَبۡؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ فَاَفۡوَا
 وَبٰلۡ اٰمِرِهِمْ وَلَهُمْ عَذٰبٌ اَلِيْمٌ ﴿٧﴾
- ۷۔ اے ات گاہوں جو انہیں دو رسول کھلی دیلاں
 گھن کے اندرے ہن تے اولک آہرے ہن جو ک آدمی سا کوں
 ہدایت ڈلیسی تے انہیں انکار کیتا تے منیر گدھا اللہ دی
 انہیں کنیں بے پروا تھی گیا تے اللہ بے پروا تے
 سب صفیتں والا۔
- اَسْتَفۡغِي اللّٰهَ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَنِیْدٌ ﴿٨﴾

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَّوْنِي
لِنُبَعِّثَنَّ ثُمَّ لِنَنْبِئُوَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿۵﴾

۸۔ کافرین دا خیال جو او جیندے نہ کیئے ولین توں
اکھ سٹو میڈے رب دی قسم تساں ضرور جیندے
کیئے ولیسر دل تہاڑے عمل تہا کوں ڈسائے ولین تے
اے گال اللہ کیئے سرکھی ۵۔

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۶﴾

۹۔ اللہ تے اوندے رسول کوں منوتے اوں نور
کوں وی جیرھا اساں لہائے تے اللہ تہاڑے
عملیں کنیں باخبر۔

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهِ وَبُدْ خَلْفَهُ حِجَابًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۷﴾

۱۰۔ او جیڑاں تہا کوں کھٹے کرن والے ڈینہہ جمع کرلیسی۔
اے ڈینہہ ہار جیت دا ہوسی تے جیرھا اللہ کوں نیسی
تے نیک عمل کرلیسی او اونڈیاں برائیاں ختم کر ڈیسی
تے اونکوں جنت وچ پلہسی جیندے وچ نہراں
دہندیاں پیاں ہوسن اوندے وچ ہمیشہ رہن لے
بہوں دڑی کامیابی ۷۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا وَبئس النجيم ﴿۸﴾

۱۱۔ تے جیرھے انکاری ہن تے جھٹلیندن ساڈی
آیات کوں لے لوک دوزخی ہن اوندے وچ ہمیشہ
رہن تے اے بہوں گندہ لگاڈے ۸۔

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ
يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿۹﴾

۱۲۔ کوئی مصیبت نیں انڈی سوائے اللہ دے حکم دے
تے جیرھا منیدے اللہ کوں او اوندے دل کوں سدھا
راہ ڈکھلیسی تے اللہ ہر شے کوں جانڈے۔

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأِنَّمَا
عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ﴿۱۰﴾

۱۳۔ اللہ تے اوندے رسول دا اکٹھ منوتے جے
تساں پھر و لیسو تے بے شک ساڈے رسول دا کم
کھول کھول کے پچھا ڈیوڑے۔

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۱﴾

۱۴۔ اللہ اوندے سوا کوئی مجبور نیں تے مومنین کوں
اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا ۱۱۔

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ آذَانِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ
عُلَّاءٌ لَكُمْ فَاحذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا

۱۵۔ لے مومنو تہاڑے زالیں تے تہاڑے بالیں دچو دکھا
تہاڑے دشمن انہیں کنیں ہوشیار رہو تے جے تساں

وَتَعْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۷﴾

معاف کر ڈیوتے چھوڑ ڈیوتے بخش ڈیوتے بے شک
اللہ بہوں بخشش والاتے بہوں مہربان۔

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ
أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ بے شک تمہارے مال تے تہاڑی اولاد فتنہ تے اللہ
کنتیں بہوں وڈا اجر۔

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا
وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَيْخَ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ اللہ کنتیں جتن تہاڑی طاقت ڈروتے سٹوتے اکھٹ منو
تے خرچ کرو تہاڑے کیتے چنگا تے جینکوں نفس دی
شترمان کنتیں بچا یا ونچے تے ایسے لوک کامیاب تعمیر و لے
ہن۔

إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ تے جے تمساں اللہ کوں چنگا قرض ڈیوتے او تہاڑے مال
کوں ودھیس تے تہا کوں بخشیس تے اللہ قدر کرن والاتے
ٹھلا صا۔

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ اونیب تے حاضر کوں جانڈے غالب تے سیانا۔

بِ

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدْرِيَّةٌ ذَرِيَّةٌ مَمَّ الْبِسْمَلَةَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعًا ۱

سورہ طلاق مدنی ۱۱ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیات تے ۲ رکوعن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ سے نال نال جیر صابن نکلے ڈیون والا تے ول دل رحم کرٹ والا۔

۲۔ لے نبی جیلے آساں تریستیں کون طلاق ڈیون تے مقرر وقت تے طلاق ڈیون تے وقت دی بٹری رکھو تے اللہ کیں ڈیون جیر صابن تہا ڈیون تے انہیں کون اپنے گھریں کیں نہ کدھو تے اودی نہ لکھن سوائے ایندے جو او کھل بے حیائی کن تے لے اللہ سے پنے ہن تے جیر صابن پنے ٹپسی او اپنے آپ تے ظلم کر لیس تیکوں پتہ نہیں جو اللہ ایندے لبہ کوئی بی گال ظاہر کر ڈیونے۔

۳۔ تے جیلے او اپنی مدت کون پچن تے انہیں چکے طریقے نال روک گھنویا چکے طریقے نال انج کر ڈیونے ڈیون منصف گواہ اپنے وچر بنا گھنوتے گواہی اللہ کیتے ڈیون لے نصیحت جیروی تہا کون کیتی ویندی تے او نکون جیر صابن اللہ تے آخرت لے ڈیونہ کون میندے تے جیر صابن اللہ کیں ڈیونے کیتے اللہ کوئی راہ کدھسی۔

۴۔ تے او نکون اتھو رزق ڈیون جتھو او نکون خیال دی کاہ نال ہوسی تے جیر صابن اللہ تے ہر وسہ کھیتی تے او او نکون کافی بے شک اللہ اپنا کم پورا کر لیس تے اللہ نے ہر شے دا اندازہ رکھیا ہوئے۔

۵۔ تے تہا ڈیون تریستیں وچر جیر صابن کپڑے اوٹ کیں نا امید تھی گئیں جے تہا کون شک ہوئے تے انہیں دی عدت ترے مینے بے تے جیر صابن تریستیں کون حیض نہیں اندارتے

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۱

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ
لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ
لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ
يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي
عَلَّ اللَّهُ يُعَذِّبُكَ بِعَدِّ ذَلِكَ أَصْحَابًا ۱

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ
مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ
مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۱

وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى
اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ
اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۱

وَأَن يَكُونَ مِنَ النِّجَاحِ مِنَ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْتُمْ
فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَأَن يَكُونَ مِنَ
الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ

اللَّهُ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۝

پیٹ آسیاں انہیں دی مدت لے جسے جو او ہتھ پیر لہون تے
جیرھا اللہ کنیں ڈرسی او اونڈے ہر کم کوں سوکھا کر ڈیسی۔

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ
عَنْهُ سَيَّئَاتِهِ وَيُعْظِمُ لَهُ أَجْرًا ۝

۶۔ لے اللہ دا حکماں تہا ڈرے اتے ہلٹے تے جیرھا اللہ
کنیں ڈرسی او اونڈے گناہ مٹا ڈیسی تے اونکوں وڈا اجر
ڈیسی۔

اسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا
تَضْرِبُوا رِجْلَكُمْ يُضَاقِبُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ
أُولَاتٍ فَاحْبِلِي وَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ
حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْحُمْنَ وَأَنْفِقُوا
بَيْنَكُمْ بِسَعْرِ رُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فَسَدِّدْ
لَهُ الْخُرُوجَ ۝

۷۔ اپنی طاقت دے مطابق سمجھاں تساں خود رہندے، انہیں کوں وی
رکھو تے انہیں کوں ڈک نہ ڈیو تے جو انہیں کوں تنگ کر
تے جے انہیں کوں پیٹ بڑے تے انہیں لے ہتھ پیر لہن
تک انہیں تے خرچ کرو تے جے او تہا ڈے بالیں کوں کھر
پلاون تے انہیں کوں اجرت ڈیو جیساں رعاج دے مطابق بہت دج مقرر
نال مقرر کرو تے جے تساں تنگ تھیو تے ول اونکوں
کوئی بی کھر پلا دے۔

يُنْفِقُ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ
قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ
مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَا آتَاهَا سَيِّعَلُ اللَّهُ بَعْدَ
عُسْرٍ يُسْرًا ۝

۸۔ طاقت والا اپنی طاقت دے مطابق خرچ کرے تے
جیساں رزق تنگ ادا پٹے مال وچو خرچ کرے جیرھا اللہ
اونکوں ڈرتے تے اللہ ہر کم کوں او ہر تھلا حکم دیندے
جیندی اونکوں طاقت ڈیندے (دوسریں ڈیندا) اللہ سب
تعلی دے بعد سوکھ ڈیسی۔

وَكَايِنَ مِنْ قَرِيْبَةٍ عَنَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ
فَمَا سَبْنَهَا حَسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا ثَلَاثًا ۝

۹۔ تے کے تھلا دستیاں بن جنہیں لپٹے رب دے حکم دی
نا فرمائی گیتی تے رسولیں وی تے اسان انہیں کنیں سمٹ
حساب گدھا تے انہیں کوں وڈا عذاب ڈرتا۔

فَدَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا
خُسْرًا ۝

۱۰۔ اوں لپٹے کیں دی مصیبت چکھی تے اونڈے کیں
دا غیر گھٹا ہا۔

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَانْقَضَا اللَّهُ يَأْوِلُوا
الْأَلْبَابِ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ
ذِكْرًا ۝

۱۱۔ اللہ انہیں کیتے سمٹ عذاب کیا ہوئے تے لے
آلہاب ۱۱۔ لوگو اللہ کنیں ڈرو جیرھے مومن ہوسے اللہ سب
تہا ڈو ذکر ہلے۔

رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مَبِينَاتٍ لِيُخْرِجَ

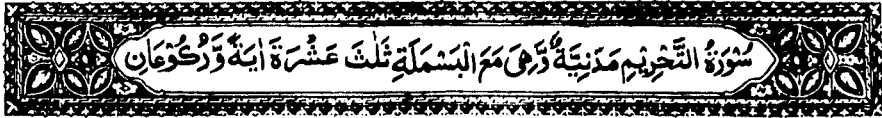
۱۲۔ او رسول جیرھا تہا کوں اللہ دی آیات کھول کھول

کے ٹینے سے تاں جو مومنین کوں تے نیک کم کرن والیں
کوں اندھا رہیں کنیں سو جھلے دو کڈھے تے جیرھا اللہ کوں
منیسی تے نیک کم کر لیں او او کولوں باغین وچ پلہیسی جہیں
وچ نہراں و ہندیاں پین اوندے وچ ہمیشہ رہن اللہ
اوندے کیتے رزق دی چگا بنائے۔

۱۳۔ اللہ اوہے جس ست آسمان تے زمین جیہاں زمیناں
بنائیں انہیں سے وچ حکم لہندے تاں جو تہا کوں پتہ بگے
جو اللہ بے شک ہر شے تے قادر تے بے شک اللہ دا علم
ہر شے کوں گھیرا پاتی کھڑے۔

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَ مِنَ
الْأَرْضِ وَمِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝

سورة تحريم مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیات تے ۲ رکوعن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن سیکھے
ڈیوٹ والا تے بہوں مہربان۔
۲۔ اے نبی جو خدا نے تیبڑے اتے حلال کیتے توں اوکول
حرام کیوں کریندیں کیا توں اپنی زالیں دی خوشی چاہندیں
تے اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔
۳۔ اللہ سیس تہا بڑے اتے ایجھیاں قساں تروڑن فرض
کیتے تے اللہ تہا بڑا مولا ء تے بہوں چاٹن والا تے
سیاٹا ء۔

۴۔ تے نبی سیس اپنی ہک زال نال تک کے مجال کیتی
اول کہیں بی کولں ڈس ہتی تے اللہ اوندے نبی ء تے ظاہر کر ڈیا
تے نبی سیس کچھ گال ڈس ہتی تے کچھ گال ڈس تے جیلے
نبی سیس زال کولں ڈس تے اوں پچھیا تہا کولں اے مجال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ؟ تَدْرِي
مَرَضَاتٍ أُرْوِجُكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
قَدْ مَرَصَ اللَّهُ لَكُمْ حِمْلَةَ آيَاتِكُمْ وَاللَّهُ مُؤَلِّمُكُمْ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝
وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَدِيثًا ۚ فَلَمَّا
نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَ
أَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا بَيَّنَّاهَا بِهِ قَالَ مَنْ
أَنبَأَكَ هَذَا؟ قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝

کیس بڑسی آپ نے فرمائے میسوں بیوں چائٹن والے تے
باغبر خدا نے بڑسی ۶۔

۵۔ جے تساں بڑویں اللہ کنیں توبہ منگوتے تہا بڑے اندو
اندو نویئے ہون تے جے تساں ہک بڑوی دی مدد کردو
اوندے خلاف تے بے شک اللہ اندا مولاء تے جبریل تے
نیک مومن دی تے اوندے بعد فرشتے اوندے امدادی ہن۔
۶۔ تھی سبگدے جو اندا رب جے او تہا کون طلاق بڑیوے
تے بیان تساں کنیں چنگیاں زالیں ڈا بڑیوے تے او
مسلمان تے مومن فرمانبردار تو برکٹ والیاں عبادت کرن
والیاں روزہ رکھٹ والیاں بیوہ تے کنادیاں ہون۔

۷۔ لے مومنو اپنے آپ کون تے اپنے گھرا کس کون بھائیں بچاؤ
جیندا بل لوک تے پھر بن اوندے لے بیوں سخت
فرشتے ہن جرمے کس دی منت نیں منیدے تے جو
اللہ اکھے اوندی نافرمانی نیں کریندے تے جو انہیں کون
حکم بڑا ویندے اویں کریندے۔

۸۔ لے کافر و اچ کوئی بھانڈو نہ کرو تہا کون تہا بڑے علمیں
دا بدلہ لسی۔

۹۔ لے مومنو اللہ کنیں پکی توبہ منگوتے سبگدے جو او تساں کنیں
تہا بڑے گناہ پرین کر بڑیوے تے تہا کون باغین و ج
داخل کرے جنہیں دے و ج نہراں و سندیان پین جڈاں
اللہ نبی کون اوندے نال مومنین کون ذلیل نہ لسی انہیں دا
نورا نہیں دے اگرتے سچے پاسو درکدا و دا ہوس آکھسن
لے سا بڑے رب سا بڑے نور کون پورا کر سا کون بخش
بے شک تون برشتے تے قادر ہوں۔

۱۰۔ لے نبی کافرین تے منافقین نال جہاد کرتے انہیں تے
سختی کرتے انہیں دا لکاڈ دوزخ تے لے بیوں گنڈ لکاڈ ۷

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ
تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَ
صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۝

عَنِ رَبِّكَ إِنْ طَلَقْتَكَ أَنْ يُّبَدِلَهُ أَرْوَاحًا خَيْرًا
مِّنْكَ مُسَلِّمًا مِّنْ مِّنْتِ تَبَيَّنَتِ غِيَابُ
سَلْمَتِ تَبَيَّنَتِ وَأَبْكَارًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
وَقُودَهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ
شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا الْيَوْمَ إِنَّا
نَجْزِيكُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ
تُوبَةً نَّصُوحًا عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يَكْفُرَ
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ يُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِيهِ
اللَّهُ النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۗ نُورُهُمْ يَسْعَى
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا
لَنَا نُورَنَا وَ اغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَ اغْلظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَ

يُسُّ الصَّابِرِينَ ⑩

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا
امْرَأَتَ نُوحٍ وَ امْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا
تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ
فَخَاتَمَهُمَا فَلَمْ يُغَيِّبَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ⑩

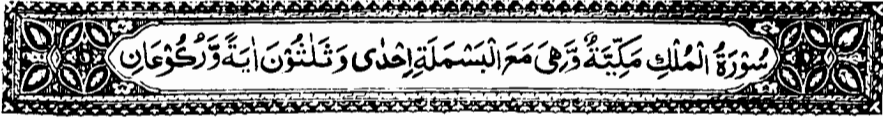
۱۱۔ اللہ کافرین کی مثال اسی طرح دے گا جو
نوح کی زالی بائی تھے لوط کی زالی بائی اور جو وہیں ساڑھے
ڈونیک بندیں کیں بن تھے انہیں ڈونیاں دی خبیانت
کیتی تھے اور جو وہیں اللہ سے مقابلے وچ انہیں کہتے کھڑ
کر گئے تھے آکھیا گیا جنہیں نال بھا وچ پہرہ و بھر۔

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ
إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ
نَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ⑪

۱۲۔ تے مومنین کی مثال اللہ فرعون کی زالی بائی دے
جیں آکھئے لے میڈے رب میڈے کیتے: جنت وچ گھر
بٹاتے میوں فرعون تے اوندے کیں کیں جہات بڑے
تے ظالم قوم کیں میڈی جان پھرنا۔

وَ مَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي
أَخَصَّنَتْ فَرْجَهَا فَنفَخْنَا فِيهِ
مِنْ رُوحِنَا وَ صَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا
وَ كَتَبْنَا وَ كَانَتْ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ⑫

۱۳۔ تے مریم عمران کی دمی دی مثال دیندے جیں
اپنی شرمگاہ دی حفاظت کیتی اسال اوندے وچ اپنی
روح پھوکی تے اوں اپنے رب دی گالیں تے اوندی
کتابیں دی تصدیق کیتی تے او فرمانبرداریں وچو
بائی۔

سورۃ الملک مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال بحر صابن منگئے
ڈیلوٹن والا تے ول ول رحم کرٹن والا ء۔
- تَبْرٰكُ الَّذِیْ یَبْدِیْهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۲﴾
- ۲۔ بہوں برکتیں والا ء اول اللہ جیندے ستم و سچ بادشاہت
تے او ہر تے تے قادر۔
- الَّذِیْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَیٰوةَ لَیَبْلُوْكُمْ اَیُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْعَفُوْرُ ﴿۳﴾
- ۳۔ جیں موت تے زندگی کول پیدا کیتے تاں جو تہا کول
آزما دے جو کیرھا تہا ڈرے و جو جینگے کم کریندے تے او
غالب تے بخشقن والا ء۔
- الَّذِیْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طَبَقًا مَّا تَرٰے فِیْ خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفَوُّطٍ فَاَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰی مِنْ فُطُوْرٍ ﴿۴﴾
- ۴۔ جیں ست آسمان اتے تلے بیٹن توں رحمن خدا دے
پیدا کرٹن و سچ کوئی گھاٹا و ادھان نہ ڈیکھیں اکیں پھر کے ول
ڈیکھ کیا تیکوں کون فتور نظر دے ؟
- ثُمَّ اَرْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَیْنِ یَنْقَلِبْ اِلَیْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِیْرٌ ﴿۵﴾
- ۵۔ واولا اکیں پھر کے ڈیکھ نظر تھید و ناکام سچی کے ولسی
تے تھکی ہوئی ہوتی۔
- وَلَقَدْ رَیْبًا السَّمٰءِ الدُّنْیَا یَصَابِیْجُ وَجَعَلْنٰهَا رُجُوْمًا لِّلشَّیْطٰنِیْنَ وَ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِیْرِ ﴿۶﴾
- ۶۔ تے اسان قرسی آسمان کول ڈیلوٹن نال سوٹھا
کیتے تے اسان انہیں کول شیطانیں کول پھیر مارٹن دا ذریعہ
بنائے تے انہیں کیتے اسان ساٹرن آلا عذاب بنایا ہونے۔
- وَالَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَاَوْسَسَ السَّعِیْرُ ﴿۷﴾
- ۷۔ تے اپنے رب و انکار کرن و ایں کیتے دوزخ دا عذاب
تے بہوں بڑا کاٹھ ء۔
- اِذَا الْفُجُوْرٰ فِیْهَا سَعُوْا لَهَا شَیْقًا وَ هِیَ تَفُوْرٌ ﴿۸﴾
- ۸۔ جیلھے اوندے و سچ سیٹھے ولسن اوندے و پورا گڈا
دی بنگ آلی کارم اچی اچی الاٹسن تے او جوش و سچ ہوسی۔
- ثُمَّ كَادَ تَمِیْرُ مِنَ الْغِیْظِ كُلَّمَا اُلْفِیْ فِیْهَا فُجُوْرٌ سَاَلَهُمْ حَزَنُهَا اَلَمْ یَاْتٰكُمْ نَذِیْرٌ ﴿۹﴾
- ۹۔ قریب ہوسی جو او کاوڑ و سچ پھٹ و بنے جیلھے کوئی جملات
اوندے و سچ سٹی ولسی تے چوکیدار بچھسن کیا تہا ڈو ڈراوٹن
والے نہ آئے ہن۔

۱۰۔ آکھن بے شک ساڈو ڈرلوں والے آئے ہن اسان
انہیں دا انکار کیا ہاتے اسان آکھیا با اللہ سئیں کئی شے
نہیں لبانی تسان بہوں وڈی گراہی وچ ہوئے۔

۱۱۔ تے آکھن جے اسان سٹوٹا یا عقل کروں ہاتے اسان
دوزخ والیں دچ نہ ہوں با۔

۱۲۔ انہیں اپنے گناہ دا اقرار کیتے تے دوزخی کیتے لعنت
مقرر کر ڈلیو۔

۱۳۔ بے شک جبر سے اپنے رب کنیں غیب وچ ڈردن
انہیں کیتے بخشش تے وڈا اجر۔

۱۴۔ تسان اپنی گال 'ککاڈ' یا ظاہر کرو بے شک او سینے
دیاں گالیں چاندے۔

۱۵۔ اے کیوں تھی سگدے جس پیدا کیتے اونکوں (اوندرونے
دا) پتہ نہ ہوئے۔ اوتے بہوں کلیاں ہریاں گالیں دی
چاندے۔

۱۶۔ اوہرے جس تہاڈے کیتے زمین رہن دے قابل بنانی
تسان اوندے رستیں تیں جھتاں مرضی پھرتے اوندے
رزق وچو کھاؤ تے ہوندو دلٹے۔

۱۷۔ کیا تسان نیچ ولسیو جبرحا آسمان وچ اوزمین وچ
تہا کوں بے عزت کر ڈلیوئے تے او چکر کھندی پئی
ہوئے۔

۱۸۔ کیا تسان نیچ ولسیو جو آسمان والا تہاڈے اتے پھرتے داعذاب
پٹھے تے تہا کوں مزور پتہ لگ ولسیو میڈا ڈراوا کیوس
ہوندے۔

۱۹۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں وی انکار کیا ہاتے میڈا عذاب
کینجا سوت با۔

۲۰۔ کیا انہیں کھیں دونیں ڈٹھا انہیں دے اتے قطاریں

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرُهُ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا
نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
كَبِيرٍ ۝

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
السَّعِيرِ ۝

فَاعْرِضْ وَابْتِغِ فِيهِمْ مَثَقَاتِ الْأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ۝

إِلَّا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي
مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ۝

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنِ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُنْزِلَ بِكُمْ الْأَرْضَ
فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ۝

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ۝

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَكَيْفَ كَانَ لِكَبِيرِ ۝

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفْتٍ وَيَقْبِضْنَ ۝

مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿۲۱﴾
 وح اڈردن تے کھمب سگھوڑ گھندن انہیں کوں محض رحمن
 خدا رو کیندے بے شک او ہر شے کوں ڈبدا پیٹے۔

۲۱۔ کیا اے تہاڈا لشکر خدائے رحمن دے سامنے تہاڈی امداد
 کر لیس کا فراصل دوکھے دین۔

۲۲۔ کیا اے تہا کوں رزق ڈیسن جے او تہاڈا رزق روک
 گئے اصل او نافرمان تے نفرت دج بہوں اگوددہ گیئیں۔

۲۳۔ کیا جبر حاسنہ دے بھر ٹرے زیادہ سدھے راہ تے
 پے یا او جبر حاسدھا ٹرے سدھے راہ تے ہے۔

۲۴۔ توں آکھ او بوہ جیں تہا کوں بٹائے تے تہاڈے
 کن اکھیں تے دل بٹائسی تساں اصلو تشر نو بے کریندے

۲۵۔ توں آکھ او بوہ جیں تہا کوں زمین وچ کھنڈائے
 تے تساں اوہیں دو کھٹے کیتے ولسو۔

۲۶۔ تے او آبن جے تساں پچھے تے او دعدہ کڈان
 پورا تھیس۔

۲۷۔ توں آکھ ایندا علم اللہ کنیں ہے تے میں محض کھلا کھلا
 ڈراون والا ہاں۔

۲۸۔ تے جیلھے اوکوں کو اہو ڈیکھسن کافرین دے مز کماٹے
 تھی ولسن تے آکھیا ولسی اھیو ہا جینکوں تساں ولاد لاسیڈیک
 ہاوسے۔

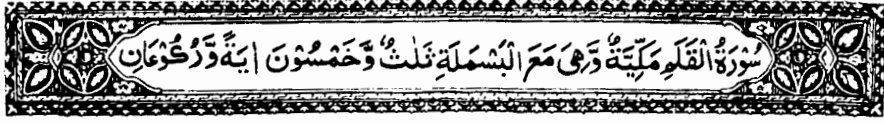
۲۹۔ آکھ ڈلیو جے اللہ میکوں تے میٹھے نال آلیں کوں ہلاک
 کر ڈیوسے یا ساڈے اتے رحم کرے تے کافرین کوں دردناک
 عذاب کنیں کون پناہ ڈیسی۔

۳۰۔ اوندے اتے بھروسہ کریندے ہیں تہا کوں ضرور پتہ
 لگ ولسی کیرھا کھل گمراہی وچ۔

۳۱۔ آکھ ڈلیو جے تہاڈا پانی ٹک وچے کیرھا تہاڈو
 و ہندا ہویا پانی انیس۔

۳۲۔ آکھ ڈلیو جے تہاڈا پانی ٹک وچے کیرھا تہاڈو
 و ہندا ہویا پانی انیس۔

۳۳۔ آکھ ڈلیو جے تہاڈا پانی ٹک وچے کیرھا تہاڈو
 و ہندا ہویا پانی انیس۔

سورۃ قلم مکی ۷۵ آیتوں سے لے کر اللہ تعالیٰ کے ناموں کی تعداد ۲۵ تک ہے۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینا اللہ سے نا نال جبرہا بن مکتے ڈیون
والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ قلم مس تے جوا لکھن گواہ بن۔
- ۳۔ توں اپنے رب سے فضل نال و پوارہ نوں بن۔
- ۴۔ تے تیبڑے کیتے کبڑا ہن نہ ممکن آلا اجر۔
- ۵۔ تے بے شک توں اعلیٰ اعلاق تے قائم ہوں۔
- ۶۔ توں جلدی ڈیکھیں تے او وی ڈیکھن۔
- ۷۔ جو کیرھا تہا بڑے وچو پاگل۔
- ۸۔ بے شک تیبڑا رب اونکوں چاڈے جبرہا راہ کنیں تھوڑا
و دے تے اونکوں چاڈے جبرہا سدھے راہ تے ہے۔
- ۹۔ تے توں انکار کرن والیں دا اکھن نہ من۔
- ۱۰۔ او چاہن جو توں کچھ ڈھلا تھیویں تے او وی ڈھلے
تھیون۔
- ۱۱۔ تے توں کہیں قساں چاویں والے ذلیل دا اکھن نہ من۔
- ۱۲۔ تے طنے ڈیون والے تے چنگھور دا وی۔
- ۱۳۔ تے جبرہا نیکی کنیں رکیندے تے حد کنیں و دھدھے
گناہ گار۔
- ۱۴۔ بہوں مندیلارے تے ہراوی۔
- ۱۵۔ ات گناہوں جوا بہوں مال والا تے اولاد والا۔
- ۱۶۔ جیلھے اونکوں ساڈیاں آیات سٹایاں دیندے آبرے
لے پہلیں دے قصے بن۔
- ۱۷۔ اساں اوندے تک تک ٹھہرے ڈیویں۔
- ۲ وَ الْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ②
- مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْمُودٍ ③
- وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ④
- وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ⑤
- فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ⑥
- بِأَبْصَارٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ⑦
- إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِسَنِّ صَلِّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِأَلْمُهَنْدِينَ ⑧
- فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ⑨
- وَذُو الْقَرْبَىٰ هُنَّ فَيَذَهُنَّ ⑩
- وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ⑪
- هَبَّازٍ مَّشَاءً يَمْسِيهِ ⑫
- مَتَاعًا لِلْخَيْرِ مُعْتَدًا أَلْسِيهِ ⑬
- عَثْلٍ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيمٍ ⑭
- أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ⑮
- إِذَا تُنْتَظِرُ عَلَيْهِ أَيُّنَا قَالَ أَسَاطِيرُ
الْأُولَٰئِينَ ⑯
- سَتِيسُهُ عَلَى الْخُرُومِ ⑰

- ۱۸۔ بے شک اسان انہیں کون ازمائے جہوں باغ
آئیں کون انایا ہا سے جلیسے انہیں قساں پاتن جو فجر کون
اسان اوندا پھل ترطلیوں۔
- ۱۹۔ تے اللہ داناں ناں گدھا ہائیں۔
- ۲۰۔ تے تیڈے رب دا عذاب اوندے اتے آئے تے اوستے
پئے بن۔
- ۲۱۔ سویرے او ایوں تھیا بیا با جہوں کپیا بیا بوسے۔
- ۲۲۔ تے سویرے ہک ڈوجھے کون سڈیے نیں۔
- ۲۳۔ تے آکھے نیں جے پھل تر وڑنے وے تے جلدی جگور۔
- ۲۴۔ اوڑ پئیں تے ہولے ہولے آہرے وندے ہن۔
- ۲۵۔ اچ کونئی مسکین تہا ڈوسے باغ وچ نہ پئے۔
- ۲۶۔ تے فجر آون کنیں پہلے او شرمائی دا فیصلہ کر نیٹھے ہن۔
- ۲۷۔ جلیسے اوں باغ کون ڈٹھے نیں آکھے نیں اسان گمراہ
ہا سے۔
- ۲۸۔ اصل اسان تے محمد ہیں۔
- ۲۹۔ انہیں وچو چنگے آدمی آکھے میں تہا کون آکھیا نہ ہا جو تسان اللہ
داناں کیوں نوتھے گھندے۔
- ۳۰۔ آکھے نیں سا ڈار ب پاک بے شک اسان ظالم ہا سے۔
- ۳۱۔ ہک ڈوجھے دو ظالم کریندے ہوئیں ڈٹھے نیں۔
- ۳۲۔ آکھے نیں بے شک اسان منہ زور ہا سے۔
- ۳۳۔ تھی سگدے جو سا ڈار ب اوں کنیں چنگا وٹا ڈیوے
اسان اپنے رب دو جھکدے ہیں۔
- ۳۴۔ ایوں عذاب ہوسی تے ہرنڈے تے آخرت دا عذاب
وڈا ہوسی جے او چاٹن۔
- ۳۵۔ بے شک متقیں کیتے انہیں بے رب کنیں نعمتیں والے
باغن۔
- إِنَّا بَكَرْتَهُمْ كَمَا بَكَرْنَا أَحْسَبَ الْجِنَّةِ إِذْ أَفْسَوْا
لَيَصِّرُ مَنَافِعًا مُصْبِحِينَ ﴿۲۸﴾
- وَلَا يَسْتَنْتُونَ ﴿۲۹﴾
- فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿۳۰﴾
- فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيرِ ﴿۳۱﴾
- فَتَنَادَا مُصْبِحِينَ ﴿۳۲﴾
- إِنِ اعْتَدُوا عَلٰى حَرَيتِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۳﴾
- فَانظُرُوا وَهُمْ بَيْنَ أَيْتُونِ ﴿۳۴﴾
- إِن لَّا يَدُخِلْتَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِّنْ سَاكِنِينَ ﴿۳۵﴾
- وَعَدَّوْا عَلٰى حَرِّ فِدْرِينَ ﴿۳۶﴾
- فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَأَصَاكُونَ ﴿۳۷﴾
- بَلْ نَحْنُ مُخْرَجُونَ ﴿۳۸﴾
- قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسْتَعْتُونَ ﴿۳۹﴾
- قَالُوا سُبْحٰنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۴۰﴾
- فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَذَّذُونَ ﴿۴۱﴾
- قَالُوا يُوبِلْنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۴۲﴾
- عَسَى رَبِّنَا أَنْ يَبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا
لَرْغِيبُونَ ﴿۴۳﴾
- كَذٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْلَا
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۴۴﴾
- إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿۴۵﴾

- ۳۶۔ کیا اسان مسلمانين کون جرمين آل کار سمجھسوں۔
 ۳۷۔ تہا کون کیا تمہی گئے تسان کینجے فیصلے کریندے ہو۔
 ۳۸۔ کیا تسان کین کتاب اوندے ورج تسان پڑھدے ہو۔
 ۳۹۔ بے شک اوندے ورج تہا بڑے کینے اوسب کجھ جو
 تسان چاہو۔
 ۴۰۔ کیا قیامت تیں کوئی تہا بڑے نال سا بڑے قسیم و عدسین
 جو تسان جیرھا فیصلہ کر لیسو تہا کون مل دیسی۔
 ۴۱۔ انہیں کتیں پچھو انہیں دا ضامن کون۔
 ۴۲۔ یا انہیں دے شرکیں تے جے او پچھے ہن تے اپنے
 شرکیں کون آن۔
 ۴۳۔ جڈاں پناں نیکیاں کر ڈتیاں ولسن تے سجدیں دو سڈیا
 ولسی انہیں کون طاقت نہ ہوی۔
 ۴۴۔ انہیں دیاں اکھیں جھکیاں ہوسن انہیں تے
 ذلت ہی ہوی تے انہیں کون سجدیں دو اول ویلھے
 سڈیا ویندا با جیلھے او تندرست ہن۔
 ۴۵۔ میکوں تے جیرھا این کال دا انکار کریندے
 اونکوں چھوڑ ڈیو اسان انہیں کون تباہی دو انہیں رستیں
 کیں گھیل کے آسوں جیرھے او چاندے وی نیٹیں۔
 ۴۶۔ میں انہیں کون و تمہی ڈینداں بے شک میڈی تدبیر
 پکی ہو۔
 ۴۷۔ کیا انہیں کیں اجرت منگدین جیندے نال او چڑی
 دے بار تلے آئے ہین۔
 ۴۸۔ یا انہیں کیں غیب دا علم تے او کجھ دے ہین۔
 ۴۹۔ توں اپنے رب دے فیصلے تے مبر کرتے اول چھی
 آلے جہاں نہ بن جیلھے او سڈیئے تے او علم نال بھرنا
 ہویا با۔
- أَفَجَعَلَ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٦٨﴾
 مَا لَكُمْ تَنْهَكُمْ يَكْفُ تَحْكُمُونَ ﴿٦٩﴾
 أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٧٠﴾
 إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخْتَارُونَ ﴿٧١﴾
 أَمْ لَكُمْ آيَاتٌ عَلَيْنَا بِاللَّغَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنْ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ﴿٧٢﴾
 سَأَلَهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ رَعِيمٌ ﴿٧٣﴾
 أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٧٤﴾
 يَوْمَ يَكْشَفُ عَنْ سَائِرٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٥﴾
 خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذُلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿٧٦﴾
 فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَلِّبُ بِهِدَايَةِ الْخُدَايَةِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٧﴾
 وَأُولِي الْأُولِيَاءِ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٧٨﴾
 أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَعْرَمٍ مُمْتَلُونَ ﴿٧٩﴾
 أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾
 فَأَضْمِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٨١﴾

- ۵۰۔ اوندے رب دی رحمت اونکوں نہ کپڑ گھنے ہاتے اونکوں
جنگل وچ سٹ ٹرما ونجے ہاتے او ذلیل ہوئے با۔
۵۱۔ اوندے رب اونکوں چن گدھے تے اونکوں نیکیں
وچ بناؤسی (رلائی)۔
- ۵۲۔ تے جے کافریں کوں طاقت ہوسے ہاتے او تیکوں قرآن
سنن دے بعد اپنی کاوڑ آلی اکھیں نال بیکھ کے تیلے
مقام توہلجا ڈیون ہاتے او آہن بے شک او دیوانہ۔
- ۵۳۔ تے اوتے محض سارے جہانیں کیے ذکر۔
- لَوْلَا اَنْ تَدْرُكَهُ نِعْمَةُ رَبِّهِ لَكُنْتُمْ بِالْعَذَاءِ
وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝
فَلَجَّبَلَهُ رَبُّهُ جَعَلَهُ مِنَ الضَّالِّينَ ۝
وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ
لَنْ يَسْمَعُوا وَالَّذِي يَكْفُرُونَ إِنَّهُمْ لَمَجْنُونُونَ ۝
وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝

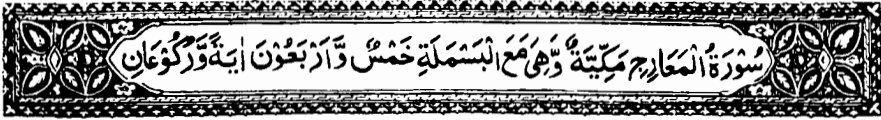
سورة الحاقۃ مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیات تے ۲ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال حیرتاں منگئے ڈیون
والا تے دل ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ پوری تھی کے رہن والی خبر۔
- ۳۔ او خبر کیا ہے؟
- ۴۔ تیکوں کیا پتہ جو او خبر کیا ہے؟
- ۵۔ نمود تے عاد عذاب دا انکار کیے۔
- ۶۔ تے نمود تے بڑا ڈھے سموت عذاب نال تباہ کیے گئے
ہن۔
- ۷۔ تے عاد بہوں نکھی اندھاری نال تباہ کیے گئے ہن۔
- ۸۔ اوں اندھاری کوں ست راتیں تے اٹھ ڈینہہ ساندھو ٹراند
گھولی رکھیا تے تیکوں پتہ جو قوم ایوس بے ہوش (ڈیلمی) ہائی
جیوس او کھی دے بڑھے ہوسے دن دیاں پاڑاں ہون۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
الْحَاقَّةُ ۝
مَا الْحَاقَّةُ ۝
وَمَا اَدْرٰکُ مَا الْحَاقَّةُ ۝
کَذَّبَتْ ثَمُوْدُ وَعَادُ بِالْفَارِعَةِ ۝
فَاَمَّا ثَمُوْدُ فَاهْلٰکُوا بِالطَّاغِیَةِ ۝
وَاقَاعَادُ فَاهْلٰکُوا بِرِیْحٍ صَرْصَرٍ عَاتِبَةٍ ۝
سَخَّرَهَا عَلَیْهِمْ سَبْعَ لَیَالٍ وَتَمْنِیَةَ اَیَّامٍ لَا
حُسُوْمًا فَنَزَلَتْ الْقَوْمَ فِیْهَا صَرْحًا لَّا کَانَ لَهُمْ اَنْجَاؤُ
نَحْلٍ وَخَاوِیَةٍ ۝

- ۹۔ کیا نیکوں انہیں وچر کوئی بچیا ہو یا بڑسدے۔
- ۱۰۔ تے فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکیں تے پہلی تھی ہوئی وستیں دے لوکیں وی گناہ کیتے ہن
- ۱۱۔ انہیں اپنے رب دے رسولس دا انکار کیتے تے اللہ انہیں کول ہر لحظے ودھن والے عذاب نال پکڑ لگدھا۔
- ۱۲۔ بے شک اسان جیلھے پانی ودھ گیا تہا کول بڑی وچ چا گدھا۔
- ۱۳۔ تاں جو اونکوں تہا بڑے کیتے نصیحت بناؤں تے سٹن والے کن سٹن (تے یار کھن)
- ۱۴۔ تے جیلھے بکو دفن دھوتوں وچایا ویسی۔
- ۱۵۔ تے زمین تے پہاڑ چاتے دلیں تے او لڑے لڑے تھی دلیں۔
- ۱۶۔ اوں جہا لڑے واقو ظاہر تھی سی۔
- ۱۷۔ تے آسمان پھٹ ویسی تے اوں بڑینہ او بہوں کمزور نظری
- ۱۸۔ تے فرشتے اوندے کتابیں تے بوسن تے اٹھ فرشتے تیرے رب دے تخت کول چمین۔
- ۱۹۔ جدوں تساں خدا دے حضور پیش کیتے دلیں تے کوئی مہل لکی ہوئی نہ ہو سی۔
- ۲۰۔ جیکوں اعمال نامہ سبے ہتھ وچ ڈیا ویسی او آکھی آؤ میڈا اعمال نامہ پڑھو۔
- ۲۱۔ میکوں یقین با میں اپنے حساب کول بڑیکھساں۔
- ۲۲۔ تے او پسند آئی زندگی وچ ہو سی۔
- ۲۳۔ اچے باغ وچ۔
- ۲۴۔ جیندے پھل لڑیئے ہوئے بوسن۔
- ۲۵۔ کھاؤ تے پیو مزے نال لے بدلہ جو تساں پہلے وقتیں وچ نیک دے کم کیتے ہن۔
- فَهَل تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ①
وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكِ
بِالْمُؤْتَفِكِ ②
فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً
رَآيَةً ③
إِنَّا لَنَّاظِفْنَا الْمَاءَ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ④
لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أذُنٌ
وَأَعْيُنُهُ ⑤
فَأَادْنِفْعُ فِي الصُّورِ نَفْخَةً وَاحِدَةً ⑥
وَحِيلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَذُكِّنَا ذُكَّةً
وَاحِدَةً ⑦
فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ⑧
وَانشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ⑨
وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ
يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ ⑩
يَوْمَئِذٍ نَعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ
خَافِيَةٌ ⑪
فَأَقَامَنَ أُوْنِي كِسْبَهُ يَسْمِينُهُ فَيَقُولُ هَذَا مَا فَرَرْتُمْ
وَأَقَامَنَ ⑫
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُلُوقِ حَسَابِيَةً ⑬
فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ⑭
فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ⑮
كُتُوبُهَا دَانِيَةٌ ⑯
كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا آسَأْتُمْ فِي الْآيَاتِ
الْحَالِيَةِ ⑰

- ۲۶۔ تے جیکوں اعمال نامہ کہجے بہتہ وچ بڑا ویسی او
آکھسی افسوس میکوں اعمال نامہ نہ بڑا ونجے با۔
- ۲۷۔ تے میکوں میڈ بے حساب دا پتہ نہ گئے با۔
- ۲۸۔ افسوس موت میڈا فیصلہ کر ڈیویے با۔
- ۲۹۔ میڈا مال کہیں کم نہیں آیا۔
- ۳۰۔ میڈا بڑ ڈھپ ختم تھی گئے۔
- ۳۱۔ (حکم تھیس) اے یوں پکڑو تے گچی وچ چٹ پٹ پاؤ۔
- ۳۲۔ تے ول دوزخ وچ اینکوں سرٹ گھتو۔
- ۳۳۔ ول ستر گز لمبے زنجیر وچ اینکوں پردہ ڈیوی۔
- ۳۴۔ بے شک لے عظیم خدا کون نہ منیدا با۔
- ۳۵۔ تے مسکین کوں کھوادن کیسے توہ نہ ڈویندا با۔
- ۳۶۔ اے اچ اتھال ایندا کوئی سگتی کاہ نہیں۔
- ۳۷۔ تے کوئی کھادن دی شے کوئی نہیں سوائے زنجیر دے
دھوٹن دے۔
- ۳۸۔ اینکوں محض گناہ گار کھوسن۔
- ۳۹۔ جو تہا کوں ڈسدرے میں اونکوں گواہ بیٹھداں۔
- ۴۰۔ جو تہا کوں نہیں ڈسدا اونکوں دی۔
- ۴۱۔ بے شک اے عزت والے رسول دی مجال۔
- ۴۲۔ تے او شاعر دا کلام نہیں تے تساں اصلو توڑھے منیدے۔
- ۴۳۔ تے نہ اے کہیں پٹرت دا کلام تے تساں رحمت اہلو
توڑھے حاصل کریندے۔
- ۴۴۔ اے رب العالمین خدا دو لبھایا گئے۔
- ۴۵۔ تے جے او آپو بٹاکے کوئی مجال آکھے با۔
- ۴۶۔ تے اسان اوندا سچا ہتھ پکڑ گھنوں با۔
- ۴۷۔ تے اونڈی شہر رگ کپ ڈیویں با۔
- ۴۸۔ تے کوئی ایں مجال کتیں ساکوں روک نہیں سگدا۔
- وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِسَالِهِ ۙ فَيَقُولُ يَلْبِئْتَنِي
لَمَّا أُوتِيَ كِتَابِيَةَ ۝
- وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَةَ ۝
- يَلْبِئْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۝
- مَا أَخَذْتَنِي مَالِيَةَ ۝
- هَذَاكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةَ ۝
- خُذْ دُونَ فَعَلُوهُ ۝
- ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلْوَهُ ۝
- ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْأَلُوهُ ۝
- إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝
- وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْيَسْكِينِ ۝
- فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُهُنَا حَبِيبٌ ۝
- وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۝
- لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطُونَ ۝
- فَلَا أُنْسُ مِنْهَا تُبْهِمُونَ ۝
- وَمَا لَا تُبْهِمُونَ ۝
- إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝
- وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ۝
- وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَدْكُرُونَ ۝
- تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝
- وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۝
- لَا خُذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝
- ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝
- فَمَا يَنْكُرُهُمْ مِنْ أَحَدٍ عِنْدَهُ حُجْرِينَ ۝

- ۴۹۔ تے بے شک او متقیں کیتے نصیحت۔
 ۵۰۔ تے بے شک اساں چاہدے ہں جو تہا بے دجو کجھ
 جھٹلاؤن والے دی ہن۔
 ۵۱۔ اے شک لے کافرں کیتے حسرت داموجب۔
 ۵۲۔ جو ایں قرآن دی سچائی کچھ یقین آلی کار ظاہر۔
 ۵۳۔ تے اپنے عظیم خدای تسیج کر
- وَإِنَّهُ لَتَذَكَّرٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۴۹﴾
 وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ﴿۵۰﴾
 وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۵۱﴾
 وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿۵۲﴾
 فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿۵۳﴾

سورة معارج مکی ۷۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۵ آیات تے ۲ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ لے ناں نال میرھا بن بگئے ڈیون
 والا تے ول ول رحم کرن والا۔
 ۲۔ کچھن والا نہ ٹلنن والے عذاب دا پچھدے۔
 ۳۔ کافرں کیں اونکوں پریں کرن آلا کوئی نہ ہوئی۔
 ۴۔ او عذاب ترقی ڈیونن والے خدا و لو۔
 ۵۔ فرشتے تے روح اوں خدا او اتنے وقت وچ وینن
 جیندی مقدار بچھا ہزار سال۔
 ۶۔ تے توں تے سوٹھا صبر کر۔
 ۷۔ بے شک او اونکوں پریں سمھدن۔
 ۸۔ تے اساں اونکوں کو بہو ڈہدے ہیں۔
 ۹۔ جہاں آسان پگھریے ہوئے تانے آلی کار تھی ویسی۔
 ۱۰۔ تے پہاڑ پنجی ہونئی گپاہ آلی کار تھی ولین۔
 ۱۱۔ تے کوئی سگتی اپنے بگتی دانہ پچھسی۔
 ۱۲۔ انہیں کوں لڑکھاؤ تا ویسی جہاں مجرم چاسن جو اوں ڈیون عذاب
 کیں پچھن واسطے اپنے پڑوی قربانی ڈیوے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾
 سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿۲﴾
 لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿۳﴾
 مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿۴﴾
 تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ
 مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿۵﴾
 فَأَصْبَحَ صَبْرًا جَبِيلًا ﴿۶﴾
 إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿۷﴾
 وَتَرَاهُ قَرِينًا ﴿۸﴾
 يَوْمَ كَانُوا السَّاءُ كَانُوهُنَّ ﴿۹﴾
 وَكَانُوا الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿۱۰﴾
 وَلَا يَسْتَلُّ حِمِيمٌ حَمِيمًا ﴿۱۱﴾
 يُبْصِرُونَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَوْمًا يَفْتَدُونَ مِنْ عَذَابِ
 يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ﴿۱۲﴾

- ۱۳۔ تے اپنی زال دی تے اپنے بھرا دی۔
 ۱۴۔ تے اپنے قبیلے دی جیرھا اونکوں آم شام ڈیندے۔
 ۱۵۔ تے جو زمین وچ اوں ساسے کول ڈیوے تال جو اونکج ونجے۔
 ۱۶۔ اے اصولوں تھیس بے شک اوں لگاریں آلا عذاب۔
 ۱۷۔ منہ دا چم ادھر وڑ ڈیسی۔
 ۱۸۔ تے اونکوں سڈیسی جیرھا کنڈ ویسی تے منہ پھر لسی۔
 ۱۹۔ جیرھا ساری عمر مال کٹھا کریندا رہ گئے۔
 ۲۰۔ بے شک انسان بدلدارہ ویندے۔
 ۲۱۔ جیلھے اونکوں مصیبت انڈی تے پریشان تھی ویندے۔
 ۲۲۔ تے جیلھے چنگائی ملدی تے شرمائی کریندے۔
 ۲۳۔ سوائے انہیں نمانیں دے۔
 ۲۴۔ جیرھے ہمیشہ اپنیاں نمازاں پڑھن۔
 ۲۵۔ تے جنہیں دے مال وچ مقرر حصہ ہو۔
 ۲۶۔ منگن والیں تے نہ منگن والیں کیتے۔
 ۲۷۔ تے جیرھے سزارے ڈینہہ دی تصدیق کریندن۔
 ۲۸۔ تے جیرھے اپنے رب دے عذاب کنیں ڈر دے رہ ویندن۔
 ۲۹۔ بے شک انہیں دے رب دا عذاب پھیندا نہیں۔
 ۳۰۔ تے جیرھے سوراخیں دی حفاظت کریندن۔
 ۳۱۔ سوائے انہیں دے جیرھاں زالیں ہن تے بانہیاں ہن بے شک انہیں تے کوئی ظلم نہیں۔
 ۳۲۔ تے جیرھا ایندے سوا کوئی کم کر لسی تے اے لوک حد کنیں ودھن والے ہن۔
 ۳۳۔ تے جیرھے اپنے امانتیں تے اپنے وعدیں دی حفاظت کریندن۔

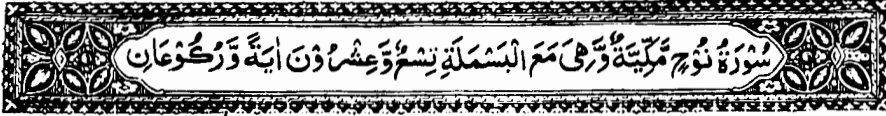
وَصَاحِبَيْهِ وَآخِيهِ ۝
 وَفِي صِدْقِهِ الرَّبِّي تُوْنِيهِ ۝
 وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْفِيهِ ۝

كَلَّا إِنَّهَا لَأَنْظُ ۝
 نَزَّاعَةً لِّلشَّوْىِ ۝
 تَدْعُوْنَ مِنْ أَدْبُرٍ وَتَوَلَّى ۝
 وَجَمَعَ فَأَوْعَى ۝
 إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَلْبُ ۝
 إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝
 وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝
 إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۝

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝
 وَالَّذِينَ فِيْ أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝
 لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝
 وَالَّذِينَ يُصَلُّونَ لِيَوْمِ الدِّينِ ۝
 وَالَّذِينَ هُمْ مِنَ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ ۝

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا يُؤْمِنُونَ ۝
 وَالَّذِينَ هُمْ لِغُرُوحِهِمْ حَافِظُونَ ۝
 إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلْكُومِينَ ۝
 فَمَنْ ابْتغىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ كَأُذُنِكَ هُمُ الْعُدْوَانُ ۝
 وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۝

- ۳۴۔ تے جیرے اپنی گواہی تے جم ویندن۔
 ۳۵۔ تے جیرے اپنی نمازیں دی حفاظت کریندن۔
 ۳۶۔ اے لوک جنہیں وچ عزت نال رکھے ولین۔
 ۳۷۔ تے کافرین کون کیا تمہی گئے جو اوتیڈو سرچا کے
 کاوڑ نال درکدے انڈن۔
 ۳۸۔ سجے تے کجھے پاسو کھٹے تھی کے مجھدے آنڈن۔
 ۳۹۔ کیا انہیں وچو ہر بندہ چاہندے جو اولمیتیں والے
 باغ وچ داخل کیا ونجے۔
 ۴۰۔ اے املاز تھیس بے شک اساں انہیں کون اوں
 شے نال پیدا کیے جینکوں اوچا ٹنڈن۔
 ۴۱۔ میں پکا دھ تے پوادھ دے رب کون گواہ بنیڈال
 بے شک اساں ایندی طاقت رکھیندے ہیں۔
 ۴۲۔ جو اساں انہیں کین پچگے بندے پیدا کر ڈیوں
 تے ساکوں کوئی روک نہیں سگدا۔
 ۴۳۔ انہیں کون چھوڑ بے اوگند وچ کھینڈن دے
 اوتیں جو اوڑ بنہ آونجے جیندا انہیں کون وعدہ بڑا گئے
 ۴۴۔ جڈاں او قبریں وچو تمکین تکمیں نکلسن تے کہیں
 کھیں دو درکدے ویندے ہوسن۔
 ۴۵۔ انہیں دیاں اکھیں تلے ہرسن تے منہ تے ذلت ہوسے
 بڑ بنہ جیندا انہیں کون وعدہ بڑا ویندے۔
- وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿۳۴﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿۳۵﴾
 أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿۳۶﴾
 فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا ذُوبًا مَّهْطِعِينَ ﴿۳۷﴾
 عَنِ الْيَسِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿۳۸﴾
 آيُطْعَمُ كُلُّ امْرِيٍّ وَتَنَّهُمْ أَنْ يَدْخُلَ
 جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿۳۹﴾
 كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿۴۰﴾
 كَلَّا أُنسِمُ بِهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ
 إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿۴۱﴾
 عَلَّ أَنْ يُبَدَّلَ خَبْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ
 بِمُسْبِقِينَ ﴿۴۲﴾
 فَذَرْهُمْ يَغُوصُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
 الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿۴۳﴾
 يَوْمَ نَخْرُجُوهَا مِنَّا سِرَاعًا كَانَهُمْ إِلَىٰ
 نُصْبٍ يُؤْفَظُونَ ﴿۴۴﴾
 خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُفُهُمْ ذَلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ
 الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿۴۵﴾

سورہ نوح مکی ۶۷ تے بسم اللہ مال ایندیاں ۲۹ آیتاں تے ۲ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندلاں اللہ دے ناں نال جبرہا بن سبکے
ڈیون والا تے دل دل مبربان۔
- ۲۔ بے شک اساں نوح کول اوندی قوم دوپٹھے جو
توں اپنی قوم کول ڈرا این کینیں پہلے جو بڑکھ آل عذاب
انہیں تے آدھنے۔
- ۳۔ آکھیس لے میڈی قوم بے شک میں تہا ڈو کھلا کھلا
ڈراوٹن والا بن کے آیاں۔
- ۴۔ جو تسال اللہ دی عبادت کرو تے اوکئیں ڈرو تے
میڈی فرمانبرداری کرو۔
- ۵۔ او تہا ڈوے گناہ بخشیس تے ہک مقررہ مدت میں وقعی
ڈلیس بے شک جے تہا کول پتہ ہرے تے اللہ دی
مدت جیلھے اندی ۶ اگر بچھو نہیں تھیندی۔
- ۶۔ آکھیس لے میڈے رب میں اپنی قوم کول مات ڈینہر
سڈیے۔
- ۷۔ تے او میڈی تبلیغ دی وجہ کئیں ہتھو پریں بھج
گئیں۔
- ۸۔ تے میں انہیں کول جیلھے سڈیے تاں جو توں انہیں
کول بخشیں انہیں اپنے کئیں دج الکلہیں چا پاتن تے
کپڑے چا ولہیے نیں صد کیتی نیں تے بہوں وڈائی کیتی
نیں۔
- ۹۔ دل میں انہیں کول اچی اچی سڈیے۔
- ۱۰۔ دل میں اعلانیہ دی (سڈیے) تے ٹک ٹک کے وی
- إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ②
- قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي كُنْتُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ③
- إِنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا
يَنْفَعِكُمْ كَرِهْتُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسْتَعْتَبٍ إِنْ أَجَلَ اللَّهُ إِذَا جَاءَ لَا يُوَخَّرُ كُنتُمْ
تَعْلَمُونَ ④
- قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَنِيلًا وَنَهَارًا ⑤
- فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ⑥
- وَإِنِّي كَلِمًا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ
فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا نِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
اسْتِكْبَارًا ⑦
- ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ⑧
- ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ⑨

سڈیئے۔

۱۱۔ تے میں انہیں کوں آکھئے اپنے رب کنیں بخشش منگو
بے شک او بخشن والا ۶۔

۱۲۔ تہا بڑے اتے جھڑکنیں بہوں مینہ دسیسی۔

۱۳۔ تے مال تے اولاد نال تہا بڑی مدد کرسی تے تہا کوں
باغ بڑیسی تے تہا بڑے کیئے نہراں بڑیسی۔

۱۴۔ تہا کوں کیا تھی گئے تہاں اللہ کنیں سٹپ دی امید
نوہے رکھیندے۔

۱۵۔ تے اول تہا کوں ترقی کرن والا بناٹے۔

۱۶۔ تیکوں بڑسا نیں اول کیویں ست آسمان اتے تلے
بناٹن۔

۱۷۔ تے چندراہیں وچ سوہلے کیئے بناٹس تے سچ
کوں بڑیوا بناٹس۔

۱۸۔ تے اللہ تہا کوں زمین وچ ودھاٹے۔

۱۹۔ دل اوندے وچ تہا کوں ولایا ویس تے دل او
تہا کوں کڈھیس۔

۲۰۔ تے اللہ تہا بڑے کیئے زمین کوں سدھا بناٹس۔

۲۱۔ تاں جو تہاں اوندے کھیں رستیں تے ٹرو۔

۲۲۔ نوح آکھئے لے میڈے رب بے شک انہیں میڈی
نافرمانی کیتی تے اوندی پیروی کیتی نیں جہیں انہیں کوں

انہیں دے مال تے اولاد کوں معن گھاٹے وچ ودھاٹے۔

۲۳۔ تے انہیں بہوں وڈی تدبیر کیتی ۷۔

۲۴۔ تے آکھئے نیں اپنے مہبودیں کوں نہ چھوڑو و دتے
سواع تے یعقوب تے یعقوب تے لسر کوں اسلو نہ چھوڑے

۲۵۔ تے انہیں بہوں ساریں کوں گمراہ کیئے تے توں خالیں
کوں معن گمراہی وچ ودھانیں۔

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿۱۱﴾

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿۱۲﴾

وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَأَنْ يَمِينٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ

جَنَّتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿۱۳﴾

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿۱۴﴾

وَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ أَطْوَارًا ﴿۱۵﴾

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ

طَبَاقًا ﴿۱۶﴾

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ

الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿۱۷﴾

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿۱۸﴾

ثُمَّ يُعِيدُ لَكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿۱۹﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿۲۰﴾

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا بِجَاثًا ﴿۲۱﴾

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْني وَاتَّبَعُوا مَنْ كَرِهَ

بِرِزْوَانِهِ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿۲۲﴾

وَمَكَرُوا وَمَكَرَ الْكُنَادِرَ ﴿۲۳﴾

وَتَالُوا الْأَلْتَارَ رَبَّنَا إِلَهُكُمْ وَلَا تَدْرُكُونَ وَدَّادًا وَلَا

سُومَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿۲۴﴾

وَقَدْ أَصَلُّوا كَشِيرَاءَ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا

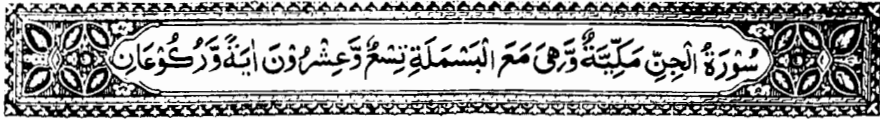
ضَلَالًا ﴿۲۵﴾

۲۶۔ اپنے گناہیں دی و جب نال غرق کیتے گبیئن تے بھا
وچ داخل کیتے گبیئن تے انہیں کول اللہ دے سوا
کوئی امدادی نہ لبھئے۔
وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
ذَيَارًا ۝۲۶

۲۷۔ تے نوح آکھئے لے میڈے رب زمین تے کہیں
کافر دا گھر نہ بچا۔
إِنَّكَ إِنْ تَذَرْنَهُمْ يُفْسِدُوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا
فَاجِرًا كَفَّارًا ۝۲۷

۲۸۔ بے شک تیں بے انہیں کول چھوڑا جاتا تے او تیبے
بندیں کول گمراہ کر لیں تے معنی نا جرتے کافر جیسن۔
رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ لِوَالِدَيَّ وَ لِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي
مُؤْمِنًا وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ لَا تَزِدِ
الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَالًا ۝۲۸

۲۹۔ لے میڈے رب میکوں میڈے پیو ما کول
تے او نکول جبر صامن کے میڈے گھر وچ داخل
تھیوے تے مومن مرد تے مومن تریکتیں کول تے (ایں تھیوے)
کافر معنی تباہی وچ ترقی کرن۔
رَبِّ اجْعَلْ لِي
وَجْهًا مُبِينًا

سورۃ جن مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۹ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبر صابن منگئے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۱

۲۔ توں آکھ میڈو وہی کین گبیئن ء جو بے شک جنیں وچ
ہک ٹولے طیئے تے آکھئے نیں اساں بے شک عجیب
قرآن ٹئے۔
قُلْ أُوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْمَعُ نَقْرًا مِنَ الْجِنِّ
فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ۝۲

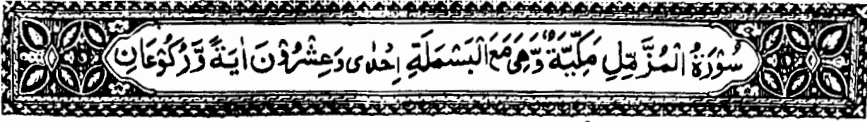
۳۔ جبر صابلیت داراہ بڑھیندے تے اساں او نکول من
گدے تے اساں اپنے رب نال کہیں کول مشرک نہ
کر لیں۔
يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَ لَنْ نُشْرِكَ
بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝۳

۴۔ تے بے شک اول سا بے رب دی اچی شان اول
نہ اپنی زال بیانی ء تے نہ پتر۔
وَ أَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً
وَلَا وَلَدًا ۝۴

- ۵۔ تے بے شک ساڑے دچو کھ پاگل اللہ دے متعلق
نا واجب گالیں کریندا ہا۔
- ۶۔ تے بے شک ساکوں یقین ہا جو انسان تے جن اللہ
دے متعلق اصلو کوڑنہ مرلیں۔
- ۷۔ تے بے شک انسانیں دچو کھ لوک جنیں دچو کھ لوک
دی ام شام منگے ہن انہیں ہتھو آکڑوچ انہیں کوں
ودھاڑتے۔
- ۸۔ تے بے شک انہیں دا الیوس خیال ہا جیویں تہاڑا جو
اللہ کس کوں نہ پٹھیسے
- ۹۔ تے بے شک اسان آسان کوں ہتھ لائے اسان
ڈٹھے او سمعت پھرے داریں نال بھریا پئے تے شہاب
نال وی۔
- ۱۰۔ تے بے شک اسان اوندے وچ سٹن کیتے پھندے
ہاے تے جیرھا ہٹن سٹن کیتے پھندے او بھا آلے
تارے کوں چھیا ہویا ڈہرے۔
- ۱۱۔ تے بے شک اسان لے جاڈے کیا زمین آلیں
کیتے خرلہند کیا گئے یا انہیں دے رب انہیں کیتے ہدایت
پسند کیں۔
- ۱۲۔ تے بے شک ساڑے دچو نیک وی ہن تے ساڑے
دچو ایندے سوادے ہن ساڑے راہ انجوانج ہن۔
- ۱۳۔ تے ساکوں خیال ہا جو اسان اللہ کوں ہرگز زمین دچ
نہرا سگسوں تے نہ درک کے ہرا سگسوں۔
- ۱۴۔ تے بے شک اسان جلیھے ہدایت سٹی ہا اسان من گدے
تے جیرھا اٹھے رب کوں نیسے او گھاٹے وادے کنیں
نئیں ڈردا۔
- ۱۵۔ تے ساڑے دچو مسلمان وی ہن تے عالم وی تے
- وَإِنَّهُ كَانَ يُقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ
شَطَطًا ۝
- وَإِنَّا كَلَّمْنَا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا ۝
- وَإِنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
مِنَ الْجِنِّ فَوَادُوهُمْ رَهَقًا ۝
- وَإِنَّهُمْ كَانُوا كَمَا كَلَّمْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ۝
- وَإِنَّا لَنَسْتَأْتِي السَّمَاءَ فَنُوجِدُ نَهَا مُلَيَّتْ حَرَسًا
شَدِيدًا وَشُهَبًا ۝
- وَإِنَّا كَلَّمْنَا نَفَعْدُ مِنْهَا مَفَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعِ
الآن يَجِدْ لَهُ شَهَابًا صَدًّا ۝
- وَإِنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أُرِيدَ مِنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ
بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝
- وَإِنَّا وَمِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كَلَّمْنَا طَرَائِفَ
قَدًّا ۝
- وَإِنَّا كَلَّمْنَا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ
هَدْبًا ۝
- وَإِنَّا لَنَأْسَعُنَا الْهُدَى أَمَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ
بِرَبِّهِ فَلَا يَخَفُ بَعْثًا وَلَا رَهَقًا ۝
- وَإِنَّا وَمِنَّا السُّلِيمُونَ وَمِمَّا الْفَاسِقُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ

- فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿۱۵﴾
 وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿۱۶﴾
 وَ أَنْ لَوْ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً
 غَدَقًا ﴿۱۷﴾
 لِنَفْسِهِمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْكُكْهُ
 عَذَابًا صَعَدًا ﴿۱۸﴾
- جیرھا مسلمان تھیں تے ایجھے جن جنہیں ہدایت گولی ہو۔
 ۱۶۔ تے جیرھے ظالمن او دوزخ دا بل جن۔
 ۱۷۔ تے جے او سدھے راہ تے چلن ہا تے اساں انہیں
 کوں دریبہ پانی پلاؤں ہا۔
 ۱۸۔ تاں جو اساں انہیں کوں آزماؤں تے جیرھا اپنے
 رب جے ذکر کئیں منہ پھریندے اللہ سیس او نکوں
 عذاب ڈیسی جیرھا ودھدا ویسی۔
 ۱۹۔ تے بے شک مسبدال اللہ کیتے جن اللہ نال کہیں
 بے کوں نہ سڈو۔
 ۲۰۔ تے بے شک جیلھے بک اللہ دا بندہ دعا کیتے کھڑا
 تھئے او اوندے اتے آن ٹھندن۔
 ۲۱۔ توں اکھ میں تے محض اپنے رب کوں سڈینداں
 تے اوندے نال کوئی شریک نہیں بیئدا۔
 ۲۲۔ اکھ بے شک میں تہاڈے کیتے کہیں نفعے تے نقصان
 دا مالک نہیں۔
 ۲۳۔ اکھ بے شک اللہ دے مقابلے وچ میکوں کوئی پناہ
 نہ ڈیسی تے اوندے سوا میکوں کوئی پناہ دی جاوی نہیں
 لہجہ دی۔
 ۲۴۔ اے تے محض اللہ دے حکم کوں تے رسالت کوں
 پکچاؤں تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول دا انکار کر لیس
 تے بے شک اوندے کیتے دوزخ دی بھاہ اوندے وچ
 ہمیشہ رہی۔
 ۲۵۔ جیلھے او اونکوں ڈیکھسن جیندا انہیں نال وعدہ ہو
 انہیں کوں پتہ بگ ویسی جو کیرھا ایلایں وچ کمزور تے
 گنزی وچ دی گھٹ۔
 ۲۶۔ اکھ میکوں نہیں پتہ جو او کوہو جیھٹ تہاڈے نال
- وَأَنَّ السَّجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ
 اللَّهِ أَحَدًا ﴿۱۹﴾
 وَأَنَّهٗ لَنَأْتَاكُمْ عَبْدَ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ
 عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿۲۰﴾
 قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿۲۱﴾
 قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿۲۲﴾
 قُلْ إِنِّي لَنْ يُخَيِّرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ ۚ وَلَنْ أَجِدَ
 مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿۲۳﴾
 إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ ۚ وَمَنْ
 يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
 خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿۲۴﴾
 حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْئَلُونَ مَنْ
 أَعْطَاهُمْ تَأْوِيلًا ۚ وَأَقْلَبُ عِدَدًا ﴿۲۵﴾
 قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ قَابَلُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ

- رَبِّيَ أَمَدًا ۝
وعدہ عر یا اللہ اوندے فاصلہ کوں ودھا ڈلیس۔
- غَلِمَ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۝
۲۷۔ او غیب کوں چاڈے تے کہیں تے غیب ظاہر
نئیں کریندا۔
- إِلَّا مَن ارْتَضَىٰ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝
۲۸۔ سوائے اپنے پسند دے رسولیں دے بے شک انہیں
دے اگرو پچھو فرشتیں دی گارد لڑدی ۶۔
- لَيَعْلَمَنَّ أَن قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا
لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝
۲۹۔ تاں جو اوکوں پتہ لگ ونچے جو انہیں اپنے رب دا
سنبیا پچاڑتے تے جو انہیں کئیں اللہ دے ولہیے وچ
تے اول ہر شے دی گنتری کیت برئی ۶۔

سورۃ مزمل مکی ۶ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۱ آیات تے ۲ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرہا بن مگئے ڈیون
والا تے بہوں مہربان۔
- يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۝
۲۔ اے چادر وچ ولہیے ہوئے۔
- تَمِمَّ إِلِيلَ إِلَّا قَلِيلًا ۝
۳۔ رات کوں اٹھی کے عبادت کر۔
- تَصَفَّاهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝
۴۔ ادھر رات یا ایں کئیں دی گھٹ کر۔
- أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۝
۵۔ یا تموٹرا ودھا ڈے تے قرآن چگے سر نال پڑیا کر۔
- إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا تَقِيلًا ۝
۶۔ بے شک اسان تیبے اے بہوں وزنی کلام لہاؤے
- إِنَّ تَأْسِيفَ آيِلٍ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ۝
۷۔ بے شک رات دا جاگن نفس کوں لتاڑ ڈیندے تے
سچ دی عادت پئیسے۔
- إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۝
۸۔ بے شک ڈیہنہ کوں تیبے کیتے بہوں کم ہرنن
- وَادْكُرْ لَمَّ تَرَكَ وَتَبَتَّنَ الْبَيْتَ تَدْبِيرًا ۝
۹۔ توں اپنے رب دا نال گھن تے اوندو جھک۔
- رَبُّ الشُّعْرَىٰ وَالْعُرْبَىٰ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ
وَكِيلًا ۝
۱۰۔ پوادھ تے پچادھ دا رب۔ اوندے سوا کوئی مبود
نئیں توں ہونکوں کار ساز بٹا۔

۱۱۔ جو او آہن اوندے تے صبر کرتے انہیں کون آرام نال چھوڑ ڈے۔

۱۲۔ تے میکوں تے نعیتیں والے منکریں کون چھوڑ ڈے تے انہیں کون کھر دتی ڈے۔

۱۳۔ بے شک اسان کنیں زخمیرن تے دوزخ۔

۱۴۔ تے سکھ دج اڑونجن والی روٹی ء تے ڈکھ والا عذاب۔

۱۵۔ جدراں زمین تے پہاڑ کب ولسن تے پہاڑ ریت دے ٹہیں آلی کار تھی ولسن۔

۱۶۔ بے شک اسان تہا ڈو رسول پٹھے جیرھا تہا ڈے اتے نگران جمویں اسان فرعون دور رسول پٹھیا با۔

۱۷۔ فرعون رسول دا انکار کیتے تے اسان اوکوں مصیبت آکے عذاب نال پکڑ گدھا۔

۱۸۔ تسان انکار کر کے کیویں کج سگدے ء اوں ڈینہ دے عذاب کنیں جیرھا جو انیں کو پڑھا کر ڈیندے۔

۱۹۔ تے آسمان ایندے نال چھٹ ونجن والارے تے اوندا دمہ پورا تھیں

۲۰۔ بے شک اے نصیحت جیرھا چاہے اپنے رب دو ونجن والارہ پکڑے۔

۲۱۔ بے شک تیرا رب جانڈے جو توں ڈو تر بائیاں

رات کون کھڑ دیں کڈا ایں ادھرات تے کڈا ایں ہک تر بائی

اڑیں تیرے سگتی وی۔ اللہ رات ڈینہ کون گھنڈا ودھیندا

رہ دیندے اوکوں پتہ ء جو تسان گرن نوے سگدے

اوں تہا ڈے اتے رحمت کیتی ء ہن جتنا موت طے قرآن پڑھیا

کرو۔ اوکوں پتہ ء جو تہا ڈے وچو بہار وی تھیں تے

کھڑ زمین وچ سفر وی کر لیں تاں جو اللہ دا فضل گولہن

تے کھڑ اللہ دے راہ وچ جہاد وی کر لیں۔ ایں واسطے

وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَفْتُلُونَ وَ اهْجُزْهُمْ هَزْبًا
بَيِّنًا ۝

وَذُرْنِي وَ النَّكَّةَ بَيْنَ أُولِي النَّعْمَةِ وَ مَحْلَمٌ بَلِيغًا ۝

إِنَّ لَدُنِّيَا أَنْكَالًا وَ حَاجِيًا ۝

وَ طَعَامًا مَادًّا غَصَّوَةً وَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَ الْجِبَالُ وَ كَانَتْ الْجِبَالُ
كَيْثِبًا مَهِيلاً ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا
أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبَيِّنًا ۝

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيبًا ۝

وَإِلْسَاءًا مُنْقَطِرًا بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۝

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي الْبَيْتِ

وَ بَعْضُهُ وَ ثُلُثُهُ وَ طَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ؕ

وَ اللَّهُ يُقَدِّرُ الْبَيْتَ وَ النَّهَارَ عَلِيمٌ أَن لَّنْ نَّحْضُرَهُ

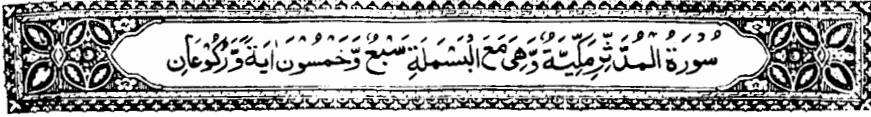
فَتَأْتِيكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ

عَلِمَ أَنَّ سَيُكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضٌ وَ آخَرُونَ يُضْرَبُونَ

فِي الْأَرْضِ يُنَبِّئُونَ مَن نَّضِلَّ اللَّهُ وَ آخَرُونَ

جو موقوفے تباں اونءے وچ پڑھو۔ تے نماز ٹھہکے پڑھو تے
زکوٰۃ ڈیو تے الشکور چبگا قرض ڈیو تے جو تباں اپے
واسطے اگرو چھیسو خدا ءے معزز تباں اونکوں پاگھنسو
او چبگا تے وڈے اجر والا۔ الشکور بخشش منگو
بے شک او بخشش والا تے بہوں مہربان۔

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاَقْرَبُ وَاَمَّا تَبَسَّرَ مِنْهُ وَاَقْبَبُوا الصَّلَاةَ وَاَتُوا الزَّكَاةَ وَاَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَاَمَّا تَقَدَّ مَوْلَا اِنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ فَاِجْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ اَوْ اَعْظَمُ اَجْرًا وَاَسْتَغْفِرُوا
اللَّهُ اِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٤٢﴾

سورة مذتر مکی ءے بسم الشکرال ایندیاں ٥٤ آیات تے ٢ رکوعن۔

- ١۔ شروع کرینداں الشکر ءے ناں نال حیرا بن سنگے ڈیوٹا
والا تے دل ول رحم کرن والا ءے۔
- ٢۔ اے وردی پا کے تیار رہن والے۔
- ٣۔ توں کھڑا تھی تے ڈرا۔
- ٤۔ تے اپے رب دی وڈائی بیان کر۔
- ٥۔ تے اپے کپڑیں کول پاک کر۔
- ٦۔ تے شرک چھوڑ ڈے۔
- ٧۔ ات کابلوں احسان نہ کرو تیکوں زیادہ بدلہ ملی۔
- ٨۔ تے اپے رب کیتے صبر کر۔
- ٩۔ تے جلیھے دھوتوں وچایا ولسی۔
- ١٠۔ تے اے ڈینہ بہوں سخت ہو سی۔
- ١١۔ تے کافرین تے سوکھا نہ ہو سی۔
- ١٢۔ میکوں تے جو میں پیدا کیتے اونکوں کھلا چھوڑ ڈیو۔
- ١٣۔ تے میں اونءے کیتے بہوں مال بنایا با۔
- ١٤۔ تے پتر ٹھائے ہن جبرھے ہر ویلے نال ہن۔
- ١٥۔ تے میں اونءے کیتے ترفی ءے رستے بناٹن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

يَا أَيُّهَا الْمَدْيَنِيُّ ﴿٢﴾

فَمَا تَأْتِي نَزْرًا ﴿٣﴾

وَرَبِّكَ كَلْبًا ﴿٤﴾

وَنِيَابِكَ فَطَهْرًا ﴿٥﴾

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرًا ﴿٦﴾

وَلَا تَسُنَّ تَسَنُّكَ نَزْرًا ﴿٧﴾

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرًا ﴿٨﴾

فَاِذَا نُفِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿٩﴾

فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿١٠﴾

عَلَى الْكٰفِرِيْنَ غَيْرٌ يَّسِيْرٌ ﴿١١﴾

ذُرِّيٌّ وَمَنْ خَلَقْتُ وَجِيْدًا ﴿١٢﴾

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا ﴿١٣﴾

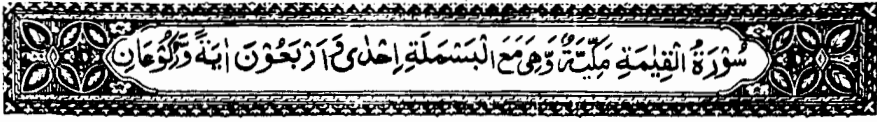
وَبَيْنَ شَهْرَدًا ﴿١٤﴾

بِمَعْدَدَاتٍ لَهُ تَهْمِيْدًا ﴿١٥﴾

- ۱۶۔ دل اولیٰ لعل کریندے جو میں بیاودھاواں۔
 ۱۷۔ اصلو ناں بے شک اور ساڑھی آیات دادشمن۔
 ۱۸۔ میں اوکوں عذاب ڈلیاں جیرھا وودھا ولسی۔
 ۱۹۔ بے شک اول سوچئے تے اندازہ لائس۔
 ۲۰۔ ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائس۔
 ۲۱۔ دل او ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائس۔
 ۲۲۔ دل ڈٹھس۔
 ۲۳۔ دل منہ پھیریں تے مٹھا چڑھائس۔
 ۲۴۔ دل کنڈولائی اس تے وڈائی کیتی اس۔
 ۲۵۔ تے آکھیس لے تے معنی جادو جیرھا اثر کریندے۔
 ۲۶۔ لے انسان داکلام۔
 ۲۷۔ میں اوکوں عذاب وچ سٹیاں۔
 ۲۸۔ تیکوں کیا پتہ "سقر" کیا بے۔
 ۲۹۔ نہ بچیندی ۶ نہ چھڑیندی ۶۔
 ۳۰۔ اوکل کول وی ساڑھیندی ۶۔
 ۳۱۔ اونرے اتے ۱۹ دروغے بن۔
 ۳۲۔ تے دوزخ دے دروغے اساں فرشتیں کول بٹائے
 تے اساں انہیں دی گنتری کافریں دی آزمائش کیتے بٹائی ۶
 تاں جو کتاب والیں کول یقین تھیوے تے مومنین دے
 ایمان و دھن تے کتاب والے تے مومن تھک وچ نہ
 پون تے اولوک آہن جنہیں دے دلیں وچ بیماری ۶ تے
 کافر جو ایں مثال نال اللہ کیا چاہندے الیوں اللہ جیکوں
 چاہندے گراہ کریندے تے جیکوں چاہندے ہدایت
 ڈیندے تے تیبے رب دے لشکر صرف اللہ جانڈے
 تے لے معنی انسان کیتے نصیحت۔
 ۳۳۔ سٹو چندر گواہ۔
- ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿٦٠﴾
 كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِزًّا ﴿٦١﴾
 سَاءَ هِفْهَفُهُ صَعُودًا ﴿٦٢﴾
 إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿٦٣﴾
 فَقَتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٦٤﴾
 ثُمَّ قَتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٦٥﴾
 ثُمَّ نَظَرَ ﴿٦٦﴾
 ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٦٧﴾
 ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٦٨﴾
 فَقَالَ إِنَّ هَذَا آيَاتُ سِحْرِ قَوْمٍ ﴿٦٩﴾
 إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٧٠﴾
 سَاءَ صَاحِبِلِهِ سَقَرٌ ﴿٧١﴾
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿٧٢﴾
 لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٧٣﴾
 لَوَاحِيَةُ اللَّبَشْرِ ﴿٧٤﴾
 عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٧٥﴾
 وَمَا جَعَلْنَا النَّارَ إِلَّا مَلَكَةً ۖ وَمَا جَعَلْنَا
 عَذَابَهُمْ إِلَّا وَشْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ وَيُزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَزِيدَ
 الَّذِينَ آتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَّا يَقُولَ الَّذِينَ
 فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا
 مَثَلًا ۗ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن
 يَشَاءُ ۗ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۗ وَمَا هِيَ إِلَّا
 ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ﴿٧٦﴾
 كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٧٧﴾

- وَأَيُّنَ إِذْ أَدْبَرَ ۝
 وَالصُّبْحِ إِذْ أَسْفَرَ ۝
 إِنَّهَا لَأُحْدَى الْكُبْرَى ۝
 نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۝
 لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝
 كَلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةً ۝
 إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝
 فِي جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝
 عَنِ الْمَجْرُومِينَ ۝
 مَا سَأَلْتَهُمْ فِي سَعَى ۝
 قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۝
 وَلَمْ نَكُ نَطْعَمُ الْمُسْكِينِ ۝
 وَكُنَّا نَحْوَصُ مَعَ الْغَائِبِينَ ۝
 وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝
 حَتَّىٰ أَشْنَا الْيَقِينَ ۝
 فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ۝
 فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ۝
 كَانَهُمْ حَمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ۝
 فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۝
 بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا
 مُنَشَّرَةً ۝
 كَلَّا بَلْ لَا يَخْتَفُونَ الْآخِرَةَ ۝
 كَلَّا إِنَّكَ تَنْذِرُكَ ۝
 مَنِ شَاءَ ذَكَرَهُ ۝
 وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ
 وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ ۝
- ۳۴۔ تے رات دی جیلھے او کٹھ ولیندی ۶۔
 ۳۵۔ تے صبح دی جیلھے ظاہر تعیندی ۶۔
 ۳۶۔ اے بہوں وڈی شے ہے۔
 ۳۷۔ انسان کوں ڈراوٹن والی ۶۔
 ۳۸۔ جیرھا چاہندے جو اگر کچھ تھیوے۔
 ۳۹۔ ہر شخص اپنے عملیں دے اگے بگاٹھے وچ۔
 ۴۰۔ سوائے سچے پاسے آلیں دے۔
 ۴۱۔ ادجنت وچ ہک ڈو بھے کنیں پھین۔
 ۴۲۔ مجرمیں دے متعلق
 ۴۳۔ جو تہا کوں دوزخ وچ کیرمی شے گھن گئی ۶۔
 ۴۴۔ آگھن اسان نماز نہ پڑھدے ہاسے۔
 ۴۵۔ تے مسکین کوں کھانا نہ کھونیدے ہاسے۔
 ۴۶۔ تے بے ہودہ لوکس نال رل کے بے ہودگی کریندے ہاسے
 ۴۷۔ تے جزا سزا دے ڈیندا انکار کریندے ہاسے۔
 ۴۸۔ لے تک جو ساکوں موت آگئی۔
 ۴۹۔ سفارشیں دی سفارش انہیں دے کم نہ اوسی۔
 ۵۰۔ انہیں کوں کیا ہے او نصیحت کنیں منہ پھیرین۔
 ۵۱۔ جیویں او خرٹھے بوئے گڈاہوں۔
 ۵۲۔ جیرے شیبیں کنیں بھجن۔
 ۵۳۔ اصل ہر بندہ چاہندے جو اوں کوں کھلی کتاب بڑتی دپنے۔
 ۵۴۔ سٹواد آفرتہ کنیں نیں ڈردے۔
 ۵۵۔ سٹوبے شک او نصیحت۔
 ۵۶۔ جیرھا چاہے نصیحت پکڑے۔
 ۵۷۔ تے او نصیحت نیں پکڑیندے سوائے اندے جو اللہ
 چاہے او تے متقی تے جنہیں کوں اللہ دی بخش حاصل۔

مطابق ۲
 عند التقریب

سورۃ قیامتہ کی ۷۵ آیتیں لے کر بسم اللہ نال ایندیاں ۴۱ آیتیں تے ۲ کرکون۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ سے ناں نال جبرہا بن مٹکے ڈیوٹن
والا تے دل دل رحم کرن والا۔
- لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ②
- ۲۔ میں قیامت سے ڈینہہ کون گواہ بینداں۔
- وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ③
- ۳۔ تے علامت کرن والے نفس کوی وی گواہ بینداں۔
- أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ لَنْ نَجْعَلَ عِظَامَهُ ④
- ۴۔ کیا انسان دا خیال جو اسان اوندیاں ٹپیاں کھٹیاں نہ کر
سگسوں۔
- بَلَىٰ قَدَرِينٌ عَلَيَّ أَنْ تُسَوِّىَ بَنَاتُهُ ⑤
- ۵۔ سٹھ اسان کتیں لے وی طاقت جو اسان اوندے جوڑ جوڑ
کوں دلا بٹا ڈیوں۔
- بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ⑥
- ۶۔ اصل انسان چاہندے جو اگر تے وی گناہ کرینداں بہرے
- يَسْتَأْذِنُ أَكْبَانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ⑦
- ۷۔ او پچھدے جو قیامت دا ڈینہہ کپڑن۔
- فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑧
- ۸۔ نیلھے اکھیں پتھڑن ولسن۔
- وَحَسَفَ الْقَمَرُ ⑨
- ۹۔ تے چندر کپڑن ولسن۔
- وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ⑩
- ۱۰۔ تے سہ تے چندر کھٹے تھی ولسن۔
- يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَقَرُّ ⑪
- ۱۱۔ تے انسان اوں جہاڑے آکھسی بھون دی جا کھتاں۔
- كَلَّا لَا وَزَرَ ⑫
- ۱۲۔ سٹھ کوئی بچن دی جانئیں۔
- إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ⑬
- ۱۳۔ تیبڑے رب دو اوں ڈینہہ لکاڑے۔
- يُنَبِّئُ الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ⑭
- ۱۴۔ انسان کوڑسیا ولسی جو اوں اگر یا پچھو پھیا ہوسی۔
- بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ⑮
- ۱۵۔ اصل انسان اپنے آپ کوں ڈاڈھا جائدے۔
- وَلَوْ أَلْفَىٰ مَعَادٍ يُورَهُ ⑯
- ۱۶۔ بھانویں او زبان نال جتنی صفائی پیش کرے۔
- لَا تَحْزَنْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَتَعَجَّلَ بِهِ ⑰
- ۱۷۔ توں اپنی زبان کوں حرکت نہ ڈے جو لے قرآن جلدی
ہوسے۔
- إِنَّ عَلَيْنَا جُنْعَهُ وَقُرْآنَهُ ⑱
- ۱۸۔ بے شک اونکوں جمع کرن تے پڑھاوٹن ساڈا کم

- ۱۹۔ تے جلسے اسان اوکوں پڑھوں توں ساڈے کچھو پڑھیا کر۔
 ۲۰۔ دل بے شک ساڈے اتے اوندیا بیان فرض۔
 ۲۱۔ سٹو اصل تساں جلدی کون پسند کریندے ۶۔
 ۲۲۔ تے آخرت کون چھوڑ ڈیندے ۶۔
 ۲۳۔ اول ڈیہندہ جبرے خوش ہوسن۔
 ۲۴۔ تے اپنے رب دو ڈیہندے پے ہوسن۔
 ۲۵۔ تے کچھ جبرے اول ڈیہندہ ویٹے ہوئے ہوسن۔
 ۲۶۔ انہیں دا خیال ہوسی جو انہیں لے مڑکے بمن ڈتے پسین۔
 ۲۷۔ سٹو جلسے ساہ گچی و جج اڑیا کھڑا ہوسی۔
 ۲۸۔ تے اکھیس جو کون بچا سگدے۔
 ۲۹۔ تے یقین ہوسی جو ارج دھوڑا ۶۔
 ۳۰۔ تے پیاں بک ڈوجھے نال لگسن۔
 ۳۱۔ تے تیڈے رب دو اول ڈیہندہ و پنجا پوسی۔
 ۳۲۔ تے اول نہ صدقہ ڈتے تے نہ نماز پڑھی اس۔
 ۳۳۔ تے اصل انکار کیتے تے منہ پھیر لیس۔
 ۳۴۔ دل اپنے فائدان دو اکڑیندا گئے۔
 ۳۵۔ تیڈے کیتے تباہی ۶۔
 ۳۶۔ دل آہرے ہیں تیڈے کیتے تباہی ۶۔
 ۳۷۔ کیا انسان سوچیندے جو اوکوں بے داگکا چھوڑ ڈتا ویسی۔
 ۳۸۔ کیا او منی دا قطرہ نہ با جیر حاسٹیا گیا ہا۔
 ۳۹۔ دل او لوٹھرا بٹیا دل اللہ اوکوں بی شکل ڈتی تے پورا بٹا ڈتس۔
 ۴۰۔ تے اوندے دجر جڑے نرتے مادہ بٹا کنسی۔
 ۴۱۔ کیا او ایں کمال تے قادر نہیں جو مڑدے کون بیندا کر ڈیوسے۔ (ادقادر)
- فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿۱۹﴾
 ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿۲۰﴾
 كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿۲۱﴾
 وَتَذُرُونَ الْآخِرَةَ ﴿۲۲﴾
 وَجُودَ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿۲۳﴾
 إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿۲۴﴾
 وَجُودَ يَوْمَئِذٍ بِأَسْرَةٍ ﴿۲۵﴾
 تَكَلُّنَ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿۲۶﴾
 كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ الشَّرَاقِيَ ﴿۲۷﴾
 وَقِيلَ مَنْ مَن سَرَّاقٍ ﴿۲۸﴾
 وَكَانَ أَكْهَ الْفِرَاقِ ﴿۲۹﴾
 وَالنَّفْعِ السَّاقِ بِالسَّاقِ ﴿۳۰﴾
 إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ بِالسَّاقِ ﴿۳۱﴾
 فَلَا صَدَقَاتٍ وَلَا حِطَّةَ ﴿۳۲﴾
 وَلَكِنَّ كَذَّابٍ وَمَوْكَلًا ﴿۳۳﴾
 ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى آهْلِهِ يَمْتَقِنُ ﴿۳۴﴾
 أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى ﴿۳۵﴾
 ثُمَّ أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى ﴿۳۶﴾
 أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ﴿۳۷﴾
 أَلَمْ يَكُ نَظْفَةً مِّنْ مَّيِّمَتِي يُهْمِي ﴿۳۸﴾
 ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَى ﴿۳۹﴾
 فَجَعَلَ مِنْهُ الْبَشَرَ الْكَرَّ وَالْأُنثَى ﴿۴۰﴾
 أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَيَّ أَنْ جِيءَ الْمَوْتَى ﴿۴۱﴾

سُورَةُ الذَّهَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَانِ وَثَلَاثُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سرورۃ دھریکی ۷۲ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۲ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے نال نال جیرہا بن سکے ڈیوڑن
والا تے دل ول رم کرٹن والا ۷۔
- ۲۔ کیا انسان تے او وقت نیں آیا جیلھے او ذکر دے قابل
وی نہا۔
- ۳۔ بے شک اساں انسان کرس رلڑ لطفے نال پیدا کیے
تاں جو اساں اونکوں ازماؤں ول اساں اونکوں سنٹن والا
تے ڈیکھن والا بندے۔
- ۴۔ بے شک اساں اونکوں سدھارہ ڈکھائے ہن او
شکر کرے یا ناشکر ابے۔
- ۵۔ بے شک اساں کافرین کیے زنجیر تے پٹے تے دوزخ
تیار کیتی ہوئی ۷۔
- ۶۔ بے شک نیک لوک اینجھے بیالیں وچ پسین جنہیں وچ
کافر رل ہوئی ہوسی۔
- ۷۔ ہک چشمہ ۷ جیندے وچ اللہ دے بندے پسین او زمین
کوں کھٹ کے (چشمہ) کڈھیندن۔
- ۸۔ نذران پوریوں کر لیں تے اوں ڈینہہ کنیں ڈردن جیندی
بڑائی ساری دنیا تے کھنڈی ہی ہوسی۔
- ۹۔ تے او خدادادی محبت وچ مسکینیں، یتیمیں تے قیدیں
کوں کھاٹا کھویندن۔
- ۱۰۔ بے شک اساں تہاکوں اللہ دی رمانا کیے کھویندے ہن
تہا ڈکھائے کنیں بدلہ تے شکر یہ لے مگدے۔
- ۱۱۔ بے شک اساں اپنے رب کنیں اول ڈینہہ توں ڈردے
- هَلْ آتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الذَّهْرِ لَمْ يَكُنْ
شَيْئًا مَّا ذُكِّرُوا ②
- إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ
فَجَعَلْنَاهُ سَيِّئًا بَصِيرًا ③
- إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّا شَاكِرًا وَإِنَّا كَفُورًا ④
- إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ⑤
- إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا
كَانُورًا ⑥
- عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا
تَفْجِيرًا ⑦
- يَوْمُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
مُسْتَقْبِرًا ⑧
- وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حَيْثُ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا
وَأَسِيرًا ⑨
- إِنَّمَا نَطْعَمُكُمْ لِيُذَكَّرَ اللَّهُ لَا تُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً
وَلَا شُكْرًا ⑩
- إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبَّوْ سَاءَ مَطَرُ يَوْمًا ⑪

ہیں جڈاں منہ دٹے پٹے ہوسن تے متھے تے وٹ ہوسن۔

۱۲۔ تے اللہ انہیں کول اوں بڑبندے شرتیں بچیس تے انہیں کول فرشی بخشیس۔

۱۳۔ تے انہیں دے مہردی وجر نال انہیں کول جنت تے پرشم بدے وچ بلیس۔

۱۴۔ او دہائیں دے ٹیک لائی بیٹھے ہوسن ہماپیں تے نے اوندے وچ نہ بہوں گری بڑیکھسن تے نہ بہوں ٹھڈو۔

۱۵۔ تے باغ تے پچھاویں انہیں تے کئے پٹے ہوسن تے اوندے پھل کولہو کرڈتے دلسین۔

۱۶۔ انہیں دے چودھار اینجے تھانویں نال چکر لایا ویسی جیرے پانڈی دے ہوسن تے شیشے دیاں مراعیان ہوسن۔

۱۷۔ تے اصل او پانڈی دیاں ہوسن چگے اندازے نال بیٹیاں ہویاں ہوسن۔

۱۸۔ تے اوندے وچ انہیں کول انہیں گلاسیں وچ پانی پلایا ویسی جیریں وچ سٹھہ رلی ہوئی ہوسن۔

۱۹۔ ہک چشمہ اوندے وچ جیندا نال لیلیں۔

۲۰۔ تے فادہ ہمیشہ انہیں دی خدمت کرلسن توں انہیں کول بڑیکھیس تے ٹیکوں معلوم تھیس جیریں او کھنڈیے ہوئے موتی ہن۔

۲۱۔ تے جیلھے توں بڑیکھیس توں اتھال بہوں وڈی نعمت تے بادشاہت بڑیکھیس۔

۲۲۔ انہیں دے اتے پتلے رشیم دے سادے کپڑے ہوسن تے پے وی رشیمی کپڑے ہوسن تے انہیں کول پانڈی دے کنگن پوائے دلسین تے انہیں دارب انہیں کول پاک

شراب پلیس۔

۲۳۔ بے نمک اے تہا بڑا بدلہ دے تے تہا بڑی محنت دی قدر کیتی گئی۔

فَوْقَهُمْ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْم نَضْرَةً
وَسُرُورًا ۝

وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝

مُعَلِّدِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يُرَدُّونَ فِيهَا شَمْسًا
وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ أُنُوفُهُمْ
تَذَلُّلًا ۝

وَيَطَّافُ عَلَيْهِمْ بِآبِيَةِ مِنْ فِضَّةٍ وَالْكَوَابِ كَأَنَّ
قَوَارِيرًا ۝

قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝

عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۝

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا دَأَبْتَهُمْ
حَسِبَتْهُمُ لُحُوفًا فَتَتَوَرَّأَ ۝

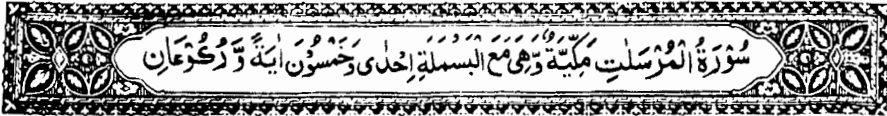
وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَرًا رَأَيْتَ لَعِينًا وَمِثْلًا بِكَيْرًا ۝

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُوعٌ
أَسَاوِرٌ مِنْ ذَهَبٍ وَسِقَاهٌ مِنْ لؤلؤٍ مُكْرَمًا ۝

إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ۝

درخص بیاض اللات فی الرسول جیسا کہ وہی ہے جلالہ اللہ علیہ وسلم وکلیات فی بیرو الارض

- ۲۳۔ بے شک اسان تیرے اتے قرآن تموراً تموراً
لبائے۔
إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿۲۳﴾
- ۲۵۔ توں مبرکر اپنے رب دے حکم تے انہیں دچوگانہ گار
تے کافر داکھن نہ من۔
فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ آيَةً أَوْ
كُفُورًا ﴿۲۵﴾
- ۲۶۔ تے اپنے رب دا صبح شام ذکر کر۔
وَأَذِّكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿۲۶﴾
- ۲۷۔ تے رات کوں اونکوں سجدے کرتے رات کوں دیر
تک اوندی تسبیح کر۔
وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿۲۷﴾
- ۲۸۔ بے شک نے لوک جلدی چاہندن تے باری ڈیہند کوں
اپنے پچھو چھوڑ ڈیندن۔
إِنَّ هَؤُلَاءِ جُهْدُونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ
يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿۲۸﴾
- ۲۹۔ اسان انہیں کوں پیدا کیتے تے انہیں دے جوڑ پکے
کیتن تے جلیے چاہسوں انہیں جسیں بی مخلوق انہیں
دی جاتے بنا ڈیوں۔
نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا
أُمَّةً لَهُمْ تَبَدُّلًا ﴿۲۹﴾
- ۳۰۔ بے شک اے نصیحت جیرما چاہوے اپنے رب
دوراہ گھئے۔
إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿۳۰﴾
- تے تسان تے محض اوہر چاہندے جو اللہ
چاہندے بے شک اوہوں چائٹن والا تے سائنا۔
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۳۱﴾
- جینکوں چاہندے اپنی رحمت ورج داخل کریندے
تے ظالمیں کئے ڈکھ والا عذاب تیا رکیتا ہوتے۔
يُنَادِجِلْ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۳۲﴾

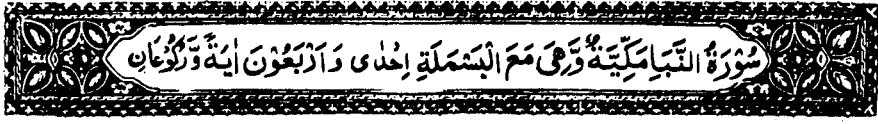

سورہ مرسلت، مکی، تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۱ آیات نے ۲ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے نال نال جیرما بن گھئے ڈیوں
والا تے دل دل مہربانی۔
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾
- ۲۔ او جماعتاں جیرمیاں ہولے ہولے چلیدیاں دیندن
۳۔ تے دل تمکیاں تھی دیندن۔
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿۲﴾
فَالعَوفَاتِ عَصْفًا ﴿۳﴾

- ۳۔ تے دنیا وچ پھیلاوٹ والی جماعتیں کوں گواہ بنینداں
 ۵۔ تے سچ تے کوڑ وچ فرق کریندن۔
 ۶۔ تے خدا دے کلام کوں سٹویندن (اسے سب گواہ بن
 ۷۔ عذر کیتے یا بڑا دے کیتے۔
 ۸۔ بے شک جو تہا بڑے نال وعدہ پوہا تھیسے۔
 ۹۔ تے جیلے تارے مرٹ ولین۔
 ۱۰۔ تے جیلے آسان وچ سوراخ تھی ولین۔
 ۱۱۔ تے جیلے پہاڑ اڑاریے ولین۔
 ۱۲۔ تے جیلے رسول مقرر وقت تے آندے ولین۔
 ۱۳۔ کیرے ڈینہہ کیتے اسے چھڑایا گیا ہا۔
 ۱۴۔ فیصلے دے ڈینہہ کیتے۔
 ۱۵۔ تیکوں کیا پتہ فیصلے دا ڈینہہ کیا ہے۔
 ۱۶۔ اول ڈینہہ منکریں کیتے ہلاکت۔
 ۱۷۔ کیا اسان پھلیں کوں ہلاک نیں کیا۔
 ۱۸۔ دل انہیں دے بعد بنہیں کوں دی۔
 ۱۹۔ اسان ایویں بھر میں نال کریندے ہیں۔
 ۲۰۔ اول ڈینہہ جھٹلاوٹ والیں کیتے تباہی ہا۔
 ۲۱۔ کیا اسان تہاکوں ذلیل پائی گئیں پیدا نیں کیا۔
 ۲۲۔ دل اسان اوکوں محفوظ جاتے رکھے۔
 ۲۳۔ ہک مقررہ وقت تیں تے ساکوں اندازہ ہا۔
 ۲۴۔ تے اسان بہوں چنگے اندازہ کرن والے ہیں۔
 ۲۵۔ اول ڈینہہ جھٹلاوٹ والیں کیتے تباہی ہا۔
 ۲۶۔ کیا اسان زمین کوں ولہیٹن والا نیں بٹایا۔
 ۲۷۔ جیندے دی بن تے مرے دی۔
 ۲۸۔ تے اوندے وچ اسان اچے پہاڑ بٹان تے اسان
 تہاکوں مسٹاپائی پلائے۔
- وَالنَّشْرِتِ نَشْرًا ۝
 فَالْفُرْقَتِ قَرْقًا ۝
 فَالْمَلِيقَتِ ذِكْرًا ۝
 عُدْرًا اَوْثُنًا ۝
 اِنَّمَا تُوْعَدُونَ كَوَافِعًا ۝
 فَاِذَا النُّجُومُ طَلَسَتْ ۝
 وَاِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝
 وَاِذَا الْجِبَالُ نُسْفَتْ ۝
 وَاِذَا الرُّسُلُ اُقْتَتَتْ ۝
 لَا تَبْقَىٰ يَوْمَ الْاِخْتِلَافِ ۝
 لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝
 وَمَا اَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ۝
 وَيَوْمَ يُرْمَىٰ لِلْمَكْذِبِ اَيُّنَ ۝
 اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِيْنَ ۝
 ثُمَّ نُنَبِّئُهُمُ الْاٰخِرِيْنَ ۝
 كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ۝
 وَيَوْمَ يُرْمَىٰ لِلْمَكْذِبِ اَيُّنَ ۝
 اَلَمْ نَخْلُقَكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۝
 فَجَعَلْنٰهُ فِي قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ۝
 اِلٰى قَدْرٍ مَّعْلُوْمٍ ۝
 فَتَدْرَا نَاۤ اَنۡتُمْ قَبِيْعَةُ الْغٰیۤرِ ۝
 وَيَوْمَ يُرْمَىٰ لِلْمَكْذِبِ اَيُّنَ ۝
 اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ رِڪَنًا ۝
 اَحْيَاۤءًا وَّاَمْوَاتًا ۝
 وَجَعَلْنَا لِيَمَّارِيۤنِ سُلٰبًا وَّاَسْقَيْنٰكُمْ مَّاءً
 فُرَاتًا ۝

۲۹. اول ڈیبنہ جھلاوٹ والیں کیسے تباہی ہو۔
۳۰. جیرمی شے کول جھلیندے بادے اوندو وڈ پجو۔
۳۱. اول پچھایں دو و پجو جیندے رے حصے ہن۔
۳۲. نہ پھاں ڈیبندے تے نہ گرمی کنیں پچھیندے۔
۳۳. بے شک اولے جیڈے مہانہ سٹیس جیوں قلعے ہون۔
۳۴. جیوں او جہازیں کول پدھن والے رستے ہون۔
۳۵. اول ڈیبنہ جھلاوٹ والیں کیسے تباہی ہو۔
۳۶. لے ڈیبنہ مجرم نہ ایسی۔
۳۷. تے انہیں کول پھانے دی وی اجازت نہ ڈونی ویسی۔
۳۸. اول ڈیبنہ جھلاوٹ والیں کیسے بلاکت۔
۳۹. لے فیصلے دا ڈیبنہ اسان تہا کول تے پہلیں کول کٹھا کر لیں۔
۴۰. تے بے تہا ڈی کوی تہ ہیر تے آنو۔
۴۱. اول ڈیبنہ جھلاوٹ والیں کیسے بلاکت۔
۴۲. بے شک متقی چھانویں تے چھیں وچ ہو سن۔
۴۳. تے جیرمے اول پند کر لیں او میرے ہو سن۔
۴۴. کھاؤ تے پو مزے نال لے تہا ڈے نیک علیں دا بدلہ ہو۔
۴۵. اسان ایویں نیکیں کول جزا ڈیبندے ہیں۔
۴۶. جھلاوٹ والیں کیسے اول ڈیبنہ تباہی ہو۔
۴۷. کھاؤ تے فائدہ پاؤ کھ وقت کیسے بے شک تسان مجرم ہوے۔
۴۸. اول ڈیبنہ جھلاوٹ والیں کیسے تباہی ہو۔
۴۹. تے جیلھے انہیں کول آکھیا ویندے رکوع کرو او نہیں کرنی دے۔
۵۰. اول ڈیبنہ جھلاوٹ والیں کیسے تباہی ہو۔
۵۱. تے تسان ایندے بعد بی کیرمی گال میسر۔
- وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٩﴾
 اِنظَلِقُوا اِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٣٠﴾
 اِنظَلِقُوا اِلٰى ظِلِّ ذِي ثُلَّةٍ شَعْبٍ ﴿٣١﴾
 لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللّٰهِ ﴿٣٢﴾
 اِنَّمَا تُرَبِّىْ بِشَرِّ رِكَالٍ قَصْرٍ ﴿٣٣﴾
 كَاَنَّهُ جَنَّاتٌ صُمْرُ ﴿٣٤﴾
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾
 هٰذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٦﴾
 وَلَا يُؤَدُّنَ لَهُمْ فِعْلَهُمْ زُورًا ﴿٣٧﴾
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾
 هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَعَلْنَاكُمْ وَالْاَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾
 فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكَيْدُوْنَ ﴿٤٠﴾
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾
 اِنَّ السَّاعِقِيْنَ فِي ظُلُلٍ وَعِغْوٍ ﴿٤٢﴾
 وَفَوَاكِهِ مَتَابِشْتُهُمْ ﴿٤٣﴾
 كَلُوا وَاَشْرَبُوا هَيْبَتًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٤﴾
 اِنَّا كُنَّا لَنَجْرِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٤٥﴾
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٦﴾
 كَلُوا وَاسْتَمِعُوا قَلِيْلًا اِنَّا كُمْ فُجِرُوْنَ ﴿٤٧﴾
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٨﴾
 وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اِنكَعُوا لَا يَرْكَعُوْنَ ﴿٤٩﴾
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾
 فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٥١﴾

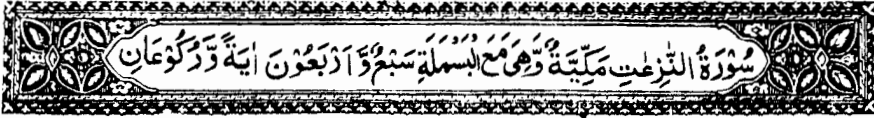

سورۃ نبائکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۴ آیات تے ۲ رکومن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ②
عَنِ النَّبِيّٰ الْعَظِیْمِ ③
الَّذِیْ هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُونَ ④
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ⑤
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ⑥
لَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مَهْدًا ⑦
وَالْجِبَالَ اُدْنَادًا ⑧
وَخَلَقْنَاكُمْ اَزْوَاجًا ⑨
وَجَعَلْنَا بَيْنَكُمْ سُبُطًا ⑩
وَجَعَلْنَا الْيَلَّ لِبَاسًا ⑪
وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ⑫
وَبَيْنَنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شَدَ اِدًا ⑬
وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ⑭
وَاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصُوتِ مَاءً نَّجَاجًا ⑮
لِنَخْرِجَ بِهٖ حَبًّا وَّنَبَاتًا ⑯
وَجَنَّاتٍ الْفَاقَاتِ ⑰
اِنَّ يَوْمَ الْفَضْلِ كَانَ مِيقَاتًا ⑱
يَوْمَ يَنْفُخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ اَفْوَاجًا ⑲
وَفَتَحَتِ السَّمَاۗءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ⑳
- ۱۔ مشروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرعابن گھنے ڈیون
والا تے دل ول رحم کرن والا ۶۔
۲۔ لے لوک ہک ڈوبھے کنیں کیرھی کمال دا پھدن۔
۳۔ کیا اوں بہوں وڈی خبر دے متعلق۔
۴۔ جیندے بارے وچ او اختلاف کریندن۔
۵۔ ستر انہیں کوں پتہ بگ ویسی
۶۔ دل ستر انہیں کوں پتہ بگ ویسی
۷۔ کیا آساں زمین کوں دھٹانائیں بنایا
۸۔ تے پہاڑیں کوں سچ آلی کار بھرے سے۔
۹۔ تے آساں تہاکوں جوڑے جوڑے پیداکتے
۱۰۔ تے تہاڈی نندر کوں آرام کیتے
۱۱۔ تے رات کوں لکاوٹ کیتے
۱۲۔ تے ڈینہہ کوں روزی کیتے بنائے
۱۳۔ تے تہاڈے اتے آساں ست مضبوط آساں بنائے۔
۱۴۔ تے چکدار سمجھ بنائے سے۔
۱۵۔ تے گھاٹے جھڑوچو بہوں پانی بہائے سے
۱۶۔ تاں جو اوندے نال آساں داٹے تے بویاں کڈھوں
۱۷۔ تے گھاٹے باغ
۱۸۔ بے شک فیصلے دا ڈینہہ مقرر۔
۱۹۔ جڈاں دھوتوں وچایا ویسی تے تہاں ٹولیں وچ ادوسو
۲۰۔ تے آساں کھول ڈیا ویسی تے اودروازے دروازے
تھی ویسی۔

۲۱. تے پہاڑ چلائے ولین تے اوریت بٹ ولین۔
 ۲۲. بے شک دوزخ گھات درج
 ۲۳. تے منہ زوریں دا لکاڑہ۔
 ۲۴. اونڈے وچ سالہا سال رہن۔
 ۲۵. اونڈے وچ نہ انہیں کول ٹھڈہ لمسی تے نہ ٹھڈا پانی۔
 ۲۶. سوائے بہر تے پانی تے بہرں ٹھڈے پانی نئے
 ۲۷. اے پوری پوری جزا ہوسی۔
 ۲۸. بے شک او حساب دی امید نہ رکھندے ہن۔
 ۲۹. تے انہیں ساڈی آیات کول اصلو جھٹلایا ہائیں
 ۳۰. تے ہر شے کول اسان گنیا ہوئے۔
 ۳۱. عذاب چکھو اسان سوائے مذاب دے بی کس گال
 وچ تہاکوں نہ دوھیوں۔
 ۳۲. بے شک متقی لوکس کیتے کامیابی۔
 ۳۳. باغ تے انگورن۔
 ۳۴. تے کئی عمر دیاں جوان تریستیں۔
 ۳۵. تے پھلکدے ہر شے پیالے ہوسن۔
 ۳۶. او اونڈے وچ نہ بے بودہ گاہیں سسٹن تے
 نہ کوڑ۔
 ۳۷. لے تیلے رب ولو جزاء حساب دے مطابق عطا۔
 ۳۸. جیرھا آسمانیں تے زمین وارب تے جو انہیں دے
 وچکار اور من فداؤ اونڈے سامنے الانہ سگسن۔
 ۳۹. جڈاں روح تے فرشتے قطار وچ کھڑے ہوسن
 کوئی الانہ سگس سوائے اونڈے جیکوں اللہ رحمن
 اجازت ڈلیسی تے او ٹھیک گال کریسی۔
 ۴۰. اے ٹینہ آوئے جیرھا چاہے اپنے رب دولکاڑ
 بنا گئے۔
- وَسِيرَتِ الْجِبَالِ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝
 اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝
 لِّلطَّٰغِيْنَ مَا بَآءَ ۝
 لِيُسِئْنَ فِيهَا اَحْقَابًا ۝
 لَا يَدُوْنَ وَ قُوْنَ فِيهَا بَرْدًا وَّ لَا شَرَابًا ۝
 اِلَّا حَبِيْبًا وَّ غَسَاقًا ۝
 جَزَاءً وَّ فَآقًا ۝
 اِنَّهُمْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ حِسَابًا ۝
 وَّ كَذَّبُوْا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۝
 وَّ كُلُّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝
 فَذُوْرُوْا فَلَٰنَ نُوْزِدْهُمْ اِلَّا عَذَابًا ۝
 اِنَّ لِّلْمُتَّقِيْنَ مَقَارِبًا ۝
 حَدٰٓيْقٍ وَّ اَعْنَٰبًا ۝
 وَّ كَوَآءِبَ اَنْرَابًا ۝
 وَّ كَسَاوِيْهًا قَآٓءًا ۝
 لَا يَسْمَعُوْنَ فِيهَا نَعْوًا وَّ لَا كِتَابًا ۝
 جَزَاؤُۥ مِّنْ رَّبِّكَ عَطَاً حِسَابًا ۝
 رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَّ الْاَرْضِ وَّ مَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ ۝
 لَا يَمْلِكُوْنَ مِنْهُ خِطَابًا ۝
 يَوْمَ يَغْشَوْنَ الرُّوْحَ وَّ النَّفْسَ كُلُّ صَفَاةٍ اَلَّا يَتَّكِنُوْنَ ۝
 اِلَّا مَنۢ اُوْتِيَ لَهٗ الرَّحْمٰنُ وَّ قَالَ صَوَابًا ۝
 ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۚ فَمَنۢ شَاءَ اِتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهِۦ
 مَآبًا ۝

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ كِتَابًا فَاقْرَأْهُ بِحُسْنِ الذِّكْرِ ۚ وَإِذْ نُنزِلُكَ فَتَلَا تَلَاتًا ۚ وَأَنْتَ عَلِيمٌ بِالْمَقَالِدِ ۚ
۴۱۔ بے شک اسان تہا کوں کو لہر دے عذاب کینں ڈولے
جیرے ڈینہ آدمی ڈیکسیں جو اول اگو تے پھیا ہوی تے کافر
آکسی افسوس میں تے مٹی تھی و نجان با۔

سورہ ترغوت مکیہ تے ہم اللہ مال ایندیاں ۴۷ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
وَالْتَّرِغَاتِ عَرَقًا ۝
وَالنَّشِطِطِ نَشْطًا ۝
وَالشَّيْخِطِ سَبْعًا ۝
فَالشَّيْطِطِ سَبْعًا ۝
فَالْمُدَّيْرَاتِ اَمْرًا ۝
يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝
تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ۝
قُلُوبٌ يُّوَمِّدِي وَاجْفَلَةٌ ۝
اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۝
يَقُولُونَ ؕ اِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْكَافِرَةِ ۝
وَ اِذَا كُنَّا عِظَامًا تَّحْرَجُ ۝
فَالْوَا تِلْكَ اِذَا كَرُوْهُ خَاسِرَةٌ ۝
فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝
فَاِذَا هُمْ بِالشَّاهِرَةِ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نان مال جبرہا بن چکے
ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا۔
۲۔ دین دے علم کوں چکن آیاں جماعتاں گواہن۔
۳۔ تے دل گنڈھ پدھن آیاں جماعتاں گواہن۔
۴۔ پریں پریں تک و نجن آیاں جماعتاں۔
۵۔ تے ہک ڈوبھے کینں اگو و دھن آیاں جماعتاں
گواہن۔
۶۔ دل دنیا دے کیس واسطے تجویزاں کریندین گواہن
۷۔ جیرے ڈینہ جگ کینے قوم تیاری کر لئی۔
۸۔ ایندے لہد ہک بی گھڑی اوسی۔
۹۔ اول ڈینہ دل کبندے پئے ہوسن۔
۱۰۔ آکسیں ڈر کینں تے ہوسن۔
۱۱۔ آکسن کیا اسان دلا پھلے پیریں اپنے رستے تے
ولائے و لیسوں۔
۱۲۔ کیا جلیے اسان گلیاں ہویاں پڑیاں تھی و لیسوں۔
۱۳۔ آکسن دل لے تاں گھاٹے آلا و لیں۔
۱۴۔ لے جگ دی جہر معن ہک ڈر کار۔
۱۵۔ ایندے لہد اوسارے جگ دے میدان وچ ہوسن۔

- ۱۶۔ کیا تیں کیں موسیٰ دی مجال آئی ہے۔
 ۱۷۔ جلیسے اول کوں پاک وادی طومی وچ اوندے رب سڈلیئے
 ۱۸۔ تے آکھیس فرعون دو و نچ بے شک او منہ زور تھی
 گئے۔
 ۱۹۔ تے آکھ کیا توں پاک تھیون پابندیں۔
 ۲۰۔ تے میں تیکوں تیلے رب دا راہ بڑ کھالان تاں جو
 توں بڑیں۔
 ۲۱۔ موسیٰ اونکوں وڈا نشان بڑ کھائے۔
 ۲۲۔ اول انکار کیتے تے نافرمانی کیتی۔
 ۲۳۔ ول کنڈ ولا کے درک پئے۔
 ۲۴۔ لوک کٹے کر کے منادی کرائی۔
 ۲۵۔ آکھیس میں تہا بڑا اچی شان آلا رب ہاں۔
 ۲۶۔ تے اللہ اونکوں آفرت تے دنیا دے عذاب وچ
 پکڑ گدھے۔
 ۲۷۔ بے شک ایندے وچ بڑن والے کیتے عبرت۔
 ۲۸۔ کیا تہا کوں پیدا کرن اوکھا یا آسمان کوں جیکوں
 خدا بنائے۔
 ۲۹۔ اونکوں بہوں اچا کیتے سی تے ول بے عیب بنائے۔
 ۳۰۔ تے رات اندھاری بنائی اس تے بڑو پھریں کوں ظاہر
 کیتے سی۔
 ۳۱۔ ول زمین اوندے بدو پھائی اس۔
 ۳۲۔ اوندے وچو پائی تے گھا کدھیس۔
 ۳۳۔ تے پہاڑ پورین سی۔
 ۳۴۔ لے تہا بڑے کیتے تے تہا بڑے بڑ بھجیں کیتے سامان۔
 ۳۵۔ تے جلیسے وڈی آفت ادوسی۔
 ۳۶۔ جڈاں انسان اپنے عملیں کوں یاد کر لیس۔

تفسیر الکریم

هَلْ أُنْتِكَ حَدِيثٌ مُّوسَىٰ ۝
 إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝
 إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزُولَ ۙ
 وَاهْلِي بِكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ۝

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۝
 فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝
 ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ۝
 فَخَشِرْنَا دِي ۝

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۝
 فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَجْحِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۝

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَخْشَىٰ ۝
 ءَأَنْتُمْ أَشْدُّ حَلْفًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ۝

رَفَعَ سَنَكهَا فَسَوَّيْنَاهَا ۝
 وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ۝
 أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝
 وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ۝

مَتَّاعًا لِّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۝
 فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ ۝
 يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ۝

- ۳۷۔ تے دوزخ ڈیکھن والے دے کو لہر کڑتی ویسی۔
 ۳۸۔ تے میں منہ زوری کہتی
 ۳۹۔ تے دنیاوی زندگی کوں چھگا سمجھا۔
 ۴۰۔ تے بے شک دوزخ اونڈا لکا ڈے۔
 ۴۱۔ تے جیرھا اپنے رب دے مقام کینں ڈرسی تے اپنے
 آپ کوں گندی خواہشیں کینں روکیسی۔
 ۴۲۔ تے بے شک جنت اونڈا لکا ڈے۔
 ۴۳۔ اوتیں کینں اول گھڑی دا پچھن جو کڈن اوسی۔
 ۴۴۔ تیکوں تے اونڈے ذکر نال کیا واسطہ۔
 ۴۵۔ اونڈا پھیکڑی وقت خدا کوں پتہ ہے۔
 ۴۶۔ توں تے محسن اونکوں ہوشیار کرن والا این جیرھا اوں
 کینں ڈردے۔
 ۴۷۔ جیرھے ڈینہ اونکوں ڈیکھسن ایویں بگی جیویں او
 پنج کبات یا کب ڈینہ ریئے ہون۔
- وَبُورِذَتِ الْجَحِيمِ لِمَنْ يَّزِي ۝
 فَأَمَّا مَنْ كَفَرُ ۝
 وَأُتِرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝
 فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوٰى ۝
 وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ
 الْهَوٰى ۝
 فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوٰى ۝
 يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِلُهَا ۝
 فَيَمَّا آتَتْ مِنَ ذِكْرِهَا ۝
 إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهٰهَا ۝
 إِنشَاءً أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ يُخَشِعُهَا ۝
 كَالَّذِينَ يَوْمُ بَرُودِهَا لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوِ
 صُغِيًّا ۝

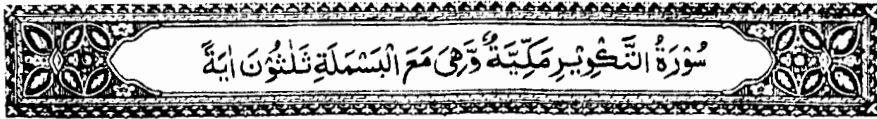

سورہ عبس مکی ۷۳ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۳ آیات تے کب رکوع۔

- ۱۔ شروع کرتیوں اللہ دے ناں نال جیرھا بن مگئے
 ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ہے۔
 ۲۔ متھے تے وٹ آنڈس تے منہ پھیر گدھس۔
 ۳۔ جو اونڈو کب انڈھا آئے۔
 ۴۔ لے رسول تیکوں کیویں پتہ بگ سگدا ہا جو ضرور پاک
 تھی ویسی۔
 ۵۔ یا یاد کر لیس تے لے ذکر اونکوں فائدہ ڈیسی۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 عَبَسَ وَتَوَلّٰی ۝
 اَنْ جَاءَهُ الْاَعْمٰی ۝
 وَمَا يَدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ يَزْكٰى ۝
 اَوْ يَدَّكَ مُنْتَفِعًا۟ لِّلَّذٰى ۝

- ۶۔ کیا لے تمی سگدے جو جیرھا بے پروا و۔
 ۷۔ توں اونڈو بہوں تو جہ ڈیوں۔
 ۸۔ تیبڑے اتے کوئی ذمہ داری نیں جے او پاک نیں
 تھیندا۔
 ۹۔ تے جیرھا تیبڑو درکلا آئے۔
 ۱۰۔ تے او ڈر دادی ہا۔
 ۱۱۔ تے توں اول کنیں بے پروائی کریندیں۔
 ۱۲۔ لے اصلو غلط قرآن بک نصیحت۔
 ۱۳۔ جیرھا نصیحت پڑے
 ۱۴۔ قرآن عزت والیں بھیجیں وچ۔
 ۱۵۔ اچھا شان والیں تے پاک (مھیضیں وچ ہے)۔
 ۱۶۔ جیرھے وڈے وڈے پندھ کرن والیں نے بھہ وچن۔
 ۱۷۔ تے عزت والیں تے نیک لوکیں لے اہتھ وچن
 ۱۸۔ انسان ہلاک تھوے کیجھا نا تنکرا۔
 ۱۹۔ اللہ اونکوں کیرمی شے کنیں پیدا کیتے۔
 ۲۰۔ نطفے کنیں پیدا کیتس دل اندازہ بنائس۔
 ۲۱۔ دل راہ سوکھی کیتی اس۔
 ۲۲۔ دل اونکوں مار کے قبر وچ رکھیس۔
 ۲۳۔ دل جیلے چاہسی جیندا کرلیس۔
 ۲۴۔ سٹو انسان کوں جو حکم با اوں پورا نیں کیتا۔
 ۲۵۔ او انسان اپنے کھاٹے دو ڈیکھے۔
 ۲۶۔ بے شک اسان اوندے اتے بہوں پائی وسائے۔
 ۲۷۔ دل اسان زمین کوں بہوں کھپے۔
 ۲۸۔ تے اونڈے وچ داٹے پیدا کیتے۔
 ۲۹۔ تے اگورتے سبزیاں۔
 ۳۰۔ تے زیتون تے کھیاں۔
- اَقَامِنِ اسْتَعْنَى ۱
 فَانْتَ لَهُ تَصَدَّى ۲
 وَمَا عَلَيْكَ اَلَا يَرْكُبُ ۳
 وَاقَامِنِ جَاءَكَ يَسْعَى ۴
 وَهُوَ يَخْشَى ۵
 فَانْتَ عَنْهُ تَأْتَى ۶
 كَلَّا اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۷
 فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۸
 فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۹
 رُّفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۱۰
 بِاَيْدِي سَفَرَةٍ ۱۱
 كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۱۲
 قَاتِلِ الْاِنْسَانَ مَا اَكْفَرَهُ ۱۳
 مِنْ اُمِّي شَيْءٍ خَلَقَهُ ۱۴
 مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۱۵
 ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرَهُ ۱۶
 ثُمَّ اَمَاتَهُ فَاَقْبَرَهُ ۱۷
 ثُمَّ اِذَا شَاءَ اَنْشُرَهُ ۱۸
 كَلَّا لِنَا يَقُضِ مَا اَمَرَهُ ۱۹
 فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلَى طَعَامِهِ ۲۰
 اِنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ۲۱
 ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ۲۲
 فَاَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۲۳
 وَعُشْبًا وَقَضْبًا ۲۴
 وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۲۵

۳۱۔ تے گھاٹے باغ	وَ حَدَّايِقَ غُلَبًا ۝
۳۲۔ تے میوے تے مسکا گھا پیدائیکھے سے	وَ فَارَكِهَةً وَ اَبَا ۝
۳۳۔ جیرھتا بڑے تے نہا بڑے بڑھکریں کیتے سامان	مَنَاعًا لَّكُمْ وَلَا تَعَامِكُمْ ۝
۳۴۔ تے جیلے کن پارٹن آلا عذاب اوسی۔	فَاِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ۝
۳۵۔ جڈاں آدمی اپنے بھراکئیں بھجسی۔	يَوْمَ يَقُودُ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيهِ ۝
۳۶۔ اپنی ماتے پیرکئیں۔	وَ اٰخِيهِ وَ اٰبِيهِ ۝
۳۷۔ تے اپنی زال تے پوتریں کئیں بھجسی۔	وَ صَاحِبَتِيهِ وَ بَيْنِيهِ ۝
۳۸۔ اول بڑینہ ہر آدمی اپنے اپنے کم وچ رُودھا پیا ہوسی (اپنے مرٹے وچ تارہوسی)	لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝
۳۹۔ اول بڑینہ کبھ منہ چکسن۔	وَ وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ مُّسْوَرَةٌ ۝
۴۰۔ کھلے سے پئے ہوسن تے خوش ہوسن۔	صَاحِبِكُمْ مُّسْتَبِيرَةٌ ۝
۴۱۔ تے کبھ منہ ہوسن انہیں تے مٹی ہوسی۔	وَ وُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝
۴۲۔ تے کالوٹ انہیں سے منہ تے ہوسی۔	تَرَاهُمْهَا قَتَرَةٌ ۝
۴۳۔ ایسے لوک کافر تے بدکار ہوسن۔	اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرَةُ الْفَجْرَةُ ۝

سورہ تکویر کی ۷ تے سیم اللہ نال ایندیاں ۳۰ آیتاں۔

۱۔ شروع کریں ادا اللہ دے ناں نال جیرھابن سگے بڑوٹ والا تے بہوں مہربان۔	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
۲۔ جیلے سبھ و بیس و لیس	اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝
۳۔ تے جیلے تارے دھندلا لیسن۔	وَ اِذَا النُّجُومُ اَنكَدَرَتْ ۝
۴۔ تے جیلے پہاڑ ٹوریے لیسن۔	وَ اِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝
۵۔ تے بڑاچیاں بے کار تھی لیسن۔	وَ اِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝
۶۔ بڑھکڑے کیتے لیسن۔	وَ اِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝

- ۷۔ تے جیلھے سندر رلا بڑتے ولین۔
 ۸۔ تے بندے آپت وچ بلا بڑتے ولین۔
 ۹۔ تے جیلھے جیندیاں پریکھن والیں دے متعلق پچھیا ویسی
 ۱۰۔ کیرے گناہ وچ ادنکوں ماریا ویندا ہا۔
 ۱۱۔ تے جیلھے کتاباں کھنڈا بڑتیاں ولین۔
 ۱۲۔ تے جیلھے آسمان دی کھل لہائی ویسی۔
 ۱۳۔ تے جیلھے دوزخ بھڑکائی ویسی۔
 ۱۴۔ تے جیلھے جنت کولہو کر بڑتی ویسی۔
 ۱۵۔ ہر شمعن کوں اوندا پتہ بگ ویسی جو اوں کیتا ہوسی۔
 ۱۶۔ میں گواہ بنیدان جیرے جیرے ٹردیں ٹوں پچھوتے ہٹ
 ویندن۔

- ۱۷۔ تے نک دی سیدھ چلدن تے جیرے گھروچ بہر ہنڈن
 ۱۸۔ تے رات گواہ جیلھے او ممکن تے انڈی۔
 ۱۹۔ تے فجر گواہ جیرمی نکدی۔
 ۲۰۔ بے شک لے رسول کریم دیاں گالہیں ہن۔
 ۲۱۔ طاقت والا تے عرش والے خدا دے نزدیک عزت
 والا۔

- ۲۲۔ الامعت دے لائق ہے تے امین دی ہے
 ۲۳۔ تے تہا بڑا ساتھی دیوانہ نہیں۔
 ۲۴۔ اول ادنکوں کھلے آسمان تے بڑھے۔
 ۲۵۔ تے عیب دیاں نیراں بڑسن وچ شوم نہیں۔
 ۲۶۔ تے اے مردود شیطان دا قول نہیں۔
 ۲۷۔ تے تساں کتے ویندے پئے۔
 ۲۸۔ او تے محض عاملین کیے نصیحت۔
 ۲۹۔ اوندے واسطے جیرھا سدھے راہ تے بڑن چاہرے
 ۳۰۔ تے تساں اول گال دی خواہش کر سگدے۔

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝
 وَإِذَا الْبُحُورُ سُجِّرَتْ ۝
 وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُجِّلَتْ ۝
 بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝
 وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝
 وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝
 وَإِذَا الْجَبَابِطُ سُجِرَتْ ۝
 وَإِذَا النُّجُومُ أُزْلِفَتْ ۝
 عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۝
 فَلَا أَمْسِرُ بِالْخُنُوسِ ۝

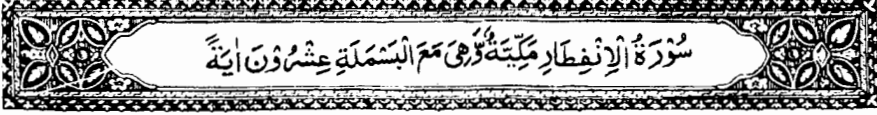
الْجَوَارِ الْكُنُوسِ ۝
 وَالْيَلِيلُ إِذَا عَسَسَ ۝
 وَالضُّبْحُ إِذَا تَنَفَّسَ ۝
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝
 ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝
 وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ۝
 وَلَقَدْ سَاءَ بِالْأُنْفِ الْمُبِينِ ۝
 وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝
 وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝
 فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ۝
 إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝
 لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝
 وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ

الْعَلَمِينَ ۝

رب العالمین خدا چاہندے۔

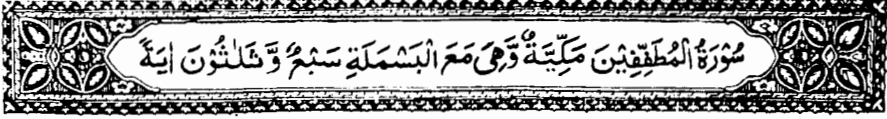
۴

سورہ انفطار کی ۱۰ آیتیں لہذا اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ یہ ساری باتیں آپ کے دل میں آسانی سے سمجھ آسکیں۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝۱
- ۱۔ شروع کرینا اللہ سے ناں نال میرا بن منگے ڈیوڑھی
والا تے دل دل رحم کر ڈی والا ۶
- ۲۔ جیلے آسان پھوٹ ویسی۔
- ۳۔ جیلے تارے جھڑوسین۔
- ۴۔ تے جیلے سمندر جیریے ولین۔
- ۵۔ تے جیلے قبرال پٹیاں ولین۔
- ۶۔ ہر شخص کوں پتہ بگ ویسی جو اول اگرتے بھوپٹیا ہا
- ۷۔ لے انسان نیکیوں کیوں تیلے عزت والے رب سے
بارے وچ دکھا ڈرتے۔
- ۸۔ جیس نیکیوں پیدا کیے دل درست کیتس دل طاقت
ڈرتی اس۔
- ۹۔ جیڑھی شکل پسند کیتی اس نیکیوں بیٹاں۔
- ۱۰۔ سٹو تساں دین دا انکار کریندے ۶۔
- ۱۱۔ تے بے شک تہا ڈے اتے نگران۔
- ۱۲۔ شریف کھن والین۔
- ۱۳۔ او جاڈن جو تساں کریندے ۶۔
- ۱۴۔ بے شک نیک لوک نعمتیں وچ ہوسن۔
- ۱۵۔ تے گناہ گار بے شک دوزخ وچ ہوسن۔
- ۱۶۔ او جزا سزا دے ڈیندے او دے وچ سیٹے ولین۔
- ۱۷۔ او اول کینس مگ نہ بگسین۔
- اِذَا السَّمَاءُ اَنْفَطَرَتْ ۝۲
وَ اِذَا الْكُوْكَبُ اَنْتَثَرَتْ ۝۳
وَ اِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ۝۴
وَ اِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۝۵
عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدْ مَتَّ وَاَخَّرَتْ ۝۶
يَا أَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيْمِ ۝۷
الَّذِي خَلَقَكَ فَسُوِّدَكَ فَجَدَّكَ ۝۸
فِي اٰمِي صُوْرَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝۹
كَلَّا بَلْ سَخَّرَبُونْ بِالَّذِيْنَ ۝۱۰
وَ اِنَّ عَلَيْنَكُمْ لَحَفِیْطِيْنَ ۝۱۱
كِرَامًا كَاتِبِيْنَ ۝۱۲
يَعْلَمُوْنَ مَّا تَفْعَلُوْنَ ۝۱۳
اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ۝۱۴
وَ اِنَّ الْفَجَّارَ لَفِيْ جَحِيْمٍ ۝۱۵
يَصْلُوْنَهَا يَوْمَ الَّذِيْنَ ۝۱۶
وَ مَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِيْنَ ۝۱۷

- ۱۸۔ تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہہ کیا ہے؟ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ۝
- ۱۹۔ دل تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہہ کیا ہے؟ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ ۝
- ۲۰۔ جیرے ڈینہہ کوئی کجھ دی کہیں دے کم نہ آ سگسی تے یَوْمَ لَا تَمَلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَفْرُ ۝
- سارا فیصلہ اللہ دے ہتھ ہوسی۔ يَوْمَئِذٍ يَلْمِذُ ۝

سورة مطففين مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۷ آیتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرا بن گئے لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- ۲۔ گھٹ تولن والیں کیتے تباہی ء۔ وَيَلْمِذُ الْمُطْفِفِينَ ۝
- ۳۔ جیرے لوکس کینس تول کے گھندن تے پورا گھندن الَّذِينَ إِذَا كَانُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝
- ۴۔ تے جیلھے بنہیں کول تول کے ڈینڈن تے گھٹ وَإِذَا كَانُوا لَهُمْ أَوْ ذُرْوُهُمْ يُخْسِرُونَ ۝
- ۵۔ کیا انہیں کول خیال نہیں جوا او اٹھائے ولین۔ أَلَا يَبْظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝
- ۶۔ وڈے ڈینہہ کول۔ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝
- ۷۔ جیرے ڈینہہ لوک رب العالمین خدا کیتے کھڑے تھی يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
- ۸۔ سٹوبے شک گناہ گاریں دا حکم ہمیشہ دی کتاب وچ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سَجِينٍ ۝
- ۹۔ تے تیکوں کیا پتہ او ہمیشہ دی کتاب کیا ہے وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ۝
- ۱۰۔ اوکھی ہون کتاب۔ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝
- ۱۱۔ انکار کرن والیں کیتے اول ڈینہہ تباہی ء۔ وَيَلْمِذُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝
- ۱۲۔ جیرے جزا سزا دے ڈینہہ دا انکار کرینداں۔ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ۝
- ۱۳۔ تے اوندا انکار محض او ہے کرینداں جیرے حد وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝

۱۳۔ جیلھے اونکوں ساڈی آیات پڑھ کے ٹایاں ویندن
آہن لے پیسے لوکس دے قسے بن۔

۱۵۔ سٹو امل انہیں دے دیں تے زنگ بگ گئے انہیں
دے عملیں دی وجہ نال۔

۱۶۔ سٹو بے شک او اوں ڈینہہ اپنے رب کیں پریں
رکھے ولین۔

۱۷۔ ول بے شک او دوزخ وچ پیٹے ولین۔

۱۸۔ ول آکھیا ویسی ایجو با جیندا تسال انکار کریندے
یاوے۔

۱۹۔ سٹو بے شک نیک لوکس کیتے حکم "علین" وچ۔

۲۰۔ تیکوں کیا پتہ اے "علیون" کیا ہے؟

۲۱۔ لکھی ہوئی کتاب۔

۲۲۔ اللہ سے قریبی اونکوں ڈیکھسن۔

۲۳۔ بے شک نیک لوک نعمتیں وچ ہوسن۔

۲۴۔ ۷۷ھ میں تے بڈدے بیٹھے ہوسن۔

۲۵۔ انہیں دے چہرے تے توں خوشی دی سرسبزی ڈیکھیں۔

۲۶۔ بند شراب انہیں کوں پلائی ویسی۔

۲۷۔ جیندے چھیکڑ وچ مشک ہوسی تے ہیں خوشے
خواہش کرن آلیں کوں خواہش کرنی چاہی دی ہو۔

۲۸۔ تے اوندے وچ "تسنیم" مل ہوئی ہوسی۔

۲۹۔ چشمہ جیندے وچ قریبی لوک پین۔

۳۰۔ بے شک مجرم مومنیں تے کھلنے بن۔

۳۱۔ تے جیلھے اوہیں دے نال لنگھدے بن انہیں
دو اشارے کریندے بن۔

۳۲۔ تے جیلھے گھرا لیں دو ولدے بن اکڑیندے بن

إِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾

كَلَّا لَأَنَّهُمْ عَنِ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَجُوبُونَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ لَأَنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٧﴾

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٨﴾

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٩﴾

وَمَا أَزُورِكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿٢٠﴾

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢١﴾

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٢﴾

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٣﴾

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٤﴾

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٥﴾

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّخْنُومٍ ﴿٢٦﴾

خِزْمَةٌ مِّنْ سِكِّينٍ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ

الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٧﴾

وَمِرَاجَهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٨﴾

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

يَضْحَكُونَ ﴿٣٠﴾

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ﴿٣١﴾

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا

فَكَهِنَ ۝

۳۳۔ جیلے انہیں کوں ڈبدرے بن آہدے ہن بیشک
اے گراہن۔

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ ۝

۳۴۔ انہیں تے نگران بنا کے نیس بیٹھے گئے۔

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ۝

۳۵۔ تے اج مومن کافر تے کھل دے پین۔

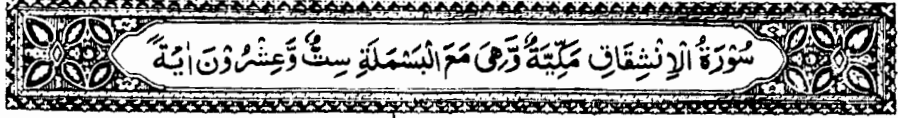
فَأَلْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝

۳۶۔ ہما نہیں تے ڈبدرے پین۔

عَلَىٰ الْأَرْآءِ يَنْظُرُونَ ۝

۳۷۔ تے کیا کافر تے کوں ادبتر بدلہ نیس ملیا جو او کریندے
ہن۔

هَلْ تُؤْتِبُ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝

سورة الانشقاق مکی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۶ آیتاں۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال میرہا بن گئے
ڈیوٹن والا تے ول دل رحم کرٹ والا ء۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

۲۔ جیلے آسان پھٹ ویس۔

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۝

۳۔ تے اچھے رب دوکن لیس تے اے اونڈے اتے
فرین۔

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝

۴۔ تے جیلے زمین ودھائی ویسی۔

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۝

۵۔ تے جو اونڈے وچ باہر وکڈھ سیسی تے خالی
تھی ویسی۔

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝

۶۔ تے اچھے رب دوکن لیس تے اے اونڈا فرین۔

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝

۷۔ اے انسان بے شک توں پورے زور نال خدا دو
ونج والا ہو تے ول اوکوں ملٹ والا ایں۔

يَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا

فَمُلَاقِيهٖ ۝

۸۔ تے جیکوں اعمال نامہ سچے ہتھ وچ ڈتا ویسی۔

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بَيِّنٰتِهٖ ۝

۹۔ اول کنیں جلدی سوکھا حساب گنن گدھا ویسی۔

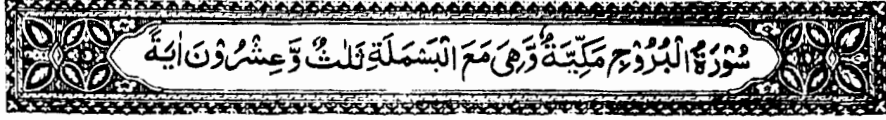
فَسَوْفَ يُحَاسِبُ بِحِسَابٍ ۝

- ۱۰۔ تے او اپنے پیر دو خوش خوش ولسی۔
 ۱۱۔ تے جینکوں اعمال نامہ اوندی کتہ پچھو ڈیا ولسی
 ۱۲۔ او اپنے منہ نال تباہی کوں سہلیس۔
 ۱۳۔ تے بھڑکدی بھا وچ سٹیا ولسی۔
 ۱۴۔ بے شک اور اپنے پیر وچ بہوں خوش با۔
 ۱۵۔ اوندا خیال با اوں تے مصیبت نہ اوسی۔
 ۱۶۔ سٹو اوندا رب بے شک اونکوں ڈیہا کھڑا با۔
 ۱۷۔ سمجھ دی لال کوں گواہ بنیاداں۔
 ۱۸۔ تے رات کوں جیلھے او ہر شے دلہیٹ تے لگا گھڑی
 ۱۹۔ تے چند کوں جیلھے او پورا تھی ونچے۔
 ۲۰۔ تساں مزور ہولے ہولے انہیں حالتیں تے پچھو
 ۲۱۔ انہیں کوں کیا تھی گئے او منیر سے نہیں۔
 ۲۲۔ تے جیلھے انہیں کوں قرآن پڑھ کے ٹایا ونچے او
 سجدہ نہیں کریںدے۔
 ۲۳۔ اصل کافر تے انکار کریںدن۔
 ۲۴۔ اللہ بہوں جاڈ سے جو او گیندن۔
 ۲۵۔ توں انہیں کوں ڈکھ ڈیوٹن والے عذاب دی خبر
 ڈے۔
 ۲۶۔ سوائے انہیں لوکیں دے جیر مے منیر تے
 چکے عمل کریںدن انہیں کیتے نہ نعم تھیرن والا اجر۔
- وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝
 وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ ۝
 فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۝
 وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝
 إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝
 إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ يَحُودَ ۝
 بَلَىٰ ۙ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝
 فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝
 وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝
 وَالْقَمَرِ إِذَا اتَتْ ۝
 لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبِقٍ ۝
 فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝
 وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝
 بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْتُمُونَ ۝
 وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝
 فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝
 إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

مناقشة ، عذاباً للآخرين

انہیں کیتے

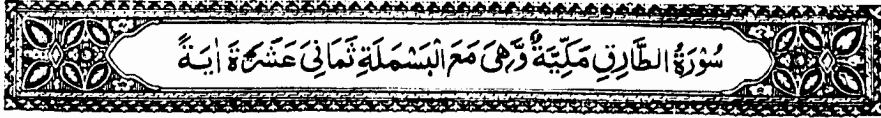
۱۰

سورة بروج مکی ۷۲ تے لسم اللہ نال ایندیاں ۲۳ آیتاں۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرا بن سنکے
ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ برجیں آلا آسمان گواہ۔
- ۳۔ تے او ڈینہ جیند او عدہ ۷ گواہ۔
- ۴۔ تے گواہ تے جیندی گواہی ڈنی گئی ۷ اودی۔
- ۵۔ گھڑیں آلے تباہ تھی گئیں۔
- ۶۔ جیرے بل سٹ کے بھا جھڑکیندے ہن۔
- ۷۔ جیلھے او بھا دے نال پیٹھے ہن۔
- ۸۔ تے او جو مومنین نال کریندے پنے بن انہیں دے
دل گواہ ہن۔
- ۹۔ او انہیں کئیں معن این واسطے رسیں تے کاوڑین جو
او غالب تے صفتیں والے اللہ کون منیندے ہن۔
- ۱۰۔ او خدا جیندے واسطے بے آسمانیں تے زمین دی
بادشاہت تے اللہ ہر چیز کون ڈبہا پئے۔
- ۱۱۔ بے شک جہنیں مومن مردیں تے مومن تریمتیں کون
عذاب ڈتے دل توبہ وی نئیں کیتی انہیں کیتے دوزخ
دا عذاب تے انہیں کیتے ساڑن والا عذاب۔
- ۱۲۔ بے شک مومن جہنیں نیک عمل کیتن انہیں کیتے
باعن جیندے وچ نہراں و بندریاں پرن لے بہوں
وڈی کامیابی ۷۔
- ۱۳۔ بے شک تیبے رب دی پکڑ سخت۔
- وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ②
وَالْيَوْمِ الْوَعْدِ ③
وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ④
قَتِيلِ اَصْحَابِ الْاِخْتِدَادِ ⑤
النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ⑥
اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ⑦
وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ⑧
وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ اِلَّا اَنْ يُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ الْعَزِيزِ
الْحَمِيدِ ⑨
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑩
اِنَّ الَّذِيْنَ فَتَنَّا الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ
يَتُوبُوْا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَاَمْ عَذَابُ الْحَرِيْمِ ⑪
اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتٌ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ ⑫
اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيْدٌ ⑬

- ۱۳۔ بے شک او شروع کریندے تے ولا ولا عذاب
بُئِنْدے۔
- ۱۴۔ تے او کھنٹن والا تے پار کرن والا دی ہے۔
- ۱۶۔ عرش مجید والا ہے۔
- ۱۷۔ جو چاہندے او کر کے رہندے۔
- ۱۸۔ کیا تیں گئیں لشکریں دی خبر نہیں آئی۔
- ۱۹۔ فرعون تے فرعون دی۔
- ۲۰۔ اصل کا فر بر حال فرج انکار کریندن۔
- ۲۱۔ تے اللہ انہیں کول بچھو کئیں ولہیٹ گھنسی
- ۲۲۔ اصل او قرآن مجید۔
- ۲۳۔ میرا محفوظ تختی ورج۔
- إِنَّكَ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ ۝
وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ۝
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝
فَعَالٌ لِّمَآ يُرِيدُ ۝
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝
فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝
وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۝
بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ۝
فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ۝

سورة طارق کی ۱۸ آیتوں کے لیے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۸ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال میرا بن گئے
- ۲۔ آسمان تے فجر دے تارے گواہن۔
- ۳۔ تیکوں کیوں پتہ جو فجر دا تارا کیا ہے۔
- ۴۔ وہوں چمکن والا تارا ہے۔
- ۵۔ ہر انسان تے ہک ذہب نگران مقرر۔
- ۶۔ انسان بڑیکھے تے سہی کیرمی شے کئیں پیدا کیا گئے
- ۷۔ او اچھل دے پائی کئیں پیدا کیا گئے۔
- ۸۔ میرا پسلیں تے کڈ دی ٹیڑیں وچو نکل دے۔
- ۹۔ بے شک او اونکوں ولا دلاوٹ تے قادر۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝
النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝
إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝
فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝
خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝
يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝
إِنَّكَ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝

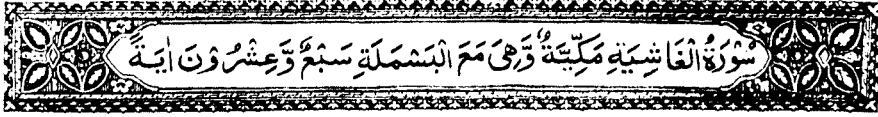
- یَوْمَ تَبْلَى السَّرَائِرُ ﴿۱۰﴾
 فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿۱۱﴾
 وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ﴿۱۲﴾
 وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ﴿۱۳﴾
 إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ﴿۱۴﴾
 وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ﴿۱۵﴾
 إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿۱۶﴾
 وَآكِيدًا كِيدًا ﴿۱۷﴾
 فَيَهْلِكُ الْكَافِرِينَ أَهْمًا لَهُمْ رُؤْيَا ﴿۱۸﴾
- ۱۰۔ جڈاں راز ظاہر تھیں۔
 ۱۱۔ اونڈے کیسے نہ طاقت ہو سی تے نہ امدادی۔
 ۱۲۔ ول دل و سن آلا جھڑ گواہ۔
 ۱۳۔ تے پھٹ و نچن والی زمین گواہ۔
 ۱۴۔ بے شک اے پھیکڑی تے پکی گال۔
 ۱۵۔ اے کمزور کلام نہیں۔
 ۱۶۔ بے شک او تدبیراں کریندن۔
 ۱۷۔ تے میں وی تدبیراں کریندن۔
 ۱۸۔ تے توں کافراں کوں و سخی بڑے کجھ ڈینہ دی و سخی بڑے۔

سُورَةُ الْأَعْلَى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ عِشْرُونَ آيَةً

سورة اعلیٰ مکی ۷۷ تے لبم اللہ نال ایندیاں ۲۰ آیتاں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾
 سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿۲﴾
 الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ﴿۳﴾
 وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ﴿۴﴾
 وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿۵﴾
 فَجَعَلَهُ غَنَاءً أَحْوَى ﴿۶﴾
 سَتُفْرِكُكَ وَلَا تَنْسَى ﴿۷﴾
 إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ﴿۸﴾
 وَنَبِّئُكَ لِلنَّبِيِّ ﴿۹﴾
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال میرے جانے
 ڈیوٹن والا تے بہوں مہربان۔
 ۲۔ اچھے اچی شان والے رب دی تسبیح کر۔
 ۳۔ میں پیدا کیسے تے درست کیسے۔
 ۴۔ تے جسے انرزہ مقرر کیسے تے ہدایت ڈیوٹی اس۔
 ۵۔ تے میں گھا کڈ بیٹے
 ۶۔ تے ول اونکوں کالا چورا کر ڈیوٹس۔
 ۷۔ اسان تیکوں پڑھیسوں تے توں بھلیس نہ۔
 ۸۔ سوائے اونڈے جو اللہ چاہے بے شک او جانتے
 ہر ظاہر تے کئی ہونی گال کوں۔
 ۹۔ کامیابی اسان تیبڑے کیسے سوکھی کر ڈیوٹسوں۔

- ۱۰۔ توں نصیحت کر بے شک نصیحت فائدہ ڈیندی ہے۔
 ۱۱۔ جبرھا ڈر دے او ضرور نصیحت پکڑ لے۔
 ۱۲۔ تے جبرھا بے سختی او پریں رہ ویسی۔
 ۱۳۔ جبرھا وڈی بھا وچ سٹیا ویسی۔
 ۱۴۔ دل اونرے وچ او نہ مری تے نہ جیسی۔
 ۱۵۔ جبرھا پک ٹیسی او کامیاب تھی ویسی۔
 ۱۶۔ تے اپنے رب دانناں گھنسی تے نماز پڑھدا رہ گیا ہوسی۔
- ۱۷۔ اصل تساں دنیاوی زندگی کوں زیادہ چنگا جانے ہے۔
 ۱۸۔ تے آخرت ہوں چنگی تے باقی رہی والی ہے۔
 ۱۹۔ بے شک اے کمال پہلے صحیفیں وچ دی ہائی پئی۔
 ۲۰۔ ابراہیم تے موسیٰ دے صحیفیں وچ۔
- فَدَّ كُرَّانٌ نَفَعَتِ الذُّكْرَى ۝
 سَيِّدٌ كَرُمٌ مِّنْ يَتَخَسَّ ۝
 وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ۝
 الَّذِي يَصْلُ النَّارَ الْكُبْرَى ۝
 ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَخْيَى ۝
 قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّى ۝
 وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝
- بَلْ نُؤْمِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝
 وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝
 إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝
 صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝

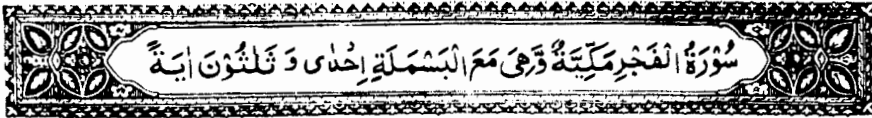
سورۃ غاشیہ مکی ۱۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۷ آیاتن۔

- ۱۔ مشروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرھا بن گئے ڈیون
 والاتے دل ول رحم کرن والا۔
 ۲۔ کیا تیکوں اوں معیبت دی خبر نہیں ملی۔
 ۳۔ جبرھاں منز لیتے پئے ہوسن۔
 ۴۔ محنت کریندے پئے ہوسن تھکے پئے ہوسن۔
 ۵۔ تے او جماعت جبرھا کدی بھا وچ پہسی۔
 ۶۔ اہل دے چشے وچ پانی انہیں کوں پلایا ویسی۔
 ۷۔ انہیں کوں سوائے گھادے بیا کونی کھانا نہ ملی۔
 ۸۔ نہ او موٹا کر لسی تے نہ کچھ وچ فائدہ ڈیسی۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ الْغَاشِيَةِ ۝
 وَجُوهٌُ يُؤْمَدُ خَاشِعَةً ۝
 عَامِلَةٌ ثَاقِبَةٌ ۝
 تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ۝
 تُسْفَى مِنْ عَيْنِ آيَاتِهِ ۝
 لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ ۝
 وَلَا يُسِينُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝

- ۹۔ تے کجھ منہ اول بڑینہ خوش ہوسن۔
 ۱۰۔ اپنی کوشش تے انہیں کول تسلی ہوسی۔
 ۱۱۔ او اچی جتیں وچ رہن۔
 ۱۲۔ اوندے وچ بے ہودہ گاہیں نہ سنسین۔
 ۱۳۔ اوندے وچ دہندے چشتے ہوسن۔
 ۱۴۔ اوندے وچ اپنے اپنے تخت ہوسن۔
 ۱۵۔ تے آب خورے لاتھے ہوسن۔
 ۱۶۔ تے وہائے قطاریں وچ پئے ہوسن۔
 ۱۷۔ تے قالیناں دچھیاں پیاں ہوسن۔
 ۱۸۔ کیا او بڑہے نیں اٹھ کول کیوں پیدا کیتا گئے۔
 ۱۹۔ تے آسمان کول کیوں اچا کیتا گئے۔
 ۲۰۔ تے پہاڑیں کول کیوں ٹھوک کے پوریا گئے۔
 ۲۱۔ تے زمین کول کیوں سدھا کیتا گئے۔
 ۲۲۔ توں نصیحت کر تو معص نصیحت کرن والا ہوسن۔
 ۲۳۔ توں انہیں تے دروغہ نوہیں۔
 ۲۴۔ بے شک میرھے کنڈ ولین نے انکار کر لین۔
 ۲۵۔ تے اللہ اونکوں وڈا عذاب بلیسی۔
 ۲۶۔ بے شک او ساڈو ولسن۔
 ۲۷۔ تے دل انہیں دا حساب گھنٹ ساڈا کم۔
- وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۝۱
 تَسْمِعُهَا رَاضِيَةٌ ۝۲
 فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝۳
 لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَعْيُنٍ ۝۴
 فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝۵
 فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ۝۶
 وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝۷
 وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝۸
 وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ۝۹
 أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝۱۰
 وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝۱۱
 وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝۱۲
 وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝۱۳
 فَذَكِّرُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝۱۴
 لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُضَيِّطٍ ۝۱۵
 إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝۱۶
 فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝۱۷
 إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝۱۸
 ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝۱۹

وہاں لایا

۱۹

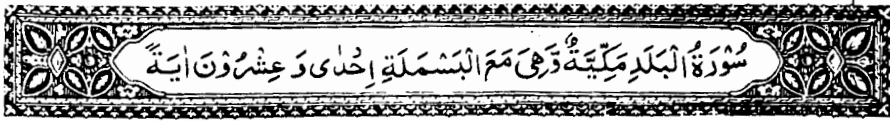
سورة فجر کی ۱۹ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال بھرہا بن گئے
 بڑیوں والائے ول ول رم کرن والا۔
 ۲۔ فجر گوا۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَالْفَجْرِ ۝

- ۳۔ تے ڈاہ راتیں گواہ بن۔
 ۴۔ تے ہک بھت تے ہک طاق وی۔
 ۵۔ تے رات وی جیرھی ٹر پڑے۔
 ۶۔ کیا ایندے وچ سیٹے کیتے کوئی گواہی ہو۔
 ۷۔ کیا تیکوں پتہ ہو تیبڑے رب نے عا د قوم نالی
 کیا کیتے۔
 ۸۔ ام قوم جو وڈی وڈی ماٹریں والی ہائی۔
 ۹۔ اینجھی قوم پہلے اتھال پیدا وی نہ کیتی گئی ہائی۔
 ۱۰۔ تے نمود دا وی جیرھے پتھر تروڑ کے اپنے مکان
 بیٹدے بن۔
 ۱۱۔ تے فرعون وی جیرھا پہاڑیں دا مالک ہا۔
 ۱۲۔ جنہیں ملک وچ فساد مچایا ہویا ہا۔
 ۱۳۔ تے فساد وچ دوھدے نکلے۔
 ۱۴۔ تیبڑے رب انہیں تے عذاب دا سوٹا ماریٹے۔
 ۱۵۔ بے شک تیبڑا رب ٹوہ وچ۔
 ۱۶۔ تے ڈیکھ انسان کون جیلھے اوندارب ازمیندے
 اوندی عزت کریندے تے نساں ڈیندے تے او
 آہرے میڈے رب میڈی عزت کیتی ہو۔
 ۱۷۔ تے جیلھے اوں کول ہزمیندے تے اوندا رزق
 تنگ کر ڈیندے تے او آہرے میڈے رب
 میکوں ذلیل کیتے۔
 ۱۸۔ سٹو اصل نساں یتیم دی عزت نو ہے کریندے۔
 ۱۹۔ مسکین دی ردٹی کیتے توجہ نو تھے ڈویندے۔
 ۲۰۔ تے وراثت دا مال خوب کھندے ہو۔
 ۲۱۔ تے مال نال بہوں محبت کریندے ہو۔
 ۲۲۔ سٹو جیلھے زمین کول ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتا ویسی۔

- وَلَيَالٍ عَشِيرٍ ۝
 وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ ۝
 هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ ۝
 أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝
 إِمْرَءَاتٍ الْجَمَادِ ۝
 الَّتِي لَمْ يُخَلِّقْ مِنْهَا فِي الْبِلَادِ ۝
 وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝
 وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ ۝
 الَّذِينَ طَعَنُوا فِي الْبِلَادِ ۝
 فَاصْبُرْ فِيهَا فَسَادَ ۝
 فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝
 إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝
 فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ
 نَعَّمَهُ ۖ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۝
 وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ۖ فَيَقُولُ
 رَبِّي أَهَانَنِ ۝
 كَلَّا بَلْ لَا تَكْفُرُونَ الْيَتِيمَ ۝
 وَلَا تَحْضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْيَتِيمِينَ ۝
 وَتَأْكُلُونَ الشَّرَآءَ أَكْلًا لَّمًّا ۝
 وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَنًّا ۝
 كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝

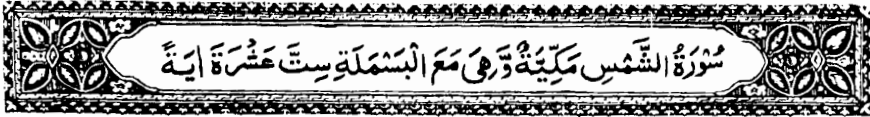
- ۲۳۔ تے تیڈا رب اُوسی تے فرشتے قطاریں وچ کھڑے ہوسن
 ۲۴۔ تے دوزخ کو لہو آندی ویسی تے جڑاں انسان نصیحت
 حاصل کرن چاہسی تے اے وقت نصیحت کتیں فائدہ
 چاون دا نہ ہوسی۔
- ۲۵۔ او اکس افسوس میں اپنی زندگی کیتے کجھ پھٹیا ہوسے ہا۔
 ۲۶۔ تے اول ڈینہ نہ کوئی او ہر جہاں عذاب ڈیسی
 ۲۷۔ تے نہ او ہر جہاں کوئی پکڑ کر لیس۔
 ۲۸۔ اے نفس جنیں تسلی پاگدھی ہو۔
 ۲۹۔ توں اپنے رب دوول آ توں اول کینیں خوش او
 تیں کینیں خوش۔
- ۳۰۔ میڈے بنیں وچ شامل تھی ونج۔
 ۳۱۔ تے ول میڈی بہشت وچ پہنچ ونج۔
- وَجَاءَ رِبُّكَ وَالنَّارُ صَفًّا ۝
 وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ
 الْإِنْسَانُ ذَاتَهُ الَّذِي كَرِهَ ۝
 يَقُولُ لِيَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۝
 فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝
 وَلَا يُوثِقُ وِثْقَاهُ أَحَدٌ ۝
 يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝
 اذْجَبِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ۝
 فَأَدْخِلْنِي فِي عِبَادِي ۝
 وَأَدْخِلْنِي جَنَّاتِي ۝

سورة بلد مکی ۶۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۱ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ سے نال نال جبرہا بن منگئے ڈلوٹ
 والار تے دل ول دم کرن والا۔
 ۲۔ میں این شہر کوں گواہ بنینداں۔
 ۳۔ تے توں این شہر وچ ضرور ولیس۔
 ۴۔ تے پیو پیر وی گواہن۔
 ۵۔ اسان انسان کوں محنت کرن والا بنائے۔
 ۶۔ اوندا کیا خیال جو اونرے اتے کہیں دانور نیس چل
 سگدا۔
 ۷۔ آہرے میں ڈھیریں دے ڈھیر مال لٹوا ڈرتے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝
 وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝
 وَالْوَالِدِ وَمَا وَكَلْتُ ۝
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝
 أَلَيْسَ إِنَّ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝
 يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ۝

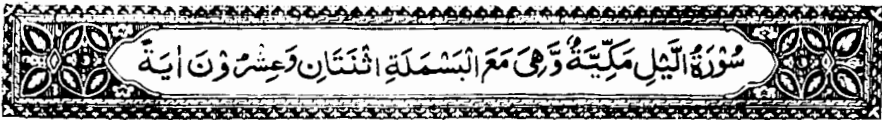
- ۸۔ اوند کیا خیال اونکوں کوئی بوجیھن والا نہیں۔
 ۹۔ کیا اسال اوندیاں ڈو اکھیں نہیں بنایاں۔
 ۱۰۔ زبان تے ڈو تھوڑے۔
 ۱۱۔ تے اونکوں ڈو رستے دکھائے۔
 ۱۲۔ او (دل وی) چوٹی تے نہیں چڑھیا۔
 ۱۳۔ تیکوں کیا پتہ او چوٹی کیا ہے؟
 ۱۴۔ ہک پانھے کوں آزاد کرٹی۔
 ۱۵۔ یا مہکھ دے ڈینہ روٹی کھواوٹی۔
 ۱۶۔ یتیم کوں جیرھا سکا ہوئے۔
 ۱۷۔ یا مسکین کوں جیرھا مٹی تے پیا ہوئے۔
 ۱۸۔ دل لے اہنیں وچوہن وچے ہا جیرھے ایمان
 ایندن تے ہک ڈوبھے کوں صبردی تے رحم کرن دی
 نصیحت کریندن۔
 ۱۹۔ لے سچے پاسے آزن۔
 ۲۰۔ تے جیرھے ساڈی آیات دا انکار کریندن اوکھے
 پاسے آزن۔
 ۲۱۔ اہنیں کیے بھٹی دی بھادی سزاو۔
- أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدًا ۝
 أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝
 وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝
 وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝
 فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝
 فَكَّ رِجْلَيْهِ ۝
 أَوَظَلِمَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْجَرٍ ۝
 يَنبَسِئًا ذَا مَقْرَبٍ ۝
 أَوْ سَكِنًا ذَا مَثَرٍ ۝
 ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
 بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الشِّمَّةِ ۝
 عَلَيْهِمْ نَارُ مُّؤَصَّدَةٌ ۝

سورة الشمس مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۶ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن سکے ڈیون
 والائے دل دل رحم کرن والا۔
 ۲۔ سمجھ تے کانا ڈینہہ دا گواہن۔
 ۳۔ تے چند جیرھا سمجھ دے کچھو اندرے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۝
 وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّهَا ۝

- ۳۔ تے ڈینہہ جیلے او سمجھ کوں ظاہر کریندے۔
 ۵۔ تے رات جیلے او کموں لکا ڈیندی ۶۔
 ۶۔ تے آسان تے اونڈے بناوٹ کوں وی۔
 ۷۔ تے زمین تے اونڈا دچھاوٹ
 ۸۔ تے نفس تے اونڈا بے عیبا بناوٹ۔
 ۹۔ جینکوں اللہ سیس نیکی تے بدی ہر شے مڑوس ڈتی ۱۰۔
 ۱۰۔ لے سب گواہن، جیر صاف کوں پاک کر لسی او کامیاب
 تھسی۔
 ۱۱۔ تے جیرھا مٹی درج پہسی او ناکام تھسی۔
 ۱۲۔ نمود اپنی منہ زوری نال انکار کیے۔
 ۱۳۔ جیلے انہیں دا ہک بد بخت کھڑا تھئے۔
 ۱۴۔ او کموں اللہ سے رسول آکھئے لے اللہ دی ڈاچی ۱۵۔
 او کموں پانی پیوٹ ڈیوڑے لے نشان
 ۱۵۔ انہیں انکار کیا تے اونڈیاں نچاں کپ ڈتیاں تے
 انہیں تے اللہ دا عذاب لھاتے اوں اپنی تدبیر
 پوری کیتی۔
 ۱۶۔ ایوں او مکہ آلیں سے انجام دی وی پرواہ نہ کر لسی۔
- وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝
 وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۝
 وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ۝
 وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝
 فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝
 قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝
 وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝
 كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝
 إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝
 فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝
 فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا ۝
 فَذَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَحَسَّاهَا ۝
 وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۝

سورة ایل مکی ۱۶ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۲ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن بنگئے ڈیوڑے
 والے دل ول رحم کرٹ والا ۲۔
 ۲۔ رات گواہ جیلے او چھا دچھے۔
 ۳۔ ڈینہہ گواہ جیلے او ظاہر تھی دچھے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝
 وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝

- ۳۔ تے جیرھا اون نرتے مادی بیٹائی و ادومی گوارہ۔
 ۵۔ بے شک تہا بڑیاں کوششاں انجرا پن۔
 ۶۔ جیرھا خدای راہ وچ ڈلیسی تے ڈریسی۔
 ۷۔ تے نیک گال دی تصدیق کرلیسی۔
 ۸۔ اوندے کیتے اسال ہرگال سوکھی کرلیسوں۔
 ۹۔ تے جیرھا شرمائی کرلیسی تے بے پروائی۔
 ۱۰۔ تے نیک گال دا انکار کرلیسی۔
 ۱۱۔ اسال اوندے کیتے ہرگال لوکھی کرڈلیسوں۔
 ۱۲۔ تے جیلھے اوتہا تھیونٹ لگا تے اوندا مل کبیں کم
 نہ اوسی۔
- ۱۳۔ بے شک ہدایت ساڈے ذمے ہے۔
 ۱۴۔ تے شروع دی تے افریدی ساڈے ہتھ وچ۔
 ۱۵۔ میں تہا کوں جھوٹکدی بھاکتیں ہریشا رکھتے
 ۱۶۔ اوندے وچ محض او بد بخت سیسی۔
 ۱۷۔ جیرھا انکار کرلیسی تے کٹھولسی۔
 ۱۸۔ تے متقی بچا یا ولیسی۔
 ۱۹۔ جیرھا اپنا مال خرچ کرکے پاک کریندے۔
 ۲۰۔ اوندے اتے کہیں دا احسان نہیں ہوندا جیندا اول
 بدلہ ڈیوٹا ہوسے۔
- ۲۱۔ سوائے اپنے اچی شان والے رب دی خوشی دی خاطر
 ۲۲۔ تے خدا اوں کیں ضرور راضی تھیسی۔
- وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝
 إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَىٰ ۝
 فَأَمَّا مَنْ آعْطَىٰ وَآتَىٰ ۝
 وَصَدَقَ بِالْحُكْمِ ۝
 فَسَنِيئْتُهُ لِنِسْوَةٍ ۝
 وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ۝
 وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۝
 فَسَنِيئْتُهُ لِلْعُسْرَىٰ ۝
 وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۝
- إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۝
 وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۝
 فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۝
 لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْآسَفَىٰ ۝
 الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝
 وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَىٰ ۝
 الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۝
 وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۝
- إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۝
 وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ۝

سُورَةُ الضُّحَىٰ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَمَّ الْبِسْمَلَةُ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

سورة ضحیٰ مکی ۱۲ آیتیں۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے
ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ بکھدا ڈینہ گواہ۔
- ۳۔ تے سات جیلے او ہر شے لکا ڈیوے۔
- ۴۔ تیڈے رب تیکوں نیٹس پھوڑیا تے دنالاض تھئے
- ۵۔ تے تیڈی اخیر تیڈے شروع کنیں چنگی۔
- ۶۔ تیڈا رب تیکوں ضرور ڈیسی جیندے نال تول خوش
تھیسیں۔
- ۷۔ کیا تیکوں یتیم ڈیکھ کے جا نسی ڈتی۔
- ۸۔ تے جلیا ہوا ڈیکھ تے راہ ڈکھالیں۔
- ۹۔ تے تیکوں دے ڈے پیر لا ڈیکھ کے غنی کتیں۔
- ۱۰۔ تے ہن تول یتیم کوں دڑکانہ ڈے۔
- ۱۱۔ تے منگن والے کوں دڑکانہ ڈے۔
- ۱۲۔ تے اپنے رب دی نعمت دا اظہار کریند ارہ ونج
- وَالضُّحٰی ②
وَ الْیَلِیْ اِذَا سَجٰی ③
مَا وَّ ذَعَكَ رَبُّكَ وَا مَا قَلٰی ④
وَ الْاٰخِرَةُ خَیْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰی ⑤
وَ اَسْوَفَ یُعْطِیْكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰی ⑥
اَلَمْ یَجِدْكَ یَتِیْمًا فَاٰوٰی ⑦
وَ وَّ جَدَّكَ ضَالًّا فَهَدٰی ⑧
وَ وَّ جَدَّكَ عَابًا فَاَغْنٰی ⑨
فَاَمَّا الْیَتِیْمَ فَلَا تُقَهِّرْ ⑩
وَ اَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑪
وَ اَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑫

سُورَةُ الْمُنَشَّرِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَمَّ الْبِسْمَلَةُ نِسْعٌ آيَةً

سورة الم نشرح مکی ۹ آیتیں۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے
ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ کیا اسان تیڈے سینے کوں ٹیٹھ کھولیا۔
- اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ②

- ۲۔ تے اساں تیبڑا بار تیں کنیں لہاٹے سے ۔
 ۳۔ جیں تیبڑی چیل ترور ڈتی ہائی۔
 ۵۔ تے تیبڑا ذکر بہوں اچا کیتے سے۔
 ۶۔ بے شک برا دکھ دے بعد سوکھ۔
 ۷۔ بے شک برا دکھ دے بعد سوکھ ہوندے۔
 ۸۔ تے جیلھے توں فارغ تھیویں تے اللہ کوں ملن دی
 کوشش کر۔
 ۹۔ تے اچے رب دو تو جو کر۔
- وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝
 الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝
 وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝
 فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝
 إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝
 فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝
 وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝

سُورَةُ التِّينِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ تَشْمَعُ آيَاتٍ

سورۃ تین مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیتاں ۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن سگئے ڈیوڑ
 والائے دل ول رحم کرن والا۔
 ۲۔ انجیر تے زیتون گواہن۔
 ۳۔ تے طور سینین دی۔
 ۴۔ تے ایس امن والے شہر کوں گواہ بٹینداں۔
 ۵۔ اساں انسان کوں بہوں چنگی حالت دج پیدا کیتے۔
 ۶۔ ول اونکوں ساریں کنیں گندے جھک دج ولا
 ٹپے سے۔
 ۷۔ سوائے مومنین تے نیک عمل کرن والیں دے تے
 انہیں کیتے نہ ختم تھیوڑ والا جبر۔
 ۸۔ ایندے بعد کیرھی چیز جزا سزا دے ڈیہندے بارے
 دج تیکوں جھٹلیندی۔
 ۹۔ کیا اللہ ساریں مالکین کنیں وڈا مالک نہیں (ہے)۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝
 وَطُورِ سِينِينَ ۝
 وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝
 ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝
 إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
 غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝
 فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالذِّينِ ۝
 أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ عِشْرُونَ آيَةً

سورۃ علق مکی ۶۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن سکے
بُیْرُوتُ وَاللّٰتِ وَآلِیِّیْنَ وَرَحْمٰتِیْ كَرِيْمٍ وَاللّٰهَۃِ
۲۔ لے محمد اپنے رب داناں گھن کے پڑھ جس تیکوں پیدا
کیتے۔
۳۔ تے انسان کوں لو تھڑے کنیں پیدا کیتس۔
۴۔ توں پڑھ تے تیبڑا رب بہوں عزت والا۔
۵۔ جس قلم نال سکھالے۔
۶۔ تے انسان کوں سکھائے سی جواو نہ جاندا با۔
۷۔ سٹو بے شک انسان حد کنیں ودھدا پئے۔
۸۔ جواو اپنے آپ کوں بے پرواہ سمجھدے۔
۹۔ بے شک تیبڑے رب دو ولے۔
۱۰۔ کیا تیکوں اوندا پتہ جیرھا بھیندا ہڑے۔
۱۱۔ بندیں کوں نماز پڑھن کیتس۔
۱۲۔ تیکوں کیا پتہ جواو سدھے راہ تے ہڑے۔
۱۳۔ یا تقویٰ دا حکم ڈیوے۔
۱۴۔ تے اونکوں روکوں والا ہدایت کنیں انکھاری تے منہ
پھیرن والا ہڑے۔
۱۵۔ کیا اونئیں جاندا جواو اللہ ہرنے ڈیوہا کھڑے۔
۱۶۔ سٹوایں نہ تھیسے جے او بازنہ آیاتے اسان اوندے
متھے دے وال کپڑے گھلیسوں۔
۱۷۔ او متھا جیرھا کوڑا تے خٹاکار۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِیْ خَلَقَ
خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ
اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ
الَّذِیْ عَلَّمَ بِالْقَلَمِ
عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ یَعْلَمْ
كَلَّا اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِۦ لَکَفٍ
اِنَّ رَاٰهُ اسْتَعْجَلَ
اِنَّ اِلٰی رَبِّكَ الْرُّجْعٰی
اَرءَیْتَ الَّذِیْ یَنْهٰی
عَبْدًا اِذَا صَلَّى
اَرءَیْتَ اِنْ كَانَ عَلٰی الْهُدٰی
وَاَوْمَرَ بِالْقَوٰی
اَرءَیْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلٰی
اَلَمْ یَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ یَرٰی
كَلَّا لَیْن لَّمْ یَنْصُرْهُ لَنْصَفًا بِالنّٰصِیَةِ
نٰصِبَةٍ كَازِبَةٍ كَاطِبَةٍ

- ۱۸۔ اوپٹی برادری کوں سٹہے۔
 ۱۹۔ اسان اپنی پولیس کوں سٹہیوں۔
 ۲۰۔ سٹو اوندا آکھن نمن تے سجدہ کرتے اوندے کولہو
 تھیندا ونج۔
- فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝
 سَتَدْعُ الزَّكَايَةَ ۝
 كَلَّا لَا تَطْعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝

سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَرَوَى مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة قدر کئی ءتے لسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرہا بن مگئے ڈیوٹ
 دالاتے ول ول رحم کرٹ والا ء۔
- ۲۔ بے شک اسان میں قرآن کوں قدر آلی رات وچ
 لہائے۔
- ۳۔ تیکوں کیا پتہ قدر والی رات کیا ہے۔
- ۴۔ لیتہ القدر ہزار بیسے کنیں وی چگی ء۔
- ۵۔ فرشتے تے روح اول رات اپٹے رب دے حکم نال
 لہدن ہر کم کیسے لہدن۔
- ۶۔ اوندے بعد سلامتی ہوندی ءتے لے ڈیہ تھیون
 تیں رہندی ء۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝
 لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝
 تَنزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
 مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۝
 سَلَّمَ هِيَ خَلْقُ مَطَلَعِ الْفَجْرِ ۝

سُورَةُ الْبَيْتَةِ مَدَنِيَّةٌ وَرَوَى مَعَ الْبِسْمَلَةِ تِسْعٌ آيَاتٍ

سورة بیتہ مدنی ءتے لسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرہا بن مگئے
 ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرٹ والا ء۔
- ۲۔ اہل کتاب وچ کافر تے مشرک انکا رکنیں رک نہ
 تہ یکن الذین کفروا من اهل الکتاب والنسریین
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيْتَةُ ۝
رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۝

سبگدے ہن جے تیں انہیں کنیں کوئی کھلی دلیل نہ آویندی
۳۔ اللہ لو بہک رسول (آویندا) میرھا پاک صحیفے پڑھو کے
سٹا دے با۔

فِيهَا كُتِبَ قِسْمَةٌ ۝

۴۔ بیندے وچ ہمیشہ رہن والے حکم ہون۔

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيْتَةُ ۝

۵۔ جنہیں کون کتاب پڑتی گئی ہائی اور محض کھلی دلیل لے
آوٹ لے لہہ ٹولیں وچ وڈن کج گئے ہن۔

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ خُنْفَاءً وَ

۶۔ اصل انہیں کون حکم تے لے ہا کہ اللہ کی تے اطاعت خاص
کریندے ہوئیں خدا کون ہک منیندے ہوئیں اوندی

يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَ
ذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝

عبادت کردے نماز پھا کے پڑھو تے زکاہ پڑو لے
ہمیشہ رہن والا دین۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَالشُّرَكِيَّةِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ

۷۔ بے شک اہل کتاب و پوکا فرتے مشرک دوزخ وچ
ولین تے اوں بھا وچ ہمیشہ رہن اوساریں کنیں گندی
مفلوک ہن۔

أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ

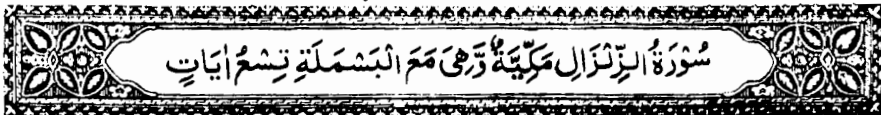
۸۔ بے شک مومن تے وچکے عمل کرن والے سبھ کنیں
چھگی مفلوک ہن۔

خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝
جَزَاءُ وَّهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ

۹۔ انہیں دا بدلہ انہیں لے رب لو ہمیشہ لے باطن جنہیں
وچ نہراں و بندیاں پیاں ہوسن اوندے وچ ہمیشہ رہن

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ حَشِيَ رَبَّهُ ۝

اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ نال خوش ہوسن لے
بدلہ اوندے کیتے میرھا اپنے رب کنیں پڑدے۔

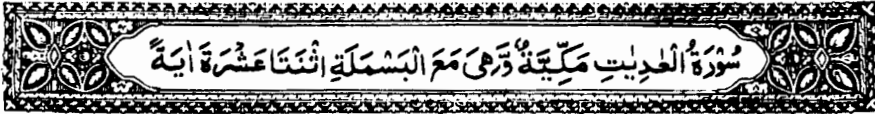

سورة زلزال مدنی ء تے بسم اللہ نال ابتداں ۹ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال میرھا بن سکے پڑوٹ
والا تے دل ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ جیلھے زمین ہلا پڑتی ولس۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝

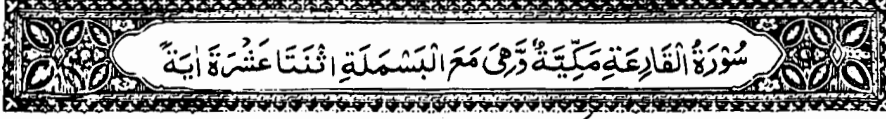
- ۳۔ تے زمین اپنے باز ہا ہر کدھ سٹیس۔
 ۴۔ تے انسان آکھسی ایکوں کیا تھی گئے۔
 ۵۔ اول ڈینہ او اٹیاں ساریاں جران ڈیسی۔
 ۶۔ بے شک او ندے رب او ندے کیے وھی کیتی۔
 ۷۔ جرے ڈینہ لوک کئی لوئیں وچ کٹھے ہوسن تاں جو اپنے اعمال ڈیکھن۔
 ۸۔ جیں تھوڑی جہیں دی ٹکی کیتی ہوسی او ڈیکھ گھنسی۔
 ۹۔ تے جیں تھوڑی جہیں دی بدی کیتی ہوسی او ڈیکھ گھنسی۔
- وَ أَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا
 وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا
 يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا
 بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا
 يَوْمَئِذٍ يُصْدِرُ النَّاسَ أَشْتَاتًا
 لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ
 مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ
 وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

سورة حدیث کی ۱۲ آیتیں۔

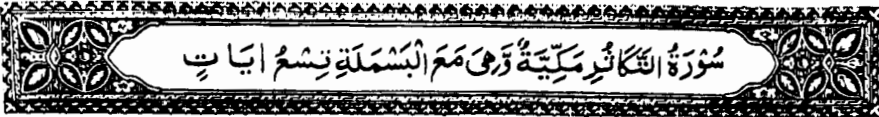
- ۱۔ خروج کرینداں اللہ دے نال نال جیرا بن سکے ڈیوٹن
 والائے دل ول رم کرن والا۔
 ۲۔ او گھوڑیں تے سوار جماعتاں گواہن جہنیں دے گھوڑے
 تکھے در کرن تے انہیں دے منہ وچر الانکلدن۔
 ۳۔ تے او پتھریں تے سنبھ مار کے چنگاں کڈھیندن۔
 ۴۔ تے او جرنال اھلے کریندن۔
 ۵۔ تے ایندے نال مٹی اڈریندن۔
 ۶۔ تے لشکر وچ بہہ ویندن۔
 ۷۔ الے سب گواہن ابے شک انسان اپنے رب دا نامکرا۔
 ۸۔ تے بے شک این گوال دا اوگوا۔
 ۹۔ تے بے شک او مال دی محبت وچ ودھیا ہوئے۔
 ۱۰۔ کیا اونکوں نیں پتہ جو جڈاں قبریں آلیں کول اٹھایا
 ویسی۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْحَدِيثِ صَبْحًا
 فَأَلْمُودِيَّتِ قَدْ حَا
 فَأَلْمُغِيْرَتِ صُبْحًا
 فَأَثْرَنَ بِهِ نَقْعًا
 فَوَسَطْنَ بِهِ جَنَّةً
 إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ
 وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ
 وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ
 أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

- وَحَصَلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۝
 ۱۱۔ تے جراتیں دے سینے وچ کڈھیا ویسی۔
 ۱۲۔ بے شک تیرا رب اوں ڈیندہ انہیں دانگراں ہوسی۔
 إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۝

سورۃ قارعہ کی ۱۲ آیتیں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن سگے ڈیوں
 والائے دل ول رحم کرن والا ۶۔
 ۲۔ وڈی مصیبت
 ۳۔ وڈی مصیبت کیا ہے
 ۴۔ تیکوں کیا پتہ وڈی مصیبت کیا ہے
 ۵۔ جڈاں لوک ایویں تھی ولین جیویں کھنڈے ہرے
 کھیلاٹ۔
 ۶۔ تے پہاڑ ایویں تھی ولین جیویں پٹی ہوئی کپاد۔
 ۷۔ جیندے عملیں دے پڑے بھاری ہوسن۔
 ۸۔ او غرضی دی حالت وچ ہوسن۔
 ۹۔ تے جیندے عملیں دے پڑے ہولے ہوسن
 ۱۰۔ انہیں دارلکاٹ دوزخ ہوسی۔
 ۱۱۔ تیکوں کیا پتہ او دوزخ کیا ۶۔
 ۱۲۔ ہلدی بھا ۶۔
 الْقَارِعَةُ ۝
 مَا الْقَارِعَةُ ۝
 وَمَا أَذْرُكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝
 يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْتُوثِ ۝
 وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعُفُوسِ ۝
 فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝
 فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝
 وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝
 فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝
 وَمَا أَذْرُكَ مَا هِيَ ۝
 نَارٌ حَامِيَةٌ ۝

سورۃ تکاثر کی ۹ آیتیں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن سگے ڈیوں
 والائے دل ول رحم کرن والا ۶۔

۲۔ مال وچ ہک ڈوبے کینیں ددھن دی خواہش تیار
غافل کر ڈرتے۔

۳۔ اوتیں جو تساں قبریں وچ ونج سسوسو۔

۴۔ سنو تہا کوں جلدی پتہ بگ ویسی۔

۵۔ ول سنو تہا کوں جلدی پتہ بگ ویسی۔

۶۔ ہلے جے تہا کوں یقینی علم ناں پتہ بگ ونجے ہا۔

۷۔ تساں دوزخ ضرور ڈیکھسوسو۔

۸۔ ول تساں اونکوں یقین دی اکھیں ناں ڈیکھسوسو۔

۹۔ ول تساں کینیں اوں ڈینہہ نعمتیں دے بارے وچ

پچھیا ویسی۔

أَلْهَكُمُ التَّكَاثُرُ ۝

حَتَّىٰ ذُرْتُمُ الْقُبُورَ ۝

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝

ثُمَّ لَتَسْتَلْتُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝

سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَسْمَلَةِ آذْبَعُ آيَاتٍ

سورة عصر کل آیتیں بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیتاں۔

۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے
ڈیون والائے ول ول رم کرن والا۔

۲۔ زمانہ گواہ۔

۳۔ بے شک انسان گھائے وچ۔

۴۔ سوائے مومنین دے تے نیک عمل کرن والیں دے

تے جبرے ہک ڈوبے کوں حق دی تے مبردی نصیحت

تے بدایت کریندے رہ ویندن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

وَالْعَصْرِ ۝

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ ۝

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا ۝

بِالْحَقِّ هُ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

سُورَةُ الْمَزْمَرَةِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمَلَةِ عَشْرُ آيَاتٍ

سورة ہمزہ مکی ۱۰ آیتوں کے ساتھ لہجہ اللہ نال ایندیاں ۱۰ آیتوں۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن گئے ڈیوٹن والا تے بیہوں مہربان۔	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱
۲۔ کندھ کچھو گلا کرٹن والے تے عیب کڈھن والے کتے عذاب۔	وَبِئْسَ لِكُلِّ هُمْزَةٍ لُّزْمَةٌ ۲
۳۔ جیرھا مال کٹھا کریندے تے اونکوں ولادلا گنڈے ۴۔ او سمجھدے جو اوندا مال اونکوں باقی رکھسیں۔	الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۳ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۴
۵۔ لے نہ تھیس با او "حطہ" وچ شیا ویسی۔	كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۵
۶۔ ٹیکوں کیا پتہ "حطہ" کیا ہے۔	وَمَا أَذْرَكَ مَا الْحُطَمَةُ ۶
۷۔ اللہ دی بھڑکائی ہوئی بھا۔	نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ۷
۸۔ جیرھی دل دے اندر نہیں پہنچدی۔	الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْقِ ۸
۹۔ بے شک او بجا بند بھٹی وچ ہوسی۔	إِنهَا عَلَيْهِمْ مُّصَدَّقَةٌ ۹
۱۰۔ تے او وڈے وڈے کھیس نال پردے کھڑے ہوسن۔	فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۱۰

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة فیل مکی ۶ آیتوں کے ساتھ لہجہ اللہ نال ایندیاں ۶ آیتوں۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن گئے ڈیوٹن والا تے دل ول رحم کرٹن والا۔	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱
۲۔ ٹیکوں پتہ نہیں تیبڑے رب ہاتھی آیس نال کیا کیسا با۔	الْمَنْزُكَيْفَ فَعَلَّ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۲

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نام نال جبرہا بن سکے
 ۲۔ لے قریش دی محبت کیتے (تھیاما)
 ۳۔ انہیں کون سردی تے گرمی دے سفر نال محبت تھیوے
 ۴۔ ہن قریش این گھروالے خدای عبادت کرن۔
 ۵۔ جسیں انہیں کون مکھ دج کھانا بڑتے تے خوف دج
 امن پیدا کیتے۔
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نام نال جبرہا بن سکے
 ۲۔ لے قریش دی محبت کیتے (تھیاما)
 ۳۔ انہیں کون سردی تے گرمی دے سفر نال محبت تھیوے
 ۴۔ ہن قریش این گھروالے خدای عبادت کرن۔
 ۵۔ جسیں انہیں کون مکھ دج کھانا بڑتے تے خوف دج
 امن پیدا کیتے۔

سُورَةُ قُرَيْشٍ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسٌ آيَاتٍ

سورة قریش کی ۵ آیتیں بسم اللہ نال ایندیاں ۵ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نام نال جبرہا بن سکے
 ۲۔ لے قریش دی محبت کیتے (تھیاما)
 ۳۔ انہیں کون سردی تے گرمی دے سفر نال محبت تھیوے
 ۴۔ ہن قریش این گھروالے خدای عبادت کرن۔
 ۵۔ جسیں انہیں کون مکھ دج کھانا بڑتے تے خوف دج
 امن پیدا کیتے۔
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نام نال جبرہا بن سکے
 ۲۔ لے قریش دی محبت کیتے (تھیاما)
 ۳۔ انہیں کون سردی تے گرمی دے سفر نال محبت تھیوے
 ۴۔ ہن قریش این گھروالے خدای عبادت کرن۔
 ۵۔ جسیں انہیں کون مکھ دج کھانا بڑتے تے خوف دج
 امن پیدا کیتے۔

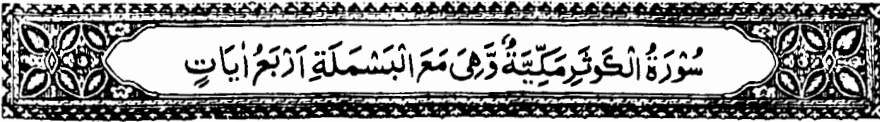
سُورَةُ الْمَاعُونِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمَلَةِ ثَمَانِيٌّ آيَاتٍ

سورة ماعون کی ۸ آیتیں بسم اللہ نال ایندیاں ۸ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نام نال جبرہا بن سکے
 ۲۔ لے قریش دی محبت کیتے (تھیاما)
 ۳۔ انہیں کون سردی تے گرمی دے سفر نال محبت تھیوے
 ۴۔ ہن قریش این گھروالے خدای عبادت کرن۔
 ۵۔ جسیں انہیں کون مکھ دج کھانا بڑتے تے خوف دج
 امن پیدا کیتے۔
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نام نال جبرہا بن سکے
 ۲۔ لے قریش دی محبت کیتے (تھیاما)
 ۳۔ انہیں کون سردی تے گرمی دے سفر نال محبت تھیوے
 ۴۔ ہن قریش این گھروالے خدای عبادت کرن۔
 ۵۔ جسیں انہیں کون مکھ دج کھانا بڑتے تے خوف دج
 امن پیدا کیتے۔

۳۔ ادھر جو جبرہا تیم کوں دھکے ڈبیدا ہا۔	فَذٰلِكَ الَّذِي يُدْعُ الْبَيْتِيْمَ ۝
۴۔ تے مسکین دے کھاٹے دو توجر نہ ڈبیدا ہا۔	وَلَا يَحْضُ عَلٰٓى طَعَامِ الْمَسْكِيْنِ ۝
۵۔ انہیں نمازیں کیتے تباہی ہو۔	فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّيْنَ ۝
۶۔ جبرے اپنی نمازیں درج ڈھل گھس کریندن۔	الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۝
۷۔ جبرے ڈکھاوا کریندن۔	الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآؤْنَ ۝
۸۔ تے گھر دیاں معمولی استعمال دیاں شہیں وی لوکین کوں نہیں ڈبیدے۔	وَيَسْتَعُوْنَ النَّاعُوْنَ ۝

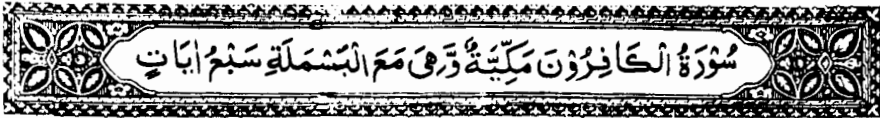
۳۲

سورة کوثر مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ہو۔	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
۲۔ بے شک اساں نیکیوں کوثر ڈرتے۔	اِنَّا اَعْطَيْنٰكَ الْكُوْثُرَ ۝
۳۔ تے توں اپٹے رب دی نماز پڑھ تے قربانی کر۔	فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَاَنْحَرْ ۝
۴۔ بے شک تیرا دشمن ہی اصل اوترک ہو۔	اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ۝

۳۳

سورة کافرون مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ہو۔	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
۲۔ توں اکھ لے کافروں	قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۝
۳۔ میں اوندی عبادت نہیں کریندا جیندی تساں عبادت	لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝

- کریندے ہو۔
- ۳۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کرنی والے ہو جیندی
میں عبادت کریندال۔
- ۵۔ تے نہ میں اوندی عبادت کریندال جیندی تساں
عبادت کریندے پئے ہو۔
- ۶۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کر لیسو جیندی میں عبادت
کریندال پیاں۔
- ۷۔ (ات بگا لہوں) تہا بڈا دین تہا بڈے کیتے تے میڈا دین
میڈے کیتے (ہے)
- وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُونَ ﴿۱﴾
- وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ﴿۵﴾
- وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُونَ ﴿۶﴾
- لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿۷﴾

سُورَةُ التَّصِيرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ آدُبَعُ آيَاتٍ

سورة نصر کلی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے بولون
والا تے ول ول رحم کرنی والا ہو۔
- ۲۔ جلمے اللہ دی مدد تے فتح اوسی۔
- ۳۔ تے توں بگا بھیس جروک اللہ دے دین درج چھٹ
دے چھٹ داخل تھین۔
- ۴۔ تے توں اپنے رب دی تسبیح تے تعریف کرتے اوں
کین بخشش مگ بے شک اور رحمت کرنی والا ہو۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾
- إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿۲﴾
- وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿۳﴾
- فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿۴﴾

سُورَةُ اللَّهْبِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة لہب کلی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے بولون
والا تے ول ول رحم کرنی والا ہو۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾

- ۲۔ ابولہب دے ڈوبیں بہتہ ترٹ پین تے او آپ دی۔
 ۳۔ اوندا مال تے جو اول کمایا با اوندے کہیں کم نہیں آیا۔
 ۴۔ اداوں بھاوچ پوسے جیرھی بھامڑ پچائی پئی ہوسی۔
 ۵۔ تے اوندی زال جیرھی بل چا اندی ۶۔
 ۶۔ اوندی بچی وچ بھوتریں دا وٹیا ہویا رسا پدھا ویسی۔
- تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝
 مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝
 سَيَصِلُ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝
 وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝
 فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسُ آيَاتٍ

سورة اخلاص کل ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن سکے
 ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
 ۲۔ توں آکھ اللہ کہی۔
 ۳۔ او کہیں دا سماج نہیں۔
 ۴۔ نہ اول کہیں کوں چٹے تے نہ اونکوں کہیں چٹے۔
 ۵۔ تے اوندے برابر تے جوڑا کوئی کاہ نہیں۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝
 اللّٰهُ الصَّمَدُ ۝
 لَمْ يَلِدْهُ وَّلَمْ يُولَدْ ۝
 وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝

سُورَةُ الْفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة فلق کل ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن سکے
 ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
 ۲۔ توں آکھ میں مخلوق دے رب دی آم شام وچ انڈاں
 ۳۔ مخلوق دے شرکین بچن کیتے۔
 ۴۔ تے اندھارا کرن والے دی شرارت کنیں بچن کیتے
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝
 مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝
 وَ مِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝

- جیلے او اندھا را کر ڈیندے۔
 ۵۔ تے او ندے شرکنیں جیرھا رشتے تے سقاوتال توڑن
 کیتے پھوکے مریندے۔
 ۶۔ تے حسدی دے حسد تے ساڑکنیں بچن کیتے
 (رب دی آم شام وچ انڈال)
- وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝
 وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

سُورَةُ النَّاسِ مَدِينِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمَلَةِ سَبْعُ آيَاتٍ

سورة ناس مکے تے بسم اللہ نال ایندیاں سات آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن سکے ڈیون
 والائے دل ول رحم کرن والا۔
 ۲۔ تون اکھ میں لوکس دے رب دی آم شام منگیاں۔
 ۳۔ جیرھا ساریں لوکس دا بادشاہ۔
 ۴۔ تے ساریں لوکس دا ممبر۔
 ۵۔ وسواس تے شرارت گھما کے پھو بہہ و بچن والے
 دے شرکنیں بچن کیتے۔
 ۶۔ جیرھا لوکس دے دلین وچ وسواس گھتندے (تے
 شرپونیدے)۔
 ۷۔ او بھانویں جنیں وچ ہرے تے بھانویں انسانیں وچ
 ہوے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝
 مَلِكِ النَّاسِ ۝
 إِلَهِ النَّاسِ ۝
 مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝
 الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝
 مِنَ الْغِيثِ وَالنَّاسِ ۝

THE HOLY QUR'ĀN

WITH

SARAIEKI TRANSLATION

under the auspices

of

HAZRAT MIRZA TAHIR AHMAD
KHALIFATUL MASIEH IV
HEAD OF THE AHMADIYYA COMMUNITY

Published

by

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

Islamabad, Sheephatch Lane,
Tilford, Surrey, GU10 2AQ, U.K.